

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL
DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

முதன்மடலம் - இரண்டாம் பாகம்

முனைவர் இரா. மதிசாணன்
முதன்மை ஆதிபாசியன் - இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக வெளியீடு

1993

இயக்குநர்
உலகத் தமிழாாய்ச்சி நிறுவனம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL
DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

முதன்மடலம் - இரண்டாம் பாகம்

(ஆ, இ, ஈ)

முனைவர். இரா. மதிவாணன்
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் - இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்திற்காக அச்சடிப்பு

செ. சொ. பி. அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக வெளியீடு - 2

முதற்பதிப்பு : தி. பி. 2022

© தமிழ் நாட்டரசு

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL
LANGUAGE.

விலை: உருபா 150.00

குறியீட்டெண் : Colon No.P 31-J, 3;4" K M4

Published by :

Directorate of Tamil Etymological Dictionary Project.

Copies available at

International Institute of Tamil Studies

Tharamani, Madras - 113.

Typesetting by:

AR Laser & Logic Services Mylapore, Madras - 600 004.

Saviuhri Laser Printing Madras - 600 028.

Printed at : SRI YESES PRINT HOUSE, MADRAS - 600 005.

Dr. C. Aranganayagam
Minister for Education
Govt. of Tamilnadu.

Fort, St. George,
Madras -- 600 009.

FOREWORD

Compilation of dictionaries, of which there are several kinds, is considered a cardinal requisite for activities connected with the promotion of language growth. Especially imperative is the need for an etymological dictionary in Tamil, which seeks to determine and elucidate the root of every word in the language to facilitate higher research by linguistic specialists as well as act as a guide to general scholars who are interested in ensuring that the language keeps pace with progressing knowledge of the modern times. The first volume part I of the Comprehensive Etymological Dictionary of Tamil Language was compiled by the late lamented linguistic luminary G. Devaneya Pavanar and published on Thiruvalluvar Day in 1985, during the platinum jubilee year of Perarignar Anna.

I take immense pleasure in penning a foreword again, this time to the subsequent parts which together with the earlier one complete the portion relating to vowels in Tamil. Perarignar Anna, in his greetings dated 9.8.1967, eulogizing Pavanar for his yeoman services, has stated, "Pavanar, by his ceaseless service to Tamil language has elevated the stature of all of us. His erudition is replete with definition and dauntlessness. Anyone devoted to Tamil could not but cherish with earnest fondness the savant, who after considerable research, gave us to understand the ingenuity and immaculacy of Tamil language. I bow my head to pay homage to Pavanar. Long live Pavanar! hail to Tamil!".

The Government of Tamilnadu is rendering singular service to the cause of Tamil Development by closely treading the footsteps of such nobles as Maraimalai Adigalar, Magaral Karthikeyanar, Thavathiru Gnanaprakasara, Pavanar, Pavendar

Bharathidasan etc., Who had illuminated the path, in 20th century, even like the morning star.

The establishment of the Tamil University by our Former Chief Minister Makkal Thilagam Puratchi Thalaivar happens to be a towering accomplishment among several such endeavours in the sphere. It is a matter of pride and pleasure that the succeeding parts of the dictionary should appropriately be published during the Chief Ministership of Puratchi Thalaivi **Dr. J. JAYALALITHA.**

It is my ardent hope and fervent wish that all the volumes to complete the project will be published ere long and adorn as a jewel the sacred person of Tamil Mother. I take this opportunity to heartily congratulate Dr. Avvai Natarajan, Secretary to the Government, Tamil Development-Culture Department for his untiring efforts as also Dr. R. Madhivanan, chief Editor and Director of the project who is editing the ensuing volumes of the dictionary.

I am sure that the publication will be accorded a warm enthusiastic reception by the Tamil world and put to profitable use.

Dr. C. Aranganayagam.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

பதிப்புரை

தொன்மைசான்ற அன்னைத்தமிழில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி முழுமையாக வெளியிடும் நோக்கில் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் தலைமையில் 8.5.1974 அன்று, அப் போதைய தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களால் உருவாக்கம் பெற்றது.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான பணிகளில் அகரமுதலி உருவாக்குவதும் தலைசிறந்த தமிழ்ப்பணியாகும். ஆங்கில மொழிகளில் நூற்றுக்கணக்கான அகரமுதலிகள் வெளியிடப் பட்டிருப்பதால் ஆங்கில மொழியின் வளர்ச்சி உலக அரங்கில் உயர்ந்தோங்கியுள்ளது என்று உலக அறிஞர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். சொல்லின் பொருளை மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும், தமிழில் புதிய படைப்புச்சொற்களை உருவாக்குவதற்கும் மொழியாராய்ச்சியாளர்களுக்கும், மொழியைக் கற்கும் பிறமொழியாளர்களுக்கும் உதவும் வகையில் சொற்பிறப்பு அகரமுதலிகள் (Etymological Dictionaries) உலகில் பல மொழிகளிலும் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. ஆங்கிலத்தில் மட்டும் 5 சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் (Klein, Skeat, C.T. Onions, Chambers, Weakley ஆகியோரால் தனித்தனியே தொகுக்கப்பட்டவை) வெளிவந்துள்ளன. இந்திய மொழிகளில் சமற்கிருதம், மராத்தி, குசராத்தி, நேப்பாளி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் சொற்பிறப்பு அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழில் முழுமையான சொற்பிறப்பு அகரமுதலி வெளிவராத குறையை இந்த அகரமுதலித்திட்டம் நிறைவாக்குகிறது. எந்த வேரிலிருந்து எந்தச் சொல் பிறந்தது என்பதையும், பிறமொழியிலிருந்து கடன்பெற்ற சொல்லாக இருந்தால் எம் மொழிச்சொல் எவ்வாறு திரிந்தது என்பதையும், அச்சொல் அம்மொழியின் இனமொழிகளில் எவ்வாறு வழங்குகிறது என்பதையும், அச்சொல்லின் மறுவடிவங்கள் எவை என்பதையும், சொல் வடிவிலும் பொருள் வடிவிலும் எவ்வகைத் திரிபுகளையும்

வழக்குகளுக்கும் மருவித் திரிந்தவற்றுக்கும் வடதமிழ் எனப்படும் பாலிபிராகிருத மொழிகளிலும் ஏனைத்திராவிட மொழிகளிலும் திசைச் சொல்லாக மாறியவற்றுக்கும் மூல வடிவங்களை மீட்டமைத்துச் செந்தமிழ்ச் சொல் வடிவம் காட்டுதலாலும், மறைந்து போன செந்தமிழ்ச் சொல் வடிவம் காட்டுதலாலும், மறைந்து போன செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் வேர்மூலங்களையும் ஏரண அடிப்படையில் பொருத்திக் காட்டுதலாலும், தமிழில் காலந்தோறும் வந்து கலந்த பிற மொழிச் சொற்கள்கேற்ற செந்தமிழ்ப் படைப்புச் சொற்களைச் சேர்த்திருந்தலானும் தமிழ்ச் சொல்லாசமற்கிருதச் சொல்லா என்னும் ஐயம் தெளிவித்துத் தமிழ்ச் சொற்களை வேறுபடுத்தி வேர் மூலம் விரித்துக் காட்டி இது தென் தமிழ்ச் சொல் அல்லது வடதமிழ்ச் சொல் என ஐயம் நீக்குதலானும் பொதுவாகத் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி எனப்பெயரிடாமல் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி எனப்பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

பாவாணரின் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி, ஞால முதன்மொழிக் கொள்கை என்னும் கதிர்வீச்சின் அடிமுடியைத்தேடும் பணிக்கு அடிப்படையிட்டிருக்கிறது. இந்தநோக்கு பாவாணர் உள்ளத்தில் மட்டும் அரும்பவில்லை. உலகில் பல்வேறு அறிஞர்களிடையிலும் முகிழ்த்துள்ளது. மாந்தருள் மாணிக்கமாக விளங்கிய இந்தியத் தலைமையமைச்சர் நேரு பெருமகனார் தம்மகனார்க்கு எழுதிய மடலில் “அப்பா, அம்மா” போன்ற அடிப்படை உறவுச்சொற்கள் உலகமொழிகள் அனைத்திலும் ஒருசீராக உள்ளனவென்றும் உலகமொழிகள் ஒரே மூல மொழியிலிருந்து தோன்றினவா என்பது ஆராயப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பாவாணரைப் போன்றே, சொல்லை ஆராயும்போது, பொருளை இயைத்தே ஆராயவேண்டும் என்று அமெரிக்க மொழி நூல் வல்லுநர் சோம்ககி கருதியிருக்கிறார் என்பது பின்வரும் அவருடைய கூற்றால் வெளிப்படுகிறது.

“Language involves the making of inferences from behaviour to psychological function meaning is the relationship of psychological system. [Chomsky 1965, An Introduction to the psychology of Language (P.16)]

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த செருமானியப் பேரறிஞர் இலேபினிக்

“All Languages are merely variations of the same roots, though now often mixed and confused so that these roots cannot be recognised except by careful comparison of a large number of languages and dialects” (Leibniz 1962) என்று கூறியிருக்கிறார்.

கபோர் செந்து கதொல்நை என்னும் அங்கேரி நாட்டு மொழி நூலறிஞர் துரானிய குடும்ப மொழிகளுக்குத் தமிழ்மொழியே தாயாகும் என்பதை “Tamil is the Sanskrit of Turanian Languages” எனச்சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

வழக்குகளுக்கும் மருவித் திரிந்தவற்றுக்கும் வடதமிழ் எனப்படும் பாலிபிராகிருத மொழிகளிலும் ஏனைத்திராவிட மொழிகளிலும் திசைச் சொல்லாக மாறியவற்றுக்கும் மூல வடிவங்களை மீட்டமைத்துச் செந்தமிழ்ச் சொல் வடிவம் காட்டுதலாலும், மறைந்து போன செந்தமிழ்ச் சொல் வடிவம் காட்டுதலாலும், மறைந்து போன செந்தமிழ்ச் சொற்களையும் வேர்மூலங்களையும் ஏரண அடிப்படையில் பொருத்திக் காட்டுதலாலும், தமிழில் காலந்தோறும் வந்து கலந்த பிற மொழிச் சொற்கள்கேற்ற செந்தமிழ்ப் படைப்புச் சொற்களைச் சேர்த்திருந்தலானும் தமிழ்ச் சொல்லாசமற்கிருதச் சொல்லா என்னும் ஐயம் தெளிவித்துத் தமிழ்ச் சொற்களை வேறுபடுத்தி வேர் மூலம் விரித்துக் காட்டி இது தென் தமிழ்ச் சொல் அல்லது வடதமிழ்ச் சொல் என ஐயம் நீக்குதலானும் பொதுவாகத் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி எனப்பெயரிடாமல் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி எனப்பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

பாவாணரின் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி, ஞால முதன்மொழிக் கொள்கை என்னும் கதிர்வீச்சின் அடிமுடியைத்தேடும் பணிக்கு அடிப்படையிட்டிருக்கிறது. இந்தநோக்கு பாவாணர் உள்ளத்தில் மட்டும் அரும்பவில்லை. உலகில் பல்வேறு அறிஞர்களிடையிலும் முகிழ்த்துள்ளது. மாந்தருள் மாணிக்கமாக விளங்கிய இந்தியத் தலைமையமைச்சர் நேரு பெருமகனார் தம்மகனார்க்கு எழுதிய மடலில் “அப்பா, அம்மா” போன்ற அடிப்படை உறவுச்சொற்கள் உலகமொழிகள் அனைத்திலும் ஒருசீராக உள்ளனவென்றும் உலகமொழிகள் ஒரே மூல மொழியிலிருந்து தோன்றினவா என்பது ஆராயப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பாவாணரைப் போன்றே, சொல்லை ஆராயும்போது, பொருளை இயைத்தே ஆராயவேண்டும் என்று அமெரிக்க மொழி நூல் வல்லுநர் சோம்ககி கருதியிருக்கிறார் என்பது பின்வரும் அவருடைய கூற்றால் வெளிப்படுகிறது.

“Language involves the making of inferences from behaviour to psychological function meaning is the relationship of psychological system. [Chomsky 1965, An Introduction to the psychology of Language (P.16)]

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த செருமானியப் பேரறிஞர் இலேபினிக்

“All Languages are merely variations of the same roots, though now often mixed and confused so that these roots cannot be recognised except by careful comparison of a large number of languages and dialects” (Leibniz 1962) என்று கூறியிருக்கிறார்.

கபோர் செந்து கதொல்நை என்னும் அங்கேரி நாட்டு மொழி நூலறிஞர் துரானிய குடும்ப மொழிகளுக்குத் தமிழ்மொழியே தாயாகும் என்பதை “Tamil is the Sanskrit of Turanian Languages” எனச்சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

உலக முதன் மொழியில் வேர்ச் சொற்களே முதலிடம் பெற்றன என்பதை பேரறிஞர் மாக்கமுல்லர் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் *. எம்மொழியிலும் பெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் வினைச்சொற்களிலிருந்து தோன்றினவே. உலகத் தொன் மொழிகளில் மிகப் பழமையானவை கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தீனம், சமற்கிருதம், தமிழ், சீனம் என்பவை. இவற்றில் இலத்தீனம், எபிரேயம், சமற்கிருதம் என்னும் மூன்றும் பேச்சு வழக்கிலல்லாமல் வாய்மையெனினும் இந்த ஆறு மொழிகளிலும் அடிப்படை வினைச் சொற்களில் வேர்கள் ஒன்றாக இருக்கின்றன. சான்றாகச் செய்தல் எனப் பொருள்படும் கரு-த்தல் என்னும் தமிழ்ச் சொல் சமற்கிருதத்தில் 'க்ரு' என்றும் வடபுலமொழிகளில் 'கர்' என்றும் கிரேக்க இலத்தீன் எபிரேய மூலங்களில் cr-(create) என்றும் சீனமொழியில் 'க்ய்' என்றும் நின்று நிலவுகிறது. இத்தகு அடிப்படை வினைகள் நூற்றுக்கணக்கில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. உயிரியியிரிகளின் (flora and fauna) பெயர்களும் (உலகத்தொன்மொழிகளில் ஒரு சீராக ஊடாடியிருப்பதும்) கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

பாவாணரின் ஞால முதன்மொழிக் கொள்கைக்கு அண்மைக்காலத்தில் உலக மொழியியல் அறிஞர்களிடையே ஆக்கம் தருவோர் எண்ணிக்கை மிக விரைவாகப் பெருகி வருகிறது.**

“மொழியின் உருவாக்கம் மாந்த இன வரலாற்றில் நினைத்துப் பார்க்க இயலாத மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் புரட்சித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். அத்தகைய உருவாக்கம் ஒரே ஒருமுறைதான் நிகழ்ந்திருக்க இயலும்” என்று 1969-இலேயே ஆரிஓய்ச்சர் கூறியுள்ளார்.¹

* “The Primary roots are the most important in the early history of language”. (Maxmuller 1881, Lectures on the Science of Language.)

** It is nice to know that a common language perhaps 20,000 years ago had a root word for the earth which turned much later, into a technical term for the complex polymers that make up the connective tissues of soil. Modern linguists have moved into new area of enquiry as specialised as particle physics. [Levis Thomas 1982, Debating the unknowable - Span - May 1992.]

1. “The invention of language was so far reaching, so revolutionary, that it must have occurred just once” - Hary Hoijer (quoted p.58 of LANGUAGE TO DAY by Archibald A. Hill; Basic Books; New York, 1969.)

ஞால முதன்மொழி தோன்றி ஒன்று பலவாகியதை ஆய்வு செய்து மாரிக சுவாதேசு 1972இல் ஆய்வுநூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.²

ஞால முதன்மொழி ஆய்வுப்பணியில் நம்காலத்தில் கூர்ந்து முனைந்துள்ள அறிஞர்கள் செவரோசுகின், கிரீன்பெர்கு ஆகியோரின் ஆய்வுநிலைகளை விளக்கும் விரிவான கட்டுரைகளை "ATLANTIC MONTHLY" (April, 1991), "SCIENTIFIC AMERICAN" (November, '92) ஆகிய இதழ்களில் காணலாம்.³

இவ்வகரமுதலியின் ஆய்வுகள் அவ்வறிஞர்களிடையே பரவின், மொழியியலிலும், குறிப்பாக, ஞாலமுதன்மொழி ஆய்விலும் வியத்தகு புதுமைகள் நிகழும் என்பதில் ஐயப்பாடின்று.

திராவிட மொழிகளுக்கு முதன் முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுத்த அறிஞர் இருவரும் ஒருவரான இங்கிலாந்து நாட்டு வடமொழிப் பேராசிரியரும் திராவிடவியல் வல்லுநருமாகிய பெருந்தகை பரோ அவர்கள் இவ்வகரமுதலியின் முதல் மடலம் முதற்பாகத்தைக் கண்ணுற்றபின் "செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் அனைத்து மடலங்களும் முழுமையாக வெளிவருமாயின் குறிப்பாகத் தமிழாய்வுப் புலங்களுக்கும் பொதுவாகத் திராவிட மொழிகளின் ஆய்வுப்புலங்களுக்கும் மெய்யாகவே குறிப்பிடத்தக்க கொடையாக விளங்கும்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.⁴

பாவாணரின் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி முழுமையாக வெளிவருமாயின், உலக அறிஞர்களின் கூர்த்தநோக்கினை ஈர்த்துமேன்மேலும் வளர்ந்துவரும் ஆய்வுலகத்தின் கையில் விளங்கும் பல்லாயிரம் கருவி நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக இருக்கும் வகையில் இலங்கும் என்பதால் நாளும் நாளும் பாடாற்றுவதே எங்கள் கடமையென்று கனிவொடும் பணிவொடும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இலக்கணம் மொழிக்கு வேலி:

தாய்மொழி பல்வேறு கிளை மொழிகளாகச் சிதைந்து போய்விடாமல் மொழியின் இலக்கணம் காப்பாற்றுகிறது. சொல்லின் சரியான ஒலிப்பையும் நுட்பமான பொருளாழத்தையும் அகரமுதலிகள் வரையறுக்கின்றன. அதனால் தான்

2. Morris Swadesh – "THE ORIGIN AND DIVERSIFICATION OF LANGUAGE" (Routledge and Kegan Paul, London 1972)
3. "THE ATLANTIC MONTHLY (April, 1991); "Quest for the Mother tongue" by Robert Wright. "SCIENTIFIC AMERICAN" (November, 1992) "Linguistic Origins of Native Americans" by Joseph N. Greenberg and Merritt Ruhlen.
4. It is prepared on a very extensive scale, and it will when complete be a remarkable contribution to Tamil studies and indeed Dravidian studies in general – T. Burrow.

இவற்றை மொழியின் பாதுகாப்பு அரண்கள் என்று அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றனர். தரமான அகரமுதலி தரமான மொழி வளர்ச்சிக்கு அளவுகோலாகும். சொல்லின் நுண்பொருளை ஆய்வது ஒரு கருத்தைச் செறிவுறப் பேசும் அறிவு நுட்பத்திற்கு அடிப்படையாகிறது.

ஒரு மொழியில் அறிவியல் பெருகும் போது எச்செய்தியையும் நுட்பமாகவும் திட்பமாகவும் வரையறுத்துப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கேற்ற சொற்களை மொழி வழங்கியாக வேண்டும். அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்கள் அத்தகைய வெல்லும் சொற்களைத் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக்காட்டவேண்டும். சான்றாக, பழிகுறுதல் என்னும் பொருளில் பழித்தல், இடுவந்திகுறுதல், இட்டேறு மொழிதல் என்னும் சொற்கள் ஆளப்படினும் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு பொருளாழம் கொண்டவை.

பழித்தல் - ஒருவரிடம் காணப்படும் குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி இகழ்தல்.

இடுவந்திகுறுதல் - குற்றமில்லாதவன் மேல் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டி இகழ்தல்

இட்டேறுகறுதல் - ஒருவன் செய்யவேண்டிய நற்பணிகளை உரிய காலத்தில் செய்யாததற்காகப் பழித்துரைத்தல். இச்சொல் இக்காலத்தில் நீட்டேரம் என்றும் நிஷ்டேரம் என்றும் வழங்குகிறது.

வடசொல் தென்சொல் வரையறை:

எம்மொழியிலும் காலப்போக்கில் பிறமொழிச் சொற்கள் புகுந்து தாய்மொழிச் சொற்கள் போலவே தோற்றமளிப்பதுண்டு. அதனால் தாய்மொழிச் சொல்லையும் பிறமொழிச் சொல்லென்றே ஐயுறும் வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டுவிடும். தமிழும் சமற்கிருதமும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒன்றோடொன்று ஊடாடியதால் வட சொல் எது தென்சொல் எது என்னும் வரையறைச் சிக்கல்கள் தோன்றுமிடங்களில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி விளக்கம் தருகிறது. ஆர்ப்பாட்டம் என்னும் சொல்லைப் பலரும் வடசொல் என்றே கருதுகின்றனர். ஆர்ப்பாட்டம் (ஆர்ப்பு + ஆட்டம்) எனச் சரியான தமிழ் வேர்மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கந்தாயம் : (கந்து + ஆயம்) தவணைமுறையில் வாங்கப்படும் வரி.

கந்து = சிறியது

ஆயம் = வரி குறிப்பாக ஆநிறைகள் (மாடுகள்) மீது வாங்கப் பட்ட வரி).

வேர்மூலச் சிக்கல்கள் :

பாவாணர் பயிற்றிய சொற்பிறப்பு நெறிகளால் அணுகியும் பிடிபடாத சொன் மூலங்களும் பழந்தமிழ்ச் சொற்களில் காணப்படுகின்றன. பேயனார், பேய்மகள்

இளவெயினி, ஆதிமந்தி போன்ற தமிழ்ப் பெயர்களின் வேர்மூலங்கள் சரியாகப் புலப்படாத போது உலகமொழிகள் அனைத்திலும் தமிழ்ச்சொற்கள் திரிந்துள்ள நெறிமுறைகளை நுணுகி நோக்கிச் சரியான வேர்மூலங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. முன் - முந்து என்று திரிவது போல மன்னனைக் குறிக்கும் 'மன்', என்னுஞ்சொல் 'மந்து' எனத்திரிந்து வழங்குவது யாழ்ப்பாண வழக்கு. மந்து = அரசன், மந்தி = அரசி. ஆதிமந்தி = மூத்த இளவரசி. இருகுறில் இணைந்து தனிநெடிவாகும் என்னும் சொற்பிறப்பு நெறிப்படி (ஒ.நோ.பகுதி - பாதி.மிகுதி - மீதி)பெரு - பே எனத்திரியும். அதன்படி பெரியனார் என்னும் பெயர் பேயனார் என்று திரியும். பெருமகள் - பேமகள் - பேய்மகள் (பேய்மகள் இளவெயினி), பெருமகன் - பேமகன் - பேகன். திராவிட மொழிகளில் ஒன்றான துதவர் மொழியில் பெரிய தெய்வம் 'பேதெவ்' என்றும், பெருந்தேன் 'பேஸ்தேன்' (பிரசம்) என்றும் திரிதலைக்காணலாம். தெலுங்கிலும் பெருங்குன்றம் - பேனுகெண்டா - பெனுகொண்டா என்று திரிதலையும் காணலாம். எனவே சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகளால் மிக அரிய சொல்லாட்சிகளின் வேர் மூலத்தையும் எளிதில் காணமுடிகிறது.

அரிய சொல் விளக்கங்கள் :

சில சொற்களுக்குச் செறிவான சொல்விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. ஆதன், ஆதி, ஆதிபகவன், ஆந்தை, ஆவுடையான், ஆனைச்சாத்தன் இடாகினி போன்ற சொல் விளக்கங்களைக் காணலாம். பிற அகரமுதலிகளில் உள்ள குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டிக் திருத்தப்பட்டுள்ளன. இலக்கண உரையாசிரியர்கள் செய்த தவறுகளும் திருத்தப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகார மூலத்தில் "ஆரிக்கும் பாடல்" என்பதற்கு 'ஆரிக்கும் பாடல்' என்பதே சரியான பாட வேறுபாடு என்பதும், 'அக்கு' என்னும் சாரியையும் 'ஆநின்று' என்னும் நிகழ்கால இடைநிலையும் இலக்கண ஆசிரியர்களால் பிறழ்க்கொள்ளப்பட்டன என்பன போன்ற ஆராய்ச்சிக்கருத்துகளும் தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

வண்ணனை மொழியியல் (Descriptive Linguistics) மக்கள் பேச்சு வழக்கையே சரியான மொழி அமைப்பாக ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆயின், ஒன்றனையும் ஒருவனையும் உயர்வுக்காகப் பன்மைப்படுத்தும் பேச்சு வழக்குகளைத் தொல்காப்பியர் "வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி இலக்கண மருங்கின் சொல்லா றல்வ" என்று மறுத்திருக்கிறார். வழக்கும் செய்யுளுமாகிய இரண்டிலும் சான்றோர் ஒப்பிய வழக்காறுகளைச் செவ்விய சொல்லாட்சிகளாக மரபிலக்கணம் (Traditional Grammar) வகுத்துக்காட்டுகிறது. காலத்தால் முந்தைய சொல்லாட்சி காலத்தால் பிந்தைய சொல்லாட்சிக்குச் சொன்மூலமாகிறது. The earliest recorded word may be regarded as root என்பது மேனாட்டார் சொற்பிறப்புக்கொள்கை. இந்தமூன்று கொள்கைகளையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மக்களின் பேச்சு வழக்கிலுள்ள கொச்சைச்

சொல்லாயினும், இலக்கியங்களில் இடம் பெற்ற செஞ்சொல்லாயினும், கடன் பெற்ற அயற்சொல்லாயினும், காலத்தால் முந்தைய சொல்லாயினும் அதன் உண்மையான வேர்மூலம் கண்டறிந்து சொல் வடிவிலும் பொருள் வடிவிலும் அதன் திரிபுற்ற பாங்குகளைப் புலனாய்ந்து கூறுவதே சரியான சொற்பிறப்பு முறை என்று பாவாணர் அகரமுதலித் திட்டம் செயற்பாட்டு நெறிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அகரமுதலியின் நோக்கமும் பயன்பாடும் :

அகரமுதலியின் பயன்பாட்டை மேனாட்டார் களஞ்சியப்பயன்பாடு (Store - house function of a dictionary), முறைமன்றப் பயன்பாடு (Court-function of a dictionary) என்று இருவகையாகக் கூறுவர். ஒருமொழியில் இன்னசொல் இந்த அகரமுதலியில் இடம் பெறவில்லையென்று குறைகூறாதவண்ணம் கல்லாத மலைவாழ் மக்களின் சொல்லாட்சிகள் முதலாகப் பல்கலைக்கழகப்படைப்புச் சொல்வரை அனைத்தையும் திரட்டித் தருவது முதல்வகையான அகரமுதலியின் களஞ்சியப் பயன்பாடு கருதியது. சொல்லின் சரியான பொருளை வரையறுப்பதும் சொல்லிலுள்ள சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களை நீக்கிச் சொல்லின் சரியான வடிவம் இது, சரியான பொருள் இது, சரியான பலுக்கம் இது என்று வரையறுத்துத் தீர்ப்பு அளிப்பதும் இரண்டாம் வகையான அகரமுதலியின் முறை. பழையபயன்பாடு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இவ்விருநோக்கங்களையும் உள்ளடக்கியது. 'இட்லி' என்னும் சொல்லின் சொற்குற்றம் கண்டறியப்பட்டு அதன் பழைய வரிவடிவம் 'இட்டளி' என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆற்றிவுடைய மாந்தனை உயர்திணை என்று கூறிய தொல்காப்பியர், ஏனைய உயிர்களை இழிந்திணை என்று கூறி இழிவுபடுத்துவது தமிழ் மரபுக்கு தகாதது என்பதை மரபு வழி ஆய்ந்து, உயர்திணை அல்லாத உயிர்களை அஃறிணை (உயர்வு அல்லாத திணை) என்று குறிப்பிட்டார். பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தாத அஃறிணை என்னும் சொல்லாட்சியின் உயர்வை அறியாது ஏனைய உயிர்களை இழிந்திணை என்று நன்ஓரல் இலக்கணம் கூறுவது தமிழ் மரபுக்கு ஒவ்வாதது என்று தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. இடப் பெயர்களின் பழந்தமிழ்ப் பெயர்கள் சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளன. சான்றாக நாமக்கல் என்னும் ஊரின் பழைய பெயர் "ஆரைக்கல் பாறை" என்று தலைப்புச் சொல்லாகவே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான புதிய படைப்புச் சொற்கள் ஆங்காங்கு சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. எடு: Substitute - ஆளீடு, மாற்றீடு. மறைந்து போன தமிழ்ச்சொற்கள் பலவும் இடம்பெற்றுள்ளன. எடு: இலைக்கிள்ளல் (மறைந்து போன பழங்கால விளையாட்டு). தமிழில் புகுந்துள்ள பிறசொற்களுக்கான தமிழாக்கங்கள் முறையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. எடு: சமாதானம்-இடையீடு. சமையத்துறையில் புகுந்த வடசொற் களுக்கான தமிழ்ச்சொற்கள் முறையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. எ-டு: ஆறாதாரம் (ஒக நிலைகள்).

வடசொல்

தமிழ்ச்சொல்

மூலாதாரம்

பாலகம்

சுவாதிட்டானம்

அகட்டகம்

மணியூரகம்

மூச்சகம்

அனாகதம்

நெஞ்சகம்

விசுத்தி

சுழியகம்

ஆக்கினை

உச்சகம்.

மறைந்து போன தமிழ்ச் சொற்கள் மட்டுமன்றி மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள், மறைந்து போன இசைக்கருவிகள் (இலைக்குழல், இழுக்குபறை, இன்மணியாரம்) பண்பாட்டுக்கூறுகள், செடிகொடிகள் ஆகியவற்றின் பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் அரிய சொல்லாட்சிகளுக்கான வேர் மூலங்களும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் ஒற்றைக்கொம்பன் (Unicorn) எருதின் பெயர் 'உச்சிக் கொம்பன்' என்றும், காண்டாமிருகத்தின் பெயர் 'கல்யாணை' என்றும் முத்திரைகள் செய்யப் பயன்பட்ட மாவுக்கல்லின் (Soft stone) பெயர் 'எழுதுகல்' என்றும் தரப்பட்டுள்ளன. ஏற்கெனவே பண்டைத் தமிழர் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் பழந்தமிழ் ஆட்சிகளும் தவறாமல் இடம்பெற்றுள்ளன. சொல்லாட்சிகளின் வேர்மூலங்கள் மட்டுமன்றிச் செடிகொடிகளின் பெயர்களும் விலங்கு பறவைகளின் பெயர்களும், அடிப்படைச் சொற்களாக இருத்தலால், அவைகளும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மருத்துவர்களால் சிறப்பாக ஆளப்படும் மருத்துவச் சொற்களும் கல்வெட்டுச் சொற்களும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

பாவாணரின் மரபார்ந்த இலக்கண நோக்கு தமிழ்மொழியின்மூல வேர்களை 52 ஆக வரையறுத்துக் காட்டியது. இவற்றொடு பாவாணர் பார்வைக்குத் தப்பிய 'இல்' - துளைத்தற்கருத்து வேர்ச்சொல் விளக்கம் என்னால் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டு அடிப்படை மூல வேர்களின் எண்ணிக்கை 53 ஆயிற்று. அந்த அடிப்படையே பன்மடலப் பேரகரமுதலி உருவாக வழிவகுத்தது. பாவாணர் பால் பெற்ற பயிற்சியும் என் முயற்சியும் தமிழ்ப் பெருமக்களின் முன் இப்படையலாக மலர்கிறது. பாவாணருக்குப் பின் அவர் பணியை நிறைவாக முற்றுவிக்க முனைப்புற்ற நிலையில் தமிழக அரசுக்கும் குறிப்பாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி டாக்டர். ஜெ. ஜெயலலிதா அவர்களும் தமிழகக் கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்களும் தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாட்டுத் துறையின் செயலாளர் முனைவர் ஓளவை நடராசனாரும் ஊக்கிப்புரந்து வரும் ஒப்புரவுக்கும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன்.

முதன்மடல முதற்பகுதி 1985 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட போது அகரமுதலித் திட்டத்தின் உருவாக்க முயற்சிக்கு முன்னின்ற பெருமக்களும் உருவாக்கிய செம்மலோரும் அகரமுதலிப் பணியாளரும் பல்லாற்றாணும் ஊக்கியும் உதவியும்

துணைநின்ற சான்றோரும் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்படவில்லையென்னும் குறை கட்டிக்காட்டப்பட்டது. மொழி ஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்களே, பதினோராம் மடலத்தில் தமிழகரமுதலி வரலாறு விரிவாகக் கூறப்படவிருப்பதால் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் திட்டத்தின் உருவாக்கம், பணிக்குழு, செயற்பாடு, வெளியீடு ஆகியவற்றில் துணைநின்ற அனைவர் வரலாறும் விரிவாக எழுதப்பட விருப்பதால் அகரமுதலி முன்னுரைகளில் சுட்டப்பட வேண்டா என்று தொடக்கத் திலேயே முடிவெடுத்ததால் அந்நிலையே இங்கும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முதன்மடல இரண்டாம் பாகம் வெளிவர ஆவன செய்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்துக்கும் அச்சகத்தாருக்கும் எம் நன்றி உரியது.

இரா. மதிவாணன்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர் - இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்

அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம், சென்னை - 28.

சென்னை - 28.

8.5.1992

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
1.	<p>ஆட்டின் வகைகள்:</p> <p>காட்டாடு குறும்பாடு கொடியாடு செம்மறியாடு</p>	56
2.	<p>மலையாடு வெள்ளாடு</p> <p>+</p> <p>ஆப்புளாண்டம் ஆவல்லி</p>	
3.	<p>ஆந்தை வகை:</p> <p>கொம்பு ஆந்தை கோட்டான் ஊமன் குடிஞை</p>	104
4.	<p>குரால்</p> <p>■ ■ ■ ■ ■</p> <p>மூங்கன்</p>	
5	<p>ஆமை வகைகள்:</p> <p>நிலத்தாமை கடலாமை நன்னீர் ஆமை நீராமை விண்மீன் ஆமை</p>	112

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

படத்தாள் எண் (1)	படத்தின் பெயர் (2)	எதிரும் பக்கம் (3)
6.	ஆரைக்கீரை வகைகள்: நீராரை புளியாரை வல்லாரை ஆனை நெருஞ்சி	152
7.	இசைக் கருவிகள்: தோற்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி துளைக்கருவி	240
8.	ஈக்கள் வகைகள்: வீட்டு ஈ இறைச்சி ஈ கண் ஈ கள் ஈ	416
9.	பழ ஈ ஆட்டு ஈ மாட்டு ஈ	

ஆ¹ ா, 1. அகரத்தின் நெடில், தமிழ்நெடுங்கணக்கின் இரண்டாம் உயிரெழுத்து, second letter of the Tamil alphabet, long vowel, lengthened form of 'a' 2. அவ்வொலியைக் குறிக்கும் வரிவடிவு; written character representing that sound.

இற்றை மொழிவியலர் இதைப் பிற்பிடம் நோக்கி நடுவக்குவிபத் தாழ்நெடில் (central, unrounded low long vowel), என்பர்.

"அஆ ஆயிரன் டங்காத தியலும்" (தொல். எழுத்து. பிற்ப.3)

இந்நெடுவியின் அடையாளமாகிய கால 'ஈ' வரிவடிவு குறில உயிரெழுத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது.

ஆ² ற், கு, பெ, எ. (adj) சேய்மைச் சுட்டு; demons. letter or pronominal adj. pointing to what is remote, that, 'those'

"ஆயிலை வருதல் இகார ரகாரம்" (தொல். எழுத்து, 463)

"வாடுவெட்டும் தென்னுயரி ஆயிலை" (தொல் பாயி)

ம., க., தெ., தி., ப., கச. ஆ

குறிப்பு :- 'ஆ' என்னும் நெடிலை இயற்கைச் சேய்மைச்சுட்டு அதன் குறுக்கமே 'அ'

நெடில் வடிவம் இன்று தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய திரவிட மொழிகளில் வழக்கி வரினும், தமிழிலே வழக்கில் வழக்கற்றுப் போயிற்று.

"உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார்" என்னும் முதுரைப பாட்டில், "அமமருந்து" என்பது "ஆமருந்து" என்றிருத்தல் வேண்டும்.

மலையாளம் பழஞ்சேர நாட்டு மொழியாதவால், அதில் வழங்கும் நெடிற்குட்டு வழக்கைச் சேரநாட்டுத் தமிழ் என்றுங் கொள்ளவாம்.

கண்டறிகுட்டு, பண்டறிகுட்டு, உலகறிகுட்டு, உபத்துணர் குட்டு எனனும் நால்வகைச் சேய்மைச் சுட்டுகளுள், முதல் இரண்டாகவே நெடுஞ்சுட்டு இன்று வழங்கும்.

அகரச்சுட்டு யாக்க, see agara-c-cuttu,

ஆ³ ற், இடை. (part.) விளியீறு; vocative ending

அண்ணா, ஐயா,

'அன்' ஈற்றுப்பெயர் ஈறுகெட்டு அயல் தீண்டும் தீனாதம் அண்மை விளியாம். எ-டு : ஐய, ஐயா, அண்ண, அண்ணா.

ம., தி ஆ

ஈற்றுயல் நீள்வதே இக்காலப் பெருவழக்கு சேய்மை விளியாயின், அன்பெடுத்தல் இன்றியமை யாதது.

எ-டு : அண்ணாஆ, ஐயாஆ

அகர ஈறு கெடாது நீண்டு விளியாவது தெலுங்கியல்பு

எ-டு : பிட் (bidde) - பிட்டா (bidde)

பிடலு என்னும் பன்மைப் பெயர் பிட்டலாரா என்று விளியேற்கும்

இங்ஙனம் தெலுங்கில ஆகாரம் வருமிடத்தத் தமிழில் ஏகாரம் வரும், அல்லது ஈற்றுல் தீரும். எ-டு. மகன் - மகனே, மக்கள் - மக்களே, மக்களே, பிள்ளை - பிள்ளாய், பிள்ளையே, பிள்ளைகள் - பிள்ளைகள், பிள்ளைகளே

ஆ⁴ ற், பெ. (n) ஏழிசையுள் முதலான குரவின் பழைய குறி, old symbol representing the first note of the gamut

"ஆ ஈ ண ஏ ள ஓ ள எ ளும் இவ்வேழெழுத்தும் ஏழிசைக் குரிய". (திவா)

ஆ⁵ ற், இடை. (int) பலவகைக் குறிப்பு; 1. இரக்கக் குறிப்பு; Ah! exclamation expressing pity, regret "ஆவமமா வமமா வெள்ளமமா வகன்றனையே" (சீவக 1804) 2. துயரக் குறிப்பு, exclamation expressing grief. ஆ! ஆற்றேன் (உ.வ.) 3. வியப்புக் குறிப்பு; Ah! exclamation expressing wonder, admiration. "ஆகற்றவா கடவாளிச் சுனைப்புளமே" (திருக்கோ.60). 4. இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, exclamation expressive of contempt. ஆ! மிக நனறா யிருக்கிறது. (உ.வ.) 5. நோவுக் குறிப்பு; exclamation expressing unbearable pain. ஆ! வலிக்கிறது. (உ.வ.) 6. புழுக்கக் குறிப்பு; interjection expressing suitness ஆ! வெந்தேன் (உ.வ) 7 நினைவுக் குறிப்பு; exclamation expressing recollection. ஆ! மறந்தேன் (உ.வ) ஆ! அந்த நாள் ஒரு பொன் நாள்! (உ.வ.) ஆ அந்தநாள் இனி வருமோ? (உ.வ.)

ம., க., தெ., தி., ப., கச. ஆ

E. ha, hah

ஆ⁶ ற், இடை. (part.) ஈற்று வினாவிலைச் சொல்; inter term. அவன் வந்தானா? (உ.வ.)

தெ., க., தி., ப., கச. ஆ

ஆ⁷ ற், இடை. (part) பல்வேறு எதிர்மறைவிலை நிலை 1. எதிர்மறை வினைப்பெயரிடை நிலை;

sign of neg. vbl. n. செய்யாமை. 2. எதிர்மறைப் பெயரெச்ச இடைநிலை; a sign of neg. rel. part. செய்யாத வேலை. 3. எதிர்மறை வினையெச்ச இடைநிலை; sign of neg. vbl. part. செய்யாது போனான், செய்யாமைப் போனான், செய்யாமே போனான், செய்யாமற் போனான்

ம., க., தெ. ஆ

[அரு → அருமை → ஆமை அரு = அரிது (ம. அருது), அரியது, முடியாது, கூடாது, தகாது இக் குறிப்பு வினைமுற்று, முந்தெச்சமாகி வினை யெச்சமாகவும் அகரவீறு சேர்ந்து பெயரெச்சமாகவும் வழங்கும். கூடாமைக் கருத்தில் வினை செய்யாமைக் கருத்துத் தோன்றும்.

‘ஆ’ என்னும் எதிர்மறையினையிடையில வந்த வகை

உடன்பாட்டுவடிவில் ஆற்றலை (potency) அல்லது இயல்பை (possibility) யுணர்த்தும் துணைவினைகளை, எதிர்மறைவடிவிற்கு பெரும்பாலும் விலக்கை (prohibition) அல்லது மறுப்பை (refusal) உணர்த்துகின்றன

௧-டு	<u>உடன்பாட்டுவினை</u>	<u>எதிர்மறைவினை</u>
	நீ இதைச் செய்க்கூடும்.	நீ இதைச் செய்கக்கூடாது.
	யாரும் அங்குப் போகக்கூடும்.	யாரும் அங்குப் போகக்கூடாது.
	நான் வருகிறேன்.	நான் வருகக்கூடாது.
	அவள் எழுத மாட்டுவாள்.	அவள் எழுத மாடக்கூடாது.

அருமை என்னும் பண்புபெயர், முறையே சிற்றளவு, மதிப்புயர்வு, விரும்பற்பாடுமிகை, கிடைப்பாமை, இயலாமை ஆகிய பொருள்களை யுணர்த்தும். அதன் அடிப்பிற்கு அரிது என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று, உடன்பாட்டு வடிவிலிருப்பினும், இயலாமையை யுணர்த்தும்போது எதிர்மறைப் பொருள் கொண்டு, எதிர்மறை வினை போலாவதால், மேற்குறித்த ‘கூடாது’, ‘படாது’ என்னும் துணைவினைகள் போன்றே விலக்கு வினையாகி விடுகின்றன

௧-டு :	நீ மழையுதும் போககிது.	நீ மழையிற் போகக்கூடாது.
	நீ வெயிலுதும் போககிது.	நீ வெயிலிற் போகக்கூடாது.

‘அரிது’ என்பது கொச்சை வழக்கில் ‘அருது’ என்ற திரியும் ஆதலால், ‘போககிது’ என்னும் பண்பைச் சேர்நாட்டு வழக்கு, இன்று மலையாளத்தில் ‘போகருது’ என்று வழங்குகின்றது.

“பனிபெயன வருஉம் கால வேற்றமைக்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை யாகும்”

(தொல். எழுத்து. 341)

“வனிபெயன வருஉம் பூக்க கிளவியும் அவ்வியல் நிலையல் செவவி தென்ப”

(தொல். எழுத்து. 342)

“மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும்”

(தொல். எழுத்து. 387)

“வெயிலென் கிளவி மழையியல் திணையும்”

(தொல். எழுத்து. 377)

இவை சேர்நாட்டுத் தமிழுக்கு மட்டுமன்றி, முந்தாட்டுத் தமிழுக்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டவை. ஆதலால், பனியத்துக் கொண்டான், வளியத்துக் கொண்டான், மழையத்துக் கொண்டான், வெயிலத்துக் கொண்டான் என்று நச்சினார்க்கினியர் எடுத்துக்காட்டிய அத்துச் சாரியை வழக்கு, இன்று இறந்துபட்டதென்றே கொள்க.

அருமை என்னும் சொல் மையறு பெற்ற பண்புபெயராதலால், அரு என்னும் முதனிலையே இயல்பான சொல்லாகும். அரிது என்பது அதனின்ற திரித்த (படர்க்கை) ஒன்றன்பாற் பெயர் அல்லது குறிப்பு வினைமுற்றே. அதன் மூலிட ஐம்பால் வடிவங்களும் வருமாறு :-

தன்மை	-	ஒருமை	: அரியேன்
		பன்மை	: அரியேம், அரியோம்
முன்னிலை	-	ஒருமை	: அரியை, அரியாய்
		பன்மை	: அரியீம், அரியீர்
படர்க்கை	-	ஆண்பால்	: அரியன், அரியான்
		பெண்பால்	: அரியள், அரியாள்
		பலர்பால்	: அரியர், அரியார்
		ஒன்றன்பால்	: அரியது, அரிது
		பலவிற்பால்	: அரியன், அரியவை, அரிய

ஒ.நே. பண்பு பெயர் : பெருமை

முதனிலை : பெரு

தன்மை	-	ஒருமை	: பெரியேன்
		பன்மை	: பெரியேம், பெரியோம்

முன்னிலை	-	ஒருமை	: பெரியை, பெரியாய்
		பன்மை	: பெரியீம், பெரியீர்

படர்க்கை	-	ஆண்பால்	: பெரியன், பெரியான்
		பெண்பால்	: பெரியள், பெரியாள்
		பலர்பால்	: பெரியர், பெரியார்
		ஒன்றன்பால்	: பெரியது, பெரிய
		பலவிற்பால்	: பெரியன், பெரியவை, பெரிய

நன்னூலார், மையறு பெற்ற பண்புபெயரைப் பகாச்சொல்லாகவும் இயற்சொல்லாகவும் கொண்டு,

'ஈறுபோதல்' என்பதை ஒரு பண்புப்பெயர் திரிபாகக் கூறியது தவறாகும்.

ஒரே 'white' என்ற முதலிலையும் 'ness' என்ற ஈறும் சேர்த்தே 'whiteness' என்னும் ஆங்கிலப் பண்புப் பெயர் தோன்றும். "whiteness" என்ற இயல்பான சொல்லே, 'ness' என்னும் ஈறு நீங்கி 'white' என்றானது என்று, ஆங்கிலச் சுவரும் கொள்ளார், சொல்லார் இங்ஙனமே அருமைபெருமை என்னும் பண்புப் பெயர்களும் என அறிக.

அரு என்னும் முதலிலையினின்றே திரிந்த மூவிட ஐம்பாற் குறிப்பு வினைமுற்றுகள், தெரிநிலை வினைகளொடு கூடித் துணைவினைகளாகும்போது பின்வருமாறு அமைவும்.

- தன்மை - ஒருமை : செய்யரியேன்
- பன்மை : செய்யரியேம், செய்யரியோம்
- முன்நிலை - ஒருமை : செய்யரியாய், செய்யரியாய்
- பன்மை : செய்யரியீம், செய்யரியீர்
- படர்க்கை-ஆண்பால் : செய்யரியன், செய்யரியான்
- பெண்பால் : செய்யரியள், செய்யரியாள்
- பலர்பால் : செய்யரியர், செய்யரியார்
- ஒன்றன்பால் : செய்யரியது, செய்யரியது
- பலவின்பால் : செய்யரியன், செய்யரியன், செய்யரியன்

இவ்வெதிர்மறை வினைகளினின்றே இற்றை வடிவுகள் பின்வருமாறு திரிந்துள்ளனவாகத் தெரிகின்றது.

செய்யரியேன் - செய்யேன், செய்யரியேம் - செய்யேம், செய்யரியோம் - செய்யோம், செய்யரியாய் - செய்யாய், செய்யரியீர் - செய்வீர், செய்யரியான் - செய்யான், செய்யரியாள் - செய்யாள், செய்யரியார் - செய்யார், செய்யரியது - செய்யாது, செய்யரிய - செய்யா, இவற்றுள் ஈற்றிரண்டும் திரிதல்; ஏனைய தொகுத்தல் ஆயினும் படர்க்கை வினைகட்கெல்லாம் 'ஆ' பொதுவாயிருத்தலால், அதனையே எதிர்மறையிலே திலையாகவும் எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினை முற்றிநாசவுக் கொண்டனர் போதும்.

காக்குவெவாக், எதிர்மறை வினைச்சொற்களிற் காலங்காட்டும் இடைபெயர்மையால், அது வினைநிகழாமையைக் குறித்து, எதிர்மறை வினைச் சொல் வடிவிற்குத் தோதாயிற்றென்று கூறினார். அது ஒரு வகையிற் பொருத்தமாகத் தோன்றினும், செய்திலன், செய்ததில்லை என இன்னம் குறித்துத் துணை-வினைகளொடு கூடிக் காலங்காட்டும் எதிர்மறை வினைச் சொற்களும் உண்மையானும், செய்யயில்லை என்னும் வாச்யாட்டு-வினைமுற்றும் செய்யாத

என்னும் பெயரெச்சமும், செய்யாது என்னும் வினையெச்சமும் முக்காலத்திற்கும் பொதுவாயிருத்தலாலும், செய்யான், செய்யாள் முதலிய ஐயபால் வினைமுற்றும் பொதுவாக எதிர்காலத்திற்கே யுரியனவாதலாலும், அவர் கூற்று உண்மையான தென்று கொள்ளற் கிடமில்லை யென்க.

சிறிது, பெரிது முதலிய ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்றுகள் ஈரெண் மூவிட ஐம்பாற்றும் பொதுவான முற்றெச்சங்களாய் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று, செய்யாது என்னும் எதிர்மறை வினை யெச்சமும் ஈரெண் மூவிட ஐம்பால் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும.

எ-டு : செய்பது, வந்தேன், வந்தே, வந்தாய், வந்தீர், வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தீர், வந்தன

'செய்து' என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம் அகரவீறுபெற்றுச் செயத என்னும் பெயரெச்சமானாற் போன்று, செய்யாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சமும் அகரவீறு பெற்றுச் செய்யாத என்ற பெயரெச்சமாகும்; பின்னர் ஈறு கெடின், 'செய்யா' என்று திரிதலும்.

நீ செய்யரிது என்னும் எழுவாய்த் தொடர் செய்யரிது நீ என்று வினைமுற்றுத் தொடராய் மாறுவது போன்றதே செய்பாதி (செய்யாதி) என்னும் எதிர்மறை யேவறும்.

முன்னிலைப் பெயர்கள், ஏவல் அல்லது முன்னிலை வினைமுற்றாகும்போது பின்வருமாறு திரியும்.

ஒருமை : ஊன் → நூன் → நீன் → நீர் → நர் → இ.

பன்மை : ஊம் → நூம் → நீம் → ஈம்.

நீ + இர் = நீயிர் (நீயிர்) → நீர் → ஈர்.

எ-டு : செய்யாது + ஈ = செய்பாதி → செய்பாதி
 செய்பாதி → செய்பாதே → செய்பாதை
 செய்பாது + ஈம் = செய்பாதிம்
 செய்பாது + ஈர் = செய்பாதிர் → செய்பாதிர்

பன்மைபெயரிலும் உயர்வுபன்மை பெயரிலும் பல ராறுகள் கலந்தும் வரும்.

எ-டு : எ+உம், செய்பாதேயும் (ஒத்தேனையேயும் உயர்வு பன்மை)

ஏ + உம் + கள், பன்மையும்,
 செய்யாதேயுங்கள், உயர்ந்தோரை
 ஈர் + கள், செய்பாதிர்கள், ஏவும் உயர்வு பன்மையும்.

அருமையென்னும் பண்புப்பெயரும் அரிது என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றும் இன்மையும் இயலாமையும் உணர்ந்துவதனாலும், மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டாய் என்னும் எதிர்மறை வினைகள் போன்றே, செய்யேன், செய்யாய், செய்யான என்னும் எதிர்மறை வினைகளும் இயலாமையையும் விருப்பின்மையையும் உணர்ந்துவதனாலும், பரு-பா என இருகுறில் ஒரு நெடிலாக மருவியதுபோல் அரு - ஆ எனத் திரிவதும் இயல்பேயாதலாலும், "எல்வாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" பென்று (தொல்.சொல்.பெய.) கூறுவதாலும், 'அரு' என்னுஞ் சொல்விளைந்தே 'ஆ' என்னும் எதிர்மறையிடைநிலை தோன்றியுள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

ஆ⁸ ன், இடை. (part.) ஒருவகைபுணர்ச்சிச் சாரியை, combinational particle occurring in certain reduplication of words. போட்டா போட்டி, வேளா வேளல் (கரும் வேளில்) (உ.வ)

ஆ⁹ ன், இடை. (part.) பலவேறு ஈறுகள்: 1. பலவினாய் எதிர்மறை வினைமுற்றீடு. imper 3rd pers neg verb-ending "அரவகு குரும் இரைதோ முதலையும் உருமுளு சாந்தலாக் குறுகளை செய்யா" (சிலப். 13-7-8). 2. ஓரிந்தகால வினையெச்ச (செய்யா என்னும் உராய்பாடு) ஈறு, past part. ending "புனை முகந்து பெய்யாக கொடுக்கும் பிறாக்கு" (நள.கெ.நி. 4). 3. ஒரு வினையாகு பெயர்; part. noun ending உணர், களர், நிலர். 4. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச ஈறு; ending of mutilated neg rel. part. உண்ணாநோன்பு 5 ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்ச ஈறு; ending of mutilated neg vbl. part. சொல்லாப்போளாள். 6. பெயர்ச்சொல்லின் திரிபீறு; derivative noun ending. புறா, பலா

ம., க., தெ. ஆ

உண்ணாத, சொல்லாத என்ற எச்சங்கள் ஈறுகெட்டு உண்ணா, சொல்லா என்று குறுகியிருப்பதால், அக்குறுக்கங்கள் 'ஈறு கெட்ட' என்னும் அடைபெற்றன. ஈறுகெட்ட நிலையிலுள்ள ஈற்றை இயற்கையீறு என்றும், ஈறுகெட்ட நிலையிலுள்ள ஈற்றைச் செயற்கையீறு என்றும் கொள்க.

ஆ¹⁰ ன், இடை. (con.) ஆவது ஆவது என்னும் தெரிப்புப் பொருளிற பெயர் தொறுஞ் சேந்த, வரும் இடைச்சொல்; either or. "தேவரா அகரரா வந்து கேட்டிலர்." (திருவிளை. இந் திரன்பு. 26)

இப் பொருளில் வரும் 'ஆ' வினாவெழுத்தாயிரக்கலாம் 'தேவரோ அகரரோ' என்பதும் இப் பொருள்படுதல் காண்க.

ஆ¹¹ ன், பெ (n) பலவேறு பொருட்பெயர்: 1. பெற்றம் (மாடு), எருமை, மரை (மானவகை) ஆகிய வற்றின் பெண்; female of the ox, the buffalo and the sambar (Indian elk) "பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே." (தொல். பொருள் மரபு. 61) 2. விலங்கின் பெண் பொது; generic name for the females of beasts (சா. அக.) 3 காளை bull. "ஆவார்கொடியாய்" (திருவிளை நரிபரி. 19). 4. ஆதன (ஆளமா); soul "ஆதிரக்கச் சிவம்" (கம்பரந். 39). 5. விடை (நவகாசி); second month of the Tamil calendar year (May - June)

ம., க., ஆ, தெ. ஆவு வேத. ஆள், குரு. ஆ.; மா. ஓய

[மா → மாள் → ஆன், மா → ஆ, மாள் → மாடு. குறிஞ்சிநிலை மாந்தன, பாழுவின்னை பொருட்டு முதன்முதலாக வீட்டிற் கட்டி வைத்துப் பழக்கிய விலங்கு மாடே மா என்று சத்துவது மா. மா, மாள் என்பன விலங்கின் பொதுப் பெயரானபின், கறவையையும் காணையையும் குறிக்க மாடு என்னும் சொல் தோன்றிற்று. மாட்டின் பெண்பாலைக் குறிக்க ஆன், ஆ என்னும் சொற்கள் தோன்றின. பெற்றமும் எருமையும் மரையும் நெருங்கின விலங்கினங்களதலால், முதற்கண் அம்முன்றன் பெண்பாற்றும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த ஆ என்னும் பெயர், பிற்காலத்தில் விலங்கின் பெண்பாற் பொதுப் பெயராயிற்று.

"ஆவார்கொடியாய்" என்றும், "ஆன்முகத்தடைக்கள நாயகன்" (கந்தபு.பாழுகோ. 95) என்றும், ஆ ஆன் என்பவை ஆண்பாற் பெயராகவும் ஆண்பட்டடை, மரபுவுழுவடைநி யென்றே கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆ என்பது மாட்டின் ஆண்பாற் பெயராகவும் ஆண்பட்டின், விடை (இடப) ஒரைக்குரிய மாதமும் ஆ வெண்பட்டது.

உயிர்கள் எல்லாம் பாசத்தினாற் கட்டப்படுவது பற்றி பாகவென்னும் வடநூல் வழக்கு நோக்கி ஆதனும் (ஆன்மாவும்) ஆ வெண்பட்டது. இனி ஆவினைத் தாயாகக் கருதும் பெற்றி நோக்கி அவவை → ஆவு-ஆ → ஆன் எனத் திரிந்திருக்கலாம். தெலுங்கில் 'ஆவு' என்பதே நிலைத்திருத்தல் நோக்கத்தக்கது.]

ஆ¹² ௩, பெ. (n.) நகச (இச்சை), desire, eagerness (சா.அக.).

[அவா → ஆ. ஒ.நோ: அவாவு → ஆவு (உ.வ.) ஆவி சேர்த்துக் கட்டுதல் (தெ.வ.) என்றும் வழக்கு நோக்குக.]

ஆ¹³ ௩, பெ. (n.) ஆச்சா; ebony, Diospyros ebenaster (சா. அக.); hard, heavy durable wood most highly prized when black, from various tropical trees of the genus Diospyros, as D.Ebenum of Southern India and Ceylon used for cabinet work, ornamental objects etc (Random Dictionary)

[இது ஆச்சா என்பதன் குறுக்கம். இது ஆலொடு தொடர்புடையதாய்ப்பிரிக்கலாம்.]

ஆ¹⁴ ௩, பெ. (n.) வகை, way, manner 'சிவபான வாடாடி' (திருவாச. 11:4).

[ஆறு (வழி, வகை) → ஆ (கடைக்குறை)]

ஆ¹⁵ ௩, பெ. (n.) ஆகுகை; becoming. "இலலித்தவாறுளதா வேண்டும்" (சி.போ. 12).

[ஆ (ஆகை) - முதலிலைத் தொழிற்பெயர்.]

ஆ¹⁶ ௩, பெ. (n.) சோறு; food, rice. ஆ வாய்சிகி கொள் (குமுந்தை மொழி)

ஆ¹⁷ ௩, பெ. (n.) மாமரம், mango tree
Hind. am.

[மா + ஆ]

ஆ¹-தல் ௩, 6 செ.கு.வி. (v) 1. உண்டாதல்; to come into existence அந்த அம்மையார் ஆகியிருக்கிறார் (நெல்லை). 2. நிகழ்தல்; to happen, occur. 3. இணக்கமாதல், to be agreeable, congenial, on friendly terms. தென்கலையார்க்கும் வடகலையார்க்கும் ஆக்கது 4 ஒப்பாதல்; to be like, equal, to resemble. "எனக்காவா ஞாரொருவர்" (திவ். இயற். 189). 5. அமைதல், to be. இதற்கிது பொருளாகும். 6. உறவு முறையாதல்; to be related to, as a blood or marital relation. இந்தத் திருமணத்தால அவர் உனக்கு என்ன ஆவார்? 7. சமைதல்; to be cooked, as food-சோறு ஆகிறது. 8. வளர்தல்; to grow, as a child or crop. அவன் இப்போது ஆளாகியீட்டான்; கரிசற காட்டிற் கமபு நனறாய்ப்பயிராகும் 9 ஆக்கம பெருகுதல்; to prosper, flourish. ஆகிற குடி அரைக காசால் ஆகும். (பழ.) 10. ஒன்று இன்னொன்றாக மாறுதல்; to become changed into another 'நீர்

ஆவியாகும், ஆவி நீராகும், முக்காலும் காகம முழுக்கிற் குளித்தாலும் கொக்காகுமா?' (பழ) அளவிற்கு மிகுசினால் அழுதமும் நஞ்சாம் (பழ.). 11. ஒன்றிற்கு இன்னொன்றை மாற்றுதல். to be exchanged. உழவர் தாம் விளைத்த நெல்லில தம் உணவிற்கு வேண்டிய அளவு எடுத்துக் கொண்டபின் மிச்சமெல்லாம் காசாகும். 12 மதிப்புடையதல்; to become more valuable. சென்ற இரண்டாம் உலகப் போரில் இரும்பெல்லாம் பொன்னாகிற்று. (உ.வ). 13. செல்வாதல்; to be spent. ஒரு வீடு கட்ட எவ்வளவாகும்? தான இங்கு வந்து முடிமாதம் ஆகிறது (உ.வ). 14 பயன்படுதல், to be useful பலாக்கட்டை விண்ணக்காகும் அவன் ஒன்றிற்கும் ஆகான். (உ.வ). 15. முடிதல் to be done, finished, completed, exhausted. கருமம் ஆகிறவரை கழுதைவையுங் காலைப் பிடிக்க வேண்டும் (பழ).

ம, க, தெ., பட, ஆ; குவி. ஆயி, கூ. ஆவு

[ஆகு → ஆ. 'ஆகு' பார்ச்சு.]

ஆ²-தல் ௩, 4 செ குன்றாவி. (v.t) 1. கட்டுதல்; to bind. "ஆத்திருந்தானை" (சீவக 1882). 2 அமைத்தல்; to cause, to bring about. "அடுஞ்சமையாத்து" (பாரத வெண.)

[யா → ஆ. ஒ.நோ: யாக்கை → ஆக்கை]

ஆ³ ௩, இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் ஆகியவற்றின் குறிப்பு, exclamation expressive of surprise, pity and grief

[ஆ + ஆஅ]

ஆ⁴ ௩ய் ௩ய், பெ (n) ஆய்⁷ பாக்க; see ௩ய்⁷. "கழல் தொடி ஆ⁴ய மறைதவழ் பொதியில்" (புறநா 128)

[ஆய - ஆஅய]

ஆ⁵ ௩ய் ௩ய், பெ (n) ஆரல் (காத்திலை விண்மீன்) (மலைபடு. 100); third star in the list of 27 stars.

[ஆரல் = ஆஅல்]

ஆ⁶ ௩ய் ௩ய், இடை. (part.) ஆவா பரிக்க, see ௩ய்⁷

[ஆ + ஆ (ஒலிக்கூறுப்பு) an onomatopoeic expression]

ஆ⁷ ௩ய் ௩ய், இடை. (part.) ஆவெல்ல பாக்க, see ௩ய்⁷

[ஆ + எல்ல]

ஆக்கக் கிளவி *ikkā-k-kīṭṭai*, பெ. (n) (இலக.) ஒரு பொருளின் தன்மை அல்லது நிலையை வேறுபட்டதை அல்லது படுவதைக் காரணங் காட்டியும் காட்டாதும் கூறும் ஆதல் வினைச்சொல், (Gram.) word indicating change from one state or quality to another. பயிர்நல்லவாயின, பனிபெய்ததால் நிலம் குளிந்து ததாயிற்று

"ஆக்கக் கிளவி காரண மூதற்றே" (தொல். சொல். 21)

"ஆக்கக் கிளவி காரண மிளதியும்

பொக்கின் றென்ப வழக்கி ளுளே" (தொல். சொல். 22)

[ஆனது அல்லது ஆவது ஆக்கம். கிளவி = சொல். கிளந்தல் = சொல்லுதல்.]

ஆக்கங் கூறு-தல் *ikkān - kūru-*, 5 செ. (க வி (v.1.) வாழ்த்துக்கூறுதல்; to bless, invoke, a blessing "மன்னவற் காக்கங் கூறி" (திருவிளை. மாயப 26)

[ஆக்கம் + கூறு. ஆ → ஆரு → ஆகரு → ஆக்கம்]

ஆக்கங் கெடு-தல் *ikkān - keḍu-*, 17 செ. குன்றாவி (v.1.) நற்பேறு இழத்தல், to become impoverished, to lose prosperity. அவன் ஆக்கங் கெட்டவன் (நெல்லை, முகவை).

[ஆக்கம் + கெடு]

ஆக்கஞ்செய்யல் *ikkān-ṣeppai*, பெ. (n.) (அக.) காவொழுக்கத்தில், இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் களவு வெளிப்படும் வரை தலைவன தலைவி இருவர்க்கும் நிகழும் ஒன்பது நிலைகளுள் ஒன்று one among the nine states or conditions of mind (Avatāra) that mark the emotional behaviour of the Hero and the Heroine during pre-marital love; expressing to others poignancy of one's love.

"வெநக பொருதலை யுள்ளதல் வெளிதல்

ஆக்கஞ் செயல் தாறுவரை யிறுத்தல்

தொக்குவ வெல்லம் அவ்வயி யோதல்

மறந்தல் மயக்கம் சைக்கா டென்றச்

சிறப்புட னாயினவை களவென மொழிப"

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். பொருள். கா. 9) அவ்வொன்பது நிலைகளையுங் கூறும்.

தம்பியகப் பொருள்,

"காட்சி முதலச் சைக்கா ஊறாக்

காட்டிய பத்தும் கைவரும் எளிளே

மெய்ப்பு புணர்ச்சி பெய்ததற் றுரிதே" (36.)

என்று, காட்சியஞ் சேர்த்து அந்நிலைகளைய் பத்தகக் கூறும்.

'ஆக்கஞ் செயல்' என்னும் நிலையை, இளம்பூரணர், தச்சினசர்க்கியியீ, நாதகவிராய நம்பி ஆகிய மூவரும் வெவ்வேறு வகைகறி கூறியுள்ளார்

'ஊர்க்காமையும் உறுப ஒதலும் முதலாயின கூறுதல், என்பது இளம்பூரணம்.

'யாதலும் ஓர் இடைபூறு சேட்ட வழி அதுளை ஆக்கவகை தெஞ்சித்துக் கூறிக் கோடல்', என்பது. தச்சினசர்க்கியியம்.

'தள்ளெஞ்சிகள்கண் வறத்த மிகுகின்ற படியைப் பிறர்க்குரைத்தல்', என்பது. நாதகவிராய நம்பியம்.

(இவற்றுள் ஈசன் என்பவர்க்குத்தக்கது.)

[ஆக்கம் + செயல். ஆ → ஆரு → ஆகரு → ஆக்கம் (தொ.பெ.) செய்பு → செய்பல். (தொ.பெ.)]

ஆக்கண் *ikkāṇ*, பெ. (n) அக்கன்பார்க்க, see anṅaṅ **ஆக்கணாய் கெளரி** *ikkāṅai - keṭṭu*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் தெளிற்று மீன்; brown estuary fish. *plotosus canis*.

[ஒருகா. ஆக்கணை + ஆம்(சாரி.) + கெளரி.]

ஆக்கதம் *ikkādāṁ*, பெ. (n.) முதலை; crocodile, alligator (சா. அக.)

[ஆகரு + ஆக்கணம்(வமிமை) → ஆக்கதம்.]

ஆக்கதிலை *ikkānīlai*, பெ. (n.) குழலாலும் பதக்கத்தாலும் நிலைப்படும் நிலை; state or condition brought into being by environment and custom.

[ஆக்கம் + திலை]

ஆக்கப்பாடு *ikkā-p-pāḍu*, பெ. (n) நல்லாக்கம், திருப்பேறு, great advantage, divine grace. "அண்ணலவற் கருளபுரிந்த வாக்கப்பா டருள செய்தார்" (பெரியபு திருஞான. 77)

[ஆக்கப்படு → ஆக்கப்பாடு (முதல்தொ. பெ.)

இனி, ஆக்கம் + பாடு என்றமாம். பாடு = பெருமை.]

ஆக்கப்புரை *ikkāppurai*, பெ. (n) ஆக்கும்புரை டார்க்க see *ikkāppurai*

[ஆக்கம் + புரை]

ஆக்கப் பெயர் *ikkā-p-peyar*, பெ. (n) தொன்று தொட்டு மரபாக வழங்கிவரும் முறைமைக்கு மாறாக, ஒரு பொருட்டு ஒரு பெயரைப் புதிதாக ஆக்கிக் கொள்வது ஆக்கப்பெயர். அது இடுகுறியாக்கப் பெயர், காரணவாக்கப் பெயர் என இருவகைப்படும்

(1) இடுகுறி போன்ற மக்கட்கு இடப்பட்டுவரும் இயற் பெயர் அல்லாது, பொருட் பொருத்தமிலலாத ஒரு புத்த சொல்லைப் பெயராக இடுவது இடுகுறியாக்கப் பெயர், name or designation coined newly and arbitrarily by an author.. எ-டு. மூட்டை (முருகன்). (2) பல பொருள்செய்துப் பொதுவான ஒரு காரணப்பெயரை, அவற்றுள் ஒன்றிற்கு அல்லாது சிலவற்றிற்கு மட்டும் வரையறுப்பது காரணவாக்கப் பெயர்; term which, though connoting many is restricted in application to only one or a few of them. எ-டு. நன்னூல் (பலணநதி), தாயரைக் கண்ணை (திருமால்), கசி (அடுபுக்கரி, யானை)

"இடுகுறி காரண மயோ டாக்கம்

ஏற்பவும் பொதுவாய்வன பெயரே" (நன் 275)

[ஆக்கம் + பெயர். ஆகு = ஆக்கு = ஆக்கம் பெய + பெயர். ஆகு = ஆ.]

எல்லாச் சொற்களும் காரணக் குறியினவே என்பதே தமிழ்நூலார் கொள்கை. "எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே" என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். பெய. 2)

பிறந்தபொது திண்ணையிருந்தனனால் திண்ணை அல்லது திண்ணையன் என்றும், வெள்ளையிருந்தனனால் வெள்ளையன் என்றும், பிறைப்படி புத்தி யிட்பமும் பெயர்கள் மட்டுமன்றிப் பிறபெயர்களும், பாட்டன் பெயர் என்றோ, முள்ளோன் பெயர் என்றோ, தெய்வத்தை நினைப்பிததுபத்திச் சுவையூட்டும் தெய்வப்பெயர் என்றோ, நன்றியறிவு காட்டுவகையில் குடும்பத்திற்கு நன்மை செய்தவர் பெயர் என்றோ, ஒரு குறிப்பிட்ட போற்றின் அல்லது பெருமகன் போற் பிறகாலத்தில் விளங்க வேண்டுமென்றோ, இன்னோகைப் பெயர் என்றோ, ஏதேனும் ஒரு காரணப்பற்றிடே இடப்படுவதால், மக்கட் சிறுப்பப் பெயர்களும் காரணப் பெயர்களேயாம்.

நாட்டுபுற மக்கள் சிலரின் வேட்கையளவு இயற் பெயர்களாக நோக்கும் போது, மூட்டை பெயர்ஜும் பெயரும் ஒரு காரணப் பெயராயிருக்கலாமென்று கருது இடமுண்டா கின்றது.

வேத மொழியும் சமற்கிருதமும்புள்ள வடமொழி திரிபிறநிரி பாண பிள்ளை மொழியாதவின், அதன் சொற்கள் பலவற்றிற்கு வேறுமொருவாழ்வியல்பாணமென்றி, வடமொழியில்ககளை நூலார் இடுகுறியிடும், காரணப் பெயர் எனப் பெயர்களை இடுவகை வாக்க கூறிவிட்டனர். பண்டை நாளிற் சொல்லராய்ச்சியும் மொழியாராய்ச்சியுமினமையால், பலணநதிமுனிவரும் அவரைப் பின்பற்றிக் கூறிவிட்டார் மரபாணதம் பதிதாக இடப்படுவதும் ஆய் பெயர்கள் இடுதிறப்படுவதால், அடியாளுபாட்டையல் சேர்த்து, இடுகுறி மரபுப்பெயர், இடுகுறியாக்கப்பெயர், காரண மரபுப்பெயர், காரணவாக்கப் பெயர் என நால்வகையாக வகத்தார் நன்னூலார்

இன்னும் இதன் விளக்கத்தை இடுகுறிய பெயர் என்னுறு சொல்லின் கீழ்க் காண்க.

ஆக்கப் பெருக்கம் ākka-p-perukkam, பெ. (n) வருமான மிகுதி; increase in income. மேலு முண்டான ஆக்கப் பெருக்கம். (S.I.I. v, 330)

[ஆகு = ஆக்கு = ஆக்கம். பெரு = பெருகு = பெருக்கு = பெருக்கம்]

ஆக்கப்பெறு-நந்தல் ākka-p-poru., 4. செ. குன்றாவி (v1). 1. உணவு சமைக்கும்வரை காத்திருந்தல், to wait till food is cooked. ஆக்கப் பொறுத்தது ஆறப் பொறுக்கக் கூடாதா? (உ.வ). 2. விளையாடியக் காத்திருத்தல், waiting until the work is over

[ஆகு + அ + பொறு]

ஆக்கம் ākka பெ. (n.) 1 ஆக்கமுணர்ந்துருசொல், ஆக்கக் கிணவி (தொல் சொல். கிணவி 22); word indicating change from one state or quality to another. 2. படைப்பு; creation. "ஆக்க மல்வவர் கனம் மெலாங் கழித்திடம்" (சி சி 137). 'ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறுப்பானா', 'ஆக்க மாட்டாத பெண்ணுக்கு அடுப்புச்சட்டி பத்தாம்', 'ஆக்கமாட்டாத அழகல் நாரிக்குத் தேடமாட்டாத திருட்டுக் கணவன் வாழ்த்தாளாம்' (முடி.) 3 அமைத்தக் கொள்ளுகை; arrangement, preparation, arrangement; 'வருக்களைந்து சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டமையான், இவ்வோத்துக் கிணவியாக்க மாறிற்று' (தொல். சொல். கிணவி 1 சேனா. உரை). 4. வளர்ச்சி, பெருக்கம்; increase, development, "தம்மாலா மாக்க மிளரென்று" (நாலடி. 301). 5. ஊதியம் (இலாபம்), gain, profit. "ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குந்து செய்வின்" (குறள், 463). 6. ஈட்டம், தொகுப்பு; accumulation. "அருளொடு மனப்பொடும் வாரணப் பொருளாக்கம்" (குறள், 755). 7. செல்வம்; wealth, fortune, prosperity "மனநல மன்னுவிர்க் காக்கம்" (குறள், 457). 8 பெருவாழ்வு; life of prosperity, flourishing state. "அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கையெல்லாம்" (சிவலூர்சதி 1:69). 9. பொன்; gold. (பிங்) 10 நகசெய்துகை, achievement, accomplishing 'விருமயிய பொருளின ஆக்கத்து அழகுணாததற்குச் செறியும் இடுண்டா மாலையிடத்து ந்தசொறு கேட்டது' (பு.பெ. 1' 4, உரை) 11. மங்களவியல் (உ.வ); auspiciousness. 12. வாழ்த்து; benediction. "மன்னவற் காக்கங் கூறி" (திருவிளை. மரபு. 26) 13 கொடிப்படை. (திவா), van of an army carrying the banner

10. ஆக்கம், க. ஆகெ. ஆக்கு

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கம் (தொழிற்பெயரும் தொழிலாகுபெயரும்)]

ஆக்கமகள் akka-magal, பெ. (n) திருமகள்; goodness of wealth. "ஆக்கமகள் கொண்டாட" (கடம்பா உலா, 1923).

ஆக்கர் akkar, பெ. (n.) படைக்கப்பட்ட தேவர் installed deities. 'இவ்வகுதிலாக்கரான இந்திராதிகள்' (எடு, 5:2:3).

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கர். 'அர்' ப. பா. ஈறு]

ஆக்கல் ikkal, தொ.பெ. (vbl. n.) 1. படைத்தல், creating. ஆக்கல், காத்தல். அழித்தல் என இறைவன் தொழில் மூன்று 2 சமயத்தல், cooking 'ஆக்க வேண்டா அரைக்க வேண்டா பிணனே, என் அருகிலிருந்தால் போதும் கணனே, 'ஆக்கிக் குறைப்பேன் அல்லது அரிசியாய் இறக்குவேன்' (பழ)

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

ஆக்கவினைக்குறிப்பு : ikkavina-k-kurippu, பெ (n.) ஆக்கத்தால் வரும் வினைக் குறிப்புச்சொல்; verb denoting change from one state or quality to another. "ஆக்கவினைக் குறிப்பு ஆக்கியின்றியலா" (நள.347)

சாத்தன் நல்லர், நல்லன் என்பது, வினைக்குறிப்பு 'சாத்தன் நல்லன் ஆயினான்'; ஆயினான் என்பது ஆக்கச் சொல்.

[ஆக்கம்+வினை+குறிப்பு]

ஆக்கவம்மை ikkavummai, பெ. (n.) ஆக்கப் பொருளில் வரும் 'உம்' என்னும் இடைச்சொல், particle 'um' indicating change from one state or quality to another.

[ஆக்கம்+உம்மை]

இவ்விடைச்சொல் இப்பொருளில் எங்கேயும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை

"எச்சம் சிறப்பெ ழும் எதிர்ப்பறை முற்றே என்னே தெரிநிலை ஆக்கமென் தட்சல் எட்டி உம்மை சொல்லே"

என்று தொல்காப்பியர் நூற்பா (தொல். சொல். இடை. 7) பாத்து விட்டதாகல், பவனத்திப்பாரும் அவரைப் பின்பற்றி,

"எதிர்ப்பறை சிறப்பமல் எச்சமுற் றளவை தெரிநிலை ஆக்கமொ டும்மை யெட்டி" என்று (நள. இடை.6) இயற்றியீட்டினார்

இளம்பூரணர், தம உணர்வில் தொல்காப்பிய நூற்பா ஆக்கவம்மைக்கு எங்குமே எடுத்துக்காட்டுத் தரல் வேண்டுமென்பதையே கருதி, 'நெடியுமும் வலியுமும் என்பது ஆயினான் என்னும் ஆக்கத்துக்கண் வந்தது ஆக்கவம்மை' என்று வரைந்தார். அவருக்குப் பின்பு வந்த சேனாவரையர் ஆக்கவம்மைக்கு எடுத்துக்காட்டின்மை கண்டு,

'ஆக்கவம்மை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. உறையாசியார் நெடியுமும் வலியுமாயினான் என்பது உம்மை ஆக்கம் குறித்து நின்றவின் ஆக்கவம்மை என்றார். "செய்ய வந்தியினும் வளரநிலை யினதே" (தொல். சொல். 14) என்னுமுமம், வழுபல இலக்கணமாக்கிக் கோடல் குறித்து நின்றவையின், ஆக்கவம்மை யென்பது முள்' என்று திறமடவுரைத்தார்.

நட்சினாக்கினியர்,

நெடியுமும் வலியுமாயினான் என்பது ஆக்கம். "செய்ய வந்தியினும் வளநிலை யினதே" என்பது, இலக்கணமாக்கிக் கோடல் குறித்தவையின் ஆக்கமுமம்' என்றும்,

கல்லாடகர்,

'இனி ஆக்கம் நெடியுமும் வலியுமாயினான் என்பது. இது எண்ணன்றோவெனின், ' ஒரு பொருட்களையே சொல்லுதலின் அன்றாமிற்றுப் போலும்' என்றும் உரைத்தனர்.

தேயவச்சிலைபாரேவெளிகள்,

ஆக்கம் உம்மைபடுத்த சொற்பொருளமேல் ஆகும் திரைணமைக் குறித்து வரும் வாயும் வாய்வு, உன்னுமுள்ள எனத் தொழிலிற்று ஆக்கம் குறித்து, நின்றவாயு கண்டு கொள்க. இது பெயரெச்ச வினைச் சொல்லன்றோ எனின் ஆம். அதற்கண்னும் இடைச்சொல் என்க. அதனானே வயதே "உம்முற் தாரு மிடலுமா ரெனடே" என்றும் இலக்கணத்தால், "நெல்லிய, யிருந்தொழுவின்" என்னும் பாட்டினும், "செஞ் ஞாயிறு வெயின் முனையிற நெண்டகற் திரைமிகைய பாயும்" எனற்பாது "பாருது" என வந்தது. இவ்விடைக்கமம் வினைமயமும் ஒதாயமால் பெயரெச்ச உம் இடைச்சொல் என்று கொள்ளப்படும். பாயும் புணல் என்பது பாய்புணல் எனத் தொக்குறி, பெற்றுமாம் பொருள் உருபு, பெயர் திற்பத் தொக்கவாயு போல், வினைநிற்ப உருபு தொகுதவாயும், செய்யம் என்பது வினைமய உருபுமகிய இரு நிலைமைத்து என்று கொள்க. செய்யம் என்னும் முற்றுச் சொல்லின்கண் உம் எவ்வாயு வந்ததெனின், அது மற்றொரு பொருளாக்குறித்து நிலைமையின் என ஒரு இடமின்றென்க. முத்தித்திறவின் முற்றுமமை யெனினும் இழுக்காது ஆக்கமம் என்பதற்கு நெடியுமும் வலியுமும் ஆயினான் என உதாரணம் காட்டுப வானெனின், அஃது என்னும்மை என்க. "தனிவியின் எச்சவம்மைமம்" என வேறொரு வகையாக வரைந்தார்.

இனி, நன்னுணரையாசியருக்,

நெடியுமும் வலியுமாயினான் என்பது 'ஆக்கம்' என்றார் மறிலையாதர். 'நெடியுமும் ஆயினான், பாயும் ஆயிற்று என்பது அவனே வலியுமும் ஆயினான், அதுவே யருத்தம் ஆயிற்று

என்ப பொருள்புடன் ஆக்கவுமை' என்றால் விருத்தியென்றும் விரிவுரைபாள் .

'தெய்வமும் வலியுறு மாயினரெனவன், பாலும் மருந்து, மதுவாயிற்று என்பன ஆக்கம்

இதனை தெய்வமாயினான், பாலுமாயிற்று எனக்கூறி, அவனே வலியுறுமாயினான், அதிலே மருந்துமாயிற்று என்ப பொருள்புடன், ஆக்கவுமை யென்பாருமள்' என்றால் இரவுவாழ்க கவிராய்

'பாலுமாயிற்று, இங்கே அதிலே மருந்துமாயிற்று என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம்' என்றால் ஆறுமுக நாவலர்

ஆகவே, பாலும் ஆயிற்று என்றால், இதில் அதிலே மருந்தும் ஆயிற்று என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து ஆக்கம்' என்றால் சட்கேட சம்பளனுசாச்சாரியாருள்.

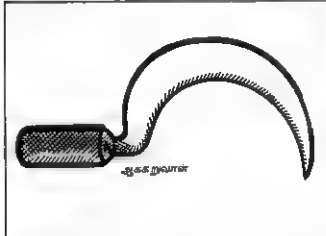
இரு நூற்கும் உரை வரைந்த இவ்வெலைருள்ளும், உண்மையொடங்குபதைதவள் சேனாவரையர் ஒருவரே!

'கோவிறுடைய நகரூபாயிற்று, இதில் கோவிறுடைய இப்பொருத்த நகரூபாயிற்று என்று ஆக்கப் பொருள் தருதலால் ஆக்கம்.' (இயற்றமிழ் இலக்கணம் . பக். 75) என்று பாபாணா எடுத்திக் காடங்குள்ளமை கொள்ளத்தக்கது.

ஆக்களவு kē-k-kajavu, பெ. (n.) ஆகவைக் களவு செய் தல்; **stealing of cows.**

[ஆக்களவு]

ஆக்கறுவான் kēkkaruvāṅ, பெ. (n.) 1. கொடிக்காலில்

வெற்றிலைக் காம்பை நறுக்க உதவும் கத்தி; bill-hook for cutting the stem of the betel leaf 2 தழைகளை வெட்ட உதவும் கையறுவான்; bill-hook for hacking garden - knife, pruning hook (சா. அக.)

[ஆக்கு+அறுவான் த. அடகு > தெ. ஆக்கு]

மணையிறுபதிக் கப்பட்டுக்காங்கியியிளம்பவாள் போன்றதே அரிவாள் என்றும், அது பதிக் கப்பட்ட மணையே அரிவாள்மணையென்றும் பெயர் பெறும். ஏனை யறுக்கும அல்லது வெட்டும் வாள்கனெல்லாம் அறுவாள் என்றே உபசரிப்பும் இப்பெயர் வேறுபாடு அறிதலுக்கும் அறுத்தலுக்கும்

இடைப்பட்ட வினைவேறுபாட்டும் பொறுத்தது. 'அறுவாள் என்னும் சொல்லைப் பாக்க.

அகரூதல்களில் அறுவாளை அரிவாள் என்று குறித்திருப்பது தவறாகும்.

ம. ஆக்கத்தி, தெ. கத்தி ஆகுறாய

ஆக்கன் kēkkaṅ, பெ. (n.) செயற்கையானது (சம் அக.), that which is artificial.

[ஆகு + ஆக்கு + ஆக்கன். 'அன்' ஒருமையீறு.]

ஆக்காட்டு-நல் kē-k-kāṅṅu, 5 செ கு வி. (v.) குழந்தை தன் தாய்க்கு ஆவென்று தன் வாயை விரிவாகத் திறந்து காட்டுதல் (கு.வ.); to open the mouth wide as in pronouncing the back vowel 'a', as a child in response to its mother's command. (Nurs.)

[ஆ+காட்டு. காண் (தவி.) → காட்டு (பிவி.)]

ஆக்காம்பறை kēkkam-pārai, பெ. (n.) பஹரீன் வகைகளுள் ஒன்று (செய்வகை மீள்) a kind of fish.

[ஆக்கம் + ஆக்காம + பறை]

ஆக்கிக்கொள்-தல் kē-k-kō-kkō, 7 செ குன்றரவி (v.) முடித்துக்கொள்ளுதல்; to see a work (usu. auxiliary or incidental to the main work) done or accomplished "வினையாவ வினையாககிக் கோடல்" (குறள் 678)

[ஆக்கி+கொள்]

ஆக்கிப்போடல் kē-k-k-pōṅṅal, பெ. (n.) மகப்பேற்றுக் காக மகளை அழைக்கும்போது தாயவிட்டார் அளிசுகம் விருந்து, feast offered to a pregnant woman by her parents inviting her to their house for delivery.

[ஆக்கி+போடல்]

ஆக்கியிவான் kēkkī-y-irivāṅ, பெ. (n.) கொடிக்காலில் வெற்றிலைக் காம்பை நறுக்க உதவும் சிறப்பு வகையான கத்தி (இ.வ.); special kind of knife for cutting the stem of the betel leaf (Loc.)

ம. ஆக்கத்தி

[ஒருகா. 'ஆக்கறுவான்' என்பது தன்மறுவுகவாயிருக்க கலாம். அங்குமையின், 'ஆக்கறுவான்' என்றே விருத்தல் வேண்டும். இவைமையக் குறிக்கும் ஆக்கு என்னும் தெய்வீகஞ்சொல் ஆக்கியென்று நிரிந்திருக்க கலாம். 'ஆக்கறுவான்' என்னுஞ்சொல்லின்மீழ்ச்சிறப்புக் குறிப்பைப் பார்க்க.]

ஆக்கியோன் kēkkī-yōṅ, பெ. (n.) 1. படைத்தோன, கடவுள்; God, as the maker, creator. 2. நூல்

செய்தவன், நூலாசிரியன்; author of a book "ஆக்கியோன் பெயரே பாயிரத் தியலபே" (நன் பெய்துப்பாடி. 48)

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கியான் → ஆக்கியோல் (வினையா. பெ.)]

ஆக்கு¹-தல் akku, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. செய்தல்; to make, effect. "எளிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும்" (நாலடி. 124) 2. படைத்தல், தோற்றுவித்தல், to cause to be, create. "அனைத்துலகு மாக்குவாய் காப்பாயழிப்பாய்" (திருவாச. 142) 3. அமைத்துக் கொள்ளுதல்; to arrange, make preparations. "நொங்கும் நுறுங்குல களைந்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினா ரென்பு" (தொல், சொல, 1. சேனா. உரை). 4 சமைத்தல், to cook "அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாய் பெண்ணுங்கறியாக்கும்". "ஆக்கி அரைத்துப் போடலவன் கெட்டவன், வழிகூட்டி அணுப்பினவன் நல்லவன்". "ஆக்குகிறவன் சலித்தால் அடுப்புப் பாழ், குத்துகிறவன் சலித்தால் குந்தாணிபாழ்" (பழ). "ஆக்கப் பொறுத்த நமக்கு" (இராமநா. அயோத். 13). 5 திறமைப்படுத்துதல்; to elevate, bring prosperity to. "ஒன்னாததெல்லு முவந்தாரை யாக்கலும்" (குறள், 264). 6. வளத்தல்; to rear, to bring up. பிள்ளையை ஆளாக்க வேண்டும். (உ.வ) 7. பெருக்கிச் சொல்லுதல், to exaggerate. ஒன்றை ஒன்பதாக்குவான், துரும்பைத் தூளைக்கலாமா? (உ.வ) 8. பெருக்குதல்; to increase, multiply. தந்தை தந்த பத்தாயிரத்தைப் பத்திலக்கமாக்கினான் (உ.வ) 9. மாற்றுதல்; to change, convert. "முலையை மருதமாக்கி" (கம்பரா, ஆத். 17) 10. பெறுதல்; to receive. 11. உண்டாக்குதல்; to bring into being "முயற்சி திருவினையாக்கும்". (குறள் 616.)

ம. ஆக்குக, க. ஆக்கி; தெ. காவிகள்

[ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (பி.வி.)]

ஆக்கு² ikku பெ. (n.) நூறுபடி நெல் நூற்று; one hundred sheaves of paddy - seedlings (சேரநா)

[ஆள் + கு - ஆளக்கு → ஆக்கு (ஒரான் ஒருநாளில் நரும் அளவு.)]

ஆக்கு³ ikku, பெ. (n.) படைப்பு; creation. "ஆக்கு மழிவு மையன் யென்பனான்" (தேவா 914.7)

[ஆகு → ஆக்கு (முத. தொ. பெ.)]

ஆக்கு⁴ ikku பெ. (n.) கிளிஞ்சில் வகையுள் ஒன்று (தெ. மீ.); a kind of mussel or shell.

ஆக்குத்தாய் ikkuttāy, கு. வி. எ. (adv) அள்முறையாய் (அத் தியாய்), upuṣṭy ஆக்குத்தாய்ப்பிடித்துக் கொண்டார்கள். (வி.வி.)

[ஒருகா. ஆக்குத்து + 'ஆய்' கு. வி. எ. னது.]

இருள் எள்ளும் விலவிலி கொடுந்தமிழ் மரபின ரேயாவின், "ஆக்குத்து" எள்ளும் பெயர்ச்சொல் ஒரு தென் சொல்லின் தின்பாயேறிருத்தல் வேண்டும்.

ஆக்குப்புரை ikku-purai, பெ (n) மங்கல அமங்கலக் கொண்டாட்ட நாள்களில், அறறைப் பொழுதிற்கு அமைத்துக் கொள்ளும் சமையற் கூடம் அல்லது மறைப்புப் பந்தலறை; covered place for cooking temporarily put up for special occasions both auspicious and inauspicious. 2 சமையற்கூடம், அட்டிலறை, kitchen

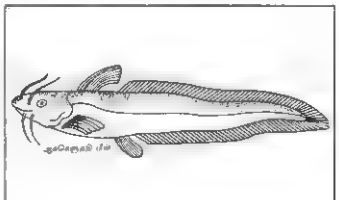
[ஆகு → ஆக்கு + புரை. புரை = துளை, அதை.]

ஆக்கும் ikkum, இடை. (part) 1. போலும், presumably, probably, it is likely that பெண்பாக்க வந்தாணாக்கும் (உ.வ.). 2. ஒருவனது திறமையை அல்லது முதன்மையை, அறிந்தவன் அறியாதவனுக்கு வியப்புற எடுத்திக் கூறுவதைக் குறிப்பிக்கும் இடைச்சொல்; particle emphasizing the unknown might or importance of a person, relating in a tone of awe and wonder அவனை யாடென்று நினைத்தாய்? தலைமை மந்திரியாகரை ஆட்டி வைக்கும் அணுகக்கச் செயலாளராக்கும். அவன யார் தெரியுமா? ஆச்சாபுரக் காட்டில் ஐம்பதிற்கு வேங்கையைக் கொன்றவனாக்கும் (உ.வ.)

[ஆகு → ஆகும் → ஆக்கும்]

ஆக்குருவி ikkuruvi பெ. (n) ஆய்க்குருவி பாகக; see ikku-k-kuruvi

ஆக்கெழுத்தி ik-keṭṭuṭṭi, பெ (n) 1. ஆக்கணர் செறி யாக்கை; see ikkanār Keṭṭu 2. கடற் கெளிற்று யின் வகை, a marine fish, pletosus arab..

[1-ஆக்கனாங் கொளுத்தி → ஆக்கொளுத்தி உ.ஆ + கொளுத்தி. கொள் → கொளியு → கொளிறி - கொளுத்தி. கொளியு பார்க்க; see kolliyu]

ஆக்கை ¹ ākkaḷ, பெ. (n). 1. கூரை வேய்விற்றிரு உதவ, மநார், கற்றாசை நார், நார்த்துணிக்கை; strips of fibre, used in thatching. "நார்பாக்கை யார்த்து" (தேவா 6313). 2. உடம்பு; body. "ஆக்கை யுள்ளுறையாவி" (சீவக. 1362).

ம. ஆக்க

[யாக்கம் = கட்டுதல். யா → யாக்கை → ஆக்கை = 1. கட்டும் தார். 2. எழுவுகைத் தாதுக்களாறி கட்டப்பட்ட உடம்பு. 'யாக்கை' பார்க்க.]

ஆக்கொத்துமம் ā-k-kottumam, பெ. (n) சரக்கொன்றை (மலை); Indian labourum.

[ஒருகா. ஆரக்கொத்துமம். ஆரம் = மாலைபோல் தொங்கும் பூச்சரம். ஆரம் + கொத்து + மரம் = ஆரக்கொத்துமம் → ஆரக்கொத்துமம் → ஆக்கொத்துமம். வ. ஆரக்கவத (karagvadha). வடசொற்றகு மூலமேமை கவலிக்கத் தக்கது.]

ஆக்கொல்லி ākkollī, பெ (n) தில்லைமரம் (மலை); blinding tree.

ம. ஆக்கொல்லி

[ஒருகா. ஆ + கொல்லி. கொல் → கொல்லி. 'இ' விளைமுதலிற்று]

ஆக்கோது ā-k-kōdu, பெ. (n) கொன்றைமரம்; cassia tree (சா.அக.).

ஆக āga, வியல். மு. (opt.v.) வியங்கோள்வினை; v. in the optative mood. தமிழ் வாழ்வதாக, அவள் இங்கு வருவானாக, --- நி.கா.வி.எ. (nī) 'ஆகு' என்னும் வினையின் நிகழ்கால எச்சம், to become. இன்னும் சோதகாவில்லை, கம்பு பயிராக ஆறாநாத்து செல்லும் (உ. வ.) - வி.எ. (adv.) 1. அவ்வாறாக; in that fashion or manner. "ஆக ராகவனை யவ்வழிக் கண்டாள்" (கம்பரா. இராவணன்தா, 19). 2. மொத்தமாய்; on the whole, amounting to. ஆகத்தொகை ஆயிரத்தைநூறு. (உ.வ.). 3. முழுதும்; wholly, completely. ஆகமோசம். (இ.வ.). இ. இடை. (conj) 'அல்லது அல்லது' என்னும் வாய்பாட்டில் தெரிப்பும் பொருள் பற்றிவரும் இடைச்சொல்; either or. 'தெய்வத்

தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை' (குறள், 442, பரிமே. உரை). ---

இடை. (part) 1. பொருட்டுப் பொருளில் 4ஆம் வேற்றுமையுடைய வருத்தினுணச்சொல், for the sake of, for the purpose of. 2. ஆள்மொழிக் கூற்றை அல்லது அதிகைக் கூற்றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல், part indicating indirect or reported speech. அவள் நானை இங்கு வருவதாகச் சொன்னாள். 3. அடியும் உணர்ந்தும் இடைச்சொல்; part indicating the context or circumstance in which an act takes place. "காடுதீர் காணம் பாடினோக" (புறநா. 144) - அசை நிலை (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. "அநாதி காலம் வாலனை மன்னாதி சொத்தவற்றை இப்போதாக விடப்போயே" (நடு. 1:2: 2 உரை).

ம. ஆக

[1-ஆகு → ஆக (ஆகு + அ). 'அ' வியங்கோள்வினை நறு. 'உ-ஆகு → ஆக (ஆகு + அ). 'அ' முக்கால வினையெச்ச நறு. 'ஆக' என்னும் வினையெச்சமே பல்வேறு இடைச்சொல்லாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இப்போதாக என்பது இப்போது மட்டுமன்று பொருள் படிந் அசைச் சொல்லாக து.]

ஆக்ககடைசி āga-k-kṛāṣi, பெ (n) இறுதியில், at-last; at length.

[ஆக + கடைசி]

ஆக்கக்கூடி āga-k-kūṇḍi, இ இடை. (adv. conj.) 1. மொத்தத்தில்; on the whole, in the total, so that; ஆக்கக்கூடி, ஆயிரம் உருபாவிற்கு அடுத்துவிடும் 2. ஆகவே; that being the case, therefore. ஆக்கக்கூடி, நீ அங்குப் போயும் பயனில்லை.

[ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ. நறு. கூடு → கூடி. 'இ' இ.கா.வி.எ. நறு. 'ஆக்கக்கூடி' என்பது கூட்டுச்சொல்.]

ஆக்கக்கொள்ள āga-k-kōḷḷa, இ இடை (adv. conj.) ஆகையால்; because. நாளை அவன் வருவானாகக் கொள்ள (W).

[ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ. நறு. கொள் → கொள்ள. 'அ' முக். வி.எ. நறு. 'ஆக்கக்கொள்ள' என்பது கூட்டுச்சொல்.]

ஆக்செய்தே āga-c-cēyṭē, இ இடை. (adv. conj.) ஆகவே (நடு); that being the case.

[ஆகு → ஆக. 'அ' முக்.வி.எ. நறு. செய் → செய்து (இ.கா.வி.எ.) + ஏ (தேற்றப் பொருளிடச் சொல்). ஏகார இடைச் சொல் இங்குத் தன் பொருளை இழந்துள்ளது.]

ஆக்சே¹ āgacō, இ.இடை. (adv. conj.) 'ஆக்சே செய்தே' என்பதன் குறுக்கு வழக்குச் சொல்; corrupted form of 'āgacōyō'

[ஆக்சேயதே - ஆக்சே (கொ. வ.)]

ஆக்சே² āgacō, வி.எ. (adv.) 'ஆகையிலே' என்பதன் கொச்சை வழகம்; white becoming, being prepared, being cooked சோறு ஆக்சே உள் அடங்கிவிட்டது. இக்கொச்சை வழகம் கொள்ளத்தக்கதன்று

[ஆகையிலே → ஆக்சிலே → ஆக்சே. வரச்சே, போக்சே என இவ்வழகம் பிற வினைகளுடன் சேர்ந்து வழங்குதல் உண்டு]

ஆகட்டு āgattu, ஏ.வி. (imp. v.) 1. ஆகவிடு; (though) let it become, let it happen, let it be done என்படியிருந்தாலும் வேலை ஆகட்டு. 2 சரி அப்படியாகு, all right, let it be, so be it

ம. ஆகட்டு

[ஒட்டுதல் = இச்சதல் ஒட்டு → அட்டு (துணைவினை). (ஆக + ஒட்டு) ஆகவொட்டு → ஆகட்டு (ஏவ்வொருமை)]

ஆகட்டும் āgattum, ஏ.வி (imp. v.) 1. ஆகவிடும், (you) let it become, let it happen, let it be done. 2. சரி, அப்படியாகு; all right, let it be, so be it. (ஆகட்டும் போகட்டும் அவரைக்காய்க் காய்க்கட்டும், தமிழ் பிறக்கட்டும் தம்பட்டங்காய்க் காய்க்கட்டும், அதுவறுக்குக் கலியாணம் ஆகட்டும், உன்னைக் கூப்பிடுகிறேனா பார், 'ஆகட்டும் என்பவன்தான் அவதிப்பட வேண்டும்' (பழ)

[ஆக + ஒட்டும் → ஆகவொட்டும் → ஆகட்டும். 'ஆகட்டு' என்பது நீ என்னும் முன்னிலையொருமை பெருமுவாயின்பயனிலை, 'ஆகட்டும்' என்பது நீம் அல்லது நீர் என்னும் முன்னிலைப் பன்மை பெருமுவாயின்பயனிலை. 'உம்' ஏவற்பன்மைவிது.]

ஆகட்டு என்னும் ஏவலின் ஒருமை பெண்ணும், ஆகட்டும் என்னும் ஏவலின் பன்மையெண்ணும், இற்றைவழக்கில் மறைந்த போலின. அதனால், ஒருமையேயல் பெரும்பாலும் வழக்கற்ற தெட்டு, பன்மையேயலே ஒருமை பேவலாகவும் வழங்கி வருகின்றது.

அட்டு (ஒட்டு) என்னும் துணைவினையை 'let it be' என்னும் ஆங்கிலத் தொடரியத்திலுள்ள 'let' என்னும் ஏவல்வினையுடன் ஒப்பு நோக்குக.

ஆகடியக்காரன் āgadya-k-kāraṇ பெ.(n.) என்னி நகையாடுபவன்; pester

[ஆகடியம் + காரன்]

ஆகடியம் āgadyam, பெ. (n.) 1. நகையாட்டு (பரி காசம்); mockery, ridicule, banter ஆகடியம் பண்ணாதே (உ.வ.) 2. பொல்லாங்கு; mischief, cruelty. "அருக பூதமுண்டாகடியக் காரரிவர்" (திருப்ப. 156)

க. ஆகட, தெ. ஆகடறு

[அகடு = பொல்லாங்கு, wickedness. தெ., க. அகடு. அகடு → அகடியம் → ஆகடியம்.]

ஆகத்தையுருக்கி āgattay-urukki, பெ (n.) 1. எலும்பையுருக்கி, எலும்பை நீராக மாற்ற வல்லதாகக் கருதப்படும் மருந்து; medicine supposed to change the bone into a liquid. (சா. ஆக.) 2. உடலை யுருக்கும் எலும்புருக்கி நோய்; disease, such as consumption, which emaciates the body

[ஆகம் = உடம்பு 'ஆகத்தே' 2 ஆம் வேற்றுமை. 'அத்து' சாரியை; 'ஐ' 2 ஆம் வே. உ. உருக்கு → உருக்கி. 'இ' வினைமுதல்து]

ஆகதர் āgadar, பெ. (n.) அருக சமயத்தோர், Jainas. "ஆகதக தெளியே னலென்" (தேவா. 258 2).

[அருகர் → அருகதர் → ஆகதர்]

ஆகப்பாடு āgappāḍu, பெ (n.) மொத்தம்; amount, sum total. உருபா (ரூபாய்) ஆகப்பாடுஎன்? (நெல்லலை.)

[ஆகு → ஆக (முக. வி. ஏ.) படு (துணைவினை) → பாடு (தொ. பெ.) படுதல் = தோன்றுதல், உண்டாதல், உடுதல். மிகுதல், பெரிதாதல்.]

ஆகம்¹ āgam, பெ. (n.) 1. உடல்; body. "ஆகம் வள்ளுகிரந்த பிளந்தான" (திவ். திருவாய். 9:3:7) 2. மாப்பு, breast. "முலையாகம் பிரியாகம்" (கலித் 2). 3 மனம்; mind, heart. "ஆகத்தெழு கனல் கணவழியுக்" (கம்பரா. கரவ. 97) 4. உள்மனம்; inner self. 5. ஒளி, ஒளிக்கிறத, lustre, brilliance, splendour. (சேரநா.)

ம. ஆகம்

[ஆகு → ஆகம் (ஆகுபெ.)]

ஆகம்² āgam, பெ (n.) 1. கரை; bottle gourd (சா. ஆக.) 2. குப்பைமேனி; plant commonly growing on rubbish and used as an antidote to poisonous bites, Acalyapha indica.

ம. ஆகம்

[சாகம் - ஆகம்]

ஆகம்³ āgam பெ. (n.) செவ்வமை; correctness, fitness. அவன் ஆகமாயச் செய்வான் (நெ. வ.)

[ஆகம் என்பதன் இடைக்குறள்]

ஆகரி¹ āgarī, பெ. (n.) 1. திப்பிலி (சாங். ஆக.); long pepper, piper longum. 2. சிறு கட்டுக்கொடி (சித. ஆக.); a kind of medicinal creeper, Smilax pseudo-china. 3 கனிமப்பொருள்; mineral, metallic ore (சா.ஆக.)

[ஆகரி = திப்பிலி. ஒ.நோர்: ஆகரி.]

ஆகரி² āgarī, பெ. (n.) சிதம்பாக நன்னிளவிற்பாடற் குரிய அலம்பல் பண்; special sorrowful melody-type, suitable for singing at midnight. மருத்திற்குப் பறம ஆகரி (சிலப். 14.166, உரை) "யாமத் துரிமை யாகரி பாடலே" (தொன். வின. 173)

ஆகரிநஞ்சு āgarī-nāṅṅu, பெ. (n) கனிம நஞ்சு, mineral poison (சா.ஆக.)

ஆகலாகல் āgal-āgal, இடை. (part) ஓசை வேறு பாட்டால் குறிப்பாக உடன்பாடமைப்பொருளினும், ஐயறவுப் பொருளினும் தனித்து வழங்காது இரட்டித்தே வரும் பிரிவினைகளைக் கொண்டு ஒன்று expression invariably consisting of the pair of words either repudiating or doubting a statement.

"ஆக ஆகல என்பதென்றும்

ஆவியை மூன்றும் பிரிவினை நெய்" (மொல். சொல். இடை. 32.)

'ஒருவன் யானின்னைன் என்றாலும், நீயின்னை யென்றாலும், அவனின்னைன் என்றாலும் உறியவழிக்கேடான் ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்றும், இவை உடன்பாடமைக்கின்றன ஆதரவில்வறியும் வரும்' (மொல். சொல். 290, சேனா உரை)

[ஆகு → ஆகல் (தொ. பெ.). 'அவ் தொ.பெ. நறு அசை நிலையாகும் போது 'ஆகல்' இடைச் சொல்லாம்.]

'ஆகலாகல்' அடுக்குத்தொடர்

ஆகல ஆகல என்பது, வழக்காற்று வகையில் ஆம் ஆம், அஃரி என்றும் உடன்பாட்டுச் சொல்லினைகளை ஒருமும், ஆகிள், ஓசை வேறுபாட்டால், உடன்பாடமைப்பை வெறுப்பும் குறிப்பாக வணங்கும்

ஆகல ஆகல் வினாத்தொலியின் உடன்பாடும், அட்டிசைத்த ஆழத்தம் தந்து ஒலியின் எதிரொழியும்.

ஆகலியம் āgalyam, பெ (n.) கோயில்களில் அமையும் மண்டப அமைப்புகளை ஒருவகை (மயமதம்); a kind of pavilion in a temple.

[ஒருகா. அகலியம் - ஆகலியம்]

ஆகலம் āgavam, பெ. (n.) போர்; battle, war. "ஆகலம் நன்னின் முந்த மனுகுலத் தரசன் பட்டான்" (பாரத பதினமூன். 97).

[அகலம் = போருக்கழைத்தல். அகலு → ஆகலம் = அநரகவிச் செய்யும் போர், போர். அகலு → ஆகலம் > வ. ஆகலம்.]

ஆகலாக āga-v-āga, இடை. (part) ஆகலாகல் பார்க்க, see āgalāgal

'ஆகலாகல்' என்பதற்கு உறிய விளக்கக் குறிப்புகளை இதற்குக் கொள்க.

[ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.). 'ஆ' முக்.வி.எ.நறு. அசை நிலையாய் வரும்போது இவ்விணையெச்சம் இடைச் சொல்வாகும். 'ஆகலாக' அடுக்குத்தொடர்.]

குறிப்பு. - இவ்வாறு ஓசையில் உடன்பாடு குறிக்குந் சொற்களெல்லாம், ஓசை வேறுபாட்டில் உடன்பாடமைப்பணாதும்.

ஆகலம் āgavam, வியா. வி. (v.n the opt. m.) ஆகலம், may it be. 'இதனமை மூட்டல் . மன்றபு பெறுவதாகவும்'. (S.I. iii, 95)

[ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.) → ஆகலம் 'உம்' ஒருவகை வியா.வி. நறு.]

'உம்' என்பது, மடல் கொக்குவரத்தில், சிறப்பாக வணிகரிமை, ஒரு விஷயங்களை வினாப்பிரக வடிவாகவது பெருமபாணம். ௭-10 நாளைக் காலை 10 மணிக்கு இங்கு வரவும் இக்கடிதம் கண்டவுடன் மட்டியவிற்பு கண்டபடி பத்தாளிற் உருபு இதைக் கொண்டு வரும் ஆள்வயங்க கொடுத்தனுப்பவும். இத்தகைய ஆட்சி முற்றும் உகைவழக்கே யன்றி, இலக்கணத்தொடு பொருத்துவதன்று. ஆதலால், இதை விட்டுவிட்டு வருக, அனுப்புக என்றும் 'செய்க' வாய்பாட்டு விஷயங்களை வினைகளை ஆள்வதே தக்கதாம்.

ஆகவே āgavē, இ. இடை (conj) ஆதலால், wherefore, therefore, consequently. ஆகவே, நீங்களிருவரும் நட்பமைதியாய்ப் (சமாதானமாய்ப்) போவதே நல்லது, ஆகவே, இதை உடனே நீக்காவிட்டாற் பெருந்துன்பமாக வந்தமுடிவும் 2 முருவதும், அனைத்தும், entirely completely altogether, wholly

ம. ஆகவே

[ஆகு → ஆக (முக்.வி.எ.) → ஆகவே. 'ஏ' தேற்றம் பொருளினடச் சொல்; இங்குத் தன் பொருளை இழந்துள்ளது.]

ஆகனாய் āgānāy, கு.வி.எ. (adv.) இடைவிடாது, without interruption. "அல்லும் எல்லும் அல்லாது ஆகனமா யமந்து நின்று" (பெரிய புராணசா. 20).

[ஒருகா. எனம் = இடம். அகனம் = இடமின்மை, இடைபிடிவன்மை அகனம் → ஆகனாய்.]

ஆகனாய் āgānāy, கு.வி.எ. (adv.) இருக்கும் அளவுக்கு (இராட்.); as much as is (நி).

[ஆகு + அவவு + ஆம் (குவி.எ. நறு.)]

ஆகன்மாறு āgān-māy, இ.இடை (adv cony) ஆகையால்; since, because, considering that. "பிறக்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே" (பதிற்றுப். 38 16)

"அன்னன் ஆகன் மாறே விந்நிலம் இலம்படு கனலை யாலினும் புலயல்பொ யின்ற பூத்தவெள் கடுமபே" (புறநா. 380)

[ஆகு → ஆகல் (தொ. பெ.). 'மாறு' ஏது அல்லது காரணம் பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.]

"அணைய யாகன் மாறே தாயில் தூவாக் குறவி போல ஒவாது கூவுதின் னூடறிபோச் நாடே" (புறநா. 4)

என்பதன் உரையில், 'மாறென்பது ஏதுப்பொருள் படுவதோர் இடைச்சொல்' என்று பழையவுரை யாளர் கூறியிருத்தல் காண்க.

ஆகா¹ āgā, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; exclamaton expressive of wonder. ஆகா! எனன அழகு இந்த மயில் நடம்! 2. கழிவிரக்கக் குறிப்பு, expressive of remorse or repentance for a wrong committed ஆகா! என்ன மடத்தனம் செய்துவிட்டேன்! 3. உடன்பாட்டுக் குறிப்பு; expressive of assent. ஆகா! அப்படியே செல்வேன

[ஆ + ஆ = ஆவா → ஆகா.]

ஆகா² āgā, எ.ம. பெ. எ. (neg. rel parti) 1. ஆகுக் என்பதன் எதிர்மறை வடிவம்; negative form of 'āgā' 2. நட்பல்லாத, பகையான; unfriendly, inimical. 3 மருத்துவ வுணவிறகு மாறான; unsuitable for diet ஆகாவணவு. 4. உதவாத, பயனற்ற; unhelping, useless. 5. தில்லா; unstably 'பரியினுமாகாவாம் பாலல்ல' (குறள். 376.) 6 முடியாத, impossible, "உள்ளழிக் கலாகா அரண்" (குறள், 421)

ம. ஆகா

[ஆகு → ஆவாது → ஆகாத → ஆகா (நறுகெட்ட. எ.ம.பெ.எ.)]

ஆகாக்கடுக்காய் āgā-k-kadu-k-kāy, பெ (n) மருத்திற் சேர்க்க உதவாத கடுக்காய்கள். அவையாவன; இரட்டைக் காயுடையது, உடைந்தது, நீரில் வெந்தது, சுக்கானகல் நிலத்திற் கிடந்தது, சேந்தில் விழுந்தது, நெருப்பிற் சுட்டது, முரடாயிருப்பது முதலியன; gall-nut considered unfit for use in medicines, i.e., rejected gall-nuts. They are double seeded galls, broken ones, boiled galls, those found on the limestone soil or fallen in the mire, the scorched and the hard ones, and so on. (சா. அக.)

[ஆகு → ஆகாத → ஆகா + கடு + காய். கடு = கடுக்காய்]

ஆகாக்கலம் āgā-k-kalam பெ (n) குடிநீர், எண்ணெய் முதலிய மருத்தினங்களைக் காய்ச்சுதற்கோ அவற்றை வைத்துப் புழங்குவதற்கோ பயன்படாத தொண்டாமறையால் (நவ லோகத்தால்) செய்த கலம், metallic vessels unfit to be used in the preparation of medicines such as lotions, ointments etc. or for keeping them in

ஆகாக்களங்கு āgā-k-kalangu, பெ (n) (மிருதாறு சிவகி) 32 செய்திருக்களுள் (பாஷாணங்களுள்) ஒன்று; poison prepared from lead; Litharge-Plumbi oxidum, one of the 32 kinds of prepared arsenics. (சா.அக.)

[ஆகாத → ஆகா + களங்கு]

ஆகாத āgāda, எ.ம.பெ. எ. (neg. rel. parti) 1. கெட்ட; naughty, bad. கெட்ட பிள்ளை. "ஆகாத நாளைவில் பிள்ளை பிறந்தால் அண்டை வீட்டுக்காரனை எனன செட்டும்" (பழ) 2. ஒன்றுக்கும உதவாத; useless. "ஆகாத காரியத்துக்குப்போகாதே" (பழ) 3 முடியாத, இயலாத, impossible, impracticable, unattainable 4. ஏறுபடையதாகாத; unfit, unsuitable 5. வலுவில்லாத, weak, delicate

ம. ஆகாத

[ஆகு → ஆகரிது → ஆகாத → ஆகாத (எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். 'ஆ' பெ. எ. நறு)]

ஆகாத கடுக்காய் āgāda kadukkāy, பெ. (n) ஆகாக்கடுக்காய் பார்க்க; āgā-k-kadukkāy

ஆகாதது āgādadu, பெ (n) 1 முடியாதது, that which is impossible. 2. ஏற்படாததாகாதது; that which is prohibited, unfit or improper

ஆகாதவன் agadavāṅ, பெ (n) 1. பகைவன், one who is not friendly, enemy. "ஆகாதவன் குடியை அடுததுக் கெடுக்க வேண்டாம்" (பழ). 2 பயனற்றவன்; useless person அவன் காற்காக்கும் ஆகாதவன் (உ.வ). 3. தீயோன் (கிறித்). ஆகாதவன் (Chr)

புட ஆகாதம்.

[ஆகு - ஆகாத + அவன்.]

ஆகாதே āgāṭē, எ.ம.வி. (neg v) 1. (அது) கூடாதே, it should not be indeed; it should not be done indeed 2. (அது) கேடானதே; it is harmful or dangerous indeed 3. (அது) பயனற்றதே; it is useless indeed 4. (அது) நிகழாதே; it would not happen indeed எ.ம.வி.எ. (neg. v. parti) 1. நிகழாமலே; without happening indeed. அது ஆகாதே போய்விட்டது 2. உதவாமலே; without being fruitful or helpful. அது ஆகாதே போய்விட்டது

- இடை. (int.) அன்றோ? அல்லவா?; is it not so, shall it not be. "அவள் கழலகண்டு களிப்பன வாகாதே" (திருவாச. 49.1).

[ஆகு - ஆகரிது - ஆகாதது + ஏ(தேற்றேகாரம்).]

ஆகாப்பழம் āgā-p-paḷam, பெ. (n) வேப்பம்பழம்; mango fruit, as unfit for human consumption.

[ஆகு + அகு - ஆககு - ஆகா.பழம் - பழம்.]

ஆகாப்பெற்றம் (ஆகாப்பசு) āgā-p-perram, பெ. (n.) குடிப்பதற்குத் தகாத பாலையுடைய ஆ; cow yielding milk unfit for consumption

ஆகாப் பெற்றத்தின் ஐவகைகள் :

1. அரணைநோய்ப் பெற்றம்; cow suffering from disease.
2. தாரநோய்ப் பெற்றம்; cow suffering from 'Tārā' disease.
3. வெண்புள்ளிப் பெற்றம்; white spotted or white patched cow.
4. மலந்தின்னிப் பெற்றம்; filth-eating cow
5. இடுகாட் டெலும்புணணிப் பெற்றம், cow taken to bones found in the grave yard (சா அக.).

ஆகாப்போன் āgāppōṅ, பெ. (n.). ஆயன், ஆநிலைகளைக் காப்பவன்; cowherd

"ஆகாத்தோம்பி ஆப்பயன் அளிக்ரும்

கோலன் வாழ்க்கையோர் கொடுமா டல்லை" (சீலப. அடைக் 120)

[ஆ + காப்போன்.]

ஆகாரம் āgāram, பெ. (n) ஆளளும் நெடில்; first long vowel of the Tamil alphabet.

[ஆ + காரம்.]

ஆகாரம் āgāram, பெ. (n.). வரும்வழி, வருவாய்; means of income "ஆகா தளவிட்ட தாயினும்" (குறள். 478)

ஆகிந்து āgāndu, இடை. (part) (இலக்) நிகழ்கால இடைநிலைகளுள் ஒன்று, (Gram) sign of the present tense உண்ணாக்கிடந்தான் = உண்கின்றான்

'இளி, உறவிற் கோலால் உண்ணாக்கிந்தான், உண்ணாவிருந்தான் என ஆகிந்து, ஆகிந்து என்பனவும் நிகழ்காலக் காட்டுமெனவுகொள்க' (நள. 143, இராசா உரை)

[செவயாக் (செய்து) கிடந்தான் என்னும் வினைசொச்சத் தொடர்ச்சொல்லைப் பிறகாலத்தார் ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு, 'ஆ' என்னும் நிலைச் சொல்லிற்றையும் 'கிடந்து' என்னும் வருஞ்சொல் முதலையும் ஒன்றாயிணைத்து ஒரு திழுகால விடைநிலையாகக் கறிவிட்டனர் போதும்] 'ஆகின்று', 'ஆகிந்து', பார்க்க: 300 āvṛandū.]

ஆகிய āgīya, இ.கா.பெ.எ. (p. rel parti.) உண்டான, செய்யப்பட்ட; made of, எ-டு: மண்ணால் ஆகிய குடம். - இடை. (part.) இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யுருபு, particle connecting two nouns in apposition. எ-டு : பாண்டியனாகிய வேந்தன், காவிநீராகிய ஆறு. 2. வியங்கோள் வினைமுற்று; optative fin. verb.

[ஆகு (வி.மு.) 'இ' (இ.கா.வி.எ.உருபு) 'அ' (பெ.எ.உருபு) அ' பார்க்க. 300 ஈ']

ஆகிரி āgiri பெ. (n) ஆகரி பார்க்க; see āgari.

[ஆகரி - ஆகரி - ஆகிரி - வ. ஆகிரி. (பரத. இராக. 75) ஆகரி என்பதே நிருத்திய அல்லது மூல வடிவமாயின், அது தமிழிசை நூலின் முன்மையையும். ஆகிரி இசைநூலின் பின்மையையும் காட்டும். ஆகரி = கற்றுதல், புலம்புதல், பெரிதும் வருத்துதல். ஆகரி = நன்னிரவுப் பண்.]

ஆகிரியாட்சை. *agiri-nāṭai*, பெ. (n) பணவகை (பரத. ராக. 102); a melody-type.

[ஆகிரி + நாட்சை]

ஆகிவா (வகு)-தல் *agivē (varu)-*, 18 செ.கு.வி (v.i) நன்றாகக் கடி வருதல். (நெல்லை), have auspicious progress (Tn.); to come to fruition in the desired way.

ஆகு பாக்க. see *agū*

ஆகு-தல் *agū*, 7. செ.கு. வி (v.i) 1. உண்டாதல், to become, come to have. உடம்பெல்லாம் புண்ணாகி விட்டது. 2. அமைதல்; to be. கம்பலை என்னுரு சொல்லிற்கு அழகையரவம் என்பது பொருளாகும் 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. உங்கள் மகனுக்குத் திருமணம் எப்போது ஆகும்? 'இன்றைக்கு ஆகிறதாளைக்கு ஆகட்டும' (உ.வ.) 4. வளாதல், to grow. நெல் பயிராகிவிட்டது, கையள ஆளாகி விட்டான். 5. ஆக்கமுறுதல்; to prosper, flourish. 'ஆகிறதும் பெண்ணாளே அழிகிறதும் பெண்ணாளே.' 6 ஒன்று இன்னொன்றாதல், transformation of one thing into another இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற் காடெல்லாம் நாடாகிவிட்டது. 7 மாறுதல்; to become, get changed. சுறம்பு கசாசாக வேண்டும். 8 சமைதல்; to be cooked. சோறு ஆகிறது. 9. ஒப்பாதல்; to be equal. 'உயர்வுபரப் பறந்தாலும் ஊக்குருவி பருந்தாருமா?' 'கடிவாளமும் சேணமும் இட்டாலும் கழுதை குதிரையாருமா?' (பழ). 10 இழிதல்; to diminish in value, depreciate. 'புலிக்குப் பிறந்தது பூனை யாருமா?' (பழ). 11. உபநிதல்; to appreciate, raise in value. இரண்டாம் உவகப் போரில் இரும்பெல்லாம் பொள்ளாகி விட்டது. (உ.வ.) 12. இளைக்காதல்; to be inlaxate, loose அளவில்லாவிடத்து அன்னனுக்கும் தம்பிக்கும் ஆகுமா? 13 உதவுதல்; to be of use. அவன் ஒன்றுக்கும் ஆகாதவன். (உ.வ.). 14. அடுத்தல், தகுதல்; to befit someone, something அமைச்சனா யிருந்து கொண்டு இப்படிச் செய்வது உனக்கு ஆகுமா? (உ.வ.) 15. முதிர்ந்தல், to ripen. காய்பழமாகி விட்டது (உ.வ.). 16. செய்ய முடிதல்; to be possible. 'உலக முறைய கட்டியாண்டாலும் ஊழிற்குத் தப்ப எவராலாகும்?' (உ.வ.). 17. விளை முடிதல், [work] to be done or accomplished. இன்று காலை வழிபாடு ஆகிவிட்டது. 18. செய்யவில்லக்குள் வருதல்; to be exceeded. 'தாயைப் பழித்தாலும் தண்ணீரைப்

பழித்தாலுமா?' 'தண்ணீரைப் பழித்தாலுந் தமிழைப் பழித்த லாகாது'. (பழ). 19 செலவாதல், to be expended, to cost. ஒரு வீடு கட்ட எவ்வளவு ஆகும்?

ம., க. ஆகு; தெ. ஆகு, ஆவு. குட. ஆக், ஆவது ஆகு, ஆபி கோத. ஆக், துட. ஒய், உ. ஆவ; குவி. ஆய்யவி. ஆளை; தா. அண்டு, கொண். அள், பிரா ஆள், அள்ளல்.

ஒ.சோ L. augere, to increase. இதில் *augere* என்பதே வினைமுதலிலை, 'ae' என்பது நிகழ்கால வினைபெச்ச (Infinite) எழ.

E. *augment* v.t. and i, make or become greater, increase.

ME. f. F. *augmenter* f LL. *augmentare*, increase f. L. *augmentum*.

E. *augmentation* n. enlargement, growth, increase.

E. *augmentative* n having the property of increasing,

[Gram. of affix or derived word] increasing in force the idea of the original word (f F. 'augmentatif' or med. L. *augmentativus*.)

ஆ. ஆகு எனலும் இடு முதலிலை வடிவுகளுள் எது முதல்யது என்பது பற்றி, இலக்கண ஆசிரியாக்கு ஆராய்ச்சி பிற்றது இதுவரை ஒரு முடிவிற்கும் வராதிருக்கின்றது. ஆ. ஆகு என்பன போன்றவையோ, போகு என்பனவும்.

"நச்சினாக்கினியீள் நன்னூலார் முதலாயினார் இயற்கை முதலிலை ஆ, போ என்றே இடுக்குமுள்ளார். திருவள்ளுவர், பரிபேலகம் முதலாயினார் இயற்கை முதலிலை ஆகு, போகு என்றே மீடுக்கு முள்ளார்." என்பது சுவாமிநாத தேசிகரின் இலக்கணக் கொத்து உணக் குறிப்பு (86, உள)

போ என்பதன் எழநிகையே போகு என்பது. புகு → போ → போகு → போது. இவ்வளவே ஆ என்பதன் எழநிகையாகவே ஆகு என்பதும் இருந்தல் வேண்டும். இது அவற்றின் படி பெயர்ச்சியால் வலியுறுத்தப்படும்.

ஆ, ஆகு என்னும் வினைமுதலிலைகளின் படிபெயர்ச்சி

முதலிலை	மூக்கால வினை பெயர்ச்சம்	மூக்காலப் பெயர்ச்சம்	மூக்கால வினை முற்று
1. ஆ	(ஆயி) - ஆய (ஆவ) - ஆக ஆயின்	ஆயி - ஆய ஆகின்ற - ஆகிற (ஆயும்) - ஆய்	ஆயினான் - ஆயின ஆயான் - ஆளான் ஆகின்றான் - ஆவான்

2. ஆகு ஆகி	ஆகிய	ஆகியான்- ஆகினான்
ஆக	ஆகுகின்ற- ஆகுகிற	ஆகு கின்றான்- ஆகுகிறான்
ஆகின்	ஆகும்-ஆம்	ஆகுவான்

குறிப்பு:-

- 1 'ஆவ்' என்பதே 'ஆ' என்னும் முதலிலையினின்று திரிந்த இயற்கையான தி.கா.வி.எ. வடிவம். அதுபின் வ-க போலியால் 'ஆக' என்று திரிந்தது. ஒ.தோ. சா → சாவ → சாக. "சாவ என்னும் செயலென் எச்சத்து" (தொல். எழுத்து. உயிர். 210)
- 2 'காக' என்னும் தி.கா.வி.எ. போலி வடிவினின்றே 'சாகு' என்னும் ஏவலொருமை தோன்றியிருத்தல் போல் 'ஆக' என்னும் தி.கா.வி.எ. போலி வடிவினின்றே 'ஆகு' என்னும் ஏவலொருமையும் தோன்றியிருக்கலாம்.
- 3 'ஆகு' என்னும் முதலிலையினின்று திரிந்த வினைமுற்று வடிவங்கள், சற்றுச் செயற்கையாகவும் செயல்பட ஏற்றம் இருத்தலால், 'ஆ' என்னும் முதலிலையை இயற்கையானதா கிருத்தல் வேண்டும்.

[அகைதல் = தளிர்த்தல், செழித்தல். ஆதல் என்னும் சொல்விற்கு உண்டாதல், வளர்ச்சியடைதல் என்பனவே அடிப்படைப் பொருள்கள். ஆகு → அகை. ஒ.தோ: முகு → முகை. ஆகு என்னும் குறியிணைச் சொல் 'அ' என மருகுவது இயல்பே. ஒ.தோ: பகு → பா. ஆதலால், ஆகு → ஆ → ஆகு எனத் திரிந்திருத்தல் வேண்டும். ஆகு → அகை என்னும் திரிவை, நகு → நகுப்பு, பகு → புகில் → பொகில் → பொகில், முகு → முகம், முகிழ் என்னுந் திரிவுகளும் வலியுறுத்தும்.]

ஆகுபெயர் *ஈடு-polya*, பெ. (ந.) (இலக்.) ஒரு பொருளின் பெயர் அதனொடு தொடர்புள்ள மற்றொன்றிற்கும் தொன்றுதொட்டு அல்லது நீண்ட காலமாகப் பெயராகி வருவது; (grammat.) metonymy and synecdoche. A name or word, which by long usage is secondarily applied to denote something connected with the thing originally denoted by it.

ஆகுபெயர் பல வகைப்படும். அவையாவன:-

எண்	பெயர்	எடுத்துக்காட்டு
1.	பொருளாகுபெயர் அல்லது முதலாகு பெயர்	தாமரை முகம்
2.	இடவாகு பெயர்	ஊர் அடங்கிற்று, தயிழ்நாடு வென்றது.

எண் பெயர்

எண்	பெயர்	எடுத்துக்காட்டு
3.	காலவாகு பெயர்	கோடை விளைந்தது.
4.	சினையாகு பெயர்	தலைக்கு ஒரு பணம் கிடைத்தது.
5.	பணவாகு பெயர் அல்லது குணவாகு பெயர்	நீலம் சூட்டினான்.
6.	தொழிலாகு பெயர்	கண்டல் தின்றான்.
7.	அளவையாகு பெயர் : எண்ணளவையாகு பெயர்	நாளும் திரளும் சொல்லுக் குறுதி..
	எடுத்தலளவையாகு பெயர்	ஒரு எடை நிறு.
	முகத்தலளவையாகு பெயர்	உண்பது, நாழி
	நீட்டலளவையாகு பெயர்	உடுப்பது நான்கு மூழ்ம்
8.	சொல்லாகு பெயர்	அடியார்க்கு நல்லாருரை சிறந்தது.
9.	இடவளாகு பெயர்	கழல் பணிநதான்
10.	கருவியாகு பெயர்	இதன் விவை மூன்று வெள்ளி.
11.	கருமவாகு பெயர்	வெண்கல வட்டில்
12.	வினைமுதலாகு பெயர்	திருவள்ளுவரைத் திரும்பத் திரும்பக் கற்க வேண்டும்.
13.	உவமையாகு பெயர்	மூத்தது மோழை, இளையது காணை.
14.	பன்மையாகு பெயர்	சாமபல் வாழை, கயற்கொடி.

முதலாகு பெயர் என்பது சினையாகு பெயர்க்கும், இடவாகுபெயர் என்பது இடவளாகு பெயர்க்கும், பன்மையாகு பெயர் என்பது பன்மையாகு பெயர்க்கும், கருவியாகு பெயர் என்பது கருமவாகு பெயர்க்கும் தோன்றினும்.

இடவளாகு பெயரைத் தாளியாகு பெயர் என்றும், கருமவாகுபெயரைக் காரியவாகுபெயர் என்றும், வினைமுதலாகு பெயரைக் கருத்தா வாகுபெயர் என்றும் வ.சொல்லந்த குறிப்பு.

பன்மையாகுபெயர் என்பது, ஒருபன்மையுடைய பொருளின் பெயர் அப்பன்பிற்கு ஆகிவருவது.

சில ஆகுபெயர்கள், என்றும் அடையும் அடைகொளியாக இரு சொல்லாகவேயிருக்கும். அவை அடையடுத்த ஆகுபெயர்

எனப்படும். எ-டு: வெற்றிலை தட்டான், மருக்கொழுத்து குடிநீர். இவற்றைத் தொக்காயியீர் இருபெயரொட்டாகுபெயர் எனப்.

சில ஆகுபெயர்கள், ஒரு முறை யடங்குதல்பன்முறைபுயம் தொடர்த்து வெவ்வேறு பொருளுக்காகியிருக்கும். அவை, ஆகியந்த முறைத் தொகைகளையும், இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகு பெயர், நான்கடியாகு பெயர் எனப் பெயர் பெறும்.

எ-டு: பழிதாய் வந்தவர்க்கு விருப்பினர்க்கப்பெடும் சிறப்பானவாகிய விருத்தினர் பெயர், முதற்கண் விருத்தினர்க்கும் பின்னர்ப் புதுமைக்கும் ஆகி வந்தது இருமடியாகு பெயர். கார் என்னும் கருமையெயர், முகிலுக்கும் மழைக்கும் மழைக்காலப் பயிருக்கும் ஆகியினர் மும்மடி யாகுபெயர். தோகை என்பது, தொங்கும் பெரும்பயிற் தாளுக்கும், மலிற்றோகைக்கும் மலிற்றுக்கும் பென்னுக்கும் ஆகியினர் நான்கடியாகு பெயர்.

தொக்காயியீர், ஆகுபெயர் வகைகளைப் பற்றிவேற்றமை மடங்கியவரில்,

"முதலிற் கூறும் சினைபறி கிளவியும் சினைபறி கூறும் முதலறி கிளவியும் பிதந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரும் இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும் வினைமுத லுரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ அமைசர பிளவே ஆகுபெயர்க் கிளவி" (தொல். சொல். 110)

"அமைதலாம், தத்தம் பொருள்வயின் தம்பெனடு சிவனாரும் மூயில் வழியார் பிறிதொருள் கூடலும் அபாண் பிளவே துவலும் காலம்" (தொல். சொல். 111)

"வேற்றமை மருங்கிற் சொற்றல் வேண்டும்" (தொல். சொல். 112)

"அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி உளவொன மொழிப உணர்நத்சி யோவே" (தொல். சொல். 113)

"கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும் கிளந்தவற் தியொன் உணர்ந்தார் கொளவே" (தொல். சொல். 114)

என்ற ஆறினார். அவற்றுள், தற்கிழமைபாக வருவதைத் தம்பெனடு சிவனார் என்றும், பிறிதின் கிழமைபாக வருவதைப் பிறிதொருள் கூட்டல் என்றும், பிரித்துக் கூறினார். அவற்றைச் சிவனாரமுள்ளினர், முறையே, விடாத வாகுபெயர், விட்ட வாகுபெயர் என்றார். தெற்கு திண்டிவனம், குழியாகு நேரிது என்பன அவற்றிதகு எடுத்தக்காட்டாம். குழியாகு என்பது அபெயர் கொள்ளடலுரிம் நெய்யப்பட்ட ஆகும். விட்டவாகு பெயர் விடாதவாகு பெயர் என்னும் பாதுகாண்டத் தழுவினே, பிறகால் மேலை யணிநூலர் metonymy, synecdoche என்ற அணிக் பெயர் இட்குருப்பது கவனிக்கத் தக்கது

தொக்காயியீர் கூறியவற்றையே, "பொருள்முத லொறை டனவைசொல் தானி கருமி காரியம் கருத்த னாதிபுள் ஓன்றன் பெயரார் அதற்கிணை பிழிதைத் தொன்னுறை யுரைப்பன வாகு பெயரே." (290)

என்றநூன்னூலார் தொகுத்துத் கருக்கியும் கூறினார் [ஆ -> ஆகு + பெயர் = ஆகுபெயர் (வினைச் சொகை).]

ஆரும்பலம் *ṅṅum-kalam*, பெ. (n.) 1. குடிநீர், மருத் தெண்ணெய், தெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சுவதற் காகப் பயன்படுத்தும் மட்பாண்டம்; earthen vessel used for preparing lotions, medicated oils, ghee etc. 2. காந்தக்கிள்ளினி, bowl made of magnet. (சா.அக.).

[ஆகு -> ஆகும (முக். பெ. எ.).]

ஆகுருவி *ṅṅuruvi*, பெ. (n.) ஆக்குருவி பார்க்க, see *ṅṅuruvi*

ஆகுவி *ṅṅuvi*, பெ. (n.) 1. சிறுறத்தை (தைவலை. 119); bazaar drug called smaller or lesser *galangal* 2. ஆவிசைம் பொது; *senna shrub* in general. (சா.அக.)

ம ஆகுவி

ஆகுளி *ṅṅuḷi*, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுபறை; a kind of small drum. "நுன்னீர் ஞாகுளி மிரட்ட." (மதுரைக். 606).

ம. ஆகுளி

ஆகுளி என்பது ஒருகால் குடுகுடுப்பை யிருக்கலாம்.

ஆகூழ் *ṅṅuḷ*, பெ (n) ஆக்கத்திற்குக் காரணமான நல்வினைப் பயன் அல்லது, தெய்வ ஏற்பாடு, destiny or providence that causes prosperity. "ஆகூழாற் றோன்று மகசைவினம்" (குறள், 371)

[ஆகு+ஊழ்=ஆகூழ் (வி.தொ.).]

ஆகைக்கட்டி *ṅṅa-cattil*, இ. இடை. (conj.) ஆகையால் (எடு, 7.10 8); therefore

ஆகு+ஆகை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ பெயரது. இனி, ஆ+கை - ஆகைஎன்றமை. 'கை' தொ பெயரது. கூட்டு+கட்டி (இ.கா வி.எ). 'இ' இ.கா.வி.எ யது

ஆகைக்கட்டி என்னுந் தொடக்கச்சொல் ஆகையால் என்று சொருள் கொண்டு ஒருசொற்றன்மைபட்டு இடைச் சொல்லாயிறு

ஆகையால் *ṅṅaiyāḷ*, இ. இடை. (conj.) ஆதலால்; therefore. இங்கே புனை யெழுதிற்று; ஆகையால்

நெருப்பிருத்தல் வேண்டும் "ஆகையா
லிலமெல்லா மவனென்னை தெரிந்த தன்றே"
(கந்தபு. மேரு. 26).

ம. ஆகயால். க. ஆத்தரிந்த, ப. அளிந்த

[ஆகை + ஆல் 'ஆல்' ஏதுப்பொருளபடும் 3-ஆம்
வேற்றுமைபுறம். 'ஆகை' என்பதற்கு, முந்திய
சொல்லின்மீது உரைத்த குறிப்பை இங்கும் கொள்க.]

ஆகவியைல் *Agavayil*, இ. இடை (con.) ஆகவையல்
டாகக, 333 ஐகயி

ம. ஆகவியைல்

ஆகோசனம் *āgōṣaṇam*, பெ. (n.) கோவுரசனம், bezoar.
"ஆயின்ற கற்புர மாகோசனம்" (திருமந் 1368)

கோ = ஆ (பக) உரசு + அனம் = உரசனம்
உரசு + அனம் = உரசனை. மாத்நியையும் மருத்துக்கட்டியும்
உரசி நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதனால் ஆவயிற்றி
லிருந்து எடுக்கப்படும் மஞ்சள் மருத்துக்கட்டி கோவுரசனம்
அல்லது கோவுரசனை எனப்பட்டது.

கோவுரசனம் → கோசோசனம். கோவுரசனை →
கோசோசனை கோசோசனம் + கோவுரசனம் இதில்கே எனலு
சொற்பொருள்மறைத்துவிட்டதனால், பின்னும் ஆள்ளும் அதே
பொருட்கொள் முள்சேர்ந்த ஆகோசனம் என்று சொல்லப்
பட்டது. அனஞ்சான என்பதில் ஞானம் எனலும் சொற்பொருள்
மாறந்ததின், கவிறு என்னும் அதன் மறுபெயர் சேர்ந்து
ஆகாரஞ்சான கயிறு என்று வழங்குவதை நோக்குக.

'கோ' தென்சொல்லே என்பதைக் கோ எனலும் சொல்லின்
தீழ்க் காண்க.

ஞ்சு (ruḥ) என்னும் வேளிளற்று திறந்து விளங்குவது
(பிரகாசியது) என்று பொருள்படும் ரோசனை (rocana) என்னும்
வடசொல்லை உகசனம் (உரசனை) என்னும் தென்சொல்லிற்கு
மூலமாகக் கட்டிவைத்து பொருந்தது.

ஆகோள் *āgōḷ*, பெ. (n.) (இலக்க புறம்) போரைக் கருதிய
வேந்தன் ஏலிய வெட்சிமறவர் பகையரசனின்
நாட்டினுள்ள ஆதினாரகனைக் களவிற கவந்தல்,
(gram purap.) theme of seizing the foe's cattle (herds
of cows), as a prelude to or declaration of war

"அகத்தினை மருத்கின் அரிவதப் புனாந்துதோர்
புத்தினை யிலக்கனம் திறுபடக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறமே
உட்குவாத் தோன்றும் ஈடுந் துறைத்தே"
(தொல். பொருள் 59)

"வேந்தமீடு முள்ளுள் வேற்றுபடலக் களவின்
ஆத்தி தோம்பல் வேறறாரும"
(தொல் பொருள் 60)

"வேள்நாத்து விழை மறவர்
கன்றோடும் ஆய்இயன்று"

(புற. வெட்சி 8)

[ஆகம் என்னும் காதலல்லாத புறப்பொருளாகிய
அரசியற் போர்விளைபற்றிய ஏறு நினைகருள்
முதலான ஆதினார கவர்ந்தும் மீட்டலுமாகிய
இருப்பகுதிப்பட்ட வெட்சியின் முற்பகுதியைச் சேர்ந்த 24
துறைகளுள் ஏழாவது ஆகோள் என்பது. ஆ = பக. கோள்
= கொள்ளை, கவர்கை. ஆ' தென்சொல் 'பக' வடசொல்.
கோள் → கோர் (முதி. தொ. பெ.) இங்குக் கூறிய
போர்ச் செய்தி பண்டைத் தமிழ்வேந்தர் வழக்கு.]

ஆய்க் *āyik*, இடை. (part.) 1. அவ்வாறு, அதுபோல
என்று பொருள்பட்டு வினைச்சொல்லோடு கூடி
வரும் உவமவாயு; sign of comparison generally used
with verbs. "கயநா டியானையின் முகன
மந்தாங்கு" (தொல். பொருள். உவம. 11 உரை)
2. அவ்வாறு என்னும் பொருளை யிழந்து பெரும்
பாலும் அசைநிலையாய நிற்கும் உரையசைச்
சொல்; sign of comparison which has lost much of
its signification and is almost an expletive. "ஆய்க்க
குயிலுமயிலுய்காட்டி" (தொல் சொல் 272, உரை)

'அனை ஆய்க் மாள் இயபு
என்ன உறழ்தகைய நோக்கொடு
கன்னிய வெட்சி விளையா ளுவமம்"
(தொல். பொருள் 283)
"ஆய்க் ளுறையசை" (தொல். சொல். இடை. 29.)

[ஆ (சேயமைச் சுட்டு) → ஆய்கு + அ(அது) ஆய்க்
(உவமவாயு).]

ஆய்க்கண் *āyikkon*, கு வி எ (adv) அவ்விடத்து, in that
place. "கடுந்தேர் குழித்த தெள்ள லாய்க்கண்"
(புறநா. 15)

[ஆ (சே.க) → ஆய்கு + அனை = ஆய்க்கண். 'அனை'
ஓர் இடப்பொருள்தி. ஓநோ: அவன், இவன், உவன்,
எவன்.]

இனி நச்சினார்க்கினியித் தம தொகையாழி வறையல்,
'வல்லெழுத்து முறைய வேற்றுமை யருபிற்
கொலயி நெற்றிடை யிருத்தல் வேண்டும்"
என்னும் புறமீயல் நூலாயின் (12) கீழ்,
நய்க்கண், நய்க்கண், நய்க்கண், எய்க்கண் என மெலமென்று
யிக்கது. இவற்றிற்கு நில்லமெறிமகாக்கேடு உருபியிற்று உருபு.
ஆய்க்கண் எய்க்கண் ஊய்க்கண் என்பன கட்டெழுத்து நீண்டு
நின்றன. இவற்றிற்கு ஒற்றுக்கேடு கூறாதற்கு ஒற்றினறு,
என்றும்

"நும்மொ ளிறுதி யிறுதகை யானும்" (தொல். எழுத்து. 188)
என்னும் உருபில் நூறாயின் கீழ், நுமணம், நும்பொடு, நூக்கி,
நுமயின், நுமது, நும்கண் என வரும் என்றும் "நுய்க்

னென்பதற்கு, மேலைக்குத்திரத்தது 'மெய்' -என்பதனான் மரபொற்றுக் கெடுத்த, 'வல்லைகுத்து முதலிய' என்பதனான் மெல்லொற்றுக் கொடுக்க என்றும்,

"தாந்தா மென்று மகர விழுதியும்
பாமெ னிறுதியு மதனோ ளென்ன
ஆஃ ஆகும் பாமெ னிறுதி
ஆவலின் உகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
எனை யின்று நெடுமுதல் குறையும்" (தொல். எழுத்து. 189).

என்றும் உரையால் நூற்பாவின்கீழ்,
மெய்பென்றதனார் பிறவடின் மொழரம் கெடுக்க.
தங்களை நங்களை எங்களை என ஏழனுருகின்கள் மரபு
கெடுத்த, 'வல்லைகுத்து முதலிய' (எழுத் 114) என்பதனான்,
மெய்லைகுத்துக் கொடுக்க என்றும், உரைத்தான். அவர்
கருத்துப்படி,

தம் + கண் = த + கண் = தங்கண், ஆ + கண் =
ஆங்கண் என்று புணர்ந்திருக்க வேண்டும் அங்கனம் புணர்நடை
வியக்கெக்கு மறுபயிற்செய்தலை நோக்குக.

ஆங்கு + அனம் = ஆங்கனம் → ஆங்கனம் → அங்கனம்
→ அங்கன் என்றும் தொடர் புணர்ச்சித் திரிபையும் நோக்குக.

இனி, இயற்கையாக நீண்டிருந்த கட்டுபேர்னர்க்கு குறுகிற்
றென்பது, இக்காலம் மெய்யுறாராய்ச்சியாளர்க்கே புலனாம்.

ஆங்கனம் ஐங்காணம், கு வி எ. (adv.) அவ்வாறு,
அவ்வகை, அதுபோல்; in that manner, like that,
thus, so. "ஆங்கனம் ஆகிய ஆதிதிர கையால்"
(மணிமே, 16:128)

[ஆ (சே.க.) → ஆங்கு → ஆங்கனம் = அனம் ஓர் ஈறு.]

ஆங்கு → ஆங்கனம் → அங்கனம் → அங்கனம் → அங்கன்,
ஈங்கு → ஈங்கனம் → இங்கனம் → இங்கனம் → இங்கன், யாங்கு
→ யாங்கனம் → யாங்கனம் → யாங்கன், எங்கு → எங்கனம்
→ எங்கனம் → எங்கன் என்று திரிந்திருப்பதால், திரி,
வடிவங்களினின்று நாம் அல்லது நான் என்றும் இறுதிட
புறங்களைச் செயற்கையாக வாயிற்சித்து, இடங்கைவடிவான தனிச்
சொற்களாகக் காட்டுவது பொருத்தது. அவ்வாறு, அவ்வகை,
அப்படி என்றும் கூட்டுச் சொற்களை அந்த ஆறு, அந்தவகை
அந்தப்படி என்று சொற்பிரித்துக் கட்டு விரித்தல் பொருள்
கூறவதுமேல், அங்கனம் என்பதை அந்தவன்ம என முறித்தல்
கட்டு விரித்தல் பொருள் கூற இயலாமை காண்க. ஆகவே,

"கடப்பா ஏகர விணாவழி அவ்வகை
ஒட்டி வடிவம் முதலாக குமே"

என்றும் நள்ளால் நூற்பாவை (எழுத். 106) இலக்கண
மாகக் கொண்டு, ஆங்கனம் என்பதை ஆ + கண் என்பதோ,
அங்கனம் என்பதை அ + கண் என்பதோ, அங்கன் என்பதை
அ + ஙன் என்பதோ பிரிப்பது தவறென அறிக.

ஆங்காங்கு ஐங்காங்கு, கு வி எ (adv.) அவ்வவ்விடத்தில்
there and there severally. என் வழிப்போக்கில்

நன்பர யெல்லாம் ஆங்காங்குக் கண்டு
அளவளவினேன். (உ.வ.).

[ஆ (சே.க.) → ஆங்கு ஆங்கு + ஆங்கு = ஆங்காங்கு
(அடுக்குத் தொடர்)]

ஆங்காரம் ஐங்காரம், பெ. (n.) அகங்காரம் பார்க்க, see
aṅgāraṁ

ஆங்காலம் ஐங்காலம், பெ. (n.) வறுமையும் நோயும்
நீங்கி எடுத்த விளையெல்லாம் கைகூடச் செல்வம்
பெருகும் நற்காலம்; போங்காலம் என்பதற்கு எதிர்,
time when fortune favours and all things prove successful,
time of prosperity, opp. to pōṅgālam.

"ஆங்காலம் ஆகும், போங்காலம் போகும்" (மு.)
"ஆங்கால மாடு மலக்கு" (நல்வழி, 4).

[ஆ (முதலிலை) → ஆவும் (ஆகும்) → ஆம் (மருஉ.) +
காலம். உம் + எ.கா வி.ஈறு. காலம் பார்க்க; see kālam.]

ஆங்கு¹ ஐங்கு, கு வி எ. (demonstr. adv.) 1. அவ்விடம்
there. "ஆங்குறு குமரப் புத்தேன்" (கந்தபு
அவணைச் சிறைந். 42). 2. அப்போது,
அக்காலத்தில்; then, at that time or during that
period. "ஆங்கெருசமங் கடத்த எழுவறழ்
திணிதோள் எழுவர்" (சிறுபாண். 111-2). 3. அப்படி;
so, in that manner. "ஆங்கினி தொழுமுதி பெரும்"
(புறநா. 24) . இடை. (part.) 1. ஓர் உவமைவுருபு; sign
of comparison. "கொண்மாமாகவிசும்பின் நடுவுநின்
றாங்கு" (புறநா. 35). 2. ஓர் ஏழாம் வேற்றுமை
புருபு; alloc. ending. "நின்னாங்கு வருவது போலும்"
(மணிமே. 1147). 3. ஓர் அசைநிலை; expletive
in poetry 'ஆங்கென்பது அசைநிலை' ஊடலின்
உணடலாகுகோர் துன்பம்" (குறள், 1307, பரிமே.
உரை)

ம ஆங்கு, க., பட. அல்லி
[ஆங்கன் → ஆங்கு]

ஆங்கு² -தல் ஐங்கு, 7 செ கு வி. (v.i.) போதியாதல்;
to suffice, to be sufficient. குறந்தைக்குப் பால்
ஆங்கவில்லை. (சென்னைய. உ.)

உ. ஆங்கித்தாங்கு
[ஒருகா. ஆன் → ஆங்கு → ஆங்கு. ஆணுதல்
பா.பியாதல்.]

ஆங்கனம் āṅṅanam, கு வி எ. (adv.) அவ்வாறு,
அதுபோல்; in that manner, in the same way

ம. அந்நெள, க. அகந்நெ, மள. அந்நெ. பிரா. ஏய்ளி, நெ. அட்டெ; து. அந்சனெ; கோன். ஆகனெ, பட. அந்நெ; துட. அகிச; குட. அள்ளனெ.

[ஆய்கு → ஆய்கனம் → ஆய்வனம் ஆய்கனம் பார்க்க; see வேறொள.]

"ஆய்கனம் விசிபின் அனவிற் தனவே யங்குந வுளந்தோர் பள்ளும் காலை". (தொல். செய். 50).

எள்ளும் நூற்பாவின் எதுகையை நோக்குக. 'ஆய்கனம் விசிபின்' என்பதே சரியான பாடம்.

ஆச்சல் இலக, தொ. பெ. (vbl. n.) பாயதல்; sudden violent rush, spring, gust, impulse

ம. ஆச்சக

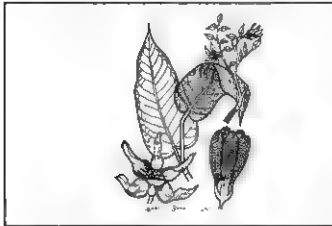
[ஆய்தல்-குத்துதல், குத்துதற்போய் பாய்தல் ஒருகா. ஆய்-ஆய்ச்சல்-ஆச்சல் ஆய்ச்சல் பாய்ச்சல் என்பது ஒருமரபினைச் சொல்.]

ஆச்சனை இலகாஹ, தொ. பெ. (vbl. n.) தொகை முழுவதும் செலவழிக்கை (தஞ்சை.); spending the whole amount. (7)

[ஆயிற்று → ஆச்ச. எனல்-எனை. 'ஆச்ச' → 'எனல்', பார்க்க; see இலக, ஏஹ.]

"ஆச்சென்றா ஸைநூறு யாகாத" என்று அநித்தரப பாலரையர் பாட்டில் வந்திருப்பிலும், ஆச்ச என்பது சொச்சச் சொல்லே.

ஆச்சா இலக, பெ. (n.) 1. சாலமரம்; sal. l. tr., shorea

robusta. 'ஆமணக்கு விதைத்தால் ஆச்சா முனைக்குமா?' (பழ.), 'ஆமணக்கு நட்டு ஆச்சா ஆக்கலாமா?' (சிவக. 26 13, நச். உரை). (செ. அக.) 2. ஒருமரம்; ebony tree, Ceylon ebony, diospyros ebenaster. 3. காட்டுருகு மரம். இதன் இலையின் இருபக்கமும் மெதுவாயும், இலைகள் மாறி மாறியும், பூக்கள் சிறியவையாயும்-உள்ளே மஞ்சள் நிற

முடனும், பட்டை ஆழும் பாய்ந்த வரிகள் கூடியும் இருக்கும் அடிமரத்திற்கு குத்த, ஒருவகை எண்ணெய்ப் பசை வெளிவரும். இது சாம்பிராணியைப் போலிருந்தாலும் அதற்கு ஈடாகாது. இதற்கு மடையன சாம்பிராணி என்று பெயர், forest tree, known as false frankincense-Hardwickia binata. The leaves alternate, very smooth on both sides and flowers small and yellowish within. From notches made in the heart of the trunk, an Oleo-resin called false frankincense is obtained. It is balsamic in its properties resembling copaiba balsam, for which it is an efficient substitute

NOTE:- The other species are- Bauhinia racemosa and Diospyros melanoxyton. (சா. அக.)

மறுவ. சாலமரம்; க. ஆக, ஆச, ஆச்செ

[ஆ-ஆச்சா]

இம்மரமூலகம் (நாதகரம்) செய்யப்பயன்படும் சிகமயநி எள்ளும் ஏழு கரங்களின் மூத்தமிழ் வடிவம் ஆக ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ ஆகலின் முதறகரத்தின் பெயர் இம்மரத்திற்கு அவைந்திருக்கலாம்.

ஆச்சாசிணி இலகாமி, பெ. (n.) ஆச்சா பார்க்க. see இலக (சா. அக.)

ஆச்சாட்டுப்பயிர் இலகாமி-p-payir, பெ. (n.) சிற்றீர்முள்ள நிலத்தில் விளைவிக்கும் பயிர் (விள.); crop grown on land that is but slightly humid.

[ஒருகா. அரைத்தீச்சத்தகாடு+ பயிர்-அரைத்தீச்சற் காட்டுப் பயிர் → ஆச்சாட்டுப் பயிர். நீச்சல்-வாய்தல், கருகுதல். 'ஆச்சாடு' மருஉ.]

ஆச்சாட்டு விதைப்பு இலகாமி-vidaiyuppu, பெ. (n.) சிற்றீர்முள்ள நிலத்து விதைப்பு (விள.); sowing on land whose humidity is poor. ஆச்சாட்டுப் பயிர் பார்க்க; see இலகாமி-p-payir

[விதை+விதைப்பு (தொ. பெ.) 'பு', ஈறு.]

ஆச்சாடு இலகாமி, பெ. (n.) சிற்றீர்மம்; moisture.

ஆச்சாள் இலகாமி, பெ. (n.) தாய்; mother. "எங்களுடையாச்சாளுக்கூறுகா யாகாமல்" (தனிப்பா. 42 83).

[ஆத்தை → ஆத்தா → ஆத்தாள் → ஆச்சாள்.]

விளிவடிவு எழுலா யானதும் பெண்பாலிது செண்டதும் தகரம்சகாமகத்திரிந்ததும் ஆக. ஸம்மடி வழுவுள்ளது இச்சொல்.

ஆச்சி இலகாமி, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. (சுரு. 4 3 யிர்.) 2. பாட்டி (இ. வ.); grandmother (Loc.). 3. மூத்த

அக்கை (இவ); eldest sister (Loc.). 4. கண்ணிய முள்ள பெண்டுகரைக் குறிக்குஞ் சொல், term of respect used in addressing respectable women. 'ஆச்சி ஆச்சி மெத்தப் படித்துப் பேசாதே' (பழ)

ம ஆச்சி; கொலை. ஆசி; Sinh. Eochi (grandmother)

[அத்தன் (தந்தை) → அச்சன் → ஆச்சி (நாய) → ஆச்சி. இனி, ஐ = அப்பன். ஐ → ஆம் = அம்மை. ஆம் → ஆய்ச்சி → ஆச்சி என்றும் ஆம்.]

ஆச்சியூச்சி kōō-pūcci, பெ. (n.) சிறுவர் விளை யாட்டு வகை (விண்.), play among children.

'ஆச்சியூச்சி' என்று ஒலித்தவரது சிறுவர் விளையாட்டு சூட்டு விளையாட்டு.

மறுவ. சூட்டு, வடி, பளிச்சூட்டு.

[ஆச்சி + யூச்சி.]

ஆச்சியூடு kōō-yūḍu, பெ. (n.) ஏழையிலையன் பிற ஆயர் மந்தைகளினின்ற றூரந்து பெறும் ஆடு, sheep acquired by a poor shepherd by begging from other shepherds owning flocks.

[ஒருகா. ஆயர் ஈந்த அல்லது அளித்த ஆடு.]

யாசக ஆடு என்று மூலக்காட்டுவது பொருத்த மாய்த் தோன்றவில்லை

ஆச்சிலை kō-ōlai, பெ. (n.) கோமேதகம் எனனும் ஒலிக்கல் (சங். ஆக.); cinnamon stone.

ம. ஆசி, க. ஆசித்து. ஆபத்து; தெ. ஆசித்தி

[ஆ + லை. 'ஆ' பார்க்ககலலை = கல்]

ஆச்சு kōcu, 5 செ.கு.வி.முற்று (v.i. n.) முடிந்தது, finished, done.

ம. ஆசி; க. ஆசித்து. ஆபத்து, தெ. ஆசித்து. ம. ஆத்து.

[ஆ + ஆயிவது → ஆயினது → ஆயிற்று → ஆச்சு.]

தாயுடைய அடிகளின் ககவாசிப் பதிகம் 9ஆம் மண்டலத்தில் (விருத்தத்தில்) வரும் "பொதியநாக்க" என்றது தொடர்க்குப் பொதியநாயிற்று' என்றே உரையாசிரியர் பொருள் கூறுவதால், அத்தொடரிலுள்ள 'ஆச்சு' என்னுஞ் சொல் உரையரை யென்று கொள்ள இடமில்லை.

'ஆச்சு' என்பது கொச்சைச் சொல்லேயும், முனிவர் பாடல்களிலும் புலவர் தனிப்பாடல்களிலும் வருவதால், வழுவழகியாகவே கொள்ளப்படும். ஆயின் அளையுள்ள ஆளல் ஆகாது.

ஆச்சுவளி kōcuvari, பெ. (n.) அரசு, அரசமரம் (மு.அ.), pipal tree, Ficus religiosa.

ஆச்சடை kōḍḍa, பெ. (n.) நீளவாட்டத்தில் அமைக்கும் வீட்டின் முகட்டு உத்தரம் (இவ); beam placed lengthwise in a roof

[ஆசு + அடை.]

ஆச்சல் kōḷ, பெ. (n.) மதிப்பு (இவ.), value (Loc.) (செ. ஆக.)

ம. ஆறுதி

ஆச்சலை kōḷalai, பெ. (n.) ஆடாதோடை (இராசவைத்), Malabar-nut (செ. ஆக.) - small shrub, winter-cherry - Adhatoda vasica alias A. pubescens

க. ஆசுழ

ஆச்சவக்கடமை kōḷavak-kadama, பெ. (n.) கள்ளினீய்து விதிக்கப்பட்ட வரிவகை; tax collected on toddy

[ஆச்சவம் + கடமை.]

ஆச்சவம் kōḷavam பெ. (n.) 1. கள்; toddy (பிங்) 2. நிரைவு; quickness.

ஆச்சற்றார் kōḷārār பெ. (n.) குற்றமற்றார்; one who is free from fault

[ஆசு + அற்றார்.]

ஆச்சற kōḷar, கு. வி. எ (adv) 1. குற்றவிலைது, faultlessly 2. குறையில்லாது, நிறைவாக, முழுதும்; surely, fully 'சொல்லல்புக்குத் பொருளை ஆச்சறக் கூறாது' (தொல். பொருள். 664, உரை)

[ஆசு = குற்றம், குறை. அறு → அறு (நி.கா.வி.எ.) நீங்க.]

ஆச்சறு-தல் kōḷaru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குற்றம் நீங்குதல்; to be free from blame, or blemish. "ஆச்சறு தல்நல்ல அவை நலம்" (தேவா. 2211). 2. முடிதல், to end terminate, to be finished. "ஊழிசென்றாசறுந் காலத் தந்திலையதாக" (கம்பரா சரபம் 30)

[ஆசு = குற்றம், குறை. அறுதல் = நீங்குதல்.]

ஆச்சறுதி kōḷarudi, பெ. (n.) கடைசி; end, extremity, termination. 'கொற்ற மங்கலத்துக்கு எல்லை யாசறுதியி னாட்டு திருவாயிர்க்கல்' (S.I.I., 87).

[ஆசறுதல் = முடிதல். ஆசறு → ஆசறுதி (தொ.பெ.) 'தி' தொ. பெ. 8.]

ஆசறுதிப் பல் kōḷarudi-p-pal, பெ. (n.) கடைவாய்ப்பல்; wisdom tooth, the last in growing.

ஆசறுதி, பல் பார்க்க; see kōḷarudi, pal

ஆசனி¹ கீர்னி, பெ. (n.) பலா வகை; a kind of jack tree.

[ஆசினி பாரக்க; see கீர்னி]

ஆசனி² கீர்னி, பெ. (n) பெருங்காயம்; asafoetida (சம். அக.)

ஆசாட்டம்¹ கீர்நாம், பெ. (n.) தெளிவற்ற தோற்றம்; indistinct appearance (W).

[ஆக + ஆட்டம் ஆடு + ஆட்டம் (தொ.பெ.) 'அம்' தொ.பொ.று.]

ஆசாட்டம்² கீர்நாம், பெ. (n) அழுகை, crying (சா அக.)

[ஆசாடு + ஆசாட்டம் (தொ.பெ.) 'அம்' தொ. பொ.று]

ஆசாடு-நல் கீர்நு, 5 செ.கு.வி. (v1) அழகுதல்; to weep

[அசைநல் = வாருந்துதல், அழகுதல். அசை + ஆடு = ஆசாடு.]

ஆசாநங்கை கீர்-நாங்கை, பெ. (n) ஆதனை (காட்டா மணக்கு), adul oil-plant, Jatropha grandulifera (சா அக.)

[ஆதனை = ஆதான் = ஆசான் + நங்கை.]

ஆசாரக் கோவை கீர்-க-க-வை, பெ. (n) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; 100 பாடல்களைக் கொண்டது, பெருவாயின் முள்ளியார எழுதியது, class work treating of religious, social and moral conduct in 100 stanzas by Peruvāyār-mūḷiyār, one of pad neḷ-kiḷ-ka-kaṅkai

ஆசாரி கீர், பெ. (n) பொறறொழில், தக்கத் தொழில் முதலிய பனசெய்யும் கம்மான இனத்தார்; title of respect applied to head masons and carpenters, an architect

[ஆசிரியன் → ஆசாரி]

ஆசான் கீர், பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. "ஆசா னுரைத்த தமையரக் கொளினும்" (நன் பொதுப்பா 44). 2. குரு, குரவன், சமயவாசிரியன்; religious preceptor, spiritual guide 3. பூசாரி; priest. "அறககன் தந்தணரரசான் பெருங்கணி" (சிலப் 28.222). 4. முத்தோன் (திவா.), senior, elderly man. 5. முருகன் (பிங்); Lord Murugan. 6. ஜியமுன் (பிங்); Jupiter, considered to be the preceptor of gods. 7. அருகன் (குடா.); Arhat. 8 (இசை) பாலையாழ்த்திற வகை (பிங்); (Mus.) ancient secondary melody-type of the Pālai class 9. (இசை) காந்தாரம், சிகண்டி,

தசாக்கரி, சத்த காந்தாரம் என்னும் நால்வகைப் பண்ணியல்; four kinds of secondary melody types, viz., kāndāram, kīkaṅṅi, taṣakkari, vaṭṭa kāndāram. 'ஆசான் சாதி நால்வகையாவன; ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சத்த காந்தாரமெனக் கொள்க' (சிலப். 13:112, அடியாட். உரை)

ம. ஆசான்.

[ஆசிரியன் → ஆசான்.]

ஆசான்றிறம் கீர்நிரம், பெ. (n.) 1. (இசை) குற்றகுரிய திறம்; (Mus.) a kind of musical note or variation of the first note of the Indian gamut. "குற்றகுரிய திற மாசான்றிறமே (பிங் 6.322) 2 பாலையாழ்த்திறம், group of secondary melody type of the Pālai class.

[ஆசான் + திறம்]

ஆசானங்கை கீர்நாங்கை, பெ. (n) காட்டாமணக்கு (சித். அக.), common physic nut.

ஆசி-ந்தல் கீர், 11 செ.கு.ஊறாவி. (v.t.) விரும்புதல், to desire, wish earnestly, long for. "ஆசித்தார் மனதிற் புகுமுத்தம்" (திருப்புக. 403).

[ஆக = பற்று, விரும்பம். ஆக → ஆசி = ஆசை.]

வடமொழியில் ஆசை என்னும் பெயரேயன்றி, ஆசி என்னும் விணயிலாவை இது மொழியிலும் சகரம் ஒலிபெறத் திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

வடமொழியாளர் ஆசை என்னும் பெயர்ச்சொல்லிற்குக் காட்டும் மூலம் ஆசமல் என்பதே. இதில் 'ஆ' முள்ளெட்டி; சமல் = to hope for, expect, to wish, to attain, desire, to suspect, fear, RV

இங்ஙனம் ஒரே சொல்லை இண்டாகப் பகுத்துப் பொருத்தப் புகலாகப் பொருள் கூறுவது, ஆசை என்றால் சொல் தென்சொல் என்பதை வலியுறுத்தும்.

ஆசிக்கல் கீர்-க-கல், பெ. (n.) 1. காந்தக்கல்; loadstone. 2. காகச்சிவை. (விண்) இது உபரச்ச் சரக்கு களில் ஒன்று; black variety of loadstone; this is one of the 112 kinds of natural substances described in Tamil medicine (சா. அக.)

உபரச்ச் சரக்கு = துணைக் களிமம் (secondary mineral)

[ஆக = பற்று, கவர்ச்சி. ஆக → ஆசி. ஆசிக்கல் = கவர்ச்சிக்கல்.]

ஆசிடு-நல் கீர்நு, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொன நகைகளிற் பற்றாக வைத்தல்; to cement particles

of gold. 2. நேரிசை வெண்பா முதற்குறளின இறுதிச் சீர்க்கும் தனிச்சொற்கும் இடையே விட்டிகைப்பின், ஓரசையேனும் ஈரசையேனும் சேர்த்துக் கொள்ளல் (காரிகை. செய். 2, உரை); to affix, for preventing hiatus one or two metrical syllables to the third foot of the second line in nēriśai verṅbā. 3. செய்யுள் எதுகையில் ய், ஈ, ல், ற் மெய்கள் நான்கி லொன்றை ஆசாக இடுதல்; to insert ய், ஈ, ல் or ற் in the rhyming foot in one or two lines of a stanza. "யரவுழ வாகம்" (இலக. வி. 748)

[ஆச = பதறு, இடையொட்டு ஆச + இடு (து.வி) = ஆசடு.]

ஆசிரை **கேட்டம்**, பெ (n) 1. கூட்டம், crowd, assemblage. 2. ஆடை; cloth

[ஆசிரைதல் = இடைவிடுதல், ஒட்டுதல், சொத்தல், கூட்டுதல். ஆசிரை + ஆசிரை = கூட்டம், இழைசேர்த்து நெய்யும் ஆடை.]

ஆசிரை நேரிசை வெண்பா **கேட்டம்-ஊ-வா-பா**. பெ. (n) (யாப்) ஆசிரை வெண்பா பார்க்க; ஊ கேட்டம் verṅbā

ஆசிரைபெதுகை **கேட்டம்-ய-உடும்பு**, பெ (n) ஆசிரைகை பார்க்க; ஊ கேட்டம்

ஆசிரை வெண்பா **கேட்டம்-வா-பா**, பெ. (n) (யாப்) முதற்குறளின் இறுதிச் சீர்க்கும் தனிச்சொற்கும் இடையில் விட்டிகை நீக்கக் காட்டப்படும் ஓரசை அல்லது ஈரசையொடு கூடிய நேரிசை வெண்பா; (pros.) a verṅbā of 4 lines in general, an **கேடு** (a syllable or two) is affixed to the penultimate foot of the second line.

[ஆச + இடை + வெள் + பா.]

"ஆர்த்த வறிவினாள் பாண்டுகாரு ராயினும் காத்தோமயித் தம்மை வடக்குப - மூத்தொறுடும் தீத்தொழிலை கன்றித் திரித்த தெருகையொற் சேத்தறார் புல்லறிவி னார்."

இது ஓராசிரைவிட்ட நேரிசை வெண்பா

"தாமரைகள் ராஜாடித் தன்னடுவலைச் சேறணந்து தாமரைவி னாற்றமே தாளாறும் - தாமரைபோற் கண்ணாள் முகத்தாள் காதலத்தாள் சேவடியென் கண்ணார்வஞ் செய்த கருத்து."

இது ஈராசிரைவிட்ட நேரிசை வெண்பா.

ஆசிரியத் சீக **கேரியை-ஓ-ஓர்**, பெ. (n) (யாப்) அகவற் பாவித்குரிய ஈரசைச்சீர்; (pros.) metrical foot with two syllables generally used in **கேரியாப்ப**

[ஆசிரியம் + சீர்]

ஆசிரியம் என்பது அகவல் என்பதன் மறுபெயர் "அகவலென்ப தாசிரிய யரமே" (தொல். செய். 80)

ஆசிரிய விவரச்சீர், **ஆசிரிய வுச்சீர்** என்பன பார்க்க.

ஆசிரியத் கரிதகம் **கேரியை-ஓ-கரிதகம்**, பெ (n) (யாப்) சில கவிப்பா வகைகளின் இறுதியில் வரும் அகவல் வடிவான உறுப்பு; agaval form of verse which is the last member of some Kalivenbās.

[ஆசிரியம், கரிதகம் பார்க்க; ஊ கேரியை, **கரிதகம்**]

ஆசிரியத்தகை **கேரியை-ஓ-தகை**, பெ. (n) (யாப்) அகவற்பாவிடில், நிலைச்சீரின் இறுதியசையும் வருகுச்சீரின் முதலசையும் நேர்முள் நேரும் நிரைமுள் நிரையுமாக ஒத்துவரும் செய்யுளுறுபா கிய பிணைப்பு; (Pros) metrical connection in agaval verse between two successive disyllabic feet, in which the last syllable of the preceding foot agrees with the first syllable of the succeeding one.

ஆசிரியம், **தகை** பார்க்க, ஊ கேரியை, தகை

நோமுள் நேர் வருவது, நேரொள்ளாசிரியத்தகை பென்றும், நிரைமுள் நிரை வருவது, நிரை பொள்ளாசிரியத்தகை பென்றும் பெயர் பெறும். தோம, புளிமா, கூளிளம், கருகிளம் என்னும் சீராவாப்பாடுற்றி, நோமுள்நேர் என்பதை மானுள் நேர் என்றும், நிரைமுள் நிரை என்பதை விளமுள் நிரைபென்றும் கூறுவது உரைபாசிரியம் படி.

"உள்ளார் கொலலோ தோழி முள்ளுடை இலவ மேயி கலவ மஞ்சை"

என்னும் ஐங்குறுநூற்றுத் தனிப்பாட லகைகளுள், இருவகை ஆசிரியத்தகையும் வந்துள்ளமை காண்க.

"சீரியை மருங்கி னோசைசை பொய்சீர்

ஆசிரியத் களைபெயள் றறியல் வேண்டும்." (தொல். பொருள், செய். 55)

"அகலிரு விசம்பிற பாயிருள் பருகி" என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்பாட லடியுள் (1), இருதகையும் வந்துள்ளன.

ஆசிரியத் தாழிசை **கேரியை-ஓ-ஓர்-ஓர்**, பெ (n) (யாப்) அகவற்பாவித்குத் தாழிசை எனலும் இன்னமாய், அவ்வொத்த மூவடிக்கொண்ட முப்பாவிசைக் (stanza) கோவை ஒரே பொருள்பற்றி வருவது; (Pros) a set of three uniform stanzas of three lines each on the same subject, one of the three auxiliaries to the agaval verse. "தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி யொப்பன.... சீரகவல்" (காரிகை. 14).

1

"என்று குணிலாக் கெயிபுத்த மாயவன்
இன்றுநம் ஆணுள் வருமெ லவன்வாயிற்
கொளறையத் தீங்கும்புக் கோளமோ தோழீ"

||

"பாய்பு கவிதாக் கடல்கடைத்த மாயவன்
எங்கும் ஆணுள் வருமெ லவன்வாயிற்
ஆம்பலத் தீங்கும்புக் கோளமோ தோழீ"

3

"கொல்வையற் சாரத் குருநதொசித்த மாயவன்
எல்லிதம் ஆணுள் வருமெ லவன்வாயிற்
முல்வையத் தீங்கும்புக் கோளமோ தோழீ" (சிவம் 17:19-21)

[ஆசிரியம், தாழிசை பார்க்க; see ௧௧:19-21]

ஆசிரியத்தாழிசை ஒரொவித்து ஒரே தாழிசையாய்
அருகிப்ப் வரும். அது அத்துணைக் சிறப்பினதன்று.

ஆசிரியத்துறை ௧௧:19-21, பெ. (ந.) (யாப்.)

அகவற்பாவிடத்திற் குறை யென்னும் இனமாய்,
நற்றயலடி சீர் குறைந்தும், நற்றயலடி சீர்
குறைதலுடன் இடைமடக்கியும், இடையிடை அடி
சுருங்கியும், இடையிடை அடிசுருங்குதலுடன்
இடை மடக்கியும், நாள்வகையாக வரும் நாலடிச்
செய்யும்; (pros.) quatrain having lines of different
lengths with or without repetition in the middle, one of
the three auxiliaries of the agaval verse. "நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்துமிடை மடக்காய் மிடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறையாய் குறைவில்லாதொல்
சீரகவல்" (காரிகை. 14)

[அகவற்றறை பார்க்க; see agavarurru.]

நான்கடியும் இடையிடை சுருங்குதலுடன் இடைமடக்காய்
வந்த ஆசிரியத்துறைக்கு,

(௪-௫) "இரங்கு குயின்முழவா இன்னிசையாழ் தோள
அங்கு மணிபொழிவா ஆடுமோழும் இளவேனில்
அங்கு மணிபொழிவா ஆடுமாயின்
யாங்கொல் மனைந்தகன்றா தெஞ்செயென் செய்தினை
வேனில்"

ஆசிரிய நிகண்டு ௧௧:19-21, பெ. (ந.) 17 ஆம்

நூற்றாண்டில் தொண்டைநாட்டு ஊற்றங்காலி
லிருந்த ஆண்டிப் புலவரால் ஆசிரிய மண்டபம்
யாப்பில் தொகுக்கப்பட்ட உரிச்சொற்றொகுதி;
theasaurus composed in ௧௧:19-21 by
Andip Pulavar of Urrangai in Tondal Nādu in the 17th
century.

[ஆசிரியம் + நிகண்டு < Skt. nikanṭu]

ஆசிரியம் ௧௧:19-21, பெ. (ந.) (யாப்.)
நாள்வகைப் பாக்களை ஒன்றான அகவற்பா;
(pros.) one of the four chief kinds of verse-types.

[ஆசிரியம் + பா. ஆசிரியமாயிசை பா (இருபெய
ரொட்டு)]

ஆசிரியத்துறையினம் ௧௧:19-21-4-19am, பெ. (ந.)

(யாப்.) ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை,
ஆசிரிய மண்டபம் (விருத்தம்) என்னும்
ஆசிரியப்பாவின மூன்றாக அல்லது
அவற்றுள் ஒன்று; (Pros.) the three auxiliaries of
the agaval verse, viz āsīryat tāḷṣai, āsīryat turaḥ, and
āsīrya maṅḍilam (viruttam) or one of them.

ஆசிரியம், பா, இனம் பார்க்க see ௧௧:19am, pā, 19am

ஆசிரியம் ௧௧:19am, பெ (ந) 1. ஆசிரியத் தொழில்,
teaching profession, 2. அகவற்பா; agaval verse-
type. "அகவல் என்ப தாசிரியம்மே." (தொல்
பொருள். செய். 80) .

[ஆசிரியன் - ஆசிரியம்.முதற்காலத்தில் ஆசிரியன்
இயற்றிய அல்லது கற்பித்த இலக்கண நூல்களெல்லாம்
(தூத்பா) அகவல் யாப்பில் இயற்றப்பட்டிருந்ததனால்,
அகவல் ஆசிரியம் என்ப பெயர் பெற்றது. ஆசிரியன்
(கையாளும்) பா என்பது அதன் பொருள். ஆசிரியன்
பார்க்க. see ௧௧:19am.]

'ஆசிரியர் அறிவித்தல் போல பொருள்களை அறிவித்து
நிற்றலால் ஆசிரியப்பா எனப்பட்டது' என்பது யாப்பாணசு
களையாக முராரவாயிப புலவர் யாப்பருங்கலை காரிகைப்
புத்தண.

முடிசு சிறுவரும் ஆசிரியரும் பெருமையும் கொண்ட
பொதுவாக அகவலினின்றே வேறுபட்டு, ஓரடியும் அரைபடியும்
கொண்டு ஆசிரியப்பா அமைவதால், அது நூற்றாய் வகை என்ற
வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்டது..

"நூற்றாய் வகைல் நூணங்க நாயன்
குத்தியல் குறித்த யாப்பிற் தாசி
அடிவரை விளறி விழுமிதி னடக்கும்" (திவா.)

ஆசிரிய மண்டபம் ௧௧:19-21, பெ. (ந.) (யாப்.)

அளவொத்த பல்வேறு கழிபெட்டிலடி நான்கு
கொண்ட ஆசிரியப்பா வினம், (Pros.) quatrain with
lines of equal length each containing not less than six
feet. ஆசிரியம், மண்டபம் பார்க்க; see ௧௧:19am,
maṅḍilam.

மண்டபம் = வட்டம், முழுமை, நிறைவு, ஓய்வின்மை.
மண்டலித்தல் = பாவின அல்லது பாவினத்தின் பலவடிவம்
அளவொத்து வருதல். நிறைவின்மையால் வாசிரியப்பா, அடிமறி

மண்டல வாகிரிய்யா என்னும் பாப் பெயர்களை நோக்குக. மண்டலி → மண்டலம் → மண்டலம்.

தமிழ்ச், துறை, மண்டலம் என்னும் மூன்றும் தமிழ்க்கே சிறப்பாக வரிய பாவினங்களே, அவற்றின் பெயரும் தாய தென்சொல்லே. பிற்காலத்தில், தமிழ்ப் பகைவரான வடமொழி யாளர், விருத்தம் என்னும் ஒத்த பொருள் வடசொல்லப்படுத்தித் தென்சொல்லை வழக்கு விடுத்தனர், அப் வடசொல்லும் தென்சொல் திரியே.

வள் → வட்டி → வட்டம் > வ. வுக்கு. ஒ நோ. தடி → தம் → தட்டம்.

அகவன்யங்கலம் பார்க்க; see *Agavarṅgaḥ*.

ஆசிரிய மாலை *Āsīrya-mālai*, பெ. (n.) ஓர் இசைத் தமிழ் நூல் (சிலப். 8.25, அரும்.), treatise on music.

[ஆசிரியம் + மாலை]

ஆசிரிய வசனம் *Āsīrya-vasana*, பெ. (n.) ஒரு நூலாசிரியன் அல்லது உரையாசிரியன், தன் கொள்கைக்கு அல்லது கூற்றிற்கு வலிமையாக, முன்னோர் அல்லது பிறர் நூலினின்றே எடுத்துக் கூறும் மேற்கோள்; authoritative text quoted by an author from other's work or works. "பாடல் கருந்தே ஆசிரிய வசனமென்றே ழுரைவே". (நள. 2.1).

[ஆசிரியன் + வசனம் Skt. vacana] ஆசிரியவுச பார்க்க, see *Āsīryavāsa*

ஆசிரிய விஹ்சீர் *Āsīrya-vihārī*, பெ (n) அகவற பாவிற்குரிய ஈரசைச்சீர் நான்கு; the four disyllabic metrical feet generally used in agaval verse.

"இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்" (தொல். பொருள். செய். 12).

[ஆசிரியம் + இயல் + சீர்.]

ஆசிரிய விஹ்சீர் நான்கு

அசைமயப்பு	சீர் வாய்பாடு
நேர்நேர்	தேமா
நிரைநேர்	புனிமா
நேநீநிரை	கூவிளம்
நிரைநிரை	கருவிளம்

இவற்றை ஆசிரிய வரிச்சீர் என்று கூறலாகு. தவறாகும்.

ஆசிரிய விருத்தம் *Āsīrya-virutam*, பெ. (n.)

ஆசிரிய மண்டலம் பார்க்க, see *Āsīrya mandalam*

ஆசிரிய வரிச்சீர் *Āsīrya-vāri-cīrī*, பெ. (n.) (யாப்.) பண்டைநாளிற் பெரும்பாலும் அகவற்பாவில் ஆளப்பட்ட உரியசை மயக்க ஈரசைச் சீர் நான்கு; (Pros.) four disyllabic feet formed by permutation of

two 'ari' syllables and used generally in agaval verse in ancient times.

[ஆசிரியம் + வரி + சீர்]

ஆசிரிய வரிச்சீர் நான்காவன. -

அசைமயப்பு	சீர் வாய்பாடு
நேப்பு நேப்பு	-
நிரைப்பு நேப்பு	போகு காடு
நேப்பு நிரைப்பு	வழங்கு காடு
நிரைப்பு நிரைப்பு	-
	போகு கடறு
	வழங்கு கடறு

"இயலசை மயக்கம் இயற்சீரேன ஈரியசை மயக்கம் ஆசிரிய வரிச்சீர்". (தொல். பொருள். செய். 13)

தொல்காப்பியர் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும், செய்யுள்களை நேர், நிரை, நேப்பு, நிரைப்பு என நால்வகைப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் முன்னவை யிரண்டும் இயலசை பெயர்றும், பின்னவை யிரண்டும் உரியசை பெயர்றும் பெயர் பெற்றிருந்தன. இக் காலத்தார் உரியசை பாடுபாடடைநீக்கி, தலைசைசை நேர்நேர் (தேமா) ஏன்றும் நிலைசைசை நிரைநேர் (புனிமா) என்றும் பகுத்து ஈரசைச் சீராக்கிவிட்டனர். அதனால், உரிச்சீர் என்பது, இக் காலத்தில் வெள்ளையிற்குரிய காய்ச்சீரும் வஞ்சிப்பாவிற்குரிய கவிச்சீருமாகிய மூவகைச் சீர்க்கே உரியதாயிற்று. ஆகவே, ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறப்பாக (பெரும்பாலும்) வரிய இயலசை மயக்க இயற்சீரை ஆசிரிய வரிச்சீர் என்பது, இக் காலத்திற்கு எட்டுமையும் ஏராதாம். எனவே,

"ஈரசை கூடிய சீரியற் சீர்.:

தீரின் டாமவை யகவற் கிசைதழும்
மூவசை கூடிய சீருச்சீர் சீரது
தூவிரன் டாகி நடைபெறும் அவற்றின்
தேரிது நான்கும் வெள்ளை யல்லன்
பாவினும் வஞ்சியின் பாட்டுப் படுதலும்
தூலசை யாலும் ஓரசை யாலும்
சீர்வெ நட்டது பொதுச்சீர் ஆங்க(து)
என்னாரின் ழுரன் டாகியதலு நெறியே". (716)

என்று நூற்பா பாத்த யென்றும்,

"இரண்டு அசையன் வருகுச்சீர் இயற்சீரெனப்படும். அது நேர்நோயும் நிரைநோயும் நிரைநிரையும் நேர்நிரையும் தம்பிற்குமே தான்காம். அந்நாமம் ஆரிய நான்கு சீரும் ஆசிரியவரிச்சீராதலும்" என்றும்.

'ஈரசைச்சீர் எல்லாத் செய்யுள்களும் பயின்று இனிது நடத்தலின் இயற்சீரென்றும், மூவசைச்சீர் எல்லாத் செய்யுள்களும் வருமெனினும் வெள்ளையிற்கும் வஞ்சிப்பாவிற்கும் இயல மயக்க நிறுவின் உரிச்சீரென்றும், ஏனைய பொதுவாய் நிறுவின் பொதுச்சீரென்றும் ஆயின' என்றும்,

'வழக்கின்கண் ஆசிரியவரிச்சீர்க்கு உதாரணம். தேன புரிமா கருவிளம் கூவிளம் என்றும், செய்யுட்கண் ஆசிரியவரிச்சீர்க்கு உதாரணம்:

“குன்றக் குறவன் காநன் யடவகர்
வண்பய மகனிர் புறங்குழ சையலர்
ஐய னரும்பிய ழுறவயன்
செய்ய வாயினர் யாநினர் கணங்கே”

என்றும், இவர்களை விசைக்கவுரையில் உரைத்திருப்பது, யாறு கொள்கை, நல், யாழ்க்கைப்பதல் என்றும் இருவகைக்குறந்தீர்திற் கிடமாநல் கண்டுகொள்க.

ஆசிரிய வகை *Ācārya* → *அகா*, பெ. (n) பதினான்கு வகை வகைகளுள் ஒன்று; one among the fourteen divisions of a commentary. (ஆசிரிய வகையை ஆசிரிய வசனம் என்பார் தன்னுரை.)

ஆசிரியன் *Ācārya*, பெ. (n) 1. நூலாசிரியன்; author of literary work. 2. நூலாசிரியன்; teacher. 3 உரையாசிரியன்; commentator, annotator. 4. தொகுப்பாசிரியன்; compiler, கலித்தொகையின் தொகுப்பாசிரியர் தலவந்துவனார். 5. பதிப்பாசிரியன்; editor. 6. குரு, குரவன்; spiritual teacher, priest.

ஆசிரியர் சொன்னதை அப்படியே நம்ப வேண்டுமா?
ஆசிரியர் பேசக் அசைவையும் வெல்லும் (டிடி).

[ஆக = குற்றம் இரிதல் = ஒடுதல், தீங்குதல், விலகுதல். ஆக இரிதல் = குற்றம் தீங்குதல். ஆக + இரியன் (ஆசிரியன்) = குற்றம் தீங்கியவன் அல்லது தீக்குபவன். ஆசிரியன் மாணவரிடமின்று தீக்கும் குற்றம் மொழிக்க குற்றம் ஒழுக்கக் குற்றம் என இரு திறப்பரும்.]
வ.உ.ம.நிபுளர் ஆசிரியன் என்றும் தெள்சொல்லை ஆசிரிய (ācārya) என்றும் வ.உ.சொல்லினர் துரியார். அந் சொல்லமைதி, காலமையை என்றும் இரண்டாற் கடிப்பும்.

ā (ஆ) a prefix to verbs, especially of motion, and their derivatives.

ā-car, (v.l., v.t.) come near to, approach, to lead hither (as a path); to address, apply; to proceed, manage, behave one's self; use, apply; examine (a witness); to have intercourse with; to act, undertake, do, exercise, practise, perform; to throw into the fire.

ā-cāra, n. conduct, manner of action, behaviour, good behaviour, good conduct; custom, practice, usage, traditional or immemorial usages (as the foundation of law); established rule of conduct, ordinance, institute, precept; rule or line; agreeing with what is taught by the teacher

Ācārya, n. knowing or teaching the ācāra or rules, spiritual guide or teacher (especially one who invests the student with the sacred thread, and instructs him in the Vedas in the law of sacrifice and religious mysteries, a N. of Drona (the teacher of the Pāṇḍavās)

இங்கனம், 'ஆ' என்னும் பொருளற்ற முன்னொடையும், செல்லுதல் அல்லது நடத்தல் என்னும் வினைகளைக் குறிக்கும் 'ச' என்னும் முதலில்லையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது ஆசார்ய (ācārya) என்னும் சபர்திரிசுத் சொல்.

'ச' என்னும் இயக்க வினைச்சொல் சரி என்னும் தெள்சொல்லின் திரிபு, சரிசைல் = நீண்டுவிளந்துகொடுக்குதல். சர் → சர → சரரவேனல் = விளந்து செல்லுதல் குறிப்பு. சர → சரி → சரிதல் = விளந்து செல்லுதல், செல்லுதல், நடத்தல். நடக்கை அல்லது, நடத்தை என்னும் சொல் ஒழுக்கத்தைக் குறிப்பிட்டு, மொழி, சர (சா) அல்லது சார (சார) என்னும் வ.உ.சொல்லும் ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கின்றது.

ஆசார்ய (ācārya) என்னுஞ்சொல் பிராமணரையே சிறப்பாகக் குறித்தலும், ஆசிரியர் என்னும் சொல் குரல் சாம்பிள்திக் கற்பிக்கும் அறிஞர்கடெல்லாம் பொதுவாயிருந்தலும், ஊழிநிக் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

“வேற்றமய தெரிந்த நாற்பா ளுள்ளும்
கீழ்பா சொகுளர் கற்பினர்
மேற்பா சொகுளறு மயங்கட் படுமே” (புறநா. 183)
என்று ஆரியப்படை கூறந்த தெடுஞ்செழியலும்,

“தோளரி மயக்குவார் நெர்வலை வகுணத்தக்
காணிற் கண்டபடாட னென்றிகழார் - காணார்
அயன் ழுறையை வாகுமோ யற்றேநூல் கற்ற
யகன் ழுறையை நல்ல கொளல்”. (நூலடி. 136)
என்று குறையும்கூறலும்,

“எக்குடிப் பிறையினும் யாவிரே யாவினும்
அக்குயிறிற் கற்றோளர் மேல்வகு கொளர்”.
என்று அதிர்விராம பாண்டியரும் கூறியிருந்தல் காண்க.

ஆசிரியர் இத்தியசைந்தருட் புலந்த காலம் கி.மு. 2000-1500 வேத காலம் கி.மு. 1550-1000 பாரதகாலம் தோராய. கி.மு. 1000. அதிர்வகுரோணாசாசிரியர் காலமும்.

தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 7ஆம் அல்லது 6ஆம் நூற்றாண்டு. அவர்தம் இலக்கண நூலில் முன்னுரைசிறியவை யல்வேறு திறம்நிறிய வெவ்வேற் குறிப்புகள், ஆசிரியர் என்றும் சொல்வையும் ஆள்கிறார்.

“அனல் நிறையும் எண்ணும் வகுவுதி
தெடுமுதல் குறுகலும் உகாந் வகுதலும்
கயிறலை விளந்து ஆசிரி லாக்கே”
(தொல். எழுத்து. பள்ளி. 94).

தொல்காப்பியம்,

“செத்திய நியந்தை சிவனிய நிலத்தொடு
முத்தநூல் கண்டு முறைபட. என்னியிப்
யாறதொகுத்த”

சாம்பிற் சார்பு நூறதவின், அனல் முன்னுரைகடெல்லாம் இடைக்கழக நூலககாசுவேதிருத்திருத்தல் வேண்டும். இடைக்கழகக் காலம் தோராய. கி.மு. 4000-2500.

“ஆசிரியம் வகுதி வெள்ளாக் கலியென
நாலியற் தெறப் பாவகை லிரியே”
(தொல். பொருள். செய். 104)

என்னும் நூற்பாவில் ஆகவலை ஆசிரிபம் என்றும் முன்னுலா லாளை 'என்ப' என்றுபாடப்பட்டுள்ளதால் சூரித்திருத்தலால், ஆசிரிப் இந்நிய வகைக்கு முன்பே ஆசிரிபன் என்றாகுமென்று சூரி தாட்டில் வழங்கி வந்தமையும் முன்னுலின் பன்மையும் புலனாகும். ஆதலால், ஆசிரிபன் என்றும் தென்சொல்லிற்கும் ஆசாயம் (Aśāyam) என்றும் வடசொல்லிற்கும் என்னவும் தொடர்பில்லையென்று அறிக.

இனி, தலைக்கழகக் காலத்திலும், அகவற்பாடலும், அதற்கு ஆசிரிபம் என்றும் பெயரும், அதனால் ஆசிரிபன் என்றும் தொடர்பும், வழங்கியே இருத்தல் வேண்டும்.

ஆசிரிபமெல்லாம் புலவரீணும், புலவெல்லாம் ஏதேனும் ஆசிரிபத் தொழில் செய்தாலன்றி ஆசிரியராகார். ஆதலால், 'என்பளா புலவர்' என்னும் தொடரும் அது போன்ற பிறவும் தொழில்பாட்டித்திற பயின்று வரிலும், ஆசிரிபன் என்றும் சொல்லிற்குப் புலவர் என்றும் சொல்லும் இங்குக் கூறப்படவில்லை.

நுவலாசிரிபமும் போதகாசிரிபமென்று வடசொற்கலந்த இருபிறப்பினர் குறிப்பிட்டுக்காலந்தார். அது தவறாம்.

ஆசிரிசி கீரி, பெ. (n.) 1. சரப்பலா; bread-fruit tree, *Artocarpus incisa*. "ஆசிரிசி கவிரியிப் பலவினாள் வற்று" (புறநா. 158 22). 2. மரவயிறம் (குடா.); hard and solid heart of a tree. 3. மரவயி (குடா.); sack tree, *Artaria toxicaria* siliis A. sacodora whose inner bark is used by hill tribes and hermits for clothing (சா.அக.). 4. காயம் (ஆகாயம்) (யங்); sky 5 சிறப்பு (அக நி.); uniqueness, speciality, excellence

ம. ஆகுவிளி

[ஒருகா. ஆசிரி (ஆக + இரி) + ஆசிரி = குற்றமற்றது, சிறப்பானது]

ஆசீயம் கீரியம், பெ. (n.) கருஞ்சீரகம் (மு.அ.); black cumin (செ.அக.); black cumin or country fennel, *Nigella sativa*

ஆக கீயம், பெ. (n.) 1. ஒட்டு, பற்று; adherence, joint, grasp. 2. பற்றாக; soldering powder. 3. நேரிசை எவன்பாவின் இரண்டாம் அடி மூன்றாக்கு சீரின் இறுதியிற் சேர்க்கப்படும் ஒருசை அல்லது ஈரசை (யா. கா. செய். 3), one or two metrical syllables affixed to the third foot of the second line of Ndōriśāl Verbū. 4. செய்யுளின் எதுகையினடியில் வரும் ய், ர், ல், ழ் என்னும் ஒற்றுக்கள் (யா. கா. ஒதி.6), consonants y, r, l, ṛ intervening between the first and second syllables of a rhyming foot in one or two lines of a stanza. 5. பற்றுக்கோடு; support, prop. "ஆசா கெந்தை யாண்டுள்ள கெல்லோ" (புறநா 235).

6. வாட்டிபு; hilt of sword. "குற்றாடை வான் ஆசுப் கண்டமும்" (S.II. 8, 185) 7. கவசம் (திவா.) armour, coat of mail 8 கைக்கவசம் (அக.நி.); steel gloves. 9. நூலிழைக்குள் கருவிகளுள் ஒன்று (வின.), small tube through which yarn is conducted from the spindle of a spinning wheel to a machine. 10. அச்சு (இவ.); mould (Loc.). 11. இலக்கு (வின.); mark, butt. 12. அற்பம் (திவா.); trifle, anything small or mean. 13. நுட்பம்; minuteness, fineness, acuteness. "தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து" (சிலப். 3.47). 14. குற்றம்; fault. "ஆரியகற நாசத்தார் கண்ணம்" (குறள். 503). 15. ஐயம்; doubt "அமலன் யாசற லுணர்ந்த வமலர்" (ஞானா. 66.17). 16. ஆணவமலம் (சிவப்பிர. உணமை.42); matter which is eternally encasing the soul and lasting till its final liberation, one of the three impurities of the soul. 17. துன்பம்; trouble, distress, affliction. "ஆகக வயந்தீசு பெய்த வறிமதி" (ஞானா 24 4). 18. ஒருவகைச் செய்யற்கை நஞ்சு (சீதாங்கபடாணம்); a kind of native arsenic (சா.அக.). 19. அல்லிமொக்கு, lily bud (சா.அக.) 20. முகம், face (சா.அக.) 21 இடைக்காந்தெய்வகை (நாநாந்த), a kind of paddy ஆக (தெய்வகை) - Skt. கீய.

ம. அக, க அசி, அச, தெ. அசி, குரு ஆசாயிஷ உழஞர்.

[அண்ணுதல் = பொருந்ததல், ஒட்டதல், பற்றுதல். அன்-அ-அ-அ-ஆக. ட-ச, போலி. ஒ. நேச. ஒடி - ஒசி].

U vide - vise

பற்று வைக்கும் சொடி நுண்ணிதாட்டுபுதலால், பற்றுக் கருத்தினின்று நுட்பக் கருத்தும் அற்பக் கருத்தும் தோன்றின ஒ.நே. ஒட்டு = அற்பம். (குடா)

மரீபெணவில் ஒட்டையப் பற்று (கீக்கு) வைத்து அடைத்திருப்பது ஒரு குற்றமாக இருத்தலால், பற்றுக் கருத்தினின்று குற்றக் கருத்துத் தோன்றிற்று. குற்றத்தால் தன்ம நேரும். நஞ்சு துன்பத் தருவது.

மொக்கு இயல்பாகக் கூரிதாவிருப்பது. மெக்குப் போன்றது முகம். இனி மெக்கு இலை போன்ற முகவேலைப் பாடுகளில் மாதத்தில் அல்லது கலையில் ஒட்ட உத்தமறத்தச் சேர்க்கப்படுதலின் பற்றுப் பொருளில் வழங்கியதுமாம்.

ஆகக்காயம் கீய-க-காயம், பெ. (n) பேய் பெய்காயம்; wild onion, *Urnina indica* or *Scilla indica* (சா அக)

[ஆக = குற்றம். காய் = காயம் = காரமுள்ளது]

ஆசனம் āṣanam, பெ. (n.) 1. அரசு (மு. ஆ.); pāpā. *Ficus religiosa*. 2. ஆசோகு (மு. அ.); asoka tree. *Saraca indica* (சா. அக.).

[ஒருகா. பாசனம் = ஆசனம். பாசனம் - விரிந்த தழைத்தல்.]

ஆசமணை āṣamāṇai, பெ. (n) நெசவுக் கருவிகளுள் ஒன்று; board used in making thread into skeins.

[ஆசமணைக்குக் கருவி. மணை = பலகை.]

ஆசரம் āṣaram, பெ. (n) இஞ்சி (மு. அ.); ginger

[ஒருகா. அசரம் = ஆசரம். அசரம் பார்க்க. see āṣaram]

ஆசவை-த்தல் āṣavai-ttal - 4 செஞ்நாணி (vt) கட்டடம் கட்டத் தொடங்கும் பொழுது பெருங்கொத்தன தலைக்கல் வைத்தல்; to lay first brick by the senior mason for building.

ஆசூரம் āṣūram, பெ. (n) வெள்வெண்காயம் (மு. அ.) garlic.

[ஒருகா. ஆசூரம் = ஆசூரம் = மிகக் காரமானது.]

ஆசூரம் அல்லது ஆசூரி என்னும் சொற்களை மூலமாகக் காட்டுவது பொருத்தது.

ஆசெதுகை āṣeduga, பெ. (n) ய், ற், ல், று ஆகிய மெய்யெழுத்துகளுள் ஒன்று செய்யுளின் அடியெதுகையிடையே ஆசாக வருவது, poetic licence permitting interpolation of one of the consonants y, r, l and l between the first and second syllables of the rhyming foot in one or two lines of a stanza.

இனி, ஆசாகெதுகை ய, ற, லழ என்னும் ஒற்ற நான்கும் ஆசாய் வரும் எனக் கொள்க. என்கை :-

"யலழ வெள்ளு யீரிண் டொதறும்
வாள்முறை யிறுநது வந்திட யுயிப்பின
தாசீனட யெதுகையென் றதைவ வேண்டுக

காக்கை யடிவியாள்

கவித்துறை

"காய்மன்னட தெவசின ழமவீழக் கழுகி னெறநிப்
பூமான்ட தீததென் றொண்டகீறி வருககை போழந்த
தோய் கனிசித்தி வாழைய ழங்கல் சிந்தம்
எமாய் கதமென் றிசையாற் திசை போய்துண்டே."

(சீவக. 31)

இது யசர ஒத்திடைவந்த ஆசெதுகை (யச. கா. ஒழி. 6 உரை)

இது போன்றே ஏனையவை:

[ஆசு + எதுகை ஆசு = பொற்கொகுவன் நகையிடை வைக்கும் பற்றொட்டுப்பிபால், செய்யுளின் அடிவெதுகையிடை அமையும் இடையினமெய் சதுகை பார்க்க. see eduga].

ஆசெறாண் āṣerāṇ, பெ. (n) ஆதீண்டுருந்தி; rubbing post for coars. "ஆய்த்தியர் நலக்காசெறாண் ளான்" (சீவக. 419).

[ஆசெறாண் + தூண். = ஆசெறாண். செவ்விதல் = செவ்றாண் தல்.]

ஆசை āṣai, பெ. (n.) 1. வேண்டும் பொருள்மேற் செல்லும் விரும்பம்; wish directed towards securing a desired object 'ஆசையுட்பட்டு' (குறள், 266, உரை). 2. விரும்பம்; desire '3. பொருளாசை avarice, cupidity 4. காம வேட்கை; carnality; 5 அன்பு; affection; "அரும் பெற்றும் குமராமே லாசை" (கூடயு இரத்திரத் 42) 6. நம்பாசை, பேற்றின்மேல் நம்பிக்கை, hope, expectation 7 பொன், ஞாடு (குடா) 8 பொன்னுமத்தை (யச. ழ.); a kind of datura.

ம. தெ. ஆச, க., து., பட. ஆசெ, கொலா. ஆசெ, ஆசா, Mar., Pali., Nep., Sinh. āṣā, பக். ஆச; துட. ஆசி, Pers. āzu.

[ஆசை = பற்று. ஆசை - ஆசை = மனப்பற்று, விரும்பம், வேட்கை, விரும்பப்படும பொருள். ஆசை > Skt. āṣā]

ஆசைக்கிழத்தி āṣai-kkizatti, பெ. (n) அலப்பாட்டி, concubine. "நிருபனுக்கீசர் காசைக் கிழத்தியாம்" (திருக்காளத் பு. 30.42)

[ஆசை = ஆசை. கிழவன் (ஆ. பா.) - கிழத்தி (பெ. பா.) ஒ. நோ: காமக்கிழத்தி]

ஆசைக்குரியான் āṣaikkuriyān, பெ. (n) மருகுளன்னும் நறுமண இலைப்பூண்டு, aromatica leaf plant, *Origanum majoranum*. (சா. அக.)

[ஆசைக்கு + உரியான்.]

ஆசைகாட்டி மோசலு செய்தல் āṣai-katti-mōsalūcey. 1. சி. குளறாவி (v.1.) விரும்பமானதைச் சொல்லி வாய்ப்படுத்திக் கெடுத்தல், allure and destroy, to make false promise and ruin, to attract and play treachery 'ஆசை காட்டி மோசலு செய்கிறதா?' (பழ)

[ஆசை + காட்டி + மோசலு + செய்.]

ஆசைகாட்டுதல் āṣai-kattu, 5 செ. கு. வி (v.1.) 1. தன் வாய்ப்படுத்திச் சிறுக்குக் கவாச்சியானதைச் சொல்லுதல் அல்லது செய்தல்; present a bait or attraction. to excite desire, to allure in order to subjugate or

captive. 2. (காம) காமவேட்கை யுண்டாக்குதல், to excite a craving, sed of a woman (சா. அக)

[ஆசை + காட்டு]

ஆசைநாயகன் ஷீஸை-nāyagan, பெ (n.) கள்ளக்கணவன் (சோரபுருஷன்) (உ.வ), paramour (colloq.)

[ஆசை + ஆசை. நாயகன் பார்க்க. see nāyagan]

ஆசைநாயகி ஷீஸை-nāyagi, பெ.(n.) 1. காதல் மனைவி, lady-love. 2. காமக்கிழத்தி, கூத்தி, concubine

[ஆசை + ஆசை. நாயகன் (ஆ.பா.) - நாயகி (பெ.பா.)]

ஆசைப்பட்டு-தல் ஷீஸை-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.) ஆசை கொள்ளுதல், to set one's heart upon-18 செ.குன்றாவி (vt.) விரும்புதல்; to desire

க. ஆசைபடு, ஆசைபடு, து. ஆசைபுனி, பட ஆசைபடு.

[ஆசை + ஆசை.படுதல் = உண்டாதல், கொள்ளுதல்.]

ஆசைப்பாடு ஷீஸை-p-pāḍu, பெ (n) விரும்பம், வேட்கை; longing or desire. "ஆசைப்பாட்டி லரணைப் புகழுதல்" (உபதேச. சிவபுனை. 22)

[ஆசை + ஆசை. படு (வி.முத.) = பாடு (தொ.பெ.)]

ஆசைப்பேச்சு ஷீஸை-p-peccu, பெ. (n) 1. முகமன்; flattery. 2. வயப்படுத்தும் பேச்சு; persuasive speech 3. காமவேட்கைப் பேச்சு; libidinous talk

க. ஆசைமாறு, ஆசைவாறு

[ஆசை + ஆசை. பேசு (வி.முத.) = பேச்சு (தொ.பெ.)]

ஆசைபிடி-தல் ஷீஸை-piḍi-, 4 செ.கு.வி (v.) விரும்பம் மிகுதல், வேட்கை யுண்டாதல் (உ.வ), to be possessed by desire, to be swayed by passion (colloq.)

[ஆசை - ஆசை + பிடி]

ஆசைப்பட்டு-தல் ஷீஸை-puḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.1.) ஆசையிற் சிக்கச் செய்தல், to engross the affection of, captivate (W).

க. ஆசைபடிசு

[ஆசை + ஆசை. பூண (த.வி) = பூட்டு (பி.வி)]

ஆசைமருந்து ஷீஸை-marundu, பெ. (n.) பெண்ணைத் தன்வயப்படுத்தும் மருந்துக்கூட்டு (வசியமருந்து) love potion, philter (W)

[ஆசை + ஆசை. மருந்து பார்க்க. see marundu]

ஆசைமொழி ஷீஸை-moḷi, பெ. (n) நம்பிக்கையுண்டாகச் சொல்லும் சொல்; persuasive or tempting speech words of hope or encouragement.

[ஆசை (ப.நறு) + ஆசை. ஆசை + மொழி.]

ஆசையறு-தல் ஷீஸை-y-aru-, 18 செ.குன்றாவி. (v.1.) விரும்பம் முற்றாக நீங்குதல், to extinguish desire or passion.

"ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள் ஈசனோடா விழும் ஆசை அறுமின்கள்" (திருமுத். 2570)

[ஆசை + அறு. அறுதல் (த.வி)]

ஆசையறு-தல் ஷீஸை-y-aru-, 4 செ.குன்றாவி (v.1.) விரும்பம் நீக்குதல், to cause to extinguish desire or passion

[ஆசை + அறு. அறுதல் (பி.வி.)]

ஆசைவை-தல் ஷீஸை-vai-, 4 செ.கு.வி (v.1.) ஒன்றன் மேல் அல்லது ஒருவரிடம் விரும்பம் கொள்ளுதல் to desire, to long for, place affection on an object.

க. ஆசை கொள்ளு; ; பட. ஆசை

[ஆசை + வை]

ஆஞ்சரிணம் ṅāñjarīnam, பெ. (n.) காட்டுத் துளசி, wild basil, wild marjoram, Okimum ascendens alias O.cristatum (சா.அ.க.)

ஆஞ்சாவி ṅāñṅā, பெ (n.) ஆஞ்சை² பார்க்க; see ṅāñṅā²

[ஆஞ்சால் - ஆஞ்சாவி.]

ஆஞ்சான்¹ ṅāñṅā, பெ. (n.) 1. கப்பற்கயிறு; halyard or rope for hoisting a sail. 2. பொருள்களை உயர்த்தாக்க உதவும் கயிறு; rope for lifting weights with a pulley or otherwise, hawser. 3. சிறிய தளிக்கொம்பு; the lone, slender stem of a tree

[ஒருகா. அணைந்தான் → அணைஞ்சான் → ஆஞ்சான்]

ஆஞ்சான்² ṅāñṅā, பெ. (n) தண்டனைக்குரிய கோதண்டம் (நாஞ்.); rope or swing formerly in use in village schools for punishing pupils (Nāñ)

[ஆஞ்சல் → ஆஞ்சால் → ஆஞ்சான்]

ஆஞ்சான்³ ṅāñṅā, பெ. (n.) இளமரத்தண்டு; the stalk of a young tree or plant (சா அக.).

ஆஞ்சான் கயிறு ṅāñṅākayīru, பெ. (n) கப்பற் பாய்களை அல்லது கொடிகளை ஏற்றவும்

இறக்கவும் உதவும் கயிறு (M. Navl. 86.); rope for lifting and lowering sails in ships.

ஆட்சாள்பற்றி **ஹி** **ஹாரரி**, பெ. (n) தோணியில் ஆட்சாள் கயிறு கட்டப்படும் றம்; a beam across the stern of a boat to which the halyard is tied.

ஆட்சி **ஹி**, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. "பேர்த்த மனைவியாட்சியானும்" (தொல். பொருள். 79) 2. அலைவு (யிங்.); motion, vibration. 3. சோம்பல் (குடா); idleness, laziness. 4. கூத்து; dancing (செ.அக.). 5. அதிர்ச்சி (சா.அக.); shock. 6. விளையாடல்; playing. (க. தமிழ்.அக.).

ம, க அச்சு; தெ. அட்சிக, து., பட. அட்சிகெ, கோத. அச்சு; து. ஓச், கூ. அச்சு; குவி. அச்சாவி.

[அல் → அச்சு → ஆட்சு → ஆட்சி.]

ஆட்சி **ஹி**, பெ. (n.) ஏலக்காய்ச் செடி (குடா.); cardamom plant of. andri.

[ஆட்சி → ஆட்சி, அடையாகக் காய்ப்பது.]

ஆட்சிக்காஞ்சி **ஹி**-**க**-**ஹி**, பெ. (n.) 1. போர்க் களத்தில் இறந்த கணவனது வேல் வடுவைக் கண்டு மனைவி அருகிய புறத்துறை (தொல். பொருள். 79; (purap.) theme expressing a lady's horror on seeing the wounds of her husband killed in battle. 2. போர்க்களத்திலிறந்த கணவனுடன் தீயில் மூழ்கும் மனைவியின் பெருமை கூறும் புறத்துறை (பு.வி. 4, 22); theme describing the greatness of the warrior's wife who ends her earthly existence either by ascending the funeral pyre with her deceased lord or by killing herself with the same deadly arrow that has caused her lord his mortal wound

[அச்சு → ஆட்சு → ஆட்சி. ஆட்சி + காஞ்சி - ஆட்சிக்காஞ்சி. கணவனுக்குற்ற தீய்கு கண்டாட்சி அத்தியயில் பங்கேற்கும் புறத்துறை.

காஞ்சி = நிலையாமை. இனி ஆட்சி = கடடுணைவை எண்கொண்டு நிலையாமை எண்ணத்தால் கடடுணைவை என்றமாம்]

ஆட்சித்தாழை **ஹி**-**1**-**ஹி**, பெ. (n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள தாழைவகை (சித். அக.), a kind of yellow aloes.

ஆட்சிரிணம் **ஹி** **ஹிராம்** பெ. (n) காட்டுத்துளி (சித். அக.); wild basil. **ஆட்சிரிணம்** பார்க்க: **ஹி** **ஹிராம்**

ஆட்சில் **ஹி**, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பூடு; species of Azima. 2. சங்குச்செடி; a shrub - *Monotia barlerioides* alias *M. tetraantha*.

ஆட்சிரிகம் **ஹி** **ஹிராம்**, பெ. (n.); சங்குச்செடி (சித். அக.); mistletoe-berry thorn. **ஆட்சில்** பார்க்க; **ஹி** **ஹி**.

ஆட்சுதல் **ஹி** **ஹி**-5 செ குன்றாவி. (v.t.). இழுத்தல்; to pull, tighter 2. இழுத்துக்கட்டுதல், to tighten and tie with a rope

ஆட்செல்லை **ஹி** **ஹி**, பெ. (n.) 1. தெப்பம்; raft. (செ. அக.) 2. கப்பல்; ship. (க. தமிழ். அக.)

ஆட்செலை **ஹி** **ஹி**, பெ. (n.) **ஆட்செலை** பார்க்க; **ஹி** **ஹி**.

ஆட்சுநாள் **ஹி** **ஹி**, பெ. (n.) **ஆட்சுநாள்** பார்க்க **ஹி** **ஹி**.

ஆட்சுநை **ஹி** **ஹி**, பெ. (n.) 1. கட்டளை; order; command, direction. 2. (ஓகம்) ஆறாதாங்குகள் ஒன்று; cakra in the body, described as two petalled lotus situated between the two eyebrows, one of **ஹி** **ஹி**.

ம. ஆச்சு; க. ஆச்சு; தெ. ஆச்சு; து. ஆச்சு **ஹி**, **ஹி**.

[ஆச்சு → ஆச்சு → ஆச்சு.]

ஆச்சு **ஹி** **ஹி** பெ. (n.) தந்தை; father

ஆச்சு **ஹி**, பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.), father (Loc.) Mar., Nep. **ஹி** (grand father)

[துயா → அயா → அயா → ஆச்சு]

ஆச்சு **ஹி** **ஹி** பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.); father (Loc.).

மறவ. ஆச்சு

[துயன் → அயன் → அயன் → அயன் → ஆச்சு.]

ஆச்சி **ஹி**, பெ. (n.) தந்தை (இ.வ.); father (Loc.).

[துயன் → அயன் → அயன் → ஆச்சு]

ஆச்சு - வினி. **ஆச்சி** - வினி. இகரவீற்று வினிச்சொல் கொச்சைத்திரிபு]

ஆட்குயன் **ஹி** **ஹி**, பெ. (n.) 1. பாம்புவகை (குற்றா. தல. கண்டசே. 32), a kind of snake (Tn.) 2. முதலை (இ.வ.); crocodile (Loc.)

[ஆன் + குயன். குயன் = கடிக்கக் குயயது, விழுக்கக் குயயது.]

ஆட்காசு akāśu, பெ. (n.) ஆள் வடிவம் பொறித்த பழங்காலக் காசு; ancient coin, on which is stamped the figure of a man.

ம. ஆசக்காசு,

[ஆள் + காசு]

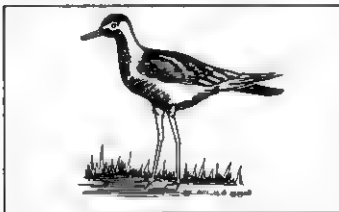
ஆட்காட்டி akattai, பெ. (n.) 1. சுட்டுவிரல்; toe finger as it points index finger. 2. ஆட்காட்டிப் பறவை; a bird known as atkatti-k-kuruvi. 3. வழிப்போக்கருக்கு வழிகாட்டும் அடையாளப் பலகை; sign post. 4. ஆளை அடையாளம் காட்டுபவன்; one who identifies the correct person. "ஆட்காட்டி தெரியாமல் திருடப் போகிறவன் கெட்டிக்காரனோ, அவன் அறியாமல் அவன் காலடி பிடித்துப் போகிறவன் கெட்டிக்காரனோ?" (புற.)

[ஆள் + காட்டி]

ஆட்காட்டிக்குருவி akattai-k-kuruvi, பெ. (n.) ஆள் காட்டிப் பறவை; red wattled lapwing Sandpiper, pewee. *Sacrigranmus indicus* alias *Lobivanella goerosia* alias *Charadrius atrogularis*. It is so called from its screeching on the approach of a man at night. "ஆட்காட்டிப் பட்சி கடல் மேகம் போயொளிக்கும்" (பதாந்த. 892).

மறுவ. ஆட்காட்டிக்குருவி, ஆட்காட்டிப்பட்சி. ஆள்காட்டுகின்றவன். ம. ஆள்காட்டி.

[ஆள் + காட்டி - ஆட்காட்டி. இராக்காவத்தில் மாநீதர் வருகையைக் கூச்சலிட்டுக் காட்டிக் கொடுக்கும் இயல்புடையவின் இப்பறவை ஆள்காட்டிக்குருவி எனப் பெயர் பெற்றது.]

ஆட்காட்டிப்பட்சி akattai-p-patci, பெ. (n.) ஆட்காட்டிக் குருவி; bird. ஆட்காட்டிக்குருவி பார்க்க; see akattai-k-kuruvi.

[ஆள் + காட்டி + பட்சி. Skt. pakṣi. த. படலி.]

ஆட்கால் akaal, பெ. (n.) சதுரங்கக் கட்டத்துள் காலாட்காயால் வெட்டக்கூடிய அறை; square where a piece is liable to be captured by a pawn. (chess).

[ஆள் + கால் ஆள் = காலாட்காயால். கால் = உற்றவிடம்.]

ஆட்கூலி atkull, பெ. (n) ஒரு வேலையாளுக்குரிய கூலி; hire of a workman, wages of a labourer.

[ஆள் + கூலி.]

ஆட்கொண்டான் atkondan, பெ. (n) விஸ்ஸிடத்தூராழ்வாரைப் புரந்து பாரதம் பாடுவித்த திருவக்க பாகையில் வாழ்ந்த சிற்றரசன் (பாரத. பதினாறாம். 90); a chief who ruled in Vakka-pagai and under whose patronage Villiputhur-saiva composed the Tamil Bharatam, 14th c. வரபதி யாட்கொண்டான் பார்க்க, see Varapadi Atkondan.

[ஆள் + கொண்டான்]

ஆட்கொல்லி atkoll, பெ. (n.) 1. கொலைஞன்; murderer, man-slayer 2 பணம், பொன், செல்வம், money, gold, wealth as slaying men. "ஆட்கொல்லி யென்பரிதை யாடந்திலையே" (அருட்பா, நெடுச்சி. 4.12). 3. கொலைகாரி; woman who murders.

ம. ஆள்கொல்லி.

[ஆள் + கொல்வி.]

ஆட்கொல்லி atkoll, பெ. (n) தில்லைமரம் (சித் அக.); blinding tree (செ. அக.).

ஆட்கொல்லி விதை atkoll-vidai, பெ. (n) தில்லை மரத்தின் விதை; seed of the tiger's milk spurge tree. (சா. அக.).

[ஆள் + கொல்வி + விதை]

ஆட்கொள்ளு(ரு)-தல் atkollu-7 செ. குன்றாவி (v.1) 1. ஆளாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல், take into one's fold, admit into one's good graces, as God does a faithful devotee. "என்னையுமாட்கொண்டருளி" (திருவாச. 10.4). 2. உருக்கொள்ளுதல்; to get the form of a man (கதிதமி அக)

[ஆள் + கொள்ளுதல் - ஆட்கொள்ளுதல் ஆள் = வேலைக்காரன், அடிமை.]

ஆட்சி atci, பெ. (n.) 1. ஆளுகை; rule, reign, "விண்ணு நின்னாட்சி யாக்கி" (கம்பகா. குட்ப.55). 2. உரிமை (பி.ந.); ownership, proprietorship, lordship. 3. ஆன்றோர் வழக்கு; use, usage,

esp. classical usage. இந்தச் சொல் ஆட்சியில் இல்லை (உ.வ.). 4. நுகர்வு, அனுபவம்; possession, enjoyment. "ஆட்சியி லாவணத்தில்" (பெரியபு . தடுத்தாட. 56). 5. மக்கள் அணையலாகாதெனக் கட்டளையிடப்பட்ட இடம் (திருக்கோ. 282.உரை); sphere of one's authority wherein an outsider may not intrude. 6. (வான.) கோள்நிலைகளுளொன்று; (astro.) ruling house of a planet, one of five kiraga-nīal. 7. அதிகாரம்; dominion, power. 8. தலைமுறையாக வந்த உரிமை; inheritance, heritage. 9. கிறிமை, நாள் (நாமதீப.); day of the week. 10. அரசு; government. ஆட்சிமாறிவிட்டது. (உ.வ.)

க. ஆளுகிகெ; ஆன்கெ, ஆடளித; து. ஆடளிதெ Sinh. ஶ்ரீபுவா.

[ஆள் + கி - ஆட்சி]

ஆட்சிக்கொடை ஶ்ரீ-k-koḍai, பெ. (n.) நாட்டாட்சி நல்குதல். உண்டி, பெண், ஊர்நி, விலங்கு, சின்னம், பெயர், நிலம், மகன், ஆட்சி என்னும் ஒன்பான் கொடைகளுள் ஒன்று; gift of reign of a country, one among the nine gifts namely food, gold mode of conveyance, animal, insignia, name, land, son and the reign of the country.

ஆட்சித்தானம் ஶ்ரீ-t-ṭānam, பெ. (n.) (வான.) கோள் களுக்குரிய சொந்த இடம் (சைதகா.19 உரை); (astro.) position of a planet in its own house.

ஆட்சிக்கு பார்க்க; see ஶ்ரீ-t-ṭānam.

ஆட்சிப்படு-தல் ஶ்ரீ-p-paḍu-, 20 செ கு வி. (v.i.) 1. நெடுநாளாய் ஒருவரின் ஆளுகையிலிருந்து உரிமையாதல்; to become one's own by long possession. 2. தற்கிறமையாதல் (கதி. அக.); to be one's possession.

[ஆட்சி + படு]

ஆட்சிமொழி ஶ்ரீ-ci-moḷi பெ (n.) அரசு பயன்படுத்தும் மொழி; official language.

ஆட்சியர் ᶠᶏci-yar பெ (n.) ஆளும் அதிகாரி; government official.

ஆட்சியாசி ஶ்ரீ-ci-āsi, பெ. (n.) (வான.) கோளுக்கு (கிரகம்) உரிமையான வீடு (விண்); (astro.) ruling house of a planet.

[ஆட்சி + ராசி. Skt. ᶠᶏci, > த. ராசி]

ஆட்சிவீடு ᶠᶏci-vīḍu, பெ. (n.) (வான.) கோள்களுக்கு உரிமையான தங்குமிடம் (விண்); (astro.) position of a planet in its own house.

ஆட்கமை ᶠᶏci-mai, பெ. (n.) ஓரள தூக்கும் கமை; man's load, oolite load.

[ஆள் + கமை ஆட்கமை. கம்பபது கமை.]

ஆட்செய்-தல் ᶠᶏci-ṭal, 1. செ கு வி. (v.i.) 1. தொண்டு செய்தல்; to serve, to pay homage to. "ஆட்செய் தாழிப்பிராணைச் சேந்தவன்" (திவ். திருவாய். 4,10,11). 2. ஆணைப்போன்ற வடிவம் கமைத்தல்; to make an image of man.

ஆட்கக்கச்சேரி ᶠᶏci-k-kaccēri, பெ. (n.) 1. சதிர; nautch. 2. ஆட்டம் நடைபெறும் இடம், place of performance.

[ஆட்டம் + கச்சேரி = ஆட்கக்கச்சேரி] கச்சேரி பார்க்க; see kaccēri.

ஆட்கக்கதை ᶠᶏci-k-kadai, பெ (n.) 1. மலையாளத்தில் 'கதகளி' என்னும் பெயரில் நடைபெற்றுவரும் ஒரு பழைய ஆட்டவகை; a peculiar kind of classical dance-drama in Malayālam, known as Kathakali. 2. நெருக்கத்து அல்லது நாடகக்கதை; story of a drama or street drama.

ம. ஆட்கக்கத (கதகளி).

ஆட்க்கல்லிக்காய் ᶠᶏci-k-kalli-k-kāy, பெ. (n) சரி தழ்ச்சிப்பி (சேர. நா.); a kind of large oyster (Kera)

[ஆட்டம் + கல்வி + காய்]

ஆட்க்கவடன் ᶠᶏci-k-kavadan, பெ (n) திறமையாக நடித்து ஏமாற்றுபவன்; one who cheats acting very cleverly. அவன் ஆட்டக்கவடன், அவனை நம்பாதே (உ.வ)

க. ஆட்டகட.

[ஆட்டம் + கவடன் = ஆட்க்கவடன். கவடு = கவையத்த அல்லது பிரிவுற்ற, இருவேறு இயக்க கவடன் = உள்ளொன்று வைத்துப் புறந்தொன்றுபேசுபவன். கவடன் - Skt. kapata.]

ஆட்க்களம் ᶠᶏci-k-kaḷam, பெ. (n.) 1. நாட்டியம் அல்லது நாடகம நடைபெறும் இடம்; stage for dance or drama. 2. விளையாட்டுமிடம்; play-ground 3. மலையாளத்தில் நடைபெறும் ஓணத்தெனும் விளையாட்டு. fencing-matches or sham

combats held in connection with 'Onam' festival in former days

ம. ஆட்டக்களம்; தெ. ஆடாக

ஆட்டக்கள்வி *āṭṭa-k-kāṇṇi*, பெ. (n.) ஆண்டுதோறும் கன்றினும் ஆ (பசு) (சேரநா); a cow delivering a calf every year (Kera.).

ம. ஆட்டக்கள்வி

[ஆண்டு - ஆட்டை + கள்வி - ஆட்டைக்கள்வி. கள்வி = கன்றினுவது. கள்ளுவது கள்வி; 'இ' எழுவாய் குறித்தாறு]

ஆட்டக்காய் *āṭṭa-k-kāy*, பெ. (n.) 1. சதுரக்கட்டம், தாயக்கட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளில் பயன்படுத்தப்படும் காய்; piece used in games like chess. 2. ஆட்டக்காயைப் போல் பிறர் ஏயிப்படி செயற்படும் கையாள்; one who is a fool in the hands of a manipulator, pawn.

க. ஆட்டகாவி.

[ஆட்டம் + காய்]

ஆட்டக்காரன் *āṭṭa-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. விளையாட்டுக்காரன்; player. 2. வேடிக்கை செய்பவன், funny fellow. 3. தெருக் கூத்தில் நடப்பவன்; actor in the street play.

ம. ஆட்டக்காரன் க. ஆட்டக, ஆட்டகார, ஆட்டங்குளி; தெ. ஆடகாடு; து. ஆடகாடு, கொலா. ஆட்டகாள்

[ஆட்டம் + காரன் = ஆட்டக்காரன்]

ஆட்டக்காரி *āṭṭa-k-kāri*, பெ. (n.) 1. ஆட்டம் ஆடுபவள்; woman player 2. நடப்பவள்; actress.

க. ஆட்டகாரி, தெ. ஆட்டகாத்தி.

[ஆட்டம் + காரி]

ஆட்டக்கூட்டம் *āṭṭa-k-kūṭṭam*, பெ. (n.) 1. நாட்டியமாடுவோர் குழு; band of dancers, dance party 2. நாடகக் குழு; team of dramatists. 3. விளையாட்டுக் குழு; team of players.

க. ஆட்டகூட்டம்.

[ஆட்டம் + கூட்டம்]

ஆட்டக்கை *āṭṭa-k-kai*, பெ. (n.) மலையாளத்துக் கதகளியாட்டத்தில் இடம் பெறும் ஒரு கைமுத்திரை; a hand-pose in Kathakali play (in Kerala.)

ம. ஆட்டக்கை

[ஆட்டம் + கை]

ஆட்டக்கொட்டில் *āṭṭa-k-kōṭṭil*, பெ. (n.) 1. நாடக அரங்கம்; theatre 2. மலையாளத்தில் கதகளியாட்டம் நடைபெறும் அரங்கம், hall for the performance of Kathakali or dance.

[ஆட்டம் + கொட்டில்]

ஆட்டகம் *āṭṭagam*, பெ. (n.) 1. தீராடுமிடம் (திருமஞ்சளசாலை); bathroom. "ஆட்டகத்திலானைநதுகந்தாள் போலும்" (தேவா. 720,4)

தெ. ஆடகக்கிய.

[ஆடு + அகம் - ஆட்டகம் ஆடுதல் = தீராடுதல். அகம் = மனை, வீடு, வீட்டின் பகுதி.]

ஆட்டங்கட்டு¹ -தல் *āṭṭaṅkaṭṭu*-5 செ.கு.வி. (v.1.) 1. நடந்து ஏமாற்றுதல், to cheat by clever means. 2. நாடகத்தில் வேடம் புனைதல்; to enact a part in a drama அவன் சிவனாக ஆட்டங்கட்டுகிறான். (உ.வ.)

க. ஆட்டகட்டு

[ஆட்டம் + கட்டு]

ஆட்டங்கட்டு² -தல் *āṭṭaṅkaṭṭu*-5 செ.கு.வி. (v.1.) 1. அலைச்செய்தல்; to make one wander here and there என்னை ஏன் இப்படி ஆட்டங்காட்டுகிறாய்? (உ.வ.) 2. மிகவும் வருந்தச்செய்தல்; to annoy some one. அவனை அளவுக்கு யீறி ஆட்டங்காட்டி விட்டான் (உ.வ.) 3. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுதல்; to cheat எனக்குப் பணம் தராமல் ஆட்டங்காட்டாதே (உ.வ.) 4. காலம் நீட்டித்தல்; to delay. இன்று நாளைமென்று ஆட்டங்காட்டுகிறான் (உ.வ.).

[ஆட்டம் = அசைவு, வருத்தம், ஒத்திருத்தலைக் காட்டுதல் (ஏய்த்தல்). ஆட்டம் + காட்டுதல்; காட்டுதல் = விளையச்செய்தல், உண்டாக்கல். ஆட்டம்¹, ஆட்டம்² பார்க்க; see *āṭṭam*¹, *āṭṭam*²]

ஆட்டம் காணுதல் *āṭṭam kāṇṇuṭal*, 12 செ.கு.வி. (v.1.) 1. அசைவறுதல்; to be shaky. டல் ஆட்டம் கண்டு விட்டது (உ.வ.) 2. தீங்கு நேர்தல், ஊறு நேர்தல்; to become harmful, decay. பதவி ஆட்டம் கண்டு விடும் (உ.வ.) 3. விளையாட்டு அல்லது நாடகம் காணுதல்; to see a match or drama. 3 ஆம் ஆட்டம் கண்டேன். (உ.வ.)

[ஆட்டம்+காணுதல்=ஆட்டங்காணுதல், ஆட்டம் = அசைவு, நிலைகெடு. அசைந்து ஓடியாடும் விளையாட்டு, ஒசிந்தாடும் ஆடல் தழுவிய நாடகம்.]

ஆட்டங்காய் ¹ ĩṅkākāy, பெ. (n) உருண்டைவடிவம் கசப்புள்ள கசட்டு வெள்ளரிக்காய்; fruit of curcuma colocynth.

ம. ஆட்டங்காய்.

ஆட்டங்காய் பாக்க, see ĩṅḍāṅkāy

[ஆட்டம்+காய்]

ஆட்டங்கால் ¹ ĩṅḅāṅgāl, பெ. (n) வெள்ளையூண்டு; garlic—Allium sativum

ஆட்டங்குளி ¹ ĩṅḅāṅgūḷi, பெ. (n.) ஆட்டங்கொளி பாக்க, see ĩṅḅāṅgūḷi

[ஆட்டம்+குளி]

ஆட்டங்கொள்-தல் ¹ ĩṅḅāṅkōḷ, 7 செ. குன்றாவி. (v1) 1. அசைவுறல்; move, shake. 2. நிலைத் தன்மை யிறுத்தல்; to lose stability.

க. ஆட்டங்கொள்.

[ஆட்டம்+கொள்]

ஆட்டங்கொளி ¹ ĩṅḅāṅgōḷi, பெ (n) எப்பொழுதும் விளையாடக் கொண்டிருக்கும் இயல்புள்ளவன், boy or man of playful nature

க. ஆட்டங்குளி, ஆட்டகுளி.

[ஆட்டம்+கொளி]

ஆட்டங்கொளித்தனம் ¹ ĩṅḅāṅgōḷi-ttanam, பெ. (n) எப்பொழுதும் விளையாட்டிலேயே பொழுது போக்கும் இயல்பு, playful nature

க. ஆட்டகுளிதன

[ஆட்டம்+கொளி+தனம்]

ஆட்டத்துவெளி ¹ ĩṅḅāṅṭṭuvēḷi, பெ. (n) குதிரைகளை ஓடவிடுகின்ற பரந்த வெளி, வையாளி விடுகிற வெளி (சுரு. 7,3,5), race course, a plain where horses are galloped.

[ஆட்டம்+அத்து+வெளி, ஆட்டம்=ஆடவிடுதல், ஓடவிடுதல், அத்து-சாரியை, வெளி=நிறந்த இடம்.]

ஆட்டதாளம் ¹ ĩṅḅāṅṭṭāḷam, பெ. (n) தெருக்கூத்தில சூடலது நடாட்டியம் நாடகம் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் தாளம்; a species of rhythm

க. ஆட்டதாள, தெ. ஆட்டவெலி

[ஆட்டம்+தாளம்]

ஆட்டப்பாட்டு ¹ ĩṅḅāṅṭṭap-pāḍṭu, பெ. (n.) ஆட்டத்திற்குரிய பாட்டு; poem composed for a dance or drama.

ம. ஆட்டப்பாட்டு.

[ஆட்டம்+பாட்டு=ஆடப்பாட்டு.]

ஆட்டப்பெட்டி ¹ ĩṅḅāṅṭṭap-pēḍḍi, பெ. (n.) தெருக்கூத்து நடத்துவோர் தம் பெருள்களை வைத்துக் கொள்ளும் பெட்டி; big box for keeping the dress and other accessories of street drama (ārukkūṭṭu) actors.

ம. ஆட்டப்பெட்டி

[ஆட்டம்+பெட்டி]

ஆட்டப்பாட்டம் ¹ ĩṅḅāṅṭṭap-pāḍḍam, பெ. (n.) 1. ஆடல் பாடல் (தயிறி 57) dancing and singing 2 ஆடப்பாட்டம், foppishness. அவன் ஆட்டப்பாட்டமெல்லாம் அடங்கி விட்டது. (உ.உ.). 3 பொழுது போக்கு; pastime

க. ஆட்டபா.

[ஆட்டம்+பாட்டு+அம்]

ஆட்டம் ¹ ĩṅḅāṅṭṭam, பெ. (n.) 1. அசைவு; motion, vibration, rocking, swinging, rolling pitching, as of a ship. 2 விளையாட்டு, play, sport, game "தவப்பகடியாட்டங் காண்" (ஒழிவி. யோக 4) 3. விளையாட்டில் தொடங்குமுறை; one's turn in a game. 4 கூத்தாட்டு, dance அங்கே ஆட்டமும் பாட்டமு மாயிருக்கிறது (உ.உ.). 5. அதிகாரம்; influence, power, ஊர் முழுவதும் அந்த அதிகாரியின் ஆட்டமாயிருக்கிறது (உ.உ.). 6. அங்குமிங்கும் திரிதல்; moving about, going here and there "அஞ்சன மோனியை யாட்டங் காணென்" (திவ. திருவாய். 10,3,3). 7. பேய் கொண்டாற்போல் குதித்தல்; behaving like the one possessed. அங்கே போகவேண்டுமென்ற என்ன ஆட்டம் ஆடினான் (உ.உ.) 8. நடுக்கம்; shaking முதியவருக்குத் தலையாட்டங் கண்டுவிட்டது. (உ.உ.) 9. நடிப்பு, action. அந்த ஆட்டமெல்லாம் இங்கே செல்லாது (உ.உ.). 10. நாடகம், drama ஆட்டம் யாக்கப் போனார்கள். (உ.உ.). 11. தெருக்கூத்து; street drama. அந்த ஊரில் இன்று இரவு ஆட்டம் நடக்கிறது. (உ.உ.) 12 நாட்டியம்; dance. அந்தப் பெண்ணின் ஆட்டம் நன்றாக இருந்தது. "ஆட்டமும் பாட்டும் அரை நாழிகை, அவளைச் சிங்காசிக்க ஆயு நாழிகை" (பழ)

13. விளையாட்டு போல் ஏமாற்றல்; cheating as if in a play of hide and seek. ஐந்து நாளாயம் பணம் தகுவிதேன் என்று ஆட்டங்காட்டுகிறான். 14. போட்டி விளையாட்டு; game. இரண்டு ஆட்டம் எடுத்துவிட்டான் (உ.வ.) 15. அசைத்தல்; causing to move. அவன் விரலாட்ட முடியாது, அவன் வலலாட்ட முடியாது (உ.வ.) 16. ஏமாற்றுதல், ஏய்த்தல்; fraud. "ஆங்குத் தெரியுமவனாட்ட மெலாம்" (தெய்வச்.விறவிவிடு 423) 17 முயற்சி, energy, vigour(w). (கதி.தமி.அக.). 18. அலைவு (கதி.தமி.அக.); shaking, waving, trouble, distress. 19. கவறாட்டம், குதாட்டம்; gambling 20. ஆற்றல், வலிமை; power. அவன் ஆட்டம் அடங்கி விட்டது (உ.வ.). 21. அதிர்ச்சி; vibration, shock (சா.அக.) 22. தலையாட்டம்; vacillation of the head through old age; rolling of the head through restlessness or other diseases 23. திரைப்படக்காட்சி; film show

ம. ஆட்டம்; க. ஆட, ஆடு; தெ. ஆட; உட., கச. ஆட; க. ஆட; கொண. ஆட; நா. ஆர்; குட., ஆட; துட., ஓட்., கோத. ஆற.

[ஆடு → ஆட்டம். ஆடுதல் → அசைத்தல். ஆடு + அம் = ஆட்டம். அம் = சொல்லாக்க உறு.]

ஆட்டம்¹ āṭṭam, இடை. (ind.) 1. தன்மை; likeness (கதி.அக.). 2. போன்றிருத்தல், போல (ஓர் உவம உருபு); shape, in imitation (w). முகம் குரங்காட்டம் இருக்கிறது (உ.வ.).

[அம் → அட்டு = நெருங்கியிருத்தல், ஒத்திருத்தல், ஒத்திருக்கும் தன்மை. அட்டு → ஆட்டு → ஆட்டம் = போன்றிருத்தல்.]

ஆட்டம்³ āṭṭam, இடை (part.) ஒரு சொல்லாக்க உறு; formative suff. of vb. n. as in போளாட்டம், மல்லாட்டம், மாறாட்டம், etc.

தெ. ஆட, ஆர், ஆர்.

[ஆடு + அம் = ஆட்டம். ஆடுதல் = செய்தல். ஆட்டம் = செயற்பாங்கு, செயல்தன்மை. போர் + ஆட்டம் போராட்டம், மல் + ஆட்டம் = மல்லாட்டம் என முதலிணைப் பொருள் குறித்த தொழிற் பெயர் நாகஷப் பன்மப் பெயர் நாகஷம் 'ஆட்டம்' வழங்குவதுண்டு.]

ஆட்டம் போடு-தல் āṭṭam-pōḍu-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொட்டிமடித்தல்; to display pleasure by way of shouting and behaving indecently. என்னமாய் ஆட்டம் போடுகிறார்கள். (உ.வ.) 2. கொட்டுஞ் செயல் புரிதல்; to display arrogance. 'ஆட்டம் போட்டு

அடங்கி விட்டான். (உ.வ.). 3. தெருக்கத்த நடத்துதல், to conduct a street drama 'பழையனூரில் நாளைக்கு ஆட்டம் போடுகிறார்கள்' (உ.வ.). 4. சிறுவர்கள் விளையாடி ஆரவாரம் செய்தல்; children making a noise while playing. அப்பா! இந்தப் பிள்ளைகள் என்னமாய் ஆட்டம் போடுகிறார்கள் (உ.வ.)

ஆட்டம்¹ பார்க்க. see āṭṭam¹

[ஆட்டம் + போடு]

ஆட்டமடங்கு-தல் āṭṭam aḍaṅgu-, 21. செ.கு.வி. (v.i.) திமிர் அடங்குதல், செருக்கடங்குதல்; to get pride and arrogance become subdued. "ஆட்டமும் கூத்தும் அடங்கிற்று அத்தோடே" (புற)

ஆட்டமடித்தல்¹ āṭṭam aḍi-, 4. செ.கு.வி. (v.i.)

1. கொட்டிமடித்தல், ஆரவாரம் செய்தல்; to shout, make a noise, to show pomposity. 2. விளையாட்டில் வெல்லுதல்; to win a game.

ஆட்டமடித்தல்² āṭṭam aḍi-, பெ. (n.) கிட்டிப்புள் விளையாட்டு (விள்.); out-door game played by boys, in which the 'pu'. or a stout little stick is hit off to a great distance by the kitti or longer stick.

[ஆட்டம் + அடித்தல் = ஆட்டமடித்தல். அடித்து விளையாடும் ஆட்டம். அடித்தலாட்டம் = ஆட்டமடித்தல் என முன்பின்னாக மாறியமைந்த சொற் புலவர்ப்பு]

ஆட்டமாட்டு-தல் āṭṭam āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடு மாறு செய்தல்; to make one dance; 2. சொன்னபடி செய்வித்தல்; to make one act as directed.

க. ஆட்டமடி.

ஆட்டமாடு¹-தல் āṭṭam āḍu-, 5. செ.கு.வி. (v.i.)

1. விளையாட்டாகப் பேசுதல்; to make fun. 2. விளையாடுதல்; to play. 3. ஏமாற்றுதல்; to cheat.

[ஆட்டம் = விளையாட்டு, விளையாட்டான செயல்கள். ஆட்டம் + ஆடுதல் = ஆட்டமாடுதல்.]

ஆட்டமாடு²-தல் āṭṭam āḍu-, 5. செ.கு.வி. (v.t.)

1. ஒரு விளையாட்டை ஆடுதல்; to play a particular game. 2. ஒரு நாடகம் ஆடுதல்; to enact a drama.

க. ஆட்டமாடு, உட. ஆட ஆடு

ஆட்டமாய் āṭṭamāy, இடை (part.) போல; as, like குதிரையாட்டமாய் ஒடினான் (உ.வ.).

[ஆட்டம் + ஆர். ஆட்டம் = போல; ஆய்குவி. எ. னறு. ஆட்டம்¹ பார்க்க; see āṭṭam¹.]

ஆட்பூசி āṭṭamūṭi, பெ. (n.) வெள்ளாட்டு மூத்திரம்; goat's urine.

[ஆடு + அமுரி.]

ஆட்டமெடுத்தல் āṭṭameṭṭal, 4. செ. கு. வி. (v.i.) 1 நடுங்குதல்; to shiver குளிரால் உடம்பெல்லாம ஆட்டமெடுத்துவிட்டது. (உ.வ.) 2 விளையாட்டில் வெல்லுதல்; to win a game. இரண்டாட்டமும் அவர்களே எடுத்துவிட்டார்கள் (உ.வ.) 3. வழி தேடுதல், வழிவகை மேற்கொள்ளல்; to take a step, adopt a measure. (செ.அக.).

[ஆட்டம் + எடு = ஆட்டமெடு.]

ஆட்டல் āṭṭal, பெ. (n.) 1. அசைதல், moving. 2. அரைத்தல்; grinding. மாவாட்டல் முடிந்து விட்டது (உ.வ.). 3. கூத்தாட்டுதல்; making one dance. 4. நீராட்டுதல்; making one bath

[ஆடு(தவி) → ஆட்டு(பி.வி.). ஆட்டு + அல் = ஆட்டல் அல் (தொ.பொ.ஐ).]

ஆட்டு-தல் பாக்க; see ஆட்டல்.

ஆட்டணங்கொடி āṭṭaṅkaṅṅai, பெ. (n.) சோமலைக்க கொடி; some plant (unidentified) (சா.அக.).

மதுவ. ஆட்டணங்கொடி.

ஆட்டலைத்தல் āṭṭalaiṭṭal, 18 செ. குளறாவி. (vt.) பகைவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று பற்றி அவலைத்தல், துன்புறுத்தல்; to pursue the enemy, catch and torment him.

க. ஆட்டலை

[ஆட்டு + அவலைத்தல் = ஆட்டலைத்தல் → ஆட்டலைத்தல். ஆட்டலைத்தல் பாக்க; see āṭṭalaiṭṭal.]

ஆட்டினிக்கு āṭṭaiṅki, பெ. (n.) தெருக்கூத்தில் அல்லது இராக்கால விளையாட்டுகளில் முன்னால் வைக்கப்படும் விளக்கு; big bronze or earthen lamp placed at the edge of the stage in street plays or nocturnal games.

ம. ஆட்டினிக்கு

[ஆட்டம் + இனிக்கு]

ஆட்டலைத்தல் āṭṭalaiṭṭal, 4 செ. கு. வி. (v.i.) பின்னால் இருந்து தூண்டிவிட்டுச் செயற்படுத்துதல், to make one act according to the will of another who forces from behind. 2. படாதபாடு படுத்துவித்தல்; to make one

undergo untoward sufferings, அவனை ஆட்டலைக்க கிதெனா இல்லைபா பாச் (உ.வ)

ஆடு (தவி) → ஆட்டு (பி.வி.) ஆட்டல் (வி.வி.).

ஆட்டணத்தி āṭṭaṅṅatti, பெ. (n.) சேர் இளவரசன்; Chera prince.

ஆட்டாங்கனி āṭṭaṅkaṅni, பெ. (n.) திருகுகள்ளிச்செடி (மலை); twisted square spurge - Euphorbia tootiba alias E. tiruvalli. (சா.அக.).

[ஆடு = அசைவு வளைவு ஆட்டாங்கனி = வளைந்து திருவிய கள்ளி.]

ஆட்டாங்கொடி āṭṭaṅkaṅṅai, பெ. (n.) சோமலைக்க கொடி; some plant. ஆட்டலாங்கொடி பாக்க; see āṭṭaṅkaṅṅai.

ஆட்டாங்கொறுக்கு āṭṭaṅkaṅkaṅku, பெ. (n.) மலைத்துவரை (சித்.அக.), hillthal-cyprusoayan (சா.அக)

ஆட்டாங்கோரை āṭṭaṅkaṅrai, பெ. (n.) சிறுகோரைப்புலம் a small variety of kōral grass, a sedge - Cyperus (genus); (சா.அக.).

ஆட்டாண்டு āṭṭaṅṅu, பெ. (n.) ஒவ்வோராண்டு; every year. 'ஆட்டாண்டு தேரையும் அளக்கக் கடவ நெல்லு' (S.I.I. II, 70).

[ஆண்டு + ஆண்டு = ஆண்டாண்டு → ஆட்டாண்டு (வலித்தல் திரிபு). ஆண்டாண்டு பாக்க; see āṭṭaṅṅu.]

ஆட்டாம்பிழக்கை āṭṭaṅkaṅkaṅkaṅ, பெ. (n.) ஆட்டின் சாணம்; sheep's ordure or dung

[ஆடு + ஆம் = ஆட்டாம்பிழக்கை. ஆட்டாம்பிழக்கை பாக்க; see āṭṭaṅkaṅkaṅkaṅ.]

ஆட்டாம்பிழக்கை āṭṭaṅkaṅkaṅkaṅkaṅ, பெ. (n.) ஆட்டின் சாணம், sheep's ordure or dung

[ஆடு + ஆம் = ஆட்டாம்பிழக்கை (ஆட்டிழக்கை). பழக்கை (துண்டுபட சாணம்). பழ = பினத்தல், துண்டுபடல் பழ → பழ → பழ. பழ + கை = பழக்கை. 'கை' பெ. பெ. மு.]

ஆட்டாயர் āṭṭāyār, பெ. (n.) ஆடு மேய்ப்பவன், shepherd.

ஆட்டாலை āṭṭalai, பெ. (n.) 1. எண்ணெய் ஆட்டும் ஆலை, செக்கு, oil press. 2. ஆடுகளுக்காகப் போடப்படும் கொட்டகை; sheep - fold. (குமரி.).

ம. ஆட்டாலை.

ஆட்டர்கள்¹ எட்டி, பெ. (n) ஆடுமேயப்பவன்; ஆட்டி
டையன், man employed to attend to the sheep in the
pasture, shepherd. ஆட்டாளுக்கு ஒரு மோட்டாள்,
அந்த மோட்டாளுக்கு ஒரு சீட்டாள் (உ.வ.)

ம. ஆட்டாள்

[ஆடு + ஆள் - ஆட்டாள் - ஆட்டைக் காத்து
மேய்த்து வரும் ஆள்.]

ஆட்டாள்² எட்டி, பெ. (n) ஆற்றலுள்ளவன் திறமை
யுள்ளவன்; an able man, expert.

ம. ஆட்டாளு; க. ஆடாளு.

ஆட்டாளி¹ எட்டி, பெ. (n) ஆட்டத்தில் வல்லவன் ;
one who is good at a play.

க. ஆட்டாளி.

ஆட்டாளி² எட்டி, பெ. (n) ஆள்பவன், ஒருடனியைச்
செய்வனே மேதாப்பவன், (நிருவாகி); person
having ability to accomplish or shoulder a responsibility.
உங்கள் காரியங்களுக்கெல்லாம் நான்
ஆட்டாளியா? (உ.வ.)

க. ஆடாளிகார, தெ. ஆடவண்ணூர், து. ஆடளி
தெதாபிநெய.

[ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.). ஆட்டுதல் =
செய்யுதல், மேற்பார்ச்சல். ஆட்டு + ஆள் + இ =
ஆட்டாளி. ஒ. நோ. பாடு → பாட்டு + ஆள் + இ =
பாட்டாளி. 'இ' தன்மை குறித்த உடைமை அல்லது
உடையவன் என.]

ஆட்டி¹ எட்டி, பெ. (n.) 1. பெண் (திவா.); woman,
lady. மணவாட்டி (உ.வ.) 2. மனைவி, wife. "ஆட்டியு
மகவந் தானு மதற்குடம் பட்டு" (சேதுபு. வேதா.
39). பெண்டாட்டி (உ.வ.). 3. தலைவி (பிங்.),
lady, woman of rank. திருவாட்டி (உ.வ.)

க. ஆடங்க; தெ. ஆலு(மனைவி), ஆட்டி, ஆட்டி(பெண்)
து. ஆடெ.

ஆட்டி² எட்டி, வினையா. பெ. (n.) 1. ஆட்டுபவன்,
ஆட்செய்பவன்; one who makes the cobra or the
monkey dance, used only in compounds காமபாட்டி,
குரங்காட்டி (உ.வ.).

ம. ஆட்டி,

ஆட்டி³ எட்டி, இடை. (part) பெண்பாலீறு, fem suff of
noun. மூதாட்டி, அடியாட்டி (உ.வ.). கம்பாட்டி
(வீரசோ. தத்தித் 5).

ஆட்டி⁴ எட்டி, வி எ (adv) அரைத்து, ground, past tense
of ஆட்டு

[ஆட்டு + இ + ஆட்டி. 'இ' இறந்தகாலம் காட்டும்
வி.எ. என.]

ஆட்டிடைச்சி எட்டிடைச்சி, பெ. (n) ஆய்ச்சி; shepherded
woman

ஆட்டிடையன் எட்டிடையன், பெ. (n) ஆடுமேயக்கும்
இடையன்; shepherd

[ஆடு + இடையன் = ஆட்டிடையன்.]

ம. ஆட்டிடையன்

ஆட்டியவஞ்சம் எட்டியவாஜம், பெ (n) புளி; tamarind-
Tamarindus indica (சா.அ.க.)

[ஒருகா. ஆண்டு → ஆட்டை → ஆட்டிய + வஞ்சம்
வெஞ்சமை → வஞ்சமை (உண்பொருள்). ஆண்டுக்
கொருமுறை கிடைக்கும் உண்பொருள்.]

ஆட்டியவாதம் எட்டியவாதம், பெ (n) ஒருவகை உணை
(வாத) நோய் (கதி அக.); a kind of disease

[ஆட்டியவாதை பார்க்க; see எட்டியவாதம்]

ஆட்டியவழிதெ எட்டியவழிதெ, பெ (n) உடலுறழ்ப்பில்லா
மலே உயர்ந்த உணவு வகைகளை உண்டுறங்கு
வதனால் ஏற்படுவதும், உடம்பில் திமிர், கனம்,
வலி, இளைப்பு, வீக்கம், மலச்சிக்கல், கால் வலி
முதலிய கனங்களை யுண்டாக்குவது மாகிய ஓர்
உணை (வாத) நோய் (சா. அக.); rheumatism general-
ly due to the deranged (Vayu and kapham) gas and
phlegm arising from consuming rich food and lack of
sufficient exercise

[ஆட்டு → ஆட்டிய (வருத்துறழ்) + உணை]

ஆட்டிறைச்சி எட்டிறைச்சி, பெ (n) ஆட்டின்புலால், mutton.

ம. ஆட்டிறைச்சி

[ஆட்டு + இறைச்சி = ஆட்டிறைச்சி.]

ஆட்டினி எட்டினி, பெ (n) காட்டுப் பூவரசு (சித். அக.).
false fern tree

[அத்து → அட்டு → அட்டினி → ஆட்டினி]

ஆட்டிமற்று எட்டிமற்று, பெ (n) ஆண்டுதோறும் ஈணைக்
(இ.வ.), calving every year (Loc)

[ஆணடு → ஆட்டு. ஈண் → மற்று.]

ஆட்டு¹-தல் எட்டு- 5 செ.குன்றாவி (vt.) 1.
அசைத்தல், to move, shake, wave, rock as a cradle.

to swing. 2. தூரத்துதல்; to drive away, score off. "ஆட்டி விட்டா நலைக்கும்" (ஐந். ஐம். 34). 3 அலைத்தல், to harass, afflict, vex. "ஒருவனாட்டும் புல்வாய் போல" (புறநா 193). 4. வெல்லுதல்; to conquer. "இகலமராட்டி" (சிலப்.5,225). 5 ஆடச்செயதல்; to cause to dance, as a girl, a cobra or a monkey. "நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி" (திருவாச. 3,106). 6. நீராடுதல், குளித்தல்; to bathe. "ஆன்பாறழைத்த வன்பா லாட்ட" (சேதுபு. கடவு.12). 7. அரைத்தல்; to grind in a mill, as sesamum or sugar cane. "கருமபாட்டிக் கட்டி சிறு காலைக் கொண்டார்" (நாலடி. 35)

ம. ஆட்டு. க., மட. ஆடு. தெ. ஆடு. து. ஆடுளி

[ஆடு (கவி) → ஆட்டு (பிவி)]

ஆட்டு² ஶ்யு, பெ. (n.) 1. விளையாட்டு; sport, play "அள்ளவகை யாட்டயநது" (பரிபா. 10 97) 2 கூத்து; dancing. "உரையும் பாட்டு மாட்டும விரைஇ (மதுரைக் 616) (செ அக). 3 அலைப்பு movement, shaking 4. ஆடுந்தன்மை; posture of a (dancing) movement 5 ஆட்டுந்தன்மை; way by which a posture is effected 6. வல்லமை; power, strength (கதி. அக)

க. ஆட்டுதள; தெ. ஆட்ட; கொ. ஆடா

[ஆடு (கவி) → ஆட்டு (பிவி). பிறவினைகளென திதாழிற் பெயராகும். ஒ.நே. கூடு → கூட்டு]

ஆட்டு ஶ்யு, இடை. (Part) பெயர்று; formative suffix-உண்டாட்டு

ஆட்டுக்கசப்பு ஶ்யு-k-kasappu, பெ. (n) ஆட்டின பித்தம்; bile in the bile-duct of a sheep (சா. அக)

[ஆடு + கசப்பு - ஆட்டுக்கசப்பு கசப்பு = கசப்புள்ள 3த்தநீர்]

ஆட்டுக்கசாலை ஶ்யு-k-kasalai, பெ. (n) ஆட்டுக்கிடை (இ வி). sheep-fold

[ஆடு கசாலை → ஆட்டுக்கசாலை.

கசாலை = நங்குமிடம் கச்சல் = சிறுமை, ஆலை = இடம். கச்சாலை → கசாலை = சிறிய இடம்

இதே சொல், கச்சாலை + கச்சாரி → கச்சேரி = ஈனவும் திரித்தது.

கசகலை பார்க்க, see kasakal.]

ஆட்டுக்கடா ஶ்யு - k-kadā, பெ. (n) ஆணை, ram, *e-goat

ம. ஆட்டுகொற்றன். க. ஆடு, தெ. ஏட

[ஆடு + கடா - ஆட்டுக்கடா.

கடா பார்க்க, see kadā]

ஆட்டுக்கத்திக்கோலை ஶ்யு-k-katti-kōlai, பெ (n) யீள் வகையிலொன்று; belone strongular

[ஆடு - ஆட்டு + கத்தி + கோலா.]

ஆட்டுக்கல்¹ ஶ்யு-k-kal, பெ. (n.) 1 அரைக்கும் கல்லூரல்; stone-mortar. "உரலுலக்கை யேந்திரஞ் சளகாட்டுக்கல்" (பிரபோத. 11,34).

ம. ஆட்டுக்கல்லு.

[ஆடு - ஆட்டு. ஆட்டு + கல் - ஆட்டுக்கல்.]

ஆட்டுக்கல்² ஶ்யு-k-kal, பெ. (n) ஆட்டு ரோசயாள, the bezoar of the sheep. (சா. அக)

ம. ஆட்டிக்கல்லு

[ஆடு + கல் - ஆட்டுக்கல் = ஆட்டின் வழிநிலம் கல் போன்று திரண்டிருக்கும் நஞ்சுமுறிபாளர்.]

ஆட்டுக்கல்³ ஶ்யு-k-kal, பெ. (n) நஞ்சு வகைகளுள் ஒன்று (அமுதபாடாண வகை), a kind of poison (சா. அக)

[ஆட்டுக்கல் = கூட்டியரைத்த செய்நஞ்சு.]

ஆட்டுக்காதுக்கள்ளி ஶ்யு-k-kādu-k kalḥ, பெ. (n) ஆட்டுச்செிக்கள்ளி பார்க்க; see ஶ்யு-ō-ōvi-k-kalḥ

ஆட்டுக்கால் ஶ்யு-k-kāl, பெ. (n.) 1. அடப்பங்கொடி, ஆட்டுக்காலடம்பு; a kind of creeper. 2. ஆட்டின் கால்; sheep's leg 3. பூமருதம் (மலை); flowering murdah - Terminalia paniculata (சா அக).

ஆட்டுக்காலம்பு ஶ்யு-k-kāl-ādambu, பெ (n) அடப்பங்கொடி; goats-foot, convolvulus - Ipomoea bioba. A plant creeping but never twining (சா. அக)

மதுவ. முசுநறழை

ஆட்டுக்காற்கல் ஶ்யு-k-karkal, பெ. (n.) கொக்கைக்கல்; coral stone (W)

[ஆடு + கால் - ஆட்டுக்கால். ஆட்டுக்கால் + கல் - ஆட்டுக்காற்கல் = ஆட்டுக்கால் வடிவிலமைந்த பலவழக்கல்]

ஆட்டுக்கிடாய் ஶ்யு-k-kidāy, பெ. (n) ஆட்டுக்கடா பார்க்க see ஶ்யு-k- kadā

ம. ஆட்டுகொற்றன். ஆட்டுமுட்டன். க. ஆடு, தெ. ஏட

[ஆடு + கிடாய் = ஆட்டுக்கிடாய்.]

கிடாய்பாக்க; see kidney.

ஆட்டுக்கிடை ஔஸு-க-கிடா, பெ. (n.) ஆடுகளைக் கிடந்துமிடம். ஆட்டுப்பட்டி; sheep fold, sheep-pen. "ஆட்டுக்கிடைவிலைஒநாய்ப்புருந்ததுபோல" (பழ.).

ம. ஆட்டிளங்கி; க. ஆடுவரை

[ஆடு+கிடை.]

ஆட்டுக்கிடை படுக்கை ஔஸு-க-கிடா-பாடுக்கா, பெ (n) ஈளை (சயநோய்) நோயைக் குணப்படுத்துவ தற்காக ஆட்டுக்கிடை நடுவில் படுத்துறங்குதல்; consumptive patient is said to be cured by taking his bed in the midst of the sheep-fold. (சா.அக.)

[ஆடு+கிடை+படுக்கை.]

ஆட்டுக்கிறை ஔஸு-க-கிரய, பெ. (n.) ஆட்டு வரி, tax collected on sheep. (S.I.I. vi, 155)

க. ஆடுநெற, ம. ஆட்டுப்பாட்டம்

[ஆடு + கு + இறை - ஆட்டுக்கு இறை + ஆட்டுக்கிறை. இறை = அரசனுக்கு இறுக்கப்படும் (செலாந்தப்படும்) வரி.]

ஆட்டுக்குட்டி ஔஸு-க-கூட்டி, பெ. (n.) ஆட்டின் குட்டி; lamb, the young of the sheep.

ம. ஆட்டின் குட்டி.

[ஆடு+குட்டி - ஆட்டுக்குட்டி.]

ஆட்டுக்குளம்பெண்ணெய் ஔஸு-க-கூட்டி-ஏறாய, பெ (n.) ஆட்டின் காற்குளம்பினின்றும் எடுக்கும் எண்ணெய்; oil prepared from the sheep hoof (சா.அக.).

[ஆடு + குளம்பு + எண்ணெய் = ஆட்டுக்குளம்பெண்ணெய்.]

ஆட்டுக்கொம்புவரை ஔஸு-க-கொம்ப-வரை, பெ. (n) ஆட்டுக் கொம்பைப் போன்ற ஒருவகை அவரைக் காய்; a species of country bean resembling the horn of the sheep. (சா.அக.).

ம. ஆட்டுக்கொம்பன் அவரய்க்க

[ஆடு+கொம்பு = ஆட்டுக்கொம்பு + அவரை.]

ஆட்டுக்கொம்பு ஔஸு-க-கொம்பு, பெ. (n.) ஆட்டின் தலைவிலுள்ள கொம்பு இது தமிழ் மருத்துவத்தில்

புடமிடுவதற்குப் பயன்படும்; sheep's horn, used in Tamil medicine for purposes of calcination. (சா.அக.).

[ஆடு + கொம்பு - ஆட்டுக்கொம்பு.]

ஆட்டுக்கொம்புப்பாலை ஔஸு-க-கொம்பு-பாலை, பெ (n) ஆட்டுக்கொம்பைப்போல் நுளியில் கூர்மை யுள்ள இலைகளைக் கொண்ட ஒருவகைப் பாலை; wedged-leaved ape flower - mimosa hexandra. (சா.அக.).

[ஆடு + கொம்பு - ஆட்டுக்கொம்பு + பாலை.]

ஆட்டுக்கொம்பு வாழை ஔஸு-க-கொம்பு-வாழை, பெ. (n.) ஆட்டுக் கொம்பைப் போலிருக்கும் வாழை. இது நீலகிரி மாவட்டத்திலும் பிறவிட்டங்களிலும் பயிராகிறது; a species of banana (plantain) resembling sheep's horn, sheep's horn banana - Musa sapientum (Spaciosaum). This is found grown in Nilgiri district and some other places. (சா.அக.).

[ஆடு+கொம்பு - ஆட்டுக்கொம்பு + வாழை.]

ஆட்டுக்கொம்பொதி ஔஸு-க-கொம்பொதி, பெ. (n.) ஆட்டுக் கொம்பு போன்ற காயையுடைய ஒதிவ மரம்; long-leaved trumpet-tree with a pod like the ram's horn. (சா.அக.).

மரவ. ஆற்றுக் கொம்பொதியமம், பெரும்பூம் அதிரிமம்

[ஆடு + கொம்பு - ஆட்டுக் கொம்பு + ஒதி. ஒதி = ஒதிவமரம்.]

இலவந்தைக் குறிக்கும் ஆந்தக்கொம்பொதிய மம் ஆற்றுக் கொம்பொதிய மம் ஆகிய தவறான வடிவங்கள்

ஆட்டுக்கொழுப்பு ஔஸு-க-கொழுப்பு, பெ. (n.) களிம்பு செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஆட்டின் நிணம். நாட்டு மருத்துவர்கள் இக் கொழுப்புடன் சங்கம் பழம், சாதிகாய், வாஸிளாகு முதலியவற்றைச் சேர்த்து அரத்தங்கக்கல், ஈளை (சயம்) முதலிய நோய் களுக்கு மருந்தாகத் தருவர்; fat of the sheep used in preparing ointments - Adepe ovis suet. native physicians employ mutton-suet in the preparation of ointments and also administer it internally with the fruit Azima tetracanthis, nutmeg and cubeb in hemoptysis and in certain stages of phthisis pulmonis (சா. அக.)

[ஆடு + கொழுப்பு = ஆட்டுக்கொழுப்பு.]

ஆட்டுக்கொட்டுப்பாலை ஔஸு-க-கொட்டு-பாலை, பெ (n) ஆட்டுக்கொம்புவரை பாக்க, see ஔஸு-க-கொம்புபாலை.

[ஆடு+கோடு - ஆட்டுக்கோடு+பாலை = ஆட்டுக் கோட்டுப்பாலை. கோடு = கொம்பு]

ஆட்டுக்கோள் கீறு-k-kōḷ, பெ. (n.) சிவன், Śivā, the Hindu God (கதி அக)

[ஆட்டு = கூத்து. கோள் = தலைவன்.

ஆட்டுக்கோள் = ஆடல்வல்லான், தில்லைகூத்தன், சிவன்.]

ஆட்டுச்சக்கரணி கீறு-c-cakkarāṇi பெ (n) மலையாளி என்றும் நாகத்தேக்கு மரம், woolly-leaved fire brand teak (சா அக.)

[ஆடு + சக்கரணி = ஆட்டுச்சக்கரணி]

ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி கீறு-c-cevi-k-kallī, பெ. (n) ஆட்டின் காதைப் போன்ற இலைகளுள்ள ஒருவகைக் கள்ளி; species of spurge-wort, the leaves of which resemble the horn of a sheep - Euphorbia (genus) (சா அக)

[ஆடு + செவி - ஆட்டுச்செவி = ஆட்டின் காது

ஆட்டுச்செவி + கள்ளி = ஆட்டுச்செவிக்கள்ளி.]

ஆட்டுச்செவிப்பதம் கீறு-c-cevi-p-padam, பெ (n) 1. வழுக்கைப்பதம், soft immature growth of anything compared to a goat's ear. 2. இளநீர்வழுக்கைப் பதம், immature state like the soft kernel of a tender coconut

[ஆடு + செவி - ஆட்டுச்செவி. ஆட்டின் காது.

ஆட்டுச்செவி + பதம் = ஆட்டுச்செவிப்பதம்.]

ஆட்டுத்துக்கள் கீறு-t-tuḡal, பெ. (n) இரும்புத்தாள், அரப்பொடி; iron filings (SD)

[ஆட்டு = ஆட்டுதல், துளைத்தல், அராவுதல்.

ஆடு + துக்கள் - ஆட்டுத்துக்கள் = ஆட்டுதலால், துளைத்தலால் அல்லது அராவுதலால் உதிரும் இரும்பு பொடி.]

ஆட்டுத்தூய் கீறு-t-tūy பெ (n) மலைத்தூய்சி (சித். அக.); mountain basil - Ocimum gratissimum

ஆட்டுத்தேவர் கீறு-t-tēvar, பெ. (n.) ஆட்டு விக்ரம சிறுதேயிவம்; demi-god which causes suffering ஆட்டுத்தேவர் தம் விதியொழுதி" (தேவா)

[ஆடு + தேவர்.]

ஆட்டுத்தொட்டி கீறு-t-toḷḷi பெ (n) ஆட்டுக்கிடை sheep fold, sheep-pen.

க. ஆடுமொ

[ஆடு+தொட்டி - ஆட்டுத்தொட்டி. தெ. தொட்டி. (தொழுவம்).]

ஆட்டுதப்பி கீறுdappi, பெ (n) ஆடு அகையிடும இரை; out of the sheep

[ஆடு + உதப்பி - ஆட்டுதப்பி. உதப்புதல் = அகையிடுதல். உதப்பி = உதப்பும் இரை. (வினையா. பெ).]

ஆட்டுப்பட்டி கீறு-p-paṭṭi, பெ. (n) 1. ஆட்டுக்கிடை; sheep-fold. 2. ஆட்டுப்பட்டியுள்ள ஊர்; village where sheep fold is situated.

[ஆடு + பட்டி - ஆட்டுப்பட்டி. பள் = படு = பட்டி படுக்குமிடம், தங்குமிடம்.]

ஆட்டுப்பிழுக்கை கீறு-p-piḷukkai, பெ. (n.) ஆட்டின் கழிவுப் பொருள்; excreta or dung of the sheep. "பிழுக்கை வாரியும் பால் கொள்வார்" (சந். தேவா)

[ஆடு + பிழுக்கை]

ஆட்டுப்பூட்டு கீறு-p-pūṭṭu, பெ. (n) சிறுயிர் வினையாட்டு; giraffe game. (தநா. வி)

[ஆடு + பூட்டு]

ஆட்டுமந்தை கீறு-mandai, பெ (n) 1. ஆட்டின் கூட்டம்; flock of sheep or goats. 2. ஆடுகள் ஒன்று கூடுமிடம், place where sheep or goats are gathered 3. கண் மூடிப் பின்பற்றும் கூட்டத்தினர்; group of blind followers.

[ஆடு + மந்தை - ஆட்டுமந்தை. மன்று = மந்து + மந்தை = ஒன்று கூடுமிடம்]

ஆட்டுமயிர் கீறு-mayir, பெ. (n.) கம்பளி நெய் உதவும் ஆட்டின் மயிர்; wool, fleece or hair of sheep and goats.

[ஆடு + மயிர்]

ஆட்டுமயிர்ச்சரக்கு கீறு-mayir-c-carakku, பெ. (n) கம்பளித்தணி (புதுவை); woollen cloth. (Pond)

[ஆடு+மயிர் - ஆட்டுமயிர் + சரக்கு = ஆட்டுமயிர்ச் சரக்கு. சரக்கு = பொருள்]

ஆட்டுமறிக்கூலி கீறு-mari-k-kūli, பெ. (n) நிலத்தில் கிடைவைக்கத் தருங்கூலி, hire paid by a farmer to the owner of a flock of sheep or goats for their detention in his field for manure

[ஆடு + மறி + கூலி - ஆட்டுமறிக்கூலி. மறிக்கூலி = ஆடுகளை வேறிடும்பொழுது மால்ஒரிடத்தில் தடுத்துத் தங்க வைத்தல்.]

ஆட்டுரை கீறுral, பெ (n) ஆட்டுக்கல்; stone mortar for grinding

ம. ஆட்டுக்கல்லு.

[ஆடு + உரை - ஆட்டுரை (வி. தொ.).]

ஆட்டுரை எஃபு, பெ. (n.) ஆட்டுக்காலடம்பு (கொடி வகை) (சித். அக.); goat's foot creeper.

[ஆடு + உரை - ஆட்டுரை.]

ஆட்டுவாசி எஃபு-vāsi, பெ. (n.) ஆட்டிற்காக வாங்கப் படும் வரி; tax levied on sheep or goats.

ம. ஆட்டுவாட்டம்; க. ஆடுதேடு

[ஆடு + வசி = ஆட்டுவாசி.]

ஆட்டுவாள் திருக்கை எஃபு-vāḷ -tirukka, பெ. (n.) ஆட்டு வாள் திருக்கை பார்க்க; see எஃபு-vāḷ -tirukka.

[ஆட்டுவாள் + திருக்கை.]

ஆட்டுவாலைத் திருக்கை எஃபு-vāḷ -tirukkai, பெ. (n.) ஒருவகைத் திருக்கை; மீன் வகைகளுள் ஒன்று. இதன் வால் நீளமாயிருக்கும். சிறிய மீன் சிவப்பாகவும், பெரிய மீன் ஈய வண்ணமாகவும், வால் பகுதி கறுப்பாகவும், பொதுவாக அதிக வளர்ச்சியுள்ளதாகவுமிருக்கும். இது தன் வாலின் முள்ளினால் தாக்கும். இதனால் ஏற்படுமடினை கடுந்தீவ்ரு விளைவிக்கும். (சா அக.); shark having the length of the tail 3 to 4 times that of the body, the upper surface of the young one is reddish - brown, the adult is lead coloured but black in the tail; grows to a large size. Wounds inflicted by the spike of its tail are dangerous (S.D.)

[ஆடு + வாலால் + திருக்கை. ஆடு = ஆடுதல், அரைதல், அடிக்கடி அரைத்துக் கொண்டிருத்தல். தன் வாலால் அடிக்கடி ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் இயல்பு பற்றி இத்திருக்கை மீன் 'ஆடுவாலால் திருக்கை' எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆட்டுவிப்பான் எஃபு-vippōn, பெ. (n.) 1. நட்புவன் (நாமதீப.); dance master. 2. பாடாய்ப்படுத்திவன் tormenter.

[ஆடு(தவி.) = ஆட்டு(பிவி.) = ஆட்டுவி(இருமடி. பிவி.);]

ஆட்டுவி எஃபு-vi, பெ. (n.) தீக்கடவுள்; god of fire.

[ஆடு + வி.]

ஆட்டுரம் எஃபு-ram, பெ. (n.) மலைவேம்பு; large neem tree-Melia azadirachta (S.D.)

[ஆட்டுர வேம்பு பார்க்க; see எஃபு-ram-vēmbu.]

ஆட்டுர வேம்பு எஃபு-ram-vēmbu, பெ. (n.) மலை வேம்பு, (சித் அக.); mountain neem.

[ஆட்டுரம் + வேம்பு.]

ஆட்டை¹ எஃபு, பெ. (n.) விளையாட்டில் தொடங்கும் முறை (நெல்லை), turn in a game (Tn).

[ஆடு + ஐ - ஆட்டை ஆடு = ஆட்டம், விளையாட்டு.]

ஆட்டை² எஃபு, பெ. (n.) ஆண்டு; year

ம. ஆட்ட

[ஆண்டு = ஆண்டை = ஆட்டை.]

ஆட்டைக்கரும் எஃபு-k-karumam, பெ. (n.) முதலாண்டு முடிவில் செய்யப்படும் தீத்தாங்கடன், first annual ceremony, performed on the same day of the moon on which the person died (W.).

[ஆண்டு = ஆண்டை = ஆட்டை + கரும்.]

ஆட்டைக்காணிக்கை எஃபு-k-kāṅikkai, பெ. (n.) ஆண்டுக்கொருமுறை செலுத்தப்படும் ஒரு பழைய வரி, an ancient village cess collected every year (I.M.P Tr. 234)

ம. ஆண்ட்காணிக்கை

[ஆண்டு = ஆண்டை = ஆட்டை + காணிக்கை.]

ஆட்டைக்கோள் எஃபு-k-kōḷ, பெ. (n.) ஆண்டு நேற்றுச் செலுத்த வேண்டிய தொகை; yearly payment. "ஆட்டைக்கோளாகக் கொடுப்பான்" (T.A.S. II, 44).

[ஆண்டு = ஆட்டை = ஆண்டுக்கொருமுறை கொள் = கோள் = பெறுவது.]

ஆட்டைச் சம்பளம் எஃபு-c-cammam, பெ. (n.) வரிவகை, village cess (I.M.P Cg 524)

[ஆண்டு = ஆட்டை + சம்பளம்.]

ஆட்டைச்சிராத்தம் எஃபு-c-cirāttam, பெ. (n.) ஆட்டைக்கரும் பார்க்க, see எஃபு-k-karumam.

[ஆண்டு = ஆட்டை + சி. சிராத்தம்.]

ஆட்டைத்தி எஃபு-t-ti, பெ. (n.) ஆட்டைக் கரும் பார்க்க; see எஃபு-k-karumam.

ஆட்டைத்திருநாள் எஃபு-t-tirunai, பெ. (n.) அரசனின் பிறந்தநாள், பிறந்தநாள் பெருமங்கலம், birth anniversary of a king.

ம. ஆட்டத்திருநாள்

[ஆண்டு = ஆட்டை + திருநாள் = ஆட்டைத் திருநாள்.]

ஆட்டைத்திவசம் attai-t tivaṣam, பெ (n) ஆட்டைக்கரும்பாக்க, see ātta k-karumam.

ஆட்டைப்படி āṅṅ-p-paḍi, பெ (n) ஓராண்டுக்குத் துகையளிக்கப்பட பொருள், allotment for the year

ம. ஆட்டப்படி

[ஆண்டு → ஆட்டை + படி - ஆட்டைப்படி. படி = அளவு, அளந்து தரப்பட்ட பொருள்.]

ஆட்டைப்பாழ் āṅṅai-p-pāḷ, பெ. (n) ஆண்டு முழுதும் கரும்பாக்க கிடந்த நிலம், cultivable land left waste throughout the year (S.I.I. iv 155)

க. ஆடவல

[ஆண்டு → ஆட்டை + பாழ் = ஆட்டைப்பாழ்.]

ஆட்டைப்பூண்டு āṅṅai-p-pūṅḍu, பெ. (n) ஆண்டுக்கொருமுறை விளைவும் பூண்டு, annual plant (S.D).

[ஆண்டு → ஆட்டை + பூண்டு → பூண்டு ஆட்டை + பூண்டு = ஆட்டைப்பூண்டு.]

ஆட்டை வட்டம் āṅṅai-vattam, கு.வி.எ (adv) ஆண்டுதோறும்; every year, annually "ஆட்டைவட்டம் அரைக்காரகாச பொலிசை" (S.I.I., 125)

[ஆண்டு → ஆட்டை வட்டம் = முழுமை, நிறைவு ஆட்டை வட்டம் = ஆண்டு நிறைவு, ஆண்டு முடிவு, வலவோர் ஆண்டு முடிவு]

ஆட்டை வட்டன் āṅṅai-vattan, பெ. (n) ஆட்டை வட்டம் --க see āṅṅavattam (S.I.I.,403)

ஆட்டை வாரியம் āṅṅai-variyaṁ, பெ. (n) ஊரகண்க்கும் ஆறமுறைக்கும் பொறுப்புேற்ற பழங்கால உட்கலைப்பிரிவு, ancient village administration and social division

[ஆண்டு → ஆட்டை + வாரியம்]

ஆட்டை வாரியன் āṅṅai-variyaṁ, பெ. (n) சிறுநூர் ஆண்டு கைய ஆண்டு தோறும் மேற்பாணவ செய்யும் அகலவியன், annual committee for supervising the management of village affairs (S.I.I. iii. 271).

[ஆண்டு → ஆட்டை ஆட்டை + வாரியன்.]

ஆட்டோசை āṅṅōśai, பெ (n) ஆட்டின் குரலைப் போன்ற தார விசையினோசை (நாமதீப), savenṅṅ note of the gamut, as resembling the bleating of sheep. [ஆடு + ஓசை - ஆட்டோசை = ஆட்டின் ஓசை]

ஆப்படு¹-தல் āppaḍu-, 20 செ. கு. வி. (v.i.) 1 அடிமைபாத. to become a devoted servant commonly to a deity ஆண்டவனுக்கிடுகாட்டுவாரோடு" (திருவாச 12 12) 2 தலைபட்டுதல், to become involved voluntarily நானே ஆப்பட்டுனே (உ.வ.) 3. உயர்நிலையடைதல்; to rise from obscurity become a man of some property and consequence ஆவன் என்னால் ஆடப்பட்டான் (யாழ்ப) 4 உடல் நலமாடைதல், to recuperate after sickness (J.)

[ஆள் + படுதல் = ஆட்படுதல். 1. ஆள் = பிறர்க்குப் பணியாற்றும் ஆள். 2. ஆள் = தன ஆளுநன்மை அல்லது செயல் திறனைத் தன்னலத்திற்குள்ளிப் பிற நலத்திற்குள்ளிக்கும் ஆள். 3. ஆள் = பிறரால் மதிக்கப்படும் ஆள் 4. ஆள் = உடலளவில் ஆள். ஆட்படல் = ஆளாதல், முழு உடல் நலம் பெறல். ஆள் = ஆளும் தன்மை]

ஆப்படு²-த்தல் āppaḍu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.i.) அடிமை கொள்ளுதல், அடிமையாக்குதல், to accept as a devoted slave "உன்னடியார்க் காட்டுத்தாய்" (திவ திருபள்ளி. 10)

க ஆள்நகொள்

[ஆள் + படுத்தல் = ஆட்படுத்தல்]

ஆப்பலி āppali, பெ. (n) மாந்தளரக் கொன்று படைக்கும் படையல், படையல் கொடுத்தல் (நரபலி), human sacrifice. "தலைக்காப்பலி திரிவர" (திவ. இயற் நான் முகன் 52)

[ஆள் + பலி = ஆப்பலி.]

ஆப்பழக்கம் āppalakkam, பெ. (n) 1. பல்லோர் நட்பு friendship with many. 2 மக்கள் நடமாட்டம், being frequented by men. ஆப்பழக்கமில்லாத வறி (உ.வ)

[ஆள் + பழக்கம் = ஆப்பழக்கம்]

ஆப்பார்ந்தல் āppār-, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. ஆள் தேடுதல்; to be on the look out for victims as Yama. "ஆப்பார்ந்தழலும்களிலகூற்று" (நாலடி. 20.). 2. பணி செய்தற்கு ஆப்பார்ந்தல்; to recruit person for work. 3. வேற்றாள் வாராமல் நோக்குதல், to watch against detection as an accomplice.

[ஆள் + பார் = ஆப்பார்.]

ஆப்பாலவன் āppālavan, பெ. (n) 1. ஆட்கொள்ளப் பட்டவன், devotee. "ஆப்பாலவர்க்குரும் வண்ண

மும்" (தேவா. 1178,4). 2. ஆட்பட்டவர்; one who is accepted as a devotee.

க. ஆந்தன்

[ஆள் + பால் + அவன் = ஆட்பாலவர்.]

ஆப்பியன் āpṇiyān, பெ. (n) 1. முதலை; crocodile, alligator. 2. ஆளாப்பிடிப்பவர், ஒழுக்கமற்றவன் (இராட்.); vamp.

ம. ஆள்பியன்.

[ஆள் + பியன் = ஆப்பியன்]

ஆப்பிரமணம் āpṇiramaṇam, பெ. (n) ஆகமட்டம் பார்க்க; see āpṇam.

Skt. pramāna → த. பிரமணம்

[ஆள் + பிரமணம் = ஆப்பிரமணம்.]

ஆடக இறைவர் āḍaga-iraiவர் பெ (n) பொன்னம் பலத்து ஆடும் இறைவர்; Lord Śiva dancing in Chidambaram.

[ஆடகம் + இறைவர்.]

ஆடகக் கருப்பன் āḍaga-k-karuppan, பெ (n) நான் முகன்; Brahma. "ஆடகக் கருப்பனை திகர்வது" (சேதுபு. சுந்த. 6.).

[ஆடகம் + கருப்பன்.]

ஆடகக்கோயில் āḍaga-k-kōyil, பெ (n) பொன்னா லான கோயில், பொன் வேய்ந்த கோயில்; temple with golden roof.

[ஆடகம் + கோயில்.]

ஆடகச்சிலம் āḍaga-c-cayilam, பெ. (n) ஆடகமலை பார்க்க; see āḍaga-malai

ஆடகம் = ஆடகப்பொன். Skt. saila > த. சலில் (மலை)

[ஆடகம் + சலில் = ஆடகச்சிலம்.]

மேருமலை பொன்னாலானது என்னும் தொன்ம (புராண) நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஆடகச்சிலம் எனப்பட்டது. மேருமலைவைச் சார்ந்த காசுமம் பொன்னாரும் என்பது பண்டு தொட்டு வழங்கி வரும் சொல்லாகும்.

ஆடகம்¹ āḍagam பெ. (n.) 1. மாறழ (உலோகக்) கட்டி (பிங்.); ore. 2. பொன்; gold. "ஆடக மாட நெருங்குங்கடல்" (தேவா. 538,1). 3. நால்வகைப் பொன்சகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் கிளிச்சிறை; கிளிச்சிறைக்கு போன்ற வெள்ளி பசுமை கலந்ததும் 500 மாற்றுள்ளதுமான உயர்ந்த வகைப் பொன்

(சிலப். 14,211); one of the four kinds of superior concentrated gold with a greenish tint resembling the colour of the wings of parrot. It is said to be of a very high purity and standard of gold with 500 (mātru) (10 mātru = 24 carats) (S.D.). 4. செம்பு; copper. 5 துவரை; pigeon pea or red gram. 6. சிறுகாஞ்சொறி; hemp-leaved tragia (S.D.) 7. சிறு நாகப்பூ (தைவ. தைவ. 23); Iron wood of Ceylon. 8. குதம்பைச் செடி; a plant. (சங். அக.).

ம. ஆடகம்.

[ஆடகம் = பொன்விழிக்கது, அழகம் → ஆழகம் → ஆடகம்.]

ஆடகம்² āḍagam, பெ. (n.) கூத்தாடுமிடம்; theatre for performing dance.

[ஆடு + அகம் = ஆடகம்.]

ஆடகம்³ āḍagam, பெ (n) 1 எட்டுச்சேர் அல்லது 64 பலம் எடை; weight equivalent to 8 seers or 64 palams. 2. நான்கு படி கொண்ட அளவு; big measure equivalent to 4 measures (ordinary) (S.D.). 3. நான்கு நாழி (நாமதீப.); measure of 4 நாழி. 4. ஐந்துமிரத்தம் கொண்ட நிறை; a weight of five pirattam.

ம. ஆடகம்; க. ஆடக, தெ. ஆடகழ. Skt. āḍhake.

[ஆடகம் = பொன், பொன்னை நிறுக்கும் எடை, அளவு]

ஆடகமருத்தம் āḍaga-maruttam, பெ. (n) பொன்; gold.

[ஆடகம் = பொன். ஒருகா. ஆடகம் + அருத்தம் = ஆடகமருத்தம். Skt. arta → த. அருத்தம்.]

ஆடகமலை āḍaga-malai, பெ. (n.) மேருமலை (கல்லா. 72 1); mount māru as golden

[ஆடகம் = ஆடகப்பொன். ஆடகம் + மலை.]

ஆடகமடம் āḍaga-maḍam, பெ. (n.) 1. பொன் மாளிகை; mansion of gold. 2. திருமால் கோட்டம், shrine of Thirumāl. "ஆடக மாடத்திறிதுவி லமர்ந்தோன்" (சிலப். 26,62). 3. சேரநாட்டிலுள்ள இரவிபுரம்; Ravipuram in Kerala. 4. திருவணந்தபுரம்; Iravananthapuram

ம. ஆடகமடம்

[ஆடகம் + மடம் = ஆடகமடம். ஆடகம் = பொன், ஆடகமடம் = பொன்மாளிகை, பொன் வேய்ந்த கோயில், அக்கோயிலுள்ள ஊர்.]

ஆடகன் ēḍagan, பெ. (n.) இரணியகசிபு (பாரத வேத்திர. 15), Hiranya Kāśipu, a king

[ஆடகம் = பொன். ஆடகன் = பொன் திற மானவன்.]

ஆடகாமரூலம் ēḍagamā-mūlam, பெ. (n.) சிறிய முள்ளங்கி; wild country radish.

[ஆடகம் + மரூலம். ஆடகம் = ஆழகியது, சிறியது.]

ஆடகி ēḍagi, பெ. (n.) 1. துவரைச் செடி; red-gram plant 2. காக்கைப் பொன் (நாநாந்த); mica.

ம., க. ஆடகி, Mar. ātaki (a shrub)

[ஒருகா. ஆடகம் → ஆடகி. ஆடகம் = பொன். ஆடகி பொன் போன்ற நிறமுள்ள துவரை, துவரை காய்க்கும் செடி.]

ஆடகூடம் ēḍakūdam, பெ. (n.) செம்பு மலை; a mythological mountain containing copper ore

[ஆடகம் = பொன், பொன் போன்ற நிறமுள்ள செம்பு. ஆடகம் + கூடம் = ஆடகூடம். கூடம் = மலை.]

ஆடகேசன் ēḍagesan, பெ. (n.) ஆடகேசன் பார்க்க, see ēḍagēśānar,

ஆடகேசுவரம் ēḍagēśūvaram, பெ. (n.) 1. ஆயிரத் தெட்டு சிவத்தலங்களுள் ஒன்று; one of the 1008 Siva shrines. 2. ஆடகேசனின் உலகம் (அருணா. 4. திருமலை. 46), the nether world, as the dominion of Hātakēśa.

[ஆடக + ஈசுவரம் - ஆடகேசுவரம். ஈசுவரம் = ஈசன் Gārvīś.]

ஆடகை ēḍagai, பெ. (n.) ஆடகி¹ பார்க்க; see ēḍagi¹

ஆடங்கம் ēḍaṅgam, பெ. (n.) 1. காலக்கழிவு (தாமதம்). delay. "இன்னுமென்ன ஆடங்கமா" (சர்வசமய. 44) 2. துன்பம்; distress. "ஆடங்குச் சற்று மணுகாமல்" (பஞ்ச. திருமுக. 777)

[ஆடு + அங்கம் - ஆடங்கம். த ஆடங்கம் = Skt. adanka.]

ஆடசை ēḍaiśai, பெ. (n.) துவரை, pigeon pea redgram ம. ஆடசம்

[ஒருகா. ஆடசை → ஆடசை.]

ஆடகி பார்க்க, see ēḍagi

ஆடம்¹ ēḍam பெ. (n.) ஆமணக்கு (மலை); castor-plant ஆமணக்கு பார்க்க; see ēḍamaṅkaku.

[ஆடமணக்கு - ஆடம்.]

ஆடம்² ēḍam, பெ. (n.) 1. ஒரு முகத்தலையு (இ வ.); liquid measure, esp. for oil, about 24 measures (Loo) (செ.அக) 2. இருபது (ஆமணக்குக்கு) கொத்துக் கொண்ட ஓரளவு (சதி. அக); a measure which contains 20 bunches of castor seeds.

[ஆடம்¹ → ஆடம்².]

ஆடம்பரம்¹ ēḍambaram, பெ. (n.) 1. பல்லிய முழக்கம், din of musical instruments. 2. யானையின் யினித்தொலி; elephant's trumpeting. 3. பகட்டார வாரம்; pomp, show, ostentation. "ஆடம்பரங் கொண்டாடகி லுள்ளபான்" (திருமந். 1655). 4. ஒட்டோலக்கம்; pomp, parade (W). 5. போர்ப்பறை; battle drum. 6. வேடிக்கை; fun.

ம. ஆடம்பர, ஆடம்பரி, க. ஆடம்பர, தெ. ஆடம்பரம், Mar. ādambara

[ஆடு + அம்பரம் - ஆடம்பரம் அம்பலம் - அம்பரம்.]

ஆடம்பரம்² ēḍambaram, பெ. (n.) மருளேறிய நிலை; state of being possessed by a spirit.

[ஆடு + அம்பரம் → ஆடம்பரம்.]

ஆடம்பரம்³ ēḍambaram, பெ. (n.) 1. கண்மடல்; eyenid 2. சிறை (கோபம்); anger

[ஆடு + அம்பரம் → ஆடம்பரம்.]

ஆடம்பரம்⁴ ēḍambaram, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி, enjoyment. 2. பெருமை; pride 3. இறுமாப்பு; arrogance. 4. இன்பம்; bliss

ம., க., தி. ஆடம்பர

[ஆடு + அம்பரம். அம்பரம் = விழாமுழக்கம், மகிழ்ச்சி]

ஆடமணக்கு ēḍamaṅkaku, பெ. (n.) ஆமணக்கு (சித அக.); castor plant.

[அவிழ - அடிம - ஆடம் + மணக்கு - ஆடமணக்கு. அவிழ = வித்து, கொட்டை. மணி - மணக்கு.]

ஆடமரம் ēḍamaram, பெ. (n.) நாட்டு வாகுமை மரம், country almond tree. (சேரநா.)

ம. ஆடமரம்

[அவிழ - அவிழம் - ஆவிடம் - ஆடம் + மரம். அவிழ = கொட்டை.]

ஆடரங்கம் ēḍarangam, பெ. (n.) ஆட்டக்கச்சேலிபார்க்க, see āita-k-kaccōri

[ஆடு + அரங்கம்.]

ஆடங்கு *ṭṭaṅku*, பெ. (n.) 1. நாடகம், நடனம், கூத்து முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற மன்றம்; auditorium. "அறையும் ஆடங்கும்" (கம்பரா.) 2. பலர் கண்டு மகிழும் ஏற்றுள்ள விளையாட்டிடம்; stadium.

[ஆடு + அரங்கு.]

ஆடவங்கொடியோள் *ṭṭavavankōḍiyōḷ*, பெ. (n.) ஆடும் பாம்புக் கொடியுடைய மன்னன், துரியோதனன்; king Duryodhana.

ம. ஆடவங்கொடி

[ஆடு + அரவம் + கொடியோள்.]

ஆடரி *ṭṭari*, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (கதி. அக.); Lord Muruga.

[ஆடு (வேந்தி) + அரி (செய்வார்).]

ஆடகூப்பள்ளிமொட்டை *ṭṭakūppāṅṅiḱkottai*, பெ. (n.) ஏறழிருசில்; sage leaved slangium (S.D.).

ஆடல்¹ *ṭṭal*, பெ. (n.) 1. அசைதல்; moving, shaking, quivering. "ஆடற் பூங்கொடி ஊடி உரைத்தது" (திருக்கோ. 393, கொளு) 2 சொல்லுதல், speaking, saying. "யாங்கும் தன்னை மாடல் செய்யும்" (கந்தப. உற்பத். தகரேறு. 24). 3 தீரூடல் (பிங்.); bathing. 4. செய்தல் (பிங்.); doing, performing. 5 விளையாட்டு; game, sport. "கந்நுக மம்மனை யாடலும்" (பாரத. சம்பவ. 27). 6. கூத்து; dance "பாடலா ராடலா" (தேவா. 225 2). 7. நட்புரை (கதி. அக.); friendly talk. 8. இழித்துரைத்தல், பழித்துரைத்தல்; talking ill of. "அச்சம் ஆடலும்" (நன் 31). 9. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுவதல், cheating, defrauding

ம. ஆடல்; க., பட. ஆ; தெ., து. ஆ; கொ ஆடு. ஆடா.

[ஆடு + ஆடல் ஆடுதல் = அசைதல்.]

ஆடல்² *ṭṭal*, பெ. (n.) 1. ஆளுகை; rule, reign. "புயியைய யாடற் கொத்த பண்பினன்" (சீவக. 1339). 2. புணர்நல் (குடா.); cotton.

க. ஆடளி, து. ஆடளிதெ.

[ஆடல் = ஆடல்.]

ஆடல்³ *ṭṭal*, பெ. (n.) 1. கொல்லுதல் (கதி. அக.); killing. 2. துன்பம்; distress, trouble. "அத்தனை ஆடல் கொடுக்கைக்கு" (நி. 9.9. 19). 3 போச (திவா)

war, battle. 4. வெற்றி (பிங்.); victory. 5. வீரம் (கதி. அக.); chivalry, heroism.

ம. ஆடல், க. ஆடுளிகதன்.

[ஆடு + ஆடல் = ஆடல் ஆடுதல் = கொல்லுதல், துன்பப்படுத்துதல் தாக்குதல். ஆடல் = ஆடும் துன்ப, வீரம், வெற்றி.]

ஆடல் கொடுத்தல் *ṭṭal-kōḍuṭṭal*, 4. செ. கு. வி (v.i.)

1 இடங்கொடுத்தல்; to yield, to be lenient.

"இவ்வாற்றாமைக் கெல்லாம் ஆடல் கொடுத்த ஆழ்வார்" (நி. 8,5,11). 2. துன்பம் நுகர்நல் (நி. 9.9. 19); to experience hardship

ம. ஆடல்பெடுக

[ஆடல் + கொடு.]

ஆடல் பாடல் *ṭṭal-pāḍal*, பெ. (n.) 1. ஆட்டமும் பாட்டும்; game and song. 2. நாட்டியமும் பாட்டும், dance and song.

க., து., பட. ஆடல், க. ஆடல் பாடல்.

[ஆடல்பாடல் = ஆடுதல் பாடுதல்.]

ஆடல் வேற்றுமை *ṭṭal-vēṭṭumai*, பெ. (n.) நின்றுதல் வீற்றுதல் என்று இருவகைப்பட்ட கூத்து வேற்றுமை; dancing as in standing position and in lying position.

[ஆடல் + வேற்றுமை.]

ஆடலாடல் *ṭṭalāḍal*, பெ. (n.) விளையாடல்; playing; "ஆடலாடல் உறுதியேய்" (பெரியாழ். 1.5 2.).

[ஆடல் + ஆடல்.]

ஆடலாள் *ṭṭalāḷ*, பெ. (n.) நாட்டியமகளிர், female dancers.

[ஆடல் + ஆள்.]

ஆடலிடம் *ṭṭalāḍam*, பெ. (n.) 1. அரங்கம் (திவா.); stage, theatre. 2. விளையாட்டுக் களம்; play ground.

[ஆடல் + இடம் - ஆடலிடம்.]

ஆடலை *ṭṭalai*, பெ. (n.) 1. பூவாத மரம்; tree which does not yield flowers. 2. அரசமரம், pipal or peepul tree. 3. பூவிளா; a plant. 4. அத்தி; fig tree (S.D.).

[ஆண்டு = வித்தின் முளை, ஆண்டு - ஆடு + அல் + து.]

ஆடவழுவை *ṭṭavamudumai*, பெ. (n.) 48 விரிந்து 60 அகவை வரையுள்ள ஆடவர் பருவம்; stage of male between 48 to 60 years of age.

[ஆடவல் + முதலமை.]

ஆடவர் advar, பெ. (n) 1. ஆணமக்கள், males in general "சட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர்" (குறள். 1003). 2. இளையோர்; youngsters, youth. 3. இடைப் பருவத்து ஆணமக்கள். (32 அகவை முதல் 48 வரை); males from 32 to 48 years of age (or) middle aged male (S.D.).

[ஆள் → ஆளவர் → ஆடவர் = ஆளுந் திறமை புள்ளவர். "ஆர்" ப.பா. 89]

ஆடவர்பருவம் idavar-paruvam, பெ. (n) குழந்தை. காளை, குமரன், ஆடவன், மூத்தோன், மூதானன் என ஆண்களின் வளர்ச்சியில் கூறப்படும் டருவ நிலைகள் (வின்.); six stages in the growth of a male.

[ஆள் → ஆடவர் + பருவம்]

ஆடவர்வகுப்பு idavar-vaguppu, பெ. (n) இன்பசாரம் என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு சசன், இடபன், அச்சவன் என மூன்று பிரிவாகக் கூறப்படும் ஆடவாவகுப்பு (கல்லா 7. மயிலேறும்.), adult human males who, according to the Inbasaram, a treatise on erotics, are divided into three classes (செ அக) 2. கொக்கோக முறைப்படி சொல்லப் பட்ட நான்கு வகை ஆடவர் பகுப்பு; human male adult divided according to Just etc., into four classes as laid down in the erotic science of Kokkōga Muni. (S.D.)

[ஆடவர் + வகுப்பு]

ஆடவல்லான் idavallān, பெ. (n) 1. கூத்தப் பெருமான்; Nataraja (S.I.I. II. 125). 2. முதலாம் இராசராசன் காலந்தொட்டு மரக்கால், நிறைகல், தூலாக் கோல்களுக்கு வழங்கி வந்த பழைய பெயர்; standard weight, balance and measure in vogue during the days of the Chola king Rajaraja I, kept for safe custody with the Thanjavur temple authorities (S.I.I. II. 400, 403, 408)

[ஆடவல்லான் = கூத்தாரும் சிவன், சிவன் பெயரிலமைந்த அளவுக்கருவிகள்.]

இராசராச சேழன் தஞ்சாவூரில் குன்ற மன்னதோர் 3கையில் எடுப்பித்தந்த தன் சிவபுத்திரமையை வெளிப்படுத்திப் 3சுபெற்றதாலும், சிவன் பெயர்எழுமாவலேனெனும்என்றும் 3படகையின் வினைவாகவும் அளவுக் கருவிகளுக்கும் ஆடவல்லான் என்று சிவனின் பெயரிடப்பட்டத.

ஆடவல பெருமான் idavala-perumān, பெ. (n) சிவபெருமான்; Śiva as an expert dancer. "ஆருர் ஆடவல பெருமானைப் பணிவார்" (பெரிட 4ராணசா. 58).

[ஆடல் + வலம் + பெருமான் = ஆடவலபெருமான். உலல் → வல (தொகுத்தல் திரிபு). பெருமான் = சிவன்]

ஆடவன் idavān, பெ. (n) பெண், ஆடவன் என்பதன் பெண்பால் (பிங்); woman, female.

க. ஆடங்கி, தெ ஆட்கி

[ஆளவர் → ஆடவர் = இயல்புபணிகளை ஆளுந் திறத்தவர்.]

ஆடவன் idavān, பெ. (n) 1. ஆணமகன்; man. "ஆடவர் டெண்மையைவாவூர் தோளினாய்" (கம்பரா நாடகை. 94.). 2. இளைஞன்; youth. (திருக்கோ 219). 3. ஆண்களுக்குரிய ஆறுபருவங்களுள் 32 முதல் 48 அகவை வரையிலான நான்காம் பருவத்தினன்; man between 32 and 48 years of age

[ஆள் → ஆளவர் → ஆடவர் = தான் மேற்கொண்ட செயலைத் திறம்பட ஆளும் வன்மை வாய்ந்தவர்.]

ஆடவை idavai, பெ. (n) 1. பருவப் பெண்; young woman. 2. இரட்டை ஓரை (மிதுளராசி); Gemini, a sign of the Zodiac. 3. ஆனிமாதத்தின் தமிழ்ப்பெயர்; Tamil name of the month of Āṇi

தெ. ஆட்கி

[ஆள் = ஆளப்படும பெண். தெ. ஆளு (மனைவி) ஆளவை - ஆடவை.]

ஆடவை idavai, பெ. (n) ஆடல் அமை, நடன அரங்கம், dancing hall, stage.

க. ஆடுமெலம் (தீடல்).

[ஆடு + அவை - ஆடவை.]

ஆடவைக்கருந்தலை idavai-k-karundalai, பெ. (n) கோடை அறுவடைக்கால இறுதியைக் காட்டும் ஆனி என்னும் ஆடவை மாத இறுதி; close of the month of Āṇi, which marks the end of the harvest season

[ஆடவை + கருந்தலை.]

ஆடவைத்தாக்கம் idavai-t-tā-k-kam, பெ. (n) ஆடவை (ஆனி) மாதத்தில் கடலில் காணப்படும் அமைதி (யாழ்பு); calm prevailing on the sea in the month of Āṇi

[ஆடவை + தாக்கம். தாக்கம் = செயற்பாடற்ற அமைதியானதோற்றம்.]

ஆடற்கூத்தியர் idarkūttiyar, பெ. (n) அகக் கூத்தாரும் கணிகையர்; dancing girls who exhibit the erotic emotions of the human mind by means of

gestures while dancing. "காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்" (சிவம். 5 50).

[ஆடல் + கூத்தியர் = ஆடற்கூத்தியர். கூத்தியர் = நடனமாளும் மகனிர்]

ஆடற்குறாடு *ḍārkūrupāḍu* ப. (n.) கூத்தின் பாடுபாடு. இது தாளடலும், நாட்டியம், நட்டுவம் (நிருத்தம்) என மூவகைப்படும் (கதி. அக.); *subdivisions in dancing*

[ஆடல் + கூறுபாடு = ஆடற்கூறுபாடு. கூறுபடுத்தல் = வகைப்படுத்துதல். கூறுபடு = கூறுபாடு (தொ. பெ.)]

ஆடற்பேதம் *ḍārapēdam*, பெ. (n) கூத்தினது வேற்றுமை (கதி. அக.); *varieties in dancing*.

[ஆடல் + பேதம் = ஆடல்வேற்றுமைபார்க்க, see *ḍālvārūmai*]

ஆடற்றகு *ḍārraku*, பெ. (n) தகைச்சுவைக் கூத்துப் பாட்டுவகை; *dancing song, used in comedies*.

[ஆடல் + தரு = ஆடற்றகு. த. தரவு = தரு > *Skt. taru*]

தரு பாக்க, see *taru*

ஆடனூல் *ḍāṇūl*, பெ. (n). நாட்டிய நூல்; *nāṭya nāstra, treatise on the principles of dancing*. "ஆடனூல் வரம்புகண்டவராசி" (திருவிளை, காள்மாறி. 7.)

[ஆடல் + நூல் = ஆடனூல் = ஆடவைப்பதற்கு கூறும் நூல்.]

ஆடா *ḍāḍā*, பெ. (n.) 1. நெருப்புக்கு ஒடாத, நெருப்பால் பெரிதும் தாக்குறாத, not volatile or that which does not fume or otherwise disappear on application of heat or fire (S.D.). 2. கால்கனிற் கட்டியைப் போலுண்டாகும் குதிரை நோய் (அகவ. 102), disease affecting horses, in the formation of tumours in the legs.

[ஒருகா. அடு = ஆடா = ஆடா. அடுதல் = கடுதல், வேதம். குதிரையின் காலில் உண்டாகும் கட்டி. பிறகட்டிணைப்பை போல் பழுத்து உடையாததாயும் இருக்கலாம்.]

ஆடாச்சரக்கு *ḍāḍā-c-carakku*, பெ. (n.) குடேற்று வதால் ஆவியாகிவிடாத மருந்துச் சரக்கு; *drugs which do not pass off or disappear, as gas when heated (S.D.)*.

[ஆடா பாக்க see *ḍāḍā*]

ஆடாசம் *ḍāḍāsam*, பெ. (n.) ஒருவகை நஞ்சு (செந்தி), a kind of arsenic (S.D.).

ஆடாதிருக்கை *ḍāḍātirukka*, பெ. (n.) ஒருவகைத் திருக்கையின் a kind of shark. ஆடுவான் திருக்கை லாகக, see *ḍāḍāvāṇa tirukka*

ஆடாதோடை *ḍāḍāṭṭāḍā*, பெ. (n) ஆடுதொடு மூலி என்னும் மருந்துச்செடி; *medicinal shrub. ஆடுதொடு மூலி பாக்க, see ḍāḍāṭṭāḍā*

ம. ஆடலோட; க. ஆடுகோடெ, ஆடலோடெ, தெ. அட்டாரகு. து. ஆடலோடு, பேடலூடந்தியடி. *Skt. ājarusa Pkt. ājalusa H. aḍuḍā. Mar. aḍujāsa. Guj. araduso. Sini. ḍāḍāṭṭāḍā*

[ஆடு + தொடு = ஆடுதொடை = ஆடுதோடை = ஆடாதோடை தொடு = தொடை (தொடுவது, தொடப்படுவது, தின்பது). ஒ. நோ. கொடு = கொடை (கொடுப்பது, கொடுக்கப்படுவது, கொடுக்கப்படும பொருள்). ஆடுதொடை = ஆடாதோடை (பேச்சு வழக்கிலுள்ள திரிபு). ஆடாதோடை = ஆடு விருப்பித் தின்னும் தழைகளுள்ள செடி. இதற்கு ஆடுதொடுமூலி என்ற பெயருள்ளமை காண்க.]

இதற்கு மருத்துவதாய் (மவத்திய மாதர்) என்று வடமொழிமொழிகள் பெயரிட்டு வரங்குகின்றன. ஆடுகள் விருப்பித்தின்மூலம் இச்செடி 8 முதல் 10 அடிவரை வளரும். இது குறுகலாயும், முனையிற கூம்பும், அடித்தளம்முடி கிளைகள் கிளைத்துயிருக்கும். இதன் பூக்கள் மஞ்சளும் நீலமும் கலந்த நிறத்தொடு வெண்பூளிகள் உட்கூறுமிருக்கும். இயூரன்டிள் ஒவ்வொரு பகுதியும் மருத்துவத்திற்குவாம். இது சிறித்சுடையதாய், நறுமணமுள்ளது இதன் காய்கள், இரும்பும், வலியும் அகற்றும் குணமுள்ளவை. இலைகள், பூக்கள், வேர், பட்டை ஆகியவற்றைப் பொடித்தும் கருக்கிடும் பயன்படுத்தப்படும். இலைகள் எணை, வலி, இரும்பு போக்கும, இரும்பும், கால்சர்சல், சளி, மான்சளி, ஈளை முதலிய நுணயிர் நோய்களைக் குணப்படுத்தும்.

இதன் இலைவடிகள் தூதுவணமையும் கண்டப் கத்தரிமையும் சேத்துக்கருக்கிட்டுக் (கடியாமை) கொடுத்தால் வலிநிலுள்ள பூச்சிகள் நீங்கும்.

இதனால் அனைத்து நோய் நுண்ணுயிரிகளும் சாகும். மற்றக் கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து இன்கியமகக்கிக் (லேகிம்) கிளறி உள்ளன, ஈளை, மூக்கில் குருதிவடிதல், பலவில குருதி வடிதல் ஆகியவை நிற்கும். ஈளை ஊளைக் காச்சீசல (கப்பாதகராய்), வலிற்றுப் போக்கு (அதிசராபேதி), தன் கழிச்சல் (சீதபேதி) முதலியவற்றிலும் குருதி விழுவதைக் குணப்படுத்த இவ்விலைச்சாறு மிகவும் உதவும்.

இதன் இலைச்சாற்றுடன் தேனும் இஞ்சிச்சாறும் சேர்த்து மாச்சீசளி, இரும்பு, ஈளை ஆகியவற்றுக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கப்படும். இதன் வேர் மூலத்தை கெளண்டபேறூதல் பூதலிய நாமு வகிசெருக்கும், மாச்சீசளிக்கும் குழந்தைகள் அள்ளாந் தத்திற்றும் கருக்கிட்டுக் கொடுக்கலாம்.

இதன் பூ கண்ணோய்க்கு மேலே வைத்துக் கட்டவதும், இதன் வேர் கெளண்ட (கபம்) அறுக்கும். இதனுடன் மந்தக் கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்து நெய்மமாக (தைலம்) வடித்து, மாடி நோய்களுக்கும், இரும்பால் ஏற்படும் செருகுவலிக்கும் பூசிக் மருந்தாகப் பயன்படுத்தலாம்.

யுனானி மற்றும் ஆயுர்வேத மருத்துவர்களும் இதன் பொடி இன்கியம தெய் ஆகியவற்றை மருந்தாகப் பயன்படுத்துவர்.

Malabar wintercherry or Malabar nut shrub—*Achatoda vesica* alias *A. pubescens*. In Sanskrit, it is termed 'Vaidya Matha' which means physicians mother i.e. physicians private remedy. It is a medicinal shrub 8 to 10 ft. in height with leaves narrow, and lanceolate; the stem is many branched, flowers with petals, whitish spotted, sulphur coloured at the throat and dark-purple at the limb. It is so called from its being eaten only by goats. It is commonly found in gardens, hedges, fields, plains and other waste lands in Malabar and other places in S India, Nepal, Bengal etc. All the parts of this plant are bitternish, slightly aromatic and especially the fruit is supposed to be antispasmodic.

The leaves, flowers, root and bark are all used medicinally, mostly in the form of powder, infusion of the root and decoction of or extract, from the leaves

The leaf is an expectorant, antispasmodic and antiperiodic. It is used in cough, asthma, ague, catarrh, chronic bronchitis, phthisis and other pulmonary affections.

It is given in conjunction with the leaves of *Solanum trilobatum* (கூரதவரை) and *Solanum jacqure* (கண்டங்கத்தி) by our native physicians internally in decoction as an anthelmintic for killing intestinal worms. It also kills other bacterial germs in water. An infusion of this plant is similarly found useful by Dr Watt as an antiseptic to destroy germs in drinking water. By mixing the leaves with other bazaar drugs, an electuary is prepared and given for consumption, epistaxis, bleeding from the teeth etc.

The juice of the leaves is much valued in cases of pneumonia, diarrhoea and dysentery especially in hemoptysis and in the bleeding in dysentery. The fresh juice of the leaves mixed with honey or ginger juice is an excellent cough mixture useful in bronchitis, asthma and consumption. The dried leaves are made in to cigarettes and smoked with much benefit in asthma.

A decoction of the whole plant is much used in cramps and intercostal convulsions in children

The fresh flowers are bound over the eyes in ophthalmia. The root is an expectorant and is used as a substitute for senega. The oil prepared from this plant along with other drugs forms an external application in affection of the chest and especially in phthisis

Unani doctors use this as powder and as an electuary and Ayurvedic doctors prepare also Ghrita and Tailams out of this for curing diseases (S.D.)

ஆடி¹ அடி, பெ. (n) 1. கண்ணாடி; mirror "பொன்னினாடியித் பொருத்துப் பிற்போர்" (மணிமே. 19 90). 2. உவம்ண்ணோடு மணல சேத்துருக்கிச் செய்யும் பளிங்கு, transparent quartz made of sand mixed with fuller's earth-crystal glass (S.D.) "விதிமன னாடியின வட்டங் குயினறு" (மணிமே. 8 47). "அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல்" (குறள். 206)

ம., க. ஆடி, Sinh. āḍassa

[ஆடு + இ - ஆடி. தன்மையடுத்தோர் அல்லது பொருளின உருவநிலமாடுதலால் கண்ணாடியும் பளிங்கும் ஆடி என்று பெயர் பெற்றன.]

ஆடி² அடி, பெ. (n) 1. காற்று (கறி. அக.); wind. 2. நாரை; orange

[ஆடு + இ - ஆடி. ஒருகா. காற்று மோதி ஆடச் செய்யும் இயல்பால் ஆடி எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆடி³ அடி, பெ. (n) நண்டு, crab. ஷ. டார்க்க, see ஓடி.

[நண்டு + தெண்டு + நேடு + நேடி + ஏடி + ஆடி - 'நெண்டு' தெலுங்கில் 'என்ட்.றா' என்றும், துளுவில் 'ஏடி' என்றும், தமிழ் கண்ட மலையாள மொழிகளில் ஆடி என்றும், சமற்கிருதத்தில் 'ஆஷாட்' என்றும் உருபு திரிந்தது.]

ஆடி⁴ அடி, பெ. (n). 1. நான்காம் மாதமாகிய கடகம், the fourth Tamil month, (July + August). 2. இருபத்தோராம் நாண்மீன் (நட்சத்திரம்), கடைக்குளம் (உத்திராடம்) (திவா.); 21st star in asterism. 3.

பகலில் 12 நாழிகைக்குமேல் இரண்டு நாழிகை கொண்ட முழுத்தம் (முசுத்தம்) (விதான. குணா.73); auspicious time of 48 minutes, from 4h-48m. to 5h-36m. after sunrise.

ம., க. ஆடி; தி. ஆடி

[Skt. āṣāḍa < த. கடகம் (ஆடி)]

கடகம் பார்க்க, see kadagam.

ஆடி⁵ ஐதி, பெ. (n) படிவாணி; a kind of nail (செ அக)

ஆடி⁶ ஐதி, பெ. (n) ஓரக்கனின் பெயர்; name of a demon.

ஆடி⁷ ஐதி, பெ. (n) கூத்தாடுபவன், dancer. "மணிப்பய யரணினாடி" (பாரத அருக்கனாந்தவ. 113).

ம., க. ஆடி

ஆடிக்கரு ஐதி-k-karu, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதத்து நீருடை மேகம்; dark clouds of the month of Ādi, indicating plentiful rain in the ensuing monsoon. 'ஆடிக் கருவழிந்தால் மழை குறைந்து போம்'. (விள்)

[ஆடி + கரு]

ஆடிக்கழந்தல் ஐதி-kkaiṭṭal, பெ (n) 1. கடக (ஆடி) மாதம் பிறந்ததும் மாப்பிள்ளையைப் பெண் வீட்டுக்கு அழைத்தல், inviting newly wed man to a feast at the bride's house on the 1st of Ādi. 2. புதிதாக மணஞ்செய்து கொடுத்த பெண்ணை கடக (ஆடி) மாதம் முழுவதும் தாய் வீட்டில் தங்கியிருப்பதற்காக அழைத்தல், taking away or separating the bride from her husband, and putting her under the care of parents during the month of Ādi of their first year of marriage. This separation is indispensable to prevent conception in that month and delivery in the coming April which is believed to bring ruin upon the family (W).

[ஆடிக்கு + அழைத்தல்]

ஆடிக்காருவா ஐதி-k-kāruvā, பெ., (n) 1. கடக (ஆடி) பார்க்க; see kadaka-k-kāruvā. 2. கடக (ஆடி) மாதத்துக் காருவா (அழைப்பாசை) நாள், ஒரு நள்ளாள்; new moon of Ādi, auspicious day.

[ஆடி + காருவா]

ஆடிக்கால் ஐதி-k-kai பெ. (n) வெற்றிலைக்கொடி படலத்தக்கு முன்னேற்பாடாகக் கடக (ஆடி) மாதம் வயலில் தடும் அகத்தி (இ. வ.), West Indian pea-tree planted in the month of Ādi, its seeds to serve as a support for betel creepers.

[ஆடி + கால்]

ஆடிக்காற்று ஐதி-k-kāru, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதத்தில் கடுமையாக வீசும் தென்மேற்குப் பருவக் காற்று; high monsoon winds blowing from south-west, such as those characteristic of Ādi "ஆடிக்காற்றில் அம்பியை பறக்கும் போது இலவம் பஞ்ச எம்மாத்திரம்?" (பழ)

[ஆடி + காற்று]

ஆடிக்குறி ஐதி-k-kuri, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதத்து வளம்பிறையின் ஐந்தாம் பிறை (பஞ்சமி), ஞாயிறு வரின் மழை குறைவு, திங்கள வரின் பெரு வெள்ளம், செவ்வாய்வரின் சண்டை (போர்), அறிவன் (டீதன்) வரின் டெருங்காற்று, வியாழன் வரின் நல்ல விசையன், வெள்ளி வரின் பெரு மழை, காசி (சனி) வரின் விளை வில்லை யென்று மக்களிடையே நிலவும் நம்பிக்கை (ஆ. பி. சிந்); fifth day of the moon during the month of Ādi (July - August) which according to the belief of common people, will bring low rain if it falls on Sunday, flood on Monday, war on Tuesday heavy wind on Wednesday, good harvest on Thursday, heavy rain on Friday and no harvest on Saturday.

[ஆடி + குறி குறி = அடையாளம்]

ஆடிக்கறுவை ஐதி-k-karuvai, பெ. (n) நெல்வகை, a kind of short term paddy. (Pudu Ins. 191)

[ஆடி + குறுவை. குறுவிகாலத்தில் அறுவடை செய்மு நெல்லுக்குக் குறுவை எனப்பெயர். அந் நெல் கடக மாதமாய் ஆடிமாதத்தில் அறுவடை செய்தலால் ஆடிக்குறுவை எனப்பெயர் பெற்றது]

ஆடிக்கோடை ஐதி-k-kōḍai, பெ (n) கடக (ஆடி) மாதத்தில் அறுவடைபடாமை. நெல். (இ. வ.); extra rice-crop, harvested during the month of Ādi.

[ஆடி + கோடை]

ஆடிச்சி ஐதி-cici, பெ (n) கழைக்கூத்தாடிப் பெண் (புதுவை); woman who is an acrobat.

[ஆடிச்சி = ஆடுபவள். சி - பெ. பா. ஈது]

ஆடிடம் ஐதி-dam, பெ. (n) 1. விளையாடுமிடம் play-ground. "மன்னி யாடிடலு சேங்கொகொம்" (திருக்கோ 37) 2. கூத்தாடுமிடம், dancing stage.

[ஆடு + இடம்]

ஆடித்திசைத்தாள் ஐதி-t-igaiṇṇai, பெ. (n) சிற்றா முட்டி; plant

ஆடித்திங்கள் āḍi-(=āṅḡal, பெ. (n.) கடகத்திங்கள்; Tamil month Kadagam. (ஈழ) "ஆடித்திங்கள் பேரிருள் பக்கத்து" (சிவம், 23, 133.).

[ஆடி + திங்கள்.]

ஆடிப்பட்டம் āḍi-p-paṅḡam, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதத்துப் பவிரிடும பருவம்; cultivation season in the month of Āḍi. "ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை" (பழ)

க. ஆடிக்கந்தை.

[ஆடி + பட்டம்.]

ஆடிப்பண்டுகை āḍi-p-paṅḡikai, பெ. (n.) கடக (ஆடி) மாதப்பிறப்புக் கொண்டாட்டம்; first day of Āḍi, a day of feasting, mutual visits, when the sun is supposed to enter on its southern course (W).

[ஆடி + பண்டுகை.]

ஆடிப்பால் āḍi-p-pāl, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதப்பிறப்புண்டு செய்யும் விருந்தில் இடம் பெறாம தேங்காய்ப்பாலுணவு (இ.வ.); dish made of the milk of the coconut kernel and it is also the piece-de-resistance on the occasion of the first day of Āḍi

[ஆடி + பால்.]

ஆடிப்பாவை āḍi-p-pāvai, பெ. (n) ஆடிவில் (கண்ணாடியில்) தோன்றும் உரு; image in a mirror "ஆடிப்பாவை போல" (குறள், 8).

[ஆடி + பாவை.]

ஆடிப்பூச்சு āḍi-p-pūccu, பெ. (n) காணல்; mirage

[ஆடி + பூச்சு = தோற்றம்.]

ஆடிப்பூரம் āḍi-p-pūram, பெ. (n.) கடக (ஆடி) மாதத்துக் கணை (பூர்)நாளையின்று நடைபெறும் அம்மனை திருவிழா, festival celebrated in honour of the goddess in temples on the Pūram day in Āḍi.

[ஆடி + பூரம்.]

ஆடிப்பெருக்கு āḍi-p-perukku, பெ. (n) கடக (ஆடி) மாதம் பதினெட்டாம் நாளன்று காவிரியில் வெள்ளம் பெருகுவதைக் கொண்டாடும் விழா, festival held on the 18th day of Āḍi when the river Kāvi is supposed to be in spate

[ஆடி + பெருக்கு. பெருக்கு = வெள்ளப்பெருக்கு.]

ஆடிப்போ-தல் āḍi-p-pō-, 8 செ.ரு வி (v.i.)கட்டுக் தலைந்து போதல், ஆட்டங்காணுதல், to become shaky.

[ஆடி + போ = ஆடிப்போ (கட்டுவினை).]

ஆடியகத்தன் āḍiya-kittan, பெ. (n.) தில்லை மரம் (சித் ஆக.); blinding tree.

ஆடியமாவாசை āḍi-y-amāvāśai, பெ. (n.) கடகக் கருண பார்க்க; see kadaka-k-kāruvā.

[ஆடி + அமாவாசை.]

ஆடியமாவாசையைத் தமிழில் கடக்கக் கருவா என்பர்.

ஆடியல் āḍiyal, பெ. (n.) அசைவுத் தன்மை; shaking "ஆடியல் பெருநாவாய்" (மதுரைக் 83).

[ஆடு + இயல்.]

ஆடியற்பெயர் āḍiyar-peyar, பெ. (n.) இளந்துணை மகர் தம் விளையாட்டு வகையான் ஊரீழ அப்போதே குரல் பட்டிபுத்திரர், கங்கை மாதிரர் எனறாற போலப் படைத்திட்டுக் கொண்ட பெயர், assumed name as pseudonym chosen by players to suit the particular game. "கடிவரு வழக்கின் ஆடியற பெயரே" (தொல் சொல். 165)

[ஆடு + இயல் + பெயர்.]

ஆடியறவெட்டை āḍi-y-aravettai, பெ. (n.) கடக (ஆடி) மாதத்திலுண்டாகும் பொருள் முடை (இ.வ.); time of high prices or scarcity, usu. associated with the month of Āḍi (Loc.)

[ஆடி + அற + வெட்டை. அற = முற்றிடம்; வெட்டு + வெட்டை = இல்லாமற் போதல், பொருள் தட்டுப்பாடு. உழவர்களிடம் பொருள்முடையும் பணமுடையும் ஏற்படுங்காலம் என்னும் கருத்தில் ஆடியறவெட்டை என்னும் தொடர்பாடிக் தோன்றிவிடுகலாம்.]

ஆடியோடுஞ்சர்க்கு āḍiyōḍuñ-carakku, பெ. (n) முதலில் நெருப்பிற கருகிப் பின் நிலையம் மறைந்து பதவகிக்கும் சர்க்கு; mineral which first melts in a crucible and is then sublimated gradually as mercury, sulphur, etc., do.

[ஆடி + ஒடும் + சர்க்கு]

ஆடிவழி āḍi-vali, பெ. (n) புதிய மணமக்களை முதலாளிகள் கடக (ஆடி)மாதத்தில் பெணவீட்டாக அழைத்து வந்து செய்யும் சீர் (தெ. ஆ.); presents made by the bride's parents to the couple at the feast given to them during Āḍi

[ஆடி + (அழை) வழி.]

ஆடிவாணன் āḍi-vāṇṇ, பெ (n) நெல்வகை; a kind of paddy (P.T.L.)

ஆடிவிலை *āḍi-vilai*, பெ. (n.) உருப் பெருக்கிக் காட்டுங் கண்ணாடி; lens.

[ஆடி + விலை.]

ஆடிவெள்ளி *āḍi-veḷi* பெ (n) கடக (ஆடி)மாதம முன்றாம வெள்ளியன்று வாழ்வரசியாள் (சுமங்கலிகள்) நோற்கும் நோன்பு; religious ceremony observed by married women on the 3rd Friday of the month of Āḍi, with a view to praying the Amman goddess to bestow longevity and for the welfare of their husbands and families.

[ஆடி + வெள்ளி.]

ஆடு¹-தல் *āḍu-*, 5. செ.கு வி (vi) 1. அசைதல்; to move, to wave, to swing, to shake, to vibrate. ஆடுகமை 2. கூத்தாடுதல் (பிங்.), to dance, to gesticulate, to play. "அம்பலத்தாலான" (பெரியபு கடவுள் வா.) 3 வினையாடுதல்; to play. "அகன்மலையாடி" (மணிமே 10;55) 4. நீராடுதல்; to bathe, to play in water "பூக்கழற் பொய்கை யாடச் சென்றோன்" (மணிமே. 17.32). 5. பொருதல்; to fight "மற்றவனோ டாடி.....மாயந்ததனை" (கந்தபு புத்த. சிங்கபு 460). 6. அலைதல், திரிதல், to go, to proceed, to wander about, to pass to and fro. "ஆடித்திரிந்து நான் சுற்றும் கேட்டதும்" (நாய, சச்சிதா.5). 7. முயலுதல்; to practise, to persevere, to make continued exertion. "இளைப்பாற ஆடுமகள்" (புழமொ. 150). 8. பிறத்தல்; to be born. "மாசை மாக்கடன் மன்னவ னாடலின்" (சீவக 911). 9. உலாவதல்; to wander. "இளமறையாடும்" (கலித் 41) 10 சுற்றிவருதல், to rotate பம்பரம் ஆடுகிறது 11. சண்டையில் திரிதல்; to move as if in a fight. "வருந்தி ஆடினாள் பாடினாள்" (தனிப்பா தி 1பக் 103). 12. அவசுக்கு மீறி அதிகாரஞ் செய்தல், to exercise powers transgressing the limits. ஓரேயடிபாய் ஆடாதே (உ. வ) 13 மனத்தளாதல், மனங்குமுடிபுதல்; to vacillate, to be confused, ஆடிய உள்ளம் 14. வலி தளாதல், to become weak. டல் ஆடிப் போயிற்று (உ.வ). 15 ஒலித்தல், to throb. வண்டாடும் பூம்பொழில். 16 தடித்தல்; to quiver. "வாட் கண்ணிடனாட்" (பு.பெ 12). 17. குறுங்குதல்; to shudder, to tremble. கையில் வளையாடுகிறது. 18 தடுமாறுதல் (பு.கை), to be disconcerted (Pond.) 19. பொறி (எந்திரம்) முதலிய, வறநில அரைத்தல்; to be crushed in a mill "ஆடுகைக்குப் பக்குவமான கருமபுபோல

இனிதாயிருக்கிற மொழியையும்" (திவ் பெரியாரு 295, விவாபக். 464). 20. விழுதல்; to fall "இவளிடைய யாசைப் பட்டாமிற்று கோட்டிடை யாடிற்று" (திவ். பெரியதி. 1.2.3, அரும. பக். 65) 21 புணர்நல் (நாமதீப), to cohabit. 22. செருக்குதல்; to be proud or conceited.-5, செ. குன்றாவி. (vt) 23. சொல்லுதல்; to tell. "அவர் சொல்லியவாறே யாடினார்" (திருவிளை. விற்றகு 61) 24. செய்தல், to do, perform, to fight; "அமராடுதல்" (பிரபோத. 27,21) 25. நுகர்நல் to enjoy (சிலப்பதிக. 15). 26. பூசுதல், to rub, to smear as with sandal paste. சந்தம ஆடிய மேனி. 27. அளைதல், தழாவுதல்; to mix, to stir. வண்டு தேனாடிவது. ம.வி. (id-u) 28 அரைசாடுதல், அன்மெல அரைசுதல், to sway தெனறவில் பூங்கொடி அரைசாடுகிறது. 29 ஆலையாடுதல், ஆலையிலிட்டு அரைத்தல்; to crush in a machine. இன்றுதான் கருமபு ஆலையாடி முடிந்தது. 30 இணலாடுதல்-புணர்நல், to copulate, as snake do பாம்பு இணலாடுகிறது. 31. ஈயாடுதல்- ஈமொய்த்தல்; to swarm about. இனிப்புள்ள இடத்தில் ஈயாடும. 32 ஈயாடாமை-பொலிவினமை, to show no emotion. அவன் முகத்தில் ஈயாடவில்லை. 33 உண்டாடுதல் - விருந்தணடு மகிழ்தல்; to revel உண்டாடும் செல்வரா நாம்? 34. உரையாடுதல் - கலந்து பேசுதல்; to converse. அவரொடு நாங்கள் உரையாடினோம். 35 உறவாடுதல் நட்புக் கொள்ளுதல்; to become friendly. பகையாடு குடியை உறவாடிக்கெடு. 36. உண்டாடுதல்- இடைப்புகுதல்; to intervene. ஐயம் ஊடாடாத நட்பு 37 எண்ணையாடுதல் - செக்கிலிட்டு அரைத்தல் to press oil seeds. ஒரு மூட்டை என்னை எண்ணையாடினார். 38 எடுத்தாடுதல் - சொல்லிக்காட்டுதல்; to mention and dwell on - as one's own good actions. பெரிய உதவி செய்துவிட்டவளபோல அவள என்னை எடுத்தாடி விட்டாள் (உ.வ) 39 எதிராடுதல் - எதிர்த்துப் பிசுதல்; to oppose. என்னோடு எதிராட உளக்கென்ன துணிச்சல்? 40. ஒப்புக்கு ஆடுதல் - பற்றுள்ளவன போல் நடத்தல்; to behave as if interested. அவன் ஒப்புக்கு ஆடுகிறான், நம்பாதே 41. ஒளிந்தாடுதல் - நம்பிக்கையூட்டி ஏமாறுதல்; to deceive by giving hope இதை ஒளிந்தாட்டமெல்லாம் என்னிடம் செல்லாது. 42. (அ) ஓடியாடுதல் - விரைந்து செயற்படல்; to act vigorously. அவரால் முன்னைப் போல ஓடியாட

முடியாது. (ஆ). ஓடியாடுதல் - ஆலைத்து வேலை செய்தல்; to run hither and thither, work hard. இளமைக் காலத்தில் ஓடியாடிச் சம்பாதித்தார். 43. (அ). ஓரியாடுதல் - தன்னை எவரும் தொடரமுடியாதபடி நஞ்சு மூழ்கியும் நீந்தியும் நெடுநேரம் விளையாடுதல்; to play in water by diving and swimming so as to make it impossible for others to catch him. ஓரியாடுதலில் அவன் வல்லவன். (ஆ). ஓரியாடுதல் - துணைக்கு எவருமின்றித் தானே வருந்திப் பணியாற்றுதல்; to work all alone without help. அவனொருத்தியே ஓரியாடுகிறான்; யாராவது துணைக்குப் போகக் கூடாதா? 44. கடலாடுதல் - விழாவினை போது கடலில் நீராடுதல்; to bathe or swim in the sea. இத்திர விழாவினை போது மக்கள் கடலாடுவர். 45. கண்டவ னோடாடுதல் - கண்டவர்களோடு பழகுதல், to move with worthless people. கண்டவனோடாடிச் செல்வமெல்லாம் தொலைத்துவிட்டான் 46. கண்ணாமூச்சியாடுதல் - ஒளித்து வைத்துப் பேசுதல்; play hide and seek. என் பத்துக்கம் எங்கே சொல். எனனோடு கண்ணாமூச்சியாட வேண்டாம். 47. (அ) கயிறாடுதல் - கயிற்றின் மேல் நடக்கும் கழைக்கூத்தாடுதல்; to perform on stretched rope. 'ஆரியர் கயிறாடு பறையின்' (குறுந்.7.). (ஆ) கயிறாடுதல் - கயிற்றின் இருமுனைகளையும் இரு கைகளில் பிடித்தவாறு மேல் கீழாக வீசிச் சுற்றிச் சிறுமியர் குதித்தாடும் விளையாட்டு; to play with skipping ropes. அவன் நன்தாகக் கயிறாடுகிறான். 48. கவித்தாடுதல் - பெருமகிழ்ச்சியடைதல்; to rejoice. பிறந்த நாளன்று மாமா பரிசுப ஆடாருந் களோடு வரக்கண்டு குழந்தைகள் களித்தாடினர் 49. கழையாடுதல் - கழைக் கூத்தாடுதல்; to dance on a pole. அவன் கழையாடலில் வல்லவன். 50. காறாடுதல் - செல்வமுடையாராதல்; to become rich. "காலாடு - போழ்தில் கழிகிளைஞர் வானத்து மேலாடு யீனின் பலராவர்" (நாலடி.113) 51. (அ) காற்றாடுதல் - காற்று வீசுதல்; to blow. இன்று கொஞ்சமும் காற்றாடவில்லை. (ஆ) காற்றாடுதல் - உலர்ந்தல்; to dry in the wind. சரத்துணியைக் காற்றாடப் போடு. 52. குடித்தாடுதல்; மது வருத்திச் செல்வம் அழித்தல்; to squander wealth through drinking. அவன் சொத்தெல்லாம் குடித்தாடி விட்டான் 53 குறையாடுதல் - விலை குறைக்கு மாறு கெடுதல்க் கேட்டல்; to ask repeatedly to lower

the price. நானெல்லாம் குறையாடினாலும் விலை குறையாது. 54. கூத்தாடுதல் - மகிழ்ச்சி உற்றினைத்தல்; to revel in happiness. மூதல் வருப்பில் தேறியதற்காக ஓரேயடிபாகக் கூத்தாடுகிறான். 55. கெடுதல்க் கூத்தாடுதல் - விடாமல் குறைவிரந்து கேட்டல்; to beg, to request repeatedly. நீ என்ன தான் கெடுதல்க் கூத்தாடினாலும் அவன் தரப் போவதில்லை. 56 கையாடுதல் - பணம் மோசடி செய்தல், to swindle money. அவன் ஒரு பெருந்தொகையைக் கையாடி விட்டான். 57. (அ) கொண்டாடுதல் - புகழ்தல், to praise. கொடுப்பவனை எல்லாரும் கொன் டாடுகின்றனர். (ஆ). கொண்டாடுதல் - விழாச் செய்தல்; to celebrate a festival. நாங்கள் பிறந்தநாள் கொண்டாடினோம் 58 கோலாடுதல் - அடித்தல், to beat with a stick. கோலாடினால் குரங்காடும 59. சதைவாடுதல் - அன்பு (பாச) உணவு வெளிப்படுத்தல்; to express feeling of affection, attachment. தன்னை மறிக் காத மகனென்றாலும் அவன் நோய்வாய்ப்பட்டதறிந்து தந்தை கதறுகிறார், தண்ணாவிட்டாலும் தன் சதைவாடுகிறது. 60 (அ). சாமியாடுதல், மருளேதியாடுதல்; to speak and act as if possessed by a spirit. அவன் நேற்றுச் சாமியாடினான். (ஆ). சாமியாடுதல் - அலைக்கப் படுதல்; to undergo suffering frequently. எனக்கு ஒன்றுத் தெரியாமதென்று ஏய்க்கப் பார்க்கிறான். அவனைச் சாமியாட வைக்கிறேனா இல்லையா பார். 61. சீறாடுதல் - பிணங்கிக் கொள்ளுதல்; to get angry and quarrel. அவன் சீறாடிக்க் கொண்ட தாய்விட்டுக்குப் போய்விட்டான். 62. சும்மா ஆடுதல், காரணமின்றிப் பேசுதல் அல்லது செயற்படுதல்; to speak or act without reason கண்டவன் பேச்செல்லாம் கேட்டு இப்படிச் சும்மா ஆடாதே. 63. குறையாடுதல் - கொள்ளையுத்தல், to rob, to plunder திருடர் புகுந்து அவன் கடைபைச் குறையாடி விட்டனர். 64 சொல்லாடுதல் - பேச்சுக் கொடுத்தல்; to converse அவனோடு சொல் லாடிப்பார். 65 சோற்றுக்கு ஆடுதல் - சோற்றுக்காகச் சொன்ன படி செய்தல்; to do anything just to eke out a living. அவன் சோற்றுக்கு ஆடுகிறவன். 66 சோற்றுக்குத் திண்டாடுதல் - வறுமையி லவாடுதல், to starve and suffer from poverty. அவன் சோற்றுக்குத் திண்டாடுகிறான். 67. தலை கால தெரியாமல் ஆடுதல் - செருக்குடன் நடத்தல்; to

behave with pride. திகரென்று பணக் காரணாகி விட்டதால் அவன் தலை கால் தெரியாமல் ஆடுகிறான். 68. தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடுதல்—அளவுக்கு மீறிப் போற்றுதல்; to praise excessively. 'தொடக்கத்தில் 'அவரே என தலைவர்' என்று தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடினான் 69. தலை மேல் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு ஆடுதல் - கட்டுக்கடங்காத பற்றால் அடிமை யாதல்; to shower love in excess and become a slave to it திருமணமான புதிதில் அவனைத் தலைமேல் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு ஆடினான். 70 தலையாடுதல் - தலைநடுங்குதல் shake of head because of old age. அந்த மூதாட்டிக்குத் தலையாடுகிறது. 71. தலைவிரித்தாடுதல் - மிகுப் பரவி மேலோங்கி நின்றல்; to dominate by wide spreading. எங்கும் வறுமை தலைவிரித்தாடுகிறது. 72 திக்குமுக் காடுதல் - திணறுதல், to be choked strangled. என்ன செய்வதென்றறியாமல் திக்கு முக்காடினான். 73. திண்டாடுதல் - எய்தப்பெறாது வருந்துதல்; to lament over not acquiring. செலவுக்குக் காசு இல்லாமால் திண்டாடினான். 74. திருமுழுக்காடுதல் - தெய்வத் திருமேனியை முழுக்காட்டுதல்; to ceremoniously immerse an idol in water இதரவன் திருமுழுக்காடுங் காட்சி அடியார்க்கு இன்பந்தரும். 75. நகையாடுதல் - எள்ளி நகைத்தல்; to laugh derisively. அவன் கோலத்தைக் கண்டு அளவையும் நகையாடினார். 76. (அ). நடமாடுதல் - அங்குமிங்கும் நடத்தல்; to walk about. அவர் நோய்வாய்ப்பட்டதிலிருந்து சரியாக நடமாடுவ தில்லை. (ஆ). நடம் ஆடுதல் - நடனம் ஆடுதல், to dance. இதரவன் நடம் ஆடும் கோயில் தில்லையம் பலம். 77. (அ). நாடகமாடுதல் - நடத்தல்; to act as in a play. நன்றாக நாடகமாடுகிறான் இவன் (ஆ). நாடகமாடுதல் - நடத்த. ஏமாற்றுதல்; to cheat by acting cleverly. இப்படி நாடகமாயே என செவ்வெல்லாம் கரைத்து விட்டார்கள் 78 நாயாடுதல் - பேச்சுக்குப் பேச்சு எதித்துப் பேசுதல்; to retaliate. இப்படி நாயாடினால் எந்த மாயியார் தான் பொறுத்துக் கொள்வார்? 79 நிழலாடுதல் - குறிப்பாகத் தோன்றுதல்; to appear like a shadow. வெற்றி பெறுவேன் என்பதற்கான அறிகுறிகள் நிழலாடுகின்றன. 80 நின்றுாடுதல் - நிலை பெயராமல் கழுத்துத் திட்டுதல்; to rotate firmly fixed to a spot. பம்பரம் நின்றுாடுகிறது. 81. (அ)

நீராடுதல் - நீர் நிலையிலிருந்து கிட்டுதல்; to bathe in stagnant or running water அவர் ஆற்றில் நீராடினார். (ஆ). நீராடுதல் - வாலாமை நீங்கக் குளித்தல்; to bathe after menstruation or child birth மகவீன்ற அவள் இன்று நீராடினாள். (இ) நீராடுதல் - முழுக்க வியந்தல்; to perspire, to sweat. வெயிலில் இரைக்க இரைக்க ஓடி வந்ததால் அவர் உடம்பு நீராடிப் போயிற்று. 82. நீராடுதல் - இடித்துப் பொடிபடச் செய்தல்; to pulverise. "இருநிலை கரம்மைப்பட்டுத் தாடி" (பெருமபண் 93) 83 (அ) நெளிந்தாடுதல் - ஒளிந்தாடுதல்; to dance twisting the waist. பாம்பைப் போல் அழகாக நெளிந்தாடுகிறாள். 84 (அ). பகடையாடுதல் - குதாடுதல்; to gamble. தருமன் பகடையாடி நாடிழந்தான் (ஆ) பகடையாடுதல் - எளிதில் பணம் திரட்டுதல்; to earn by easy means. இதென்ன பகடையாடிக் கிடைத்த சொத்தா? 85 (அ) படமாடுதல் - உருவப்படம் அல்லது உருவச்சிலை இருத்தல்; presence of idol or photo.

"படமாடுங்கோவில் பரமற் கொன்றீயில்" (திருமுந்) (ஆ) படம் ஆடுதல் - திரையிடப்படுதல், to screen a film. அந்தக்கொட்டகையில் என்ன படம் ஆடுகிறது? 86. படமெடுத்தாடுதல் - சீறிப் பேசுதல்; to speak with fury. அவன் ஏன் இப்படிப் படமெடுத்தாடுகிறான்? 87. பணம் ஆடுதல் - செல்வம் மிக்கிருத்தல்; to have plenty of money. அவரிடம் பணம் ஆடுகிறது. 88. பணம் கட்டி ஆடுதல் - பணத்தைப் பந்தமாக வைத்து ஆடுதல், to lay money as bet. சீட்டாடுவோர் பணம் கட்டி ஆடுவது தவறு. 89. பணம் விளையாடுதல் - பணம் செலவழித்து நினைத்ததை முடித்தல்; to achieve things desired by bribing. அவன் வென்றதன் காரணம் பணம் விளையாடியதுதான். 90 பந்தாடுதல் - செம்மையாக உடைத்தல்; to give a severe kick. அந்தத் திருடன் கிடைத்திருந்தால் எல்லோரும் அவனைப் பந்தாடிவிட்டிருப்பார்கள். 91. பம்பரமாடுதல் - ஒய்வின்றி அலைந்து வேலை செய்தல்; to work hard without taking rest. ஒரே நேரத்தில் அத்தனை வேலை கொடுத்தால் என்ன செய்வது? என்னால் பம்பரமாட முடியாது. 92 பாய்ந்தாடுதல் - அகூசத்தக்க விரைவுடன் விளையாடுதல்; to play with such speed as to frighten the opponents, சடுகுடு விளையாட்டில் அவன் பாய்ந்தாடினால் எதிர்ணி தோற்பது உறுதி. 93. புருந்து விளையாடுதல் - திங்காட்டி ஆடுதல்; to play

with remarkable skill. அந்த வேலையை அவனிடம் கொடுங்கள்; புகுந்து விளையாடிவிடுவான். 94. பூத்தாடுதல்-அழகால் பொலிதல்; to shine with beauty தாமரை பூத்தாடுகிறது 95. பேயாடுதல் - தனக்குத் தானே வருந்துமாறு செய்தல்; to make one feel sorry for his own faults. எனக்கொன்றும் தெரியாதென்று நினைத்திருக்கிறான். நான் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தினால் அவன் பேயாடுகிறானா இல்லையா என்று பார். 96 பொடியாடுதல் - புகுதி படிதல்; to be covered with dust. "பொன்னுறு நறுமேனி பொடியாடிக்கிடப்போள்" (சிலப். 19, 40) 97. (அ). போராடுதல் - தொடர்ந்து சண்டையிடுதல், இடைவிடாமல் முயலுதல்; to struggle continuously to work hard especially to achieve the objective. எத்தனை காலம்தான் போராடுவது? போராடாமல் நலம் விளையுமா? (ஆ). போராடுதல் - மல்லுக்கு நிற்பல். தொடர்ந்து வம்புச் சண்டைக்கு நிற்பல்; to argue unnecessarily. உன்னோடு போராட என்னால் முடியாது. 98. மஞ்சாடுதல் - வெண்மேகம் தவழ்தல்; white cloud seen above the hills or mountain. மலைமேல் மஞ்சாடுகிறது. 99. மல்லாடுதல் - விடாப்பிடிச் சண்டையிடுதல்; to quarrel wantonly. அவனோடு மல்லாட யாரால் முடியும்? 100 மாலாடுதல் - கதிரைப்பிடித்தத் தொங்கிய வாறு ஊசலாடுதல்; to swing by gripping the rope with one hand. வேடன் மலைத் தேனழிக்க மாலாடுகிறான். (ஆ). மாலாடுதல் - வட்டக் காட்சியில் விளையாட்டு வீரர் கயிற்றூசல் கம்புகளை மாற்றிப் பற்றிப் பாய்ந்தாடுதல்; to perform an aerial trapeze கோமாளிகூட வட்டக் காட்சியில் வேடிக்கையாக மாலாடிக்கீழே விழுகிறான். 101. மன்றாடுதல் - கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளுதல்; to make a humble request. தன்னை மன்னிக்குமாறு மன்றாடினான். 102. மாறாடுதல் - மாறாள் சுருத்தைக் கூறுதல்; to speak opposing a doctrine. இந்தக் கொள்கைக்கு அவன் சர்ப்பாக இருப்பான் என்று நினைத்தோம் ஆனால் அவனே மாறாடுகிறான். 103. மூச்சாடுதல் - உயிரிடுதல்; to breathe gently to show presence of life. அவன் இறக்கவில்லை, இன்னும் மூச்சாடுகிறது. 104. வழக்காடுதல் - வழக்குத் தொடுத்தல்; to file a case. உன்யீது வழக்காடப் போகிறேன். 105. வளையாடுதல் - மங்கலமாடல்; to become auspicious. வளையாடுங்கையால் உன் வுண்ண வேண்டும். 106. வளைந்தாடுதல் -

இசைந்து செல்லுதல், ஒத்துப் போதல்; to consent, acquiesce. உன் விருப்பத்துக்கு என்னால் வளைந்தாட முடியாது. 107. வாயாடுதல் - தொடர்ந்து பேசித் தீந்தல்; to go on speaking to one's own satisfaction. என்னதானிருந்தாலும் இப்படி வாயாடக் கூடாது. 108. வாலாடுதல் - பலாநுப்புவல் வேண்டுமென்றே தான் முந்திச் செய்தல்; to carry out a work not wanted by. தலையாடுமுள்ளே வாலாடுகிறது பார்த்தாயா? 109. வீம்புக்கு ஆடுதல் - தன் இயலாமையை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் செயற்படுதல்; to do a work concealing one's inability. அந்தப் பயல் வீம்புக்கு ஆடுகிறான்; அந்த வேலை அவனால் முடியாது. 110. வேடங்கட்டியாடுதல் - திறமையாகப் பொய்த்து நடத்தல்; to act with talent நீ என்னதான் வேடங்கட்டியாடினாலும் இங்கு ஒன்றும் நடக்காது. 111. வேண்டுமென்றே ஆடுதல் - வம்புக்கிழுத்தல்; to indulge in a quarrel wantonly நான் சுமையிருந்தாலும் அவன் வேண்டுமென்றே ஆடுகிறான். 112. விலையாடுதல் - விலை பேசுதல் (நெல்லை); to bargain. 113. களையாடுதல் - பிஞ்சு பிடித்தல்; forming of young fruit. பலாமரம் களையாடிக்கிடுகிறது (நெல்லை). 114. நாடாடுதல் - பலவீனங்களில் திரிதல்; to wander. அவன் ஒரு நாடாடி (உ.வ.). 115. உடனாடுதல் - இணை பிரியாது தோழமை கொள்ளுதல்; to become close friend. அவன் இவனுக்கு உடனாடி (உ.வ.)

ம., க., தெ., பட. ஆடு, கோத., து., ஆடுவி: குட., கொலா. ஆட; குட. ஓடு. நா. ஆர்.

[ஆல் - ஆள் - ஆலு - ஆடு (ஒ.நோ: நீள் - நீலு - நீயு) ஆல் = சுற்றுதல், சுழல்தல். ஆல் - ஆள் = செயற்பாடல், செய்தல், அடைதல். ஆள் - ஆலு - ஆடு = செய், அசை, நடுங்கு, விளையாற்று, விளையாடு.]

ஆள் = முதலிலைத் தொழிற்பெயர். ஆள் - ஆலு = மேற்பார் - ஆட்சி செய். ஆலு - ஆடு = செயற்படுத்து, விளைக்கொள் எனப் பிறவினையாயும், செய், இயங்கு எனத் தன் வினையாயும் வழங்கும். 'ஆலு' தன் வினையாயும் 'ஆடு' பிறவினையாயும் பண்டு வழங்கினும், 'ஆடு' பிறவினையப் பொருளிர்த்து தன்வினைப் பொருளில் வழக்கின்றியதாகல் வேண்டும். 'கொள்' தன்வினைப் பொருளினும் 'கொடு' பிறவினைப் பொருளினும் தத்தம் பொருளிறுவாமல் இன்னும் வழங்குதலை ஒப்புநோக்குக.

ஆடு² 3d, பெ. (n) 1. கால்நடைகளுள் சிறியதும், அசைப்போடுவதும், பிளவுபட்ட குளம்புடையதும் சிறிய கொம்புடையதும், வளர்ப்பு விலங்குகளுள் ஒன்றானதும், பாலூட்டி இனத்தைச் சார்ந்தது

மாகிய நாற்கால் விலங்கு; வெள்ளாடு, செம் மறியாடு முதலியன ஆட்டின வகை; genus of which the sheep and goat are species. 2. மேழுவாரை (மேடகாசி); aries, a sign of the zodiac "திணைநிலை மருப்பி னாடுதலை யாக" (நெடுநல். 106).

ம. ஆடு, க. ஆடு, ஆண்டு, தெ. ஆடு, யேட, து. ஏடு, குட. ஆடி; கை., திரு., எரு. ஆடுபட்டி, கோதா, குரும். ஆடு, கோண்டி, யேடி; துட. ஓடு, கூட. ஓட; குரு. ஏபா, மா. எட; பிரச. கேட.

As. gaat; Dutch. geit; G. geiss; L. haedus (kid). கோதம், in the oblique cases the "ஆட-" but in the nominative "ஆடு" = goat. "பாழ்/எழ" தம் has "ஓட்" - for "யாட்" or - "ஆட்" just as தமிழ் has often "ஓம்" for "ஆம்"

கன்னடம் : ஆடு. குடகு : ஆடி. துடி : ஏடு. தெய்வக்கு : "ஏடக", "ஏட" = ஈம. கோண்டு (Gondus); "ஏம" = shee goat. Kui, like Yurnam, has "ஓட்" = goat. Brahui has "neet", "கேட"

Sanskrit obtains several loan words from this Dravidian source. "ஏட - , ஏடக- ஏம" = a kind of sheep. B E. Drav. E. D. No. 4229. But what is phenomenal and astounding is to find that Latin too has taken this as a loan-word not for the goat, but for its progeny the young kid, according to Cassel. But A. Walde thinks that Cicero employs the word "haedus" for the full - grown goat (Cicero, acc. to Walde, page 632), and "aedus" occurs according to an early Latin inscription. The rustic pronunciation has "eodus", very near ஏட just mentioned. The Sabine dialect has "feedus" according to Varro, l. 15 & 97. Compare Ernout El. etim. Latin. 154-155. It is clear that Tam. "ய" -, Brahui "h", Latin "h", Sabine "f" and Sinh. h-are all in the nature of prothetic glides, inorganic initial sounds that developed later on and that ஆடு was the fundamental form of this root. We can cite, from Walde, several other Latin words from this ancient Dravidian source.

- (1) haedilinus, as an adjective = from a buck, Cicero haedilinus as a noun = mutton
- (2) haedulus = a small buck or ram, Varro; Cicero.
- (3) haedille = a sheep stall, Varro, Cicero.
- (4) haedulus = a small buck, Javental, a small kid, Cassell's Dict.
- (5) haedulus f. = a little kid, Horatius or Horace Cassell's Dict.
- (6) haedillus m. a small buck, Plautus

- (7) haedilla f. a small she-goat, Itala
- (8) aedus (feminine) = a she - goat, according to the inscription cited by Heraeus in Spv d. Petr 10 5 Rh M. 72.47 1
- (9) Haedilla, according to Horace, just as "porchila"

It is possible that where Latin employs "h" like Brah - and Sinhala, Germanic tongues employed "g" Walde postulates an I.E. (= Indo-European) "gh" prothetic glide namely "ghadous = goat, compare Gothic "gairs"; Old High-German "geiz"; Old Norse "geir", Anglo - Saxon "gsaet" whence English "goat" for a small goat Latin has "haedulus Gothic "gaiten"; O.H.G. "gezzin"; As "gaeten"

ஆடு - விளைச்செய், செயற்படு, பெறப்பா. ஆள் - ஆள் - ஆடு. விளைந்து செயற்படுத்து, விளைந்து செயற்படு. (மு. 12 - தீள்-தீள்-தீடு).

ஆடு - விளைவாடு.

ஆடு - ஆட்டுக்குட்டி

ஆடு வெட்டுதலை நாட்டுப்பறங்கனில் குட்டி வெட்டுதல் என்பது இளமறி "ஆடு" என அழைக்கப்பட்டது. இப்பெருட்டி இலத்தீன் மொழியில் ஆட்டுக்குட்டி haedus என்பதற்கு உபநிராக்ரக, ஆடுகள் தலைவகைத்து மேயும் தியல்-ஆடுதலைத்தகு" என நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது.

ஆட்டினாக் குறிக்கும் மறி, குறி, துரு, ஆடு என்பது அனைத்தும் இளமையும் இளமையடலும் சுட்டிய காரணட பெயராயமர்துள்ளன. மறி - இளந்தளிர். மறி -> மறி. குரு = சிறுமை. குறி = சிறியது, இளமையது.

ஆடு - துள்ளியும் மறித்துக் குறித்தும் ஆடும் விலங்கு விலங்கின குட்டிகளில் ஆட்டுக்குட்டியோல் துள்ளிக் குறித்தும்; மறித்துக் குறித்தும் விளையாடும் விலங்கு பிறிதில்மையின் ஆடுகளுக்கு மடலும் ஆடு என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று (நேர்த்திக் கடனூக்காகப் பயன்படுபடுவது அல்லது கொல்லப்படுவது என்னும் பொருளில் ஆட்டுக்கு இப் பெயரணந்தது என்பது தெரளுத்தமன்ற. மாடு, எருமை, கோழி போன்ற இட உயிரினதும் இப்பெயர் அட்படுதல் வெளிப்படை.)

ஆடு - முதலினலைத் தொழிற் பெயர். ஆடுபெயரைய ஆட்டைக் குறித்தது. ஆட்டினங்களுக்குப் பெய்தப் பெயராயமர்த்தது.

ஆடு - ஆட்டின் வடிவிலமைந்த மேய்(Mesha) ஓரை

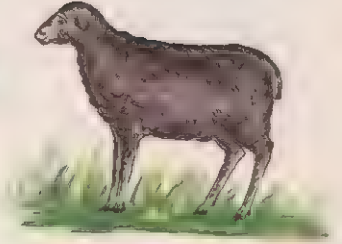
ஆட்டின் வகைகள்:

- 1. வெள்ளாடு - The ordinary goat - capra hircus.
- 2. செம்மறியாடு - an ordinary sheep browner in colour than the goat. It corresponds to ovis arica.

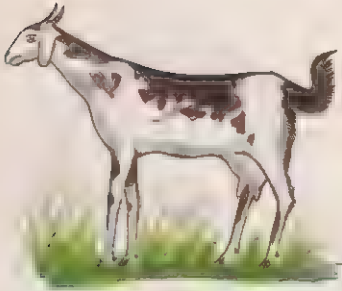
ஆட்டின் வகைகள்:

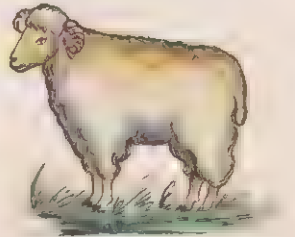
காட்டாடு

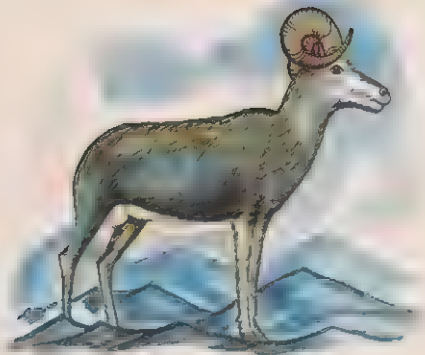
குறுவாடு

கொடியாடு

செம்பறியாடு

മഞ്ഞധാരൻ

മെലനാൻ

കുടുംബപ്പുഷ്പം

കുടുംബപ്പുഷ്പം

3. குறும்பாடு - a short woolly sheep with crumpled horns. (குறியாடு)
4. பள்ளையாடு - an under sized goat.
5. மலையாடு - mountain goat - Tetraceros quadricornis. (வருடை)
6. கொடி யாடு - a species of long - legged goats
7. காட்டாடு - forest goat - cervulus muntjac.
8. ஏழகம் - செம்மறிக்கடா, துருவாடு (மேழகம்) ி a ram of the common sheep.

ஆடு உணவுப் பொருளுக்காகவும், கம்பளிக்காகவும் வளர்க்கப்படுவது. இதன் மூலம், பால் ஆகியவை மருத்துக்குப் பயன்படும். வெள்ளாட்டின் பால் மருத்துவப் பயனுடையது.

A sheep or a goat species -vis, a family of caprinae It is classified into different kinds and amongst them the goat is considered the best on account of its usefulness in medicines. It's meat, milk, urine, and faeces are all very useful as they have curative powers

"..... வெள்ளாடு தன்வளி தீரா தயர்வளி தீர்த்து விடல்" என்றும் அடிகளா ஒழிகுக.

ஆடு³ இர்பு, பெ. (n.) 1. கொல்லுதல்; killing. "ஆடுகொள் வென்றி" (புறநா.67). 2. வெற்றி, victory, success. "ஆடுகொள் நேயியான" (கலித் 105,70).

ம. ஆடுக (அடித்தல்)

[அடு - ஆடு = கொல்லுதல், போர்க்களத்தில் கொல்லுதலால் பெற்ற வெற்றி]

ஆடு⁴ இர்பு, பெ. (n.) 1 வடித்திறக்கீடுதல், distillation "அறா அறிவைச் சாடி யாடுறு தேரல்" (பு.வே.1,2) 2. சமத்தல்; roasting "ஆடுநளி மறந்த கோடுயா அடுப்பின்" (புறநா.164)

[அள் → அடு → ஆடு அடுதல் = சமைத்தல், கொல்லுதல் (வருவியால், தீரால், நெருக்குவால் கொல்லுதல் அல்லது தன்மைமாற்றம் செய்தல்)]

ஆடு⁵ இர்பு, பெ. (n) கூத்து, நடனம்; dance.

ம. ஆடுக, கூ. ஆடு.

[ஆடு - ஆடுதல்]

ஆடு⁶ இர்பு பெ. (n) கூர்மை (செ. அக). sharpness

[அள் = செறிவு, கூர்மை. அள் → அடு → ஆடு.]

ஆடுகண்வலை இடுகாழை, பெ. (n.) நீரோட்டத்தின் மீள்ககிற்றேறம் கடலிலிறக்கப்படுமா யினபிடி

வலை, சுருங்கி விரிந்து மீளாத தன்மைகூடுதலும், a kind of fishing net which when put into sea by bulging and contracting processes according to water currents catches fish.

[ஆடு + கண் + வலை.]

ஆடுகணம் இடுகாழை, பெ. (n.) வெறியாடுமீடும், stage for dancing of a priest possessed by divine power (skanda) "ஆடுகணம் சிலமப்பாடி" (திரு. ஆற். 245)

[ஆடு + கணம்.]

ஆடுகாழ் இடுகாழ், பெ (n) துலா நிற்கும் மரம்; stand of a picotiah (loc).

க. ஆடுநெடுகலை.

[ஆடு + காழ்.]

ஆடுகொடி இடுகொடி, பெ. (n.) படநிலை எய்திய வளா கொடி; tendril.

[ஆடு + கொடி.]

ஆடுகொப்பு இடுகொப்பு, பெ. (n) மகளிர்காதணிவகை (நிலைலை); a kind of gold ear-ring, worn by women (n)

ஆடுகொம்பு இடுகொம்பு, பெ. (n.) கட்டுக்கொம்பு (செ. அக), movable horn fixed in the skin

[ஆடு + கொம்பு ஆடுதல் = அசைத்தல்.]

ஆடுகோட்டாட்டுச் சேரலாதன் இடுகோட்டாட்டி - சேரலாதன், பெ. (n) ஒரு சேர அரசன், Cera king

[ஆடு = வெற்றி. "ஆடாடென்ப ஒரு சாராரே" (புறம்.) கோட்டாட்டல் = கைக் கொள்ளப்படுதல் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் வெற்றிபெறும் இயல்பினால். ஆதலின் ஆடு கோட்டாட்டிச் சேரலாதன் எனப்பட்டான்.]

ஆடுகலை இடுகலை, பெ. (n) ஆடுதலை பார்க்க; see இடுகலை,

[ஆடு + தலை. தடி → தலை → சதை.]

ஆடுண்ணாவாலம் இடுண்ணாவை, பெ. (n.) ஆடு தண்டப்பாலை பார்க்க, see இடுண்ணாடி - பட்டி

ஆடுண்ணாவேளை இடுண்ணாவை, பெ. (n) ஆடு தண்டப்பாலை பார்க்க, see இடுண்ணாடி - பட்டி.

ஆடுதலை இடுதலை, பெ. (n) கெண்டைக்கால் தலை calf of the leg, as contractile

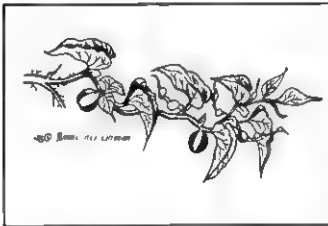
[ஆடு + தலை. தடி → தலை.]

ஆடுதின்னாப்பாளை *Adutinna-p-pala*, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை பாக்கக 300 *Adutirra-p-pala*.

ஆடுதின்னாளை *Adutinna*, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை பாக்கக; 300 *Adutirra-p-pala*. "வேளைமுத்திரு சுக்குடன ஆடுதின்னாளை வேலிப் பருத்தி யிளகு" (தேரை. 1000)

ஆடுதின்னாப்பாளை *Adutirra-p-pala*, பெ. (n.) ஆடுதின்னாப்பாளை பாக்கக, 300 *Adutirra-p-pala*

ஆடுதின்னாப்பாளை *Adutirra-p-pala*, பெ. (n.) ஒரு மருந்துச் செடி, பொதுவாக வேலிகளில் முளைத்திருக்கும், ஆண்டு, தோறும் பூக்கும், குண்டிக்காய் வடிவ முள்ளது. இலைமாறி மாறியிருக்கும். ஓரங்கள் வளைந்திருக்கும். பூக்கள் தனித்தும், மங்கலான நீவற்றமுள்ளனவாகவுயிருக்கும். இச்செடி ஆண்டு முழுதும் காய்க்குயியலுடையது இது கசப்பானது, நடுகசப்போக்கவலலது, சோமுநாடு, திருவாங்கூர், தென்னாட்டுச் செம்மண நிலங்கள், யமுனை யாற்றங்கரை ஆகியவிடங்களில் இதனைக்காணலாம்.

இதன் இலைச் சாற்றைத் தண்ணீரில் கலந்து பாடிக்கொண்டும், வயிறுவலிக்கும், விளக்கெண்ணெயிற கலந்து சிறிவடுகளுக்கும் கொடுப்பதானது இதன் வேளிதாள் குளிசாயச்சலைப் போக்கும். இதன் இலைவயைதைக்கும் குற்றதைகளின் வயிறற்ற பற்றுப் போட மலங்கழியும். இதன் இலைக்கருக்கு (கலாயம்) பூச்சி புழுக்களைக் கொல்லும் மாதவிக்குச் சிக்கலைப் போக்கும். மகவினூதலை விளவுறுத்தும்.

இதன் இலை மிகவும் கசப்பானதால் ஆடு தொடாது. அதனால் இதற்கு 'ஆடுதின்னாப்பாளை' என்று பெயர் வந்தது. இலைவயைதைத்து அழிபண்ணுக்கும் போடப் பூச்சிகள் கொல்லப்படும், a medicinal plant; worm killer; ulcer plant, black-blood plant

The plant is commonly found growing in hedges, roots perennial, leaves alternate and kidney-shaped, curled at the margin, flowers solitary, dark and purple, bearing fruit nearly all the year. This is found grown in abundance on the Coromandal, in Travancore, in the Deccan and on the banks of the Jumna. The plant is bitter and is used as antidotes to poisons.

It is very common on red soils. The juice of the leaves mixed with water is given for snake-bites as an antidote and also for colic mixed with castor-oil, it is prescribed for colic in horses and is also applied to itches. The powdered root is useful in ague. A paste of the leaves is applied as a poultice for children's cox-tiveness.

The plant is an insecticide, anthelmintic, emmenagogue, febrifuge and parturifacient. It is so called from its leaves being so bitter that even goats do not touch them. The leaves are applied to foul and neglected ulcers to kill the worms in them. It is well known by its Hindustani name 'Karamar' and from its anthelmintic properties (S.D.).

மறுவ. ஆடுதின்னாப்பாலை, ஆடுதின்னாலை, ஆடுதொடாழி.

ம. ஆடுதின்னாப்பாலை, க. ஆடுமுட்டை கி., து. ஆடலோட, ஆடலோ செ, Skt *Adurasa*.

[ஆடு+தின்னா+ப்பாளை. தின்னா (ச.கெள.பெ.எ.). ஆடுதின்னா த அளவுக்கு கசக்கும் இயல்புபற்றி ஆடுதின்னாப்பாளை என்று பெயர் பெற்றது. ஆடுதொடா முனி பெயர்ந்ம் இதற்கு வேறு பெயர் வழங்குதல் காண்க.]

ஆடுதுறை *aduturai*, பெ. (n) ஆடுதொடாப்பாக்க, see *Adutoda*

ஆடுதுறை *aduturai* பெ. (n.) 1. நீராடுதுறை, bathing ghat. "ஆடுதுறைவில் அடுபலியும்" (முவுருரை.) 2 தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஓரூர், இவ்வூர் பழங்காலத்தில் குரங்காடுதுறை எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. town in Thanjavur District

[ஆடு+துறை]

ஆடுதுறை மாசாத்தனார் *Aduturamasattanar*, பெ. (n) சோமுனை குளமுற்றத்தத் தஞ்சிய கிளையின வளைப் பாடிய புலவர்; poet who wrote poems in praise of the Chola king Kulamarruttu-t-tanjya kii; va;avan of Sangam age

[ஆடுதுறை + மாசாத்தன + ஆர். ஆடுதுறை = அவர் வாழ்ந்த ஊர்ப் பெயர். மாசாத்தன் இயற்பெயர். 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மை சறு.]

ஆடுதொடாமூலி *adutoḍamūli*, பெ. (n) ஆடுதண்டம்பு
பாறை பார்க்க, see *தேயுநீர்-ப-நிலை*

[ஆடு + தொடா + மூலி ஆடு தின்னாத அளவுக்குக்
செய்யுண்டவ மூலி எனச் செய்து.]

ஆடுதொடை *adutoḍai*, பெ. (n) 1. அசைகின்ற
தொடைத்தசைப்பகுதி (செ அக.), fleshy flabby part
of the thigh, as contractile, lower portion of the thigh.
தொடையின் முன் பகுதி.

மறுவ. தொங்குதொடை, தொங்குதசை.

[ஆடு + தொடை.]

ஆடுநர் *adunar*, பெ. (n) கூத்தர்; actor, dancer
"ஆடுநர்க்கு அத்த பேரளிளனே" (புறநா 22:2)

[ஆடு + தர்]

ஆடுநீர் *adunār*, பெ. (n) குளித்தற்குரிய நீர், water for
bathing

ம. ஆடுநீர்

[ஆடு + நீர்]

ஆடுபசி *adupasi*, பெ. (n) வருத்தம பசி afflictive
hunger "ஆடுபசி உமுந்த நின் இரும்பேரொககல"
(பொருந 61)

[ஆடு + பசி]

ஆடுபந்தர் *adupandar*, பெ. (n) நடடைபந்தல (கதி
அக.); pandal erected through out the entire route of
a procession

[ஆடு + பந்தர்]

ஆடுபந்து *adupandu*, பெ. (n) ஆடுவதற்கான
பந்து, ball for playing

[ஆடு + பந்து]

ஆடுபறை *adupara*, பெ. (n) அசைகின்ற பறை
swinging drum.

[ஆடு + பறை]

ஆடுபழி *adupuli*, பெ. (n) ஆடுபழியாட்டம். கட்டை
சில் ஆடு பழிகளாகக் காங்களை வைத்து ஆடும
டளையாட்டு, game played with pieces representing
sheep and tiger.

[ஆடு + பழி.]

ஆடுபெயர்ச்சி *adupeyarcci* பெ. (n) ஆட்டுக்கிடையின்
பெயர்ச்சி பெயர்த்து, வேறிடத்திற் செல்தல்,
spicing sheep from its fold to another place

மறுவ. பேரெய்துத்தல்.

ஆடுப்பாத்தியம் *adumpattiyam*, பெ. (n) நாட்டியப்
பெண் (நாடு), dancing woman (Nan).

ஆடுமகள் *adumagai*, பெ. (n) விநலி, உள்ளக்
குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள், female
dancer who exhibits the various emotions and
sentiments in her dance.

[ஆடு + மகள்]

ஆடுமகன் *adumagan*, பெ. (n.) கூத்தன்; male dancer
(பழ. 18:6.4)

[ஆடு + மகன்]

ஆடுமருந்து *adumarundu*, பெ. (n) தான்றி மரட
tree *terminalia bellerica*

ம. ஆடுமருந்து

ஆடுமலி உவகை *adu-mali-uvagai*, ப (n) வெற்றி
யுவகை, joy on account of victory "ஆடுமலி
உவகையொடு வருவல்" (புறநா 165)

[ஆடு + மலி + உவகை.]

ஆடுமாடு *adumadu*, பெ. (n) ஆடுமாடு முதலிய
கால்நடைகள், flock sand herds, sheep and cattle

ம. ஆடுமாடு

[ஆடு + மாடு. ஆடுமாடு = தொகுதிய பொருளில்
வந்த உமைத் தொகை.]

ஆடுமாலை¹ *adumala*, பெ. (n) களித்தூக் துவட்ட
குமரிப்பெண் (மாழை), gay, lively and jovial girl (p)

[ஆடு + மாலை. வாலை = மாலை.

வாலை = இளங்குமரிப்பெண் ஆடு = ஆடல், இயல்பு,
கனிபூட்டும ஆட்டியல்பு.]

ஆடுமாலை² *adumalai* பெ. (n) ஓரிடத்து நிரைக்
திராதவன் (கதி அக.), wanderer, vagabond

[ஆடு + மாலை மாலை = தளமை, இயல்பு ஆடு
= ஆடுதல், திரிதல்.]

ஆடுமுப்பு *adumuppu* பெ. (n) கட்டுப்பு (சா அக)
concentrated salt

[ஆடும் + உப்பு ஆடு → ஆடு (காய்ச்சதல்).
காய்ச்சிக் கட்டியாகவிய உப்பு.]

ஆடுவழி *aduvai*, பெ. (n) விசையாடுபிடப் play
ground 'ஆடுவழி ஆடுவழி யகவேளை மளளே'
(அகநா 49)

[ஆடு + (உழி) வழி]

ஆடுவாலன் திருக்கை ṛḍu-vālaṅ-tirukkal பெ (n)
ஆட்டுணைத் திருக்கை பார்க்க, see ṛḍu-va ṅ-tirukkal.

[ஆடு + வாலன் + திருக்கை.]

ஆடுவான் கண்டள் ṛḍu-va|—kaṇḍal, பெ. (n) ஆடி
திகைத்தான் பார்க்க, see ṛḍi—tiḡaiṇān.

ஆடுறகுழிசி ṛḍuru—kuḷiṅi, பெ. (n) சமைக்கப்
பயன்படும் பாணை; cooking pot “ஆடுறகுழிசி
பாடின்று தூக்கி” (புறநா. 371)

[ஆடு + உறு + குழி.]

ஆடுஉ. ṛḍuḡ, பெ (n) ஆணமகன்; man, human male
(தொல. சொல் 2)

க. டு., ஆடு; ம. ஆள்

[ஆள்(ஆன்) → ஆளு → ஆடு → ஆடுஉ.]

தொலழங்காலத்தில் சொல்லிணைக்காக பெய்தற்றுச்
சொற்களொடு உசரம் சேர்ப்பது பேச்சு வழக்கில் இடம்
பாவிருந்தது. இடவழக்காயினும் பெருக வழங்கிய இடவழக்
காதலின் இதனை ஒப்புமுத உலக வழக்காகத் தொல்
காப்பியரும் ஏற்றாள். உயிர்நிலை முடியும் வினை முற்றுக்கும்
வினைபெய்ச்சுக்கும் ஒப்புமையாகக் கருதியும் பெயர்நிலை,
ஆட்சி பெறுவதின் விளைபெய்ச்சு வாய்பாடுகளில் ‘செய்யு’
என்றும் வாய்பாடு தொலகாப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறுகிறது.
இதனைப்பெய்தது அவன் கண்டு உள்ளும் வினை முறையைக்
‘கண்டே’ எனவும், ஆள்(ஆன்) என்றும் பெய்ச்சொல்லை
ஆடு → ஆடு → ஆடுஉ எனவும் அளபெடைபாய நீட்டி
தொலப்பதும் இளியை கருதிய இடவழக்காகும் சிறுக்க
பொழியில் பெழியில் டையிலும் இந்தகு உயிர் நீட்டல்கள்
உளபெடைப் தழிதில் உயிளபெடைபாடலி பிக்கிருந்ததற்கு
ஆடுஉ மகடுஉ போன்ற சொல்லாட்சிகள் தக்க சான்றா
கின்றன. வினைமுற்று, உயிர்நிறு அளபெடைபாகத்
தொன்றது காலத்திலிருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றாக
கல்லாத தெழுங்கு மக்களின் பேச்சு வழக்கில் உசர நற்று
எவல் வினைகள் அளபெடைபாக ஓசொடுகளால் நீள
பொலியுறு உள்ளும் கேட்கமுடிகிறது.

ஆடுஉக்குணம் ṛḍuḡ-k-kuṇam, பெ (n) ஆண்களுக்கு
குரியவனாகக் கூறப்படும். அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு
கடைப்பிடி பென்னும் நான்கு குணங்கள் (பீர்),
masculine qualities, four in number, viz knowledge,
integrity, careful consideration and firm determination.

[ஆடுஉ = ஆணமகன். குணம் = பண்பு, இயல்பு
மகனிற்குரிய நல்வியல்புகளாக, அச்சம், நாணம், மடம,
பயிர்ப்பு என நான்கையியல்பு கூறப்படபது நற்பண்பும்
நிறைவாயிடத்து நற்குடிமக்களாகார் என்பது கருத்து
இக்காலத்து ஆடுஉக்குணம் மகனிற்கும் பொருந்து
மாகாவான் விதந்து கூறற் பாலதன்று.]

ஆடுஉத்திணைப்பெயர் ṛḍu p-ttiṅai p-peyar பெ (n)
திணை நிலைப் பெயர்களுள் ஆண்மக்கள் பெயர்,
names of human male. “ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத்
திணைப் பெயர்” (தொல. பொருள். 21.)

[ஆடுஉ + திணை + பெயர்.]

ஆடுஉமூன்னைலை ṛḍuḡ-mūṅṅai, பெ. (n) (இலக்)
ஆண பாலரை முள்ளிவைப யடுத்திக் கூறும்
கூற்று; (Gram.) vocative, addressing males

ஆடுஉ பார்க்க, see ṛḍuḡ

ஆடுஉவறிசொல் ṛḍuḡ-v-ṛi-ṣol, பெ. (n.) ஆண்பாற்
கிளவி, ஆண்பால என்று அறிதற்குக் காரணமான
சுற்றையுடைய சொல்; word ending, with the
masculine term. “...கா சொந்தே யாடுஉ வறிசொல
(தொல சொல் 5)

[ஆடுஉ + அறி + சொல். ஆடுஉ = ஆணமகன்,
ஆண்பால்.]

ஆடுந்தோன் ṛḍuṅṅōṅ, பெ (n) 1 முருகன், Lord
Muruga 2 Tamil God 2. அழகடவன்; the god of
fire

[ஆடு + ஊர்ந்தோன். முருகனுக்கும் அழக
டவனுக்கும் ஆடு ஊர்ந்தோனாகக் கூறப்படும் தொன்மக்
(புராண) கதைவழங்கியுடைய இப்பெயர் அட
விருவர்க்கும் அமையவாயிற்று.]

ஆடுமூப்புநேரம் ṛḍelumbu—nēram, பெ (n) காலைப்
பத்துநாழிகை (இ வ.); about 10 A.M. as the time for
leading flocks out to pasture (LOD).

[ஆடு + எழுப்பு + நேரம். மேல்செய்க்காக
முறபகலில் ஆடுகளைப்பட்டியிலிருந்து எழுப்பி ஓடிச்
செல்லும் நேரம்.]

ஆடல்¹ ṛḍal, பெ. (n) 1 உடை (நற் : 336); clothing
garment 2. பால காய்ச்சுகம் போது மேற்படரும் ஏடு,
cream or film on the surface of any liquid, such as milk
etc: thick concentration on the surface of liquids
“ஆடைதனை யொதுக்கிடும்” (அழகர் கலம் 87)
3 கண்படலம், a spot or film on the eye. 4
பனங்கிழங்கின் உட்தோலு; inner skin of edible
palmrya root 5. பன்னாடை, fibrous clothlike web
about the bottom of the leaf stalk of a palmrya or
oconut tree. 6. பூவிள புற வித்து, petal

ம. ஆடல், ஆடல்.

க. அர்செ. Sinh āna [cloths-line]

[ஆடு + லு - ஆடை காற்றற்கு ஆடும் இயல்புபற்றி
ஆடல்பெயர்பெயர் பெற்றது. ஒ. நோ : ஓடு - ஓடல்.

ஆடைபோல் மேற்படிந்திருக்கும் பாவேடு, மெல்லிய கோல், ஆவியவை உவமை கருதி ஆடைவெண்ப் பெற்றன. 'ஐ' உடைமை குறித்த பெயர்.

ஆடை² டீடல், பெ. (n.) நாடாவிற் படருமா; fur on the tongue persons suffering from fever, the coating seen on the tongue during various diseases. (சா. அக.)

[ஆடை = ஆடைபோல் வெண்பவையாக நாவின் மேற் படிந்துள்ள கழிமூடப்பொருள்; வெண்பமை உவமை கருதிப் பெற்ற பெயர்.]

ஆடை³ டீடல், பெ. (n.) தெய்வியீன் (சித்திரை நான் டீன்) (குடா.); 14th lunar asterism.

[ஆடை³ → ஆடை³. வெண்பமை நிறம் நான் மீன்காவிற்று]

ஆடை⁴ டீடல், பெ. (n.) மழைக்காலம்; rainy season. "ஆடையும் கோடையும் விளையும்" (பழ)

[ஆடை = ஆடை. ஒருநா. ஆடை = அடைமழை.]

ஆடை⁵ டீடல், பெ. (n.) ஆட்டம், கூத்து; dance. "ஆடையிலே எனைமணந்த ம மனைவாளா" (அகுட்பா).

[ஆட்டம் → ஆடை.]

ஆடைக்காதி டீடல்-k-kādi, பெ. (n.) 1. கோங்கிலவு (சித்.அக.); false tragacanth. (செ.அக.) 2. மலைப் பருத்தி; a kind of silk-cotton tree, a species of gossypium - Cochiospermum gossypium. It is so called from its usefulness for clothing. (சா.அக.)

[ஒருநா. ஆடை + காய்த்தி காய்த்து = காதி காய்த்து = ஆடைக் குதவும் பருத்திக்காய்களை யடைவது]

ஆடைக்குறி டீடல்-k-kuri, பெ. (n.) சலையைத் தொழிலாளர் இடுந் துணிக்குறி, mark on a cloth in laundry.

[ஆடை + குறி குறி = அடையாளம்]

ஆடைச்சட்டி டீடல்-cattai பெ. (n.) புளிகரைத்திட உதவுஞ் சிறிய சட்டி. (தருசை வீனவு.) small pot for mixing tamarind

[ஆடை + சட்டி.]

ஆடைத்தயிர் டீடல்-tayir, பெ. (n.) மேலேடு எடுக்காத தயிர்; curd with cream

[ஆடை + தயிர். ஆடைபோல் மேற்படிந்திருக்கும் இயல்புபற்றிய பாவையையும் தயிராடையும் ஆடை-என்ப் பெயர் பெற்றன.]

ஆடைநூல் டீடல்-nūl, பெ. (n.) மறைந்து போன தமிழ்நூல்; an extinct Tamil treatise on textile.

[ஆடை + நூல்.]

ஆடைபடிகல் டீடல்-paḍikāḍal, பெ. (n.) ஏடுண்டாதல், forming of a coat or film, as in milk or in fermented liquor. (சா. அக.)

[ஆடை + படிகல் ஆடை = ஆடைபோன்று மெல்லிய ஏடு.]

ஆடைமண் டீடல்-man, பெ. (n.) உவர்மண்; fuller's earth.

[ஆடை + மண். ஆடைகளை வெண்ப்பதற்காகச் சலவைத் தொழிலாளர் பயன்படுத்தும் உவர்மண்.]

ஆடைமேல் டீடல்-mēl, பெ. (n.) கழுத்து (நி.வ.), neck (Loc)

[ஆடைமேல் = ஆடைக்குமேலிருக்கும் கழுத்துப் பகுதி]

ஆடையணிகலன் டீடல்-y-aṅṅikalan, பெ. (n.) உயர்ந்த அழகிய ஆடை அணிவகைகள், clothes and jewels.

[ஆடை + அணிகலன்.]

ஆடையவலை டீடல்-yavalai, பெ. (n.) பேராழுட்டி, ஒரு நறுமணச் செடி; fragrant, sticky mallow (சா.அக.)

[ஆடை + அவலை = ஆடையவலை. ஒருநா. ஆடைக்கு நறுமணமுடய் பயன்பட்ட நறுமணப் பொருள் தரும் செடி என்னும் காரணம் பற்றிய தாகையா.]

ஆடையாபரணம் டீடல்-y-ābaram, பெ. (n.) ஆடையணி கலம் பாரீக்க; see டீடல்-y-aṅṅikalan.

[ஆடை + ஆபரணம்.]

ஆடையும் கோடையும் டீடல்-yam-kōḍayam, பெ. (n.) கார்மும் கோடையும்; rainy and summer seasons. "ஆடையும் கோடையும் விளையும்" (உ.உ.).

[ஆடை = மழைக்காலம். ஆடையும் + கோடையும்.]

சென்றாள் படைகைக் கழக அகமுதலியும் இதனைக் கோடை எனக் குறித்திருப்பது பொருத்தமாகத் தேர்ந்நவிலை. இசகு பிசகு என்னும் சொல்லும் இவ்வாறே reḍupl, ஓ அசகு எனக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. இத்தகு இணைமொழிகள் முன் மொழியின் எதுகை நோக்கிய இணை அல்லது மொழி நோக்கிய இணையாக அடையலரலது பின்மொழியின் இணையாக அடையலர்நல. 'சாடிக்கும் மூடிக்கும்', 'வந்து உயர்நலை', 'அரிசிநவசி', 'பத்திரம் கீத்திரம்' எனவயற்றை ஒப்பு நோக்கு.

முன்மொழி பொருட்சிறப்புடையதாக அமைந்திருக்க, பின்மொழி பொருளுள்ளதாகவோ எதுகை மொழைக்காகச் செடநகையாக இணைந்த வறுமொழியாகவோ சேர்ந்திருக்கும்.

இதன்படி 'ஆடைக்குக்கோடைக்கும்' என ஒரு தொடரில் 'ஆடை' ஆடை மரபுபெயரும் காலத்தைக் குறித்த சொல்வாக வேண்டும்.

ஆடைபெடுத்த தவிர் *ṛḍa-y-ṛḍuta-tayir*, பெ. (n) எடு நீக்கிய தயிர். இதனால் வயிற்றுப்போக்கும் மேகமும் குணமாகும்; curdled milk free from cream.

[ஆடை + எடுத்த + தவிர்.]

ஆடைபெடுத்த பால் *ṛḍa-y-ṛḍuta-pāl*, பெ (n) குழந்தைகள், நோயாளிகள், வலி குன்றியோர் முதலியவர்களுக்கு எளிதில் செரிக்கும் வண்ணம் கொடுக்கப்படும் ஏடு நீக்கிய பால், creamless milk given to children, patients, invalids etc for promoting easy digestion - Skimmed milk (சா. ஆக).

[ஆடை + எடுத்த + பால்.]

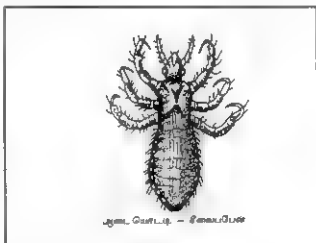
ஆடைபெட்டி *ṛḍa-y-ṛṭṭi*, பெ. (n) 1. ஒட்டுப் புல், பசுமையும் மாறிழமும் கலந்த தெளிநிறமுள்ள பூக்களையுடைய பூண்டு. இது அகன்று படரும் plant found generally on the plains, sand-binder, round-leaved pupalia. It is an extensively spreading procumbent plant of a light brownish, green colour, branches several feet long. It is so called from its bristles clinging with tenacity to the clothes of passengers. 2. பேய்ப்புல் an amaranth 3. ஒரு பூண்டு. இதன் பூ சிறிதாயும் மஞ்சளாயிடுக்கும்; plant called paroquet burr West Indian burweed It produces small yellow flowers. (சா. ஆக)

ம. ஆடைபெட்டி

[ஆடை + ஒட்டி. ஆடையில் ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்பினது.]

ஆடைபெட்டி *ṛḍa-y-ṛṭṭi*, பெ. (n) சீலைப்பேன், lice in clothes.

ஆடை பெட்டி - சீலைப்பேன்

ம. நவ. வெள்ளப்பேன்

[ஆடை + ஒட்டி. ஆடையில் ஒட்டிக்கொண்டு ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்குப் பரவும் பேன்.]

ஆடைபெட்டி தீர் *ṛḍa-y-ṛṭṭi-tīr*, பெ. (n) விளக்கு (விந்து), semen, from its sticking to the clothes on discharge. (சா. ஆக)

[ஆடை + ஒட்டி + தீர். ஆடைவிற்பட்டு நனைந்து ஒட்டிக்கொள்ளும் இயல்பினது.]

ஆடைவளிகள் *ṛḍa-vāṅṅai* பெ. (n) ஆடை விற்பனை செய்பவன்; dealer in clothe

ம. ஆடைவளியன் (ஆடைவிற்பவன்)

ஆடை வீசுதல் *ṛḍa-vīśudal*, பெ.. (n) மகிழ்ச்சியின் அறிகுறியாக ஆடையை மேலே வீசல்; to wave a garment or a cloth as a sign of joy "ஆந்தா ரணியாடை வீசினா" (அரிசுபு குழனி 82)

[ஆடை + வீசுதல். வீசுதல் = அசைத்தல். ஒ.நா. கவரி வீசுதல்.]

ஆள் *āṅ*, பெ (n) 1. ஆண்பாறப்பொது; male 2. வீரியம்; manliness, courage. "மாண மதாணி யாணித் தாவுகல்" (கூர்னர் 17,7) 3 தலைமை, superiority, excellence. (மாறன். 261, உதா. செய 726, உற) 4 போராளி; warrior. "ஆணணி புகுதலும்" (சிறுபாண் 211)

ம., க. ஆள், குட., ஆணி, து., ஆளு, கூ., ஆளு

[ஆள் - ஆண். ஆளுத்திறம் வாய்ந்தவன், விளைத்திடும் கொண்டவன், ஆற்றல் மிக்கவன்]

ஆண்² ன், பெ. (n.) 1. ஆண் மரம்; tree having a hard core. "ஆண்மரக்கிளவி" (தொல்.எழுத்து.304).

2. இதளியம்; mercury.

[ஆண் = திண்மை. வயிரம்பாய்ந்து திண்மையுற்ற மரமும் நீரம் வடிவிலுள்ள திண்மிய மாழை (உலோகம்)யும் 'ஆண்' பெயர் பெற்றன.]

ஆண்³ ன், பெ. (n.) 1. வன்மை; strength, 2 ஒளி; light. 3. வெண்மை; whiteness

[ஆண்¹ → ஆண்³]

ஆண்⁴ ன், பெ. (n.) வலப்பக்கம்; right side

[வில்வில் நானேற்றும் வலப்பக்கம் ஆண்மைக் குரியதாவிற்று]

ஆண்⁵ ன், பெ. (n.) அழகு; beauty

[யாண் → ஆண்.]

ஆண் கட்டு ன்-kattu, பெ. (n) வித்த, கட்டுதல்; suspension of semen from being discharged. (சா.அக)

[ஆண் + கட்டு. கட்டு = கட்டுதல், கட்டுபட்டு தடுத்துதல். ஆண் = ஆணின் விந்து (முதலா.பெ.)]

ஆண்கடல் ன்-kadal, பெ. (n.) அலைவிடுதியா யெழுங்கடல் அலலது கடற் பரப்பு; sea or an area on it where the wave is high. (முசுவை. மீனவ.)

[ஆண் + கடல்.]

ஆண்கடன் ன்-kadan, பெ. (n.) ஆண்மக்கள் கடமை, man's duty, responsibility. "ஆற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. 98).

[ஆண் + கடன். கடன் = கடமை.]

ஆண்கடி ன்-kadi, பெ. (n) தேங்காயின் கீழ்ப்பகுதி ஒரு; lower half of the coconut-shell (துஞ்சா)

ம. ஆணழரி (மேற்பகுதி ஒரு பெணழரி)

[ஆண் + கடி. கடை → கடி = கீழ்ப்பகுதி.]

ஆண்கல் ன்-kal, பெ. (n) சிற்பவகல் முதலியன அமைப்பதற்கு ஏதுவான முதன்மையான கருங்கல் (கம். வழ.), superior variety of granite, used to carve statue etc.,

[ஆண் + கல்.]

ஆண்குமஞ்சன் ன்-kumanjan, பெ. (n) குளகியியம், resinous gum used as an incense It is opposed to சாமயிராணி which is termed the female frankincense (சா.அக.)

[ஆண் + குமஞ்சன். ஒருகா. குமஞ்சன் = நறுமணப் பொருள். நறுமணப் பொருள்களுள் சாமயிராணி

பெண்மை சார்ந்ததாகக் கூறப்படுதலின் குளகியியம் ஆண்மை சார்ந்ததாகவின் ஆண்குமஞ்சன் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். குமஞ்சன் பார்க்க; see kumanjan]

ஆண்குமஞ்சன் ன்-kumanjan, பெ. (n.) ஆண்குமஞ்சன் பார்க்க; see ன்-kumanjan.

ஆண்குறட்டை ன்-kurattai, பெ. (n.) ஒருவகைக் குறட்டை, பேய்ப்புடலை; a bitter male snake-grood. (சா. அக.)

[ஆண் + குறட்டை (ஒருகா. குறட்டை = வளைந்த காய்) குறட்டை பார்க்க; see kurattai.]

ஆண்குடல் ன்-kudal, பெ. (n.) சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று; a kind of minor literature.

[ஆண் + குடல்.]

ஆண்குத்து ன்-kuttu, பெ. (n) நாடகத்தில் ஆணாக நடிப்பவன்; ஆண் நடிப்பு; male character in drama (W).

[ஆண் + கூத்து. கூத்து = நடிப்பு]

இக்காலத்து இவர் ஆண்பாத்தின் ஏற்று நடித்தார் என்பதைப் பண்டையோர் ஆண்குத்து ஏற்று நடித்தார் என வழங்கினர். பாத்திரம் எனலும் வட்சொல் வழக்கன்றிய குள் இத்தூட தெளசொல் வழக்கிறந்தது.

ஆண்கை ன்-ka, பெ. (n) ஆணியக்கை வகை (சிலபு. 92, கீழ்க்குறிப்பு); handpose in dancing

[ஆண்³ + கை]

ஆண்கொடுவேலி ன்-koduvēli, பெ. (n) வெள்ள கொடுவேலி, white-flowered lead wort

மதுவ; ஆண்கொடுவேலி

[ஆண்³ = வெள்ளம். ஆண் + கொடுவேலி]

ஆண்கோள் ன்-koḷ, பெ. (n.) (கணி.) கணியத்தில் ஆண்கோளாகக் கருதப்படுவதும் செவ்வாய், வியாழன், ஞாலியு என்னும் முக்கோள்களுள் ஒன்றானதுமாகிய கோள் (கிரகம்), in the Hindu system of astrology any one of the three planets, Mars, Jupiter, or the Sun. (W)

[ஆண்¹ + கோள்.]

ஆண்சந்தி ன்-sandadi, பெ. (n.) ஆண் சிறக்கடை பார்க்க, see ன்-parankadi

[ஆண் + சந்தி Skt. Santana > சந்ததி]

ஆண்சர்க்கு ன்-sarkku, பெ. (n.) 1. காரச்சர்க்கு substances containing alkali, Alkaloids. 2 கல்லுப்பு.

வெடிப்பு. ஆகிய உப்புச்சரக்கு; alkaline bases, such as soda, rock salt, nitre, lime etc. It is opposed to பெண் சரக்கு அல்லது புனிச்சரக்கு, acid substances. (சா. அக.)

[ஆன் + சரக்கு. காரச் சரக்குகள் ஆண்சரக்கு என்றும் புனிப்புச் சரக்குகள் பெண்சரக்கு என்றும் மருத்துவ நூலார் ஆளும் மரபு பற்றி இப்பெயர் ஏற்பட்டது]

ஆன் சாவி ன்ஷீவி, பெ. (n.) உட்டுளையிலலாத திறவுகோல்; key with a solid barrel. ஆன் திறவுகோல் பார்க்க; see ன்ஷீராய-கல்.

ஆன்சிறட்டை ன்ஷீராய், பெ. (n.) தேங்காயின் அடியுப பாதியோடு; lower half of the coconut shell

ம. ஆன்சுரி, து. ஆன்சுடி

[ஆன் + சிரட்டை]

ஆன் செருப்பலை ன்ஷீரூப்படி, பெ. (n.) சிறு செருபு படை; medicinal plant with small leaves

[ஆன் + செருப்பலை]

ஆன்சோடணை ன்ஷீரூடாண, பெ. (n.) ஆன் ருப்பணை பானாக; see ன்ஷீரூப்பாண

[கவடி + சோடி + சோடணை

கவடி = ஜோடி என்றும் ஜோடணை என்றும் வடமொழியில் திரிந்துள்ள திரிபுகள் 'கவடி' எனலும் தமிழ் பேரர் சொல்லிவிருந்து பல்லிப் பணமடித் திரி புற்றவை. கவடி, சோடி பார்க்க, see suvadi, sodi]

ஆண்டகம் ன்ஷீரூடகம், பெ. (n) மனமல்லிகைச் செடி (மனோரஞ்சிதம்); flower, Heart's joy, Cupid's plant (சா அக.)

[ஆண்ட + ஆண்டகம். ஆண்ட = மூளை, அருமபு]

ஆண்டகை ன்ஷீரூடகை, பெ. (n) ஆண்தன்மை (சீவக 289); manliness. 2 பெருமையிறந்தோன் (மிங்.); man of great eminence 3. அரசரிற் சிறந்தோன் (கதி அக.); gem among kings. 4. வீரன் (கதி.அக.), hero, warrior

[ஆன் + தகை. தகை = தன்மை]

ஆண்டகைமை ன்ஷீரூடகைமை, பெ. (n) 1 ஆண்தன்மை manliness 2. வீரம்; heroism, inherent bravery, chivalry

[ஆன் + தகைமை. தகைமை = தன்மை]

ஆண்டகையன் ன்ஷீரூடகையன், பெ. (n) ஆண்டகை பாற்ச see ன்ஷீரூடகை. "ஆண்ட நிற்றும் ஆண்டகையனே (புநா. 292)

ஆண்டபண்டம் ன்ஷீரூடபண்டம், பெ. (n) வீட்டுத் தட்டுமுட்டுப் பொருள்கள்; household articles ஆண்டபண்டம் அறுபதம் (உ.வ.)

[ஆன் = தலைமை, முதல்மை. ஆன் + பண்டம்.]

ஆண்டல் ன்ஷீரூடல், பெ. (n) மூங்கில் மூளை; bamboo shoot. (சேநா.)

ம. ஆண்டல்

தகை: ஆன்டு

[அண்டல் + அண்டல் = ஆண்டல்.]

ஆண்டலை ன்ஷீரூடலை, பெ. (n.) 1. சேவல், பெடை; gallinaceous fowl, cock or hen. "ஆண்டலை யுயர்த்தவன்" (கந்தபு தெய்வ.7) 2 ஆணமகன் தலைபோன்ற தலையுடைய ஒரு பறவை; fabulous bird of prey having its head resembling that of a man 3 கோட்டான்; large hooting-owl. "ஊண்டலை துற்றிய வான்டலைக் குரலும்" (மணிமே 6,77)

[ஆன் + தலை + ஆண்டலை. தலைவிற கொண் டையும் தாடி போன்ற கீழ்ச்செவன் அல்லது கீழிற குடைமை பற்றிச் சேவலிக்கும் ஆண்டலைப் புளையுக்கும் இது பொதுப் பெயராகிற்று சேவலைக்குறித்த சொல் பெடைக்கும் பெயரானது பொருட்படை பெயர்ச்சி.]

ஆண்டலை ன்ஷீரூடலை, பெ. (n) படைத்தலைவன் (கதி.அக.); commander, chief of the army

[ஆன் + தலை = ஆண்டலை ஆண்டலை = தலைமையான ஆடவன், ஆடவர்க்குத் தலைவன்.]

ஆண்டலை ன்ஷீரூடலை, பெ. (n.) 1. பூவாறு காய்க்கும் மரம் (பு அ) non-flowering trees like the fig tree 2 அரசமரம்; peepul tree (ச அ அக)

[ஒருகா. ஆன் + தலை = ஆண்டலை. ஆண்டலை = பூவாறுமரம், மரங்களுள் தலைமையானதாகக் கருதுப படும அரசமரம்]

நளபுகளை ஆண்புகள் என்று குறிப்பிட்டுமுற பூவாறுமரமும் மரங்களுக்கும்ரிய பொதுத் தன்மையின் விசைக் காணப்படுதலால் ஆண்டலைப்பெற்றும், ஆண்மை தலைமை பெறாமல் தந்தளபுகள் தலைமையான மரம் எனப் பெருள் பயந்த உயர்வகை மரங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும அரசமரத்தைக் குறிக்க 'ஆண்டலை' பென்றும் வழங்கி யிருக்கலாம்

ஆண்டலைக்கொடி ன்ஷீரூடலை-க-கொடி, பெ. (n) 1 கக்க சடவ ளிற் சேவற்கொடி (குடா. 123). flag of the Lord Muruga as having the figure of a cock 2 உடைய பல்பை. நுக கொட்டலை

ஆன்மகன் தலையும் பறவையின் உடலுமாக எழுதப்பட்ட கொடி (திருமுருகு . 227, உரை); flag displaying the figure of the andalal bird in order to scare away evil spirits from the offerings on the altar.

[ஆன் + தலை + கொடி = ஆண்டலைக்கொடி.]

ஆண்டலைக்கொடியோன் āṇḍalai-kōḍiyōṇ, பெ. (n) சேவறகொடி யுயர்த்திய முருகக் கடவுள்; Tamil God, Muruga, whose flag displays the figure of a cock

[ஆண்டலை + கொடியோன். ஆண்டலை = சேவல்.

ஆண்டலை¹ பார்க்க; see āṇḍalai]

ஆண்டலையடுப்பு āṇḍalai-aḍuppu, பெ. (n.) ஆண்டலைப்புள் வடிவாகச் செய்து பறக்கவிடும் மதிற்பொதி (சிலம். 15, 211); a kind of instrument shaped like the āṇḍalai bird and fixed upon the ramparts of a fortified city, which would dart forth at the approaching hostile army, missiles calculated to peck at and bite their brains.

[ஆண்டலை + அடுப்பு ஆண்டலை = ஆண்டலைப் பறவை.]

ஆண்டவரச āṇḍa-vāraṣ, பெ. (n) திருநாவுக்கரசர் (பெரியடி. திருநாவுக். 201); St. Tirunāvukkarasa

[ஆண்ட + அரச = ஆண்டவரச. சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பெருமை கருதித் திருநாவுக்கரசரை 'ஆண்டவரச' என அழைத்தல் மரபாயிற்று.]

ஆண்டவன் āṇḍavan, பெ. (n) 1. கடவுள்; God as ruler of heaven and earth, Lord 2. உடையவன்; master 3 ஆளுகை செய்யவன். (கதி. அக.), ruler. 4. அரசன் (கதி. அக.); king

ம. ஆண்டவன், பி. ஆண்டவ.

[ஆண்ட + அவன் = ஆண்டவன். ஆண்ட = உரிமையாக்கிக் கொண்ட, ஆட்சிபுரிந்த ஆளுதல் = உரிமையாக்கி அல்லது உடைமையாக்கிக் கொண்டு பயன்படச் செய்தல்]

இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார் அவன் ஆணை பற்றி நிறு தனக்கும் உலகிற்கும் மயன்படும் வழியில் கடைத் தீ உறும் வாய்ப்பு பெறுதலின், அந்தக் வாய்ப்பினை உயர் கடைக்கு நல்லும் இறைவன் ஆண்டவன் எனப்பட்டான் உயர்வடைக்கும் அர்த்துக்கும் ஒத்த மதிப்புத் தரப்பட்டமயின் ஆண்டவர்க்கு ஆளாயத் தொழும் பூணூதலை அடியாவிருப்பு அஃமேல அரசனுக்கு ஆளாயத் தொழும் பூணூத குடி உடல் அரசனை இறைவனாகவே கருதி 'ஆண்டவன்' என்றான்.

ஆண்டழி-த்தல் āṇḍali-ttaḥ, 4. செ. குன்றாவி. (v.1) அசையும் அல்லது அசையாச் சொத்தைக் குறிப் பிட்ட குடும்பத்தார் முடிவதுமாய்த் துய்த்தல (செய்கை. மீனவ. வழ.); enjoyment to full measure of movable or immovable property by a family.

[ஆண்டு + அழி.]

ஆண்டளப்பான் āṇḍalappāṇ பெ (n) ஆண்டுகறகொரு முறை கதிர்வணைச் சுற்றிவரும் வியாழன் என்னும் கோள் (திவா.); planet Jupiter which takes one year to pass through one sign of the Zodiac.

[ஆண்டு + அளப்பான் = ஆண்டளப்பான். ஞாயிற்றுக் குடும்பத்திலுள்ள கோள்களுள் ஒன்றான வியாழன் தன் வட்டப் பாதையில் கதிர்வணை ஒரு முறை சுற்றி வருவதற்கு ஓராண்டு ஆதல் குறித்து 'ஆண்டளப்பான்' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. ஆண்டளப்பான் = ஓராண்டில் தன் பாதையை அளந்து (உடந்து சென்று) முடிப்பான்]

ஆண்டாண்டு āṇḍāṇḍu, பெ (n) ஆங்காங்கு, here and there "ஆண்டாண்டுறைதலும் அறிந்தவாறே" (திருமுருகு. 249)

[ஆண்டு + ஆண்டு.]

ஆண்டார் āṇḍār, பெ. (n) உடையார் (அகநி) owner, master, lord 2 தேவர் (அகநி); gods 3 அடியார்; devotees. "திருநாள் சேவிக்க வந்த ஆண்டார்களுக்கும்" (S.I. k. 84).

ம. ஆண்டார் க., தெ. ஆண்டாரி

[ஆண்டார் → ஆண்டவர். ஆண்ட + அவர் = ஆண்டவர் → ஆண்டார் = ஆண்டவர், ஆட்கொண்டவர், தலைவர், தேவர், ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியார்.]

ஆட்கொண்டவரைக் குறித்த ஆண்டார் எழுஞ்சொல் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியாரைக் குறித்தது. செய்யுடு பொருளை விளக்குதலாகக் கூறும் மய வடிவமைதி பற்றிய நாகும்

செய்யுடு பொருளைச் செய்ததேவர்தல் தொழிற்படக் கிடைத்தலும் வழக்கினுஞ்சூரிதே (தொல் சொல் விள. 49)

இந்நூல் யாள் செய்தது எள்முழி செய்தது, என்னுட முதலவினை செய்யப்பட்டது எனச் செய்யப்பட்டு விளைய பொருள்படுத்தல் போலவும், முரி கொன்ற யானை என்முழி கொன்ற என்னும் பெயரெச்சம் செல்லப்படட எனச் செய்யப்பொருள் குறித்த பெயரெச்சப் பொருள் படுதல் போலவும் ஆண்டார் எழுஞ்சொல் ஆண்டப்பட்ட அடியாரைக் குறித்தது.

ஆண்டாள் ஐர்டி. பெ. (n) குடிக்கொடுத்தநாச்சியார். பெரியாழ்வாரின் திருமகளாரும், 'நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை ஆகிய பனுவல் களை இயற்றியவருமாகிய மாலிய (சுவணவ) அடியார் Vaṅṅava saṅṅ, daughter of Periyālvār, and author of the Tiruppaṅṅai and the Nācciyār - tirumōḷi.

[ஆண்டாள் = ஆடகொள்ளப்படலவர்.]

ஆண்டாள் மல்லிகை ஐர்டி. (māḷigai, பெ. (n) மல்லிகை வகை (இவ்); a species of Jasmine (loc.) (செ அக.) large double - flowered Arabian Jasmine (S.D).

[ஆண்டாள் + மல்லிகை = ஆண்டாள்மல்லிகை.]

ஆண்டாள் ஐர்டி. பெ. (n) 1 ஆண்டலன் (கம்பரா. கடறாவு. 62), god. 2. தலைவன்; master, lord.

[ஆண்டலன் = ஆண்டாள்]

ம. ஆண்டாள்.

ஆண்டாள்வெட்டு ஐர்டி. (vēṅṅṅai vēṅṅai, பெ. (n) பழைய நாளைய வகை (பணவிடு. 142), ancient coin

[ஆண்டாள் + வெட்டு. உருவம் அல்லது எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட நாணயம் வெட்டு எனப்பட்டது]

ஆண்டி ஐர்டி, பெ. (n) 1. பண்டாரம்; a class of Tamiḷen Śaivaites. 2. துறவுக்கோலம் பூண்ட சிவனிய (சைவ) அடியார்; Tamiḷ Sarva mendicant. 3. இரப்போன், begger 4 தவஞ்செய்யும் துறவி; one who meditates after renunciation, ascetic, recluse.

ம., க. ஆண்டி.

[ஆண்டி = இறைவனால் ஆண்டருளப்பட்ட அடியவன். ஆண்டு + இ = ஆண்டி. 'இ' வினைமுதலி.]

ஆண்டி ஐர்டி, பெ. (n) வரிக்கூத்துவகை (சிலப் 3, 13, உரை); masquerade, dance.

ம ஆண்டி யாட்டம்.

[ஆண்டி = ஆண்டிக்கோலம்.]

ஆண்டி ஐர்டி பெ. (n) முருகனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று; a name of Muruga, Tamiḷ God.

[ஆண்டி = ஆண்டிக்கோலத்தில் இருப்பவன்]

ஆண்டிச்சி ஐர்டி, பெ. (n) துறவுக்கோலம் பூண்ட சிவனிய (சைவ)ப் பெண் அடியார். ஆண்டி என்பதன் பெண்பால்; Tamiḷ Sarva woman mendicant, fern. of ṅṅṅai.

[ஆண்டி + அத்தி = ஆண்டித்தி → ஆண்டிச்சி.]

ஆண்டிசமாதி ஐர்டி śamādi, பெ. (n) துறவியாயிருந்து இறந்தவரின் பள்ளிப்படை (சமாதி) யிற் பூசை செய்வதற்கென்று முற்றூட்டாக விடப்பட்ட நிலம், inam granted for worship at the tomb of an ṅṅṅai (R.J.)

[ஆண்டி. + சமாதி.]

ஆண்டிப்பள்ளிப்படை பார்க்க, see ṅṅṅai-p-paḷḷi-p-paḷḷai

ஆண்டிப்பள்ளிப்படை ஐர்டி-p-paḷḷi-p-paḷḷai, பெ. (n) பள்ளிப்படைப் பூசகாக்கு விடப்பட்ட முற்றூட்டு நிலம்; land granted to the priest for performing pooja at the tomb of an ascetic

[ஆண்டி. + பள்ளி + படை.]

ஆண்டிப்புலவர் ஐர்டி-p-pulavar, பெ. (n) 17 ஆம் நூற்றாண்டிலும் செஞ்சியையடுத்த ஊற்றங்கால் ஊரிலும் ஆசிரிய நிகண்டு இயற்றியவரும் நன்னூலின் ஒரு பகுதிக்கு உரை வரைந்த வருமாகிய தமிழ்ப்புலவர்; Tamiḷ poet who lived in a village Pūrangāḷi near Ceṅṅi in the 17th century and wrote the Ācīyia Nīḅṅṅu and commentary on a portion of the Tamiḷ grammar Naṅṅṅi

[ஆண்டி. + புலவர்.]

ஆண்டி முருகனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்றானும், இடபலவருக்குப் பாவனடம் புலவர் என்று பெரிசாரு பெயரிருந்தனனும், இவருடைய கோலத்தால் இவருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

ஆண்டிமதிக்குலம் ஐர்டி-mādi-k-kulam, பெ. (n) வெள்ளிப் பாடாணம் (வெண்செந்தூரம்); anasāenic compound containing silver (சா அக.)

[ஆண்டி. + மதி + குலம். மதி = நிலவு குலம் = இனம், வகை. வெள்ளி சேர்த்துச் செய்யப்பட்டதால் வெணமைப் பொருள் விளங்க இப்பாடாணம் ஆண்டி மதிக்குலம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆண்டிதன் ஐர்டி. (n) ஆண்டிதலோன் ஆண்டகை; respectable male

[ஆண்டி. + தன் = ஆண்டிதன் = ஆண்டிதன்.]

ஒ. நோ. GK anīr, andros, male. ஆண்டிதன் பார்க்க, see anṅṅai

ஆண்டு ஐர்டி, பெ. (n) பன்னிரண்டு மாதம் அல்லது 365 நாள் கொண்ட ஆண்டு என்னும் கால அளவு, year. "ஆண்டு" (சிலப். 1, 24) 2. அகவை (வயது). 365. ஓராண்டுக்குட்டி (உ.வ.). 3. கொல்லமாண்டு (நெல்லை), year of the Kollam era in Kerala.

ம. ஆண்டு. க., தெ., ஏடு, து. ஒட்.; கோத. அட்.; குட. அண்டி. கொலா எட. நா. பெட. கோண். வேண்டு. பூ. இ. பெட்.

கட. ராண்டு (சென்றவாண்டு), Cf E yon, yound, younder
A.S. geond, Ger jener, that, root, ya

[ஆண்டு = மூலக்கிழமுளை. ஆண்டிற்கொருமுறை
மடங்கல் (ஆவணி) திங்களில் சரியாக 365 நாள் இடை
வெளிக்குவொருமுறை முளைக்கும் மூலக்கிழ முளைக்கு
'ஆண்டு' என்னும் பெயர் உண்மையாக அதுவே
ஆண்டைக் குறித்த கால அளவைப் பெயராயிற்று.]

வடமொழியில் 'வாஷ' என்றால் மழையென்ற பொருள்
ஒரு மழைக்காலத்திற்கும் மற்றொரு மழைக் காலத்திற்கும்
உள்ள இடைக்காலம் ஏறத்தாழ ஓராண்டாதலின் 'வாஷம்'
ஓராண்டுக்குரிய பெயராயிற்று. சம்ஸ்கிருத என்பது மானு
கன்றிலும் காலம் என்பொருளாக ஓராண்டைக் குறிக்கிறது.
தமிழர் நாகரிகம் குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்தே தொடங்கியிருக்க
என்பதற்கு மூலக்கிழ முளைமைக் குறித்த 'ஆண்டு' காலப்
பெயராக ஆளப்பட்டு வருவது சான்றாக அமைந்துள்ளது

ஆண்டு² பாக்க; ௩௩ ஹெடு²

ஆண்டு² ஹெடு, பெ. (n.) மூலக்கிழ முளை (சேரநா),
young sprout of bamboo (Ker.)

ம. ஆண்டு, ஆண்டள்

[ஆண்டு → ஆண்டு. ஆண்டு = அண்டையிற
விளைத்து முளைக்கும் மூலக்கிழ முளை.]

மூலக்கிழ முளைக்கு மலையாள மொழியில் ஆண்டு
ஆண்டல், ஆண்டல், ஆண்டள் என்னும் பெயர்கள் உள்ளன
மூலக்கிழாரில் அண்டையில் கிளைக்கும் மூலக்கிழ முளைகள்
அண்டு, அண்டல், என்றே தொடக்கத்தில் பெயர் பெற்று
நாளடைவில் அண்டு → ஆண்டு → ஆண்டல், அண்டு →
ஆண்டல் → ஆண்டல் எனத் திப்பிறுநடுக்கலாம்.
ஊங்கிலுக்குப் பக்கமுள்ள 'அண்டல்' எனப்பொப்பெற்றுப்பது
சேலப் பொருத்துவீதே. இது பள்ளிரு மரங்களுக்கு ஒருமுறை
அணாக்கும் இயல்புடையதாதலின் இதன்படிபடையாக ஆண்டு
என்னும் காலப்பெயர் தோன்றலும் வழிவகுத்தது.

அண்டு அண்டம்பப் பொருளிலும் சோடம்பப் பொருளிலும்
மலையாளிய மொழிகளிலும் வழக்களிற் புகுந்து.

and, n, (emph.) a end along with, in addition
→ OE. and ond, cor, to Ofns. and (a), ande, end
a) en, OS. ande endl (Du. en), OHG. anti, enti, inti,
-nt (G. und), and Skt. aṣṭa (:-ntha) there upon, if it
survived, would, owing to lack of stress, coincide
with and, (see AN²) connexion with OE. and -(as in
end swaru ANSWER), ON. and-, Goth. anda, anda-,
and Skt. anti over against, Gr. anti against, L. ante
before, and OE. ende END, etc. anti is no longer gen.
accepted. (O D.E.E.)

ஆண்டு³ ஹெடு, பெ (n) அவ்விடம், that place, there.
ஆண்டு ம..தொப்பதில்" (குறள், 363).

[ஆ → அண்டு → ஆண்டு. ஆ = சேம்மைச்
சட்டு. அண்டு = அண்டை, இடம், பக்கம் ஒ.
நோ. அந்தண்டை போ, இந்தண்டை வா] .

ஆண்டு⁴ ஹெடு, பெ. (n.) பழைமையான, காலத்தால
முற்படல்; ancient.

[ஆ = தெடுஞ்சட்டு, காலமுன்மை. ஆ → ஆண்டு.
தமிழ்மொழித் தோற்றம் என்னும் கட்டுரைவில்
பாவாணர் 'முன்மொழி' (1971 சனவரி) இதழில்
ஆண்டு எனலும் சொல்லுக்குப் பழமை என்னும்
பொருளும் உண்டு எனக் காட்டியுள்ளார்.]

ஆண்டுகள் எடவு ஹெடு-kal-]-adavu, பெ (n.) ஆண்டு
வருமானம், annual income (T.A.S.iii 216)

[ஆண்டுகள் + அடவு = ஆண்டுகள் எடவு.
அடவு → அடவு (இடைத்திரிபு); அடவு = சேர்வு,
சுருவலத்தில் சேர்க்கப்படுவது, அரசுக்கு நிலையியாக
வரும் ஆண்டு வருவாய்.]

ஆண்டுத்தொகை ஹெடு-t-togav பெ (n.) ஆண்டிறுதி
யில் பெறத்தக்க தொகை sum total receivable in
the year end.

[ஆண்டு + தொகை.]

ஆண்டு நிறைவு ஹெடு-niravu, பெ. (n.) 1. குழந்தை
களின் முதலாண்டு நிறைவு நாள், first birth an-
niversary, as a day of special celebration. (விநாயக
மைத்தர், 12). 2. நிறுவனம், பணி ஆகியவற்றின்
ஓராண்டு நிறைவு, successful completion of one year
of an institution or special work undertaken.

[ஆண்டு + நிறைவு = ஆண்டு நிறைவு =
ஓராண்டுக்காலம் முடிவடைதல்.]

ஆண்டு நூறுமட்டை ஹெடு-nūru-pattal, பெ. (n)
நூறாண்டுகள் எய்தி முதிர்ந்த வேம்பு, பூவரசு,
ஒழிகை முதலிய மரங்களின் பட்டை; bark of the
trees like Margosa, portia, wodina etc., which are 100
years old.

[ஆண்டு + நூறு + பட்டை. நூறாண்டு வளர்ந்து
முதிர்ந்த மரத்தின் பட்டை.]

ஆண்டுப்பிறப்பு andu-p-pirappu, பெ (n) புத்தாண்டு
new year.

[ஆண்டு + பிறப்பு.]

ஆண்டு மாரி ஹெடு-mārī, பெ. (n) திருந்தாத
வளையும் காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஒத்த
போகும் இயல்புடையாமலும் ஒரு சீராக வாழ்க்கை
நடத்த அறியாமலும் இருப்பவளைத் திட்டு

வதற்குப் பயன்படுத்தும் வகைமொழி; term of abuse, implying that the person is past the period and place of progressing, incorrigible person. அவ்வொரு ஆண்டுமொழி (உ.வ)

[ஆள் → ஆண்டு + மாறி]

ஆண்டுமாளம் ஐர்பு-mānam, பெ. (n) ஆண்டுக் கணக்கின் பொருட்டு வழங்கும் கால அளவு, era.

[ஆண்டு + மாளம்.]

ஆண்டுமூஞ்சி ஐர்பு-mūñji, பெ. (n) ஒரு வகைமொழி, term of abuse

[ஒருகா. ஆண்டு + முடிஞ்சி → ஆண்டுமூஞ்சி.]

வாழ்ந்து முடிந்தவன், என்று தீட்டுவதன் நோக்கம், நன்கு வரலுங்காலத்து, உள்ளவற்றை அழியாமல் திறமையாகக் காக்குந் திறமையான மையக் கட்டிக் காட்டிப்பழித்தலாம். ஒ நோ கவியானம் முடிந்தவிடத்து என்பதைக் கவியானம் மூஞ்சி விடத்து என்பது கொச்சை வடிக்கு

ஆண்டுமூய்-தல் ஐர்பு-mūy-, 2 செ.கு.வி (v.i)

மரபு குன்றல், வளர்ச்சியற்றுதல், to stop developing, to decline. அந்தக் குடும்பம் ஆண்டு மூய்ந்து போயிற்று (உ.வ.)

[ஒருகா. ஆண்டு + மாய → ஆண்டுமாய் → ஆண்டுமோய் → ஆண்டுமூய். மாய்தல் = அழிதல்.]

ஆண்டுயத்தம் ஐர்பு-yattam, பெ (n) சமடம பெறும் பணியாளருக்கு ஆண்டுக் கொடுமுறை வழங்கப் படும் ஊதிய உயர்வு; increment.

[ஆண்டு + உயர்த்தம்.]

ஆண்டு வரி ஐர்பு-varī பெ. (n) ஓராண்டு வரி, annual tax.

ம. ஆண்டுவரி

[ஆண்டு + வரி.]

ஆண்டுவா-தல் (ஆண்டு வருதல்) ஐர்பு-vā-, 18 செ.கு.வி (v.i.) பயன்பாட்டிற்குப் போதியதாகாதல், to be sufficient for use நித்தம் ஒருபடி தயிர் வாங்கியும் ஆண்டு வரவில்லை (உ.வ.).

[ஆண்டு + வா - ஆண்டுவா = ஆண்டுதற்கு அல்லது பயன்படுத்துதற்கு இயைந்து வருதல், போதியதாகாதல்.]

ஆண்டெழுத்த்தேவை ஐர்பு-uttu-t-tēvai பெ. (n) பறைய வரிவகை; an ancient tax (Pudu. Insc. 399)

[ஆண்டு + எழுத்து + தேவை = ஆண்டெழுத்துத் தேவை. ஒருகா. ஆண்டுதொறும் எழுத்துப் பணிக்காகப் பெறும் வரியாகவாம்.]

ஆண்டை¹ ஐர்பு, பெ. (n) முதலாளி, தலைவர், பண்ணையார்; master, lord, landlord, used by people with reference to their feudal chief or a superior 'ஆண்டை கூலியைக் குறைந்தால், சாம்பான் வேலையைக் குறைப்பான்' (பழ)

ம. ஆண்டு, தெ. ஆண்டி

[ஆள் → ஆண் → ஆண்டை + ஐ = ஆண்டை = தன்னை ஆளுகின்ற அல்லது ஆளாகக் கொண்ட தலைவர் ஐ = பெயர்ச் சொல்வீறு.]

ஆண்டை² ஐர்பு, பெ (n) அங்கு, அங்கிலிடம், that place, there (நாலடி. 91)

[ஆ = ஆண்டு → ஆண்டை. ஆ = அந்த (செய்க்கைக்குடு)]

ஆண்டை³ ஐர்பு, பெ (n) மூல்கில் முளை, young sprout of bamboo

ம. ஆண்டை, ஆண்டல், ஆண்டன், து. அண்டெ (மூல்கில் வளை), உட. அண்டெ (ஊதுமூல)

[அண்டை → அண்டை → ஆண்டை. அண்டு = பக்கம். மூல்கில் தூரின் அடிப்பக்கத்தில் இளைத்தெழும் முளை அண்டையென்றழைக்கப்பட்டு முதலிலை நீண்டு 'ஆண்டை' யாகிற்று.]

ஆண்டை⁴ ஐர்பு, பெ (n) 1 தேட்கொடும் குச்செடி. Indian turnsole - Heliotropium indicum. 2. ஆதொண்டைக்கொடி. thorny creeping plant - capparid horrida 3. அழிஞ்சி; sage-leaved alangium - Alangium lamarckii 4 ஆண்டைமரம், tree having hard core.

[ஒருகா. 'ஆண்டை' = வளமை, திண்மை, முண்டமை ஷண்டைமயால் மரம் மற்றும் செடி கொடியின்த் திற்குள் ஒரு சாரானவற்றுக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆதொண்டை → ஆண்டை (மருஉ.)]

ஆண்டைச்சிகை ஐர்பு-ō-cigai, பெ. (n) ஆண்டு நிலுவைக் கணக்கு; account of arrears or balance for the year

[ஆண்டு + ஐ + சிகை = ஆண்டைச்சிகை.]

'சிற்பகை - சிகை (கொ.வ.) கடந்த ஆண்டின் விகிதச் தகவல் அளக்குமொழி, அப்போதே நாபடாத நிலைக்காக வட்டம் (வட்டி) விடக்கும் நோக்கில், ஒரு சிற்பகை அள்ளிப் போடுதல் மரபு இச்சொல் பொதுவாக ஆண்டு நிலுவைக் கணக்கைக் குறிப்பதாயிற்று

ஆண்டொழில் ஐர்பு-ōl, பெ. (n) பெருஞ்செயல். அருஞ்செயல், வீரச்செயல்; mighty deeds or heroic deeds.

[ஆண் + தொழில் - ஆண்டொழில் = ஆண்டை விளங்கச் செய்யப்படும் செயற்கரிய செயல்.]

ஆன்மொழில் மைந்தன் *indrii-maindan*, பெ. (n.)
வில்லவன் = வல்லில் ஓரி; expert in archery
சொல்லுக்குக் கீரன்; வில்லுக்கு ஓரி. (பழ.)

[ஆன் + தொழில் + மைந்தன் = ஆன்மொழில்
மைந்தன். ஆன்மொழில் = ஆன்மை. மைந்து →
மைந்தன். மைந்து = வலிமை. மைந்தன் = வலிமை
மிக்கவன்]

ஆன்மோன்¹ *āṇḍōn*, பெ. (n.) 1. உடையோன்,
முதலாளி (அகநி.); proprietor. 2. தலைவன்;
master. 3. தேவன் (அகநி.); lord

[ஆன் = ஆன் = ஆன்மோன் = ஆன்மோன். 'ட'
எழுத்துப்பெறு. ஆன்மோன் = ஆன்பவன், தலைவன்]

ஆன்மோன்² *āṇḍōn*, பெ. (n) மாந்தன் (நாமதீப.).
man

[ஒரு கா. ஆன் → ஆன். ஆன் + ட் + (ஆன்) → ஆன்
→ ஆன்மோன். ஆன் → ஆன் ஆன்பவன் திறுத்திறிபு ஆன்
→ ஆளும் பணிக்ருயி மாந்தன், மாந்தர் கூட்டம்.]

வேலைக்கு ஆன் வேண்டும் என்னும் உலக வழக்கில்
ஆன் = மாந்தன் எனப் பொருள்படுதல் காண்க. ஆன்
வேளையாக ஆன்பவன் எனவும் தமிழ்க் குறையில் மன்னன்
மரம் ஆந்தி மரம் பெயர் பெற்றுள்ளன. மேலையாரிய
மொழிகளிலும் இவ் வேளையாகக் சொற்கள் கிளைந்துள்ளன

GK. anthropos—man, he who has the face of a man,
andro, before a vowel andr- combining form meaning man
cf. Andrew, Andrias, andron, dandy, 'a fop', and the second
element in Alexander, Leander, Philander, cf also the first
element in anthropo - (E C E D. E. L.)

மேலையாரிய மொழிகளில் பெயரின் முன்னொட்டாகவும்
பின்னொட்டாகவும் வரும் andr என்னும் சொல் 'மைந்தன்' என்று
பொருள்படுகிறது.

ஆன்மணம்¹ *āṇḍōn*, பெ (n) வலக்காதின தண்டு
(வின.); small gritty protuberance of the right ear.
opp. to பெண்தண்டு. (சா. அக.)

[ஆன் + தண்டு. தண்டு = மிதிது தடித்திருப்பது
ஆன் = வலப்பக்கம்.]

சீவபெருமனின் இடப்பக்கம் உடையிருத்தலால் இடப்பக்
கத்திற்குப் 'பென்' அன்மொழியாகவும் வலப்பக்கத்திற்கு
ஆன்' அன்மொழியாகவும் மருத்துவனால் பொதுவாக
ஆன்படும் குறியீடுகளாக அமைந்தன

ஆன்மூள் *āṇḍōn*, பெ. (n) தாழி (பரணி); ஆரல
(காந்திதகை), உருள் (உரோகினி); கழை (அன்
பூசம்); கொடிற்று (பூசம்), கைமீன் (அத்தம்),
பனை (அனுடம்), முக்கோல் (திருவேணம்)
முற்கொழுங்கால் (பூட்டாதி); பிற்கொழுங்கால்

(உத்திரட்டாதி) முதலிய விண்மீன்கள்; male stars
are parani, kāṇḍiḷ, uṇḍiṇi, puṇḍarḍīka, puṇḍam, attam,
aṇḍam, tiruṇḍam, pūrāṇḍi, uttirāṇḍi.

[ஆன் + மூள்.]

ஆன்பனை *āṇḍōn*, பெ. (n.) காய்க்காத பனை,
male palmyra bearing no fruit. "குரும்பை ஆன்
பனை" (சம். தேவா. திருவோத்தூர்.)

[ஆன் + பனை. ஈன்யப்பனை ஆன்பனை எனப்
பட்டது.]

ஆன்பாடு *āṇḍōn*, பெ. (n.) 1. ஆணின் குணம்,
(சா அக); male characteristics. 2. ஆண்களின்
முயற்சி; efforts of the male members of the family
used along with the expression, 'பெண்பாடு
ஆன்பாடு பெண்பாடு பட்டு அச்செயல் முடிந்தது
(உ.வ.)

[ஆன் + பாடு. ஆன் = ஆண்மக்கள், பாடு =
செயல், உழைப்பு படு → பாடு (முத்திரை.பெ.).]

ஆன்பாத்தி *āṇḍōn*, பெ. (n.) உப்புப் பாத்தி வகை.
crystallizer in salt pans, dist. from பெண்பாத்தி

[ஆன் + பாத்தி.]

ஆன்பால் *āṇḍōn*, பெ. (n.) 1. ஆண்வகை, ஆணினம்,
(தொல். பெரு. 603); male sex. 2. (இலக்)
ஐமபால்களின் ஒன்று; (gram) singular member of
personal nouns and verbs in masculine gender. (ருள்
325) 3. ஆண் தன்மை; masculine quality
(சா. அக.)

[ஆன் + பால். பால் = வகை, பாருபாடு, தன்மை.]

ஆன்பாலெழுத்து *āṇḍōn*-*eluttu*, பெ. (n) 1. அ, இ
உ, எ, ஓ என்னும் ஐந்து குற்றெழுத்துகள்
(இலக.வி 773, உரை), five short Tamil vowels
(செ அக.). 2. பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துகளும்
அகவியின்றி உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துகளுள்
(கதி. அக.), twelve vowels and other short consonants
of the Tamil language

[ஆன் + பால் + எழுத்து]

ஆன்பாற்றினவி *āṇḍōn*-*kiavi*, பெ (n) தலைமகன்
கூற்று; utterance of a hero

[ஆன் + பால் + இனவி]

ஆன்பாறபிள்ளைக்கவி *āṇḍōn*-*kaavi*, பெ. (n)
ஆன்பாற பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க, see *āṇḍōn*-*kaavi*-*tami*

[ஆண்பால் + பிள்ளை + கவி. கவி = பாட்டு]

ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் āṅṅāpālai-t-tamiṭṭu, பெ (n) தலைமகனைக் குழந்தையாகக் கருதி ஆண குழந்தைப் பருவத்தைக் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, மூத்தம், வருகை (வாராணை), அம்புலி, சிறுபகை, சித்திலி, சிறுதேள் எனப் பத்துப் பருவங்களைக் பிரித்து ஒரு பருவத்தைக் குப்பத்துப் பாடல்களாக மொத்தம் நூறு பாடல்களில் வண்ணித்துப் பாடும் பனுவல்; poem celebrating the ten different stages of development in the infancy and childhood of a hero, viz., kāppu, āṅṅārai, tāl, sappāṇi, muttam, vāṅṅāṇi, āmbuḷi, sirupaṅai, siruḷi, siruḷi, oppo to Paṅṅāṇi pālai-t-tamiṭṭu

[ஆண்பால் + பிள்ளை + தமிழ். பிள்ளைப் பருவத்தைப் பாடுவதால் பிள்ளை ததமிழ் எனப்பட்டது பிள்ளை ததமிழ், சித்திலக்கியங்களுள் ஒன்று.]

ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு āṅṅāpālai-p-pāṭṭu, பெ (n) ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் பார்க்க, see āṅṅāpālai-t-tamiṭṭu. "ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு" (இலக். வி 806).

[ஆண்பால் + பிள்ளை + பாட்டு.]

ஆண்பிள்ளை āṅṅālai, பெ (n) ஆண குழந்தை, male child. 2. ஆடவன்; man. 3. ஆண்பிள்ளையாளால் இங்கே வா (உ.வ.); 3. வல்லவன்; man of capacity or ability. இதைச் செய்து முடிக்கக்கூடிய ஆண்பிள்ளையா ஆவன்? (உ.வ.). 4 வீரன், warrior. "ஆண்பிள்ளைகளான வீழ்ந்த துரோணரதிகளிறே" (நா. 7,4,5). 5. கணவன்; husband.

ம. ஆண்பிள்ளை; து. ஆண்பாலே

[ஆண் + பிள்ளை. பிள்ளை = குழந்தை ஆடவனையும் ஆண்மையையும் குறித்த போது ஆண்பிள்ளையென்பதற்கு பிள்ளை பொருளிறுந்த ஈறாதி வல்லவன், வீரன், கணவன் ஆகிய பொருள் தந்தது]

ஆண்பிள்ளை அரிமா āṅṅālai-arimā, பெ (n) தறுகண மறவன்; எதற்கும் அஞ்சாத வீரன்; man of supreme valour and prowess as a brave lion.

[ஆண்பிள்ளை + அரிமா.]

ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம் āṅṅālai-c-cingam, பெ (n) வீரன்; hero, a term of praise "ஆணையைப் பிடித்திடுவான் ஆண்பிள்ளைச் சிங்கம்" (திரைப்பாட்டு).

[ஆண்பிள்ளை + சிங்கம். Skt. aṅṅā. > சிங்கம் = அரிமா. ஆண்பிள்ளையாகிய அரிமா என உருவக்

வணியமைந்த சொல்லாட்சி. ஆண்பிள்ளை அரிமா பார்க்க; see āṅṅālai-arimā.]

ஆண்பிறங்கடை āṅṅāpāṅkaḍai, பெ (n) 1. ஆண தலைமுறை; male descendant, male lineage. 2. ஆண குழந்தை, male issue, male child.

[ஆண் + பிறங்கடை. பிறங்கு → பிறங்கடை. பிறங்குதல் = தோன்ற்தல்.]

ஆண்புள்குற்றம் āṅṅāpūḷḷukurram, பெ. (n) மாலை மங்கிய வேளையில் குழந்தைகளை வெளியிற் கொண்டு போவதா லுண்டாகும் ஓர் நோய், a morbid diathesis in children supposedly caused by taking them out after dusk, when some inauspicious bird flies overhead.

[ஆண்புள் + குற்றம்.]

ஆண்பூதியம் āṅṅāpūṭiyam, பெ (n) ஆண்பிள்ளையிடம் ஏற்பட்ட ஒருவகை மெய்க்கூறு; male element of a sexual cell, a masculo-nucleus - Arsenoblast. (சா. அக)

[ஆண் + பூதியம்.]

ஆண் பெண் āṅṅāṇ, பெ. (n) கணவன் மனைவி, இணை துணையர் (சூடா), husband and wife, married couple

[ஆண் + பெண்.]

ஆண்பெண் அலிகோள்கள் āṅṅāṇ-ali-kōḷaḷ, பெ (n) கோள்களுள் செவ்வாய், வியாழன், சூரியன் என்பன ஆண்கோள்கள். அறிவணம் (புத்தம்) காசி (சனி)யும் அலிகோள்கள். வெள்ளி, திங்கள், கருவகோள், (இராசு) செங்கோள், (கேது) என்பன பெண் கோள்கள் (அபி. சிந்), male planets are Mars Jupiter and Sun, hermaphrodite planets are Mercury and Saturn female planets are Venus, Moon, Moon's ascending node and moon's descending node (சா.அக)

[ஆண் + பெண் + அலி + கோள்கள்]

ஆண்பெண்ணலி நாள்கள் āṅṅāṇ-ṇāḷi, பெ. (n) தாழி (டரணி), ஆரல் (காந்தகை), உருள (உரோகிணி), கழை (புளங்குச்சம்), கொடியு (பூச்சம்), கைமீன் (அத்தம்), பனை (அனுடம்), முக்கோல் (திருவோணம்), முற்கொழுங்கால் (பூரட்டாதி), பிறகொழுங்கால் (உத்திரட்டாதி) என்பன ஆண நாள மீன்கள். மாற்கு (மிருகசீரிடம்), குன்று (சதம்), குருகு (ஹும்) இவை அலிநாள மீன்கள் இரவை (அகவினி), யாழ் (திருவாதிரை), கல்வை (ஆயிலியம்), கொட்டுகம் (மகம்), கணை (பூரம்)

மாணேறு (உத்திரம்), நெய்மீன் (சித்திரை), விளக்கு (கவாதி), சளாகு (விசாகம்), தழல (கேட்டை), நூற்குளம் (பூராதம்), கடைக்குளம் (உத்திராதம்), பறவை (அவிட்டம்), தொழுபுறி (இரேவதி) என்பன பெண் நாய் மீன்கள். (அபி சிந்.); male stars are parāṅ, kārttāṅ, uṛōṅṅi, puṅṅapūṅam, pūṅam, attam, aṅṅpūṅam, ſiṅṅuṅṅam, puṅṅattadi, and uttirattādi; hermaphrodite stars are mirugaṅṅiṅṅam, sadayam and mūṅṅam, female stars are aṅṅupadi, ſiṅṅuṅṅadi, ſiṅṅiyam, magam, pūṅṅam, uttram, ſiṅṅirai, ſwādi, viṅṅāgam, keṅṅṅai, pūṅṅāṅṅam, uttirāṅṅam, avittam and irēvādi

[ஆன் + பெண் + ஆவி + நாய்கள்.]

ஆன்மைப்பெயர் āṅ-paiyyam, பெ. (n) ஆண்மகனின் மேல் பெண் கொண்ட ஒரு வேட்கை; insane sexual desire in a female over a male. It is opp to penpaiyyam, the one in the male. (சா.அக)

[ஆன் + பைத்தியம். பித்தம் → பித்தியம் → பைத்தியம். பித்தம் = மயக்கம், வெறி]

ஆண்மக்கப் பருவம் āṅmakkaṅ-paruvam, பெ. (n) இளைப்பேறாகுங்காலம் (பன்னிருபா 226), stage in the life of a male, when he comes of age

[ஆண்மக்கள் + பருவம். ஆண்மகனாக வளர்ச்சி பெறும் பருவம். மீனாசுர தாடிமல் வளரும்பருவம்.]

ஆண்மகன் āṅmagāṅ, பெ. (n) 1. ஆண் குழந்தை; male child. 2 மாந்தன்; man. 3. சிறுத்தோன்; efficient man. 4 கணவன்; husband. 5. மகன், son. 6 துணிவுமிக்கவன், man of courage. "ஆண்மகன் கையிலமில்வான்" (நாலடி.386)

[ஆள் → ஆண் + மகன்.]

ஆண்மஞ்சள் āṅmanja! பெ. (n) கறிமஞ்சள்; turmeric used in curry

[ஆள் - ஆண் + மஞ்சள் (ஆளும் மஞ்சள்).]

ஆண்மதப்பூ āṅmadappu, பெ. (n) மதனப்பூ, Indian cowslip creeper-pergularia winor (சா அக)

மதவ: ஆண்மதன் காமபூ

[ஒருகா. ஆண் + மதனம் + பூ. ஆண்மதனப்பூ → ஆண்மதப்பூ. மதனம் → மதம் (இடைக்குறை).]

ஆண்மரம் āṅmaram, பெ. (n) 1. வயிரம் பாய்ந்த மரம் - a class of trees in which the core is hard and suitable for timber. "உற்றவாண்மரம் உள் மரமுடை மரமாம்" (சா அக). 2. நடுசை

முறிக்கும் ஆண்மையுடைய அழிஞ்சில் மரம்; tree in which every part is an antidote for poison, saṅṅe - leaved alangium. 3. சேராம்கொட்டை மரம்; marking nut tree - it is so called because it is an antidote against poison. 4 காயா மரம்; tree not bearing fruit. 5 கருங்காலி மரம்; sundra tree (சா.அக).

து. ஆண்ம

[ஆன் + மரம். ஆண் = ஆண்மை, வண்மை, மரங்களின் நடுவில் வயிரம் பாய்ந்து நின்றுநீராதம், எதிர்க்கும் வன்மையுடையதாகும். காய் காயக்காத மரங்களை, ஆண்பாற்படுத்தும் கூறும் மரப்புந்திக் காயாமரம் ஆண்மரம் எனப்பட்டது. நடுக் குறிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட மரங்களின் வண்மையைக் குறிக்குஞ் சொல்லாக 'ஆன்' அடைமொழி ஆண்பட்டுள்ளது.]

ஆண்மலடு āṅmaladu, பெ. (n) ஆண்மகனுக்கு ஏற்படும் மலட்டுத்தன்மை. want of fertility or fecundity in a man's semen.

[ஆண் + மலடு. மலடு பார்த்து; see maladu]

ஆண்மாதளை āṅ-mādūlai, பெ. (n) பூமாதளை, double-flowered pomegranate.

[ஆண் + மாதுளை. மாதுளை பார்த்து; see māṅṅulai]

ஆண்மாரி āṅ-mārī, பெ. (n) 1. அடங்காக்க குணமுள்ளவன், masculine woman, termagant. 2 அடக்க விலலாதவர், woman outrageous in conduct, immodest woman. 3. ஆண் குணமுடையவன்; manlike woman, Virago, Amazon

[ஆண் + மாறி. மாறி = மாறியவன்]

ஆண்மூங்கில் āṅ-mūṅṅil, பெ. (n) 1. கெட்டியான மூங்கில், solid bamboo. 2. கல்மூங்கில், a species of solid bamboo. It is opposed to pēnmūṅṅil, the common hollow bamboo.

[ஆண் + மூங்கில். ஆண் = வண்மை, வயிரம், திண்மை.]

ஆண்மெய்க்குறு āṅmey-k-kūru, பெ.(n) 1. ஆண் பிள்ளைகளுக்க குண்டான இயற்கை, வலிமை, அறிவு முதலியன; essential nature, strenght or virility, power, intellect, etc. of man. 2. ஆண் மகனிடம் அமையத்தக்க மெய்க்குறு; male element of a sexual cell, a masculo - neutelous - Arsenoblast (சா.அக.)

[ஆண் + மெய்க்குறு]

ஆன்மெய்க்கூறுநூல் ānmay-k-kūru-puḷ, பெ. (n) மாந்தன் உடற்கூறு பற்றியும், நோயுடற்றியும் ஆண்குறியின் மெய்க்கைகளைப் பற்றியும் கூறும் நூல், scientific study of masculine constitution and of the diseases of the male sex, especially the study of diseases of the male organ = Andrology. (சா. அக.)
[ஆன் + மெய் + கூறு + நூல்.]

ஆன்மெய்க்கூறு ānmaykūru, பெ. (n) மாந்தன் உடற்கூறுநூல்; scientific study of masculine constitution.
[ஆன் + மெய்க்கூறு.]

ஆன்மை ānmai, பெ. (n.) 1. ஆளுந் தன்மை (தொல்.சொல்.51); controlling power. 2. ஆண் தன்மை (சிலப்.6,56); masculinity, virility. 3. வெற்றி (பிங்.); conquest, victory, success. 4. வலிமை (பிங்.), strength, power. 5. செருக்கு, pride, conceit. நானென்ற வாண்மை 6. உடைமை; possession used as a suffix. "புல்லறிவாண்மை" (குறள், 331) 7. வாய்மை (பிங்.); truth. 8. ஆண்பாலுணர்ச்சி வன்மை; having sexual power, a peculiar characteristic in males.

ம. ஆன்ம, ஆணந்தம், உ. ஆன்ம.

[ஆன் → ஆண் → ஆன்மை (வே.சொ.உ.7). ஆன் + மெய் = ஆன்மை = ஆளுந் தன்மை. மெய் = தன்மை, இயல்பு. மெய் → மை. மெய் பார்க்க; see may.]

ஆன்மைக்குறைவு ānmai-k-kūraivu, பெ. (n.) வலிமைக்குறைவு; loss of manly power, want of virility, impotency.

[ஆன்மை + குறைவு.]

ஆன்மைச் சினைப்பெயர் ānmai-c-cinai-p-peyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் சினைப்பெயர்; masculine nouns denoting parts or members of the body or names derived from such nouns. 'முடவன்' (நன். 283, உரை).

[ஆன்மை + சினை + பெயர். சினை = உறுப்பு.]

ஆன்மைச்சினை முதற்பெயர் ānmai-c-cinai-mudar peyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் சினை முதற்பெயர்; the noun, cinaimudar peyar, which denotes masculine gender in particular. 'முடக்கொற்றன்' (நன். 283 உரை).

[ஆன்மை + சினை + முதல் + பெயர். சினைமுதல் பெயர் பார்க்க; see cinai mudar peyar.]

ஆன்மைக்கு கிழங்கு ānmai-taru-kilangu, பெ. (n.) 1. நிலப்பாங்குகிழங்கு; ground palm or hog palm 2. நிலச் சருக்கரைக்கிழங்கு; root of a plant. 3. அமுக்கிராகிழங்கு; the root of a plant. 4. பொற்சீந்திற் கிழங்கு; root of a plant. (சா. அக.)

மதுவ. நிலச் சருக்கரைக் கிழங்கு, பூமிச் சருக்கரைக் கிழங்கு

[ஆன்மை + தரு + கிழங்கு.]

ஆன்மைப்பொதுப்பெயர் ānmai-p-podu-p-peyar, பெ. (n.) உயர்திணை யாண்பாலையும் அ.:றிணையாண்பாலையும் ஏற்கும் பொதுப்பெயர்; masculine nouns common to the rational and irrational classes 'சாததன் இவன், சாததன் இவ்வெருது' (நன். 284 உரை)

[ஆன்மை + பொது + பெயர்.]

ஆன்மைமுதல் பெயர் ānmai-mudar-peyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே விளக்கி நிற்கும் முதற்பெயர்; masculine noun denoting the stock or body. 'சாததன்' (நன். 283, உரை).

[ஆன்மை + முதல் + பெயர்.]

குதற்பெயர் பார்க்க. see mudar-peyar]

ஆன்மை முறைப்பெயர் ānmai-muray-p-peyar, பெ. (n.) ஆண்பாலையே உணர்த்தும் முறைப்பெயர்; masculine noun denoting relationship. தந்தை (நன். 283 உரை)

[ஆன்மை + முறை + பெயர்.]

ஆன்மையன் ānmayan, பெ. (n.) சிவன்; Lord Śiva (திருவா. 6.8.8.).

ஆன்மைவிலி ānmayiḷi பெ. (n.) பெண்தன்மை (நாமதீப.); femininity, womanishness.

[ஆன்மை + இலி. இலி = இயல்பு தன்மை.]

ஆன்ராசி ānraṣi, பெ. (n.) ஆணோடும் பார்க்க; see ānrai.

ஆன் வசம்பு ān-vaṣambu, பெ. (n.) ஒருவகை வசம்பு a variety of sweet flag = Acorus Calamus. (சா.அக.)

ஆன்வழி ān-vai, பெ. (n.) 1. ஆண் தலைமுறை male descendant, family descent in the male line 2. ஆண் குழந்தை; male child 3. ஆண் தலைமுறையி (சந்ததி)விரிந்து உண்டான மரபு; male line, family descent in the male line.

ம. ஆன்வழி

[ஆன் + வழி.]

ஆன்வெறுப்பு āṅ-veruṅṅu, பெ. (n.) பெண்களுக்கு ஆண்களைக் கண்டால் உண்டாகும் வெறுப்பு, morbid dislike of or insane aversion to the male sex in women, Apandna.

[ஆண் + வெறுப்பு]

ஆணம்¹ āṅgam, பெ. (n) ஆணைப் பார்க்க; see āṅgam

ஆணம்² āṅgam, பெ. (n.) 1. கோளநஞ்சு; mineral poison.

[ஆணம்² → ஆணகம்.]

ஆணங்கம் āṅgam, பெ. (n.) ஆண்குறி; genital of a male as opposed to pennangam, genital of a female.

[ஆண் + ஆங்கம் ஆங்கம் = உறுப்பு Skt anga]

ஆணங்காய் āṅṅāy, பெ. (n) ஆண்பணையின் பாளை, ஆண்பணையின் காய்; branched spadix of the flowers of the male palmyra tree (சா.அக.)

[ஆண் + அம் + காய். அம் = சாரியை.]

ஆணணி āṅṅa, பெ. (n.) மதவர் படைவகுப்பு; military parade. "ஆணணி புத்தலும் அழிபடை தாங்கலும்" (சிறுபாண. 211).

[ஆண் + அணி]

ஆணத்தி¹ āṅṅati, பெ. (n) ஆணை, கட்டளை, order, command (S.I.iii.93)

ம. ஆண; க. ஆணதி; தெ.ஆணதி; பிராகி., பாலி ஆணத்தி. Skt. āṅṅati.

[ஆணை + அதி = ஆணத்தி = ஆணை. அத்து = சாரியை. 'இ' உடைமை குறித்த ஈறு. த. ஆணத்தி > பிராகி. ஆணத்தி. ஆணை பார்க்க; see āṅṅa.]

ஆணத்தி² āṅṅatti, பெ. (n) கற்பூரம்; camphor.

ஆணம்¹ āṅgam, பெ. (n.) 1. அன்பு; love, friendship, affection. "ஆணயில் பொருளெமக்கு" (கலித். 1.) 2. பற்றுக்கோடு; support. "தேவரை யாணமென நடைந்து" (திவ். திருச்சந். 69). 3. கொள்கலம், ஏனம்; vessel.

ம. ஆணம், க. ஆண

[ஒருகா. அணையம் → அணயம் → அணம் - ஆணம். அணையம் = தழுவுதல், அணைத்தல், உட்கொள்ளல், பற்றுக் கோடாயிருத்தல், நிலைக் கோமாதல், பொருள்களைக் கொள்ளும் கொள்கலம் - தல்.]

ஆணம்² āṅgam, பெ. (n) 1. சாறு; soup. 2. குழம்பு (பிங்); broth or thick consistent fluid curry ஆட்டாணம், கோழியாணம் (உ.வ). 3. குழம்புத் தான்; vegetable relish in soup.

ம. ஆணம், க. ஆண (வெல்லபாடு).

[ஒருகா. அன் → அணம் → ஆணம் → ஆணம். அன் → அணம் = செறு, சாறு, குழம்பு]

ஆணம்³ āṅgam, பெ. (n) 1. சிறுமை; smallness. meanness. "ஆணயில் சிந்தை வீரன்" (கந்தபு வீரவாகு. கந் 39). க. ஆணம், அணம். 2. செருக்கு, ஆணவம் (கதி.அக.); pride, arrogance, egotism.

[ஒருகா. அணம் → ஆணம். அணம் = சிறுமை. ஆணவம் → ஆணம் (இடைக்குறை).]

ஆணம்⁴ āṅgam, பெ. (n) 1. காட்டுவேப்பிலை; wild neem 2. காட்டுக்கொழுஞ்சி, opalorange (சா.அக.)

[ஒருகா. அண → அணம் → ஆணம். அணம் = உயர்வு; நாட்டு வேடி, நாட்டுக்கொழுஞ்சியிலும் உயரமாக வளரும் இயல்பு பற்றிக் காட்டு வேடி காட்டுக் கொழுஞ்சியும் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆணம்⁵ āṅgam, பெ. (n.) வெடிப்பு, பிளப்பு; crack, cleft, breach.

ம. ஆணம், க. ஆணை

[ஒருகா. ஆழ + அம் → ஆழம் → ஆணம். பெரும்பாடும் நிலத்திறநோன்றும் வெடிப்பே ஆணம் எனப்படும்.]

ஆணர்¹ āṅṅar, பெ. (n.) பாணர் (அகநி); pāṅṅars

[ஒருகா. பாணர் → ஆணர்.]

ஆணர்² āṅṅar, பெ. (n) 1. நன்மை (கதி.அக.); goodness 2. வளமை (கதி.அக.); fertility, prosperity

[யாணர் → ஆணர்.]

ஆணர்³ āṅṅar, பெ. (n) ஆணநமயுடையவர்; one who possesses manly characteristics.

[ஆண் + ஆணர்.]

ஆணலாதவர் āṅṅāṅṅar, பெ. (n) இறைவழி பாட்டில் இல்லாதவர்; non-devotee. "ஆணலாத வரைக் கண்டால் அம்ம நான அருகமாறே (திரு. வாச. 35.40).

[ஆண் + அல்லாதவர்]

ஆணலி āṅṅali, பெ. (n.) ஆணதோற்றம் மிக்க அலி (தொல். பொருள். 605 உரை), hermaphrodite human being in whom masculine features predominate.

1. a male with only the genital organs, eunuch sim lar to those of the female

[ஆண் + அலி.]

ஆணலை āṅṅal, பெ. (n) கடலில் உயரமாக எழும்பும் அலை; high wave in the sea

[ஆண் + அலை. ஆண் = வலிமை.]

ஆணவப்பிணிப்பு āṅṅava-p-piṅṅippu, பெ. (n) ஆணவக் கட்டு, matter which is eternally encasing the soul and lasting till its final liberation

[ஆணவம் + பிணிப்பு = ஆணவப் பிணிப்பு. பிணிப்பு = கட்டு.]

ஆணவம்¹ āṅṅavam, பெ. (n) 1. செருக்கு (தாயு சின் 3), pride, arrogance, egotism. 2. ஆணவமலம், மும்மலத்தொன்று; one of the three mālaś (defilements)

ம. ஆணவம், க. ஆணவ, Skt. āṅṅava

[ஆண் + அ + (வ) + அம் = ஆணவம். ஆள் + ஆண + ஆண் = செறிவு, திணமை, வலிமை. ஆண் + அ - ஆண் = திணமைமுள்ள, செருக்குள்ள ஆணதன்மை கொண்ட. அ - நிழலமை பொருளில் வந்த ஆறல் உருபு - உடம்படுமெய் அம் - பண்புபெயர்ந்.]

ஆணவம்² āṅṅavam, பெ. (n) ஆணகம்² டார்க்க. see āṅṅagam²

[ஆணகம் + ஆணவம்.]

ஆணவமலம் āṅṅavamaḷam, பெ. (n) (சிவனியம்) மும்மலங்களுள் ஒன்று (சி.சி. 2, 80, மறைநா), (Śarva) matter which is eternally encasing the soul and lasting till its final liberation, one of mūm-mālam (three defilements)

ம. ஆணவமலம், க. ஆணவமல.

[ஆணவம் + மலம்.]

ஆணவமறப்பு āṅṅava-maṅṅappu, பெ. (n) ஆணவ மலத்தால் ஆதனுக்கு (ஆண்மா) ஏறபடும அறியாமை, ignorance in which souls are enveloped because of āṅṅavam, which is an obstacle to the spiritual progress.

[ஆணவம் + மறைப்பு.]

ஆணவலிசி āṅṅavaliśi, பெ. (n) வெல்லபாகிலிட அவல் (கருநா.); flattened rice soaked in molasses

க. ஆணவலகி.

[ஆணம் + அவல் + அலிசி, ஆணம் = சாறு, பாகு.]

ஆணமுகன் āṅṅagan, பெ. (n) அழகு வாய்ந்தவன் (கோவலன்கதை, 19), handsome man, good looking man

[ஆண + அழகன்.]

ஆணன் āṅṅan, பெ. (n) ஆணமையுடையவன்; one having the qualities that become a man, as courage, fortitude etc. "அரவாட்டிய வாணனே" (சிவதரு கவர்க்கநக 222)

[ஆண + ஆண். ஆண் = ஆண்பாவீறு.]

ஆணா āṅṅā, பெ. (n) 1. காட்டுவேப்பிலை மரம் downy axil-flowered shrubby wanpee - Clausena Widenovii (pubescens) 2. காட்டுக் கொழுஞ்சி; opal orange (சா. அக.)

[ஆணா = ஆணமரம். ஆண் + ஆ = ஆணா பெணதன்மை பிணவு, பிணா என்றாற போன்று ஆணதன்மை ஆணா எனப்பட்டது.]

ஆணாடு-தல் āṅṅāṅṅu-ṅṅu, செரு வி (v l.) விடுப்பப்படி நடத்தல், to do as one pleases. "அசோதையாண்ட விட்டிடிருக்கும்" (திவ் நாச்சி. 3, 9).

[ஆண் + ஆடுதல். ஆணைப்போன்றே தன் விடுப்பப்படி தலைமையேற்றுச் செயற்படுதல்.]

ஆணாறு āṅṅāru, பெ. (n) மேற்கு நோக்கியோடும் ஆறு westward flowing rivers as opp to Pennar. "ஆணாறு பெண்ணாறுகள் ஒன்றினதிக்கே" (ஈடு. 4, 4, பிர)

[ஆண + ஆறு]

மேற்கு நோக்கிப் படும் ஆறுகளை ஆணாறுகள் என்றும் கிழக்கு நோக்கிப் படும் ஆறுகளைப் பெண்ணாறுகள் என்றும் அழைப்பது ஒரு மரபு வழக்கு

ஆணி¹ āṅṅi, பெ. (n) 1. இரும்பாணி; nail, small spike "அடிப்பேன் கவியிரும்பாணி கொண்டே" (தனிப்பா. 1, 170, 22). 2. அச்சாணி; lynch-pin. "உளுவார் உலகத்தார்க் காணி" (குறள், 1032). 3. எழுத்தாணி; stylus for writing. "யித்திகைக் கொழுமுனை யாணி கைக் கொண்டே" (சிபை 8, 55). 4. மரவாணி; peg, plug, wooden spike "உரலாணி" (தொல். எழுத்து 99 உரை). 5. உரை யாணி, pin of gold for testing the standard of other gold "ஆணிப்பொன்" (திவ். பெரியாழ். 131) 6. எதக்கம் உரிசி, sewing needle

ம., க., தெ., து., பட., கு., ஆணி கோத. ஆணம்; து., ஓணம். Pall., Skt. āṅṅi

[ஆழ் + ஆழி - ஆணி. ஆழவது ஆணி.]

ஆணி² னீர், பெ. (n.) 1. புண்னாணி; core of an ulcer 2. காயாணி; hard excrescence on the skin. 3. பாதத்தில் முள் எதத்து ஒருவதாலும் அல்லது பருக்கைக்கறகளின்மேல்நடப்பதாலும் அரத்தைப் போலுன் டாகும் முடிச்சு; horny induration and thickening of the skin caused in the foot by walking on sharp stones, or by running a thorn which is left unremoved. 4. கருவிழியிலுண்டாகும் ஒருவகை நோய்; disease affecting the cornea of the eye (சா அக.)

க., தெ. ஆணி

[அள் → ஆள் → ஆன் + இ = ஆணி. அள் = செறிவு, திரட்சி. ஆணி = செறிந்து திரள்வது, கட்டியாவது. இ = உடைமை குறித்த சுற்று.]

ஆணி³ னீர், பெ. (n.) 1. அடிப்படை; support, base, foundation. 2. முதன்மை, original as in னீர்வீ. "ஆணியா யுலகுக் கெல்லாம்" (கம்பரா கடறாவு. 27). "உழுபார் உலகத்தார்க்கு ஆணி" (குறள்) 3. ஆசை (திவ. பெரியாறு. 5, 2, 3); wish, desire 4. மேன்மை, உயர்வு; greatness, superiority 5 எல்லை (நாநாந்த.); limit, boundary. 6. பேரழகு, exquisite beauty

ம., ஆணி, ஆணிக்கல்லூ., க., தெ. ஆணி

[ஆழ → ஆன் + இ = ஆணி. ஆணி = ஆழத்துள்ள ஆணி. தேர், வண்டி முதலியவற்றின் உறுப்புகளை இறுக்கிப் பிடிக்க முதன்மையானதாகவும் அடிப்படையாகவும் இருத்தலால் மேன்மையெனப்பொருளும் ஆசை, அழகுப்பொருள்களும் தீழல் பொருள் களாயின.]

ஆணி⁴ னீர், பெ. (n.) 1. வாள அலகு; pointed edge of a sword. 2 ஆணிமுத்து, pearl superior. 3 படுக்கை; bed.

க. ஆணி.

[ஆணி = முதன்மை, ஆணி கர்மையுடைமையின் கூரிய வாளவரும், கர்மைய திடலான ஒளிமுடைமை பற்றி ஆணிமுத்தும், அழகுடைமையின் படுக்கையும் தீழல்பொருள்களால் அவ்வயற்றைச் சுட்டின.]

ஆணி⁵ னீர், பெ. (n.) 1 நடுகழி, அடிக்கும் முனை; wooden peg 2. வகைகளின் முனைகளில் கட்டும் சிறு மூங்கிற்கழி; small bamboo stick tied at the end of a net

ம., க., தெ., து., குட., ஆணி.

[அள் = அண + இ = அணி. → ஆணி. அள் = ாருத்தல், சேர்த்தல். ஆணி = பொருத்தி அல்லது சேர்த்து அமைப்பது.]

ஆணி⁶ னீர், இடை. (part.) ஒரு பெயர்று; suffix in words, indicating intensive force. உச்சாணி, சிரிப்பாணி சின்னாணி (உ.வ)

[அணம் → ஆணம் → ஆணி. அணம் = சாரியை, பெயர்று. ஆணி = பெயர்று. அணவுதல் = தொடுதல், நெருங்குதல். உச்சாணி = உச்சியை அல்லது முட்டின் கொடுதலியை மிக நெருங்கிய கர்முனை. உச்சாணிக்கிளை = கிளையின் கடைகொடி முனை.]

ஆணி⁷ னீர் பெ (n) நாடபட முதிர்நல்; மிகுதல், காழ்கொள்ளுதல்; to become hard, strong, and mature

ஆணிக்கணு னீர்-k-kapu பெ. (n) மரத்தில் அமைகின்ற கணுக்கள் வகையுள் ஒன்று, உயிருள்ள கணு எனப்படும்; a kind of node

ஆணிக்கல் னீர்-k-kal, பெ (n) 1 பொன்னுரைக்குங்கல், touch-stone for ascertaining the fineness of gold. 2 பொன் நிறுக்குங்கல்; standard weight for gold. "கச்சியபேட்டு ஆணிக்கலலால் நிறை இருபதின் கழஞ்செபொன்" (S.S.I., 117)

[ஆணி + கல் = ஆணிக்கல் = முதன்மையான கல்.]

ஆணிக்கால் னீர்-k-kāl, பெ (n) பருக்கைக் கற்களின் மேல் நடத்தலால் அல்லது காலில் முள் எதத்து ஒருதலால் பாதத்தில் ஆங்காங்குத் திரட்சி கண்டு வலியிலும் கால்; foot having a hard horny excrescence caused by the pricking of thorns or by walking on pointed pebbles. (சா அக.)

ம., க. ஆணிக்கால்

[ஆணி + கால் → ஆணிக்கால் = ஆணிப்பால் வலிதாயத் திரட்சி கண்டு வலியெடுக்கும் கால்.]

ஆணிக்கருத்து னீர்-k-kurutu, பெ. (n) பனை, தெந்து முதலியவற்றின் நடு அல்லது மூலக்குத்து; heart or prime part of a palmyra shoot, central thick shoot of a palm

[ஆணி + குருத்து → ஆணிக்கருத்து = முதன்மையான குருத்து.]

ஆணிக்கை னீர்-k-kai, பெ. (n) உறுதி, உறுதிப்பாடு certainty, firmness, "பக்கமில்லாட்டே ஆணிக்கையாக" (கனம் கிருட்டிணையர் கீர்த்த 32)

[ஆணி = மேன்மை, அடிப்படையு ஆணி + கை = ஆணிக்கை = உறுதி, உறுதிப்பாடு.]

ஆணிக்கொம்பு னீர்-k-kombu, பெ. (n) மரவாபட (செங்கல்.வழி); wooden wedge

[ஆணி + கொம்பு.]

ஆணிக்கொள்ளு-தல் *ṅṅ-k-koṭṭu*, 13 செ.கு.வி. (vi)
 1. இருப்பிடத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to
 make one's position firm, consolidation. இங்கே
 ஆணிக்கொண்டு பிறகு மற்ற காரியங்களை நீ
 பாக்க வேண்டும் (உ.வ) 2 இறக்கும்போது கண்
 நிலைக்குத்திட்டு நின்றல, ஒரு சாவக் குறிப்பு; eyes
 remaining fixed just before death. This is considered
 one of the indications of approaching death.

[ஆணி + கொள்ளுதல் = ஆணிக்கொள்ளுதல்.
 ஆணிபோல் அசையாமல் செங்குத்தாகக் கண்பார்வை
 நின்றல்.]

ஆணிக்கோவை *ṅṅ-k-koṭṭu*, பெ (n.) 1 உரையாணிகள்
 கோத்த மாலை; (literally) a bunch of touch-nails, to
 be used on touch-stone for testing the fineness of other
 gold by comparison. 2 கவுபால சித்தாசெத்த நூல
 இதில் பொன் ஒருமாற்று முதற்கொண்டு பத்து
 மாற்று வரையில், 27 தரமாகப் பிரித்து பொன்னின்
 மாறுகளை வரிசையாக அடிமீற காட்டியுள்ள அடி
 கண்டுபிடிப்பதற்கு உதவும் வகையில் விளக்கம்
 தரப்பட்டுள்ளது , treatise compiled by siddhas to test
 the purity or fineness of gold in general. According to
 this book, the standard of fineness of gold known in
 Tamil as *mārru*, from 1 to 10, is further subdivided into
 fractions, for purposes of accuracy and correctness and
 arranged in order, according to the quality and degree
 of fineness into 27 grades as illustrated below

Each grade is represented by a slender bar or
 rod of gold of the standard of fineness of that grade
 known as the touch-needle Thus, there are 27 needles
 prescribed for 27 grades and they are used in conjunction
 with the touch-stone for purposes of testing the fineness
 of gold. These needles were impressed with marks for
 the sake of brevity, as mentioned below. opposite to
 each grade to indicate the various degrees of fineness.

பிரிவு எண் Grade No.	மாற்று ஆணி Degrees of Touch-needle	அடைபாளம் Mark.
1	1	
2	$\frac{1}{2}$.
3	2	
4	$\frac{1}{2}$.
5	3	
6	$\frac{1}{2}$.

7	4	
8.	$\frac{1}{2}$..
9.	5	.
10.	$\frac{1}{2}$	
11	6	
12.	$\frac{1}{4}$	^
13	$\frac{1}{2}$	^
14	$\frac{3}{4}$	^
15.	7	^
16.	$\frac{1}{4}$	
17.	$\frac{1}{2}$	
18.	$\frac{3}{4}$	
19	8	
20.	$\frac{1}{4}$	
21	$\frac{1}{2}$	^
22	$\frac{3}{4}$	
23.	9	
24.	$\frac{1}{4}$	
25.	$\frac{1}{2}$	
26.	$\frac{3}{4}$	
27.	10	—

மேற்கண்ட மாற்று வகைகளின் கலப்பு வகை.

1 மாற்று முதல் 6 மாற்று வரையில் - தூய செம்பு +
 வெள்ளி. 6 மாற்று முதல் $9\frac{3}{4}$ மாற்று வரையில் - பொன் +
 செம்பு + வெள்ளி.

10 மாற்று - தூய பொன்
 $10\frac{1}{2}$ மாற்று - உயர்ந்த பொன்

பொதுவாகப் பொன்னின் மாற்று அறியும் மூன்று
 வகைகள் 1 உள்வெட்டு, 2 மேல்வெட்டு, 3. உரசல்.

The following are the details of alloys of the several
 grades mentioned above

1 to 6 *mārru* represent alloys of copper and silver.

6 to $9\frac{3}{4}$ *mārru* represent alloys of gold, copper and
 silver

10 *mārru* represent only pure gold.

10 $\frac{1}{2}$ māru, no test prescribed for this rare gold.

The gold under test is generally examined in three ways viz. 1. deep cut. 2. superficial cut 3. rubbing on touch-stone. The term 'māru' corresponds to the English term 'Carat' which is employed to denote the fineness of gold. (சா அக.)

[ஆணி + கோவை = ஆணிக்கோவை = உரையாணிகள் கோத்த மாலை. கோவை = கோத்திருப்பது கோர்வை → கோவை.]

ஆணிச்சவ்வு ṅi-c-savvu, பெ. (n.) 1. வெள் விழியை யொட்டியுள்ள கருப்புச் சவ்வு; black membrane adjoining the white of the eye 2. விழிபு படலம்; cornea of the eye

[ஆணி + சவ்வு ஆணி = முதன்மை, அடிப்படையிலுள்ள பாரக்க, see savvu]

ஆணிச்சிதல் ṅi-c-cidal, பெ. (n.) 1. மூசுபருவின் மூளை; root of the pimple. 2. சீழ்ப்பிடித்த குழிப்புணர்; core of the suppurating ulcer

[ஆணி + சிதல் ஆணி = அடிப்படையிலுள்ள சிதைப்புதல்.]

ஆணிச்செய்வகை ṅi-c-ceyvagai, பெ. (n) பொன் மாற்று அறிய உதவும் உரையாணி செய்யும் வகை; method of making the touch-nails to test the fineness of gold

[ஆணி + செய்வகை.]

ஆணிச்செருக்கம் ṅi-c-cerukkam, பெ. (n.) ஒருவகை உப்புநஞ்சு, poisonous compound of salt (சா. அக.)

[ஆணி + செருக்கம்.]

ஆணிடி ṅiḍi பெ. (n) உருமேறு thunderbolt (கந்தப்பு 5 கரழி. 77. உரை).

[ஆண் + டிடி.]

ஆணித் தங்கம்; ṅi-t-tangam, பெ. (n.) ஆணிபு அங்கம் பார்க்க; see ṅi-p-poru

ஆணித்தரம் ṅi-t-taram, பெ. (n.) 1. முதற்தரம், 'nest quality, standard. 2. உறுதி (விள்); firmness. ஆணித்தரமாகக் கூறினார். 3. நல்லமுத்து, உடிக முத்து; solid pearl of a superior quality = அக.)

[ஆணி + தரம் ஆணி = முதன்மை, உறுதி, வலிமை. தரம் = வகை.]

ஆணிதை-தந்தநாழி -4, செ.கு.வி (vi.) 1. பொருத்த ஆணியடித்தல்; to nail, fasten with nails, see reapers. 2. காலில் ஆணி குத்திப்பாய்தல்; piercing of nail in the foot.

[ஆணி + தைத்தல் தன் = தம் → தை → தைத்தல் = தனாத்தல், தூக்கத்தல், உட்கொள்வதல்.]

ஆணிநஞ்சு ṅi-nanjju, பெ. (n) கோளகம் பாடாணம், a kind of arsenic

[ஆணி + நஞ்சு ஆணி = முதன்மை.]

ஆணிநோய் ṅi-noy, பெ. (n) பருக்கைக்கற்களின் மேல் நடப்பதாலும் பாத்தலில் முள் தைத்து ஓடிவதாலும், தசை தடித்துக் கட்டியரசி வலிமை மிகுவிக்கும் ஒரு நோய்; painful disease in the foot caused by the hard thorny excrescence arising from walking on pointed pebbles or by running a thorn in one's foot - corn

[ஆணி + நோய்.]

ஆணிப்படலம் ṅi-p-paḍalam, பெ. (n) ஒருவகைக் கண்ணோய்; eye-disease, a disease of the cornea attended with the growth of horny tissue (சா அக.)

[ஆணி + படலம் ஆணி = முட்போன்ற தசை வளர்ச்சி. படலம் = படர்வது.]

ஆணிப்பரங்கி ṅi-p-parangi, பெ. (n.) மாணிக்கம், one of the nine gems

[ஆணி = முதன்மை. பரங்கி = பரல் போன்றது.]

ஆணிப்பரிசாரம் ṅi-p-pariṅaram, பெ. (n.) 1. சதை யின் மேல் எழும்பிய காய்ப்பு நீங்குவதற்குச் செய்யும் மருத்துவம், treatment for curing the corn 2. கருவிழியில் ஆணி பாய்ந்ததைக் குணப் படுத்தவதற்குச் செய்யும் கண் மருத்துவம், operation performed on the cornea to remove the growth of a thorny tissue. (சா அக.)

[ஆணி + பரிசாரம். பரிதல் = ஒடுதல், நீங்குதல் காரம் = செய்கின்ற. பரிசாரம் = நீங்கச்செய்யும் விளை ஆணிப்பரிசாரம் = ஆணி நீங்கச் செய்யும் மருத்துவம்.]

ஆணிப்பாரசு ṅi-p-pāra, பெ. (n) டிதிக் கப்பட்ட ஆணி முதலியவற்றைப் பிடுங்குவதற் க்குக் கப்பாரசையை போன்று இரும்பாலான சிறிய கருவி, a kind of iron clamp which is used to pluck nails etc. (தஞ்சை வழி)

[ஆணி + பாரசு.]

ஆணிப்பிடிச்சி āṇi-p-piḍiacci பெ. (n) சீனக்காரம், alum, which is a whitish transparent astringent salt

[ஆணி + பிடிச்சி.]

ஒருகா ஓடிப்பள்ளதாக அல்லது ஒட்டும் இயல்புள்ளதாக கிருப்பதனால் அதன் முதன்மைப் பண்பு பற்றி இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

ஆணியிடுங்கி āṇi-p-puṅki, பெ. (n) ஒருபக்கம் அடிப்பதற்கு ஏதுவாகத் தட்டையாகவும், மறுபக்கம் ஆணி முதலியன பிடுங்க ஏதுவாகப் பின்வு, படும் இடங்க்கும் சுத்தியல் வகை; small hammer used to pull out nails by its one side while the other side is used for driving nails.

[ஆணி + பிடுங்கி.]

ஆணிப்பூள் āṇi-p-puṇ, பெ. (n) உள்ளே ஆணிடாயந்த சிவந்திப்புண்; ulcer with a core or decayed tissue inside due to the impure, vitiated, debilitated condition of the blood, especially in diabetic carbuncle (சா. அக.)

[ஆணி + புண். ஆணி = ஆணியோன்ற காப்பு.]

ஆணிப்பு āṇi-p-pu, பெ. (n.) 1. கண காசம்; cataract of the eye. 2. கணனில் விழும் பால நிறமான வெள்ளை மாசு; milk-white opacity in the cornea of the eye - Leucoma.

[ஆணி + பு = ஆணிப்பு. பூப்போன்ற வெண்மை படிவும் கண்நோய். ஆணி = வலிதாகப் பற்றி நிலை பொண்ட நோய்.]

ஆணிப்புடு āṇi-p-pūḍu, பெ. (n) ஆணிப்பு பாக்க, see āṇi-p-pū.

ஆணிப்பொன் āṇi-p-pōṇ, பெ. (n.) மாற்றுயந்த பொன், refined superior gold. "ஆணிப்பொன்னாற் செய்யத தொடங்கல்" (திய. பெரியாழ். 1,3,1) ம. ஆணிப்பொன்னு; க. ஆணிப்பொன்

[ஆணி + பொன் = ஆணிப்பொன் = உயர்ந்த பொன். ஆணி = மேன்மை, உயர்வு.]

ஆணியாப்-நல் āṇi-p-pāy, 12 செ.கு வி (v.s.) 1 முன்னதப் பதனாள் ஏற்படும் ஆணி என்னும் காய்ப்பு, formation of a conic mass extending down into the skin and producing pain and irritation. 2. ஆணிகை-நல் பாக்க, see āṇi-pai.

[ஆணி + பாய்.]

ஆணியலர் āṇi-malar, பெ. (n) ஆணியின தலை (இ.வ.); head of a nail.

[ஆ- + மலர். மலர் = மலர்போல் வீறித்த தலைப்பகுதி.]

ஆணியலந்திருப்பி āṇimalar-tiruppi, பெ. (n) 1 திருட புரி screw-driver 2 பிடித்தரவி screw-wrench.

[ஆணியலர் + திருப்பி. ஆணியலர் = ஆணியின் தலைப்பகுதி திருப்பி = திருப்பி உதவுவது.]

ஆணிமுத்து āṇi-muṭṭu, பெ. (n.) குற்றமற்ற உடநகக் கட்டாணி முத்து, வயிரமுத்து; solid, superior pearl of the finest quality

க. ஆணிமுத்த

[ஆணி + முத்து. ஆணி = வன்மை, வயிரம்.]

ஆணிமுளை āṇimulai பெ. (n) கட்டி, புண முதலியவற்றின் நடுவிழ்ந் முளை, the core of an abscess or of any sore.

[ஆணி + முளை. ஆணி = கட்டியான்.]

ஆணி மூலம் āṇi-mūlam, பெ. (n) எருவாயின் (ஆசனம்) உட்புறம் ஆணியைப்போல் கட்டியாக விருக்கும் ஒரு வகை மூலநோய்; hard vesicular tumour appearing inside the rectum - Internal piles.

[ஆணி + மூலம். ஆணி = கட்டியான்.]

ஆணியச்சு āṇiy-accu, பெ. (n) ஆணிகளை உருவாக்கும் அச்சு; nail plate, lathe (C.E.M).

[ஆணி + அச்சு.]

ஆணியம் āṇiyam, பெ. (n) ஆறிய் பாக்க; see āṇiyam
ஆணியிடு-நல் āṇi-p-pū-ṇ, 20 செ.கு வி. (v.1) கண நிலைக்குத்ததல், eyes becoming fixed in the central portion as a sign of approaching death

[ஆணி + இடு. ஆணியிடல் = செங்குத்தாகச் செருகல்.]

ஆணியிருமல் āṇiy-irumal, பெ. (n) நாட்பட்ட இருமல் நோய் hard cough with a metallic sound

[ஆணி + இருமல். ஆணி = நங்கு வேலுன்றிய, நோய் முதிர்ந்த.]

ஆணியோகம் āṇi-ōgam, பெ. (n) ஆணியோக் பாக்க see āṇi-ōy

[ஆணி + கோகம். Skl. rōga.]

ஆணியோர் āṇiyōr, பெ. (n.) 1. மரம் பூண்டு ஆகியவை முளைக்கும்போதே நீண்டு நிலத்தினுள் தேரே ஊடுருவிச் செல்லும் முகாயமான மூலவோர் அல்லது நடுவேர்; central root of a tree or a plant which begins to penetrate right down into the earth from its growth, tap-root. 2. உச்சியோர், main or the central root (சா. அக.)

[ஆணி + வோர். ஆணி = ஆழித்து பாய்ந்த, தலைப்பகுதி.]

ஆணி வேர்² āṇi-vēr, பெ. (n) 1. சொல்லின் மூலம்; root of a word, etymology. 2. அடிப்படை; basic foundation. குடும்பத்திற்குவனே ஆணிவேர் (உ.வ.).

[ஆணி + வேர்.]

ஆணு¹ āṇu, பெ. (n) இதள் (இரசம்); quick silver, mercury

[ஆணம் → ஆணு ஆணம் = நீர்மம்.]

ஆணு² āṇu, பெ. (n.) 1. அன்பு, நேயம்; attachment, affection. "ஆணும் பைக்கினி யாண்டுப் பறந்ததே" (சிவக. 1002). 2. இனிமை (குடா); sweetness, agreeableness. 3. நன்மை (குடா); benefit

[ஆணம் → ஆணு. ஆணம்¹ பார்க்க; see āṇam¹.]

ஆணொழுத்து āṇoluttu, பெ. (n.) உயிர்க்குறியும் உயிர்மெய்க்குறியும் ஆகிய எழுத்துகள்; short vowels and short vowel consonants

[ஆள் + எழுத்து. முதன்மையான எழுத்து ஆள்பாலெழுத்து பார்க்க; see āṇpāleuttu]

ஆணை¹ āṇai, பெ. (n) 1. அதிகாரம்; power, authority அரும்பதிச் சொல்வநலகி யாணையும் வைப்பன்" (சி.சி. 2, 31). 2. கட்டளை; mandate, order, edict. "அமரநிகா ளாணையில் அருந்தவேர் பெறாது" (பணிமே. 14, 76). 3. ஏவல் (கதி. அக.); command. 4. ஆள்நோர் மரபு; rules, usages established by the learned of old. "தொல்லாணை நல்லாசிரியர்" (பு.தரைக். 761). 5. மெய் (யிங்); truth. 6. ஸ்ரேயம்எற்றத்தில் ஏற்கும் உறுதியொழி (திவா.). oath, as in a court of justice. 7. உறுதியேற்குங்கால் விருப்பத்திற்குரிய ஒருவர் அல்லது ஒன்றளமேல் அடித்துக்கூறுதல்; profane swearing, the word being affixed to the person or thing sworn by as அப்பாணை, கண்ணாணை (உ.வ.). "அவள் ஸ்ரேணியும் காண்டுவ வில்லினும் ஆணை" பாஞ். 8. நெடுமொழி (சிவக 641), vow 9 உறுதி ஸாழிகூறித் தடுக்கை (யிங்); checking by oath, obstructing by imprecation. 10. இலச்சினை (யிங்), sign or insignia of authority. 11 முத்திரை; stamp, seal W) 12. அடையாளம்; symbol, emblem. 13 வெற்றி குடா); conquest, victory

ம. ஆண, க. ஆணை, தெ. ஆண, து. ஆணை, பிராகி. ஆணா, வ. ஆக்ரா; ஸா. ஆணா; குச் ஆண், சிங், மரா. ஆண். இந், ஆண், சிங், ஆண்

[ஆள் → ஆண → ஆணை. ஆணை = பிறரை உட்கரியாலும் அதிகாரம். அதிகாரத்தால் பிறப்பித்த உட்காள், உறுதியான கட்டளை, உறுதி, உண்மை,

உண்மையாகவும் உறுதியாகவும் செய்யப்படும் செயல், வெற்றி, அதிகாரம், உறுதி முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் அடையாளம், இலச்சினை. ஒ.பேரா: கள் → கள் → கணை பள் → பள் → பணை மள் → மண் → மணை]

வடமொழியில் கட்டளைப் பொருளில் வரும் 'ஆக்ரா' தமிழ்ச் சொல்லை 'ஆணை' என்பதனோடு எவ்வகைத் தொடர்பும் இல்லாதது. வடமொழியாளர் 'ஆக்ரா' என்றும் சொல்ல ஆ + க்ரா என்ப யிரிபார். 'ஆ' பொருளில்வாத முன்னொட்டு 'க்ரா' - அறிதல் என்று மட்டும்தான் தரும் வேச்சொல். இதுவும் தமிழ் 'காள்' வேரின் திரிபே என்பார் ஸாணார்.

திராவிட மொழிகளில் மட்டுமன்று, வட இந்திய மொழிகளானதிலும் தமிழ்ச் சொல்லை 'ஆணை' இடம்பெற்றிருப்பதும். மலைபாள இலக்கண நூலான இவ்வைதிலகத்தில் 15-ஆம் நூற்பா வினகக்வுளையில் 'ஆணை' சமற்கிருத 'ஆக்ரா' என்றும் சொல்லிவருந்து பிறந்தது அன்று என்றும், வடநாட்டு பிராகிருதச் சொல்லை 'ஆணை' என்பதேயுலச்சொல் என்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளது. பிராகிருதச் சொற்கள் பெருமளவு தமிழிலிருந்து பெற்றதென்ப சொற்களாதலின், தமிழ் 'ஆணை' பிராகிருதத்தில் 'ஆணை' என்றும், பிராகிருதவழி வடமொழிக்குச் சொன்று 'ஆக்ரா' என்றும் திரிந்திருந்தலே உண்மையாகக் காண்க.

வடமொழி தவிர்த்த இந்தையோபய மொழிகளில் இச்சொல்லாட்சி புகாமைய ஒன்றே இது மேலையாரியச் சொல்லன்று என்பதையும், வடபுல மொழிகளானதற்குத் தமிழிலிருந்து பெற்ற கடன் சொல்லே வழங்குகிறது என்பதையும் தெரிவிக்ககூடும்.

இது, 'ஆள்' (செய) என இடும் கட்டளை, உறுதியாகச் செய்த ஆகவேண்டிய கட்டளைகளைக் குறித்துப்பின் ஆணை வடிவற்றது. 'கள்' திரட்சிப் பொருள் குறித்த சொல், முனை வடிவற்ற திரட்டிக் (கண்திரட்டல்) கூறக்கூடாட்ட அமைச்சு குறிக்குகூறல் அதற்கெற்ற சற்றெனத் தெரிநய பொட்டி 'ஐ' உடையவற்று பெற்று நிலமொழி எகவெய் னாகர வெய்யகதி ஆள் + ஐ = ஆணை சொல்வடிவற்றது.

இந்தையோபய மொழிகளில் ஆணையைக் குறிக்கச் செய்யும் சொல், ஒட்டு, சேர் என்ப பொருளையும் 'ar' என்றும் எவ்விலிருந்து தோன்றியபின், வரிசை, ஒழுங்கு என்ப பொருளால் வளர்ந்து, ஒழுங்குமுடுக்கும் ஆணைப் பொருள் தந்து ar - order என வளர்ந்திருந்தலைக் காணின் ஆள் → ஆணை சொல் வளர்ச்சியையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்

ஆணை² āṇai, பெ. (n) (சிவனி) சிவபெருமானின் அருளாற்றல்; sakti (or) power of Śiva. "ஆணையின் க்கமின்றி நிற்குமன்றே" (சி போ. 2.)

[ஆள் → ஆண → ஆணை = ஆளுதிறம், ஆளுதிறத்திற்குதவும் அறிவாற்றல், நுண்மான் நுண்புலம் வன்மை.]

ஆணைச்சக்கரம் āṇai-c-cakkaram, பெ (n.) 1. அரசாட்சி, reign, royal power 2. செங்கோல்; sceptre
[ஆணை + சக்கரம். சக்கரம் = உருள்வது, நடப்பது, இயங்குவது]

ஆணைசெல்(லு) -தல் āṇai-śel-, 13 செ.கு.வி. (v.i) அரசாட்சி, அதிகாரம் செயற்படல்; power or authority or command being implemented or put to practice

[ஆணை + செல்.] 2

ஆணை செலுத்து-தல் āṇai-śeluttu-, 2 யி வி (caus.v) அதிகாரம் செயற்படச் செய்தல், அரசு செலுத்த்தல்; sway the sceptre, command, exercise the functions of government or authority

[ஆணை + செலுத்து.]

ஆணைப்பெயர் āṇai-p-pēyar, பெ. (n.) வலியோர் அஞ்சட்பேணியிலகம் பேசும் பெயர் (புனளிசுபா 149); name given to a hero, calculated to instil respect in the minds of the valiant.

[ஆணை + பெயர். ஆணை = கட்டளை. எவரும் கட்டளையை அஞ்சியேற்றற்றூரிய பதவிப்பெயர் அல்லது இயற்பெயர்.]

ஆணைபிறப்பி-த்தல் āṇai-piṇappi-, பி வி (caus.v) ஆணை முதலியன வெளியிடுதல்; proclaim authority, give orders.

[ஆணை + பிறப்பி.]

ஆணையம் āṇaiyam, பெ (n) சில செயல்களை நிறைவேற்றவும் மேற்பாணவரிடவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ள குழு, body of persons having authority to perform or supervise certain duties, commission

[ஆணை + ஆணையம்.]

ஆணையர் āṇaiyar, பெ. (n) குழுவால் அமர்த்தப் பெற்றவர், அரசு ஆணையங்களால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டவர்; one appointed by commission, member of a commission, esp. of government boards etc., commissioner

[ஆணை + ஆணையர்.]

ஆணையோலை āṇai-y-ōlai, பெ. (n.) கட்டளைத் திருமுகம்; royal, edict proclamation, ukannons "இன்று ஓராணையோலை ... வராதின்றது." (திருக்கோ. 327, உரை).

[ஆணை + ஒலை. ஆணை = கட்டளை. ஒலை = திருமுகம், மடல்.]

ஆணையிடு-தல் āṇai-yiḍu-, 20 செ.கு.வி. (vi) குருநவை நீக்குதல், to release from the spell of an oath

[ஆணை + யிடு.]

ஆணை வெளியிடு-தல் āṇai-veliyiḍu-, 18 செ.கு.தாவி. (v.t.) ஆணை பிறப்பித்தல், proclaim an order.

[ஆணை + வெளியிடு.]

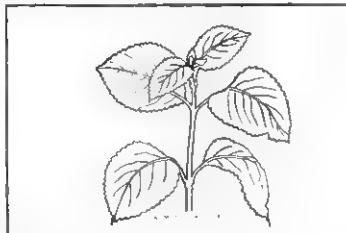
ஆணைப்பணை āṇaippanai, பெ (n) ஆண் கூத்தகருச் செய்யும் ஒப்பணை; make up for male actor

[ஆண் + ஒப்பணை.]

ஆணையிழிசொல் āṇai-yiḍi-śol, பெ (n.) (இலக) இந்நிணையிலும் பெயர் அல்லது தொழிலினாற் பெண்பாலாகப் பால் பிரியுரு சொல் (தொல சொல் 50, இளம்), (Gram) word that indicates feminine gender by the nature of its function in a sentence கோப்பெருந்தேவி கருவுயிர்த்த கட்டிலின் கீழ் மக்கள் நாலவர் இருந்தனர் - மக்கள் என்னும் சொல் பெண்களை மட்டும் குறித்தது

[ஆண் + ஒழி + மிகு + சொல்.]

ஆணை மயக்கம் āṇai-mayakkam, பெ. (n.)

நறுமணமுள்ள மூலிகை, கத்தூரவல்லி, thick leaved lavender (சா அக)

[ஆண் + (உறை) ஒறை + மயக்கம். ஆண் = தலைமை, மிகுதி உறை = கார்ப்பு, மணம். 'மயக்கம்' = செறிவு]

ஆத்தம் ātam, பெ. (n) 1. விழைவு, நட்பு; friendship, intimacy "ஆத்தமானார்" (திருவா 4,46) 2 ஆசிரியருக்குச் செய்யும் உதவித் தொண்டு; rendering service to teacher 3. அன்பு; devotion, affection

"ஆத்தமுறு தொண்டரை யழைத்திவை விளம்பும்"
(இரட்சணிய, பக் 47).

ம. ஆத்த.

[அல் + து - அத்து = நெருக்கம், அன்பு, நட்பு, விழைவு. அத்து + அம் → அத்தம் → ஆத்தம். த. ஆத்தம் > Skt. Āpta.]

ஆத்தமொழி ātamōḥ, பெ. (n.) 1. நட்பாளர் மொழி; word or advice of a friend. 2. திருமுறை (வேதம்) ப பழுவலைகள் முதலியன; scriptures, as containing counsel and exhortations, sayings.

[ஆத்தம் + மொழி. ஆத்தம் = அன்பு, பற்று. ஆத்தம் பார்க்க; see ātam]

ஆத்தன் ātan, பெ. (n.) 1. நண்பன் (திவ். திருவாய். 10, 16); friend, companion, associate. 2. முதலவன், பெரியோன்; great or eminent person. 3. கடவுள், divine being. 4. அருகன் (சூடா.); Arhat. 5. நம்பிக்கைக்குரியவன்; trustworthy person, one whose words are reliable and authoritative. 6. தந்தை, father

[அல் + து - அத்து = நெருக்கம், அன்பு, விழைவு, நட்பு. மதிக்கத்தக்க பெருங்குணம், பெருமை. அத்து + அன் → அத்தன் → ஆத்தன். அல் + து = அத்து + து. தோ. மெல் + து = மெத்து, மெத்தை.]

ஆத்தா¹ ātā, பெ. (n) ஆத்தன் பார்க்க; see ātā]

ம. ஆத்த.

[ஆத்தான் → ஆத்தா (கொவ.)]

ஆத்தா² ātā, பெ. (n.) 1. அணி நுணாமரம் (கதி அக.); a kind of tree. 2. சீத்தாமரம்; custard apple tree. 3. இராமசீத்தா; bullock's heart. 4 சீத்தாப்பழம், sweet top of the West Indies, nector fruit, sugar apple. (தருவ) (சா அக.).

ம ஆத்த

[ஆத்தம் → ஆத்தா (நெருக்கக் காய்ப்பது.)]

ஆத்தாடி ātāḍi, இடை. (inter) 1. ஒரு வியப்பிடைச் சொல்; expressive of wonder. 2. இளைப்பாற்ற குறிய்பு; term expressive of restfulness after toilsome work

[ஆத்தான் + அடி = ஆத்தாடி. ஆத்தான் = தாய். அடி = விளி.]

வியப்பு, அச்சம், நேய, வலுத்தம் ஆகிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல்கள் பிள்ளைகள் தமக்கு அளிக்கும்படியும் உள்பிள்ளையும் விளங்குமதானய அல்லது தந்தைய விளியாத உயர்வாகலால் அமைய, அமையா, ஆத்தாடி, அப்பாடி,

அப்பாடி என்பன உணர்வு வெளிப்பாட்டு இடைச் சொற்களாயின.

ஆத்தாடி மூத்தான் ātāḍi-mūttān, பெ. (n) பூனைக்காலி; cow-hage, cat bean (செ. அக.)

[ஆற்ற + ஓரம் + பூத்தான் = ஆற்றோரம் பூத்தான் → ஆத்தோரம் பூத்தான் → ஆத்தார மூத்தான். ஆற்றுப் பூத்தான் பார்க்க; see ātāḍi-mūttān.]

ஆத்தாள்¹ ātāl, பெ. (n) 1. தாய்; mother "அப்பன் இரந்துணனி யாத்தான் மலை நீவி" (தளிப்பா. 35, 66). 2. தாய்போல் காக்கும் பெண் தெய்வங்கள், mother of the world, an epithet for Parvathy and other goddesses. மாரியாத்தான், காளியாத்தான் (உ.வ)

[அல் + து = அத்து - நெருக்கம், அன்பு, பற்று, பரிவு. அத்து + ஆள் = ஆத்தான் → ஆத்தாள்.]

ஆத்தாள்² ātāl, பெ. (n) 1. மனைவி (இ.வ.); wife 2. இல்லத்தலைவி, house - wife.

ம. ஆத்தோள் (நம்புதிரிமீன் மனைவி)

[அகம் + அத்து + ஆள் = ஆத்தான் → ஆத்தாள் அகம் = வீடு.]

ஆத்தான்¹ ātān, பெ. (n.) ஒரு பெண்பாற் பெயரீறு . a suff. to proper names denoting fem. gender கணணாத்தான, மங்காத்தான் (உ.வ)

[ஆத்தான் = தாய். ஆத்தான்¹ பார்க்க; see ātān.]

ஆத்தான் மூத்தான் ātān-mūttān பெ. (n.) ஆத்தாடி மூத்தான் பார்க்க; see ātāḍi-mūttān

ஆத்தான் ātan, பெ. (n) ஆத்தன் பார்க்க, see ātan

ஆத்தாமம் ātānam, பெ. (n) 1. அரசவை அரசிருக்கை, நெடுங்கூடம், பேரவை, hall of audience, royal presence, royal assembly 2 கோபுரவாயிடு (பிசு.); gate of a tower, as the place of audience.

[அகம் + அத்து + அணி + மண்டபம் = அகத்தணி மண்டபம் → அத்தாணி மண்டபம் → அத்தாணி > pkt. ātāṇi > Skt. ātāna. அகத்தணி மண்டபம் பார்க்க. see agatānī-maṇḍabam.]

ஆத்தாணி மண்டபம் பிராகிருத்தலி ஆத்தாணி என் உ. வ. உமொழியில் ஆவதானம் எனவும் மருவிய பிராணி உ. சொல்லே தமிழில் ஆத்தமம் எனத் திரிந்தள்ளு.

உ.வ. உமொழியில் உள்ள ās tāna என்றும் சொல்லுக்கே த. உ. வ. (stana) என்பதே வேராகக் காட்டப்படுகிறது. 'அ' என்பது சொல்லிலாத முன்னொட்டு. வெறும் திட்டம் என்ற

பொருள்படும் சொல் அரண்மனைப் பேரவைக்கடந்ததைக் குறித்திருக்கவியலாது. அகம்படிபய், அகம்பெண்டுகள், அகக்கயோளாளர் எனத் தமிழில் மரபு வழி வழங்கிய வரும் கூட்டுச்சொற்களின் அமைப்பை அகத்தாளி (அத்தாளி) என்ற பழஞ்சொல் வழக்கிலிருந்ததைக் காட்டும்.

பிராகிருதச் சொல் வடிவங்கள் தமிழ் மூலச் சொல்லை மிக ஒத்திருப்பதும் வ.மொழியில் தமிழ்ச்சொல் வடிவங்கள் மிகவும் திரிபடைந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுவதும், பிராகிருத வாய்மைகளே வ.மொழியில் புகுந்த தமிழ்ச் சொல்வடிவங்களை மீட்டமைக்க வேண்டும் என்றும் நெறிமுறையை வலியுறுத்து கிளைன

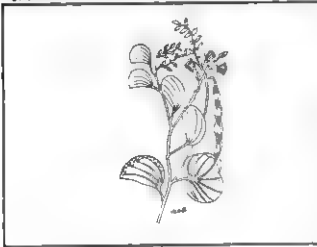
ஆத்தி ¹ ஆதி, இடை. (int) அச்சம் அல்லது விடப்புக் குறிப்பு இடைச்சொல்; exclamation expressive of fright or surprise அடி ஆத்தி அங்கே போகாதே (உ.வ).

[ஆத்தாளர் → ஆத்தா → ஆத்தி-ஆத்தாளர் = தாய்.]

ஆத்தி ² ஆதி, இடை. (part) பெண்பாற் பெயர் று, fern-யுள். தட்டாத்தி, வண்ணாத்தி (வீரசோ தந்தித. 5).

[ஆத்தி → ஆத்தி.]

ஆத்தி ³ ஆதி, பெ (n) 1 அடைகை, obtain ng 2 தொடர்பு

connection. 3. ஊதியம்; gain

[ஆர் ஆத்தி → ஆத்தி ஆர் தல் = பொருந்துதல், அடைதல், தொடர்புதல், தன்னைச்சொரும முதுகீட்டுக்கு மேலான மிகுபொருள் (ஊதியம்). இது ஆமதி என்றும் வட சொல்லிலின்று திரிந்ததன்று.]

ஆத்தி ⁴ ஆதி, பெ. (n) 1. மரவகை, common mountain ebony 2. சோழரின் அடையாள மலர்; royal flora insignia of the Cholas. 3. திருவாத்தி, holy mountain ebony. "சமயங்கிழாத்தி" (சைவச் செபு. 29).

ம., க., தெ. ஆத்தி, குட. ஆத்தி, து. ஆதி.

ஆத்தியின் வகைகள்:

1. திருவாத்தி அல்லது சிறுவாத்தி - holy mountain ebony
2. நிலத்திருவாத்தி - purple mountain ebony
3. பெருவாத்தி - large mountain ebony
4. வட்டாத்தி - holy mountain ebony
5. காடாத்தி - wild bauhinia.
6. செவ்வாத்தி - crimson climbing mountain ebony
7. கூடாத்தி - bipinnate, fragrant trumpet tree
8. சிறுவாத்தி - minute - flowered climbing mountain ebony
9. பூவாத்தி - flowering murdah.
10. வெள்ளையூவாத்தி - white variegated mountain ebony
11. மலையாத்தி - Malabar mountain ebony
12. புரிவாத்தி - sour mountain ebony - same as No 11

Besides Nos 7 and 9 mentioned above there are also plants, such as நல்ல பூவாத்தி, பவாத்தி, விசாத்தி etc., though ending in the same term, but belonging to different botanical groups.

[ஆர் → ஆர் ஆத்தி → ஆத்தி. ஆர் தல் = செறிதல், நெருங்கல், நிறைதல். செறிந்த இளைப்புடைமை அல்லது நெருங்கிய பூத்தஹுடைமை பற்றி இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

அரிக்காளம், அரிநார், ஆர்ச்சி எனப் பலவாறு அழைக்கப்படும் ஆத்தி மரம், பொதுவாக எங்கும் வளரும் சிறிய மரம், அடர்ந்து கிளைகள் கவிழ்ந்திருக்கும்; மூன்று நாயுள்ள இதன் இலைகள் சிறிது வட்டமாயிருக்கும் காய்கள் நீண்டு 6 மூதல் 12 விதைகளைக் கொண்டிருக்கும். பெண்ணை கலந்த இதன் பூக்கள் சிறியவை. பட்ட சிறிதும் தடித்திருக்கும், சிறிது கசபச் சுவையடையது. இதன் பீச்சின் மருந்திருத்தலும், விதை, முத்திரிய பருப்பையுமே சுவையாயிருக்கும். இவை கருடுபு பிடிக்க உதவும். பட்டையம் இலையும் வெட்டுபுள்ளனை ஆறற்பு பயன்படும் மருந்தும், common mountain ebony. It is known by several names such as, Autty, shining tree Vana Raja, wild sesban etc.

A small tree one of the commonest species found grown every where, unarmed and bushy, branches drooping leaves little roundish and three nerved, legumes long containing from 6 to 12 seeds, growth in gardens and also in forests. Flowers, small, white and scattered, bark is thick and of a reddish brown colour; gum is used medicinally; ripe seeds taste like cashew nuts and

are eaten by the people, leaves sometimes used for making cigars.

ஆத்திரேடு இயி-kēḍu, பெ. (n.) சத்துக்கேடு (கதி.அக.); loss of energy

[ஒருகா. அத்து → ஆத்து → ஆத்தி. அத்து = நெருக்கம், வலிமை, ஆற்றல். கேடு = செருதல். செடு → கேடு.]

ஆத்திரேடம் இரி-īradam, பெ (n) பூற்று an efflorescent salt collected on the soil of fuller's earth (சா.அக)

[ஒருகா. அத்துது + சிறு + அளம் = ஆத்திரேடம் → ஆத்திரேடம். அளம் = உவரணம், உப்பு]

ஆத்திரூடி இயி-īḍḍi, பெ. (n.) 1. ஆத்திரை குடியகடவுள், சிவன்; Śiva, since wearing the garland of āṭṭi flowers. 2. ஒளவையார் இயற்றியதும் 'ஆத்திரூடி' என்று தெய்வவாழ்த்துடன் தொடங்குவதும், அகரவரிசையில் அமைந்ததுமாகிய அந்நெறிபுகட்டும் சிறுநூல்; little book of aphorisms written by Avalyār. commencing with words beginning with letters in their order in the Tamil alphabet, so called from the opening word ஆத்திரூடி, the invocation of Śiva with which the work begins.

[ஆத்தி + ரூடி → ஆத்திரூடி = ஆத்திரை குடியகடவுள், ஆத்திரூடியாகிய சிவனை வழத்திப்பாடும் ஈடுபடியையுடைய நூல். ஆத்திரூடி - அன்மொழித் தூதகை.]

ஆத்திரூடி வெண்பா āṭṭi-ṅḍi-veṅḅā, பெ (n) ஆத்திரூடி சூலிலுள்ள அந்நெறியை நற்றடி தோறும் கொண்டு வெண்பா யாப்பில் இராமாயாதி என்பவரால் பாடப்பட்ட நூல், poem in the veṅḅā meter written by ṛāmaḅharati, in which each stanza ends with an aphorism of the āṭṭi-ṅḍi.

[ஆத்திரூடி + வெண்பா]

ஆத்திரூடி இயிḷ, பெ. (n.) தீர்முள்ளி; a species of Hygrophila (சா.அக.)

[அளத்து + இட்டி. அளத்துட்டி → ஆத்திரூடி. இல் = இள் → இட்டி (முள், கூர்மை)]

ஆத்திரைக்காலி இராமக-k-kāli, பெ. (n.) வெண்கரும்பு = அலி; egg-fruited ebony (சா.அக)

[ஆத்தி + மை + காலி = ஆத்திரைக்காலி = அக்காலி = கரும்பாலி. மை = கருமை.]

ஆத்திரையன் இயியன், பெ (n.) சிவன் (கதி.அக.). Lord

[ஆத்திரையன் = ஆத்திரை குடிய சிவன்.]

ஆத்திரக்காரன் இயிரா-k-kāraṅ, பெ. (n.) விரைவகாட்டுபவன் (அவசரக்காரன்), over-anxious person, one who is impatient. "ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தியட்டு" (பழ).

[ஆத்திரம் + காரன் = ஆத்திரக்காரன்.]

ஆத்திரம் பார்க்க, see āṭṭiram.

ஆத்திரம் ¹ இயிரம், பெ. (n) இஞ்சி; undried ginger Skt. āṭṭiraka.

[ஆத்திரதம் → ஆத்திரதம் → ஆத்திரம். ஆத்திரம் = இஞ்சி இரதம் = சாறு. அத்து = செர்தல். ஆத்திரம் = சாறுள்ளது, இஞ்சி.]

ஆத்திரம் பார்க்க, see āṭṭiradam.

ஆத்திரம் ² இயிரம், பெ. (n.) 1. பரபரப்பு; Impatience, eagerness, haste. "ஆத்திரம் வந்தவர் போலலையாமல்" (தாயு.பாயம், 59). 2. சீறம் (கோபம்); quick of temper உணக்கு ஏளிப்பு ஆத்திரம் வருகிறது (உ.வ.). "ஆத்திரப் பட்டவனுக்கு அப்போது இன்பம்" (பழ)

ம. ஆத்திரம் க., ப., ஆத்திர, தெ. ஆத்திர, Skt. āṭṭira

தி. ஆதிர, கொ. ஆதிர, Nep. āṭṭir Mar. āṭṭira

[அலைத்திரம் → அலத்திரம் - ஆத்திரம். அலைதல் = பரபரப்புற்றுச் செயற்படுதல், விரைவு காட்டுதல், எரிசெய்துதல், சீற்றம் கொள்ளுதல். அலைத்திரம் பார்க்க, see ala-i-ṭiram]

உடம்பொழில் ஆத்திரம் என்னும் சொல்லை ஆ - தர என்ப பிரித்து வேரால் காட்டுவது 'ஆ' பொருளில்லாத முன்னொட்டு. தர = வந்ததம், நேய, திறம். மொழிகளில் இச்சொல் தன்மை, நேய என்னும் சொற்களில் ஆ உடம்பால் நிறைவு, பரபரப்பு, சீறம் என்னும் பொருள்களில் ஆ உடம்புநொடி, தமிழ் வேம்பொருளை இச் சொற் பொருளை மொண்டு நிறைவானும் தமிழிலிருந்து இச் சொல். உடம்பொழில் கூள் கொள்ளப் புகுக்கிறது என அதிபாலம்.

ஆத்திரமூலம் இயிரம்-mūlam, பெ (n) அரத்தத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் பிறந்து, எப்பொழுதும் அரத்தக்கசிவை யுண்டாக்கிவரும் ஒருவகை மூலநேயம், a kind of bleeding piles due to the deranged blood and bile in the system

[அரத்த + மூலம் = அரத்தமூலம் → ஆத்திரமூலம் (கொ.வ).]

ஆத்திரையன் பேராசிரியன் இயிரையன்-pē-āṭṭi-ṅḍi-yaṅ, பெ (n) தொலகாப்பியல் பொதுப்பாயிரஞ் செய்த

ஆலியா (தொல்.பொருள்.653, உரை); author of the preface to the Tolkāppiyam

[ஆ + திறை - ஆத்திறை (ஆணிரைகளுக்கானவரி). ஆத்திறை → ஆத்திறை (திரிபு). ஆத்திறைவன் + பேராசிரியன். இவர் வரித்தண்டலராய் இருந்த வராக வாய்.]

ஆத்திறைப்பாட்டம் āṭṭai-p-pāṭṭam, பெ. (n) கால் நடை வரி; tax on cattle → (I.M.P.og 135)

[ஆ + திறை + பாட்டம் - ஆத்திறைப்பாட்டம். ஆ - ஆணிரை, கால்நடைகள் திறை = வரி. படு → பாடு + பாட்டம். பாட்டம் = வரி கட்டவேண்டிய காலம். திறைப் பாட்டம் = குறிப்பிட்ட காலத்திற்குரிய வரி. பாட்டத் திறை என்பது திறைப்பாட்டம் என இலக்கணப் போவியாவிறது.]

ஆத்தின்னி āṭṭinni, பெ. (n) ஆணிரைத் தின்பவன்; beef-eater. "புளவயாத் தினை போத்ததுவே" (திருக்கோ. 386)

[ஆ + தின்னி - ஆத்தின்னி. தின்னி = தின்பவன்.]

ஆத்தினி āṭṭini, பெ. (n) வெருகன் கிழங்கு; plant Arum Macrorrhison (சா.அக.)

[ஆத்திக்கனி → ஆத்தினி. ஆத்திக்கனி பார்க்க, see āṭṭu-k-kāni.]

ஆத்துக்காரர் āṭṭu-k-kārar, பெ. (n) 1. வீட்டுக்குரியவர், owner of the house. 2. கணவன் (பிராம), husband (Brahm).

[அகம் + அத்து + காரர் = அகத்துக்காரர் → ஆத்துக்காரர். அகம் = வீடு. அகத்துக்காரர் = வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர், வீட்டின் தலைவர்.]

ஆத்துக்காரி āṭṭu-k-kāri, பெ. (n) 1. வீட்டுக்குரியவள் (பிராம); woman who owns the house (Brahm). 2. மனைவி (பிராம); wife (Brahm).

[அகம் + அத்து + காரி = அகத்துக்காரி → ஆத்துக்காரி. அகம் = வீடு. அகத்துக்காரி = வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரி, வீட்டின் தலைவி, இயல்வர்.]

ஆத்துக் கொம்பு வெண்பயிறம் āṭṭu-k-komb-odiyamaram, பெ. (n) ஆட்டுக்கொம்பெலி பார்க்க; see āṭṭu-k-kombodi

ஆத்துச்சம்பிலை āṭṭu-c-cangilai, பெ. (n) ஆத்துச் சம்பிலை பார்க்க; see āṭṭu-c-cangilai.

ஆத்துப்பாசி āṭṭu-p-pāṣi, பெ. (n) ஆத்துப்பாசி பார்க்க; see āṭṭu-p-pāṣi.

ஆத்துமுள்ளி āṭṭu muṅṅai, பெ. (n) ஆத்துமுள்ளி see āṭṭu-muṅṅai.

ஆத்துமுள்ளி āṭṭu-muṅṅai, பெ. (n) ஆத்துமுள்ளி பார்க்க; see āṭṭu-muṅṅai.

ஆத்துவாஞ்சி āṭṭu-vāñci, பெ. (n) ஆத்துவாஞ்சி பார்க்க; see āṭṭu-vāñci.

ஆத்தூர் சம்பா āṭṭūsamba, பெ. (n) ஒரு நெல் வகை a kind of paddy (A.)

[ஆத்தூர் = ஆத்தூர் + சம்பா = ஆத்தூர் சம்பா = ஆத்தூரில் விளைவும் சம்பா நெல்வகை. சம்பு = நெல். சம்பு = சம்பா.]

ஆத்தை¹ āṭṭai, பெ. (n) ஆத்தாளர், தாய்; mother. "ஆத்தை படுகிற பாட்டுக்குள்ளே மகன் மோருக்கு அழுகிறான்" (டபு.).

ம. ஆத்தோள்

[ஆத்தாளர் → ஆத்தை (விளி).]

ஆத்தை² āṭṭai, இடை. (int.) வியப்பு, அச்சம், இரக்கம் ஆகிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இடைச் சொல்; exclamation expressive of surprise, fright or pity

[ஆத்தாளர் → ஆத்தை. ஆத்தாளர் = தாய்.]

ஆதகு āṭṭagu, பெ. (n) கூந்தற்பனை; Indian sago-palm. It is so called from its numerous long and thin spadices (சா. அக.)

[ஆதம் + கூந்தல் - ஆதகூந்தல். ஆதகூ → ஆதகு. ஆதம் = கூந்தற்பனை.]

ஆதகேரகம் āṭṭakē^{ragam}, பெ. (n) மாட்டுக்குளம்படி என்னும் கொடி; creeper, the leaves of which resemble the impressions of the hoof of cattle. (சா. அக.)

ஆ [ஆ + த + கேரகம். ஆ = மாடு. கேரகம் = குளம்படி. → ஆத = ஆவிழையை (திரவிடத்திரிபு). குளகம் → டெகம் → கேரகம் (திரவிடத்திரிபு).]

ஆதன் āṭṭan, பெ. (n) 1. நோய்; disease 2. வருத்தம், affliction, suffering. (சா.அக.)

[ஆதன்³ → ஆதன் (கோவ.).]

ஆதம்¹ āṭṭam, பெ. (n) உயிர், life (சா.அக.). [ஆதன் → ஆதம்.]

ஆதம்² āṭṭam, பெ. (n) 1. கூந்தற்பனை; a kind of palm tree. 2. சேதனமரம்; sandal wood tree. (சா.அக.)

[அதவு (நெருக்கு) → அதவம் → ஆதம் (கூந்தற்பனை) மண்புகுவியால் சந்தவத்தைக் குறித்தது.]

ஆதம்³ āṭṭam, பெ. (n) அன்பு; regard, solicitude "ஆதமெய்தினை றறகுலித் தேத்தியே" (கந்தப திருக்கலயா 11)

[ஆர்த்தம் → ஆர்தம் → ஆதம்.]

ஆதம் ⁴ ādam, பெ (n) காப்பு, பேணுதல் (ஆதரவு), prop, stay, protection "ஆதமிலி நாடேனை யல்லலறுத தாடகொண்டு" (திருவாச 31,5)

[ஒருகா. ஆர் + தரம் = ஆர்தரம் = ஆதரம் = ஆதம். தரம் = தரன் = தரம்]

ஆதர் ādar, பெ. (n) 1 குட்டர், the blind 2 அறிவிலாதவர், the ignorant 3 ஊமணி, fleshy protuberance hanging down the neck of goat

[ஆதன் = கோல், மேற்றொவி ஆதன் = ஆதல் = ஆதர் = ஆதர் = உள்ளீடியல்லாமல் மேற்றோல் மூடிய பொய்த் தொற்றும்]

ஆதரணை ādarana, பெ. (n) 1 காத்தல் புரத்தல், உதவுதல், support, shelter, help. "கை தூக்கி ஆதரணை செய்யும்" (கந்தபு. சீர். 31, 18).

[ஆர் + தரணை = ஆர்தரணை = ஆதரணை]

ஆதரம் ādaram, பெ. (n) அன்பு, ஆசை (திவ திருமாலை, 16), regard, love, affection, kindness, respect. "தேங்கிய காதர ஆதரம் செப்பி" (தருவா கோ) 2. ஆசை (குடா) desire 3 மதித்தும் பேணுதல், honour, hospitality "ஆதரங்கள் பெருக்கினார்" (கோயிற்பு இரணிய.95).

Skt. ādara.

[ஆர் + தரம் = ஆர்தரம் = ஆதரம் ஆர்தல் = மனம் நிறைதல், அன்பு. தரம் = நிலைமை]

வடமொழியிலுள்ள ஆதர என்னுஞ் சொல்லை ஆ + தர என்ப பிரிந்து வேர் காட்டுவர் 'ஆ' பொருளிலாத முள்மொட்டு தா + தரு = உடைத்தல், பிளத்தல் வடமொழி வேர்மூலம் அன்பு, ஆசை போன்ற பன்மடி பெயர்களுக்குப் பொருந்தாமையும் தமிழ்ச்சொல்லே வடமொழியில் கடன் சொள்ளாட்டிடுகின்றதையும் சொல்லினமையு விளக்கிக் காட்டுகிறது.

ஆதரவு ādaravu, பெ. (n) 1 அன்பு (கந்தபு மார்க்கண 21), love, affection kindness. 'ஆதரவறறு சொல்லும் ஆணிகடலாத மரமும் பலன செய்யா (புற)'. 2. உதவி; support, patronage 3. தேற்றுதல்; comfort, consolation

ம., தெ ஆதரவு, க. ஆதர

[ஆர் + தரவு = ஆர்தரவு = ஆதரவு ஆர் = நிறைவு, அன்பு]

ஆதரவுச்சீட்டு ādaravu c-ittu பெ. (n) -பறறுச்சீட்டு, voucher.

[ஆதரவு + சீட்டு]

ஆதரி-த்தல் ādari-, 11 செ குன்றாவி (vt) 1 பாதுகாத்தல், to support, protect, patronize (W).

2. அன்புடன் பேணுதல், பரிந்தோம்புதல், to treat with regard or kindness, to extend hospitality, to show honour to 3. ஆசைபொழிதல், to favour 'அடிபே னாதரித் தைத்தால்" (திருவாச 29,4)

ம. ஆதரிக்க, க. ஆதரிச, தெ ஆதரிசு ஆதலி-த்தல் லாக்க; see adali

[ஆதரித்தல் = ஆதரித்தல். ஆதரித்தல் = ஆசை செய்தல், நன்மைபெறச் செய்தல், காத்தல். ஒ. நோ முதரித்தல் = முதரித்தல். ஊதரித்தல் = ஊதரித்தல் ஊதரித்தலமைகச் செய்வு செய்தல். ஊதல் = பறக்கச் செய்தல்]

ஆகல் = ஆதல். ஆகலித்தல் = ஆதலித்தல் ஒருவரை ஆசைசெய்தல் (ஆகலித்தல்) என்பது வளரச்செய்தல் வளர்த்தல் குழலமைத்துக் கொடுத்தல், பாதுகாத்தல் எனப் பொருள்படும்.

ஆதல்¹ adal, பெ. (n) 1 ஆகுதல், becoming, happening "நயனுடையான் நலகூந்துதான் ஆதல்" (குறள் 219) 2 நூல் (அகநி); book, treatise 3 மேம்பாடு, prosperity "அருளற்றார் மறறு ஆதல் அரிது" (குறள் 248) 4 நன்மை, goodness. "ஆதல் நினைகத தடக்கி" (புறநா 91)

[ஆகுதல் = ஆதல். ஆதல் = செய்ப்பட்ட நூல்]

ஆதல்² ādal, பெ. (n.) ஆசை (அகநி); desire [ஆர்தல் = ஆதல்.]

ஆதல்³ ādal, பெ. (n) 1 காட்சி, தோற்றம், vision (R), sight

[ஆல் + தல் = ஆதல் = பார்த்தல். க. ஆல் = பார்தல் ஆல் = பொருந்துதல், உள்ளத்தை பார்வையாற்ற பொருத்தும்காட்சி]

ஆதல்⁴ ādal, பெ. (n) நுணுக்கம், minuteness (R.) [ஆவதல் = ஆதல் = நுணுக்கம் ஆவதல் = நுணுக்கம்]

ஆதல்⁵ ādal, பெ. (n) கூத்து (அகநி), dance [ஆடல் = ஆதல், ட = திரிபு ஒ. நோ: கடவு = கதவு]

ஆதல்⁶ ādal, பெ. (n) தெரிதல், selecting [ஆவதல் = ஆதல். ஆவதல் = தெரிந்தெடுத்தல், ஆராய்தல்.]

ஆதல்⁷ ādal, இடை (con) ஆவது என்பபொருள் படும் இடைச் சொல், conjunction which means 'or' "பொருந்துமோர் தலாத்தினாத லரைத்து லாம பொன்னினாதல் தகடு செய்தே" (கூடிய தான. 65.)

[ஆகுதல் = ஆதல். ஆதல் என்னுற் தொழிற் பெயர் கூட்டுச் சொற்களின பின்னீறாய போது இடைச் சொல்லாயிற்று]

ஆதலால் ēdālā, வி.எ. (adv) அப்படியிருந்தலால் (திவ் பெரியதி. 5.8.8), therefore, because of that. "ஆதலால் இராமனுக்கு அரசை நல்கி" (கம்ப அயோத்.மந்.33)

ம. ஆதலால்.

[ஆகுதல் → ஆதல் + ஆல் → ஆதலால் = ஆதலின் பொருட்டு, ஆகின்ற செயலால், அவ்வது காரணத்தால்.]

ஆதலி-தீதல் ēdālī, வி.எ. செ.குன்றாவி (vt.) 1 ஆகச்செய்தல், உதவுதல்; to favour, to help for betterment. 2. துன்பத்தில் உதவுதல்; to support, in distress 3. காப்பாற்றல்; to protect.

[ஆதலித்தல் → (பிறவினை). ஒ.நோ. ஆதலை (யாழ்ப்.) = உதவி. ஆதல் + ல = ஆதலி → ஆதலி (ஆகச் செய்) 'ல' அருள்செய் என்பொருள்படும் துணைவினை]

ஆதலி ēdālī, பெ (n) ஆதலி (சா அக), ṅg tree.

[அதலு → ஆதலு → ஆதலி → ஆதலி]

ஆதலினால் ēdālīnāl, வி.எ. (adv) ஆதலால் பரிகர, see ādalāl

[ஆதல் + இன் + ஆல் = ஆதலினால். இன் - சாரியை.]

ஆதலை adalā, பெ. (n) உதவி (கதி அக.); help, assistance

[ஆதல் + ஐ = ஆதலை = உதவி ஆதல் = உதவுதல். ஐ - செய்ப்பொருள் பெயராகக் கற]

ஆதலாழ்ப்புடி ēdālavēṇṇuṇṇu, பெ. (n.) வாலையுப் தீர், solvent liquid obtained by distillation from fuller's earth (சா.அக).

[ஒருபா. ஆதலாழ்ப்புடி என்னும் பெயர் கரைப் பானாபியொரு தீர்மத்திற்குக் (திரவம்) குடிக்கற்றியாக இடப்பட்டிருக்கலாம்.]

ஆதலாமால் ēdālavēṇṇuṇṇu, பெ (n) கால்டாமணக்குட் பால், milky juice of physic nut plant (சா அக)

[ஆதலாம் + அம் + பால்.]

ஆதலாம்¹ ēdālavēṇṇuṇṇu, பெ. (n.) 1 ஆமணக்கு; castor plant 2. எலிமாமணக்கு; adu oil plant. 3 ஏரிக்கரைக் காட்டாமணக்கு, adu oil plant. 4.காட்டாமணக்கு, common physic nut. 5. சீமையாமணக்கு, bronze leaved physic nut.

ம. ஆதலாம், ஆதலாம், ஆதலாம், ஆதலாம்

[அத்தலாம் → ஆதலாம் → ஆதலாம்]

ஆதலாம்² ēdālavēṇṇuṇṇu, பெ. (n) மாதகை; pomegranate tree (சா. அக)

[மாதகை → மாதகை → ஆதலாம்]

ஆதன்¹ ēdān, பெ. (n) 1. உயிர் (சா. அக); life 2. உள்ளகம், ஆதன், ஆமனா (திவா); soul

[ஆதன் = தலைவன். உடம்பினுள் தலைவனெய்ற உயிரும் ஆதனும் ஆதன் எனப்பட்டன]

ஆதன்² ēdān, பெ. (n) 1. அறிவிலாதவன் ignorant person. "முன்பொருள் செயாதாராதனே" (சிறுபகு 20). 2. குருடன். (திவா); blindman

[அதல் = ஆதலின் கருத்திலுள்ள பயனற்ற ஊழலி உதா → அதன் → அதல். அதல் → அதன் → ஆதன் = பயனற்றவன், செயலற்ற கண்ணுள்ளவன்]

ஆதன்³ ēdān, பெ (n) அருகன் (குடா), Arhat

[ஆதன் = தலைவன். தமிழ்நாட்டு அருக சமயத்தவர் தம் தேவனை ஆதன் என்றனர்]

ஆதன்⁴ ēdān, பெ. (n) 1. ஆசிரியன் (கதி.அக.), teacher, pedagogue, preacher 2. மேலோன் noble person. 3. தலைவன், முதலாளி, chief, master

ம. ஆதன், குடா ஆதன் (முதலாளி)

[அத்தன் → ஆத்தன் → ஆதன். அத்தன் = தந்தை, பெரியோன். ஆதன் = தலைவன். தலைமைமிகக் ஆசிரியன், சான்றோன்.]

ஒரு சொல், ஆசிரியன், தலைவன் எனப் பொருள்படும் சிறப்புப் பெயர்களே, தந்தை, அண்ணன் எனப் பொருள்படும் முறைப் பெயர்களே வழக்கன்றியின் அது இயற்பெயராகாத. ஆதன் ஆதன் என்னும் சிறப்புப் பெயரின் தோற்ற வளாச்சிவம், ஆதன் என்னும் இயற்பெயரின் தோற்ற வளாச்சிவம் வெவ்வேறானவை

ஆதன்⁵ ēdān, பெ. (n.) 1. மனம்; mind. 2. கவலை வருத்தம், sorrow 3. பெருந்துன்பம் (அக.நி); agony

நெ ஆத (மனம், வருத்தம்); க ஆதி (நினைவு, நினைவோடும்) ம, ஆதி(கவலை) வ ஆதி(வருத்தம், கலக்கம நோய்), பிராகி ஆதி, இந் யாத், உருது. யாத், மரஹ, யாத் பரவி. ஆதநவ, Sinh. adnawa.

[ஆ → ஆது → ஆதன் ஊ → ஒ → ஆ = முன் செவல், முன்னுதல், நினைத்தல், வருத்தம், நினைக்கும் உள்ளம். ஒ.நோ. முன் + மன் → மனம். முன்னுதல் = நினைத்தல்.]

ஆதன் என்னும் சொல் முன் சென்ற கருத்தைய ஆகாரக் கடையப் பிறத்தலான் உள்ளத்தின் கண்ணோடும் எண்ணமும கவலையும குறிக்கும் போது உள்ளம், உள்ளத்தின் கண்ணுள்ளதாகக் கருதப்படும் ஆதன் (ஆதம்), உயர் ஆகியுபந்நறையுட, எண்ணம், கவலை, வருத்தம் ஆகிய வற்றையும குறிக்கும்.

ஆதன் என்னுஞ் சொல்லே இந்தி, உருது, பிளந்த மொழிகளில் 'யாத்' (மனம், நினைவு, வருத்தம்) எனத் திரிந்த வழக்கி வருகிறது

ஆதர் 6 *ādaṅ*, பெ. (n.) பழங்கால மக்களின் இயற் பெயர் வகை (தொலை, எழுத்.348), proper name in general use in ancient times.

[ஆதர் = முள்ளவன், மோனவன், உயர்ந்தவன், சிறப்பு மிக்கவன்; பெற்றோர் குழந்தைகட்கிடும் இயற்பெயர்]

ஆதரழிசி, ஆதரணங்கள், ஆதர் ஓரி எனச் சிறற்றர் பெயர்களிலும் சேரலாதர், செல்லக்கடுவகோ வடியாதர் எனச் சேரவேந்தர் பெயர்களிலும் ஆதர் என்பது முன்னடையாகவோ பின்னடையாகவோ ஆட்பெற்றுள்ளன. இத்தொடர்பு வழக்கிருந்தாலும், ஆதர், பூதர் என்பன இயற்பெயர்களென உரையாசிரியர்கள் எடுத்தக் காட்டுதலாலும், இது அறுபுறங்காலத் தமிழ் இயற்பெயர்களுள் ஒன்று எனத் தெரிகிறது. மேலையாரிய மொழிகளிலும் உதகையொத்த ஆதர் என்றும் இயற்பெயருள்ளமை அறியலாம்.

ஆதர் என்றும் இயற்பெயருக்கு ஆ → ஆகு என்பதே உதகையொத்த அமைந்துள்ளது.

ஆகு *L. augere - to increase*. இதில் *augere* என்பதே முன்னமுதகையொத்த, 'to' என்பது, திருக்கலை விளையெச்ச (infinitive) னறு

E. augment v.t. and i. make or become greater, increase

M.E.F. augmenter. L. L. augmentare, increase E. augmentation (n) enlargement, growth, increase

E. augmentative, n. Having the property of increasing. Gram. of affix or derived word, increasing in force the idea of the original word f f augmentative or L. augmentativus

ஆ, ஆகு என்றும் இரு முதனிலை வடிவங்களுள் எது உதகையொத்த என்பது பற்றி, இறறை நாளவகை இலக்கண அமைப்புகள் ஒரு முடிவிற்கு வந்திலர். ஆ, ஆகு என்பன உதகையொத்தவற்றையேயே போதா என்பனர்

தச்சிணைக்கலியன் நன்னூலார் முதலாயினார் இயற்கை உதகையொத்த ஆ, போ என்றே இந்ருக்குவன்றார். திருவள்ளூர் அமைப்புகள் முதலாயினார் முதனிலை ஆகு, போகு "ஆயிருக்குமிடீறார்" என்பது கவனிநாத் தெரிகலின் உதகையொத்த கொத்துணக் குறிப்பு (86 உணர்)

போ என்பதன் னறு மிகையுபோகு என்பது. (புற → போ → போகு → போது) இக்காலமே ஆ என்பதன் னறு மிகையாயிட்டு உதகையொத்த இந்ருத்துல வேண்டும் என்றார் பாலாணன்

அகைகலை = தளிர்ந்தல், செழித்தல் ஆகு → அகை

ஆகு → முகை. ஆகு → ஆ என மருவாத இயல்பு னறு போகு. பகு → பா, பிகு → பீ ஆகு → ஆகு

ஆதர், பூதர் இயற்பெயர்களின்றமும் தோன்றுதல் செழித்தல் என்றும் சொற்குறைய வோக

தோன்றலினின்றே வளர்ந்திருக்கின்றன. ஆ = ஆதல், தோன்றல், வளர்ந்தல், செழித்தல், மலர்ந்தல்

ஆ → ஆதல் → ஆதல் = தோன்றல், வளர்ந்தல் செழித்தல், பூ → பூதல். ஆ → ஆதல், மக்களுட் சிறந்தோனெனத் தோன்றல் என்றமையுடையவொன்றே ஆதல், பூதல் என்பனவு சிறப்புக் கருதிய இயற்பெயர்களாயின.

தோன்றல், வளர்ந்தல் கருத்து வேச்சொற்கள் முன்வந்து கருத்துடைய உ → உல் என்றும் உட்டடி மூல வேவிலிருந்து திரிந்து வளர்ந்தபுறமையுடையவொன்றே கட்டிக் காட்டுகிறார். உ (உல்) → உ = முன்வந்து கருத்துவே. உ → கு → ஆ → முன்வந்து கருத்துத் திரிய வே. இதனாறான ஆகார நெய்வுக்கும் அதன் குறுக்கமான அகரத்திற்கும் முன்மை முதன்மைய பொருள்களுண்டாயின. "ஆ" உயின் நெய்வுக்கு முன்மை, முதன்மைய பொருள் தவிரிய பன்னே. இந்ருதமைக்குச் சான்றான சொல்லாட்சிகள் திரவிட மொழிகளில் காக்கபட்டுள்ளன

தெலுங்கியல் ஆதிக்கொளு = முற்படு, எதிர்கொள் என்ப பொருள் படுகிறது.

வடயகுதி தொன்பகுதி என்பவற்றை வடதலை, தென்தலை எனக் கூறுகின்றனர். இதைப் போன்றே முன்பக்கம், முன்பகுதி என்பவற்றை "ஆதலை" என்று ஒரு செந்தமிழ்ச் சொல் காட்டுகிறது. குமரிக் காலத்தில் இச்சொல் பெருமையுக்குப் பெற்றதாகல வேண்டும். இ. து. இளங்கும் மறையாமல் குடியேற்றப் பாதுகாப்பைச் சொல்லக்க (colonial preservation) உள்ளட மொழியில் வழங்கிவருகிறது. கன்னடப்புவன் பாலன் இயற்றிய மய இராமாயணத்தில் "ராஜசிற்றை பாலித்தவரு சைஞலமும் பட்டமும் ஆதலையொன் படுவ வற்றையு பாயாட பதம்" (புறப்பா 2-12), என்று கூறுபட்டுள்ளது. வச்சிரவகு முன்மை சென்றபோது, போர்ச் சிணைங்குள் ஆதலையின் (முன்பக்கம், முன்னால்) சென்றான என்று இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. வடமொழி பாலி யோகிந்தம் கூட்ட வடயுமொழிகளில் "ஆ முன்னொட்டு முன்னொட்டு கருத்திலேயே ஆடபட்டுள்ளது

Skt. pkt. pali. ā - to towards
a - kula mixed up ā - rava make noise
ā - āngana embrace

ஆ - முன்மையம் முதன்மையம் உட்டிய சொல் வாதலின். ஆ → ஆதல் → ஆதல் (முன்னவன், தலைவன்) தலைமைய பொருள் தரும் செந்தமிழ்ச் சொல் என்ற தெளிவாகிறது. இதனை அறிந்ததால் இதனை "ஆதர" என்றும் வடமொழியின் சித்தவகைக்கீக் கூறுவர்

ஆதர் என்றும் இயற்பெயர்ப்பு அறிப்பெழுத்துத் தோன்றிய ஆதரார் ஆதராகுட எனறும் இப்பெயர் கரும் தவிதராயும் பிடுகியாக இளங்கும் கன்னப்படுதல் போன்றே எனத் திரவிட மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன

இயற்பெயர்: ம. ஆதர், க. ஆதல், ஆதல், ஆதல், ஆதல், ஆதல்

இ. ஆதர, தெ. ஆதிகள், ஆதினடு.

இடபெயர்: டி. ஆதனார், க. ஆதனூர், ஆதிசர்.

ஆதவளி (ஆதவளினி). (ஆதவளினி → ஆதன் அளினிபின் பெயராலணந்த வளி),

தெ. ஆதோளி.

ஆதன் ஆண்பால் இயற்பெயராய் வழங்கி வந்தது போன்றே, ஆதிமொன்பால் இயற்பெயராய் வழங்கி வந்துள்ளது. சோழன் கரிகாற் பெருவாத்தாளின் மகன் ஆதிமந்தி ஆதி = மூத்தவன், முன்னவன்

காலத்தால் முன்னம், சேய்மை கூடிய 'ஆ' தெடுஞ் கூட்டினிலிருந்து ஆதன் இயற்பெயர் தோன்றியதென்பர் சிலர். ஆதன் போன்று நான் என ஆண்பால் கூட்டியாகிய பெயர்ச்சொல் தோன்றலம் அறிக. முன்னாலும், வளர்தல் செறித்தல் கருத்துடைய 'ஆ' (அரு - ஆ) வேரிலிருந்து 'ஆதன்' பிறந்ததாகக் கொள்வதே ஏற்படலாம்.

எனவே, இது பண்புகொள் பெயர் பாலறிந்த உயிரினிணைபு பெயர்களாகக் குறிப்பிடுங்கால்: "திரப்பெயர் குடிப்பெயர் குடிப்பெயர் பெயர் விணைப்பெயர், உடம்பெயர் பண்புகொள் பெயரே பலவே எனக் குறித்த முறைநிலைப் பெயர் பலவே எனக் குறித்த சினைநிலைப் பெயர் பலவே எனக் குறித்த திணைநிலைப் பெயர் கூடிவரு வழக்கின ஆடிவற் பெயர் இன்றிவ ரென்றும் எண்ணியற் பெயரொடு அன்றி உணைத்தம் அவற்றியல் வேவே"

(பொல் செசல் 165)

பண்புகொள் பெயரெனவும் முறைநிலைப் பெயரெனவும் தெரங்காயியல் கூட்டுவன, ஆதன் என்றும் இயற்பெயருக்கும் ஆதன் → ஆத (எனின்) என்றும் முறைப்பெயருக்கும் பொருதிறருதலைக் காணலாம்

- இயற்பெயர் - ஆதன் (முன்னவன், முன்னமைநவன்)
- பண்புகொள் பெயர்.
- முறைப்பெயர் - ஆதன் (ஆதன் → ஆதன் → ஆதன்) தந்தை போலவான், தலைவன் - முறை
- நிலைப் பெயர்

இம் முறைப்பெயர் நூல்களில் சிறப்படிப்பெயராக ஆண்பட்டு வருகிறது.

ஆதன் ⁷ ādan, பெ. (n.) மாந்தன் man.

H. ādmī, U ādmī; āsāmid; Heb. Ādam, Clr Ādam, Jap hto.

[ஔ. ா. ஆள் → ஆளன் → ஆடன் → ஆதன்]

இந்தி உருது மொழிகளில் ஆதர், ஆசாமி எனவும் எப்பிரேயம், சீனக்கேசியன் மொழிகளில் ஆதம் எனவும் சபாஷியம், இத்தேச என்னும் மாத்ருணைக் குறிக்கும் சொற்கள், ஆதன் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையொத்து

வழங்கிவருதல் கவனித்தற்பாற்று. மன், மந்து எனும் சொற்கள், மாந்தனுக்கும் வேத்தனுக்கும் பொதுவாய் பண்டிதொட்டே வழங்கிவருதல் போன்று இச் சொல்லாட்சியம் மாந்தனையும் தலைவரணையு குறிக்கும்.

மாந்தனைக் குறித்த மூத்தமிழ்ச் சொல்லான ஆதன் என்பதில் ஆத (āda-), ஆதறு ādasya (அவர்) என ஆண்பாத் கூட்டுச் சொல்லாகவும் தமிழில் தான், தன் எனத் தற்கூட்டாகவும் குறைந்த உருமறி விட்டது.

ஆதன் ⁸ ādan, பெ. (n.) 1 உடம்பு, body 2 தான்; self ம ருத (இருள்கண்டு, தெள்ளக்கண்டு போன்ற மாந்தற்று) க., தெ ஆதம் (உடம்பு, தன்) சீன. தாய் (கரு, வளருடம்பு, எழுதல்)

Skt. தறு (உடம்பு) pati, pkt. தறு (உடம்பு) Skt. ātman (self), Sinh. ātmaya. pali. attan (self, body). pkt. atta (self, soul, body)

[ஆ → ஆது → ஆதன். ஆ = முன்னுறல், வளர்தல். ஆதன் வளர்ந்த உடம்பு ஆதன் → ஆது → ஆதன் → ஆதம் → தாய் → தய → தை ஒ. நோ. ம. தை ஆதன் → தான். Skt. தறு (உடம்பு). ஆதன் உடம்பைக் குறிக்கும்பால் தற்கூட்டால் தான் (self) எனவும் பொருள் தரும். ஆதன் Skt. > ஆதமன் த ஆதமா, ஆன்மா.]

ஆதன் (ஆதன்) என்றும் சமற்கிருதச் சொல்லின் மூலம் விளக்கத் தெரிவிக்கலெய்ந்து மானியர் விஸய்யமக் திட்டமாகத் தெரிவிக்கிறார்

Skt ātman (fr rt. an. to breathe or at, to go; or according to some, fr rt. ah and connected with ahem, l or according to them, a contraction of avatman fr rt. av va but the existence of the old Vedic form tman makes all these etymologies doubtful) the breath, soul the principle of life and sensation, the individual soul, the self, the abstract indrdvāh ātmanam sa hanti - she strikes herself) the person or whole body, mind, intellect, effort, pains, sun, fire wind, a.r

Goth. ahma, OG. atum, Them. atuma. As. sechm (knowledge), adhma (knowing (Gr. atma is used at the end of some compounds of atman

(S.E. Dict. Monier Williams)

தமிழ், ஆரியம் வருமுன் சிந்து வெளி வளங் பேசப்படும் பெயரொழியாதலால், வ. இந்துய் மொழிகளின் மூலத்தால் மொழியாகிய மிகாசிருதத்தில் ஆதன் என்னும் சொல் ஆத்தர் ஆத என்று பிசுத் தெளிவாகவும், பாலி மொழியில் ஆத்தர் என்னும் சமற்கிருதத்தில் ஆதமா, ஆத்தர் என்று வழங்கிவருகிறது. சீன மொழியாகிய மொழிகளான சீனாத்திக் கூட மறுசொருமனியம், கிரேக்கம், இலத்தீன் போன்றவற்றிற் கூறும் மொழிகளான சபாஷ சீன மொழிகளினும் இதை

வேரிலும் பரவியுள்ளதால் இதனைத் தொண்டுது தமிழிற் முன்புமுது அடிப்படையாகக் கொள்ளலாம். சமற்கிருத்தத்தில் உயிரைச் சுட்டிய பின் உயிர்த்தல் (முச்சுவில்) பொருளும், மனத்தைக் குறித்தபின், அறிவுடனாய், கவலை, துன்பம், துன்பத்தரும் வெயில், சூரியன், தீ, காற்று போன்ற வழிநிலைப் பொருள்களும் தோன்றியிருத்தல் வேண்டாமு இவையென்றும் பொருட்பாடையேற்றி மூல வேடிபொருளின எனக் கொள்ளவியலா

பிரகிருத பரி மொழிகளில் ஆதன் என்னும் வலி யிடப்பட்டது ஆதக, (தெ), அத்தன், என வழங்குவதும், சமற்கிருத்தத்தில் ஆதன் என வழங்குவதும் இச்சொல்லின் முதலிலை ஆகார (ஆ → ஆகு → ஆது) நெடுவே என்பதை உறுதியுடன்தப் செய்திய என்னாறும். பருத்தல் - பாதல் (பிரித்தல்) ஆவலாறு, அருத்தல் - ஆத்தல் (அரு = தோன்றல், வளாதல்) ஆயிற்பொள

கள்ளட இலக்கியங்களில் ஆத்த சயகர (உண்டாகிய போர்), ஆத்தோதய (உண்டாகிய இறப்பு), ஆத்தபல (உண்டாகிய வலிமை) என்னுஞ்சொல்லாடிகள் (ஆத்த) ஆகிய, தோன்றிய, வளாந்த என்னும் பொருள்களில் ஆள்ப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். நெடுமுதல் ஓரெழுத்தொருமொழியான வினைகா ளு → ஆத்த (ஆகு) எனத் தகரவல்லொற்றிடப்பட்டல் குடகு மொழியிலும் உள்ளது. வ = வந்தான் என்னும் தமிழ் இறந்தகால வினைமுற்று குடகு மொழியில் பா (பெ) → பாத்த, (bētu) என வளாக்கி வருகிறது. இவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கும்கால் வட இந்திய மொழிகளில் ஆத்தர், ஆன்மா, ஆத்தி, யாத், தறுமையப் பவகை வல்லாறுதல்களையும், பொருள் வேறுபாடுகளையும், ஆதன் என்னும் மூலச்சொல் பெற்றநின்றதை அறியலாம்.

ஆதன் அவினி ādān-avini, பெ (n.) கடைக் கழகக் காலப் பெருமகன்; ஐங்குறுநூறு 1-10ல் பாடப் பட்டவன், sangam noble

[ஆதன் + அவினி. அவல் = தாழ்நிலம். அவல் → அவளி → அவினி = தாழ் நிலப்பகுதியின் தலைவன் ஓ.நொ. குட்டன்.]

ஆதன் அழிசி adanāsi, பெ. (n.) கடைக்கழகக் காலப் புரவலன்; புறம் 71-ல் பாடப்பட்டவன்; sangam noble

[ஆதன் + அழிசி. அழி = கழிமுகம். அழிசி = காலம் அல்லது ஆறுடலொடு கலக்கும் கழிமுகப் பகுதியின் தலைவன்.]

ஆதன்மை ādanmai, பெ. (n.) பேதமை, folly 'நவத:தாதன்மை' (நீலகேசி 214)

[ஆது → ஆதன் → ஆதன்மை]

ஆதன்மையால் ādanmayāy, வி. எ. (adv) ஆகையால்; therefore. "ஆதன்மையால் லதுவே நம தயவீடம்" (திவ் பெரியதி 2,4,9)

[ஆ + தன்மையால் = ஆதன்மையால் → ஆதன்மையால். அ → ஆ, சுடகு நெடு முதலாயிற்று]

ஆதனம் ādanam, பெ. (n) நீருதல், (in anatomy) diastole (சா அக)

[ஒருகா. அதர் = வழி, நீண்ட பாதை, அதர் → அதரம் → அதனம் → ஆதனம்.]

ஆதனாய்கன் ādanunyan, பெ (n) கடைக் கழகக்கால அரசர்களில் ஒருவன்; புறம் 175,389-ல் பாடப் பட்டவன், sangam noble.

[ஆதன் + உய்கன் உ → உல் → உல்கு → உய்கன் = உயர்ந்தவன், நெற்றவன்.]

ஆதனெழினி ādanēni, பெ. (n.) கடைக் கழகக் காலத்தில் வாழ்ந்தோன்; அகம் 216-ல் பாடப் பட்டோன்; sangam noble.

[ஆதன் + எழினி. எழில் → எழினி.]

ஆதனோரி ādanōri, பெ. (n.) கடைக் கழகச் சிறற்ற சாகனன் ஒருவன்; sangam noble

[ஆதன் + ஒரி. ஊ → ஒ → (உயர்வு, தலைமை) → ஒரி]

ஆதாபாதை ādābātai, பெ. (n.) விரைவுக்கோலம், மிகுந்த விரைவு கருதி அரைகுறையாகச் செய்யுமபணி; occasion of urgency, hasty work. இப்படி ஆதாபாதையாய் வேலை செய்யக்கூடாது (உ.வ.)

[அதைப்பதை → ஆதாபாதை அதைப்பதை → விரைவு கருதிய எதுகை மரபினைச் சொல். அதைப்பதை பார்க்க, see ādāpātai]

ஆதாபாதையாக ādābātai-y-āga, வி. எ. (adv) விரைவுக்கோலத்தில்; in a state of urgency, hurriedly எல்லாம் ஆதாபாதையாகச் செய்து முடித்த விட்டான் (உ.வ.)

[அதைப்பதையாக → ஆதாபாதையாக. அதைப்பதை பார்க்க, see ādāpātai]

ஆதாயஞ்செலவு ādayan-ōelavu, பெ (n) வரவுசெலவு income and expenditure

[ஆதாயம் + செலவு ஆதாயம்¹பார்க்க; see ādāyam]

ஆதாயப்பங்கு ādāya-p-pāngu, பெ. (n) ஊதிய (இலாப)ப் பங்கு (புதுவை), dividend (Pond), share in profit or income

[ஆதாயம் + பங்கு]

ஆதாயம் ādāyam, பெ (n.) 1. ஊதியம், கிட்டுபடி (இலாபம்), profit, gain, income "வாணிகருக் காநாய மீது நினைவு" (குமரே. சத 9). 2. நன்மை (கதி அக.), benefit. "ஆதாயம் பெருகினால் ஆணவட பெருகும்". 3. வரவு; income. "ஆதாயமில்லாமல் செட்டி ஆற்றோடே போவானா?" (புற)

க., து., பட்ட. ஆதாயம்; ஆதாயம்

[ஒருகா. ஆகு + ஆயம் → (ஆது + ஆயம்) → ஆதாயம். ஆயம் = கூடுதல், தொகை. ஆதாயம் (ஆகு +

ஆயம் தமக்கையெ கூடுதல் தொகை, ஊதியம் (இலாபம்) ஆகு → ஆது: ஒ. நோ: போகு → போது.]

ஆதாயம் ² *ādyāyam*, பெ. (n.) (கனி) எழுவோரைக்குப் (இலக்கினத்திற்கு) பதினோரமிடம் (சங். அக.); (Asir) eleventh house from the ascendant (சா. அக.)

ஆதாயவரி *ādyāyavari*, பெ. (n.) வருமானவரி, income tax.

க. ஆதாயகர, ம. ஆதாயசிகுதி.

[ஆதாயம் + வரி.]

ஆதாரக்கம்பி *ādirā-k-kambī*, பெ. (n.) சுவரின்மேற் போடும சரப்பலகை (சென்னை), wall plate (Madri).

[ஆதாரம் + கம்பி.]

கம்பி = தீண்ட வாயிலுள்ளது. கொடி → கம்பி → கம்பி. கம்பி = இருவாளை கம்பி ட்டுமினிதி ியத்தானை நீண்ட கம்பம் கம்பி என இட வழக்காக வட தழிசத்தில் சிற்சில விடங்களில் வழங்கும். கண்களை அல்லது குறையத்தகளை இணைத்துக் கிளத்திரி நடுவில் அல்லது மேல் திரை பூச்சு வேலை செய்கோர் அமைத்துக் கொள்ளும் இருக்கை ஆதாரக் கம்பி எனப் பட்டது. நாளையவில் சிறு முயல்களைக் கட்டி இணைத்த இணையபூ ஆதாரக்கம்பி எனப்பெயர் பெறுவ தாயிற்று.

ஆதாரக்கல் *ādirā-k-kal*, பெ. (n) கற்படிமத்தைத் தாங்கும் அடிக்கல், pedestal of stone on which a stone idol is fixed (W).

[ஆதாரம் + கல்.]

ஆதாரக்கோவை *ādirā-k-kōvai*, பெ. (n.) கொலைகோவைக் கொடி; இதன் அடிப்பகுதி வழி வழிப் பாயிருக்கும்; கண்களில் வகையந் தன்மை யுண்டு; இலைகள் சந்திர சதைப் பற்றுள்ளவை களாயும், காம்புகள் நீளமானவைகளாயும், மூன்று பகுப்பினவாயும், இருபக்கமும் சொசெரார்ட்டும் அரும்புகள் வாயந்தவை களாயிருக்கும் பூக்கள் மஞ்சளாயும், விதைகள் கொஞ்சமாயும், வெண்ணை யாயும் தட்டையாயிருக்கும்; climbing shrub with yellow flowers, so called from its root lying in air; snake caper

It is a climbing shrub; leaves somewhat fleshy and three-lobed, long petioles with short bristly hairs; slightly toothed; flowers yellow, few seeded, seeds white and compressed

பழக. ஆதாயக்கருடன், கொல்லக்கோவை.

ஒருகா ஆதாயம் + இல் + கோவை = ஆதாயிலகோவை ஆதாரக்கோவை = வேரின் தூக்கள் மேலே தெரியும்படி உள்ள கொடி. இதற்கு ஆதாயக்கருடன் எனப் பெயரிடப்படும் இது பழநியே.

ஆதாரகத்தி *ādirā-katti*, பெ. (n) சிவனின் தேவி சிவசத்தி (சதாசிவ. 31), Śiva - Sakti

[ஆதாரம் + சத்தி → ஆதாரசத்தி. Skt. Śakti > த சத்தி.]

ஆதாரசிலை *ādirā-silai*, பெ. (n.) ஆதாரக்கல் பாக்கல், see *ādirā-k-kal*

[ஆதாரம் + சிலை. Skt. Śila > த சிலை = கல்.]

ஆதாரணை *ādirāṇai*, பெ. (n.) தெய்வ வழிபாட்டின் போது உண்டாகும் தெய்வமருள் (தெய்வ ஆவேசம்) (நெல்லல்); possession by deity during worship

[ஆர் + தரல் = ஆர் தரணை → ஆதாரணை]

ஆதாரநண்டம் *ādirā-ṇandam*, பெ. (n) முதுகெலும்பு back bone vertebral column

[ஆதாரம் + தண்டம். தண்டு = தண்டம் → தண்டு போன்றிருக்கும் முதுகெலும்பு.]

ஆதாரநாம்பு *ādirā-nāmbu*, பெ. (n) முதுகெலும்பிலுள்ள நாம்பு; spinal cord. 2. மூலாதாரநாம்பு, sacral artery distributed over the structures around sacrum and Coccyx

[ஆதாரம் + நாம்பு.]

ஆதாரநாடி *ādirā-nādi*, பெ. (n.) 1 முதன்மையான நாடி, great arterial trunk which rises from the left ventricle of the heart Acta. 2. மூலாதாரநாடி, sacral artery distributed over the structures around sacrum and Coccyx

[ஆதாரம் + நாடி.]

ஆதாரநிலை *ādirā-nilai*, பெ. (n) பற்றுக்கோடு (பிங்.), support, prop.

[ஆதாரம் + நிலை.]

ஆதாரபீடம் *ādirā-pīdam*, பெ. (n) ஆதாரக்கல் (பெட்.), pedestal of stone (Inz)

[ஆதாரம் + பீடம். Skt. pīṭha > த பீடம்.]

ஆராயிருக்கல் பாக்கல்.

ஆதார பேதம் *ādirā pēdam*, பெ. (n) ஆதார வேற்றுமை பாக்கல்; see *ādirā vērumal*.

[ஆதாரம் + பேதம். Skt. bēda > த பேதம். Gp. ta = வேற்றுமை.]

ஆதாயம் ¹ *ādirāyam*, பெ. (n) 1 பற்றுக்கோடு (சேதுபு கந்த 86); support, stay, prop 2 மூலம்; source. 3 அடிப்படை, அடிப்படைக் காரணம்; ground, basis. நீர் சொல்லும் பொருளுக்கு ஆதாயம் என்ன? (உ.வ.). 4 அடிப்படைச் சான்று, மூல ஆலணம், பற்றுச்சீட்டு, document, voucher, title deed by which a right to property is established and maintained.

க., து. ஆதார; தெ. ஆதாரமு.

Skt. ādhara; Nep. ādhār; Sinh. ādhāraya, Mar., Pali. ādhāra.

[ஆ + தாரம் = முதன்மை, அடிப்படை தாரம் = அரும்புணை, பொருள்.]

ஆதாரம்² ādhāram, பெ. (n) 1. உதவி; support. 2. மழை, rain (W.) 3. ஏரி (நாநாந்த), tank 4. பகுதி, பிரிவு, section, chapter 5. உயிருக்கு ஆதாரமாகிய உடல்; body forming as if it were a support to life 6. பாத்தி; pan. 7. வாய்க்கால்; canal

ம. ஆதாரம்; கொ. ஆதா. Skt. ādhāra, Sinh. ādhāra

[ஆகு + தரம் = ஆதாரம். தரு → தரம் = வருவழி, மூலம். ஆகு = இயல்பினற, முடிபெற.]

ஒன்றற்குச் செயற்பாட்டு மூலமளிப்பதும், மழை போன்ற தானே மூலமளிப்பதும், ஆதாரம் எனப்பட்டது அப்படித் தலைப்புகள் ஒரு நூலினுட்பிரிவாக இருந்தலும், உலகவாழவுக்குப் பேணிக் காக்கப்படும் உய்ய மூலமளிப்பதும், இப்பெயர் பெறக் காரணங்களாகியன

ஆகு + பயர் = ஆபயர் என முதனிஸையீறுகெட்டுப் புணாநதாற்போல் ஆகு + தரம் விணமுதனிஸையீறு கெட்டுப் புணாந்து வருகின்ற முதனிஸையீறு. ஒ.ஆ. ஆகு + வகை = ஆவகை

ஆதாரம்³ ādhāram, பெ. (n) 1. நிலை; situation. 2. ஆதாரம்; (In Indian psychology) six psychic centres in the human body, considered the six pillars of life 3 ஆதாரம்; basis or base. 4. மூலாதாரம்; psychic centre situated between the anus and the genitas.

து ஆதா; கொ. ஆதி; Mar. ādhār

[ஆ + தாரம் = ஆதாரம் → ஆதாரம். தரம் = வகை, நிலை. ஆ = முதன்மை, அடிப்படை. ஆதாரம் = அடிப்படையான நிலை.]

ஆதாரலக்கணை ādhāra lakṣaṇa, பெ (n) இடவாரு பெயர் (சி.சி. பாவி. குருவகை. ஞானம்), metonymy, whereby the name of the support is figuratively used for the thing supported.

[ஆதாரம் + இலக்கணை = ஆதாரலக்கணை → ஆதாரலக்கணை. (கொ.வ.)]

ஆதாளி ādhāli, பெ (n) 1 பேரொலி, noise, bustle roar "வானேர் பேரியாதாளி யுற நடிக்கும் சிற்பொது" (குற்றந தலை. திருக்குற்தா. 24). 2 கலக்கம், தழுபம், agitation, perturbation, stir (W) 3. இடம்பட போசு; boasting, bragging, bravado. "ஆதாளி வாயனை" (திருப்ப. 557). 4. தாமிரத்தை நோக்கும் ஒரு மூலிகை; unknown herb said to possess the virtue of calcinating copper. (சா. அக.)

ம. ஆதாளி

[அதளி → ஆதளி → ஆதாளி.]

ஆதாளிக்காரன ādhāli-k-kāraṇ, பெ (n) இடம்பட போசுக்காரன, braggart, boaster, vaunter

[ஆதாளி + காரன்]

ஆதாளித்தல் ādhāli ttaḷ, தொ பெ. (Vb.n.) 1. பேரொலி செய்தல்; making noise. 2. குழப்பம் விளைத்தல். agitating perturbing. 3. வீம்பு போசுதல், boasting 4 களைப்படைதல், becoming red

ம. ஆதாளிக்குக

[அதளித்தல் → ஆதளித்தல் → ஆதாளித்தல். ஆதளி = குழப்பம்]

ஆதாளிமன்னன் ādhāli-mannaṇ, பெ (n) கரடி, bear

[அதளி → ஆதளி → ஆதாளி = குழப்பம். கச+ஓம் குழப்பமும் உண்டாக்கும் இயல்பு பற்றிக் கரடிக்கு ஆதாளிமன்னன் எனப் பெயரிடப்பட்டிருக்கலாம்.]

ஆதானை ādhāna, பெ (n) ஆமணக்கு, castor-plant ஆதனை ஈர்க்க see ādhāna.

[ஆதனை → ஆதானை]

ஆதானா ādhāna, க. பெ (pron) எதுவாயினும், யாதாயினும், whatever, whichever. "ஆதானும் செயய" (திவ். இயற். பெரிசுதிருவ 25)

[யாதானும் → ஆதானும்]

ஆதி¹ ādi, பெ (n) 1. தொடக்கம்; beginning, commencement. (திருவாச. 7,1). 2. தொடக்க முள்ளது; that which has a beginning. "வினை ஆதியோ அனாதியோ" (சி போ. 2,2,3 சிற்.) 3 காரணம், source, cause. (குறள். 543) 4. பழமைய (பிங்); antiquity. 5. முதன்மை, தலைமை, first supreme head. எப்பொருட்கும் இறை (பிங்), independent sovereign, supreme ruler, emperor 7 கடவுள் (பிங்), the supreme being, the first, applied esp. to God 8 கதிரவன்; sun. "ஆதி வெயின் மணிப்பட்ட போன்றான்" (பாரத. கிருட். 164)

ம ஆதி

[அகு → அகுதி → ஆதி. அகு → அகை = முள்வரல், முதலாதல்.]

பாணனர், அகராதிக் கு அகரமுனி எனப் பெயரிடார் ஆதி உதமிழ்ச் சொல்லதளிள நாய தென்சொல்லா. 225 என்பதை எடுத்தாள்தார் தொல்காப்பியத்தில் 225 என்பது பெருமையும் 26 இடங்களில், 25 இடங்களில். 225 என்னும் சொல்லையும், ஒரே இடத்தில் ஆதி என்னும் சொல்லையும், தொல்காப்பியர் ஆண்டிருக்கிறார். பழந்தமிழ்ச் சான்றோர் அனைவரும் முதலிய, முதல் என்னும் சொல்லில். ஆதி என்னும் சொல்லைப் பெரிதும் ஆளவில்லை தமிழிலக்கியங்களில் பெருமையுக்கு ஆட்சி பெறாததால் அதனைத் தூய தென் சொல்லாகப் பாணனர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை

ஆதி என்னுஞ்சொல் தலைமை, முதன்மை என்று பொருள்படும் வடநாட்டுச் சொல், அதன் வேர் முள்வருதல் சுருத்து அரு → ஆ என்னும் விளைமுதலே இந்தியில் ஆகே என்பது முள்ளால் என்று பொருள்படும். மரபாடிய மொழியில் ஆகுதலி என்பது தலைவரையழிகலைக் குறிக்கும். பழங்கன்னடத்தில் ஆதலை என்பது முள்வரிசை என்று பொருள்படும். தெலுங்கில் ஆதிகொறு = முற்படு எனப் பொருள்படும். ஆ என்னும் (சேய்மை) சுட்டுச் சொல்லுக்கும் முள்வரல், மேம்படல், ஆகுதல் எனப் பொருள்படும் அரு → ஆ என்னும் விளைச் சொல்லுக்கும், எவ்வளவுக் தொடர்பு யிலலை

ஆ சேயமைச் சுட்டெனின் ஆ → ஆது எனத்திரியமெய்ந்தி ஆதி எனத் திரியது. தெலுங்கில் அது → அதி எனத் திரியினது தமிழ் மரபுக் கற்றதன்று முள்ளை சுட்டிய முள்ளொட்டாகவும் 'ஆ' தமிழில் ஆண்படவிலலை ஆ என்னும் முள்ளை சுட்டிய சுட்டுச் சொல்லடியாக ஆதி தோன்றி, முதலதய எனப் பொருள்பட்டதெனின், அண்மை சுட்டிய ஈ என்னும் சுட்டுச் சொல்லடியாக ஈதி என்னும் சொல் தோன்றி பிந்திய எனப் பொருள்பட்டிருத்தல் வேண்டுமெனோ?

இது, போளறே, தந்தையைக் குறிக்கும் அத்தன் என்னும் சொல் ஆதன் எனத் திரிந்து தலைவரையும் குறிக்கும். சேர மன்னர்களின் பெயர்களில் ஆதனழிசி, ஆதன் ஓரி எனவும் சேரமாதன், வாழிமாதன் எனவும் இயற்பொய்க்கணகவும், சிறப்பும் பெயர்க்கணகவும் இச்சொல் வழங்கி வருகின்றிருந்தது. குருகு மெழியில் ஆத என்னுஞ்சொல் தலைவன் எனப் பொருள்பட்டுகிறது. தலைவன் எனப் பொருள்படும் ஆதன் என்னுஞ்சொல் ஆதி எனத் திரிந்து தலைவரி எனப் பொருள்படும் கரிசாறசோழனின் மகன் பெயரிடின் (ஆதிமந்தி) முதற்பெயர் ஆதி = தலைவி எனப் பொருள்படும் மந்தி = இளவரசி, ஆதிமந்தி = தலைமையான இளவரசி அல்லது மூத்த இளவரசி. ஆதி என்னும் பெண்பாற்சொல் முள்வரிசை உறுப்பு களாகவே வழங்கியிருந்தான சான்றிலலை ஆதி பகவன் என்னும் சொற்றொடரில், ஆதி 'தலைவி' எனப் பொருள் படுவதாயின், அச்சொற்றொடர் அம்மையடியானாகிய சிவமெருமையையே குறிக்கும். ஆதவின், தலைமை சுட்டிய ஆதி என்னும் பெண்பாற்சொல் பொதுச்சொல்லாயிற்று. என்பதை எற்க்கியியலிது. வருதி, போதி என்றாற் போல், ஆதி என்பது எவல்விளைபாகப் பொருள்படுமெய்ந்தி வேறு வகையாகத் தமிழில் பொருள்படுமாதிலலை

இனி, மிகுதி → மீதி, பகுதி → பாதி எனத் திரிந்தது. போன்று, அகுதி - ஆதி எனத் திரிந்ததாகக் கொள்ள இடமுண்டு. அகுதி என்னும் சொல் முள்வந்தது முதன்மையானது. எனப்பொருள்படும். அரு → அகுதி = ஸ்ரீஹரிநுபது, மேலே இந்ருபது, முதலவது அருது, அருதை என இயற்பொயர் கொண்டவர்களும் பழந்தமிழகத்தில் வாழ்ந்திருக் கின்றனர் இந்த அகுதி பெண்பாற் சுட்டியதன்று, முதன்மை மட்டும் சுட்டியது. அரு என்னும் விளைச்சொல் அருவல் (அருத்து, முகலாக வருவது) என இந்தியில் திரிந்து, இனிப்படுத்த

முதன்மையது, எனப் பொருள்படுதலை ஒப்பிட்டு நோக்குக எனவே, அகுதி → ஆதி எனத் திரிந்து, முதன்மை சுட்டிய சொல்லாக வடநாட்டு மொழிகளில் வழங்கி, பிறகு வடமொழியிலும் பெருங்கு ஆட்சி பெற்றிருக்கிறது என அறியலாம். மிகு என்னும் விளைபும் மிகுதி என்னும் பெயரும் தமிழில் பண்டிதொடு ஆட்சி பெற்றிருப்பதுபோல், அரு என்னும் விளைபும், அகுதி என்னும் பெயரும் தமிழ்ச்சொற்களையிலும் தமிழில் பெருங்கு ஆட்சி பெற்றவிலலை ஆதவன் அத்தன் திரிபான ஆதி என்னும் சொல்லைத் தமிழில் தோன்றி வளர்ந்த தனித்தமிழ்த் சொல்லாகக் கொள்ளலாம். மிகுதி என்பதை நோக்கி தேதி என்பது திரிபு தோன்றி, செந்தமிழ் வடிவமற்று ஆதி என்பது, வடநாட்டில் வேளாறி வளர்ந்த, பெற்ற வடிவத்தைத் தமிழ்நாட்டிலேயே தோன்றி வளர்ந்த, பெற்றிருப்பினும் அதனைத் திரிபு வடிவம் என்பதல்லது செந்தமிழ் வடிவம் எனக் கொள்ளலாகாது.

இனி, குராதி குரள, தேவாதி தேவன் என்னும் தொடர்களில் ஆதி என்னும் சொல், (அதி = மிகுதி) குரன் + அதி + குரன் = குராதிகுரன் எனத் திரிந்ததிப்பதாயின் அது விளாவன்று. ஆதி என்பது, தமிழ்ச் சொல்லேயென வற்புறுத்தியதமிழ்நாட்டினர் பலரும் முள்ளை சுட்டிய 'ஆ' என்னும் இடைச் சொல்லையே சான்று காட்டினர். விளைபடியாகத் தோன்றிய பெயர்ச்சொல் வடிவத்தை அவர்கள் வரையறுக்க விலலை அவர்கள் கூறலின் வண்ணம், போகு → போது, எனத் திரிவது, போல் அருகு → ஆது எனத் திரிந்ததாயின், ஆத என்னும் விளைபின் முக்காலம் புலமெய்ச்சி தமிழில் பாளனும் காணப்படவில்லை, ஆயின், ஆதி என்னுஞ்சொல் மிகப் பழைய காலத்தாயும், மிக முந்தைய நிலையையும் குறித்த பெயர்ச்சொல்லாகப் பெருங்கு ஆட்பட்டுள்ளது. இப் பெயர்ச்சொல் வடிவிய முந்தைய எனப் பொருள்படும் பெயர்ச்சொல் பொருளையும், இச் சொல்லுக்குத் தந்தது. ஆதலின் பெயர்ச்சொல் பொருளே இதின் முழுமையான பொருள் ஆதி, செந்தமிழ்த் சொல்லாயின் தலைமையையும் முதன்மையையும் ஆகிய பொருள்களைச் சுட்ட வேண்டுமெய்ந்தி, காலத்தால் முற்பட்ட பழமையைச் சுட்டுவது காலத்தின் காலத்தால் ஏறபட்ட வழிநிலைப் பொருளெய்ந்தி முதற்பொருள் ஆகிய பழமையது என்னும் சொல் பழமையைக் குறிக்கவேண்டி தலைமையையும், முதன்மையையும் குறிக்காத வேளாம் என்னும் சொல்லும் இவ்வாறே, முதன்மை என்று பொருள்படும் சொல் மட்டும் காலத்தால் முற்பட்ட நிலையையையும் அகமையால் மூத்த தலைமையையும் குறிக்கும். முள்ளை என்னும் சொல்லை ஒப்பு நோக்குக, ஆதி என்னும் முதன்மை சுட்டிய பிறகு பழமையைச் சுட்டியிருக்கிறது என்பது போதும்

தமிழில் முதன்மை சுட்டிய பொருளே ஆட்சியில் பெருசி வழங்கியிருக்கிறது. பழமை சுட்டிய பொருள் வடநாட்டு மொழிகளில் இச்சொல்லுக்கு ஏற்றுபட்டிருக்கிறது. ஆதலின், முள்ளை சுட்டிய பிறகு முதன்மையையும் தலைமையையும் சுட்டிய ஆதி என்னும் தனிச்சொல் வடநாட்டிற்குச் சென்று வடநாட்டில் பழமையப்பொருளில் திரிந்ததால் அதனை (பிராகிருத

முதலிய வடதமிழ்) வடநாட்டுச் சொல்லென்று டாக்ஸன் வரைபுத்தரார்.

தமிழிலுள்ள பெயர்கெச்சங்கள் அனைத்தும் அகர வீறு கொள்வனவே. முதல, எளிய, வலிய, நல்ல என்பவற்றை ஒப்பு வேர்க்கு, 'ஆதி' தமிழிலக்கணக் கட்டுக்கோப்புகள் தோன்றி வளர்ந்த சொல்லாயின், ஆதிய என்றாற்போல் அகரவீற்றுப் பெயர்கெச்சமாயிருத்தல் வேண்டும். இகரவீற்றுப் பெயர்கெச்சம் தமிழில் காண்டும் ஆய்மடவிலை. இகரவீற்றுப் பெயர்கள் பெயர்கெச்சம் போல் மூன்றுபடிக்கிக் கூட்டுச் சொல்லொழிந்தது கோடி + கண = கோடிக்கள மீதி + பணம் = மீதிப்பணம் என்றாற்போல் வல்லெழுத்து மிகுதல் வேண்டும். ஆதி பகவன் என்றும் கூட்டுச் சொல்லில் வல்லெழுத்து மிகுதல் வேண்டும். ஆதிபகவன் என்றும் கூட்டுச் சொல்லில் வல்லெழுத்து மிகுதல் வேண்டும். ஆதிபகவன் என்றும் கூட்டுச் சொல்லில் வல்லெழுத்து மிகுதல் வேண்டும். இஃதொன்றே ஆதன வடபுலச்சொல்லெனக் காட்டவல்லது.

வடமொழியில் **ஆதி** - beginning, commencement first எனப் பொருள்படுகிறது. இந்திராதி தேவர் என்றெழுந்த இந்நதின் முதலாயி தேவர் எனப் பொருள்படும். தமிழிலும் ஆகிய என்னும் சொல் முதலிய என்னும் பொருளில் ஆளப்படுகிறது. வளர்தல், மேம்படல், ஆகுதல் எனப் பொருள்படும் அகு → ஆகு வினை வடிவே ஆதி என்னும் வட சொல்லின் மூலம் என்பதும் பெயர் வடிவம் வடபுல மொழி வழிதன்படும் இதனாலும் போதும்.

வடமொழி தவிர்த்த மேலையளிய மொழிகளில் ஆதி என்னும் சொல்லாட்சி காணப்படவில்லை. வடதமிழ்ச் சொல் மூலவே வடமொழியில் ஆதி என வடிவ கொண்டுள்ளது. இது முன்னால் அல்லது முதலிலிருப்பதைக் குறித்த அறிவை பொருளும் சொல்லாக வழக்கூட்டுவதால், காரி = கருத்தூட்டி எனக் குறித்ததுபோல், ஆதி = மேலிருக்கும் பொருள், முன்னால் அல்லது முதலிலிருக்கும் பொருளை அல்லது உயிரினங்கூட்டியதற்கு வேண்டும்.

காரி, குறிப்பிட்ட கரிய கானைய அல்லது கரிய வேறு பொருளைக் கூட்டுவதே மட்டும் அல்லவது கொள்ளும், காரியன், காரிக்காரி என்பவற்றை ஒப்புநோக்குக. களன் களிலென்றிருக்கும் தன்மையை முழுமையாக விளக்க காரி பெயர்வடிவற்றது இனி, பலவகை நிறவேறு பாடுகளிலிருந்து கரிய நிறத்துப் பொருளைப் பிரித்துக் கூறவேண்டிய வித்துக் கருகுச்சகம், கருமணி, கரிபங்கி எனப் பன்றும், குறிப்படி பெயர்கெச்சம் ஏறும் கொள்ளும். அந்நகரம் பொதுப்பொருளில் ஆதிஎன்னும் சொல் கரிய என்றறி போல், தமிழில் ஆதிய எனக் குறிப்படி பெயர்கெச்சமாததால் அது வடபுலச் சொல்லெனத் தெரிக.

ஆதி என இருசொல் முதல, முதலிய, முதலில் என்னும் பொருளில் கல்வாத மக்களின் பேச்சு வழக்கில் இன்றுகூறும் மட்டமெல்லலை. மன்னாக்குரிய சொல்லாயின் மக்களிடையேயே வழங்கியிருக்க வேண்டும்.

சொல், வடிவத்தால் முற்றும் தமிழிலும் பொருளாட்சியில் உடிகுறித்தல் தோன்றிய பொருள்வலமை, எனைய திவிட

நாடுகளிலே அல்லது வேறு மொழிக்குட்களிலே வளர்ந்து பொருள் கொண்ட சொல்லைத் தமிழ்ச் சொல்லாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சொல்லும் பொருளும் ஒத்திருந்து தமிழில் வழங்குமறு தமிழ் திரவிட மொழிகளில் வளர்ந்திருந்தால் அவற்றையும் தமிழ்ச் சொல் என்று ஏற்றுக்கொள்விறோம். இவ். அனை, வீடு ஆகியவை தமிழிலும் திரவிட மொழிகளிலும் ஒத்த வழங்குவின்றன இவ் என்பதைத் தெலுங்குச்சொல் என்றும். அனை என்பதைக் கன்னடச்சொல் என்றும் நாம் சொல்ல தில்லை. ஆயின, உறை என்பது தந்தமிழ்க்குரிய வீட்டைக் குறித்த சொல்லாயினும் தமிழில் வீடு என்னும் பொருளில் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்த வழக்கிலும் பரவலாக இடம் பெற்றேனவே உறை என்பது இவ், மனை போன்ற சொற்களைப் போன்றே மனைவினையும் குறிக்கலும் பிராசூயி மொழியில் உறை என்பது வீட்டையும், பாசுரு மொழியில் உறை என்பது மனைவினையும் குறிக்கும் சொல்லென ஒப்புமுந்தாலும், தமிழ் உலக வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் உறை என்னும் சொல் அனைவி என்னும் பொருளில் பாசுரு மொழிக்குச் சென்ற தமிழ்ச்சொல் என்று சொல்வதல்லது செந்தமிழ் நாட்டுச் சொல்லென்று ஏறவும் கூறார்

ஆதி என்பது வேளையில் தமிழ்க்குத் தன் சொல் வாயினும், தென்சொல்லென்று என்பதைப் டாக்ஸன் உறுதிபடுத்தினார்

ஆதி 2 **ஆதி**, பெ. (n) ஆதிதாளம் (இசை); particular variety of time measure (Mus).

[ஆ - ஆது - ஆதி (முன்னையது, முத்தியது) முதலாவதாக எண்ணப்பட்ட தாளவகை.]

ஆதி 3 **ஆதி**, பெ. (n) குதினாயின் நேரோட்டம் punning of a horse in a straight course. "அடிபடு மண்டலத்தாதி போயி" (மதுரைக் 390)

[ஆ - ஆது - ஆதி ஆததல் = முனவரல். முதலடல், விசைதல், ஆது என்றே முதலிலைத் தொழிற் செயராக நிறற்றபாவது. ஈற்றுதலும் இகரமாகத் திரிந்தது. கு. நோ. ஆதாபாதையாக ஒடுகிறார் (கொல்வ.).]

ஆதி 4 **ஆதி**, பெ. (n) மனவருத்தம், கவலை mental. pain, agony ஆதிவியாதி (நானவா தேவ பூ 49)

[அதை - ஆதை - ஆதி. அதைத்தல் = பதைத்தல், வருத்துதல், வேதல். கு. நோ. ஆதை - ஆதமயம் (வருத்து).]

ஆதி 5 **ஆதி**: பெ. எ (adj) 1. முதலிய (முதலியன்) and others beginning from "இக்காரதி மறை மொழிந்தோன்" (பாரத சிறப்பு 23)

[ஆகு - ஆகிய - ஆதிய - ஆதி]

ஆதி 6 **ஆதி**, பெ. (n) வெள்ளீரீன்; Venus 2 நாளா, crane. (நாநாத்த)

[ஆதி 4 = வெணமை.]

ஆதிக்கம் adikkam, பெ. (n.) தலைமை; power, superiority. "ஆதிக்க நல்கினவராரிந்த மாயைக்கு" (தாயு. மெளன. 3.). 2. உரிமை, right to possession. (W).

[ஆதி → ஆதிக்கம் > Skt. ādhikya.]

ஆதிக்கல் ādi-k-kal, பெ. (n.) இரும்பு; ancient stone i.e. iron. (சா.அக.).

[ஒருகா. ஆழி + கல் - ஆழித்தல் = ஆதிக்கல். ஆழித்தல் = ஆழத்திலுள்ள கல், இரும்பு. இனி பழங்காலக் கல் என்றுமாம். ஒ. நோ. ஆதிக்கொடி = நஞ்சுக்கொடி, முன்பே இருந்த கொடி, மூன்றுள்ள கொடி.]

ஆதிக்குரு ādi-k-kuru, பெ. (n.) பூவழலை (மு.அ.); fuller's earth.

[ஆதி + குரு.]

ஆதிக்கொடி ādi-k-kodi, பெ. (n) நஞ்சுக்கொடி, தாயையும் குழந்தையையும் தொடர்ந்துதம் கொப்பூழிக்கொடி; the after birth which is developed during pregnancy it connects the mother and the foetus by means of the umbilical cord. (சா. அக.)

[ஆதி + கொடி.]

ஆதிம் adigam, பெ. (n.) சிறுகுறிஞ்சா; creeper Indian Ipocacuanha. (சா. அக.)

ஆதிகாரணம் ādi-kāranam, பெ (n) முதற்காரணம், primary cause, (நள். 58 உரை.).

ம. ஆதிகாரணம்; க. ஆதிகாரண

[ஆதி + காரணம்.]

ஆதிகாலம் ādi-kālam, பெ. (n.) பண்டக்காலம், remote past. "எனையாதி காலர் தனிவலிந்த" (கந்தபு. அயனச்சிறைபுரி 7.)

ஆதித்தன் ādittan, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun 2 சோழ மன்னர்களின் இயற்பெயர்களுள் ஒன்று proper name of the Chola kings, 3 சோழர்களின் குடிய்பெயர், a clan name of the Chola dynasty குடிநிறம் பார்க்க; see Nāyirran

[ஸ்ராவீது (சதிரவன்) → ஸ்ராவீதன் → ஆவீதன் → ஆவீதன் → ஆதித்தன். ஸ்ராவீதன் சோழன், புழ ஸ்ராவீதன் சோழன் மகன், போன்ற சொல்லாடல்கள் சோழர் ஒரு ஸ்ராவீதன் என்பது இயற்பெயராகவும் குடிய்பெயராகவும் விளங்கியதைத் தெற்றெனக் காட்டும். ஸ்ராவீதன் என்னும் சொல்லை ஒலிக்க முடியாத வடபுலத்தார் ஸ்ராவீதன் → ஆவீதன் → ஆதித்தன் எனத்திரித்துக் கொண்டனர். இன்றும் ஸ்ராவீதற்க்குமூலம் என்னும் சொல் கண்டதில் 'ஆவீதன வார' என்றும் தெலுங்கில் 'ஆதித்த வாரமு' என்றும் திரிந்துவளைத்துக் காணலாம்.]

ஆதித்தன் ādittan, பெ. (n) உவர்ப்பன்; fuller's earth.

[ஆதி = வெள்ளை.]

ஆதித்தர் ādittar, பெ (n.) குடிநிறம் பார்க்க, see Nāyirran

ஆதிதாளம் ādi-tālam, பெ. (n.) தாளவகை (பாறத் தாள.3.); variety of time measure consisting of eight aksara kalas, a sub-variety of tirupadā tālam also one of the upa tālam

ம. ஆதிதாளம்.

[ஆதி + தாளம்.]

ஆதிதிராவிடன் ādi-dirāvidan, பெ (n) பழந்தமிழர் பார்க்க, see palantāmiān.

ஆதிபகவன் ādi-bagavan, பெ (n) முதற்பொருள், முழுமுதற் கடவுள், God, the first cause. "ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு" (குறள். 1.).

[ஆதி + பகவன், ஆதி = மூலம், முதல், பகவன் = கடவுள்.]

அனைத்துச் சமயக் கோட்பாடுகளையும் அறிந்திருந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை, தமிழ்க்கடவுளாகிய சிவனையும் முருகனையும் குறிப்பிடாமல், ஆதிபகவனைக் குறிப்பிட்டதன் நோக்கம் செஞ்சுவை நெஞ்சம் வேட்டபுதுமை எனலாம். பிராகிருத மெழியல் பகவனைப் பக்கி (Bhaktar) என வழக்குவித்தொடக்கத்தில் கதிரவனைக் குறித்த பகவன் என்னும் பெயர், நான்காவது கடவுளைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாகிற்று. (பகவன் = பகவன்) கடவுளைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொற்கள் பலவிருப்பிலும் ஆதிபகவன் என்னும் பிராகிருத சொல்வடிவத்தைத் திருவள்ளுவர் உரைத்தன நோக்கம், ஸ்ரீச்சமயங்களின் பெருக்கல், இச் சொல்லாட்சி பெருக வழக்களித்து, என்பது மட்டுமன்றி, தனித்த தெய்வப் பெயர் எதுவும் காட்டாமல் உலகயக்கள் அனைவர்க்கும் பொதுவாகப் புலனாகும் 'முழுமுதற் கடவுள்' என்னும் பொருளை இச்சொல்லாட்சி உள்ளடக்கியிருப்பது எனலாம்

ஆதிமந்தி ādimandi, பெ. (n) கரிக்காற்சோழனின் மகள், ஆட்டனத்தியின் மனைவி, daughter of the Chola King Karikāla, and wife of the Chola Prince Attanati

[மந்தி = அரசன் மந்தி = அரசி ஆதி + மந்தி ஆதி¹ பார்க்க, see மீ¹. ஆதிமந்தி = மந்தி இளவரசி. ஒ. நோ. மன் → மந்தி, மன் → மந்தி.]

ஆதிமுதல் ādi-mudal, வி எ (adv) தொடக்க முதலாக, from the beginning. ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் சொன்னான் (உ.வ)

[ஆதி + முதல்.]

ஆதிமூலம் ādi-mūlam, பெ. (n) 1. முதற்காரணம் primitive cause 2 கடவுள், supreme being God, that which is the primeva. cause

க. ஆதிமூலம்

[ஆதி + மூலம்.]

ஆதிபங்கடவுள் ādīyan-kadavul, பெ. (n). 1. முதற் கடவுள்; God who has existed from the first. 2. அருகன்; arhat.

[ஆதி + அம் + கடவுள்.]

ஆதிபந்தனை ādīy-andāṇu பெ (n) நானமுகள், god of Creation.

[ஆதி + அந்தனை.]

ஆதிபாழ் ādī-pāḷ, பெ. (n) ஆயிரம் நரம்புள்ள யாழ் (யிழ.), original lute with 1000 strings.

[ஆதி + யாழ்.]

ஆதிபாடி ādī-pāḍi, பெ. (n) சேரமான் பெருமான இயற்றிய முதல் உலா நூல், திருக்கயிலாய ஞான உலா (திருவாரூ. அவை.); poem by Cēramān - Perumāi reputed to be the first ulā in Tamil language

[ஆதி + உலா.]

ஆதிபெழுத்து ādī-pē-ḷuttu, பெ (n) முதலெழுத்துகள primary letters. (பேரகத். 8 உரை).

[ஆதி + எழுத்து. ஆதி = முதல்.]

ஆதிரம் ādiram, பெ. (n) தெய் (யிழ.); clarified butter, ghee.

[ஒருகா. ஆ + திரம். ஆ = ஆள் (பக.). திரம் = திரண்ட வெண்ணெய், தெய்.]

ஆதிரன் ādiran, பெ. (n) பெரியோன் (அகநி), great person

[ஒருகா. ஆதன் = ஆதரன் = ஆதிரன்.]

ஆதிரை¹ ādirai, பெ. (n). திருவாதிரை; sixth nakṣatra

[ஆதிரை > Skt. ādra.]

ஆதிரை² ādirai, பெ. (n) சாதுவன் மனைவி; wife of Sadvan "ஆதிரை நல்லான் ஆங்குது கேட்டு" (மணிமே. 16 22.).

[ஆதிரன் (ஆ.பா.) → ஆதிரை (பெ.பா.)]

ஆதிரைப்பிள்ளையார் நோன்பு ad irai-piṭṭaiyār nonbu பெ. (n) பழைய வரிவகை, ancient tax (Pudu insc 399)

[ஆதிரை + பிள்ளையார் + நோன்பு]

ஆதிரை முதல்வன் ādirai-mudalvan, பெ. (n) சிவன் (பரிபா 8,6); Śiva, presiding deity of the sixth nakṣatra

[ஆதிரை + முதல்வன்]

ஆதிரையான் ādiraiyān, பெ. (n). சிவன், ஆதிரை - தல்வன்; Śiva, the God supreme. "ஆதிரையான் ஆதிரையான் என்நென்ற யருமால்" (முத்தொள்ளி. 71பு)

[ஆதிரை + ஆள்]

ஆதிவாசி ādī-vāṣi, பெ. (n). பழங்குடியினர், முதன் முதல் தோளநி வாழ்ந்தவர், aborigines, original inhabitants of a country

ம., க. ஆதிவாசி.

[ஆதி + வாசி.]

ஆதிவாசிலன் ādīvāṣilān, பெ. (n) பரதசேனா பதியம என்னும் நாடகத் தமிழ் நூலாசிரியர் (சிலப். உரைப்பா. 1.); author of the Barata-Sēnapadīyam, a treatise on drama.

[ஆதிவாசிக் + ஆர். ஊரின் பெயரால் பெயர்பெற்ற புலவர்.]

ஆது-தல், ādu-, 12 செ குன்றாவி (v1) ஆதல், to come into existence, happen, occur, become, flourish "ஆதுமெனனுமவர்" (குறள். 653) (நாலடி. 181-3, 359-1)

[உய் → உ = முன்வரல், தோன்றுதல், வளர்தல், பெரிதாகல், உய் → உ = ஊ → ஒ → ஆ. ஆ = முன்வரல், தோன்றுதல், வளர்தல், பெரிதாகல், செழித்தல். ஆ → ஆது ஒ. நோ. போ = போது.]

ஊது, போது, காது, போது என்றறபோல் 'ஆது' ஏவலொருமை வினை முற்றம். கசகம் தகாமாகத் திதிந்து, ஆகு + ஆது ஆயிற்றெனின், அது, சாலது கசகம் வகரத்தின் திரிபாவத்திற் தகரத்தின் திரிபாகது, உளனகு, கான்றகு என 'கு' ஏவலொருமையினது, போன்றே போது, ஆருந்து, திருந்து, என 'து' ஏவலொருமையிற்று.

ஆது¹ ādu, பெ. (n). தெப்பம் (விள்), ratt

[ஆ = முன்செவற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஊ → ஒ → ஆ. ஆது = தடுப்புக்களால் உந்தப்படடு மெல்வச் செல்லிம தெப்பம்.]

ஆது² ādu, இடை (int) பாகர் யானையைத் தட்டிக் கொடுக்கும்பொழுது, கூறும் ஒரு குறிப்புச் சொல் (சிலக 1834); expression which a mahout uses when patting and quietening an elephant

[ஆ = முன்செவற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஊ → ஒ → ஆ + ஆது]

ஆது³ ādu, இடை. (part) ஆறாம் வேற்றுமை உட்பு தள ending followed by an imper. sing எளாது, தளாது (நள் 330, உரை)

[ஆது (ஆறனுப்பு) → ஆது முதன் ட்டம் செய்கடிநிபு]

ஆதுவம் ādūvam, பெ (n) கள் (சித் அக.). toddy ஆதுவம் பாக்க, see ādūvam

ஆதுவம் ādūvam, பெ (n) 1) கள், toddy 2) பளையர் palmyra toddy

[ஒருகா. ஆ = முன்வரற்கருத்துக் குறிப்புச் சொல். ஆ → ஆது = முன்வரல், கரத்தல், களற்றுதல். ஆதுவம் = பானாவிலிருந்து கரந்த கள்]

ஆதொண்டை¹ adonḍai. பெ (n) காற்றொடாடிக் கொடி எனப்படும் முட்செடி, thorny creeper

மதுவ ஆதொண்டை, ஆதொண்டை, காற்றொடிக்

[அம் + தொண்டை → ஆதொண்டை = தொட முடியாதது (கட்டுவதற்கும் பயன்படாதது) தொள் → தொண்டு (தொடு) → தொண்டை.]

ஆதொண்டைக்கோவேந்தன் adonḍai-k-kōvēndaṅ, பெ. (n.) தொண்டை மண்டலத்தை யாண்ட முதலரசன்; name of a ruler of Kanchi reputed to be the first of the Tondaimāṅi line

[ஆதொண்டை + கோவேந்தன்.]

சோழன் கலிகாலனுக்கு நாக்கக்களி வயிறறிய பிறந்த மகள் (புறவைகள் தீண்டாமலிருக்க) ஆதொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டு, கடல்வழி கண்ட சேர அனுபப்பட்டான் எனவும், அவனே தொண்டை மண்டலத்தின் முதன்மன்னரானார் முடிசூடி ஆதொண்டைக் கோவேந்தன் ஆயினான் எனவும் கூறுவர்.

ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி adonḍai-c-cakkaravarthi, பெ. (n) ஆதொண்டைக்கோவேந்தன் பார்க்க; see adonḍai-k-kōvēndaṅ

ஆந்தம் āṅdam, பெ. (n.) பழமரங்களைத் திருடல் திருடாமல் இருக்கப் பயன்படுத்தும் ஆணி, spike to preserve fruit-trees from thieves. 2. பெரிய இருப்பாணி; large iron nail (சேரநா)

[அந்து → அந்தம் → ஆந்தம்.]

ஆந்தரங்கம் āṅdarangam, பெ. (n.) 1. மந்தனம் (இரகசியம்); secret. "வேதவாயமைய நாந்தரங்கம் வெளிசெய்வான்" (சேதுபு.கடவு.2) 2 நெருங்கிய நட்பு, intimate friendship. "ஆந்தரங்கமாகு சுறந்" (கந்தபு. கந்தவி. 55).

[அகம் + தரம் = அகந்தரம் → ஆந்தரம் ஆந்தரம் → ஆந்தரங்கம்.]

ஆந்தரம் பார்க்க, see āṅdarām

ஆந்தரம் āṅdarām. பெ. (n.) 1. உள்ளேயிருப்பது, that which is internal இவன் ஆந்தரமான அந்த காரத்தைப் போக்கிக் கொண்டாயிற்று இருப்பது (ஈடு, முதல், மீள் யகப்பதி, பக் 72) 2. மந்தனம் (இரகசியம்); secret "ஆந்தரஞ்சொல்லி அரிமீ மகன்றனக்கு" (ஆதியூரவதானி, 25)

H. andar. Skt. antara - ம. ஆந்த

[அகம் + தரம் = அகந்தரம் → ஆந்தரம் அகம் = மனம்; தரம் → தரவு, தருதல். மனத்தந்தை தந்த செயதி (இரகசியம்)]

வடமொழியில் உள்ளே, இடையில் என்று பொருள்படும் அனந்த (antara) என்னும் சொல்லுக்கு வேர்மூலம் கூறப்படவில்லை என்பது, முடிவு என்ப பொருள்படும் அனந்த (anta) என்னும் சொல்லிலிருந்து ஆனந்த (antara) பிறந்திருக்க முடியாத அனா + தரம் = ஆந்தரம் (எனாம்) என்னும் தமிழ்ச் சொல் வடமொழியில் புகுந்தது போல், அகம் + தரம் = ஆந்தரம் (உள்ளேயிருப்பது, உட்பகுதி) என்னும் தமிழ்ச் சொல்லும் வடமொழியிலும் வட நாட்டு மொழிகளிலும் பெரிதும் வழங்குவதாயிற்று.

ஆந்தராளிகள் āṅdarāḷigaṅ, பெ. (n.) நடுவர் (ஈடு 10 9,4), mediator, umpire

[ஆந்தரம் + ஆளி + கை = ஆந்தராளிகள். ஆள் → ஆலு → ஆலுவன் → ஆலுகன் → ஆளிகள். ஆந்தராளிகள் = மந்தனமான செய்தியை வெளிவில் எவருக்கும் தெரியாமல் ஒளித்து வைத்திருப்பவர்.]

ஆந்திரம்¹ āṅdiram, பெ. (n.) 1. குடல், bowels, entrails 2 சாவு; death. 3 உட்புறத்தைப் பற்றியது, that which refers to the inside as opposed to outside. (சா. ஆ.)

[அகம் + தரம் = அகந்தரம் → ஆந்தரம் → ஆந்திரம் = உள்ளேயிருப்பது, வழிற்றுள்ளிருக்கும் குடல்.]

ஆந்திரம்² āṅdiram, பெ. (n.) 1. தெலுங்கு நாடு; Telugu country. 2. தெலுங்கு மொழி; Telugu language Skt. āṅdra

[அண்டாரன் → ஆந்திரன் → ஆந்திரம்.]

ஆந்திரன் āṅdiran, பெ. (n.) தெலுங்கன். (சி.சி.2.61 சிவார்க்); Telugu people, Andhra, native of Andhra

[அண்டாரன் → ஆந்திரன் → ஆந்திரன்.]

ஆண்டாகைய வாய்த ஒருசார் சேரக்குடி முன்னோர் அண்டுகள என்பனின் குழுவழியினர், ஆண்ட + திரல் = ஆண்டிரல் → ஆண்டிரன் எனவும் மருமிகுக்கலன்; சேரக்கிளை மொழிகளுக்கும் ஆந்திரின் தெலுங்கு மொழிக்குமுள்ள அடிப்படைச் சொல்லொப்பமாகக் கூட்டு மாந்தரமியல்பும் படைபுள்ள பழக்க வழக்க பண்பாட்டுத் தொடர்புக்கும் இயற்பெயர் தொடர்புக்கும், ஆந்திர சேரக்கிளை மானேடு என்பதை வலியுறுத்தும். பொறையுள்

என்றும் சேரக்குரிய பெயர், ஆந்திரநாட்டு அரசர் பெயராகவும், வசந்த பொதி (பொழையன் தேவி) அரசியர் பெயராகவும், இருத்தலை ஆந்திரநாட்டுக் கல்வெட்டுகள் வழியறத்த்கின்றன, ஆந்திரர் என்பது குடிவழி பெற்ற பெயர் உயர் வகுப்பு ஆரியர்களுக்கும் தாழ்வகுப்புத் திரிவிடப் பெண்ணுக்கும் பிறந்த கலப்பினத்தார் ஆந்திரர் எனப் பெயர் பெற்றதாக வடநூலார் கூறும் கூற்று செயல்பற்று. ஆந்திரக் குடும்ப்கள் அனைவரும் வடிவமும், பள்ளபடு, பழக்க வழக்கங்களும், மெய்யினமும் தீர்விராய பண்டு தொட்டு நிலைத்திருந்ததல், அவர் தாய் தமிழ்க் குடி வழியினர் என்பதை நாட்டுறகுப் போதிய ஊன்றாம்.

ஆந்து **Indu**, பெ. (n) யிணையம், ball. (கருநா.)
[ஆல் → ஆள் → ஆந்து. ஆலுதல் = சேர்த்தல், பிணைத்தல்.]

ஆந்துகல் **Indu-kai**, பெ. (n) 1 தலைச்சுமையை ஆந்துக்கி வைக்க நட்பிருக்கும் கல், platform erected on the road side to rest burdens 2. திரிகைக்கல் (இடந்திரம்), handmill (கருநா.).

[அந்து → ஆந்து. (நன்கு பொருந்துதல், உறுதல்) ஆந்து + கல்.]

ஆந்தை **Indai**, பெ. (n) 1. ஓர் இயற்பெயர் (தொல் எழுத். 345 உரை); ancient name. "ஆந்தை யடிபுறந் எனினே" (புறநா 67-12) "மன்னையி லாந்தைவும்" (புறநா 71-1) 2. எயிலியூர்க்குத் தலைவன், ஏல்லையூர் தந்த பூதபாண்டியனுக்கு நண்டன, chief of Eilyūr, and friend of Pūḍa-P. Pāṇḍiya.

[ஆதன் + அந்தை - ஆதந்தை → ஆந்தை. அந்தன் → அந்தை → அந்தை.]

ஆதன் என்றும் இயற்பெயர் முன்னர் தந்தை முறைபெயர் வரின், நிலைமொழியற்றொழுத் திரண்டு வரும்பொழி முறையுபகெட, ஆதன் + தந்தை (ஆத் + அந்தை) ஆந்தை எனப் புணராம எனத் தொல்காப்பியர் தெரியிட்புருக்கிறார்

இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறையினர் முதற்கண் செய்கெட அகரம் நிலையம் செய்பொழித் தள்ளுகெடும் அவ்வியற் செய்வே (தொல்.எழுத் 348)

ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு பெயரொற்றநகரத் துவக்கிகெடுமெ
..... (தொல்.எழுத் 349)

தொல்காப்பியர் காலத்தில், ஆதன் பூதன் என இயற்பெயர் கொள்போர் பலராக விருந்தவையினர், பல்கால் மக்கள் நூலில் இடம்பெறும் கூட்டுச் சொற்கள் குறவி, மருஉச் சொல்லாலும் உலகியல் பற்றி, ஆந்தை பூந்தை என்றும் மருஉச்சொற்கள் தோன்றியிருக்கலாம்.

தந்தை முறைபெயர், ஆதனுக்குப் பின்னடைமொழியாய் தந்தைபெயர்வாணகிய ஆதன் என வழங்கியதா அல்லது

ஆதனின் தந்தையையுகுறித்ததா என்று விளாபெழுகின்றது ஆதன் தந்தைக்கு ஏதகனவே குமரன் என ஒரிடற் பெயரிருக்குங்கால், ஆதன் தந்தை குமரன் என இயற்பெயர் சேந்தே வரும் முறை. அது ஆந்தைக்குரான் என வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். அவரக்கால் இன்னாரின் மகன் எனத் தந்தையால் மகன் அறிப்பையும் முறையே உலகியல்பாயிடுக்க, இன்னாரின் தந்தையென மகனா தந்தையறியப்படும் ஒரு வழக்கம் தமிழினடலிருந்தது எனக் கொள்ளுதே. பண்டைத் தமிழிலக்கியப்பாடில், மகனாடு சாத்தித் தந்தையை யறிவும் சொல்லாட்சிகளைக் காணக் கூடவில்லை. "சேவலன் மருக, சேவலன் மருக" எனப்பிறங்குடையர முன்னோரொடு சாத்தியுறப்பதும. "மனாத்தென்" மகனன் யாசி. . பின்புற கொலைக்களப்பட கொலையர் எனத் தந்தையொடு மகனைச் சாத்தியுறப்பதும் அடியுபட வழக்கு.

"இயற்பெயர் முன்னர் தந்தை முறையினர்" எனத் தொல்காப்பியர் முறைபெயரைச் சுட்டினும், "தந்தை" முறைபெயர் என்பதைச் சுட்டியதல்லது. ஆதனுக்குத் தந்தை முறையினர் எனக் கொள்ள இடந்தரவில்லை.

எந்தை வருக என்றவிடத்து, எந்தை அவன் தந்தையைவே சுட்டியுமற்று, என் தந்தை போன்றிச் எண்கு கருத்தே தருவது அவ்வாறே ஆந்தை என்றும் மருஉச் சொல்லும், ஆதனாய் மதிக்கத் தருதல் பெரியோன் என்றே பொருள்படும். சாத்தந்தை, கொற்றந்தை என்பனவும் இத்திறத்தினவேயாம். கண்ணையன், முருகையன் என ஐயன் ஈற்றனவும், கண்ணையன், முருகப்பன் என அடைய ஈற்றனவும், கண்ணமம, நல்லமம என அடிமம ஈற்றனவும் நல்லன்னன், பெரியன்னன் என அன்னன் ஈற்றனவுமாய் இயற்பெயர்களில், ஈற்று முறைபெயர்கள் முறைபெயர்ப் பொருளைச் சுட்டாது மதிப்படிவு குறித்த ஈறாகவே வழங்கி வருதலை நோக்குக.

அன்றாப பெயரிடப்படுத்தலும் வினியினையமும் கருதி இயற் பெயர்களுக்கு முறைபெயர்கள் பின்னடைகளைக் சேர்க்கப் படுகின்றன. முருகன் என்றும் இளைஞனை அன்பொழுக் அழகுக்கும் முதியவர் "முருகு தமிழ் இரங்க வா" எனத் தமிழ் முறைபெயரை இயற்பெயரொடு சாத்தி விளிந்தமை யாடலுட் அறிவர்

பண்டைத் தமிழகத்திலும் இத்தகு நிலையிருந்திடுக்க வலியுடைய ஆதனின் ஆதனாயே மதிப்படிவுகருதி ஆதன்றந்தை → ஆதந்தை → ஆந்தை பெயர் அழகுத்தனர் எனக் கொள்வதே ஏற்புடையது. இலக்கியங்களிலும் ஆந்தை இயற்பெயராக ஆட்படுவதல்லது ஆதனின் தந்தையைச் சுட்டிய "பெயராக ஆட்படவில்லை" பென்பது இக் கருத்துக்கு அரணாகும்

கொற்றன் + தந்தை → கொற்றனந்தை → கொற்றந்தை எனத்திவிதந்தமிழ்முறையாகவின், கல்வெட்டில் "கொற்றனந்தை" என்றும் சொல்லாடலி வழகுதலை நோக்கின், கொற்றன் + அந்தை என்பதே கூட்டுச் சொல்லென்றும், ஆந்தை, பூந்தை என்பவற்றை ஆதன் + அந்தை, பூதன் + அந்தை என்றி

புணர்ந்த வேண்டும் என்றும் கொள்ளலாம். இது ஆந்தைகள் → ஆந்தை → ஆந்தை எழுத்திலிருந்து திரியாகும். அஞ்சியந்தை → அஞ்சியந்தை (அஞ்சியந்தைமகள் நாகையார்), திருச்சி பாண்டித்தல் பழங்குழமக்கள் மட்டியூர் செல்லலாக விரிக்கும் போதும் பேசும்போதும் ஆந்தையை ஆள்கின்றனர். 'என்னந்தெ, வள ஆந்தை' (இ.வ.)

ஆந்தையை அறிவுடைய பறவையாக (bird of wisdom) மேலைநாட்டினர் கருதினர். பழந்தமிழகத்திலும் (ஆந்தைவள்ளல் கூவல், வருவது காட்டுங்குறிபெண்பெரிதாமநாயி) ஆந்தையை அறிவுடைய பறவைபெற்றும், கூகைகட (ஊமன், உம், உம எனச் சொன்னதையே சொல்லிக்கொள்ளுருக்கும் பறவை) முட்டான் பறவை மென்றும் கருதினர். ஆந்தை குடிபெயரக்கூடிய, சில வருபாசரிட நிலவுகிறது கண்டக்கழகப் புவிய்களுள் ஒதுரைந்தையார், சிறைக்குடியாந்தையார், கொட்டையூர் நல்லந்தையார், பிச்சிநந்தையார், மன்னெயி னந்தையார் என்னும் பெயர்களில் நந்தியுள்ள 'ஆந்தை' அறிவுடைய பறவை (ஆந்தை)வின் பெயரே என்று திரு. பி. எஸ். சாமி கருதுகின்றார். ஆந்தையை 'முதுபுள்' (அகநா 260)- அறிவுடைய பறவை என்று கண்டக்கழகக் காலத்தில் நம்பியது உண்மையென்றும், அது குடிபெயரக்கூடிய இயற்பெயராகவழங்கவில்லை. கண்டக்கழகக் காலத்தில் 'ஆண்டலை' என்னும் சொல் ஆந்தையைக் குறிக்கவழங்கியதாகவும், ஐந்திணை எழுதியுள்ளார் முதன்முதல் 'ஆந்தை' பறவையெனாக (ஆண்டலை → ஆந்தை என மருவி) வழங்கியது என்றும் கூறும் அவர், கண்டக்கழகப் புவியர் பெயர்களில் வரும் ஆந்தையைப் பறவைப் பெயராகக் கருதவில்லை.

சேலம், கோவை பாண்டித்தல்களில் வாழும் வேளைஞர்கள் ஆந்தைக் குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் இன்றும் உள்ளனர். ஆயின் அவர்களுள் ஒருவர்கூடத் தம் குடிபெயராத இயற்பெயராகக் கொள்வதில்லை

ஆந்தை ² Endah, பெ. (n) 1. பாழடைந்த கவரிடுக்கு, மரப்பொருத்து முதலிய மறைவிடங்களில் பக டெல்லாம் ஒளிந்திருந்து, இராக் காலத்தில் வெளிப்பட்டுக் கூச்சலிடுமோர் பறவை, இதன் கண்ணுக்கு மந்திர ஆற்றலுண்டு எனவும், இதன் பிந்தல் மருந்துவததிற் குப் பயனடையும் எனவும் நம்பப்படுகிறது; prognastic bird; spotted owl -Athene brama avar Noctua indica. It is regarded with much aversion, found generally in the crevices of the walls of dilapidated ancient buildings, in the hollow stems of trees and other forlorn places during day time. It hunts by night with a loud screech its eye has psychic properties and as such, is used in magic and its bile has medicinal virtues. Its call is a double note. The forest species is *Athene relatiata* and the Malabar species is *Athene malarbarca*. "மளந முதுமரத்து ஆந்தை குரவியம்ப" (ஐந்.எழு). 2. பறவை வகை; முகம உருண்டு தட்டையாகவும், கண்கள் திரண்டும்,

தலைபருத்தும், இறகுகள் தடித்தும், நகங்களும் வளைந்து கூராகவும் உள்ள இரவில் இரைதேடி, பகலில் மரப்பொந்து, பாதிடங்களில் வயிமய இருட்டிபுள் வகைகளுள் ஒன்று, owl, any member of the nocturnal predaceous birds with large broad heads, flat faces, large eyes surrounded by disks of feathers, short hooked beaks silent flight, and howling or hooting cry. (கந்தபதிருநரா.95) 'ஆந்தை சிறிது, கீசகட டெரிது', 'ஆந்தை பருசையாயிருந்தாலும் சகுளத்தில் பருசையில்லை' (பழ)

இனச்சொற்கள்:
ஆந்தை: ம ஆந்த, க ஆந்தெ, ஆடெழு, ஆந்தெக, தெ, ஆந்தெ, ஆடெழு Skt.ஊ
ஊமன் : தெ, லுங்கை, ம கூமன், லுங்கா, லுகள், பல் உமகுறி, கோகம், உமகுஞ்சி, மரா குட்ட, கோத, குள்
கூகை க. கூ.கெ, கூ.பெ; து, கூ.கெ கூங்கு குமமெ, குட, குமி, தெ கூ.பெ.; பட, குமம; துத, சிக்க; மட,கபெ, கொரா கு, மரா,குட., Skt. ghuka, M.P. (dial) கூக குமுருகு : தெ, குடல், கூட; கோண்டுகுஞ்சி, மரா ghudga

பகண்டல : தெ, பகடி கண்டெ, உய்ய,பெய்ச்ச.
நத்து : ம நத்து, துரு, நத்தியிடெ, Skt. naktaka
பிங்கலை : மரா பிங்கலை.
குரால் : தெ கொரூ, கோண்ட, குரலா; பெய்,குரவ, மன். குரவ, இத், குரலா
ஊளி . Skt. Ulu, Uluka, Pkt. ulua, all. uluko; Mar. Ulluk, H. U ulu; Nep. ulu; E. owl, M.E.oule, owie; OE. Ule; Dt ul.

OHG. uwila MHG. uwel, v-ø, G. eule; O.G. uwile, On. ugle, Dan. ugle, Swed. uggle; Ice. ugle; Gr. ololuzen, Fr. hulotte Lulula. (Lululara-to screech, cry out).

முந்து, ஆண்டலை
[ஆன் + தலை = ஆண்டலை. ஓர் ஆணின் தலைமையப் போன்று தடையான முத்தோற்றம் தருதலால் ஆண்டலையென்றும் பெயரமைந்தது. ஆண்டலை → ஆந்தலை → ஆந்தை (மருஉச் சொல்). ஒ.நேர: தீர்ந்துவா → தின்றவா → திந்துவா (கொச்சை), மண்டல → மொண்டல → மொந்தை. ஆண்டலை பாரிக்க, see āṇṇāla.]

ஆந்தையினத்தில் ஒன்றாகிய குரால் மக்கள் குடிருபுகளிலும் தங்குவதாலும், அடிக்கடி பார்வைபிற படுவதாலும், உலகமொழிகளில் தாயும் இடம் பெற்றிருக்கலாம் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் செவ் குறிநிகழ் ஒற்றாகக் குறுகு மருஉ முடிபிறகேப் ஊளி → உல் → உல்லு என மேலைபாசிய மொழிகளில் திரிந்திருக்கலாம்.

கூகை, குரால், குறையு, ஊயன், ஆண்டலை என்பன ஆந்தை ஆந்தையினப் பறவைகள். பகலாண்டி, நத்து, பிங்கலை என்பனவும் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவையே ஆந்தையென்ற ஆள்தொழுவையெழுத்து என்ற நூலில் தான் முதலில் உள்ளடங்குள்ளது. எனவே இதனை ஆந்தையென்ற மருஉச் சொல்லாகக் கொள்ளல் சரியானதாகும். அறிஞர் பி.சே. சாமி இதே கருத்தினார்.

உலகில் ஆந்தையினத்தில் 130 வகைகள் உள்ளன அவற்றுள் ஷூஷிர் சிறியவை மரப்பொந்துகளிலும் மிகப் பெரியவை தரையிலும் தங்குகின்றன. இவை எலிகளை அழிப்பதால் மக்களுக்கு நன்மையாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆந்தை கூடியினால் நன்னையமுண்டு, தீவையமுண்டு எனக் கருதுவர். ஆந்தைக்காதல் பார்க்க, see āndai-k-kādai. கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் உள்ள ஆந்தைக, ஆடெலு, என்றும் ஷூஷிர் ஆண்டலை + ஆந்தைக + ஆந்தை சொற்றிரிபின் இடையிலும் ஷூக்லைக அமைந்திருப்பது இக் கருத்துக்கு அரணாகும்.

ஆந்தை ஆண்டலையின் திரிபாலும் இவையே பறவைகளுக்குப் பெயர்ப் பெயராக ஆளப்பட்டு வருகிறது.

கி.மு. 3000-க்கும் முற்பட்டதாகக் கருதப்படும பண்டை எகிப்து மொழியின் உருவெழுத்துகளில், 'மீ' என்றும் பெய்யெழுத்து ஆந்தையின் வடிவத்தில் எழுதப்படுகிறது. பண்டை எகிப்து மொழியில் உயிரெழுத்துகளின்மைபால், 'மீ' என்றும் பெய்யெழுத்தை உயிரொலிக்கூட 'உம்' என ஒலியாக உயர் என்றும் தமிழ்ப்பெயர் கி.மு. 3000-க்கும் முற்பட்ட காலத்தில் எழுத்தில் வழங்கியதாகக் கருத இது சிறந்திருக்கிறது. ஆசாம் மாநில வடகிழக்குப் பகுதிகளில் வாழும் அங்காமி நாகர்கள் கணவன் பெயரை அணவியே, மணவியின் பெயரைக் கணவரின் சொல்லும் பழக்கமுண்டு. 'உம், உம்' என சொன்னதையே திருபிச் சொல்லி உணமைக்கோடாய்மை போல், நமக்குரிய பெயரைப் பலக்கும் சொல்லுது இழிவு எனக் கூறுகின்றனர். தமிழ்நாட்டிலும் இவ்வழக்கம் இருப்பதாகக் காணலாம்.

சமற்கிருதம் உள்ளிட்ட மேலையாயி மொழிகளில் ஊர் + ஆந்தை எனத் திரிந்திருக்கவும், சமற்கிருதத்திலுள்ள உலக, உல்லு (ஆந்தை) எனக்கு சொற்கள் val என்றும் வேறாயாகத் தோன்றியதாகக் கூறுவது பொருத்த மறந்து, அவர்கள் காட்டும் Sikt uluka > val. val = to move round in a circle, to move to and fro, to go, to increase என்றும் இப்பொருள்களில் எதுவும் அதன் பெயர் பொருத்தத்திற்குப் பொருத்தமானவைக் காணலாம்.

உலக முழுவதும் மக்கள் பரவலாகத் துண்டி, அழித்தால் மொழியின் சொற்களஞ்சியத்தைக் கொண்டுபோய் இன்றளவும் உலகில் தொன்றுதான் நாகரிக மொழியினர் காத்து வருகின்றனர் என்பதற்கும், உயர், ஊர் என்பவை கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சொல்லாட்சிகளாகக் கருதப்படும். ஆந்தை என்றும் சொல் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டளவில்

'ஆண்டலை'யிலிருந்து மருசித் தோன்றிய சொல் என்பதற்கு மெற்கண்ட சொல்லாட்சிகள் துணைபாடுகின்றன

இன்றும் நடுவண் சாத்திரக் (முத்திய பிரதேச) கிளை மொழிகளில், கூகை 'கூகூ' என்றே வழங்கிவருவதனும் குரால் (கடல் நிறமுடைய ஆந்தை) என்றும் சொல், இந்தி பேசப்படும் பகுதிகளில் 'குளாபா' என்று இன்றும் வழங்கிவருவதனும் இந்தக்கு அடிப்படையிலே சொல்லாட்சியமைப்பைப் பற்றிக் கோடாகக் கொண்டு வடபுலம் முழுவதும் தமிழே பேசப்பட்டது என்று திட்டமாக வரையறுக்க இயலும்.

ஆந்தை³ āndai, பெ. (n.) 1. புறா முட்டைப் பூட்டு; serrate, irregular rhomboid leaved parrotree Bur - Triumfetta hourboldae. 2. போரமுட்டை; fragrant sticky mal-low-parvonia odorata. (சா.அக.).

[ஆந்தை 1, (மு. தெரிந்திலும்)]

ஆந்தைக்கண் āndai-k-kān, பெ. (n.) 1. ஆந்தைக் கண் போன்ற பெரிய கண்; big eyes like those of an owl 2. ஆந்தைப் பார்வை போன்ற வெறும் பார்வை, blank stare like that of an owl.

[ஆந்தை + கண்.]

ஆந்தைக்கண்ணன் āndai-k-kāṇṇan பெ. (n) ஆந்தைக் கண்ணைப் போன்ற கண்களை யுடையவன், owl-eyed man. 'ஆந்தை விழிக்கிறது போல விழிக்கிறான்' (பழ.)

[ஆந்தை + கண்ணன்.]

ஆந்தைக்காதல் āndai-k-kādai, பெ. (n.) 1. ஆந்தை நூல்; science dealing about the screeching of the owl from which prediction is drawn. 2. ஆந்தை கூவும் இரக்கிடமொலி; screeching of owls with a double note in it.

[ஆந்தை + காதல்.]

பொருத்தமற்றும் ஐயங்களான வல்லுறு, ஆந்தை காகம், கோழி, ஷூஷி என்பவற்றுள் ஆந்தைவும் ஒன்று ஐயங்களையும் முறையே ஆ. இ. உ. எ. ஓ என்று ஐந்தெழுத்துக்கள் குறிக்கும். ஆந்தை தன் பறவைப் பறவைக்கூட பிடிக்கும் காதல் ஒலி, ஆந்தைக்காதல் (obsessive affection for its mate which it calls) என விளக்கோ குறிப்பிடுகிறார். 'ஆந்தைக் காதலைப் பொய்க்காத்' (பழ.) ஆந்தை கூவுதலைக் கணக்கிட்டு நன்மை தீமைகளைக் கூறுவது பழங்கால வழக்கம்.

"ஒருரை உரைக்குமகில் உற்றதோர் சேவ சொல்லும்" என்று பறைக்குமை கி வெள்ளியை கரும நாளாம் நூலுறை பறைக்குமகில் மோகமாய் மரணகரேவன் தாறுரை யறைக்குமகில் நாயியிற் கலகஞ் சொல்லும் ஐயுறை பறைக்குமகில் லங்கொரு பயணஞ்சொல்லும் ஆறுரை யறைக்குமகில் லடுத்தவன் வரவு சொல்லும் எழுரை யியம்புகா கி லிறந்த பண்டங்கள் போதுட வயடுறையறைக்குமகில் திடமெனச் சேவ சொல்லும்

ஒள்தம் பத்தனகி லுத்தம மிகவுந்நே'.

(அதி 3ந்.)

ஆந்தோளம் āndōḷam, பெ. (n.) அலுக்கு (கமகம்) பத்தனுள் ஒன்று (பிரபு. இராக, 24); a kind of tune.

ஆந்தோளி āndōḷi, பெ. (n.) பலலக்கு, a kind of palanquin "ஆந்தோளியில் மாதுமை ஏக" (திருவாரணைக் திருவிழா. 21).

[ஆந்து + தோள் + இ.]

ஆந்தோளிகம் āndōḷigam, பெ. (n) ஆந்தோளி பாளகக, see āndōḷi.

ஆநாகு ānāgu, பெ. (n) ஆவின்கன்று; calf of a cow.

[ஆள் + நாகு - ஆநாகு.]

ஆநாயம் ānāyam, பெ. (n) 1 வலை; net 2 வளிக்கண்ணறை; ear-cells.

[ஆ + (நாளம் →) நாயம்.]

ஆநாயன் ānāyan, பெ. (n.) இடையன், cowherd பெண் - ஆநாயத்தி

ம. ஆநாயர்

[ஆ + நாயன்.]

ஆநாவு ānāvu, பெ. (n) ஆநாகு பாளகக; see ānāgu.

ம. ஆநாவ

[ஆள் + நாகு - ஆநாகு → ஆநாவ.]

ஆநியம் ānīyam, பெ. (n) 1. நாள்; day. "பயங்கெழு வெள்ளி ஆநியம் நிற்ப," (பதிற்) 2 நாட்படி, daily allowance படியிரட்டி ஆநியம் பெறுவதாகவும் (T.A.S.16)

[ஆகு → ஆ + நான் ஆநான் → ஆநாளம் → ஆநயம் + ஆநியம். ஆநான் → ஆகுநான் = நல்லநான், நல்லநேரம், தக்க பொழுது கல்வெட்டில் - ஆநியம் எனலும் சொல் ஆணியம் எனத் தவறாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.]

ஆநிலை ānīlai, பெ. (n) மாட்டுமந்தை, herd of cows.

[ஆ + நிரை, நிலை → நிரை.]

ஆநிலைகாத்தோள் ānīlai-kāthōḷ, பெ. (n) மாட்டு மந்தைகளைக் காத்த கண்ணன்; Lord Kannan (Kṛṣṇa) the protector of cows.

[ஆ + நிரை + காத்தோள் காத்தவன் → காத்தோள்.]

ஆநிலை ānīlai, பெ. (n) மாட்டுக் கொட்டில்; cow-house, a byre

[ஆ + நிலை. நிலை → நிலை. நிலை - நிறகுமிடம், தங்குமிடம்.]

ஆயின்து āyinttu, இடை. (part.) நிகழ்கால இடைநிலை; present tense affirmative particle 'செய்யாதின்றான்' (நள் 143). ஆவித்த பான்கக; see āyinttu.

ஆயீர் āyīr, பெ. (n.) ஆயின் சிறுநீர்; cow's urine "ஆயீர் கண்கழுடிக் காணப்பட்டான்" (இரகு, யாக 98)

[ஆ + நீர்.]

ஆய்படி-தீதல் āyapadī-ttāl, 4 செ. கு. வி. (v.1.) மரீம முதலியவற்றைப் பிளக்க ஆயினை அடித்தல்; to drive wedge to split wood etc.

[ஆய்பு + அடி.]

ஆய்பம் āyapam, பெ. (n) புளித்த மாவினாற் செய்யத் திறுண்டுவகை; thin cake of riceflour 'ஆய்பம் சுடுகிற அம்மாளுக்கு அறுவர் வேண்டாம உதவி செய்ய (பழ)

ம. ஆயம்; க. ஆய; து. ஆயப.

[அபயம் → ஆயபம் (கொவு).]

ஆய்பி āyipi, பெ. (n.) மாட்டுச்சாணம்; cow dung "மெருகு மாப்பிகண் கலுழ்த் தோனே" (புறநா. 249)

து. ஆய்பி. கச., தட. ஆய்பி

[ஆ + பீ - ஆய்பீ → ஆய்பி.]

ஆய்பிடுதல் āyapīdu-, 20 செ. கு. வி. (v.1.) அகப்படுதல் to be entangled, to be caught "மண்ணைச் சுமந்திய யாப்பிடுதல் கொண்டடிப்பட்ட" (தனிப்பா 12)

[அகப்படுதல் → ஆய்படுதல் → ஆய்பிடுதல் (கொவு).]

ஆய்படுதல் பாள்கக, see āyap-padu-,

ஆய்பிதீர் āyapīthīr, பெ. (n.) 1. ஆயின் (பசு) சிறுநீரும் சாணமும், cow-dung and cow's urine 2 சாணிப்பால, cow-dung-water, solution of cow-dung

[ஆய்பி + நீர்.]

ஆய்பு āyipu, பெ. (n) 1. மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்தூண்டு, முளை, wedge used in splitting wood peg "ஆய்புதில் லாததே நிலையெலா மொள் தாகும்" (அறப் சத 57) "ஆய்புப் பிழர்க்கின ஓரங்கு போல" (பழ) 2 தாழ்ப்பாள (சேரநா.), bolt ம. ஆயபு, க., தெ. ஆபு. (நிறுத்தல்) கோத் ஆம்; து. ஆய்பெ. க. ஆயக (நடுத்தல்) கச ஆபுத். குவி ஆய்கலி (தடு) பட., ஆயபு முந்து அளகம்.

[அகையபு → அகயபு → ஆயபு அகைத்தல் = முடுக்குதல், செலுத்துதல்.]

ஆய்பு āyipu, பெ. (n) 1. கட்டு, பிணைப்பு, bandage, tie "அருவினைகளாப்பு ... அறிமுந்தொழியம்"

(திவ். இயற். 1, 75). 2. உடம்பு; body. (திவ். இயற். 4, 93)

[யாப்பு → ஆப்பு]

ஆப்பு³ āppu, பெ. (n) 1. நொய் (இ.வ.); broken rice, ஓரி (Loc.) 2 உணவு (செவிவி); food (Nurs). (செ.அக.)

[ஒருகா. அபபம் → அபபு → ஆபபு அபபு = நீர். நிரோடு கலந்து அரைத்த மாவு, நொய், சமைத்த அப்பம், உணவு]

ஆப்பு⁴ āppu, பெ. (n) எட்டிமரம் (மு.அ), strychnine tree.

[ஒருகா. எட்டிமர மூட்டுப் போன்ற பொருத்துகள் பிடுகிற மரம்.

-ஆப்பு⁵ பார்க்க; see āppu⁵]

ஆப்பு⁵ āppu, பெ. (n) 1. பொருத்து, எலும்புமூட்டு, இடுப்பு (இ.வ.); joint of bone, hip (Loc.) ஆப்பெலும்பு பார்க்க, see āppu—elumbu. 2. வெணமை, whiteness

[ஆப்பைப் போன்று பொருத்தும் இயல்பால் எட்டிமர மூட்டுகளையும், நிறவொப்புமையால் வெணமைப் குறித்ததாகலாம்.]

ஆப்பு⁶ āppu, பெ. (n) நீர், அலை; water, wave.

[அம → அப்பு → ஆபபு ஆபபு = நீர், அலை. நூரை மூகத்து வரும் கடலோர அலை, வெள்ளாப்பு என வழங்குதலைக் காண்க. வெள்ளாப்பு வகுபிறந்து (பீ.வ.).]

ஆப்பு⁷ āppu, பெ. (n) இடை. (part.) ஒருசொல்லாக்க சுற்று, formative suffix. பொல்லாப்பு, வெயிலுக் கள்ளாப்பாக அடிக்கிறது (உ.வ.)

[அப்பு → ஆப்பு]

ஆப்புத்தள்ளி āppu-taḷḷi, பெ. (n) அக்கக்கடக்கக் கருவிகளால் ஒன்று (புதுவை). shooting stick (Pond).

[ஆப்பு + தள்ளி.]

ஆப்புராசி āppu-rāgi, பெ. (n) வெண்குளரிமணி; Indian liquorice plant (சா.அக.)

மறுவு, ஆம்கோகிலம்.

[ஆப்பு + ராசி. ஆபபு = வெணமை]

ராசி = வெந்தது

ராசி பார்க்க, see rāgi.

ஆப்புளாசி āppu-āgi, பெ. (n) வெண்கரைத் தண்டு, garden green. (சா.அக.)

[ஒருகா. அபபுள் + ஆசி = அபபுளாசி → ஆபபுளாசி. அபபு = நீர். அபபுளாசி = நீர்வளத்தால் ..-ர்வது]

ஆப்பெலும்பு āppelumbu, பெ. (n) 1. ஆப்புப் போன்ற எலும்பு, very irregular cuneiform or wedge shaped bone at the base of the skull. 2. மணிக்கட்டில் எட்டு எலும்புகளிலொன்று; one of the wrist bones — or cuneiform carpal bone — Carpus. 3. பாதத்திலிருக்கும் ஆப்புப் போன்ற மூன்று எலும்புகள்; the three cuneiform bones in the feet — Tarsus.

[ஆப்பு + எலும்பு]

ஆப்பெழுத்து āppeluttu, பெ. (n) மொசடதேமிய ஆப்பு வடிவ எழுத்து முறை; wedge shaped writing system of the Mesopotamian people

[ஆப்பு + எழுத்து.]

ஆப்பென்பு āppenbu, பெ. (n) ஆப்பெலும்பு பார்க்க; see āppelumbu.

[ஆப்பு + என்பு. எட்டிமர → என்பு]

ஆப்பை āppai, பெ. (n) அகப்பை (இ.வ.), ladle (Loc.) 'கைக்குறி யாப்பை வாங்குவது' (சுடு. 1, 4, 6) அகப்பை பார்க்க; see āppai.

ம. ஆப; க. ஆபெ.

[அகப்பை → ஆப்பை.]

ஆப்பைக்குறி āppai-k-kuzi, பெ. (n) அகப்பைக்குறி பார்க்க, see āppai-k-kuzi.

[அகப்பை → ஆப்பை + குறி]

ஆபம் āpam, பெ. (n) நீர், water

க ஆப.

[அபபு → ஆபபு → ஆபபம் → ஆபம்.]

ஆம்¹ am, 7. செ. கு. வி. (v.) ஆகும் பார்க்க, see aqum, ஆகும் என்பதன் இடைக்குறை; contraction of 'ஆகும்' - கு வி எ. (adv) இசைவு காட்டும் சொல். yes, so, a part. expressing assent, recollection 'ஆம்' அதுதான் எங்கள் வழக்கம் (உ.வ.) 'ஆம் என்ற குற்றம் அடிவயிறு களைத்தது'. (பழ)

Heb. amen. verily, so be it, used by Christians usu at the close of prayer or hymn.

Hind. ha, ha

[ஆகும் → ஆம்.]

ஆம்² am, இடை. (part) 1. கேள்விப்பட்டதைக் குறிக்கு சொல்; part. used to denote a quotation. It is said, they say, on dit ஓர் அரக்கன் இந்ந்நாளாம் (உ.வ.). 2. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, part. expressing contempt or sarcasm. 'எத்தவை அகால்வாளாம் (கவித். 84, 18). 3 அனுமதி. குறிக்கு சொல்; expressing permission. அவன் போகலாம் (உ.வ) ம., க. ஆம். 4 தகுதி குறிக்கு சொல்; part

expressing fitness. அவரைப் பெரியவராக வணங்கலாம் (உ.வ.) 5 ஊக்கத்தைக் குறிக்கும் சொல், part expressing contingency இன்றைக்கு மழை பெய்யலாம் (உ.வ.) 6 ஆவத் என்ப பொருள்படும் எண்ணுப்பெயர் சொல்லீறு, ordinal affix. இரண்டாம் தெரு (உ.வ.). 7. 'ஆகிய' என்ப பொருள்படும் சொல்லீறு; appositional part. used as a noun ending in compound words சிவனாம் பழம்பொருள் (உ.வ.) 8. சாரியை, connecting increment between the parts of the compound word. 'மண்ணாங்கட்டி' (நன. 244, உரை). 9. அசை நிலை, expletive. 'பணியுமா மென்றும் பெருமை" (குறள், 978). 10 தன்மைப் பன்மை வினை முற்றீறு; 1st pers. pl. verb ending. "வந்தாம்" (செய். வ). (Lit.) 11. உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினை முற்றீறு; 1st pers. pl. the person or persons spoken to. "யாமும் நீயும் செல்வாம்" (செய்.வ). (Lit.) 12. ஒர் உவமவுருபு; part of comparison. "அல்லாங் குழலான்" (செய்.வ). (Lit.) 13. படைநிலையாய் வருதும் வினை முற்றீறு வினையாலணையும் பெயராகி எழுவாயாக நிற்க, அதனை முடிக்குஞ் சொல்லாய், 'யான் பிறர் சொல்லக் கேட்டேன்' என்ப பொருள் விளக்கும் ஒரு சொல் 'பார்த்தாயாம், கேட்டேனாம்'. (உ.வ.), ending of subjective predication

[ஆகும் → ஆம்]

ஆம்³ am, பெ. (n.) 1. நீர், water. "ஆயிழி யணிமலை அலர்வேங்கைத் தகைபோல" (கவித. 48). 2. ஈரம், dampness, moisture, humidity. (கதி அக) (அகநி). 3. வெந்நீர், hot water (இராச.வைத்)

[அம் → ஆம் அம் = நீர். அம்முதல் = கலத்தல், மண்ணொடும் பிறவற்றொடும் கலந்து கரைப பானாகவும் கலப்பதாகவும் அமையும் நீர்.]

ஆம்⁴ am, பெ. (n.) அழகு, beauty "ஆம்பாறகுடவர் மகவோ" (சீவக. 492).

[அம் → ஆம் அம் = நீர், நீர்மை. நீர்மையால் தெள்ளும் பொயிவு, அழகு.]

ஆம்⁵ am, பெ. (n) வீடு (பிராம்.); house (Brahm.) அகம் பார்க்க; see agam.

[அகம் → ஆம் (கொவ.).]

ஆம்⁶ am, யப (n) மாமரம் (பொதிநி). mango tree Skt. ama.

[ஒருகா. ஆமினா → ஆமா → ஆம் ஆமினா = மஞ்சள் மாங்காய் மரம், மஞ்சளமா.]

ஆம்⁷ am, பெ. (n) கடுகு mustard (சா அக)

[ஒருகா அவிமாம் → ஆமாம் → ஆம் ஆம் = ஈரமற்றது, காய்ந்தது. அவிமத்து = ஆவித்தது, வெப்பமுற்றது]

ஆம்⁸ am, பெ. (n) 1. சிறுக்கீரை; a kind of greens. 2. வெள்ளரி; cucumber (இராச.வைத்)

[அம் → ஆம் அம் = நீர். நீர் கொண்ட காயும் சிறுக்கீரை பொதுவகையான் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். சித்த மருத்துவர் பொதுக்குறிப்பு பெயர்களை ஆள்வது வழக்கம்.]

ஆம்⁹ am, பெ. (n) ஒரு மந்திரவெழுத்து, mystic letter (சா அக). "ஆமெனவே அகண்டவெளியிருளாய்த் தோன்றி அணுவணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாகி" (திருவள்ளூர், நாதாந்தசாரம், 1000)

[ஒருகா. ஒம் → ஆம்]

ஆம்¹⁰ am, பெ (n) தக்கது; fitness, being compatible "ஏறாமன்றி லேற்றவு மாமன் நெனனாதான்" (பாரத நான்கா. 41)

[ஆகும் → ஆம்]

ஆம்ஆம் amām, இடை. (part) ஆமாம் என்று எழுதப்படுவதும் இசைவு குறிப்பதும் ஆகிய, 'ஆம்' என்னும் இடைச்சொல்லின் அடுக்கு; part of asson, yes. It is often doubled and written as 'ஆமாம்'. ஆமாம் பாக்க; see amām

[ஆகும் → ஆம் ஆம்ஆம் அடுக்குத்தொடர், ஆம்ஆம் ஆமாம். உலகவழக்கில் 'ஆம்' என்று மக்கள் பேசுவது 'ஆமாம்' என்பதன் கடைக்குறை]

ஆம்படி¹ ambaḍi, பெ. எ. (adj.) ஆகும் வகையில் ஆகும் முறையில்; in the manner which is agreeable to, or sufficient for (w)

ம ஆம்படி

[ஆகும்படி → ஆம்படி. படி = முறை, வகை]

ஆம்படி² ambaḍi, பெ (n) வெய்க்காடி, escort (சேநா) ம. ஆம்படி

[அகம்படி → ஆம்படி.]

ஆம்பலையன் ambaḍai-yāi, பெ. (n) மனைவி, அகமுடையான் (பிராம்.), wife (Brahm) அகமுடையன் பார்க்க; see agamudaiyāi

[அகம் + உடையான் = அகமுடையான் → அகமுடையான் → ஆம்பலையான் → ஆம்பலையான் (கொவ.). அகம் = வீட்டுக்காரன், வீட்டுக்காரி என்னும் வழக்குகளை ஒப்பு நோக்குக.]

ஆம்பலையன் ambaḍai-y-ān, பெ. (n.) கணவன், அகமுடையான் (கொவ.); husband

[அகம் + உடையான் = அகமுடையான் → அகமுடையான் → ஆம்பலையான் → ஆம்பலையான்.]

ஆய்வு¹ Embar, பெ. (n.) 1. ஆய்வு மரத்தினின்று எடுக்கும் மஞ்சள் குங்கிலியம், yellow resin from a tree, amber 2 ஆய்வு, water lily (சா அக)

[1-ஆய்வு → ஆய்வு அம்பர் பார்க்க; see amber]

ஆய்வு² Embal, பெ. (n.) 1. அல்லி, குமுதம்; water-lily, "ஆய்வுலம் போதுளவோ" (திருக்கோ.1) 2 நிலவு (அகநி.), moon 3 துன்பம் (குடா), distress, worry, affliction, adversity

ம., கு., ஆய்வு (அல்லி), க. ஆய்வு (அல்லி)

[ஆய்வு → ஆய்வு. அம்புதல் = உம்புதல், குவிதல் பகிர்ந்தல் உம்பி இரவில் அவர்வதால், பகற்காலத்தோற்றத்தையொட்டி ஆய்வு என்பப்பட்டது. ஆய்வு மலர்வதற்குக் காரணமான நிலவும் ஆய்வு என்பப்பட்டது. நிலை காலைக்குப் பிரிவுகாலத்தின் பம்பிடுவியின், துன்பம் என்றும் பொருள் தந்தது]

ஆய்வு³ Embal, பெ. (n.) 1. மூங்கில் (பிங்), bamboo. "சுருதிச்சயக் கோடையாயவன் முத்தே" (மறைச.92). 2. யானை; elephant "ஆய்வு முகவர்கள்" (கலரா, கணபதிகாப்பு) "புறன்கொணமா மதந்த வாம்பலாநநப் புனிதப் பொற்றேன்" (இரகு காப்பு). 3. இசைக்குழல், musical pipe. "ஆய்வுந் தீங்குழல் தென்னினி பயிற" (குறிஞ்சிப். 222). 4. ஊதுகொம்பு (திமா); blow-horn "நீனை குறும்பம்" (கந்தபு. இரண்டா. 34.) 5. ஒரு பண்; melody-type. tune played on a pipe. "ஆய்வுத் குழலாத பயிரெம் பட்டப்பைக் காஞ்சிக் கீழ்ச் செய்தேன் குறி" (கலித் 108 63) (த.சொ.அக.)

[ஆய்வு → அம்பல் → ஆய்வு. அம்பு = நீர். அம்புதல் = தளிர் ததல், செழித்தல், வளர் தல். அம்பல் - ஆய்வு, செழித்து வளர்ந்த மூங்கில், மூங்கிலை விருமலித் திண்ணம் யானை, மூங்கிலினிக்குத்து செய்யப்பட்ட புலவாங்குமூல், இசைக்கருவி, ஊதுகொம்பு]

ஆய்வு⁴ Embal, பெ. (n.) 1. அடைவு (திவா.) ஏழுமுகு; arrangement, order. 2. பலகோடி கொண்ட ஒரு பேரெண் (தொல். எழுத். 393); very high number "அடைவடுபு பறியா வருவி யாமல்" (பதிற்று 63.19)

ம. ஆய்வு

[அம் → அம்பு → அம்பு → ஆய்வு → ஆய்வு. அம் = செறிவு, அடைவு, மிகுதி, பேரெண்]

ஆய்வு⁵ Embal, பெ. (n.) 1. கள் (பிங்); toddy. 2 புளியாறை; yellow wood - sorrel 3. தெலவி, Indian goose-berry. (சா அக) (செ அக)

[ஆய்வு → அம்பு → அம்பல் → ஆய்வு. அம் = நீர். 3ர்வடிவாய் கள், நீர் செறிந்த புளியாறை, தெலவி]

ஆய்வு⁶ Embal பெ (n) பேரொலி (பொதிநி). great noise

[ஒருகா. அம்பல் → ஆய்வு. அம்பல் = ஒசை.]

ஆய்வு⁷ அம்புமுகை Embal-egge-madival பெ. (n) குவையும் ஆய்வுமலும் பைந்தழையும் விரிந்த தொடுக்கப்படும தழையுடைய, ஆய்வுமலையின் இடைமிட்டு ஏனையவற்றைச் சூழத்தொடுத்த தழையுடைய; leaf - garment made of the leaves of different species of lily with the lily flower set within "அலர்ந்த ஆய்வு அகமடி வையர்" (பதிற். 27-3)

[ஆய்வு + அம்பு + மடிவை.]

ஆய்வு⁸ சக்களத்தி Embalakkalattu, பெ. (n.) ஆய்வுபலைய போன்ற ஒருவகைப்படு, plant resembling - Nymphae lotus (சா அக)

[ஆய்வு + சக்களத்தி. சக்களத்தி = போடடியாக வளரும் பயிர் அல்லது செடி]

சக்களத்தி பார்க்க, see Kakkalattu.

ஆய்வு⁹ வள்ளி Embal-valli பெ. (n) ஆய்வுபற்றண்டால் செய்த வளையல்; bangles made of the stalk of lily plant. "ஆய்வு வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்" (புறநா. 63 - 12)

[ஆய்வு + வள்ளி.]

ஆய்வு¹⁰ அம்புமுகை Embal-ankulal, பெ. (n.) 1. ஆய்வு வளையல் பண்ணையுடைய இனிய புலவாங்குமூல் flute playing embal melody. 2 வெண்கலத்தால் ஆய்வுமுகைவாக அணைக்க பண்ணி நுனிமீட வைக்கப்பட்ட புலவாங்குமூல், flute made in the shape of embal flower "பெருங்குளத்து இயவர் இயமென் னாதும் ஆய்வுமுகை குழல்" (நற். 113 - 11)

[ஆய்வு + அம்பு + குழல்.]

ஆய்வு¹¹ Embalari, பெ. (n) முதலை; crocodile 2 கதிரவன், (த.சொ அக); sun.

[ஆய்வு + அரி. ஆய்வு = அல்லி, குமுதம், யானை அரி = பகையன். நீரில் வாழும் உயிரினங்களில் அரியும் வன்மை மிக்க உயிரினமானதால் முதலையைப், நிலைக்கொண்டு மலர்ந்து கதிரவனைக் காட்டுகும்படி இயல்பால், கதிரவனுக்குப் பகையன் அல்லியையும் ஆய்வுமுகை கட்டுவதாயிற்று]

ஆய்வு¹² Embal பெ. (n) 1 புளியாறை (மு அ) yellow wood-sorrel 2. தாமரை, lotus (சா அக)

[ஒருகா. அம் → அம்பு அம்பல் + ஆ = அம்புளா → ஆய்வுளா → ஆய்வுளா. ஆய்வுளா = நீருள் உண்டாயிற்று, தாமரை]

ஆய்வுரை *Āmbāṁ*, பெ. (n.) புளியமரம்; tamarind tree, (சா. அக.).

[ஒருகா. அம் + புளி = அம்புளி. அம்புளி + ஆம் = ஆம்புளாம் → ஆம்பலாம். அம் = அழகிய, இனிய, கவை செர்ந்த.]

ஆய்வுரை *Āmbāli*, பெ. (n.) வெண் பச்சைக்கடலை; greenish white Bengal gram. (சா. அக.).

[ஒருகா. அம் = நீர்; தெளிந்த நீரம், வெண்ணம். அம் → ஆம். ஆம் + பவி. பவி = உண்டபொருள்.]

ஆய்வுரை *Āmbaṅ-kīṅgu*, பெ. (n.) அல்லிக் கிழங்கு; root of the plant.

[ஆம்பல் + கிழங்கு. ஆம்பல் = அல்லி.]

ஆய்வுரை *Āmbaṅ-kūṭṭi*, பெ. (n.) ஆய்வுரை பாக்கி; see *Āmbāṅkūṭṭi*

ம. ஆய்வுரை

[ஆம்பல் + குழல். ஆம்பல் = மூங்கில், ஆம்பல்பனை, இரைக்குழல்.]

ஆய்வுரை *Āmbaṅ-kūṭṭi*, பெ. (n.) மூங்கிறகுழாய், bamboo pipe. (சா. அக.).

[ஆம்பல் + குழாய். ஆம்பல் = மூங்கில்.]

ஆய்வுரை *Āmbaṅ-kūṭṭi*, பெ. (n.) மூங்கிறகுழாய் கோல் பற்றிக் சுழலுதற்கேற்ற நடு ஆணி (சேரநா.); peg on which the key revolves inside a lock (key).

ம. ஆய்வுரை

[ஆம்பல் + குற்றி.]

ஆய்வுரை *Āmbāṅ*, பெ. (n.) ஆய்வுரை பாக்கி; see *Āmbāṅ*

[ஒருகா. ஆம்பலா → ஆம்பலா → ஆம்பலா → ஆம்பலா]

ஆய்வுரை *Āmbāṅ*, பெ. (n.) ஆய்வுரை, முடியுங்காலம் (த. சொ. அக.); best possible manner, state of possibility, ripening period of time. "நோற்றிடு பகுதியா லாம்பா லொன்றில்லை" (கந்தபு தவங்கா. 11).

ம. ஆய்வுரை

[ஆய்வுரை + ஆம் + பா. பாய் = தன்மை, இயல்பு, இடம்.]

ஆய்வுரை *Āmbāṅ*, 5 செ. கு. வி. (v1) செழிப்புக் குறைதல் (இ.வ.) (செ. அக.), to be deficient in growth and freshness. (Loc.)

[ஒருகா. அம் = நீர். அம் → ஆம் + பா. பா. தல் = வீரிதல், உடைதல், வெகுதல், குன்ற்தல். ஆம்பா. பா. தல் = நீர் குறைதலால் செழிப்புக் குன்ற்தல்.]

ஆய்வுரை *Āmbāṅ*, பெ. (n.) கணவன் (இ.வ.); husband (Loc.). (செ. அக.).

[அமுண்டயான் → ஆமுண்டயான் → ஆம்பான் (கொ. வ.)]

ஆய்வுரை *Āmbi*, பெ. (n.) 1. காளான்; mushroom, fungus. "ஆடுநீரிமற்றத் கோடுவ ரடுப்பி னாம்பி பூப்ப" (புறநா. 164). 2. குடைக்காளான், நாய்க்குடை; common mushroom resembling an umbrella. 3. நீரினாக்கும் இறைகடை, பன்றிப்பத்தர், irrigation bucket "ஆய்வுரை கிழாரும் வீங்கிசை யேற்றமும்" (சிலப். 10:110). "ஏற்றத்தோடு வழங்கு- கலாம்பிவினிசை" (மதுரைக் 91).

U. āmbi (காளான்). க. ஆம்பி, ஆம்பி, ஆம்பி

து. லாம்பு, நாம்பு, பிரா. āmba.

[அம்பு = வளைவு, வட்டம். அம்பு → அம்பி → ஆம்பி, நீரினாக்கும் இறைகடை. ஆம் + ப + இ = ஆம்பி பகரமெய் சொல்லாகக் சாரியை. இகரவீறுதி உடைமை குறித்த ஒருமையீறு.]

ஆய்வுரை *Āmbi*, பெ. (n.) ஒலி (குடா.); sound.

[ஒருகா. ஆம்பி = நீரினாக்கும் இறைகடை, நீரினாக்கும் போது எழும் ஒலி]

ஆய்வுரை *Āmbiyam*, பெ. (n.) இதளியம் (பாதரசம்) (மு. அ.); quicksilver.

[ஒருகா. அம் → ஆம் → ஆம்பியம் → நீர் தன்மை கொண்ட மாணு (உலோகம்) என்னும் பொருள் கொண்டதாகலாம்.]

ஆய்வுரை *Āmbiram*, பெ. (n.) 1. தோமா (திவா), mango 2. புளிமா (திவா.), Indian hog-plum (செ. அக.). 3. புளிப்பு; sourness.

[அம்புளி → அம்பிளி → அம்பிளம் → அம்பிரம். அம்புளி = இனிப்புப் புளிப்புச் செர்ந்த புளியம்பழம். புளிப்புச் சுவையுடைய மாங்காய், மாமரம். அம்புளி → அம்புளம் → Skt. Āmbra.]

ஆய்வுரை *Āmbiram*, பெ. (n.) காளான்; mushroom (சா. அக.)

[ஆம்பி → ஆம்பிரம்.]

ஆய்வுரை *Āmbil-vāṅ*, பெ. (n.) ஆய்வுரை பாக்கி see *Āmbāṅ-vāṅ*

ஆய்வுரை *Āmbilam*, பெ. (n.) 1. புளிப்பு (பிங்.) sourness, acidity 2. புளியமரம் (திவா.), tamarind tree 3. கள் (மு. அ.), toddy. 4. குளசெழு; shrub - *Zizyphus napca elias z. glabrata*, (சா. அக.). 5. உப்பிளி (மஞ்சிக். நி.); species of stinking swallow wort (செ. அக.)

[அம்புளி → அம்புளம் → ஆம்பிலம்.]

ஆந்தை வகை:

சொம்பு ஆந்தை

கோட்டான்

ஊமன்

குடினாடு

குரால்

மூங்கல்

கூதை

ஆம்பிலாவாணர் āmbilāvāṇa, பெ. (n) புளியாறை; yellow wood - sorrel. (சா அக) ஆம்பலா பாரக்க; see āmbalā.

ஆம்பிலி āmbili, பெ. (n) புளி, tamarind

[அம்புளி → ஆம்பிலி → ஆம்பினி → ஆம்பினி அம்புளி → Skt. āmbilā.]

ஆம்புளி பாரக்க; see āmbuḷi

அம்புளி முதலில் புளியம் பூத்தபழம், புளிப்புச் சுவையுடைய கூழையும் (அம்பலி, அம்பிலி) புளிமரங்களையும், மாமரத்தையும், புளிச்சுவையுடைய பிற செடிக்கொடிகளையும் குறித்து வழங்க வாயிற்று.

ஆம்பு¹-தல் āmbu, 5. செ.கு.வி. (v.i.) புல், இலை, தழை முதலியன சரமிகுதியால் புழுங்கிப் போதல், (மது.வ) ; decaying of shoots, leaves, grass etc: due to excessive dampness.

[உம் → ஊம் → ஆம் → ஆம்பு]

ஆம்பு² āmbu, பெ. (n) காஞ்சொறி (மலை) , climbing nettle, *ragia involucrata*. (சா. அக.)

[ஒருகா. அம்பு → ஆம்பு → ஆம்புளி. அம்பு = கொடி. ஆம்புளி பாரக்க, see āmbuḷi.]

ஆம்புடை ām-pudai, பெ. (n) வழிவகை (உபாயம்) (செ.அக.); means, expedient. "ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தற் கறிவேனு மமைச்சன் சொன்னான்" (சீவக 232)

[ஆகும் → ஆம் + புடை. புடை = பக்கம், வழி.]

ஆம்புத்தி āmbutti, பெ. (n) திறமை (சாமாத்தியம்) cleverness (W)

[ஆம் + புத்தி. புத்தி → புத்தி → Skt. buddi. புத்தி = அறிவு.]

ஆம்புலம் āmbuyam, பெ. (n) இதளியம் (பாதரசம்) mercury,

[அம்புலம் → ஆம்புலம்.]

ஆம்பியம் பாரக்க, see āmbiyam.

ஆம்புலம்¹ āmbulam, பெ. (n) குரைச்செடி; oblique-veined jujube.

[ஆம்பிலம் → ஆம்புலம்.]

ஆம்பிலம் பாரக்க, see āmbilam

ஆம்புலி āmbuḷi, பெ. (n) ஆம்பு² பாரக்க, see āmbu²

[ஆம்புலி → ஆம்புலி.]

ஆம்பூர் āmbūr, பெ. (n) வெட்டெழுத்துச் சான்றுகளில் ஆணமைபூர் என்ற கூறப்பட்டுள்ள ஊர்; place name mentioned 'Āmūyūr' in epigraphy

[ஆணமை + ஊர் = ஆணமைபூர் → ஆம்பூர்.]

ஆமக்கட்டி āma-k-katti, பெ. (n) சரக்கட்டி (த.சொ.அக.); swelling caused by fever.

[ஒருகா. ஆமை + கட்டி = ஆமக்கட்டி. புடைத்தெழும் கட்டி ஆமை முதுகு போன்றிருத்தலின், புடைப்புனைக் குறிக்க ஆமை வெள்ளும் முள்ளடை சேர்க்கப்பட்டது போலும். ஆமைக்கட்டி = புடைத்தெழும் கட்டி அல்லது வீக்கம்.]

ஆமைக்கட்டி பாரக்க, see āmai-k-katti

ஆமக்கணம் āma-k-kaṇam பெ. (n) ஆமைக்கணம் பாரக்க; see āmai-k-kaṇam

[ஆமைக்கணம் → ஆமக்கணம்.]

ஆமக்கழிச்சல் āma-k-kaḷiocal, பெ. (n) ஆமைக்கழிச்சல் பாரக்க; see āmai-k-kaḷiocal.

[ஆமைக்கழிச்சல் → ஆமக்கழிச்சல்.]

ஆமக்கள் āmakkaḷ, பெ. (n) கணவன் (இ.வ , இழி.வ) , husband (Loc. vul.)

[ஆணமகள் → ஆணம்கள் → ஆமக்கள் (இழி.வ)]

ஆணம்கள் பாரக்க, see āṇmagāṇ

ஆமக்கள் āmakkaḷ, பெ. (n) கணவன் (இ.வ , இழி.வ) , husband (Loc. vul.)

[ஆணம்கள் → ஆணம்க்கள் → ஆமக்கள் (இழி.வ)]

ஆணம்கள் பாரக்க, see āṇmagāṇ

ஆமக்குறிப்பினைக்கு āma-k-kurudi-p-pō-k-ku, பெ. (n) ஆமமும் (சீதம்) குருதியும் கலந்த வயிற்றுப் போக்கு; flux in which the stool consists chiefly of blood and mucus accompanied with the griping of the bowels - dysentery (சா அக)

[ஆமம் + குருதி + போக்கு.]

ஆமகோளம் āma-koḷam, பெ. (n) ஆமகோளம் பாரக்க, see āmarakoḷam.

ஆமகோளா āmakōḷā, பெ. (n) ஆமகோளம் பாரக்க see āmarakoḷam

[ஆமர்கோளம் → ஆமகோளம் → ஆமகோளா]

ஆமச்சாறு āma-c-cāru, பெ. (n) செரியாத உணவுச்சாறு. பதப்பாத அன்னச்சாறு: imperfect chyle, unassimilated chyle

[ஆமம் + சாறு]

ஆம்பிக நவவல் āmaṅga-ṇavval, பெ. (n) வெண்ணாவல்; white species of Jambou tree said to be very rare (சா அக)

[ஆமம் + திகழ + நவவல் (நாவல் மரம்).]

ஆமண்டகம் āmaṅṅagam, பெ. (n) ஆமைக்கு பாரக்க, see āmanakka

ஆமண்டம் *Īmanḡdam*, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு பார்க்க; see *Īmanakku*. 2. ஒப்பனைசெடதல (ந சொ அக); see *decoratiōn, beautilification*.

[ஆம் → ஆமண்டம். அம் - ஆம் = அமுகு.]

ஆமணக்கநெய் *Īmanakka - ney*, பெ (n) ஆமணக்கு வித்தினின்றும் காய்ச்சி அல்லது காய்ச்சாமல் எடுக்கும் நெய். இது சுவையற்றது; வயிற்றுக் கழிச்சலுக்குக் கொடுக்கப்படும், குடலைத் துப்புரவாக்குவதும் விரைநுவல்த்தூய்மைப் படுத்தவதும் கருப்பையில் கோளாறுகளைச் சீராக்கவல்லதுமாகும், oil extracted either by way of boiling or by cold drawn process from the castor seeds. It is tasteless, irritating and appetising. It acts as a cleansing agent of the internal channel of the body and is wholesome to the skin. It purifies the semen and removes the vaginal and uterine disorders. (சா.அக)

[ஆமணக்கு + நெய் = ஆமணக்குநெய் → ஆமணக்கநெய்.]

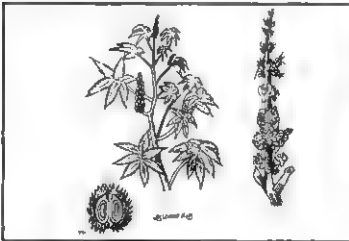
ஆமணக்க முத்து *Īmanakka - muttu*, பெ (n) ஆமணக்குவித்து; castor seed (சா அக) "ஆமணக்கு முத்து ஆணிமுத்தாமா?" (பழ).

[ஆமணக்கு + முத்து = ஆமணக்குமுத்து → ஆமணக்கமுத்து.]

ஆமணக்கிலை *Īmanak-kilai*, பெ (n) ஆமணக்குச் செடியின் இலை, இதனை நெருப்பில் வாட்டிக் கட்டப் பெண்களுக்குப் பால் சுரக்கும்; green leaves of the castor-oil plant. An application of the heated leaves aids in the secretion of milk in women (சா அக)

[ஆமணக்கு + இலை = ஆமணக்கிலை.]

ஆமணக்கு *Īmanakku*, பெ. (n) 8 அடி முதல் 10 அடி

உயரம் வளர்வதும், கந்தநுவன் கைபோன்றதும் ஏழுமிரிவுபட்டதுமான இலைகளைக் கொண்டதும் சிற்றாமணக்கு - பேராமணக்கு என இரு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டதும் ஆகிய ஒர் எண்ணெய் வித்துச் செடி; castor seed plant. It is 8 to 10 ft. high;

the leaves are deeply divided into seven sections at the margin and they are said to resemble a Ghandharva's hand. The seeds are oval, shining and black, dotted with spots. The plant is cultivated in all parts and is divided into two varieties namely - the small and the large, as distinguished from the size of the seeds. The different kinds, though end in the same termination in Tamil, apparently belong to different botanical groups and they are as follows: -

இனவகை:

1. சிற்றாமணக்கு - castor oil plant, (small)
2. பேரீமணக்கு - castor oil plant (large)
3. சீமையாமணக்கு - palm tree, called also Rosa ind tree, wild castor plant
4. காட்டாமணக்கு - forest castor oil plant,
5. புல்லாமணக்கு - pullamanak, almost resembling சிற்றாமணக்கு.
6. வெள்ளையாமணக்கு - white castor oil plant
7. உரலாமணக்கு - another kind
8. கடலாமணக்கு - (sea + castor oil plant) sea-castor, காமா ஊ காட்டாமணக்கு.
9. சூரிய காந்தாமணக்கு - another variety
10. கல்லாமணக்கு - same as புல்லாமணக்கு
11. கொடியாமணக்கு - creeping aumanak
12. பற்க்கியாமணக்கு - foreign aumanak, same as papew. It is so called from its leaf
13. எலியாமணக்கு - (rat + aumanak) adul oil plant
14. ஏரிக்கரைக் காட்டாமணக்கு - (tank bund + *Jatropha curcaea*) adul oil plant same as எலியாமணக்கு
15. செவ்வாமணக்கு - red castor plant
16. மலையாமணக்கு - mountain castor plant

Note : The regular aumanakku plant is known by several names such as castor oil plant, lamp oil plant, pearl seed plant, palma christi (of the early Christians) palm tree (of Rosalind in Shakespeare), Johannah's gourd Ghandharva's hand, Kroton of the Greeks, Kiki of the Greeks and so on

ஆமணக்கு நட்டு ஆச்சா வாக்கலாகாது (சீவக. 2613, உரை)

மூலம்: அறுபதாங்கொட்டை, முத்துக்கொட்டை, கொட்டை முத்து, ஆதளம், ஆமண்டம், ஆமண்டகம்.

ம. ஆமணக்கு, க. அயிறு, அவுடல, ஆமண்ட; தெ. ஆகுநடு, ஆமிநடு, ஆமண்ட; குட. ஆளகெள, து. அலுமட; கோத. அமண்ட; தூட. மலக, பட. அலுண்ட. கொலா. ஆமெ, பிரா. ஆமண்டம்; பாவி. ஏரண்ட, எலர்ன்

Skt. āmānda, Varānda-Vrikshala Hind. Arand, erand, rēnd; Duk. Yarandi Kajchār. Arab. Shajratul-Khirvā. Para. Drakhtis-bedanjir.

[அவிழ்-அவிழா-அவிணம்-ஆவிணம்-ஆவணம் -ஆமணம்-ஆமணக்கு அவிழ் = முளையிலும் வித்து, எண்ணெய் வித்தாக மட்டும் பயன்படும் முதற்காரணம் கருதி 'அவிழ்' அடியாக இச்சொல் தோன்றியது.]

ஆமணக்குக்கொட்டை āmanaku-k-kōṭṭai, பெ. (n) கொட்டைமுத்து, ஆமணக்கு வித்து; castor seed.

[ஆமணக்கு + கொட்டை.]

ஆமணக்கு வித்து பார்க்க, see āmanaku-vitṭu

ஆமணக்குநெய் āma-naku-ney, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு வித்தினின்றும் வடிக்கும் எண்ணெய்; இது, சிற்றாமணக் கெண்ணெய் பேராமணக் கெண்ணெய் என இருவகைப்படும் இது விளக்கெரிக்கப் பயன்படுவதால் விளக்கெண்ணெய் என்றும் வழங்கும். சிற்றாமணக் கெண்ணெய் குழந்தைகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் வயிற்றுக்களிச்செலுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பச்சையெண்ணெயை ஊற்றின எண்ணெய் என்பர்

ஆமணக்கு எண்ணெய் சிறிது கசப்பு வெட்டிய முடையதாயிருந்தாலும், நீர்ச்சுருக்கு, மருத்துவேகம், மலச்சிக்கல் (முகவாதம்) (பக்கவாதம்), குளம்பம், பாண்டு, (கீல்வாய்) உதிரச்சிக்கல் முதலியற்றைக் குணப்படுத்தும். குழந்தை வளர்ப்புக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. குருதியுண் (எண்ம) எரிபுண்களுக்கும் பயன்படுத்தினால் சீமூஷிக்காது, oil extracted from castor oil seeds and can be prepared in two ways i.e. cold drawn or boiled. The small-seed oil is more useful in medicine and the large - seed oil is generally useful to provide lamp-oil. It is a well known laxative used for children as well as for adults. It has a very disagreeable nauseous taste and odour

It is used with advantage in cases of dysuria, vurselency of medicines, constipation, facial paralysis, hemiplegia, dyspepsia dropsy, rheumatism, amenorrhoea etc. It is considered a good nursing agent even like a mother in guarding the health of a child It is a safe purgative to be taken by pregnant women and, by those after delivery It is applied externally to wounds and blisters to prevent suppuration as a substitute for tincture of Iodine (என. அக.) 2. சிற்றாமணக்கு வித்தினின்றும் வடிக்கும் நெய் (நா. செ. அக.); oil ex-

tracted from small seed of the castor plant. "ஆமணக்கு நெய்யா எல்ல முண்டாம்" (முதாந்த. 153).

ம. ஆமணக்கெண்ணெய், குட. அளகெள்ளெய் மதுவ. ஆமணக்கு நெய், விளக்கெண்ணெய் முத்துக்கொட்டை எண்ணெய், கையெண்ணெய்.

[ஆமணக்கு + நெய்.]

ஆமணத்தி āmanatti, பெ. (n) மாட்டின் உடலிலிருந்து, எடுக்கும் நறுமணப் பொருள் (கோரோசனை) (நா. அ.); concretion found in the intestines of the cow yellow orpiment extracted from the bile of cattle (சர். அக)

மதுவ. ஆமெற பல்லரி, கோரோசனை

[ஆ + மணத்தி. மணம் = நறுமணம். ஆ = ஆள் (பக.)]

ஆமணத்திரம் āmanattiram, பெ. (n.) ஆமணத்தி பார்க்க see āmanatti

[ஆமணத்தி → ஆமணத்திரம்.]

ஆமதி āmad, பெ. (n.) நணடு (நாமதீப.); crab [ஒருகா. அம் = நீர். அம் → அது → அமது → ஆமமது. ஆமது → ஆமதி = நீரில்வாழுவது.]

ஆமத்திரிகை āmandiriga, பெ. (n.) இடைக்கை யென்றும் இசைக்கருவி, kind of drum. "முழு வெஃகு, கூடிநின்றிசைத்த தாமத்திரிகை" (சீலப் அரபு 1. 143)

ம. ஆமத்திரிகை

மதுவ இடக்கை, ஆவல்சீ

[ஆமுகம் = தொடக்கம். ஆமுகம் + தருகை - ஆமத்திரிகை. எய்வா இசைக்கருவிகளுக்கும் ஒரு முகமாக இசைக்கத் தொடக்கம் தந்து அடக்கியாலுமியல்பு பற்றி இப்பெயர் பெற்றது.]

கருவிகள் பல ஒருக்கிணைத்து ஆக்கிலத்தல் or chesta என்றும் தமிழில் ஆமத்திரிகை என்றும் வழங்கு - "குழல்வழி நிறை திவாரி யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைய யிளவழி தின்றது முறவே முழவொடு கூடிநின்ற திசைத்த தாமத்திரிகை" (சீலப் அரபுக்கே 3. 139-143)

அருமகதவணையாசியர் ஆமத்திரிகையாவது இடக்கை எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததால் ஆமத்திரிகை இக்கருவியின் சிறப்பியல்பாகும். ஆவல்சீ, ஆமுகம் பார்க்க, see āvaṇṇi, āmugam.

ஆமம் āmam, பெ. (n) 1. பச்சையானது; that which is raw 2. பழுக்காதது, காயாக இருப்பது, that which is unripened or unripened. 3. பாகக்கு செய்யப

படாதது, வேகாதது; that which is uncooked or raw. 4. குடவிலுள்ள குளிர்ச்சி வழுமடி (சிதம்); mucus of the intestine. 5. குடல்வழுமடி (சிதம்) பற்றிய நோய், வயிற்றுக்கடுப்பு; disease connected with the mucous in the intestines - dysentery 6. வழுமடி (சிதம்) கட்டு அல்லது வழுமடி; unassimilated chyle "விளளாத வாயம் விழுவிக்கும்" (பாலலா. 744). 7 மல வறட்சி; dry state of faecal matter in the intestines - costiveness.

ஆமம் → Skt. āma.

[அம் = நீர். அம் → ஆம் → ஆமம் = நீருள்ளது, ஈரமுள்ளது, பச்சையானது, வேகாதது, ஈரம் புலராத வழுமடி (சிதம்).]

ஆமம்² āmam, பெ. (n) 1. செரியாகை (அசீரணம்); indigestion, 'ஆமத்திற நோயு' பாதகம், (நடு 1,4,8) 2 நோய், illness, disease

[அம்முதல் = அரைபடல், செறித்தல், அமமானம் → ஆமை → ஆமம். அம்மாமை = செரியாகை.]

ஆமை² பார்க்க; see āmai.²

ஆமம்³ amam, பெ. (n) 1 தண்ணீர்நிலட்டளாகிதங்கு, water root - Asparagus racemosus. 2 காளான (பச்சு); mushroom, fungus. 3 கடலை; Bengal gram. 4. துவரை; dhol. 5. பதர் களைநடுத்த தவசம் (த சொ அக), cereals or foodgrains cleansed of impurities.

[அம் = நீர். அம் → ஆம் → ஆமம் = நீருள்ளது, பச்சையானது, பச்சையான காயகறி, கிழங்கு, பருப்பு வகைகள், தவசம் ஆகியவற்றுக்குப் பொதுப்பெயர்.]

ஆமம்⁴ āmam, பெ. (n) புளிப்பு; sourness. ஆம்பிலம் பார்க்க, see āmbilam.

[அம்புளி → ஆம்பிலி → ஆம்பிலம் → ஆமபம் → ஆமம்.]

ஆமம்⁵ āmam, பெ. (n) வெண்மை; whiteness

[அம் = நீர். அம் → ஆம். ஆமம் = நீரைப்போல் தெளித்தது, வெளிறியது, வெண்மைவானது.]

ஆமம்⁶ āmam, பெ. (n) 1. திரட்சி, கட்டி, ஆமலை, collection, crowd, bind 2 முழுமை, entirety, wholeness, completeness. 2. கைவிலங்கு (சேரநா), letters.

ம. ஆமம் (கைவிலங்கு)

[அம்முதல் = சேர்தல், திரளுதல், செறித்தல். அம் → ஆம் → ஆமம். ஆமம் = ஒன்றோடொன்று செறியச் செய்வதெனவங்கு.]

ஆமம்⁷ āmam, பெ. (n) 1. கொடித்து, தீது; that which is bad. 2. முடைநாற்றம், odour of raw flesh, stench.

[ஆமம் = பச்சையானது, வேகாதது, ஆகாதது, புளாடி, முடைநாற்றம் வீசுவது.]

ஆமம்⁸ āmam, பெ. (n) மட்டாண்டம் கடும குளா (ஆந் வ.), kin of the potters

தெ. ஆமமு, ஆமு, ஆமமு

[ஆமி → ஆமியம் → ஆமயம் → ஆமம்.]

ஆவி பார்க்க, see āvi

ஆமயம்¹ āmayam, பெ. (n) மாட்டுச்சாணம்; cow dung "அத்தலை நிலத்தை நீரா லாமயம் பூசி" (கந்தபு வில்வல, வதை 12)

[ஆ + Skt. mayā > த. ஆமயம். ஆ = ஆள் (பசு). ஆச்சாணம் பார்க்க; see ā-c-āṅṅam]

ஆமயம்² āmayam, பெ. (n) நோய், disease ஆமயந்தீராத தடியேனன் யாளாக் கொண்டார்" (தேவார 1231,1)

[அம்மாமை → ஆமை → ஆமயம்.]

ஆமை² பார்க்க, see āmai.²

ஆமயன் āmayan, பெ. (n) நோயாளி; patient, sickly person (சா அக)

ம. ஆமயன்

[ஆமயம் → ஆமயன். ஆமயம் = நோய்.]

ஆமயம்² பார்க்க, see āmayan²

ஆமரம் āmaram, பெ. (n) 1. எட்டடி மரம், tree - wax - vomica (சா அக.) 2. நெல்லிமரம்; Indian goose berry

[ஒருகா. ஆமம் + மரம் - ஆமமரம் - ஆமரம் = கோண்டிலும் மரத்தை உள்ளடக்கி வைத்திருக்கும் மரம். அம் → ஆம் = நீர், ஈரம். நெல்லிமரம் இத்திறத்தகே.]

ஆமருப்பு āmaruppu, பெ. (n) 1. கால்நடைகளின் கொம்பு, cattle's horn 2 மாட்டுக்கொம்பு; cow's horn.

[ஆ + மருப்பு. ஆ = மாடு. மருப்பு = கொம்பு. மா = விலங்கு. மா → ஆ = கால்நடை.]

ஆமல் āmal, பெ. (n) 1. மூங்கில (மலை); spiny bamboo. 2. நச்சுமூங்கில் (மலை); poison lily (சா அக)

[ஆமல் → ஆமல்.]

ஆமல்² பார்க்க, see āmal.²

ஆமலகம் āmalagam, பெ. (n) 1. நெல்லிக்கனி, country goose berry. "கையிலாமலகக் கனியொக்கு மே" (தேவா. 465,2). "மாமுனிக்கு ஞானவாயுநின்ற மதுரவாமலகத்தனை" (பாரத பழம்பொ. 3) 2 நெல்லிமரம்; country gooseberry tree. 3 பளிங்கு; crystal.

ம. ஆமலகம், க. ஆமலக, Skt. āmalaka, āmalakan, āmalaku

ஆம் + ஆலகம் = ஆமலகம் → ஆமலகம்

[அம் → ஆம் → ஆமம் → ஆமலகம். அம் = நீர் ஆமலகம் = நீர் செறித்த நெல்லிக்கனி, நாவறட்சியைப் போக்கும் நீருள்ள கனி. ஆமலகம் = நீர்போல் தெளித்த வடிவம் ஒளி வகைமுடி தன்மையும் கொண்ட பளிங்கு.]

வடமொழியில் ஆமலம் என்றும் சொல்லுக்கு வேர்மூலம் தெளிவில்லை. தமிழில் தெளிவாக வேர்மூலம் உள்ளதோடு மட்டுமன்றி, இவ் வேரின்மீது பிறந்த நூற்றக்கணக்கான கூட்டுச் சொற்களையும் தனிச் சொற்களையும் தமிழிலும் ஏனைய திரவிட மொழிகளிலும் நாட்டுமருத்துவத்திற்குத் தவும் மூலிகைப் பொருளினும் காணமுடிவதால், ஆமலம் தமிழ்ச் சொல் என்பது தெரிதற்குத் தேற்றம்.

ஆமலம் ঐমলা, பெ. (n.) தூய்மை; tidiness.
"இறையாமலம் கையாய்" (த. சொ. அக.)

[ஆம் + ஆமல + ஆமலம் = தீராத பெறும்தயமை.]

ஆமலிகை ঐমলাக பெ. (n.) புளிப்பு; sourness.

[ஆமலம் + ஆமலி + ஆமலிகை.]

ஆமலையரிசி ঐমলা-ய-ரிசி, பெ. (n.) ஆமலையரிசி (சா. அக.) a kind of grain

[சூருகா. ஆமல் + ஆமலை + அரிசி. ஆமல் = மூலகம். ஆமலையரிசி = மூலகவரிசி.]

ஆமலையரிசிக்கு ஆமலையரிசி என்று திருத்தம் காட்டிய சாய சிவம்பிள்ளையார்கள் ஆமலையரிசி என்றும் சொல்லுக்குத் தன் அகரமுதலியில் விளக்கம் தரவில்லை. ஆதலின் ஆமலையரிசிமுள்ளதன்மாத் வேறுபாட்டிற்குக்கலாம ஆமலையரிசி மூலகவரிசி வகைகளுள் ஏதேனும் ஏற்றைச் சுட்டியதாகவும் இருக்கலாம்.

ஆமலகை ঐমলা-கை, பெ. (n.) 1. கடலைப்பருப்புடன் உசிலை(மசாலை) சேர்த்து உரலிலிட்டு ஆட்டி எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற்கூட்டுக் குழம்பிற் கொதிக்க வைத்துப் பக்குவப்படுத்திய வகை; cake prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil or ghee partially and then mixed in the sauce and boiled. (சா. அக.) 2. தயிர்வகை; cake prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil and then soaked in butter milk or curd.

ம. ஆமலகை, க. ஆமலகை, ஆம்சொகை; தெ. ஆமலகை, ஆவகை, து. ஆமலகை, ஆம்சொகை.

[ஆமலாயகை + ஆமலகை = புளிப்புச் சுவைகலந்த வகை. ஆமலாயி + ஆமலகை + ஆமலகை + ஆமலகை + ஆமலகை = புளிப்பு.]

ஆமல⁴ பார்க்க, see amam⁴

ஆமலக்கம் ঐমলা-வர்க்கம், பெ. (n.) காய்கறிகளின் மீது வாங்கப்பட்ட வரிவகை, tax on market fruits (hsc)

[ஆமலம் + Skt. Varga + த. வர்க்கம். ஆமலம் = பச்சையான காய்கறிகள். Skt. varga = வகை.]

ஆமலம் ঐমলা, பெ. (n.) சிவபோற்றி (தோத்திர) வகை; hymn in praise to Śiva. "ஆமலஞ் சொலியன்பு செய்தியின்னலால்" (தேவா 233,4)

[ஓம் + ஆம் + ஆமலம் = சிவனை வழிபடுங்கால் கூறப்படும் மந்திரம், வழிபாட்டுச் செய்யுள். ஆம் +

ஆமலம் ஆமலம் + Skt. Yāmala. ஆமலம் = பெயர்று ஒட்டுதா. அபபாசம்.]

வடமொழியாளர் இருக்கு வேத காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், சிவ வழிபாட்டிற்கு வராதலின், குமரிக் கண்டதாகரிக் தொட்டு சிவ வழிபாடு தமிழர் மரபினையாய்விந்ததலின், ஆமலம் என்றும் போற்றி வழிபாடு தமிழ்நாட்டே என்பதில் ஐயமில்லை வடமொழியில் 'யா' என்றும் முதன்மை செல்லல், போதல் என்றும் பெருகினது. அதாவும் 'இவ' என்றும் தமிழ்வேரின் திரிபு.

ஆமலவாமலம், பெ. (n.) கூடியவரை, இயன்ற அளவு, to the extent possible.

ம. ஆமலவு, ஆமல.

[ஆமலம் + அளவு = ஆமலமளவு + ஆமலவு.]

ஆமா¹ ঐমা, பெ. (n.) 1. காட்டுமூடு அல்லது எருது. இது நாவாற்றடவின் சாவு நேரும் எனக் கருதப்படுவது; wild ox or cow whose lick is supposed to cause death. (சா. அக.). "கானத்திலுள்ள கலை மானினம் காட்சியாமா" (பாரத சம்பவ 47). 2. காட்டுருமை, wild buffalo, bison

[ஆ + மாள் - ஆமான + ஆமா = ஆவினைப் போன்றிருக்கும் காட்டுமீயங்கு. ஆ = மாடு. மா = மீயங்கு. ஆமான பார்க்க. see amān.]

ஆமா² ঐমা, பால் கொடுக்கும் செவிவித்தாய்; nurse engaged to suckle an infant, wet nurse.

[ஆம் + ஆம்மா - ஆம்மா + ஆமா.]

ஆமா³ ঐমা, பெ. (n.) 1. நெல்லிக்காய்; fruit of Indian goose berry. 2. கடுக்காய்ப்பழ; chebulic myrobalan galls. (சா. அக.)

[1. ஆமலகம் + ஆமா. 2. ஆமரகோளம் + ஆமகோளா + ஆமா.]

ஆமா⁴ ঐমা, செருவி (vi) ஆமம் பார்க்க, see amān. வீசகி. ஆமா

[ஆம் + ஆம் = ஆமாம் + ஆமா (கொ.வ.).]

ஆமாகோளம் ঐমাকোளம், பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க; see amarakōlam

ஆமரகோளம் ঐমারকোলা, பெ. (n.) ஆமரகோளம் பார்க்க see amāra-kōlam.

ஆமாங்கு ঐমাங்கு, பெ. (n.) 1. ஆகவேண்டிய முறை that which has to happen or become 2 தீங்கு (விபரீதம்), calamity, evil. (த. சொ. அக.)

[1. ஆமலம் + ஆங்கு - ஆமலங்கு + ஆமாங்கு 2. அழி + பாங்கு - அழிபாங்கு + அழிபாங்கு + ஆமாங்கு.]

ஆமாத்தியன் ঐমத்தியன், பெ. (n.) 1. அமைச்சன் (திவா); minister 2 அழிவுரை கூறுபவன், ooun-

senior, advisor. 3. தானரைதலைவர், chief of the army. 4. மருத்துவன்; doctor, physician

[அமைத்தல் → ஆமைத்தல் → ஆமாத்தியல்.]

அமைத்தல் = ஒன்றைச் செய்வனே செய்வதில் திறம்பட்ட பணியாற்றுவவர். அமைத்தல் = ஒழுங்குதீர்ச்செய்தல். அமைத்தல் → Skt. Āmātya அமைத்தல் → அமைச்சர்.

வடமொழியாளர் உடனிருப்பவர் எள்ளும் வேரிலும் காட்டல் பொருந்தாது. உடனிருப்பார் அமைவுறும் அமைச்சர் போன்ற பெருந்திறாளர் அல்ல என்பது வேரிலுபல.

அமைச்சர் பார்க்க, see Āmātyan

ஆயாப்போடு-நம் Āmāp-pōḍu-, 20 செ.கு.வி (v.) எதற்கும் ஒத்துக் கூறுதல் [இ.வ.], say ditto (Loc.).

[ஆம் + ஆம் - ஆமாம் + போடு - ஆமாப்போடு.]

ஆமாம் Āmām, இடம [na] ஓர் இசைவுக்குறிச்செயல், quite so, yes, indeed.

[ஆம் + ஆம் - ஆமாம்.]

ஆமாயம் Āmayam, பெ (n.) ஆமயம் பார்க்க; see Āmayam.

[ஆமயம் → ஆமாயம்.]

ஆமாயலை சோமாயலை Āmāyala-Āmāyala, பெ, (n.) யிக்க அயாச்சி; āyāśāśa fatigue (Loc.) கடுமயகாய்ச்சலால் குழந்தைக்கு ஆமாயலை சோமாயலைவாதி விட்டது [இ.வ.].

[ஒருகா. ஆமயம் → ஆமாயலை. ஆமயம் = நோய், நோயால் விளைவும் துன்பம். ஆமாயலை சோமாயலை என்பது எதுகை மரபினையச்சொல்.]

ஆயாறு Āyāru, பெ, (n.) வழிவகை, ஆகுதல் வழி, plan, device, scheme. "ஆயாறதியும் பிராபீன" (திவ். பெரிவாழ். 2, 7, 8)

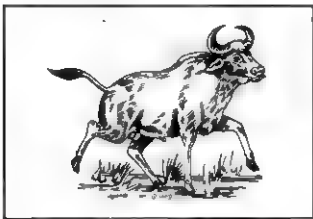
[ஆகுதல் → ஆம் + ஆறு → ஆயாறு. ஆறு = வழி, மூறை.]

ஆயாள் Āyāḷ, பெ, (n.) காட்டுமாமாடு, wild cow or ox. "அந்தாமுக் காடெலாந் திணைப்ப வாமாளினம்" (சீவக. 1902).

"ஆயாளினந் திரிந்தடஞ்சாரை" (தனிசைக. களவு 333)

ஆயா பர்க்க, see Āyā.

[ஆ + யாள்]

ஆயாள் புகலி Āyāḷ-puḷali, பெ, (n.) ஆயாள் ஏறு (குறிஞ்சி. 253); male of boe gaurus. (செ.அக)

"புறந் கோட்டமான் புகலியும் கரிநும்" (குறிஞ்சி. 253)

[ஆயாள் + புகலி]

ஆயாள்வன் Āyāḷavan, பெ (n.) சிறந்தவன்; மேலோன் (விள்.); worthy or competent person (W).

[ஒருகா. ஆகு → ஆ + மாள்வன். மாள்வன் = மாந்தன்.]

ஆயிசம் Āyīcam, பெ, (n.) 1. உணவு; food. "எனக் காமிடமாய் வருவாய்க்கொல்" (கம்பரா. கடந்ரவு 67). 2. ஊன், புலாய், meat, flesh "ஆகலின யானினிமித்தனுக்காமிடம்" (கம்பரா. கலத்தன், 24) 3. நக்ககூலி, bribes. 4. நுகர்நதருகிய பொருள்; object of enjoyment. 5. நுகர்ச்சி; enjoyment. 6. விருப்பம்; desire

Skt. amisa

[ஒருகா. அம்முதல் = அரைத்தல், தின்னுதல், வெல்லுதல், தின்னுதல், நுகர்தல், நுகர்த்தருகிய பொருள், நுகர்ச்சி. விருப்பம் அம்மு → அம்முதல் → ஆமுதல் → ஆயிசம்.]

ஆயிநாயம் Āyīnāyam, பெ, (n.) 1. ஆகமம் (சை. யி. 30); agamas, scriptures believed to be revealed by God and peculiar to Śaivism. 2. மரபுமன்றான வழக்கம்; hereditary customs. 3. மரபுவழி வரும் நல்லுரை (உபதேசம்), spiritual instruction given down the age traditionally. 4. மறை, வேதம்; the Sacred Book. (த.சொ.அக.).

[அம்மு → ஆமு → ஆயி. அம்முதல் = உண்மை, உடனொள்தல், செவிக் கொள்தல். ஆயி = செவிக் கொள்தல் அறவுரை, அறநடம். நயம் → நாயம் = நன்மை, ததி. ஆயி + நாயம்.]

ஆயிசுக்கை Āyīca-kāla, பெ (n.) கடல்நுரை; searoth. (சா.அக.)

[ஒருகா. ஆயிரம் + கலை. ஆயிரம் = வெண்ணை. வெண்கலையுடைய நிலாப்போல் நிறக்கொண்டமை பற்றி கடல் நுரை இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆயிசம்³ பர்க்க, see Āyīcam³

ஆயிரகா Āyīrakā, பெ, (n.) வெண்துள்ளி pinkish nail-dye, as opposed to செம்முள்ளி, red nail-dye.

[ஒருகா. ஆயிரம் + கா ஆயிரம் = வெண்ணை. கா = சோலை, செடிகளின் தொகுதி.]

ஆயிசம்³ பர்க்க; see Āyīcam³

ஆயிரதம் Āyīradam, பெ (n.) நாரத்தை, bitter orange

[அம் + ஆம் + இரதம். அம் = தீர். இரதம் → இரதம் = னாறு. ஆயிரதம் = தீர்ச்சாறு கொண்ட பழம்.]

ஆயிரம்¹ āmaram, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree, "ஆடல்வேலெறிதலோடுமாயிரவழுவாய்" (கந்தபுருரப். 488.). 2. புளியமரம்; tamarind tree, 3. புளிப்பு; sourness (சா அக.)

ஆயிரம்² āmaram, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness.

[அம் + ஆம் → ஆமிலம் → ஆமிரம் அம் = நீர். ஆமிலம் = நீர் வடிவானது, நீர்போல்தெளிந்திருப்பது, வெளுத்திருப்பது, வெண்மை.]

ஆயிரம்³ āmaram, பெ. (n.) 1. பலம், ஓர் எடையளவு, measure of weight. "வெவ்வேறினடரை யாயிரகுசேந்த்." (நதலவ. நதல. 3); (த.சொ.அக.)

ஒரு பலம் = 320 குன்றியளி.

[ஒருகா. ஆமிலம் → ஆமிரம் = புளிப்பு, புளியமரம், புளியங்கொட்டை, புளியங்கொட்டைகளை எடையளவாகக் கொண்ட ஒரு நிறத்தளவு]

ஆமிலம் āmilam, பெ. (n.) 1. புளிப்பு (பிழ); acidity, sourness. 2. புளியமரம் (குடா); tamarind tree. 3 புளி (நதலவ. நதல. 38) tamarind fruit.

[அம்புளி → ஆம்புளி → ஆமிலி → ஆமிலம்.]

ஆமுகம் āmugam, பெ. (n) தொடக்கம்; beginning (த.சொ.அக.)

[ஆகு + முகம் → ஆகுமுகம் → ஆமுகம்.]

ஆமுகம் āmugam, பெ (n) நந்திதேவர், the god Nandideva.

[ஆ(காளை) + முகர் முகம் → முகர் = முகத்தை உடையவர்.]

ஆமுடையான் āmudai-y-āi பெ (n) அகமுடையன் பார்க்க, see āgamudai-y-āi.

[அகமுடையான் → ஆமுடையான் (கொ.வ.).]

ஆமுடையான் āmudai-y-ān, பெ (n) அகமுடையன் பார்க்க, see āgamudai-y-ān "ஆமுடையானைக் கொன்ற அறதீவி. (பழ)".

[அகமுடையான் → ஆமுடையான்.]

ஆமுத்து āmuttu, பெ (n) ஆயின் பலவிற மிறப்பதாகக் கூறப்படும் முத்து; pearl like substance said to be derived from the teeth of a cow

[ஆ + முத்து]

ஆழர் āmūr, பெ. (n.) நல்லிக்கோடனின் ஊர் (கதி அக.); town in which the chieftain Nalliyakkōḍan lived. 2. அப்பர் பிறந்த ஊர்; Appār's birth place.

[ஒருகா. ஆ + ஊர் → ஆழர் → ஆழர். இது மூக் காலம் நாடகங்களிலுள்ளதென்றும், கோணாட்டிலுள்ள தென்னும் கூறவர்.]

ஆழர்க்குழந்தன் சாதேவனார் āmūr-k-kuvudamaṅṅ-kaṅṅevanār, பெ. (n) ஆழர் வானவளையச் சிறப்பித்துப் பாடிய கடைக்கிழகுப் புலவர் (அக நா 159); Tamil poet who praised the chieftain Āmūr Vāṅṅavan in the Sangam age

[ஆழரில் வாழ்ந்த இவர், வடமொழிப் பெயர்ப்புண்புகுத்தலால் அந்தணராயிருக்கலாம். Skt. Gaudama + Sakhāḍeva.]

ஆழர்மல்லன் āmūr-mallan, பெ. (n.) கடைக்கிழக காலத்திருந்த ஒரு பெருமகன்; Sangam noble

'இனகடும் கள்ளி னாழ றாக்கண் மய்த்துழ லுலன் மதவலி முருக்கி' (பழம். 80 - 1, 2)

ஆழர்முதலி āmūr-mudali, பெ (n) கையாசைப்பார்க்க see Kājappālan.

ஆழைப்புள்ளி āmūr-pullin, பெ. (n.) 1. ஆணத்தி பார்க்க, see āmaṅṅam. 2. கடுக்காய்ப்பூ; flower of gall, which is an excrescence found on the leaf.

[ஆ + மேல் + பூப்பூரி. ஆ = மாடு. ஆயின் வலிற்றிறநோன்றும் கோரோசையடி, ஆவலிற்றிற கலித் தருவாகும் கோரோசனை போல் கலித்துருவாகும் கடுக்காய்ப்பூவும், பூக்கி (போருத்தி) கலியம் இயல்புபற்றி ஆழைப்புள்ளி எனப்பட்டன.

ஆமை āmai, பெ. (n) நீரிலும் தரையிலும் வாழ்வதும், மேலும் கீழும் ஓடுகளுள்ளதும், நாளுக்கு காலகளைபும் தலைமையும் ஓட்டுக்குள் இழுத்துக் கொள்ள வலவதும், முட்டைகிட்டுக் குஞ்சு பொரியதும் ஆகிய ஊந்து செல்லும் உயிரி; tortoise, any land or freshwater chelonian, reptile encased in two scaly or leathery shields forming a shell from which the head and legs protrude turtle, any member of chelon or testudinata. "ஆமை உலகம் கிணறு தான (பழ)".

ஆமையின் வகைகள் :

நிலத்தமை (கரையமை), நீரமை, காட்டமை, காட்டாட: ததைச்சுண்டை ஆமை (ப), வெள்ளமை, பச்சையாட: உலவமை, கருயாமை (முறையமை)

ம ஆம. க., குட. ஆமை, தெ. தாமேறு தாட்பு. தாபேறு, து. ஏமெ, கோத ஏம; கோண் கெடுவர், உ. சேமே. தூ. ஆமி

[அம் + ஆம் + ஐ - ஆமை. அம் (ஆம்) = நீர் ஆமை = நீரில் வாழ்வது.]

ஆமை² āmai, பெ. (n.) 1. செரியாமையால் ஏறாட்டுநோய்; disease arising from indigestion 2. நோய் disease (சா அக.)

[அம்மாமை → ஆமாமை → ஆமை அம்மாமை = செரியாமை. ஆமை → Skt. āma / அம்மாமை பார்க்க, see āmamama

ஆமை ³ *Amal, பெ (n.)* அரச இலச்சினைகளுள் ஒன்று (த. சொ. அக.), one of the symbols of a king.

பல்வேறு விலங்குகளும் பறவைகளும் அரச இலச்சினைகளாக இருந்தாற்போல் ஆமைமும், ஓரசனுக்கு கொடியினங்கள் அல்லது திருச்சின்னத்தில் இலச்சினைப்பாக இருந்திருக்கலாம்.

ஆமை ⁴ *Amal, பெ (n.)* ஒருவகை மணம் (த. சொ. அக.). a kind of fragrance

[ஒருகா . நேரல் காரணமாக எழும் ஒருவகை மணத்தைக் குறித்ததாகலாம். ஆமை = நேரல் ஆமை ² பார்க்க; see Amal²]

ஆமை ⁵ *Amal, பெ (n)* பச்சையானது, பழுக்காதது, உடைக்காதது, that which is raw, unpanned, uncooked, unboiled.

[அம் → ஆம் → ஆமை]

ஆமைக்கட்டி *Amal-k-katti, பெ (n.)* காய்ச்சலுக்கு ஏற்ற மருத்துவம் செய்யாததாலும், அழிக்கடி காய்ச்சலெற்படுவதாலும், மணணீரல் கரந்து கட்டியமைப் போலத் தோற்றுவிக்கும் ஒருவகை வீக்கம்; இத்தனைக் 'காய்ச்சற்கட்டி' என்றும் கூறுவர். இது, நாட்டில், வலிதோன்றாமல் பருந்துக்களைத்து இடப்பக்கம் மந்தமான வலியை புண்டாக்கும். இது குழந்தைகளுக்குச் சில நேரங்களில் வயிற்றின பாதிப்புவு பருந்து, குணவழி ஏற்படக்காரணமாகும், the enlargement of the spleen which is the result of repeated attacks of acute congestion - chronic congestion; It is also known as 'Ague cake' It comes on so gradually and painlessly, that if it is long left unattended to, until at length the enlarged organ excites fullness, weight and dull pain in the leftside.

Some times it is so protuberant that it fills up half the cavity of the abdomen developing in children a condition known as pot-belly (சா. அக.)

[ஆமை + கட்டி. ஆமை ² பார்க்க see Amal².]

ஆமைக்கல் *Amal-k-kal, பெ (n.)* தரையிற் பதிக்கும் அறுகோணமுடைய கல்; hexagonal tile or stone for flooring.

[ஆமை + கல்.]

ஆமைச்சரம் *Amal-o-curam, பெ (n.)* சிறுபிள்ளைகளுக்கு ஆமைக்கட்டியினால் வரும் ஒருவகைக் காய்ச்சல், fever common in children due to the enlargement of the spleen - recurrent fever; relapsing fever

[ஆமை + சரம்]

ஆமைக்குலை *Amal-o-culai, பெ (n.)* செரியாமையால் தொப்புழைத் துளைத்து நடுநரம்பு உண்டாவால்

வலித்துப் புளித்த ஏப்பம், நாவடைசி, உடம்பு வெளுப்பு முதலிய குணங்களோடு கூடிய ஒருவகைக் குலைநோய்; a disease arising from intestinal indigestion. It is marked by gnoping pain in the naval region, sour belch, dryness of the tongue, bodily pain and bloodlessness - Sabbural colic.

[ஆமை + குலை]

ஆமைச்சொறி *Amal-o-cori, பெ (n.)* ஆமை உருவடைய வெண்ணிறமான தோடுமீறி, tortoise shaped white coloured animal living in the water

[ஆமை + சொறி.]

ஆமைத்தாவி *Amal-t-tavi, பெ (n.)* ஆமை வடிவில் செய்யப்பட்ட தாவி, gold tali, in turtle-shape "ஆமைத்தாவி பூண்ட" (பெரியாறு, 1, 7, 2)

ம. ஆமைத்தாவி

[ஆமை + தாவி.]

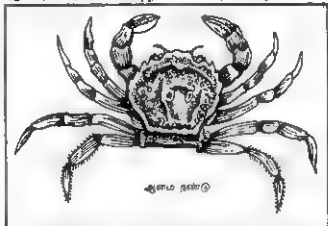
ஆமைதவழி *Amal-tavali, பெ (n.)* ஆமை நடமாட்டத்தால் ஆகாதென்று விலக்கிய நிலம்; land given up in consequence of a tortoise having crawled over it. "உடும்போடி ஆமைதவழி பற்றும்" (S.I.Iii, 35)

[ஆமை + தவழி தவழி = தவழ்த்து சென்றதால் குற்றமடந்த நிலம். தவழ + இ - தவழி. இகரம் உடைமைகுறித்த ஈறு]

ஆமைநங்கூரம் *Amal-nanguram, பெ (n.)* ஆழமில்லாக்கடற்பார்பிலை கப்பலை நிறுத்துவதற்குரிய நலகூர்ம்; a kind of anchor which is used in less deep

[ஆமை + நங்கூரம்.]

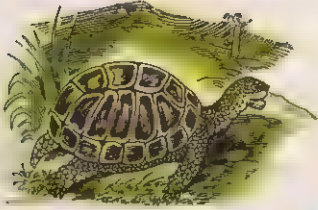
ஆமைநண்டு *Amalanandu, பெ (n.)* ஆமைமைய

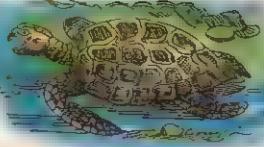
ஆமை நண்டு

போனதும் சிவந்த முடகமும் உச்சுள் நிறமும் கொண்டதும், அலைமோதும் கடற்கரையோரத்திடை வாழுவதுமாகிய ஒருவகைக்கடல் நண்டு, a sea-crab

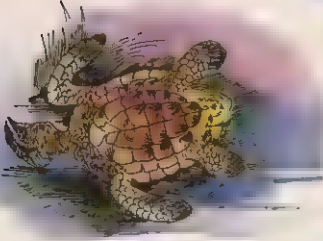
ஆமை வகைகள்:

திலத்தாமை

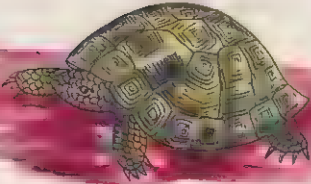
கடலாமை

நள்ளி ஆமை

நீராமை

வியாழன் ஆமை

resembling a turtle found on the sea-shore frequented by waves. It is yellow in colour with red spikes. (சா அக.)

ம. ஆமநண்டு.

[ஆமை + நண்டு.]

ஆமைநெய் āmai-nēy, பெ. (n.) ஆமைக் கொழுப்பினின்றும் காய்ச்சியெடுக்கும் நெய், oil extracted from the fat of turtles - turtle fat. "உணர்மைநெய் மூலமோட்டும்" (பதார்த்த 151)

[ஆமை + நெய்.]

ஆமைப்பலகை āmai-p-palagai, பெ. (n.) ஆமை வடிவிற்கு செய்யப்பட்ட மணை; low wooden seat, shaped like a tortoise.

ம. ஆமைப்பலகை.

[ஆமை + பலகை.]

ஆமைப்பூட்டு āmai-p-pūṭṭu, பெ. (n.) ஆமை வடிவில் செய்யப்பட்ட பூட்டு, padlock, in the shape of a turtle (W). (தஞ்சை. வற.)

ம. ஆமத்தாரு, ஆமைப்பூட்டு

[ஆமை + பூட்டு.]

ஆமைமடி āmai-maḍi, பெ. (n.) பால்சரம்புக குறைந்த பெரியமடி; big udder yielding less milk. 2 பால் நிரம்பச் சரக்கும் சிறுமடி (வி); compact udder yielding much milk (W)

[ஆமை + மடி. ஆமைமெள்ளும அடைமொழி பால் சரப்பின் மிகுதி காட்டும பருமையென்பது.]

ஆமைமுதுகோடு āmai-muṭṭuṅṅai, பெ. (n.) ஆமைபோடு பாரக்க; see āmai-y-ṅṅai.

[ஆமை + முதுகு + ஓடு.]

ஆமைமடி āmai-y-aḍi, பெ. (n.) ஆமைமீன் பாதத்தைப் போல் தோன்றும் ஒருவகைப் புண்; ulcer resembling the foot of a turtle. (சா.அக.)

[ஆமை + அடி. அடி = பாதம். ஆமைமடி = ஆமைமீன் அடிபோன்ற புண்.]

ஆமைமடிச்சிலந்திவாளை āmai-y-aḍi-c-cilandi-vāḷai, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிலந்தி நேர்யம்; syphilitic resembling the impression left by a turtle foot

[ஆமை + அடி + சிலந்தி + வாளை.]

ஆமைவாழ் āmai-yāḷi, பெ. (n.) செவ்வழி யாழ்த்திறம், a kind of lute. (W).

[ஆமை + யாழ்.]

ஆமைபோட்டுப்பொடி āmai-y-ṅṅai-p-podi, பெ. (n.) ஆமைபோட்டி என்றும் செய்த நுண் பொடி; white caecined powder prepared out of turtle - shell.

[ஆமை + ஓடு + பொடி.]

ஆமைபோடு āmai-y-ṅṅai, பெ. (n.) ஆமைமீன் முதுகோடு; shell of a tortoise called caret

[ஆமை + ஓடு.]

ஆமைவேளை āmai-vāḷai, பெ. (n.) ஆமைப்பை போன்ற உருவமுடைய வேளைமீன் (தஞ்சை.மீ.வ.). tortoise shaped sea fish

[ஆமை + வேளை.]

ஆய்¹-நல் āy-2 செ.கு.வி. (vi.) 1. நுணுகுதல், to deminish, to be reduced. "ஒய்தலாயதல். உன்னை நுணுகும்" (தொல்.சொல்.330). 2. அழகமடைதல்; to be or become beautiful. "ஆய்ந்த மோட்டினவான்" (சீவக. 2395).

க. ஆய

[ஐ → ஆய் → ஆய். ஐ = அழகு, நுணமை.]

ஆய்²-நல் āy-2. செ.கு.வி. (vi.) 1. முன்னாற்சாய்தல், முன்செலை; to lean forward, to go forward. 2. வருந்துதல், to suffer pain. "மடவாய் ஆய சிறிதவன் செல்லான்" (திணைமாலை. 17). 3. அசைதல்; to shake. "ஆய்மறியே" (திருக்கோ. 125 உரை). 4. படர்நதல், பரவுதல், உருகுதல், கலத்தல்; to spread, melt, mix. 5. வருதல், to come, arrive.

ம., க., தெ. ஆய்; து. ஆயனி, ஸ்வி. ஆய் (ஊதயம், இலாமை)

[ஊ → ஓ → ஆ (முன்செலைகருத்து) ஆ → ஆய்.]

ஆய்³-நல் āy-2 செ.கு.ந்றாவி (vi.) 1. ஆராய்தல் தேடுதல்; to search, examine, investigate. "ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான்" (குறள். 792). 2. சிந்தித்தல் (பிவ), to consider. 3. தெரிந்தெடுத்தல், to select, seek out. கீரையை ஆய்ந்தான். (உ.வ.). 4. கொண்டாடுதல்; to celebrate, to extol. "ஆயும் ஆடுதிறவாற்கு" (பு.வெ. 16). 5. பிரித்தெடுத்தல், திரட்டுதல், சேர்த்தல்; to separate, split, collect. 6. கொய்தல்; to pluck, gather. 7. காம்புகளைதல்; to nip off. 8. குத்துதல்; to stab. "அரக்கனறனைச் சூலத்திலாய்ந்தது" (தேவா.)

க. ஆய், ஆறி, து. ஆய, ஆயனி, குட. ஆய; பிரா. ஆச், மோன் ஆச்ச, உ. அஸ்க், குவி ஆசனி, குருக். ஆதா; மர். ஆதே, Pers. ac

[ஆ → ஆய். ஆ = முன்னாடகம், அசைத்தல், பிரித்தல், ஆராய்தல்.]

ஆய்⁴ āy, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. "ஆய்பொறியுமுமை" (கவித 464). 2. மென்மை; softness, tenderness. "ஆயகரும்பின கொடிக்கூரை" (புறநா 2215). 3. நுண்மை; fineness, minuteness. "ஆய்தொடி யரி-வையம்" (புறநா. 117 10) 4. சிறுமை,

smallness; "ஆய்நுதன் மடந்தை" (புறநா. 249. 10)
5. துன்பம் (அகநி.); suffering, pain

ம., க., தெ. ஆய்.

[ஐ → அய் → ஆய. ஐ = நுண்மை, அழகு, மென்மை, சிறுமை. ஈ. அசை (வருத்தம்) → அயை → அயா → ஆய் (வருத்தம்).]

ஆய்⁵ āy, பெ. (n) 1. தாய்; mother "அம்முலை நல்கிய வாயென உஉநதன்" (நூலா 35, 10). 2. பெண்கள் பெயருடன் இணைத்துச் சொல்லும் மதிப்புறச்சொல்; honorary feminine suffix. 3. பாட்டியின் தாய்; mother of grandma.

ம., க. ஆய, தெ. ஆய (பெண்பதப்பெயர்) தூ. தோய், கோத ஆய (யுள், மனைவி), குட. தாயி (பாட்டி), து. தாயி, ஆயல், ஆயி, நா அயம் (பெண்), கூ. அயி, ஐ. ஆ. ஐ. ஆ. இயல் குரு, அயோ; மா. அயம், பிரா. அய், அயி, கோண், யாய, கொண். ஆய்; சுவீ. ஈய்; சுவீ. ஆர் (தாய், மகள், உள்நிறந்தவன்); கொலா ஆய, ஒய். அய், கொய். ஆய் இந் ஆயா, வய்., ஒரி., சூச்., மரா ஆய் ஆய, சிந் ஆய உரு. பா. அசை தாய். E. ayah; port. aia ஆய், ஒயி (பெண்)

[ஐயன் (ஆ. பா) → ஐயை (பெ. பா). ஐயை → அயயை → ஆய. பெண்பால் உயர்வுப் பெயரான ஐயை → ஆய எனத் திரிந்த பின் தாய், தமக்கை, பெண், மகள், பாட்டி ஆகிய பெண்பாத் பெயர்களாலின.]

ஆய்⁶ āy, பெ. (n) 1. இடைக்குலம்; cowherd caste "மாறுபட மலைந்தாய்ப்பயட தெக்கது" (சீவக 426). 2. கூட்டமாக வாரும் ஆடுகள்; sheep

ம., க., தெ. ஆய்

[ஆ = முன்செல், சேர்தல், கூடுதல். ஆ → ஆய் = கூட்டம் கூடிவாரும்போர். ஒ. நோ: ஆய் → ஆயம் (கூட்டம்).]

ஆய்⁷ āy, பெ. (n) 1. முன்மை; front. 2. முதன்மை; first, foremost

க. ஆ; தெ. ஆய்.

[அன → ஆய் → ஆய். தெ. ஆயிலி = முதன்மையானவிடு, நடுவிடு. க. ஆதலை = முதற்பக்கம், முன்பக்கம். இச் சொல்லாட்சிகள் பழங்காலத்தில் 'ஆ' என்னுஞ் சொல் 'ஆய்' என வழங்கி வந்ததற்குச் சான்றாம்.]

ஆய்⁸ āy பெ. (n) ஒரு வள்ளல் (நற் 167); name of a philanthropic class. "ஆர்வ நன்மொழி யாயும்" (சிறுபாண. 99). 2. குடிப்பெயர் (புறநா 127), name of a clan or family

[ஆ = முதன்மை, முதன்மை. ஆ → ஆய் = முதன்மையானவன், உயர்ந்தவன், சிறப்புடையவன். ஆய்க்குடி = சிறப்புடையகுடி. ஆய் பார்த்து. see āy.]

ஆய்⁹ āy, இடை. (ind) 1. ஓர் வினைபெச்சு ஈறு; adv suff. நன்றாயப் பேசினார் (உ.வ). 2. முன்னடை ஒருமை வினைமுற்று ஈறு, pronominal term. suffixed to verb second pers. sing வந்தாய் 3 ஏவலொருமை வினைமுற்று ஈறு; Imperative term. suffixed to verb second pers. sing. "ஏகாய் இவ்வயின் நிறைவுத் தம்" (கம்பரா) 4. அருவருபைக் குறிக்கும் குறிப்புச் சொல், interjection denoting dislike ஆய் போ. (உ.வ). 5. வியப்பிடைச் சொல், interjection denoting surprise, wonder

ம., க., தெ. ஆய்.

[1. ஆயி → ஆய். உ. ஐ → ஆய. உ. ஆய் → ஆய ஆய - ஒவிக் குறிப்புச் சொல்.]

ஆய்¹⁰ āy, பெ. (n). 1. பெரிது, big ஆய்ந்த வகை. (மு.க. வீனவ. வற) 2. வலிமை, ஆற்றல், strength power 3 முயற்சி; effort ஆய்மிலாத ஆய்மிள்ளை (இ.வ. தரும.)

ம ஆய (வலிமை) க ஆய்திகெடு (வலிமை தந்து) குச் ஆய (தூணிவு, வலிமை)

[ஆ → ஆய ஆ = முன்செவற் கருத்துவேர்ச்சொல் முன் செலற்கருத்தினின்ற ஊக்கக்கருத்தும், ஊக்கக் கருத்தினின்ற வலிமைக் கருத்தும் தோன்றும். ஒ. நோ ஊங்கு → ஊக்கு → ஊக்கம். ஊ = முன்செவற் கருத்து வேர்.]

'ஆய்' வலிமை குறித்த வெச்சொல்வதின் உடல், வலுவான வரை வாரும் வாறாட்காலம் ஆயின் எனப்பட்டது ஆய் + உள். ஆய் (வலிமை) உள்ளளவும் (வாற்றான்) என இச்சொற் கூட்டு தெளிவாகப் பொருள்படுதல் காண்க.

ஆய்¹¹ āy, பெ. (n) 1. அளவு, முறை; measure, order 2 ஒருங்கு, கட்டளை; orderliness, command

க. ஆய

[ஆள் → அய → ஆய. ஆள் = நெருங்குதல், பொருத்ததல், அளவாதல், முறையாதல், ஒருங்கு படுத்துதல் ஆணை.]

ஆய்¹² āy, பெ. (n) 1. உள், மருமம் (இரகசியம்); in, inside, secret. 2. கருத்து, எண்ணம், idea, thought
ம., க., தெ. ஆய்.

[ஒருகா. அரு → அகழ → அகள் → அகய் → ஆ. அகய் = உள், உட்பகுதி, உட்கருத்து]

ஆய்¹³ āy, பெ. (n) 1. ஏந்து (வசதி); comfort. 2. பொருத்தம்; relevance. 3. இலக்கு, குறிக்கோள்; aim, goal

க., தெ. ஆய்.

[ஆ = முன்செவற் கருத்துவேர். ஆ. → ஆய் = முன்னுள்ளது, குறிக்கோள் முன்னேற்பாடானது ஏந்து (வசதி) பொருத்தம்.]

ஆய்¹⁴ āy, பெ. (n). 1. வெண்மை; whiteness. 2. வெண்மையாய் இருப்பது; that which is white.

[ஆ = மாடு. ஆய் = மாட்டின் நிறம், வெண்மை, வெண்மையாயிருக்கும் பொருள் அகலது உயிரி]

ஞ. நோ. பா = விரிதல். பாய் = விரிக்கக்கூடியதாய் இருப்பது, இ = உடைமை குறித்த ஈறு, இ -> ய் எனத் திரிந்து, பெயரூ ஆயிற்று.

யகரெய்வீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் பண்டைக்காலத்தில் இகரவற்றளவாக இருந்தன என்பதற்கு நாய் - நாடு என ஆளபட்டுள்ளமையே தக்க சான்றாகும்.

ஆய்¹⁵ āy, பெ. (n). 1. அழுக்கு; dirt. 2. பல்வி (இடக்கரடக்கு); excreta. ஆய்பிள்ளை, ஆய் குழந்தை. (குழந்தைமொழி)

[மாய் -> ஆய். மாய் = மாக, அழுக்கு]

ஆய்அண்டிரன் āy-andīraṇ, பெ. (n). 1 கடைபெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; one of the last seven philanthropic chiefs of sangam age. "ஆ அயண்டிர னடுபோ ரணைல்" (புறநா. 129.5)

[ஆய் + அண்டிரன். ஆய்⁷ பார்க்க see āy⁷; ஆன் + திறம் -> ஆண்டிறம் -> ஆண்டிறன் + அண்டிரன் - அண்டிரன் = ஆண்டிறலோன், ஆண்டகை. ஓ.நோ. 2. த. அண்டி (ஐயா) ஏழாண்டி = என்னவயயா. அட்து சம்பவண்டி = அவ்வாறு சொல்லா தீரிகள். த. ஆண்டை -> தெ. அண்டி.]

ஆய்எயினன் āy-eyinaṇ, பெ. (n) கடைக்கழகக்காலப் புரவலன் (அக நா. 148.); a sangam noble.

[ஆய்⁷ + எயினன்.]

ஆய்க்குடி āy-k-kuḍi, பெ. (n). இடைச்சேரி, ஆயர் களின் குடியிருப்பு, ஆய்பாடி; hamlet of the cowherd caste.

[ஆய + குடி. ஆய் = ஆயர்.]

ஆய்க்கருவி āy-k-karuvi, பெ. (n) மெதுவாய்ப் பறக்கும் குறுங்கருவி (நெதல்லை); tiny bird flying slowly

[ஆய் + கருவி.]

ஆய்க்குழல் āy-k-kūḷal, பெ. (n) ஆய்க்குழல் பாக்கல், see āya-k-kūḷal

[ஆயர் + குழல் - ஆய்க்குழல் -> ஆய்க்குழல்.]

ஆய்க்குடி āy-kūḍi, பெ. (n). பொதியுரைக்கார விழுவன் ஆய்வள்ளின் ஊர், native town of the philanthropic Tamil chieftain āy, on the slope of the : || Podiyama:

ஆய்ச்சை¹ āyccai, பெ. (n) விரைவு, விளையுள்ளர்சை¹ லாகம் (சொ.அக) impulse, heat வந்த ஆய்ச்சை¹ சை¹ (உரமூ.)

[ஓளுகா. பாய்ச்சல் -> ஆய்ச்சல்]

ஆய்ச்சல்² āyccal, பெ. (n) பாட்டம், முறை; turn, bout ஆய்ச்சல் ஆய்ச்சலாய் மறை பெய்கிறது (வின.)

[ஓளுகா. அச்சல் -> ஆய்ச்சல்.]

ஆய்ச்சல்³ āyccal, பெ. (n) பறிப்பு, அசைவு (கதி அக), plucking, shaking

[ஆய் -> ஆய்ச்சல்.] ஆய்³ பார்க்க; see āy³.

ஆய்ச்சாலிகம் āyccāṅgam, பெ. (n) வெண்பிளகாய், white chily - (சா அக)

[ஆ = மாடு, ஆய = மாட்டின் நிறம், வெண்மை. ஆய் + சாலிகம்.]

ஆய்ச்சி¹ āycci, பெ. (n). 1. தாய்; mother. (சுரு. 6. 14). 2. பாட்டி; grandmother. 3. மகளிரை மதிப்பு வாக அழைக்கும் விளி (இ.வ), hon. expr for woman (Loc.)

ம. ஆச்சி

[ஆய் -> ஆய்ச்சி.]

ஆய்ச்சி² āycci, பெ. (n) இடைக்குல மடந்தை, woman of cowherd caste

ம. ஆச்சி, ஆச்சியார்

[ஆய் -> ஆய்த்தி -> ஆய்ச்சி]

ஆய்த்தி பார்க்க, see āytti

ஆய்ச்சூரி āy-c-cūri, பெ. (n) வெண்கடுகு, white mustard. (சா.அக)

[ஆய். சூரி. ஆய = வெண்மை.]

ஆய்ச்சூரிகம் āyccūṅgam, பெ. (n) ஆய்ச்சூரி பார்க்க, see āyccūri

[ஆய்ச்சூரி -> ஆய்ச்சூரிகம்.]

ஆய்ச்சேவகம் āy-c-cēvagam, பெ. (n) வெள்ளெருக்கு white flowered giant swallow - wort. (சா.அக)

[ஆய் + சேவகம். ஆய = வெண்மை.]

ஆய்நூன் āyṅṅān, பெ. (n) ஆராய்பவன்; investigator (தொல். எழுத் 29 உரை)

[ஆய்நன் -> ஆய்நூன்.]

ஆய்த்தி āyṅṅā, பெ. (n) ஆயன் எனபதன் பெண்பால், இடைக்குலப் பெண்; woman of cowherd caste fem of āyan

[ஆய் -> ஆய்த்தி]

ஆய்த்தியர் āyṅṅāyār, பெ. (n) இடைச்சியர், women of cowherd caste "மாமருள் டள்ள மறைக்கண்சிற தாய்த்தியர்" (கலித். 108.46).

[ஆ -> ஆய -> ஆய்த்தி + ஆர்]

ஆய்தக் குறுக்கம் āyda-k-kurukkam, பெ. (n) (இலக்) தளக்குரிய மாத்திரையளவில் குறைந்தொலிக்கும் ஆய்தவெழுத்து; (gram) letter :: 'K' shortened in delivery when it is substituted for 'T' or 'T' before the 'n' combination, as in கல் + தீது = கஃறிது, முள் + தீது = முஃஃது and one of ten sārbeluthu, q.v. மாத்திரை குறுகிய ஆய்தம் (நள, 97, உரை).

[ஆய்தம் + குறுக்கம்.]

ஆய்தசாலை āydaśālai, பெ. (n) படைக்கலக் கொட்டில்; armoury, arsenal. "ஆயுதசாலையி லவுணர் கோன் மகன்" (கந்தபு முதனா. 20)

ம. ஆயுதசாலை, க. ஆயுதசாலை

[ஆய்தம் + சாலை.]

ஆய்தத்தொடக் குற்றியலுகரம் āyda-t-todar-k-kurriya-lugaram, பெ. (n.) ஆய்தம் மொழிக்கு ஈற்றயலாக திறக், ஈற்றில் வரும் வல்லெழுத்துகள் ஆறனுள் ஒன்றன் மேலாந்து தன மாத்திரையிற் குறைந்தொலிக்கும் உகரம், shortened 'u' which stands as a vowel with the final six hard consonants being preceded by the letter, 'ay' known as āydam

எஃகு, கஃக

[ஆய்தம் + தொடர் + குற்றியலுகரம்.]

ஆய்தத்தொடக் குற்றுகரம் āyda-t-todar-k-kurrugaram, பெ. (n.) ஆய்தத்தொடக்குற்றியலும்குறியாகக், see āyda-t-todar-k-kurriyalugaram

[ஆய்தம் + தொடர் + குற்றுகரம். குறு + உகரம் - குற்றுகரம்.]

ஆய்தநஞ்சு āydanāñcu, பெ. (n.) ஆயதம் பட்டதனால் உடம்பில் ஏற்பட்ட நஞ்சு; poison set in the system by operation (சா. அக)

[ஆய்தம் + நஞ்சு.]

ஆய்தநோட்டம் āydanōṭṭam, பெ. (n) ஆயதத்தைப் பயன்படுத்திப் புண்புரையை நோட்டமிடுதல் (பரிசோதித்தல்); examination of a wound cavity by a probe. (சா. அக)

[ஆய்தம் + நோட்டம்.]

ஆய்தப் பயன்படுத்தம் āyda-p-payanpadu-t-tam, பெ. (n.) கத்தி முதலிய கருவிகளை அறுவைமருத்துவம் செய்யும் போது உடம்பின் பகுதியில் செலுத்துதல்; use of surgical instruments in treatment. (சா. அக)

[ஆய்தம் + பயன்படுத்தல்.]

ஆய்தப்பயிற்சி āyda-p-payirci பெ. (n) படைத்துறைப் பயிற்சி, military exercise. 2. சிலம்பம் முதலியவற்றிற் பயிற்சி, practice in the art of fencing etc 3

படைக்கலம் பயில்கை, military exercise, training in the use of arms. (சா. அக)

ம. ஆய்தபிச்சு.

[ஆய்தம் + பயிற்சி.]

ஆய்தப்புள்ளி āyda-p-puṇṇi, பெ. (n.) :: என்னும் ஆய்தவெழுத்து, letter :: 'ak'. "குதியதன் முன்னர் ஆய்தப்புள்ளி" (நள. 90)

[ஆய்தம் + புள்ளி. புள்ளி = மெய்யெழுத்து. முடிபுள்ளிகளாலாய எழுத்து.]

ஆய்தப்பண்ணம் āydapannam, பெ. (n) கத்திமுதலிய கருவிகளினால் அறுத்துக் குணப்படுத்துதல், surgical operation to which the human body is subjected for curing disease, surgical treatment. (சா. அக)

[ஆய்தம் + பண்ணம்.]

ஆய்தபாணி āydaṇi, பெ. (n) கையில் ஆயதம் ஏந்தியவன், man who has weapon in his hand (சா. அக)

[ஆய்தம் + பாணி.]

ஆய்தபிள்ளைப்பேறு āyda-piṇṇai-p-pēru, பெ. (n) பிள்ளைப் பேற்றின்போது ஆய்தத்தை உட்செலுத்திக் குழந்தையை வெளிப்படுத்துதல்; child birth facilitated by the use of instruments such as forceps etc. (சா. அக)

[ஆய்தம் + பிள்ளை + பேறு.]

ஆய்தபூசை āydaṇṇai, பெ. (n) படைக்கலப் பூசைகளினி (புரட்டாசி)த் திற்கள் வளம்பிறை முதலான முதற்கொண்டு அலைமகள் கலைமகள் மலைமகள் ஆகிய முததேவியரையும் முழன்று நாளாக ஒன்பது நாள்வரை படைக்கலங்களும் பொத்தகங்களும் படைத்துச் செய்யும் பூசை. இக்காலத்துத் தொளமி (நவமி) நாளில் மட்டும் செய்யபடகுறித்து, worship of weapons, tools, books etc. on the ninth day of navaratri

[ஆய்தம் + பூசை.]

ஆய்தம் āydam, பெ. (n) சாம்பெழுத்துகளுள் ஒன்றானதும், நுணுகி ஒலிப்பதும் மெய்யெழுத்து எனக் கொள்ளப்படினும், மெய்க்குறம் உயிர்க்கு இடைப்பட்ட தன்மை யுடையமையால் தனிநிலை யென்று பெயர்பெற்றதுமன :: என்னும் ஆய்த் வெழுத்து, the letter :: so called from the ind. sntness of its sound, or form the peculiarity and minuteness of its form. It is chiefly a consonant but sometimes occurs as a vowel, yet it cannot be confounded with another letter (W)

[ஆயு → ஆய்தம். ஆய்தல் = நுணுகுதல். மொழி முதலாகாமையின் உயிரெழுத்தாகக் கொள்ளப்படாததும், உயிரெழு இடந்தந்து உயிர் மெய்யெழுத்தாக

கொள்ளப்படாததுமாயிவ ஆயந வெழுத்து ஒசை
வினாவை கருதி நுணுகி (அஃகி) ஒளித்தலின் ஆயநம்
எனப்படாது.]

ஆய்நம்² *äydam*, பெ. (n) 1 மயிரையும் இருபிளப்பாகச்
செய்யத் தகுந்தவாறு மிகு கூர்மையுடையதாகவும்,
மிகு சரிவர அமைந்ததாகவும் உள்ள அறுவை
மருத்துவக் கருவி, நுண்ணிய சிறு கத்தி; sharp
surgical instrument, knife well-shaped, well-ground and
fitted with a convenient handle. It should be so sharp
as to be capable of cutting or splitting a hair. 2
படைக்கலம்; weapon, arms. "ஆயந மனே கவித்
மானவை யெனப்பல்லு மழகுற வியற்றியும்"
(பாரதவரணன் 57) 3 துணைக்கருவி, tool, imple-
ment, instrument

ம. ஆயநம், க. ஆயந தெ. ஆயநமு. Skt. äyudha.

[ஆ - ஆய் - ஆயநம்.]

ஆயநம் = நுணுகுதல், சிறுத்தல், கூர்மையாதல். ஆய்நம் =
நுணுகக் கூரக்கட்டிட கத்தி அல்லது படைக்கலம். வட
மொழியிலுள்ள ஆயநம் என்னும் சொல் (ä-yudh) பொருக்கு
உதவும் படைக்கலம் என்னும் பொருளில் ஆளப்படுகிறது.
எளிதும் அது கூர்மையின் வழி சிறந்த தமிழ் ஆயநம் பெற்ற
திரிஷுபவே (ஆயநம் - ஆயநம்) ஆகும். போரிடத் துணையாகியும்
குறிமர், ஊரண முதலிய உயிரிகளுக்கு, பெய்யாமரை (கசயம்)
போன்ற அநிணைப் பொருள்களும் ஆயநம் (ä-yudh) என
வழங்கப் பெறாமையின், பொருக்குத் துணைக் கருவி எனப்
பொருள்படும் வடமொழி ஆயநம் வடமொழிக்கு மூலச்
சொல்லொன்று என்பதும் தெளிவாகிறது. அதுவழியே அத்திர்
(கைரிபொட்ட), சத்திரம் (கைவிடாபயவட) என்னும் இரு
வகைக்கும் ஆயநம் பொதுப் பெயராக இருந்தலும் உள்ளக.

ஆய்நம்பிழக்கமுலை *äydamipukkumalai*, பெ. (n) இருமயு
மலை; mountain containing the iron ore. (சா அக.)

[ஆயநம் + இழக்கம் + மலை.]

ஆய்நம் *äydam*, தொ. பெ. (vbl n) 1 ஆயநயல், ex-
amination. "பல்லோராய்ந்த ஞால் வெள்ளர்
கடந்தனை" (பாரத குருகுல 87). 2. காய்
முதலியவைகளைப் பிரித்தெடுத்தல், plucking cool-
ecting. 3. தெரித் தெடுத்தல்; selection. "அனையகு
கொ லாய் மயில் கொல்லோ" (குறள். 1081). 4.
சிறிதாதல்; reduction. "ஓயந லாய்தல்"
(தொல். சொல். 330). 5. வரகுத்துதல்; suffering
(திணைமாமலை. 17). 6. அகசுதல், movement
"ஆய்மறியே" (திருக்கோ 125 உரை) 7 சோதனை
செய்தல், check, search. 8 கொண்டாடுதல், celebration.
"ஆய்முடுதிற லாக்கு" (பு வெ. 4, 16)
9. கொடியதல்; cutting 10. காய்ப்பு களைதல், removing
stem. 11. குத்ததல்; piercing "அரக்கன்றனைச்
சூலத்திலாய்ந்தது" (தேவா)

ம. ஆயந, க. ஆயநெ, து. ஆயநி.

[ஆய + நம்.]

ஆய்தாவி *äy-tavi*, பெ. (n) குட்டுமலிர், crest, plume
"ஆய்தாவிடனமென" (கவிதை 56-14). 2. அழகிய
சிறகு; handsome feather

[ஆய் + மலிர்.]

ஆய்நத் தீரை *äydam-tirai*, பெ. (n) காய்புகளைத்த
தீரை, leaves from which the stems or the pedicles are
ripped off

[ஆய் - ஆய்நத் + தீரை]

ஆய்நத் வலை *äydam-valai* பெ. (n) மீன்பிடிக்கும்
பெருங்கண் வலை; a kind of fishing net with loose
holes. (முகவ. மீன்வ.)

[ஆய் - பெரியது. ஆய் - ஆயநத் + வலை.]

ஆய்நதுவார் காத்நி *äyduyar kändi* பெ. (n) கற்காவி,
(Stone-ochre) red ochre which contains much oxide
of iron (சா அக.)

[ஆயநது + உயர் + காத்நி]

ஆய்நதுவார் காத்நி *äyduyar kändi*, பெ. (n) ஆய்நதுவார் காத்நி
பாக்க; see äyduyar-kändi

ஆய்நதோர் *äyndör*, பெ. (n) 1. அறிஞர் (திவா), wise
men, those who have studied deeply. 2. புலவர்
(த சொ அக), poets, scholars

[ஆய் - ஆய்நதோர்]

ஆய்நதம் *äy-nalam*, பெ. (n) 1. அழகிய நலம்
(ஐயர்குறு); loveliness. 2. மெலிந்த அழகு (ஐயர்குறு)
grace, elegance

[ஆய் + நலம்.]

ஆய்நதல் *äy-nudal*, பெ. (n) அழகுறைந்த தெற்றி
(ஐயர்குறு), lovely forehead

[ஆய் + நுதல்.]

ஆய்ந்பாடி *äy-npadi*, பெ. (n) ஆய்ந்பாடி, இடையநர்
hamlet inhabited by cowherds. "சீமல்குட
ஆய்ந்பாடி செல்வச் சிறுயீர்க்கான்" (திருப்பா. 1)

ம. ஆய்ந்பாடி, ஆய்ந்பாடி

[ஆய் + பாடி.]

ஆய்ந்பு *äyppu*, பெ. (n) 1. அசெய்பு (கதி. அக),
movement. 2 வீச்சு (கதி அக); blowing, throwing
3. அடி சுருங்குதல், being reduced in circumstances.
power, energies. "தேய்ப்புண்டவழம் சில சில
களை யாலாய்ப் புண்டவனும்" (கம்பரா அதிகா
10). 4. வரகுத்தம்; sorrow

[ஆய் - ஆய்ப்பு]

ஆய்ப் *äybu*, வி. எ. (adv) (இலக்) செய்பென்னும்
வாய்பாட்டான் வந்த வாய்ப் பென்னும் இறந்தகால
வினையெசைம் (கதி அக), adv. having searched

[ஆய் - ஆய்ப்]

ஆய்மகையி-magal பெ. (n.) இடைக்குலப்பெண்; cowherd-
deess.

[ஆய் + மகை.]

ஆய்மகன் āy-magan, பெ. (n.) இடைவன்; cowherd.

[ஆய் + மகன்]

ஆய்மதி āy-madi, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவு (கதி. அக.);
intelligence. 2. ஒளியற்ற நிலவு (த.சொ. அக.); dull
moon "ஆய்மதி மொய்கொள் பூமி முளைப்பது
போலவே" (சிந்தா. 345).

[ஆய் + மதி]

ஆய்மயில் āy-mai, பெ (n) 1. அழகிய மயில், beautiful
peacock. "ஆணங்கு கொல் ஆய்மயில் கொல்லோ"
(குறள். 1081). 2. விசை குறைந்த மயில் (த.சொ.
அக.). "ஆய்மயில் மதுகை தள்ளா லாய்மயி லூரு
மாய்க்கண்" (சிந்தா. நாமக. 270).

[ஆய் + மயில்]

ஆய்மலர் āy-malar, பெ. (n.) 1. நாமரை மலர்; lotus
flower. 2. தெரிந்தெடுத்த மலர்; chosen or choicest
flower (கதி. அக.). 3. காம்பு களைந்த மலர்; flower
from which the pedicle is nipped off. (சா.அக.).

[ஆய் + மலர்.]

ஆய்மை āy-mai, பெ. (n) 1. ஆராயுதன்மை; spirit of
investigation. "ஆய்மையின் மந்திரத்திறுளாம"
(கம்பரா. சடாயுகா. 5). 2. நுண்ணிய பொருள்,
subtle meaning. (திருவாலவா. நகர. 11).

ஆய்வா¹ (வரு)-தல் āy-vā-, 18 செ. கு. வி. (v.i.) 1. கூடி
வருதல், மேம்பட்டு வருதல் (இ.வ.); to bring good
luck (Loc.) ஆய்வந்த வீடு (தருமபுரி).

[ஆய் + வா - ஆவொ - ஆய்வா (கொ. வ.)

-ஆவொ - தல் பார்க்க; ௯௯ āy-vā-.]

ஆய்வா² (வரு)-தல் āy-vā-, 15 செ. குன்றாவி (vt)
ஆராய்தல்; to investigate, scrutinise, do research in.
"தண்டமிழாய்வந்திலார்" (பரிபா. 9. 25)

[ஆய் + வா.]

ஆய்விடு-தல் āy-viḍu-, 18. செ. குன்றாவி. (v.t.)
ஆராய்தல்; to investigate, scrutinise. "தாங்கித்தேடி
யாய்விட்டுப் பிரமளமு" (திருவிளை விருத்த 29).

[ஆய் + விடு.]

ஆய்வு āyvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்கை; critical study,
investigation, research, "ஆய்வுரும் பெருவலி யரக்கர்
நாமமே" (கம்பரா. ஆரணி. அகத்தி. 5). 2. அகலம்
(திவா.); width, breadth. 3. நுணுக்கம், minuteness,

diminution, reduction 4. வருத்தம், distress, suffering
5. அழகு; beauty.

[ஆய் - ஆய்வு]

ஆய்வுளி āyvu, பெ. (n.) மின்கடத்தியில் மின்னோட்ட
முள்ளதா வென்பதையறிவுதவும் சிறு கருவி,
tester.

[ஆய் + ஒளி.]

ஆய்வை āyvai, பெ. (n) தூயிலிடம் (பிர்.); sleeping
place.

[ஆய் - ஆய்வை.]

ஆய்க்கட்டு āy-k-kattu, பெ (n) 1. குளப்புரவு (C.G.)
entire extent of land irrigated by a tank. 2 சிற்றூரின்
மொத்த நில அளவுக்கணக்கு (C.G.); measurement
of land determining the boundaries of a village, old
settlement register 3. பொய்மொழி (வின.), deceitful
fabrication, false statement (W).

[ஒருகா. ஆய்க் கட்டு - ஆய்க்கட்டு, கட்டு = பரப்பு
ஆய்க் = மொத்தமான. ஆய்க்கட்டு = மொத்தப்
பரப்பளவு 3. ஆய்க்கட்டு = முழுமையான
கட்டுக்கதை, பொய்.]

ஆய்க்கட்டு மானியம் āy-k-kattu māṇiyam, பெ. (n)
அரசினர் வழங்கிய உரிமைப் பட்டடத்தின்
வண்ணம் பணமாகப் பெறும் மேரை; money al-
lowance claimed under Government sanads (RT).

[ஆய்க்கட்டு + மானியம்.]

ஆய்க்கம் āyakkam, பெ (n) மொத்த வெண் (இவ),
total number (Loc.).

[ஆய் - ஆய்க்கம்.]

ஆய்க்கர் āyakkar, பெ. (n) சிற்றூர்ப் பொதுப்
பணியாளருள் மேரை பெறும் தகுதியுடையவர்கள்;
class of village servants who for their services to the
village community, are entitled to a portion of the crop
(RT)

[ஆயம் - ஆய்க்கர். ஆயம் = விளைச்சல், வருவாய்.]

ஆய்க்கல் āyakkal, பெ. (n) காரக்கல், ஆய்க்கல் = a
kind of caustic mineral stone (W).

[ஆய் + கல் - ஆய்க்கல் - ஆய்க்கல்]

ஆய்க்காரன் āyakkaran, பெ (n.) வரிவாங்குபவன்,
tax-collector 2. (கிறித்) விடுதியின் உரிமையாளர்,
publican (செ. அக)

[ஆயம் + காரன்]

ஆயக்காரி āyakkārī, பெ. (n.) விலைமகன், பொது மகன்; whore. "கொள்ளுமாயக் காரிகள்" (திருப்ப. 571).

[ஆயம் = வருவாய். ஆயம் → ஆயக்காரி]

ஆயக்கால் āyakkāḷi, பெ. (n.) 1. பலலாக்கு, ஊலலத்திற்குமேலிருந்து சப்பரம் போன்றவற்றைச் சுமந்து செல்வோர் சிதிது நேரம் முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்த உதவும், அணிகம் (வாகனம்) தாங்கும் கவைத்த முட்டுக்கால்; குத்தக்கால்; forked stick on which a palanquin or the vehicle of an idol may rest when carried in procession through the streets. 2. முட்டுக் கொடுக்க உதவும் கட்டை, முட்டுக்கால்; prop to a wall or roof.

[ஆய் = வளிமை ஆய் → ஆய + கால் ஆயக்கால்.]

ஆயக்குழல் āyakkūḷal, பெ. (n.) புல்லாங்குழல் (புதுவை); flute of the cowherds (Pond).

ம. ஆயக்குழல்

[ஆயர் + குழல் - ஆயர்குழல் → ஆயக்குழல்.]

ஆயக்கோல் āyakkōḷi, பெ. (n.) ஆயக்கால் பார்க்க; see āyakkāḷi.

[ஆயக்கால் → ஆயக்கோல்.]

ஆயக்காவடி āyakkāvāḍi, பெ. (n.) சங்கத்துறை (விளி.); customs office (W).

[ஆயம் + சாவடி. ஆயம் = வரி.]

ஆயசம் āyasaṁ, பெ. (n.) 1. இரும்பு; iron, ferrus. 2. இரும்புக்கருவி, iron weapon. 3. இரும்புச்சட்டை; iron clothing (த சொ அக)

ம. ஆயச

[ஒருகா. ஆயம் → ஆயசம்.]

ஆயத்தப்படு-நல் āyatta-p-paḍu-, 20 செ கு.வி. (v.i.) அணியமாதல், (தயாராதல்) (கதி. அக.); to get ready

[ஆயத்தம் + படு]

ஆயத்தம்¹ āyattam, பெ. (n.) 1. கூர்மை, sharpness. 2 சீற்றம்; anger. 3. தள்ளுகை; rejection.

[ஆய்⁷ → ஆயத்தம்]

த. ஆயத்தம் > Skt. ayasta.

ஆயத்தம்² āyattam, பெ. (n.) 1. முன்னேற்பாடு, preparedness. 2. அணியம் (தயார்); readiness. "மோக்குமுன் வாலுக்கெழற் காயத்த மெள்ளின்" (தலைவ.பாயிர.43). 3. போருக்கு அணியமாயிருத்தல், warlike preparation, equipment (கம்பரா குமடக 77). 4. முயற்சி (த சொ அக); effort, perseverance

தெ. ஆயத்தம்; தி. ம. ஆயத்த

[ஆய்? → ஆயத்தம்.]

ஆயத்தம்³ āyattam, பெ. (n.) (இசை) இசைக் கிளையில் ஒன்று (பெரியடி. ஆளாய. 26 உரை). (Mus) musical mode

[ஒருகா. ஆயம் = நுண்மை, மென்மை. ஆயம் → ஆயத்தம் = நுண்ணிய இசை வகை.]

ஆயத்தலம்¹ āyattalam, பெ. (n.) ஆயத்துறை, customs department. 2. சங்கச்சாவடி (விளி.); customs office (W).

[ஆயம் + தலம். ஆயம் - வருவாய், வரி, வரி தண்டம் துறை. Skt. sthala. > த. தலம்.]

ஆயத்தலம்² āyattalam, பெ. (n.) உடம்பில் மருமப்பகுதி; vital part of body.

தெ. ஆயறு

[ஆயம் + தலம். ஆயம் = மென்மை. Skt. sthala > த. தலம்.]

ஆயத்தன் āyattan, பெ. (n.) 1. அடிப்பட்டவன்; experienced person. 2. கூடையுள்ளவன்; intelligent man. 3. தள்ளப்பட்டவன் (சுப்த. கற்ப); one who is neglected or rejected

[ஆயத்தம் → ஆயத்தன்.]

ஆயத்தார் āyattār, பெ. (n.) தோழியர் கூட்டம்; female companions, female attendants of a lady. "ஒங்கிய வாயத்தாரு மேறினா ருடனத் தினடேர்" (திருவிளை திருமணப் 8)

[ஆயம் → ஆயத்தார்.]

ஆயத்தி āyathi, பெ. (n.) 1. நாள்; day 2. எல்லை boundary. 3. அன்பு; affection 4. வலி strength 5 தன வயப்படுத்தும் திறன்; power of fascinating (செ. அக) 6 நன்னடை, good conduct 7 நீள length (த சொ. அக)

க. ஆதி

[ஆயம் → ஆயத்தி]

ஆயத்தம் *āyatt(u)-yittal*, தொ.பெ. (vt.n.) தலை விசையப் பாங்கி முதலிய மகளிர் கூட்டத்தில் விடுதல்; leaving the heroine to the company of lady attendants.

[ஆயம் + அத்து + உய்த்தல். ஆயம் = தொழியர்கூட்டம். 'அத்து' சாரியை. உய்த்தல் = செலுத்துதல், செல்ல விடுதல்.]

ஆயத்துறை *āya-t-turai*, பெ. (n.) தீவைத்தறை (சங்கச்சாவடி); custom house, place where tolls are collected. "ஆயத்துறைநிற் பிறந்தந்தணர் பால் குடித்து" (தளிப்பா. ii. 16, 34)

[ஆயம் + துறை.]

ஆயதம் *āyadam*, பெ. (n.) 1. உகலங்குறைந்து நீளம் கூடியிருக்கும் வடிவம், oblong rectangle. 2. நீளம் (குறி.); length. 3. அளவிற்பெருமை; big in magnitude.

[ஆ + ஆய்⁷ → ஆயத்தம் → ஆயதம்.]

ஆயதி *āyadi*, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை, connection fitting. 2. வருங்காலம்; future. 3. நீளம்; length. 4. பெருமை, மேம்பாடு, dignity (செ. அக.) 5. அடைதல், reaching. 6. சந்திப்பு; junction, meeting. 7. மனவடக்கம்; politeness. (தா.சொ. அக.). 8. மனைவி; wife.

[ஆயத்தி → ஆயதி.]

ஆயத்துக்குள்ளே மாயம் *āyattu-k-kulāi-māyam*, பெ. (n.) சிறுவாணிகத்தில் கிடைத்த சிறு ஊதியம் (சுதி. அக.); small gain in a small trade.

[ஆயம் + அத்து + கு + உள்ளே + மாயம்.]

ஆயம் = வருவாய்.

ஆயந்தி *āyandi*, பெ. (n.) தமையன் மனைவி (இ.வ.); elder brother's wife (Loc.).

[ஒருகா. ஐயன் + தேவி → ஐயந்தேவி → ஆயந்தேவி → ஆயந்தி.]

ஆயந்தி-ந்தல் *āyan-nir-*, 4 செ. கு. வி. (vt.) வரி செலுத்துதல்; to pay toll or duty (R.)

[ஆயம் + தி.]

ஆயப்பாலை ¹ *āya-p-palai*, பெ. (n.) (இசை). நால் வகைப் பாலைகள் ஒன்று, one of the four modes of the ancient Tamil music. அது 'ஆயஞ் சதூரந்

திரிகோணம் வட்டமெனப் - பாய தான்கும் பாலைபாகும் எனபதனாற பெறப்படும' (சிலப். 17, ஆய்ச்சியர். எடுத்துக்காட்டு - உரை, பக். 4052).

[ஆயம் + பாலை (ஆயம் = செவ்வகம்).]

ஆயப்பாலை ² *āya-p-palai*, பெ. (n.) கொடிப்பாலை; green wax-flower (சா. அக.)

[ஆயம் + பாலை.]

ஆயப்பொருத்தம் *āya-p-poruttam*, பெ. (n.) மனைபொருத்தங்களுள் ஒரமைப்பு; one of the points of suitability in designing a house according to traditional practice

[ஆயம் + பொருத்தம்.]

மனைவின் தீன அகலங்களைப் பெருக்கி வந்த குழியை எட்டால் வருக்க மீதி என் ஆயமாகும். எட்டால் வருக்க மீதி இல்லை எனில் மிகுதி எட்டு என்று கொண்டு பலன்காண வேண்டும். கரு. ஆயம், புற. ஆயம், சிங்க ஆயம், கவளை ஆயம், சுப ஆயம், ஊக்கை ஆயம், யானை ஆயம், கருதை ஆயம் என எட்டாகும். இவற்றில் 1, 3, 5 நன்றம். (மனைநூல்.) ஆயம் ஈக்கல். see āyam.

ஆயம் ¹ *āyam*, பெ. (n.) 1. நீளம்; length. (அக. நி.). 2. மக்கள் தொகுதி, கூட்டம்; crowd of people. "ஆயமெல்லாமது சொல்லிப் போக" (நீலகேசி, 2), "வெறபராயமோடி" (பெரியபு. கண்ண. 77). 3. தோழி, தோழியர் கூட்டம்; female attendants of a lady. "குருடை யாயத்தை நீக்கும் விதி" (திருக்கோ. 7). 4. மாட்டுமந்தை, herd of cows. (சிலப் 17 உரைப்பாட்டுமடை 5)

ம. ஆய, க ஆய், து ஆய்; கு. ஆய், பர் ஆர், கோண். ஆகாணா, கூ. ஆச்சு, குவி. ஆத. மா. ஆதெ, குருக். ஆத. மா ஆதெ.

[ஆ = ஆயம். ஆ = முன்செலுதல் கருத்துவேர், முன்செல்ல, கூடுதல், திரகுதல் பொருளில், இச்சொல் ஸூட்டபொருடும்.]

ஆயம் ² *āyam*, பெ. (n.) ¹ 34 விரல் (அங்குலம்) ஆழமுள்ள குழி (சர்வா. சித். பக். 21); ² 34" deep standard of measurement. 2. மந்தணம் (இரகசியம்) secret. "உன்னாலல்லத, அவ்வாயம் வெளிப் பட்டிருக்குமோ" (குருபு. 126). 3. உடம்பின் மருமமான பகுதி; most delicate part of the body. பறவையை ஆயம் பாந்து அடித்தான் (உ. வ.)

ம. ஆயம்; க. து ஆய, தெ. ஆபு

[ஒருகா. ஆயம் = ஆயம்.]

ஆயம்³ āyam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. (திவ் பெருமாள், 6, 4, வியா.) 2. தேட்டம், தேடிய செல்வம்; money earned. (த. சொ. அக.)

க. ஆய.

[ஆயம் = சுடுதல், திரளுதல், திரட்டிய செல்வம், பொன்.]

ஆயம்⁴ āyam, பெ. (n.) 1. வருவாய்; income, revenue "பொருளாயம் போஷம் புறமே படும்" (குறள் 933). 2. ஊதியம் (த. சொ. அக.) (இலாபம்); gain, profit. 3. வரவு; income, receipt.

ம. ஆயம்; க. ஆய, தெ. ஆயமு. Skt. āya; மரஃ. ஆய.

[ஆய் → ஆயம். ஆய்தல் = சேர்த்தல், திரட்டல், வரிவாங்குதல், தண்டித்தல். ஆயம் = தண்டிய பணம்.]

ஆயம்⁵ āyam, பெ. (n.) வருத்தம், distress, suffering affliction. "ஆயமின்றிப்போ யன்டமான் வதற்கு" (தேவா. 648, 7).

[ஆய் → ஆயம். ஆய்தல் = நுணுகுதல், சிறுத்தல், குறைபடல், துன்புறல்.]

ஆயம்⁶ āyam, பெ. (n.) 1. குடியிறை (பிங்) சுங்கம். tax, toll. "இந்நேரமென்றிலை யுடற் சமைய தாகவு மெடுத்தாலிறக்க வென்றே யெய்கெங்கு மொரு தீனவை யரய முண்டாயினும்" (தாயு. சுகவாசி 5) 2. கடத்தக்கூலி; transport charge. 3. நாய ஆட்டக்காய்; நாய எண் அல்லது பணையம். chessman, dice, wager. 'உருளாயம் ஓவாத் கூற்றிற் பொருளாயம் போஷம் புறமே படும்" (குறள். 933) ஆயத்திற்கஞ்சி ஆற்றில் நீந்தினது போல் (பழ)

[தாயம் - ஆயம். வ. ஆய. (இ.வ.)]

ஆயம்⁷ āyam, பெ. (n) தாய்; mother

ம. ஆயம், மரஃ. ஆய.

[ஒருகா. ஐயை → ஆய் → ஆயம். ஐயன் (ஆ.பா.)

→ ஐயை (பெ.பா.) ஐயன் = தந்தை (கொங். வ.)]

ஆயம்⁸ āyam, பெ. (n) 1. குதுகருவி, dice 2. குதாட்டம், கவறு; gambling. "அடையாவா மாயங் கொளின்" (குறள். 939). 3. கவற்றிறநாயம், cast of dice in a game. (கலித். 136, 5)

ம. ஆயம்.

[ஆயம் = சுட்டம், தொகுதி, கூடியிருந்து ஆடும் ஆட்டம்]

ஆயம்⁹ āyam, பெ. (n) அகலத்தினும் மிகவும் அதிகமான தீனம், oblong

க. ஆய.

[ஆய் → முன்செலற்கருத்து வேர், ஆய் → ஆயம் (நீகுதல்).]

ஆயம்¹⁰ āyam, பெ. (n) 1. மல்லரி (பம்பை மேளம்) (கதி அக.); a kind of drum 2. மேகம், cloud.

[ஆய்தல் = நுணுகுதல், நுணுகி ஒலித்தல். ஆயம் = இன்சியம், மேகம்.]

ஆயம்¹¹ āyam, பெ. (n.) 1. வழக்கமாக ஆண்டுதோறும் மாதந்தோறும் நாடோறும் அரசனுக்குரியவாக வரும் பொன், ஆநிறை, தெல், குதிரை முதலிய வரவு (கக்கிரத்.); routine income of a king. in the form of cattle, gold, horses, paddy etc. (அ.பி சித்.) 2 சிற்றூர் பணியாளர்க்குத் தரப்படும் தவசம், food grains given to the village servants after harvest

ம. ஆயம், க., து. ஆய, தெ. ஆயமு.

[ஆய + அம்]

ஆயம்¹² āyam, பெ. (n) வழக்கம் (கதி அக.); custom, habit. 2. முறை; order. 3 ஒழுங்கு; regularity 4 விளத்தம் (விவாய்), details, particulars.

க. ஆய, தெ. ஆயமு.

[ஐ = அழகு, ஐ → ஆயம் = அழகு, ஒழுங்கு, முறை, வழக்கம்.]

ஆயம்¹³ āyam, பெ. (n.) உதயத்துக்குப் பதினோராய் மிடாசிய ஓரை, ஊதியம் பெருகுதற்கடையாளமாகிய இடம்; 11th asterism of the Zodiac

ம. ஆயம்

[ஆய + அம்]

உதயத் தன்முடையே பிறு பொன்னோழமையகவு சிதைவ் பகை பெண்டிர் தேயவறுஞ்சாவு செழும

பண்ணிய

விதமொன்றியகன்ம மாயம் வியமெனது மாதிரன்மு விதமொன்றிய வோடை பெரெனச் சான்றோர் விதித்தனரே

(விநாய மர. 3. 4)

ஆயம்¹⁴ āyam, பெ. (n.) வில்லின் நாண்; bow-string

[ஆயம் = நீட்சி, தீனமான நாண்]

ஆயம்¹⁵ āyam, பெ. (n.) 1. பயன்; benefit 2 பேறு boon. "முனியாயமாய தமிழ்" (மருதூரத். 79) 3 அமராதம், appointment

க. ஆய

[ஆகு → ஆகம் → ஆயம் → ஆயம்.]

ஆயம்¹⁶ āyam, பெ. (n) 1 கடமை (இ.வ.); duty, obligation (Loc.). அவளாயத்தை அவன் கழித்து விட்டான் (உ.வ). 2. முயற்சி; preserverance. 3 வலிமை, திறமை, ஆற்றல்; power, talent strength

க. ஆய

[ஆய் → ஆயம் = வலிமை, வலிமையொடு செய்யும் தொழில் திறன்]

ஆயம் ¹⁷ āyam, பெ (n) வெண்மை, white.

[ஆ - ஆயம்]

ஆயம் ¹⁸ āyam, பெ. (n.) வகுக்கப்பட்ட எண்ணின் மீதி; remainder after dividing a number

[அழியம் = ஆயம். அழியம் = எஞ்சியது.]

ஆயமலர் āyamalar, பெ. (n.) தாமரை; lotus. (சா அக.)

[ஆம் = வெண்மை. ஆயமலர் = வெண்டாமரை.]

ஆயமானம் āyamānam, பெ (n) 1. உயிரிழை; vital part. 2. மந்தனம் (இரகசியம்); secret.

[ஆயம் → ஆயமானம்.]

ஆயமேரை āyamērai, பெ. (n.) சிற்றூர் பணியாளர்க்குத் தரும் தவசம், portion of the crop assigned to the village servants, at harvest time (RT)

[ஆயம் + மேரை.]

ஆயர் āyar, பெ. (n.) இடையர்; people of cow herd caste.

"ஆயர் வேட்டுவ ராடு உத்திணைப்பெயர்" (தொல். பொருள். அகத். 23).

ம. ஆயர்.

[ஆயம் → ஆயர்.]

ஆயர்குலம் āyar-kulam, பெ. (n.) இடையர்குலம், cowherd caste.

ஆய்ப்பாடி āyar-pāḍi, பெ (n) இடையருர்; village of the cowherds. "ஆநிரை புரக்கு மா யாடியி லொளித்து வைரும்" (கடம்பு. கண்ணனவ. 17).

ம. ஆய்ப்பாடி.

[ஆயர் + பாடி.]

ஆய்பிரான் āyar-piraṇ, பெ. (n.) கண்ணன்; Lord Krishna.

[ஆயர் + (பெருமான்) பிரான்.]

ஆயல் ¹ āyal, பெ. (n) 1 ஆராய்தல், research, examination,

scrutiny "ஆயோதனத்துக்குறி நைமகளாயந்நார்"

(பாரத. வெளிப்பா. 30). 2. நுண்மை; minuteness.

3. தெரிதல்; knowing, learning. 4. தெளிதல்,

clearing, comprehension. 5. உழக்கத்திலிருந்தல்

(திரயனித்தல்); being in meditation

[ஆய் → ஆயல்.]

ஆயல் ² āyal, பெ. (n) 1. பறித்தல், plucking, cutting,

collecting. 2. களைந்துவிடுதல், removal, taking away,

3. தெரிந்தெடுத்தல்; selection.

[ஆய் → ஆயல்.]

ஆயலோட்டல் āya-lōḍḍal, தொ.பெ. (vbi n) பயிர் விளைந்த நிலத்தில் மகளிர் பறவைகளை

வெருட்டுதல், scaring away birds from the crops, by women shouting

[ஒருகா. 'ஆயோ' என ஒலி யெழுப்பிப் பறவைகளை விரட்டுதலாக வந்த விளையாகலாம். ஆயோ + ஒட்டல் - ஆயலோட்டல்.]

ஆயவன் ¹ āyavan, பெ. (n) 1. ஆவன்; he, that man

"நெற்றி நாட்டத்தாலாவவன் கடருதலியோர்"

மதலையாயமாவானே யினான்' (கந்தபு துணைவர்.

2.). 2. அத்தகையவன்; such a one, 'ஆயவனோர்

பகல்' (கம்பரா? திருவவ. 1)

ம. ஆயவன், தெ. ஆயவன்.

[ஆ (சேய்மைக்கட்டு) + அவன் - ஆயவன்.]

ஆயவன் ² āyavan, பெ. (n) வலுவள்ளவன், strong man

ம. ஆயவன்

[ஆவ + அவன் - ஆயவன்.]

ஆயவியம் āya-viyam, பெ (n) ஆயச்செலவு பாரீக்க.

see āya-c-elavu.

[ஆயம் + Skt. viyam.]

ஆயன் āyan, பெ. (n.) இடையன்; cow keeper of the

cowherd caste, herdsman. 2. கண்ணன்; name of

Krishna, as a herdsman - ninth incarnation of Viṣṇu.

[ஆ → ஆயன். 'அன்' ஆண்பாலிற்று. ஆ = மாடு (பக.)]

ஆய ¹ āya, பெ. (n) காஞ்சிமரம். இலைகளைட்டு

பெரிதாக வளரும் இம்மரத்தின் இலைகளை

வதக்கிக் கட்டிக்கு வைத்துக் கட்டுவர். இதன்

வித்திலினையு எனனெய் எடுக்கப்படும்; Holoptelea

integriifolia alias Elums integriifolia. It is a large

tree with dense dark green foliage. Crushed leaves are

applied to boils and an oil is extracted from the seeds.

[ஆய் → ஆயா.]

ஆயா ² āyā, பெ. (n.) பாட்டி; grand mother 2. செவிவி

(கொ. வ); nurse, lady's chamber maid (Colloq).

ம. ஆய. க. ஆமி (அயா), கொலா, அய், ஆய, சீசா. ஆய

(அயம்) Port. sa.

Hiṇḍ. āya (waiting woman maid) Beng. ayi, ayi, aṇḍ,

āyi, Mar. āgi

[ஆயா → ஆயா. ஆயா என்பது வினிவடிவம் இது

இன்று உலகவழக்கில் வழங்காமைதி பெற்று எழுவாயாக

வழங்கிவருகிறது என்பதும் ஏலாது. ஆயான் என்னும்

எழுவாய் கொச்சைவழக்கில் ஈறு குறைந்து நின்றவின்

'ஆயா' எழுவாயேயாம்.]

ஆயன் பாரீக்க, see āyal

ஆயாசம்¹ āyāśam, பெ. (n.) 1. களைப்பு; fatigue, weariness. எனக்கு ஆயாசமாயிருக்கிறது (உ.வ.). 2. மனவருத்தம் (கொ.வ.); mental worry. நான் சொன்னது உனக்கு ஆயாசமாயிருக்கிறதா? 3. துயரம்; distress. அந்தச் செயல ஆயாசம் மிக அதிகம் (உ.வ) 4. இளைப்பு; emaciation.

Skt. ā-yāsa. ம. ஆயாசம்.

[ஆயா → ஆயா → ஆயாசம். ஆயா = களைப்பு, வருத்தம், துன்பம். ஆயாயம் பார்க்க; see āyāyam.]

ஆயாசம்² āyāśam, பெ (n) முயற்சி (த சொ அக); effort, exertion, earnestness.

[ஆயா → ஆயா → ஆயாசம். ஆயாயம் பார்க்க. see āyāyam வருத்தத்தைக் குறிக்கும் 'ஆயா' விளிநறு வருத்தச் செயலும் உழைப்பாயிவ முயற்சிவும் 'ஆயாசம்' எனப் பட்டது.]

ஆயாதி āyādi, பெ. (n.) மரவேலை ஆல்வது கட்டட வேலையில் அளவமைத்த திட்டமிடுதல்; planning the work in carpentry or building construction

[ஆயம் + ஆதி.]

ஆயாதெல் āyātel, பெ. (n.) தூற்றாத நெல்; unsifted paddy (W.)

[ஆயாத + நெல்]

ஆயாள் āyāl, பெ. (n.) 1. தாய்; mother 2 லாட்டி; grand mother 3 முதியவள், மூதாட்டி, old woman 4 செவிலித்தாய், foster mother, nurse

Sind. āyāl

[ஆய் → ஆயாள். ஐயை → ஆய் → ஆயாள். ஐயன் = தந்தை (மொ.வ.) ஐயை = தாய்.]

ஆயாள் āyāl, பெ. (n.) 1. ஆகியிருப்பவன், one who has become. 2. தமையன் (தஞ்.); elder brother (Tj.). 3. மூத்தவர், elderly person. 4. தந்தை (இ.வ.); father (Loc.). 5 கார்காத வேளாள் வருப்பினன் (நெல்லை), member of the Kār Kāṭṭa Vellāṅka Community (Tn)

[1. ஆகியவன் → ஆகியான் → ஆயாள். 2, 3, 4 ஆய் → ஆயாள். ஆ = முன்செய்தல் கருத்துவேர். முன்னவன், பெரியோன், மூத்தவன்]

ஆயி¹ āyi, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. ஒரு மறத்தெய்வம் (சத்தி, காளி.), goddess. "கவுரி குண்டலியாயி பண்ணைவி தளருளினாவே" (தாவி. சித்தர்கண. 4). 3. மாரியம்மன் தெய்வம்; Goddess Mariyamman. "ஆயிமகமாயி" (உ.வ). 4 மகளிரைக்குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல்லீறு; a term of respect, affixed to a woman's name. சின்னாயி, பொன்னாயி (உ.வ)

ம. க. ஆயி.

[ஆய் → ஆயி. 'இ' பெ. பா. ஈறு.]

ஆயி² āyi, பெ (n.) ஆய¹ பார்க்க; see āya¹

ஆயிட்டு āyidu, இடை. (con) ஆகையால்; therefore "அதுவிதம் மென்ற சொல்லே அந்நிய நாத்தியையுணர்த்து மாயிட்டு" (சி.போ. 2, 1 வாந்திக.) 'ஆயிட்டு இவனை வேண்டா என்நன்றோ கொடுபுக்கதென்கிறான்' (ஈடு. 6, 5, 3).

[ஆயிடலால் → ஆயிட்டு. ஆயிடலால் பார்க்க, see āyidalāl.]

ஆயிடல் āyidal, பெ. (n) 1. தோன்றல், ஆகுதல் (த. சொ. அக.); becoming, happening, growth

[ஆய் + இடு + அல்.]

ஆயிடலால் āyidalāl, இடை. (con) ஆகையால், therefore. "இனி மழையெய்து குளம் நிறைந்த தென்புழி போல ஆயிடலாலென்பது ஆயிட்டெனத்திரிந்த தென்றறு மொன்று" (த சொ அக.)

[ஆய் + இடு + அல் + ஆல்.]

ஆயிடல் āyidal, பெ. (n) அவ்விடம்; that place "இனியாயிடல் வந்திடும் அரசர் செய்கையும்" (கந்தபு. தெய்வ. 1C2) (கு.வ. 357). — கு வி எ (adv.) 1. அக்காலத்து; at that time. (சீவக 219). 2 அவ்வளவில்; during that time. "ஆயிடல் ஆரூரா உற்றனகண்" (குறள் - 1179).

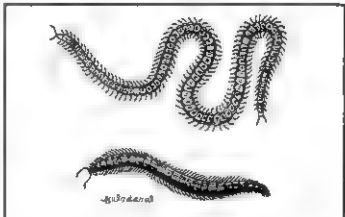
ம. ஆயிட, பட. ஆயிடெ.

[ஆ + இடை. ஆ - செய்வைக்கட்டு. இடை → இடம், காலம்.]

ஆயிரக்கதிரன் āyira-k-kadiraṅ, பெ. (n) கதிரவன், சூரியன்; sun

[ஆயிரம் + கதிரவன்.]

ஆயிரக்காலி āyira-k-kālī, பெ. (n) 1. மரவட்டை (விள.); millepede, Myriopoda (W). 2. துடைப்பம், broom. 3. செவ்வட்டை; a red variety of Myriapod (சா. அக)

ம. ஆயிரக்காலன்

[ஆயிரம் + காலி]

ஆயிரக்காண்மண்டபம் āyira-k kān-mandabam, பெ (n) ஆயிரத் தூண் களுள்ள கோயில்மண்டபம்; hall of 1000 pillars, a distinctive feature in large South Indian temples.

ம. ஆயிரக்கால் அண்டபம்.

[ஆயிரம் + கால் + மண்டபம்.]

ஆயிரக்கிரணம் āyira-k-kirāṇam, பெ (n) ஆயிரக்கதிரள் பார்க்க; see āyira-k-kadiraṇ

[ஆயிரம் + Skt. Krana.]

ஆயிரக்குண்டலி āyira-k-kundali, பெ (n) செவ்வட்டை, woodlouse. (சா.அக.).

[ஆயிரம் + குண்டலி.]

ஆயிரக்கச்சி āyiran-kacchi, பெ. (n.) அடுக்கின நீர், a variety of cocount. (சா.அக.).

[ஆயிரம் + (காச்சி) கச்சி.]

ஆயிரக்கண்ணை āyiran-kannai, பெ (n) தொன்மக் (புராண) கதையின் வண்ணம் ஆயிரம் கண்ணு ளடையவனாகக் கருதப்பட்ட இத்திரன்; Indra, represented as having 1000 eyes.

ம. ஆயிரக்கண்ணை

[ஆயிரம் + கண்ணை]

ஆயிரக்கண்ணி āyiran-kanni, பெ. (n) பலாப்பழம்; jack fruit. (சா.அக)

[ஆயிரம் + கண்ணி. கள் → கண் → கண்ணி. கள் = முள் திரட்டு.]

ஆயிரக்கண்ணப்பாளை āyiran-kannu-p-pāṇa. பெ (n) திருமணத்தின் போது அரசாணிக்காலகுகில வைக்கப்படும் வண்ணப்பாளை (நெல்லை); painted pot, used by certain castes, in marriages (Tn.).

[ஆயிரம் + கண்ணு = பாளை]

ஆயிரக்கண்ணோன் āyiran-kannōn, பெ (n) ஆயிரம் கண்ணை பார்க்க; see āyiran-kannan

[ஆயிரம் + கண்ணோன். கண்ணோன் → கண் கோன்.]

ஆயிரக்கதிரவன் āyiran-kadiraṇ, பெ. (n) பகலவன், சூரியன், sun.

[ஆயிரம் + கதிரவன்]

ஆயிரக்கதிரோன் āyiran-kadiraṇ, பெ (n) கதிரவன், sun. "மதியொடு திசும் மீனாயிரங் கதிரோன்வரக் கரந்தவா றுதுபோல" (கந்தபு. மூன்றா. 109)

[ஆயிரம் + கதிரோன். கதிரவன் → கதிரோன்.]

ஆயிரக்கதிரவன் பார்க்க, see ayiankadiraṇ.

ஆயிரங்காச்சி āyiran-kāyici, பெ (n) 1. மிகுதியாகக் காய்க்கும் தென்னன், பலா, மா போன்ற மரவகை (செ.அக.); very productive tree esp cocount, jack or mango. 2. மிக அதிகமாகக் காய்க்கின்ற ஒரு குறுப்பிட்ட தென்னன் வகை, a cocount tree "வயிற்றுவுலியுந் தொலையும் ஆயிரங்காச்சி க்கறி" (பதாநாத. 70).

[ஆயிரம் + காச்சி. காச்சி = காக்கின்ற தரம்.]

ஆயிரங்காச்சி āyiran-kāyici, பெ. (n) துடைப்பம் (செ.அக) broom

[ஒருகா. ஆயிரங்காந்தை → ஆயிரங்காச்சி.]

ஆயிரங்கால் தூண்டில் āyirāṅgāi-tūṇṇil, பெ (n.) பல முள் பிணைத்த தூண்டில் அல்லது தூண்டில் கயிறு fishing tackle which has many hooks. (நெல்லை, பீள.).

[ஆயிரம் + கால் + தூண்டில்.]

ஆயிரங்கால் தூண்டில் வள்ளம் āyirāṅgāi-tūṇṇil-vallam பெ. (n) ஆயிரங்கால் தூண்டில் மரக்கலம்; boat fastened with many hooked fishing tackle

[ஆயிரம் + கால் + தூண்டில் + வள்ளம்]

ஆயிரங்காந்தை āyirāṅgāi-caṭai, பெ (n) துடைப்பம், (இவ) broom (Loc.)

ஆயிரங்கிரணம் āyiran kirāṇam, பெ. (n) ஆயிரம் கதிரவன் பார்க்க; see āyirāṅkadiraṇ

[ஆயிரம் + Skt. Krana.]

ஆயிரஞ்சோதி āyira-ṇṇi, பெ (n) கதிரவன், சூரியன், sun

[ஆயிரம் + Skt. jñi.]

ஆயிரத்தனி āyira-t-tāni, பெ (n) கங்கை கொண்ட சோழபுரம், திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பழைய ஊர்; Gangai korpa choṻa puram. ancient town in the Tiruch. District "ஆயிரத்தனி கடடூண் விட்ட ஆயிரத்தனி" (வீரசோ தொகை. 3)

[ஆயிரம் + தனி(தனி = சிவலிங்கம்).]

ஆயிரத்தாண்டு சிட்டம் yirāṅṇu-cittam, பெ. (n) ஆயிரமாண்டுக்கான இருமபுச்சிட்டம், thousand years old hydrated oxide of iron

[ஆயிரம் + அத்து + ஆண்டு + சிட்டம்.]

ஆயிரநாமம் āyira-nāman, பெ. (n.) ஆயிரப்பெயர் பார்க்க, see āyira-p-peyaran "ஆயிர நாமத் தண்ண லனையவனவன்மை காணா" (கந்தபு நகரதி 11)

[ஆயிரம் + Skt. nama + அன் (ஆ.பா.நறு.)]

ஆயிரப்பணாழி āyira-p-panā-muḍi, பெ (n) துத்த நாகமலை; mountain containing zinc ore

[ஒருகா. ஆயிரம் + பணா (பணம்) + முடி. பணம் → படம், படமெடுக்கும் பாம்பு, நாகம் என்றும் பாம்புப் பெயரினான மாழை (உலோகம்).]

ஆயிரப் பெயர்ள் āyira-p-peyaraṇ. பெ (n) சிவன், திருமால்; Śiva, Vishnu

[ஆயிரம் + பெயர்ள்.]

ஆயிரம் āyiram, பெ. (n) 1 பத்து நூறுகளைக் கொண்ட தி (1000) என்னும் எண்; the number 1000 "ஆயிரம் வருவழி உகரம் கெடுமே" (தொல். எழுத் 391). 2. இவ்வளவு என்று கணக்கிடப்படாத எண்ணிக்கை; numerous. 3. பல; many

ம. ஆயிரம், க., பட சாவி, தெ. வெய்மி, வேயி து. சார சாவி, கோத. சாஹம், துட. சொபொ, குட. ஆயிர, ஆயிர

Skt. Sahasra, Sahasram; H.pers. hazar

[அயிர் → ஆயிரம் → ஆயிரம். அயிர் → நுண்மணல்.]

வடமொழியில் ஆயிரத்தைக் குறிக்கும் Sahasra என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'Sahas' -(strength, power, victory, ight)- என்பவை மூலமாகலாம் என்று மானியர் விலாபிக கூறுகிறார் சொல்லின் பொருளுக்கும் காட்டும லலத்திற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் காணப்படவில்லை. தமிழில் 'ஆயிரம்' என்னும்என்னுட்பெயருக்கு, எண்ணிக்கையிருத்தையடிப்படாத நுண்மணலைக் குறிக்கும் "அயி" என்னுஞ் சொல் மூலமாக அமைந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகவுள்ளது. பத்தின பத்தாசிப் நூறு (100) என்னும் எண்ணுபெயர் பொடியாதல. தூளாதலென்று பொருள்தரும் "நூறு" (நூறுதல் = தூளாக்கல், அரைத்தல் பொடியாக்குதல்) என்னும் வினைமுதலிலிருந்து பொருட்பாடு பெற்றிருத்தலை ஒப்பு நோக்குக. இன்றும் தெலுங்கில் நூறுதல் அரைத்தல் என்ப பொருள்படுகிறது. வெள்ளமும் ஊழிப் பெருக்கும் பெரெண்களுக்குப் பெயராயிருத்தலைக் காரணம்

ஆயிரப்பரிக் கோழி சேவக சோழன் āyiram pari-k-kōḻi-śēvaga cōḻaṇ, பெ. (n) சுந்தரேச டாத சேகர பாண்டியனுடன் போரிட்டு மடுவிலிருந்த சோழன், a Cola king who died in a deep lake after having fought with the Pāṇḍya King, Sundarēśa-pāḍaśēgara Pāṇḍyaṇ (அயி சித்)

[ஆயிரம் + பரி + கோல் + சேவகர் + சோழன் பரிக் கோழி சேவகர் பார்க்க; see parik-kōḻaśēvakar.]

ஆயிரப்பெயரோன் āyiram-peyaroṇ, பெ (n) திருமால் (பிங்), Viṣṇu, as having 1000 names

[ஆயிரம் + பெயர் + (ஆள்) ஓன்.]

ஆயிரமுகத்தோன் āyiramugaṭṭon, பெ (n) வீரபத்திரன் (பிங்), Virabhadra, represented as having 1000 faces.

[ஆயிரம் + முகம் + அத்து + (ஆள்) ஓன்]

ஆயிரவருடமண்டிரம் āyira-varuḍa-maṇḍiram, பெ (n.) ஆயிரம் ஆண்டுகளான இரும்புச்சிடம், thousand years old hydrated oxide of iron (சா அக.)

[ஆயிரம் + வருடம் + மண்டிரம். Skt. Varṣa. தவருடம்.]

ஆயிரத்தாண்டு சிட்டம் டாக்க; See āyirathāṇḍu-cittam.

ஆயிரவாகு āyiravāgu, பெ (n) முருகனின் படைத் தலைவர்களுள் ஒருவன்; one of the commanders in the army of God Muruga. (அணி. சித்.)

[ஆயிரம் + வாகு.]

ஆயிரவாண்டு வேம்பு āyiravāṇḍu-veṃbu, பெ. (n) 1000 ஆண்டுகள் சென்ற வேம்பமரம்; margosa tree of 1000 years old. (சா. அக.)

[ஆயிரம் + ஆண்டு + வேம்பு.]

இதன் பட டை இளக்கும என்ற கூறப்படுகிறது.

ஆயிரவாரத்தாழியன் āyiravāra-t-āḻiyāṇ¹ பெ (n) உயலும் சிறப்பும் உணர்ந்தும் ஆயிரம் ஆரக் கதிரகளைக் கொண்ட சக்கரம் போன்ற பாதவரை (ரேகை) களை யுடைய புத்தபெருமான்; Buddha, in the sole of whose foot there was a disc with 1000 lines a sign of extraordinary greatness in a man. "ஆயிரவாரத் தாழியன்" (மணிமே 5, 104)

[ஆயிரம் + ஆரம் + அத்து (சாரியை) + ஆழி + அன்.] Skt. Sahasra chakra reka.

ஆயிரவேலி āyiravēli, பெ (n) 1. தன்மயாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் அதியமான் என்றும் சிற்றரசனைப் பொருது வென்ற இடம்; battle field where Ṭayalankānattu-ceru-veṇṇa Neḍuṇ-cēyāṇ defeated the chieftan Adiyamāṇ. ஆயிரவேலி அயிரர் 2 பாரதப் போரில் 14-ஆம் நாள் அருக்கனனால் இறந்தவன், name of a warrior killed by Arjuna on the 14th day of Bharatha war (அயி சித்)

[ஆயிரம் + வேலி]

ஆயில்¹ āyil, பெ. (n) கவலை தான் வீன் பர்க்க; see Kaval-nāṇ-min. "தினெகொள் கவலையடர்சி உாயில்" (உள். உடை 16) (த சொ அக.)

[ஆய¹ → ஆயில்.]

ஆயில்² āyil, பெ. (n) 1. மதகளி வேம்பு; Chiritaṅgong ood, 1 tr. Chickrassia tabularis "கநககாவி யாயில் மருதும்" (சைவச. பொது 27) 2. செவ்வகில், red cedar or Indian mahogany 3 காநுசி jungle cork-tree (சா அக). 4. அசோகு (நாட்டீய்); Asōka tree 5 ஆயிற்பட்டை; bark of the āyil tree (தைவ. 104)

ம ஆயல், ஆயில்

[ஒருகா. ஆ + ஆய → ஆயில். ஆ = முயலூர்க்கல், நீட்டி, உயரம். ஆயில் = உயரமான மரவகை.]

ஆயில்³ āyil பெ (n.) இரும்பு; iron.

ம. அயிரீ; க அதிரு; இ. அதீர்
[ஆய்¹⁰ → ஆயில்.]

ஆயிலி āyil, பெ. (n.) தாயிலி, motherless.

[ஆய் + இலி : ஆய் → தாய். இல்வி → இலி = இல்லாதவர், இல்லாதவர்]

ஆயிலியம்¹ āyilyam, பெ (n) நாகமரம், common black plum.

[ஆயில் → ஆயிலியம்.]

ஆயிலியம்² āyilyam, பெ (n) இரும்புதேரு நான் மீன்களுள் ஒன்பதாம் நான்மீன்; ninth nakṣatra கவ்வை; "மாசிலாயிலி யத்திற் காமமுண்டாம்" (கூடும்பு. 19-வது சிராத்தமு. 5).

ம. ஆயில்யம்; பிரச. ஆசிலிய, skl. āstesa

[ஆயில் + இயம்.]

ஆயிலியமரம் āyilyamaram, பெ (n) நாகமரம்; common black plum, jambolin (சா. அக.)

ஆயிலியன் āyilyan, பெ. (n.) கவ்வை (ஆயிலிய) நான்மீனளறு பிறந்தவர்; one who was born on āyilyam nakshatra.

[ஆயிலியம் → ஆயிலியன்.]

பிறந்த நான்மீனும் ஒளையும் கருத்திற்கொண்டு குழந்தைக்குப் பெயரிடுதல் பழந்தமிழர் வழக்கம். ஆழர் மூலங்கிழார், ஆதிசையன், நல்வெள்ளியார், வெள்ளிவிதயார் என்றும் பெயர்களை நோக்குக

ஆயிறை¹ āyirai, பெ (n.) 1. தெரிந்தெடுத்த அணிகலன, selected or the choicest ornament. 2. ஆராய்ந்த அணிகலன்களையுடைய பெண, woman, lady, damsel, literally one adorned with choice ornaments. "அம்பலமடைந்தன ளாயிறை" (மணிமே. பதி 67)

ம. ஆயிற

[ஆய் + இறை.]

ஆயிறை² āyirai, பெ. (n.) 1. அரிவாள் நுனி, sharp edge of a sickle. 2. கன்னி ஓரை (ராசி); virgo of the zodiac. "அலவன்றடி விடை யாயிறை விற்றுலை" (விதாந. பஞ்சா. 14).

[ஆய் + இறை. ஆய் = நுண்மை, சுற்றமை, இறை = இறைத்துக் கூறக்கூடிய அரிவாள் நுனி. அரி வானைப்போன்று வளைந்த அக்ஷர ஒளிநிறம கூற்றமை தொடர்பாக இச்சொல் கன்னி ஓரையைக் குறித்திருக்கலாம்.]

ஆயிரை āyirai, பெ. (n.) கொடுவாந்தலை (கதி அக.) ; sharp edge or tip of cutting knife.

[ஒருகா. ஆயிறை → ஆயிரை. அரிவாள் அல்லது கொடுவானின் உச்சி அல்ல நுனியைக் குறித்த சொல் அதன் சுற்று தலைப் பகுதியைக் குறித்திருக்கலாம்.]

ஆயினைப்பற்று āyilai-purru, பெ. (n.) அகன்ற கண்ணையுடையதாய் வடவடக்கை போன்று கறையான மொய்த்திருக்கும் ஒருவகைப் புற்று, a kind of ant-hill which has big holes (மனை நூல்)

[ஆய் + இளை + புற்று.]

ஆயின்¹ āyin, இடை. (conj) 1. ஆனால்; but, if "விளக்கு மிருள்படுவ தாயின்" (பழமொ. கல்வி 3). 2. ஆதலால்; therefore (பதிறுப்பு.)

ம. ஆயில, பட. ஆலை

[ஆகு + இன் → ஆயின் → ஆயின.]

ஆயின்² āyin, வி எ (adv) ஆராய்ந்தால் if examined, looked into, made research. (கதி. அக.)

[ஆய் + இன்.]

ஆயினிமேனி āyinnimēni, பெ (n) 1 மரகதக்கல்லில் ஒருவகை (வின); a kind of emerald. 2 பச்சைநீலக்கல், a sort of green sapphire, altogether different from occidental emerald. (சா. அக.)

[ஐ = அழகு, ஒளி. ஐ → ஐன் → அயின் → ஆயின் + மேனி. அழகானது என்பதை துணையது, அயினானது என்பது இன்றும் கொங்கு நாட்டுப் பேச்சு வழக்கு.]

ஆயினி āyini, பெ. (n.) 1. சுரப்பலா; bread fruit tree.

2. காட்டுப்பலா; jungle jack

ம. ஆயினி

[ஆய் = (சரம) → ஆய் + ஆயினி.]

ஆயினிமேற் புல்லுருவி āyinnimē-ppuluruvī, பெ. (n.) சுரப்பலாவின் மேல் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவி, parasite plant found grown on bread-fruit tree (சா அக.)

[ஆயினி + மேல் + புல் + உருவி.]

ஆயினிமேனி āyinnimēni, பெ. (n.) ஆயினிமேனி பாக்க. see āyin-nēni

[ஆயின் → ஆயினி + மேனி.]

ஆயு *ayū*, பெ. (n.) 1. வாழ்நாள், ஆயுள்: 'lifetime, natural span of life. "ஆயுவுழியு மதிக மிலிங்கமெனின்" (சைவச. பொது. 109). 2. சமண நூலின்படி, வினைப்பயனுக்கேற்ப (கர்மனாசாரத்தின்படி) வரையறுக்கப்பட்ட, எண்வகைக் குற்றங்களுள் ஒன்று, (Jain) duration of period considered as a flow, as determined by karma (சா அக.) 3. ஆயுமான என்னும் நித்திய ஓகம் (யோகம்); yoga known as ayuman. (குமாரசுவா. திநாதி 4). 4. சந்திர மரபில் புருரவா என்னும் அரசன் மகனாகிய ஓரரசன்; King, son of Pururava of the moon dynasty. "ஆயுவென நொரு செம்மலை யம்மக னளிதநான்" (பாரத. குரு. 13)

க. ஆயு

[ஆயு → ஆயுள் → ஆயு (கடைககுறை). ஆயு = வலிமை, ஆற்றல், உயிர், வாழ்நாள்.]

உடமொழியில் 'ay' (no go) என்னும் வேரினாலும் வாழ்நாளைக் குறிக்கும் 'ayū' என்னும் செவ்வோசனிய தாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலையாரிய மொழிகளில் இச்சொல் மிகுதியாகப் பரிஸ்ப்பாடலாகவும், இந்திய மொழிகளில் பல வற்றாளும் பரிஸ்ப்பாட்டுதலாகவும், உடனாடிகள்கள் வாழ்ந்த உடம்பில் வழக்கில் பெருகி வளர்ந்த சொல்லாகத் தெரிதலாகவும், 'ஆயு' என்னும் தமிழ் வேரினின்றே திரிந்த உடம்பத்தமிழ்ச் சொல்லாகவே கொள்ளத்தகும.

ஆயுக்கோள் *ayūkaḥ*, பெ. (n.) பிறப்பாளனின் (சாதகனின்) வானாளை வரையறுப்பவனாகக் கருதப்படும் காரி (சனி)க்கடவுள் (நாம்தீய), saturn and to determine the length of a man's life.

[ஆயுள் + Gaṇar. Gaṇar = கோளம் (கிரகம்).]

ஆயுப்பொருத்தம் *ayut-poruttam*, பெ. (n.) மண்பொருத்தங்களுள் ஒன்று. அது, பெண்ணின் நான்கு மூதல் ஆணின் நான்கு மூதல் வரை எண்ணின தொகையையும், ஆணின் நான்கு மூதல் பெண்ணின் நான்கு மூதல் வரை எண்ணின தொகையையும், தனித்த 1 ஏழிற்பொருக்கி இருபத்தொருக்கீந்த எச்சம். பெண்ணின் நான்கு தொகை குறையின் ஆயுப்பொருத்தம் பொருத்தும எனக் கொள்வர். astrological match - making with reference to life's duration of the bride and the bridegroom as assessed from their horoscopes.

[ஆயுள் + பொருத்தம்.]

ஆயுதசாலை *ayuda-sālai*, பெ. (n.) ஆயுதசாலை பார்க்க. see *ayuda-sālai*.

[ஆயுதம் + சாலை.]

ஆயுதபிச்சை *ayuda-piṇṇai*, பெ. (n.) ஆயுத பண்டுவம் பார்க்க; see *ayuda-panduvam*.

ஆயுத நற்கு *ayuda-narṇu*, பெ. (n.) ஆயுதநற்கு பார்க்க see *ayuda-narṇu*

[ஆயுதம் + நற்கு.]

ஆயுத நோட்டம் *ayuda-noṭṭam*, பெ. (n.) (சா. அக.) ஆயுத நோட்டம் பார்க்க, see *ayuda-noṭṭam*.

[ஆயுதம் → ஆ. தம் + நோட்டம்.]

ஆயுதப் பயன்படுத்தம் *ayuda-paṇṇa-paṇṇam*, (சா. அக.) ஆயுதப்பயன்படுத்தம் பார்க்க; see *ayuda-paṇṇa-paṇṇam*.

[ஆயுதம் + பயன் + படுத்தம்.]

ஆயுத பயிற்சி *ayuda-payirṇi*, பெ. (n.) ஆயுத பயிற்சி பார்க்க, see *ayuda-payirṇi*.

ம ஆயுதபிற்சி

ஆயுத பரிச்சை *ayuda-pariṇṇai*, பெ. (n.) ஆயுத நோட்டம் பார்க்க, see *ayuda-noṭṭam*.

ஆயுத பாணி *ayuda-pāni*, பெ. (n.) ஆயுதபாணி பார்க்க, see *ayuda-pāni*.

ஆயுத பூசை *ayuda-pūṇai*, பெ. (n.) ஆயுதபூசை பார்க்க, see *ayudapūṇai*.

ஆயுதம் ¹ *ayudam*, பெ. (n.) ஆயுதம்² பார்க்க; see *ayudam*²
ஆயுதம் ² *ayudam*, பெ. (n.) வேமரம்; see of the *accasa gūṇas - Accasa sabho*. (சா. அக.)

[ஆயு = வலிமை ஆயு → ஆயுதம்.]

ஆயுதம் ³ *ayudam*, பெ. (n.) கூத்துப் பயிலிடம் (த சொ அக.), learning centre for dance and drama

[ஆயுதம் → ஆயுதம். ஆயுதம் = நூலுக்குத் பொருளொடு அழகுப் பொருளும் தருதலின் கூத்துக்கு ஆயுற்று.]

ஆயுள் ¹ *ayūl*, பெ. (n.) வாழ்நாள்; life time, duration of life, term of life

ம. ஆயுதநாமம்; க. ஆயு ஆயுலி; தெ. ஆயுவு; து ஆயுதம்

[ஆயு + உள். ஆயு = வலிமை. உள் = ஒரு இடப்பெயர்ச்சி. ஆயுள் = வலிமையோடு வாழும் கால எல்லை ஒருநே. அபயன்.]

உடமொழியாளர் *ayū*, *ayū*s, என்னும் வானாளைக் குறிக்கும் சொல் *ay - (no go)* எனலும் செவ்வோசனிய பிறந்ததாகக் கூறுவர். மேலையாரிய மொழிகளில் இச்சொற்குத் தமவேலி இச்சொற்களின்மையாலும், நதிய மொழிகளில் மட்டும் காணப்படுதலாலும் *ay* → *ayū* என்பதற்குள், ஆயு → ஆயுள் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லினின்றே உடமொழி *ayū*s திரிந்ததாகக் வேண்டும்.

ஆயுள் ² *ayūl*, வி. எ. (adv.) அப்பொழுது; then, at that time. "சொன்ன வாடினே" (சீவக 415).

ஆயுள்³ āyul, பெ. (n.) நோய் தீர்ப்போன, one who cures diseases. (கதி அக.)

[ஆயுள்வேதன் → ஆயுள் (சற்றுக்கொற்குறை).]

ஆயுள்⁴ āyul, பெ. (n.) ஆ (பசு) வாகிய உயிரிருந்து வாலும் உடம்பு; referring to the body, the abode of the soul (சா.அக.).

[ஆ (பசுவாகிய உயிர்) + உள், உள் = உள்ளிருந்து வாழ்வதற்கு இடமாகியது. உடம்பு]

ஆயுள் ஒழுங்கு (ஆயுள் கிரமம்) āyul-olungu, பெ. (n.) ஊதை (வாத) பித்த சிலமத்தைக் கருதி வாழ்நாளைப் பிரித்த முறைமை; order in which the age is classified according to the three humours (Doshas) in the system.

[ஆயுள் + ஒழுங்கு Skt. krama - த. கிரமம்.]

ஊதை பித்த சிலமம் மூன்றும், உடம்பில் வண்ணாள் முழுதும் நிற்கும் முறைமையை மருத்துவ நூலார் பிள்களடவாறு வகைப்படுத்துவர்.

தாளவணும் அமைத்தபடி வயதுநூறு

சகலருக்கும் இளமையிலே சிவீலத்தமனாகும்

ஆனாடு வயது பித்தம் அடூயல் வாதம்

ஆறஞ்சி சூவாண்டு மனம் நாள்கு

சாளற சூவருமே மூன்று பாகாய்

இப்படி நட்டத்தினால் வசி முறையே வள முள்ளாள்

எளமுற அமைத்த வள்ளம் ஆள்சுடு மாதம்

இயைவாள நாட்கள் தயி மறிப்பதாமே

(வைத்திய.சகம்)

ஆயுள் கிண்ணி āyul-kinnai, பெ. (n.) 16 பலம் நிறையுள்ள செம்புக் கிண்ணியில் ஆயின் (பசுவின்) நெய்விட்டு அதனுள் தோன்றும் மாந்தனுடைய நிழலைக் கொண்டு ஆயுளைக் கணக்கிட்டு வரையறுக்கும் ஒரு ஏளம்; basin specially made of 16 palms of copper and used for determining the age of a particular person by examining his reflection in the cow's ghee contained in that vessel (சா அக.).

[ஆயுள் + கிண்ணி]

ஆயுள்நூல் āyul-nūl, பெ. (n.) 1. உயிரிருந்து வாலும் உடம்பு என்னும் பொருள் கொண்டு அவ்வுடம்பைக் காப்பாற்றி உயிரை நிலைபெறச் செய்யும் மருந்துகளைக் கூறுகின்ற நூல்; that branch of science dealing with medicines as are useful for the preservation of life. 2. வாழ்நாளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்; treatise on age, the duration of life and death of human beings (சா அக.). ஆயுள்மறை பார்க்க; see āyul-māra.

[ஆயுள் + நூல்.]

ஆயுள் பெருக்கம் āyul-perukkam, பெ. (n.) வாணாள நீடித்தல்; ஆயுள் நீட்டிப்பு; prolongation of life, longevity

[ஆயுள் + பெருக்கம்.]

ஆயுள்மறை āyul-māra, பெ. (n.) மருத்துவநூல், book on medicine. "ஆயுள்மறை வானவர்மகரும்" (பாரத வெளிப்பாட்டு. 3) (சா.அக.)

[ஆயுள் + மறை.]

ஆயுள் வேதம் āyul-vedam, பெ. (n.) 1. வடநாட்டில்

வளந்ததும், ஆயுள்வேதம் எனப் பெயர் பெற்றதுமான இந்திய மருத்துவமுறை; Indian medicine system developed in North India and known as Āyurveda "வைத்தியவியுள் வேதந் தனுள்வேதம்" (நல்.பாரத அரசநீதி. 216). 2. நாள்கு வயிற்சூலம் பலாக்கும கறபிக்கப் பட்டதாகத் தொளம் (புராண)க் கதை வழுவரும் வடமொழி இந்திய மருத்துவ நூல்; inspired Sanskrit medical work The authorship of the Āyurveda is ascribed to Brahma who is said to have imparted this knowledge to Daksha, one of the progenitors of mankind. It consists of several parts, such as, physiology, pathology, Materia Medica, Pharmacy etc. From the writings of Charaka and Susruta and their commentators, it is learnt that the Āyurveda originally consisted of 100 sections, each a 1000 stanzas making up a lakh's (1,00,000) of verses arranged into 8 books viz -

1. சல்லியம் — art of extracting extraneous substances forced into the human frame
2. சாலாக்கியம் — art of curing external organic affections such as, diseases of the ears, eyes, etc.
3. காய மருத்துவம் (சிகிச்சை) — art of application of healing to body in general
4. பூதமருத்துவம் (வைத்தியம்) — art of restoration of faculties from a deranged state, due to demoniacal possession
5. கௌமார பிரித்தியம் — care of infants and treatment of puerperal disorders in mothers and nurses.
6. அகதம் — art of administering antidotes to poisons.
7. இளவியம் (இரசாயனம்) — chemistry or alchemy
8. மாந்த இனப் பெருக்கம் (வாழ்க்காரணம்) — increase of the human race

All the recent medical works on Ayurveda are based on the works of Charaka and Susruta. Susruta re-arranged

d local diseases (சா.அக). "ஆயுள் வேத மடையாரும் இவை கால்களாக நடக்கும் என்பது நிதிப்பாதம் என்றும்" (குறள். 950. பரிமே உரை)

ம. ஆயுள்வேதம், க. ஆயுள்வேத, தெ. ஆயுள்வேதம். *Sk.urveda.*

[ஆயுள் + வேதம். வேதம் = நூல்.] ஆயுள் நூல் பார்த்து; see *ayuj-* in I.

இந்திய நாடு முழுதும் பரவிய பண்டிக்கால மூலிகைப் பச்சிலை மருத்துவம் ஒன்றே யெனினும் வடபுலத்தில் இயலாத்தவ முறை ஆயுள்வேதம் அல்லது ஆயுள்வேதம் என்று பெரி பெறுவதாயிற்று. வேதம் என்றும் சொல்லி இருந்தால் என்றே பொருள் தரும். இ. தரிபாதர் இதனை ஆரிய நாளம்மறமோடு சாத்தி, இருக்கு அநருவண மறைகளில் இம்முறை முதன்முதல் கூறப்பட்டது என்று ஒரு சாராரும், அ. தன்ரு, ஆயுள்வேதமே ஹந்தாம் வேதமாகக் கொள்ளத்தக்கது என்றும், பலரும் பள்ளியும் பீண்டியும் உள்ளித்துரைபாராயினர், இது குறித்த, வடமொழி அகரமுதலி பிள்வருவாறு கூறுகிறது.

"the more modern Atharvaveda - (Samhita), on the other hand, is, like the Rig veda, a real collection of original hymns mixed up with incantations, borrowing little from the Rig, having no direct relation to mere ritual or sacrifices. But supposed by mere recitation to produce long life, to cure disease (general yin connection with the use of some plant or drug gifted with magical properties) to obtain success in love or gambling, to effect the ruin of enemies etc. (M.S.E.D.).

ஆயுள்வேதம் ஆரிய நாளம்மறமொடு சிறிதும் தொடர் பற்றது. கந்தருவ வேதம் தலுவவேதம் ஆயுள்வேதம் ஆகியவை துணைநூல்கள் (உபவேதம்) என்றே பல்லோராரும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மருத்துவக் கலைக்குத் தேவயத்தன்மை செய்பதற்காக வடமொழி வேதங்களொடு சாந்தியினக்க வேண்டுகோல் வல

ஆயுள் என்ற சொல்லே மருத்துவனைக் குறித்து வழங்கி வந்தது. ஆயுள்வேதம் என்பது மருத்துவனின் கையேடு அல்லது அடிப்படை நூல் என்றும் பொருளில் உருவப்பற்று நாளமடையில் மருத்துவநூல் என வழக்குப் பெற்றுள்ளது. வாழ்நாளம் மிகுவிக்கின்ற நூல் என்பது அச்சொற்குச் சமந்தப்பட்ட பொருள். ஆயுள்நூல் = உன்னைய உட்குதிகளை ஆயுள் நூல். ஆயுள்வேதம் வாழ்நாளம் மிகுவிக்கும் மருத்துவனைப் பற்றிக் கூறுவதாயினர், அத்தமிழர்களின் கையகற்புமூலிகை மருத்துவமாகிய சித்த மருத்துவம் மன்றி வடநாட்டு மருத்துவமாகியது. ஆயுள்வேத மருத்துவத்தில் அளவாகத் தேயகளுக்கும மருத்து ஆயுள்வேதமே வாழ்நாளம் உட்குத்தற்கேயிய தனி மருத்துவ முறையன்று. வாழ்நாளம் உட்குத்தற்கேயிய நூலான்குக்கு மேலும் வாழ்நாடுகேற்ற

முறைகளையும் கூறி ஆற்றப்படுத்தும் நூலாதல் வேண்டும். அல்லக்கால் அதற்கு அடிப்படை பொருத்தது.

ஆயுள்வேத மருத்துவத்தின் முன்னோராகக் கூறப்படும் சாரகரும் கருகரும் கி.பி முதலிரு நூற்றாண்டினர் அவர்கள் காலத்தில் இம்மருத்துவம் வடமொழியில் எழுதப்பட்டதென்பது அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன்று.

இந்திய முழுமதம் பரவிய தமிழ்ச் சித்தமருத்துவமே வடபுலத்தில் ஆயுள்வேதம் என்று பெரிப்பெற்றது. ஆயுள் வேதத்தின் தாயகிய தமிழ் மருத்துவம் பல்லாயி ஆண்டு களுக்கு முன்பு இம்மன்னில் தோன்றி வளர்ந்த பெருமையையது. ஆயுள்வேத மருத்துவ முறையிலுள்ள சொல்லடிகளும் மூலிகைப் பெயர்களும் தமிழ் வேதச் சொற்களிலிருந்து தோன்றி யனவாயிருப்பது, இக்கருத்துக்கு அரண்செய்வதாகும்.

ஆயுள்வேதர் *ayuj-vedar*, பெ. (n) மருத்துவ நூலோர், those who are skilled in *ayurveda* system of medicine "ஆயுள் வேதரும் காலக்கணி தரும்" (சிலம். 544)

ம. ஆயுள் வேதிகள், க ஆயுள்வேதி

[ஆயுள் + வேதர்.]

ஆயுள்வையு *ay-ayumbu*, பெ. (n.) ஒருவகை எறும்பு (நெல்லை); a kind of ant (Tn.)

[ஆயு + எறும்பு]

ஆயுள்வையு இடை (nt) குறிஞ்சி நில மகளிர், பறவை களை விரட்டுமோது எழுபடிம ஒருச (திவ். இயற் திருமுறை. 10); exclamatory expression intended to frighten away birds from nibbling of the ripe corn and used by the women folk of the hilly tracks who usually guard millet fields.

[ஆ + ஏ - ஆயுள் - ஆயுள். ஆயுள் ஒருவகை ஒலிக்க குறிப்பு]

ஆய்-தல் *ay-*, 2. செ. கு. வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to become full. "ஆரப்படுக" (திவ் திருவாய். 10, 10, 5) 2. பரவதல், to spread over "போதாரி வண்டெலாம்" (தினமாமலை. 95, உரை). 3. மனநிறைவாதல், to be satisfied "ஆரவமுதாம்" (திவ் திருவாய். 2, 5, 5). 4. பொருந்துதல்; to combine with, belong to "சீரார் செழுமப்பந்து" (திவ் இயற் சிறியதி. 11, கண்ணி). 5. தங்குதல் (திவா), to abide by, stay - 2. செ. கு. ந்றாவி (vi) 6. உண்ணுதல், to eat, to drink. "அமலைக கொழுஞ்சேறாந்த பாணர்க்கு" (புறநா. 34, 14). 7. நுகுதல், to experience "ஆர் வுற்றாந் நெடுசமழிய" (கலித். 42, 13). 8. ஒத்தல், to resemble "மணியார் கண்டத் தெழபெருமான்" (பெரியபு திருநா. 314) 9. அணிதல் (பிங்); to wear, put on. 10. பெறுதல், to get, obtain. "ஆகண்ட தினரெ ரவரே" (கந்தபு. தேவரையே 11)

க. ஆர், க. ஆர், ஆரு, தெ. ஆரு, து. ஆருளி; க. ஊர்.
[ஆல் → ஆர். ஆல்தல் = நிறைதல், ஆர்தல் =
நிறைதல். நிறைதல் பொருளியிருந்து தங்கத்
பொருளும், வயிறு நிறைதலைய உண்ணுதற்
பொருளும், முகர் தற்பொருளும் தோன்றும்.]

ஆர்² -தல் ஊ-, 2. செ. குவி. (vi) 1. ஒலித்தல்; to
shout, roar, bellow. "அலைகட்டற்றிரையி னாந்தாந்
தோங்கி" (திருவாச 3, 15) 2 பொடரிதல் (திவா),
to fight, make war. -, 4. செ. குள்ளவி (vt) 3
தட்டுதல்; to pat oneself. "மாப்பாத்தல்"
(இன்னா 19). 4. உடைத்தல்; to break into two. 5.
அர்த்தத்தல்; to slander, vilify. "முனியவந் தாப்பது
போலும்" (கவித் 33, 14) 6 நெருக்குதல், கட்டுதல்,
to bind, tie, gird "பாம்பொளறாதது" (தேவா 16, 11)
7. பூணுதல் (திவா); to put on, wear

■ ஆர்க்கு, க. ஆர், ஆர்க்க, தெ ஆர்க்க, து. ஆர்குளி.
ஆடாளி, கோத. ஆர், குட. ஆர், க. ஆர், பிரா. ஆர்

[ஆல் → ஆர். ஆல்தல் = ஒலித்தல், ஆர்தல் =
ஒலித்தல், ஓசையிப்பொருதல், தட்டுதல் ஊர் முழுதும்
பெய்சொலி பித அலர் தூதந்றல். ஆல்தல் = சேர்த்தல்,
பொருத்தல், இணைத்தல். ஆல் → ஆர். ஆர்தல் =
கட்டுதல், பூணுதல். ஆல் → ஆல் → ஆர். பொருத்ததல்,
பொருதல், நாக்குதல், பொர்ப்பரிதல்.]

ஆர்³ ஊ, இடை. (part) 1. பல்பாற்படர்க்கை ஈறு
epicene pluralising pronominal suff. to verbs as எ-
வந்தார் 2. மதிப்புரவு குறித்த பஃர்மை ஈறு, 3rd pers.
honorific pl. suff., as எ- தகப்பனார். 3 எதிர்மறை
யிடையிலையின்றி வினைமுதலொடு நேரே
யினைத்து எதிர்மறைப் பொருளுணர்ந்தும் பஃர்
பாஃறு; ஆஃ to verbs. "கல்லார் தெருசில தில்லான்
ஈசன்" (உ.வ.) 4. அ..தினைப்பொருளும்
உயர்வுப்பன்மையு, honorific suff. of non-human
nouns. "உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவா
(திருமுட்.) நரியார் வந்தார

ம. ஆர், ஆர், ஓர், க. ஆரு, அரு, ஆடு, றி, கு. தெ. ஆரு
அரு, து. றி கோன் ஓர், பிராரு, ஏடு, உடு

E or sufl used to form nouns denoting an agent, as
in. hatter, ruler, teacher. -ME. ere, er fr OE -ere. rel. to
OS. er, ON. ar, Dan. Du. -er, OHG. -er, an., -eri, MHG.
-ere, G. -er. Goth. -areis, fr OTeut. -āro-2, which
derives fr L -arius (K.C.E.D.E.L.). E or sufl denoting an
agent or an instrument -- (1) ME -or, -our, fr OE
-eor. (F-aur) fr -ōrem, acc. of -or, a sufl added to the
pp. stem of verbs (cp e actor, author); (2) ME -or
-our, fr -eor, eur (F.eur) fr L -atorem, acc. of -ator (cp. e g
donor see -tor, -ator Cp the agent al sufl -er According

to the general rule, -or is added to words of Latin -er to those
of English origin -- (K.C.E.D.E.L.)

[ஆர்தல் = பொருத்தல், சேர்தல், நிறைதல்
நிறைவுப்பொருள், பெருமைய பொருளில் ஆண்பயட்டு
உயர்வுப்பன்மை பொருள் தரும். எ-டு: கண்ணனார்.]

ஆர்⁴ ஊ, இடை. (part) அசைநிலையாக வரும் ஓர்
இடைச்சொல்; expletive particle. "பெயரினாகிய
தொகையுமரூஉவே" "எல்லாவுயிரொடு செல்
ஓமார் முதலே"

[ஒருவா அரோ → ஆரோ → ஆர்] அரோ பார், க.
see ஊர்.]

ஆர்⁵ ஊ, பெ. (n.) 1 நிறைவு (பிங்), fullness
completeness. "கொழுதிய லாசெய் குணமடலர்
(வாணன் 7). 2 நிலம்; earth. "திருவாரணங்கு
மணமகன்" (மறைசை 1) 3 கூர்மை; sharpness
pointedness. "ஆரெயிறுத்தினர்" (சிலப் 5, 124)
4 அழகு (ஆநி), beauty 5. மலரின் பொருத்த
வாய், calyx. "பூ ..ஆர் கதர்பு" (குறுந் 329)

ம. ஆர், ஆர், க. ஆர், து. அருளி, க. சார

[ஆர்தல் = பொருத்தல், நிறைதல், தங்குதல்,
நிறைதல், பொருளியிருந்து அழகுப்பொருளும்
தங்குதல் பொருளியிருந்து 'நிலம்' பொருளும்,
பொருத்துதற் பொருளியிருந்து கூர்மைப்பொருளும்
தோன்றும். ஒ.நோ: கூர் = பொருத்தல், கூர்மை.]

ஆர்⁶ ஊ, இடை. (interrog pron.) யார், who. "நாளளரெள
ஊன்ளமார்" (திருவாச 10, 2)

ம. ஆர், க. ஆர், ஆரு, தெ. எலரு, ஏரு, குட. ஆர், குட.
ஆர், து. ஏரு, கொண. ஏர், பிரா. ஏர் மட. நார

[யாவர் → யார் → ஆர்.]

ஆர்⁷ ஊ, பெ. (n.) 1. ஆத்திமரம்; common mountain
ebony "ஆரும் வெதிரும்" (தொல எழுத் 363) 2
திருவாததி மரம்; holy mountain ebony "தேங்கட
யாரர வார் சடையர்" (கம்பரத் 8)

ம. ஆர், க. ஆடு, து. ஆடு

[ஆர்த்தி → ஆத்தி. ஆர் = சேர்தல், பொருத்தல்.
நெருங்கு க்கு ஒருவா. நெருங்கக் காய்க்கும் இயல்பு
பற்றி இப்பெயர் பெற்றற்றிருக்கலாம்.]

ஆர்⁸ ஊ, பெ. (n.) 1. ஆரக்கால்; spoke of a wheel
"ஆங்கெழு குறடுகுட்டாழிபோன்று" (சீவக 828)
2 அச்சமரம், axle "வீணா தண்டென னார்"
(ஞானா 7, 15) 3 தேரினகத்தித் தெரிதகிற் (பி.உ.
அச்சநடாணி central bolt of a car "ஆரதிந்தன்
உடவழிந்தன் அச்சழிந்தன்" (பாரத முதத் 45) 4

உருளைவில் அச்சடை வும் துளை; axle fixing hole in the wheel

[ஆர் = சேர், பொருத்து. சேர்த்துப் பொருத்தும் பொருதிய ஆர்க்கால், அச்சடைகள், தெரிவைத்திற் செதிகதிர் ஆவெவை சொல் வடிவம் பெற்றன.]

ஆர்⁸ ஈ, பெ. (n) 1. செவ்வாய் (விதான. பதி. 13. உரை), planet Mars 2 கடரொளி (சோதி) brightness, flame. 3. வெல்லப்பாரு, சீவிப்பாரு (ந. சொ. அக.). boiled jaggery or sugar

[உர் = உல் = ஆல் = ஆர் = எரி திறம் ஒருவர். விவயம் பொருவில் செவ்வாய்க் கோணமும், கடரொளியையும், விடித்த வெல்லப்பாருகளையும் சுட்டிவிடுகலாம்.]

ஆர்¹⁰ ஈ பெ (n) சர்க்கொணை (மு.அ.) Indian laburnum *Sida karuvacha*

[ஒருகா.உல் = ஆல் = ஆர் = ஆர் = எரித்தகருதும் தெர்னமும் செத்திறப் பொருவில் சர்க்கொணை நமயக் குறித்திருக்கலாம்.]

ஆர்¹¹ ஈ, பெ. எ. (adj) அருமையான, அரிய; rare பெ (n.) அருமை; rareness, fineness. "அருமையற்ற வாவாய் ஆருயிர் மருததே" (சிவப். மனை உற. 75)

[ஆர் = திறநதம், விடுதல், மென் தல், மென்மை, விட்டுத்தருகலாம்.]

ஆர்¹² ஈ, பெ (n) 1. அருமை (அகநி.); nearness proximity

ம. ஆர்

[ஆர் = மெருத்தல், தெருக்கல், அமைகல்.]

ஆர்¹³ ஈ பெ (n) 1. சந்தனம், sandal wood 2 முத்து, pearl. 3. பச்சைக்கல்; emerald. 4. உலகம்; world

[ஆர்¹² = ஆர்¹³.]

ஆர்க்கவிளைவர் *ārkam-kōṭṭu*, பெ. (n.) செல்லம் *சேரக்க செடி* (மு.அ.) climbing shrub

ஆர்க்கண்ணியர் *ār-k-kanniyar*, பெ. (n) சோழன், Chola king

[ஆர் + கணனி + அன். ஆர் = ஆத்தி. கணனி = மாலை.]

ஆர்க்கவெடிச் செய்-நல் *ārka-p-pōṭṭey*, 1 செருவி. (சு.) ஒன்றோடொன்று கலக்கும்படி அரைத்தல், to powder a medicine so that the ingredients are well mixed. (சா. அக.)

ஆர்க்கம்¹ *ārkam*, பெ (n) உதியம் (இலாபம்) (யாழ்ப.), profit (M.), benefit.

[ஆர் = ஆர்க்கம். ஆர்நல் = நுகர்நல், பயன் பெறுதல், பயனாக விளைந்த ஊழியம்.]

ஆர்க்கம்² *ārkam*, பெ (n) 1. அறதம், blood 2 தீர்க்கடம்பு, water cadamba. (சா. அக.)

[அரத்தம் = அரகம் = ஆர்க்கம்.]

ஆர்க்கம்³ *arkkam*, பெ (n) 1. அகில eagle wood 2 சந்தனம்; sandal (சா. அக.)

ஆர்க்கம்⁴ *ārkam* பெ (n) பித்தளை, brass. (சா. அக.)

[ஆர்மும் = ஆர்க்கும் = ஆர்க்கம்.]

ஆர்க்கரம் *ārkaram*, பெ. (n.) கம்பட்ட மரம், tree with a milky juice (unidentified) (சா. அக.)

ஆர்க்காடு *ārkāṭṭu*, பெ (n) 1. ஆலங்காடாங்கிய காடு forest of Indian laburnum trees 2. தமிழகத்தில் சில மாவட்டங்களில் பயிலும் ஊர்பெயர்; name of town or village located in some of the districts of Tamilnadu

[ஆர் + காடு = ஆர்க்காடு. ஆர் = ஆத்திரமம் ஆத்தி மரங்கள் திறந்த ஊர் ஆர்க்காடு எனப்பட்டது.]

ஆர்க்காடுவிறார் மனைவர் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார் *ār-k-kōṭṭu-kijār - māṇṇār - veṅṅ - k - kaṇṇattanār* பெ (n) கடைக்கழகப்புவலா (அகம் 64); Sangam poet.

ஆர்க்கி *ārki*, பெ (n.) ஆர்க்கி பாளக, see *ārkadi*

ஆர்க்கிழர் *ārkīyār*, பெ (n.) ஆர்க்கிமரப்பட்டுடை விடுகத்து உரிக்கப்பட்டும் நார் fibre from bark of the arka tree உரையேயும்போது கட்டுப்போடும் பயன்படும் ஆர்க்கி நார். (செவ். வழ)

[ஆர் = ஆர்க்கி.]

ஆர்க்கியம் *ārkiyam*, பெ (n.) காட்டுத்தேன், honey obtained from the forest

[ஆர் = ஆர்க்கியம்.]

ஆர்க்கு¹ *ārku*, பெ (n) 1. ஒருவகை மீன், a kind of fish. 2. ஒருவகைக் கிளிஞ்சல், a species of shellfish of the cockle kind. (சா. அக.)

[ஆர் = ஆர்க்கு.]

ஆர்க்கு² *ārku* பெ (n) இலைக்காம்பு, stem of a leaf (சா. அக.)

[ஒருகா. அர்க்கு = ஆர்க்கு.]

ஆர்க்கு³ *ārku*, பெ (n) 1. எருக்கு; sun-plant, (சா. அக.) "மேன்மதிவார்க்கிலைத்த மாலகிமத்த முதிசம்ப மாதுலங்கத் திரதமும்" (தைவல கதை 6). 2. எருக்கின் பட்டை; bark of sun-plant.

[ஒருகா. எருக்கு = ஏரக்கு = ஆர்க்கு.]

ஆர்க்கை *ārka*, பெ. (n) 1. கட்டு; bandage 2. வாரணம்; shred of a palm-leaf 3. தூமடி; straw, splinter, shiver

[ஆர் = ஆர்க்கை, ஆர்நதல் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.]

ஆங்கதம் Āṅgadam, பெ. (n.) ஆகுதம் பார்க்க; see āṅgadam

ஆங்கதன் āṅgadan, பெ. (n) ஆகுதன் பார்க்க, see āṅgadam

ஆங்கதி āṅgati, பெ (n) திப்பிலி, long pepper

[ஆரகந்தி - ஆர்கதி.]

ஆரகந்தி பார்க்க, see āṅgandi

ஆங்கலி¹ āṅgali, பெ. (n.) 1. பெருமுறுக்கம், பேரோசை, loud noise, roaring, bustle. "ஆங்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம்" (முதுமொழி). 2. கடல், see "ஆங்கலியுலகின்" (வேதாரணியு மேன்.32). 3. மழைவெள்ளம்; flood. "பொய்யா வானம் புதுப் பெயல் பொழிந்தென வாக்லி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவலா" (நெடுநல் 3)

[ஆர் + கலி. ஆர் = நிறைவு, மிகுதி. கலி = கவித்தல், ஒலித்தல், முழக்கமிடுதல்.]

ஆங்கலி² āṅgali, பெ. (n) திப்பிலி, long pepper

[ஆரகந்தி - ஆர்கதி - ஆர்கலி.]

ஆரகந்தி பார்க்க, see āṅgandi

ஆங்கலிவாரணம் āṅgali-vāraṅgam, பெ. (n.) ஐராவத யானை, elephant known as kavadam, the vehicle of Indra

[ஆர்கலி = கடல். வாரணம் = யானை. தொனமக் கணதன்படி. ஐராவத யானை கடலிற் தொனதியதாகக் கருதப்பட்டது.]

ஆங்கோதம் āṅgodam, பெ. (n.) சர்க்கொன்றை; Indian laburnum. Skt. āṅgavadhā.

ஆர்ச்சவம் ārcavam, பெ. (n) 1. உண்மை; truth. 2. நேர்மை; honesty. 3. பகைவரையும், நண்பரையும் சமமாக எண்ணும் மனப்பாங்கு, mental balance, treating friend and foe alike. "செயிரிஸ் செய் மித்திர களத்திராதி விடத்துந் தெல்விடத்து மயங்கிற நன்னாள்மரவிடத்துமமைவச் சம பாலனை வைத்தல் வரிசெழு மாஞ்சவ மென்றே வகுப்பர்" (குற.குளா. 13-9).

[ஆர் - ஆர்ந்தம் - ஆர்ந்தவம் - ஆர்ச்சவம். ஆர்ந்தம் = பொருந்தம், சரியாவிருத்தல். ஆர்ந்தம் = பொருத்தம், உண்மை, நேர்மை. பொருந்த நோக்கும் மனப்பாங்கு.]

ஆர்ச்சமம்¹ ārcagam, பெ. (n.) 1. வருமானம், (சம்பாதித்தல்) acquisition, earning, savings "சிவார்க்சன மாஞ்சனமாகில்" (கோயிற்று விவாக். 4). 2. பாதுகாத்தல்; protection. 3. விருந்தோம்பல், hospitality. Skt. āṅjana.

[ஆர் - ஆர்ந்து - ஆர்ந்தமம் - ஆர்ச்சமம். ஆர் = பொருந்து, சேர். ஆர்ச்சமம் = சேரும் வருமானம்,

சேர இருந்து காக்கும் பாதுகாவல், அன்பால் நெருங்கும் விருந்தோம்பல்.]

ஆர்ச்சமம்² ārcagam, பெ. (n) ஆர்ச்சித்தல், வழிபாடு, போற்றுதல், வணங்கி அருமைபாடுதல், adoration, worship. "வருவது மாஞ்சனமே மருவியற மாஞ்சனமே" (விருத்தாசை.பா. பா. 11)

Skt. arcana

[ஆர் - ஆர்ந்து - ஆர்ந்தமம் - ஆர்ச்சமம் = அன்பால் நெருங்கி வழிபடும் போற்றிப் பாடல்.]

ஆர்ச்சி-த்தல் ārci-4 செ குணாவி (v.L) ஈட்டுதல் (சம்பாதித்தல்); to earn, acquire. "பன்னருந்தன மாஞ்சித்து" (நல். பாரத தரும் சாததிர. 13)

[ஆர் - ஆர்ந்து - ஆர்ந்தித்தல் - ஆர்ச்சித்தல்.]

ஆர்ச்சிதம் ārcidam, பெ (n.) 1. திரட்டுதல், ஈட்டுதல், கையகப் படுத்துதல், வருமானம், தேட்டம் (சம்பாத்தியம்); acquisition, earnings. 2. பாதுகாத்தல் protection. 3. விருந்தோம்பல், paying host.

Skt. arjita

[ஆர்ந்தல் = பொருத்தல், சேர்த்தல், திரட்டல், ஊட்டுதல் (உண்பித்தல்), சேர்த்தியம் - ஆர்ச்சித்தம்.]

ஆர்ச்சா ārci பெ (n.) ஆர்ச்சம்² பார்க்க, see ārciam²

ஆர்ச்சம்¹ ārciam, பெ. (n.) நிறைவு, நிறைதல்: becoming full, completion.

ஆர்ச்சம்² ārciam, பெ. (n) கடடுதல்: binding, tying

[ஆர் - ஆர்ந்தம். இச்சொல் ஆர்ந்தம் - ஆர்ந்தா - ஆர்ச்சா எனத்திரிந்து முகவை மாவட்டத்தில் கட்டடச்சாரத்தில் மரக்கொம்புகளைச் சேர்த்துக் கட்டும் கலிற்று முடிச்ச வகையைக் குறிக்கிறது.]

ஆர்ச்சம்³ ārciam, பெ (n) 1. கலக்கம்; unhappiness. 2. துன்பம்; distress, affliction. "ஆந்தமென்றெனை யானுந் தானை" (தேவா. 15.7.4)

Skt. āṛta

[ஆர் - ஆர்ந்தம், ஆர்ந்தல் = கட்டுதல், பிணித்தல், நேரயற்ச் செய்தல், ஒ.நேர். பிணி - பிணித்தல்.]

ஆர்ந்தம்¹ ārtam, பெ. (n.) 1. எளியவர், poor people. 2. நோயுற்றார்; afflicted. "தில்லைப் பலபூம்பொழிற் செப்பும் வருசினமு மாந்த ரங்குஞ் செய்யுமாள்" (திருக்கோவை. 187). 3. பெரியோர்; greatmen.

[ஆர் - ஆர்ந்தம் - ஆர்ந்தர். ஆர்ந்தம்³ பார்க்க, see ārtiam³]

ஆர்ந்தர்² ārtar, பெ. (n.) பெரியோர்; greatmen, wise-men. 2. முனிவர்; sages.

[ஆர் - ஆர்ந்தல் - ஆர்ந்தர். ஆர்ந்தல் = நிறைத்தல், நிறை பண்புடைய எனனோர் ஆர்ந்தம்¹ பார்க்க, see ārtiam¹]

ஆந்தல் āntal, தொ பெ (vbl n) 1 அணிதல் wearing
decorating 2 ஊட்டல், making one to eat 3
ஒளித்தல், hiding. 4. ஒளி வீசியினுதல், lightning
5 பொருதல்; fighting. 6 பொருதல்; fixing
(கதி.அக)

[ஆர் → ஆர்ந்தல். ஆர்ந்தல் = பொருத்தல்,
பொருத்தல், ஒளித்தல், மோதுதல், மெகம் மோதி
அதிர்ந்து விளக்கும் மின்னல், தாக்குதல், பொருதல்.]

ஆந்தாரிகோன் āntār kōn, பெ. (n) ஆந்திமாலை
யணிந்த சோழன் (திவா), Cola king, who wore the
characteristic ānti garland

[ஆர் + தார் + காள். ஆர் = ஆத்திபத் தார் =
மாலை, காள் = அரசன்]

ஆந்தி¹ ānti, பெ. (n) மனத்துன்பம், வேதனை; affliction,
anguish, mental agony. "தீவினை யாந்தி
நீங்குதி" (கந்தபு. கந்தவி 100) 2 அழிவு; destruction
3. துன்பம்; suffering. "ஆந்தி யாவந் உகல"
(கந்தபு. இந் திராணிமறு 18). 4. ஐந்து சத்திகளுள்
ஒன்று; (phil) one among five satti "சசானி பூரணி,
ஆந்தி, வாமை, ஆந்தி எனனுப் பஞ்ச சத்தி
புறவுருவடைத்தாய" (சி.சி.1: 56 ஞானபு). 5
நட்டுவக்காலி; big species of black scorpion-lobster
mouthed legged, scorpion (சா அக)

[ஆர் → ஆர்ந்தி. ஆர்ந்தல் = மெருங்கல், தாக்கல்,
துன்பம் விளத்தல், அழித்தல், அழிவுத் தெய்வம்]

ஆந்தி² ānti, பெ. (n) 1 பட்டறிவு (அனுபவம்), ex-
perience 2 ஆர்வம்; eagerness, enthusiasm. 3
விருப்பம், desire 4 விலலிள நுனி, விற்றுகதை, end
of a bow

[ஆர் → ஆர்ந்தி → ஆர்ந்தல் = நுகர்ந்தல்,
விருப்பத்தல், பொருத்தல், பொருத்தல் மெல்லிள் நுனி]

ஆந்திகை āntugai பெ. (n) துன்பம், pain, suffering
"ஆந்திகையுறாவன்னாத் தரிமுதல மார் யாரும்"
(கந்தபு திருவவ. 114)

[ஆர்ந்தி + கை.]

ஆந்து-தல் āntu-, 5. செ.கு.நா.வி (v.t.); 1
கொடுத்தல்; to give. "பெற்றவை பிறப்பிற்கு
காந்தி" (பொருந 174). 2 நிறைத்தல்; to fill up, to
make full. 3 நிறைவேற்றல்; to fulfill, to execute
complete, finish, bring to an end- வி.வி. (v.caus.). 1
ஊட்டுதல்; to feed "கதவை கன்றாந்தி"
(மணிமே. 12,9). 2. நிறைவித்தல்; to fill, complete
"வருதி பிறர்க் காந்து மாசாத்து வானென்டான்"
(சிலப். 1, 33). 3. நுகர்வித்தல்; to cause to
experience "நகையுநர்க் காந்து யிசைபோ"
(திருமுரு 270)

[ஆர் → ஆர்ந்தல்.]

ஆந்துபம் āntubam, பெ. (n) 1 அரத்தைச்செடி,
gaiangal 2 போரத்தை, greater galangal

[ஒருகா. அரத்தை → அரத்துவம் → ஆர்ந்துபம்.]

ஆப்பம் āppam, பெ. (n) 1 ஈரம், wetness. 2
தழைவு, fertility. பசையாயிருத்தல், பசமை, that
which is green and fresh.

[ஆர் + பம்]

ஆப்பரம் āpparavam, பெ. (n) 1 ஆரவாரம்,
பேரோசை, இரைச்சல்; roar, shouting. "வாங்கலை
களாப்பரவகு செய்ய" (திருவாச 7,1). 2. போர்
(அகநி), war 3. அஞ்சத்தக்க ஒசை; frightening
sound ஆப்பரவத் தென்சிறுந்தாரும் வெருவ"
(சேதுபு தேவியா 24).

[ஆர்ப்பு + அரவம்.]

ஆப்பரித்தல் āpparittal, 4. செ.கு.வி. (v.i) 1 ஆர
வாரித்தல், to shout, roar, resound. "மறைகளாப்
பரிப்பும்" (மச்சபு. திரிபுரதிருமாணவ 14). 2
தொடங்குதல்; to begin. (கதி.அக)

[ஆர்ப்பு + அரி.]

ஆப்பரிப்பு āpparippu, பெ. (n) ஆரவாரிப்பு, roar,
loudness, shout "போற்று நான்குமூ மறைக
ளாப்பரிப்பும்" (மச்சபு திரிபுர திருமாண. 14)

[ஆர்ப்பு + அரிப்பு]

ஆப்பாட்டம் āppāḍḍam-ஆரம், பெ. (n) 1 ஆடம்பரம்
வெற்றாரவாரம், இடம்பம், great show, boisterous
behaviour, useless display, foppishness 2. ஆரவாரம்,
கூச்சல், இரைச்சல்; uproar, loud cry

தெ. ஆப்பாட்டு. Skt. ārabhata.

[ஆர்ப்பு + ஆட்டம்.]

ஆப்பாட்டம் என்றும் செந்தமிழ்ச் சொல்லாகவும்
'ஆப்பாட்டம்' எனச் சென்றும் அகாமுதலிழை குறிக்கப்
படங்குபதும் தவறு. இது தமிழிலும் திவிட மொழிகளிலும்
இன்றும் உலக வழக்குச் சொல்.

ஆப்பு¹ āppu, பெ. (n) 1 பேரொலி; loud - tumultuous
noise. "ஆப்புக் கொண்டு கைவிசைத்தெறி
மணிக்கல் வந்தகையை" (கந்தபு நாட்டு 45) 2
போர் (பிங்கு); battle. 3. சிரிப்பு (பிங்கு); laughter 4
மகிழ்ச்சி; joy, exultation "புந்தி யாப்புதக்
கண்டளன்" (சா. திருக்கோயில்" (குறறா தல
மந்தம. 110)

தெ. ஆப்பு

[ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர்ந்தல் = பிசைவாவித்தல்.]

ஆப்பு² āppu, பெ. (n) (இசை) மாத்திரை கடந்த
ஒத்தொலி (சுருதி), ஒருகவிசைத்தல், excessive
pitch of a lute string "இன்னிசை வழியதன்றி

விசைத்தல் செய் பகையதாகும். சொன்ன மாத்தி
றையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சூதி யாய்பே"
(பஞ்சபாரசுதம், சிவம், வேனித், 29)

[ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர் ததம் = மிக் கோரித்தம்.]

ஒய்விசைத்தலையி 'ஆய்வு' யாழின் ஞால்வகைக்
குற்றம். இது யாக்குற்றதால் உண்டாவது
என்று திருவிளையாடற்புரான உரைகாரர்குறிப்பிட்டுருக்கிறார்.

ஆய்ப்பு³ āppu, பெ. (n.) 1. கட்டு, பிணைப்பு; band,
fastening, fetters "ஆய்ப்பிய காயத்தன்னை"
(சி.சி.4,94)

[ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர் ததம் = சேர்த்தல், கட்டுதல்.]

ஆய்ப்பு⁴ āppu, பெ. (n.) 1. துண்ணியது; minute thing
2. முள்ளின் கூம்பையான பகுதி; sharp point of a
thorn. 3. எதத்த முள்ளின் ஒடிந்த கூர் (யாழ்ப்);
piece of thorn broken off in one's flesh (J.).

[ஆர் → ஆர்ப்பு.]

ஆய்ப்பு⁵ āppu, பெ. (n.) மேற்பூச்சுக்குற்றம் (திவ அக.).
defect.

ஆர்ப்பம்¹ āpadam, பெ. (n.) உணவு, food "நெல்லின்
ஆர்ப்பண வளவை விரிந்துறை போகிய வாங்கு
நல்குமென்ப" (பதிற்றுப் 66,9)

[ஆர் + பதம். ஆர் ததம் = உண்ணுதல். பதம் =
உணவு.]

ஆர்ப்பம்² āpadam, பெ. (n.) நிழல (அக நி.), shade
[ஆர் + பதம்.]

ஆர்ப்பம்³ āpadam, பெ. (n.) வண்டு (பிங்.); small
[ஒருகா. அறுபதம் → ஆர்ப்பதம்]

[ஒருகா. அறுபதம் → ஆர்ப்பதம்]

ஆர்ப்பம் āpadam பெ. (n.) உணவு, food "தேரிந்
றத்தவாக் காவதனல்கும்" (பதிற்றுப் 55)

[ஆர்ப்பதம் → ஆர்ப்பதம் (சுற்றுப் போகி).]

ஆர்ப்பம்¹ āpadam, பெ. (n.) கடக ஒரை (ராசி); cancer
in the Zodiac, house of the moon

[ஆர் + பதி. ஆர் ததம் = பொருத்திவிருத்தல், தக்து
தல். பதி = நிலவு.]

ஆர்ப்பம் āpam, பெ. (n.) 1. கூர்மை, sharpness 2. மதில
fort.

[ஆர் → ஆர்ப்பம். ஆர் ததம் = சேர்த்தல், சேரக்
கூடுதல், கூர்மை, சேரக்கூடும் (வளரந்து ஒன்று
கூடும்) மதில்.]

ஆர்ப்பக்கோழிக்காரகம் āva-k-kōḷi-k-kāragam பெ. (n.)
ஆர்ப்பக்கோழிக்காரகம் டார்க்க; see āva-k-kōḷi-k-k-
kāragam

ஆர்ப்பக்கோளிக்காரகம் āva-k-kōḷi-k-kāragam, பெ. (n.)
கோளது விருப்பாயக் கொடுக்கப்படல

பொருளை விரும்பி எத்தற் பொருளில் நான்காம்
வேற்றுமையில் வரும் பெயர் (எரிசோ உபகாரக.3),
(dative case) accepting willingly some thing given
unasked

[ஆர்வம் + கோளி + காரகம். கோள் → கோள்.
இது கோளிக்காரகம் மூன்றனுள் ஒன்று. இச்சொல்
இராமீட மொழியினில் கோகர என்ன திரிந்தது.]

ஆர்வம்¹ āvam, பெ. (n.) 1. அன்பு, love, affection. "ஆர்வ
மெருசமெடு" (தொல். பொ. 40) 2. விரும்பம்;
desire. 3. ஆசை; longing. "வண்டார்வஞ் செய்து
மதுவுண்டு" (சுடத அன்ன. தூ. 65). 4
புணர்ச்சியைக் குறித்துண்டாகும் ஆசை, yearning
desire. 5. பெறக்கருதியபொருள்மேற் நோன்றின
பற்றுள்ளம் (மதுரைக் 489), hankering 6 பத்திமை
(பக்தி); devotion. "அடியார்தமாவத்தாற் கூறிய"
(திவ். இயத். 1,35) 7. கடைப்படுகொடை ஏழுனுள்
ஒன்று; one of the seven kinds of donation.
"ஆர்வாவது அன்பு முதலியவற்றானளித்தல்"
(த சொ அக)

[ஆர் → ஆர்வம்.]

ஆர்வம்² āvam, பெ. (n.) ஒளி (த சொ அக.); sound
"ஆர்வத் தோடி வயப்பும" (கந்தபு. ஆற்று. 35)

[ஆர் → ஆர்வம். ஆர் ததம் = ஒளித்தல்.]

ஆர்வம்³ āvam, பெ. (n.) சீலை (த சொ அக.); saree
[ஆர் → ஆர்வம். ஆர் ததம் = கட்டுதல், உடுத்துதல்.]

ஆர்வம்⁴ āvam, பெ. (n.) நிரவம் (நரகம்) ஏழுனுள்
ஒன்று (பிங்.); hell, one of the seven.

[ஆர் → ஆர்வம். ஆர் ததம் = கட்டுதல், கட்டு
பாட்டுகுகுன்னாகக்கல்.]

ஆர்வமொழி āva-moḷi, பெ. (n.) ஆர்வமொழியளி
பார்க்க; see āva-moḷi-ā-ān.

ஆர்வமொழியளி āvamōḷi-y-ān பெ. (n.) (அளி)
உளத்து நிகழும் ஆசையை மிகுதியாக வெளிப்
படுத்தும் சொற்களாத் சொல்லும் ஒரு சொய்யுள்
அளிவகை, (Phet.) impassioned language chosen to
express one's intense love, figure of speech
"ஆர்வமொழி மிருப்ப தாவ மொழியே" (தண்டி.
67)

[ஆர்வம் + மொழி + அளி. மொழிதம் =
சொல்லுதல்.]

ஆர்வலர் āvalar, பெ. (n.) அன்பர், ஈடுபாட்டாளர்,
lovers, fans, devotees.

[ஆர்வு → ஆர்வம் + அர்.]

ஆர்வலர் āvalar பெ. (n.) 1 அன்புடையவன், kind
affectionate person, lover "ஆர்வலர் புனகணி"

பூசல் தரும்" (குறள். 71). 2. கணவன் (பிங்.), husband. 3. பரிசிலன்; one who seeks a present from a prince or patron. "இளிய செய்திநின் னாள்வரை முகத்தே" (புநா. 12). 4. நண்பன்; friend

[ஆர் → ஆர்வம் → ஆர்வலன். ஆர்வல் பாரக்க; see śival.]

ஆர்வலித்தல் śivai-, 4. செ.ரு.வி. (vi.) 1. அன்பு கூர்ந்தல்; to love, to be extremely fond, affectionate "சிந்தை யாரவார்வலித்து" (தேவா 997, 5). 2. மிகவிரும்புதல், regard with strong affection, to desire passionately

[ஆர் → ஆர்வம் + இ = ஆர்வலி]

ஆர்வ¹ āru, பெ. (n.) 1. நிறைவு, fullness, abundance 2. உண்ணுதல், பருகுதல்; eating and drinking. 3 உட்குடை; feeding. 4. ஆசை; desire. "ஆசினி கவினிய பலவி னார்வந்து" (புநா. 158, 22), "ஆர்வந்தார் நெருசமழிய விடுவானோ" (கவி 42).

[ஆர் → ஆர்வு]

ஆர்வ² āru, பெ. (n.) ஆராய்தல், investigation, research, critical study

[ஆர் → ஆர்வு]

ஆர்வை śivai, பெ. (n.) கோரைப்பாய்; mat made of rushes (W.).

[ஒருகா. ஆர் → ஆர்வை = ஆர அல்லது நெருசம்ப பிள்ளிய கோரைப்பாய்.]

ஆர் āra, வி. எ. (adv.) 1 நுகர, to enjoy, benefit "நாடார நன்கிழிதரும்" (மதுரை. 82) 2. மிக, நிறைவு, fully, abundantly. "ஆரப்பநக" (திவ். திருவாய். 10, 10, 5). "வாயாரவுண்ட போ வாழ்த்துவதும் நொந்தபோ வைவதுவும்" (நாய. சச்சி 8) —, இடை. (part) ஒர் உவமச்சொல், term of comparison (இதரல், பொருள் 286, உரை)

[ஆர் → ஆர். ஆர்ந்தல் = நிறைதல், நிறைவின் அடியுபயன்பாடுகத் தோன்றும் அனைத்து வகை ஒற்றுமை, ஒற்றுமையற்றிவந்த உவமைச்சொல்.]

ஆர்அமர் āra-amara, வி. எ. (adv.) பொறுமையாக (கொங். வ) having patience

[ஆர் → ஆர் + அமர்]

ஆர்க்கம் ārakam, பெ. (n.) 1. ஆகிற்கட்டை; eagle wood. 2. செஞ்செத்தனம், red sanders-wood 3. பித்தளை; brass.

[ஆர் → ஆர்க்கம் (வெந்தது).]

ஆர்க்கம்பி āra-k-kambi, பெ. (n) மிதிவண்டிச் சக்கரத்திலுள்ள கம்பி, cycle spokes

[ஆரம் + வம்பி.]

ஆர்க்கமுத்தி āra-k-kūṭṭi, பெ. (n.) கழுத்திலதீய கோடுள்ள (சேகை) பெண்; woman who has snake-spicuous lines on her neck. "ஆர்க்கமுத்தி அரண்மனைக் காகாது" (பழ).

[ஆரம் + கழுத்தி. ஆரம் = ஆரம் போன்றதன் கோடுகள்]

ஆர்க்கால் āra-k-kāl, பெ. (n.) சக்கரத்தின் ஆரம், spoke of a wheel.

ம ஆர்க்கால்

[ஆரம் + கால்.]

ஆர்க்குவடம் āraku-vaḍam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை (பிங்.), Indian bannan.

Skd. āragvaḍa.

[ஒருகா. அர்க்கு + வடம் அர்க்குவடம் ஆர்க்குவடம் அர்க்கு = வெய்யு.]

மறுவ. ஆரகுவடம். ஆர்வேதம். ஆர்வேதம்.

ஆரக்கம் āra-k-kam, பெ. (n.) ஆழமான கிணறு deep well.

[ஒருகா. ஆரக்கம் + ஆரக்கம் கட்டம் = கட்டுமானம் அமைந்த கிணறு.]

ஆரகம்¹ āragam, பெ. (n.) 1 அரத்தம், குருதி, blood 2 சத்தனம்; sandal wood.

[ஒருகா. அரக்கம் → ஆரகம் (வெப்பற்றிழைந்து).]

ஆரகம்² āragam, பெ. (n.) 1 பிரிக்கும் எண்; dividing number 2 கீழவாயெண்ணில் (பிள்ளைத்திழை) கீழே எழுதப்படும் எண்; denominator of a fraction, divisor (pond.). Skd. hāraka

[ஆர் → ஆரகம். ஆர் = மேது, தாக்கு, உடைத்துவிடு, பிரி, பகு, பகுக்கும் எண்.]

ஆரகன் āragan, பெ. (n.) 1. அழிப்பவன்; destroyer "ஆரகனதிகனென்னாது" (சிவநான யோ 31) 2. கள்ளன்; thief 3 கொள்ளைக்காரன் robber 4. சூதாடுபவன்; gambler. 5 அணாய் வோன், deceitful person, cheat

ம ஆரகன்

Skd. hāraka

[ஒருகா. அரகன் = ஆரகன்]

ஆரகூடம் āra-kūḍam, பெ. (n.) பித்தளை (செ அக.) brass (S.I.V. 213).

[ஆர்¹⁰ = ஆர் + கூடம். ஆர்¹⁰ = வெய்யு.]

ஆரகூடம் āra-kūḍam, பெ. (n) ஆரகூடம் பாக்க; see āra-kūḍam

[ஆரமம் + ஆரமம் (பி.க.)]

ஆரம்பம் பாக்கு āraṅgam-pāṅku, பெ (n) துண்டு துண்டாக வெட்டி வேகவைத்த பாக்கு; sliced and boiled, impoves with seasoning (சா அக).

[ஒருகா. ஆர் + அரம்பம் + பாக்கு. ஆர் = போது, தாக்கு, உடை, பி.க.]

ஆரம்பாசி āraṅ-cāṅṅi, பெ. (n) வெண்பச்சலை, white species of portulaca or Indian spinach.

[ஆரம் + சாமி. Sī. kōka சரகம். சாமி = இலை, தழை. ஆரம் + முத்து, முத்துப் போன்ற வெண்பை.]

ஆரம்பாந்து சோழன் āraṅ-cāṅṅi-āṅṅi, பெ (n) திருவானைக்காவிலுள்ள சிவஇலிங்கத்திற்கு முந்தாரம் சாந்திய சோழன் (அபி.சித்). Cola king who placed a garland of pearls on the Sivalinga at Thiruvānāikkā shrine. "ஆரம் கொண்ட எம் மானைக்காவடை ஆதியே" (சுந். தேவா.).

[ஆரம் + (சாந்தது) சாந்து + சோழன்.]

ஆரம்பாரு āraṅgaru, பெ. (n) அரிய தெய்வப் பெண்; celestial woman, heavenly damsel. "ஆரணங்குடனே காழி யடைந்ததே" (சுந்.பு. வீரவாகுசய. 20). 2 அரிய தெய்வம்; deity of high order "ஆரணங்குயந்தோ சல்லோர் புள்ளியங்கு" (சு.கம்பொ. அகத். 19). 3. ஆறுத்தகரிய வருத்தம்; unmanageable sorrow. "நல்லவாக் காரணங்காகிய மாநில" (புறநா. 14).

[ஆர் + அரம்பாரு ஆர் = அரிய. அரம்பாரு = தெய்வப்பெண், தெய்வம், வருத்தம்.]

ஆரணத்தான் āraṅṅāṅṅi, பெ (n) நானமுக்கள Brahma, the source of the vedas. "ஆரணத்தான அருள்பார்" (தஞ்சைவா 265).

[ஆரணம் + அரணம் = ஆரணம் + ஆந்து + ஆன் = ஆரணத்தான்.]

ஆரணம் āraṅgam, பெ. (n.) 1. ஒரு நூலின் முதற் செய்யுளைத் தொடங்குதற கேற்ற முடிபத்தினிண்டு மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்று; one of the 32 auspicious words used as a beginning in a poetical work. 3. மறை நூல் (வேதம்); veda, by synecdoche. "ஆரணத்திறையுளாய்" (கம்பரா தாடகை 2). 2. வேதத்தின் ஒரு பகுதி; sacred mytho part of the veda, portion of the Veda. "ஆரணங்காண எள்பர் அந்தணர்" (திருக்கோ-தனியன்). 4. பழந்தமிழ் மருத்துவ நூல். (சா.அக.); ancient medical work of India.

ம. ஆரணம்.

[ஆரணம் + அரணம் = ஆரணம்.]

பாதுகாப்பு என்ற பொருள்படும் அரணம் என்றால் சொல்லே, சொற்றிக் காக்கத் தக்கதாய் தமணம்க் காக்க வல்லதாய் மறை (வேத) நூல்களுக்கும், அதன் பகுதி களுக்கும், பொருள்படும். பாதுகாப்பு மங்கலமுடாகக்

கருதப்பட்ட, சீர், எழுத்து, பொன், பூ, திரு, மணி, யானை, நோ பரி, கூடல், மலை, புகழ், மதி, நீர், ஆரணம், சொல், புயல், திலம் கங்கை, உலகம், பரிதி, அமிருதம் என்னும் 32 மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்றாக 'அரணம்' இடம் பெற்றிருப்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

ஆரணமுனிவர் āraṅga-muṅivar, பெ. (n.) ஒரு முனிவரின் பெயர் (அபி.சித்.); name of a sage.

[ஆரணம் + முனிவர்.]

ஆரணவாணர் āraṅga-vāṅgar, பெ. (n.) 1. அந்தணர் முனிவர், sants. "ஆரணவானைக் கென்றால் கேளான மொள்தகல்லியன்" (பாரத. திரௌ. 73) 2. பார்ப்பார், Brahmins.

[ஆரணம் + வாணர். வாழ்நர் = வாணர்.]

ஆரணவருவார் āraṅga-v-aruvār, பெ. (n.) 1. சிவன்; Śiva. "ஆரண வருவார் திலையைப்பல் மெழீதப் பெற்தோர்" (கோவிற்பு. இரணிய. 74). 2. திருமால், Viṣṇu.

[ஆரணம் + உருவார். உருவார் = வடிவியர்.]

ஆரணம் āraṅgam, பெ. (n.) 1. மருத்துவ நூலில் வல்லவன்; one who is well versed in Indian medicine 2. மறை (வேத) நூல்களில் வல்லவன்; one who is well versed in sacred books.

[ஆரணம் + அன்.]

ஆரணம் āraṅgam, பெ. (n.) 1. சிவன்; Śiva. "ஆண்டவனாரணன் கம்பனென் தேத்த" (கம்பரத். 30) 2 திருமால்; Viṣṇu. "ஆரணனே யரனே" (பாரத கிருட்டிண. 209). 3. நானமுக்கள்; Brahma "ஆரணன் றனது மைந்தர்க் கரும்பெறன் ஞான போதம்" (சுந்.பு. மேரு. 18). 4. பார்ப்பான், Brahmin.

ம. ஆரணம்

[ஆரணம் + ஆரணன்.]

ஆரணி āraṅṅi, பெ. (n.) 1. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர்; name of a town in North Arcot district. name of a village. 2. ஓர் ஆறு; name of a river

[ஆறு + அணி. ஆறணி = ஆரணி]

ஆரணி āraṅṅi, பெ. (n.) 1. மாந்தருடம்பில் ஆறாதாரவகளுள் நான்காவதாகிய நெஞ்சத் தாமரைமலர்; உள்ள அநாகத்தத்துக்குரிய பள்ளிரன் டிதங்களுள் ஒரிதில்நிற்கும் அதிதேவதை (சி.சி.அ 2.1. மறை) celestial goddess seated in one of the 12 petals of the lotus of heart (த சொ அக). 2. சாணி; goddess Kāṅṅi 3 உமையவள், பார்வதி; goddess Pārvati. "ஆரணி சடைக்கடவுளாரணி வையப்புக்கு" (தாயு. மனவளா. 5)

ம. ஆரணி

[ஆரணம் + ஆரணி. ஆரணம் = பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பிற்கும் தெய்வம்.]

ஆரணி āraṇi, பெ. (n) சுழல் காற்று (த.சொ.அக.); whirl wind.

[ஆர்தல் = சுற்றுதல், சுழல்தல். ஆர் → ஆரணி.]

ஆரணிய அறுநாள் āraṇiya-arupaḷi, பெ. (n) மகப் பேற்றுக்காகப் பெண்டிர் கடக (ஆடி)த் திங்கள் வளர்ச்சிறை ஆறாம் நாளில் உரையவை வேண்டி நோற்கும் நோன்பு; fast observed by women for the sake of offspring, on the sixth day following new moon in the month of Ādi.

[ஆரணி → ஆரணிய (கு.பெ.எ.) ஆரணி = உரையவள்.]

ஆரணிய ஓரை āraṇiya-ōrai, பெ. (n) மடங்கல் ஓரை (சிம்மராசி); leo of the zodiac.

ஆரணியம் ¹ āraṇiyam, பெ. (n) 1. காடு; jungle, forest. "ஐந்துபெரும் பாந்திவரை டாரணியம் புருந்த பிரான்" (பாரத. பதினெட். 243) 2. காட்டிலுள்ள கோட்டை (துருக்கம்); fortress in a forest

[ஆரண் → அரணம் → அரணியம் → ஆரணியம், அரணியம் → Skī.āraṇya. ஆரண் = காவந்தகாடு. அரணம் = காடு, பாதுகாவலன காட்டுபகுதி.]

உடனெழிலனர், "கு (r) = செல், கு → அரண = தொலைவான, அபவான; அரண → அரண்ய = தொலைவான அல்லது அலைவான இடம், காடு, அடல், பசுலை" எனப்பொருள் கூறி மூலம் காட்டுவர். செல்லுமிடும் தொலைவான இடமும் காப்பெயர் இருத்தல் இயலாமையின் அவர் காட்டும் மீள்மூலம் பொருந்தாத.

காவந்தகாட்டுக்கு 'அரண்' என்றே பண்டைத் தமிழில் வழக்கு நிலை பெற்றிருந்தலாலும், அரண (பாதுகாப்பு) நாடி காடு புருந்தார்க்கு அதுவே அரணமாதலினாலும், "சைலம் வேல் காவற் காடிவை யரணை" என்றும், "காடும் எயிலும் சுவசலும் அரணம்" என்றும் பிற்கால பிசுண்டு கூறலாலும், "அரண்" என்பதே ஆரணியத்திற்கு மூலம் என்பது வெளிப்படை.

ஆரணியம் ² āraṇiyam, பெ. (n) மடங்கல், அரிமா; lion

[ஆரண் → அரணம் → அரணியம் → ஆரணியம் = காடு, காட்டரசனாகிய அரிமா.]

ஆரணியராசி āraṇiyarāṣi, பெ. (n) ஆரணிய ஓரைபாக்க; see āraṇiya-ōrai

ஆரத்தம் āratam, பெ. (n) ஆந்தி; fig tree (சா அக.)

[ஆர் → ஆர்த்தம் → ஆரத்தம்.]

ஆரத்தி āraṭi, பெ. (n) 1. மணமக்கள், மாண்புமிகு பெரியோர், அரசர், சமயத்தலைவர் ஆகியோர் உலா வருந்.கால அல்லது மாகவல நிகழ்ச்சிகளின்போது சுண்ணாம்பு (திருஷ்டி) கழிப்பதற்காக மஞ்சளும், சுண்ணாம்பும் கலந்து சிவந்த ஆலந்தீர்கரைத்தும், சிவ நேரங்களில் சோற்றுருண்டை டைக்கப் படடதுமான தட்டில் ஷிளக்கேற்றி வலமுறையாக வேல இடமுறையாகவோ சுமுற்றி நெற்றியில்

பொட்டிடும் சடங்கு; waving of light, or water mixed with lime and turmeric or saffron coloured rice-balls, before important personages such as newly wed couple, a ruler, or a spiritual head, in processions or on other auspicious occasions. 2. தெய்வத் திருமேனியின் முன் காட்டும் பதினாறு வகை வழிபாட்டுச் செயல்முறைகளுள் ஒன்றான திருவிளக்கு அல்லது, கற்பூரவிளக்கு (தீபாராதனை) வழிபாடு; one of sixteen acts of worship, consisting in the waving of a light or camphor in circular motion before an idol. 3. ஆரத்திப்பாட்டு; song sung during āraṭi ceremony.

ம. ஆரத்தி, இத். ஆர்தி; க. ஆரதி; து. ஆரதி.

ஆரத்தி பாக்க, see āraṭi

[ஆல் → ஆலத்தி → ஆரத்தி. ஆல்தல் = சுற்றுதல், சுழந்துதல்.]

ஆரத்திக்கருப்பூரம் āraṭi-k-karuppūram, பெ (n) பொது வகைக் கருப்பூரம்; ordinary camphor.

[ஆலத்தி → ஆரத்தி + கருப்பூரம்.]

ஆரத்தியம் āraṭiyam, பெ. (n) ஒழிவு (த.சொ.அக.); interval, rest, leisure.

[ஒருகா. அறுத்தியம் → ஆரத்தியம். அறுத்தி = இடைவெளி, ஒழிவு]

ஆரதக்கறி āraṭa-k-karai, பெ. (n) 1. மரக்கறி (யாழ்ப்.), vegetable curry (J.). 2. மீனிலாத காய்கறி யுணவு curries of vegetables only without fish, and c. (W).

[ஆருகன் → அருகம் → அருகதம் → ஆருகதம் → ஆரதம் + கறி.]

ஆரதம் āraṭam, பெ (n) 1. புலால் தவிர்த்த உணவு (யாழ்ப்.); pure vegetarian meal without meat (J.). 2. மரக்கறி உணவுக் கோட்பாடு, உயா சிவனியம் (சத்த சைவம்); vegetarianism, habit of taking food purely cooked, according to Hindu notions without flesh, eggs, etc. Skī. āraṭa.

[அருகன் → அருகதம் → ஆருகதம் → ஆரதம். ஆரதம் = சமணசமய நெறிப்படி புலால் உண்ணாத இயல்பு]

ஆரதி āraṭi, பெ. (n) ஆரத்தி பாக்க; see āraṭi.

[ஆலத்தி → ஆரத்தி → ஆரதி.]

ஆரதிக்கப்பூரம் āraṭi-karuppūram, பெ. (n) ஆரத்தி கருப்பூரம் பாக்க; see āraṭi-k-karuppūram

[ஆரத்திக்கருப்பூரம் → ஆரதிக்கப்பூரம்.]

ஆர்த்நாங்கு பான்டியன் āraṭṅgaṅ-pāṇḍyaṅ, பெ (n) உக்கிரகுமார பான்டியன், Ukkira Kumāraṅ, a Pāṇḍya King

[ஆரம் = மூத்துமாலை. ஆரம் + நாங்கு + பான்டியன்.]

ஆரநாலகம் āra-nālagam, பெ. (n) ஆரநாலகம் பார்க்க, see āra-nālagam.

ஆரநாலகம் āra-nālagam, பெ. (n.) இனிப்புள்ள பழம், அரிசி, சருக்கரை முதலியவற்றினின்றே எடுக்கப்பட்டு, ஏதனின்றெடுக்கப்பட்டதோ அப்பெயரிட்டே அழைக்கப்படுவதுமான பருகம், காடி; vinegar, it is an impure acetic acid made by the acetous fermentation of sweet fruits, rice, sugar, etc. and is specifically named after the substance from which it is derived

எ-டு: அரிசிக்காடி, திரட்சைக்காடி (சா. அக.)

ம. ஆரநாளம், க. ஆரநாளம் (அரிசிக்கூடு)

[ஆர் + நாளி = நாளம். நாளி = கள், புளிப்பெய்திய நீர்மம். ஆர் = நிறைய, அறுகமகா.]

வடமொழியாளர் āraṇāḥ என்பதற்கு மணமந்து என்று பொருள் கூறுவது, பொருத்தவில்லை. நாளி என்பது தமிழில் கள்ளைக் குறித்த சொல். நிறைவாக மூங்கிறு குழாயிலிட்டு அரிசிக்களையை புளிக்கச் செய்வதில் பண்டைத் தமிழர் மரபும், வடமொழியில் 'ஆரநால' என்னுஞ்சொல் சிறப்பாக அரிசியினின்றும் எடுத்த கள்ளையே குறித்தலாலும் ஆரநாளி - ஆரநாளம் - ஆரநாளகம் என்பவை முற்றத் தமிழ்ச் சொற்களே என்பது, தேற்றம்.

ஆரநாளி āra-nāḥi, பெ. (n) 1. கள்; toddy. 2. புளித்த காடி; vinegar.

[ஆர் + நாளி. ஆர் = மிக. நாளி = கள், புளித்த காடி, நீர்.]

ஆரபடி āra-paḍi, பெ. (n.) 1. பொருள் பொருளாக வீரன் தலைவனாக வரும் நூடக வகை, a kind of drama depicting acquisition of wealth and adoring the achievements of great heroes. (சிலப். 3, 13, உரை). 2. துணிவு; courage.

Skt. ārabhāt.

[ஒருகா. ஆர்ப்பாட்டம் = ஆர்ப்பாட்டி = ஆரபடி.]

ஆரம்¹ āram, பெ. (n) 1. சந்தனமரம்; sandal-wood tree. "வள்ளிகொன்றை வழைசென்பகமரம்" (பெரிபடி. தடுத்தாட். 94). 2. நறுமணப்பொருள்களுள் ஒன்று; sandal-wood, one of six tuṇḍa-vaṅkama. 3. சந்தனைக் குழம்பு; sandal paste. "அரைத்த வாறும்" (பாரத. நிரையீட்டி. 29). 4. கடம்பு (மு.அ.); common cadamba. 5. கோடக சாலைச்செடி (மு.அ.); a very small plant. 6. தேட்டம் (பிங்.); garden. 7. காட்டாந்தி (திவா.), common mountain ebony. "ஆரம் கண்ணிச் சோழன்" (சிலப். பதி. 12).

[ஆர்தம் = பொருத்துதல், நிறைதல், பரவுதல், மணம் வீசுதல். ஆர் = ஆரம் = மணம் வீசும் பொருள், சந்தமம்; சோழர் மார்பில் பொருத்தும் அணியாக ஆத்தி குடுவியம் ஆத்தியும் ஆரம் ஆயிற்று ஆர்தம் = சார்தம், அணிதல்.]

ஆரம்² āram, பெ. (n) 1. மணிவடம் (பிங்.); necklace of pearls or gems. 2. பூமாலை (குடா.); garland of flowers. 3. மாதரணியடம்; necklace. 4. பதக்கம் (திவா.); pendant. a breast-plate, as an ornament. 5. அணிகலன் (பிங்.); ornament. "அம்பையாரஞ்செதியாகர்" (மரு. தி. 16). 6. புறா, கிளி போன்றவற்றின் கழுத்திலுள்ள வரி; natural ring round the neck of doves, lines on the necks of parrots and other birds. "ஆரமோகினி" (திருப்ப. 748). 7. ஆடு மாடுகளின் கழுத்தில் தொங்கும் தசை; membrane hangng from the neck of cattle and goats. 8. மாலை; garland. "செம்பொனாரமதாயிற்றம்மா" (சந்தப. 93). 9. படப்பொறி; spots on the neck of the cobra, de-capella.

ம. ஆரம்

[ஆலம் = ஆலம் (சுற்று வட்டம்) = ஆரம்.]

ஆரம்³ āram, பெ. (n.) 1. ஒரு செயற்கூசு (அஞ்சன பாஷாணம்) (மு.அ.); a kind of native arsenic 2. கனிப்பு, காளிதம்; oxide of iron, verdigis. 3. கீச்சுக் கிட்டம், இரும்புக் கிட்டம்; soons of iron, iron-dross (W.).

[ஆர் = ஆர்தம் = பொருத்தல், சேர்த்தல், திரட்டல், ஆர் = ஆரம்.]

ஆரம்⁴ āram, பெ. (n.) பித்தளை; brass.

[ஆர் = சேர்த்தல் = கலத்தல், ஆரம் = கலப்பு மானமு.]

ஆரம்⁵ āram, பெ. (n.) 1. ஒரு அம்பு (பாணம்); a kind of arrow. 2. கோணம்; angle. 3. நுளி; tip, sharp edge. 4. வகுக்கும் எண்; denominator of a fraction. 5. பிரிக்கும் எண்; divisor in arithmetic. 6. போர், படை

[ஆர் = ஆரம்.]

ஆரம்⁶ āram, பெ. (n.) 1. முத்து; pearl. "ஆரமணிந்து விமலம் பாரக்கு சங்கம்" (பாரத. சுக்பவ. 55). 2. கண்ணீர்; tear drop. "விழிகளாரஞ்சொரிய" (பாரத. கீசகன். வ. 17). 3. முத்தினாற் செய்த கச்சு; stays for women's breasts, made of pearls. "ஆரந்தாங்கிய வல்லமுலையாகத்து" (நெடுநல். 136). 4. முத்து, மாலை; garland of pearls. "கழுஉ விளங்காரக் கவலையு மார்பே" (புறநா. 19).

[ஆலம் = ஆலகட்டி, நீர்த்திரள், நீர்த்துளி, ஆலம் = ஆர் = ஆரம் = நீர்த்துளி போன்ற முத்து, கண்ணீர், முத்துமாலை.]

ஆரம்⁷ āram, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness.

[ஆரம் = முத்து, முத்தினைப்போன்ற வெண்மை.]

ஆரம்⁸ āram, பெ. (n.) 1. செய்வாயக்கோள்; mars. 2. காரிக்கோள்; saturn.

[ஆர் = சேர்த்தல், சேர்த்தல். ஆர் = ஆரம் = குறிப்பிட்ட நிலையில் சேரும் கோள்.]

ஆரம்பம்¹ ārambam, பெ. (n.) 1 முயற்சி; effort, exertion. 2 தொடக்கம்; commencement, beginning 3. முகவுரை; preface. 4. விரைவு, speed, 5. செருக்கு, pride, arrogance "ஆரம்பக்குண்டி" (தேவா. 372,8). 6. பதட்டம்; haste.

[ஆர்தல் = நிறைதல், மேலிறதல், எழுப்பதல், பிறுதல், விரைதல். ஆர் → ஆரம்பம்.]

ஆரம்பம்² ārambam, பெ. (n.) உழவுத்தொழில் (தரும); agricultural performances (Loc)

ம. ஆரம்பு

[ஏர் → ஏரம்பம் → ஆரம்பம்.]

ஆரம்பம்³ ārambam, பெ. (n.) 1. பேரொலி; loud roar, shout. 2. கொலை; murder.

[ஆர்தல் = ஒலித்தல், தாக்குதல். ஆர் → ஆரம்பம்.]

ஆரம்பவாதம் āramba-vādam, பெ. (n.) முதற் காரணம் இல்லாமலே காரியம்தோன்றாமென இயங்குகின்ற கொள்கை (சி.போ.பா.); doctrine of creation which postulates that the world is made out of nothingness (effect without cause).

[ஆரம்பம் + வாதம். வான் = பேசு வான் → வானம் + வாதம்.]

ஆரம்பி¹-த்தல் ārambi-, 4. செ.குன்றாவி. (vt.) தொடங்குதல்; to begin, enter upon, undertake. "புறத்தொழி விலாசம்பித்து" (ஞானவா. புண்ணி. 33).

ம. ஆரம்பிக்குக, க. ஆரம்பிக.

[ஆர் → ஆரம்பு (வடதமிழ்ச்சொல்) → ஆரம்பி + ஆரம்பித்தல். ஆர் = பொருத்தல், தொடங்கு.]

ஆரம்பிமுத்தகிளி āram-vilunda-kilī, பெ. (n.) கழுத்தில வரையுள்ள கிளி; parrot with a natural ring around its neck.

[ஆரம = வளைவு]

ஆரமரோட்டல் āramar-ōṭṭal, பெ. (n.) வெட்சித் திணையில் ஒரு துறை; classification in Vetch-t-tinjal. (தொல். பொருள். 60).

[ஆர் + அமர் + ஓட்டல்.]

ஆரமரோட்டலவது, குறநில மன்னருங் காட்டகத்து வாலும் மறவரும் போர்த்தொழில் வேதனைப் பொருது முய்க் காண்டல்.

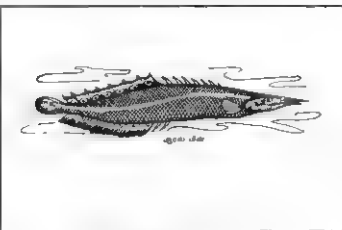
ஆரமாயிகம் āra-māyigam, பெ. (n.) வெண் புளிச்சை, a species of pulicoid, acid-leaved marool. (சா அக.)

[ஆரம் = வெணமை. ஆரம் + ஆயிகம்.]

ஆரரி āraṛi, பெ. (n.) கதவு; door.

[ஆர் + அரி.]

ஆரல்¹ āral, பெ. (n.) ஆரால்யீன்; brownish or greenish sand-eel, "நுண்ணாரல் பருவரால்" (புறநா. 18).

ம. ஆரல், து. ஆரொள்யீன்.

[ஆர் → ஆரல்.]

ஆரல்² āral, பெ. (n.) 1 நெடுப்பு; fire. 2. காந்திகை நான்யீன்; third nakṣatra. "அரவுக் கண்ணியுற முரன்யீன் நகை யொப்ப" (கலித். 64,4). 3. செவ்வாய் (திவா.); planet Mars. "ஆதித்தனோ டம்புலியாரல்" (அரிச். இந்திர. 27). 4. அமுறு பித்தம்; gastrobilious fever. 5. பித்தம்; bile.

[ஆர் → ஆரல் உல் = அல் → அர். ஆர். (உரிதல் சுருத்தவெர.) ஆர்² பார்க்க; 300-300.]

ஆரல்³ āral, பெ. (n.) 1. மதில்; wall. "ஆரலோங்கிய வயோத்திமா நகரி" (அரிச். 9. விவாக. 283). 2. சுவரின மேல் அமைக்கப்படும் மறைப்பு; coping of a wall. ஓட்டாரல் (உ.வ.).

[ஆல் → ஆர் (வளைதல்) → ஆரல் = கற்றமதில்.]

ஆரல்⁴ āral, பெ. (n.) 1. ஆரகக்கீரை; plant containing edible leaves. 2. காக்கணர் கொடி; hair creeper. 3. ஒரு பூண்டு; plant.

[ஆர் → ஆரல். ஆர் = உறுதல், நிறைதல், செழித்தல், தழைத்தல்.]

ஆரல்⁵ āral, பெ. (n.) களிம்பு; verdigris.

ஆரல்⁶ āral, பெ. (n.) நல்ல தண்ணீர்; fresh water (சா அக.).

[அறல் → ஆறல் → ஆரல்.]

ஆரல்⁷ āral, பெ. (n.) பூசல்; conflict.

[ஆர் - ஆரல்.]

ஆரலம் āralam, பெ. (n.) பகை; enmity.

[ஆரலர் = பகைவர். ஆரலம் = பகை, பகைமை.]

ஆரவடம் āra-vadam, பெ. (n.) முத்துவடம்; string of pearls. (தணு. 47, உரை).

[ஆரம் + வடம்.]

ஆரவம் āravam, பெ. (n.) ஒலி; sound. "ஆரவ மிகுந்த பல்புள் ளகழி குழ் புரிசை" (பாரத. திரௌ. 17).

ம. ஆரவம்; க. ஆரவ

[அரவம் → ஆரவம்.]

ஆரவரியம் āravariyam, பெ. (n.) அரவமரம், peepul tree.

ஆரவலர் āravalar, பெ. (n.) காட்டாத்திப்பூ (தைவ. வ. தை. 98); flower of a tree.

ஆரவாரம்¹ āravāram, பெ. (n.) 1. பேரொலி; loud noise, shouting, roaring, bustle. "ஆரவாரஞ் செய் தஹூதி ளானரோ" (கந்தபு. காவிரிநீ.). 2. ஆடம்பரம்; show, pomposity (W)

ம. ஆரவாரம்; க. ஆரவார, தெ. ஆரிவேரூ; து. அஸாயி

[ஆர்தல் = ஒலித்தல். ஆர் → ஆரம். ஆரம + ஆரம் = ஆரவாரம். வகரம் உடம்படுமெல்.]

ஆரவாரம்² āravāram, பெ. (n.) துயரம் (பிங்.); grief, distress.

ம. ஆரழல் (பிடுகுதயரம்)

[ஆர் = உட்டுதல், பிணித்தல், நேராயல் தாக்குதல். ஆர் + ஆரம் = ஆர்ஆரம் → ஆரவாரம்.]

ஆரவாரி-த்தல் āravāri-, 4 செ.கு வி (v.i.) மிக் கொலித்தல்; to roar, shout. (திவ். பெரியாழ். 1, 7, 1).

ஆரவாரிப்பு āravārippu, பெ. (n.) ஆரப்பு; loud noise, bustle.

[ஆர்த்தல் = ஒலித்தல். ஆர் + ஆரிப்பு]

ஆரநகவர் āraṅavar, பெ. (n.) மேலே மறைப்புடைய சுவர்; wall with coping

[ஆரல் + சுவர்.]

ஆரநயீள் āraṅai, பெ. (n.) ஆரநயீள் பாக்கை; see ārai-ai.

ஆரா ārai, பெ. (n.) பாம்பைப்போன்ற தோற்றமுடைய மீன்; fish resembling snake

[ஆராங்கு → ஆரா.]

ஆராங்கு āraṅgu, பெ. (n.) 1. நெல்போல் உள்ள ஒருவகைக் களை; a kind of weed. 2. அயினலைபோல் உள்ள ஒருவகை மீன்; a kind of manne fish.

ம. ஆராங்கு.

[ஆர் → ஆங்கு. ஆங்கு = போல. ஆர் = பொருத்தம்.]

ஆராட்சி¹ āraṅci, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax. (S.I.I.V. 96.).

[ஒருகா. ஆராச்சி → ஆராட்சி. (கொ. வ.)]

ஆராட்சி² āraṅci, பெ. (n.) ஆள்நடமாடுமிடம் (தருசை); place where people frequent.

[ஆள் + ஆட்சி = ஆளாட்சி → ஆராட்சி. (கொ. வ.)]

ஆராட்டுதல் arattudal, தொ.பெ (vbl.n.) தாலாட்டுதல்; dandling a child.

[ஆலாட்டுதல் → ஆராட்டுதல். ஆலாட்டுதல் பாரக்கை; see ālattudal.]

ஆராத்தெட்டி ārai-1-toṭṭi, பெ. (n.) மினிக்கி மரம்; tree.

ஆராய்த்தியம் ārai-pattiyam, பெ. (n.) 1. கடும பத்தியம்; very rigid diet. 2. அற்பம்; very trifling thing (W).

[அரும்பத்தியம் → ஆராய்த்தியம்.]

ஆராமை āraimai, பெ. (n.) 1. நிரமபாமை; incomplete, unfilled. "ஆராமியற்கை அவா நீப்பின்" (குறள் 370). 2. பேரன்பு; great affection, love. "என்ற மிழிற்றுக் கிள்ளல் பகராதுலக மாராமை மேலிட்ட ருத்தலால்" (நாபு. சித்தாக. 8).

[ஆர் + ஆ (எ.ம.இ.நீ.) + எமை (ப.பெ.ஈறு) ஆர்தல் = நிறைதல். ஆராமை = நிறையாமை, நிறையாத மென்மெல் மீதாரும் அன்பு.]

ஆராமைசோராமை āraimai-śōraimai, பெ. (n.) தள்ளாமை (இ.வ.); exhaustion, weariness.

[ஆராமை + சோராமை, எதுகை மரபிணைச்சொல்.]

ஆராய்-தல் āray-, 1. செ குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆய்ந்து மாந்தல், நோட்டமிடுதல் (சோதித்தல்); to investigate, scrutinize, examine, explore. 2. கலந்தாய்வு, உசாவதல் (ஆய்வோசித்தல்); to consider, deliberate upon. 3. தேடுதல்; to seek, search for. 4. ஒத்தொலி (சுருதி) சேர்த்தல்; to set the pitch of a musical instrument. "நரம்பின் ... ஓசை செவியுற வாராய்தல்" (கும்பு. கண்ணன்மண. 148).

ம. ஆராய்ச்சு; க. ஆரய; து. ஆரய்சு, தெ. ஆரய, எசு

[ஆர் + ஆய்]

ஆராய்ச்சி¹ āraycci, பெ. (n.) 1. ஆய்வு, திறனாய்வு; research, critical study. 2. நோட்டம், கூந்தாய்வு (சோதனை); overseeing, investigation, examination, scrutiny

ம. ஆராய்ச்சி; க. ஆரயசு, து. ஆரிசு, ஆரயசு; தெ. ஆரயசு.

[ஆரயசு → ஆராய்ச்சி.]

ஆராய்ச்சி² āraycci, பெ. (n.) தலைவாரி (யாழ்ப்ப.); sheriff, bailiff, one who has the command over the inferior officers in a court or office, a superintendent (J).

[ஆராய்ச்சு → ஆராய்ச்சி. தலைகிட்ட பணியை ஆய்ந்து செய்வனே செய்பவன்.]

ஆராய்ச்சியாளர் *āryoc-mān*, பெ. (n.) முறை வேண்டுகோள் அளசைக்கும்படி அரண்மனை வாயிலிறகட்டப்படும் மணி; bell which is used at the palace gate of a king so that any subject may seek justice., "ஆடு மனதில் விசாரத்தா லாராய்ச்சி மணியைத் தொடாமலை" (இராமநா. பாலகா.4).

ஆராய்ச்சியாளர் *āryocār*, பெ. (n.) 1. கணக்குத் தணிக்கையாளர் (பரிசோதகர்); auditors (M.E.R. 1928-7 p.85). 2. கொலைத் தண்டனையை நிறைவேற்றுவார் (நாயு), executioners (Nāi). 3. சொத்து வழக்கு முறை மற்றத்து அதிகாரி (யாழ்ப்.); Nazir of a civil court (J.).

[ஆராய் → ஆராய்ச்சி + ஆர். (உப.பாறு).]

ஆராய்தல் *āryādal*, பெ. (n.) 1. ஒத்தொலி (சுருதி) கூட்டுதல்; tuning a musical instrument. (சிலப். 7, 1. அட்டும்). 2. பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில் எட்டிலுள் ஒன்று; one of the eight ways deciding of the tune. (கூர்மபு. அட்டமூ. 1, உரை)

ம. ஆராயு; க. ஆரய்.

[ஆர் + ஆய்தல் (பொருத்திவர ஆய்தல்).]

பாற் றாய்ப்புள்ள நின்றொலிக்கும் ஓசையை பாராயதல், ஆரத்தி தூளத்தி (ஆரோகண அவிராகண) வகைகால் இசையைத் தெரிதல் என ஆராய்தல் இரு வகைதது என்பர்.

ஆராய்வு *āryāv*, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவு, intelligence. 2. உசாவதல் (விசாரணை); enquiry, spirit of enquiry

[ஆர் + ஆய்வு.]

ஆராய் *āri*, பெ. (n) பசைவர்; enames. "ஆராய் திரிபுரங்கல் நீராநோக்கு மனலாடி" (தேவா. 296,1).

[ஆர் + ஆ (எ.ம.இ.நீ) + ஆர். ஆர்தல் = நெருங்குதல். ஆரார் - பலர்பாக் ததின் முன்னுவிர் கெட்டுப் புணர்ந்தது.]

ஆராயல் *āri*, பெ. (n.) 1. ஆராயல்பீன் (செ.அக.), brownish or greenish sand -eel. 2. சேற்றாரால் பீன், rich brown thorny-backed - eel.

ஆராயல் பீன் மங்கல் (கூல) நிறம் அலவது பச்சை நிறமுள்ள தாயும் வயிறும் பருதி மஞ்சளாயிருக்கும். சந்தொயப் 15 விலா (அலகுல) நீளமுள்ள இடமீன் மண்ணிற் புதைதல், பாம்பு பீன் என்றும் அழைக்கப்படும். தண்ணீரில் மெற்கிளம்பாயல் அடிப் பருதியில் காணப்படும். சாற்றுபயை தலைவீளின்று வால் வரை யிறுமிருக்கும்; a brown or green sand -eel, it is yellowish along its abdomen. It is also called life giving fish, snake fish or lamprey. It conceals itself in mud. It is found throughout the deltas of large rivers & is sometimes 15 inches length. It seeks the bottom if placed in water. It has the air-vessel, from the head to the tail. The different species are: -

1. சேற்றாரால் - rich brown thorny-backed eel
2. சிற்றாரால் - sand-eel, pencaus. This is a common species and much smaller.
3. பெயாரால் - snake-eel, Marmoratus.
4. கல்லாரால் - stone lamprey. It is so called from its adhering to stones and rocks.
5. கிழங்காரால் - stout-eel, It is a variety common at Madras. (சா.அக.).

[ஆழல் → ஆரல் → ஆராயல் = நிரின் ஆழத்திழ வாரும் பீன்.]

ஆராலிகள் *āriyān*, பெ. (n.) பாகஞ்செய்வோன், சமைந்தகாரன்; cook.

[ஆர் → ஆருவோன் → ஆராலுவன் → ஆராலுகள் → ஆராலிகள்.]

சமையற்காரனைக் குளிந்து தீண்டு தொழில் செய்வோன் என்று வடமொழியாளர் கருதவர். "ஆராலிக்" என்னும் வட சொல்லை இதற்கு மூலமாகக் காட்டுவது பொருத்தது.

ஆராவம் *ārvam*, பெ. (n) அரவம், பேரொலி; shout, loud noise. "ஆராவ முடனிட்ட கவசம்" (பாரத. ஐந்தாம் 11).

ம. ஆர்வம், ஆர்வம்.

[அரவம் → ஆரவம் → ஆராவம்.]

ஆராவமுது *ārv-ā-amud*, பெ (n) உண்ணுந் தோறுட் இன்னும் உண்ண வேண்டும் என்னும் வேட்கை மிகுவிக்கும் அமுது; divine meal which kindles unquenchable desire to eat more of it. "ஆராவமுதே அளவிடாப் பெம்பாளே" (திருவாச.1,67).

[ஆரா + அமுது]

ஆராவணர்வு *ārv-ā-paravu*, பெ (n) சிற்றறிவு, shallow knowledge. "ஆராவணர்வா லறிவுற்றயரா" (கொயிற்பு வியாக்.27).

[ஆரா + உணர்வு ஆரா = நிறையாத.]

ஆரி¹ *āri*, பெ. (n) 1. அழகு; beauty. (சா.அக.). 2. மேனமை, excellence, eminence. "ஆரியாக வகுசகுசாந்தத் தளித்தபின்" (சீவக 129) 3 அருமை, ratty, difficulty. "ஆரிப்படுகர்" (மலை படு 61).

[அரு → ஆர் → ஆரி]

ஆரி² *āri*, பெ. (n) ஆர் என்பதும் ஆத்தி மாலையை அணிந்த சோழன் (குடா.); Cola king, as having the bauhinia for the royal flower

[ஆர் → ஆரி. ஆர் - ஆத்திமாலை. இ - ஒருமை குறித்ததன்று]

ஆரி³ *arī*, பெ. (n.) கதவு (குடா.); door.

[ஒருவா. ஆரரி → ஆரி ஆர்த்தம் = சார்த்தமவ. அரி = அரிவாய். 'அரிவாவொடு பொருந்தச் சார்த்தம் கதவு']

ஆரி⁴ *arī*, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Kālī, goddess. 2. உமையவள்; Pārvatī, the consort of Śiva.

[ஆர் + இ (பெயா.கறு). ஆரி = திறைந்த, வீரம், ஆற்றல், பம்புகொண்டவர்.]

ஆரி⁵ *arī*, பெ. (n.) தோல்வி (த சொ அக), defeat.

[ஆர் + இரி. ஆளிர் → ஆரி = படைஞர் இரிந்து (அருளி) ஒருவால் ஏற்பட்ட தோல்வி]

ஆரி⁶ *arī*, பெ. (n.) வழக்குநிலம், slippery ground.

[அரு → ஆர் → ஆரி (நடத்தற்கரிய நிலம்).]

ஆரி-ந்தம் *arī-*, ⁴ செ. கு வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. கொக்கரித்து ஆரவாரித்துப் போருக் கெழுந்தனர் (உ.வ.).

[அரி = ஆரி அரித்தல் = ஒலித்தல். ஆரிரத்தல் பார்ச்சு; see *arīrattal*.]

சென்னையக்கலைக்கழக அகரமுதலியில், சிலப்பதிகார மேற்கோள் வரிமில் 'ஆரிக்கும்' என்றும் சொல்லுக்கு, ஒலிக்கும் எனப் பொருள் காட்டியிருப்பது தவறு. அவ்வரி ஆரிகக்கும் என்றிருப்பதே சரியானது.

ஆரிட்டம் *arīttam*, பெ. (n.) காக்கை; crow. (சா. அக.).

[ஒருவா. ஆவி → ஆரி → ஆரிடு → ஆரிட்டம். ஆரிடுதல் = ஒலித்தல், கரைதல், இரைச்சலிடுதல்.]

ஆரிடம்¹ *arīdam*, பெ. (n.) 1. முனிவர்கள் பாடிய நூல்கள்; knowledge and wisdom communicated by sages in books, books compiled by sages. "ஆரிடமாகிய கண்ணம்" (மொல். பொ. 146 உரை). "ஆரிடத்துத் தானறிந்த மாத்திரையின" (ஆசாரக். 1). 2. கல்வி, learning 3 மறைநூல் (வேதம்), (த சொ.அக.), Veda. 3 பூசை (த சொ.அக.); worship. 4. ஆகமம், moral, code, religious and judicial knowledge (W.)

[ஆரிநர் → ஆரிடர் → ஆரிடம்.]

ஆரிடம்² *arīdam*, பெ. (n.) வழக்கு நிலம் (குடா); slippery ground.

[அரு → ஆர் + இடம் = ஆரிடம் = அரிய நிலம், நடத்தற்கரிய வழி.]

ஆரிடம் ஆரி எனவும் வழங்கும். ஆரி⁶ பார்ச்சு; see *arī*.

ஆரிடம்³ *arīdam*, பெ. (n.) 1. ஆளவயும் ஆனேற்றையும் ஒப்பான செய்து அவற்றிடை மணமக்களை நிறுத்தி நிர்வாகத்துக் கொடுக்கும் திருமணம், ஆரியர் வகுத்த எண்வகை மணமுறைகளுள் ஒன்று (மொல். பொ. 92, உரை); one of the eight

forms of marriage as enunciated by the Aryans; marriage in which the bride and the bridegroom are placed between a cow and a bull well decorated and the union sanctified by pouring water.

[ஆரு → ஆர் → ஆரிடம் = ஆரிய நூல், மறைநூல், மறை நூலில் சொல்லப்பட்ட திருமணமுறை.]

உமெழியில் ஆ + ரிவி = முனிவர் தொட்டியடையுள்ள ஊலக் காட்டி, முனிவர் வழி வகுத்தாளப் பட்ட மணமுறை என இதற்குப்பொருள் கூறப்படுகிறது. ஆரிவள்ளும் வடசொல் தமிழில் ஆரிடம் எனத்திரிந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். 'ரிவி' என்னும் சொல் 'ஆர்', ரிச்' (புகழ்தல், ஸதம், பாராட்டல்) என்னும் மூலக்களியிருந்து தோன்றியதென மற்பொரு சாரும் கூறுகின்றனர். தமிழில் 'அருக்குதல்' என்னும் சொல் புகழ்தல், பாராட்டல் எனும் பொருள் தந்து நிறநாளும் தவலிசையாய் செயற்கரிய செயலா வல்லவரும், அரிய பள்ளாட்டுச் செல்லம் திறைந்த அருவாளாகவும், புகழ்த்து போற்றத்தக்க அந்தணாளாகவும், விளங்கிய தமிழ் முனிவரே அருமைப் → ஆரியர் → ஆரிநர் → ஆரிடர் எனப் பல வகையானும், இத்தேவ முழுவிதிலும் அழைக்கப் பெற்றிருந்த லானும், இன்னும் பொருகு வேளாளர்க்கு ஸ்கவநிகழ்ச்சிகளில் போற்றியபாடும் பூசுகள் அருமைக்காரன் என அழைக்கப் படுகின்றன, பாராட்டத்தக்க செல்வமடைய பெண்ணுக்கு அருக்காளி எனப் பெயரிடுதல் தமிழரிடைய இயல்பாக இருத்தலானும், வடமொழிக்கண் வழங்கும் ஆரியர், ஆரிடர், ரிவி (இருபு) போன்றவற்றுக்குத் தமிழ்ச் சொற்களே மூலமென்க.

ஆரிடம்⁴ *arīdam*, பெ. (n) ஆவும் ஆனேற்றம் பரிசமாகப் பெற்றுக் கொண்டு கன்னியைத் தீ முன்னகக் கொடுக்கும் ஆரியத் திருமணமுறை (நம்பியகப், 117, உரை); Aryan practice in which the father gives his daughter in marriage before the sacred fire, after receiving a cow and a bull or two pairs as a present. (செ.அக.).

[ஆ → ஆரி (ஆரிரை) - ஆரிடம்.]

பெண்ணுக்குப் பரிசமாக வாப்பிள்ளை நரும் ஆவும் ஆனியவும் தமிழ் (சீரவி.) நாகரிகம் தழுவிவது. பெண்ணின் பெற்றோர் வாப்பிள்ளைக்குத் தருவது ஆரியர்களின் வழக்கம். ஆரியர் வகுத்த எண் வகை மணங்களுள் தமிழர் நாகரிகக் கருவம் ஒருசார் இடம் பெற்றிருந்தது. என்பதற்கு இது சான்றாகிறது.

ஆரிடர்¹ *arīdar*, பெ. (n.) 1. முனிவர்; sages. "ஆரிடர் நிலைமை தன்னை" (கந்தபு. மேருப். 17). 2. சமணர்; Jain.

[அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரிநர் → ஆரிடர்.]

அசுள், இயக்கள், சித்தர் முதலியவர்களால் நிறுவப்பட்டது. ஆரிடலியங்கம் (த சொ அக.) எனக் குறிக்கப்படுதலால், தசியு முனிவர்கள் பண்ணக் கலவத்திலும் ஆரியர் → ஆரிநர் → ஆரிடர் என அழைக்கப் பெற்றவை தெரிவிக்கும். ஐயாளரிதனார் (ஐயுள் + ஆரிநன் + ஆரி) என்னும்படிப்பட்ட பெயரு இதற்குச் சான்றாம்.

ஆரிபர்² āridar, பெ. (n) பெருந்துன்பம்; distress, misery affliction.

[ஆர் + இடர் - ஆர் = மிகுந்த இடர் = துன்பம்.]

ஆரிடை āridai, பெ. (n) செல்லுதற்கரிய பாதை, அரிவழி; difficult route or rugged path. "புலம்பு கொள் ஆரிடை" (கலித். 4.).

[ஆர் + இடை - இடை = வழி.]

ஆரித்திரம் āritiram, பெ. (n) 1. மஞ்சள் நிறமுள்ளது, that which is yellow. 2. கடம்பமரம்; Cadamba tree, (சா. அக.).

[ஆர் = சி, எரிநிறம், வெப்பம், மஞ்சள். ஆர் → ஆரி → ஆரித்திரம்.]

ஆரிதம்¹ āridam, பெ. (n) வெள்ளலரி; Indian oleander, (alba). (சா. அக.).

[ஆர் = வெண்ணை, ஆர் → ஆரி → ஆரிதம்.]

ஆரிதம்² āridam, பெ. (n) பதினெண்கode அற நூல்களுள் ஒன்று; one of the eighteen codes of law.

[அரு → ஆர் → ஆரியம் → ஆரிதம். ஆரியம் = அரியநூல்.]

ஆரிதம்³ āridam, பெ. (n) துறவு, துறவுநிலை; ascetic, asceticism.

[அரு → ஆர் → ஆரி. ஆரிதம் (உயர்ந்த இயல்பு).]

ஆரிப்புகர் āri-p-puṅgar, பெ. (n) இழிந்தேறும் வழி, அரிதின் முயன்று ஏறியும் இறங்கியும் செல்லும் கடிய (மலை) வழி; difficult (mountain) path with ascents and descents. "அலங்கு கழையாழும் ஆரிப்புகர்ச் சிலம்பு" (மலைபடு. 161).

[அரு → ஆர் → ஆரி + படுகர். ஆரி = அரிய. படுகர் = பள்ளத்தாக்குடன் அமைந்த மலைத்தொடர்.]

ஆரிய āriya, கு. பெ. எ. (adj) சிறிய; small. "ஆரிய விடைதன் மாண்டவழிகினைக் காட்ட" (திருவிளை. மாயம், 21).

[அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரிய. ஆரிய = அரிதாதல், சித்தாதல்.]

ஆரிய அண்ணல் āriya-aṅgal, பெ. (n) கடைக்கழகக் காலப் பெருமகள்; noble man of the sangam age. "ஆரிய அண்ணலை வீட்டி" (பதிற்று. 5.).

[ஆரியன் + அண்ணல்.]

ஆரியக்கூத்து āriya-k-kūttu, பெ. (n) 1. கழகக்கூத்து; curious kind of dancing with poles on ropes, acrobatic

feats. "ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாடு" (பழ.).

ம. ஆரியக்கூத்து.

[ஆரு → ஆர் → ஆரிய + கூத்து. ஆரிய = அரிய. அரிய கூத்தே ஆரியக் கூத்தாயிற்று.]

நிலத்தின் மொன்றிடி கழைமேலேறி வாடும் அரிய கூத்தாளன், இது ஆரியக் கூத்தாயிற்று. வடபுலத்தாரியர்க்கும் இக்கூத்துக்கும் எல்லாகத் தொடர்பில்லை. ஆரியர் என அழைக்கப்பட்ட மறங்கூடல் ஆர் வந்த கழைக்கூத்து (acrobatic feats of an aboriginal tribe called Āriyan) எனச் சொன்ன யகரமுதலி குறித்து ஏற்கத்தக்கதன்று. அரிய (கடிய) மலைப் பள்ளத்தாக்குப் பாதை 'ஆரிப்புகர்' என மலைபடுகூத்தில் சுட்டப்படுதல் காண்க.

ஆரியகம் āriyagam, பெ. (n) சிறுகுறிஞ்சா; small Indian inecaeasunha.

மறுவு, ஆலகம்.

[அரு → ஆர் → ஆரி → ஆரியகம். ஆரி = சிறிய.]

ஆரியகாசம் āriya kāśam, பெ. (n) 1. வெள்ளலரி, Indian oleander. 2. வெள்ளல்லி; white Indian water lily.

[ஆர் = வெண்ணை, ஆர் → ஆரி → ஆரிய + காசம்.]

ஆரியகுச்சரி āriya-kuccari, பெ. (n) (இளைச.) மருத யாழ்த்திற வகை (பிர்.); (Mus.) secondary melody-type of the agricultural tracts.

[அரிய → ஆரிய + குச்சரி.]

ஆரியச்சி āriyacchi, பெ. (n) ஆரியத்திபார்க்க; see āriyatti.

[ஆரியன் (ஆபா.) → ஆரியத்தி → ஆரியச்சி (பெபா.).]

ஆரியத்தி āriyatti, பெ. (n) ஆரியப்பெண்; woman of Āriya race.

[ஆரியன் → ஆரியத்தி.]

ஆரியத்திரிவு āriya-t-tirivu, பெ. (n) (இலக) தமிழில் திரிந்து வழங்கும் வடசொல் (தற்பவம்); (gram.) loan-words from Sanskrit occurring in Tamil with altered forms, (உரி. நி.).

[ஆரியம் + திரிவு. ஆரியம் = வடமொழி.]

ஆரியநாடு āriya-nādu, பெ. (n) 1. தண்டகாரணியத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு நாடு; a region including Dandakāraṇya. (பதிற்றுப். 6. பதி. உரை). 2. இமயத்துக்கும் வந்தமலைக்கும் இடையில் ஆரியர்கள் வாழ்ந்திருந்த நாட்டுப் பகுதி; part of country in India lying between the Himalayas and the Vindhya mountains, the so called sacred land of the Āryas.

[ஆரியர் + நாடு.]

ஆரியப்படை கூந்த தெடுஞ்செழியன் ārya-p-paḍai-kaṇḍa-Neduncheiyar, பெ. (n) கடைக்கழகக்காலத்தில் ஆரியப்படைகளை வென்றவனும், நளனெறி பிறழாதவனும், கோவலனை ஆராயாது கொல்லித் ததால் தன்னுயிர் நீத்து அரசு கட்டிவிட்டு றுஞ்சிய பாண்டியன் எனப் பெயர் பெற்றவனும், சிவப் பதினாறு காயியக் கதை நிகழ்ந்த போது வாழ்ந்த நன்னூலான புகழ்பெற்ற பாண்டிய மன்னன்; legendary Pāṇḍiyan King (of Sangam age) who conquered Āryaṇ army and well known for his justice and good administration, but fell dead from the throne hearing that he had committed a blunder in sentencing to death, Kōvalan, hero of the Tamil epic Silappadigāram

[ஆரியர் + படை + கூந்த + தெடுஞ்செழியன்.
ஆரியர் = வடவர், படை கூந்தல் = வென்று நிறைவு.]

ஆரியப்படிபுலவர் āryappa-p-pulavar, பெ. (n) திருக்குடந்தையில் (கும்பகோணம்) பிறந்தவரும், பாசுவத்தை 4970 விருத்தப் பாக்களால் பாடியவரும் ஆன தமிழ்ப்புலவர்; Tamil poet born in Tirukkugandai (Kumbakonam) said to have composed 4970 poems of Bīṅavadam, in vīrutippā metre (அ.பி. சிந)

[ஆரியன் + அப்பன் + புலவர்.]

ஆரியப்பாவை ārya-p-pāvai, பெ. (n) பாவைக்கூத்து வகை, a kind of puppet show (W)

[அரு → ஆர் → ஆரிய (அரிய) + பாவை. பாவை = மரப்பழமை அல்லது தோற்பழமைகளைக் கூத்தாட வைக்கும் கலை.]

ஆரியப்பாவை என்றும் பாவைக்கூத்தம் ஆரியக்கூத்து என்றும் போல், அரிய பாவைக்கூத்து என்றும் பொருள் படுகின்றனும், பாவைக்கூத்து இன்றும் பொய்க்கூட்டம் எனப் பொதுக்கவிடை நின்று நிலவுவானும், வடவாரியப் பன் பாட்டுக் கூறுகள் எழவும் என்னவும் காணப்படாமையனும் அரிய என்றும் சொல் அருமை குறித்ததே.

ஆரியப்பூரணை ārya-p-pū-ṇālai, பெ. (n) 1 காத்தவ ராயன் மனைவியின் பெயர்; gay, young, unruly wife of Kāttavāryaṇ 2. அடங்காப்பட்டாரி காத்தவரையன் மனைவி போன்ற இயல்புள்ளவள்; audacious, in-subordinate woman, any woman like the wife of Kāttavāryaṇ.

[ஒருகூ. ஆரிய = அரிய, திறந்த ஆரிய + பூரணை.]

ஆரியப்பேடி ārya-p-peḍi, பெ (n) ஆரியக் கூந்ததிறிற் பேடி (மணிமே); a hermaphrodite among ropedancers.

[அரு → ஆர் → ஆரிய + பேடி.]

ஆரியப்படைலம் ārya-p-paḍalam, பெ. (n) முதனூலாற் பெயர் பெற்ற ஒரு பழைய நூல், an ancient treatise named after its original work (நள 48, மயிலை)

[ஆரிய + படலம்.]

ஆரியம்¹ āryam, பெ. (n) 1. அழகு, beauty. 2. நல்லது; good thing. 3. நற்குறமுடையது (த.சொ.அக), animate or inanimate thing of blameless origin. 4. வழிபட்டபடுவது; that which is venerated and worshipped.

[ஆர் → ஆரியம். ஆர் தல் = நிறைவு. ஆரியம் = சால்வு, நிறைவுடையது, நல்லது, போற்றத்தக்கது.]

ஆரியம்² āryam, பெ. (n) 1. செல்வம், wealth, treasure. 2. தேட்டம், தேடிய பொருள்; earning

[ஆர் → ஆரியம். ஆரியம் = நிறைவுடைய செல்வம், தேடி நிறைவு பெற்ற செய்வம்.]

ஆரியம்³ āryam, பெ. (n) பொன்; gold. (சா.அக)

[ஆர் → ஆரியம். ஆரியம் = நிறைவு, அழகாத், அழகுள்ள பொன்.]

ஆரியம்⁴ āryam, பெ (n) மேன்மை, சிறப்பு, உயர்வு; excellence, elegance, that which is superior 'ஆரிய விடைதன் மாண்டவழிகளைக் காட்ட.' (திருவிளையாழ், 21)

[அரு → ஆர் → ஆரியம். ஆரியம் = அருமையுடையது, நெய்யுடையது, உயர்வுடையது.]

ஆரியம்⁵ āryam, பெ. (n) கேழ்வரகு (தரும.); cereal, regi, cleusine coracana (G.Sa D.217). (சொ அக)

[ஆரு → ஆரி → ஆரியம். ஆரியம் = அருமையிற்றத்தது, வடவிலி இறத்த தவசம் கேழ்வரகு.]

வடிவில் சிறுத்த தவசங்களுள் 'அரிசி' என்று சொல்லுகிறும், வித்தளைக் குறிக்கும் அரிசி, அரி என்று சொந்தக்கூடும் 'அரு' என்பதே வேராதல காரணம். இனி, அரி → ஆரி → ஆரியம் = சிவப்புக் கேழ்வரகைக் குறித்த தெளிவு, அதனைக் கேயை என்றும், சிவப்பு ஆரியம் என்றும், மக்கள் பிரித்தே வழங்குவானும், எனத் தீர்விட. மொழிகளினும் 'ஆரியம்', சிவப்புக் கேழ்வரகைத் தனித்துக் காட்டும் வழக்கு இருந்ததற்கான அடையாளம் தெளிவாக உறுதிபடாமை யானும், முன்னையதே ஏற்படையதாகத் தெரிகிறது.

ஆரியம்⁶ āryam, பெ. (n) 1. இமயத்திற்கும் விந்தத் திற்கும் இடைப்பட்ட நாடு; country from eastern to the western sea and bounded on the north and south by the Himalaya and Vindhya mountains respectively "ஆரியவாசிவாணிகர் பேலவே" (திருவாத.குறிஞ்சி 2). 2. ஆரிய நாட்டில் குடியேறிய வடவாரிய வேத

நெறியாளரின் தாய்மொழியாகிய வடமொழி, Sanskrit language of the Aryans. "ஆரியநாள் முழுதுணர்ந்தீர்" (சேதுப்பிரகமத்தி.3)

Skt. Ārya, arya.

[அரு → அரி → அரியம் → ஆரியம்.]

[ஆரியம் = அருமை, பெருமை, சிறப்பு அப் பண்புகளின் இருப்பிடமாகிய நாடு அல்லது மொழி.]

அரியநாயகம், அரியமுத்த, அரியநாதன் என்று இன்றும் தமிழ் மக்கள் பெயரிட்டுக் கொண்டதைக் காணலாம். அரியநாடு என்பதை ஆரியநாடு என வடநாட்டிலும், அருவநாடு எனத் தமிழகத்தின் வடபெருங்காடுகளிலும் வழக்களறிபது வடமொழியில் ஆரியம் என்றும் சொல்லும் அரிய (arya -arya) என்றும் மூலத்தினின்றே திரிந்தனது. கூட்டுகளிலும் வறடமும் (மன்ற பெயரளமைப் போன்றும் வறமுறிமை, பருசம்) போன்ற இடமின்றிக் கங்கை போன்ற வற்றாத ஆறுகளோடும் வளமான நாடு, அருவநாடு, அரிய நாடு என்று பண்டைக் காலத்துச் சீர்தொழிற் தமிழராலும் தென்னகத் தமிழர்களாலும் கட்டிச் சிறப்பிக்கப்பட்டு நின்று நிலைத்த பெயர்கொண்டு, வேதநெறி பொருளும் பாட்புள்ளி வந்து பெருமாளில் சூடியெற்றங்களை அமைத்த பின்னும் அதே அரிய நாடு அல்லது ஆரியநாடு (ஆரியவந்தம்) என்றே அழைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தென்னகம் அலங்காரப் பாததேயம் கடலை (புறவை) சூழப்பட்ட தீவக்குறை (தீபகற்பம்) என்று அழைக்கப்பட்டது எனவே வட மொழியான சமற்கிருதமும், அம்மொழி அல்லது அதன் முந்த, மொழியான வேத மொழியும் சேயிப் பாட்புள்ளி இன்றும் தாம் சூடியேறிய நிலப் பெயரால் 'ஆரியம்' எனக் குறித்து பெற்றன

ஆரியம் ⁷ āryam, பெ. (n) 1. ஒருசிலரால் இத்தகைய ரோப்பிய மொழிக் குடும்பங்களான தந்தையும் குறிப்பிடவும், ஏனையோரால் இந்திய சராணிய மொழிக் குடும்பங்களை மட்டும் குறிப்பிடவும் பயன்படும் சொல்லாட்சி; applied by some to family of languages (also called Indo-European, or Indo-Germanic) that includes Sanskrit, Iranian, Greek, Latin, Celtic, Germanic, Slavonic, with their modern representatives, by others only to the Indo-Iranian portion of these (C.O.D.).

Skt. Ārya, arya

E.Aryan, L. Arianus of Aria GK. Aeria (eastern persia)

[அரு → அரியம் → ஆரியம்.]

இத்தகையோப்பிய மொழிகளை நாம் ஆரியம் எனப் பெயரிட்டாலும் மோண்டூர் அதனை ஏற்காது, இத்தகைய ரோப்பிய மொழிகள் என்று தாம் குறிப்பிட்ட பெயராலேயே அழைக்கின்றனர், வடமொழியாகிய சமற்கிருதத்துக்கும் அதனொடு நெருங்கிய தொரியவிய சராணிய மொழிகளுக்கு அட்டும் ஆரியம் என்றும் குறித்து சொருத்துவதாக அவர்கள் அனைக்கின்றனர் Aryan > Skt ārya noble (in earlier use a

national name comprising worshippers of the gods of the Brahmins, earlier Arianus of L. Arianus or Aria (F GK. Aeria eastern persia (C.O.D.). எனத் தெரிவாகக் கூறப்படுதலால்: தாம் சூடியேறிய வட இந்திய நிலப் பெயராலேயே ஆரியர் எனப் பெயர்பெற்றனர் என்பதும், அவர்கள் மொழியும் ஆரியம் எனப்பட்டது, என்பதும் வெள்ளிடமடமை, அதற்கு அரிய ஆரியம், ஆரியம் → ஆரியம் என்றும் சொருத்தல் உலகிலே பல்வேறு மொழிகளில் பொருள் தந்து திறமும் சூறையாடலும் பின்வரும் சான்றுகள் உதவும்.

Malay. arwah – soul. **Pali.** arya, noble, distinguished, noble man, one who has attained higher knowledge. aru – old wound, sore arukaya – heap of sores. aruna – dawn, reddish colour, redness.

Chinese. rang – fertile soil, rich soil. roo – rich, plentiful. ren – human being, man, person. ren – edge of a knife, sword. ru – sharp, acute, recognise, know, identify. rē – sun

E. Aryan – pertaining to Arius or to his doctrines one who adheres to the doctrines of Arius, who held Christ to be a created, being inferior to God the Father in nature and dignity, though the first and noblest of all, created beings and also that the Holy spirit is not God, but created by the power of the son Arius who was a priest of Alexandria, promulgated his doctrines in the early part of the fourth century. They are authoritatively condemned by the Council of Nice in 325 (Imperial Dictionary)

E. Aria – a song, an air, tune. **Il.** aria, from L. aer, the air. **Russ.** Anan – respectable person. **GK.** Aryos – lazy, idle **Sinh.** Ariya – one of the highest orders of the Buddhist ascetic **Arya** – term of high respect or veneration, name of Buddha, but particularly applied to the priests of Buddha.

Peran. arwah – soul arghawan – red. arōbō – lords. masters, possessors. arab – being skilful arish – clever

Guj. ārgva – straight forwardness, flattery, pressure with flattering words.

Pkl. ariha – deserve, be deserving of worth p, worthy fit. arihanta – one worthy of final liberation, a Tirthakara

ஆரியம் ⁸ āryam, பெ. (n) ஆரியமொழிக் குடும்பத்தினரின் வழிவழிவந்த இடமலய, hereditary qualities of the people of Ārya family of languages இவை இவை, ஆரியம் எனக் காண்பது எளிது. (உ.வ)

[ஆரியர் → ஆரியம்.]

ஆரியமம் āriyamam, பெ. (n) பசுவில் வரும் பதினான்காம் முழுத்தம் (முசுந்தம்) (த.சொ அக.),

[அரியமம் → ஆரியமம்.]

ஆரியமத்து āriya-mattu, பெ. (n) நன்னாரி, Indian sarasa parilla. (சா.அக.).

[அரிய → ஆரிய + மத்து.]

ஆரியமொழி āriya-moḍi, பெ. (n.) வடமொழி, சமந்த கிருதம்; Sanskrit.

[ஆரியம் + மொழி.]

ஆரியர்¹ āriyar, பெ. (n.) 1. அறிஞர்; learned people. the wise. "ஆரியரு மாரியரை யலலாரைக் குலப பழுது மறைவரேயோ" (சிவதரு சிற்ப.6). 2. ஆசிரியர்; teacher. 3. செயலாளர்கள்; secretaries. "முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி" (திருவாத.மண்கமந்த.17). 4. குரவர்; குருமா; preceptors, spiritual teachers. 5. புலவர்; poets. 6. மருத்துவர், ஆயுள்வேதியர்; physicians.

[அரு → ஆர் → ஆரியர் = மேலவர், நெறந்தோர்.]

ஆரியன்¹ பார்க்க, see āriyan¹

ஆரியர்² āriyar, பெ. (n.) 1. வடநாட்டிலிருந்து பரத கண்டத்தில் வந்து சரகவதி ஆற்றுப்படுகையில் வாழ்ந்தவர்கள் (அபி சித்.); those who came from the north and finally settled on the banks of the river Sarasvathi. 2. வடக்கிலிருந்து வந்து இராமே சுவர்த்திற குடியேறிய பாஃபன் பிரிவினர்; sect of Brahmans from the North, living at Pameswaram (I.M.P.Rd. 108).

[அரு → அரி → ஆரி → ஆரியர்.]

ஆரியர்³ āriyar, பெ. (n.) பழனிப் பகுதியில் வாழும் வேளாளப்பிரிவினர்; a sect of Vēḷḷars in and around the Paṇi hills. (அ. அக.).

[அரு → அரி → ஆரி → ஆரியர்.]

ஆரியவரசன்யாழ்பிரமத்தன் āriyavarasaṅ-yāḷ-pirama-tattan, பெ. (n) பத்துப்பாட்டுகளொன்றாகிய ஞநிருஞ்சிப் பாட்டுடை தமிழின் சிறப்பை அறிவுறுத்துதற்குக் கயிலர் பாடியதை உணர்ந்து தமிழு பயின்று சங்கத்தாரோடு பாடும் திறமையடைந்து குறுந்தொகை 184 ஆம் பாடல இயற்றிய புலவர்; a poet of Sangam age who was fascinated towards Tamil by Kabilar's Kunnj pāṇu and he authored 184th song of 'Kuruntogai'.

[ஆரியர் + அரசன் + யாழ் + பிரமத்தன்.]

ஆரியவராடி āriya-varaḍi, பெ. (n.) ஒரு பண்வகை, மூவகை வராடி வகைகளுள் ஒன்று; a variety of varadi, a melody type, a class of musical mode.

[ஆரி + வராடி. வராளி → வராடி.]

ஆரியவேளாட்கொல்லி āriya-veḷḷa-kolli, பெ. (n) செவவழி யாழ்ந்த திற வகையுள்ளொன்று (பிங்.); (Mus.) a secondary melody-type of the pasture tract, a class of musical mode or tunes, sub-division of Kolli (W).

[ஆரியவேளர் + கொல்லி. கொல்லி = கொல்லிப்பண் வகை.]

ஆரியவேளாட்கொல்லி āriya-veḷḷa-kolli, பெ. (n) ஆரிய வேளர் கொல்லி பார்க்க; see āriya-veḷḷa-kolli.

ஆரிய வேளாளர் āriya-veḷḷaḷar, பெ. (n) ஆரியர்³ பார்க்க, see āriyar³.

[ஒருகா. அரையர் → ஆரியர் + வேளாளர். இருக்கோவேள் மரபினர் ஆடை பகுதி சிற்றரையம் பேரரையம் எனப்பட்டமை காண்க.]

ஆரியன்¹ āriyan, பெ. (n.) 1. அறிவுடையவன்; learned man. 2. குரவன், குரு; priest. "பாசமாம் உற்றுத்தும் பரிக்கும் ஆரியனே" (திருவாச.1,64) 3. புலவன், poet. 4. மேலோன்; superior. 5. பெரியோன்; worthy respectable man. "ஆரியனாமாசனவந்து" (சி.சி.8,28). 6. கலைக்கத்தாடி; juggler. 7. மருத்துவன்; physician. 8. ஆசிரியன்; teacher. "ஆரியனாயினும் அப்பொழு தொழிக" (இலக் கொத் 8). 9. ஜயனார் (குடா); god Aiyānar. 10. தலைவன்; chief, leader. 11. சிவன், Śiva. "ஆரியன் குலாலனாய் நின்ற" (சி.சி.க.18). 12. நண்பன்; friend. 13. புத்தன்; Buddha. 14. கதிரவன்; sun. 15. விசுமன்; Jupiter

ம., க., தெ., து., ஆரிய

[அரு → அரி → அரியன் → ஆரியன்.]

Gujl, Nep., ariya. Pall. ariya (noble) the other pall forms are ariya and ayya (vedic ariya) of uncertain Etymology. The early Buddhists had no such ideas as we cover with the words. Buddhist and Indian Ariya do not exactly mean either. But it often comes very near to what they would have considered the best in each (Pali Dictionary). எனப் பாலி அகாமுதலியில் கூறப்பட்ட செய்தி, ஆரியன் என்னும் சொல் ஆரியன் என்னும் தமிழ் வேரிலிருந்தே யிறந்தது என்பதைக்குச் சான்றதாம் காண்க. ஆரியன் என்னும் சொற்கு 'உழவன்' என்று பொருள் கொண்டு, ஊ என்னும் இலத்தீன் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுனார் டாக்டர்மூலர். உழவத் தொழிலின் முதன்முதற் சிறந்தவர் தமிழராதலானும், ஊ என்னும் இலத்தீன் சொல்லும் ஊ என்னும் ஆங்கில சாக்கெயித் சொல்லும், 'ஈ'

என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபுதலானும், வேத ஆரியர் ஆடுமாடு வேக்கும் முல்லை நாடுகடிகநிலைபெற்றதையையுடனும், "ஆரியர் மிலேச்சர்" என்று திபாகரம் கூறுதலானும் உயர்நாகரிகத்திற்கு அடிப்படையான உழவுத்தொழிலுக்கு அநாகரிகர் (மிலேச்சர்) என்னும் பெயர் பொருந்தையையுடனும், கி.பி. 2-ஆம் நூற் நூண்டில் இயற்றப்பட்ட மனுநூலும் சாத்தியத்திலும், "சிலர் பமிரிடுதலை தலை மொழிபென்று நினைக்கிறார்கள. அந்நன் பிழைப்புப் பெரிபேர்க்களால் திருக்கப்பட்டது. ஏனெனில் திருமண முகத்தியைப்படைகல்பையுமணமெட்டிப்புய்யியியையும்புயியிலுண்டளபலபலம் பெற்றுக்களையும் மெட்டு கிறதல்லவா?" (இராமாநுஜசாரியர் மொழிபெயர்ப்பு.)— என்று கூறியிருத்தலானும், ஏனென்றிருக்குஞ் சொல் இத்திய ஆரியத்தின்மையானும், ஆரியன் என்னும் பெயர் முதல் முதல் வேத ஆரியனுக்கே இந்தியாவில் ஏற்பட்டதாகத் தெரிதலானும், அவர் கூற்றுப் பொருத்தது.

வடநாட்டார் ஆரியன் என்னும் பெயரைத் தமக்கு இட்டுக் கொண்டனர். மானியர் விலாசியம் சமந்திரத — ஆங்கில அகரமுதலியில் ஆரிய (ஆர்ய) என்று சொற்கு 'a respectable or honourable or faithful man' என்று சொற்குள் கூறி, 'அர்ய' என்பது மூலமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'அர்ய' என்று சொற்கு 'kind, favourable, R.V; attached to, true, devoted, dear, R.V excellent, B.I.' என்று சொற்குள் ஆட்சி நூல்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளன 'அர்ய' என்பதற்கு 'கு' என்பதை வேராகக் காட்டுவது, உத்தமனாகப் பொருத்தது.

அருமை என்னும் தமிழ்ச் சொற்கு எளிதாய்க் கிடையாமையு, பெருமை, மேன்மை என்பவற்றொடு பேரன்பித்குரியமை (endearment) என்பதும் பொருளாயிருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது இச்சொல்லின் முதலினையான 'அரு' என்பது 'ஆரி' என்றும் திரியும்.

ஆரி = 1. அருமை. "ஆரியபடுகி" (மலைபடு, 161).

2. மேன்மை. "ஆரியாகவலகு சாத்தத் தனித்த பின்" (சீவக. 129). 3. அறகு (சூடா.)

'ஆரி' என்றற்கு சொல் 'அன்' னீறு பெற்று ஆரியன் (மேலேன, உயர்ந்தோன்) என்றாவது, மிக எளிதும் இயல்பாகும் இச்சொல் ஆரியமொழியில் 'ஆர்ய' என்ற வடிவே ஏறும்.

ஆயினும் சிந்து வெளியிலிருத்த ஆரியனுக்குத் தென்னாட்டுத் தமிழ்ச் சொல்லால் எங்கனம் பெயர் அழைத்திருக்கின்றோம் யார் ஐயறாமல். ஆரியர் வருகைக்கு முன்பும் வட இந்தியாவில் திரவிடரே பெரும்பாலாயும் பழங்கிருத்தனாள் என்பதையும், வேதப் பெரும்பும் வேதப் பிளியின் பெயரும் தென் சொற்திரியே என்பதையும், இந்தியாவிற்கு வருமுள்ளே வேத ஆரியனை முன்னோர் மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள கலத்திருத்தன என்பதையும், வேதகாலத்திலேயே ஆரியர்க்குத் உயிர்பொடு தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதையும் உணர்வார்க்கு, இதில் என்னளவும் ஐயத்திற்கிடமில்லை பெண்க

இராமன் சிறந்த அசனாகவும் திருமாவின் அல்லது ஓற்றாவின் தோற்றாவாகவும் கருதப்பெற்றதனாலேயே.

அவளை ஆரியன் என்று குறித்தனர் மூலம். அவன் ஆரிய இளத்தினன் என்றும் கருத்தினாலன்று. "அஞ்சிலே பொன்றாதாக ஆரியத் கைவேகி" — தனிபன். "ஆரியன் உரைபதாளான அனைவரும் அதனைக் கேட்டார்" (மொழா விட்டி. 106.)

இராமன் கதிரவக்குல அசனாதவின் சோழமுக்குக் கிளையானே. ஒரு மொழிக்கு, அகதாப பேகம் மக்களால் அல்லது, அது வழங்கும் இடத்தினால், அல்லது அது எழுதப் பெற்ற நூலினால், அல்லது அதன் எழுத்த வடிவினால், அல்லது அதன் ஒலிச்சிறப்பினால் பெயர் ஏற்படும். இவற்றுள் முதல் வகையால் ஆரியன் மொழி ஆரியம் எனப் பெற்றது. (வ.மொ. வ. 22-25)

ஆரியன்² Āryān, பெ (n) 1. ஆரிய வகுப்பினன்; one who is an Āryān by race. "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்" (தேவா. 844.5). 2. ஆரிய நாட்டில் வாழ்பவன்; inhabitant of Āryavarta. "வடவாரியர் படைகடத்து" (சிலப் 23, கட்டுரை)

ஆரியன்³ āryān, பெ. (n.) 1. இழிந்தவன் (பிர்.) barbarian, foreigner.

[ஒருகா. அல் + ஆரியன் = அல்வாரியன் → அவாரியன் → அவாரியன் = ஆரியன்]

ஆரியன்⁴ āryān, பெ (n) அதிவிடலம் பாக்க, see eḍi-vidayam.

ஆரியாங்களை āryāṅgavaṅ, பெ. (n.) சமணரிடை இல்லறத்தில் கணவனோடு வாழும்போதே துறவு பூண்ட தவப்பெண்; Jaina woman who renounces and enters the order of ascetics even as she is housewife "கணவனின் றுறவின் மனனும் ஆரியாங்களை கன்" (திருவிளை. சமணநா, 17.).

[ஆரிதம் = துறவு. ஆரிதம் → ஆரியம் + அங்களை]

ஆரியாவந்தம் āryā-vartam, பெ. (n.) ஆரியநாடு பாக்க; see āryā-nāḍu.

[ஆரியம் + வந்தம்.]

ஆரியை¹ āryai, பெ. (n.) 1. கொற்றவை; Durga. 2 உமையவன்; Parvati. "ஆரியை. தவருசெய் பதியாதியன்" (கந்தப. அடிமுடி. 15) 3. காளி; Kāri

[அரு → ஆரி + ஆரி = ஆரியை.]

ஆரியை² āryai, பெ. (n) 1. ஆரியன் என்பதன் பெண்பால்; feminine of Āryān 2. பத்தையின் தோதி (பெரும்), lady attendant of Paduma.

[ஆரியன் → ஆரியை.]

ஆரி-தல் āira-, 3. செ.குன்றாவி (v.t.) சோழனின் ஆத்தி மாலைமைத் தருமாறு வேண்டிக் கொள்ளுதல் ஆர் இரத்தல்; to beg the attil garland from the Chōḷa king.

[ஆர் + இரத்தல் ஆர் = ஆத்தி.]

"பாலமை ஆரிக்கும் பாடலே டாடல்" (சிலப்), என உலேசா, பதிப்பில் காணப்படுவது தவறாகும்.

ஆரிராசா āriārō, இடை (conj.) தாலாட்டில் வரும் அசைச் சொல்; an expletive in a lullaby

[ஆரி+ஆரி+அரோ.=ஆரிராசோ-ஆரிராசோ=தாலாட்டு ஒலிக்கூறிப்பு]

ஆரிழை āilai, பெ (n) ஆராய்ந்த அணிகலன் களை யுடைய பெண்; woman adorned with ornaments (சேநாட.)

ம. ஆரிழ

ஆரிழை பார்க்க, see āyilal

[ஆயிழை + ஆரிழை.]

ஆரின் கண்ணியன் ānṉ-kanniyān, பெ (n) சோழன் (யின்.); Chōḷa King, so styled because he wore the royal bauhirmia flower

[ஆர் + இன் + கண்ணி + அன்.]

ஆரின்மாலையன் ānṉ-mālayān, பெ (n) ஆரின் கண்ணியன் பார்க்க; see ānṉ-kanniyān

[ஆர் + இன் + மாலையன்.]

ஆரினி ārinī, பெ (n.) சுடுகாடு; cremation ground. (சா அக)

[ஆர் + ஆரி = தீ, எரி. ஆர் + ஆரினி.]

ஆரீதம் ārdam, பெ (n.) கரிக்குருவி; blackbird. 'கறியிலை திரும் இருளில் ஆரீதம் புகு' (இரகு திக. 119). 2. பச்சைப்பறா; green pigeon.

[ஆரி + ஆரீதம் = ஆரீதம்]

ஆரிர் āriar, பெ (n.) சிற்றீரம் (சா அக.), a little wet

[அரு + ஈரம் = ஆரிர். அரு = கிறு.]

ஆரு¹ āru, பெ (n) 1. நண்டு; crab. 2. பன்றி; pig, domestic hog. 3. குடம்; pot

[அள் + ஆள் = ஆர் → ஆரு = செறிதல்.]

ஆரு² āru, பெ (n) ஒருமரம் (இட), tree (த.சொ. அக)

[ஆர் + ஆரு]

ஆரு³ āru, பெ (n.) யார் என்பதன் மருஉ; corrupt form of yar (who) ஆரு வந்தாங்க? (கொ வ)

[யார் → யாரு = ஆரு]

ஆருகதம்¹ ārugadam, பெ (n) நாவல்மரம்; common black plum, Jamboline. (சா. அக)

[ஆரு² + ஆருகதம்.]

ஆருகதம்² ārugadam, பெ (n) மூலகை இறை மறுப்பு மதங்களுள் ஒன்றான அருக்கமயம்; religion of the Jains.

அருகன் பார்க்க, see ārugān

[அருகன் → அருகதம் = ஆருகதம்.]

ஆருகதன் ārugadan, பெ (n.) சமணன்; Jain. (குறள் 256, உரை). Skt. ārhata

[அருகன் → அருகதம் → அருகதன் → ஆருகதன்.]

ஆருங்காணாலத்தி āruṉ-kāṇāḷattai, பெ (n) கருப்பத்திலுண்டாகும் பனிக்குடத்து நீர்; liquid in which the foetus floats, amniotic fluid liquor amni. (சா. அக).

[யாரும் + ஆரும + காணாத + சலம் + ததி.]

ஆருணிநாடு āruṉi-nāḍu, பெ (n) பஞ்சாபு, அரியானா மாநிலத்தின் பழைய பெயர்; old name Punjab and Haryāṇā

[அரு → அருணி → ஆருணி. ஆருணி = அரிய, சிறந்த, உயர்ந்த ஆரிய நாடு எனினும் ஆருணி நாடெனினும் ஒக்கும்.]

ஆருணி யுள் āruṉi-yāḷṅṅ, பெ (n) உதயணனால் கொல்லப்பட்டவரும் பாஞ்சால தேசத்தரசனுமாகிய பாஞ்சாலராஜன் (பெரும்.); King of pāṇḍā country, now known as Punjab and Haryāṇā (ந.ம.)

[ஆருணி + அரசன்.]

ஆருணி நாடு பார்க்க, see āruṉi-nāḍu.

ஆருத்திறை ārutthirai, பெ (n) திருவாதிரை பார்க்க, see Tiruvāḍirai

ஆருத்தின்னாமூலி ārutthinnā-mūli, பெ (n.) பித்தம், bile.

[யாரும + ஆரும + தின்னா + மூலி.]

ஆருயிர் āruyir, பெ (n) 1. அருமையான உயிர்; precious life. 2. அன்புக்குரியவர்; beloved, darling

ம. ஆருயிர்

[அருமை + உயிர்]

ஆருயிர் மருந்து āryuir - marundu, பெ. (n) 1 சோறு, உணவு; food, so called because it sustains life "ஆங்கதிறு பெய்த வாருயிர் மருந்து" (மணிமே. 11,48). 2. உயிர்கிழைப்பிக்கும் மருந்து; any medicine that restores life. 3. காயகற்பம்; a medicine taken by aiddhas for prolonging life. (சா.அக.).

[அருமை + உயிர் + மருந்து.]

ஆருவம் āruvam, பெ. (n) 1. நீர், water 2. சாறு; juice from the leaves of a plant.

[வாற் → ஆர் → ஆருவம்.]

ஓநோ. வாற் → வாரணம், நீர், நீர் நீறைந்தகடல்.

ஆருமைப்படுதல் ā-²யக-²p-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்வேட்கையால் வருந்துதல்; be tormented with thirst. 2. கதிரவனின் வெப்பத்தால் தாக்கப்படுதல்; be affected by sun-stroke, be scorched by heat.

[ஆர் + உழவை + படு.]

ஆருடம் ārudam, பெ. (n) 1. உதயம், உதித்தல்; rising 2. ஏறுதல்; arisen or ascended. 3. குறி கேட்போருடைய ஒரு நிலை (ராசிநிலை-உச்சம்) கொண்டு கூறும் கணியம் (சோதிடம்); hoary astrology, the point with reference to the Zodiac, where a person stands to consult the astrologer or the sign designated by that mentioned at the time - one of the three parts in divination made by the astrologers. (W). 4 முனளதிவித்தல்; foretelling

மறுவ. குறி, விரிச்சி, குறிப்பு.

[ஏற் + இடம் = ஏரிடம் - ஆரிடம் → ஆருடம் → ஆருடம்.]

Sk. ārudha.

வடமொழியில் ஆருடம் கூட்டுச் சொல்களளித்த தனிச் சொல்லாக வாரணமியின் இது தமிழ்ச் சொல்லை.

ஆருடம் பார்த்தல் ārudam-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கணி கூறுதல்; foretell the future.

ஆருடன் ārudan, பெ. (n) 1. ஏறினவன்; rider, one who has mounted or climbed up "இடபாருடன்" (செய்.வ.). 2. மெய்யுணர்வில் தேற்தவன், one who is liberated from the trammels of worldly existence even during life. "உலகநிலை தோன்றாமல் தன்றிகழ் ஞானத்தா லுண்மை முத்தளை மவனே யாருடன்" (வேதா. கு 15) - (சா.அக.). உயிருடைமைவாளன்

(சீவன் முத்தன்), அதாவது உலக வாழ்க்கையிலும், உலகப்பலனம் (விஷயம்) களிலும், மாயையிலும், கட்டுப்படாமல் உலகத்தாங்கரு நன்மையே புரிந்து கொண்டு ஆதனாற்றலை (ஆன்மசக்தி) யடைந்த மேலோன். இத்தகைய மெய்யுணர்வு (ஞான) முதிர்ச்சியை யடைந்தவர்கள் உலகப் பற்றுப் பரிவு களினின்றி விடுபட்டு, சமயம் வாய்த்தபோது இப்பூதவுடம்பினின்று பிரிந்து முத்திநிலையை யடைவார்கள்; a wiseman who is most indifferent to all concerns of life and hidden in the mood of the thought of ātman. He is always actuated by a cosmic sense to do good to others and so his action is stimulated by the one and only desire of service to others. Persons of this class are types of liberated souls who move freely without any sense of restraint in the career of their lives and when occasion arises, they enter the deep and forsake the flesh and the acquired personality (S.D.).

[ஒருகா. ஆறு + ஊர்ந்தோன் = ஆறுர்ந்தோன் → ஆருதன் → ஆருடன்.]

ஊர்தியில் இவ்ந்து செயலவன் என்னும் தெளிவான பொருளில் தோன்றிய இம்முலச்சொல் வடமொழியில் ஆருடன் எனத் திறந்திருப்பதால், கூட்டுச்சொற்களிலின்றி தனிச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இ-தென்தே இது தமிழின் திப்பு என்பதைக் காட்ட வல்லது. ஆருடன் என்பதனோடு இத்தகுத் தொடரில்லை.

Sk. ārudha

ஆருர் āru, பெ. (n) திருவாரூர் (தேவா.690,1), Thiruvār in Thanjavur district

[ஒருகா. ஆர் + ஊர். ஆர் → ஆக்தி. ஆருர் = கோழனுக்குரிய அடையாளப்பூவான ஆத்தி மலிந்த (ஆத்திமரம் நீறைந்த) ஊர்.]

ஆருக்கால் āru-kkal, பெ. (n) ஒருவகைக் கரும்பூரம் a kind of camphor (சிலப்.14-12, உரை)

ஆருர் மன்னன் āru-mannan, பெ. (n) வனமீகநாதன் (த.வி.மொழி.அக.); Vānīgānāthan

ஆருரன் āruṛan, பெ. (n) நம்பியாரூரன் எனணுட சந்தரமூர்த்தி நாயனார் (தேவா.); Saiva saint Sundaramūrti-nayanar, so called because he was a resident of Āru.

[ஆருர் + அன்.]

ஆரெயிலுழிகரு ā-²ய²ய²l²ka, பெ. (n) வானீரர் தம்மைப் பணியாதாருடைய உயர்த புரிசை (முதிர்)

வின் தன்மையைச் சொல்லும் ஸுத்தறை (புவியை), theme of minor literature grouped under a purattal, describing sword-men's statement regarding the inaccessibility of enemy's fort-wall.

[ஆர் + ஈயிக் + உழிணை]

ஆரேவதம் āravadam, பெ. (n.) சரக்கொன்றை; Indian laburnum "சம்புமா கழுகு தாழை நற்புன் காரேவதம்" (தலைவதைல், 135,60-61).

[ஆரே + Sivvada → தவதம் = தம்பிக்கை. Gṛāya நீங்கும் என்றும் தம்பிக்கை விளைத்தவால் வந்த பெயர் (த.சொ.அக்.1)].

ஆரை¹ கை, பெ. (n) 1. நீராரசுக்கீரை; aquatic cryptogamuspplant, used for greens. "ஆரையடா சொன்னா யது" (ஒளவை தனிப்பா). "ஆரையாம் பன்னத்து ஊடே வாழினும்" (வெற்றிவேற்கை). 2. பூற்பாய், (பிங்.). mat made of grass or rushes. 3. புளியாரசை, sour greens. 4. வல்லாரசை; Indian penny wort. "வல்லாரசை உணர்ந்தனம் மற்றும் கையாந்த கரையும் தாடுவமே" (ஒருதுறைக் கோவை). 5. செவ்வாரசை; four leaved plant of a red colour, found on hills. (வ.). 6. வறளாரசை; plant on dry soils used for fodder. 7. பூல்லாரசை அல்லது நெடுநாரசை; fragrant cherry nutmeg. 8. வெள்ளாரசை; lance-leaved mercury. 9. கடலாரசை; a wild species of the Marsilea genus found on the sea-shore. 10. கலலாரசை அல்லது காட்டாரசை; rare plant on the slopes of mountains, capable of consolidating mercury.

[ஆர் + ஆரை. ஆர் = பொருந்து, நெருங்கு ஏற்றதாலிடு.]

ஆரை² கை, பெ. (n) ஆத்திமரம்; common mountain ebony.

உ. த. ஆரே

[ஆர் → ஆரை.]

ஆரை³ கை, பெ. (n.) 1. வட்டம், roundness. 2 கோட்டை மதில்; fort wall, surrounding wall.

[ஆல் - ஆர் - ஆரை.]

ஆரை⁴ கை, பெ. (n.) அச்சுமரம்; ash. "ஆரைச் சாகாட்டாழ்ச்சி" (புறநா. 60).

[ஆர் - ஆரை.]

ஆரை⁵ கை, பெ. (n.) 1. நாடியெலும்பு; shorter and smaller of the two bones of the fore-arm, radius. 2. ஆரையெலும்பு பாக்கை; see கை-ய-உலும்பு.

[ஆர் - ஆரை.]

ஆரை⁶ கை, பெ. (n.) தோல் வெட்டுமுகலி (நாநார்த்த); leather cutting chisel. (செ.அக)

ஆரைக்கல்பாறை ārai-k-kal - pārai, பெ. (n). நாமக்கல் என்றும் ஊரின் பழைய பெயர்; old name of town Narnakkal.

[ஆரை³ = வட்டம், கோட்டை மதில். ஆரை + கல் + பாறை.]

ஆரைக்காவி ārai-k-kāvi, பெ. (n). தாழைக்கோரை, கோரைப்புல்; (சங்.அக) a kind of grass, seedgr.

[ஆர் - ஆரை + காவி.]

ஆரைக்கினிவி ārai-k-kini, பெ. (n) உயர்வுப் பன்மை வீறு; an honorific suffix. "இப்பெயாமுன்னர் ஆரைக்கினிவி பலர்க்குரி எழுத்தினி வினையொடு முடிமே" (தொல். சொல். இடை-22) (எடு) மந்தனார். தொல்காப்பியனார்

[ஆர் + ஐ + இனிவி - ஆர் என்றும் இடைச் சொல் ஆரைக்கினிவி எனப்பட்டது.]

ஆரைக்கீரை ārai-k-kīrai, பெ. (n.) நீராரசை; vegetable green.

[ஆரை + கீரை.]

இது குளம், குட்டை, வாப்பகால் தீரேடைகளின் ஓரங்களில் தண்ணீர்லமிருந்து முளைத்துக் கிடக்கும். இவை நாளுக்கு பிரிவினையுடையது. வட்டமையும் சிந்தியாபூமிக்கும். சுறி சமைத்துண்டால் சற்று இனிப்பாயிருக்கும். இரவில் மூடக் கொள்ளும் இதன் இலைகளுக்கு நீண்ட கம்பங்கள். பித்திரோய், அழிமுத்தியம் (மாத்திரோயம்) (இரத்தியா பிடுமோயம்) முதலியவற்றைக் குணப்படுத்தும். இதனால் குதவெள்ளெயை இறக்கும், தீற்றும் (புறநா.க்கும்). பன்னாளில் தீரைக் கொல்லும். தண்ணீரைச் சுருக்கி நீர்க்களைவைப் (செவ்வோய்) போக்கும். (சா.அக).

ஆரைக்குளகம் ārai-k-kulaṅgam, பெ. (n) ஆரைக்குளகம் பாக்கை; see கை-k-kuṅgam.

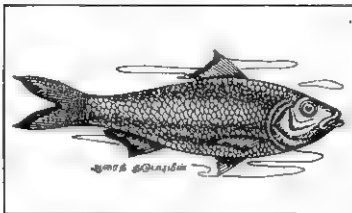
ஆரைக்குளகம் ārai-k-kulaṅgam, பெ. (n) வெள்ளவரை, white beans.

[ஆரை + குளகம். ஆரை = வெள்ளை, குளகம் = இலை, கீரை.]

ஆரைச்சேவிதம் ārai-c-cēvidam, பெ. (n.) வெள்ளை பெயர், white sesamum.

[ஆரை + சேவிதம்.]

ஆரைத் துடுப்பு யீன் *ārai-vaduḥḥu-ṅṅi*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல் யீன், kind of sea fish.

[ஆரை + துடுப்பு + யீன்.]

ஆரைய்பற்றி *ārai-p-paṅṅi*, பெ. (n) உடம்பு (கதி அக), double tongued lizard, guana.

[ஆரை + பற்றி.]

ஆரையிலை *ārai-y-ilai*, பெ. (n) ஆரைக்கீரை பாரிக்க, see *ārai-k-ārai*.

ஆரையெலும்பு *ārai-y-elumbu*, பெ. (n.) முன்னங்கையெலும்பு இரண்டினுள் பெருளிரல் பக்கமாயுள்ளது முன்கைச் சிறுநெலும்பு; bone on the outer or the thumb side of the fore arm, the shorter and smaller of the bones of the fore-arm

[ஆரை + எலும்பு.]

ஆரோசை *ārai-sai*, பெ. (n.) (இசை) ஏற்றியபாடும் இசை, அம்ரோசைக்கு எதிரானது. (Mus.) high pathi, opp to *amar-sai*. 'ஆரோசை யம்ரோசைகளினமைத்தாள்' (பெரியடி. ஆனாய.24)

[ஏர + ஓசை → ஏரோசை → ஆரோசை. ஆரோசை → skt. arohana.]

ஆரோசையை ஆரோகணம் என்றும், அம்ரோசையை அவரோகணம் என்றும், வடமொழியாளர் திரித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆல்¹ *ā*, 14 செ.கு.வி. (v1.). ஒலித்தல்; to sound. இருங்குயிலாஜமரோ². 2. அகலுதல்; to spread, to widen. ஆல்வட்டு, ஆல்வட்டம் (அகன்றதட்டு) (இவ.). 3. சுற்றுதல்; to wave round, to rotate. ஆலாத்தி எடுக்க வேண்டும் (உ.வ.). 4. அசைதல், முன்னும் பின்னும் ஊக்குதல்; to move, to rock as a cradle. ஆலாட்டு (ஆராட்டு).

[அல் → ஆல். அல் = அசைதல், ஒலித்தல். ஆல் = ஒலித்தல், சுற்றுதல், பரவுதல்.]

ஆல்² *ā*, பெ. (n) 1 நீர், water ஆலின் மேலாலமந்தான்" (திவ் திருவாய 9.10 1,௩௫) 2 வெள்ளம், flood. (மார 962, பக. 466) 3. குளிந்த நீர், cold water

ம. ஆல். க. ஆலிசா (குளிந்த நீர்)

[அல் → ஆல், அல் = அசைதல், ஒலித்தல். ஆல் = ஒலித்தல், ஒலிக்கும் நீர்ப்பெருக்கு.]

ஆல்³ *ā*, பெ. (n.) 1. ஆலமரம் (திவ். இயற். 159); that species of banyan tree which casts roots from its branches. "ஆலமரம் தழைத்து அறுகு போல் வேரோடி மூங்கிற் போல் சுற்றும் முசியாமல் வாழநீருபயிர்" (சொல); May you flourish as a banyan tree, put forth roots and spread as the creeping stems of the arugu grass, and prosper, being encircled by kinsmen as thickly crowded, 2. குறுவால் மரம்; a species of tree, Subs errate bamboos (W). Rhomboid leaved fig, Ficus gibbosa (tuberculata).

ம. கோத. ஆல்; க. ஆல், ஆல், குட., கோன். ஆலி, து. ஆல், ஸீ. ஏல்

[அகல் → ஆல். அகற்சட்டமும் ஆலமரமும் அகற்சிறுக்கும் இயல்பான் பெயர்பெற்றன.]

ஆல்⁴ *ā*, பெ. (n) ஆரல்; காந்திதிகை நான்யீன்; the third nakshatra. "அகலிரு விகம்பினால் போல" (மலைபடு. 100).

[ஆரல் → ஆல்.]

ஆல்⁵ *ā*, பெ. (n) 1. பொன்னாங்கண்ணி; an edible plant. 2. கரிசலாங்கண்ணி; medicinal plant. 3. அழிஞ்சில்; aingi tree, (சா அக.).

ஆல்⁶ *ā*, பெ. (n.) நஞ்சு; poison. "ஆற்படு களத்தினான்" (இரகு மலை. 41). Skt. aia

[ஆலம் → ஆல். ஆலம் என்பது 'அம் பெட்டு நின்றுது.]

ஆல்⁷ *ā*, பெ. (n) பத்து வகைத் துவக்கான ஒன்று. being asstringent in taste and quality, astringence, as one of the ten.

ஆல்⁸ *ā*, பெ. (n.) இடை. (part.) அல்லவென்று பொருளில் வரும் இடைச் சொல் (அக.நி.); word meaning no.

[அல் → ஆல்.]

ஆல்⁹ *ā*, வி.எ. (adv.) ஆமெனல் (குடா.); a form of affirmation, for yes. This definition though given in Saduragarādi and Niganḍu, is not proved by examples (W).

ஆல்¹⁰ வி, இடை (Part) வியப்பு, இரக்கம், தேற்றம் இவற்றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்; particle expressive of surprise, pity or certainty.

[ஆல் → ஆல். ஆல் = ஒளித்தல், ஒசை தொடர்பாக வியப்பு இரக்கம் முதலிய உணர்ச்சிகளைக் காட்டும இடைச்சொல்லாகிவிடுக்கலாம்.]

ஆல்¹¹ வி, இடை. (part.) மூன்றாம் வேற்றுமையுடைய, chief form of the third case, or Instrumental ablative implying cause, agency, instrumentality, by means of, with, by way of, in consequence of (W) வாளால் வெட்டினான் (உ.வ.).

ம., பிரா., கோண். ஆல்

[ஆல் → ஆல். அசைதல், சுற்றுதல், நீறுதல் பொருளில் வரும் ஆல் என்னும் வினையடிவின் சார்பாக அவ்வவினைகளுக்குரிய துணைக் கருவிகளைச் சுட்டி, தொழிலுக்குத் துணையாகும் இயல்பான், துணைக் கருவிகளைச் சுட்டிய ப்பாறும் பெயரே இடைச் சொல்லாகிவிடுக்கலாம்.]

ஒ.நா.: உழை - ஓடு - உள் என்பவை பக்கத்துணைப் பொருளில் முதலில் ஆள்பட்டுப் பிறகு இடைச் சொல்லானமை தேற்றம்.]

ஆல்¹² வி, இடை. (part.) 1. ஒர் அசைநிலை; poet expletive affixed to nouns and finite verbs. and also used with அற்று, அன்று, ஆம். "யாதானுநாடாமால் ஊராமால்" (குறள்.397). 2. வினையெச்ச ஈறு; a form of the subjunctive, joined to the gerund or in poetry, to the infinitive verb, expressing it. மட. அலை; கள், அடெ, அரெ, ஓடெ. வந்தால், கேட்டால், இருந்தால் (உ.வ.). 3. வியங்கோள் வினைமுற்று ஈறு; an optative termination expressing may, let. "இரீஇய தொராஅல்" (தொல்.சொல்.443). 4. எதிர்மறை வியங்கோளீறு; a negative form of the optative. ஓரால் (செய்.வ.) 5. ஒருதொழிற்பெயர்ஈறு; verbal noun ending. "அழால்" (அழுகை) (புறநா.46). "உழாவிற்பொலி வண்டிவாழ்ந்தொடை" (தனிமை வள்.59) 6. அற்று, அன்று, ஆம் இவற்றுடன் பயிலும் ஒர் அசைநிலை; an expletive affixed to *ava*, *anna*, *am*. "வாய்வார்க்கு வானம் பயத்தற்றால்" (குறள் 192.).

[ஆல் → ஆல் துணைக்கருவிப் பொருளில் வரும் சொற்கள் நூறண்டில் அசைநிலைகளாகும்; வினை முடியாப் பொருளில் வினையெச்ச ஈறுகளாகும் தொழிற்பெயர்களில் 'ஆல்' என்னும் தொழிற்பெயரீறே 'ஆல்' என நெடுமுதலாகும். 'ஆல்' என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையே எதிர்மறை வியங்கோளீறாகும்.]

ஆல்கெழு கடவுள் *ai-kelū-kadvuḷ* பெ (n) சிவன் (திருமுருகு. 256); Lord Śiva

ஆல்கொடிச்சி *ai-kodicci*, பெ. (n.) அரிதாரம்; yellow orpiment

[ஆல்கொடிச்சி → ஆல்கொடிச்சி.]

ஆல் வழு -நல் *āvaru-*, 18 செ.கு.வி. (v.i) சுற்றி வரும்; to go round,

[ஆலிதல், சுற்றுதல். ஆல் + வழு]

ஆல்வாட்டு-நல் *āvarū-*, 5 செ.கு.வி. (v.i). ஆல் வாட்டு-நல் பார்க்க; see *āi-āvarū-*,

[ஆல்வாட்டு → ஆல்வாட்டு.]

ஆல்வாட்டு *āi varū*, பெ. (n) ஆல்வாட்டு பார்க்க; see *āiāvarū*.

[ஆல்வாட்டு → ஆல்வாட்டு]

ஆல்வு *āiṅṅ*, பெ. (n.) அகன்றிருப்பது; that which is wide. "ஆல்வாய்ப் போகிற நதி"

[அகல் → ஆல் → ஆல்வு]

ஆலக்கட்டி *āi-k-katti*, பெ. (n.) துரிசு (மு அ); copper acetate; commonly referring to copper sulphate (சா.அக.).

[ஆலம் + சுட்டி.]

ஆலக்கரண்டி *āi-k-karandi*, பெ. (n.) வாய்களற கரண்டி; broad spoon in which a small quantity of medicated oil, electuary etc. are prepared, ladle.

[அகலக்கரண்டி → ஆலக்கரண்டி.]

ஆலக்கொடி *āi-k-kōḍi*, பெ. (n.) ஆலக்கொடிச்சி பார்க்க; see *āi-k-kōḍi*

ஆலக்கொடிச்சி *āi-k-kōḍi*, பெ (n) அரிதாரம், yellow orpiment or sulphuret of arsenic in its natural state (சா.அக.).

மதுவ ஆலக்கொடி, ஆலக்கொடிச்சி, ஆலக்கச்சி, ஆலக்கச்சி.

[ஒருகா. ஆலம்+கொடிச்சி. ஆலம்+நஞ்சு.]

ஆலக்கொடிச்சி *āi-k-kōḍi*, பெ. (n.) ஆலக்கொடிச்சி பார்க்க; see *āi-k-kōḍi*.

[ஆலக்கொடிச்சி → ஆலக்கொடிச்சி.]

ஆலக்கோயில் *āi-k-kōyil*, பெ (n) கோயில் அமைப்பு கருள் ஒன்று, an exclusive designation of temple construction as found in Thirukkacher-in Chengas-Anna district.

[ஆலை - ஆலம் + கோயில்]

ஆரக்கீரை வகைகள்:

தீராளை

பள்ளியாளை

வகிலாளை

ஆரக்கீரை வெட்டி

ஆலகண்டன் śāla-kaṇḍaṇ, பெ. (n.) 1. சிவன்; Śiva. 2. வாகுகி என்னும் பாம்பு; the snake, Vāsugi.

ம. ஆலகண்டம்

[ஆலம் + கண்டன்.]

ஆலகண்டனி śālakāṇḍaṇi, பெ. (n) இளமை காத்து வாழ்நாள் நீட்டிக்கச் சித்தர் பயன்படுத்திய இதுவரை அறியப்படாத ஒரு மருந்துச் சரக்கு, நீலஞ்சோதி; an unknown drug said to be used by Siddhas to prolong life and to maintain youthfulness. (சா.அக.)

[ஒருகா. ஆலகண்டன் → ஆலகண்டனி. ஆலமுண்ட விவணைப் போல் சாலை வெய்வதற்குரிய மருந்து என்னும் பொருளாதாகலாம். பற்று இகரம் உடைமை குறித்த பற்று.]

ஆலகம் śālagam, பெ. (n.) 1. செந்நிலி; Indian gooseberry, emblic myrobalan. 2. அல்லி; lily plant. 3. சோம்பு; anisee—seed, pimpinella anisum

[ஒருகா. ஆல் → ஆலகம் ஆல்¹ = நீர். ஆலகம் = நீர்ச் கோப்புகள்து.]

ஆலகமழிதம் śālagamāḍitam, பெ. (n) வெற்றிலை வள்ளிக் கிழங்கு; betel—yam. (சா.அக.)

[ஒருகா. ஆல் → ஆலகம் = நீர். ஆலகம் + மா துதம். நீர்ப்புகள் அல்லது சாறுள்ள வள்ளிக் கிழங்கு என்னும் பொருளாதாகலாம்.]

ஆலகாலம் śālakālam, பெ. (n.) 1. கொடிய நஞ்சு, deadly poison, animal poison. "ஆலகாலமு மஞ்சளக் குன்றமும்" (இரகு இலவண.6) 2. பாம்பின நஞ்சு, poison ejected by snakes. 3. நிலவாகை; Tinnevely senna. 4 நச்சுச் செடி (வசநாபி); econite. (சா.அக.)

[ஒருகா. ஆலம்² + ஆலம் → ஆலவாலம் → ஆலகாலம் > skt. śālakāla. அலம் → ஆலம் அலம் = வளைந்த தேட்கொடுக்கு, தேட்கொடுக்கின்றன நஞ்சு.

ஒருகா. ஆலம் → அலவன் = வளைந்த முன்கைக் கொடுக்குள்ளது.]

வடமொழியில் 'ஆலம்' என்னும் சொல்லுக்கு உடமொழிநிறம வெளி வந்தது என்று பொருள் கூறுகின்றனர். வெளிவந்த தளைத்தும் நஞ்சாகாமையின் அது. பொருத்தது. 5 குச் முறிக்கும் இயல்பால் நிலவாகையும், வசநாபியும் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

ஆலகாலம்போக்கி śālakālam-pōkki, பெ. (n) நிலவாகை பாக்கை; see nīla-vagāi

[நஞ்சு முறிக்கும் ஆற்றலின்மையம் பற்றி நிலவாகை இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆலகாலவிடிறம் śālakāla-viḍa-nīram, பெ. (n) கரும்புச் சித்திர மூலம்; blue-flowered lead wort.

[ஆலகாலம் + விடம் + திறம்.]

சரும்பெசை வேலி பாக்கை, see karungodi-vēli.

ஆலகாலவிடம் śālakāla-viḍam, பெ. (n.) 1. சாகாவப்பு; a prepared salt intended for immortalising the body (Although it may be considered to be a figment of imagination, yet the subject is very commonly dealt with in Siddha's science. The process is stated to have been held secret. 2. சவ்லீரம்; corrosive sublimate (சா.அக.).

[ஆலகாலம் + Skt. viḍa > தவிடம்.]

ஆலகாலன் śālakālan, பெ. (n) சிவ பூதகணத்தலைவருள் ஒருவன் (அழி. சிந்.); one of the chief attendants of Śiva

[ஆலகாலன் = சிவன், சிவனடியான்.]

ஆலகாலி śālakāli, பெ. (n) காளி; Kāli. "அந்நரியாமனை மயலை யாலகாலி" (அரிச்சந் பாயிர 7)

[ஆலகாலன் (சிவன்) மனைவி ஆலகாலி.]

ஆலங்கட்டி¹ śālaṅ-gaṭṭi, பெ. (n.) 1. மழைக்கல்; hail-stone ஆலங்கட்டிகளைப் பொறுக்குகிறார்கள (உ.வ.). 2. கலமழை; frozen drops of rain. நேற்று ஆலங்கட்டி பெய்தது (இ.வ.)

க., து. ஆலிகல்; ம. ஆலிபழம், குட. ஆலிகன்; பட. ஆலிகல்லு.

[ஆலம் + கட்டி.]

ஆலங்கட்டி² śālaṅ-gaṭṭi, பெ. (n) ஆலக்கட்டி பாக்கை, see śāla-k-kaṭṭi.

[ஆலக்கட்டி → ஆலங்கட்டி.]

ஆலங்கண்டனி śālaṅ-kaṇḍaṇi, பெ. (n.) ஆலகண்டனி பாக்கை; see śāla-kaṇḍaṇi.

ஆலங்காட்டானடி śālaṅgāṭṭānaḍi, பெ. (n) வரிக் கூத்துவகை (சில 3,13, உரை); a nāḍavāraḍe dance

[ஆலங்காடு + ஆண்டி → ஆலங்காட்டானடி.]

ஆலங்காடு śālaṅgāḍu, பெ. (n) திருவாலங்காடு (தேவா.); an ancient Śiva shrine in the North Arcot District "ஆலங்காட்டு லாம்அத்தனே" (தேவா. 1.45.1)

[ஆலம் + காடு. ஆலம் = ஆலமரம்.]

ஆலங்காய்க்கிரந்தி ālangāy-k-kirendi பெ. (n.) ஆலங்காய்ப்புண் பார்க்க; see ālangāy-p-puṇ.

ஆலங்காய்ப்புண் ālangāy-p-puṇ, பெ. (n.) மேகநோய் தொடர்பாக உடம்பு முழுவதிலும் கழற்சிக்கு காயம்போல் புண்களுண்டாகி ஒவ்வொன்றாக வெடித்துக் குருதி வெளிப்பட்டுத் துன்பத்தை புண்டாக்கும் நோய்; a skin affection, as in tertiary syphilis, marked by tumors of the shape of bonduc nuts all over the body with an unbearable pain. (சா.அக.)

மறுவ. ஆலக்கொடி, ஆலக்கொடித்தி, ஆலக்கச்சி, ஆலக்கச்சி.

[ஒருகா. ஆலம+பொடிச்சி. ஆலம்+நஞ்சு.]

ஆலங்கானம் ālangānam, பெ. (n.) 1. தலையாலங்கானத்துச் செருவெனற நெடுஞ்செழியன் போர் புரிந்த போர்க்களம், இப்பொழுது தலையாலங்கானம் என்று வழங்கப்படுகிறது (புறநா.); name of a battle field of the Pāndya king Nedunjiyān, now known as Tala-y-ālangādu. 2. விந்திய மலை யடுத்த நகுமளையாற்றங்கரையிலுள்ள ஓடும் இடம் (பெரும்.); place on the bank of the river Narmada, near Vindya hills. 3. விபுலகிரியின் பக்கத்திலுள்ள ஓர் இடம் (பெரும்.); a place near Vipulagiri

[ஆலம் + கானம். ஆலம் = ஆலமரம்.]

ஆலங்குடி ālangudi, பெ. (n.) சோழ நாட்டிலுள்ள ஓட்டுர் native place of the ancient Tamil poet ālangudi Vanganār, in Thanjavūr Dist.

[ஆல்+அம்+குடி.]

ஆலங்குடி வங்கனார் ālangudi-vāṅganār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; a Tamil poet of the Sangam age.

[ஆலங்குடியில் பிறந்த வங்கன் என்றும் இயற்பெயர். ஆலங்குடி+வங்கன்+ஆர். (உப.சது.) இவர் பாடினவாக நற்றிணையிலே 330, 330, 400, குறுந். 45, அக. 106, புறம் 310 ம் கிடைக்கின்றன.]

ஆலக்கவர் āla-c-cuvar, பெ. (n.) 1. ஆள்மட்டச் சுற்றுச் சுவர்; compound wall (C.E.M.). 2. சாவுச் சுவர்; retaining wall of the foot of a slope (C.E.M.)

[1. ஆரை = ஆர் + சுவர் = ஆரச்சுவர் = ஆலக்கவர். 2. அகலம் + சுவர் = அகலக்கவர் = ஆலக்கவர்.]

ஆலசந்தரர் āla-sundarar, பெ. (n.) ஆலால் சுந்தரர் one of the names of Śiva "ஆலசந்தரர் பித்தவெழுத்து சொற்பழி யானார்" (வெங்கைக், 238)

[ஆலம் + Skt. Sundra > சுந்தரன் = சுந்தரர் (அர்-உப.சது.)]

ஆலடி¹ ālaḍi, பெ. (n.) 1. ஆலமரம்; banian tree. 2. புள்கு; poonga-oli tree, 3. மாலின்கு; lingam tree (சா.அக.)

[அகல் = ஆல் + அடி = ஆலடி. மரம் அகன்று விரிந்திருப்பதால் அடிநிலை தரவல்லது என்னும் பொருள் தாகலாம்.]

ஆலடி² ālaḍi, பெ. (n.) ஊர்ப்பெயர்; place name.

[ஆல் + அடி.]

மரங்களின் அடியில் சில குடியிருப்புகள் தோன்றிய பின் ஊரானது.

ஆலத்தி ālati, பெ. (n.) 1. வழிபாட்டின் போது மங்கலம் பொருளாக வலமுறை சுற்றிக் காட்டப்படும் கருபூரத் திருவிளக்கு; ceremony of waving lighted camphor. 2. கண்ணேறு (திருவடி) கழிப்பதற்காக முன்னால் நின்று இடமுறையாகச் சுற்றப்படும் மஞ்சள்நீர் மங்கலத்தட்டு. அல்லது மஞ்சள் நீரிடை விஷக்கிட்ட மங்கலத்தட்டு; ritual of waving turmeric water—plate to avert the blight of the eyes of unlucky persons on marriage or other special occasions, also in front of the idol after the procession, before it is taken into the temple (W.).

[ஆல்+ஆற்று = ஆலாற்று = ஆலாத்து = ஆலாத்தி = ஆலத்தி. இனி ஆலாத்தி = ஆராத்தி = ஆரத்தி என்றமாம். ஆலாற்றுதல் = சுற்றச் செய்தல்.]

ஆலத்தியெடுதல் என்னும் சொல்லாட்சி பொதுவாகச் சுற்றுதல் என்று பொருளதிலும் வலஞ்சுற்றுதலையே மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் குறிப்பாகும். வலம் வகுதல், வலஞ்சுற்றுக் கொடிகள், வலம்பரிச்சுக்கு, வலக்கால் எடுத்து வைத்தல் என்னும் தெவராட்சிகள், நன்னம்ப தெற்றி ஆகிய பொருள்களைக் குறித்தன இடஞ்சுற்றுதல் தீர்ப்பின் அறிஞ்சுரிபாகக் குறிப்பிடலாம். இயந்திரங்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ள திருகு மனைகள் வலம் சுற்றும் போது மறைபெயரளவாகவும், இடஞ்சுற்றும் போது கழல்வளவாகவும் அமைந்துள்ளனவாகலாம்.

உலகம் தளமனத்தானே வலமாகச் சுழன்று கொள்கிறதென்பதும் அனைத்துக் கோள்களும் கதிர்வளை வலமாகச் சுற்றுகின்றன என்பதும் மக்களின் மயி வழிபட்ட நம்பிக்கை. நக்கினாரும் "வலனோடி திறிந்து" எனப்படுகிறார். கோவிலை அல்லது கருவறையை வலம் வகுதல் இத்தகைய நம்பிக்கையால் வளர்ந்த வழக்கம்.

ஒன்றை வலம் வகுதல் என்பது வலம் வரவேண்டிய பொருளை நோக்கித் தம் வலது தோள் இருக்குமாறு முன்னோக்கி வட்டப்பாதையில் இயங்குதலாகும்.

ஆலத்திகாட்டு-நல் ālattī - kāṭṭu-, 5 செ.கு வி. (v.)
ஆலத்தி சுற்றுதல்; wave the plate of turmeric water
or lighted camphor. "பல்லாண்டலங்கிசைக்கு
கிற்பது மாலத்தி காட்டு கிற்பதும் வேந்தர்க்கே
கடனதாயிற்று" (இரகு. குறந. 6).

[ஆலத்தி + காட்டு]

ஆலத்தியெடு-ந்தல் ālattī-y-eḍu-, 4 செ கு வி. (v.)
ஆலத்திகாட்டு-நல் பார்க்க; see ālattī - kāṭṭu.

[ஆலத்தி + எடு.]

ஆலத்தியழி-ந்தல் ālattī-vāḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.)
ஆலத்தியெடுத்தல் (இ.வ.); wave light etc., before
an idol or important personage. "வெறும்புறத்திலே
ஆலத்தி வழிக்க வேண்டுங் கையிலேயிறே
திருவாழிதரித்தது" (ஈடு, 1,8,9).

[ஆலத்தி + வழி.]

ஆலத்தாரிணர் ālattār-kīṭār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்
புலவர்; a Tamil poet of the Sangam age. இவர்
பாடியவை குறந்தொகை. 112,350, புறம் 34,39,
69,225,324 ஆகிய பாடல்கள்.

ஆலப்பழப்பு āla-p-paḷuppu, பெ. (n.) ஆலப்பழப்பு
பார்க்க; see ālam-paḷuppu.

[ஆலப்பழப்பு → ஆலப்பழப்பு.]

ஆலம்¹ ālam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. "ஆலஞ்சேர் கழனி
யழகார் வேண்புரம்" (தேவா. 71,7). 2. கடல்
(பிங்.); sea, ocean. 3. மழை (அகநி.); rain. 4
பூவின் நீர் துளி; drops of water deposited on the
petals of flowers.

ம. ஆலம்

[ஆல்¹ → ஆலம்.]

ஆலம்² ālam, பெ. (n) 1. அகலம் (இ.வ.); breadth,
width. (Loc.) கச ஆடா. 2. ஆலமரம்; banyan tree
"சிறியதோர்வித்தின் ஆலம்" (கந்தபு. ஞானமம். 125). 3. ஆலம்விதை; banyan seed. 4. மலர் (பிங்.);
blossom, blown flower. 5. வானம்; sky. "ஆலத்தி
ஊடுக்கள் காட்டியருந்ததி காட்டுவார்போல்"
(கைவல். தத்துவ.25). 6. புள்கு (பச்.ஹ.); Indian
beech. 7. மானிலங்கம் (பச்.ஹ.); lingam tree.

ம. ஆலம், க. ஆல

[அகல் → ஆல் → ஆலம். ஆலம் = அகலநிறுப்பது.]

ஆலம்³ ālam, பெ. (n.) 1. கலப்பை (பிங்.); plough. 2
கலப்பைப் படை (ஆலாயும்) (கந்தபு. தாரக. 157);
weapon shaped like a plough.

[அலம் → ஆலம். அலம் = வளைந்தது, வளைந்த
வடிவுள்ள கலப்பை.]

ஆலம்⁴ ālam, பெ. (n.) 1. கருமை; blackness.
"ஆலக்கோலத்தினாக்கு" (தேவா. 111,3). 2. நஞ்சு
(தி.வ.); poison. "ஆலத்தான் உகந்து அழுது
செய்தானை". (சந்த தேவா.) 3. நச்சுயிரி
களினின்றும் வெளிவரும் நஞ்சு; any discharge of
poisonous matter from venomous animals or creatures
such as snakes. 4. தாளகம்; yellow arsenic, orpiment.
5. பாம்பு; snake. (ஆளந்தலகரி-24).

ம. ஆலம்.

[1. காளம் → ஆளம் → ஆலம் (கருமை). 2, 3, அலம்
→ ஆலம். அலம் = தேளின் கொடுக்கு.]

ஆலம்⁵ ālam, பெ. (n.) 1. நயம் (பச். ஹ.); lead 2
துரிசு (சங்.அக), blue vivrid.

[ஆல் → ஆலம்.]

ஆலம்⁶ ālam, பெ (n) ஞாலம், உலகம்; world, universe.
(செ.அக.)

ம. ஆலம்.

[ஞாலம் → ஆலம். Arab. ālam.]

ஆலம்⁷ ālam, பெ. (n.) 1. அம்புக் கூடு; quiver
2. மழ; battle-axe. "ஆலங்கணை யங்குலிசாயுத
மாதியாக" (கந்தபு. தாரக. 157).

[அலம் → ஆலம். அலம் = வளைவு அல்லது
வட்டம்.]

ஆலம்⁸ ālam, பெ (n) மஞ்சளும் கண்ணாம்பும் கலந்த
நீர், ஆலத்தி நீர், turmeric-lime water being waved
before idol or at important function.

[ஆல் → ஆலம். ஆல் = நீர்]

ஆலம்பம்¹ ālabam, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep. 2
நச்சுத் தன்மையுள்ள இலைகளைக் கொண்ட ஒரு
வகைப் பூடு; a species of plant with poisonous leaves
(சா.அக.).

ஆலம்பம்² ālabam, பெ (n) 1 டற்றுக்கோடு, support
2. வரி; tax 3. புகலிடம் asylum (கதி அக.)

[ஆல் → ஆலம்பம்.]

ஆலம்புழுப்பு எம-paluppu, பெ (n) பழுத்த ஆலம் இலை, yellow ripe leaves of the banyan tree.

[ஆலம் + பழுப்பு ஆலம் = ஆலமரம்.]

ஆலம்பால் எம-pāi, பெ. (n.) 1. ஆலமரத்தின் பால்; milky fluid extracted from the stem of the banyan tree. 2. தூய நீர், pure water. 3. மழைநீர், rain water. 4. ஆலங்கட்டியின் நீர், water from the melting hail-stones. 5. பனிக்குடத்து நீர், the amniotic fluid discharged from the uterus.

[ஆலம் + பால். ஆலம் = ஆலமரம், குளிர்ச்சி, குளிர்ந்த நீர்.]

ஆலம்பி எமambi, பெ. (n.) ஆகைகொடி பாக்க; see எம்-k-kodi.

ஆலம்பேரிச்சாத்தனார் எமambēri-c-cāttanār, பெ (n) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர், a Tamil poet of the Sangam age.

[ஆலம்பேரி + சாத்தனார் இவர் பாடியவை. ந.ந. 152, 255, அகம் 47, 81, 143, 175.]

ஆலம்பொழில் எம-poll, பெ. (n.) ஆல மரங்கள் செறிந்து விளங்கும் ஓர்ஊரின் பெயர்; a place name. "ஆலம் பொழில் அமர்ந்த பெருமான்"

[ஆலம் + பொழில்.]

ஆலம் விழுது எம-viludu, பெ. (n) ஆலமரத்தில் தொங்கும் விழுது; root hanging down from the branches of the banyan tree.

[ஆல் → ஆலம் + விழுது.]

ஆலம்கடவுள் எமamar-kadavul, பெ. (n.) சிவன் (திவா.), Śiva, as Dakṣiṇāmūrti, seated under a Kallā tree. "எங்கள் ஆலம்கடவுளன்றி யமரரில் யாவர்மா" (கந்தபு. ததீசி. 20)

[ஆல் + அமர் + கடவுள்.]

ஆலமர் செல்வன் எமamar-cēlvān, பெ (n) ஆலம்கடவுள் பாக்க; see எமamar-kadavul.

ஆலமரம் எமamarā, பெ. (n) அகன்று பரவும் இயல்புடைய பெரிய மரம். இதன் விழுது நிலத்தில் ஊன்றிப் பருத்துத் தூண் களைப் போல் மரத்தின் சுற்றிலும் காணப்படும். வித்து மருந்துக்குப் பயன்படும். பாலும் பட்டையும் துவம்பாணவையா மிகுந்தலால் பல்வலிக்கும் பத்துலக்கவும் பயன்படும். வெடித்த காலுக்குப் பாலுடிப்பர். தொழு நோய்க்கும் நீரிழிவுக்கும் ஊதை (வாத)

நோய்க்கும் இதன் பட்டை மருந்தில் சேர்க்கப்படும் கட்டிகளுக்கு இலையை வதக்கிக் கட்டுவர். இதன் பிசினில் எண்ணெய் கலந்து காதுப் புண் களுக்குப் பயன்படுத்துவர்; banyan tree It is an immense tree with branches spreading far and wide. It is common everywhere and it is remarkable for the singular property of letting a gummy kind of rootlet fall from its branches. These grow gradually down to the ground and from natural supports to the larger branches of the parent tree, forming a vast assemblage of pillar-like stems covering a considerable distance all around the original trunk. In old specimens it will be found that this is grown by the side of the peepul tree, when they will be regarded with great reverence by the people. It is the Hindu emblem of immortality.

The seed of the fruit is medicinally cooling and a tonic. The white glutinous juice from the stems is applied in tooth ache and also to the soles of the feet when cracked and inflamed. The bark given in infusion is a tonic used in diabetes. A bath using the bark of the root and the stem, is efficacious in leprosy and in mitigating pains in the limbs. Heated leaves from good poultices to abscesses, rootlets from the branches are used as tooth-brushes. The gum of this tree mixed with oil is used for lesion in the ear and for deafness.

The following are the different varieties.—

1. கல்லால் — stone banyan (title from the hardness of the wood),
2. குறுவால் — short banyan.
3. இச்சியால் (இத்தியால்) — chinese banyan.
4. சிற்றால் — small banyan.
5. கொடியால் — creeping banyan.
6. சீமையால் — foreign banyan (title from being introduced, from the Eastern peninsula) Indian caoutchouc.
7. கருணியால் — another variety
8. கோளியால் — large leaved yellow fig.
9. பேரால் — large or common banyan.
10. காட்டால் — wild banyan.
11. நீரால் — narrow leaved fig (சா.அக)

௩. ஆலமரம்; ௧. ஆலமர, தெ. ஆலமரம்; ௩. ஆலமரம்.

[அகல் → ஆல் + மரம் = ஆலமரம் → ஆலமரம்.]

ஆலமுண்டோன் *aiḷa-muṇḍōṇ*, பெ. (n.) நஞ்சுண்ட சிவபெருமான்; *Siva, as having swallowed the deadly poison.*

[ஆலம் + ஊண்டோன்.]

ஆலயம் *alayam*, பெ. (n.) கோயில், temple

[ஆலையம் → ஆலயம்.]

ஆலல்¹ *aiḷal*, பெ. (n) 1. ஒலி (குடா.); sound, cry 2 மயிலின குரல் (பிங்.); screech of the peafowl. 3. ஆடல்; dancing. "அணிக்ருவ மஞ்சைக ளகவி யாலு" (சேதுபு. கந்த 3, 4.). 4. ஆரவாரித்தல்; shouting, roaring, bustle. "மகிழ் சிறந்தாலும் மீலி மஞ்சைக ளிகவி" (பெரும்பா. 330)

[ஆல் + அல். ஆல் = அசைதல், ஒலித்தல்.]

ஆலல்² *aiḷal*, தொ பெ (vbl n) 1. சேருதல், பொருந்தல், joining, fixing. "தேராலும் எழுபரியோன்" (குத சிவமா, 7,10).

[ஆல் + அல். ஆல் = அசை, பொருந்து.]

ஆலயம் *aiḷalam*, பெ. (n.) திருமணத்தின் போது மணமகன் மணமகளுக்குத் தரும் கூறைய புடவை; a garment (saree) given by the bridegroom to the bride, at the time of marriage (W.)

[ஆலல் + அயம்.]

ஆலவட்டம் *aiḷa-vaṭṭam*, பெ. (n.) 1. பெருவிசிறி, காலசெய் வட்டம்; circular fan made of cloths, fragrant roots or palm leaves, carried in procession before idols and great personages. "படுவேய் வெள்வனையமுந் தன்ஊட்டாலவட்டமும்" (பாரத. காண்ட. 14). 2 விசிறி; small fan. "விசாலவட்ட மரிவைய ரேந்தி யாற்ற" (சீவக. 839).

ம. ஆலவட்டம் *Skt aiḷavāṭa*

[அகலம் → ஆலம் + வட்டம் → ஆலவட்டம்.]

ஆலவருமுத்து *aiḷa-varu-muṭṭu*, பெ. (n.) உயர்வகை முத்து; superior class of pearls.

ஆலவன் *aiḷavan*, பெ. (n) 1. திருமால்; (கந்தபு. குரணமச. 43.); *Vishnu, as lying on a floating banyan leaf at the submersion of the universe by flood* 2. நிலவு; moon, as one who came out of the sea.

[1. ஆல் + அவன் = ஆல இலையில் இருக்கும் திருமால். 2. ஆல் = நீர், குளிர்ச்சி, ஆலவன் = குளிர்ந்த பாநடலில் தோன்றிய நிலவு.]

ஆலவாட்டு-தல் *aiḷa-vaṭṭu-*, 5 செ குன்றாவி- (v1) சிறிது காயச் செயதல், காயப் போடுதல்; to dry a little in the sun as boiled grain, dry to sufficient degree

[அகல் → ஆல் + வாட்டு. வாட்டுதல் = காயச்செய்தல். ஆல் = அகலமாக, பரவலாக, மேம்படக்காக, பதமாக, குறைவாக, சிறிது நேரம் வரை.]

ஆலவாட்டு *aiḷa-vaṭṭu*, பெ. (n.) வெயிலிற பதமாகக் காயவைத்தல்; drying of a thing in the sun. (w) ஆலவாட்டுப் பதத்திலே எடுத்து நிழலில் வை (உவ)

[அகல் + ஆல் + வாட்டு = ஆலவாட்டு.]

ஆலவாட்டு-தல் பார்க்க, 308 *aiḷa-vaṭṭu-*

உலகவழக்கில் ஆல வாட்டுதல் + ஆல் வாட்டுதல் எனக் கொச்சையாக வழங்கி வருகிறது.

ஆலவாட்டுப்பதம் *aiḷa-vaṭṭu-p-padam*, பெ (n) பதமாகக் காயவைத்தல்; being suitably dried.

[ஆல் + வாட்டு + படம்.]

ஆலவாய் *aiḷavay*, பெ (n) 1. பாம்பு; serpent, as having poison in its mouth. "மேருக்கோட்டி லலவாய் தெடுநாண பூட்டி" (திருவிளை. சோழனன. 13) 2 மதுரை (தேவா); Madurai the capital city of Pāṇḍya encircled by a coiled serpent which brought its mouth and tail together to indicate the boundaries of the city (செ.அக.).

[ஆலம் + வாய்.]

ஆலவாலநண்டு *aiḷavaiḷa-naṇḍu*, பெ (n) வயல்தண்டி, crab found in the fields.

[ஆலவாலம் + நண்டு.]

ஆலவாலம் *aiḷa-vaḷam*, பெ. (n) 1. மரத்தடியில் பாததி, a trench for water, round the foot of a tree (w). ம. ஆலவாலம். 2. சிறுபாத்தி, garden beds, or plots made with ridges round them so as to retain water (w.). "ஆலவாலத் தவிரமதியாற் புளல கால வாய்ந்த கதிர்மணி முலையின்" (சுந்தர அன்ன தூது. 40). 3. வயல்; corn field. 4. விளைநில (குடா.).; cultivable field

Skt aiḷavāḷa

[ஆலம் + வாலம். ஆலம் = நீர். வாலம் = நீண்டது, வளைந்தது.]

ஆலவிடம் *śāla-vīdam*, பெ.(n.) ஆலகால நஞ்சு, śāhāśā poison.

[ஆலம்+விடம். Skt. vīsa > த. விடம்.]

ஆலவிடமுண்டான்வீடு *śālavīdam-uṇḍān-vīḍu*, பெ (n) கயிலைமலை; mount Kailas, the abode of Śiva

[ஆலவிடம்+உண்டான்+வீடு.]

ஆலவிருக்கை *śālavirukkai*, பெ (n) 1 ஆலமரம், banyan tree. 2-ஆதொண்டை; a thorny caper (சா. அக)

[ஒருகா. ஆலவிருட்சம் → ஆலவிருக்கை.

Skt. vrukṣa > த.விருட்சம்=மரம்.]

ஆலவூணி *śāla-vūṇi*, பெ. (n) உமையவள்; Pārvathi, consort of Śiva. "குணவதி யாலவூணி யயிராமி" (திருப்பூ. 393).

[ஒருகா. ஆலம்+ஊண்+இ - ஆலவூணி=ஆலத்தை (நஞ்சு)உண்டவள். சிவபெருமானின் உடம்பில் பாதிபாக இருக்கும் இமையவள். சிவன் உண்ட நஞ்சைத் தானும் உண்டவளா தலாப் பெற்ற பெயர்.]

ஆலன் *śāla*, பெ (n.) 1.சிவன்; Śiva. "ஆலனிவயழி போந்த வதிசயம்" (தேவா 2. கூடலையா. 9). 2. சாலிவாகனன், சாதவாகனன்; Śāliśāhna alias Śāthavāhna 3. ஏர்ப்பலையன், பலராமன், Balarāma, having plough as his weapon.

[ஆலம்+அன் - ஆலன் = நஞ்சுண்டவன், சிவன்

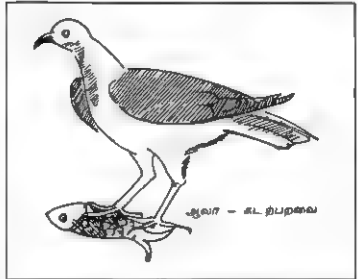
3. சாலி வாகன ஸர்வன், ஆலன் என்னும் சிவன் பெயரை, இயற்பெயராகக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். 3. ஆலம் → ஆலம். அலம் = கலப்பை, ஏர்.]

ஆலனாந்தலன் *śālanāntalan*, பெ. (n) ஆலிலையில் துயின்ற திருமால்; Viṣṇu, as having slept on a floating banyan leaf, during great deluge.

[ஆலம்+அன்+தலன்.]

ஆலன் *śāla*, பெ. (n) 1. ஒரு பெரிய கடற்பறவை இதன் தலை, கழுத்து, அடிவயிறு முதலியன தூய வெள்ளையாயும் சிறகுகள் வாலிற்குமேல் நீண்டு யிருக்கும். கடற்பாம்பு இதற்கினரையாகும்; large water-bird found in sea-coasts, white-bellied and greybacked sea eagle. It lives on sea-snakes. 2. ஒரு நீர்ப்பறவை; (பட்டினத்தடி. திருவொற்றி. 8). water-bird found near marshy soils and living on insects. (சா. அக.).

[ஒருகா. ஆல் - ஆலா= மீன் பிடிப்பதற்காகக் கற்றிப்பறக்கும் பறவை.]

ஆலா - கடற்பறவை

ஆலாகதம் *śālagadam*, பெ (n) வெண்மாதளை; white species of pomegranate

[ஒருகா. ஆல்+ஆகம் - ஆலாகம் → ஆலாகதம் ஆல் = நீர், வெண்மை ஆகம் = உடம்பு ஆலாகதம் = வெண்மையான தோலினையது அல்லது தோற்ற முடையது. யாக்கை → ஆக்கை → ஆக்கதம் → ஆகதம் = (உடம்பு).]

ஆலாகலம் *śālagalam*, பெ. (n.) 1. ஆலகலம் பச்சை; see *śālagalam*. "கடியதோ ராலகலவெள்ளம் போலக் கக்கினான்" (திருவிளை. நாக.17)

[ஆலாகலம் → ஆலாகலம்.]

Skt. hālahala

ஆலாங்கட்டி *śālaṅgaṭṭi*, பெ. (n) ஆலங்கட்டி பார்க்க; see *śālaṅgaṭṭi*. "மெய்யக்கமும் போக்கும் கக்குமா லாங்கட்டிகாண்" (பதார்த்தகுண.12).

ஆலாட்டம் *śālaṭṭam*, பெ. (n.) அழைத்தல், ஒலித்தல், calling, shouting (சேரநா.).

க ஆலாட

ஆலாட்டுதல் *śālaṭṭu*, 5. செ குன்றாவி. (v.t.) தவசய களை நிறுவித் காய ஸவத்தல் (நெல்லை); to dry grains in the shade (Tn)

[ஆலவாட்டு → ஆலாட்டு.]

ஆலாத்தி *śālati*, பெ (n) ஆலத்தியெடுத்தல், camphor light, or turmeric-lime water in a plate, waved before an idol or any important personage. "ஆலாத்தி சுழந்த லென்கோ" (செளந்தரி, 103)

[ஆல் + ஆற்று - ஆலாற்று + இ - ஆலாற்றி → ஆலாத்தி = சுற்றச் செய்தல், சுற்றிக்கழிக்கின்ற விளை ஆலத்தி பார்க்க; see *śālati*.]

ஆனத்து **அஃது**, பெ. (n.) 1. அம்மாறு, கப்பலின் பெருங்கயிறு; cable, large rope. 2. ஒரு பறவை; bird. 3. கப்பல்; ship. 4. வெளவாற்கொடி முடியும் கயிறு (த.சொ.அக.); a rope.

[ஆல் → ஆனத்து. ஆல் = பறத்தல், நீளுதல், செல்லுதல். ஆனத்து = அவ்வியல்புமுண்டாய பெருங்கயிறு, பறவை, கப்பல்.]

ஆனாப்பற - த்தல் **அஃ-பறாஃ**, 3. செ.கு.வி. (v.I) 1. ஆலாப பறவைபை போலச் சற்றேறும் ஒழிவும் களைப்புமின்றித் திரிதல்; used figuratively to men who wander about restlessly as **அஃ** bird. 2. ஆவிலை காற்றில் பறத்தல்போல, உணவின்றித் துயருற்றுத் திண்டாடுதல்; to be in utter distress, to wander about like a dry banyan leaf to and fro by the wind. (சா.அக.).

ம. ஆனாபறக்குக.

[ஆல் → ஆனா + பற. ஆல் = சுற்று, திரி, பற.]

ஆனாசுந்தரர் **அஃ-சுந்தரர்**, பெ. (n.) சிவன், Lord Śiva, enshrined at Madurai Temple. (கதி.அக.).

ஆனாலம் **அஃலம்**, பெ. (n.) 1. நஞ்சு, கடலிற் பிறந்த நஞ்சு; poison, poison produced at the time of the churning of the ocean. "ஆலால் முண்டான் அவள் சதுந்தா னென்னே" (திருவாச.11.8). 2. வெளவால்; bat in common. 3. தூரிஞ்சில் என்னும் வெளவால்; small house-bat

ம. ஆனாலம். Skt. hālaham.

[ஆல் + ஆலம் = ஆலாலம். (தன்மை பற்றி வந்த அடுக்குச் சொல்.) 1. ஆல் = நீர், நீர் நிலை, நீர் நிலையின் நிறமான கருநீலம், கருநீல நிறமுள்ள நஞ்சு. கடலில் தோன்றிய நஞ்சு. 2, 3. ஆல் = பறக்கும் இயல்புள்ள பறவை.]

ஆனாலர் **அஃலர்**, பெ. (n) ஆலாலசுந்தரர், Lord Śiva. "ஆலாலர் தோற்றவே" (சி.சி.1,61 சிவஞா.)

[ஆலாலம் → ஆலாலர் → ஆலாலர்.]

ஆவி¹-த்தல் **அஃ**, 4 செ.கு.வி. (v.I) 1. ஒலித்தல்; to make noise, roar. "வெங்குந் தாலிப்ப" (பு.வே.4.4) 2. நீர்நீர்வுதல்; to spray water. "ஆவித்தே வாளி கண மீண்டே யுறகாலை" (கந்தபு.குர 401). 3 களித்தல்; to rejoice. "ஆவிக்கு மந்தனைர் வாழுகின்ற" (திருப்பல் 98) 4. செருக்குறுதல்; to be proud. "பகலவ னோடிகல் செய்க்கருதி யிருடிரண டாலித் தெழுந்தன" (அரிச்சி.விவாககா.11) (த.சொ.அக.).

ம. ஆவிக்குக; க. ஆவிடு; தெ. ஆவிச்ச.

[ஆல் → ஆவி]

ஆவி² **அஃ**, பெ. (n.) 1. மழைத்துளி (குடா); rain-drops. 2. ஆலங்கட்டி; hall. "ஆவிபோல்...முத்திரகும்" (சேவக.2786). 3 தலைப்பெயல் மழை (மீன்), opening shower of the rainy season. 4. அமுதம்; nector (த.சொ.அக.).

க. ஆவி, ஆவி, ஆரி, பட. ஆவிகல்லு, கோத அகசு, தெ., குரு., மால்., குட. ஆவி, து. ஆவிகல்லு, குவி. ஆவி. பர். ரதிர், எயிர்.

[ஒருகா: ஆவித்துப் (ஒலித்து) பெய்யும் மழை நீரும், ஆலங்கட்டி மழையும் ஆவி எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். மழைநீர் அமுதம் எனப்படுவது மரபு "தான் அமித்தமென்று உரைந்பாற்று" - குறள்.]

ஆவி³ **அஃ**, பெ. (n.) 1.காற்று (அக நி), wind 2. பூதம், a goblin, ghost

[ஆல் → ஆவி = பரவி வீசும் காற்று, பெருத்துப் பருத்துக் காணப்படும் பூதம்.]

ஆவி⁴ **அஃ**, பெ. (n) வரம்பு; low mud ridge put up to separate the fields.

skt. **அஃ**

[ஆல் = நீருதல். ஆல் → ஆவி = நீண்ட வரம்பு]

ஆவி⁵ **அஃ**, பெ. (n.) 1.தோழி; maid attendant. 2 தொடர்ச்சி; continuity. 3 கூட்டம்; group, crowd (த.சொ.அக.).

Skt. **அஃ**

[ஆல் = சுற்றுதல், குழுவல், கூடுதல், தொடர்தல். ஆல் → ஆவி = தலைமையைச் சூழ்ந்திருக்கும் தோழி மார், பின்தொடரும் தோழியர் கூட்டத்தில் ஒருத்தி, கூட்டம்]

ஆவி⁶ **அஃ**, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. "தேனுமாலியுந் தீமிசைச் சிந்தியே" (கந்தபு. அகரயாக. 71).

[ஆல் → ஆல் = குளிர்த்தநீர். ஆல் → ஆவி = குளிர்ப் புரித்த கள்]

ஆவி⁷ **அஃ**, பெ. (n.) 1.தேள்; scorpion. 2. தேள்; bee 3 கலப்பை; plough.

Skt. **அஃ**

[ஆல் → ஆல் → ஆவி = வளைந்த கொடுக்குள்ள தேள், தேள், வளைவான கலப்பை. ஒ.நோ: ஆல் = அவலன்; வளைந்த காணுள்ள நண்டு.]

ஆவி⁸ **அஃ**, பெ. (n.) 1. கண்மணி; pupil of the eye 2 கண், eye itself. 3. கண் எரிச்சல், inflammation of the eye. (கருநா.)

க. ஆவி

[ஆலம் = கழலல். ஆவி = உருண்டது, நிரண்டது உருண்டவடிவ நீர் த்திவலை, உருண்ட வடிவுள்ள கண்]

ஆலிகள் illigai, பெ. (n.) 1. உழவர், tiller. 2. கலப்பை போன்ற ஆயுதம் கொண்டு போர் செய்பவன்; one who fights with a weapon like plough. (த. சொ. அக.)

[ஆல் → அல → அவவர் → ஆலவர் → ஆலிவர் → ஆலிகள்.]

ஆலிகாசம் iligaisam, பெ. (n) பச்சைக்கடலை; raw bengal gram. (சா. அக.).

[ஒருகா. ஆல் + காசம். ஆலி = நரமுள்ள, பச்சையான காய். காய்ச்சம் → காசம். (முற்றியது, திரண்டகாய்).]

ஆலிகை iligai, பெ. (n) அகலியை (கம்பரா நட்புக். 6), Akalyā.

[அகலிகை → ஆலிகை. Skt. Akalyā]

த. அகலியை > அகலிகை.

ஆலிஞ்சரம் ilinjaram, பெ. (n) நீர்ச்சாடி, water-jug, water-pot.

[ஆலி = நீர். ஆலி → ஆலிஞ்சரம்.]

ஆலிடம் ilidam, பெ. (n) தெருச்சிறகு (திவா) street row.

[ஒருகா. அகல் + இடம் - அகலிடம் → ஆலிடம்.]

ஆலிந்தி ilindagi, பெ. (n.) அணில்; squirrel.

[ஒருகா. ஆலி → ஆலிந்தி = தேடகொடுக்குப்போல் வளைந்த வாழிள்ளி.]

ஆலிநாடன் ilinadān, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் (திவ் பெரியதி. 3.4, 10); Thirumangal-yālvār, who was the chief of the region about Tiruvāli in the Chōla Kingdom.

[ஆலிநாடு → ஆலிநாடன். ஆலிநாடு பார்க்க, see ilinādū.]

ஆலிநாடு ilinādū, பெ. (n.) சீர்காழிக்கு அண்மையிலுள்ள ஊர்; town near Seerkāli in Tanjore District
[ஆலி + நாடு. திருமங்கையாழ்வாரால் ஆளப்பட்டபகுதி]

ஆலிநீர் ilinīr, பெ. (n.) 1. குளிந்த நீர்; cold water. 2. மஞ்சின் நீர் (மழை); rain. 3. கண்ணீர்; tears.

க. ஆலிநீர்

[ஆலி = ஆலக்கட்டி, குளிர்ந்த நீர். ஆலி + நீர்.]

ஆலிப்பு ilippu, பெ. (n) ஆரவாரம், great noise, uproar "ஆலிப்பாலுடன் தந்தூல்களும் விசித்தே" (தாய். ஆகார. 9)

ம. ஆலிப்பு; க. ஆல், ஆலு. ஆர்

[ஆல் → ஆலி → ஆலிப்பு]

ஆலியகம் iliyagam, பெ. (n) சிறுகுறிஞ்சா (மூ. அ.); edible and medicinal creeper.

[ஒருகா. ஆலி → ஆலியகம் → ஆலியகம். அரு → அரி → ஆலி = அருவியது, குறுமியது, சிறியது.]

ஆலியப்பறை iliyā-p-parai, பெ. (n.) தாழ்த்தப்பட்டோருள் ஒரு வகுப்பார் (விண்), a class of Scheduled Caste.

[ஆல் = ஆல நாடு.]

ஆலியார் iliyār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; one of a poets of Sangam age.

[ஒருகா. ஆலி என்னும் ஊரினராகலாம். இவற்றாடியது புறம் 293.]

ஆலிவைத்தூலிநோன் ililal-tuyinrōn, பெ. (n.) 1. ஒருவகை செய்நஞ்சு, காய்ச்சற் பாடானம்; a kind of prepared arsenic. 2. கண்ணன்; Visu.

[ஆல் + இவை + தூயின்தோன். 1. மருத்துவர்ப்புட்ட மூலிகைக் குறிப்பெயராகலாம். 2. ஆலிவையில் தூயின்றவனாகக் கருதப்படும் கண்ணன்.]

ஆலிவையோலெட்டல் ililā-p-ōttal, பெ. (n) வயிற்றுக் கசிசலவுக்குப் பிறகு வயிறு ஆலிவையோல் ஒட்டிக் காணப்படுதல்; (figuratively) stomach appearing quite flat and incurred after a prolonged diarrhoea (சா. அக.)

[ஆல் + இவை + யோல் + ஒட்டல்.]

ஆலின்மேற் பள்ளி கொண்டோன் ilin - mē - paḷḷi - koṇḍōn, பெ. (n) 1. ஆலிவைத் தூலிநோன் பார்க்க, see ililā-tuyinrōn 2. கண்ணன், Visu.

[ஆல் + இன் + மேல் + பள்ளி + கொண்டோன்]

ஆலின்மேற் புல்லுருவி ilin - mē - puḷḷuruvi, பெ. (n) 108 கற்பு மூலிகைகளுள் ஒன்றானதும், நீச்சப்பாக நோயைத் தீர்க்க வலகைதும், தள வயப்படுத உதவுவ தாகக் கருதப்படுவதுமான ஆலமரத்துப் புல்லுருவி, the mistletoe of the banyan tree. It is classified as one of the 108 drugs intended for rejuvenation (சா. அக.)

[ஆல் + இன் + மேல் + புல்லுருவி]

ஆலின்மை ilinmai, பெ. (n) இடம்புரிக்காய்; plant with screw-like capsules (சா. அக.)

[ஆல் = சுற்றுதல், வலமாகச் சுற்றுதல். ஆல் + இன்மை = வலமின்றி இடமாகச் சுற்றுதல்]

ஆலீடம் *ālīḍam*, பெ. (n.) நால்வகை விற்போர் நிலைகளுள் ஒன்று, இடக்கால் முந்திறந்து வலக்கால் மண்டலிக்கும் விற்போர் நிலை (பிங்.); position of an archer in which the left leg is put forward and the right knee is bent, one of the four *vīḍṍ* - *nīlā*. "வலக்கால் மண்டலித் திடக்கால் முந்துறு மதன் பெய ராலீட நிலையதாகும்" (திவா.).

[ஆல் + இடு - ஆவிடு - ஆவிடு - ஆவிடம் ஆவிடு - வளைந்திடுதல், கால் மண்டலித்திடுதல்.]

ஆலு¹-நல் *ālū*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; raise a noise, cry aloud. "ஆன்னச் சேவல் மாறெழுந்தாலும்" (புறநா. 128,4). 2. களித்தல்; to rejoice. (திவ். திருமாலை, 14. விபா.). 3. ஆடுதல்; dance "கரை நிந்தாலு மொருமயில் தளக்கு" (மணிமே. 4,11).

ம. ஆலுக

[ஆல் - ஆலி.]

ஆலு²-நல் *ālū*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல் (த சொ.அக); to become full. 2. தங்குதல்; abide (கலித். 36,2,உரை).

[ஆல் - ஆலி = குழ்தல், நிறைதல், தங்குதல்.]

ஆலு³ *ālū*, பெ. (n.) நீர்க்குடம் (விள்); pitcher, a small water jar (W).

ம., க., ஆலு.

[ஆல் - ஆலி. ஆல் = தீர்.]

ஆலு⁴ *ālū*, பெ. (n.) ஆந்தை (சா. அக); owl.

ம. ஆலு

[ஆல் - ஆலி = ஒலி எழுப்பிக் கொள்பதற்கும்து பறவை, ஆந்தை.]

ஆலு⁵ *ālū*, பெ. (n.) 1. கருநீகாலி மரம்; ebony tree. 2. பல்; tooth. 3. கிழங்கு; yam.

ம. ஆலு

[ஒருகா. ஆல் - ஆலி = வளைவுடையது. வளைந்த மரம், வளைந்த கோரைப்புல், வளைந்த கிழங்கு.]

ஆலுகம் *ālūgam*, பெ. (n.) 1. அறுகவைகளுள் புளிப்புத் தவிந்த ஏனை, இனிப்பு, உவம்பு, காம்பு, கைப்பு, துவம்பு எனும் ஐக்கவைகளின் கலப்பு; a mixture of five of the six tastes excepting sour viz. sweet,

saltish, pungent, bitter and astringent. 2 உண்ணத்தக்க ஒரு கிழங்கு; an esculent root.

[ஒருகா. 1- ஆல் - ஆலி - ஆலிகம் ஆலிதல் = குழ்தல், நிறைதல், கலத்தல். 2- ஆலி² பார்த்தல்; see ஆல்²]

ஆலேசிதம் *ālēśitam*, பெ. (n.) இறங்கழிஞ்சில்; sag-leaved *ālāṅgūm*. It is so called from the notion that when the fruits fall, they scatter far and wide. (சா.அக.)

[ஒருகா. ஆல் - ஆலே - ஆலேசிதம் ஆலிதல் = கற்றுதல், கிதறுதல். முற்றிய காய்கள் கிதறும் இயல் புடைய இறங்கழிஞ்சில்.]

ஆலை¹ *ālāi*, பெ. (n.) 1. கரும்பாலை; sugar - cane press. "ஆலைநீள் கரும்பள்ளவன் றாலோ" (திவ். பெருமாள், 7,1). 2. கரும்பு; sugar-cane. "ஆலை யஞ்சிலைவேள்" (கந்தபு. காமத்த.90). 3. கரும்பஞ்சாறு; juice of sugar-cane.

க. ஆலை ம.ஆலை; குட ஆலை

[ஆல் - ஆலை. ஆல் = கற்று, கழற்றி. ஆலை = கரும்பாட்டுதற்காகக் கற்றுப்பொறி. அதன்வாய்ப்பட்ட கரும்பு, அதன் சாறு.]

ஆலை² *ālāi*, பெ. (n.) கள் (பிங்.); toddy, spirituous liquor, fermented liquor.

Skt. hālī

[ஆல் - ஆலை. ஆல் = குளிர்ந்த நீர், குளிர்ந்து புளித்த கள்.]

ஆலை³ *ālāi*, பெ. (n.) 1. சாலை; hall, apartment. "ஆலைசேர்வேள்வி" (தேவா. 84,4,7). 2. யானைக் கூடம்; elephant stable. "களிறு சேர்தல்கிய வழுங்கலாலை" (புறநா. 220,3).

ம.ஆலக. ஆலாள், ஆளாள்.

[ஆலை = ஆடு மாடுகள் அடைத்து வைக்கும் தொழுவம், யானையைக் கட்டுத்திறி.]

ஆலை⁴ *ālāi*, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree.

க. ஆலை

[அகல் - ஆல் - ஆலை.]

ஆலை⁵ *ālāi*, பெ. (n.) தொல்லை, துன்பம்; affliction, distress.

[ஆல் - ஆலை = கற்றுதல், கழறிதல், மணச் சுழறி, கவலை, துன்பம், தொல்லை.]

ஆலை⁶ விை, பெ. (n) நீராரை (இ.வ.); aquatic crotagamus plant (Loc.).

[ஆல் - ஆலை. ஆல் = நீர்.]

ஆலை⁷ விை, பெ. (n) ஒருவகைக் கிட்டித் தண்டனை (விள்.); a kind of torture.

[அலை → ஆலை. அலை = துன்புறுத்தி]

ஆலை⁸ விை, பெ (n) 1 கொலைப்புறம். farm house. 2. செங்கற் குளை; kiln. (சேரநா.)

ம. ஆல

[அகல் - ஆல் - ஆலை.]

ஆலை⁹ விை, பெ. (n) மதில்; compound, rampart. திருச்செந்தூலை மண்டபம் (உ.வ.), pavilion.

[ஆலிதல் = சுற்றுதல். ஆல் → ஆலை.]

ஆலைக்கரும்பு விை-k-karumbu, பெ. (n) வெள்ள கரும்பு; white variety of sugar-cane

[ஆலை + கரும்பு. ஆலை = நீர், நீர் போல் தெளிந்த வெள்ளை.]

ஆலைக்குறி விை-k-kuri, பெ (n) கருமபாலையில் சாறு தங்கும் அடிக்கலம்; receptance for the juice in a sugar-cane press.

[ஆலை + குறி.]

ஆலைத்தொட்டி விை-t-totti, பெ. (n) கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சும் சால்; cauldron for boiling sugar-cane juice.

[ஆலை + தொட்டி.]

ஆலைநிம்பம் விை - nimbam, பெ. (n.) சருக்கரை வேம்பு; mangoes tree characterised by its sweetness after a lapse of 100 years. This is one of the 108 drugs intended for rejuvenation according to Tamil medical science (சா. அக)

[ஆலை + நிம்பம். ஆலை = கரும்பின்காறு போன்ற இனிப்பு. நிம்பம் = வேம்பு.]

ஆலைபாய்-தல் விை-pāy-, 2 செ கு வி. (n.) 1 ஆலை யாட்டுதல்; to work a sugar-cane mill. "ஆலை பாயோதை" (சேதுப. நாட்டு. 93). 2. அலைவறுதல், to move, toss as a ship. 3. மனஞ்சுழறுதல்; to be undecided, vacillating. "நெஞ்சம் ஆலைபாய்த்

துள்ள மழிகின்றேன்" (திருவருட். விண்ணப்பக் கலி. 406)

[ஆலை = கருமபாலை. ஆலைபாய்தல் = கருமபாலைபோல் மனம் ஒய்வின்றிச் சுழறுதல்.]

ஆலைமாளை விை-mālai, பெ. (n) 1 ஆலைச்சல், வருத்தம்; distress, vexation. 2. மயக்கம், bewilderment (W)

[1. அலை → ஆலை. மாலை → மாலை. 2. ஆலை மாலை = சுற்றுமறு போன்ற மயக்கம். ஏதாவது மரபிணைச் சொல்.]

ஆலைபாட்டு-தல் விை-pāḍu-, செ கு. வி. (n.) ஆலை யாட்டு-தல் பாக்க; see விை-pāḍu-.

ஆலைமயம்¹ விை-mayam, பெ. (n.) 1. திருச்செந்துகளைக் (சுற்றுமதில், சுற்றாலை) கொண்ட பெருங்கோயில்; temple having prakars. (கதி. அக.)

ம. ஆலயம் (கோயில்)

[ஆல்¹ → ஆலை = சுற்றிலகுதல், சுற்று மதில், மதிலகத்துக்கோயில். ஆலை → ஆலைமயம். ஆலை = கோயிலின் சுற்றுமதில்.]

ஆலைமயம்² விை-mayam, பெ. (n.) 1. நெடுங்கூடம்; hall 2 வீடு; house. 3. நெடிய வீடு; long house 4 தங்குமிடம்; resting place. 5. நகரம்; city 6 கட்டுமிடம்; stable for elephant. 7 யானைக் கூட்டம்; herd of elephants. (கதி. அக.)

[ஆல்² → ஆலை → ஆலைமயம். ஆல் = நீர், நெடுகச்செல். நீண்ட கூடமும், நெடிய வீடும் ஆலைமயம் எனப்படும். யானை கட்டும் நெடுந்தறிமும், அங்குத் திரளாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் யானைக் கூட்டமும் இடவாகுபெயரால் கட்டப்பட்டன.]

ஆலைமயம்³ விை-mayam, பெ. (n.) மூச்சிழுத்தல், பூரகம்; scientific inhaling or drawing of breath. (சா. அக.)

ஆலைபாட்டு-தல் விை-pāḍu-, 15. செ கு. வி. (n.) கரும்பாலைச் சுற்றுதல், இயக்குதல்; to work a sugar-cane press.

க. ஆலையாடு

[ஆலை + ஆட்டு.]

ஆணவோட்டு-தல் *avai-y-ōṭṭu*, 15 செ.கு வி. (v.)
ஆணவோட்டு-தல் பார்க்க; see *avai-y-ōṭṭu*-
[ஆணவ + ஓட்டு.]

ஆணோடி *avēṭṭi*, பெ. (n.) ஆணோடி பார்க்க; see *avēṭṭi*.

ஆணோலை *avēṭṭam*, பெ. (n.) 1. நீர்வெள்ளம் (அக.தி.), sound of gushing water. 2. புள்ளோசைகம் ஒலிக்கூறிப்பு; repeated notes or expression employed to drive away birds from coop. "பூவைகாள் செங்கட்புறவங்காளாவோலம்" (கந்தபு.வளளி 54). 3. அசைதல், அலைதல் (த.சொ.அக.), move, wander. 4. நடுங்கல், தடுமாற்றம், trembling, agitation (W).

ம. ஆணோல

[ஆல + ஓவம். 1. ஆல் = நீர். 3. அல் = ஆல் = அசைதல், நடுங்குதல்.]

ஆணோள் *avēṭṭu*, பெ. (n.) நிலவு (சந்திரன்); moon. "கிளைக்கடல் வளைவு மாலோள் கிளைநடுவளைவு" (இரகு குறை 9)

[ஆல்¹ → ஆணோள். ஆல் = குளிர்ந்த நீர். ஆணோள் = குளிர்ந்த நீர் போன்ற தன்மைடைய நிலவு.]

ஆவ *ava*, இடை. (inf.) 1. இரக்கக்குறிப்பு; term expressive of pity. "நாயினேனை யாவ வென நெருநீ" (திருவாச. 5.74). 2. அடைக்கலைக் குறிப்பு; term expressive of surrender. "நஞ்சமஞ்சி யாவ வெந்தாயென் றவிதாவிடு நம்மவள்" (திருவாச. 5.4).

[ஒருகா. ஆ + ஆ - ஆவா → ஆவ. 'ஆ' - துன்பம், நோவு ஆவியற்றைமுணர்ந்தும் குறிப்பு இடைச் சொல்.]

ஆவஞ்சி *avāṅṅi*, பெ. (n.) (இ.சை.) இடக்கை என்னும் ஒருவகைத் தோற்கருவி. (சிபம். 3.47) (Mus.) percussion instrument known as idakka, a drum made of cow hide.

மறவு இடக்கை, ஆயத்திரகை.

[ஆ + வஞ்சி. ஆவின் (பசு) வஞ்சித் தோலையே போர்த்ததனால் இந்த இசைக்கருவி ஆவஞ்சி எனப் பெயர் பெற்றது. வஞ்சி = வயிறு. பருவமெய்தி கள் திணு முள் இறந்த இளம் ஆவின் வயிற்றுத்தோல் இதற்குரியதாவிற்று.]

ஆவடங்கொட்டு-தல் *avattan-kōṭṭu*, 15. செ.கு வி (v.) இல்லையென்று சொல்லித் திரிதல் (யாழ் அக.). to go around denying something

[ஆவடம் + கொட்டு. ஆவடம் = பெரிய வடம். ஒன்றுமில்லையென்று குறிப்பு.]

ஆவட்டேகவரம் *avattēṣuvaram*, பெ. (n.) ஆயிரத்தெட்டு சிவன் கோயில்களுள் ஒன்று; one of the 1008 Śiva temples.

[ஆயிரத்தெட்டு + ஆவட்டு + சுவரம்.]

ஆவட்டை *avattai*, பெ. (n.) ஒரு பூண்டு, a plant. (த.சொ.அக.)

[ஆவடம் + ஆவட்டை.]

ஆவட்டை சோவட்டை *avattai - śōvattai*, பெ. (n.) சோர்வு, தளர்ச்சி; weariness, exhaustion. அவன் ஆவட்டை சோவட்டையிட்டு வந்து விழுந்தான் (உ.வ.). 'ஆவட்டை சோவட்டை' எதுகை குறித்து வந்த மரபிணையொழி

[ஆவட்டை = ஒன்றுமில்லை.]

ஆவடி *avadi*, பெ. (n.) 1. மாட்டுமந்தை, மாடுகள் தங்குமிடம் (செ. அக.); pen for cattle. 2. தங்குமிடம், residence, a rest house. 3. வழிப்போக்கர் தங்கும் பொதுமிடம், a choultry, a place of shelter, lodging for travellers. 4. சிற்றூர் பொதுமனை, சாவடி; place where the chief of a village holds his conclaves. 5. பெருஞ்சுளம் லைப்பிடம்; depot. ஆணேற்றுகிற ஆவடி (இ.வ) 6. சென்னைக்கு அருகே உள்ள ஊர்; name of a suburb of Madras city

[ஆ + அடி - ஆவடி. ஆ = ஆளிரை, மாட்டுமந்தை. அடி = நிலையம், தங்குமிடம்.]

ஆவடுதுறை *avadu-tūrai*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை, சிவன் கோயில் கொண்ட ஊர்; a Śiva shrine in Thanjavūr district "அதவோவுள் தின்னரு ளாவடு துறை யானே" (தேவா. திருஞான. 1.)

[ஒருகா. ஆ + ஆடு + துறை. திருமூலர் திருமந்திரம் இயற்றிய ஊர்.]

ஆவணக்களம் *avāṅṅa-k-kālam*, பெ. (n.) ஆவணப் பதிவு அலுவலகம்; registration office. "ஆவணக் களத்தே அறக்கொண்டு விற்று" (S.L.Lit. 108)

[ஆவணம் + களம்.]

ஆவணக்களி *avāṅṅa-k-kāḷi*, பெ. (n.) ஆவணக் களம் பார்க்க; see *avāṅṅa-k-kālam*. 'ஆவணக் களி'யே காட்டிக் காப்பிட்டு' (சோழவ 68)

[ஆவணம் + களி.]

ஆவணம்¹ *avāṅṅam*, பெ. (n.) 1. பந்தல், booth, temporary shed. 2. கடைத்தெரு (பிற்.); bazaar, market

"குறுகியாவணகு சித்திரகூட நாஞ்சத்தி" (திருவிளை. என்னியம், 7). 3. தெரு (திவா); street. 4 கழை (புளங்கூசு) நாளையின் தோய், saevanni nakasara, aa saevanni bazaar. "பாலையாவணம் தாவர கொண மூங்கில் புளங்கூசம்" (உள்ள முடை கவி 16). 5. கடை (கதி அக); shop.

ம. ஆவணம். Skt. Īpana.

[காவணம் → ஆவணம். காவணம் = கோலை, கோலைபோன்ற பத்தல், கொட்டகை, கடை, கடைத் தெரு, ஆலமரத்தடிவீதும் தோய்ப்பிலும் சந்தை கூடுவதும் அங்காடி வைப்பதும் பண்டை வழக்கம் தெருபோன்ற தோற்றமுடைய புளர் பூச நாளையின் ஆவணம் எனப்பட்டது.]

ஆவணம்² āvaṇam, பெ. (n.) 1. உரிமை ஒலை; legal document, bond, deed. "ஓராவணத்தால்..... எளையாளுங் கொண்ட நம்பிராளார்" (தேவா. 977 5) 2. உரிமை (யிங்); right to property, ownership. 3 அடிமைத்தனம்; slavery, bondage, service. இராவணன் திண்டோசிருபு தெறிதரலுள்ளறி ஆவணம் கொண்ட..... வண்ணல்" (தேவா 869, 8). 4. அடையாளம், identification mark, sign.

[ஆ (கு) + வணம் = ஆவணம் → ஆவணம் = ஆ (கு) தல் = உதவுதல், ஊழியஞ்செய்தல், வணம் = எழுத்து. ஆவணம் = ஊழிய ஒப்பந்தம், அடிமை யோலை, ஊழியம், அடிமைத்தனம், அடிமைத்தனம் குறித்த அடையாளம்.]

ஆவணம்³ āvaṇam, பெ. (n.) 1. தேர் மொட்டுப் பொருந்திய பீடம் (த. சொ. அக.); inner part of a car, in which idol is placed 2. பூத்தட்டு (அக நி.); flower tray. 3. கோழி (சேரநா.), fowl (Ker).

[ஒருகா. காவணம் → ஆவணம். காவணம் = கோலை. பூஞ்சோலை போல் பொலிவுற அமைத்த பீடம் அல்லது தட்டுப்பகுதி. கொண்டையும் வாழும் பொலிந்து போன்றும் செயலும், கோழியும் சேர நாட்டுப் புள்குவர் (மருத்துவர்) வழக்கில் ஆவணம் எனப்பட்டன.]

ஆவணமாக்கள் āvaṇa-mākkal, பெ. (n.) உரிமை அல்லது கடமைக்குள் வாய்குவோர்; those who administer oath of office etc. "பொறிகண்டழிக்கும் ஆவண மாக்களின" (அகம. 77)

[ஆவணம் + மாக்கள்.]

ஆவணவீதி āvaṇa-vīdi, பெ. (n.) கடைத்தெரு, bazaar "ஆவண வீதிய் பூவணம்" (திருவிளை 8 கு. 7, 1)

[ஆவணம் + வீதி.]

ஆவணவோலை āvaṇa-vōlai, பெ. (n.) உரிமையாவணம்; title-deed. "ஆண்ணலோர் விருத்தன் போல்வந் தாவண வோலை காட்டி" (கந்தபு வழிநடை. 12)

[ஆவணம் + ஒலை.]

ஆவத்தனம் āvattanam, பெ. (n.) எதிர்காலத் தேவையுடனாந்து பாதுகாத்து வைக்கப்படும் உடைமைகள்; property etc. reserved for future needs "ஆவத்தனமென்று சேவித்திருக்கும்." (திவ. பெரியாறு 4, 2, 6) Skt. ā-vad dhana

[ஒருகா. ஆவத்து + தனம் = ஆவத்தனம். ஆவத்து = துன்பம், கேடு. தனம் = செல்வம்.]

ஆவத்து āvattu, பெ. (n.) துன்பம், கேடு, distress, critical time, affliction, sorrow. (கம்பரா. குறுப 86).

Skt. ā pad, Pkt. avat

[அவி - அவிவத்து - ஆவத்து. அவிதல் = கெடுதல், கெடுதல், துன்பமுறல் இச்சொல் ஆவத்து எனவும் வழங்கும்.]

ஆவது¹ āvadu, பெ. (n.) ஆகவேண்டியது, செய்ய வேண்டிய செயல்; thing to be done "ஆவதாகிய பரிசெலாம்" (கந்தபு திக்குளி 3)

ம. ஆவது.

[ஆருவது - ஆவது.]

ஆவது² āvadu, இடை (part.) 1. நின்றவுரு செய்தியைக் கட்டிக் குறிக்கும் சொல்; affix indicating that explanation follows, that is to say. கொல்லையாவது. (S.I.I., 103). 2. எண்ணொடு வரும் சொல்; affix of ordinal numbers. இரண்டாவது பாடல், மூன்றாவது வீடு (உ.வ.). 3. ஆகியும்; even if so. அதை விற்றாவது கொடுத்துவிடு (உ.வ.). 4. குறிப்பிட்டதல்லாத, பொதுப்படையான; anything you like, not in particular. ஏதாவது, கொடு (உ.வ.) 5 அசைமொழி, an expectative. அதாவது (உ.வ.). - இடை. (conj.) வீகற்பப் பொருள்தரும் ஒர் இடைச்சொல்; either.....or. அப்படியாவது இப்படியாவது செய் (உ.வ.)

ம. ஆவது.

[ஆருவது - ஆவது. ஆகின்ற அது எனப் பொருள் தந்த வினையாலணையும் பெயரே சொல்லீற்றில் இடைச் சொல்லாயிற்று. ஒன்றைப் பிரித்துக் கற்றும பொருளில் துணைச் சொல்லாகி நாளடைவில் துணைச் சொல் தன் பொருளிழந்து இடைச் சொல்லாயிற்று,

இடைச்சொல் தன் பொருளிலிருந்து பிரிபொருள் பயந்து நிற்பதும் எப்பொருளும் குறியாதபோது பொருளிலாவற்றொழியாய் அசை நிலையாவதும் உண்டு.]

ஆவநாழி āvanāḷi, பெ. (n.) அம்பறாத்தூணி; quiver (தேவா.531,8). "ஆவநாழி தானொன்று மருளவடைந்தே" (வேதாரணியபு.)

ம. ஆவநாழி, Pkt. cāva (விஸ்)

[ஆவம் + (நாளி) நாழி.]

ஆவநாழிகை āvanāḷigai, பெ. (n.) அம்புக்கூடு அம்பறாத்தூணி; quiver. "சேடாஹு நாழிகையிற்படைதிரண்டு" (சீவக.176).

[ஆவம் + (நாளி) நாழிகை]

ஆவம் āvam, பெ. (n.) 1. வில்லின் நாண (யிங்), bow string. 2. அம்பறாத்தூணி; quiver "புற்றாகுவ முறைவாணிப் புயங்க முண்ண" (சுந்தத அள்ளத்தைத்தூ. 71)

[ஒருகா. அவவு - ஆவு - ஆவம் → Skt. capa.]

ஆவம் āvam, பெ. (n.) 1. குங்கும மரம்; fragrant tree - (சா.அக.). ஆவகம்பார்க்க; saevāgam. 2. குங்குமம் (சங் அக.); saffron. 3. கபிலப்பொடி; kamela (சா.அக.). 4. சிவப்பு நிறம்; red shiness.

[ஆவம் - குங்குமம் போன்ற சிவப்பு நிறம்.]

ஆவயின் āvayin, பெ. (n) அவ்விடம்; there. "ஆவயின் மகிழ்ந்தவை யளித்தது" (சீகாழி. குரியன். 12) -விள. (adv) அவ்விடத்தில்; in that place. (தொல்.சொல். 432)

[அ + வயின். அ → ஆ (சுட்டு நீண்டது). வயின் = இடம்.]

ஆவய் āvay, வினா பெ (inter, pron) யாவர், யார்; who. "ஆவயினை செய்தறிவார்" (திவ. பெரியதி. 3 3 7)

க. ஆடு

[யாவர் → ஆவர்]

ஆவந்தகம் āvantagam, பெ. (n.) 1. சுழலுவதம், rotating, revolving. 2. சுழற்காற்று (த.சொ.அக), whirlwind 3. குதிரை மயிர்க்கருள் (த.சொ.அக), mane 4. தலைமயிர்க்கருள்; a curl of hair. 5. மனக்கலக்கம், agitation of mind. 6. ஒருபூண்டு, a plant (unidentified) (சா.அக.). 7. ஒரு நச்சுப் பூச்சி; a kind of venomous insect.

[ஒருகா. ஆ + வருதல் → ஆவருதல் → ஆவருத்தனம் → ஆவர்த்தனம் = ஆவர்த்தகம். ஆவரல் = முழுவரல்,

பெய்முற்றுவரல், சுற்றிவரல், மறித்து வரல்; மீண்டும் மீண்டும் வரல். ஆவருத்தகம் - வட தமிழ்ச் சொல்]

ஆவரகம் āvaragam, பெ. (n) உட்தோல்; the thin ocular layer which lines the internal cavities and canals of the body, such as the mouth, the nose, etc. (சா.அக)

[ஆவரு = ஆவரகம் = சுற்றிவீடுப்பது, முடிவீடுப்பது.]

ஆவரணச்சுவர் āvarana-cūvar, பெ. (n.) உள்ளகம் மறைக்கும் கோவில் திருமதில, temple wall which surround the interior

[ஆவரணம் + சுவர் - ஆவரணச்சுவர்]

ஆவரணசத்தி āvarana satti, பெ. (n.) முதறபொருளின (மூலப்பிரகிருதியின்) இருணமை (தமோ குணம்) மிலுண்டான இரு ஆற்றல்களிலொன்றானதும் அறிவத்தை (ஞானத்தை) மறைப்பதுமாகிய மாறையின் வல்லமை, வீடுபேற்றிற்குரிய வழியின் தென்று தெளிந்த மான்தரின் அறிவையும் மறைத்து உலகியலில் முழுகச் செய்யும் இயல்புடையது. power of illusion, that which veils the real nature of things. It is this power which makes men so utterly blind that they cannot get out of world y attachment in spite of straight path available to them for spiritual progress

[ஆவரணம் - Skt. sakti > சத்தி]

இறைவன், உயர், சுட்டு (புதி, பக, பாசம்) மூன்றையும் ஒன்றாகொன்று வேறுபாடு தெரியாவண்ணம் அறிவைத் திற்புறத்தி மறைக்கும் வலமை ஆவரண சத்தி (எஞ்சாடா, சுற்றி வளைத்தல்) எனப்பட்டது.

ஆவரணதேவதை āvarana tēvada, பெ. (n) பரிவார தேவதை (த.தி.போ 247) (த.சொ.அக.); minor deity

[ஆவரணம் + தேவதை]

[தேவ + தேய் + தேயவம் → தெய்வம் → தேவதை]

ஆவரணதோடம் āvaranātōdam, பெ. (n.) 9. குற்றத்தால் மறைக்கப்படும் மறொருமறைப. morbid affliction which is being covered up by another or similar affliction. (சா.அக.)

[ஆவரணம் + Skt. Dōsa. > த.தோடம்]

ஆவரணம் āvaranam, பெ. (n.) 1. மறைப்பு shelter screen, covering. "ஆவரணம் தானே டுது (கைவலய. தத்துவவி 53) 2. ஆணவ மலம் one of the three evil passions. 3 சடைய (கூடா) shirt coat

garment 4. ஆடை (பிர.); cloth. 5. கோட்டை (குடா.), fort, fortification. 6. புறவேலி; fence. 7. கோயில் திருச்சற்று (பிரகாரம்); arcade. 8. அணிகலன் (நாநாந்த); ornament. 9. மேற்புடவை (ஆ அக.); upper portion of the saree.

ம. ஆவரணம். ஆவரணம் > Skt. ā-varaṇa.

[ஆல் + வரு - ஆவரு + அணம் - ஆவரணம் = சுற்றி வருதல். ஆவித்தல் = சுற்றத்தல். ஆல்வருதல் பாரக்க; see விவரம்.]

ஆவரணம்² āvaranaṁ, பெ. (n.) 1. மூடுதல்; closing "இலிங்கசீரக ஆவரண மில்லாமல் சூனிய மாமிருந்தால்" (சி.வி.சிரி, 1 உரை). 2. தடுதல், தடை (குடா.); obstruction, hindrance. 3. கேடகம், கேடயம்; a shield, a buckler. 4. கூட்டி, lance.

[ஆல் + வரு - ஆவரு + அணம் - ஆவரணம் = சுற்றி வருதல், மூடுதல், தடுதல்.]

நெடிநீழல்கரமெய்கெடுதல்கூட்டுசொற்களில் ஒரோ வழிக் காண்படும் ஒரே. கால் + படி - காபடி; கால் + மாணம் = காமாணம் (இ.வ.)

ஆவரணம் > Skt. ā-varaṇa.

உடமொழியில் ஆவரணம் என்னும் சொல்லுக்கு ā-varaṇa, ā-vaṛā என்பன முன்வடிவங்களாகக் காட்டப்படினும் 'ஆ' முன்னடையாகவும் வட்டம் என்பதன் திரிபான 'வா' யின் னடையாகவும் சேர்ந்த கூட்டுச் சொல்லாகவல்லது தனிவே முதல் வினைபாகக் காட்டப் படாமையின், ஆல்வருதல் (சுற்றி வருதல்) என்னும் வினைவடிவே, உடமொழிச் சொல்லுக்கு மூலமாதல் தெளிவாகும். கூட்டு வினைச் சொற்களில் முன்னடையாக வருவன பொருளில்லாத, வாரக, இதன் விளக்கத்தைச் சொற்றிறப்பில் தெறிமுறைகளில் காணக் ஆல்வரணம் பார்க்க, see விவரணம்

ஆவரி-த்தல் āvari-, 14. செ. குளநாவி. (vt) மறைத்தல் (சி.சி. 4.19. சிவாக்.), to conceal. (செ. அக)

[ஆல் + வரு - ஆல்வரு → ஆவருதல் = சுற்றி வருதல், ஆவரி-த்தல் = மறைத்தல்]

ஆவரி āvari, பெ. (n.) அம்பு (அக. தி.) arrow.

[ஆ + வரல் = ஆவரல் = முன்வரல் வெளிப்படுத்தல். ஆ + வரு - ஆவரு → ஆவரி = விசைந்து வெளியேறும் அம்பு ஒரே. ஆகாட்டு = வாய்திறந்து (வெளிப்பட) காட்டு.]

ஆவரித்தல், ஆவரணம், ஆவிச் பாவம் (வெளிப்படல்) போன்ற பல சொற்களையும் உடசொல் வடிவங்களாகக் காட்டுவோர் அம்மைக் குறிக்கும் 'ஆவரி' என்பதை உட சொல்லாகக் காட்டாமை அறிக.

ஆவரிக்கை āvari-k-kai, பெ (n) மறைத்தல், concealing. "இந்தக் கலாதி தத்துவங்கள் விபுவாரிகுக்கிற ஆன்மாவை இலிங்க சரீர மாவரிக்கையால்" (சி.சி.2.55: சிவாக்.).

[ஆவரி - ஆவரிக்கை.]

ஆவரு-தல் āvaru-, 18 செ. கு. வி. (v.i.) 1. சுற்றி வருதல்; to go round 2. உடுத்திக் கொள்ளுதல், to dress. 3 அணிதல், to wear

[ஆல் + வரு - ஆல்வரு - ஆவரு]

ஆவரண āvarana, பெ. (n.) 1. ஆவரண, ஆவிசைச் செடி (தைலவ தலை. 135); tanner'senna 2. நிலவாகை; Tinnevely senna.

ம. ஆவர

[ஆவிசை - ஆவரை]

ஆவிசை பாக்க, see āvira

ஆவல்¹ āval, பெ. (n.) 1. பேராசை; craving, great desire, eagerness, earnestness. "ஆவற்பேரணியினா வறையினதேன" (கம்பரா. சூற்ப, 127). 2. விரும்பம், desire "ஆவலாவெமக் காமலம் மரங்களாகக்கல" (வாதவூர. திருப்பெரு. 69).

ம. ஆவல்

[அவாவல் - ஆவல்]

ஆவல்² āval, பெ. (n.) வளைவு (அக. தி.); bend

[ஒருகா → ஆல் = ஆவி → ஆவு → ஆவல். ஆவி = சுற்றத்தல், வளைதல்.]

ஆவல்³ āval, வி மு. (v.) ஆவேள் எனப் பொருள்படும் ஒரு தன்மையொருமை வினைமுற்று, first pers. sing. finite verb - future tense "கயிலைக்கிணை உாவ லெளதே சிந்தித்தது கொல்" (கந்தபு. அகத்தி 6)

[ஆரு + ஆல் = ஆருவல் → ஆவல். 'ஆல்' உடன்பாட்டுத் தன்மையொருமை வினைமுற்றிற்று.]

ஆவல்வி āvalli, பெ. (n.) சீந்திற்கொடி (நட. அக.). gulancha, the moon creeper. (சா. அக.)

[ஒருகா. ஆவு + வல்வி - ஆவல்வி. ஆவுதல் = வளைதல். வல்வி = கொடி.]

ஆவல்லிவாழை ēvalli vālai, பெ. (n.) வெண்கதலி (இரசதாளி) வாழை; a species of plantain with good colour and taste, chumpa banana.

[ஒருகா. அரு + அல்லி → அருவல்லி → ஆவலி + வாழை. அரு = அருமை, சிறப்பு. அல்லி = அல்லிபோன்ற அழகு. 'அல்லி', அழகு குறித்த அடைமொழி.]

ஆவலக போளம் ēvalaga pōlam, பெ. (n) சிவப்புக் குங்கிலியம் (சா. அக.); red dammer

[ஆவலகம் + போளம். ஆவலகம் = சிவப்பு குறித்த அடைமொழி.]

ஆவலங்கொட்டு-தல் ēvalan koṭṭu-, 15 செ. கு. வி. (v.i.) ஆந்து வாய் கொட்டுதல், வாய்லாந்து ஆடுதல்; to shout with the mouth, patting it at the same time with the hand, as a sign of triumph, of defiance. "மேவலன் நனதுபென்னி மெலிதழுகக்கி வினமே லாவலங் கொட்டிக்கெல்ல" (கந்தபு சிங்கமு. 438)

[ஆவலித்தல் = வாய்திறத்தல், ஒலியெழுப்பத்தல். ஆவலி + கொட்டுதல் - ஆவலங்கொட்டுதல்.]

ஆவலப்பேச்சு ēvala-p-pēccu, பெ. (n) வலிவற்ற பேச்சு, வெறும் பேச்சு, வெற்றுப் புலம்பல்; vain talk.

[அவலப்பேச்சு → ஆவலப்பேச்சு.]

ஆவலம்¹ ēvalam, பெ. (n) ஆவலிக்கும் ஒலி வாயால் எழுப்பும் ஒசை; noise made with the mouth

[ஆவலி → ஆவலம்.]

ஆவலம்² ēvalam, பெ. (n) கொல்லை, சிறுதோட்டம், garden.

[ஒருகா. ஆவலி → ஆவலம் = சுற்றிதீயம வெலிவிடப்பட்ட பகுதி.]

ஆவலம்³ ēvalam, பெ. (n.) 1. நூல் சுற்றும் படை மரம் எனலும் நெசவுக் கருவி (இ.வ.); rod round which yarn is wound (I.M.C.). 2. கூறை, புடவை (அக. நி.), sarree.

[ஆவலி → ஆவலம் = நூல் சுற்றும் கருவி, சுற்றி உடுக்கப்படும் புடவை.]

ஆவலர் ēvalar, பெ. (n) 1. உற்றார், உறவினர் relatives. 2. கணவர, husband. 3. காதலர் (பிங்); lover (த.சொ.அக.).

[ஆவல் → ஆவலர். ஆவல் = ஆசை, அன்பு.]

ஆவலாதி ēvalādi, பெ. (n) 1. அடங்காத ஆசை; great desire. 2. ஆங்கலாப்பு; lamenting out of jealousy. 3.

குறை கூறுதல் (அக. நி.); complaint, grievance. 4. தூற்றதல், அவதூறு; slander, defamatory statement (R). 5. பயனற்ற பேச்சு; useless talk.

ம. ஆவலாதி.

[ஆவலம் + அதி - ஆவலம் + ஆவலாதி. அதி = மிகுதி. ஆவலாதி = ஆவல் மிகுதி, அடங்காத ஆசை மிகுதியான தான் எண்ணியது ஈடேறும் பிறரைத் தாழ்த்தி புரைத்தல், உணர்ச்சி கொப்புரிக்கும் விளைபேச்சு.]

மன்னன் + அதி + மன்னன் - மன்னாதிமன்னன் எனலும், குரன் + அதி + குரன் - குராதி குரன் எனலும் வரும் தொடரடாடிகளை ஒப்பிட்டு நோக்குக.

ஆவலாதிக்காரன் ēvalādikkāran, பெ. (n) போக்கிரி, கொடியவன்; rogue, scandalous fellow (R.)

[ஆவலாதி + காரன்.]

ஆவலி¹ - த்தல் ēvali-, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. அழுதல், புலம்பல்; to weep, cry, lament. "ஆவலித் தூற்றறு கணனினை" (கம்பரா பள்ளி. 57). 2. ஆசைபடுதல்; to desire

[அவலி - ஆவலி.]

ஆவலி² - த்தல் ēvali-, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. கொட்டாவி விடுதல்; to yawn. 2. வாய் திறத்தல்; to open the mouth. "ஆங்குள்ள பரிசனங்கள் ஆவலித் திரங்கிழு" (திருவிளை. வள்ளியும். 12) து. ஆலல் 3. பட்டினிகிடத்தல், to be starving 4 பசியாயிருத்தல், to be hungry

[ஆ + வலித்தல் + ஆவலித்தல் = வாய்திறத்தல், பசியால் வாய் விடுதல்.]

ஆவலி³ ēvali, பெ. (n) 1. வரிசை, நெய்யூக்கு, row, range series "மஞ்சளேராமாவலி" (கம்பரா. 76) 2. கீற்று இரேகை, scratch, line. 3. கூட்டம், ஆள்திரள்; crowd, (சேரநா)

ம. ஆவலி

[ஆவலி - ஆவலி.]

ஆவலி² பார்க்க, see ēvali²

ஆவலிப்பு ēvalippu, பெ. (n.) 1. பேராசை; keen desire noatalva. "ஆவலிப்புடடைமை கண்டாய் அரங்கமா நகருளானே" (தி.வ. திருமாலை. 1) 2 செருக்கிப் பிடை, arrogance. 3 வளைவு, curve, bend turn

ம. ஆவலி (சீறித், வளைந்த)

[ஆவல் → ஆவலிப்பு = பேராசை, ஆசையான தோன்றும் செருக்கு, மணக்கோட்டம், பிறழ்வு, வளைவு]

ஆவளி¹-ந்தல் ēvali-4 செ குறறாவி (vt) ஒழுங்கு படுத்துதல், to regulate, order (R)

[ஆகு + வழி - ஆகுவழி → ஆவழி → ஆவளி. ஆவளித்தல் = ஆகுநெறியில் (செவ்விய முறைவிய) செலுத்துதல், ஒழுங்கு படுத்துதல், வரிசைப படுத்துதல். பழி - பழித்தல் என வினையாவது போல வழி - வழித்தல் என வினையாகும்.]

வடமொழியில் ஆவளிஎனவும் சொல்வினையும், ஆவளி என்னும் சொல்லே வடமொழியில் ஆவளி எனத் திரிந்திருத்தலும் அதுவும் வினைச் சொல்லாக ஆடிடாமையும், ஆ + வளி என்பிந்திதல் பொருள் புணர்ந்தி வட நூலார் இடப்படுதலும் ஆவளித்தல் தமிழ்ச் சொல்லே என்பதைக் காட்டும.

ஆவளி² ēvāḥ, பெ. (n.) 1. வரிசை; row, range, series. 2. ஒழுங்கு; order. 3. கொடிவழி, வழிவழி வரும் மரபு, தலைமுறை; continuous line, lineage, dynasty 4. கைவரை, இரேகை (நாநார்க்கு); marks, as on the body or palm of hand

[ஆகுவழி → ஆவழி → ஆவளி.]

ஆவளித்தல் பார்க்க, see ēvali-.

ஆவளி³ ēvāḥ, பெ. (n.) வளி எனவும் சிறு கால அளவு (சமண); small division of time. (Jana.)

[ஒருகா. ஆவளி - ஒழுங்குறுத்திய கால அளவு.]

ஆவளி⁴ ēvali, பெ. (n) உறுதியின்மை doubtfulness uncertainty, undecidedness ஆவளிப்பேச்சு. (R)

[அவை - அவல் - அவலி - ஆவலி - ஆவளி. அவைத்தல் = குற்றுதல், இடித்தல், குறைபடுத்துதல், உறுதியிழத்தல்.]

ஆவளிச்சேவகம் ēvali-c-ēvagam, பெ (n) நிலையற்ற வேலை, உறுதிப்படாற்ற பணி, short duration service, temporary work (R).

[ஆவளி + Skt. ēvaka > த் சேவகம்.]

ஆவற்காலம் āvarkālam, பெ. (n) 1 பெருந்துன்பம் நேரும் காலம்; time of distress, 2. வாழ்நாளின் இறுதிக்காலம்; last days. "சிவநாமநதன்னை யாவற்காலத்திலிவன் செவியிற் புகவேபெற்றால்" (சிவரக. சிவநாம.45).

[அவல் → ஆவல் + காலம். அவலுதல் = கெடுதல்.]

ஆவறி āvāri, பெ. (n.) அவா, ஆசை; desire. (த சொ அக.)

[அவா - ஆவல் - ஆவறி.]

ஆவறிபாவறியெனல் āvāri-y-āvāri-y-enal, பெ (n) பேராசை குறித்த அடுக்குத்தொடர், onom. expr

signifying greed, eagerness, avidity ஆவறி யாவறியென்று ஒடுகிறான் (வின)

[ஆவறி + ஆவறி ஆவறி = பேராசை குறித்த ஒவிக் குறிப்பு.]

ஆவாவே, இடை (nt) 1 இரக்ககுறிப்பு, an exclamation of pity. "ஆவாவெனக் கொடுங் கூற்றென வொருசார் வரும்" (கந்தபு. குரபன் 416), 2 வியப்புக்களிப்புக் குறிப்பு; an exclamation of surprise or joy "ஆவா குறவர்தவ மாளனக்க வல்லாரே" (கந்தபு வள்ளி. 45) 3. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder "ஆவா இருவர் அறியா அணிதில்லை அம்பலத்து" (திருக்கோ.).

ம. ஆவகா, Skt. āhā

[ஆ + ஆ = ஆவா. - ஒவிக் குறிப்பு இரட்டைக் கிளவி]

ஆவாகனம் āvaganam, பெ. (n) 1. ஒரு பொருளில் அல்லது படிமத்தில் எழுந்தருளும்படி மந்திரம் ஒதி தெய்வத்தையழைத்தல்; invocation to deity by mantras to be present in an object. (சைவச. பொது. 525) 2. தீக் கடவுளுக்குக் கருப்பவி செலுத்துதல்; to offer obeisance to the god. (கதி. அக.)

[ஆவகுதல் = முன்வரல், எழுந்தருளல். ஆவகுத்தல் - ஆவாவித்தல் - ஆவாகனம்.]

ஆவாவித்தல் பார்க்க, see āvāvi-.

ஆவாகான முத்திரை āvāgāna muttira, பெ (n) வழி பாட்டுக் கைமுத்திரை வகைகளுள் ஒன்று (கதி. அக), hand pose in worship. (செந். 10.425)

[ஆவாகனம் + முத்திரை]

ஆவாவித்தல் āvāvīttal, செ குறறாவி (vt) எழுந்தருளு மாறு மந்திரத்தால் தெய்வத்தை அழைத்தல்; to invoke a deity by mantras to be present in an object "சிவன நனனை யாவாவித்து" (திருமந். 1825) (த சொ அக.)

[ஆ + வருவித்தல் - ஆவாவித்தல் - ஆவாவித்தல். ஆவருவித்தல் = முன்னால் வந்திருக்கச் செய்தல். 'ஆ' முற்படுத்தக் குறிப்புச் சொல். ஆவருவி - ஆவாவி - ஆவாவி → Skt. ā-vāhana.]

ஆவாகை āvāgā, பெ. (n.) நிலவாகை (மு அ); Tinnevely senna.

[அரு + வாகை - அருவாகை → ஆவாகை.]

பீடுக் காயாகும் வளர் நிலைகள் கூட புலனாகா வகையில் விரைந்து நடைபெறுதலின்பெற்றபெயராம் என்பர்.

ஆவாசம் *āvāsam*, பெ. (n.) 1. நகரம் (பிங்.); town. 2. மருதநிலத்து ஊர் (சூடா.); agricultural town. 3 புகலிடம், வீடு; shelter, asylum, house

[ஆ + வாசம். ஆ = முன்னிற்பது, முதன்மை யானது.]

ஆவாட்டு *āvāṭṭu*, பெ. (n.) ஆலவாட்டு பார்க்க; see *āvāṭṭu*

[ஆலவாட்டு - ஆவாட்டு]

ஆவாப்பம் *āvāppam*, பெ. (n.) 1. கூடுதலாகச் சேமானப் பொருள்களைச் சேர்த்தல்; throwing additional ingredients into any mixture in the course of its preparation. 2. விதைப் பாத்தி; seed bed. 3. நீர் நிற்கும்படி மரத்தைச் சுற்றிலும் கிண்பிவிடும பாத்தி; trench for water around a tree. (செ. அக.) 4. வளையல்; bangle. (த.சொ. அக.)

[ஒருகா. ஆல் + ஆர்ப்பு + அம் - ஆவாற்ப்பம். ஆ + ஆர்ப்பம் → ஆவாற்ப்பம் → ஆவாப்பம். ஆ இறுதல் = பொருந்தல், சேர்த்தல், ஆர்த்தல் = உட்டுதல், சேர்த்தல். ஆவாற்ப்பம் = சேரச்சேரக் கட்டுதல், பொருத்தல். ஆவாப்பம் → Skt. *āvāpe*.]

ஆலாபனை என்றும் சொல்வல் இதனுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குக.

ஆவாபம் *āvābam*, பெ. (n.) ஆவாப்பம் பார்க்க; see *āvāppam*

ஆவாப்பத்துநல் *āvāy kattu-*, 15 செ.கு. வி. (v.i.) இலையென்று சொல்லித் திரிதல் (யாழ் அக.), to go about denying.

[ஒருகா. ஆவாய் = இறந்தவாய், இல்லைவென்றும் குறிப்பு. கத்துதல் = வெளிப்படுத்துதல்.]

ஆவாயம் *āvāyam*, பெ. (n.) 1. பேறுகாலத் துன்பம், மகப் பேற்று வேதனை; pangs of child-birth, labour pain. 2. கடுமையான பிள்ளைப்பேறு, அல்லற படுத்தும் பிள்ளைப்பேறு; painful child birth

[அகு + பாயம் - அகுபாயம் → ஆபாயம் → ஆவாயம். பயத்தல் = பிள்ளை பெறுதல். பயம் - பாயம். குடகு மொழியில் இன்றும் பிள்ளைப்பேற்றை (பிரசவத்தை) "பாயம்" என்பதை, ஒப்பிட்டு நோக்குக.]

ஆவாரகம் *āvāragam*, பெ. (n.) மறைப்பு; that which covers, screen, veil. "எவ்வாறென மக்களுக்கும் ஆவாரக மல்ல" (சி. சி. 2.80 சிவாக்.).

[ஆவரகம் - ஆவாரகம்.]

ஆவாரகாணி *āvārankāni*, பெ. (n.) ஆவாரைவிறகை பெரித்து அதனின்றும் எடுத்த கரி, charcoal obtained by burning the *āvārai* fuel. (சா. அக.)

[ஆவாரை + காணி.]

ஆவாரம் *āvāram*, பெ. (n.) 1. ஆவாரகம் பார்க்க; see *āvāragam*. 2. ஆவாரைச் செடி, tanner's senna.

ஆவாரம்சூம்பா *āvāram pū-camba*, பெ. (n.) ஐந்து மாதத்தில் விளையும் சம்பா நெல், a kind of red paddy reaped in five months (சா. அக.)

[ஆவாரை - ஆவாரம் + பூ + சம்பா செம் - செம்பை - செம்பா = செந்திற நெல்.]

ஆவாரமூலி *āvāramūli*, பெ. (n.) ஒரு கொடி வகை, creeper (சா. அக.)

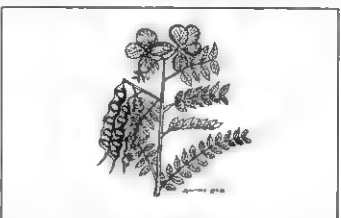
[ஒருகா. ஆவாரை + மூலி.]

ஆவாரை *āvārai*, பெ. (n.) 1. ஆவிரைச் செடி (பதார்த்த 240); tanner's senna. "ஆவாரை மூலியது" (பதார்த்த. 254). 2. நிலவாலை, Tinnevely senna 3. ஆவாரை வேர்; tanner's root

க. ஆவி, ம. ஆவிர்.

[ஆவிரை → ஆவரை → ஆவாரை.]

ஆவாரை ஐந்து *āvārai-aiṇṇu*, பெ. (n.) ஆவாரச் செடியின் இலை, பூ, வித்து, பட்டை, வேர் என்னும் ஐந்து மருந்துச் சரக்கு; the five medicinal products of tanner's senna viz, leaf, flower, seed, bark, root.

ஆவாரைநெய் *āvārai ney*, பெ. (n.) ஆவாரை வித்தினின்றும் எடுக்கும் நெய்; oil extracted from the seeds of the plant *āvārai*

[ஆவாரை + நெய்.]

ஆவாரைப் பஞ்சகம் *āvārai-pañcāgam*, பெ. (n.) ஆவாரை ஐந்து பார்க்க, see *āvārai aiṇṇu*. "ஆவாரைப் பஞ்சகம் கொளத்தி சுரத் தாகலும் போட்" (பதார்த்த 392)

[ஆவாரை + பஞ்சகம்]

ஆவாலை āvālam பெ. (n.) ஆவாலை பார்க்க; see āivālam

[ஆவாலை → ஆவாலை.]

ஆவாலை āvālai, பெ (n.) ஆவாலைச் செடி, tanner's

[ஒருவர் ஆகு + விரை + ஆருவிரை - ஆவுவிரை - ஆவாவிரை - ஆவிரை - மருத்துச் சரக்காக ஆகும விரை அவ்வது வித்துச் செடி.]

ஆவி¹-த்தல் āvi-¹ செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய்விடுதல், வாய்திறத்தல்; to open the mouth so as to express some thing loudly. 2. பெருமூச்சு விடுதல்; to sigh, as expressing grief. "இரும்பசியது கூடி வரவமாவிக்கும்" (திவ். பெரியதி 1,2,8). 3. கொட்டாவி விடுதல் (பிங்.) to gape, to yawn

க. ஆகை (வாய்திற), ம. ஆகைக்கு, தெ. ஆவுவிச்சு (வாய்திற), து. ஆவளு, கோது, ஆவல், ஆவல், துட ஓய்வு, ஓய்வு, குட ஆவலிச்சு, பீர் ஆழு, ஆவு கூட ஆழு; குரு, ஒளவி, ஆளா; மா. ஆலொலெ, பிரா. ஆவாளி.

[ஆவித்தல் = வெப்பமூட்டுதல் என்னுஞ் சொல், இருவகை வேரிவினையு கிளைத்த சொல். இஃது இடவழங்குகு கேற்பப் பொருள் திரிபுற்றது.]

ஆ-வாய்திறத்தல் ஒலிக்குறிப்புச் சொல் ஆகாட்டு = வாய்திற ஆ என்று - ஆ என்று (கொச்சை) வாய்திற ஆவித்தல் = வாய்திறத்தலை வெளிப்படுத்த வெப்ப ஆவி, வெகு வெப்ப மூட்டுகை, வெப்பமூட்டுகை, ஆவித்தல் = வாய்விடுதல் (சீவக 3124), பெருமூச்சு விடுதல் "இரும்பசியது கூடி வரவமாவிக்கும்" (திவ். பெரியதி 1,2,8) "உயித்தள னாவியே" (கம்பரா. உரை 30).

ஆவி²-த்தல் āvi-² செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வெளி விடுதல், to let out, to smooke. "ஆபாபத்திரம் ஆவித்த புகையைச் சுழற்றி" (சீவக. 2426, உரை) 2. வேக வைத்தல்; to boil, stream.. 3. வெப்பமூட்டுதல்; to heat.

[ஆ → ஆவு = முன்சொல், மேலெழுத்து ஆவு → ஆவி = மேலெழுத்து வரும் நீராவி அவ்வது ஈகை மேலெழுத்து வரும் கருத்து வெளிவிடும் பொருளும் பொறும் மேலெழுத்து வரும் ஆவி வெப்பமூட்டுதல் இயல்பால் வேக வைத்தல், வெப்பமூட்டுதல் பொருள் தரும்.]

ஆவி³-த்தல் āvi-³ செ. குன்றாவி (v.t.) அழித்தல், கெடுதல்; to decay, to perish.

OF. avarice; Sp. averta; Pg., It. avaira; Du. avarij, G.huarie; Arab. awarā - damaged goods. Farwar-

damage E. ave rage - apportionment of loss of ship cargo, freight, through an unavoidable accident.

[ஆவி-த்தல் → ஆவி-த்தல், ஆவித்தல் - அழித்தல் பொருளில் மேலையாரிய மொழிகளில் வேருன்றி உள்ளது.]

ஆவி⁴-த்தல் āvi-⁴ செ. குன்றாவி. (v.t.) ஆரத் தழுவுதல்; to embrace. "ஆவிஆவிஆவிஆவி அன்புள்ள முற்றதே" (சிவவாக்.)

ஆவி⁵ āvi, பெ. (n.) 1. மூச்சு, உயிர்மூச்சு (திரிவா) breath. 2. பெருமூச்சு, நெட்டுயிர்வு; sigh "உயிர் தளையாவியே" (கம்பரா. உரை. 30). 3. கொட்டாவி, yawn. (சீவக. 1572). 4. நீராவி; steam, vapour. (பெரும்பாண. 469, உரை). 5. புகை; smoke "நாவியும் காரவி வாவியுந் தோய்குமுல்" (தஞ்சை வா. 20). 6. புகையிலை; tobacco. "கடுபுளி பறாயினகல் பாவி கண்டு" (தலைவ.பாவி. 58). 7. நறுமணம்; fragrance, odour. "கள்ளாவி நறுநறு கமழ் கோதையின்" (சீவக. 20). 8. மிட்டு (பிங்.), a kind of cake dressed in steam.

ம., க. ஆவி, தெ. ஆவி, ஆவி; பீர் ஆகுப். குட ஆவல், துட. ஓயவு.

ஆவு-முன்சொல், மேலேறு, ஆவி-நீராவி, புகை, ஆவித்தல் - ஆவி வெளிவரச் செய்தல், புகை வெளிவரச் செய்தல், புகை மேலெழுத்துச் செய்தல், வேகவைத்தல். (ஒ. நோ, ஆவு - வவு (தாவ) ஆவல் - வவு, வவு - வெளவல்). ஆவு என்றும் வேரிவகை உலகமொழிகளில் இச் சொல் மேகம், புகை என்று மொருள்சொல் புகைபெயர்ந்துள்ளது. Skt. avi-bird. Lavai - bird. (n) a nation, avion - aeroplane)

ஆவி⁶ āvi, பெ. (n.) 1. உயிர், the "புதுமகோமனை பெனுந் திருமங்கையாவி நீர்வின்" (கந்தபு. இரணிய புல. 2). 2. இறந்தோர் உயிர்கள், spirits of the dead. 3. ஆதன (ஆன்மா); soul. "ஆவியு முடலு முடைமையெல்லாம்" (திருவா. 33.7). 4. மனம், mind. "என்னாவிமலர்மேன் விதித்து" (சீவக 1588). 5. தூய ஆவி (கிறித்); Holy spirit. 6. வலிமை, strength, power. "ஆவியில் மனிதர்தமமை" (கம்பரா. நிந்தனை. 69). 7. உயிரெழுத்து; vowel "ஆவியுமொற்றும்" (நன். 101).

[ஆவு → ஆவி முன்சொல், மேலேறுதல், எவ்வும் பொருளில் ஆவியென்று சொல் மேலெழுத்து கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போய்விடும் உயிரெழுத்து, உயிரின் வேறு பிரித்ததாயாத ஆதனை (ஆன்மா)யும், குறித்தது. உயிரைச் செயற்படுத்தும் மனமும், உயிர்தலைக்கத்தின் அடையாளமாவிய உடல்வலிமையும் ஆவியென்றே பெயர் பெற்றன. உயிர் போன்றே மொழிவிவியக்கத்திற்கு உயிரான எழுத்தும் ஆவி எனப்பட்டது.]

ஆவி ⁷ evi, பெ. (n.) 1. வேளிர் தலைவருள் ஒருவர், வேள் ஆவி, name of an ancient chief of the vōi tribe. "நெடு வேளாவி" (அக.161).

[ஆவு = ஆவி, முன்செலல், மேவேறுதல் என்னும் அடிப்படைப் பொருள் தரும் ஆவு என்னும் வேறினையாகப் பிறந்த ஆவியென்னும் சொல் முற்படல், மேம்படல், முதல்மையுற்று விளங்குதல் என்னும் பொருளில் (முதல்மையும் தலைமையும் பெற்றவன் என்னும் பொருளில்) மண்ணை ஆவிமையும் அவன் குடிமையும் குறித்தது.

பேசுபவன் வையாவிக்கோ பெரும் பேசன் என்றும், பதுமன் தேவிவின் தந்தை வேளாவிக்கோமான் என்றும், வேளாவிவின் மலை (பொழிவி) ஆவிமலை, ஆவிநன்றடி எனவும் வழங்கப் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். ஆவி மரபினர்க்கு ஆவிநன்றடி என்பது மலையகம் வையா(வி)புரி தலைநகரமுமாக.]

ஆவி ⁸ evi, பெ. (n.) 1. வெப்பம் (கதி அக.); heat. 2. மட்பாண்டங்களைச் சுடும் குளம்; kiln.

ம. ப.ப. ஆவி; க. ஆவெ, ஆவி, ஆவிசெ, து. ஆவெ, தெ. ஆவி. க. ஆவிசென்று - செங்கண், சூட்டுக்கண், சூட. ஆவலிச், கோத. ஆவல், துத. ஓயல், பர். ஆள், ஆள்சூட, கட. ஆய்; ஓல். ஆம்; சூரு. ஓலஆளா, மன ஆவொலெ; பிரா. ஆவாவி, மறா. ஆவா; இத். ஆவா, சீன. ஆவொ - கொதிக்கவை, வேகவை, சுஞ்சிகாய்ச்சு. மலே. அவ(ள்) மேகம்பாவி, ஆவெய-மட்பாண்டுகளை, அடுப்பு ஆவொட்ட - சூழி, பள்ளம்.

[ஆவு - ஆவி.]

வாய் திறந்தவகிய ஆவித்தல் என்னும் விளைவின்றி நோன்றிய புகைப்பொருள் தரும் ஆவி என்னும் பெயர்ச்சொல் அகந்து மீண்டும் விளைச் சொல்லாகி வெவ்வேறும் பொருள் தந்து மீண்டும் பெராய்றும்..

ஆவி ⁹ evi, பெ. (n.) நீர்நிலை, குளம்; tank. "ஆவியம் புன லறா தமரும் (கந்தபு. சயத்தன் புல 8)

Skt. Vapi - large, oblong pond, an oblong reservoir of water, pool or lake (M.S.E.D.)

ம. ஆவி, க. ஆவெய குண்ட்டெ - ஆவிக்குளம்.

த. ஆவித்திறை - குயவாளிக்குளைக்கு வங்கப்பட்ட வரி

[ஆவு - ஆவி. ஆவி = குளம், குளமளிக்குந்த பள்ளத்தில் தெய்விய நீர்நிலை.]

ஆவித்தல் - வேகவைத்தல், எரித்தல், அழித்தல் போலுக்கிலும் எரித்தல், ஒளிதல் பொருள்களிலும் உட்கொள்ளும் கவநநோவாய் வேறுபட்டு வழங்கிவந்திருக்கிறது. ஓரிடில் பொருளில் வலவகலை (aurora borealis) ஆவிமயன்

என்றுக்கு சொல்லாட்சி பண்டு குறித்திருக்கிறது. அதன் விளைவாக ஆவி - auro என மருவி மேல்பாயியி மொழிகளில் இன்றும் வழங்கி வருகிறது.

aurora - luminous atmospheric (prob. electrical) phenomenon radiating from earth's northern (borealis) or southern (-australis) magnetic pole; dawn; colour of sky at sunrise: (L = dawn, goddess of dawn) (COD)

ஆவித்தல் - அழித்தல் பொருளில் மேல்பாயியி மொழிகளில் வேருள்நிபுள்ளது.

OF. avarice, Sp. averta, Pg., It. avara. Du. averij. G. haurie Arab. swanaj - damaged goods. F. avar - damage. E. average - apportionment of loss of ship cargo, freight, through unavoidable accident

ஆவி எழும்புதல் evi - stumbudal, பெ. (n.) நீராவி அலைது புகை மேலெழுதல்; rising of steam or smoke [ஆவி + எழும்பு]

ஆவிக்கண் avikkai, பெ. (n.) சூட்டினால் சிவந்த கண் eyes becoming red because of heat

க. ஆவிக்கண்ணு

[ஆவி + கண்]

ஆவிக்கப்பல் evi-k-kappal, பெ. (n.) நீராவிக்க கப்பல் (சேரநா.); steam ship (Ker.)

[ஆவி + கப்பல்]

ஆவிக்கலை avikkalam, பெ. (n.) வெள்ளாவிப பாளை (சேரநா.), washerman's boiler (Ker.)

[ஆவி + கலை]

ஆவிக்காட்டுதல் evi-k-kāṭṭu-, 12 செ. குன்றாவி (v.1) தெய்வம் பகடயல் செய்தல் (நிவேதனம் செய்தல்) (திவ். பெரி. 3.3.8. விவா. பக். 580), to make offering of food to a deity

[ஆவி + காட்டுதல்]

ஆவிக்குளம் evikkulam, பெ. (n.) மட்பாண்டச் சூளை விருந்த பள்ளம்; large pit dug out by potters convened in to a village tank

க ஆவெய குண்ட்டெ

[ஆவி + குளம் ஆவித்தல் - வாய்திறத்தல், கொட்பாளி விடுதல், வெப்பமுட்டுதல், வேகவைத்தல், மட்பாண்டத்தொழிலாளர் பெருமளவில் மட்பாண்டங்களைச் செய்வதால், குழித்த நிலம் பெரும் பள்ளமாக மாறி அதுவே பக்கம் பக்கமுட்குள் கட்டப்படக் நிலைத்த நீர்நிலையாக மாற்றப்படும் வழக்கம் இந்தியாவின் பலவிடங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு

வந்திருக்க வேண்டுமென ஆதலால், மட்பாண்டச் சூனையிலிருந்து பெருங்குழிகள் நீர்நிலையாளான போது ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை பெற்றவை.]

மட்பாண்டச் சூனையுக்கு 'ஆவி' என்பது பரவலான பெருமூக்குச் சொல். ஆவி என்னுந் சொல்லே நானடைவில் வகரமுன்பெய்சேர்க்கப்பட்டு வாயி என்னும் வடமொழியில் வாயி (Vapi) என்றும் வழங்கத் தலைப்பட்டது. ஓநோ: ஆவு (முன்பெயர்) → வாயி (தாவல்). ஆவல் → வாவல் (வெள்ளை). வடமொழியில் வாயி என்னும் சொல்லுக்கு வேரில்லை. ஆவி என்னும் சொல்லும் வடமொழியில் இல்லை. வாயியை வடமொழி தமிழிலிருந்து, கடன் பெற்றிருக்கிறது. வடமொழி விலுள்ள வாயி (Vapi) நீள்சத்தர வடிவமுள்ள குளத்தை யெ குறிக்கிறது.

தில்லைபிலிருந்து சென்னைக்கு வந்துள்ள இளம் பொழியாளர் திரு. சோமசுந்தரம் தில்லை கிழக்குக் கோபுர யாகசாலையடுத்த திருக்குளத்தை உள்ளூர்மக்கள் ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை என்று வழங்குவதாகவும், புழங்கலத்தில் அக்குளமிருந்த இடத்தில் மட்பாண்டத் தொழிலாளர் சூனா வைத்திருந்ததாக நிலவும் செவ்வழிச் செய்தியையும் கூறினார். இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும், குறிப்பாக வடமொழிகளில் மட்பாண்டத் தொழிலாளர்களின் சூனா 'ஆவி' என்றே குறிக்கப் படுகிறது. மேலும் தொழிலை முழுவதும் ஏற்காமல் வெப்பமுறுதல் மட்டும் ஏற்கும் சலவைத் தொழிலாளரின் அழுக்குத் துணி வேக வைக்கும் அடுப்பு 'வெள்ளை' (வெள் - வெறும் இளமை) எனப்படுதலை ஒரு நோக்குக. (கருங்களம் - வயலில் உறைக்கும் வேளாளர், வெள்ளைகளர் - உழுவிந்தள்ளுறும் வேளாளர், வெள்ளம் - செயற்பாடிளமை).

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvi-k-kolukkattai*, பெ (n) நீராவியினால் வேகவைத்த இனிப்பு; puff-like pastry dressed in steam.

[ஆவி + கொழுக்கட்டை]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvikkāṭṭai*, பெ (n) கடைக்கழக கால வள்ளல்களில் ஒருவன்; philanthropical chief in Sangam age. பேசக் பார்க்க; see *pāṭṭan*.

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvikkāṭṭai*, பெ (n) வேது பிடித்தல்; to have steam bath, to expose to vapour.

[ஆவி + காட்டல்]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvikkāmbal*, பெ (n) காய்ச்சலால் உடம்பில் அதிக குரண்டாகி ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை; vapour arising from the body as a result of excessive temperature due to fever.

[ஆவி + இளம்பல்]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āviṅṅai*, பெ (n) பற்றுக்கோடு (த. சொ. அக.), hold, support. "ஆகாயம் போவார்க்கு மானிகை யோ" (ஒழிவி கிரியை.5.)

[ஆவி + கை.]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvi-c-cēr*, ஓ செ குன்றாவி (vt.) கட்டியனைத்தல், to embrace ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை யிட்டான். (இ.வா.)

[ஆவி + சேர்த்தல்.]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvi-āṅṅam*, பெ (n) உடல் பொருள் ஆயிர; one's goods, body and soul. "ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை மெல்லாம் வாழ்கி விடுகிறான்" (இராட.)

[ஆவி + சீவாணம். ஆவி (உயிர்) முதலாகச் சீவித்தற்கு (வாழ்த்தற்கு) வேண்டியவை.]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvidai*, பெ (n) ஆயிரவகை பார்க்க; see *āvidaiyāi*.

[ஆயிரவை - ஆயிரவை]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvidaiyār*, பெ (n) ஆயிரவகை பார்க்க, see *āvidaiyāi*.

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvi-t-tirai*, பெ (n) குயவரின குளைக்கு இடப்பட்ட வரி; tax collected on kin.

[ஆவி + திரை.]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvidam* பெ (n) 1. துறப்பணம், துளைக்கும ஊசி (த. சொ. அக.); piercing needle, drilling bit. 2. திருக்கூசி, screw

[ஒருகூ. ஆழி - ஆவி - ஆவி - ஆவிதம்]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvinakkūṭi*, பெ (n) 1. வேள் ஆயிரின் மலை; hill of Vēl. "ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை அசைந்து முரிபன்" (திருமுருகா, 176). 2. பழநி என்னும் ஊர்; Palani, a town.

[ஆவி + நன் + குடி.]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvinār*, பெ (n) நீராவியைக் குளிரவைத்து உண்டாக்கும் நீர்; distilled water or water obtained by condensing steam

[ஆவி + நீர்]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvi-p-paṅṅam*, பெ (n) 1. வைப்புச் சாக்கு (த. சொ. அக.); a prepared medicine. 2. பதங்க முறையாற் செய்யுமோர் வகை மருந்து, medicine prepared by the process of sublimation

[ஆவி + பதங்கம்]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āvippu*, பெ (n) கொட்டாவி; yawning

[ஆவி → ஆவிப்பு]

ஆயிர்த்தொழுக்கட்டை *āviparai*, பெ (n) 1. உயிர் நீங்கல்; dying. 2. நீராவி எழும்புதல்; rising of steam.

[ஆவி + பறிதல்]

ஆவிபிடி-த்தல் *āvipidiṭṭal*, 4. செ கு வி. (v.1.) 1. வேது பிடித்தல்; to have a vapour bath. 2. ஆவிகாட்டுதல்; steam bath generally taken in cases of cold, fever, etc. (சா அக.)

[ஆவி + பிடி]

ஆவிபிரிதல் *āvipriṭal*, பெ. (n) சாதல், dying

[ஆவி + பிரி.]

ஆவிபோக்கல் *āvipōkkaḷ*, பெ (n) 1. உயிர் க்குதல், taking away life, killing. 2. பேசிப்பேசிக் களைத்தல், மிகுதியாகப் பேசுதல்; wasting of energy by excessive talk.

[ஆவி + போக்கல்]

ஆவிபோதல் *āvipōṭal*, பெ. (n.) உயிர் நீங்கல்; dying

[ஆவி + போதல்]

ஆவியம் *āviam*, பெ. (n) 1. உயிர், life. 2. உடல்வலிமை, strength. 3. உடம்பு; body (சா அக.).

[ஆவி + அம்]

ஆவியர் *āviyar*, பெ. (n) 1. வேளாவினின் மரபினர், descendants of Vēlivi or Pegan."அதியமனெம்பரிசில ஆவியர் கோவே" (புறநா.147). 2. வேளாளர் (அகநி.); Velalar. 3. வேடர் (அகநி.), hunters.

[ஆவி + அர்]

ஆவியர்குலம் *āviyar kulam*, பெ. (n) வையாவிக்கோ பெரும்பேகன் (வள்ளல்களில் ஒருவன்) தோன்றிய குடி, name of class to which Vayavi-k-ko-Perum Pegan belongs.

[ஆவி + ஆவியர் + குலம்]

ஆவியர்கோ *āviyarkō*, பெ. (n.) வள்ளல் பேகன்; Pōgan, a philanthropic king. "ஆவியர்கோ" (புறநா.147)

[ஆவி + அர் + கோ]

ஆவியர்கோவான் *āviyarkōvān*, பெ. (n) ஆவியர்கோ பார்க்க; see *āviyarkō*

[ஆவி + அர் + கோவான்]

ஆவியர் பெருமகன் *āviyar perumagan*, பெ (n) பேகன் (சிறு பா 86) Pōgan ஆவியர்கோ பார்க்க, see *āviyarkō*

[ஆவி + அர் + பெருமகன்]

ஆவியாடு *āviyāḍu*, பெ. (n.) பள்ளாடு, குறியாடு (3சரநா); a kind of goat (Ker.).

[ஆவி + ஆடு.]

ஆவியாதல் *āviyāḍal*, பெ. (n) ஆவியாயல் போதல் evaporating

[ஆவி + ஆதல்]

ஆவிமிறக்கம் *āv-y-irakkam*, பெ. (n.) வடித்தல், distillation.

[ஆவி + இறக்கம்]

ஆவியேகல் *āviyēgal*, பெ. (n.) ஆவியாதல் பார்க்க; see *āviyāḍal*

[ஆவி + ஏகல்.]

ஆவியேற்றம் *āviyēram*, பெ (n) பெருமூச்சு, மூச்சை அடக்கிவைக்கும் ஒருநிலை; condition in which the respiration is held up and retained (சா.அக.)

[ஆவி + ஏற்றம்.]

ஆவிரங்காய் *āviraṅgāy*, பெ. (n) ஆலாரைக்காய்; fruit of tanner & cassia (W)

[ஆவிரை - ஆவிரை. + காய்]

ஆவிரதம் *āviraḍam*, பெ. (n) சுழற்சி (நாபதிப), whirl

[ஒருகா : அலைவறு → ஆவறு → ஆவிர → ஆவிரதம்]

ஆவியம்வீரம் *āviamvīram*, பெ. (n) 1 நிரயங்களுள் (நரகம்) ஒன்று (நாமதிப.); one of several hells. 2. இடையசேரி, village of herdsmen

[ஆவீரம் - ஆவீரம்.]

ஆவிருந்து *āviraṇḍu*, இடை. (Part) ஒரு நிகழ்கால இடைநிலை; present tense marker, "உண்ணா விருந்து" (நன். 145, இராமானுச. உரை), "கந்த மாராயா விருந்து" (SIL. iii. 137)

ஆ. + இருந்த. - ஆவிருந்து. செய்யாளன் இறந்தகால விளையெச்ச வாட்சாடிகள் நற்றொழுத்தம் விளையெச்சத் தொடின் வருமொழியும் (செய்யா விருந்தான்) சேந்த வடிவம்

நன்னூல் இயற்றிய பவணந்தியார் மணநெறி சாந்த. 1 புல மொழிகளில் தோச்சி பெற்றவாசகையால் செய்யப் பட்ட வாட்சாடடு விளையெச்சத்தின் நற்றொழுத்த ஆகாரச் சிவ வருமொழியுடன் ஷண்ந்து நிகழ்கால இடைநிலையென்று காட்டி விட்டார். காட்டிய மேற்கோள் 'உண்ணா விருந்து என்பதும், "ஆவிருந்து" என்றும் இவர்களை டாசகண்ட. உண்மையில் நிகழ்காலம் காட்டுவனவால், ஆயர் (ஆயர் - விண்ணன்), உண்ணாயிருக்கின்றான் என எடுத்துக்காட்டி தந்திரமுள்ள பொருத்தமானிருந்ததற்கும

நன்னூலாக்கு முந்தைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் தமிழிலுள்ள தொடர் நிகழ்காலம், தொடர் திருத்தகாலம் ஆகியவற்றை முந்தாக எடுத்துக் காட்டியிலை தொடர்ந்து நச

காலத்தை இறந்தகாலம் என்றும் தொடர் திகழ்காலத்தை திகழ்காலம் என்றும் குறித்துச் சொன்னாள்.

உண்டாய் - இறந்தகாலம்.

உண்ணா நின்றுள் - (உண்டு கொண்டிருந்தாள்) தொடர் இறந்தகாலம்.

உண்ணா நிற்கின்றாள் - (உண்டு கொண்டிருக்கின்றாள்) தொடர் திகழ்காலம்.

உண்ணா நிற்பாள் - (உண்டு கொண்டிருப்பாள்) தொடர் எதிர்காலம்.

செய்த, செய்ய, செய்யா, செய்யு, செய்தென என்னும் ஐந்து வாய்பாடுகளும் இறந்தகாலம் காட்டுவன 'செய்து' இடையிலையாவும் ஏனையவையுமே இறுதி நிலையாவும் இறந்தகாலம் காட்டும் (ஆறுமுக நவாஸ் உரை)

செய்த, செய்ய செயயாக் செய்யு

செய்தென செய-செயின் செயயிய செயயியர்

வான்புள்ள பாக்கிள வினையெச் சமயிற

ஐந்துமொன ஊறுமுக காலமு முறந்தகம் (நன் 343)

நள்ளாவர் இவற்றை முக்காலம் காட்டுவனவாகப் பிரித்தாலும் தொடர்காப்பியல் பொதுப்பட வினையெடுக்கின்றி (வினையெச்சம்) என்றே கூறிக்கொள்கிறார். தொல்காப்பியர் 'செய்யா' என்றும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தைக் குறிப்பிடவில்லை.

"செய்து செய்யுச் செய்யு செய்தெனக்

செய்யியர் செய்யிய செயின்செய்ச் செயற்கென

அய்வகை ஒன்பதும் வினையெடுக்க கிளவி"

(தொல். சொல். 228. சேனா. உரை)

இத்தகைய வினையெச்சங்கள் வேறுபட்ட பல இலக்கணத்தையுடையன என்றும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறார்.

"வினையெடுக்க கிளவியும் வேறுபட குறிய"

(தொல். சொல். 457)

ஒரு சீரான செய்யுள் வழக்கும், இடத்திற்கு இடம் மாறும் உலக வழக்காகிய செந்தமிழ் வழக்கு, கொடுந்தமிழ் வழக்கு திசை வழக்கு ஆகியனவும் நமது ஆய்ந்த தொல்காப்பியர் அளனத்தத் திறிபெருக்கும் பொதுவான நூற்றாய்வுக்குறிப்பிற் மேற்கூறிய பலவாய்பாடுகள் உரையாசிரியர்கள் காலத்திலேயே தமிழில் காணப்படவில்லை. அவையும்கூட வழக்குகள் என ஒதுக்கப் பட்டன.

திறநிட டெழிகள் பலவற்றையும், சிந்துவெளி தமிழர் பேசிய சொல்லடிகள் வடபுறமொழிகளில் விளக்கி கிடத்தலையும் ஒப்பிட்டு நோக்கின் மேற்கண்ட வாய்பாடுகள் இன்றும் தின்று நிலைவைக்க காணமுடிகிறது.

செய்யு என்னும் வாய்பாடு தெலுங்கு மொழியில் தொடர் கால (continuous) வினையெச்சமாய் உள்ளது.

அடுக்கு உண்டாடு - விளக்கி கொண்டிருக்கிறாள் (தொடர் திகழ்காலம் - present continuous)

அடுக்கு உண்டெனு - விளக்கி கொண்டிருந்தாள் (தொடர் இறந்தகாலம் - past continuous)

அடுக்கு உண்டுடு - விளக்கி கொண்டிருப்பாள் (தொடர் எதிர்காலம் - future continuous)

செய்யா என்னும் தொடர்கால வினையெச்சம் வடதமிழாட்டுப் பேச்சுவழக்கு, கன்னடம், இந்தியாளிட்ட வடபுற மொழிகளில் உள்ளன.

நமிறு போ(த)றா இறந்தாள் (தொ இ கா) (வடதமிழாட்டுப் போ(த)றா இருக்கின்றாள் (தொ நி கா.) பேச்சு வழக்கு போ(த)றா இருப்பாள் (தொ எ கா)

கன்னடம்: கேளுதா இத்தெனு - கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் கேளுத்தா இருந்தானெ - கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள் கேளுத்தா இருவனு - கேட்டுக் கொண்டிருப்பாள்

இத்தி : பட்டா ஐ - படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்

இது தொடர் திகழ்காலமன்றும் வேறும் திகழ்காலமாக வழக்கென்றி விட்டது.

ஆதலால், செய்யா என்னும் வாய்பாடு தொடர்காலக் குறித்த (continuous tense) வினையெச்சமே என்பதும், அதன் எறநெழுந்த (ஆ) தனியாகப் பிரித்து வருமொழி வினையெச்சத்துடன் சேர்த்து, இறந்தகால எச்சமாக வடிவப்பட்டு, மரபுக்கு ஒப்பாது என்பதும் தெளிவாகும்.

உண்ணகவிறுந்தாள் (உண்டு கொண்டிருந்தாள்) என்பதற்கு 'செய்யா இரு' எனவும், வாராநின்றாள் (வந்த, கொண்டிருந்தாள்) என்பதற்கு 'செய்யாநில்' எனவும் தொடர்காலப் பொது கூட்டுவினை வாய்பாடாகக் கிணையத்து பொருத்தமாயிருக்கும். இதனை எளிதில் தொடர் முக்காலத்திற்கு செய்யா நின்றுள்ளாள், செய்யா நின்றுள்ள செய்பாறியாள் என புண்பெய்த்துக் கொள்ளலாம். 'ஆயின்று' என்பதைமட்டும் வாய்பாடாகக் கிணையயின் ஊ தின்று (செய்யு வாய்பாடு). பதின்று (செய்யு வாய்பாடு) து தின்று (செய்து வாய்பாடு) எனப் பிற வாய்பாடுகளுக்கும் கூறவேண்டிய இடப்பாடு நேரும், மொழியமைப்பில் எற்களவே அமைந்த கிடக்கும் தொடர் முக்காலத்தை இலக்கண ஆசிரியர்கள் குறிப்பாகக் கூறிவருபவற்றுள் அஃகுறையத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கொள்வது இன்றியமையாதது.

ஆயிரை விளா, பெ. (n.) 1. ஆவாரைச் செடி, tanner's casea, 2. ஒரு மரம், a kind of tree. "வாணாளாயின வார்களரி யானிரை" (காஞ்சிப் பககர், 12).

ஆவாரைச் செடி, இச்செடி இயாங்கிளக்கணாயுடையது. எங்கும் விளையும் இச்செடி மொகமொகப்பாகவும், இரை:

ஆவையாள் āvayāyā, பெ. (n) வல்லமை (வலமை) - சக்தி) யாகிய இறைவி உண்மையானதைக் குறிக்கும் இலங்க (இலிங்க) அடிவட்டம், பீடம், pedestal representing divine energy on which the Linga is placed "ஆவையாளுந் சிவலிங்கமும் ஒன்றை விடொன்று நீங்காமல்" (சி.சி.1,69, நிரம்ப.)

ம. ஆவையாள்.

[ஆள் + உடையாள் - ஆளுடையாள் (ஆள்) + உடையாள்] - ஆவையாள் - உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் அருளுடைய தேவி உண்மையான. இனி, ஆயு - ஆவு = வயிமை, வல்லமை (சக்தி), ஆற்றலிள்ளவள என்னுமா.]

(வல்லமை இருப்பதன் காரணமாக) உயிர்களை ஆட்கொண்டிருக்கும் திறம்பெற்றிருத்தலால் வலமைமூலம், வல்லமையைத் திறம்பட ஆளும் வல்லமையுடைய பெற்றவள் என்றே இச்சொல் பொருள் தருகிறது.

முதலும், முடிவும் இல்லாத இறைவன் படைத்தல் காத்தல் அறித்தல் மறைத்தல் அருளால் என்னும் ஐந்தொழில் புரிய அடிப்படையான ஒளிப்பிறப்பான இலங்க (இலிங்க) வடிவுக்கு நின்ற நிலைத்த நிலைக்களமாகவும், அருளுக்கும் ஆவயிக்கும் பற்றுக் கோடாகவும், வல்லமையின் பிறப்பிடமாகவும் உலகத்தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் இருபடிமாகவும் முதலும் முடிவும் வரையறுக்கும் சிறப்பிடமாகவும், காலமும் இடமும் கணக்கிடவொன்றளாப் பெருவெளியில் கோள் அமைப்பைக் காட்டும் வட்ட வடிவமும் கற்பின் திண்மை எனப் பாவலர் உரைக்குமாறு போல வல்லமையின் திண்மைக்கு வடிவு கொடுத்ததே போன்ற அடிப்படையாக ஆவையாள் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆற்றலை ஆற்றலாய் முகிழ்த்து பல்வேறு வடிவு கொண்டு உருமாறி அழிந்து பீண்டும் ஆற்றலால் அடங்குதலால், ஆண்மை பெண்ணமைபென்னும் வேறுபாட்டுக்கு அறவே இடமின்றியும் அமைப்பாய் என்று இறைவனை முழுமுதற் பெருநாளாகி வடிபடுவது சிவலிங்க (சைவ) கோட்பாடாகினால், ஆவையாள் எனப் பெண்ணைக்கும் இலங்கைத்தே (இலிங்கம்) ஆண்மைக்கும் குறியாகக் கிண்டிப்பதே பெற்றுநிறைய சிவலிங்க கோட்பாட்டையிழந்துகொண்டு சமயபடகங்கள் கரையாடினாகும். இலங்கவடிவு ஒளிவின தேற்றமாய் ஆற்றலினின்றும் முகிழ்க்கும் ஆற்றலையே குறித்ததென்க. ஆற்றலுக்கு அடிபணிவதே சிவயுரிசாகும்.

ஆவதல் āvudal, தொ.பெ. (vb.n.) விரும்புதல், desiring "செந்நெல்வங்குழனிச் செயவேட் டானிய மறை யோள்" (உபதேசகா. சிவத்துறோ.120)

[அவாயுதல் → ஆவதல்.]

ஆவதி āvudī, பெ. (n.) ஆகுமி பார்க்க, see āvudī "ஆவதி மண்ணி யவிந் துளின முடித்து" (மதுரை.4,94)

[ஒருகா. அவி → ஆவி → ஆவதி]

ஆவரிஞ்சி āvarinjī, பெ. (n.) ஆவரிஞ்சுதறி பார்க்க; see āvarinjūtarī.

ஆவரிஞ்சுதறி āvarinjū - tarī, பெ. (n.) ஆ (பசு) முதலிய கால்நடைகள் உராய்ந்து கொள்வதற்காக நட்டப்பட்ட மரக்கட்டை, ஆதீனடு குற்றி (திவா.); rubbing post for cows. "அறுசமயத்தோர்க் குணவோடா வரிஞ்சுதறி" (திருநெல். அறம் வள 33)

[ஆ + உரிஞ்சு + தறி]

ஆவறுபித்தம் āvaru pittam, பெ. (n) உடல் வெதும்பிக் கொக்கரித்துக் கூலிக் கூத்தாடும் குணமுள்ள நோய்; a nervous disease marked by a peculiar cry like that of a cock's crow and a dancing mania, chorea (சா ஆக)

[ஒருகா ஆ + உறு + பித்தம். ஆவறுல் - வாய் இறந்து கொக்கரித்தல். பித்தம் = பித்த முதலியவற்றால் விளைகும் நோய்.]

ஆவூர்க் காவீதிகள் சாதேவனாக் āvūr-k-kāvīdiga sadēvanār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர், Sangam poet.

[ஆவூர் + காவீதிகள் + சாதேவன் + ஆர்.]

ஆவூர்கிழார் āvūrkiṅār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர் sangam poet

[ஆவூர் + கிழார்]

ஆவூர்கிழார் மகனார் கண்ணனார் āvūrkiṅār maganār kannanār, பெ. (n.) கடைக்கழகப்புலவர், sangam poet

[ஆவூர் + கிழார் + மகன் + ஆர் + கண்ணன் + ஆர் 'ஆர்' உயர்வுபடவண்ணமீறு]

ஆவூர் மூலங்கிழார் āvūrmūlankiṅār, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர், Sangam poet

[ஆவூர் + மூலம் + கிழார். மூலம் = தாளமீள்]

ஆவெருது āverudu, பெ. (n.) காளை; bull

[ஆ + எருது - ஆவெருது]

ஆவெணல் āvenal, இடை. (part) 1. வாய்திறத்தகு குறிப்பு; onom. expr. signifying opening the mouth "காசினிக்குமவெண்ணெய்க்கும்செம்பவளமா வென்றானா" (அட்டப். திருவேங்கடமா. 16). 2 அழுதைக் குறிப்பு; onom. expr. signifying crying "ஆவென்றவற" (தேவா.70,8) 3 இரக்கக்குறிப்பு onom. expr signifying pity

[ஆ + எணல் ஆ = வாய்திறத்தல் குறிப்பு வாய்திறத்தலே அழுகையும் இரக்கமும் குறித்தது]

ஆவேரி வர், பெ. (n.) ஒருவகைக்கடல்மீன்; a kind of sea-fish. (சேரநா.)

ஆவேறு வர், பெ. (n.) காளை; bull, ox., "ஆவேறு யந்தோன" (உபதேசகா. திருமால். 16).

[ஆ + ஏறு]

ஆவோ வர், இடை. (int.) வியப்பு, இரக்கம், வருத்தம் உணர்ந்தும் குறிப்புச் சொல்; term expressive of wonder, pity, distress.

ம. ஆவோ.

[ஆ + ஒ - ஆவோ. ஆ, ஒ இரண்டும் வியப்பு குறித்த இடைச் சொற்கள்.]

ஆழ்¹-தல் ஆ. 1. செ. குன்றாவி. (v.1) அகழ்தல்; to dig. "ஆழ்ந்து காணா ருயர்தெய்த கில்லார்" (தேவா 1153.9). -2 செ. கு. வி. (v.1.) 1. மூழ்குதல்; to sink, plunge, dive. "ஆழ்கலைத் தன்ன கவி" (நாலடி. 12). 2. ஆழ்ந்துதல்; to be absorbed, immersed, overwhelmed "அல்லஹ் நறுங்கி நெஞ்சிற் கட்டியங் காரணாழ்ந்தான்" (சீவக. 438). 3. தாழ்தல்; to get lowered. "இன்னலங் கடலுளாழ்ந் திறக்குமே கொலாம்" (நாடக. அன் - கன். 68). 4. ஆழமானல், to deep on. ஆழ்கடல், 5. பதிதல்; to enter, pierce. "ஆளிக ளள்ளவை..... நிறத் தினாழ்பவே" (கம்பரா. நகர. 64). 6. விழுதல்; to fall down. "கைம்முதல் துணிந்து களிநாடி" (சீவக 282). 7. சோம்புதல் (திவா); to be idle, lazy. 8 வருந்துதல் (பதினொ. காரைக், திருவிட்டை. 6); to suffer. 9. மனம் ஒன்றி ஈடுபடல்; to show interest; get involved.

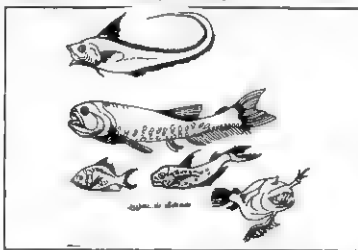
ம., க. ஆழ், தெ. ஆடு

[உல் (துளைத்தல்) - உள் - உரு - உழு - உரு - உருள் - அள் - அகழ் - ஆழ்]

ஆழ்²-தல் ஆ-7. செ. குன்றாவி. (v.1) 1 அமிழ்த்துதல், to sink, immerse, plunge. "துன்பத்து ளாழ்த்தல் முறையோ" (நாயுமா. 61.11). 2. தாழ்த்தல், குறைத்தல்; to lower, minimise. "அடலேறணைய செருக்காழ்த்தி" (நள்ளெறி 7) 3. கட்டல்; to bind ஆ¹ பார்க்க; see ஆ¹.

[ஆழ்¹ - ஆழ்²]

ஆழ்கடல் மீன்கள் ākadal māṅṅal, பெ. (n.) கடலின்

ஆழமான பகுதிகளில் வாழும் மீன்கள்; sea-fishes which dwell in deep seas.

[ஆழ் + கடல் + மீன்கள்]

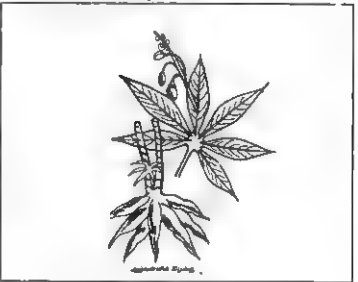
ஆழ்கடற்றுமீன்கள் ākadaruyārōṅṅal பெ (n.) கடல் மேல் துயிலும் கோலத்தமர்ந்த திருமால், Viṣṇu, sleeping on the deep ocean.

[ஆழ் + கடல் + துயின்றோள்.]

ஆழ்த்து-தல் āṭu-, 12 செ. குன்றாவி. (v.1) அமிழ்த்து தல்; to sink, immerse, plunge, caus. of ஆழ்¹

[ஆழ் - ஆழ்த்த]

ஆழ்வள்ளிக்கிழங்கு āṭvāṅṅikkiṅṅu, பெ (n) மரவகளி பார்க்க; see maravalli.

[ஆழ் + வள்ளி + கிழங்கு]

ஆழ்வார்¹ āṭvār, பெ. (n.) 1. தெய்வப் பண்டுகளிலும் வழிபாட்டிலும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுகின்ற இறையடிபார், one who is deep in meditation on the attributes of the

Supreme Being. (திவ். இயத். நான்மு. 14). 2. ஆழ்வார்கள், திருமால் அடியார் Vaishṇava canonised saints whose hymns in praise of Viṣṇu are regarded as sacred scriptures. 3. சமண பெளத்த துறவி களுக்கிரிய அடைமொழி; title of Jain and Buddhist, saints.

ம., க. ஆழ்வார், தெ. ஆள்வாரு.

[ஆழ் - ஆழ்வார். 'ஆர்' உ.ப. ஈறு.]

இறைவன் நினைவிலேயே ஆழந்த திருவாழ்வார்கள் என ஆழ்வார்கள் என்பது மரபு தம் இடந்தொழிலோடு ஆழ்வார் எனவும் சிறப்புப் பெறவும் அடைமொழியாகப் பெற்ற பெயர்க்கு யாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெயாழ்வார், திருமுநிசை யாழ்வார், நம்மாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டரூபப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கை யாழ்வார் எனவும் பதினமூன்று ஆண்டாளும் மதனகலியும் ஆக பன்னிரு வரும் ஆழ்வார் எனச் சிறப்பித்தருளியர். சமண பொளத்த துறவிகளும் அறிவோதியாழ்வார், மைத்திரியாழ்வார் என ஆழ்வார் அடைமொழியோடு அறியப்பட்டனர் சமய வேறு பாடின்றித் தவறிலையும் தொண்டும் கருதி இச்சொல் மதிப்பரவு அடைமொழியாகிற்று.

ஆழ்வார்² ல்வார், பெ (n.) 1 உடைபலா, ஆட் கொண்ட எம்பெருமான, கடவுள்; Lord. 2. திருமால்; Viṣṇu. "ஆழ்வார் திருவரங்க தேவர்" (S.I.I. lit. 150)

[ஆழ்வார் - ஆழ்வார். அடியாரை ஆளும (ஆட்கொள்ளும்) இறைவன். இனி, ஆழ்வாராயி அடியார் உள்ளத்திலாழ்த்துள்ள திருமால் என்று மாம்.]

ஆழ்வார்களில் ல்வார் kaṇṇi, பெ. (n) திருமால் கோயில் பூசகன் (S.I.I. lit. 150); priest of a Viṣṇu temple.

[ஆழ்வார் + (கருமி) - கன்மி. ஆள்வார் - ஆழ்வார் = திருமால்.]

ஆழ்வார் திருநகரி ல்வார்nagaṇi, பெ. (n) நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர், place name நம்மாழ்வார் பிறந்த ஊர்.

[ஆழ்வார் + திருநகர் + இ.]

ஆழ்வார் திருநாள் ல்வார் trunaḷ, பெ. (n) திருமால் கோவிலில் விழா தொடங்குவதற்கு முன்பு முளைப்பாலிகை தெளிக்கும் (அங்குராஃபணம்) திருவிழா (திவ். திருப்பல். 3. வியா), ceremony of seeding in a vessel prior to the commencement of festival in a Viṣṇu temples.

[ஆழ்வார் + திருநாள் = விழா.]

ஆழ்வான் ல்வான், பெ. (n) குரியன்; sun. "ஆழ்வான் சேய்காரி" (சினேந். தாது காண். 102)

[ஒருகா. ஆழ் - ஆழ்வான் = மேலைக்கடலில் மறைமும் குரியன்.]

ஆழ்வி ல்வீ, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord. "திருவான் பட்டியாண்டலார்க்கு நம் ஆழ்விக்கு" (S.I.I. v. 84). 2. தலைவி; lady.

[ஆழ் - ஆழ்வி]

ஆழ்வு ல்வு, பெ. (n) ஆழம், depth "ஆழ்விளிற் பதிந்த தாயினும்" (இரகு. திக்கு. 26)

[ஆழ் - ஆழ்வு]

ஆழங்கால் ல்வாṅgāl, பெ. (n) 1 அதிக ஆழமில்லாத நீர்நிலை; shallow water. "மேல் வாழங்கா லெனக்கு முதல் நீச்சே" (குருகூடப் பள்ளு. பக். 7). 2. பலகை தாங்குவதற்காகச் சுவாற்றிப் பதிக்கும் கட்டை (இ.வ.) ; wooden prop inserted in a wall to support a shelf (Loc.). 3. பல்கால் பழி பட்டறிவும் ஈடுபாடும் மிகுதல்; getting involved after long experience

[1. ஆழம் + கால். காலளவு, அநாவது கால் நிலைகொள்ளும் ஆழமுள்ள நீர் நிலை. 2. ஆழம் + கால் - ஆழங்கால். கால் = மரக்கட்டை. 3. கால் - அடிப்பகுதி ஆழமாக வேர்ப்பதிதல், பிடித்தம் மிகுதல், உரன் உறுதல், பட்டறிவு மிகுதல்.]

ஆழங்காற்படுதல் ல்வாṅgār-paḍu-, 2 செ கு வி (v.t) அழுந்துதல்; to be immersed in, become absorbed in, get involved "பகவத் விஷயத்தில் ஆழக் காற்பட்டு" (ஈடு. 4 3 6)

[ஆழம் - கால் - படு.]

ஆழநீள்யாள்-த்தல் ல்வாṅgāṇ pār-, 9 செ கு ன்றாவி (v.t) தனியொருவனின் இயல்புகளை அல்லது ஆற்றலை நுட்பமாகவும், தந்திரமாகவும் ஆய்ந்தறிதல். to test one's ability or character minutely and unparingly. 'எப்படிப்பட்டவரையும் அவன் ஆழநீள்யாள் பாத்து விடுவான்' (உ.வ.).

[ஆழம் + நீள்யாள் + பாள்.]

ஆழம் ல்வாம், பெ. (n.) 1 ஆழத்திருத்தல், depth 'இந்தக் கேணி அதிக ஆழம்' (உ.வ.). 2. நிலத்தில் மேற்பரப்பினின்று கீழேபோகும் அளவு, மேலிருந்து கீழே தாழும் அளவு, measurement from top down "உளகுற வாயிர வாயிர யோசனை யுறுநீளவ கொள்வதோ ராமுழம்" (கந்தபு. அசுரயாக 42) 3 ஆழந்த கருத்து, depth of thought "ஆழம் ன்ளோ

உடைத்திவ்வையர் வார்க்தை" (திருக்கோ. 61.). 4. நீராமம்; depth of water 'ஆற்றில் ஆழம் பாந்து இறங்கு' (உ.வ.). 5. உளவு, மந்தனம், (இரகசியம்); secret. 6. மனத்தின் ஆழம்; depth of mind. அவனை யாரும் ஆழம் கண்டறிய முடியாது (உ.வ.). 7. அறிதற்கு அருமை; difficulty of understanding, incomprehensible. 'அது ஆழமான செய்தி, உனக்குப் புரியாது' (உ.வ.). 8. நாழவு; bottom. 'வானி ஆழத்தில் இருக்கிறது, எடுக்க முடியாது' (உ.வ.). 9. நீநிலை; pool, tank. 10. பெருமிதம் (கம்பீரம்); pride, dignity. 11. மறைந்துள்ள ஆற்றல்; potentiality.

ம. ஆழம்; க. அழ, ஆழி. தெ. கோது, து, குட, பட, ஆள்; கோத. ஆளம்.

[ஆழம் - ஆழம்]

ஆழப்பா-ததல் அழாழர், 14. செ. கு. வி. (v.i.) நீர் நிலையின் ஆழத்தை அளந்தறிதல்; take soundings, measure depth. 4 செ. கு. ஞ். தா. வி. (v.L.) ஒருவனறியவு ஆற்றல் பண்பு முதலியவற்றை ஆய்ந்தறிதல்; to sound, examine, test, as one's learning, one's depth of mind.

[ஆழம் + பா - ர -]

ஆழமுடைத்தாதல் அழமுடை-த-தாடல், பெ. (n) நூலுக்குரிய பத்து அழகுகளுள் ஒன்று; profundity of thought, terse but suggestive in meaning, one of ten essential qualities of a good book "ஆழமுடைத்தாதல், அ:து, அறிதனார் பெருளாதாதல்" (நன். பொதுப் 13).

[ஆழம் + உடைத்து (உடையது) + ஆதல்.]

ஆழமோழை அழாமுலை பெ. (n) உள்ளே சுழித்துக் கொண்டு போகிற சுழியையுடைய கிழாறு (திவ். பெரியாறு. 3, 7, 4.) depth of a river with whirling water.

[ஆழம் + (மோழை) மோழை.]

ஆழல்¹ அழபெ. (n.) 1. ஆழதல், முழுதல்; submerging, sinking. 2. ஆழமுடைத்தாதல்; state of being deep. 3. ஈடுபடல்; being involved.

[ஆழி - ஆழல்]

ஆழல்² அழ, பெ. (n) கறையான், white ant. (பிவ. 2538).

[ஒருகா. ஆழம் - ஆழல் = மண்ணில் முழுவிவாழ்வது, மண்ணில் ஆழந்து செய்வது.]

ஆழா-ததல் அழா, 11. செ. கு. ஞ். தா. வி. (v.L.) 1. முகத்தல், முகந்து அளத்தல்; to measure. 2. ஆழ்ந்து சிந்தை

செலுத்துதல், கருத்துள்ளறி ஈடுபடுதல்; to be immersed, absorbed, "அருளின பெருந் செயலாழ்ந்து (திவ். திருவாய். 2, 1, 8).

[ஆழ + ஆக - ஆழஆக - ஆழஆ - ஆழா = ஆழமாறு செய்.]

ஆழாக்கு அழா, பெ. (n) உழக்கு, அரைக்கார்ப்பு, 1/8 of a measure, dry or liquid measure known otherwise as புக்கு.

ம. ஆழக்கு; க. ஆழாக்கு

[அரைவழக்கு - ஆழாக்கு]

ஆழாங்கு அழாங்கு பெ. (n.) ஆழமேல் பார்க்க; see அழாங்கு

ஆழாரம் அழாரம், பெ. (n) பண்டைத் தமிழகத்தில் இறந்தவர்களைப் புதைப்பதற்காகக் கற்களால் கட்டப்பட்ட 8 அடி முதல் 10 அடி வரை விட்டமுள்ள வட்டமான புதை குழி; circular stone pit of ancient Tamils, 8 to 10 ft. in diameter containing cinerary urns and bones, indian cromlech (M.M.)

[ஒருகா. ஆழம் + ஆரம் ஆழத்தல் = புதைத்தல். ஆரம் = வட்டம், வட்டமான புதைகுழி.]

பெருங்கல் (Megasthene) காலம் என்னும் தொன்மூலகால நாகரிகத்தில் இறந்தவர்களைத் தாழியிலிடலோ, தனித்தோ புதைத்த குழியின் மேல் மண்குவை அல்லது கற்குவை இட்டு அதனைச் சற்றிலும் வட்டமாகக் கற்களை வரிசைப் படுத்தி வைப்பது வழக்கம். இதற்குக் கல்வட்டம் அல்லது கற்கிடை (carnicircle) என்று இக்காலத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர் பெயரிட்டுள்ளனர். பண்டைத் தமிழர் அக்காலத்திலேயே இதனை 'ஆழாரம்' என வழங்கியிருக்கின்றனர்

கல்லறை, கல்திட்டை, கற்புக்கை, கற்குடை, கற்கிடை. குடவரைக் கல்லறை என்னும் பாலகை புதைகுழியமைப்பு முறைகளும், புதைகுழிகளில் பிணைத்துடன் அல்லது எலும்புடன் கருப்பு சிவப்பு திறமூள் மட்பாண்டங்களும், 53 வகை எழுத்து வேறுபாடுள்ள குறியீடுகளை எழுதியுள்ள முறைகள் தென்னகம், சிந்துமெலி, பாரசீகம், மொசாத்தோகா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளில் ஒன்று போலவே இருப்பது குறிக்கண்ட தமிழர் நாகரிகம் குவலம் முழுதும் பரவிவதற்குச் சான்று பகர்கிறது.

ஆழாரை அழார, பெ. (n) ஆழரம் பார்க்க; see அழாரம்

[ஆழம் + ஆரை - ஆழாரை.]

ஆழி¹ அழ, பெ. (n.) 1. மோதிரம்; ring. "ஆழிவாய் விளவில்" (சீவக 833). 2. சக்கரம் (பிவ்.); wheel, carriage wheel. 3. மட்பாண்டம் செய்ய உதவும் சக்கரம்; potter's wheel. "மட்கலத்தாழியென்ன" (கம்பரா. வாலிவ. 37). 4. கணவளைப் பிரிந்த மனைவி இழைக்கும் கூடற் சுழி; curved line of

loops drawn on sand by a woman to divine whether her husband will return in safety, the sum of, which if even, indicating the safe return and if odd, failure to return. "ஆழியாற் காணாமோயாம்" (ஐந்திணை. ஐம், 43). 5. பாணக்கைந்றுதி (சா. அக.); tip of elephant's trunk. 6. சக்கரப் படை; discus weapon. "ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழ" (திவ். திருவாய். 7, 4, 1). 6. அரசனின் ஆணைச்சக்கரம் என்னும் அரசு ஆளுமை, royal power, as symbolised by the discus weapon. "ஆழிவேந்தன்" (கம்பராமைய. 70). 7. கட்டளை; rule, command. "ஆழிநிற்குதி நிற்குதி யல்வையேத் பழிவரும்" (உபதேசகா. சிவவிரத. 16). 8. வட்டம் (பிங்.); circle 9 தேர் உருளை; wheel of the chariot. "ஆழித்தேர் வலவன்" (சேதுபு. தேவபுர 50). 10. பூமாலை (கருவி.); garland (kar)

ம., க. ஆழி; தெ. ஆணி (வட்டம்)

[ஆல் - ஆள் - ஆழி.]

ஆளந்தவிடிகள் அகராதில் 'ஆழி' என்னும் சொல்லுக்குக் குயவன் என்று சொருள் கூறப்பட்டிருப்பது பொருத்தமாதலாகத் தோன்றவில்லை. ஆழி - குயவன், திகிலி, பொருவன்' சொல்லை அடுத்த இடப்பட்ட கார்புள்ளி அச்சுப் பிழையாக இருக்கலாம்.

ஆழி¹ ஆ, பெ. (n.) கடல் (பிங்.); sea, as the deep. "ஆழிந்த மமொத்தத மதிப்புறத் தகழி" (கந்தபு. திருநகர. 9). 2. கடற்கரை; seashore. "பெருங்கடற் காழியளவன்" (புறநா. 338). 3. குளம்; tank.

க., ம. ஆழி

[ஆல் - ஆழி.]

ஆழி² ஆ, பெ. (n.) தீக்குழி (சேரநா.); fire pit

ம. ஆழி

[ஒருகா. ஆழி-வட்டம், வட்டவடிவமான தீக்குழி.]

ஆழி³ ஆ, பெ. (n.) 1. ஏமாற்று (கருநா), fraud, deceit. 2. விடாப்பிடித்தனம்; naughtiness. 3 உளவு, (இரகசியம்); secret

க. ஆழி

[ஆல் + ஆழி = ஆழ்ந்த அவலது மறைவான உள்நோக்கம், ஏமாற்று, உளவு, விடாப்பிடித்தனம்.]

ஆழி⁴ ஆ, பெ. (n.) குன்றி (பச்சு.); crab's eye, red

[ஆழி⁴ + ஆழி⁵]

ஆழிக்கொடி ஆ-k-kodi, பெ (n) பவளம் (யாழ் அக), coral

[ஆழி + கொடி - ஆழிக்கொடி = கடலில் கொடிபோல் படரும் பவளம்.]

ஆழிச்சுழி ஆ-c-cuzi, பெ. (n.) காலிலும் கைலிலும் அரிதாகக் காணப்படும் சக்கர வடிவமுடைய சுழி; wheel shaped lines in the palm of hands or legs.

ஆழிசங்கம் ஆ sangam, பெ (n) (ஒகம்), ஆதனுக்கு (ஆன்மா) ஏறப்பட்ட ஐந்திலைகளுள் ஒன்றானதும், நானைச் சுற்றிலும் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகமுடையமையும்கிய கருத்தி நிலை; (Yoga) one of the five states of the soul, i.e., deep sleep in yoga with total insensibility to surroundings. (சா. அக)

[ஒருகா. ஆழிசங்கம் = அலைவடவில் அரைவற்று உள்ளதற்கும் சங்கு போன்ற மணிநிலையைக் குறித்ததாகலாம்.]

ஆழித்தீ ஆ-4-ஈ, பெ. (n.) வடவையனல்; submarine fire, aurora borealis

[ஆழி + தீ]

ஆழித்தேர் ஆ-t-er, பெ. (n.) 1. வட்டக்காலாற் சிறந்த தேர்; car made strong by choice wheels. (புறப் பெண்.). 2. சக்கரப்படை வடிவிலமைந்த திருவாரந்தேர்; temple car at Tiruvārūr, as shaped like a discus. "ஆழித்தோவித்தகளை" (தேவா. 699.7).

[ஆழி + தேர்.]

ஆழிதிருத்தா-தல் ஆtiruttu-. 15 செ. கு வி (vi) கடலிழைத்தல்; to draw on sand a circle of loops for divination about the safe return of ones husband "ஆழிதிருத்திச் சுழிக்கணக் கோதி" (திருக்கோர் 186).

[ஆழி + திருத்தா]

ஆழிதொட்பார் ௮:1037, பெ. (n.) ஏனாதிமோதிரம அணிந்த படைத்தலைவர்; general of an army, as one wearing the ring on his finger ௮:1037 (சீவக. 2:167).

[ஆழி = மோதிரம். தொடர்தல் = அணிதல்.]

ஆழிமுறை ௮:1 nurai, பெ. (n.) கடல் நுரை; sea-froth.

[ஆழி + முறை]

ஆழிமால்வரை ௮:1 nāivārai, பெ. (n.) (தொடரம்) சக்கர வாள மலைத்தொடர், (myth.) range of mountains believed to be encircling the orb of the earth. "ஆழிமால்வரைக் கப்பறம் புசினும்" (புறந. ஆசிரிய மாலை)

[ஆழி + மால் + வரை. மால் = பெரிய. வரை = மலைத்தொடர்]

கடலுக்கு அப்பால் உலகத்தைச் சுற்றிலும் நெடிய மலைத் தொடராக இருப்பதாகக் கருதி சக்கரவாளகிரி என வட மொழியாளர் புனைந்த தொன்மக் (புராண) கதைப்பய் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டது. இச்சொல் பழந்தமிழர் உலகம் உருளாடா என அறிந்திருந்தாலும் ஞாலமுதல் சுற்றுக் கடலோடிகளாக the first circum navigators of the World) விளங்கியதாலும் அவர்க் கிது உடன்பட்டனர்.

ஆழிமுரசோன் ௮:1 murasōn, பெ (n) காமன், மணமதன் (குடா.) (cuped) Kāmā, for his drum is the sea.

[ஆழிமுரசோன் = கடலையே தன் முரசாகக் கொண்டவர், காமன்]

ஆழிமுலை ௮:1 mūlam, பெ. (n) ஒருவகை மூலநோய், இது, நீண்ட வன்சிக் கிறழ்கைப் போல நிமிர்ந்து, சீமும் குருதியும் ஒழுக்கி ஒரே முனைமாகக் காணப்படும்; (பூ.கி 800), form of piles in which the enlarged veins in the mucous lining of the rectum push the membrane to such an extent as to assume the shape of a long root. It is accompanied by a purulent discharge (சா.அ.க.)

[ஒருகா. ஆழிமுலை = ஆழந்த அல்லது நனகு முற்றிப்போன மூலநோய்.]

ஆழிமுறையாய் ௮:1 mūlai-yāy, கு வி எ (adv) மிக விரைவாக, அதிக வேகமாய்; with great speed. "தடை யற்றால் ஆழிமுறையாய்ச் செல்லத் தட்பில் மலையிறே" (திவ் திருநெடுந். 19 விவா)

[ஆழிமுறை - எதுகை குறித்த மரபிணை மொழி. ஆழி - சக்கரம், சக்கரச் சுழற்சி போன்ற வேகம்.]

ஆழியகடல்விழுது ௮:1 yāka dal viṭudu, பெ (n) கடலின் பேராழத்தை அறிய உதவுங் கவிறு; deep-sea lead-line (A.Navi.71).

[ஆழி + அ (உடைமையுறித்த ஆறன் உருபு) + கடல் + விழுது (விழுதுபோல் கடலின் இறங்கும் கவிறு).]

ஆழியளித்தோன் ௮:1 yāyān, பெ (n) சிவன். Siva

[ஆழி + (அளித்தவர்) → அளித்தோன். விவபெருமான் கண்ணனுக்கு ஆழிப்படை (சக்கர ஆய்தம்) செய்துதான் எனனும் தொன்மக் கதை தழுவிய மொழி.

ஆழியன் ௮:1 yāyan, பெ. (n.) வருணன்; Varuna, the sea-god

[ஆழி → ஆழியன் = கடல் தெய்வமாயி வருணன் எனப்படும் வாரணன்]

ஆழியான் ௮:1 yāyan, பெ. (n.) 1. திருமால்; Vṛṣṇu, as wielding the discus. "ஆழியானென்று மாழமோழையிற் பாய்ச்சி" (திவ் பெரியாழ். 3:7,4). 2. அரசன், king, emperor. 3. வருணன்; Varuna, the sea-god 4. ஏமாற்றுடவன், cheat.

ம. ஆழியான்

[ஆழி - ஆன் (ஆயா.அறு). சக்கரப்படைமுடைய மால் திருமாலையும் ஆட்சிச் சக்கரமுடையவன் என்பதால் அரசனையும், கடல் தெய்வமாக வழிபடப்படுவதால் வருணனையும், வளைவு, சுழிப்பு, குழ்ச்சி எனவும் 'ஆழி' பொருள் தந்ததால் குழ்ச்சி செயல் ஏமாற்றுக்காரனையும் இச்சொல் குறித்தது]

ஆழிவிழைந்தல் ௮:1 viṭai, 4. செருவி (v.i.) கடலிழைத்தல்; to draw on sand a circle of loops for divination about the safe return of one's husband (சீவக. 1037). "வெண்முத்த வாழ்நணல்மேலன்றாய் கணியிழை யாளாயிழைத்தாளே" (சீவக. குணமா. 187)

மறுவ ஆழிவிழைந்தல், கடலிழைத்தல்.

[ஆழி + இழை. ஆழி = வட்டம். இழைத்தல் = செய்தல். உண்டாகப் பாற்க்காமல் விரவினால் நிலத்தில் சுழிக்கும் சுழி வட்டமாகப் பொருந்துமானால் தலைவனோடு சேர்தல் இயலும் என்று அறிதற்கான பழங்காலப் பெயர்ப்பின் நம்பிக்கை.]

ஆழிரேகை ௮:1 rēgai, பெ. (n.) ஆழிக்கறி பார்க்க; sea ௮:1-c-vai]

ஆழிவலியான்மணி ௮:1 vāliyān māni, பெ. (n.) விளகு (தைலவ கைல. 135), common pepper. "சோடசத் தொன்றாக் காழிவலியான் மணி பிளவு" (தைலவ கைல. 135)

[ஒருகா. ஆழி + வலியான் + மணி. உருண்டதும் நோய் தடுத்தது நலஞ்சேர்க்கும் வலிவெடயதும் ஆகிய சிறிய மணி போன்ற வடிவின் து.]

ஆழிவிந்து ௮:1 viṇṭu, பெ. (n) முத்த, (வின), as the seed of the sea.

[ஆழி + கடல். ஆழி + விந்து]

ஆழிவீரல் *ai-viral*, பெ. (n.) மோதிர வீரல்; ring finger.

[ஆழி + வீரல்.]

ஆழ்-நல் *ai-2 செ கு.வி.* (v.t.) 1. அழுந்தல், to be immersed, absorbed. 2. தாழ்த்தல்; to be lowered "சொல்லருமிறவியட்டுள்பத் தாழுவாள்" (கந்தப காசிபு. 21). 3. முழுகுதல், to sink, dive

[ஆழ் + ஆழ்]

ஆழும்பாழும் *aium-paium-ay*, கு வி.வ. (adv.) 1. வீணாக; in vain, uselessly. 2. சீரகேடாய், in a ruined condition, wastefully

[ஆழும் பாழும் + ஆவ். எதுகை குறித்த மரபினைச் சொல். ஆழ்தல் = முழுகுதல், பாழ்படுதல்.]

ஆள்¹-தல் *ai*, 10 செ குன்றாவி (v.t.) 1. கைக் கொள்ளுதல்; to hold, maintain, "நானாள்பவள்" (குறள், 1017). 2. கையாளுதல்; to handle or make use of, எடுத்தாளாத பொருள் உதவாது (உ.வ) 3 வழங்குதல்; to use a word in a particular sense and so give currency to it, to apply; சான்றோரால் ஆள்ப்பட்ட சொல் (உ.வ.) 4. ஆட்கொள்ளுதல், to take charge of, cherish, give shelter to, "ஆள்கின்றா னாழிவாள்" (திவ், திருவாய், 10, 4 3). 5. ஆட்கி யாளுதல்; to control, manage as a household 6. ஆரசு செய்தல்; to rule, reign over, govern. 'வைய மெல்லாம் அரசாகி முள்ளாண்டவரே" (திவ் பெரியதி 6, 2 5)

ம., க. ஆள், தெ. எது. கோத. ஆண், தூ. ஒன்.

து. ஆருளி, குட. ஆள்.

[ஆழிதல் = ஒவித்தல், ஆடுதல், வினையாற்றல். ஆல் = ஆள் = வினையாற்றுதல், செயற்படுதல், உற்றுதல், சுற்றறுதல், ஆட்கியாளுதல்.]

ஆள்² *ai*, பெ. (n.) 1. திறனாளர்; stewart, capable man, manly person. "ஆளல்லான் செல்வக் குடியட் பிறந்தலும்" (திரிக. 7). 2. ஆண்மகன், man, "நல்லா ளிலாத குடி" (குறள், 1030). 3. கணவன்; husband "ஆளில்வாத மங்கைக்கழகு" (வாக்குண். 3). 4. வீரன்; warrior, "பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க ஆடினறிந்து" (பு.பெ. 2.7) 5. காலாள்; artillery man soldier, swordsman. "ஆள் வெள்ளம் போகவும் போகான்" (பு.பெ. 7, 13). 6. ஊழியன், servant, slave, labourer. "ஏதிலார்க் காளாய்" (நாலடி. 122). 7. ஆட்டெய்கை; serving as a slave. "ஆளரிக்கு மரி தாய்" (திருக்கோ. 225). 8. தொண்டன்; devotee "நின்னாளாளார்க் குணனாரந்த வாரமுதே"

(திருவாச. 38, 2). 9. வளந்த ஆள்; person, adult, sturdy fellow. அந்தப் பையனும் பெண்ணும் இப்போது ஆளாய் விட்டார்கள் (உ.வ.). 10. ஆள மட்டம், man a height as a standard measure அந்தக் கேணி எத்தனை ஆளமும்? (உ.வ.). 11 பொறுப்பாளி, person responsible for something, an agent அதற்குநான் ஆளம் (உ.வ.). 12. மாந்தன், man, person, individual. அந்த வீட்டில் ஆளே இல்லை (உ.வ.)

ம., க. ஆள்; து. ஆளு. கோத. ஆண்,

துட. ஒன், குட. ஆளி, குரு. ஆல், குரு. ஆள் (பெண்).

L. Aner; Aust. Alua; Skt. all (mand);

Heb. Adam, GK. Andros

[ஆல் = ஆள் = வினையாற்றுவவர், செயல் திறமோர்]

முதலில் வினையாற்றலைக் குறித்த ஆள் என்னும் முதலிலைத் தொழிற்பெயர் வினையாற்றலில் வல்ல திறமோனையும், ஒரு குறிப்பிட்ட வினையின்கண், அவ் வினை வல்ல தொழிலாளர் பலரையும், நாளைடவில் ஒவ்வொருவரையும் ஏதேனும் ஒரு வினையினையினும் தோச்சி புண்டாம் உருதி மாந்தரணவரையும் குறித்த உயர்நிலை இடபாற் பெய்தல் சொல்லைய வழக்களாற்றிது.

ஆள், முதலில் செய்தற்பொருள் வினைச் சொல்லாகவே குமரிநாட்டுத் தமிழில் வழங்கியதாகல் வேண்டும் என்பதற்குச் சான்றான இத்த வினை மகாமே மூனெழுத்து பெறு. பெற்று (ஆள் → மாள்) மாள் → மாடு (செய்) எனக் கள்ளாத்திலும், ஆள் → மாள் → மன் (செய்) எனத் துணுவெழியிலும் வழங்கி வருகிறது. பெய்ச் சொல்லானபோது இருபாற்பெய்தலின நீங்கி பெண்பாற் பெயராகத் தெலுங்கிலும் வடமொழியிலும் குருக்கத்திலும் திரைபெயிலும் ஏனை உலகமொழிகளில் ஆண்பாற் பெயராகவே ஆட்சி பெற்றுள்ளது.

மேலைப்பாறிய மொழிகளில் Alan, Alaric, Allison, Albert என இயற்பெயர் முதலிலையாகவும், Adam என எகரேற்ற உகரேற்றாகத் திரிந்த திரிபாகவும், இந்தி உருது போன்றவற்றில் ஆதமி (மாந்தன்) எனத் தலாமெய்று பெற்றும் வழங்கி வருகின்றது.

சே. மரபினர் ஆதன் (தலைவன்) என்ப பெற்ற மரபு பெயரும், ஆள் → ஆடன் → ஆதன் என்னும் வழறிலைத் திரிப்பாற்றுபட்டதாதலின் எழுவாய் மொழிகளில் ஆடவனைக் குறித்த Adam எனஎனும் சொல் குமரித்தமிழின் பவல் ஆகலைய

ஆள்³ *ai*, பெ. (n) 1. பெண்; female. 2. மனைவி wife,

தெ. ஆள், குரு. ஆள்.

[ஆள் = ஆண்படுபவர்]

ஆள்⁴ இ. இடை. (part.) 1. பெண்பாற் பெயர்; noun ending of the third pers. fem. sing. as in இல்லாளர். 2. பெண்பால் வினைமுற்றீறு; verb ending of the third pers. fem. sing. as in வந்தாள்.

க. ஆளு

ஆள் = இருபாற் பொதுமையின் நீங்கிப் பெண்பாற் குறித்த பெயர், 'ஆள்' என்றும் பெண்பாற் பெயர் சொல்லாவி, தாளையில் பெண்பாற் குறித்த வினையறும் பெயர்நாம் ஆயிற்று.

ஆள்⁵ இ. பெ. (n) இருபாற் பொதுப்பெயர்; common noun for masculine and feminine.

ஆள்காட்டி இ-காட்டி, பெ. (n) மாந்தரைக் கண்டவுடன் கூச்சலிடுங் குருவி, ஆற்றோரங்களில் காணப்படும், மல்லாந்து படுத்துக் காலையுயர்த்திக் கொண்டு தூங்கும் இயல்புள்ளது; (man + pointer), red wattled lapwing, sand piper.. It is so called from its screeching at the approach of man by night and is very numerous on sandy banks and shores of rivers. It is said to sleep on its back with its legs turned upwards the sky as if to protect itself from the falling sky (சா அக.).

ம. ஆள்காட்டி.

மறுவ ஆள்காட்டி, ஆள்காட்டி

[ஆள் + காட்டி = ஆள்காட்டிக் கொடுக்கும் இயல்புள்ள பறவை.]

ஆள்காட்டி வேலை இ-காட்டி-வேலை, பெ. (n) ஏமாற்று வேலை (மதி.கள.11, 72); betrayal, double-crossing, duplicity

ஆள்கை இரகல், பெ. (n.) ஆளுதல்; governing, rule. "பயங்காயிற் தென்னையாள் கைக்கு" (மரு தி 22). (த.சொ. ஆக.).

க. ஆள்கை, ஆள்கை, ஆள்கை.

[ஆள் + ஆள்கை]

ஆள்கையிடு இ-ஆள்கை, பெ. (n.) தொட்டாற்சொடுக்கி, touch-me-not plant.

மறுவ, தொட்டால் வளடி, தொட்டாற்சொடுக்கி, தொட்டால் சிணங்கி, ஆள், ஆள்வளங்கி

[ஆள் + கையிடு. கையிடுதல் = வாடுதல், கருங்குதல் ஆள் கையிடு என்னும் சொல் 'ஆள்' எனக் குறுகியும் வழங்கும்.]

ஆள்சொக்கு-தல் இ-ஓக்கு-, 15 செ.கு வி. (v.) 1 தாங்குதல், to sleep. 2. மயக்கம் ஆடைதல், to become unconscious, be asnaared.

[ஆள் + சொக்கு]

ஆள்தள்ளுதல் இ-தாறு -, 5 செ.குண்டாவி. (v.) குறிப்பிட்ட தோரிடஞ்சென்று செய்தி சொல்லி வருவாரை வேண்டியவரை அவிடத்திற்கு அனுப்பதல்; to send a messenger. (முகவை. பீன்)

[ஆள் + தள்ளு.]

ஆள்திட்டம் இ-திட்டம், பெ. (n.) 1. ஓர் ஆளுக்குரிய அளவு; quantity that is required or fixed for an adult 2. ஒருவரை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்ள உதவும் உறுப்பு அடையாளம், features for recognizing a person.

[ஆள் + திட்டம் திட்டம் = அளவு, அறிகுறி.]

ஆள்தூண்டியல் இ-தூண்டி-viral, பெ. (n) கட்டுவிரல், fore-finger.

[ஆள் + தூண்டி + விரல் தூண்டல் = கட்டிக் காட்டுதல்.]

ஓர் ஆளையே ஒரு பொருளையே கட்டிக் காட்டுவதற்கு உதவுதல் இதற்கு இப்பெயர் அமைந்தது.

ஆள்நெல்லு இ-நெல்லு, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.V 155) tax

[ஆள் + நெல்லு]

ஆள்பிடியன் இ-பிடியன், பெ (n) ஆள்பிடியன் பார்க்க, see இபிடியன்

ம. ஆள்பிடியன்

ஆள்மட்டச்சுவர் இ-மாட்டா-சுவர், பெ (n.) 1 ஆளுயரமுள்ள மதிகுவர் (இ.வ) compound wall of a man's height (Loc.). 2. கைப்பிடிச் சுவர் (இ.வ), parapet.

[ஆள் + மட்டம் + சுவர். மட்டம் = அளவு, உயரம்.]

ஆள்மட்டம் இ-மாட்டம், பெ. (n.) ஒரு மாந்தனின் உயர் அளவு, man's height, as a measure for reckoning the depth of water or height of walls, trees, etc கிணத்தின் ஆழம் மூன்று ஆள்மட்டம் இருக்கற்பு (உ.வ)

க. ஆளுமட்ட

[ஆள் + மட்டம்.]

ஆன்மறித்தான்பூல் *aj-naryāṅgū-pūl*, பெ. (n) இரா வணன் யீசைப்பூல்; a kind of grass resembling Ravana's whiskers, found on the sea-shore (சா.அக.).

[ஆள் + மறித்தான + பூல். ஆன்மறித்தல் = திருக்கிடச் செய்தல், அச்சுறுத்தல், வடிவமைப்பில் பெரிதாவிருத்தல்.]

ஆன்மகாணம் *aj-māṅgānam* பெ. (n) மக்களின் திரள கூட்டம், இனத்தார் அல்லது நட்பினர் கும்பு (கும்பல்); dependants, persons at one's command. அவனுக்கு ஆன்மகாணம் அதிகம் (இ.வ.). 2. அலுவலகத்திலுள்ளவர்க் கூட்டம்; personnel of an office or establishment. 3. கூலியாட்கள் வேலை செய்யுமிடம்; group of workers, labourers (ஆ.அக.)

ம. ஆன்மகாணம்

[ஆள் + மாகாணம். மாகாணம் = பெரிது, அதிகம். மா + கணம் = மாக்கணம் → மாக்காணம் → மாகாணம்.]

ஆன்மாறாட்டம் *aj-māṅgāṭṭam*, பெ. (n) ஒருவன் தனனை வெற்றாளாகக் காட்டி ஏமாற்றுதல்; personation.

ம. ஆன்மாறாட்டம்.

[ஆள் + மாறாட்டம்.]

ஆன்மிரட்டி *aj-mirattai*, பெ. (n) மந்திரிந்து மை செய். வேர் பயன்படுத்தும் ஒரு மூலிகை; plant used in magic for preparing collyrium. (சா.அக.)

[ஆள் + மிரட்டி. மிரட்டு + டி - மிரட்டி = அச்சுறுத்துவது, அடக்குவது, தன்வயப்படுத்துவது.]

ஆன்வணங்கி *aj-vanangi*, பெ. (n) 1. அரசமரம்; peepul tree. 2. தொடடாற்சருங்கி; touch-me-not-plant. 3. கல்லத்தி; stone-flg. 4. மலைச்சுருக்கரைவள்ளி; mountain sweet potato. (சா.அக.) 5. மாமரம்; mango. 6. ஆத்தி; common mountain ebony. (செ.அக.). 7. கல்லத்தி (த.செ.அக.); stone flg. 8. வேப்பமரம், neem tree. (கதி.அக.).

[ஆள் + வணங்கி.]

ஆன்வாரி *aj-vāri*, பெ. (n) தலைவரி; pool-tax (ns.).

ஆன்வள்ளிக்கிழங்கு *aj-vāṅṅi-k-kizhangu*, பெ. (n) மர வள்ளிக்கி கிழங்கு; root of cassava plant, wild yam,

இது தென்னிந்தியாவில் பெருதுவாக எங்கும் பயிச்சுக்கட படும் திருவளத்தடித்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் இதுபோன்ற நச்சுத் தள்ளையை நீக்கிய மாவக்கு 'டாடிபோகா' என்று பெயர் குழந்தைகள், நேரலாளர், வலிவற்றோர் ஆகியோர்க்கு இம் மானினைக் கஞ்சிகாய்ச்சிகித் தருவர். கொடியுளம், சிவந்திமுதலிய

புண்களுக்கு இதன் வேப்பட்டை மேற்பூச்சு மருந்தாகப் பயன்படும்.

தென்னமெரிக்காவிலுள்ள செவெறித்தியர். இக் கிழங்கு இயுள்ள நச்சுநீரை (hydrocyanic acid) வுக்கெடுத்தும் அம்பின் நுளியில் உடவநற்குரிய கொடிய நஞ்சை (maudian poison) உண்டாக்குகின்றனர் (சா.அக.)

[ஆழுவள்ளி → ஆள்வள்ளி + கிழங்கு.]

ஆன்வடைத்தட்டி *aj-vāṅṅai* -1-*ṅṅai*, பெ. (n) நோக்கு நோக்கி; a plant (unidentified) (சா.அக.).

[ஒருகா. ஆள்வாடையை உணர்ந்து கொள்வது அல்லது ஆள்வாடையால் படுவதால் வாடிப்போவதாக இருக்கலாம்.]

ஆன்வார் *aj-vār*, பெ. (n) கடவுள்; deity as supreme ruler. 'திருத்தீக்காலி ஆன்வார் கூத்தப்பெருமான் அடிகளுக்கும்' (S.I. II, 103)

[ஆள் → ஆள்வார் = எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆளுங் கடவுள்.]

ஆன்வாரம்¹ *aj-vāram*, பெ. (n) பண்ணையில் பணி யாற்றிய குடும்ப உறுப்பினர்களின் எண்ணிக் கைக்கு ஏற்ப அக்குடும்பத்தலைவனால் பண்ணை யானுக்குத் தரும் வாரம் அல்லது பங்கு (இ.வ.); system of crop-sharing in which the tenant's portion is determined by the number of labourers employed from his family (Loc.).

க. ஆளிவாறு (ஒருவகை வரி)

[ஆள் + வாரம்.]

ஆன்வாரம்² *aj-vāram*, பெ. (n) தட்டை முதலியன அடுக்கிய படப்பில் பொதியமையும் பகுதியின இருபக்கத்திலும் உள்ள இடம் (முக்கவை), path between two stacks of hay

[ஆள் + வாரம்.]

ஆன்வாரி *aj-vāri*, பெ. (n) ஆளோடி; paved passage on the inner side of the parapet of a tank "தீர்த்தக்கரை மதிலும் மண்டபமும் மன்னுபுடை சுற்று மார் வாரியுடன்" (பூவண.உலா. 101)

க. ஆள்வேரி, ஆளுவேரி (கோட்டைக்கரை)

[ஆள் + வாரி (வா → வகு) - வாரி.]

ஆன்வாரிதி *aj-vāriti*, பெ. (n) அரசமரம், peepul tree

[ஆள்வார் → ஆள்வாரிதி. ஆள்வார் → ஆளுகின்ற அரசர். அரசமரம் என்பதற்குக் குறிப்பான வேறு பெயராக நாட்டு மருத்துவரும் கித்தரும் கையாண்ட குழைக்கரு திச்சொடல்.]

செடி செடி மரம் மூதலியவற்றுக்கும் இன்றியமையாத மூலிகைகளுக்கும் இத்தகு வேறு பெயர்கள் பல வழங்குவதைக் கண்டோம்.

ஆர்வாரிதிலம் வெர்ரிளம், பெ. (n.) கோட்டையுள் மறிப்புறமாக ஆள் சுற்றி வருவதற்குரியவழி (பிங்), paved passage along the walls within a fortification.

[ஆர்வாரி + திலம். ஆர்வாரி = ஆள் வருவதற்குரிய வழி. ஒரோ: வாரிப்புறம் போக்கு = மக்கள் வருவதற்குரிய அல்லது போக்கு வரத்துக்குரிய புறம்போக்கு திலம்.]

ஆர்வாரிள்ளமாடு வெர்ரிளமாடு, பெ. (n.) 1 கோயில் மாடு (விண்.); cow or bull belonging to a temple. 2. கட்டினறி மேய்ந்து திரியும் பட்டி மாடு; straying cattle.

[ஆர்வாரி + இல்லா + மாடு. ஆர்வாரி = மேய்ப்பவர.]

ஆர்வாரிலி மாடு வெர்ரிளமாடு, பெ. (n.) பட்டிமாடு, straying cattle. "ஆர்வாரிலி மாடாவேனோ" (திருவாச. 2.17)

[ஆர்வாரி + இவி. + மாடு. இவி = இவி = இல்லாத.]

ஆர்வாரிலி மாடு பாக்க, See வெர்ரிளமாடு

ஆர்விட்டுப்போ-தல் வெர்ரிள-தல், 8 செ. கு. வி. (v.) உடம்பு இளைத்தல்; become weak and lean. போன மாதம் பாத்ததைவிட இப்பொழுது மிகவும் ஆர்விட்டுப் போய்விட்டாள் (உ.வ.)

[ஆர் + விட்டு + போ.]

ஆர்விடு-தல் வெர்ரிள-தல், 20 செ. கு. வி. (v.) ஆள் வாரிலாகச் செய்தி அனுப்புதல்; (செ. 1. அ.வ.) to send a person, as a messenger.

[ஆர் + விடு.]

ஆர்விழுவடி வெர்ரிளடி, பெ. (n) நீண்ட அங்கி (கதி. அ.க.); long gown.

[ஆர் + விழுவடி.]

ஆர்வினை வெர்ரிளம், பெ. (n.) 1. முயற்சி, manly effort எழுச்சி. (குறள். 6.18). 2. ஊக்கம், enthusiasm. 3. துணிவு; courage 4. பணிவிடை; serving to the needs. "சுந்தர விடங்கன்தனைனை ஆர்வினை யன்பும் தானும் வைகலும் அடைந்து நடிந்து" (திருவினை: அங்கம். 3.).

[ஆர் + வினை. ஆர் = ஆர்வம். வினை = செயல். ஆர்வினை = ஆர்வம் செயல், முயற்சி, ஊக்கம்.]

ஆர்வினைபுடைமை வெர்ரிளம் - y - படமை, பெ. (n.) இடைவிடாத மெய்ம் முயற்சி வுடையவனாதல்; tireless effort. (குறள். அதி. 62)

[ஆர் + வினை + உடைமை.]

ஆர்வினை வேர்வி வெர்ரிளம் வெர்ரி, பெ. (n) நிரந்தர புறந்தருதல் (பதிற்றுப். 2.1, 13, உரை); hospitality to guests held to be as meritorious as a sacrifice

[ஆர்வினை + வேர்வி.]

ஆர்வடி வெர்ரி, பெ. (n.) ஆளுதல்; ruling. "அவளினி திருந்திய வேடுகாளினிடம்" (கம்பர. நகர. 5).

க. ஆர்வடி, ஆளுதல்.

[ஆர் + வடி.]

ஆளகம் வெர்ரிளம், பெ. (n.) 1. கரைக்காய் (மலை.); calabash, bottle gourd. 2. கரைக்கொடி; bottle gourd creeper. (சா. அ.க.)

தெ. ஆளகம், ஆளகம்

[ஆர் + அகம் - ஆளகம் → ஆளகம். ஆர் = நீர் ஆளகம் = நீர்சேரப்புகிறது. ஒரோ. கரை = சேரப்புகிறது, நீர்ப்பொருள் சேர்த்துப் பருகிறது.]

ஆளமுமை வெர்ரிளம், பெ. (n) அடிமை, நிலைத்த பணியாளன்; slave, permanent servant. "ஆதியிற செய்தவ முண்டில்லை யென்பதற் காளமுமைய சாட்சியம்" (அறப. சத 52)

ம. ஆளமுயான்

[ஆர் + அடிமை.]

ஆளமுயான் வெர்ரிளம், பெ. (n) ஆளமுமை பாக்க; see aladimai

[ஆர் + அடிமுயான்]

ஆளந்தி வெர்ரிளம், பெ. (n) (இசை.) பண்ணிசைக்கும் போது மூலாதாரம் தொடங்கி வருமெழுத்தின ஓசை; improvised introduction to a melody. (சிலப் 3, 26, உரை) (சு.த.).

க. ஆளந்தி (பாடுதல்)

[ஆளம் + ஆளந்தி = ஒரு பண்ணை ஆண்டு பாடுவது. ஆளம் = பாடிப்பாடிப் பழிப பண்படுத்திக் கொள்ளுதல், ஆளந்தி = பாடிப்பழி இனிமை யிருக்கக்கப்பட்ட ஓசையழகு.]

இது அச்சு பாரண என்று இருவகையாகும். அச்சுக்க எழுவாய் குறியெழுத்து, பாரணக்கு எழுவாய் பெட்டெழுத்து. அச்சு நடித்தது நிகழும். பாரண சுத்தது நிகழும். ஆளந்தி செய்யுட்குத் தெள்ளா என்றும், தெள்ளா என்று இருண்ட கையும் கூட்டித் தெள்ளாதெள்ளா என்று. பாடிப்படு:

இவையாம் காட்டாளத்தி, திறவாளத்தி, பன்னாளத்தி என மூன்று வகையுடும். இவற்றுள் காட்டாளத்தி அச்சுடன் நிகழும் திறவாளத்தி நிறம குலையாமல் பாரணையுடன் நிகழும். பன்னாளத்தி பன்னாளமே கருதி வைக்கப்படும். பின்னும் மற்றொரு வகைக் குற்றமுற்றதாலும் நெட்டெழுத்தாலும் ஆளத்தி செய்யப்படும், மற்றும் பெய்பெயுத்துப் பதினெட்டினுள்ளும் மல்பம் தம்மதி தவ்வம் என மூன்று எழுத்துகளுக்கும் இன்னமுள்ள மற்றுற எழுத்துகள் ஆளத்திக்கு வாய்பெறா. இவற்றுள் மல்பினும் தாய்வம் (கந்தம்)க்கு உரித்து. தம்மதினம் சாளத்திற்கு உரித்து தம்மதினம் தவிற்றற்கு உரித்து இங்ஙனம் மூலாதாரம் தொடங்கி எழுத்தின் ஓசை (நாதம்) ஆளத்தியாய் பின்னர்ப்பல என்றும் பன் என்றும் பெய்யும். பல இயற் பக்களுடன் திறந்ததை இரைத்தலால் இரை என்ற பெயராம்.

பெருந்தளம் எட்டிலுள் செய்வு (கிரியை)கள் எட்டாலும் பண்ணப்படுதலால் பன்னன்னளம் பெயராயிற்று. பெருந்தளம் எட்டாவன, நெடுசு, யிட்டு, தா, முக்கு, அண்ணாக்கு, உட்டு, பம், தலை, எம்பமல. செய்வுகள் (கிரியை) எட்டாவன, எடுத்தல், படுத்தல், தவிதல், கம்பிதல், குழல், ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்பவைகளாம்.

"மகரத்தி னொற்றுச் சருதி விவம்
பகருங் குதினெழுல் பாரித்து - நிகரிலாத்
தெள்ளா தெனசெவென்று பாடுவீர வளர்த்தி
மள்ளாவிச் சொல்லென் வகை"

முதல் பாடுமிடத்து மகரத்தின் ஒற்றாலே ஓசை (நாதம்) எய்யப் படுக்கும் (உச்சரிக்கும்) ங்யபகரில் பாரித்து முற்கூறிய ஓசை (நாதம்) வினைக் கொழில் செய்யுமிடத்துக் குற்றமுற்றதாலும் நெட்டெழுத்தாலும் செய்யப்படும் (சிலப்) (அ.பி.சு.)

ஆளம் āḷam, பெ. (n.) ஆளத்தி (ஆலாபணம்), elaboration of a verse. "வணங்குணங்கள் ஆளம் வைக்கும் அரங்கமே" (திவ். பெரியாறு 4,86)

[ஆல் - ஆலம் - ஆளம்.]

ஆளமூசி āḷamaṅci, பெ. (n.) கூலியின்றிச் செய்யும் கட்டாய வேலை (S.I.L.103); forced labour, gratuitous supply of labourers.

[அமைந்த ஆள் -> அமந்தியான் -> ஆளமந்தி. காலாய்-வாய்க்கால் என்றாற் போன்ற இவைக் கண்போலி. அமைந்த ஆள் = இன்ன பணி இல்லாமலாகச் செய்தாக வேண்டுமென்றும் கட்டாயத்திற்குட்பட்டவர். அமைதல் = கட்டுப்படல்.]

ஆளரவம் āḷaravam, பெ. (n.) மாந்தரின் நடமாட்டத்தால் உண்டாகும் ஓசை; noise of people moving about. "ஆளரவம் சற்றேயவந்தியியின்" (பத்ம தென்றல் விடு.122).

[ஆள் + அரவம்.]

ஆளரி āḷari, பெ. (n.) 1. ஆண் அரிமா (சிங்கம்) (யிங்.); lion, 2. நரவரி (நரசிம்மம்) யாகத் தோன்றிய

திருமால்; Venu in his incarnation of man-lion (திருக்கோ 225 உரை)

[ஆள் + அரி. அரி = அரிமா, சிங்கம்.]

ஆளம்¹ āḷam, பெ. (n.) 1. ஆளுதல்; ruling

[ஆள் + ஆல் (தொ.பொ.று).]

ஆளம்² āḷam, பெ. (n.) மீன்வகை; a kind of fish. "கோளையாள லொஞ்சான் பஞ்சான்" (குருகூர் பள்ளி, பக். 7)

[ஒருகா. ஆரால் -> ஆரல் -> ஆளம்.]

ஆளம்³ āḷam, பெ. (n.) கறையான்; white-ant

[ஆழல் -> ஆளம்.]

ஆழல் பாரக்க, 300 இல

ஆளவந்தார் āḷavandār, பெ. (n.) 1. ஒரு மாலிகக் குரவர் (வைணவ ஆசாரியர்); Vaiṣṇava Acarya in Srirangam who was the immediate predecessor of Pāṇḍiāya (அட்டம். 'சீரங்கநாய. உரை. 18). 2. தமிழ் குரானவாசிட்டு ஆசிரியர்; a Brahmin poet, author of the Tamil Nanavāṣittam

[உயீர்களை ஆளவந்த அருளாளனாயிடுறவைகள் என்று பொருள்படும் உட்கூட்டெயர், அத்தகு அருளாளராயின இடையார் இட்டுக் கொள்ளும் இயற்பெயராயிற்று.]

ஆளவந்தார் கலிவணம் 4017, தாது ஆண்டு 64 (ஆடி) மாதம் அழிவின (புதன்) கிழமை வீரநாராயணபுரத்தில் சுகரமுனிக்கும் அறங்கநாயகியம்மைக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். 'மக பாகிய மட்டின் மனாக்கள், ஆக்கியாழ்வான் என்பும் அள்ளமனைப் புலவனுக்குக் கபம் கட்டவேண்டுமென்று மக பாகிய மட்டருக்குத் திருமுகம் வந்தது கண்டு சினந்து தீரரை அனுப்பியதன் ஓசையிற் சென்று, அசைமதேவியாகிய திருவரவ கத்தமமையால் என்னை யானவந்தவர் எனப் புகழ் மட்டவர். ஆக்கியாழ்வானை வென்றதால் அரசனால் பாதி அரபை பெற்றவர் மணக்கால் நடவீக்குப்பின்வந்ததிருமாலிய ஆசாராக விளங்கியவர் (குரு பாயண)

குரானவாசிட்டுக்கதை தமிழிற் செய்யுளாகச் செய்த ஆளவந்தார் பன்னகூட்டிடு விளையுந் பிறந்த தமிழியல்வர் (அ.பி.சு.).

ஆளவந்தாரண்டான் āḷavandāraṅṅān, பெ. (n.) எழுபத்து நான்கு அரியணை யதிகருள் (சிம்மா சனாதிபதி) ஒருவர் (குரு பரம்பரை); one of the seventy four great men in the Vaiṣṇava religion.

[ஆளவந்தார் + ஆண்டான்.]

ஆளவந்தாரணர் āḷavandāraṅṅānar, பெ. (n.) திருவரங்கம் பெருமானாரையரின் வேறு பெயர், name of Tiruvāṅṅa-p-perumāṅṅārayar

[ஆளவந்தார் + ஆழ்வார்.]

ஆளறி-தல் **அளர்-2 செ.கு.வி. (vi)** ஆள் அடையாளம் அறிதல்; to identify.

[ஆள் + அறி.]

ஆளறி சான்று **அளர்சான்று**, பெ. (n.) ஆள் இன்னார் என்று காட்டும் சான்று; identification certificate

[ஆள் + அறி + சான்று.]

ஆளறிதல் **அளரிடல்**, தொ.பெ. (vbl.n) ஆளை அடையாளம் காட்டுதல்; identification.

[ஆள் + அறிதல்.]

ஆளறிஞர் **அளர்ஞர்**, பெ. (n) இவர் இன்னார் என்று அடையாளம் காட்டுபவர்; identifier.

[ஆள் + அறிஞர்]

ஆளறுதி **அளறுதி**, பெ. (n) தனிமை, solitude. "இக்காம நோய்க்குத் துணையாவதோர் ஆளறுதியிலே" (கவித்.144, உரை).

[ஆள் + அறுதி. அறுதி = அற்ற நிலை. ஆளறுதி = துணையாகும் ஆள் எவரும் இல்லாத நிலை, தனிமை.]

ஆளன்¹ **அளன்**, பெ. (n) 1 அடிமை, slave "ஆளராயத் தொழுவாரூ மமரர்கள்" (திவ். திருவாய். 9 3, 10). 2. சிறுநீரில் பரமபுரையாய் பாகவரிமை உள்ளவன்; proprietor of a hereditary share in a village (R.T.). 3. ஆளுபவன், அரசன்; ruler, king. 4. தலைவன், முதலாளி; chief, boss.

[ஆள் + ஆளன்.]

ஆளன்² - **அளன்** இடை. (part.) ஓர் ஆண்பாற் பெயர்; a nas. n. உயர். கண்ணாளன், மணாளன் (உ.வ.).

ம. ஆளன், க. ஆளம், ஆணம்

[ஆள் + ஆளன்.]

ஆளா(கு)-தல் **அளா(கு)**-, 9 செ கு வி (vi) 1 அடிமை யாதல், அடியவனாதல்; to become a servant or devotee. (திவ். பெரியதி. 11.7.9). 2. பெருமையடைதல்; become eminent, distinguished ஊரில் அவந்தான் ஆளாயுள்ளவர் (உ.வ.). 3. மகளிர் பருமையடைதல் attain puberty, used only with reference to girls. அந்தப் பெண் ஆளாகிவிட்டாள் (உ.வ.). 4 கட்டமைந்த உடலினனாதல்; attain well built body பையன் நல்ல ஆளாய்விட்டான் (உ.வ.)

[ஆள் + ஆகு + தல் - ஆளாகுதல் + ஆளாதல்.]

ஆளாங்கு **அளாங்கு**, பெ. (n.) ஆறங்கக் பாக்கக்; see **அளாங்கி**.

[ஆழங்கால் + ஆழாங்கு + ஆளாங்கு]

ஆளாபம் **அளாபம்**, பெ (n) ஆளத்தி, (ஆலாபனம்); improvised introduction of a melody. (சீவுக. 1959 உரை). ஆளத்தி பாக்கக்; See **அளாதி**.

ஆளாமை **அளாமை**, பெ. (n) ஆளமை பாக்கக், see **அளாமை** கதிரைநேற்பிள்ளை அகராதியில் ஆளாமை என்பதற்கு, கட்டுத்தறி, கலப்பை எனப் பொருள் வரைந்திருப்பது தவறு இது ஆளாமை என்றும் சொல்லை சிறழக்கொண்டுபதி பித்தநால் நேர்ந்த பிறழ்.

ஆளாமும் **அளாமும்**, பெ. (n.) ஓர் ஆள் அளவுள்ள ஆழும், depth equal to the height of a full-sized man. அந்தக் கிணறு எத்தனை ஆளாமும் (உ.வ.).

[ஆள் + ஆழும்.]

ஆளானம் **அளானம்**, பெ. (n.) 1 தூண் (பிங்.); pillar, column. 2 யானை கட்டுந்தறி; stake, post to which an elephant is tied. "இருகோட்டுக் குன்றங்கன்றி யானை மதிற பிணிப்புண்டு" (இராகு. குறை. 55) 3. கட்டுத்தறி; tying post. 4. கலப்பை; plough.

ம. ஆளானம்

[ஆள் + ஆலானம் + ஆளானம். ஆலுதல் சுற்றதல், சுற்றிககட்டுதல், பிரித்தல், இறுக்ககட்டுதல், கட்ட உதவுதல் கட்டுத்தறி, கயிற்றால் நுகத்தொடு பொருத்திக் கட்டக் கடிய கலப்பை.]

ஆளி¹ **அளி**, பெ (n) ஆளவோன், one who rules or controls "அரங்கமானி என்னாளி" (திவ். பெரிய 7 3 4)

[ஆள் + இ.]

ஆளி² **அளி**, இடை. (part) வில்லாளி, உழைப்பாளி, முதலாளி, தொழிலாளி, கொலையாளி (இ.வ.), sing. ending of rational nouns—denoting master or possessor of etc.

ம. ஆளி, க. ஆளு

[ஆள் + ஆளி.]

ஆளி³ **அளி**, பெ. (n.) யானையாளி, fabulous animal with a proboscis like an elephant. "ஆளி நனமானனந் குடைக் குருளை" (பொருந. 139). 2. அரிமா, lion "ஆளிக்கொடி யேந்திட தங்கை" (தனி கைப்பு நாட்டுப். 60). 3. அரிமா ஓரை (சிமமராசி); Leo 5th sign of the Zodiac. 4. யானை; elephant 5. தேள்; scorpion. (சீசநா.). 6. உயிப்பு, வாழ்வு, வலிமை (துளு); breath, life, strength

ம. ஆளி

[ஒருகா. அளளி + ஆளி = செறித்த வலிமைமடைய விலங்கு.]

ஆளி¹ ஐ, (n.) 1. தோழி (நாநாந்த்); female companion
2. மனைவி (ஆந்த்); wife.

ம., க., தெ. ஆளி, ஆ; குரு, கோண். ஆளி.

[ஆல் → ஆள் = ஆள்படுபவர், துணை
கொள்ளப்படுபவர் த. ஆளி > Skt ali.]

ஆளி⁵ ஐ, பெ. (n.) 1. தூயகருத்து, honest thought. 2.
ஒழுங்கு, வரிசை; row. 3. பாலம், bridge. 4. வரம்பு;
limit. 5. செய்கரை; bank of a river or the bound of a
lake.

ம. ஆளி.

[அளி → ஆளி.]

ஆளி⁶ ஐ, பெ. (n.) 1. சினதேசத்துச் செடி வகை;
linseed plant. 2. ஒருவகைக் கீரை; cress. 3. ஆளி
விதை; seed of common flax plant.

ஆளி⁷ ஐ, பெ. (n.) வைத்தூற்றி; funnel.

[நாளி → ஆளி, நாளி = உட்டுணையுடையது.]

ஆளி⁸ ஐ, பெ. (n.) 1. கிளிஞ்சில் போன்ற சிப்பி, oyster,
ostrea edulis. 2. உடம்பு கருப்பாயும் தலை கபில
நிறமாயிருக்கும் ஒருவகைக் கழுஞ்சு; tawny eagle.
It has a black body and a brown head and it subsists
on or by robbing other birds of prey. (சா அக.)

[ஆல் → ஆலி → ஆளி.]

ஆளி⁹ ஐ, பெ. (n.) 1. வழுக்கல் (நாமத்ப); alipperiness.
2. பயனின்மை; uselessness.

[ஆல் → ஆழி → ஆளி.]

ஆளி¹⁰ ஐ, பெ. (n) சிறுமூட்டை; bundle.

[அள்ளி → ஆளி]

ஆளி¹¹ ஐ, பெ. (n.) வண்டு; bee

ம. ஆளி

[ஆளி⁹ → ஆளி¹⁰]

ஆளி¹² ஐ, பெ. (n) உருப்படிவம் (மாதிரி), முன்
வரைவு; sample, model, pattern, (ஆந்த்).

[அளவு → ஆளி]

ஆளிட்டான் காக ஐritan kāk, பெ. (n.) பழைய
நாணயம்; ancient coin. (பன்னிடு 115).

[ஆளிட்டான் + காக.]

ஆளிடு-தல் ālidu-, 18 செ குணாவி (v.t) மாற்றாக
வேறொருவரை அமர்த்தல், to deputee as substitute
"யோக்கியராயிருப்பாரை ஆளிட்டு" (க.1.1. 254).

[ஆள் + ஐடு.]

ஆளிந்தம் ālindam, பெ (n.) திண்ணை, raised platform
in front of the house. (த. சொ. அக.)

ம. ஆளிந்தம்

[ஆளி⁵ → ஆளிந்தம்.]

ஆளிமுகன் ālimugan, பெ. (n) குரபதுமனுக்கு
உள்ளடங்கி இலங்கையின் சிறு பகுதிக்குத் தலை
வளான சிற்றரசன் (அபி சிற்); small chieftain of
Sri Lanka under the rule of Sūrapaduma.

[ஆளி போன்ற முகமுடையவன் என்றும் ஆசிரம
யாளி முகம் உடையவன் மிகுவலியன் என்றும் தொல்
கதை வழங்குகிறது.]

ஆளியூந்தி āli-yūndi, பெ. (n) அரிமா வின் மீதமந்த
காளி, Durga, riding on lion

[ஆளி + ஊர் தி.]

ஆளிவித்து ālivittu, பெ. (n.) ஆளிவிதை பாகக; see
alividal.

[ஆளி + வித்து]

ஆளிவிதை ālividal, பெ. (n.) சிறு சணல் வித்து
(பதாந்த 780). இது தொடக்கத்தில் சின
நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. கடுகுடன்
சேத்துக் குளிநகாலத்தில் பயிரிடப்படும். வெளியிய
மஞ்சள் நிறமுள்ள இதனை அகத்தி வித்துக்குப்
பசுரமாகப் பயன்படுத்துவர். எல்லா மருத்துவங்களும்
பயன்படுத்தும் இவ்வித்தினை அவிசி விதை
யென்றும், ஆழிவிதையென்றும் கூறுவர். கட்டி
களின்போல் களிபோல் கிணடி வைத்துக் கட்டுவர்.
இரும்பு, குருதிக்குதல், குளிர்வயிற்றுப் போக்கு
(சீதபேதி), நீங்குக்கு, அதிசாரம், வெள்ளை
முதலிய நோய்களுக்கு மருந்துகளுடன் கலந்து
குரணமாகத் தரப்படும். இதன் எண்ணெய்க்குப்
புண்ணாற்றும் குணமுண்டு; seed of common flax

plant. Formerly it was imported from China. It is cultivated with mustard plant in cold weather

The powdered seeds are used in the treatment of cough, dysentery, strangury, diarrhoea and other visceral obstructions. The oil extracted from the seeds is aperient and is used in the preparation of a liniment for burns (சா அக.).

[ஆளி + விதை. வித்து - விதை]

ஆளியிரை āivirai, பெ. (n.) ஆளியிரை பாரக்க; see āivirai.

[ஆளி⁵ + விதை → விரை. த-ர போவி. ஒ.நோ.]

ஆளு - தல் ālu-, 10 செ. குன்றாவி (v.1) ஆள்¹-தல் பாரக்க; see āl¹.

ஆளுகை ālugai, பெ. (n) ஆளுகை பாரக்க see ālugai

ஆளுங்கணத்தார் āluṅkaṅattar, பெ (n) ஊரச்சபை அதிகாரிகள் (IMP. TP. 725), executive members of the village assembly

[ஆளும் + கணம் + அத்து + ஆர்.]

ஆளுங்கணம் āluṅkaṅam, பெ. (n) ஊராட்சி புரியும் சபை (T.A.S.v.24); governing body, as of a village.

[ஆளும் + கணம்.]

ஆளுச்சுக்கு ālu-²carakku, பெ (n) 1. நெருப்பிற்கு நிலலாமல் புகைந்தோ ஆவியாகியோ எழும்பிப் போகும் சரக்கு; mineral substance which evaporates on being exposed to fire as fictitious cinnabar. 2 மருந்துச்சரக்கு; drugs. (சா.அக)

[ஆளும் + சரக்கு]

ஆளுடையதேயம் āludaiyatēyam, பெ. (n) திருஞான சம்பந்தர்; (IMP Tp.31); name of Saint Tiruñāṇasambandar

[ஆளுடைய + தேவர்.]

ஆளுடைய நம்பி āludaiyanambi, பெ.(n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்; Saint Sunderar. "ஆளுடைய நம்பி பூபுராணம் கேட்டருளா திக" (S.I.v.494)

[ஆளுடைய + நம்பி.ஆளுடைய = ஆடகொள்ளப் பட்ட.]

ஆளுடைய பிள்ளையார் āludaiya piṇṇaiyār, பெ. (n) திருஞானசம்பந்தர்; Tiruñāṇa Sambandar, as a ruling son of Śiva. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி

[ஆளுடைய + பிள்ளையார்.]

ஆளுடையவரசு āludaiyavarasu, பெ (n) திருநாவுக் கரசநாயனார்; Saṅt Tiruñāvukkarasu

[ஆளுடைய + அரசு.]

ஆளுடையன் āludaiyan, பெ. (n) 1. அடிமை கொண்டவன்; one who has accepted a person as servant. (திவ்.திருவாய் 5,1,10). "எழமை யாளுடையன் அன்பர் இதயதாம அரைகெள்லாம்' (திருவாதமந்.) 2 தலைவன், கடவுள், Lord, Supreme being. "ஆளுடையாத்திருவனேகை தங்கா பதமுடைய மகா தேவர்க்கு" (S.I.v.392)

[ஆள் + உடையான்.]

ஆளுயரம் āluyaram, பெ.(n.) ஓராள் உயரமுள்ள அளவு man's height, asameasure இந்தமரம் இரண்டாளுயரம் இருக்கும்.

[ஆள் + உயரம்.]

ஆளுழத்துச்சேலை ālu-²uṭṭu-²śēlai, பெ (n) சித்திர மெழுதிய செலை வகை; a kind of saree with pictures worked out in it. "ஆளுழத்துச் சேலையிலே யாறேழு" (விநவிவிடு 672)

[ஆள் + எழுத்து + சேலை. சேலையில் உருவங்களின் முத்திரை குத்தாமல் வையப்பட ஒவியங்களாக வரைதலாக இப்பெயர் பெற்றது.]

ஆளுணல் āluṅṅal, பெ. (n.) நாயின் கதறற் குறிப்பு; onom. expr. signifying a dog's howling. (சீவக 936 உரை).

[வான் எனல் → ஆள் எனல்.]

ஆளுறுத்துணை ālu-²uṭṭuṅṅai, பெ. (n.) பலர் குறுக்கு மரத்தில ஏறி முன்னும் பின்னும் உலவ, கூந்தற பனைவடிவிற குடைந்த சாலில் ஒருவர் நீசிறைக்கும் பெரிய ஏற்றம் (வே.க 251). large well sweep pivoted on a fulcrum worked by one person with several persons walking up and down the long crossbar attached to it

[ஆள் + ஏறு + துணை.]

ஆளை ālai, பெ. (n) அறுகு (கு அ.); Bermuda grass (த.சொ.அக)

[அள் → ஆள் → ஆளை. அள் = செறிவு]

ஆளைக் கொடுந்தல் ālai-²ka-²koṭṭu, 4. செ. குன்றாவி (v.1) ஆள்விடு-தல் பாரக்க; see ālvirvu.

ஆளைப்பற்றி ālai-²p-²parri, பெ. (n) உடும்பு; guana [ஆளை + பற்றி]

ஆளையுச்சாள் இயல்—y—adocēṅ, பெ (n) புளியமரம்; tamarind tree.

[ஆளை + அடித்தாள் → அடிச்சாள்.]

ஆளொட்டி இரெட்டி பெ. (n.) 1. காவற்கூடு (விள்); sentry—box, retiring place. 2. மறைவு; shed for hiding.

ம. ஆளொட்டி

[ஆள் + ஒட்டி.]

ஆளொதுங்கி இ—oduhgi, பெ. (n.) ஆளோட்டி பாக்கி, see இரெட்டி.

[ஆள் + ஒதுங்கி.]

ஆளோட்டி aṅṅṅi, பெ. (n.) வேலை வாங்குபவன், overseer, taskmaster, superintendent

[ஆள் + ஒட்டி.]

ஆளோடி இரெட்டி, பெ. (n) 1. நீர் நிலையின் மதில் உட்புறமாக மக்கள் நடமாட்டத்திற்காக விடப்பட்ட வாய்; paved passage along the inner side of the parapet 2. வாயிற் பெருநிலைக்கதவின் உட்சிறு கதவு, திட்டிவாசல், small door within the compass of a large one

[ஆள் + ஒடி.]

ஆளோலை இ—வை, பெ. (n.) அடிமையாவணம்; bond of a slave. "எழுதுமானோலை வாங்கி" (பெரியபு தடுத்தாட். 45).

[ஆள் + ஓலை]

ஆற்பம் இரபடம், பெ. (n.) 1. சாரம்; essence. 2. பற்றுக்கோடு; hold. "எறும்புக்கு மாற்பதயிலை கண்டாய்" (தயிந்நா. 191).

[ஆல் + பதம் — ஆற்பம் → Skt. aspadā. ஆறுதல் — பொருந்துதல்.]

ஆற்பம் இரபாம், பெ (n.) ஆறுபலம் (கொ வ), six palams in weight (colloq.). "பட்டிடா வெருமைத் தயிராற்பம்" (தேவா. 100).

[ஆறுபலம் → ஆற்பம். இக்கொச்சை வடிவைக் கற்போர் ஆளார், எனினும் செய்யுள் திரிபாக வந்த விலக்கணைக் கொண்டு கடைகணித்தல் வேண்டும்.]

ஆற்ற இரே, வி எ (adv) 1 மிக, greatly 2 முழுவதும், entirely. "ஆற்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே" (திருப்பாவை)

ஆற்றங்கயை இரே an-karai, பெ (n) ஆற்றோரம், bank of a river "ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசதிய" (நல்வழி. 12)

[ஆறு + கரை — ஆற்றங்கரை.]

ஆற்றங்கரைத்தேவை இரான-karai-tēvai, பெ (n) ஒரு வகை வரி; a kind of tax (puḍu. In. 399)

[ஆற்றங்கரை + தேவை.]

ஆற்றம்பு இரே adambu, பெ (n) ஆற்றடபம்பு கொடி; a kind of bind-weed

[ஆறு → ஆற்று + அடம்பு]

ஆற்றமாட்டாமை இராமாṅṅāmai, பெ. (n.) 1. முடியாமை; inability to cope with work 2. வலிமையில்லாமை, lack of strength 3. ஆண்மையின்மை, absence of manliness. 4. தாழ்ந்தகுடிசாமை, பொறுத்தக் கொள்ள இயலாமை; inability to bear. (சா. அக)

[ஆற்றுதல் = செய்தல். மாட்டாமை = இயலாமை.]

ஆற்றரசு இரே arasu, பெ. (n.) ஆற்றப் புகழை பார்த்தல்; see aru-p-pūvarasu

ஆற்றல்¹ இரே, பெ. (n.) 1. வலிமை (திவா.); power, strength, prowess, ability. 2. முயற்சி (திவா.); endeavour, effort. 3. மிகுதி (பிங.); abundance, copiousness. 4. கடைப்பிடி, உறுதி; determination. "ஆற்றலு மவன்வயி னான" (தொல். பொ. 129). 5. ஆண்மை (பிங.); manliness, courage. 6. வெந்தி (பிங.); victory. 7. வாய்மை (பிங.); truth. 8. இன்னசொல் இன்ன பொருளுணர்ந்தும் என்னும் அமைவு (நியதி) (தருக்கசங்); power inherent in a word to express a particular sense, connotative power of a word. 9. அறிவும், காட்சி, ஞானம் (பிங.); wisdom, knowledge. 10. பொறுமை, பொறை; endurance, fortitude. "ஆற்று வாராற்றல் பசியாற்றல்" (குறள். 225) 11. ஒய்வு, ஓய்வு (இ வ.) leisure (Loc.). எத்தக் காரிடத்தையும் ஆற்றலிலே செய்ய வேண்டும் (நெல்லை). 12. பெருமை; magnanimity, greatness. "ஆந்நியவாராற்றல் இகழாமை" (குறள். 191). 13. நீங்குதல்; leaving. "அன்னைமூப்பழிதர ஆர்கொ லாற்றுவார்" (நைட. த. அன். கண். 68). 14. வல்ல ராத்தன்மை capable, being able and efficient "ஆற்றுவாராற்றல் டணிதல்" (குறள். 985). 15. தணித்தல், cooling

[ஆல் → ஆய் → ஆறு → ஆற்று → ஆற்றல். ஆல் = அசை, கற்று, செயற்படு. ஆற்றல் = செயற்படுதற்கேற்ற வலிமை, திறன்.]

ஆற்றல்² இரே, பெ. (n.) 1. கூட்டல் (பிங.); adding "ஆற்றிய மெய்ச்செல்வத்தால்" (பாரத. சிற்ப. 2) 2. தாங்குதல்; supporting 3. நிலைபெறுதல்; getting established, everlasting "ஆற்றலேயுடைய தாகி" (சி. க. 22) 4. ஒத்திருத்தல், உவமையாழித்தல்

resembling, being equal "வையகமும் வானகமும் ஆற்றலரிது" (குறள். 101).

[ஆல் → ஆலி → ஆறு → ஆற்று → ஆற்றல். ஆலி = செய், அழற்று. செய் - நடுங்கச் செய். ஒ.நோ: நீள் = நீடு → நீட்டு நூல் → நீல் → நீறு → நீற்று.]

ஆற்றல்³ āraḷ, பெ. (n) பித்தளை, brass. (சா.அக.).

[ஒருகா. ஆலி → ஆறு → ஆற்று → ஆற்றல். ஆலிதல் = கட்டுதல், சேர்த்தல். ஆற்றல் = கட்டிச் செய்யப்பட்ட மாழை (உவோகம்).]

நகம் துத்தநாகம் போன்ற தாழ்ந்த மாழைகளுடன் செய்ய சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட கலவையே பித்தளை என்றழைக்கப்படுவதால் இ.து. 'ஆற்றல்' எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். செய்யும், தகையும் 2:1 என்றும் சேர்மானத்தில் சேர்க்கப்படும்.

ஆற்றலங்கல் ārralāṅkaḷ, பெ (n) காட்டுப்பூவரசு; false fern tree. (சா.அக.).

[ஆறு = ஆற்று. ஆறு (ஆற்று) + அலங்கல்.]

ஆற்றலரி ārralari, பெ. (n) 1. ஆற்றுச் சுவர்க்கு அல்லது கோடைச் சுவர்க்கு; common tamarisk. 2. சடலைப் பூச் செடி; a kind of flower plant with tubular stipules 3. முதலைப் பூண்டு; alligator's nose. 4. சேங்கொட்டை மரம்; marking nut tree,

[ஆறு (ஆற்று) + அலரி.]

சேங்கொட்டை என்னும் பொருள் சில அகராதிகளில் பெய்கொட்டை என்று கூறப்பட்டிருப்பது அகராதலி தொகுப்பாளர் பிழையாகவோ, அச்சிட்போர் பிழையாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

ஆற்றறு¹ - த்தல் āraḷu. 4 செ குன்றாவி (vt) இடையிற கைவிடுதல்; to forsake on the way, desert in the middle. "அமரகத்தாற்றறுக்கும் கல்வாமா" (குறள், 814).

[ஆறு - (ஆற்று) + அறு. ஆறு = வழி. அறுதல் = துறத்தல், விட்டு நீங்குதல். ஆற்றறுத்தல் = நடுவழியில் விட்டுப் போய்விடுதல்.]

ஆற்றறு² - த்தல் āraḷu. 4 செ குன்றாவி (vt) வலியுறுத்தல்; to undermine or sap one's strength of mind "அற்றத்திட்டாற்றறுத்தான் மாபு" (கவித். 144 66).

[ஆற்றல் + அறு = ஆற்றலறு → ஆற்றறு. இனி, ஆற்று + அறு எனினுமாம். ஆற்று = ஆற்றும் வலிமை.]

ஆற்றறுகு ārrarugu, பெ. (n) ஆற்றங்கரையோரம் வளரும் அறுகம்பூ வகைகளுள் ஒன்று; a kind of grass growing near the river side. (சா.அக.)

[ஆறு (ஆற்று) + அறுகு.]

ஆற்றாக்கேடு āra-k-keḷu, பெ (n) கொடிய வறுமை, extreme poverty (W).

[ஆற்றாது + கேடு, 'த' ஈறுகேட்டது.]

ஆற்றாச்சண்டி āra-c-candi, பெ (n) வறுமையின் கொடுமையால் விடாது பிச்சை கேட்பவன்; importunate beggar (W).

[ஆற்றாது + ஆற்றா (சு.கொ.ம.பெ.எ.) + சண்டி.]

ஆற்றாத்தனம் āra-t-taṅam, பெ (n) செய்யமாட்டாமை, irritability, insatiableness (W).

[ஆற்றாது + தனம்.]

ஆற்றாமை ārrāmai, பெ. (n) 1 பொறுக்க முடியாத நிலைமை; inability to bear, excitability as excessive hunger, thirst, pain etc. (திவ். திருவாய். 2.1.7). 2 உடம்பின தளர்ச்சி; infirmity. 3. முடியாமை, செய்யமாட்டாமை; want of capacity, lack of ability to perform. "அ:தாற்றா தெழுவாரை எலலாம் பொறுத்து" (குறள். 1032). 4. துன்பம், துயரம்; sorrow, distress, concern. 5. மனநிறைவின்மை; voracity, voraciousness, insatiableness.

[ஆற்று + ஆ (எ.இ.தி.) + மை (ப. பெ. ஈறு).]

ஆற்றாவின் சத்து āraḷṅṅ kaṭtu, பெ. (n) கற்சத்து (சிவாசத்து), கல்மதம், வேளிர்காலத்தில் பாறையின் கொதிப்பினால் கலவிவிருத்து ஒழுகும் மதம், gelatinous substance secreted from the sides of the rocks when they become heated by the rays of the sun, bituman. (சா அக.)

[ஒருகா. அறை + ஆல் + அறையால் - ஆற்றால் - இன் + சத்து. அறை = பாறை.]

ஆற்றாள் āraḷ, பெ. (n) 1. வறியவர், ஏழையர்; the poor, the afflicted (P). 2. பகைவர்; those who envy one, foes opponents, rivals 3. வலியரலாதார்; those who are unable (to do some thing) or incapable of "ஆற்றாருமாற்றி யடுபு" (குறள். 493). 4. தோற்ற வாள், the defeated. 5. வருந்தியவர், துன்புற்தோர், afflicted people

[ஆற்று + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + ஆர் (ப.பா. ஈறு).]

ஆற்றாள் āraḷ, பெ. (n) 1. வலிமை மில்லாதவன் one who is without strength and ability. "ஆற்றாளை யாறறென் றலைப்பானும்" (திரி.கடு. 45). 2. ஏழை; poor man

[ஆற்று + ஆ (எ.ம.இ.தி.) + ஆள் (ஆ.பா.ஈறு).]

ஆற்றி ரூ, பெ. (n) 1 ஆறுதல் (த சொ அக), solace
2. புணைண ஆற்றும் மருந்து; medicine capable of
healing wounds, healing drug. (சா அக). 3 விசிறி;
fan

[ஆற்று + இ(விருச.).]

ஆற்றிக்கொடுத்தல் arri-k-kodu, 4 செ. குன்றாவி
(v.t) 1. குட்டைத்தணித்துக் கொடுத்தல்; to give
after cooling 2. துணையாக உதவுதல்; help or provide
relief (W)

[ஆற்றி + கொடு. (து.வி.).]

ஆற்றிடு-தல் arripu-, 18 செ குன்றாவி (vt) செய்தல்,
to perform. "அந்நாள மலன் பணியாற்றிடலும்"
(கந்தபு. காமத 26)

[ஆற்று + இடு. (து.வி.).]

ஆற்றிடைக்குறை arridaikurai, பெ. (n) ஆற்றிடைத்
திட்டு; island formed by river or rivers.

[ஆறு + இடை + குறை.]

ஆற்றிடைப்படு-தல் arraidai-p-padu-, 20 செ குவி
(v.i.) 1. வழியிலிருத்தல்; to be in the way 2
வழியெதிர்ப்படல்; to meet in the way (W)

[ஆறு + இடை + படு.]

ஆற்றித்தேற்று-தல் arri-t-taru-, 12 செ. குன்றாவி (vt)
1. மன அமைதிப் படுத்துதல்; to soothe, console,
comfort. (செ. அக.). 2. நோயினின்றும் குணப்
படுத்திய பிறகு, உடம்பை மெதுவாக வலிவடை
யும்படிச் செய்தல், to cure diseases and cause one to
recover the normal state of health and strength. 3
புண்களை ஆற்றிய பின் உடம்பில் வலிமைசேர
மருந்து கொடுத்துத் தேறப் பண்ணுதல்; to heal
wounds and administer medicines to pick up strength
(சா அக.)

[ஆற்றி + தேற்று.]

ஆற்றிப்போற்றிக்கொள்ளல் arri-p-porri-k-kollai, பெ.
(n) 1. உவந்து மிக்க மதிப்பாவுடன் விருந்தேற்றல்,
treating guests with civility, cherish. 2. துன்புற்றோ
ரைக் காத்தல், புறந்தருதல்; helping one in distress,
rendering aid, as to a sick person. (W). 3. மன ஆறுதல்
அளித்தல்; consoling.

[ஆற்றி + போற்றி + கொள்ளல்.]

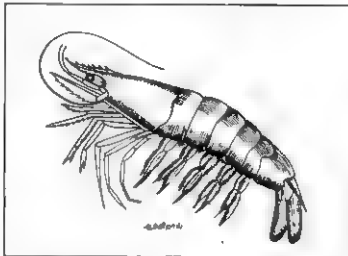
ஆற்றிலத்தை arilandai, பெ (n), ஒருவகை இலந்தை,
a kind zizyphus. (சா அக)

[ஆறு + (ஆற்று) + இலந்தை.]

ஆற்றிலுப்பை ariluppai, பெ (n) 1 ஒரு செடி, glabrous
Mohwah of the Malabar coast (சா அக). 2. மரவகை,
tree (L.). - (செ அக.)

[ஆறு (ஆற்று) + இலுப்பை.]

ஆற்றிநால் arrainai, பெ (n) நன்னீரில் வாழும் இறால்
மீன்; river prawn, species of palaemon.

[ஆறு (ஆற்று) + இறால்.]

ஆற்றின்வித்து arri-n-vittu, பெ (n) கருப்புக்கந்தது
(சிலாசத்து), foliated crystallised gypsum

[ஒருகா. அறை + இன் - அறையின் + ஆற்றின் +
வித்து. அறை = பாறை, கல்.]

ஆற்றினாகடு arri-nagadu, பெ (n) ஆற்றில் வெள்ளம்
ஒடும பகுதி; flood-prone channel in the river's course.
(அபி. சிந.).

[ஆறு + அகடு.]

ஆற்றி¹-தல் aru-, 15. செ கு. வி. (v.i.) 1. வலிவுறுதல்,
to become strong, powerful. "ஆற்றாருமாற்றியடுபு"
(குறள். 493) 2 செயயக் கூடியதாதல்; to be
possible. "ஆற்றுந்தனையும் பொறுக்க" (நூலடி
75). 3. உதவியதாதல்; to be sufficient. "தட்டு
முட்டுவிற்று மாற்றாது" (பணவிடு 225) 4 தப்பித்
தல், உய்தல் (பிங்); to escape, obtain deliverance
survive.

[ஆல் + ஆற்று.]

ஆற்றி²-தல் aru-, 12. செ குன்றாவி. (vt) 1. தேடு
தல்; to seek, acquire. "ஆற்றிய மக்களென்று
மருந்தவ மிலார்க ளாகில்" (சீவக. 2986). 2
செய்தல்; to do, perform. "மகன தந்தைக்
காற்றுமுதவி" (குறள். 70) 3. உதவுதல்; to give
as alms, to help, assist "ஒருவீரொருவீர்க் காற்றுறார்

(புறநா.58). 4. நடத்துதல்; to lead, guide, conduct. "அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின்" (குறள்.46). 5. பொறுத்தல், to bear, as on the head or shoulders. "ஆற்று வாராற்றல் பசிவாற்றல்" (குறள் 225). 6. சுமத்தல்; to sustain, carry. "புடவி வைத்தாற்றிய ப:றலைப் பாந்தன்" (கல்வா. 8. உலக.துதி.). 7. கூட்டுதல்; to accumulate, as wealth. "உருவையாக்குதல்; to make equal to, compare with. "வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது" (குறள்.101). 9. கதை மா வாற்றும்பாகப் பூசுதல்; to apply powder, etc.

ம. ஆற்று, க.ஆறு; தெ. ஆந்த. ஆத்து; குட- ஆக.

[ஆல் → ஆற்று.]

ஆற்று³-தல் **ஈறு-**, 12 செ.குன்றாவி (vt.) 1. பசி முதலியன தணித்தல்; to assuage, appease, alleviate, mitigate. "அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்" (மணிமே.11,86). 2. நீக்குதல்; to remove. "மெய் வொத்திய குணத்து மாதவி" (அரிச்.பு. விவாக. 42) 3 துயரம் முதலியன தணித்தல்; to comfort, console, soothe. அவன் துக்கம் ஆற்றினான் (உ.வ.). 4 வெப்பம் தணித்தல்; to cool. வெந்நீரை ஆற்றிக்கொடு (உ.வ.). 5. காலந்தாழ்த்துதல், ஆறப்போடுதல்; to delay, postpone. 6 ஈறுமுலத்துதல்; to dry, as the hair. குஞ்சினைய ஆற்றின பின்பு" (சீவக. 2422, உரை). 7. நூலின் முறுக்கு நெகிழாமலும் மடங்காமலும் இருக்க முறுக்கை வழித்துவிடுதல்; to smooth out a twisted thread in order to keep it from untwisting or knotting. நூலை முறுக்காற்றிவிடு (உ.வ.).

[அசுற்று → ஆற்று.]

ஆற்று **ஈறு**, பெ. (n.) தலைவாயில், தலைக்கடை (த.சொ.அக.); threshold, entrance of a house, court yard.

[ஒருகா. ஆறு → ஆற்று. ஆறு = வழி.]

ஆற்றுக்கட்டிக்கோலை **ஈறு-k-kattik-kōlai**, பெ (n.) கொக்குயிள்; yellowish green garpiko, (சா அக)

[ஆற்றுக்கட்டி. கோலா.]

ஆற்றுக்கால் **ஈறு-k-kāl**, பெ (n.) ஆற்றிலிருந்து பாசனத்திற்காக வெட்டிய கால்வாய்; channel for conducting water from a river for irrigation.

[ஆறு (ஆற்று) + கால்.]

ஆற்றுக்காண்டியள் **ஈறு-k-kāṇḍiyar**, பெ (n) வயலில் பணியாற்றும் மருதநிலம் பெண்டிர், women of the

agricultural tracts. "ஆற்றுக் காலாட்டியர் முகத்துக் கழிந்த கமலங்களை" (நல் பாரத நாட. 8).

[ஆற்றுக்கால் + ஆட்டி (பெ.பா.சறு) + ஆர் (ப.பா. சறு). ஆற்றுக்கால் = வாய்க்கால். நீர் றிறைந்த வயல்.]

ஆற்றுக்காலநாறம் **ஈறு-k-kāṇḍiyāram**, பெ (n.) ஆற்றிலிருந்து வரும் அடிப்படையான நீர்பாசனம், ஆற்றங்காற் பாய்ச்சல்; irrigation by a spring-channel

[ஆற்றுக்கால் + ஆநாறம்.]

ஆற்றுக்காலேரி **ஈறு-k-kāṇḍeri**, பெ. (n) ஆற்றிலிருந்து பிரியும் கால்வாய் நீரால் நிரம்பும் ஏரி; tank fed by a water-course from a river (WG.)

[ஆற்றுக்கால் + ஏரி.]

ஆற்றுக்காற் பாசனம் **ஈறு-k-kār-pāṇṇam**, பெ (n.) ஆற்றுக்காற்பாய்ச்சல் பார்க்க, see **ஈறு-k-kār-pāyccal**.

[ஆறு + (ஆற்று) + கால் + பாசனம்.]

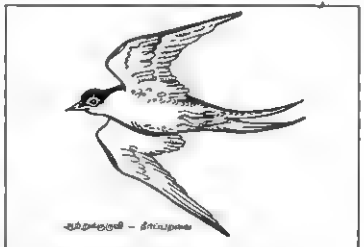
ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சல் **ஈறு-k-kār-pāyccal**, பெ (n.) ஆற்று வாய்க்கால் வழிபெறும் நீர்பாசனம், irrigation by a spring-channel

[ஆறு (ஆற்று) + கால் + பாய்ச்சல்.]

ஆற்றுக்கிளிஞ்சில் **ஈறு-k-kiriñcil**, பெ. (n) ஆற்றச் சிவீ பார்க்க, see **ஈறு-c-cippi**

[ஆறு (ஆற்று) + கிளிஞ்சில்.]

ஆற்றுக்குருவி **ஈறு-k-kuruvī**, பெ (n) ஒரு நீர்ப்பறவை, tern

[ஆறு (ஆற்று) + குருவி]

ஆற்றுக்குலை **ஈறு-k-kulai**, பெ (n) 1 ஆற்றின் கரை; river bank (S.I.I.V.167) 2 வரிவகை; petty cess (S.I.I.V. 241)

[ஆறு → (ஆற்று) + குலை.]

ஆற்றுக்குள்ளழிய மணல் ஔரூ-*k-kuy-alagiya-manal*, பெ (n) கருமணல், fine black sand found in the inner layers of river-beds. (சா அக.)

[ஆறு (ஆற்று) + கு (உவெ.உ.) + உள் + அழிய + மணல்.]

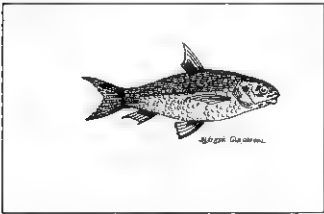
ஆற்றுக்குறிச்சி ஔரூ-*k-kuricci*, பெ (n) திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் பெயர், place name in Truchirappalli district

[ஆறு → (ஆற்று) + குறிச்சி.]

ஆற்றுக்கெண்டை ஔரூ-*k-keṇṇai*, பெ, (n) ஆற்றில் வாழும் அந்ருவ நீளமுள்ள சிறு கெண்டை மீன், river carp or Nigiri trout

[ஆறு + கெண்டை.]

இதற்கு நீலகிரி கெண்டை என்றும் பெயர் உண்டு. சாம்பல் நிறமும் வெள்ளியும் போன்ற பளபளப்பும் கொண்டது முதலில் 15 பூக்கள் செங்குத்த வரிசையிலிருக்கும். முதலில் பக்கமும், சிற்பாசமும், எருவாயிறும் (ஆசனவாயிறும்) சிறிதகருத்திருக்கும். ஆள் மீனாக்கும் சிறு மீன்களுக்கும் வடிவப் பான சித்கள் இருக்கும். நீலகிரியிலும் மலையாளத்திலும் இது மிகுதியாக காணப்படும்.

ஆற்று கெண்டை

ஆற்றுக்கொடி ஔரூ-*k-kodi*, பெ (n) பேயத் தும்பட்டி, bitter-apple. (சா அக.) - (செ.அக) பேயக் கொம்பட்டி (சல் அக), colocynth

[ஆறு (ஆற்று) + கொடி.]

ஆற்றுத்தும்பட்டி பாக்க See *arru-t-tummaṭṭi*

ஆற்றுக்கொம்பொதி மரம் ஔரூ-*k-kombodi-maram* பெ (n) பெரும் பூமொதி மரம், long leaved trumpet tree (சா அக)

ஆற்றுச்சங்கிலை ஔரூ-*o-cangilai*, பெ (n) மலை வட்டை மரம்; mountain tamana or tree (சா அக)

[ஆறு (ஆற்று) → சங்கு → இலை.]

ஆற்றுச்சஞ்சலை ஔரூ-*o-canṇalai* பெ (n) ஆற்றுச் சங்கிலை பாக்க, see *arru-o-cang lai*.

[ஆறு + (சங்கிலை) → சஞ்சலை.]

ஆற்றுச்சவுக்கு ஔரூ-*o-cavukku*, பெ (n) கோடைச் சவுக்கு, ஆற்றலரி common tarnaisk. (உ.) 2 வயிறுப போக்கு மருந்துச்செடி, garden tarnaisk. It is useful in diarrhoea, dysentery etc (சா அக)

[ஆறு (ஆற்று) + சவுக்கு.]

ஆற்றுச்சிப்பி ஔரூ-*o-cippi*, பெ (n) ஆற்றுக்கிளிஞ்சில், bivalve or mussel found in beds of rivers.

[ஆறு (ஆற்று) + சிப்பி.]

ஆற்றுச்செருப்புடி ஔரூ-*o-ceruppuṭi*, பெ (n) ஆற்றுச் செருப்புடி பாக்க, see *arru-o-ceruppuṭai*

[ஆற்று + (செருப்படை) + செருப்புடி.]

ஆற்றுச்செருப்படை ஔரூ-*o-ceruppuṭai*, பெ (n) ஆற்றுப் பகுதி நிலத்தில் வளரும் ஒரு பூண்டுச் செடி, low spreading small water-plant found grown in river-beds (சா அக)

[ஆறு (ஆற்று) + செருப்படை.]

செருப்படை பாக்க see *seru-p-puṭai*.

ஆற்றுணா *arrupa*, பெ (n) நெடுவழிப்போக்கர் வழியிலை உண்டதற்காக எடுத்துச் செல்லும் கட்டுச சோறு, டொதி சோறு, food bundled and tied up in a cloth and taken while travelling along a river's course "ஆற்றுணாக்கொளள்" (சீவக 1550) (சா அக)

[ஆறு + உணா.]

ஆற்றுத்தும்பட்டி ஔரூ-*t-tummaṭṭi*, பெ (n) பேயக் கொம்பட்டி பூடு ஆற்றுப்படுகைகளில் ஆண்டிற கொருமுறை விளையும் மணிக்காலத்தில கீழ்க்கரை மனற்படாங்குகளில் பூக்கும் இதன் செடிப் பகுதிகளைணத்தும் (சமுலம்) கசப்பானது, இதன் தூள் கண்ணிலும் மூக்கிலும் படின் நெடிவேறு.

ஆற்றுத்தும்பட்டி

எற்றுகூலியோய், மலக்கட்டு, குடல் நோய், பான்டு டுதலிய கழிச்சலை (பெயிசால்) குணப்படுத்தும் நோய்களுக்கு இந்நீர் காயைமற்றச் சர்க்குகளுடன் சேர்த்துக் கொடுப்பதுண்டு. விதைகையவறுத்து உட்புழுப்பைத்தின்பர் விதைவிள் என்னைய, பாய்ப்புக்கு, தேன்சடி, குடல்நோய், காக்கை வலியு முதலிய வற்றுக்கும், முடிவாச்சிக்குப், நரை ன்றிக் கருப்பாவற்றும் பயன்படுத்தினார்; bitter apple. It is so called from its usual growth on the river banks. All parts of the plant are very bitter and the dust when dry, is very irritating to the eyes and nostrils.

The fruit, particularly in combination with other drugs is very useful in constipation, hepatic and visceral congestions, dropsical affections and other diseases requiring purgatives. The kernel of the seed is eaten after a slight roasting; the oil from the seed is used for snake-bites scorpion stings, bowel complaints, epilepsy etc., and also for blackening grey hairs. (சா. அக.)

ஹல. பேய்த்தும்மட்டி, பேய்க்கொம்பட்டி, பேய்க்கும்மட்டி, ஆற்றுக் கொடி.

[ஆறு (ஆற்று) + தும்மட்டி.]

ஆற்றுத்தும்மட்டிக்காய்ச்சத்து *Āruttumatti-kāy-ocattu*, பெ. (n.) ஆற்றுத்தும்மட்டிக் காயினின்று வடிக்கும் சத்து; compound extract of colocynth (in allopathy). (சா. அக.)

[ஆறு (ஆற்று) + தும்மட்டி + காய் + சத்து.]

ஆற்றுத்துவரை *Āru-tuvaray*, பெ. (n.) ஒருவகைச் செடி; wild tea (சா. அக.)

[ஆறு + துவரை.]

ஆற்றுத்தும்மற்று *Āru-t-tumbarugu*, பெ. (n.) உப்பறு கம்புல; a kind of Barbuda grass found in brackish soils

[ஆறு (ஆற்று) + தும்பு + அறறு.]

ஆற்றுதல் *Ārudal*, தொ. பெ. (vb.) 1. புணைணக் குணப்படுத்தல்; healing up wounds. 2. குளிர்ப் பண்ணுதல்; cooling. 3. பசியைத் தணித்தல், appeasing hunger. 5. ஈட்டுதல்; earning. 6. பொறுத்துக் கொள் ளுதல்; bearing, enduring. "விதுரனும் வெஞ் சொலாத்தநான் வில்லினை யிறுத்து தின்னான்" (பாரத. எட்டாம். போர். 14). 7. நடத்த்தல்; conduct, leading. "ஆற்றுதல் என்பதொன்றை நவநவாக குதவுதல்" (கலித் 133). 8. சமததல்; carrying 'புவிமுற்றும் ஆற்றிய பணிச்சிறை" (கந்தபு அச்சேர். 42). 9. செய்தல், doing "ஆதவின மைந்தர் காணறத்தை யாற்றுகிற" (கந்தபு. காசிபனு. 24) 10. அணிதல்; wearing, adorning "ஆற்று தொல் கருப்பத்துடன்" (கந்தபு. துணைவ. 16). 11. நீக்கல்,

d scarding removing "மையலாற்றிய குணத்து மாதவர்" (அரிச்ச. விவாக. 12). 12. பிரித்தல்; dividing "சேற்றுவர் கதிர்சேரக் கொண்டது வைத்தாறுவார்" (அரிச்ச. நாட்டு. 46). 13 உய்தல், escaping, living (நிங்) 14 உதவுதல்; helping "ஒருவிரொருவிக்க் காற்றுதிர்" (புறநா. 58). 15 போதியதாதல்; sufficing. "தட்டுமுட்டு விற்று மாறாது" (பணவிடு. 225). 16. வலியராதல்; becoming strong 17. கூட்டுதல் (நிங்.), accumulating 18. கரமுலத்ததுதல்; drying, as the hair "குஞ்சியை யாற்றின பின்பு" (சீவக. 2422 உரை). 19. நூலை முருக்காற்றுதல்; smoothening out a twisted thread.

[ஆறு → ஆற்று → ஆற்றுதல்.]

ஆற்றுநண்டு *Āru-nandu*, பெ. (n) ஆற்றில் வாழும் நண்டு; eel living in rivers.

[ஆறு + நண்டு.]

ஆற்றுநத்தை *Āru nattu*, பெ. (n) ஆற்றில் கிடக்கும் ஒருவகை நத்தை; snail found in large rivers. edible snail.

[ஆறு + நத்தை.]

ஆற்றுநர் *Ārunar*, பெ. (n.) வழிப்படுத்துவோர்; guide.

[ஆறு + ஆற்றுநர்.]

ஆற்றுதீப்பொருள் கோள் *Āru-nīr-porūḍi*, பெ (n) செய்யுளின் பொருளறிதற்கரிய பொருள்கோள் எட்டனுள் ஒன்று. செய்யுளில் சொல்லமைந்த முறைப்படி நிரலேபொருள் கொள்ளுமாறு ஆற்றொ முக்காக அமைந்த செய்யுள்மைப்பு; mode of constructing poems, (one of eight porūḍi.) in such a form as to assist comprehension of meaning by referring and juxtaposing with corresponding series from beginning to end.

[ஆறு (ஆற்று) + நீர் + பொருள் கோள். பொருள்கோள் = பொருள் கொள்ளும் முறை.]

அடிதொழும் அற்றற்று ஒக்கும் ஆற்றுதீப்போள் கோள்வையகய பொருளுணர்ந்தேற்ற செய்யுள்மைப்பு ஆற்ற தீப பொருள்கோள் எனப்பட்டது.

"மற்றைய நோக்கா தடிதொழும் வளம்பொருள் அற்றற் றொருமும். தாற்றுப் புணலே" (நள்)

"சொல்லருகு குற்பகம் யாமின் தோற்றம்போள். மெல்லவே கருவிருத் தீன்று மெலனார் செயலிம போற்றலை நிறுமித் தேற்றத்துல கல்விசை மர்தரின இறந்துச்சிக் காயத்தவே

(சீவக நாம 24)

இச்செய்யுளில் நெல் எனப் பொருள்படும் "செல்" என்னும் எழுவாயை முதலெடுத்து அதன் தொழில்களாகிய விளையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொள்ளுமபடி முறையாக வைத்த ஆவற்றை முடித்த "காய்த்த" என்னும் பயனிலையை இறுதியில் வைத்தவையால் இப்பொருள்களே ஆற்று நீரொழுக்கிற்குச் சமையிறறு (நன், பொது. 61, உரை).

ஆற்று நெட்டி. *ṛru- netṭi*, பெ. (n) வறட்சண்படி, நீர்ச் சண்டி (மு. ஆ.); sensitive plant, water mimosa (சா. அக.)

[ஆறு + நெட்டி.]

ஆற்றுப்பசவி *ṛru-p-paṣali*, பெ. (n) ஒருவகைப் பசுவைச் செடி; a kind of spinach

[ஆறு (ஆற்று) + பசவி. பசவி = பச்சைநிற முடையது.]

ஆற்றுப்பச்சை *ṛru-p-pacca*, பெ (n) 1 நாகப்பச்சைக்கல், மருத்துவத் துணைச் சரகருகளில் ஒன்று; inferior variety of green - stone forming one of the 120 kinds of natural substances described in the Tamil medical science. 2 பச்சைக்கல், green stone, emerald, one of 9 gems.

[ஆறு + பச்சை]

ஆற்றுப்பஞ்சு *ṛru-p-paṇṣu*, பெ. (n) கடற்கொஞ்சி பாக்க; see *kaṭarkoṇṣi*.

ஆற்றுப்படுகை *ṛru-p-paḍuga*, பெ (n) ஆற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள அல்லது பாய்ச்சலுக்கேற்ற ஆற்றையடுத்த சமநிலம்; river bed, land adjoining a river and rich with its alluvial deposit.

[ஆறு (ஆற்று) + படுகை.]

ஆற்றுப்படுத்து-தல் *ṛru-p-paḍuttu-*, 12. செகுன்றாவி (v.1) 1. வழிச் செலுத்துதல்; to direct in the right way, esp. to direct a professional, as a bard or dancer to a liberal patron. "விறலியை யாற்றுப் படுத்தன்று" (பு.பெ. 9,31). 2. போக்குதல்; to get rid of, remove. "துணையணைப் பள்ளித்துயிலாற்றுப் படுத்தாங்கு" (சிலப். 27, 209). 3. நள்ளெறி யிழுப்படுத்துதல்; to lead in a right path. "ஆற்றுப் படுத்தபின்" (கலித். 5) 4. வழிப் படுத்துதல்; to set right in a desired way "நெஞ்சாற்றுப்படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு" (முலைல். 81).

[ஆறு (ஆற்று) + படுத்து (பி.வி.) + தல்.]

சென்றனர் பல்கலைக்கழக அகாடமியில் 'ஆற்றுப் படுத்து-தல்' என இருக்க வேண்டிய பிறவினை வாய்பாட்டுக் கூட்டுவினையை ஆற்றுப்படுத்து-தல் எனத் தந்திரப்பது தவறு. ஆற்றுப்படடாள், -படுகின்றனர் போன்ற கூட்டுவினையாக்கிப் பாண்டியலக் கியங்களில் பயிலப்படாமை அறிக.

ஆற்றுப்பல. *ṛru-p-paḍal*, பெ. (n) பரிசில் பெற்ற ஒருவன், அது பெறக் கருதிய மறநொருவனைத் தனக்குப் பரிசளித்த தலைவனிடத்துச் செலுத்துவதாக அகவற்பாவில் பாடப்படும் சிற்றிலக்கியம் form of panegyric poem generally in agaval metre in which the poet who has been rewarded with gifts directs another poet to the chief from whom the latter may also receive similar reward. (பள்ளிருபா. 318, 319).

[ஆறு (ஆற்று) + படைபடு = படை.]

'ஆற்றுப்படு' என்னும் தளவினை வாய்பாட்டுக் கூட்டுவினை 'ஆற்றுப்படுத்து' என்னும் பிறவினை வாய்பாட்டுக் கூட்டுவினையாகவே பள்ளியலக்கியங்களில், (திருமுருகு. 244), (அக. 22, 71, 365) (குறுத். 241) (பரி. 4, 2, 3, 10) (முல்லை. 22, 11, 71, 9, 365, 2, 81) (கலி. 5, 85) (சிறு 39) ஆகியவற்றில் ஆண்பட்டுள்ளது. ஆற்றுப்படுகின்றனர், ஆற்றுப்படடாள் எனத் தளவினை வாய்பாட்டால் ஆண்பட்ட தற்கால இலக்கியச் சான்றுகள் கிடைத்தல் ஆற்றுப்படைக்கு ஆற்றுப்படுத்துதல் என்பதே உரைபாசிரியர்கள் கொண்ட பொருளாயின. அது ஆற்றுப்படுத்தமென்றே ஆண்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கொடை - கொடுத்தல் எனப் பொருள் படுவதல்லது, கொடுப்பித்தல் எனப் பொருள்தருளறிலை ஆற்றுப்படை என்பதும் இரவல் சென்ற ஆற்றின்கண் படுவது (செல்வது) என்றலையு படுத்துவது (செலுத்துவது) எனப் பொருள் டாது. பரிசில் பெற்ற ஒருவன் பெற்றிருக்கும் ஒருவனுக்கு வழிகாட்டுவது ஆற்றுப்படைகளில் கதைபழைய பாயினும் குறிப்பிட்ட வள்ள அல்லது தலைவன் வாழும் ஊருக்குச் செல்லும் வழியை, பிற வழிபயிர்க்களோ, அல்லது வழியிடை ஊர்களில் வதியு மக்களோ காட்டுவது இயல்பான நிகழ்ச்சி.

ஆதலால் பரிசு பெறுதற்குரிய ஆற்றின்கண் படுவதே ஆற்றுப்படை எனக் கொள்வதே சாலப பொருத்தம்.

"பரிசு பெற்று வருவார்க், கூத்தர், பாணர், பொருள், விநிலயி என்னும் நூலவருட் பரிசிற்குப் பொயர் ஒருவரை ஆற்றிடைக் கணை, தலைவன் சீர்த்தி (கீர்த்தி) முதலியவைகளைச் செல்வி வழிபடுத்துவதாவதின், இது கூத்தாரற்றுப்படை, பாணாரற்றுப் படை, பொருளாற்றுப்படை, விநிலயாரற்றுப்படைஎனநான்குவகையபடும" (இலக். விளக்க. பட்டி. 113) எனக் கூறப் பட்டிருப்பினும், கூத்தாரற்றுப்படுவது பாணாரற்றுப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளே நேரிக.

"பெற்ற பெருவளம் பெறா அள்க் கறிவறிஞ் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்"

எனத் தொல்காப்பியர் கூறியது ஆற்றுப்படுத்தலாக என்னும் பிறவினை வாய்பாட்டே பெளிக்கும், தானே வழி விளையுந்நீறு வர்எனலக் காணும் ஆற்றுப் பட்டையில்க்கியம் தொல்காப்பியத்திற்கு முந்தியதாகவும், பிறர் ஆற்றுப்படுத்தும் பாங்கு பின்னைய இலக்கியம் அதே பெயரில் ஆட்சி பெற்றதாகவும் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

"செய்ப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிந்நடக்கி கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே"

என்று கூறிய தொல்காப்பியர் பிறவினைப் பொருளைத் தன்விளை போலத் தொழிந்நடக்கி கிளத்தலுண்டு என யான்கும் கூறிற்றினர்

தமக்கேற்ற ஆற்றின்கண் படுதலைக் கூறும் நூல் ஆற்றுப்படை என்னும் பெயர் பெற்றது. நாளடைவில் ஆற்றுப்படைவின் பாங்கு வளர்ச்சியுறத் தலைபயின் பொருள் திரிந்தது. என அறியலாம்

ஆற்றுப்பாசனம் *ஈறு-p-pāṣṇanam*, பெ. (n) ஆற்றுப் பாய்ச்சல் பார்க்க; *see* *ஈறு-p-pāyccal*.

[ஆற்றுப்பாய்ச்சல் → ஆற்றுப்பாசனம். *பாய்ச்சல்* → *பாசல்* → *பாசலம்* → *பாசனம்*.]

ஆற்றுப்பாசி *ஈறு-p-pāṣi*, பெ. (n) ஒரு நீர்ப்பூண்டு, river-weed, *Najas Indica* *alms caulinia Indica*.

[ஆறு (ஆற்று) + பாசி.]

ஆற்றுப்பாட்டம் *ஈறு-p-pāṣṭam*, பெ. (n) பழங்கால வரி வகை; ancient tax (S.I.V. 365).

[ஆறு (ஆற்று) + பாட்டம்.]

ஆற்றுப்பாய்ச்சல் *ஈறு-p-pāyccal*, பெ. (n) ஆற்றுக்கால்வாய்ப் பாசனம்; river irrigation.

[ஆறு (ஆற்று) + பாய்ச்சல்.]

ஆற்றுப்பாய்ச்சி *ஈறு-p-pāycci*, பெ. (n) ஆறுகளில் கப்பல் செலுத்துபவன்; river navigator. "ஆற்றுப் பாய்ச்சி கடற்பாய்ச்சி" (Isac.)

[ஆறு (ஆற்று) + பாய்ச்சி. *பாய்* → *பாய்ச்சி* → *செலுத்துபவன்*.]

ஆற்றுப்பாலை *ஈறு-p-pālai*, பெ. (n) 1 இலைகள் மாதிமாறியிருப்பதும், பூக்கள் அடங்க்தியாயில் லாததும், நீநிலைக் கரைகளில் காணப் படுவதுமாகிய சிறிய மரம். இதன் பட்டையைக் காய்ச்சலுக்குக் கருக்கிட்டுத் (கசாயம்) தருவர்; Indian willow, river panlay. It is a small tree; leaves alternate few flowered; peduncle 3 to 6 leaved. It is always found on river banks and near water. Leaves lopped and given to cattle, as fodder Bark is a febrifuge. 2. கவிழ்த்து நீண்ட கிளைகளும், 50 அடி உயரமும்,

12 அடி பருமனும், 3 விரலம் முதல் 6 விரலம் (அங்குலம்) நீண்ட இலைகள் கொண்டதும், கிளைப்பகுதிகள் கூடை முடையப் பயன் படுவதுமான பெரிய மரம்; weeping-willow. *Salix babylonica*. Tree 50 ft. height, trunk 12 ft; in girth, flowering and leaping together; leaves 3 to 6 inches. Branches and twigs largely used for making baskets, long, slender, drooping branches. (சா.அக.).

[ஆறு (ஆற்று) + பாலை.]

ஆற்றுப்பிதலை *ஈறு-p-pidalam*, பெ. (n) நிலத்தினின்று ஆற்றைப் பிரிக்கும் எல்லை; line which separates land and river. (த.சொ.அக.)

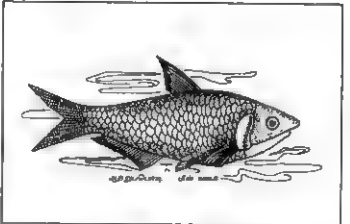
[ஆறு (ஆற்று) + பிதலை. *பிந்தலை* → *பிதலை* (*பிளவம்*).]

ஆற்றுப்பூவரசு *ஈறு-p-pūvaracu*, பெ. (n) வெளிர் பச்சை நிறமுடையதும், சிறிய பூக்களுடையதும் கடற்கரை மணற்பாங்கில் காணப்படுவதுமாகிய செடிப் பூவரசு என்னும் பெரிய மரம்; large tree with small whitish-green flowers found in sandy places near the sea-shore. (சா.அக.).

[ஆறு (ஆற்று) + பூவரசு.]

ஆற்றுப் பொடி *ஈறு-p-podi*, பெ. (n) ஆற்றிலுள்ள சிறுமீன்கை; river minnow

[ஆறு + பொடி.]

ஆற்றுப்பொருவா *ஈறு-p-poruvā* பெ. (n.) ஆற்றுமீன் வகை, kind of river fish

[ஆறு + பொருவா.]

ஆற்றுப்பவர் *ஈறு-p-pavar*, பெ. (n) ஆற்றுமையவராய்ப் பிறர் மேற் செல்வார்; invader with superior might; "ஆற்றுப்பவர்க்கு மரண" (குறள். 74). (த.சொ.அக.).

[ஆற்று → ஆற்றுப்பவர்.]

ஆற்றுமலை *Ṛru-madai*, பெ. (n.) வாங்க்காலின முகம்; sluice of a canal.

[ஆறு + மலை.]

ஆற்றுமரி *Ṛrumari*, பெ. (n) 1 நீருமரி; *bastard cyprus*. 2. பேய்க்கொம்மட்டி, ஆற்றுக்கொம்மட்டி; *colocynth*

[ஆறு + மரி.]

ஆற்றுமருது *Ṛru-marudu*, பெ. (n.) நீங்குது; narrow leaved white winged myrobalan. (சா.அக.)

ம. ஆற்றுமருது

[ஆறு + மருது.]

ஆற்றுமல்லிகை *Ṛru-malligai*, பெ. (n) 1 ஒருவகை நீர்ப்பூண்டு; *water-plant with white flowers, river jasmine*. 2. ஒரு மல்லிகை; a species of Arabian *Jasmine*.

[ஆறு + மல்லிகை.]

ஆற்றுமீன் *Ṛru-mēn*, பெ. (n.) ஆற்றில் வாழும் மீன். நன்னீர்மீன்; *river fish, as opposed to sea-fish, trout*. It is a common name for various species of fish living in fresh water.

[ஆறு + மீன்.]

ஆற்றுமூங்கி *Ṛru-mūngi*, பெ. (n.) 1 கழுதை முள்ளி, holly leaved bear's breech. 2. கண்டங்கத்திரி; blue-flowered prickly night shade. (சா.அக.)

[ஆறு + முள்ளி.]

ஆற்றுமேலழகி *Ṛru mēlāḷai*, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பூடு; *common weed*. 2. சேம்பு; a garden plant with esculent leaves. (சா.அக.)

[ஆறு + மேல் + அழகி.]

ஆற்றுமலை *Ṛrullam*, பெ. (n.) உல்லமீன், sable fish, a variety of hitla fish.

[ஆறு + உல்லம்.]

ஆற்றுமலர்ச்சி *Ṛru-malārcchi*, பெ. (n.) பூக்கின்ற ஒரு வகைப் பூடு; *flowering Asoea*. 2. ஒருவகை நீளிலைப் பூடு; *elliptic leaved cadamba*. (சா.அக.)

ம. ஆற்றுமலர்ச்சி

[ஆறு + மலர்ச்சி.]

ஆற்றுமலர் *Ṛru-malār*, பெ. (n) ஆற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் காமய கண்ணிய இசைப் பாட்டு; a kind of ancient exotic song on a river. (சிலப் 6, 35 உரை.)

[ஆறு + மலர். மலர் = காமயகண்ணிய இசைப்பாட்டு.

ஆற்றின் மேல் வைத்துப் பாடப்படுதலின் ஆற்று மலர்வாயிற்று.]

ஆற்றுமலர்முகம் *Ṛru-malār-muḷam*, பெ. (n.) ஆறு, கடலொடு கலக்குமிடம், *estuary, mouth of a river*. "ஆற்றுமலர் முகத்திற் றேக்கி யுமிழ்வதே யொக்கும்" (கம்பரஈ. இராவணன். கள. 25)

ம. ஆற்றுமலர்

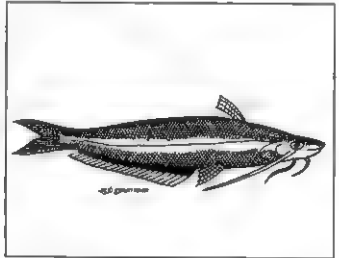
[ஆறு + மலர் + முகம்.]

ஆற்றுமலர் *Ṛru-malār*, பெ. (n) எடுத்தபணியை முடிக்க வல்லவர்; *capable persons who can accomplish the work undertaken or entrusted*. "ஆற்றுமலர் ஈரந்த லிகழாமம்" (குறள். 891)

[ஆற்று + ஆற்றுமலர்.]

ஆற்றுமலரை *Ṛru-malārai*, பெ. (n) நன்னீரில் வாழும் வாளை மீன்; *fresh-water fish*.

ம. ஆற்றுமலரை

[ஆறு + மலரை.]

ஆற்றுவித்தல் *Ṛru-vi-*, 4 செ குன்றாவி. (v.t.caus) 1. லலியைப் பொறுக்கும் படி மன உறுதி செய்வீத்தல்; *enabling to bear or endure pain*. 2 தணியச் செய்தல்; *to alleviate, heal*. 3. செய்வீத்தல் cause to do.

[ஆற்று (தவி.) - ஆற்றுவி (விதி.).]

ஆற்றுவித்தம் *Ṛru-vittam*, பெ. (n) ஆறுபாய்முகம் river bed. (த.சொ.அக.)

[ஆறு + வித்தம். வித்தம் = துளைக்கப்பட்டது.]

ஆற்றுமலையு *Ṛru-valoppu*, பெ. (n) ஆற்றின் ஒதுக்கத்தால் சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலம்; *lands that have become cultivable owing to the natural change of the course of a river providing alluvial soil*

ம. ஆற்றுமலையு.

[ஆறு + மலையு.]

ஆற்றுள்ளம் āru-ḥam, பெ. (n.) ஆற்றல் பாரீக (சா.அக.); see āruḥam.

ஆற்றுருவை āruḥuvai, பெ. (n) நன்வுருவை பார்க்க, see nanniru-uvai. (சா.அக.).

ஆற்றொழுக்கு ārotukku, பெ. (n.) 1. ஆற்றின் நீரோட்டம், course of a river, flow of a river or stream
2. இடையறாது ஒடுகின்ற ஆற்று நீரோட்டம் போல் தொடர்ந்து நிற்கும் நூற்பாக்களின் நூலவகை, நூற்பா நிலைகளுள் ஒன்று; most natural order of words which clearly brings out the meaning, one of the four sūttira nāla.

[ஆறு + ஒழுக்கு]

ஆற்றொழுக்கு நிலை ārotukku-nīlai, பெ. (n.) நூற்பாக்களின் நால்வகை நிலைகளுள் ஒன்று; one of the four sūttira nāla.

[ஆறு + ஒழுக்கு + நிலை]

ஆற்றொழுக்கு பார்க்க, see ārotukku

ஆறகட்டு-தல் āra-ka-kattu-, 15 செ குவி. (v.i.) 1. மேற்கொண்டு தீவ்ருசெய்து நலியாதவண்ணம் மந்திரம் முதலியவற்றால் பேய்க்கொணைதடுத்தல் (இ.வ.), (செ.அக.); prevent, by charm or spell, an evil spirit possessing a person from doing further mischief to the victim (Loc.) 2. புணர், புரைபுணர் (இரணம்), கட்டி முதலியவற்றை ஆற்றுபவற் காக்க தக்க மருந்து களையிட்டுக் கட்டுக் கட்டுதல், application of a bandage for healing a wound sore, abscess etc. (சா.அக.)

[ஆறு(பெ.எ.) + கட்டு. ஆறு = தீர, நலமுற]

ஆறகலிருத்தம் āraḍi-viruttam, பெ. (n) கலவிருத்தம தரவு, கொச்சகம், a kind of prosodial construction, stanza with six metrical lines

[ஆறு + அடி + விருத்தம்]

ஆறத்தனியி āra-t-tanīya, வி.எ. (adv) அமைதியாய் (உ.வ.); calmly, leisurely

[ஆறு + தனியி.]

ஆறதீகம் āraṅgam, பெ. (n) தீபநறாக்குணமுடைய கல்நகர் (மு.அ.); mountain flax, magnesium fossil found in Mysore. Its texture is delicate y fibrous. It is also called asbestos which has the qual by of resisting fire.

[ஒருகூறு. ஆறு + தீகம் = ஆறுதீகம் → ஆறுதீகம். தீ + தீகம் = தீயின் இயல்பு ஆறுதீகம் = தீயின் இயல்பு ஆறுதல் செய்யும் கவநாற்.]

ஆறத்தம் ārandam, பெ. (n) முடிவிலே உறுதி செய்யப்படும் தெளிவுரைகள் ஆறு; six metaphysical dispositions to be decided at the end. "ஆறத்தமாவன நாதாத்தம், சித்தாத்தம், போதாத்தம், யோகாத்தம், காலாத்தம், வேதாத்தம் என்பன" (தி.போ.137)

[ஆறு + அத்தம் = ஆறத்தம்]

ஆறப்போடு-தல் āra-p-pōḍu-, 19 செ குன்றாவி (v1) காலந்தாழ்த்துதல் (உ.வ.); allow a work to lose its importance by postponing it (com.)

[ஆறு (பெ.எ.) + போடு. போக + அடு = போகடு → போடு]

ஆறல் āral, பெ. (n) 1. ஆறுதல்; healing, as does a wound. 2. குளிர்தல்; cooling, growing cold.

[ஆறுதல் → ஆறல்.]

ஆறல் பீறல் āral - pīral, பெ. (n) பயன்றது; that which is useless. 'தன்னோடொக்க ஆறல்பீறலாயிருப்பதொரு தேவதையைப் பற்றி' (நடு, 7,4,8)

[அறுதல் → அறல் → ஆறல். பீறுதல் = நெடுக்கிழிதல். ஆறல்பீறல் (எதுகை குறித்து வந்த மரபினையொழி) = நைந்து கிழிந்த துகில் போல் பயன்றது.]

ஆறலை-தல் āralai-, 2 செ குன்றாவி. (v1) வழிபுறித்தல், to rob on the highway. "வள்கண்ணராட்டி விட்டாரலைகருமத்தம்" (ஐந். ஐம் 34)

[ஆறு + அலை. அலை = தன்புறு, தன்புறுத்து. ஆறு = வழி, நெடுஞ்சாலை.]

ஆறலை āralai, பெ. (n) வழிபுறி, வழியிடைக்கொள்ளை; highway robbery. "ஆறலை களவரூகலக்கி" (கந்தபு ஆற்றுப்.14)

[ஆறு + அலை.]

ஆறலைப்பார் āralai-p-pār, பெ. (n) வழிப்புறிசெய்யுட்கள்வர்; highway robbers.

[ஆறு + அலைப்பார்.]

ஆறலைப்பு āralaiyuppu, பெ. (n.) ஆறலை பார்க்க, see āralai

[ஆறு + அலைப்பு]

ஆறவமர் āra-v-amarā, வி.எ. (adv) அமைதியாய் (உ.வ.); calmly and patiently

[ஆறு + அமர் = ஆறவமர்.]

ஆறவிடு-தல் āra-viḍu-, 18 செ குன்றாவி (v1) ஆறப்போடு-தல் பார்க்க; see āra-p-pōḍu-

[ஆறு + விடு.]

ஆறறிவுளி *ṅaṛi-ṅ-ṅaṛi*, பெ. (n.) ஐம்பொறியுணர்வோடு சிந்தித்தறியும் மனவுணர்வுடைய மக்கள்; human beings, as possessing six faculties viz. the five senses and the mind. "மக்கட் டாமே யாறறி வுயிரே" (தொல். பொருள். 588).

[ஆறு + அறிவு + உயிர்]

ஆறன்மட்டம் *ṅaṛaṅ-māṭṭam*, பெ (n) (இசை) தாளவகை; (Mus.) a variety of time measure. (சிலப் 3 16 அரும்).

[ஆறு + அள் + மட்டம் அள் சாரியை.]

ஆறக்காரியம் *ṅaṛāṅkāriyam*, பெ. (n.) தேற்றம் (த.சொ.அக.); resolve.

[ஆறாத = ஆறா (ச.கெ.எ.ம.பெ.எ.) + காரியம்.]

ஆறக்குழிப்புண் *ṅaṛāṅ-kūṭṭi-p-puṅ*, பெ.(n) தீராத ஆழமான புண்; incurable deep sore such as carbuncle

[ஆறாத = ஆறா + குழி + புண்.]

ஆறாங்காய்ச்சலுப்பு *ṅaṛāṅ-ṅāyocāṅ-ṅuppu*, பெ (n) ஆறு முறைகாய்ச்சி யெடுத்த வெடியுப்பு; nitre boiled and filtered 6 times. (சா.அக)

[ஆறாம் + காய்ச்சல் + உப்பு]

ஆறாங்கூட்ட வெள்ளி *ṅaṛāṅ-kūṭṭa-veṅṅi*, பெ (n) விண்மீன தொகுதி, மீனவள் இரவுப் பொழுதைக் கணித்து, மீனபிடிக்கச் செல்லவுதவும் விண்மீன (மு.கவ. மீ.வ); cluster of stars, one that helps fishermen to surmise the time of the night and go for fishing.

[ஆறாம் + கூட்டம் + வெள்ளி.]

ஆறாட்டம் *ṅaṛāṅṭam*, பெ. (n.) அதிக நோயால் படும பெருந்துன்பம்; agony from extreme sickness. 2. நோயாளிகளின் பினத்தல் (பினாத்துதல்), பிரட்டல் முதலிய துன்பங்கள்; delirium, raving, restlessness etc., of the patient due to severe illness. (சா.அக.)

தெ. ஆறாட்டம்.

[ஆறாத = ஆறா + ஆட்டம் = ஆறாட்டம்.]

ஆறாட்டம் மாறாட்டம் *ṅaṛāṅṭam-māṅaṅṭam*, பெ. (n.) ஆறாட்டம் பார்க்க; **ஊ** *ṅaṛāṅṭam* முதியவர் சாகக்கிடக்கிறார், அவர் நிலை ஆறாட்டம் மாறாட்டமாய் இருக்கிறது. (உ.வ.)

[ஆறாட்டம் மாறாட்டம் = எதுகை குறித்துவந்த இணைப்பொழுதி]

ஆறாட்டு *ṅaṛāṅṭu*, பெ. (n.) விழா முடிவில் தெவ்வத் திருமேனியை ஆற்றில் அல்லது குளத்தில் முழக்காட்டி அடியாக்களும் தீரண்டும் நிகழ்ச்சி (தீர்த்தவாரி உற்சவம்); bath of an idol followed by the bath of the worshippers in a river or a tank at the close of a festival. (குறறா தல.வடவருவி.37).

ம. ஆறாட்டு

[ஆறு + ஆட்டு. ஆட்டு = தீராட்டுதல்.]

ஆறாடி *ṅaṛāṅṭi*, பெ. (n.) 1. தெருந்தோறும் அலைந்து திரிபவன்; ஊர் சுற்றி, நாடோடி; vagabond 2. நிலைகெட்டவன்; worthless fellow (W)

[ஆறு + ஆடி. ஆறு = வழி. ஆடி = அலைந்து திரிபவன்.]

ஆறாட்டுதல் *ṅaṛāṅṭu-tal*, 5. செ.கு வி. (v.1.) 1. விழா முடிவில் ஆற்றில் அல்லது ஓடும் நீரில் நீராடுதல். to bathe at the close of a festival, said of a temple idol and its worshippers. "ஏழுநாள் திருவிழாச் செய்து பங்குளிவியாகம் ஆறாடுவதாகவும்" (T.A.S.I.Vg 1.6) 2. ஆற்றில் நீராடுதல்; to bathe in a river.

ம. ஆறாடு.

[ஆறு + ஆடு.]

ஆறாத்தவம் *ṅaṛāṅ-t-tavam*, பெ. (n.) இடைவிடாமல் செய்யும் தவம்; constant practice of Yoga, prolonged penance

[அறாத = அறா + ஆறா + தவம்.]

ஆறாத்தாறு *ṅaṛāṅ-t-tāru*, பெ (n) அவதூறு (இ.வ.) slander, calumny (Loc).

[ஆறா + ஆறு. ஆறாத்தாறு = அடங்காப் பழிச்சொல்.]

ஆறாதார நூற்பா *ṅaṛāṅāra-nūṭṭa*, பெ (n) ஏற்ற சித்தர் இயற்றிய மருத்துவநூல்; treatise on medicines by one Yetrāsiddha. (சா.அக.).

[ஆறாதாரம் + நூற்பா]

ஆறாதாரம் *ṅaṛāṅāram*, பெ. (n.) உடம்பிற்கு அடிப்படையாகவுள்ள ஆறுவகை மெய்ப்பை (தத்துவம்) கள். அகவ யாவன்: மாந்தவுடம் பிலுள்ளமைந்த பாலகம் (மூலாதாரம்), அகட்டகம் (சுவாதிட்டானம்), மூச்சகம் (மணிபூசகம்), நெஞ் சகட (அனாககம்), சுழியகம் (விசுத்தி), உச்சகட (ஆக்கினம்) முதலியவைகள் தாமரைக்கு ஓட்டாகச் சொல்லப்பட்டன. ஓசுத்தினால் இம்மெய்ப்பு

மைகள் வலுவடைந்து தத்தங் காரியங்களைக் காட்ட முயலும் போது ஓகியர் (குறவிகள்) பல சிந்துகள் கைவரப் பெறுவர். அவற்றால் நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு முதலியவைகளைக் கடந்து ஆதன் பேறு (ஆன்மலாபம்) பெறுவர். அவைகதிமுனைவினாலென்றோ டொன்று தொடர்பற்றவை; The 6 nerve plexuses in the human body as explained below. They are called in plain language lotuses with in which dynamic forces of life and energy are said to be stored.

As vitality is flowing through and centred in each of the lotuses, their latent forces are awakened in yoga practice and the man attains super-natural powers. He conquers death, infirmity etc., to which all mortals are liable and attains self-realisation. These different centres as mentioned below, are connected with one another by sūṣumṇā, the nerve which is active in the yoga's alone.

1. பாலகம் - lowest region in the pelvic region. (Mūlāḍāram) It is the seat of semi intellectual sentiments - Sacral plexus.
2. அகட்டகம் - corresponding to hypo-gastric (Swadistānam) centre where selfish sentiments are originated
3. மூச்சகம் - corresponding to the epigastric (Manipūragam) centre is the seat of selfish propensities
4. நெஞ்சகம் - corresponding to the cardiac (Anāḡadam) centre, is the seat of domestic feeling.
5. சூரியகம் - corresponding to carotid plexus, the seat of perceptiveness (Visutti)
6. உச்சகம் - corresponding to medulla oblongata, the seat of higher mental functions and spirituality (Sā. Aka)

[ஆறு + ஆறாம். ஆதம் = ஆதலை = உதவி. ஆறாதலை எனின் முற்றும் தமிழாம். ஒ. நோ. ஆதலம் = ஆதரம் = ஆதரவு. ஆதலை = ஆதலம் = ஆதரம் = ஆதரம் = உதவி, தாங்குதல், அடிப்படை, மூலம், மூலவழிமை.]

ஆறாதாறு ஔரேபு, பெ. (n) ஆறாத்தாறு பார்க்க, see arā-1-10p.

ஆறாப்பசி ஔரே-ப-பசி, பெ. (n) 1. மிகுபசி; voracious hunger. 2. அடங்காப் பசி, தீராப்பசி; insatiable hunger. (சா. அக.)

[ஆறாத + ஆறா + பசி.]

ஆறாப்புள் ஔரே-ப-புள், பெ. (n.) குலை நோயினால் ஏற்படும் ஒருவகை அழிப்புள்; incurable ulcer arising from arthritic condition of the body, chronic ulcer or sore.

[ஆறாத + ஆறா + புள்.]

ஆறாமலெரித்தல் ஔரீமலerial, பெ. (n) இடைவிடாமல் எரித்தல், to burn continuously as is done sometimes in preparing medicines without leaving an opportunity to cool down during the process

[ஆறாமல் + எரித்தல்.]

ஆறாயின் ஔரீமரீ, பெ. (n) காந்ததிகை நானமீன்; pleiades, as containing six stars.

[ஆறு + ஆம் + மீன் = ஆறாய்மீன் = ஆறு ஆவிய மீன்கள், ஆறு நானமீன்கள்.]

ஆறாயிறாவோட்டு ஔரீமரீvāra vōṭṭu, பெ. (n.) காந்ததிகை நானமீனிடக் கதிரவனின் செல்வுக் குரியதும், கடலான வரும் ஏதங்களைக் கடற்பயணம் செய்வோர் எதிர்பார்த்து அஞ்சக் காரணமானது மான காலம்; passage of the sun through the segment of the Zodiac occupied by pleiades, when rough weather is to be anticipated

[ஆறு + ஆம் + மீன் + அற + ஓட்டு. அற = முழுமையாக. ஓட்டு = ஓட்டம், செல்லுதல், போதல்.]

ஓட்டு = அழிதல், கேடு. தேவலி என்பதே இவரும் பொருத்தம்.

அறமீனாகிய ஆறாயின்மீன்க் கதிரவனின் செல்வு, முழுமையான தீங்கின் அழிகுறியாகக் கருதப்பட்டதால் அறவோட்டு எனப் பெயர் பெற்றதாகலாம்.

ஆறாயிர்ப்படி ஔரீயிர-ப-படி, பெ. (n) திருவாயமொழி விரிவுரைகளுள் முதலாவது, first commentary on the Tiruvaymoli by Tiru-k-kurugāḡa-ppāraṇ pillāi, containing 6000 granthas. (உபதேசரத 41 வியாக்.)

[ஆறாயிரம் + படி.]

ஆறாரச்சக்கரம் ஔரா-ச-சக்கரம், பெ. (n) ஆறு ஆரங்களைக் கொண்ட சக்கர வடிவிலுள்ள கட்டங்களில் எழுதப்படுவதும் நான்குகளைக் கொண்டதும் ஆரத்திற்கு ஆரம் படித்துச் செல்லும் போது சில எழுத்துகள் மீண்டுப் பீண்டுட வேறுவதுமாகிய மிறைப்பா வகைகளுள் ஒன்று (மாறன. 282. உரை); stanza of four lines so composed that it can be written in the form of a wheel with six spokes, a variety of cakkara-pantam

[ஆறு + ஆரம் + சக்கரம்.]

ஆறாறு *ஏரூர்*, பெ. (n.) 1. ஆறுமேளி; six each. 2. ஆறும் ஆறும் பெருக்கிய தொகை; six times six, thirty six.

[ஆறு + ஆறு]

ஆறாணம்பு *ஏரூரணம்பு*, பெ (n.) காது கேட்க உதவும் நம்பு, (கடாட்ச நம்பு); auditory nerve (சா.அ.க.)

[ஆறாள் + நரம்பு]

ஆறிறம் *ஏரீடல்*, பெ (n) வெள்ளைப்பூண்டு garlic consisting of 6 bulbs, Allium sativum. (சா.அ.க.)

[ஆறு + இடம்]

ஆறிய கற்பு *ஏரிய கர்பு*, பெ. (n.) அறக்கற்பு, மறக்கற்புக்கு எதிரானது, chastity guarded with patience under affronts, dist.fr.ஏரியகர்பு. "ஆறிய கற்பிறறேறிய நல்லிசை" (பதிற்றுப் 90,49, சிலப்பதி,42, உரை)..

[ஆறிய + கற்பு ஆறிய = அடங்கிய.]

ஆறிருகரத்தோள் *ஏரூரகரத்தோள்*, பெ (n) முருகக் கடவுள்; Muruga, who has twelve arms.

[ஆறு + இரு + கரத்தோள். ஆறிரு = இரண்டு ஆறு, பன்னிரண்டு. கரு → த. கரம் > ek. kara.]

ஆறிலொன்று *ஏரிலொன்று*, பெ (n.) அரசனுக்குரிய ஆறில் ஒன்றாகிய பங்கு, நில வருவாயில் வரிக்காகப் பெறும் பாகம்; one sixth of a crop, as the proportion due to the crown. "ஆறில் ஒன்றன்றோ புரவலர் கொள்ளும் பொருள்" (முத்தொள்ளாயிரம் 73.)

[ஆறு + இல் + ஒன்று.]

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு ஐம்புலத்தாறோம்பல் தலை" (குறள் 43) என்னும் குறளில் இல்வாழ்வான் தன் வருவாயை ஐவகையடுத்திச் செலவு செய்யும் முறை கூறப்பட்டது. ஆறாவது பங்கு, அரசுக்கு வரியாக அளிக்கப்பட்டது. இதனால்தான் இல்வாழ்வான் தன் வருவாயை ஆறாகப் பங்கிட்டு ஒரு பங்கை அரசர்க்குச் செலுத்த வேண்டுமென்ற ஐயே வழக்கன்றியது.

ஆறு-நல் *ஏறு*, 10 செ குவி. (v.l.) 1. நீங்குதல்; to be relieved. "ஆறாவிட ரென்வயிறுக் கிணையால்" (கந்தபு. அக்கி. 235). 2. ஓய்தல் (கதி.அ.க.); to be tired, to cease. அவன் ஆறி அடங்கிவிட்டான் (உ.வ.) 3. அடங்குதல், குறைதல்; to be suppressed, to be reduced. "ஐம்புலணம் ஆறியவர்களும்" (கம்பரா. தேரேறு. 25). 4. புணம் உயர்தல்; to heal as a wound "தயிணாற் கட்ட புண் ணுள்ளாராயும்" (குறள். 129). 5. அமைதியாதல்; to be preserved with patience, as

chastity. "ஆறிய கற்பு" (சிலப்பதி. 42 உரை). 6 வெப்பம் குறைதல், குடு தணிதல்; to abate, cool, grow cold. ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி (பழ.). 7 குறைவாதல், தணிதல்; to be appeased, alleviated, mitigated. உண்டதும் பசியாறியது (உ.வ.). 8 இளைப்பாறல் (கதி.அ.க.); to take rest. இப்பொழுது தாள வந்தீர்கள்; ஆறு அமர இருந்து போங்கள் (உ.வ.)

ம. க. தெ. ஆறு; து. ஆருளி, நா. ஆர்,

மீ. எர், கோள். ஆராணா (தன்னீரி), குவி. ஆச

Chinese - rong (dissolve, throw away).

[அறு → ஆறு. அறுதல் = நீங்குதல், விலகுதல், ஒய்தல், உட்படம், அடங்கல், குறைதல்.]

அறு என்னும் அடிவளை *rive* -- to break, *aspunder* என ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது. *rive* → *river* அறுத்தல் அடித்தல் தளரிக் கொண்டு போதல், நீங்குதல், விலகுதல் என்பதே அடிப்பொருளாயினும் அதனின்றும் கிளைத்த வழிநிலைப்பொருளால் ஓய்தல், உட்படல், அடங்குதல், குறைதல் என்றும் விளைப்பொருள் வளர்ந்து வெப்பம் தணிதல், குறைதல், குளிர்நிலை பொருள்களைத் தருகிறது. நீங்குபடி பலைச் சாறில் விளைபடி குளிர்ச்சி தருந் மருந்துச்செடி வடமொழியில் 'ஆருக்' எனப்படுகிறது.

Rūk - a medicinal plant of cooling properties growing on the Himalaya mountains (M.W.S.E.D.).

ஆறு ¹ஏறு, பெ. (n.) 1. மழை வெள்ள நீரோடைகள் பல சேந்து பெருக்கெடுத்தோடும் நீரோட்டம், யாறு; river, brook காவிரியாறு, வைகையாறு, ப.றுளியாறு (உ.வ.) 2. வழி, பாதை; way, road "ஆறுசெல்வம்பலர்". 3. தலைக்கடை, தலைவாயில் (அ.க.தி.); front, entrance of a house. 4. வழிவகை; means, device "ஆற்றின் வருந்தாவருத்தம்" (குறள் 468). 5. அறம்; morality, virtue, path of righteousness. "ஆறன் மையின் முதியாரையு பெறியாளயி ளுழவன்" (சீவக. 2261). 6 சமயம்; religion. "கைவ நல்லாறோங்க" (பெரியபு. சண்டே. 57). 7. பக்கம் side. "நாலாறு மாறாய்" (நாலடி. 383). 8. பயன், result. "அறத்தா திதுவென வேண்டா" (குறள். 37) 9. இயல்பு; nature. "செய்தீர் செய்யா தமைகலா வாறு" (குறள். 219). 10. வகை, வீதம்; mode, manner, method. "கற்பழியா வாறறால்" (நல்வழி. 10) போமாறு கூறினான் (உ.வ.) 11. ஒழுக்கம் (கதி.அ.க.); discipline

மழை : யாறு, அருவி, உந்தி, ஓவியல், ஓணம், குடிசை. சிந்த. கடினி, தாங்கினி, திண, தீர்த்திகை, துறை, துணி, புளவ.

யாறு, வரூபஸ், வேளி, துறையாறு, யோறு, வறாறு, வாரி, பூபுயஸ் வரவு, தலைஸ், தீர்துயஸ், தீத்து (ஆ. அக.). பூஸ், பொதியஸ், தோடு, பொருளஸ்.

ம., க., ஆறு; து. ஆறு தெ. ஏறு; கோண் . ஏர் (தள்ளி); குவி. ஏக (தள்ளி); கோத. ஓய்ஸ் (வழி). குடூ. ஓர் (வழி - பதர்க்கான நுணுவாயல்)

Tamil, āru, yāru, (water) āral (water) aral (water)
aral ān aquatic plant

Eng. ore - (see-wood) (ore-wood) Basque - eri-on (to flow) ara, aranc valley/ur, (water). Assyrian - ara-du (to flow) Somali - hari (water) Sumerian - er (tear) ur, (water) Coptic - yar (water) Hebrew - yor (river)

In England, of the rivers, Yare, Yarrow etc. The rivers in Iberia - Ar-ga, Ar-anda, Ar-agon Ar-an, Ara, -xes, Nubian - aru, are (rain) Names of streams in the Alps - Are. Ar, Ac, Arve, Aravo, Aronna.

In Switzerland (names of streams) Aar, Arve. In the British Isles - Are, Arre, Arro, Are, Aray, Ayr

In Sardinia - the rivers Aral, Aralai, Arriaxu - Drevdian Origins and the West (Dr.N.Lahovary)

(An ancient element) in river names is ar - appearing in Ar, Arno - measuring river, in Great Britain - Ayr, Oare, Ore. -George R.Stewart. "Names on the globe" Page 182-183. L. arera, GK. arassien, Chinese, rang - to give way. F. eau (water) pronounced 'a'

Malay. ayer (water)

[அறு - ஆறு. ஆறு மண்ணை அறுத்துச் செல்வதால் பெற்ற பெயர். மண்ணை அறுத்துச் சென்ற பகுதி காட்டுவழியில் போக்கர்க்குப் பாதையாய் அமைதலின் பாதைய் பொருள் ஏற்றது. நிலமழுதும் சோலை யாவிர்த்த மூலு பண்ணைக் காலத்தில் ஆறுகளே வழிகளாயிருந்தன. கல்வெட்டு மூன்றாமற்ற நல்வழி யாதலின் நன்றெறிப் பொருளும் பெறலாயிற்று.]

மண்ணை அறுத்துச் செல்லுதலால் 'ஆறு' பெயர் பெற்றது என்பதை river என்று ஆங்கிலச் சொல்லாலும் தெளிபலாம். river - rerd, cleave strike assunder, rive - river வ.உறையியும் arj - to break up, loosen, tear out என்ப் பொருள் படும். அறு - ஆறு எனவும், அறி - அறிவி - அருவி எனவும் தீர்ந்து வழங்கும். நெடுக அறுத்தோடும் செவ்வால் யு ஓண்டக் சேர்ந்த வெள்ளப் பெருக்கு ஆறு எனவும், ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையை அல்லது குறுகிய இடத்தை அறித்துச் செல்லும் சிற்றோடை அருவி எனவும் வழக்கு பெற்றதெனக் தீரோடும் அல்லக் வெள்ளப் பெருக்கின் இறுதிப்பகுதேப் அமை பெற்று பெயர் விளக்கத்தை ஆற்றின் மறு வழங்கலாகத் தரப்பட்ட சொற்களின் கீழ்க் காண்க. கோட்டாறு, கொழையாறு எனலும் இப்பெயர்கள் 'ஆறு' ஈறு பெற்றுள்ளன.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் ஆற்றுப் பெயர்களும் இடப் பெயர்களும் 'ஆறு' என்றும் தமிழ்ச் சொல்லை வேராகக் கொண்டிருத்தலைக் காணலாம். ஆறுவே யளாதி வழி, வகை, இயல், நாளம் என்னும் பெயர்களில் இடைச்சொல் படை பெயர்ந்த போது பெயர்நகலாகவும் ஸற்றியனா. D nner, danger, super போன்ற சொல்லிற்காக ஆறு - ஆர் வழங்குதலைக் காணலாம்

ஆறு² - ரு, பெ. (n.) 1. ஆறு எனலும் எண்ணுப் பெயர். ஐந்தின் மேல் ஒன்று; number six. "ஆற்றி வதுவே அவற்றொடு மனனே" (தொல். மரபி. 27.) 2 நளி (விருச்சிகம்) எனப்படும் ஆரல் ஒன்று; constellation plaiades.

ம., க., தெ., கட., பட., குறும்., எரு. ஆறு. குட., ஆறி, கோத. ஆறெ. துத. ஓர். து. ஆதி. கொலா. ஆர். கைக். ஆர். கோண். சாரு. நாய். சக. கூ. சோ. குவி. சச்சி.; யோரு. சச., யித்துள் நாக, ஆறொக். Turk. ah; Sum. a-ah; Hung. hat; Gk. ex; Mac. hat; Mong. ot; Malay. anam

[ஆறு - ஆறு 'விண்மீன்களின் கூட்டத்தைக் குறித்த சொல், ஆறு என்னும் எண்ணுப் பெயரைக் குறிப்ப தாயிற்று.]

ஆறு காலகியநளி (காந்தினை) நன்மீன் கூட்டம், கிளை யிடுத்து கடல்கள் கலக்க வழும் ஆற்றின் வடிவாகப் பள்ளைக் காலத்தில் கருப்பட்டது. பின்னர் அதுமூல்காலகளை அகற்றிக் கொண்டுவய உயர்த்தி நிற்கும் தேளின் வடிவாகக் கருத்துட்டு நளி (விருச்சிகம்) எனப்பெயர் குடப்பட்டது. ஆற்றின் வடிவாகக் கருத்துட்டபோது ஆறு - ஆறல் - ஆரல் என்னும் பெயர் பெற்றது. கவித்தொகையிலும் ஆரல் என்னும் பெயரே பயின்றுள்ளது. "அளவுக்கண்ணினது முரளியீற்றாகப் பொய்" (கவித். 64-4). ஆறு யிள்களும் ஆறு காந்தினைகப் பெயர்நகலாகக் கருத்துட்ட காலத்தில் காந்தினைக யீள் என்னும் அறிப்பட்டது. ஆறு - ஆறல் - ஆரல் என்னும் பெயர்கள் காலத்தால் மிக மிகத் தொள்ளப் வாழ்தலா. காந்தினைக நளி (விருச்சிகம்) என்பன மிகமிகப் பிழிதலா.

பள்ளைக் காலத்தில் கடல் வழி வாணிகரும் நிலுவழி வாணிகரும் காடுகளில் கால் நடை மேய்ப்போரும் இரவில் திசையறித்துக் விண்மீன் கூட்டங்களையே பெரிதும் நம்பிவிருந்ததால் பள்ளிண்டு விண்மீன் கூட்டங்களாகிய ஒறைகளுக்கு இடப்பெயர்களே மாறுபெயர்களாக மாறினிடலா - ஆரல் அல்லது நளி என்றியப்பட்ட மாறுபெயர் காந்தினைக என்பனங்களில் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

ஆறு போன்ற வடிவ நோக்கில் கலாலதமக்களால் இடப் பட்ட ஆறு என்னும் பெயர் கணியங்களின் பர்ஸலில் ஆறு விண்மீன்களின் எண்ணிக்கை கருதி 'அல' ஈறு பெற்று ஆறல் - ஆரல் எனத்திவையாயிற்று. பழங்கால மக்கள் ஐதக்கு தே. எண்ணத் தெரியாதிருந்த காலத்தில் 6,7,8 போன்ற எண்களை ஐந்து ஒன்று, ஐந்து இரண்டு, ஐந்து மூன்று என்றே வழங்கினர் கணியங்களின் பூதிய சொல்லாட்சி ஆதல் என்ற சொல்லை

பெற்றுத் தந்தது. எனினும் கல்லாத மக்கள் ஆரல் ழீருக்குரிய ஆறு என்பதையும் ஆறு என்றும் எண்ணுக்குப் பெயராகிக்கொண்டனர். ஐத்துக்கு மேல் எண்ணும் வழக்கமும் உருபெற்றது.

சிறுவர் விளையாட்டுகளில், இன்றும், 'அல' எழுதோக்கு எண்ணுபெயர்களை வழங்கும் முது பண்டக் கால வழக்கம் தீடுதிரலத்திருத்தலைக் காணலாம் நாட்டு மூலக்கலிவ கோலி என்றும் உருவையட விளையாடும் சிறுவர் தொகையட திருவல், முயல், நயல், அஞ்சல், ஆதல் (அறுவல்), எழுவல் (எழன்) எட்டள், தொய்யள் என எண்ணு பெயர்களைப் பரமபு யாயின் வண்ணம் கூறுகின்றனர். ஆதல், ஆறு → ஆறல் என்றும் எண்ணுபெயர் தேற்றத்தினால் தைத்தைத் தவிமுறொழி தொன்று தொட்டே காத்த, வத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரியலாம்

இனி, ஆறு என்றும் எண்ணு பெயர் திரிபிடமல்லாத இந்திய மொழிகளிலும் ஏனைய மொழிக்குடும்பங்களிலும் ஊடாடியுள்ள முன்னொழுத்தொடு ககர சேர்த்துக் கொள்ளல் தகரம் சேர்த்துக்கொள்ளல் சகரம் சேர்த்துக்கொள்ளல் என்றும் சுவாக அழிவைத் திரியுகின்றது வட இந்திய, தட்டாசிய, செமித்திய, ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பங்களிலும், முன்னொழுத்த நீக்கி று, று என்ற ஈற்று வடிவிலும் ஏற்றெழுத்து து அல்லாத வடிவிலும் ஆக சுவாக முத்திரைத்திரிபுகளுற்று கிறக்காசிய மொழிகளிலும் வழங்கி வருகின்ற காளனாம தணவழிவழிகளான கைக்க கிறக்காசிய மொழிகளில் உடல் வழி வணிகர் வலிகை எனமொழிக் குறையங்களிலும் இச்சொல் இடத்தழிபுரவல் (geographical distribution.) பெற்றிருக்கலாம்.

ஐத்துக்கு மேல் வரிசையாக எண்ணும் வழக்கம் தொள்ளமுது நாகரிக நாடுகளில் மட்டுமே முதலில் காணப்பட்டதன்றும், உலக நாகரிகத் தொல்லியல்களில் திராவிட நாகரிகமே மூன்றில் இருமுதியானதாகவும் காலத்தால் முந்தையதாகவும் அறிவாய் பட்டிருந்தாலும் எண்ணு பெயர்களின் பரவல் உலகத்தில் மிகப்பெருமளபுள்ள மொழிகளில் ஒரே சீராக உள்ளது.

முதல்வகை அழிவைத் திரிபு (சகரம் சேர்த்த) மொழிகள் (வட இந்திய, தட்டாசிய, செமித்திய ஐரோப்பிய மொழிகள்)

Hin. cha, chā; Sin. Chah; Uru. che; Guj. chha; Mar. Chah; Beng. Chey; Ori. chhaa; Punj. chhe; Kesh. shah, Raj. shah.

L. sex; G. sechs, Na. sei, F. six, Port. seis, Dut. zes; Sp. seis; Lith. sheshi; OE. sex; E. six; Goth. saiks, Pol. szes; Russ. shest; O. Egv. s-zaw, Rum. saase; Sw. sex, Dan., Nor. seks; Czec. sest; SKt. shash, Yd. seks.

Heb. schischar; Iraq. arta, Ar. ashah, Cor. shu, Alda. skesh, Bas. sei. Viet. sau, Ann. sau. Af. swa. snta; Berber. sez

மேற்கண்ட எண்ணுப் பெயர் பரவலின் வன்மைப் இருப்பினால் வடபுல மொழிகளில் வல்லித்து சகர (C) முன்னொழுத்துச் சேர்ப்பும் தட்டாசிய, செமித்திய, ஆபிரிக்க மொழிகளில் பெறும் உரெவலிகை மாறிய முன்னொழுத்துச் சேர்ப்பும் பெற்றிருத்தலால் சகர ஒலியு முந்தையது என்பதையும் சகர ஒலியு முந்தையது, என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

சீந்துவெளி நாகரிகக் காலத்து வணிகர்களின் வாலிலாக தட்டாசிய ஐரோப்பிய செமித்திய ஆபிரிக்க மொழிகளுக்கு இச்சொல் அறிமுகமாற்றிக்கலாம்

இரண்டாம் வகை அழிவைத் திரிபு (தகரமெய் சேர்ப்பு)

Nep. laruk, SKL. torak; Tib. druk, Bur. (Myanma). laru, Sant. turuy; Kols. wrya.

தேயான, சிக்கம், திபெத்திய, பருவிய மொழிகளில் ஆறு என்றும் எண்ணுபெயரோடு தகரமெய் முன்னொழுத்தாகச் சேர்த்துள்ளது. சந்தான கோலர் மொழிகளும் இதனால் காத்து வருதுள்ள காலத்தால் மிக எழுதும் விவாற்றியுபயோகிகளின் மொழிகளில் சேர்த்துள்ள தகர மெய்யெழுத்து சகர மெய்யெழுத்திலும் காலத்தால் முந்தையது. திருவழி வணிகர்களால் வளர்ந்த இச்சொல்லாட்சிள்ள தகரமெய் சகரமெய்யெழுத்தாகத் திரிந்த காலம் முந்தையது.

மூன்றாம் வகை அழிவைத் திரிபு (ககரமெய் சேர்ப்பு)

Slam. karung, Fin. küsi, Beng. krok, Bur. kyok

வல்லித்த சகரம் (Cha) ககரமாகத் திரியும் என்றும் ஒலியளியும் தெரிபின் வண்ணம் வகையான, பருவிய, சாய்க்கிளைய மொழிகளிலும் தொலையறுவ தூளாளியக் குறைய மொழியான சிசாளிசிலும் சகரம் ககரமாகத் திரிந்துள்ளது. இத்திரிபு சகர முன்னொழுத்துக் காலத்திலும் முந்தையது. அதுவது சகர முன்னொழுத்தைக் கொண்டிருந்த ஒருசார் கிளைய மொழியினரே அதன் ஒலியைக் ககர முன்னொழுத்தாகத் திரித்துக் கொண்டனர் என்பதாம்.

முதல்வகை முத்திரைத் திரிபு (முன்னொழி 'ஆ' நீக்கி) று' மட்டும் திரிந்து வழங்குதல்)

Jap. riku; Nep. ruk, ru, rukka, rē

தேயான சப்பான் மொழிகளில் காணப்படும் முத்திரைலைத் திரியுக்கலாத மக்களிடமெழுக்கியகொக்கசவழக்கு, சொல்லின் முன்னொழி வளையகைகளை முன்னொழி மன்றிக் கொள்ளும் இலக்கணப்போலி மடிபு கிறக்காசிய மொழிகளில் காணப்பட்டதால் இச்சொல்லும் அதன் வம்பட்டு ஆறு → று → தோ என இலக்கணப் போலியாகச் சொல்லாகக் ஈது பெற்று பழிய வடிவற்று ஆறு என்றும் எண்ணுபெயர் தகர அல்லது சகர முன்னொழுத்துப்பெறாமல் உள்ளவாறே இலக்கணப்போலித் திரிதறும் பரிணயநகு இவை சான்றாகும்.

இரண்டாம் வகை முத்திரைத் திரிபு (முன்னொழி 'ஆ' நீக்கி) று → து' எனத் திரிந்து வழங்குதல்)

Bhut. tu; Tib. tu; Nep. tuk.

குறிப்பாகத் திபெத்திய மொழியிலும் அதன் கிளைய மொழிகளிலும் தகர ஒருபு அருகியவை இராமன் என்றும் பெயரை அள்கள் வாய் என்றே ஒலியைக் குகலம் தகரமெய்யாகவோ ககரமெய்யாகவோ மாற்றினும் ஆதலால் ஆறு என்றும் எண்ணு பெயர் முத்திரைலைத் திரிந்து போது று → து எனத்தாக மாறிட்டது. தேயான பூட்டான் மொழிகளும் வணிகளின் ஊடாட்டத்தால் இச்சொல்லாட்சியைத்தத்தம் கிளைய மொழிகளில் கைத்துவலாமின.

ஒன்றாம் வகை ஓடி நிலைத்திரிய (முள்ளூர்) 'ஆ' நீங்கியு → ஐ எனத்திரிந்து வழங்குதல்)

Chinese (Hank.) luh; (Peking). lin; (Canton). luk, liu; (Sang). loh; Amoy. lak.

சீன மொழிக் குடும்பத்தில் தகர சகர ஒலிப்புகள் அரிபவை. சகரங்கள் லகரங்களாகவே ஒலிக்கப்படும். ஆதலால் ஆறு என்றும் எண்ணும் பெயர் இலக்கணப்போலியாகி ஆறு → நூ → றூ எனத் திரிந்த போது, தானாகவே றூ, லா, லி, லியூ எனத்திரிந்தது. தகர சகரமுள்ளெழுத்துச் சோர்ப்புகள் நிராகரப் புறங்காலத்திலேயே ஆறு என்னும் திருத்திய எண்ணும் பெயராகவே கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு வளரிக் வாயிலாகப் பரவிய வகைமையைச் சீனமொழியின் ஈக்கப்பட்டுள்ள ஆறுக்குரிய எண்ணும் பெயர்கள் நிலை நாட்டுகின்றன

வளரிக் களின் வாயிலாக ஆறு என்னும் எண்ணும்பெயர் எட்டாத தொலைவான இடங்களில் வரவும் புறங்குடிமகன் குறியிட வேந்த போது ஐந்தும் ஒன்றும் எனக் கூட்டுவகையே செய்த தொழில்கள். இதனைக் கூட்டுச்சொல் எண்ணும்பெயர் எனலாம்.

கூட்டுச்சொல் எண்ணும்பெயர் (5 + 1)

Burmese. khy-ok; Siam. h-ok, Losa. h-ok Red Indians (Aztec). shak-wa-sie (5 and 1) Nahuatl. chik-w-a-san (5 and 1) Thal. hok (5 and 1)

யூரோப்பா என்னும் பருவிய நாட்டுக்கிளைமொழிகளில் ஐந்தைக் குறிக்கும் 'கை' பெள்ளும் சொல்லுடன் ஒன்றைக் குறிக்கும் 'ஒக்' சேர்த்து 'கைமொக்' என்றாகி ஐந்தும் ஒன்றும் எனக் கூட்டுச்சொல் எண்ணும்பெயராக நீடுநிலைத்த, வழக்கூறியிருப்பது மொழி வளர்ச்சிய படிநிலைகளை உய்த்துணர் உதவுகிறது. ஐந்தும் ஒன்றும் என்று ஆதினைக் குறிப்பிடுவது முந்து பழந்தமிழ் மரபே என்பதையும் இது காட்டுகிறது. 'கை' என்றும் ஐந்தைக் குறித்த சொல்லின் முன்னொழுத்து க → ச எனத்திரிந்த நிலையை அடிகாக்கச் செவ்வந்திய மொழியும் தெருவாதி மொழியும் எடுத்தியம்புகின்றன.

கலிபுணர்க்கணக்கு கி.மு. 3101 முதல் தொடங்கி யிருந்தலான தமிழ் எண்ணும்பெயர்கள் கி.மு. 4000 ஆண்டளவில் வளர்ந்திருக்கலாம் என்றும் ஐந்துக்கு மேல் எண்ணத்தெரியாத காலம் கி.மு. 5000 ஆண்டுக்கு முற்பட்டதாகலாம் என்றும் கருதலாம். சிந்துவெளி நாகரிகக் காலத்து எண்ணும் குறியீடுகளில் ஆறுக்குரிய, குறியீடு ஐந்தும் ஒன்றும் எனக்கூட்டு எண் அமைப்பானாகவே உள்ளது. ஆறு என்னும் எண்ணும்பெயர் தோன்றுவதற்கு முன்பே வரை படக்குறியீடாக அது நிலவியது எனலாம்

ஆறு என்னும் எண்ணும்பெயர் துருக்கி அங்கேரியம் உள்ளிட்ட சித்திய தூராளிய மொழிகளிலும் கமேரினத்திலும் சீனம் சிந்துதிலும் உள்ளிட்ட கிழக்காசிய மொழிகளிலும் இயல்பாகவும் அடிநிலை அல்லது முடிநிலைத்திரிந்தும் பரவிவுள்ளது. வட இந்திய நட்சாசிய, ஜோராய்சிய செமித்திய மொழிகள் சகர முன்னொழுத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன அடிநிலை படிநிலைத்திரிபுகள் உலகில் எல்லா மொழிகளிலும் காணப்படும்

சொற்சிதைவும் பொது தெரிமுறைகளுக்கு உட்பட்டவை. உயிர் முதல் சொல்லாயின் ஏதேனும் ஒருமொழியெழுத்தை முன்னொழுத் தாகச் சேர்த்துக் கொண்டது ஒவ்வொரு மொழிக் குடும்பத்திலும் பழங்ககக் கிளைந்து வளர்கின்ற பழமொழியின் சொல்லாக்க வழிமுறைகளுள் ஒன்றாகும். முன்னொழுத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளாத சித்திய தூராளிய கமேரிய சீன சிந்துத்திய மொழிகள் காலத்தால் முற்பட்டனவென்பதும் முன்னொழுத்துச் சேர்த்துக் கொண்ட வட இந்திய, நட்சாசிய, ஜோராய்சிய, செமித்திய மொழிகள் காலத்தால் பிற்பட்டனவென்பதும் அறியத்தக்கன நட்சாசிய ஜோராய்சிய செமித்திய மொழிகளில் பெரும் பாலும் ஒவ்வொரு சொல்லின் முதலசைபும் வல்லெழுத்து அல்லது வல்லெழுத்து மெய்யசைபக் எடுப்பொலி ரிளி வருதலைத் தலையைப் பள்ளசைபக் கொண்டவைவாதலின் உயிர்முதற் சொற்கள் பிறமொழிகளிலிருந்து கூடக் கொள்ளப்படும் பொது உயிரழுத்துடன் சகரம் போன்ற மெய்பெழுத்தைச் சேர்த்துக் கொள்வதால் அவ்வந்தம் தாய்மொழிக் சொல்லைப் போன்று பழக்குவதற்கு எளிதாகின்றது. உயிர்முதற் சொற்களில் பெரும்பகுத்து சொல்வதற்கு சூலாவதற்கு முன்புள்ள மொழி வளர்நிலைப அடிகளில் பல்வேறு காரணங்களுக்கிடையிலும் ஒரு குடும்ப மொழியிலிருந்து கூடக் கொள்ளப்படும் உயிர்முதற் சொற்களுக்குக் கூடக் கொள்ளப்படும் மொழிக் குடும்பங்களின் ஒலிப்புப்பாங்கு தெரி முறைகளே சொற்றிரித்துத் தன்மயகளை வளர்ப்பதற்கின்றன என்பதற்கு இது இங்குச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது

ஆறு³ கீறு, பெ. (n.) நாரிகக்கிலம் என்னும் மகளிர் வெள்ளை; semen like discharge from the female genital. (சா.அ.க.).

[அறு → ஆறு அறுதல் = நீங்குதல், வெளிப்படல்.]

ஆறுகட்டி கீறு kari, பெ (n) 1. ஆறு பற்களுக்குமேல் முளையாத மாடு (இ.வ.); breed of neat cattle that have not more than six teeth. 2 சிவளியர் (சைவர்) காதிவளியும் அக்கமணி (உருத்திராக்கம்) கூடம்; pendant of six rudraksa beads, worn round the ear by Saivas.

[ஆறு + கட்டி.]

பொதுவாக ஆளினர்களுக்குக் கீழ்தநாடையில் 20 பற்களும் மேல் தாடையில் 12 பற்களும் இருக்கும்.

ஆறுகழிச்சல் கீறு kaiccal, பெ (n) ஆறுவகைப்பட்ட செரிவாக்கழிச்சல் நோய்; loose diarrhoea or dysentery arising from six different causes and they are -

1. ஊதைக்கழிச்சல் (வாதக்கிராணி) - type of diarrhoea arising from vitiated wind, flatulent diarrhoea
2. பித்தக்கழிச்சல் (பித்தக்கிராணி) - dysentery caused by vitiated bile due to gastric disorders. Gastrogenic diarrhoea

3. கோழைக்கழிச்சல் (சிலேட்டுமக்கிராணி) - diarrhoea caused by vitiated phlegm, mucous diarrhoea alias dysentric diarrhoea.

4. மூலக்கழிச்சல் (மூலக்கிராணி) - bleeding piles due to excess of heat caused at the plexus veins around the lower rectum.

5 மேகக்கழிச்சல் (மேகக்கிராணி) - dysentery caused from venereal complaints.

6. சூட்டுக்கழிச்சல் (சூட்டுக்கிராணி) - chronic dysentery due to excess of heat in the body either constitutional, or due to climatic changes, such as sprue, etc.

[ஆறு + கழிச்சல். Skt. grahani, > த. கிராணி கிராணி = கழிச்சல். செரியாயையால் ஏறுபடுமகழிச்சல், (அதிராரம்)]

ஆறுவை *Āyugai*, பெ. (n.) மன ஆறுதல்; solace "மனமாறுகைக் கெம்மைவந்தானு நாதன்" (மரு தூரந். 12)

[ஆறு - ஆறுவை.]

ஆறுகுடி *Āyugūḍi*, பெ. (n.) கங்கையாற்றத்தலைவில் கொண்ட சிவபெருமான்; Śiva whose head adorns the Ganges. (நல். பாரத. மருத்து 94)

[ஆறு + குடி. குடு + இ. குடி = குடியவன், அணிந்தவன். ஆறு = கங்கையாறு.]

ஆறுகுலை *Āyugūlai*, பெ. (n) ஆறுவகைச் சூலை நோய்கள், குத்தல் நோய்கள்; diseases attended with acute pain said to arise from the following six different causes -

1. ஊதை (வாத)ச் சூலை என்னும் வயிற்று வலி (குத்தல் நோய்) - acute pain due to disorders of the gas in the system, as in arthritis or gout. வளி (வாயு) சூலை - wind colic.

2. பித்த சூலை என்னும் வயிற்று வலி (குத்தல் நோய்) - acute pain in the stomach through gastric disorders, as in Bilious colic or Gastric colic.

3 சில்லச் (சிலேட்டும) சூலை என்னும் வயிற்று வலி (குத்தல் நோய்) - sharp pain arising from phlegmatic causes.

4. மேக சூலை என்னும் வயிற்று வலி (குத்தல் நோய்) - excessive pain due to venereal or syphilitic causes such as, in gonorrhoeal or syphilitic arthritis, gout, etc. பிரமேக சூலை - renal colic, nephritic colic.

5. கருப்ப சூலை என்னும் வயிற்று வலி (குத்தல் நோய்) - severe abdominal pain from some uterine disease or menstrual disorder, as in uterine colic, menstrual colic, etc.

6 கண (நேத்திர) சூலை (குத்தல் நோய்) - acute or lancinating pain in the iris of the eye, trititis. It is due to syphilis, gonorrhoea, etc. (சா. ஆக.).

[ஆறு + சூலை. சூலை = குத்தல், சூடைச்சல் முதலிய பொதுக்கொணாவலியிருக்கும் நோய்.]

ஆறுதல் *Āyudal*, பெ. (n.) 1. மன அமைதி பெறுதல்; consolation, solace. 2. தணிதல், நீங்கல், to be allayed "ஆறா விடரென் வயி னாக்கினையால்" (கந்தபு. அஞ்சி. 235). 3. வெப்பம் குறைதல்; to grow cold. "ஆறிய பசுந்தண காவினசை வெரீஇ" (பாரத. நிலைமீ. 109). 4. குணப்படுதல்; to be cured. 5. புண காய்தல்; to heal, as a wound or sore does. 6. ஓய்தல், ஆறியிருத்தல், ஆர அமைதல், கட்டுப்பாடினறி ஓய்வெடுத்தல், செகிழ்வாக அலலது தளந்திருத்தல்; to relax. 7. அடங்குதல், to be subdued "ஐம்புலனுமாறி னார்களும்" (கம்பரா தேரேறு 25)

[ஆறு - ஆறுதல்.]

ஆறுதிங்கட்காடி *Āyugatikkaḍi*, பெ. (n.) ஆறு ஊதக் காடி பாகை; see Ārumada-kkaḍi.

[ஆறு + திங்கன் + காடி.]

ஆறுநோன்பு *Āyug nōṇbu*, பெ. (n) பெரு நாளைத் தொடர்ந்து ஆறுநாள் நோன்பு மேற்கொள்ளும் முகமதியர் பண்டிகை ஒழுக்கலாறு; Muhammadan fast following perunal, and continuing for six days

[ஆறு + நோன்பு.]

ஆறுபாயிான் *Āyug-pāyān*, பெ. (n) ஏறு அரவு (இராசு) ascending node. 2. இறங்கரவு (கேது), descending node. (நாம தீப.)

[ஆறு + பாயிான். கதிரவன் ஏழுபாயிான் எனப் படுதலின் இவை ஆறாவது சூறையாகட்டின.]

ஆறுபருவம் *Āyug-paruvam*, பெ. (n) ஓராண்டின் ஆறு பகுதிகளான கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என ஐந்து பெரும்பொழுதுகள் seasons or six divisions of a year, as there are four in England i.e. spring, summer, autumn and winter corresponding to March to May, June to August, September to November and December to February

[ஆறு + பருவம்.]

ஆவணி, ஸாட்சாசி - கார்; ஐப்பசி, கார்த்திகை - கூழி; மார்கழி, மை - முன்பளி; மாசி, மங்குளி - பின்பளி, சித்திவை, வைகாசி - இளவேசில், ஆனி, ஆடி - முதுவேசில் இவைவடமொழியில் முறையே வார்டு, சரத், எழந்த, சிவர, வரந்த, கிரட்டிம ருத்தக்கர் எனப் பெயர் பெற்றன.

ஆறுபள்ளிவண்டு ārupuḷli-vanḍu, பெ. (n) அறுபள்ளி வண்டு பார்க்க; see ārupuḷli-vanḍu

மறவ. அறுபள்ளிவண்டு.

[ஆறு + பள்ளி + வண்டு.]

ஆறுபொழுது āru-pozuḍu, பெ. (n) ஒரு நாளை, மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு என ஆறுவகையாகப் பகுத்த சிறுபொழுதுகள்; six divisions of a day.

[ஆறு + பொழுது பொழுது = காலம், நேரம்.]

ஆறுமணிப்பூ āru-maṇi-p-pū, பெ. (n) மாலைமீல மலரும் மலைப்பூ வகை (இவ.); evening primrose, for it blossoms at about 6 p.m. (Loc.).

[ஆறு + மணி + பூ.]

ஆறுமலடு āru-malaḍu, பெ. (n) ஊதை (வாத), பித்தம், கோழை (சிலேட்டுமம்), பூச்சி(சிறுமி), மாதவிடாய், (குதகம்) தசை (மாயிசம்) ஆகிய இவ்வாறுவகைக் காரணங்களால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் மலட்டுத் தன்மை, sterility caused in women in six different ways namely 1-3. through deranged condition of the humours in the system, 4. action of bacteria, 5. menstrual disorders, and 6. corpulency.

[ஆறு + மலடு ஆறு = ஆறுவகை.]

மலடு பார்க்க. See malaḍu.

ஆறுமாதக்கடன்காரன் āru-māda-k-kadaṅkāraṇ, பெ. (n) சிறுநூர்களில் திரிந்து பண்டங்களைக் கடனாக விற்று ஆறுமாதங் கழித்து வந்து பணம் பெற்றுச் செல்லும் சிறு வணிகர்கள், குறிப்பாக முகமதிய சிறுவணிகர் (இ.வ.); hallyman, pedlar, esp. among Muhammedans who travel about from village to village selling household articles for credit, and calling again for collection after six months. (சா.அ.க.)

[ஆறு + மாதம் + கடன்காரன்.]

ஆறுமாதக்காடி ārumādaikkāḍi, பெ. (n) சமைத்த கருங்குருவை அரிசிச் சோற்றைப் பாணியிலிட்டு வேடுகட்டிச் சூரிவப் புடத்தில் புனிக்கவைத்து ஆறு மாதங் கழித்து வடிக்கட்டிபெடுத்த காடி. இக்காடி மஞ்சட்காமாலை, பாண்டு முதலிய நோய்களுக்கு

மருந்தாகும். இதற்குப் 'பழச்சாறு' ஏன்றும் பெயர், matured vinegar obtained from water in which the boiled rice of black paddy has been washed and preserved in a pot kept with its mouth covered with a piece of cloth and exposed to the sun for six months for purposes of fermentation. It is used medicinally for jaundice, incipient dropsy, etc. (சா.அ.க.)

[ஆறு + மாதம் + காடி.]

ஆறுமாதத்தண்டு āru-māda-t-tanḍu, பெ. (n) ஆறு மாதங்கழித்துப் பூக்கும் கீரைத் தண்டு; oomnon spinach which flowers after six months. (சா.அ.க.)

[ஆறு + மாதம் + தண்டு தண்டு = தண்டுகீரை வகை. ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பூத்து முதிர்ந்து விடும். அதற்குள்ளாகப் பயன் கொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து.]

ஆறுமாததாணி āru-mādaṅṅai, பெ. (n) ஆறுமாததாணி பார்க்க, see āru-mādaṅṅai.

[ஆறுமாததாணி + ஆறுமாததாணி.]

ஆறுமாதநாணி āru-māda-ṅṅai, பெ. (n) காசக் கடையில் மாற்றிவதற்காக வைத்திருக்கும் ஆறு மாதநுப் பொன்னினாற் செய்த கம்பி, உரையாணி, touch-nædie made of six māru gold used by shroffs for ascertaining quality (சா.அ.க.)

[ஆறு + மாதநு + ஆணி.]

ஆணிக்கோவை பார்க்க, see āṅai-k-kōva

ஆறுமுகக்குரு āru-muga-k-kuru, பெ. (n) கொங்கணவாத நூலில் சொல்லப்பட்ட ஊதை (வாதம்)க்கு உதவும் ஒரு குருமருந்து; quintessence prepared as per process laid down in the treatise on alchemy by Konganava. (சா.அ.க.)

[குருகா. ஆறு + முகம் + குரு.]

ஆறுமுகநாவலர் ārumuganavalār, பெ. (n) யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிற் பிறந்தவரும் அளபயரிய புலமைக் கடலாகத் திகழ்ந்தவரும் தமிழ்ச் சிவனியமும் (சைவமும்) தழைக்கப் பெரிதும் உழைத்தவருமாகிய தமிழ்ப் பேராசான்; born in Yāḷpānam, Ārumuga Nāvalār was versatile and dedicated Tamil scholar. He expended his efforts for the weal of Tamil and Saivism.

[ஆறுமுகம் + நாவலர்.]

ஆறுமுக நாவலர் தந்த கந்தப்பள்ளி. சேதிராய முதலியாரும் சரவண மூத்துப் புலவரும் இவருக்கே சபிர்

கற்பித்த ஆசிரியர்கள். சிவனியத்தர்ப் பழிபயங்களைப் பொறந்தவர். தம் செல்வத்தைத் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கே செலவிட்டவர். அராலி சித்தி வித்யாபகர் விருத்தம், நல்லை மகாசப பிள்ளையார் மங்களேடுருத்தம், இலக்கணச் சுருக்கம், பெரியபராண உரைநடை, டால் பாடங்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியவர். சாலி வகை சகம் 1745 சித்தி பாணுசிறி பிறந்தவர் இராமலிங்க வள்ளலாரின் அருட்பாவை ஏற்க மறந்து 'மருட்பா' என்றவர்.

ஆறுமுகம் Ārumugam, பெ. (n.) 1. ஆறுமுகன், முருகன்: Lord Arumugan. 2. இயற்பெயர், proper noun. 3. ஆறுமுகப்பட்டகம், hexahedron

[ஆறு + முகம்.]

ஆறுமுகவள் Āru-mugavan, பெ. (n.) ஆறுமுகப் பாக்கை; see Ārumugan.

[ஆறுமுகம் + ஆள் - ஆறுமுகமன் → ஆறுமுகவள்.]

ஆறுமுகன் Ārumugan, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் (குடா); Muruga, having six faces. "ஆறுமுகனைப் பயந்த நதி" (பாரத. வாரணா. 85)

ம. ஆறுமுகன்; க. ஆறுமுக

[த முகம் > sk. mukha. ஆறு + முகன்.]

ஆறுமுகனேரி Ārumuganēri, பெ (n.) நெல்லை மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் முருகன் பெயரால் அமைந்த ஊர்; place name.

[ஆறுமுகன் + ஈரி.]

ஆறுமுகைப் படைவயல் Āru vagai-p-paḍḍiyal, பெ. (n.) கடவுளுக்குப் படைக்கும் ஆறுமுகை உணவுகள். அவை; மஞ்சள் சோறு (அரித்திரான்னம்), சருக்கரைச் சோறு (பரமான்னம்), தேங்காய்ச் சோறு (முற்கான்னம்), நெய்ச்சோறு (கிரு தான்னம்), தயிர்ச் சோறு (தந்தியன்னம்), உருத்தரு சோறு (குளான்னம்) என்பன, (த.போ. 302); six kinds of rice-offerings to the gods. (த.சொ.அக.).

[ஆறு + வகை + படைவயல்.]

ஆறுவிரல் Āru-viral, பெ. (n.) அரிதாக ஒருவர் கை அல்லது காலில் ஐந்து விரல்களைப் போட்டிருக்கும் ஆறாவது விரல்; sixth or other supernumerary fingers or toes rarely seen in human beings.

[ஆறு + விரல்]

ஆறெழுத்து Āreḷuttu, பெ (n.) 1. ஓம், ந, ம, சி, வ, ய என்னும் மந்திர எழுத்துகள்; six mystic letters viz. Om, Na, Me, Śi, Va, Ya; (சா.அக.) 2. ந, ம, கு, மா,

ரா, ய என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரம் (சடாட்சரம்) (திருமுருகு. 186), sacred formula attributed to Muruga (Skanda), and consisting of six syllables.

[ஆறு + எழுத்து]

ஆறெழியறை Āreṇiparai, பெ (n) வழிபாட்டுக்குங்கால் கொட்டுமபறை (சிலப் வேட்டுவ.); drum beaten by robbers while waylaying

[ஆறு + ஏறி + பறை. ஆறு = வழி, பறை.]

ஆறோட்டம் Ārōṭṭam, பெ. (n.) மட்டைப்பத்து (கிரிக் கெட்டு) விளையாட்டில் எதிராளி எறிந்த பந்தை அரங்கில் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி விழுமாறு அடிக்கை; batter in cricket

[ஆறு + ஓட்டம்.]

ஆள் 1. 11 செ கு வி (v1) பொருந்ததல், to stick to, fit in. நன்றாக ஆளிக் கொண்டு நிற்கிறது (கொங்கு.); செ.குன்றாவி (v1.) 1. பொருந்ததல், to connect, join. 2. பிடித்தல்; hold. 3. தடுத்தல், to obstruct. 4. தடுத்து நிறுத்துதல், தடை செய்தல்; to prevent. 5. எதிர்த்தல்; to oppose

க. ஆள், ஆறு, தெ. ஆறு, கோள், ஆள்சனா பெய். ஆள்சர்; குட ஆள்சே-பீன் பிடிக்கும் வட்டக் கண.

[ஆல் → ஆள்.]

பொருத்துதல், பிடித்தல் பொருளில் வழங்கிய ஆல் என்னும் வேச்சொல் தமிழ்க்கிணங்களில் ஆர்-தல், ஆர்-தல் என வழக்கடன்றியது போல் ஏளைத் திராவிட மொழிகளில் ஆல் - ஆள் என ஈறு திரிந்து பொரு வறங்கும் விளையாட வழக்கடன்றியது. தடுத்தல் பொருளில் வினாவ குறித்த ஏவல் விளையாட ஆல் - ஆள் - அவ் எனத் திரிந்து தமிழக நாட்டுப்பாடங்களில் வழங்கி வருகிறது. வினாந்து ஓடும் கால்மடைகளை உழவர் ஆல் - அவ் அவ் எனத் தடுத்திறுத்துவ ஒலிக்கூழிடச் சொல்லளம் பயன் படுத்துவதை இன்றும் காணாம். இது தெலுங்கில் ஆல் - ஆவு - ஆகு என விளையாடகவும் ஆல் - ஆவு - ஆபு என செ. குன்ற விளையாடகவும் திரிந்து வழங்கி வருகிறது.

தெ. ஆகு = நில, ஆகண்கு = நிலங்களை

ஆள் 2. 2. பெ. (n.) 1. எருமை, பெற்றம், மரை இவற்றின் பெண. (திவா); female of the buffalo, ox or deer. 2. பெற்றத்திற்கும் காளைக்கும் பொதுப் பெயர்; neat, cow or bull. 3. பெற்றம் (பசு), cow 4. எருது; ox. "ஆள்முகத்தண்டகணநாயகன்" (கந்தபு. பாணுகோ.95).

ம. ஆள், தெ. ஆவு; தூ... ஆள் (பாண)

OE.oxa. OS. OHG oho, ON. uxl, oxd, Goth. ausha, f. Gmc. ohsan, cogn. W. Skt. ukshan.

[மா → மாள் → ஆள். மா = விலங்கு, மாடு, கரையெழுத்துக்குறித்த ஈறாகிறது.]

மா எனக் கத்தும் இயல்பு பற்றி எருமை, மாடு, மாள், மரை ஆகியவை மா எனப்பட்டன. இச்சொல் நாளடைவில் விலங்குகளின் பொதுப்பெயராகியற்று.

ஆள்³ ன், குவி.எ. (adv.) அவ்விடம் (தொல். பொருள். அகத். 24. இளம்.) there, in that place. "ஆள் வழிக் கொள்ளும் வேதன வன்றனைப் பற்றி வல்லே பின்வருகென" (தணிகைப். வீராட. 89)

[ஆ-சேய்மைக் கட்டெழுத்து. ன் - சொல்லாக்க சைய. இனி ஆல் என்பதே அது எனப்பொருள் படும் சேய்மைக் கட்டா நவின் அது நெடுமுதலாகிப் பின் ஆல் -ஆள் எனத் திரிந்ததென்க.]

ஆள்⁴ ன், இடை. (part.) 1. முன்றறுகுட, instr. ending 'மண்ணாளியின்ற குடம்' (தொல். சொல். 75, உரை) 2. ஆள்பாற் பெயரின் ஈறு; 3rd pers. masc. sing. marker, ஊரான், நாட்டான் (உ.வ.) 3 ஆள் பாற் வினைமுற்றின் ஈறு; 3rd pers. masc. verbal ending வந்தான், சென்றான் (உ.வ.) 4. ஒருசாரியை; euphonic increment, used with a modification of பதது 'aen', as in இருபான் (நன். 244). 5. ஒன்றன் பாலீறு; neut. sing. ending. கறையான், அகழான். 6. ஆயின்; but. (செ. அக.) "நங்கண்ணராணுந் தகவில கண்டக்கால்" (பழமொ. அரசி. 10).

[முன் நறுகுடஆல் → ஆள். ஆள்பாலீறு அன் → ஆள். ஒன்றன் ஈறு ஆள் → ஆள். காரியை அன் → ஆள்.]

ஆள்கன்று ānkannu, பெ. (n.) ஆயின் (பகலின்) கன்று; calf, cow-calf

[மா → மாள் → ஆள் + கன்று]

ஆள்காவலன் ānkāvalan, பெ. (n.) 1. ஆளிகைகளைக் காப்பவன்; protector of the cow. 2. வணிகப்பிரிவினன் (கவலியன்) (குடா); vaisyā.

[மா → மாள் → ஆள் + காவலன்.]

ஆள்பொருத்தம் ānporuṭṭam, பெ. (n) கருவுகரச் சாந்த ஆறு ஆள் பொருதை; river Ānporuṭai, near Karūr.

[ஆள் + பொருதை பொருதை → பொருத்தம் - திரிபு வந்து மாநகரத்தகுவிழ்வின் ஆறும், ஆள் பொருதை, ஆளி, வாளி, ஆள்பொருத்தம் தன் பொருதை, எனப்படும் (அ.பி. சிந்.).]

ஆள் பொருதை ānporuṭai, பெ. (n.) 1. கருக்கு அருகில் காவிரியுடன் கலக்கும் சிற்றாறு; river

Ānporuṭai near Karūr. 2 வஞ்சி மாநகரத்திற்கருகில் ஓடும் ஆறு - (ஆளி, வாளி, ஆள் பொருத்தம், தன் பொருதை எனப் பிற பெயர்களாலும் கட்டப் படுவது), river near varṅi

[ஒருகா. ஆல் → ஆள் → ஆறுதல் = நிறைந்து விரிந்து செல்லுதல். பொருதை = கரைபொருது செய்வது. ஆள் பொருதை → ஆள் பொருத்தம் = வெள்ளம் நிறைந்து விரிந்து கரைபொருது செய்கும் ஆறு. இனி, காள் பொருதை → ஆள் பொருதை என்றாமாள்.]

ஆள் பொருதை என்னும் பெயர் தமிழகத்துப் பல ஆறுகளுக்கும் பெயராக இருந்தவன் ஆற்றைக் குறிக்கும் சொதுப் பெயராகவே இதனைக் கொள்கத்தரும்.

ஆள்மா ānma, பெ. (n.) ஆளாகிய மா, (பக.); soul. ஒநோ. அரிமா, கரிமா. முதன் முதலாய் மாந்தளால் வளர்க்கப்பட்ட விலங்கு ஆள்மா

[ஆ → ஆள் + மா - ஆள்மா (ஒ.மொ. 253)]

முந்தகாலத்தில், இருதினையுயிர்களும் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டன, என்பது, மக்கள் என்னும் பன்மைப் பெயர் இருதினைக்கும், கணவர் அல்லன் என்னும் ஆண் பெயர் பெயர்கள் அறிவிக்கும் வழக்குவதாலும், தெரக்காபியத்திற் கூறும் விஷயப் பெயராலும் பிறவற்றாலும் அறியப்படும்.

'ஆள்மா' என்னும் பெயர் பிற்காலத்தில் இருதினையுயிர்களையும் குறித்தற்கரிய சொல்லொல்கைக் கொள்ளப் பட்டது. 'மா' என்னும் பெயர் (பக.) (மாடு) உயிர் என்று இருபொருள் தருவது போன்று ஆள்மா என்னும் பெயரும் தரும்.

ஆள்மனையம் பக என்று மொழியெய்துத் சிவனைப் பகப்பறிவேற்றார் வடநூலார். ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வரு முன்னமே ஆள்மா என்னுஞ் சொல் தமிழாக்கிந்தது.

L. animos, soul. ஆள்மா என்னும் வடிவமே பன்மைத் தமிழ் நூல்களில் வழங்கப்பட்டிருப்பதாலும், அது animos என்னும் இலத்தீன் வடிவத்தை ஒத்திருப்பதாலும் அச்சொல் ஆரிய மொழியிற் பிற்காலத்து வந்ததென்று மனக்கூழலர் கூறுவதாலும் ஆள்மா, பக என்னும் சொற்கள் ஒரு பொருள் வாய் இருத்தலாலும், ஆரியர் வருமுன்பே சைவம் இந்தியாவில் இருந்ததனாலும் பிறவற்றினாலும் "ஆள்மா" என்பது, தமிழ்ச் சொல்லெயென்பது துணியப்படும். (ஒ.மொ. 253)

ஆள்மெழுது ānmalvṭu, பெ. (n.) ஆளிகைகளின் சாணம்; cowdung (தைலவ. தைல)

[ஆள் + மெழுது. தரை மெழுதுப் பயன்படும் சாணம் மெழுது எனப்பட்டது.]

ஆன்வல்லவர் āṅvallavar, பெ. (n) ஆளிரைகளை மேய்க்கும் மூல்லை நில மக்கள், inhabitants of forest pasture tracts, cowherds. (குடா.).

[ஆள் + வல்லவர். வல்லவர் = செய்தொழில் நிறன் பெற்றோர்.]

ஆன் வல்லோர் āṅvallōr, பெ. (n.) ஆள் வல்லவ் பாக்க; see āṅvallavar.-

[ஆள் + (வல்லவர்) → வல்லோர்.]

ஆன்ற āṅra, பெ. எ. (adj) 1 பண்டுகளால் நிறைந்த, ஒளிய, மாண்புற்ற; excellent, grand, splendid "ஆன்ற தவச் செந்தெறி" (பெரியடி திருநாவு. 41). 2. அடங்கிய; having grown calm, owing to deep learning. "ஆன்ற பெரியா ரகத்து" (குறள் 694).

ம. ஆன்ற.

[ஆல் → ஆன்ற. ஆலிதல் = நிறைதல். ஆன்ற = நற்பண்டுகளால் நிறைந்திருத்தல், நிறைந்து நிலை கொள்ளுதல், அடங்கியிருத்தல்.]

ஆன்ற āṅra, பெ. எ. (adj) 1 அகன்ற; wide. "தூய தென்புனலா யான்ற தொல்கடல்" (கந்தபு முன்றா, 167) 2. இல்லாமற்போன, மறைந்துபோன; having ceased to exist. "அருவியான்ற வணியின் மாமலை" (மதுரைக். 306)

[அகல் → அகன்ற → ஆன்ற. முதலின்று இடைக் குறைந்த திரிபு. அகலிதல் = நீங்குதல், பரவுதல், விட்டுப் போதல், இல்லாமற் போதல்.]

ஆன்றல் āṅral, பெ. (n) 1. அகலம் (திலா), extension, width, breadth. 2. நீங்குதல், vanishing

[அகல் → அகல்தல் → அகன்றல் → ஆன்றல்]

ஆன்றல் āṅral, பெ. (n.) 1. மாட்சிமை (திலா.); greatness, dignity 2. மிகுதி (திலா.) abundance, copiousness.

[ஆலுதல் = நிறைதல், மிகுதல். ஆல்தல் = ஆன்றல்.]

ஆன்றவர் āṅravar, பெ. (n) 1. அறிஞர், அறிவிற் சிறந்தோர், erudite scholars, noble men wise persons. "ஆன்றவர் அடக்கம் கற்றுத்துறை போய சான்றோர்" (கலித். 32) (மணி, 2,34). 2. தேவர் (பரிபா. 19,3); gods, heavenly beings.

ஆன்றார் āṅrār, பெ. (n.) ஆன்றவ்பார்க்க (குறள் 413), see āṅravar.

[ஆன்றவர் → ஆன்றார்]

ஆன்று āṅru, வி. எ. (vbl ppl) 1. நிறைந்து filled, having been full. "பாடான்றவிந்த பனிக்கடல்" (மதுரைக் 629). 2. விரிந்து; stretched out, extended. "ஓசை யளவை யான்று" (கந்தபு. நகரபு. 1). 3. நீங்கி, be removed. "ஓலி யான்று" (கலித். 121).

[அகன்று → ஆன்று.]

ஆன்றோர் āṅrōr, பெ. (n) ஆன்றவ்பார்க்க; see āṅravar.

[ஆன்றவர் → ஆன்றோர்]

ஆன்றோள் āṅrōl, பெ. (n) நற்பண்டுகளால் நிறைந்த பெருமகள், மாண்புடையவள்; lady of exalted character. "ஆன்றோள் கணவ" (பதிற்றுப். 55).

[ஆலுதல் = நிறைதல். ஆல் → ஆன்றோள்.]

ஆன āṅa, ச. பெ. எ. (dem. adj.) அந்த; that. "ஆன காலையிய னாடொனா" (கந்தபு. தெய்வ. 213).

[அ → ஆ → ஆன. அங்கண் → அங்கனன → ஆன என்றுமாம்.]

ஆனகத்துப்பி āṅagatundubi, பெ. (n.) 1. போர்ப்பறை, war-drum. 2. கண்ணனின் தந்தைக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று; ஆனக துத்துபி முழங்க அவருடைய பிறந்தநாள் கொண்டாடப்பட்ட மையால் பெற்ற சிறப்புப் பெயா (பாரத. திரை 58); Vassudeva, Krishna's father, whose birth was celebrated amongst celestials by the beating of drums. ஆனகப் பார்க்க; see āṅagam.

[ஆனகம் + துத்துபி.]

ஆனகம் āṅagam, பெ. (n) 1. ஒருகண் பெருமுரசு, போர் முரசு; drum with one side, "ஆனகம் பல முழங்க" (பாரத. குது 56.) 2. துத்துபி, படகம் (யிங்.); kettie drum. 3. மேக முழக்கம்; din of the clouds.

[ஆல் → ஆன் → ஆனகம். ஆலுதல் = ஒலித்தல்.]

ஆனக்கு āṅgū, பெ. (n.) ஆனகத்து பார்க்க; see āṅgamdu. "இகவா னக்கு மாடி" (கம்பரத். 25)

[ஆன் + குத்து - ஆனகத்து → ஆனக்கு.]

ஆனத்துயின் āṅattuyiṅ, பெ. (n) 1. குழம்பு செய்வதற்குரிய யீன்; fish meant for cooking. 2. தூண்டிலில் டிகுபட்ட பெரிய யீன்; large fish caught in the net. (முகவை. யீனவ.)

[ஆனம் + அத்து + யீன் = ஆனத்து யீன் → ஆனத்து யீன் (கொ. வ.)]

ஆனப் பார்க்க; see āṅam

ஆனந்தம்பி ānantaṁbi, பெ. (n.) கடல் மீன் வகை, pinkish marine fish, Dactyleperus orientalis.

ஆனந்தகண்ணீர் ānanta-kannīr, பெ. (n.) மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் அடையாளமாய் வெளிப்படும் கண்ணீர்; tears of joy. (செ.அக.) "உலப்பிலாவானந்தக் கண்ணீர் தருவாரால்" (திருவாச.17.2)

[ஆனந்தம் + கண்ணீர் = மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் கடைக்கண் விளிம்பில் சிவிரக்கும் கண்ணீர்ததுளி ஆனந்தக் கண்ணீர் என்பர். ஆனந்தம்-வடதமிழ்ச்சொல்.]

ஆனந்தம் பார்க்க see ānandam

ஆனந்தக்கரப்பான் ānanda-k-karappān, பெ. (n.) தினவெடுப்பதும் சொறிந்த தீன் எரிச்சல் தருவது மாகிய ஒருவகைக் கரப்பான நோய்; eruption which causes an agreeable sensation when it is scratched but a burning sensation soon after. (செ.அக.)

[ஆனந்தம் + கரப்பான். ஆனந்தநோயால் விளைப கரப்பானாக இருக்கலாம்.]

ஆனந்தக்களிப்பு ānanda-k-kliṭṭu, பெ. (n.) 1. கழிபேருவகை, பெருமகிழ்ச்சி; ecstatic joy (திருவாச 8, திருவம்மாளைக் கருத்து). 2. மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் பாடும் இசைப்பாடல், poem expressive of ecstatic delight. (நாய) (செ.அக.) 3. சிவஞானமுனிவர் இயற்றிய நூல் (திருவேகம்பா ஆனந்தக்களிப்பு); literary work by Sivagnana munivar

[ஆனந்தம் + களிப்பு (ஒருபொருட் பன்மொழி) களிப்புகிழவிக்கும் தானத்தொடும்பொருந்திய பாடல் வகையாக தவின் ஆனந்தக் களிப்பு எனப்பட்டது.]

ஆனந்தகரம் ānandakaram, பெ. (n.) மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது; that which delights or exhilarates. "பாடுவது ஆனந்த கரம்". (பிராம வ.) (செ.அக.).

[ஆனந்தம் + கரம். கருத்தல் = செய்தல், கருத்தல் என்னும் செந்தமிழ்ச்சொல் வடபுலத்தில் மட்டும் விளைச்சொற் பொருளில் ஆனப்பெற்று தென்னகத்தில் நாளடைவில் விளைச்சொல்லாக ஆனப்பெறாமையின் வடதமிழ்ச் சொல்லாவிற்று. வடபுலத்திலிருந்து தென் பால் குடியேறிய மக்கள் இச்சொல் லாட்டிகளைத் தொடர்ந்து ஆன நேர்ந்தது. மகிழ்ச்சிகரம் என்னும் சொல்லாட்சியை ஒப்புநோக்குக. மகிழ்ச்சியவது மகிழ்வுதி → மகிழ்ச்சி எனத் திரிந்திருந்தலான் மகிழ்ச்சிகரம் என்னும் சொற்கூட்டு முறறினும் வேண்டாதது. இதுபோன்றே ஆனந்தகரமும் தமிழுக்கு வேண்டாத சொற்கூட்டு என்க.]

ஆனந்தகானம் ānandakānam, பெ. (n.) வீடு பேறளிக்கும் என நம்பப்படும் காசி மாநகர் Benares as the place for attaining celestial bliss. (செ.அக.). "ஆனந்த கானந் தொடுத்திங்குவான சைவத்தானம் பலவும்" (திருவிளை கலலானை.8)

[ஆனந்தம் + கானம். கானம் = கோவை, ஊர்.]

ஆனந்தகுறுவை ānandakuruvaṭai, பெ. (n.) ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. (செ.அக.)

ஆனந்தநாண்டவம் ānanda-t-tāṇḍavam, பெ. (n.) தில்லைக்கூத்தனின் நாட்டிய வகைகளுள் ஒன்று. (கோயிற். பதகு. 1, உரை); ecstatic dance of Śiva, as exhibited in the shrine at Chidambaram

[ஆனந்தம் + நாண்டவம்.]

ஆனந்த நீந்தர் ānanda nīntar, பெ. (n.) வேதாந்தக் கொணமுடிபுகளில் துவைதம் என்னும் இருமைக் கோட் பாட்டினை வகுத்தருளிய மாத்து வாச்சாரியார், Mādhvācārya, exponent of the Dvaita school of Vedāntic Philosophy. (செ.அக.).

[ஆனந்தம் + நீர்த்தர்.]

ஆனந்தப்பயுள் ānanda-p-payul, பெ. (n.) 1. கணவன் இறந்ததால் மனைவி மெலிந்து வருந்துவதைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வி. 10,13); theme expressing emotion and lament of a wife on her husband's bereavement. 2. பிரிவால் வருந்தும் தலைவன் தலைவியர் துயரபிசு திவைய்பாட்டுடைத் தலைவனின் நாட்டுடனும் ஊருடனும் சாரத்திச் சொல்வதாகிய நூற்றொத்தம். (யாப் வி. 96, பக். 523); fault in poetical composition, in which a patron's city or country is associated with the place where the lover became separated from his mistress (செ.அக.). (யாப். வி. 96, பக்.523)

[ஆனந்தம் + பயுள். (ஒரு பொருட்பன்மொழி) பயுள் = துயரம். ஆனந்தம் = கேடு, அழிவு, துன்பம்

ஆனந்தம்² பார்க்க; ஊனānandam².]

ஆனந்தக்களிப்பு என்றறபோல் ஆனந்தப் பயுள் ஒரு பொருட்பன்மொழியாய ஒருகொள்ளினே. இருசொல்லுக்கிடந்தது. நடுத்தல் என்னும் சொல் செழித்தல். செருதல் என்றும் முரண்படு பொருள் தருவது. போன்றே ஆனந்தம் என்பதும் முரண்படு பொருள் தந்தது. ஆல் - நந்தம் - செழிப்புள் நிறைந்தது. கேடு அல்லது அழிவுள் சார்ந்தது (தீமை நிறைந்தது) என முன்பொருள் ஓர் திருந்த.

ஆனந்தபவிரவி ānanda payiravi, பெ (n) பண்வகைகளுள் ஒன்று; specific musical mode.

[ஆனந்தம் + பவிரவி]

பவிரதம் = அழகுத்தம், வினித்தம், வேண்டுகோள் விடுத்தம் இப்பொருள்களின் பாடப்படும் பண்வகை.

ஆனந்த பைரவம் ānanda pairavam, பெ (n) மருத்துவச் சூரணம், சிந்தூர வகை; medicated mineral powder (செ.அ.க.) ஆனந்த பைரவம் வருதிரிதோசம் போகும். [பதார்த்த 1209]

[ஆனந்தம் + பைரவம்.]

ஆனந்த பவரவி ānanda pavaravi, பெ (n) பண்வகைகளுள் ஒன்று; specific musical mode. (செ.அ.க.).

[ஆனந்தம் + பவரவி, ஆனந்த பவிரவி பார்க்க; see ānanda payiravi.]

ஆனந்தம் ¹ ānandam, பெ. (n.) 1. பெருமகிழ்ச்சி, பேரின்பம், felicity, rapturous joy, bliss. "ஆனந்தமமே யாறா வருளியும்" (திருவாச.2, 106); 2. மிகுதி, பெருக்கம்; excess, abundance.

ம. ஆனந்தம், தெ., க. ஆனந்த; யாவி. ஆனந்த

[ஆல் + நந்து + அம் = ஆனந்தம், அம் சொல்லாகக் கூறு. ஆனந்தம் = நிறைதல், பொருந்துதல், பெருகுதல், நல் → நன்று → நந்து = பெருகுதல், செழித்தல், நன்று பெரிதானும். (தொல்.) நந்துதல் = செழித்தல். மலிந்தல். "நீயவனி மரம் நந்து" (கவி.)]

நந்து, நந்தி, நந்தன், நந்தனார் என்னும் பெயர்களை ஒப்புநோக்குக. ஆல் + நந்து = ஆனந்தம். இடையில் லகர மெய்த் தொக்கது. நந்துதல் என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல் வழக்கு வடதமிழில் பலவிடென்ற தமிழில் சிலகியதால் வடசொல் போன்ற பெயர்த் தொழைய நடுகிறது. ஆதலின், ஆனந்தம் செவ்விய தமிழ் வழக்கே என்க.

ஆல் என்பதனடியாகப் பிறந்த ஆர்ந் (பெரிய வளர், ஆர் + ஊர்) ஆரோசை (ஏந்தியபாடும் இசை, அழிவோசை என்பதன் எதிர்சொல்) ஆகிய சொல்லாடல்களை ஆல் + நந்தம் என்னும் வழக்குடன் ஒப்புநோக்குக.

இனி வடமொழியாளர் ā + nanda எனச் சொந்த உட்டுவது பொருத்தமானது. வடமொழியில் 'ஆ' என்னும் முன்னொட்டு எல்லைப் பொருளிலும் வெற்றசையாகவும், எதிர்மறை குறித்தும் திற்பதன்றிப் பெருக்கப்பொருளிலும் நிறைதற் பொருளிலும் வருதலின்றாம் ஆ பார்க்க, see 5; நந்துதல் பார்க்க, see nandu.

ஆனந்தம் ² ānandam, பெ. (n.) 1. சாவு, அழிவு (தொல் பொருள், 79, உரை), death, decay. (தொல் பொருள் 79, உரை). 2. பாடல்களில் காணப்படும் அறுவகைக் குற்றம், யாப்பு வழி, six kinds of fault or blemishes in poetry. (இலக். வி. 887).

[ஆல் + நந்து + அம். அம் - சொல்லாகக் கூறு. ஆனந்தம் = நிறைதல், சேர்தல், நது → நந்து (செருதல்) நந்துத்தல் = அழிதல், நந்துத்தல் = னைதல். பிரயாசம் என்றும் வடசொல் சிறப்பு, அருமை என்றும், நீங்கு, கேடு என்றும், எதிர்மறைப் பொருளிலும் ஆனப் பெருதலை இதுனுடன் ஒப்புநோக்குக.]

பாலில் நேரும் குற்றங்களை எழுத்தாளந்தம், சொல்லாளந்தம், பொருளாளந்தம், யாப்பாளந்தம், தூக்காளந்தம், தொண்டாளந்தம் என அறுவகைப்படுத்துவர்

ஆல் + நந்து + ஆம் = ஆனந்தம் என்னும் சொற்புள்ளில் ஆல் முன்னொட்டாக நிறைது. இப்பொருள் அந்நிறை (ஆல் + திணை) என்பவாவதில் இல். ஆல் முன்னொட்டாக நிறை எதிர்மறைப் பொருள் உணர்ந்தியவறு 'அல்' (அல் → ஆல்) முன்னொட்டு லகர மெய் கெட்டு ஆ - ரோக்ய (நோயில்லாத, நோயில்லாத) ஆரோக்யம் என எதிர்மறைப் பொருள் தருவது வடமொழி வழக்கு. ஆலநல் = நடுத்தல், நிறுத்தல் இல்லாமற் செய்தல் பொருளில் தமிழில் வழங்க விலை. இம்முன்னொட்டு வடமொழியில் வழங்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

ஆனந்தம் ³ ānandam, பெ (n) அசத்த பார்க்க, see arathi (மு.அ)

ஆனந்தமயம் ānanda mayam, பெ. (n) 1. இன்பம் நிறைந்தது; that which is full of bliss, replete with happiness. "ஆனந்தமயமான வாதியை" (தாவு திருவருளவி 3) 2. ஐங்கோசத்தள் (பஞ்சகோசம்) ஒன்று (ஆனந்தமய கோசம்), inner most sheath of the soul. (சி.சி.பர.மாயாடு). "போற்று மாணந்த மயமல்லாது" (த நி போ பக் 284, பா. 264).

[ஆனந்தம் + மயம். மயம் = மயம்]

ஆனந்தமூலி ānandamūli, பெ (n) கஞ்சாங்குஞ்சை மயக்கமூட்டும் கஞ்சா என்னும் பயிர், hemp, for it produces joy by intoxication. (சங்.அ.க.).

[ஆனந்தம் + மூலிமூலி → மூலிகை. மலிழ்ச்சி வெறு கொள்ளச் செய்வதால் ஆனந்தமூலி எனப்பட்டது.]

ஆனந்தவிரவம் āṇandavīravam, பெ. (n.) மருத்துவப் பொடி (குரணம்) சிந்தூரவகை; medicated mineral powder, plumbi orcidambram (செ. அக.).

[ஆனந்தம் + விரவம். ஆனந்தம் = மிகுதி, விரவம் = ஆந்தம் பிக்கது]

ஆனந்தவருவி āṇandavaruvi, பெ. (n.) ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கு. (செ. அக.); tears of joy.

[ஆனந்தம் + அருவி.]

ஆனந்தவல்லி āṇandavalli, பெ. (n.) கோழித்தலைக் கந்தகம் (மூ. அ.); prepared arsenic..

[ஆனந்தம் + வல்வி.]

ஆனந்தவலமை āṇandavulamai, பெ. (n.) மிக இழிந்த பொருளுடன் ஒப்பிடுவதனாலாகிய உவமைக் குற்றம் (புறநா. 60. உரை); fault of comparing great things with petty ones.

[ஆனந்தம் + உவமை. ஆனந்தம் = மெகுதி, குற்றம். ஆனந்தம்² பார்க்க; see āṇandam²]

ஆனந்தன் āṇandan, பெ. (n.) பேரின்பத்தின் உறையிடமான சிவபெருமான், Śiva, Himself being the Supreme, Bliss. "ஆனந்தன் ஆனந்தன்" (திருவாச. 17.5). 2. அருகன்; Arhat. (குடா.)

[ஆம் + நந்து + அன். - ஆனந்தன். ஆனந்தம்¹ பார்க்க; See āṇandam¹.]

ஆனந்தி-நீதல் āṇandi-4 செ குன்றாவி (v.t.) மகிழ்தல், to feel joyful, to be glad (வின.).

[ஆம் + நந்து + ஆனந்தி, ஆனந்தி.]

ஆனந்தை¹ āṇandai, பெ. (n.) 1. பேரின்பத்தின் வடிவான உமாதேவி; Goddess Parvati as Supreme Bliss. 2. குறிஞ்சி யாழ்த் திறத்தின் ஒன்று; secondary melody - type of Kurinji class. (பிங்). 3. கொட்டைக் கரத்தை; Indian globe-thistle. "ஆதிற் பெய்நெய் யானந்தை கிரதம்" (தைவ. கதை. 39)

[ஆம் + நந்தம் - ஆனந்தம் = ஆனந்தை.]

ஆனந்தம்¹ பார்க்க; See āṇandam¹

ஆனம்¹ āṇam, இடை. (part.) எழுத்துச் சாரியை; term used to designate some letters of the Tamil alphabet for facility of pronunciation. (தொல. சொல. 296 உரை)

[அனம் = ஆனம்.]

ஆனம்² āṇam, பெ. (n.) கள், மதுவகை; toddy, any intoxicating liquor. (W.).

[ஆம் + அம் - ஆனம். ஆம் = நீர், நீரானமாக இருப்பது. ஒருவா. பானம் = ஆனம்.]

ஆனம்³ āṇam, பெ. (n.) 1. தெப்பம்; float, raft. 2. மரக்கலம் (திவா.); ship, vessel, boat.

[யா - பரந்தம், செல்லுதல். யானம் = ஆனம். இயவு = பாதை, செல்லுதல். இயவு = யா, இது ஏ, ஏகு எனவும் திரியும்.]

ஆனம்⁴ āṇam பெ. (n.) பருமை, பெரியது; loftiness, that which is big.

[அகம் = ஆம் = ஆலம் = ஆனம்.]

ஆனமானத்திரி āṇamāṇa-ttri, பெ. (n.) 1. சிறுவர் விளையாட்டுவகை; a kind of children's play. 2. முறுக்கப்பட்ட சிறு துணிவினாலாய திரி; tightly twined cloth wick.

[ஆனமானம் = பெரியது. ஆனமானத்திரி = துணியை மூறுக்கிப் பருமானாக கவிற்பொல் செய்து விளையாடும் விளையாட்டு.]

ஆனமானமாய் āṇamāṇamāy, பெ. எ. (adj) சிறப்பாக, பெருமைவுக்கு, நன்றாக; property, in a proper manner காரியத்தை ஆனமானமாய்ச் செய்ய வில்லை (இ.வ.) (செ. அக.).

[ஆன + மாணம் + ஆம். ஆனம்⁴ = ஆன = பெருமையுக்கு; மாணமாய் = பெருமைப்படும் வகையில்.]

ஆனமானவர் āṇamāṇavar, பெ. (n) சிறந்தவன்; worthy, respectable person (W.).

[ஆனமானம் + அவன்.]

ஆனமை āṇamai, பெ. (n) ஆனதன்மை; condition or state of having become. "ஆனமையான் மேலான" (சி.சி. 8 23). (த. செ. அக.).

[ஆகு = ஆகிய = ஆகியமை = ஆகினமை = ஆகியமை = ஆனமை = தொடருதல் திரிப்பு.]

ஆனவன் āṇavan, பெ. (n.) 1. எழுபதாம் வேற்றுமை ஆண்பாற் சொல்லுருபு; expletive ending of a masculine noun. "தந்தையானவன் முன்னொய்தி (கந்தபு. மாந். 8). 2. நண்பன்; friend. உனக்கு ஆனவன் ஆகாதவன் கிடையாதா? (உ.வ) ம. ஆனவன்

[ஆகியவன் = ஆகியவன் = ஆனவன்.]

ஆனவாசி ānavāsi, வி. எ. (adv) ஆனதினால், hence, for that reason. அவன் புத்திமானானவாசி உள் குறைக் கண்டு கொண்டான் (இ.வ.).

[ஆயிவ் → ஆயிவ் → ஆன. வாஸ்ப்ய → வாஸ்சி → வாசி (கொ.வ.)]

ஆனவாசர் ānavāsi, பெ. (n) தக்கார்; manager (of a temple) (S.L. Iv, 88.).

ம. ஆனவாசர், தெ. ஆனவாசு

[ஆ → ஆனம் = பெரியது, பெருமை. ஆனம் + ஆர்.]

ஆனவர் ānavar, பெ. (n) ஆனேற்றை ஊதியாகக் கொண்ட சிவபெருமான்; Siva, the rider on the bull. (தேவா. 1029, 2).

[ஆவ் + ஆர். ஆவ் = ஆனேறு, காளை.]

ஆனா¹ ānā, பெ. எ. (adj.) 1. நீங்காத; unceasing. ஆனாத்துயரம்.

[ஆவாத → ஆவாத → ஆனாத → ஆனா.]

ஆனா² ānā, பெ. எ. (adj.) 1. அடங்காத; boundless; "நம்பற்பாலானாய் பேரன்புமிக்" (பெரியபு. தடுத்தாட். 115). 2. கெடாத; imperishable. "ஆனா அமுதே" (கந்தராஜ. 25).

ம. ஆனா.

[ஆனாதம் = பொருந்துதல், நீற்றல், அடங்குதல், தடுத்தல், கெடுத்தல். ஆல் + ஆ - ஆவா → ஆனா.]

ஆனாமை¹ ānāmai, பெ. (n.) 1. நீங்காமைய; not ceasing. "ஆனாமை யாய்கில் நிகில்பேதம் அனைத்தினுள்ளும் தானாகி" (தாயு. பன்மாலை.5). 2. கெடாமைய; not decaying or perishing, perpetual.

[ஆவாமை → ஆவாமை → ஆனாமை.]

ஆனாமை² ānāmai, பெ. (n.) கடைக்குளம் (உத்திராடம்); 21st nakṣatra (W)

ஆனாய நாயனார் ānāya nāyanār, பெ. (n) அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; canonised Salva Saint. (பெரியபு)

[ஆவ் + ஆயன் - ஆனாயன் + நாயன் + ஆர்.]

ஆனாயர் ānāyan, பெ. (n.) மாடு மேய்க்கும் இடையன்; ஆயன்; man of the cow-herd caste "ஆனாயனா னானை" (திவ். பெரியதி. 5,6,3).

ம. ஆனாயர்

[ஆவ் + ஆயன்.]

ஆனால் ānāl, இடை (conj) 1 முதலில் சொன்ன பொருளுக்கு மாற்றாக வேறொரு பொருள் பின்வரும் என்பதனைக் காட்டும் இடைச்சொல், ஆயின்; but 2. ஆகையால்; because. "அருளலா தணுவுகசந்திடநானால்" (அருட்பா. அருட்பெருஞ். ஆடி 976).

[ஆயின் → ஆயின் → ஆயினால் → ஆனால்.]

ஆனாலும் ānālam, இடை (conj) ஆயினும் (தாயு. சகவாரி. 5); however, although, notwithstanding the fact that.

[ஆயின் → ஆயின் → ஆயினாலும் → ஆனாலும்.]

ஆனி¹ āni, பெ. (n) கருங்கு அருகிலுள்ள ஆள் பொருளை என்னும் ஆறு. (பிங்.); river near Karur

[ஆள்பொருளை → ஆனி (மருஉமொழி).]

ஆனி² āni, பெ. (n.) 1. தமிழ் ஆள்முமாதத்தின்படி மூன்றாம் மாதமாகக் கருதப்படும் ஆடவைய மாதம்; third month of the Tamil calendar (June-July). 2. மூல நாளம்யின் (திவா.), 19th nakṣatra.

ம. ஆனி

[ஆனி = வினைச்சல் ஓராண்டில் முடிந்த ஒரு கற்றினைக் குறிக்கும் சொல். ஆனதல் = கற்றதல். ஆல் - ஆனி (ஒரு கற்று) ஆடவைய பார்க்க; See ādaval.]

ஆனி³ āni, பெ. (n.) தீங்கு, கேடு; harm, injury, destruction, ruin. (செ.அக.). "நின் பிள்ளை மேளிக் கானி வந்திலது" (கம்பரா. இரணிய. 84).

Skt. hāni.

[ஆல் - ஆல் - ஆயி - ஆனி]

ஆடவையக்கருந்தலைய பார்க்க; see ādaval-k-karur-dalal

ஆனிக்காலவாழி āni-k-ānāvāzhi, பெ. (n.) ஆடவைய (ஆனி) மாதத்தோடு முடிவடையும் கோடைப்பருவ அறுவடைய காலம்; harvest season which extends to the end of Āni.

[ஆனி + காலம் + அவழி.]

ஆனித்தூக்கம் āni-t-tūkkam, பெ. (n) ஆடவைய (ஆனி) மாதத்தில் கடலில் காணப்படும் அமைதி (யாழ்ப்.); calm prevailing on the sea in the month of Āni.

[ஆனி + தூக்கம். தூக்கம் = செயற்படாற்ற அமைதியான தோற்றம்.]

ஆளியம் ¹ ñiyam, பெ. (n) விடியலிலிருந்து மறுநாள் விடியல் வரை கணக்கிடப்படும் ஒரு நாள் (பிங்.); solar day from sunrise to sunrise. 2. அந்திப் பொழுதிலிருந்து மறுநாள் அந்திப்பொழுது வரை கணக்கிடப்படும் ஒரு நாள்; lunar day (செ.அக.). "பயன் கெழு வெள்ளி ஆளியநிற்ப்" (பதிற்றுப்: 69, 14)

ஆலதல் = சுற்றுதல். ஒ.அ. ஆலவட்டம்.

[ஆதி + ஆளி + ஆளி. (ஒரு நாளின் சுற்று).]

ஆளியம் ² ñiyam, பெ. (n.) பருவம் (சூடா.); season. (செ.அக.).

[ஆல் + ஆதி + ஆளி + ஆளி + ஆளியம் - ஓராண்டில் கழன்று வரும் பருவம்.]

ஆளியம் ³ ñiyam, பெ. (n.) ஆளியம் பார்க்க; see ñiyam.

ம. ஆளியம்.

[ஆளி = நாள். ஆளியம் = நாட்படி.]

ஆளிரை ñairai, பெ. (n) ஆக்களின் மந்தை, herd of cows. "ஆளிரை மேய்க்கநீ போதி (திவ் பெரியாழ். 2,7,1)

[ஆள் + நிரை = ஆளிரை. நிரை = கூட்டம், மந்தை.]

ஆளிரை ñairai, பெ. (n.) 1. ஆக்களைக் கட்டி வைக்கும் அலைது அடைத்து வைக்கும் கொட்டில்; cow-shed, cow stall "ஆளிரை உமிழ் வோடிரு புலனுஞ் சோரரி" (ஆசாரக். 33). 2. கருவூரிலுள்ள சிவன் கோயிலின் பெயர்; name of the Siva shrine at Kanur. (தேவா. 929. 6)

[ஆளிரை = ஆக்களின் தொழுவமாக இருந்த இடத்தில் எழுந்த கோயிலும் அப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஆளிரையலகம் ñairai-yalagam, பெ. (n.) ஆலகை பார்க்க; see ñairaiyalagam. "மேல தானிரை யலகத்தானும்" (புறநா. 6).

[ஆளிரை + உலகம்.]

ஆளீர் ñair, பெ. (n) ஆளின் சிறுநீர், உச்சில் (கோழுத்திரம்); urine of the cow "ஆளீர் கண்கழு உக் காணப்பட்டார்." (இரகு.யாக. 98).

[ஆ + நீர் = ஆளீர் = ஆளீர்.]

ஆலம் ¹ ñalum, வி.ந. (adv.) ஆலிமும்; also, at least, yet. "ஐந்தை யனைத்தானு மாற்றிய காலத்து." (நாலடி. 329).

[ஆலிமும் - ஆலும்]

ஆலம் ² ñalum பெ (n) இடை (conj) ஆலது, either. or. "எட்டானும் பத்தானும் இல்லாதார்க்கு" (சீவக 1549)

[ஆகு + ஆலிமும் + ஆலிமும் + ஆலும்.]

ஆலகை ñairagam, பெ (n) கண்ணன் வாழ்வதாகக் கருதப்படுவதும் கோலோகம் என்று குறிக்கப் படுவதுமாகிய மேலுலகப் பகுதி; part of heaven, called Gologam identified with Krishna's Heaven. (செ அக.).

[ஆள் + உலகு.]

ஆலேறு ñairēy, பெ (n) காளை, எருது, bull male of the cow. "ஆலேறு றாந்தோள" (சீவப். 30, 14)

[ஆள் + ஏறு. ஏறு = ஆலினம். ஆலேறு = ஆலினத்துள் ஆணினமாயிவ காளை.]

ஆலை ¹ ñalai, பெ. (n.) யானை; elephant. "ஆலையாய்க் கீடமாய்" (திருவாச. 8, 14)

ம. ஆலை; க., து., ஆலே, தெ., எலுக், எலை பார்க்க, see enai.

[ஏலை = யானை + ஆலை.]

ஆலை ² ñalai, பெ. எ. (adj.) பெரியது என்னும் பொருளில் ஆளப்படும் பெயரெச்சம்; noun used as adj. in the sense of big, large, tall, great, etc.

[யானை - ஆலை.]

ஆலைக்கண் ñalai-kkan, பெ. (n.) அறப்பகுத்த அல்லது அளிந்து போன பழத்தின் மேல் காணப்படும் முட்டைக் கரும்புள்ளி, round, black-spots appearing on fruits when they are over-ripe or spoiled. (W) -பொய்பழம், ஆலைக்கண் பட்டது

[ஆலை + கண். யானைக்கண் பார்க்க.]

ஆலைக்கள்ளி ñalai-k-kanni, பெ. (n) அத்திமரத் திள்ளிந்தளிர், tender leaves of Am. (சா.அக)

[ஆலை + கள்ளி.]

ஆலைக்கரடு ñalai-k-karadu, பெ. (n) யானையறு உடலந்த கரட்டு நிலம். (இ.வ.); hard soil occupied by large Bermuda grass.

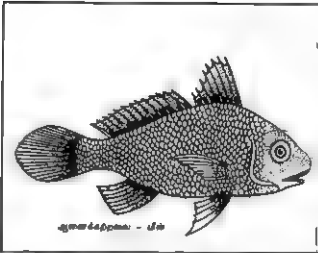
[யானை + ஆலை. யானை அறுகமடல் கருக்கமடல் ஆலை என வழங்கும். ஆலை + கரடு = யானைக்கரடு, யானையறுகு பார்க்க.]

ஆனைக்கல்லி முளையான் āṇai-k-kallī muḷaiyaṅṅ, பெ. (n). இலைகளில்லாத செதும்புப் பூண்டு வகை; leafless fleshy plant.

[யானை → ஆனை + கல்லி + முளையான்.

ஆனை² பார்க்க; See āṇai² கல்லியோல் இலைவளற்றது. பூண்டுபோல் முளைத்த ஆனையில் படர்வது. யானைக்கல்லி முளையான் பார்க்க;]

ஆனைக்கற்றலை āṇai-k-karralai, பெ. (n). சாம்பலதீர்க்கடல் மீன் வகை; greyish manne fish. *Umbina macroptera*. (செ அக.)

ஆனைக்கற்றலை - மீன்

[யானை ஆனை + கற்றலை. ஆனை² பார்க்க, see āṇai²]

ஆனைக்கற்றாழை āṇai-k-karrāḷai, பெ. (n). அமெரிக்க நாட்டு வகை சாந்த நீண்ட கற்றாழை; American aloe (m.sh). *Agave Americana*. (செ அக.).

[யானை → ஆனை + கற்றாழை. ஆனை² பார்க்க, see āṇai²]

ஆனைக்கா āṇai-k-kā, பெ. (n). திருவரங்கத்தின் அண்மையில் உள்ள சிவன் கோயில்; Śiva shrine on

the island of Thiruvarangam (Srirangam). திருவானைக்காவல் (தேவா. 1185 2)

[யானை → ஆனை + கா. திருவானைக்கா பார்க்க; see Thiruvāṇai-kkā.]

ஆனைக்காக்கா āṇai-k-kāḷai, பெ. (n). யானை இலச்சினை பொறித்த பழங்காலச் செப்புக்காசு; small ancient copper coin bearing the impression of an elephant. (W).

[யானை → ஆனை + காசு. ஆனை² பார்க்க, see āṇai²]

ஆனைக்காயம் āṇai-k-kāyam, பெ. (n). ஆனைப் பெருங்காயம் பார்க்க, see āṇai-p-peruṅkāyam (W)

[யானை → ஆனை + பெருங்காயம் - ஆனைப் பெருங்காயம் - ஆனைக்காயம்.]

ஆனைக்காரன் āṇai-k-kāraṅṅ, பெ. (n). யானைபரகை; elephant keeper, mahout.

ம. ஆனக்காரன்.

[யானை → ஆனை + காரன் - ஆனைக்காரன்.]

ஆனைக்காழை āṇai-k-kārai, பெ. (n). ஒதி பயரம்; goom pain (L). ஒதி பார்க்க; see Odi.

[யானை → ஆனை + காழை.]

ஆனைக்கால் āṇai-k-kāi, பெ. (n). 1. யானைக்கால் தோய்; elephantiasis, Cohin leg. 2. வீடுகளின் இறப்பிலும் (இறவாணம்) சுவரிலும் நெட்டு வாக்கில் பதிக்கப்பட்ட மழைநீர் வடிக்கால் பெருந்தூம்பு; large tube fixed on the walls on roofs for rain water to drain.

ம. ஆனக்கால், க. ஆனெகாயு, தெ. ஏலுக் காயு, து. ஆனெகா.

[யானை → ஆனை + கால். 1. யானையின் கால் போன்ற கால் வீங்கும் தோய். 2. ஆனை² பார்க்க: see āṇai² கானைக்கால் பார்க்க; see yāṇai-k-kāi.]

ஆனைக்குப்பு āṇai-k-kuppu, பெ. (n). சதுரங்க விளையாட்டு; chess, as having elephants for rooks. "ஆனைக்குப்பு பாடுவாரைப் போலே" (சுடு 10, 3, 9)

[யானை → ஆனை + குப்பு. ஒருகா. குப்பி → குப்பு சதுரங்க விளையாட்டில் யானையைக் குதிக்கும் காய்களின் பெயர் விளையாட்டின் பெயராவிற்று.]

ஆணைக்குரு ஹை-k-kuru, பெ. (n.) மரவகை; species of cinnamon

ம. ஆணைக்குரு

[யானை → ஆணை + குரு ஆணை² பார்க்க; see ஹை²]

ஆணைக்குருகு ஹை-k-kurugu, பெ (n) அன்றில் (நாமதீப.); ஹரி bird.

[ஆணை + குருகு]

ஆணைக்குருந்தோட்டி ஹை-k-kurunthottai, பெ. (n.) மயிர் மாணிக்க மரம்; twiner with beautiful flowers, country mallow.

[ஆணை + குரு + தோட்டி.]

ஆணைக்குழி ஹை-k-kuzhi, பெ. (n.) யானையைப் பிடிக்க அது வரும் இடங்களில் தோண்டி வைக்கும் குழி; 'elephant-pit', a pit for entrapping and capturing wild elephants.

ம. ஆணைக்குழி

[ஆணை + குழி.]

ஆணைக்குன்றிமணி ஹை-k-kunrimani, பெ. (n.) மஞ்சாடி; red-wood.

[யானை → ஆணை + குன்றிமணி = ஆணை² பார்க்க; see ஹை²]

ஆணைக்கூடம் ஹை-k-kuddam, பெ (n) யானை கடடும் இடம் ; யானைத் தொழுவம் ; elephant stable. 2. யானைத் தொழுவங்களின் வீது இடப்படும் வரி வகை; tax on elephant stable. (Sil.1 115)

ம. ஆணைக்கூடம்.

[யானை → ஆணை + கூடம்.]

ஆணைக்கெளுத்தி ஹை-k-kejutu, பெ (n) துதிக கையால் வளைத்துப் பிடிப்பது போன்று தான விழுங்க நினைக்கும் இரையைத் தன உடலால்

வளைத்துப் பற்றிக் கொள்வதாகக் கருதப்படும் மீன் வகை (இ.வ.); fish which, it is believed, twines round its prey as an elephant's trunk round a tree, species of macrones. (செ.அக.)

[யானை → ஆணை + கெளுத்தி.]

ஆணைக்கொம்பன் ஹை-k-komban, பெ. (n.) 1. வெள்ளிய நீண்ட நென்மணிக் கதிரிகளைக் கொண்டதும் கன்னித் (புரட்டாசி) திங்களில் விதைத்து ஆறு திங்களில் அறுவடை செய்யப் படுவதுமாகிய தெல் வகை; species of paddy sown generally in Purattaci and reaped in six months, and having long, thin, white grains. (G.Tn.D.153). 2. வாழை வகை; a species of plantain

ம. ஆணைக்கொம்பன்.

[யானை → ஆணை + கொம்பன். ஆணை² பார்க்க; see ஹை²]

ஆணைக்கொம்பு ஹை-k-kombu, பெ (n) யானையின் கொம்பு பாங்கு; elephant tusk

ஆணைக்கோடன்கரை ஹை-k-kodan cāra, பெ (n.) யானையின் துதிகை போன்று நீண்டு காணப்படும் பேய்ச் சுரைக்காய்; bitter snake-gourd, bearing fruit resembling an elephants tusk (I.cl.)

[யானை → ஆணை + கோடன் + கரை. கோடன் = வளைந்த துதிகை.]

ஆணைக்கோரை ஹை-k-korai, பெ. (n) பெருங்கோரைப்புல் வகை; elephant grass.

[யானை → ஆணை + கோரை. ஆணை² பார்க்க; See ஹை²]

ஆணைச்சப்பரம் ஹை-o-capparam, பெ. (n.) ஆணை மேல் தவிக; howdah with canopy.

[ஆணை + சப்பரம்]

ஆணைச்சாத்தன் ஹை-o-cattan, பெ. (n.) கரிக்குருவி, kong crow. "கீககிசென் றெங்கும் ஆணைச்சாத்தன் கலந்து" (திவ் திருப்பா.7).

[யானை - ஆணை + சாத்தன். சாத்தன் = வணிகன். ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

[ஆணைச்சாத்தன் = பெரிய வணிகன். கரிக்குருவி வலம் போனால் பெருஞ்செல்வராகலாம் என்னும் பழங்கால நம்பிக்கையால் கரிக்குருவியை ஆணைச் சாத்தன் என்றனர்.]

ஆணைச்சிரங்கு ஹை-0-ciraṅgu, பெ (n) பெரிதாகக் கொப்பளிக்கும் சிரங்கு வகை; vascular eruption

[யானை - ஆணை + சிரங்கு. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைச்சிலந்தி ஹை-0-cilandī, பெ (n) ஒருவகை நோய்; a kind of scabies.

ம. ஆணைச்சிலந்தி (ஒருவகை அம்மை நோய்)

[ஆணை + சிலந்தி]

ஆணைச்சீரகம் ஹை-0-cīragam, பெ (n) பெருஞ்சீரகம், 81130.

[யானை - ஆணை + சீரகம். ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைக்கண்டை ஹை-0-cuṅḍai, பெ. (n) 1. மலைக் கண்டைக்காய்; Indian currant tomato. 2. ஒரு வகை கண்டைக்காய் (L); hairy night shade.

ம. ஆணைக்கண்டை

[யானை - ஆணை + கண்டை. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைச்செவியடி ஹை-0-cēviyadī, பெ. (n) 1. ஆணைச் செவி போன்ற பெரிய காது; elephant's ear, elephants lobes. 2. ஒரு பூண்டு; plant. (சா.அக.).

[ஆணை + செவி + அடி.]

ஆணைச்சேவகன் ஹை-0-cēvaḡan, பெ. (n) யானை வீரன்; elephant trooper. யானைப் படைத்தலைவன்; commander of an elephant corps. (Insc.)

[ஆணை + சேவகன்.]

ஆணைசேனை ஹை-0-cēṅṅai, பெ (n) மிகுதி (வின), great quantity

[ஆணை + சேனை.]

ஆணைச்சொறி ஹை-0-cōri, பெ. (n) பெருஞ்சொறி, சிரங்கு; virulent type of scabies. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².

[ஆணை + சொறி]

ஆணைத்தடிச்சல் ஹை-0-taḍḍiccal, பெ. (n) 1. மெல்லிலை படாகொடி வகை (L); smooth leaved fish bone climbers. 2. புளி நறவை (மு.அக), bristly

trifoliate vine. 3. புளி அரணைப்பூண்டு; a kind of plant. (சா.அக.).

[ஆணை + தடிச்சல். ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத்தடிப்பு ஹை-0-taḍḍippu, பெ (n) ஒரு பூண்டு வகை, plant (W).

[ஆணை + தடிப்பு. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத்தான் ஹை-0-tāṅ, பெ. (n) மதகு; 81130. "அகவாயினுள்ளதுக் கெல்லாம் ஆணைத் தானிறே திருக்கண்கள்" (எடு.6,1,7).

[யானை - ஆணை + தான். யானைக்கால் போன்ற வடிவாகல் மதகு யானைத்தான் எனப்பட்டது.]

ஆணைத்திசை ஹை-0-tiṣai, பெ (n) திசை, பெருந்திசையாகக் கருதப்படும் வடதிசை (சங்.அக), north, as the great quarter (astrology).

[யானை - ஆணை + திசை. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத்திப்பிவி ஹை-0-tippivi, பெ. (n) கொடிவகை elephant-pepper climber

[யானை - ஆணை + திப்பிவி. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத்தீ ஹை-0-tī, பெ. (n) எவ்வளவு உண்டாலும் அடங்காப் பசியைத் தூண்டும் யானைத்தீ என்னும் நோய்; disease in which no amount of food appeases the hunger which is abnormal. (மணிமே. பதி. 56)

[யானை - ஆணை + தீ. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத் தும்பிக்கை ஹை-0-tumbikkai, பெ. (n) 1. யானையின் துதிக்கை, elephant's trunk, proboscis. 2. ஆணைத்தூம்பு பார்க்க; 300 ஹை-0-tūmbu.

[யானை - ஆணை + தும்பிக்கை. தூம்பு + கை -> தும்பிக்கை -> தும்பிக்கை. தூம்பு = துணையுள்ள நீண்ட குழல்.]

ஆணைத்தும்பை ஹை-0-tūmbai, பெ. (n) பெருந்தும்பை; large species of white deadnettle.

[யானை - ஆணை + தும்பை. ஆணை² பார்க்க; 300 ஹெ².]

ஆணைத்தூம்பு ஹை-0-tūmbu, பெ (n) யானையின் தலை வடிவில்மைந்த நீர் விழுமா குழாய்; gargoyle shaped like the head and trunk of an elephant. (செ.அக.)

[யானை - ஆணை + தூம்பு]

ஆனைத்தெய்து āṇai-t-tellu, பெ. (n) படர் கொடி வகை; climber. Entada scandens.

[யானை → ஆனை + தெய்து. ஆனை² பார்க்க; see āṇai².]

ஆனைத்தொழில் āṇai-t-toll, பெ. (n) செயற்கரிய பெருஞ்செயல்; herculean labour, mighty task. இவன் "பெரிய ஆனைத் தொழிலைச் செய்யா நிற்க" (சுடு, 7, 4, 3).

[யானை → ஆனை + தொழில். ஆனை² பார்க்க see āṇai².]

ஆனைத்தோட்டி āṇai-tōṭṭi, பெ. (n) யானைத் தறட்டி (அங்குசம்); elephant-goat

[யானை → ஆனை + தோட்டி. தறட்டி - தோட்டி.]

ஆனைந்து āṇaindu, பெ. (n) ஆவிடமிருந்து பெற்ற ஐம்பொருள்கள் (பஞ்சகவ்வியம்); five products of the cow. "ஆனைந்து மாடினான்" (தேவா. 720.4)

[ஆள் + ஐந்து. அவை பால், தயிர், நெய், ஆளீர், சாணம் என்பன.]

ஆனைநார் āṇai nār, பெ. (n) மரவகை (L); elephant rope tree. Sterculia villosa (fr)

[யானை → ஆனை + நார். ஆனை² பார்க்க; see āṇai² பெருநார் வகையைத் தரும் மரமாயிருக்கலாம்.]

ஆனை நெருஞ்சி āṇai neruñči, பெ. (n) பெருநெருஞ்சி; small plant, Pedalium murex (S.s) (சூ அக).

ம. ஆனமிருத்தி.

[யானை → ஆனை + நெருஞ்சி → நெருஞ்சி. யானை நெருஞ்சிப் பார்க்க, see yānai neruñči.]

ஆனைநேவாளம் āṇainōvālam, பெ. (n) கழிச்சலுக்காகப் பயன்படுத்தும் ஓர் வகை நேர்வாளச் செடி; a kind of Indian croton plant used as a purgative

[ஆனை + நேர்வாளம்.]

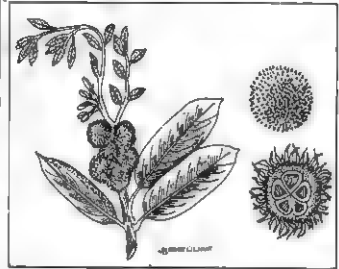
ஆனைநொச்சி āṇainocci, பெ. (n) கருநொச்சி, black notchy, willow leaved justoa. (சா அக)

[ஆனை + நொச்சி.]

ஆனைப்படுவன் āṇai-p-paḍuvan, பெ. (n) அக்கி நோய் வகை; a kind of scabies. (W).

[ஆனை + படுவன். ஆனை² பார்க்க; see āṇai².]

ஆனைப்பழை āṇai-p-palāi, பெ. (n) மலைக் கொஞ்சில்; wild durian (சா அக)

[ஆனை + பழை.]

ஆனைப்பனை āṇai-p-pānai, பெ. (n) கூத்தப்பனை; elephant's palm. (சா அக).

[ஆனை + பனை.]

ஆனைப்பாங்கை āṇai-p-pāṅkai, பெ. (n) யானை தள் பகைவனைத் தேடும் கீழ் நோக்கிய கூரிய பாங்கை; downward glance, as of an elephant when bent on mischief

[ஆனை + பாங்கை.]

ஆனைப்பிச்சான் āṇai-p-piṇṇān, பெ. (n) ஒருபூண்டு. plant (W)

[ஆனை + பிச்சான்.]

ஆனைப்பிடுக்கு āṇai-p-piḍukku, பெ. (n) ஒரு வகை அண்ட நோய்; a kind of chronic disease (சா அக).

[ஆனை + பிடுக்கு.]

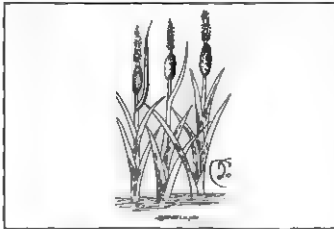
ஆனைப்பிடுக்கு மரம் āṇai-p-piḍukku maram, பெ. (n) ஒருவகை மரம். இதன்காய் பெரியது, a kind of tree. (சா அக).

[ஆனை + பிடுக்கு + மரம்.]

ஆனைப்பிரண்டை āṇai-p-piraṇṇai, பெ. (n) ஒருவகைக் பெரும் பிரண்டை; a species of pirandai (சா அக)

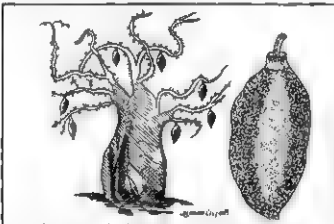
[ஆனை + பிரண்டை.]

ஆணைப்புகள் **ஐலை-p-pul** பெ. (n) 1. ஆணைக்கோரை பார்க்க; see **ஐலை-k-kōrai**. 2. சம்பங்கோரை; a kind of grass.

ம. ஆணைப்புகள்
[ஆணை + புகள்.]

ஆணைப்புகளி **ஐலை-p-pull** பெ. (n) பம்பரப்புகளி; baobah.

[ஆணை + புகளி. ஆணை² பார்க்க; see **ஐலை²**.]

ஆணைப்புகளியாலை **ஐலை-p-puliyālai**, பெ (n) பெரும் புகளியாலை; sorrel plant.

[ஆணை + புகளியாலை.]

ஆணைப்பெருங்காயம் **ஐலை-p-perungāyam**, பெ (n) யானைகளைக்காண பெருங்காயக் கலைவ மருந்து; medicinal preparation of asafoetida for elephants. (செ.அக.).

[ஆணை + பெருங்காயம்.]

ஆணைப்பேன் **ஐலை-p-pēn**, பெ. (n) கத்தரிச் செடியின் மீன்மூலம் பூச்சிவகை; plant louse, found on the brinjal plant. (W).

[ஆணை + பேன். ஆணை² பார்க்க; see **ஐலை²**.]

ஆணைமஞ்சள் **ஐராமாஜல்**, பெ (n) ஒரு பூண்டு வகை plant (W)

[ஆணை + மஞ்சள். ஆணை² பார்க்க; see **ஐலை²**.]

ஆணைமடு **ஐராமாடு**, பெ. (n) ஆழமான தீர் நிலை; 2. ஊர்ப்பெயர்; place name.

[ஆணை + மடு.]

ஆணைமடை **ஐராமாடா**, பெ. (n) செயநஞ்சு (கௌரி பாடாணம்), a kind of arsenic

[ஆணை + மடை.]

ஆணைமயிர்க்காப்பு **ஐராமாயிர்-k-kāppu**, பெ. (n) யானைநினை வால் மயிரால் செய்தனியும் காப்பு. bracelets made of the hair of an elephant's tail. (W)

[ஆணை + மயிர் + காப்பு.]

ஆணைமல்லி **ஐராமல்லி**, பெ. (n) ஆணைக்கலை பார்க்க see **ஐராமாலை**

[ஆணை + மல்லி.]

ஆணைமல்லிகை **ஐராமல்லிகை**, பெ (n) பெருமல்லிகை a big variety of Jasmine. (சா அக)

[ஆணை + மல்லிகை.]

ஆணைமலை **ஐலை malai**, பெ. (n) 1. மதுரைக்கு வடக்கில் யானை போன்று தோற்றமளிக்கும் ஒரு வறண்ட நீள்குன்று, a long, bare, elephant shaped rock near Madurai. (தேவா, 856.1). 2. கோடை மாவட்டத்தின் தென்புறத்திலுள்ள தொடர் குன்றுகள்; Anal malais, a range of mountains in Coimbatore district.

ம. ஆணைமலை
[ஆணை + மலை.]

ஆணைமீக்குவம் **ஐலை mīkkuvam**, பெ. (n) கருமருத்து வகை; leathery winged myriobalan.

[யானை - ஆணை + மீக்குவம்.]

ஆணைமீன் **ஐலை மீன்**, பெ. (n) பெருமீன் வகை (குடா.); huge fish

[ஆணை + மீன். ஆணை² பார்க்க; see **ஐலை²**.]

ஆணைமுகள் **ஐலை mugan**, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார் Ganesa as the elephant - faced god. "யானை முகம் ஆதியலை யாச்சிக்க" (சைவச. பொது. 500). 2. யானைமுக அரக்கன்; Gaja - mukha Asura.

ம. ஆணைமுகள்
[யானை - ஆணை + முகம்]

ஆனைமூர் இனாமுல், பெ (n) ஒருமுடசெடி, plant, *Acacia latronum*.

ம. ஆனைமூர், (பெரிய மூர்ளுள்ள ஒரு காட்டுக் கொடி)

ஆனையக்க இலாய்-ஓசு, பெ. (n) யானை இலாச்சினை பொறித்த பொற்காசு; gold coin bearing the figure of an elephant (J.M.P. Tp. 117).

ம. ஆனையக்க

[ஆனை + அக்க. அக்க = அச்சடிக்கப்பட்ட காசு]

ஆனையடி இலாய்-ஓடி, பெ. (n) நெடுகவும் கிடை யாகவும் சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானைக்காய் செல்லும் நிலை; vertical and horizontal movements, the movements of the elephant or rook in the game of chess.

ம. ஆனைக்கடி, ஆனையடி.

[ஆனை + அடி. அடி = பாடும், காடும்.]

ஆனையடிக்கிழங்கு இலாய்-ஓடி-கிழங்கு, பெ. (n) கருணைக்கிழங்கு, elephant foot yam.

[ஆனை + அடி + கிழங்கு]

ஆனையடிச்சிலந்தி இலாய்-ஓ-சிலந்தி, பெ. (n) பெருஞ்சிலந்தி; malignant growth of a cancer of black or deeply pigmented colour

[ஆனை + அடி + சிலந்தி]

ஆனையடிச் செங்கல் இலாய்-ஓ-செங்கல், பெ. (n) வட்டமான செங்கல்; a kind of circular bricks used for pillar; தூண் கட்ட ஆனையடிச் செங்கல் வேண்டும். (உ.வ.).

[ஆனை + அடி + செங்கல்]

ஆனையடிப்பச்சிலை இலாய்-ஓ-பச்சிலை, பெ. (n) ஆனையடிப்பச்சு பார்க்க, see இலாய்-ஓ-பச்சிலை,

ஆனையடிய்ப்பளம் இலாய்-ஓ-யி-யப்பளம், பெ. (n) விருந்துகளில் இடப்படும் பெரிய அப்பளம் (இ.வ.); large meal water of the size of an elephant's foot (Loc.).

[ஆனை + அடி + அப்பளம்]

ஆனையிக்குளா இலாய்-ஓ-கிழங்கு, பெ. (n) கடல் மீன் வகை, marine fish (Loc.).

[ஆனை + அறக்குளா = அறக்குளா. அறக்குளா, மீன்களால் சற்றுப் பெரிய வகை மீனாய் இருக்கலாம். யானை அறக்குளா பார்க்க, see இலாய்-ஓ-கிழங்கு]

ஆனையடிச்சாணை இலாய்-ஓ-சாணை, பெ. (n) மண மேடையில் அரசாணைப் பசனைகளுக்கருகில்

வைக்கப்படும் யானை குதிரை யானி போன்ற களிமண பொம்மைகள் (இ.வ.), clay images of elephant, horse, yak etc., to decorate marriage platform (Loc.).

[ஆனை + அரசாணை.]

ஆனையறகு இலாய்-ஓ-புழு, பெ. (n) அறுகம்புல்லின் வகை; a species of grass.

[ஆனை + அறுகு. ஆனை பார்க்க; see இலாய்]

ஆனையறையுப்புள் இலாய்-ஓ-புழு புள், பெ. (n) யானையைக் கொன்று தின்பதாகக் கருதப்படும் ஒரு பெரும் பறவை; fabulous bird, said to be able to devour an elephant. (W)

மறுவ. ஆனைவிறாஞ்சிப்புள்

[ஆனை + அறையுப்புள்]

ஆனையாடு-நல் இலாய்-ஓ-பு, 5. செ.கு.வி. (v.i) குழந்தைகள் உடம்பை முன்னும் பின்னுமாக அல்லது பக்கவாட்டில் அசைத்தாடும் விளையாட்டு; to move the body from front to back, from side to side like the elephant, a movement game for the babies.

[ஆனை + ஆடுதல். யானை பக்கவாட்டில் அசைவது போன்ற குழந்தை விளையாட்டு]

ஆனையார் இலாய்-ஓ, பெ. (n) யானை வீரன்; elephant trooper (S.I.I. II, 221).

[ஆனை + ஆர் யானையார் பார்க்க; see யானையார்.]

ஆனைவிறாஞ்சிப்புள் இலாய்-ஓ-பு-புள், பெ (n) ஆனை யறையுப்புள் பார்க்க; see இலாய்-ஓ-பு-புள்.

ஆனையுள் குருகு இலாய்-ஓ-பு-புள், பெ (n) ஆனை யறையுப்புள் பார்க்க; see இலாய்-ஓ-பு-புள். (W).

ஆனையுதித்தோன் இலாய்-ஓ-பு-புள், பெ (n) யானைத் தோலுடுத்த சிவன் (தொன்ம.); Śiva, who slayed an elephant and wore its skin (திவா)

[யானை → ஆனை + உறித்தோன்.]

ஆனையேற்றம் இலாய்-ஓ-பு-புள், பெ (n) யானையேற்றம் பார்க்க, see இலாய்-ஓ-பு-புள்.

[யானை - ஆனை + ஏற்றம்]

ஆனைவணக்கி இலாய்-ஓ-பு-புள், பெ (n) ஆனைவணக்கி பார்க்க, see இலாய்-ஓ-பு-புள் (சா.அ.க.)

[ஆனை + வணக்கி]

ஆனை வணங்கி **ஹை vāṅṅaṅṅi**, பெ. (n.) 1. தேட் கொடுக்கி (மூ.அ.க.); indian turnsole

ம. ஆளவணங்கி.

[ஆனை + வணங்கி.]

சாம்பலம் பீளனை இதனை ஆனைவணக்கி எனக் குறிப்பிடுவார்.

ஆனை வாயன் கற்றலை **ஹை vāyan karṭṭalai**, பெ. (n.)

1. சாம்பல் நிறக் கற்றலை மீன், a greenish marine fish.

2. வெண்ணிறப் பொருவாக் கற்றலை மீன், a silvery marine fish.

[ஆனை + வாயன் + கற்றலை.]

ஒருகா: வாய் பெரிதாக இருத்தலின் பெற்ற பெயராகமை.

ஆனைவாலிகை **ஹைvāṅṅai**, பெ. (n) தாமரை இலை, lotus leaf.

[ஆனை + வாலிகை]

ஆனை வாழை **ஹை vāṅṅai**, பெ. (n.) 1. நீண்ட குலை தள்ளும் நான்கடி உயரக் குட்டை வாழை வகை, stunted plantain not more than four feet high, and having its bunch of fruits hanging down like an

elephant's trunk. 2. ஏரிகளின் முதன் மடையில் விளைவிக்கும் நெல்வகை; a species of paddy cultivated in the bed of a tank.

[ஆனை + வாழை. ஆனை² பார்க்க; see ஹை².]

ஆனைவீரர் **ஹைvīrar**, பெ. (n) அரசனுக்குரிய எண்வகைத் துணைவரும் ஒருவர், one among eight counsellors of a king

[ஆனை + வீரர்.]

ஆனை வேக்கட்டான் **ஹைvēkkattān**, பெ. (n.) ஒரு நெல் வகை; a kind of paddy

[ஆனை + வேக்கட்டான்.]

ஆனை வேணி **ஹைvēṅṅai**, பெ. (n.) பொற்கொன்றை அல்லது சரக்கொன்றை மரம், conney. (சா.அ.க.)

[ஆனை + வேணி.]

ஆனோன் **ஹைnōn**, பெ. (n.) ஆனவன்; one who became, one who happened to be. "பெற்றிடுங் குரவரா னோன்" (கந்தபு. மேரும். 45).

[ஆனவன் → ஆனோன்.]

இ¹ /, பெ. (n) **பன்மீரு உயிரெழுத்துகளுள் மூன்றாம் உயிரெழுத்து**; third letter and vowel of the Tamil alphabet, the close high front unrounded short vowel in Tamil. இற்றை மொழியியலர் இதைப் பிறப்பிடம் நோக்கி மூன் அன்னைக் குவியா உயிரெழுத்தில் என்பர்.

ம., க., தெ., து., இ

இ² /, இடை (part) **அண்மைச்சட்டு**; proximate demonstrative.

1) **அக்ச்சட்டு**; demonstrative base forming an integral part of a word denoting or pointing out a proximate person, place, or thing.

(எ-டு) இவன், இங்கு, இது, இந்த.

2) **புறச்சட்டு**; demonstrative prefix.

"இப்பால் உருட்டுவோள் ஏனோ" (சிலப்.1:6:58)

3) **கண்டறிகட்டு**; demonstrative prefix to a noun, expressing proximity of a person, place or thing actually pointed out by the hand

(எ-டு) இப்பையள், இப்பக்கம், இம்மரம்

4) **பண்டறிகட்டு**; demonstrative prefix to a noun, its antecedent.

(எ-டு) நீசெற குமிழி கண்டறே இத்தகைத்தே இவவுடமட, ம., க., தெ., து., கோத., துட., சூட., கொலா., நா., பர்., கூ., குரு., மால். இ: பீரா, நா

5) **உலகறி சுட்டு**; demonstrative prefix expressing world-wide eminence.

"இப்படியன் இறந்திற்றன் இவ்வன் ஊத்தன் இவனினைவன் என்றெழுதிச் சுட்டொ ஊசுதே" (அட பர். 6:97-10).

6) **உய்த்துணர் சுட்டு**; demonstrative prefix expressing the power to recollect.

(எ-டு) "அ அவனும் இ இவனும் கூடியக்காய"

இ³ /, இடை (part) **பல்வகையீறுகள்**; multifarious formations and suffixes

1) **பெயரீறுகள்**; noun endings.

2) **பெண்பாலீறு**; feminine suff

(எ-டு) கறத்தி, குயத்தி, நயிழத்தி, நோழி, ம., க., தெ., து., இ

3) **பன்மப்பெயரீறு**; abstract noun suff

(எ-டு) நன்றி, பெற்றி

4) **தொழிற்பெயரீறு**; verbal noun suff

(எ-டு) வெற்றி, தோல்வி.

5) **எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைபாலணையும் பெயரீறு**; neg. implicit verb based noun suff

(எ-டு) நாணிவி, கண்ணிவி, தாவிவி, நத்தையிவி. "நாயிவி நத்தையிவி தாந்தனிபன் கானோடி" (திருவா திருநா. 3).

6) **வினையீறுகள்**; verb endings.

1) **ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றீறு**; imperative sing. verb ending.

(எ-டு) மலி, பொலி, அறி, குவி

2) **வியங்கோள் வினையீறு**; optative verb ending.

(எ-டு) நிவலி, செவலி, உண்ணி

3) **இறந்தகால வினையெச்ச ஈறு**; past adverb ending

(எ-டு) ஆடி, ஒடி, எழுதி, எண்ணி.

4) **எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்ச ஈறு**; neg. appellative verb ending.

(எ-டு) அன்றி, இன்றி.

இ⁴ /, இடை (part) **சாரியை**; enunciative and connective particle.

1) **மெய்யெழுத்து ஒலித்துணைச் சாரியை**; enunciative particle employed in Tamil grammar to designate certain consonants

(எ-டு) க்-இக்; ச்-இச். இக்கண்ணா, இச்சண்ணா எனனுமாம்.

ஆங்கிலம் கிரேக்கம் இலத்தீனம் செருமானியம் உருசியம் போன்ற ஆரிய மொழிகளில் B, C, D, G, P, T ஆகிய மெய்யெழுத்துகளுக்கு இக்கம் ஒலித்துணைச் சாரியையாகிய ப, ச், ட், த், ப், ட், என்னும் மெய்யெழுத்துகளைப் பழக்க உதவதல் காண்க. ஏனை ஆங்கில மெய்யெழுத்துகளுக்கு இக்கம் எகர மாகி மெய்யமரன் ஒலித்துணையாகும். (ஞ.நோ. L M) மெய்யெழுத்தை எம்மொழியினரும் உயிரெழுத்தின் துணை யின்றிப் பழக்கவில்லையது என்னும் மூலதாய மொழியியல்பு பற்றி இஃது இவ்வக குறிக்கப்பட்டது. மூலதாய மொழியியல்பு கண்ண ஸ்ரவணமேய மொழிகளை கத்தவந்துணை எனறது இஃதொரு சான்றாம்.

2) **புணர்ச்சிக் சாரியை**; connective particle.

ஏவலொருமை வினையையும் செயலெண்ணும் வாய் பாட்டு வினையெச்ச ஈற்றையும் இன்னோணை பட இணைக்கும் புணர்ச்சிக் சாரியை; euphonic augment used in combination of verbal root and participle ending

காணிய வருவோள் - காண்+இ + (ய்)+அ : காணிய தானகை ஒகிடாத மெய்யெழுத்தைச் சாந்து தன்னோடியைத் தொகிப்பது மெய்யெழுத்துக் சாரியை

காண் வருவோள் என இக்கச் சாரியை யின்றிப் புணர்வதே இயல்பாயினும் இன்னோணையும் சந்த இயையும் பற்றிக் காணிய வருவோள் எனப் புணர்ந்தது

இ⁵ ி இடை. (part.) குறிப்பொலி.

(1) சிரிப்புணர்ச்சியைக் குறிக்கும் குறிப்பொலி; expression of joy தாழ்வுணர்ச்சியையும் குறிக்கும் may also indicate inferiority

(எ-டு) இ என்ற இயிசைகே (உ.வ.)

(2) இசைவைக் குறிக்கும் குறிப்பொலி; expression of approval

(எ-டு) இ என்ற கேள் (கொட.வ) சிரித்த முகத்துடன் மகிழ்ந்து கேள் என்னும் இசைவுக் கருத்தினது

இ⁶ ி இடை. (part.) (1) வியப்பிடைச்சொல்; expression of exclamation.

(எ-டு) 'இ' இத்தென்ன [இ.வ]

(2) வெறுப்பிடைச் சொல்; an expression of contempt.

(எ-டு) 'இ' தொடகே [இ.வ]

இ⁷ ி இடை. (part.) பொருளின்றி இருவகை வழக்கிலும் இசை நிரபவ வரும் ஒர் அசைச்சொல்; expetitive used in dialectical and literary usage as enunciative particle

(எ-டு) ஈதொன்ற கேளி

(கேள்-இ = கேளி)

கேள் என்னும் ஏவலொருமை பொருள் வெண்படை விடக்கேள் ஈறு போன்ற தோற்றம் தரிக்கும் இசை ஒழி துணையான அசைச்சொல்லாக வெறுப்புக் கணபுடும் குறியை வெளிப்படுத்த அசைச்சொல்லாக கனியும் மதிப்புறவும் வெளிப்படுத்த விவக்கேள் ஈறும்

இ⁸ ி இடை. (part.) காரணப் பெயர்று; causative verbal noun suff.

(எ-டு) வெடடி, கொல்லி

இ⁹ ி இடை. (part.) அடிவினைத் திரிபீறு, verb base alternate ending

(எ-டு) ஒன்றிதல், இல்லிதல்

இ¹⁰ ி இடை. (part.) மொழியிடைக் குறியியலிகரம், shortened 'i' in word combination

(எ-டு) நாரியாது. "எவையுடுவ தியாதெளி" (குறள் 291)

(நாடு = யாது, எவையுடுவது = யாதெளி.)

இ¹¹ ி இடை. (part.) 1 வடமொழிச்சொல் தமிழில் வழங்கும்போது வரும் மெய்யம் மயக்க ஒலித்துணை; enunciative particle used for Sanskrit loan words in Tamil to avoid unusual geminations

(எ-டு) வக்கிரம் < Skt. vakra

வாகியம் < Skt. vākyā

2 மொழிமுதலாகாத ச, லு முதலிய எழுத்துகளில்

படும் ஒலித்துணை; an enunciative particle used before loan words with the non-initial letters such as r, and l

(எ-டு) ஈமன் → இஈமன்

லவகா → இலவகா.

இ¹² ி இடை. (part.) குறியில் இறும் வண்ணப் பாட்டுச் சீர்களின் வளைவைக் குறிப்பு வாய்பாட்டற்று; ending of rhythmic formulas of metrical feet ending in short vowel

(எ-டு) நன்னி நன்னி நனை நன்னி.

திந்தி திந்தி தினை திந்தி.

நங்கட்டி, நங்கட்டி, நங்கட்டி, நங்கட்டி.

இ¹³ ி இடை. (part.) சொல்லாக்க ஈறு; formative particle

(எ-டு) அர் → அரி

இ¹⁴ ி பெ. (n.) 1. பறவை ஐந்தனுள் ஆந்தையைக் குறிக்கும் எழுத்து (பிசு); letter representing owl in five birds (parica paka) (Astrol.). 2. நூறு எனவும் எண்ணின் குறி; a symbol of the number hundred 3. காமனின் பெயர்களுள் ஒன்று; a name of the god of love

(நூறு நிறையைக் குறித்து அழகைக் குறித்தபோது காமனைப் பறவையு கூண்டுகளும் அழகிய ஒட்டந்தால் ஆந்தையைப் குறித்திருக்கலாம். மயில, கிளி, கருகு, ஆந்தை, காகம் என்பன ஐம்பட்டின.)

இ¹⁵ ி இடை. (part.) 1. மொழியிடை உகரத்தினை நிரியான இகரம்; derivative form of a 'u' ending word

(எ-டு) புல் = பிலு

2 ஈ-கா ஐகா அளபெடைகளின் அடையாளக் குறி a sign to designate extra long vowels ī and ai

(எ-டு) ஈ இத்தொன்ற ஐஇ வண்ணம்

3 பிறவினை இறந்தகால இடைநிலை எழுத்த-பேறு; an augment in causative past verb time marker

(எ-டு) உண்டிதான், ஊண்டிதான் கொடுபித்தான்

4 ஒன்றன்பால் உரிமைபீறு; nosl. sing. possessive ending

(எ-டு) கச்சி, கச்சி

5. செய்பயடுபொருள் தொழிற்பெயர்று; verbal no.-ending.

(எ-டு) கூடி

இ¹⁶ ி இடை. (part.) அரையென்னும் எண்ணின் குறி symbol for the fraction 1/2, which symbol is now usuā written as கு in Tamil arithmetics

(ஒருகா. குறியியல்கள். அரை மாந்தினை பெறும் ஒட்டக நோக்கி இ' உயிர்த்துறியில் வரிவடிவம் அரை சேஷம் எண்ணின் குறியாக ஆகையட்டற்குகலாம்.)

இக்காலத்தில் இது குறைந்தபடி கணக்குறியில் ஆகையுண்டு

இ.கலாட்டம் *ikkalattam*, பெ (n) 1 இழுநிப்போடி; *ly of war*. 2. படைகலாட்டம்; *annuity*

க. எசலாட்டம்; தெ. இக்கலாட்டம்.

[இய + கு + இ.கு - இ.கல் + ஆட்டம்]

இ.கலு¹ *ikkalu*, 21 செலுவி (vi.) இழுத்தல்; *pull, draw*.

க. து. இகலு

[இய + கு + இ.கு]

இ.கலு² *ikkalu*, பெ. (n) எ.கலு, கலு

[இய + கு + இ.கு (அழுததப்பற்றுதல், இறங்குதல்) நன்கு இறங்கு மாறா]

இ.கலு³ *ikkalu* க.பெ. (pron.) இது, உயிர் முதல் சொற்களின் முன்னும் செய்யுளில் வகமுதற் சொற்களின் முன்னும் வழங்கும் சுட்டுச் சொல்; this, used before words with vowel initials and occasionally before words with 'y' initials in poetry இ.தாவது, இ.தாமல், இ.திலாதென்றான் (பொருள். எழுத. 423 உரை)

[இய + து + இ.து. வக முயற்சித்திரிய ஆற்றல்]

இ.கலு + இ.து என்பது பண்டையபாடல்களில் காண்க. அ. இ. உ. என்னும் கட்டுமுத்துகளின் முத்து வடிவம் ஆ. ஈ. க. க. என நெடுகட்டுகொளியும், கட்டுசெவ்வ வடிவம் அல. தலை, உள் அடங்கலும், அவற்றை திரண்டொழியுதல் என்பதும் மட்டும் தக்கவைத்துக்கொள்ளுதலாகிய துமிதிரும் பெயர் - பெயர், பல் - பது என்றார்போல், இய - இது எனத் திரிபுமாயினும் அடியமுதல்தால் வரமெய ஆபதமா யிறா.

இ.கலுத்தன் *ikkaluttan*, பெ. (n) இவனொருத்தன்; *this man*. "என இ.கலுத்தன் நானினின்" (கவித 62)

[இ.து + ஒருத்தன். ஒருத்தன் - ஒத்தன் (இடைகருறை).]

இ.கலுத்தி *ikkalutti*, பெ. (n) இவனொருத்தி, *this woman*. "அஞ்சா அழாஅ அற்றா இ.கலுத்தி என செய்தாள் கொவலெனின்" (கவித 143)

[இ.து + ஒருத்தி ஒருத்தி - ஒத்தி (இடைகருறை).]

இக்கட்ட¹ *ikkattai*, பெ. (n) 1. இடுக்கணை; *troubles, difficulty* இக்கட்டாம் வருவதெவ்வாம் (தளையலை 88), 2. நெருக்கடி; *strained circumstances* 3. இட நெருக்கம்; *narrowness*. 4. தடை; *hindrance, obstacle* 5. ஏழமை; *poverty* 6. துன்பம்; *affliction*.

க. க. தெ. து. இக்கட்டம்

[இடுக்கணை - இடுக்கட்டு இக்கட்டம்]

இக்கட்ட² *ikkattai*, பெ. (n) உருண்டை, வெல்லக்கட்டி; *jaggery*; the coarses juice of sugar cane boiled and then allowed to cool When it is hardened it is made into balls with the hand

இ.கலு + கரும்பு, இ.கலு + கட்டி = இ.கலுக்கட்டி - இக்கட்டி - இக்கட்டு.]

இக்கணம் *ikkannam*, பெ. (n) இப்போது, இந்த திமயம். (பாரத. மணிமேகல 74); *this moment, now*

ம. இக்கணம் த. கணம் > *Skt kṣana*

[இ.கணம். இ.கணம் = அன்றமல்கட்டு, கணம் = கணிக்கப்படும் பொழுது.]

இக்கரி *ikkari*, பெ. (n) புகைக்கரி, ஒட்டடை; *soot, grime* (சேஷர்.)

ம. இக்கரி

[இலகரி - இக்கரி]

இலகரி பரகச. **see ikari*

இக்கரை¹ *ikkarai*, பெ. (n) கடல அல்லது ஆற்றின் ஒரு கரை; *this side of the shore or bank (of a river, lagoon, etc.)* "இக்கரையேறி" (திவ பெரியாழ் 5.3.7)

"அக்கரை மாட்டுகரு இக்கரை பச்சை" (புற)

ம. இக்கரை; க. இக்கரை

[இ.கரை]

இக்கரை² *ikkarai*, பெ. (n) இந்துப்பு, (ஆ. அக.); *rock-salt, sodium chloride*

[இளக்கு - இளக்கரை - இக்கரை இளக்க இயப்பு அல்லது கரையும் இயப்புநோக்கி இளக்கரை என்றும் முத்துவடிவம் இக்கரை எனத் திரிந்திருக்கலாம்.]

இக்கவம் *ikkavam*, பெ. (n) கரும்பு பாகக (மு. அ.). *see karumbu*

[இ.கலு + இக்கவம்]

இக்கள் *ikkal*, பெ. (n) காமன் (மம்மதன்); *cupid* (ஆ. அக.)

[இ.கலு + கரும்பு, இக்கள் = கரும்பு விற்றொண்ட வாமன் இ.கலு - இக்கள்]

இக்கா *ikkai*, பெ. (n) 1. கொட்டாவி; *yawn*. 2. விககல்; *hiccup*

[கருகு - இ.கலு - இக்கா இ.கலுதல் = கங்குதல் + எவம் திரிபும்.]

இக்காசில்லம் *ikkasillam*, பெ. (n) ஒருவகைக் கோழை நோய்; *a kind of disease*

[இக்கா + சில்லம்]

இக்காபித்தம் *ikkappittam*, பெ. (n) பித்தநோய் வகையுள்ளோன்று; *a kind of disease* (ஆ. அக.)

[கருகு - இ.கலு - இக்கா + பித்தம்]

இக்காலம் *ikkalam*, பெ. (n) 1. இந்தக் காலம்; *the present time* 2. இப்பொழுது, இப்பொழுதைய நேரத்திலும்; *at this time, in this period*

ம. இக்காலம்

[இ.காலம் + இக்காலம்]

இக்கிடைஞ்சல் *ikkidaival*, பெ. (n) 1 இடைபூது. obstacle, trouble 2 இடுக்கணர்; affliction

[இடுக்கு → இக்கு + இடைஞ்சல்.]

இக்கியந்திரம் *ikkayantram* பெ. (n) சுரும்பாட்டும ஆலை (ஆ. அக.); crushing mill for sugar cane

[இக்கு + இயந்திரம்.]

இக்கிரி *ikkiri*, பெ. (n) முட்டிசொ வகை (விள்.), a thorny shrub

[ஒருகா. இறுகரு → இக்கு + இவி = இகவிவி → இக்கிரி இறுகரு அல்லது பற்றி ஒக்க இயலாத அளவுக்கு முள் எடந்த சொ.]

இக்கு¹ *ikku*, இடை (part) தவறாகக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஊரினம். (தொவளமுத் 126); false euphonic element, affixed usu to names of months to denote the loc., as in ஆடகருக்கு கொண்டாள hence a misnomer

[‘அக்கு’ ஊரினம் பார்க்க. அதன் வினக்கமே இதற்கும் ஒக்கும் இக்கவிற்றுச் சொல்லுடன் குக உருபு சேர்தலால் இடைவிட பெறக் கூடி வருவதுபற்றும் இது ஒரு தனிச்சாரியை போல போய்த் தோற்றம் அளிக்கிறது.]

இக்கு² *ikku*, பெ. (n) 1 இடை; waist, middle இக்கு முடிக்க (பே.வ.) 2 சீலையை இறுக்கிக் கூட்டு முடிக்க; tucking in of a woman's cloth ‘இக்கு வைக்கு மாடை வீடு’. (திருப்ப., 375). 3 ஏதம் (எ.வ.அக.), danger, trouble 4. தடை; obstruction. (ஆ. அக.)

ம., க., தெ. இக்கு

[இடுக்கு - இக்கு.]

இக்கு³ *ikku*, பெ. (n) முள்; thorn

[இல் - (குத்துக்) + கு - இக்கு.]

இக்கு⁴ *ikku*, பெ. (n) 1 சுரும்பு; sugar-cane ‘இக்கொடு தென்னங்காயும்’ (கந்தபு காவினி 25). 2 மூங்கிலி; bamboo 3 கள். (தி.வ.); fermented liquor, toddy. 4. கூட்டில் வைத்த தேன். (மாறன். 111, உதா 212); honey in the hive. 5. வெள்ள்கரும்பு; white sugar cane

இத. ௪௪(சுரும்பு)

[இள் - இளக்கு → இக்கு காவினி ஒக்கும் வகையே இளக்க மாறு. நீராமரணது.]

இக்குக்கொட்டு-தல் *ikku-k-kodu*, 15 செ. கு. வி. (v.) ஒளிக்கூற்றிப்பிணா லொணறை அறிவித்தல்.

[தெ. ஆ. வ.] : beckon or draw attention by a cluck

[இக், இக் என்பன ஒலிக்கூறிப்பு இடைச்சொற்கள் இக்கு + கொட்டுதல் + இக்குக்கொட்டுதல். கொட்டுதல் + ஒலித்தல் ஒ. நேச. பொச்சைக்கொட்டுதல்.]

இக்குகந்தை *ikku-kandai*, பெ. (n) 1. நீர்முள்ளி, water thorn 2 தெருஞ்சி; cowthorn 3 தாண்டல்; wild sugar-cane 4 வெள்ளை. vellai. (சா. அக.)

[இல் + இளக்கு → இக்கு + கந்தை; கந்தை - கந்தை. கந்தை துணிபோல் பாத வேர்முனைகளைக் கொண்ட பூண்டு வகை.]

இக்குமுடிக்க *ikku-mudikk*, பெ. (n) சீலையை இறுக்கிக் கூட்டு முடிக்க. (இ.வ.), knot used for securely tucking in a cloth at the waist, especially in garments worn by women.

[இடுக்கு + முடிக்க + இடுக்குமுடிக்க - இக்குமுடிக்க. இடுக்குதல் + சொலிவாக் சொகுதல்.]

இக்குவாரு¹ *ikkuvaru* பெ. (n) அயோத்தியை ஆண்ட ருசாயிற்றுக்குல முதலரசன். (கலிபு இராச 11); first king of the solar dynasty who ruled in Ayodhya

இக்குவாரு > Skt. Ikaviku

[இறுக்கு + வாரு = இக்குவாரு. இறுக்கு = வலிமை, வாரு : தோள் பக்கத்திலுள்ளது பாகம் எனப்பட்டது போல வாகமிவ (மருகிவ) அமைந்த தோள் வாரு எனப்பட்டது. இது வடமொழியில் வாரு எனத் திரிந்தது.]

இக்குவாரு² *ikkuvaru* பெ. (n) 1. குருத்துருக்கம் யினா. (நாநாத்த). karkary resin 2. பெய்சைரை; (ஆ. அக.); wild melon, *cucumis trigonus*

[இளக்கு → இக்கு + ஆரு = இக்குவாரு.]

இக்குவிளா *ikkuvilai*, பெ. (n) திக்குவிளை டாக்க; see *ikkuvilai*

இக்குவில்லி *ikkuvilai*, பெ. (n) திக்குவில்லோன் டாக்க; see *ikkuvilai*

[இக்கு + வில்லி. இக்கு = சுரும்பு.]

இக்குவில்லோன் *ikkuvilai* பெ. (n) காமன்; cupid (ஆ. அக.)

[இக்கு + வில்லோன் = சுரும்பு வில்லவக்கொண்ட காமன்.]

இக்குவிளை *ikkuvilai* பெ. (n) சருக்கரை; sugar

[இக்கு + விளை.]

இக்குறி *ikkuṛi*, பெ. (n) 1 இச்சொலு; this journey 2 திமுமுறை; this time இக்குறிகேட்போன் 3. இய்வ னடைபாசம்; this mark or sign. (ஆ. அக.)

ம. இக்குறி.

[இ. குறி.]

இக்குறு *ikkuṛu*, பெ. (n) இக்குறி பாக்க; see *ikkuṛi*

[இ. குறு.]

இக்கெளல் *ikkeraḷ*, பெ. (n) விளைவுக்குறிப்பு. onom. expr of quickness. ‘இக்கெள விளைய நீபோ ளிறப்பு’ (தந்தபு வரவுகேள்வி 2)

[இக், இச், இம் என்பன ஒலிக்கூறிப்புச் சொற்கள் ஒலிக்கூறிப்பு இக்கு விளைவு குறித்து. ஒ. நேச. இம்மென்றும் முன்னே (காள்மே).]

இக்கோ *ikkō*, இடை (int.) வியப்பு, இரக்கம், துயரம் முதலியவற்றை உணர்த்தும் குறிப்பு (ஆ.அக), exclamation of wonder, pity, grief, etc.

[அக்கோ → இக்கோ அக்கோ = வியப்புகடச்சொல்.]

இக்¹-த்தல்; *igā*, 18 செருகுவி. (vt.) 1. தாண்டி தல். (தொல.); to leap over, jump over 2. கடத்தல். வரம்பிக்ந்துடி (கம்பரா நாட.9); to over flow, go beyond 3. வரம்புகடத்தல்; to transgress, violate, deviate from a rule or justice. "நெறியிகந்து . நீரலசெய்யும்" (சா.சிகா. சிலகம்மாபாடி 28). 4. போதல்; to depart, go away 5. தீங்குதல்; to leave. "முனிவிகந்து தயர்ந்த" (நன் சிறப்புப்பா.) 6. நடத்தல்; to walk 7. புறப்படுதல்; to start 8 விட்டுவிடுதல்; to abandon 9 பிழிதல். "இகந்துறைய ரேதிவார்" (குறள் 1130); to leave behind, go away from 10. பெற்றுத்தல். (பிங்.) to bear, endure.

ம. இகயக்குக; மரக. இக் (செல்லுதல்)

[இபு → இக இய = செல், நட. இகத்தல் = செல்ல நோர்வதல் பிரிதல், நீங்குதல், நான்குநடல் பொருள் உடையது.]

இக்²-த்தல்; *igā*, 18 செருகுவி (vi.) 1 புடைத்தல்; to beat 2. கடிந்தல்; to become hard, mature. 3. நெருங்குதல்; to be close together, crowd 4. பழித்தல்; to abuse 5. மீறுதல்; to transgress.

[இகத்தல் = நீங்குதல், விரிதல், பகுத்தல், பரவதல், பரவுதலால் ஒன்றை நெருங்குதல், மோதல், பிறதல் பொருள்களில் புகுபெயர்ந்துள்ளது.]

இக்³-இட இடை. (part.) முன்னிலையாய்ச்ச சொல் (தொல.சொல்.276); poet. expletive of the 2nd pers. of verbs.

[இபு = வியப்புகள் ஈறு. இய = இக முன்னிலையாய்ச்சொழிகளாயின.]

இககக்கு *igakkū*, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலவ), white long-flowered nail dye. (செ.அக.)

[இகககு → இக்கு. இக = கக்கு.]

இகசேயம் *igacēyam* பெ (n) எழுமுள்; axil-spined mulberry = (சா.அக.).

[ஒருகா. இக்கு = சேயம்.]

இகடி. *igadi* பெ. (n.) கத்தூளி மஞ்சள்; round zedoary (சா.அக.)

[இக்கு → இக்குளி → இருளி → இருடி → இகடி.]

இகணை *igana*, பெ. (n.) ஒரு மரம்; a kind of tree. "இலையணி யிகணையு" (பெரும் இலாவாண:9.8).

ம. இகண.

[இக்கு → இக்குளி → இருளி → இகணை.]

இகத்தாளம் *igattālam* பெ (n) ஏளாணம். (தெ.ஆ.வ.). mockery

[இகத்தம் - இகத்தாளம் - இகத்தாளம் = ஒருவரைப் பிரித்து வைத்துப் போதல், எள்ளுதல்.]

இகது *igadu*, பெ (n) கரும்பு; sugar-cane (சா.அக.) [ஒருகா. இக்கு → இருது → இகது]

இகந்துபடுதல் *igandu paduval* தொ பெ (vb.n) 1 தவறுதல்; erring 2 முற்கூறிய விதியைக் கடத்தல்; transgressing. 3. பிறழ்தல்; slip.

[இக = இகத்து (வி.ச.) = படுதல்.]

இகந்துழி *iganduḷi*, பெ (n) தொலைவான இடம் (புற 175); far-off place

[இக → இகத்து (வி.ச.) = உழி.]

இகப்பு *igappu*, பெ. (n) பழித்தல்; insult

[இக = இகப்பு.]

இகபரம் *igaparā*, பெ. (n) இம்மை, மறுமை; the birth and the supposed next. "இகபரமு மெனடிசையும்" (தேவா 48,3) 2 இய்வுலகம் மற்றும் மேலுலகம்; the world and the supposed next, earth and heaven.

[இகம் + பரம்.]

இகபோகம் *igabōka*, பெ (n) இய்வுலகவின்பம்; earthly enjoyment, mundane pleasures.

ந. போகம் < *Siḥ bhōga*.

[இகம் = போகம். இகம் பார்க்க, பரு - புகவு - புகா (உணவு). புகவு - பழு - போகம் = நுகர்வு. புகுதல் = முக்குதல் = உண்குதல்.]

இகம்¹ *igam*, பெ. (n) இய்வுலகம்; life in this world. "இகமொடு பரமும்" (கந்தபுதிருவிணை. 105); this world. (செ.அக.)

ச. இக; த. இகம், > *Siḥ iha*.

[இ = அளமைகூட்டு. இய் → இழ் → இரு இகம் = இவவுலக வாழ்வு, இய்வுலகம், இப்பிறப்பு. இரு = கீழ். இகம் = கீழிருப்பது. மெலுவகம் என்பதின் எழி.]

இகம்² *igam*, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal - wood 2. திண்டாய்கொடி; a thorny creeper (சா.அக.)

இகமலர் *igamaḷar*, பெ. (n.) விரிமலர். (பிங்.); full-blown flower

[இகத்தல் = நீங்குதல், விரிதல். இக + மலர் = விரிமலர்.]

இகர்க்குறுக்கம் *igara-k-kurukkam*, பெ (n) குற்றிய விசாரம்; the shortened vowel, i. (த செ.அக.)

[இகரம் = குறுக்கம்.]

இகரம் *igaram*, பெ (n) 'இ' என்னும் எழுத்து; the letter 'i'

ம. இகாரம்

[இ = அரம். அரம் = எழுத்துகளிலைய.]

இசுல்¹ (ஐ) - தல் *igal*, 3 & 5 செ குன்றாவி (vt) மாறுபடுதல்; to disagree, hate, be inimical. "இளை காலைவினெல்லைமேற் றிகின்ற" (தேபு, சேதுவந்த.12). 2 போட்டி போடுதல்; to vie, compete. "சேகதை கண்ணமாவை போடிகயிற் தோற்றான்" (சீவ.904); 3. ஒத்தல்; to be similar "குலிகமொ டிகயிப வங்கை" (நன் 268, மயிலை)

ம. இசுற்றக.

[இசு → இசு → இசுல் நீவருதலால் தோன்றும் மாறபாடு. எதிப்ப. பணைம.]

இசுல்² *igal*, பெ. (n) 1. பணை (திருமுருகு.132); enmity, hatred, hostility 2. போர்; battle, war "இசுலிகை நடுன்று" (பரிபா 6.28. ம.இசுல்). 3. வலிமை; prowess, strength, intrepidity. "இசுலையெலிதா ரிகல வேறன்" (பு.பெ.4.14. கொகு). 4. சிக்கு; Intoxicy, obscenity, involvedness "சூரன பரதப் பொருளி விகவறுத்து" (சி போ.பா.மங்கல 1); 5. அளவு; இசுலிளி கடங்கண்டால் (சூரனா.50.5); limit, bound 6. புலவி; amatorial stripes between husband and wife "இசுலிவி கந்தானை" (பரிபா 9.36)

ம. இசுல், க. இக்கு, தெ. இங்கட, து. இங்கட, இசு. குட. இசு

[இசு → இசு → இசுல்; இசுல் = பணை வலிமையும் வரம்பும் துணைப்பொருள்கள்]

இசுல்³ *igal*, பெ. (n) பெருங்காப்பிய உறுப்புக்களுள்ளொன்று, (ஆ.அக); a part of an epic

[இசு → இசு → இசுல்]

இசுல்லு *igallu*, பெ. (n) 1. எதிரிடை; contrariety 2. இசுலுதல்; opposing. (ஆ.அக)

[இசுல் → இசுலய]

இசுலடு கற்பு *igaladu-karpu*, பெ. (n) போர் வெல்லும் பயிற்சி; special training for warfare. "...ஆ-ஆய் எயினள் இசுலடு கற்பின் யிருவிப்பொடு தாகசி" (அகம. 196)

[இசுல் + அடு + கற்பு. கற்பு = கல்வி]

இசுலன் *igalan*, பெ (n) 1 படைவீரன் (சிங்), warrior 2. நகி; jackal, "இசுலன்வாயத் துற்றிய தோற்றம்" (கனவழி.28). 3. முதுநகி (சிங்); old jackal 4 பணைவன்; enemy (ஆ.அக.)

[இசுல் → இசுலன்]

இசுலாட்டம் *igalattam*, பெ. (n) 1. எதிராடல், வாய்ப்போர்; controversy, disputation, altercation. "எந்நேரமும் இசுலாட்டமாயிருக்கிறவன்". (W) 2 போட்டி; (W); competition, rivalry 3. போராட்டம் (ஆ.அக.), struggle 4. இருபுறப்போர்; tug of war

[இசுல் + ஆட்டம் = இசுலாட்டம். இசுல் + ஆடுதல் = இசுல் செய்தல். இஃ கலாட்டம் பார்க்க, see *igalattam*]

இசுலாட்டி *igalatti*, பெ. (n) மாறபாடுடையவன்; woman enemy "இசுலாட்டி நினை எவன் பிழைத்தேன் எல்லாபான்" (கவி.108). (சங் இலக்.சொற்)

[இசுல் + ஆடடி]

†இசுலாட்டு *igalattu*, பெ. (n) தடையப்பேட்டி; sports.

[இசுல் + ஆட்டு]

இசுலி *igali*, பெ (n) பெருமருந்து (மலை) பார்க்க. Indian birthwort (செ.அக.). 2. சிலலம் (சிவேட்டுமம்), one of the three humours in the human system i.e. phlegm.

[இசுல் → இசுலி.]

இசுலியார் *igaliyar*, பெ. (n) பணைவர்; enemies. "இசுலியார்டு ரெய்தவன்" (தேவா. 75.1)

[இசுல் → இசுலியர்]

இசுலை *igalai*, பெ (n) வெள்ளை; white. (சா.அக.) [இசுக்கு → இசுக்கு = நாப்பொருள், நீயம், கன். நீரளமான பொருள் ஓரளவுக்கு வெளிநாகத் தோன்றுதலின் வெண்மையும் பொருள் பெற்றிருக்கலால்]

இசுலோகம் *igal-igam*, பெ (n) இவ்வுலகம் பார்க்க, see *ivvagam*. Skt *ihaloka*.

[இவ → இவ → இசு + உலகம் = இசுவுலகம் → இசுலோகம். வ → க, திரிபு. உலகம் → கோகம் என வ.பொழியீய் திரிந்தது]

இசுலோன் *igalon*, பெ (n) பணைவன்(திவா), enemy

ம. இசுலென்

[இசுல் = பணைமை. இசுல் + லன் = இசுலன் → இசுலன் → இசுலோன்]

இசுழ்¹ - தல் *igal*; 4. செ குவி. (v1) கவனிப்பின்மை; to be careless, negligent. "பிரியாரொ ளிவிழந்தேன்" (திருக்கோ.340).

இசுழ்² - தல் *igal*; 4. செ குன்றாவி. (vt) 1 அவமதித்தல்; to slight, despise, opp to புழ். "இளைநா இசுழ்முறைய் ளையிழை" (குறள்.688). 2 மறந்தல்; to forget. "செய்யா திகழ்ந்தாரக் கெழுமையு மிய்" (குறள்.538).

ம. இசுழுக.

[இசு → இசுழ் = தாழ்த்தல், தாழ்த்தல், என்னுதல், இவ் → இவ் → இழ் → இசு. இசுழ்யம் என்பதும் நீக்குதல், விவசுதல், விவசுதல்களின்மை பொருட்டபுட பொந்து தாழ்ப்படுதலுதல், என்னுதல் பொருளாதல் ளாங்க.]

இசுழ்³ *igal*, பெ (n) இசுழ்ச்சி; contempt, reproach. "இசுழறு சிறந்த துட்டி" (காஞ்சிப்பு.கச்சி 21)

[இசு → இசுழ். இசுழ் - தல் பார்க்க; see *igal* - 1]

இசுழ்ச்சி *igalacci*, பெ (n) 1. தாழ்வு; undervaluing. 2 இசுழ்வு; subtraction 3 இழிவு; dishonour 4. உவாப்பு, insult 5. ஒவ்வாமை; aversion 6. இசுழ்ச்சு; despire 7 தகை; scorn. 8. திறமை; contempt 9. தாழ்ச்சி; disparagement. 10. கனம்; baseness 11 ஓரணி; a figure of speech 12 புழி; scorn. 13 குறைவு. deficiency 14 மறதி; forgetfulness 15 குற்றம்; fault 16 விழிப்பின்மை; remissness, negligence "இசுழ்ச்சி

யிற் கெட்டாராய்" (குறள்.539). 17. வெறுப்பு; disdain, aversion. "நன்றித் திகழ்ச்சி வேட்கை நட்பினால்" (திரு விளை உட்கிர்பா 5)

!இகு = இகழ் = இகழ்ச்சி.

இகழ்ச்சிக்குறிப்பியு *raḷci-k-kuṟṟpu*, பெ (n) இகழ்ச்சி யைக் காட்டவகுற் சொற்கள்; words denoting dishonour or despiasing

!இகழ்ச்சி = குறிப்பு.

இல. எவ, எவல், எறற, என், என்னே, ஏபெ, கீகீ, மல, ஏஏ, எப்பளவுமலம்

இகழ்ச்சியானி *raḷci-yāni*, பெ (n) ஒன்றன் குணங் குறறாகச் மற்றொன்றுக்கு உண்டாகாதிருப்பதைக் கூறும் அணி (அணிவி 70); figure of speech in which the excellence or defect of one thing does not affect another with which it is connected e-g, the grandeur of the ocean does not attach to a cup of sea-water, nor does the fault of the lotus which closes at the sight of the moon attach to the moon

!இகழ்ச்சி = அணி.

இகழ்ச்சியில் புகழ்ச்சி *raḷciyāṅ puṟaḷci*, பெ (n) அணிவகையுள்ளொன்று. அது இகழ்ச்சியின்றிப் புகழ்தல்; figure of speech (ஆ. அக)

!இகழ்ச்சி = இய = புகழ்ச்சி, இய (ச.ம.)

இகழ்ச்சியுட் புகழ்ச்சி *raḷciyāṅ-puṟaḷci*, பெ (n) இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் கலந்து கூறும் அணிவகையுள்ளொன்று; figure of speech (ஆ. அக)

!இகழ்ச்சி = உள = புகழ்ச்சி

இகழ்ச்சி விலக்கு *raḷci viḷaku*, பெ (n) ஏதுவை யீகழந்து விலக்கும் அணிவகையுள்ளொன்று; figure of speech. (ஆ. அக.)

!இகழ்ச்சி = விலக்கு

இகழ்ந்துரை *raḷciṅṅaṅ* பெ (n) இகழ்ச்சிச் சொல் (குறள் 182, உள), expression of contempt, slander (செ. அக)

!இகழ் = இகழ்ந்து (வி. எ) = உரை

இகழ்பதம் *raḷciṅṅam*, பெ (n) தெய்வீழ்த்திருக்கும் செவயி, delicate condition "அருங்கடிக்கால் இகழ்பதம் நோக்கி" (அகநா 162)

!இகழ் = பதம்

இகழ்மலர் *raḷci-malar* பெ (n) பொலிவிழந்த மலர்; laded flower இகழ்மலாக கண்ணாத்த தூறப்பயாள், கவித 135)

!இகழ் = மலர்

இகழ்வார் *raḷci-vār* பெ (n) 1 அவமதிப்பவர்; scorners, slanderers, விரிசை இகழ்வார்ப் பொருத்த நவை" குறள் 151; (செ. அக)

இகழ் = இகழ்வார் (வினையா பெ.)

இகழ்வு *raḷci-vu*, பெ (n) நித்தை (திவ திருவாய 3.4.1) contempt, scorn, insult (செ. அக)

!இகழ் = இகழ்வு

இகழற்பாடு *raḷci-lar-pāḍu*, பெ (n) இகழப்படுகை (குறள் 192, உள); dishonour, disgrace, contemptibility scorn. (செ. அக)

!இகழ் = இகழல் = பாடு

இகழாவிகழ்ச்சி *raḷci-vāraḷci*, பெ (n) புகழ்வது போலப் பழித்துக் கூறும் அணி (W); irony; a figure of speech in which censure is conveyed by ironical phrase (செ. அக)

!இகழாத = இகழா = இகழ்ச்சி

இகழி *raḷci*, பெ (n) 1 கொன்றை; a flower tree 2 கடுக்காய்; Indian gairnut (செ. அக)

!இகழ் = இகழி

இகழாநர் *raḷci-nār*, பெ (n) 1 பகைவர்; enemies "இகழாந சிகைபொடு மயய" (புறநா 21, 12), (செ. அக). 2. இகழ்வின்றவர். (ஆ. அக); warrers

!இகழ் = இகழாநர் (வினையா பெ.)

இகள் (ஓரு) - தல் *raḷci 2 செ. கு. வி. (v.)* 1 மாறுபடுதல்; to be in disparity or disagreement with one 2. எதிராடல்; wrangle.

!இகழ் = இகழ்

இகளி *raḷci*, பெ (n) 1. இடி; thunder. 2 இகுள்; darkness

!இகு = இகுளி = இகளி இகுதல் = நாழ்தல், பொத்தென்று விழ்தல், இடித்து பொழிதல், மேகம் திரண்டு இடிதலால் கவிழும் இகுளி

இகளி² *raḷci*, பெ (n) வெற்றிலை; betel leaf (செ. அக)

!இகுல் = இகுள் = இகழ் = இகளி

இகளை *raḷci* பெ (n) வெண்ணெய் (மு. அ). butter

!இக = இகளை, இகத்தல் = பிரிந்து வருதல். கையுடம்பொழுது தயை திரவியிருந்து இகத்து வருதலால் வெண்ணெய் இகளை எனப்பட்டது

இகன்மகள் *raḷci māṅṅ*, பெ (n) கொற்றவை, Durga "இகன்மகை னையையினி" (தக யாகு: 170); (செ. அக)

!இகல் = இகன் = மகள் இகல் = மாறுபாடு, பகைமை, பகைவரை அழிப்பவன் இகன்மகள்

இகன்றவர் *raḷci-nār*, பெ (n) பகைவர்; enemies "இகன்றவர் செறு" (பாழ்வாரணா 113); (செ. அக)

!இகல் = பகைமை, இகல் = இகன்றவர்

இகனி¹ *raḷci*, பெ (n) வெற்றிலை (கவை); betel (செ. அக)

!இகு = இகுல் = இகுளி = இகளி (செ. வ) இகுல் = குறை, மெய்விலை

இசுனி² *ṅaṇ* பெ. (n) வெண்ணெய்; butter (சா.அக.)

[இசுணை → இசுணை → இசுனி.]

இசுா ஈழ் இசுட (part) முன்னிலையகை (கவித். 105, உரை); poet, expletive of the 2nd pers. of verb. (செ.அக.)

[இ + ஊ - இசுா இசுரம் ஏவல் கருதியும்பியகோள் கருதியும் இசுர நிர்வாகம் வரும் முன்னிலையகை. உண்கா, செவகா என்ற சொல் செழுதகைப் பொதுச் சொல்லாக வரும் 'சா' அகச்சொழி, பால் வேறுபாடு கருதாது முன்னிலையகையாக வருவது இசுரம்மும் ஒருபயினைத்து பெரும்பிறழையுணர்ந்தும் செழுதகைப் பொதுச் சொல் (word of endearment) ஆயிற்று]

தாழ்த்தப்பட்ட மகன் வழக்கில், 'செவலி இங்கே வாகா (வா), நீ போகா ஊ (போட போ) என 'சா' என்னும் முன்னிலையகை பெருக வழங்குகின்றது. வட செவகரு வேளாளர் பேச்சிலும் இதன் பெரு வழக்கைக் காணலாம். கூக என்னும் சிறமை குறித்த சொல் பெண்மை விவியாவி கண்டதில் 'செ' (ஞ்சீ) விளிக்கொள்ள வார 'சா' ஆணமை அவ்வது இருபதம் விளிக்கொண்டபாட்டு தொடரே வழக்கி வருகின்றது

இசு¹-தல் *ṅuṇ*-21 செ கு வி (v) 1 கசாந்து விழுதல்; to be erud "காடியாற் றிருகரை" (குறந். 264); 2 தாழ்த்து விழுதல், to shower, to descend, as torrent "மாநிமி விழுதரு... கடுங்கணை" (மலைபடு. 226), (செ.அக.). 3. திறுதல் (ஆ.அக.); to end

[இய - துவைத்தல் கருத்து வேச்சொல். இயம் இசு → இழ → இழு → இசு = கலந்துவிழ்தல். இசுதல், ஒத்தல், இழ்தல்.]

இசு²-தல், *ṅu*-து வி (Auxv) துவைவினை auxiliary verb. கண்டுகும். சென்றிகும்

[இசு - இசு¹]

இசு³-த்தல் *ṅu*, 18 செ. குன்றாவி. (v) 1 கொல்லுதல் (சூடா) to kill, destroy 2 வீழ்த்துதல் (திவா.) to throw down, to fell, as a tree 3 தாழ்த்துதல்; to hand down loosely, as hair, lower "கணங்கொ கோக்கயிற் கழப்பிடுதல் தசைஇ" (மலைபடு. 44); 4 சொரிதல்; to pour forth, to shed, as tears. "இசுத்த கணனி" (புறநா. 143, 13). 5. ஒட்ச்செய்தல் (சூடா) to put to rout, as an army. 6 அகறதல்; to beat, as a drum. "ஞாக்கடிப் பிசுப்பவும்" (புறநா. 158.1); 7 இசைக் கருவினை இசைத்தல்; to play, as on an instrument. "நயமாறும் பிசுத்து" (மலைபடு. 391); 8 அகறத்தல் (பிவா) to call, invite 9 கொடுத்தல் (திவா) to give, bestow, 10. விரித்தல்; spread out, to dishevel, as hair "கணங்கொள பெய்மகன் கழப்பிடுத தட" (சியம். 26, 210). 11. மறித்தல் (நாநாஈத) to stop, prevent, to hinder 12. எறித்தல் (நாநாஈத) to throw 13. துண்டாறுதல் (நாநாஈத); to cause pain or affliction. 14. துண்டத்தல் (அ.அ.நி) to wipe, to clean (செ.அக.). 15. புண்டத்தல் (ஆ.அக.), to winnow

[இயம் → இயம் → இழ → இழு → இசு = துவைத்தல், ஞத்தல், தாக்குதல், தடுத்தல்]

இசு⁴-த்தல் *ṅu*, 21 செ கு வி (v) 1 ஒலித்தல்; to produce a sound, as from a drum "மழை பெதிப்படுக ஈழுவக னிருப்ப" (மலைபடு. 532); (செ.அக.). 2 தாணாடுதல் (நாநாஈத); to leap, jump 3. பசுத்தல், பசுவதல்; to spread

[உயம் → இயம் → இயம் → இசு]

இசு⁵ *ṅu*, பெ. (n) வீழ்ச்சி; rapid descent "நீரிரு வணை நிமிடரி நெடுநே" (ஈயலு. 455); (செ.அக.)

[இழி → இமி → இசு]

இசுசி *ṅu*, பெ. (n) குளவிலி; bamboo (சா.அக.)

[இசு¹ → இசுக → இசுசி = ஒடிபும் தளையடிபடவது.]

இசுக *ṅu*, பெ. (n) குளவிலி (மலை). spiny bamboo (செ.அக.)

[இசு → இசுக.]

இசுகடி *ṅu*, பெ. (n) காரநிராட்டி (மலை) பாக்கா thorny paper (செ.அக.)

மறுவ ஆதண்டன், ஆதொண்டன், காத்தொட்டி

[இசு → இசுள் → இசுளி → இசுக.]

இசுத்தல் *ṅu*, பெ. (n) 1 குழைத்தல்; macerating 2 கொல்லல்; killing, destroying life. 3 துண்டத்தல்; wiping away 4 தாழ்த்தல்; lowering. (சா.அக.)

[இசு¹ → இசுத்தல்.]

இசுத்துவி-த்தல் *ṅu*, 4 செ கு வி. (v) 1 மடைய ளைத்தல்; to close, as by sluice. "ஏரி கட்டி இசுத்துவித் தேசமாளம்" (S.I.IV.9); (செ.அக.)

[இசுத்தல் → இசுத்துவிடு → இசுத்துவி = தாழ அடைத்துச் செயித்தல்.]

இசுதரல் *ṅu*, பெ. (n) தாழ்த்துவடுதல்; get lowered, falling down

[இசு + தரல் = இசுதலாகிய செயற்பாடு தருதல் அவ்வது எய்தப்படுதல்.]

இசுத்தகம் *ṅu*, பெ. (n) ஐய்கணுக் கள்ளி, a kind of euphorbia genus, with five points (சா.அக.)

[இசு¹ → இசுத்து → இசுத்தகம். இசு = நிரடரி.]

இசுப்பம் *ṅu*, பெ. (n) 1 திரட்சி; boulder like the formation of a mountain side. "இசுங்க விசுட்டித் திறுவரை கோத்து" (மலைபடு. 367). 2. தாழ்வு (பெரும் இலாவண. 20, 34); low spirit.

[இசு → இசுப்பம். தாழ்வால் திரண்டு திற்பம்.]

இசுப்பு *ṅu*, பெ. (n) வாசிப்பு; reading

[இசு → இசுப்பு = உட்பொருள் காணும்.]

இசுபறல் *ṅu*, பெ. (n) அறுதியையடிபடவதீர். 'ஊ' "என் கண்போல் இசுபறல வாரும் பருவத்துக் வாசா" (கவித். 33)

[இசுபு + அறல் = இசுபறல்.]

இசும்¹ *ṭṭuṇ* 18 செருள்ளவி. (v.1) செய்யுளில் ஆளப்படும் தளமைப்பணமை வினைமுற்று; pl. first person finite verb "கண்டதும் அவலமே கொள்க திங்கேடு". (ஐங்குறு. 121)

[இசும் → இசும் (தன் ப. வி. மு.)]

இசும் = தாழ்த்தல் இறந்தம் பொருள்படும் வினைபடிச் சொல் கண்டதும் கேட்டதும் எனப்பல கண்டதும் கிற்றேம், கேட்டதும் கிற்றேம் எனப் பொருள்படும் பணைத் தமிழ் வினைமுற்று கள் ஓடு உள்து → உள்து.

இசும்² *ṭṭuṇ* இடை. (part) முன்னிலையசை: poet expletive of 2nd pers of verbs. "மெலவம் புலம்ப கண்டதும்" (தொல். சொல் 276. உரை), (செ. அக.)

[இசும் = இக்காவதில் "முடியும்" என்னும் வினைமுற்றுப் போன்ற முடிதோம் எனப் பொருள் கூட்டும் பற்றுப் வினைமுற்று. இதவே தாளடைவல் முன்னிலை அசைமொழி யாகிறது. இசுதல் = தாழ்த்தல்முதல், ஏவலாம் முடிதல், செயற்பாட்டு முடிவு அல்லது கண்டு = இசும் = கண்டதும், கண்டுமுடிதலாயிற்று.]

இசும்-தல் *ṭṭuṇ*, 21 செருவி (v.1) 1 முளைத்தல்; to sprout, germinate. 2. மொட்டு அரும்புதல்; to bud. ௩., ௫. இசும்

[உசும் → இசும் → இசும்]

இசும்¹ *ṭṭuṇ*, பெ. (n) 1. மரக்கலம்; boat, ship. 2 வழக்கு; custom, usage (செ. அக.)

[ஒருகை இசும் → இசும். இசும்: உட்குடைவுள் மரக்கலம்.]

இசும்² *ṭṭuṇ*, பெ. (n) 1. முளை; sprout. 2. அரும்பு; bud. 3. குழை, மெலவிலை, தளிர்; tender shoot

[உசும் → இசும்]

இசும்வான் *ṭṭuṇ* பெ. (n) தளமைவன்; elder brother (ஆ. அக.)

[ஒருகை மிகுவான் → இசும்வான்]

இசும்வை *ṭṭuṇ*, பெ. (n) வழி (உரிதி); path (செ. அக.)

[இயவு = வழி இயவை = இயவை → இசும்வை.]

இசும்¹ *ṭṭuṇ* பெ. (n) தோழி; women's confidante "எனக்கிடுகா யெனனெய் பெற்றவளாய்" (திவ. திருவாய். 6.3.9) (செ. அக.)

[இசும் → இசும் = தாழ்த்தல், குள்ளமைதல், வடிவத்தில் சிறந்திருத்தல், இளைப்பவன், இளைப்பவன்]

இசும்வான் பாசக, ௨௦௦ டிபு]

இசும்² *ṭṭuṇ* பெ. (n) 1. இடி; thunderbolt "இசுடனித்தலி காறான்" (இரகு. ஆற்று 4), (செ. அக.) 2 ஆசல் மீன்; greenish or sand-eel - Rhynchobdella aculeata (செ. அக.)

[இசும் → இசும் இசும் பாசக, ௨௦௦ டிபு]

இசும்¹ *ṭṭuṇ* பெ. (n) 1. இடி (பிங்.); thunderbolt. 2. கொள்கை (மலை); cassia. (செ. அக.) 3. உட்குழிவுள் மரக்கலம்; pontoon.

[இசும் → இசும் → இசும்.]

இசும்வான் *ṭṭuṇ*, பெ. (n) 1 தோழி (தொல். சொல் 400. உரை); woman's confidante. 2. சுற்றம் (பிங்.); kindred relative. 3. நட்பு (புடா.); friendship (செ. அக.) 4 காதலிகை தான். (ஆ. அக.)

[இசும் → இசும் → இசும் இசும் = தாழ்த்தல், குள்ளமைதல். சிறந்தம் இசும்வான் - தளவிலும் இசும்வான் தோழி]

இசும்வான்தோழி *ṭṭuṇ*-*ṭṭuṇ*, பெ. (n) இசும்வான்கையி தோழி; female attendant younger by age "இசும்வான்தோழியிட்டு எனனெய் படுமோ" (நற் 332)

[இசும் → இசும் → இசும்வான் = தோழி இசும்வான் → தாழ்த்தல், சிறமை, தளவிலும் அகவையிற் குறைந்த தோழி]

தளமைக்காடு மாவட்டத்தில் இசும்வான் இவளே எனத் தீர்ந்து வழங்குகிறது என இவளே, வா இவளே, மொ இவளே, சொல்லு இவளே என்பன போன்ற சொல்வாடிகளைக் கல்வா மக்களின் அன்றாட வழக்கில் இன்றும் காணலாம்

இசும்வான் இசும்வான் → இவளே → இவளே. (செ. அக.)

இசும்காவரம் *ṭṭuṇ* பெ. (n) சிவத்தலங்களாய் சததிடத்துளொன்றாய்; one of the Siva shrines.

[உசும் → இசும் = சகவரம்.]

இசும்-தல் *ṭṭuṇ* 18 செருள்ளவி. (v.1) 1. கொடு; to give. 2. நட; to proceed. (ஆ. அக.)

[சு → சகு → சகை → இசும். சகை பாசக, சன் → ச என வெளிப்படுத்தி சகுதலிசுந்து வெளிசுந்து செல்லும் நடத்தற் பொருளும் சிறந்தல் கணை.]

இங்கம் *ṭṭuṇ* (adv) இங்கியிடம்; this place 'இங்கம் மாறாவத்து' (திவ. திருவாய் 9.2.8); (செ. அக.)

[இசும் கண் = இடம், இடப்பரப்பு]

இங்கம்¹ *ṭṭuṇ* பெ. (n) 1. குறிப்பு (நாறாந்த) implied idea. 2. புலக்குறும்பு (நாறாந்த); metaphorism. 3. இயங்க பொருள் (நாறாந்த), movable things. 4. அறிவு (சேது.) knowledge, intelligence (செ. அக.); 5. தோகை; am, goat!

[இசும் → இங்கம் = உட்புதைத்திருப்பது]

இங்கம்² *ṭṭuṇ* பெ. (n) ஊரத்து திரிபும் உயிரி; a species of reptiles.

[இசும் (துணைத்தல் சேது) = இசும் → இசும் = இயங்கு = செல்ல, நடப்பு. இசும் - இயங்கும் = இங்கம்.]

இங்கம்³ *ṭṭuṇ* பெ. (n) பெருங்காயம்; asafœtida

[இங்கம் → இங்கம் → இங்கம்.]

இங்கிரி *ingra* பெ. (n) மான்மணத்தி (கத்தரி) (ஆ. அக.); musk

[*இங்குதம்* = பதிதல் *இங்கு* → *இங்குளி* → *இங்குரி* → *இங்கரி*.]

இங்கா *inga* பெ. (n) பால்; milk, in child language ம., எ., தெ. *இங்கா*

[*இங்கு* - *இங்கா* (முதலில்) *இங்கு* - குழந்தைகளின் ஒய்க் குழி உதவியால் ஒய்க்குழியே (குழந்தை அருகே) பாலைக் குழிக்கும் செயல்பாடு. இ.: *இங்கு* குழியின் மொழி.]

இங்காலம் *ingalam* பெ. (n) கரி (விவ. ருள 10), carbon (செ. அக.)

தெ. *இங்காலம்*

[*இங்குதம்* - உட்கவறுதல் - உளமுறிஞ்சுபடுதல் - உட்காரம் *இங்கு* கரியாதம்.]

இங்காலாயிலம் *ingalayilam* பெ. (n) கரிவளி (விவ. ருள 6); carbonic acid (செ. அக.)

[*இங்காலம்* = அயிலம்.]

இங்கிக்கடமாள் *ingikkadmalai* பெ. (n) எட்டு மெல்லிய கைகளைடைய வேள் கடல்மீன். திது உடம்பிலிருக்குமோர் கருப்பு மையை வெளியிடு

இங்கிக்கடமாள்

கடிக் தண்ணீரைக் கலக்கி அழைமாறவில் தாடி பெரும் ஆறால் வாய்த்தது; two gilled cephalopodus mollusc with eight arms covered with suckers having the body enclosed in a sac, from which it secretes a black ink like fluid (sepia) so as to darken the water and conceal itself - cuttle fish.

[*இங்கு* - *இங்கி* + *இங்கிக் கடமாள்*
இங்குதம் = உட்கவறுதல், ஒளிதல்
இங்கிக்கடமாள் ஒளிநொடும் மாள் போன்ற மீன்.]

இங்கிசை *ingasa* பெ. (n) 1 கொலை; murder 2 துன்புறுத்தல், teasing, troubling (ஆ. அக.)

[*இங்குதம்* - *இங்குறிய்தம்* - *இங்கிதல்* - *இங்கிதெ* - *இங்கிதலை* - *இங்கிசை* இச்சொல்லே வடமொழியில் *இமலை* எனத் திரிந்து வந்த *இங்குதம்* பாக்கட.]

இங்கிட்டி *ingidi* பெ. (n) இங்கு (சம். அக.); here (செ. அக.)

ம. *இங்குடு*

[*பாவணம்* + *இவ* - *பாவணியை* - *பாவணியைடு* - *இவணியைடு* *இங்குடு*.]

இங்கித்தை *ingata* பெ. (n) இவ்வீடத்தில்; in this place "இங்கித்தை வாழ்வு" (திருமுருகு 2117), (செ. அக.)

[*பாவணம்* + *இ* - *இத்து* - *பாவணியை* - *இவணியை* - *இவயித்து* - *இவயித்தை*.]

இங்கிதக்களிப்பு *ingata-k-kalippu* பெ. (n) காமக் குழிப்போடு கூடிய களிப்பு (சீவக. 145); pleasure of indulging in amorous thoughts. (செ. அக.)

[*இங்கிதம்* + *களிப்பு* *இங்கிதம்* = *புணர்ச்சி* *இங்கிதம்* = *பாக்கட*.]

இங்கிதக்காரன் *ingata-k-karan* பெ. (n) 1 பிறர் குறிப்பறிந்து அதற்கிணைய தட்ப்பவன; one who understands another's views and so accommodates himself to his views and moods (செ. அக.). 2 திண்சொற் சொல்வோன் (ஆ. அக.); one who uses kund words

[*இங்கிதம்* = *விருபயம்*, *அங்கு* *இங்கிதம்* = *காரன்* - *இங்கிதக் காரன்*.]

இங்கிதகவி *ingata-kavi* பெ. (n) 1. பாட்டுடைத் தலைவன் கருத்தை விளக்கும் பாடல் (விவ.). poem in which the poet brings out the inner thoughts of his patron 2. திணமை தரும் பாடல்கள் பாடுவோன் (விவ.); poet who expresses his thoughts in a very forcible diction. (செ. அக.)

[*இங்கிதம்* + *கவி* - *இங்கிதகவி*. *Skt. Kavi* > *த. கவி*.]

இங்கிதம்¹ *ingidam* பெ. (n) 1. கருத்து (சீவக.); purpose, object 2. எண்ணம்; thought (ஆ. அக.). 3 குறிப்பு (சீவக. 765); hint, sign, indication of feeling by posture "இங்கித நிலைமைநோக்கி". 4 அடைபா எம்; (ஆ. அக.), mark

த. *இங்கிதம்* > *Skt. ingita* உ., தெ. *இங்குலம்*

[*இம்* - *தலைமுறை* *அருந்தமே* *இம்* -> *இங்கு* -> *இங்கு* - *இங்கு* *இங்குதம்* - *அருந்தமல்* *மாந்தரில்* *பதிதல்* *மாந்தரில்* *பதிதல்* *கருத்து*, *கருத்தினம்* *உருபான* *எண்ணம்*, *எண்ணத்தின்* *வெளிப்பாடான* *குறிப்பு*, *குறிப்பின்கை* *குறித்த* *அடைபா*, *பாசம்*.]

இங்கிதம்² *ingidam* பெ. (n) 1. விருப்பம்; desire 2. விருப்பத்தகை இயல்புகள், நாகரிக தர்ப்பண்புகள்; agreeable conduct, cultural fitness 3. திணமை (விவ.); sweetness, agreeableness 4. குழுவழக்கேற்பப் பழகு முறை (சம்பொசித் தருட.); harmonizing with the situation. (செ. அக.). 'அவன் இங்கிதம் தெரிந்தவன்' (உ. வ.)

[*இங்குதம்* = *மாந்தரில்* *அருந்தமல்*, *மாந்தரில்* *பதித்த* *நம்பியல்புகள்*, *நட்புத்* *மாந்தமொன்றத்தக* *பண்புகள்*.]

இங்கிதம்³ *ingidam* பெ. (n) 1. புணர்ச்சி; sexual intercourse 2. போகம், going (செ. அக.)

[*இங்குதம்* = *அருந்தமல்*, *அருந்தமல்* *இடம்பெய்தல்*,

பொதம், தெலுக்கு மொழியில் பண்பும் பொருளில், இங்கு - தெலுக்கு எனத் திரிந்து விளையாட வழங்குதல் காண்க.)

இங்கித மாலை *ingda mālai*, பெ. (n.) **இராமலிங்க அடிகளார்** அருளிச் செய்த திருவருட்பாவினுள் ஒரு பகுதி (ஆ.அக.). minor literary work by Ramalinga adiyar

[இங்கிதம் + மாலை.]

இங்கிரி *ingra*, பெ. (n.) 1 **மாள்மணத்தி** (கந்தாரி) (விண்.); musk. 2. **செடிவகை**. (L.); monkey-flower a genus of plants, mimulus. (செ.அக.)

மறுவு. இங்கரி

[இங்குதல் - பதிதல் இங்குளி - இங்குரி - இங்கிரி.]

இங்கிலை *ingilai*, பெ. (n.) **பெருங்காய மரத்திலை**; leaf of the asafoetida tree

[இங்கு¹ + இலை.]

இங்கிற்றி *ingiri*, பெ. (n.) **இங்குறறி** பார்க்க. see *ingura* "எல்லாந் துறந்துவிட்ட திங்கிறறி" (புறந் திரு முக.580). (செ.அக.)

[இங்குறறி → இங்கிறறி.]

இங்கு¹ இறு வி எ (adv) **இவ்விடம்** (திவ் திருவாய் 8,3,1); hither, here, in this place. (செ.அக.)

ம. இங்கு; க., பட. இல்வி, எஃ தெ. இக்கட, இஃடு, இஃசெடு, இஃசட இஃசெடு இட. ஈட ஈட ஈட இஃது, கோத ஈக, து-ஈக, குட, இவமி, து. இங்கி, கொலா, இவ்வில; து இவ்வில, பக. இவி, கு. குமப, கோண, இக்க கு இஃடு இஃடு, மால், இஃடு: பீர. தாக்க

[இ - அணையம் கட்டு இ + கண் - இக்கள் - இங்கன் - இங்கு.]

இங்கு² -தல் *ingru*: 5 செ கு வி (v.) 1 அழுத்ததல்; to plant, to deep, sink. "வேலிறத்திங்க" (களவழி 41) 2 தங்குதல்; to abide, stay "இங்கு கலை யிளையிந்த மொற" (சீவக 2025) 3 குத்துதல்; to stab 4 துண்டித்துதல்; to tease 5 எரிதல்; to burn 6 கசிதாதல்; to become black. (செ.அக.)

க. இங்கு

[இவு - துணைதத் கருது வேசம்போல் இவ் + கு - இ - கு இங்கு இங்கு - அழுத்துதல், தங்குதல் இ - கு - அழுத்தப் பறந்து, பதிரிடுதல் ஒ. கோ: இ - கலாட்டம் - (கிருபு பறி) இ - கலாட்டம் - எலாட்டம் எனவும் திரியும்.]

இங்கு³ இறு பெ. (n.) **பெருங்காயம்**; asafoetida "தகம்புறற யிங்காய கமபந்த துடைத்து" (ஞானா 41 14) (செ.அக.).

க., தெ. இங்குவு, Skt. hingru

[இங்குதல் - கவறுதல், களெடுதல் நீர்ப்புத்தமைய இறந்து உடயாதல்.]

இங்குசக்கண்டன் *inguskakandaru*, பெ. (n.) 1 **நீரூள்ளி** (விண்); white lily-flowered nail-dye. 2 **தெருஞ்சி** (ஞ அ); small prostrate herb. (செ.அக.)

3. **பெருங்கரும்பு** (ஆ.அக.); a kind of thick and tall sugarcane

[ஞகா. இங்கு - இங்குவு - இங்குவு - இங்குசு + கண்டன் இங்குதல் = தெருஞ்சி தெருவி அபுத்து வளரத் தலைத்திணை வகை.]

இங்குசி *ingusi*, பெ. (n.) **இங்குசக்கண்டன்** பார்க்க. see *inguskakandaru* (சா.அக.)

இங்குணம் *ingunam*, பெ. (n.) **பூதிமரம்**; இது காசியத்தைச் செந்தூரம் பணை உதவும், tree capable of reducing lead into a red oxide. (சா.அக.)

[இங்கு - இங்குணம்.]

இங்குத்தி *ingutti*, பெ. (n.) **இங்குற்றி** பார்க்க. see *ingura*; (செ.அக.)

[ஞகா. இங்கு + (உறு + இ) - உறறி - இங்குறறி - இங்குறறி இங்கு எழுத்துகளிருக்கும் தாக்கம் எனவும் மதிப்புரவுச் சொல் அகலிடம், இவ்விடம் என்பனவும் இப்பொருட்டே.]

இங்குத்தை *inguttai*, பெ. (n.) **இவ்விடம்**; here "இங்குத்தை நின்றத் தூர்ப்பன்" (திவ். நாச 5, 10) (செ.அக.).

[இங்கு இங்குதல் - இங்குத்தை இங்குத்து, இவ்விடம் என்பன சொல்ல வழக்கு.]

இங்குப்த்திரி *ingupetti*, பெ. (n.) **இங்கிலை** பார்க்க. see *ingilai* (சா.அக.)

இங்குமங்கும் *ingumangum*, வி எ (adv) **அங்கிலாகு**, **அண்ணத்திடத்திலும்**; here and there, every where

[இங்கும் + அங்கும்.]

இங்குயில் *inguyil*, பெ. (n.) **பெருங்காயம்** (சா.அக.) asafoetida.

[இங்கு - இங்குயில்.]

இங்குலிகம் *inguligam*, பெ. (n.) **சாதிவகை**; vermilion, red mercuric sulphide. "அகமு மிங்குலிக மஞ்சள வரை செளரியன்" (சீவக, 1898). (செ.அக.). 2. **சிவப்பு** (நாநாந்தல்); redness. (செ.அக.)

தெ. இங்குலிகம். Skt. hingula

[இவ் + இங்கு - இங்குசி - இங்குலிகம் - இங்குலிகம்.]

இங்குளி *inguli*, பெ. (n.) **பெருங்காயம்**; asafoetida "இங்குளி வங்குருவு கலம்போவ" (சி. பொ 10,2,3) (செ.அக.)

க., தெ. இங்குவு

[இங்கு - இங்குள் - இங்குளி.]

இங்குற்றி *inguri*, பெ. (n.) **திருமடத்தம்பிரானமார்** போலும் உயர்ந்தோரை நோக்கி வழங்கும் ஞான விளை உயர்வுச்சொல்; term of highest respect, used in addressing religious dignitaries like heads of mutts meaning their worthiness or their holiness

அங்குற்றி பார்க்க; see *ingura*

[சங்கு + உத்தீர் - இங்குதீர் - இங்குதீர். இங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் நாங்கள் என உட்பயன்பாட்டைப் பொருள் தந்தது. முன்னிலையைக் குணநிலைப்படுத்திய போகத்து மதிப்புக் குறைவு என்று ஒரு இடங்காட்டும் போகத்து பற்றிய மரபு ஆய்வியத்தில் His Excellency என்பதை ஒப்பிடுக.]

இங்கே *inṅē*, வி. எ. (adv) 1. இங்கு (நிம் திருவாய். 8.10.3); here (செ.அக) 2. இவ்விடத்தில்; on this side of the place

ம. இங்கே

[இங்கை - இங்கு + ஈ]

இங்கை¹ *inṅai*, பெ. (n) இளைடம்பெய்து (செ.அக) plant

[இளைடு - இங்கு - இங்கு - இங்கை.]

இங்கை² *inṅai* வி. எ. (adv) இங்கு, இவ்வாறு; here, thus

[சங்கு - இங்கு - இங்கை (மு.நா. 324)]

இங்குள் *inṅuḷ* வி. எ. (adv) இவ்வாறு; thus. "இங்குள்ளி யற்றிய மகத்தினை" (கந்தபு. யாகசா. 127)

[சங்குள் - இங்குள்]

இங்குளம் *inṅuḷam* வி. எ. (adv) 1. இங்கு; here. in this place "இங்குளம் வருதலெனினா" (தணிகையடி வீராட். 102) 2. இவ்வாறு; thus, in this manner "இவ்வாறு கருத்தே விங்குளமாக" (தணிகையடி, சீபரி 141)

ம. இங்குளம், இங்குளம்

[சங்குளம் - இங்குளம் - இங்குளம் (மு.நா. 324)]

இச்சகம் *iccaṅam*, பெ. (n) 1. முகமன; factory, sycophaney "வரத்திலே ஊனாறு வாக்கி விச்சகமும்" (பிரபோத 11,16), 2. பெறக்கருதிய தொகை (சா.அக) money desired or result sought (செ.அக)

[இசை - இச்ச - இச்சகம்]

இச்சத்துப் பெருக்கம் *iccatu-p-perukkam*, பெ. (n) ஆசை வெள்ளம்; profuse love, excessive desire (பரி 7.37)

[இசை + அத்து + பெருக்கம்]

இச்சம் *iccam*, பெ. (n) இச்சை; wish "புணர்ந்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுளைந்து" (பரிபா. 7, 37), (செ.அக)

[இசை - இசை - இச்சம்]

இச்சலாத்தி *iccalatti*, பெ. (n) துன்பம் (இ.வ.), annoyance, trouble (செ.அக)

[அச்சலத்தி - இச்சலத்தி - இச்சலத்தி]

இச்சாவான் *iccalavan*, பெ. (n) இச்சையுடையோன் (ஆ.அக); one who is desirous, devoted person

[இச்சை + அவன் - இச்சாவான் - இச்சாவான் (செ.வ.)]

இச்சி-த்தல் *icci-*, 4 செ.ருன்றாவி (vi) விரும்புதல், to desire, wish, crave for, covet "இச்சித்த இன்பம் நுகராமல் இளைத்த மெய்யான" (பாரத. திரௌபதி. 75), (செ.அக)

[இன் - இசை - இசை - இசை (விருப்பம்)]

இன் - இன் + து - இந்து - இச்சு - இச்சு - இச்சி - இச்சித்தல்.]

இச்சி *icci*, பெ. (n) 1. கல்லிச்சி (L.); oval - leaved fig. 2. மர வளை. (L.); jointed ovate - leaved fig. l.r., Ficus tsiela (செ.அக.)

[இத்தி - இச்சி.]

இச்சிச் சொல்லு *icciṅṅaḷ*, இடை. (part) புள் முதலியவற்றை வெருட்டும் ஒலிக்கூறியிப்பு; onom. expr for scaring away birds, etc., "காக்கை நளை பெய்யச் சொல்லுவாமல் இச்சிச்சிச்சொன்றானே" (பெருந்தொ. 1424) (செ.அக). 2. சலிப்பைக்காட்டும் ஒலிக்கூறியிப்பு (இச்சக்கொட்டுதல்); onom. expr indicating low spirits.

[இச்சு - ஒர் ஒலிக்கூறியிப்புச் சொல். இச்சு + இச்சு + என்.]

இச்சியால் *icciyāl*, பெ. (n) இத்தி (மு.அ); jointed ovate - leaved fig. (செ.அக)

[இத்தி - இச்சி + ஆய்.]

இச்சியை *icciyāi*, பெ. (n) 1. செவ்வை; offering. 2. வேள்வி; sacrifice. 3. பூசனை; worship. (செ.அக)

[இன் + து - இந்து - இச்சு - விருப்பம்]

இச்சு - இச்சியை = விருப்பம் கொடுப்பது]

இச்சில் *icci*, பெ. (n) இச்சியால் (மர்சுடி, அதநிரி 4) பார்ச்சு; see *icciyāl* (செ.அக.)

[இத்தி - இத்தி - இச்சில்]

இச்சக்கொட்டு-தல் *icci-k-kottu*, 12 செ.ரு வி (vi) 1. புள் ஒலித்தல்; to utter sounds, as birds. 2. ஒலிக்கூறியிப்பினால் மறுமொழி கூற்தல்; to reply or draw attention by 'ou' (செ.அக.)

[இச்சு + கொட்டுதல். இச்சு - ஒலிக்கூறியிப்பு. இது சொல்லு கொட்டுதல் எனத் திரிந்தது (செ.வ.)]

இச்சை¹ *icci*, பெ. (n) 1. விருப்பம் (திருவாய். 41, 9); wish, desire, inclination. 2. பத்தியோடு புரியுந் தொண்டு; devoted service. "ஆட்கொண்டாய்க் கொள்வியாண்டொய் மிச்சைகளை" (தேவா. 672,5). 3. வினா (சா.அக.); (Math) question, problem. (செ.அக). 4. திடித்தல்; pounding. 5. உறுதிச்செயல்; assurance. 6. பாலுணர்வில் தாட்டம்; sexual desire. (ஆ.அக)

[இம் - இவ - இட்டம். இம் - இந்து - இச்சு - இச்சை. ஒ.நா.நா. தந்த தந்த தந்த இவ இந்து இச்சு - இச்சு இச்சு (புற. விருப்பம்). வாதமியில் வழக்கமுள்ள தெய்வமியில் பண்டை வழக்கமுள்ள வாதமியில் சொல் போல் தெய்வம் தருகின்றது. அவை - அவை ஆணாற்றியால்

இவை - இலையாசனமயின் இச்சை - இவை எனத் திரிந்ததே
ஒப்பத்தகது என்க. |

த. இச்சை > Sīt iochā

இச்சை¹ iccāi, பெ. (n.) 1 அறியாமமை; ignorance, spiritual ignorance 2. பொய்கூறுகை; lying, uttering falsehood (செ அக.)

[இய - இமை. இவ - இய - இச்சை + உள்விடும்மை, அறியாமமை, பொய்கலை. ஒ.நேர. பொய் - பொய்கலை - பொய்கலை - பொய்சி (உட்டுமுண்புள்ள மலையாய்), பொய்சி கொங்குதாட்டு வழக்கு.]

இச்சையடக்கம் iccāy-ṣadakkam, பெ (n) ஆசையை
அடக்கிக் கொள்ளுகை (விவிவி உவா 6.23); control
of desires, self-restraint (செ அக.)

[இச்சை + அடக்கம்.]

இசக்கி iṣakki, பெ. (n) இசக்கியம்மன் பாசகக, see
iṣakkiyamaṇ

ம. இசக்கு. Sīt yakṣi

[இயக்கி - இசக்கி.]

இசக்கியம்மன் iṣakki-yamaṇaḥ பெ (n) கௌரவையின்
பெய்க்களுள் ஒன்று, name of a form of Durgā,
worshipped in South India. (செ அக.)

[இயக்கி - இசக்கி + அமாமன்.]

இசக்குப்பிசக்கு iṣakku-p-ṣiṣakku, பெ (n) இசகு
பிசகு (தெ ஆ.) பாசகக, see iṣay-p-ṣiṣay

[இசகுபிசகு - இசக்குப்பிசக்கு.]

இசகல் iṣaḥ, பெ. (n) நரம்பு இழுததுக்கொள்ளல்:
dissociation of muscles or joints

[இழுக்கு - இசகு - இசகல் (க வி 31)]

இசகுதப்பு iṣay-ṣaypu, பெ (n) எசகு பிசகு பாசகக,
see iṣay-p-ṣaypu

மறுவு, எக்கு தப்பு, இசகுபிசகு

[இசகு + தப்பு.]

இசகுபிசகு iṣay-p-ṣaypu, பெ (n) 1 முறைகேடு;
(தெ ஆ.); irregularity, inconsistency, இசகுபிசகக
நடக்கின்றான். (தெ ஆ.). 2. குழப்பம் confusion.
3. பிரிவு; dissociation. (செ அக.).

[இழுக்கு - இழுக்கு - இசகு - இசகு ஒ.நேர. பிழை - பிழை
பிசகு. இசகு + பிசகு - இசகுபிசகு = இழுக்கும் பிழையும்
ஆகிய குறையாடுகள் எசகு பிசகு என்பது கொலை வழக்கு.
எசகு - எசகு எனவும் எசகுதப்பு (எசகுதப்பு) எனவும்
கொங்கு தாட்டிய வழக்குகிறது.]

இசங்கு¹ -தல் iṣay-ṣay, 5 செ குன்றாவி (v1) போதல்;
to go on, to lead to, as a way "பூநிசுநா வளந்துக்கு
வழி இசங்கும்படி" (ஈடு, 5, 10, 2); (செ அக.).

[இயங்கு - இசங்கு - இசங்குதல்.]

இசங்கு² iṣay, பெ (n) சங்களுசெடி (சிவ),
mistletoe-berry thorn. (செ அக.)

ம. இசங்கு

இசடு iṣadu, பெ. (n) அசறு. பொருக்கு; scab, flake
[அசறு - அசடு - இசடு.]

இசதாரு iṣatāru, பெ. (n) கடம்ப மரம்; common
Indian oak (சா. அக.).

[இய - இச = தாரு, இய - கடவுள், முருகன். இசதாரு
- முருகனுக்குரிய மரம்.]

இசப்பு-தல் iṣaypu, 5 செ குன்றாவி (v1) ஏமற்று
தல்; to deceive. (இவ.)

[இயப்பு, இசப்பு, இயப்பு - இயபுதாழ்போல் காட்டி ஏமாற்ற
தல்.]

இசலாட்டம் iṣalāṭṭam, பெ (n) இசலாட்டம் (விள்)
strife (செ அக.)

[இசலாட்டம் - இசலாட்டம்.]

இசலி iṣali, பெ. (n) 1. பிணங்குபவன்; quarrelsome
woman "குசுவிக விசலின் முழுமொசம்" (திருப்பு 243);
(செ அக.). 2. குன்றை (ஆ. அக.); challenge, vow

[இசலி - இயலி - இசலி.]

இசலிப்புழுக்கு-தல் iṣali-p-puḷukku-, 14 செ கு.
வி (v1) கல்கப்படுதல் (இவ.), to get entangled in a quarrel
start a quarrel (செ அக.)

[இசலி - இசலி + புழுக்குதல்
புழுக்குதல் = மனம் புழுக்கி பலக பாசடுதல்.]

இசலேல் iṣalēl, பெ. (n) உடைவேல்; tree having
large thorns, arrow thorn tree (சா அக.)

[இயல் - இலி - இசி + வேல். இசி - குததல், முல்.]

இசி¹ -த்தல் iṣi-, 4 செ கு. வி (v1) 1¹ நரம்பிழுதல்
(கொ வ.); to contract, as the muscles in spasms
2. நோவுண்டாதல் (கொ வ.), to ache, as the muscles
from over exertion

[இழு - இச - இசி (கொ வ.).]

இசி² -த்தல் iṣi- 4 செ கு. நாணி (v1) 1 இழுதல்;
to pull, draw, drag "முடகளிற் கட்டியிசித்தி" (திருப்பு
310). 2. முறித்தல் (திவ.); to break off 3. உரித்தல்
(விள.), to strip off, as bark (செ அக.) 4 ஒடித்தல்
(ஆ. அக.), to snap. 5. இணுக்கல், நகத்தால் களைந்
தெடுதல்; to nip

[இழு - இச - இசி.]

இசி³ -த்தல் iṣi-, 4 செ கு. வி (v1) சிரித்தல் (சது)
to laugh (செ அக.)

H hangana

[இசி - இசி.]

இசி⁴ iṣi, பெ. (n) 1. உரிக்கை (விள்); stripping,
as bark, leaves, or fibre 2 ஒடிக்கை (விள்), breaking
off, as a branch. 3. நகத்தால் களைந் தெடுதல்
(ஆ. அக.), nipping

[இழு - இச - இசி.]

இசிகடுகு *Isikadu*, பெ. (n) செம்படுகு; brown mustard (சா அக.)

Isar - எலில் - எழில் (செந்திரம்). எழில்படுகு - எழில்கடுகு
எசிகடுகு - இசிகடுகு. இந்தி உளவிட்ட உட்புல மொழிப்பெயர்
எழில் - லாச எனத் திரிந்து செந்திரம் குறித்தல் காண்க.

இசிகப்படை *Isika-p-pada*, பெ. (n) ஒருவகை யம்பு;
a kind of arrow. "இசிகப்படை பெய்தான்" (கம்பரா
நிகும்.130) (செ.அக.).

(இல் - இள் (யினவு) - இளி - இசி - இசிகம் + பட.)

இசித்தல் *isittal*, பெ. (n) 1 கிணால்சுருதல்; pulling
off, as bark, leaves, fibre etc 2 சிரித்தல்; laughing;
3 நரம்பிழுத்தல்; straining of the muscles 4 நேரவுணர்
டசுதல்; aching (சா அக.)

இழுத்தல் - இசித்தல்.

இசிப்பு¹ *isippu*, பெ. (n) 1. இழுக்கை (விண்); pull,
strain 2 நரம்பு வலிப்பு (விண்), spasm, convulsion,
contraction of the muscles (செ.அக.). 3 வயிற்றுவலி,
stomach pain.

இழுப்பு - இசிப்பு.

இசிப்பு² *isippu*, பெ. (n) சிரிப்பு (விண்); laughter

இளி - இளிப்பு - இசிப்பு.

இசியிணை *isiyil*, பெ. (n) தெழிழத்தக்க தார்; elastic
fibre (சா அக.).

இழி - இசி - இணை.

இசிவு *isivu*, பெ. (n) 1 நரம்பிழுப்பு (கொ.வ.); spasm,
convulsions 2 மகப்பெற்றுத்துன்பம் (கொ.வ.); labour
pains (செ.அக.). 3 வயிற்றுவலி (ஆ.அக.), stomach
pain 4 உசிரவு, peeling 5 இழுப்பு; a sudden attack
of fits (சா அக.)

இழுப்பு - இசிவு - இசிவு.

இசின் *isina*, இடை (part) 1 இறந்தகால இடை நிலை
(நள 145, விருத்.); tense part of verbs, showing
the past, as in என்றிசினோன் 2 அணநிலை; a poetic
expellive. "காதலன்மாநீ மறநிசினோன்". (தொல்.செல்வ
298, உரை). (செ.அக.)

Isa - ஈய - ஈயின் ஈயின் இசின் (Is - நதற்பொருள்)
நேரநூதலால், 'வசின்', உளவின்' என்றாற் போன்று வசின்
என்றும் வரப்பட்டு விண்ணப்பச்சொற்குக் காணப்படலும்,
ஈயின், ஈயினன், ஈயினன் என்பவற்றின் பொது விவரமுற்று
மறு உவகையே எனக். இவை இடைநிலைபுறமும் (தொல்
செல்வ 1 உரை பாலன்சார் அடிக்குறிப்பு) போலவாறும்,
நிருவகாரமும் முதலிய கூட்டு விண்ணகலிய் துவை விண்ணாக
வருபவை கலப்பொக்கில் வெறும் அணநிலைகளாதலும்
உண்டு அஃதோடய இசின் என்றும் துவைவினை இறந்த
காலப் பொருளிலும் அணநிலையப் பொருளிலும் வழக்காணி
யது. தொல்செல்வரும் தன்னுரவாரும் இதனை வெறும்
சின்' என்றும் இடைச் சொல்லாகக் குறிப்பினர். "சின்' பாக்க
see 371]

இசீகம் *isika*, பெ. (n) 1. ஒருவகைச் சுரும்பு; a
kind of sugar-cane 2 முசைபிலிட்டு உருகரும்
மாழைகள் உருகிவரவென்று சோதிக்கும் இரும்பும்
காம்பும் (small stick or iron rod used for trying whether
the gold or other metal in a crucible is melted or not,
iron rod used in fusion of metals.

(இசுகம் - இசின் - இசிகம் - இசீகம் (கொ.வ.)

இசும்பு *isumbu*, பெ. (n) 1. வழுக்கு; precipice
'இசும்பினிற் சிததைக்கு மேற்றகிதி' (திருக்கோ
149). 2 ஏறா விறகைகளை யிழுத்த கடுமழி (திருக்கோ
149, உரை), rugged and broken pathway that is full
of discounts and descents. (செ.அக.). 3 தீர்க்கசியு,
percolation of water. 4. எடக்கசியு; sesamum seeds
ground into a pulp (செ.அக.)

இழி - இழிப்பு - இசிப்பு - இசும்பு.

இசை¹ - தல் *isai* - 4 செ. கு. வி (vi) 1 பொருத்துதல்;
to fit in, as one plank with another in joining 2 ஒத்துச்சேர்
தல்; to harmonise; to conform, as time-measure and
melody தாளம் அரக்கத்திற்கு இசைநூலுள்ளது 3. உடள்
படுதல்; to consent, acquiesce, agree "விடைபெற்று
யிசையார் கொலைபெய" (திருநாற் 83) 4. கிடைத
தல்; to acquire or get possession of "எனடு கடை
யிசையப் பெறா அது" (திருவாச 2, 39). 5. சிறுவதல்;
to be possible; to be with in one's power "இசைநூல்
வெரு பொருளியவென்றை" (நாலடி. 111) (செ.அக.)
ய. இசையு.

இசை - இசை.

இசை² - த்தல் *isai*, 3 செ. கு. ராவி (vi) 1 உண்டு
பண்ணுதல்; to bring about "இறுதியை யிசைத்த
கத்தனை" (விநாயகபு 75, 578). 2. கட்டுதல் (தி.வா.).
to bind, tie, fasten 3. ஒத்தல்; resemble. "கற்றிசைக்கு
மொன்" (புரத இராச 52) 4. மிகக் கொடுதல்
(பி.வ.); to give lavishly (செ.அக.)

இசை - இசை.

இசை³ *isai*, பெ. (n) 1. இசையு (விண்); union,
agreement, harmony 2 பொன் (அக.நி.); gold 3
ஊதியம்; gain, profit "இசைபெறுவா கொணவளி யிறு
தான் மூதனுயம்" (சிவப்பிர. வெண்கடம்பு. 328)
(செ.அக.)

இசை - இசை.

இசை⁴ *isai*, பெ. (n) வணமை (அக.நி.); bounty
liberality (செ.அக.)

இசை - புகழ், புகழ்நத்தக்க கொடைத்தன்மை.

இசை⁵ *isai*, பெ. (n) திசை (அக.நி.) cardinal points
direction (செ.அக.)

இசை - இசை.

இசை⁵ *isai*, பெ. (n) *பண்*; music

இசைத்தல் - பொருத்ததல், அடித்தல், முழங்குதல், ஒலித்தல்
இவைய இசை இசைத்தல் ஒலித்தல், பேசல், புகழ்தல்,
பாடுதல்.]

இசை(3) மதம், மதிமம், தாரம் இசை(7) குரல், துத்தம்,
கைகிளை, உறை, இனி, விளி, தாரம். இவற்றுள் பிட்டுறார்
குரல், தாரம் துத்தம், அணைத்தற கைகிளை, தலைபாய
உறை, நெற்றியால் இனி, நெஞ்சால் விளி, மூக்கால் தாரம்
[இவற்றிற்கு ஒசையுலமை] முறையே மயிர், இடபம், ஆடு
கொக்கு, குயில் குதிசை, பாணை (கனையுலமை) பால் தேள்
கிழாள், நெய், ஏலம், வாழை, மாதுளங்கனி (மனையுலமை)
மெளவம், மூலவை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல் பொள்ளா
விளர், பானை (எழுத்துகள்) ஆ-அ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஐஇ
ஒடி, ஒடி, (மாத்திவங்கி) குரல் 4, துத்தம் 4, கைகிளை
2, உறை 3, இனி 4, விளி 3, தாரம் 2 இவற்றுள் ஏழுபானை
பிறக்கும் பானையைக் கவகை [அ-பிற்]

இசை⁷ *isai*, பெ. (n) 1 *ஒசை*; sound, noise "விண்ணதி
ரிடழிசை கடுப்ப." [மலைபடு 2] 2 *சொல்*; word from
its being a combination of the sounds of letters which,
together, convey a meaning "இசைதீர்ந்த திசைப்பினும்"
[தொல் பொருள் 195]. 3 *புகழ்*; praise, fame, renown,
opp to வசை "சாட்ட மிளிர் யிசை வேண்டா வடவா"
[குறள், 1003]. 4 *இசைப்பாட்டு*; song, music
"வாழ்த்திய விசையென வாழலாற்றினாள்" [திருவாரூர்
57,2b] 5 *தரமிற பிறக்கும் ஒசை*; instrumental music
"இளவிசை வினையி விசைநோன் காணக்" [திரு
வாச 3,35]. 6 *இனிமை*; sweetness, agreeableness
7. *ஏற்ற இறக்கம்*; modulation of the voice in recitation
pitch of three degrees: high, low and middle. ஏற்றிசை
தூங்கிசை, ஒழுங்கிசை 8 *சீர்* (பாட. வி 22); [pros] foot
9 *சகம்* (பெருங் வதவ 5,6), the gamut containing
the seven notes, viz., குரல், துத்தம், கைகிளை, உறை
இனி, விளி, தாரம். (செ-அக.)

ம. இசை. க., கூ. எச *skt yasas*

இசைய - இசை 1

இசை⁸ - த்தல் *isai*; 4 செ. கு. வி (vi) 1 *ஒலித்தல்*
(தொல் பொருள் 195); to sound 2 *பாழ் முதலியன*
ஒலித்தல்; to sound as a musical instrument "பறையெ
முந் திசைப்ப" (கவித 104,29) 3 செ. கு. ந்ராவி (vi)
1 *சொல்லுதல்*; to disclose, express "மாடளிற்றென
விசைத்த யோடும." (சீவக 203) 2. *அறிவித்தல்*; to
indicate, signify "காவை யிசைக்கும் பொழுதொடு
புலம்புகொள்" (பதிற்றுப்ப. 61,5) 3 *பாடுதல்*; to sing
"கோவிலப் பறவைக ளிசைத்தல்" (கந்தபு நாட்டு 44) 4
இசைக்கருவி இசைத்தல்; to play, as on a flute
"பாழிசைக்கருவிக்கு" (தொல் சொல் 310 உரை)

இசைய - இசை இடைய பொருத்து, அடி, முழங்கு, ஒலியெ
ழுப்பு, இசைத்தல், ஒலித்தல், பேசல், பாடுதல், பண்ணு
கதை இசைக்கருவினினை ஒசை எழுப்புகல்.]

இசைக்காரணம் *isai-k-karanam*, பெ. (n) இசைக்
கருவியிற் காட்டுந் தொழில் (சிலப் 7., கூட 15), diffe-
rent methods of handing the string of musical instruments

so as to produce various tones. (செ-அக.)

இசை + *காரணம்*, கருத்தம் = செயல், காரணம் = செயலை
அவை பண்ணல், பரிபாட்டணை, ஆராய்தல், கதவரல்,
செவல், வினையாட்டு, குறும்பொக்கு முதலியன.]

இசைக் கருவி *isai-k-karavi*, பெ. (n) இசையை
உண்டாக்கும் கருவி; musical instrument. (செ-அக.)

இசை + *கருவி* அவை நோந் கருவி, துணைக்கருவி, தரம்பக்
கருவி, யிட்டுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என்பன.]

இசைக்கழல் *isai-k-kazal*, பெ. (n) வீரக் கழல்,
ornament

இசை + *கழல்*, இசை - புகழ், கழல் - வீரக்கழல், தேர் நறு,
குறிநறு ஆயிரம், பாணை நறு, காவால் பரிணாயிரம், பொசியல்
மடியவென்ற வெற்றிபெற்ற வேகத் இடக்காலியனாழ்
வீரவென்றபடம்.]

இசைக்காரன் *isai-k-karan*, பெ (n) பாடுவோன்
(சிலப் 3,64, உரை), one who sings. (செ-அக.)

இசை + *காரன்* 1

இசைக்கிளை *isai-k-kilai*, பெ (n) ஆயத்தம், எழுப்பு
முடுக்கு (உறங்கிரகம்), அலைவு (சஞ்சாரம்), இடமும்
என்ற இலகை இசை (பெரிப்பு, ஆணை 26 உரை),
[Mus] modes, of five kinds, viz., śyātām, eduppu,
urkīragam, cañcāram, idyām

இசை + *கிளை* 1

இசைக்குதல் *isai-k-kudal*, பெ (n) சொல்லுதல்
(ஆ-அக), uttering, speaking

இசை இசைக்குதல் 1

இசைக்குரற்கருவி *isai-k-kurar-karavi*, பெ (n)
குயில்; woe, the Indian cuckoo (செ-அக.)

இசை + *குரல்* + *கருவி* 1

இசைக்குழல் *isai-k-kuzal*, பெ. (n) குழற்கருவி
(சில.); flute, pipe made of bamboo or of some meta
tube (செ-அக.)

இசை + *குழல்* 1

இசை கடன் *isai kadan*, பெ. (n) நேர்த்திக் கடன்;
vow made to a deity 'கோயிலுக்குப்போய் இசைகடன
முடித்து' (எங்களுர் 41) (செ-அக.)

இசை + *கடன்* 1

இசைகாரர் *isai-k-karar*, பெ. (n) 1. பாடுவோர்; singers
"இசைகாரர் பதநட்டரவு மாயிர்தின" (நில திருவாய்
1,5,11) 2 *பாணச* (திவா); lute-players, the itinerant
bards of ancient times. (செ-அக.)

இசை + *காரர்* - இசைக்காரர் - இசைகாரர் (செ-அக.) 1

இசைகுடிமாணம் *isai-kudimarmanam*, பெ (n) திரும்
ணத்தில் எழுதப்படும் சான்று ஆவணம், (C and
T VolV P267) written document executed by the

bedroom's father and attested by witnesses in marriage among Nāṭukōṭai Chettyārs

[இசை = குடிமனம் இசையு இசை குடிமனம் - குடித்தனம், இயல்பும். இவ்வழம் ஏதும் மனமக்களுக்கான ஒப்புதல்ம்]

இசைகேடு¹ *iṣai kēṭu* பெ (n) 1 புகழின்மை; loss of fame, disrepute. 2 இசைத் தவறு (ஸவரத்தவறு); (Mus) false note, discord in music. 3 சீர்கெட்ட நிலை; reduced circumstances, disreputable condition (செ-அக)

[இசை = புகழ் இசை = கேடு]

இசைகேடு² *iṣai-kēṭu* பெ (n) 1 மதிக்கேடு, awkward predicament 'இசைகேடாகக் காசியம் நடந்துவிட்டது' 2 தவறான நிலை; wrong position 'இசைகேடாகப் படுத்திக் கொண்டேன், கருக்கறையிட்டது' 3. ஒழுங்கின்மை, disorder irregularity 4 பொருத்தமின்மை; disagreement, incompatibility 5 கெடுதி (Pudu ksc 6091) damage irregularity (செ-அக)

[இசை = கேடு கெடு = கேடு]

இசைகொள்ளல் *iṣaikōṭai*, பெ. (n) புகழ்பெறல் (ஆ-அக), gain reputation, become famous

[இசையு = கொள்ளல்]

இசைகோள் *iṣai-kōṭi* பெ. (n) தாளம் (ஆ-அக); ṅyāra.

[இசை = கோள் இசைக்குக் கொள்ளப்படுவது, கொள் = கோள்]

இசைச்சிந்து, *iṣai-c-cinṭu*, பெ (n) ஓசையைபுடைய சின்னீடு (பதிற்று 58,13); beetle which makes shrill sound

[இசை = சிந்து]

இசைச்சுவை *iṣai-c-cuvai* பெ (n) 1 பாடுவதற்காகக் குளிசையைப் பகருவப்படுதலும் தின்பண்டங்கள் சுவைக் கருதுபடுபவை; தேன், பால், நெய், ஏலம், வாழையிலும், மாதுளக்கலி முதலியன, esables serving to modulate the sound of the voice for singing, such as honey, milk, ghee cardamom, plantain, pomegranate etc. (popular belief) 2 இசையின்பம்; enjoyment of music, appreciation of music

[இசை = சுவை]

இசைஞானியார் *iṣai-ñāṇiyār*, பெ (n) சடையனாரின மணலவி, கந்தசூராததி தாயனாளைப் பெற்றவர் (பெரியசூரணம்); wife of Codayaṅgar and mother of the great Saiva Saṅi Sūndaramoorthi

[இசை = ஞானி = ஆர்.]

இசைத்தமிழ் *iṣai-t-tami* பெ (n) முதலியிழும் ஒன்று (பிங்); Tamil poetry composed to suit the several melody - types and time-measures; that division of Tamil literature which consists of verses set to music as dist fr poetry or drama, one of Mu-t-tami

[இசை = தமிழ் முதலியும் பாடுபட்டுள் இசைத் தமிழ் பன்னாமகையிட்ட பாடல் இலக்கியத்தைக் குறித்தது]

இசைந்தேவனை *iṣainṭa vēnai*, பெ (n) ஏற்புடைய நேரம் (ஆ-அக); appropriate time, suitable occasion

[இயைந்த → இசைந்த + வேளை]

இசைநாள் *iṣai-ṅal*, பெ. (n) 1. முற்கொழுங்கால (பூரட்டாதி) (சங்-அக); (சோதிட.), the 25th nakṣatra (star) 2. பிற்கொழுங்கால (உத்தரட்டாதி) (சங்-அக); (சோதிட.), the 26th nakṣatra. (star) (செ-அக)

[இசை = நாள்]

இசைநிறை *iṣai-ṅai* இடை (part) செய்யுளில் இசை நிறைத்தற்கு வகுஞ்சொல் (நள 395), (Poet) expletive used to fill a gap in the metre. (செ-அக)

[இசை = நிறை இசையை நிறைப்பது]

இசைநிறைசொல் *iṣai-ṅai-cōṭai*, பெ (n) இசைநிறை பொருளைத் தரும்சொல், (ஆ-அக), word appearing as a poet expletive

[இசை = நிறை = சொல்]

இசைநிறையசைச்சொல் *iṣai-ṅai-y-śai-c-cō* பெ (n) இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு வரும்சைச் சொல், (ஆ-அக), word used as poet expletive

[இசை = நிறை = அசை = சொல்]

இசைநிறையேகாரம் *iṣai-ṅai-ēkāraṁ*, பெ. (n) ஈற்றசையேகாரம் (ஆ-அக); vowel 'ஏ' appearing at the end of a verse as poet expletive

[இசை = நிறை = ஏகாரம்.]

இசைநுணுக்கம் *iṣai-nuṅkaṅkaṁ*, பெ (n) ஓர் இசை நூல் (இணை 1 உரை), work on music ascribed to Siṅgaṅ a member of the Middle Tamil Sangam. (செ-அக)

[இசை = நுணுக்கம்]

இது எழுமுள்ள இசை அநிதற்பொருட்டுக் சிகண்டியாரசு இயைபுடைய இசைநூல்; அநிதியக் காலத்திருந்து, இடை சங்க மருகியதென்றது உதவி. (அதி சிற்)

இசைநூபுரம் *iṣai-nūpuraṁ*, பெ. (n) வீரனணியுப் சூல் (சங்-அக), single anklet worn on his right ankle by the mighty warrior who among other deeds of valour has also slain an elephant

[இசை = புகழ் இசை = நூபுரம்]

இசைநூல் *iṣai-nūṭai* பெ (n) இசையைப்பற்றிக் கூறும் நூல் (சிவம் 3,60, அரும்), treatise on music (செ-அக)

[இசை = நூல்]

இசைப்பா *iṣai-p-pā*, பெ (n) இசையோடு சேர்ந்த பாக்களிலொருவகை (சிவம் 6,35 உரை), one of two classes of musical composition, the other class being known as இசையளவுபா (செ-அக)

[இசை = பா]

இசைப்பாட்டு *īśai-p-pāṭṭu*, பெ. (n) இலக்கியப் பாட்டு (கீவப்பதி 60, உரை); song musical composition (செ அக.)

[இசை + பாட்டு]

இசைப்பாடு *īśai-p-pāṭṭu*, பெ. (n) புகழ் மிகுதி (பிரம்), rise of fame. (செ அக.)

[இசை + பாட்டு]

இசைப்பாணர் *īśai-p-pāṇar* பெ. (n) பாணர்கள் ஒரு வகையார் (தொல்பொருள் 91, உரை); division of the ancient Pāṇar caste, famous for their singing, minstrels (செ அக.)

[இசை + பாணர்]

இசைப்பு¹ *īśaiṭṭu*, பெ. (n) 1 செல் (திலா), word 2 யாழ் மூதலியன் இசைத்தல் (தொல் சொல் 510), playing on a musical instrument

[இசை - இசைப்பு]

இசைப்பு² *īśaiṭṭu*, பெ. (n) இசையு (பிரம்); combination, suitability (செ அக.)

[இசை + இசைப்பு = இசைப்பு]

இசைப்பு³ *īśaiṭṭu*, பெ. (n) 1. பொருத்தமை; joining so as to fill in. 2 பொருத்து; joint (செ அக.)

[இசை + இசைப்பு]

இசைப்புள் *īśai-p-puḷ*, பெ. (n) 1. அணறிற் பறவை; a species of bird 2. குயிலு; loel. (ஆ அக.)

[இசை + புள்]

இசைப்பெருந்தாளம் *īśai-p-peruṇṭṭāḷam*, பெ. (n) இசைப் பிறக்கும் இடம். அவை: தெஞ்சு, மீட்டலு, நாக்கு, மூக்கு, அண்ணாக்கு, இதழ், பல், தலை. (ஆ அக.), organic points where musical sound originates

[இசை + பெரும் + தாளம்]

இசைப்பொறி *īśai-p-poṇi*, பெ. (n) செவி; ear, the sense of hearing "வேறியைப்பொறி விழியரை துற்றி வான்" (சேதுப்பு காசிடத் 30), (செ அக.)

[இசை ஒலி, ஒசை இசை + பொறி]

இசைப்பேதம் *īśai-p-pēṭam*, பெ. (n) இசைக்கேடு பளக்க, see *īśaikēṭu* (செ அக.)

[இசை + பேதம்]

இசைமகள் *īśai-maṅgal*, பெ. (n) கலைமகள் (பிரம்); Sarasvatī, being the goddess of articulate sounds. (செ அக.)

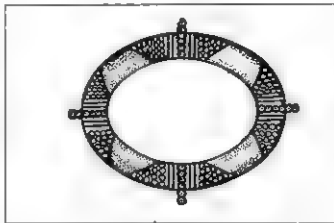
[இசை + மகள்]

இசைமடந்தை *īśai-maṇḍantai* பெ. (n) இசைமகள் தூடர் பளக்க, see *īśamaṅgal* (செ அக.)

[இசை + மடந்தை]

இசைமணி *īśai-maṇi*, பெ. (n) பதினாயிரம் பெரை வென்ற வேந்தர் வலக்காலிலணியும் பொன்னார் செய்த வீர கண்ணாடல் (சே அக.); linking god anukel worn on his right ankle by a king who has slain 10,000 men, in battle (செ அக.)

[இசை + புகழ், இசை + மணி]

இசைமணி

இசைமரபு *īśai maṇarbu*, பெ. (n) ஒர் இசைநூல் (கீவக் 658, உரை); an ancient work on music (செ அக.)

[இசை + மரபு]

இசைமறை *īśai maṇai*, பெ. (n) சாமவேதம் (திலா திருவாய் 8.9.9); Sāmaveda, as the veda of musical chants (செ அக.)

[இசை + மறை இசை + மறை]

இசைமாத்திரை *īśai māttirai* பெ. (n) இசைக்குரிய மாத்திரைகள்; musical measure of time

[இசை + மாத்திரை]

அவை குறியற்ற உருக்கு, ஓரத்திற்கு நான்கும், எகவினைக்கு மூன்றும், உழைக்கு இரண்டும், இனிக்கு நான்கும் விளிகு ஒன்றும், தாத்திற்கு இரண்டும் (ஆ அக.)

இசைமூட்டி *īśai-mūḍḍi*, பெ. (n) செருத்தி (மலை), panted golden-blossomed pear-tree (செ அக.)

[இசை + மூட்டி]

இசைமை *īśai-mai*, பெ. (n) 1. புகழ்; honour, esteem, the desire for abstinence, at all costs, from blameworthy actions. "கலவி தறுக னிசைமைக்கொடை" (தொல் பொருள் 257) 2 ஒலி (பிரிபா 13.14); sound (செ அக.)

[இசை - இசைமை]

இசையளவுகண்டளவு *īśai-y-alavukandāḷvu*, பெ. (n) பாவையன் அரி திருக்கை. (IMP 200); name of the throne of the Pāṇḍya kngs. (செ அக.)

[இசை + அளவு + கண்டளவு]

இசையளவுபா *isai-yalavu-pa*, பெ. (n) இசையோடு சேர்த்த பாக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் (சிலப் 6,35, உரை); one of two classes of musical compositions the other class being known as இசைப்பா இசைப்பா.

[இசை + அளவு + பா]

இசையறிபறவை *isai-yar-paravai*, பெ. (n) அகணம் (கககயம்) (9ங), reputed bird that can discern notes of music (செ அக.)

[இசை + அறி + பறவை]

இசையறுத்தல் *isai-yaru-ttal*, 4 செருவி (vi) ஒசை வேறுபடப் பிரித்தல்; to distinguish by intonation இசையறுத்து உச்சரித்துக் காண்க (நள 91, சங்கர) (செ அக.)

[இசை + அறு]

இசையாசிரியன் *isai-yasiryan* பெ. (n) இசைப்புவன் (சீவக 672, உரை), teacher of music, expert musician (செ அக.)

[இசை + ஆசிரியன்]

இசையாயிரம் *isai-yayiram*, பெ. (n) செய்யக்கொண்டார் செய்யுள்கள் மேல் ஆயிரம் பாடல்களையுடைய நூல் (தமிழ்நாடகம் 42), panegyric, not now extant, consisting of 1000 verses sung in praise of the chieftain community by Jeyankondar (செ அக.)

[இசை + ஆயிரம்]

இசையானந்தம் *isai-yayanantam* பெ. (n) அவலமுற்றிருந்ததோடுகூடிய இசைகள் தலைவன் பாடலுக்கு இசையாவி வரப்புகள்க்கும் நூற்றொறும் (புறப வி பக 524) fault of poetic composition in which the melody types of the dirge or the elegy appropriate to the emotion of sorrow are introduced into an eulogistic poem in praise of a hero

[இசை + ஆனந்தம்]

இசையியம் *isai-yiyam*, பெ. (n) ஒலிக்கருமுடி, (அகநா 25); musical drum

இசையிலக்கணம் *isai-yilakkana*, பெ. (n) இசைக்குரிய இலக்கணம், அவை: ஆடல், பகடல், ஆதியிசை, முத்தமிழ், பணை, பாணி, தூக்கு, முடம், தேசிகம் எனப்படும். (ஆ அக.); elements of musical grammar

[இசை + இலக்கணம்]

இசையினசெல்லி *isai-yin-sellai*, பெ. (n) புகழ்மகன், the goodness of fame "இசையினசெல்லி என்குகை வளாப்ப" (S.I.I.v 284) (செ அக.)

[இசை + இன் + செல்வி]

இசையுரிச்சொல் *isai-yuric-col*, பெ. (n) ஒசையாலுரியப்படும் குணச்சொல் (ஆ அக.), word in musical

usage.

[இசை + உரி + சொல்]

இசையுள்ளான் *isai-yullan*, பெ. (n) சிறந்தவன், புகழ்பெற்றவன்; gentleman, one who is famous (ஆ அக.)

[இசை + உள்ளவன் + உளான்]

இசையெச்சம் *isai-yeccam*, பெ. (n) சொற்றொடரில் சொற்கள் எஞ்சிய பொருளுணர்ந்தி வருவது (தொல் சொல் 440 கோள்); omission from a sentence, of words needed to complete the sense, ellipsis for the sake of brevity or elegance

[இசை + எச்சம்]

அளித்தல் வெணவன் நீயிற் றெளித்தொடு றேறிவாசக நூனடே தவறு" (குறள் 1154) நீதார்க்கே தவறு என எஞ்சிய இசையெச்சம் குணாததான் இசை பெயர்வாயிற்று (தொல் சொல் 440 கோள்)

இசையெஞ்சுணி *isai-yencuni* பெ. (n) இசையெச்சம் (ஆ அக.); figure of speech

[இசை + எஞ்சு + அணி]

இசையெடுத்தல் *isai-yecuttal*, 4 செருவி. (vi) 1 பாடுதல்; to sing a tune, sing the phrase of "என்னைபா முடைய நாடகிக் கிசையெடுப்பவன்." (கம்பரா அக விசை 6). 2. அரங்கம் தொடங்குதல்; start a song 3. இசை பாடுதல்; to execute a musical concert (ஆ அக.)

[இசை + எடு]

இசையெழுத்து *isai-yecuttu*, பெ. (n) இசைக்குரிய எழுத்துகள், அவை: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ, ஞ என்பன எழுத்துகள் (செ அக.); ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ, ஞ என்பன எழுத்துக்களே ச. ரி, க, ம, ப, த, த் துப் பகரமாக இருந்தன

இசையோசை *isai-yo-sai* பெ. (n) இசைக்குரிய இசைகள், அவை: வளாடு, கிளி, குதினை, யானை, குயில், பெற்றம், ஆடு எனப்படும் (ஆ அக.); the sound of music

[இசை + ஒசை, குதினைக்கு மறநாடகக் கருகு இருந்தது வேண்டும்]

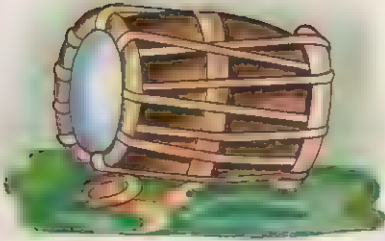
இசையோள் *isai-yol*, பெ. (n) கந்தருவன், Gandharvas "இசையோள் தேய விடக்கம்" (பெருநா மகத 14 267, (செ அக.)

[இசை + ஆர்] ஒள்]

இசையோலை *isai-yolai*, பெ. (n) ஒப்புத்த ஒசை (IMPNA727), deed of consent or acceptance (செ அக.)

[இசை + இசைய இசை + ஒலை]

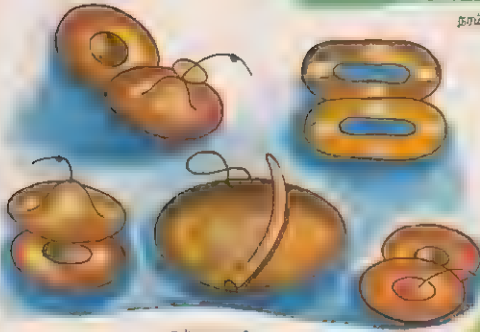
திரைக் கருவிகள்:

தோற்கருவி

நாய்டுக்கருவி

கட்டுக்கருவி

விளையக்கருவி

இசையோள் *Singer*, பெ. (n.) இசைக்காரன் (சிவ. 3, 64); one 'who sings to the accompaniment of instrumental music. (செ.அக.)

[இசை + (-ஆள்) ஒள்.]

இசைவந்தோள் *Isai vandru*, பெ. (n.) புகழ் பெற்றவர்; well known person, gentleman

க. ஏசுவந்த

[இசை + வந்தோள்.]

இசைவல்லோர் *Isaivalar*, பெ. (n.) 1 கந்தருவர்; Gandarvas 2 இசைப்பாடகர்; musician 3 இசைப்புவர் (ஆ.அக.); teacher of music

[இசை + வல்வோர்.]

இசைவலான் *Isai valan*, பெ. (n.) இசை பாடுவதில் மிககாண் (ஆ.அக.), musician, maestro, musicologist

[இசை + (வலவான்) - வலான்.]

இசைவளை *Isai-valai*, பெ. (n.) குதிரை நூறு போர்க்களத்திற் பொருதுவென்ற மறவர் கறபெருவியலில் அழகியும் வளை (ஆ.அக.); savior worn by a hero who had defeated a cavely consisting of more than 100 horses

இசைவானர் *Isai valar*, பெ. (n.) 1 பாடகர்; career musicians "தெனாத்தமிழ் வாண ரிசை வானர் குழ" (திருவாவலா:57,22). (செ.அக.) 2 இசைவல்லோர் (ஆ.அக.), expert musicians

[இசை + வானர், வசுழந் - வானர்.]

இசைவிரும்பி *Isai virumbi*, பெ. (n.) அசனமை (ஆ.அக.); music loving bird

[இசை + விரும்பி.]

இசைவிளங்கு கவிசை *Isai virangu kavai*, பெ. (n.) புகழ் விளங்கிய இடக்கவிந்த சை; famous hand which tills to give presents. " வுமணர் கீழமரத தியாதத சேமவச சன்ன இசைவிளங்கு கவிசை நெடி யோய்" (புறம் 102) (செ.இலக செராற்)

[இசை + விளங்கு + கவி + சை.]

இசைவு *Isaiyu*, பெ. (n.) 1 பொருத்துகை; suitability fitting in one with another "இளைசவைபிறவு யிசைவில வெவலாம்" (பெரும்பு.மக. 159) 2 தகுதி; fitness 3 உடனடாடு; agreement, consent, approval. "மறை யோரி சைவினாம் ... அளிப்பாராமி" (பெரியபு.சன. 3-உ.சு. 24). 4 ஏற்றது; appropriateness கைக்கிசைவான குற்றநடி. (செ.அக.) 5 இணக்கம்; agreement. ஆ.அக.) 6 பொருத்து (ஆ.அக.), joining so as to fit in, coordination

[இசை + இசைவு.]

இசைவுக்குவைவு *Isaiyu-k-kuvaiyu*, பெ. (n.) இசைவு கேடு (தஞ்சை) mal-adjustment (செ.அக.)

குவைவு + குவைவு.]

இசைவுகேடு *Isaiyu kēṭu*, பெ. (n.) 1 பொருத்த யின்மை (விண்); difference, conflict, disagreement 2 செயல் தவறு; failure, as of a project or undertaking இசைவு கேடயப்போண காரியம்" (சொ.வ.) (செ.அக.).

[இசைவு + கேடு.]

இசைவுதீட்டு *Isaiyu-tēṭṭu*, பெ. (n.) உடன்படிக்கை ஆவணம் (S.I.I.v 371), deed of agreement. (செ.அக.)

[இசைவு + தீட்டு.]

இசைவுபிசகு *Isaiyu-pisaku*, பெ. (n.) 1. இணக்க யின்மை; incongruity 2. திசகு பிசகு (ஆ.அக.); error, irregularity

[இசைவு + பிசகு.]

இசைவுபிறழ்வு *Isaiyu-piravvu*, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கின்மை; disorder 2 இசைவு கேடு; disagreement (செ.அக.)

[இசைவு + பிறழ்வு.]

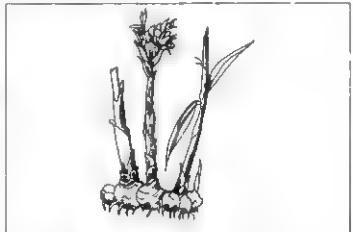
இஞ்சக்கம் *Incukkam*, பெ. (n.) கையூட்டு (தஞ்சை), bribe, wrongful gratification. (செ.அக.)

[ஒருகூ. இஞ்சுதல் - உறிஞ்சுதல், பறித்தல், அக்கம் - காச இஞ்சு - அக்கம் தவறான வழியில் பெறப்படும் பணம்.]

இஞ்சம் *Incum*, பெ. (n.) வெண்காளநீள (மலை) white malabar glory lily

[சம் - இம் - இஞ்சு - இஞ்சம்.]

இஞ்சி *Incim*, பெ. (n.) 1 கரிப்புள்ள இஞ்சிப்பூண்டு; ginger plant. Msh. Zingiber officinale. "இஞ்சிவி லிராய் பைநதர் பூட்டி" (பதிற்றுப் 42,10). "மஞ்சுரும இஞ்சியும் மயங்கலில் வலயத்த" (சிவப் 1074). 2 இஞ்சிக கியாசு; ginger-luber "இஞ்சி திண்டு குறங்கு போல பஞ்சரித்தல் (தொந்தரவு செய்தல்)."

இஞ்சி

மறுவு, செயல்பாசவை, இஞ்சிபோ, இஞ்சிப்பாசவை இஞ்சிகிழங்கு,

ம. இஞ்சி, குட. இஞ்சி கோத, இஞ்சி, பீரா, பாவி, சிவமி பர், சிவமிபேர

Siz Srngvera, *M.E* gingivere, *O.F* gengzra, *L.L* ginger, *G.K* Zingiber; *E* ginger, *Mally*, *Injver*

[இஞ்சு - இஞ்சி.]

'சு' அளவையவைச் சுட்டுமாறு உதட்டைப் பிள்ளுக்கு இழுத்தொலிகுறல் உயிரொளி ஈ - ஈல் - ஈர் - ஈராதல் = இழுத்தல் = காந்தல் = இழுத்தறுத்தல், பல்வாற் கடத்திமுறத் உரித்தல், இழுத்தல் = அறுத்தல்.

ஈல் - இல் - இள - இழு ஒ நோ: கொளகொம்பு - கொழு கொம்பு, கொள்ளன் - கொழுநன் இழுத்தல் = பின்னிழுத்தல், உளளிழுத்தல், உறிஞ்சுதல், இள - (இய) - (இயஞ்சு) - இஞ்சு

இஞ்சுதல் = நீரை உள்ளிழுத்தல், நிலத்தில நீர் கவறுதல இஞ்சு - இஞ்சி = நீரை உள்ளிழுத்துத் திரண்டுகருகும் கிழங்கு வகை, அ. துள்ள பூண்டு, இஞ்சி காப்பந்து நீர் வற்றினார் கக்கு, கக்கு = நீர் வறண்டிருப்பது, களஞ்சல் (கள்ளெனல் = காந்தல்) நீர்வற்றுதல், கள் - களஞ - சுட்டு - கக்கு ஒ நோ: வெள் - வெளஞ - வெட்டு - வெககம், கொள் - கொட்டு - கொஞ்சு = வளைந்த கழுத்துள்ள பறவை

இஞ்சி பித்தத்தைப் போக்கும் எனப்படுவதால் மருந்துகளிலும் கறிவகைகளிலும் பெரும்பாலும் கூட்டுசேரக்காசு சேரக்கப்படுகிறது

இஞ்சி² *நி*, பெ (n). கொததான் (மு அ), parasitic leafless plant. (செ அக.)

[இஞ்சுதல் = கவறுதல். இஞ்சு - இஞ்சி.]

இஞ்சி³ *நி*, பெ (n). செம்புருக்கி வாந்துத் திணைமை யாகச் செய்யப்பட்ட மதில்; ramparts of a fort. "கொடுங்க னிஞ்சி" (பதிற்றுப் 16.1.) (செ அக.)

[உ - ஒல், ஒய்தல் = பொருத்தல், உம் - உர் - உறு உறதல் = பொருத்தல், செறிதல், வலியுற்தல், உறு - உறுதி = திணைமை, வலிமை, உர் - உரம் = வலிமை, உறு - உறு உறத்தல் = செறிதல், இறுதல். "விற்றுப் பறையும் வெறுபும் செறிவே" (முதல் பீசால். 345) உறந்த இஞ்சி - இறுகிய மதில், உல் - உள் - அள் = செறிவு (நிலை), வளைமை. (குட) அளவை = நெருக்கம் அள்ளுதல் = செறிதல், அள்ளிடுள் = செறிந்த இழுப்பு அள்ளுதல் = செறிதல் (கவக 514) உள் இள - (இய) - (இயஞ்சு) - இஞ்சு (ஒ நோ: குள் - (குய) (குயஞ்சு) - குஞ்சு புள் - யின் - யிய - (யெஞ்சு) - யெஞ்சு கொள் - கொய் பொள் - பொய், இஞ்சுதல் = செறிதல், இறுதல், திணைம், இஞ்சு - இஞ்சி = திணிந்த மதில் வகை.]

பெரும்பாலும் செம்பு புளைந்தியற்றிபக்கவும் கிறுபாவமை அளந்த காந்திடமாததகாகவும் பங்கவரவு எளிதில் தாககை முடபாதவாறு திணைநாகக உட்படபட மதில் ஏனை வகை மதிலாவியும் மிக இறுகியிருந்தவ பற்றி இஞ்சி எனப்பட்டது

இஞ்சிக்கருக்கு *நி*-*k-karaku*, பெ (n). இஞ்சிச சாற்றைக் கொதிக்க வைத்த குடிநீர்; boiled juice of ginger

[இஞ்சி + கருக்கு.]

இஞ்சிக்கிழங்கு *நி*-*k-kjarngu*, பெ. (n). இஞ்சிவேர்; the tuber of the ginger plant. (சா அக.)

[இஞ்சி + கிழங்கு.]

இஞ்சிச்சத்து *நி*-*c-cattu*, பெ (n). இஞ்சிக்கிழங்கின் சாறு. இதைச் சாடியத்திலுறவைத்துப் பிறகு அத வின்று சாறு எடுப்பதுண்டு; essence of ginger This is generally made by steeping it in alcohol. (சா அக.)

இஞ்சிச் சாறு *நி*-*c-caru* பெ. (n). இஞ்சியிலிருந்து எடுக்கும் சாறு; ginger juice.

[இஞ்சி + சாறு.]

இஞ்சிக்கண்ணம் *நி*-*c-cannam*, பெ (n). இஞ்சிச் சாற்றினடியில் திற்கும் கண்ணாம்பு; the white chalk - like deposit found of the juice of ginger. (சா.அக.)

[இஞ்சி + கண்ணம்.]

இஞ்சித்தித்திப்பு *நி*-*t-tippu*, பெ. (n). இஞ்சி விளாப்பு பார்க்க; see *நி* *நி*-*p-pu*.

[இஞ்சி + தித்திப்பு.]

இஞ்சித் தீஞ்சாறு *நி*-*t-ti-caru*, பெ (n). இஞ்சிச் சாறும் சருக்காராயும் கலந்து காப்ப்சி வடித்த ஒருவகைப் பாரு; syrup of ginger. (சா.அக.)

[இஞ்சி + தீம் + சாறு.]

இஞ்சித்துவையல் *நி*-*t-tuvayal*, பெ (n). இஞ்சி யைப் பிற கறிப்பொருள்களோடு சேர்த்துரைத்த ஒரு வகை கண்டாம்பு; ginger made into a paste by trealing it with other condiments for use as a side dish for food. (சா அக.)

ம. இஞ்சிப்பச்சை. (இஞ்சி, தமிழ் போன்றவற்றால் செய்யபடும் பச்சை.)

[இஞ்சி + துவையல்.]

இஞ்சித்தேறு *நி*-*t-taru*, பெ. (n). இஞ்சித்துண்டு (யாழ்ப்ப.); small piece of green ginger. (செ அக.)

[இஞ்சி + தேறு தெறிதல் - கடித்தல், நறுக்குதல், தெறு - தேறு (நறுக்கிய துண்டு).]

இஞ்சி நீர் *நி*-*t-nir*, பெ (n). இஞ்சிச் சாறு; juice of green ginger (சா.அக.)

[இஞ்சி + நீர்.]

இஞ்சிப்பாரு *நி*-*p-paru*, பெ (n). இஞ்சிக்கழுவகை (விள), a kind of ginger electuary. (செ அக.)

[இஞ்சி + பாரு.]

இஞ்சிப்பரவை *நி*-*p-parvai*, பெ (n). இஞ்சிக்கிழங்கு (மலைபடு 125, உரை), ginger in the shape of a doll (செ அக.)

இஞ்சிப்புளிப்பு *நி*-*p-puḷippu* பெ (n). கடிடியிலுற வைத்த இஞ்சி; green ginger preserved in vinegar (சா அக.)

[இஞ்சி + புளிப்பு.]

இஞ்சி மாங்காய் *ginger-mango*, பெ (n) இஞ்சி வகை. (Madri); mango ginger (செ.அக.)

ம. இஞ்சி மாங்கள்ாய்.

[இஞ்சி + மாங்கள்ாய்.]

இஞ்சிமுறைப்பா *ginger pickled*, பெ (n) இஞ்சி விறைப்பு பானகம்; 998 *ginger pickled*.

[இஞ்சி + விறைப்பு இஞ்சிவிறைப்பு → இஞ்சிவிறைப்பா → இஞ்சிமுறைப்பா பலன் (புள்ளி) மருத்துவர்கள் இஞ்சி விறைப்பின் இஞ்சி முறைப்பா என வழக்குவது பெரு சொல்ல வழக்காகும்.]

இஞ்சியடைக்காய் *ginger-pickled*, பெ (n) இஞ்சியை உப்பில்லட்டி ஊறுசாய்; ginger pickled in salt.

[இஞ்சி + அடை + சாய்.]

இஞ்சியூறுகாய் *ginger-pickled*, பெ (n) இஞ்சியுடன் மசாலையுடன் கூட்டி எண்ணெய்யில்லட்டி ஊறுசாய், ginger pickled in gongally oil (சா.அக.)

[இஞ்சி + ஊறுசாய்.]

இஞ்சிவடிப்பு *ginger-pickled*, பெ (n) இஞ்சிவிறைப்பு பானகம்; 998 *ginger-pickled*.

இஞ்சி விறைப்பு *ginger pickled*, பெ (n) 1 இஞ்சியை அறுத்துத் தேனில்லட்டுப் பாகம் செய்த ஒரு பாகம்; ginger crushed and preserved in honey 2. இஞ்சியை வெவலத்தில்லட்டுச் சமைத்த ஒருவகைச் சண்டாய்; boiled with jaggery or sugar and used in food to give it relish; a seasoning for food

மறுவ. இஞ்சிவடிப்பு, இஞ்சிமுறைப்பா, இஞ்சித் தீந்திப்பு [இஞ்சி + விறைப்பு.]

இஞ்சிவேர் *ginger root*, பெ (n) இஞ்சிக்கிழங்கு, இஞ்சிப்பானை; ginger root

ம. குட, கோத இஞ்சி லா. கிளியெர்

L Zingiber GK Zingibers; LL gungiber; OE gungiber; E ginger Skt Simgvera.

[இஞ்சு - இஞ்சி + வேர் இஞ்சுதல் - தீரை உள்ளிழுத்தல்.]

இஞ்சி என்பது தொன்றுதொட்டுத் தமிழாட்டில் விளைந்து வரும் மருத்துவ மிழங்கு. "மேயசுப் பாவை வளாந்து கவின முந்திக் காய்க் கொண்டவ இஞ்சி" (மலைபடு. 125-6) 'இஞ்சிவிசைய னுபதாசு பூடக' (புதிற்று. 42. 10). "மலர்சுரம் இஞ்சியும் அபங்கியும் வலவந்து" (சிவம். 10. 74)

இஞ்சி, மிந்துதிறை முறுபட பண்டைக்காலத்திலேயே இங் மிந்துத் மோசாடுக்குககு ஏற்றுப்பினை பெருஞ்சாகரம் ஒன்றாம்

"மேயசையியல் பெருநெல்லம் இஞ்சியே எனவும் தமிழ் வடிவைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன அவற்றை வழக்குமோரும் அவற்றைத் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபென ஒத்துக்கொள்வார் ஆயின் வடமொழியாளரே இஞ்சிவேர் என்பதைச் சிறக்கவேசு எனத் திரிந்து மால்மேயட போதை வடிவினது என்று வயிற்றும் நயிந்தம் பொருள் கூறி அதை வடமொய்வாகக் கூட முயல்வர்

'செய்ய' என்பது சொம்பு என்று மட்டும் பொருள்படும் இஞ்சிவேர் பெருவாகக் கிளை கிளையாயிருப்பது பற்றி அதை மான்கொம்பொடு ஒப்பிட்டு மான் என்றும் சொல்வையும் சேர்த்துக் கொண்டது பொருத்துவதன்று வேர என்பதும் 'உடம்பு என்று பெருஞ்சாடுகதேயந்தி வேர் என்றும் பொருள் கொண்டதன்று", (வ.மெ.வ. 87) என்ப பாவனா தத்துவம் விளக்கத்தக்க வாகம்.

இஞ்சிவேர் புல் *ginger-grass*, பெ (n) சுகுந்தாழி புல் (KR.) பாகம், ginger-grass. (செ.அக.)

ம. இஞ்சிபுல்லு

[இஞ்சி + வேர் + புல்.]

இஞ்சு¹-தல் *ginger*, 15 செ.கு.வி (v.1) 1. சுவறுதல் (இ.வ.); to be absorbed, as water in the ground 2. சுவாடுதல் (இ.வ.); to evaporate 3. இறுகுதல் (விள.); to be curdled, as milk, become congealed get thick, as ghee

உ. இயகு, தெ. இயகு, இயக, இயகு, இயகு, இயகு, ஈகு, இயகு

[இய - (துணைத்தல் சுருதுவேர்) உட்புகுந்து துணைத்தலும் உள்ளிட்ட வெளியிலிருந்துத் துணைத்தலும் ஆம். (இய + து) - இய் + க - இயுக. இயுகத்தல் = சுவறுதல், உள்சீரம் அறுப்போதல்.]

இஞ்சு²-தல் *ginger*, 12 செ.கு.வி (v.1) 1 குத்துதல்; to pierce, to stab. 2. வருத்துதல், துன்புறுத்துதல்; to cause pain, inflict

[இய் - இய் - இயுக. ௨ செ. துய் - துய் (துயை) - துயுக 1]

இஞ்சுகாரை *ginger-salt*, பெ (n) வெவலம் (இராட்) jaggery (செ.அக.)

[இஞ்சு + (சுருக்கல்) சுவர் சுவர்சுவர் - சுவர் எனத் திரிந்து மருட. ௨ செ. பனை இஞ்சுகாரை > ம. பஞ்சுசுவர் சுவர்சுவர் = வடவடிவமமாக வாங்கப்படுவது; வாங்கப்படாந் நயம் குவரந்து வடிவாதியின் இஞ்சுகாரை என்பபட்டது]

இஞ்சுச் சாறு *ginger-juice*, பெ (n) வெவலம், jaggery (சா.அக.)

[இஞ்சு + சுவர் - இஞ்சிசுவர் → இஞ்சிச்சாறு.]

இஞ்சை *ginger*, பெ (n) 1. துன்பம்; injury, harm 2. கொலை; killing, slaying, murder "இஞ்சைபொய் களவு" (உத்தரரா அரக்கப்பிற 26), (செ.அக.)

[இஞ்சு - இஞ்சு. > Sita hirasa]

இடம்ங்கட்டல் *Itankalil*, தெ. பெ (vbl.n.) இடம்ங்கட்டுதல் பாகம் (ஆ.அக.), see *Itankalil*

இடம்ங்கட்டு-தல் *Itankalil*, 15 செ.கு.வி (v.1) ஓசை (இராசி) நிலை வரைதல். (விள.); note on a diagram of the Zodiac indicating the position of the various planets at a particular time. (செ.அக.)

இட்சட்டம் = கடடுதல். ஒருகூ விட்டம் - இட்சட்டம். விண் விட்டம் = விண்ணில் கோள்நிலை. இனி, விடு - விட்டம் (பிரியவு) எய்துமாம்!

இட்சட்டம் *īṣṭaṭṭam*, பெ. (n) தள்ளரிசை (விள்); freedom from constraint, free choice (செ அக)

இட்சு - இட்ட. இட்ட + சட்டம்!

இட்சித்தி *īṣi-citi* பெ (n) விருப்பவெற்றி பார்க்க. see *virappa-veṭṭi*

இட்சுக்கி *īṣukki* பெ. (n) காதுணிவலை; old-fashioned ear-ornament, one of many ornaments worn through the ear-lobes (செ அக)

இட்சு + அடுக்கி!

இட்சை *īṣai*, பெ (n) இட்சை (விள்); ரிச. (செ அக)

இட்சு + இடை - இட்குடை இட்சை!

இட்சைச்சொல் *īṣai-cōl*, பெ (n) தீச்சொல்; foul word. "இட்சைச் சொல்வார் பொறுப்பார்" (பெருந்தொ.பக் 609). (செ அக)

இட்சை + சொல் - இட்சைச்சொல் - இட்சைச்சொல்!

இட்சம் *īṣam*, பெ. (n) 1 கோள் நிலையால் விளைபும் விளைவு; (astron.) good or evil consequences resulting from the position and influence of a planet in the horoscope 2 ஞாலத்தின் முனைக்கும் திருவந்திற்சும் ஒன்றக்கும் இடையேயுள்ள தொலைவு (விள்), (astron.) longitudinal difference between the *tuvaṃ* and the end of a sign. (செ அக)

இட்சி *īṣi*, பெ. (n) இட்சி பார்க்க; see *īṣi*

இட்சி - இட்சி!

இட்ச வழக்கு *īṣa-vaṭṭaku*, பெ. (n) சொன்னது சட்டமாயிருக்கை; issuing an order or directive by sheer force of authority, dictatorial assertion. "அவர்கள் இட்ச வழக்கா யிருக்குமிதே" (ஈடு அக ஜீ) (செ அக)

இட்சு - இட்ச + வழக்கு!

இட்சவை *īṣava*, பெ (n) வழி (அகநி) path. (செ அக)

இட்சு - சிறிய இட்சு - இட்ட. இயவு - சை - வை இயவு = பாதை. இட்சு + இயவு - இட்சுவவு - இட்டயவு - இட்சவை!

இட்சப்படுதல் *īṣa-p-puṭu*, 20 செ கு வி (v1) சிறிய இட்சத்தில் திரண்டு தேக்குதல்; to be brought together as fragments and concentrated within a small space. "செளந்தரிய சாகரம் இட்சப்பட்டுச் சுழிந்தாற் பாவை" (ஈடு 10,10,9). (செ அக)

இட்சு - இட்சு + சிறிது. அள் - அளம் = செறிதல், தெருவுருதல். இட்சு + அளம் - இட்சம் + படுதல்!

இட்சம்¹ *īṣam*, பெ. (n) 1. தெருக்கம்; crowd, throng, concourse. insufficient air-space. "புறமடத்தி விட்சமுந்நீரந்தது" (ஈடு 3,8,2). 2. துன்பம்; difficulty affliction, pain, sorrow "அடியே விட்சம் கெடவே" (தேவா 988,1). 3. தளர்வு (பிங்); weakness, weariness

க. இட்சை; தெ. இட்ச

இட்சு - அளம். அள் - அளம் = செறிவு, தெருக்கம் இட்சு சிறிது, சிறியிட்டும!

இட்சம்² *īṣam*, பெ. (n) 1. பெண் (பெரியபு ஏயர் கோள் 133, உரை); gold (செ அக). 2. துன்பம், distress "என்செய்த வாறுகேள் அடியேன் இட்சம் கெடவே" (சுந்தரர் தேவா 988-1).

இட்சம் = செறிவு, மிகுதி. மிகுதியாகக் கடிச்சடபும் பெண்!

இட்சர் *īṣar*, பெ. (n) மனக்கலக்கமுள்ளவர் (திருநாற் 61, உரை), unsteady, wavering persons (செ அக)

இட்சம் - சிறிய இட்சத்தில், தெருக்கமுறதல். மனக்கலக்க மடைதல்!

இட்சி *īṣi*, பெ. (n) அரிசிமாவும், உண்டு மாவும் சேர்த்த ஆவியில் வேகவைக்கும் சிற்றுண்டி வகை; cake prepared by steaming semi-solid dough made of rice mixed with black gram.

ம. இட்சி. க. இட்சி; தெ. இட்சை

இட்சம் - சிறிய இட்சத்தில் தேக்குதல். இட்சப்படுதல், இட்ச வித்தல் - தேவுகச் செய்தல். இட்சம் - இட்சி!

இட்சிக்கொப்பரை *īṣi-k-koppara*, பெ (n) இட்சி சமைக்கும் ஏணம்; brass vessel into which the *īṣi-t-tattu* is placed for making steamed rice-cakes (செ அக)

இட்சம் - இட்சி + கொப்பரை!

இட்சிச்சட்டி *īṣi-c-ṭṭi*, பெ (n) இட்சி வேகவைத்தற்குரியதோசேணம். (பாண்டி வழி), the vessel in which *īṣi* is prepared

இட்சம் - இட்சி + சட்டி!

இட்சித்தட்டு *īṣi-t-tattu*, பெ (n) இட்சிவளர்சும் தட்டு; perforated metal plate, with depressions inserted into the *īṣi-k-koppala*, with the dough to steam and prepare rice-cakes.

இட்சி + தட்டு!

இட்சித்தவலை *īṣi-t-tavala*, பெ (n) இட்சிக்கொப்பரை பார்க்க, see *īṣi-k-koppala*.

இட்சி + தவலை!

இட்டறுதி¹ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) உறுதிசெய்த எல்லை (விள்.); limited time or space (செ.அக.)

[இடு - இட்டு - அறுதி - அறுதி - உறுதி, முடிவு, இட்டறுதி - உறுதிப்படுத்த - முடிவுசெய்யப்பட்டது]

இட்டறுதி² *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 இக்கட்டான நேரம் (விள்.); critical time 2 வறுமை (விள்.); destitution, extreme want. (செ.அக.)

[இடு - தெருக்கம், தெருக்கடி, அறு - அறுதி - நயவாய்ப்பும் செய்வமும் அற்றுப்போன துன்பநிலை]

இட்டறை *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) யானையை வீழ்த்தும் குழி (செ.அக.); invisible deep pit covered over with twigs etc for catching elephants

[இடு - தெருக்கம், சிறுமை - அறை சிறுமை இடும், பள்ளம்.]

இட்டன் *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) வணங்கத்தக்க பெரியவன நாளாதத), venerable person. (செ.அக.)

இட்டி¹ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) *ṅṅṅṅṅṅ*; spear, lance. "இட்டிவேலு குந்தவ கூாவாளி" (சீவக 2764). (செ.அக.)

ம., உ. இட்டி, *Skt. yasti*

[*ṅṅṅṅṅṅ* - இட்டி.]

இட்டி² *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 ஒருக்கச் செய்யுள்; epigrammatic verse 2 கொடை; gift 3 பூசை; worship 4 இச்சை, desire, longing

[இடு - இட்டு - இட்டி]

இட்டிக்கை¹ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) செங்கலை; bricks "கனசொரி இ யிட்டிக்கை தீற்றடவர்". (பழமொழி 108) (செ.அக.)

உ. இட்டிகை, இட்டிகை

[இடு - இட்டிக்கை (சிறிய வடிவிலான செங்கல்)]

இட்டிக்கை² *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 இடுகரு வழி; narrow way. 2 கூட்டுமெழுகு; mixture of wax, resin, etc (செ.அக.)

[இடு - சிறிது, இட்டு - இட்டிக்கை]

இட்டிக்கை³ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) பலரிடம், altar for offering sacrifice. "நாடபலி மறந்த நரைக்கண இட்டிக்கை" (அகநா 287) (எங் இலக் சொற்)

இட்டிக்கை⁴ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 திண்மை, (குறள் 743 -ரி உரை); firmness, stability 2 அருமை; rarity

[இடு - இட்டி - செறிவு, திண்மை, அருமை]

இட்டிக்கை வாய்ச்சி *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) செங்கல் களைச் செய்தற்கும் கருவி (சீவக 2689 உரை); chisel for cutting burned clay (செ.அக.)

இட்டிக்கைவாய்ச்சி

[இட்டிக்கை - வாய்ச்சி, வாய்ச்சி - வாய்ச்சு அருவி]

இட்டிக்கை¹ *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) சிறுமிய இடை; slender waist. "இட்டிக்கையின மினனிப்பொலிந்து" (திருவாச 7 16) (செ.அக.)

உ. இட்டிகை (தெருக்கம், சந்து)

[இடு - இட்டி]

இட்டிக்கை² *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 சிறுமை (குட.); smallness, minuteness "இட்டிக்கை யிடை தனக்கு" (சந்தி, தெய்வயா. 183). 2 இடைபூறு; hindrance, impediment "மிருகினி யிட்டிக்கையே" (திருப்ப 1053) 3 கடைசற்கருவியின் ஒருமுடி (யாழ்ப), vice in a turner's lathe (செ.அக.)

[இடு - இடை இடை முதலியவைப்பொருள் சந்து]

இட்டிக்கைஞ்சல் *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 துன்பம்; trouble, affliction 'யாதோர் இட்டிக்கைஞ்சலும் வாரசமற் காப்பாற்றினான்.' (யாழ்ப) 2 வறுமை; adversity, straits, great want, இது இட்டிக்கைஞ்சலு வறும்காலத்திலுதவும் (யாழ்ப) (செ.அக.) 3 இட்டறுதி (விள்); critical time

[இடு - இடைஞ்சல்]

இட்டித்து *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 சிறிது; scantness, smallness. "ஆகாறனவிட்டி தாயினும்" (குறள் 478) 2 அருமை; proximity, nearness இட்டித்தாக வந்துவார மீனார்" (தேவார 1240 2) (செ.அக.)

[இடு - இட்டித்து]

இட்டிக்கை *ṅṅṅṅṅṅ*, பெ (n) 1 சிறுமை (திவய) smallness 2 ஒருக்கம் (திருக்கோ 149, உரை), narrowness (செ.அக.)

[இடு - இட்டிக்கை]

இட்டிய *ṅṅṅṅṅṅ*, கு.பெ.ஏ. (ஒடி) சிறிய (ஐங்குறு 215); small (செ.அக.)

[இடு - இட்டிய]

இட்டியம் *ṭṭiyam*, பெ. (n) பாகம் (ஆ.அக.), part

[இட்டு → இட்டியம்.]

இட்டியவனம் *ṭṭiyavanam*, பெ (n) ஒரு சடங்கு

(ஆ.அக.); ritual

[இடு → இட்டி + இட்டியவனம்.]

இட்டியறை *ṭṭiyarai*, பெ. (n) திறையின்கை (கப்பம் கட்டுதல்); paying tribute. (திவ.அக.)

[இட்டு + இயற.]

இட்டிட்டு *ṭṭirru*, பெ. (n) வழக்கு; dispute. "எள்ளோட இட்டிட்டு கொண்டலவறு தரிடா தாளாய" (ஈடு 8,2,6)

[இட்டு + ஈடு. இடு → ஈடு = அடிதல், அடிதடி, கயலரம்,

இட்டிடு = சிவ்வறைக் கவலம்.]

இட்டிடுகொள்ளு-தல் *ṭṭirukōṭṭu*, 16 செ கு வி. (v.t) சொல் கொடுத்துச் சொல் வரங்குதல்; provoke greater irritation and retort. "அவனுக்கு இட்டிடுகொள்ளு கைக்குப் பறநாக இல்லாதபடி." (ஈடு 6,2,பு) (செ.அக.)

[இட்டு + ஈடு + கொள்ளு.]

இட்டிறு *ṭṭiru*, பெ. (n) செருக்காற்செய்யும் செயல்; action proceeding from one's haughtiness or arrogance. "இட்டிற்று வினைமாயடி" (திவ. நகச்சி 14.1). (செ.அக.)

[இட்டு = சிறமை. இட்டு + ஊறு → இட்டுறு → இட்டிறு சிறமையும செயல்கள்.]

இட்டுறு பக்கக. 308 *ṭṭirru*

இட்டு¹ *ṭṭu*, கு வி எ (adv) 1 தொடங்கி; beginning with. "முதலிட்டு ஐந்து பாட்டாவே" (திவ. திருவாய. 2,10 பள்ளி பு). 2 காரணமாக (கொ.வ.); for the sake of, on account of, as in அதையிட்டு வந்தான் - இடை. (part) ஒச் அகை (உரி.தி); expetive, as in செப்திட்டு (செ.அக.)

[இடு → இட்டு.]

இட்டு² *ṭṭu*, பெ (n) சிறமை; smallness. "இட்டுவாய்ச் கையை" (குற. 193). (செ.அக.)

க. இட்டு

[இடு → இட்டு. இள் → இடு = சிறந்தம்.]

இட்டு³ *ṭṭu*, பெ (n) 1 விரும்பம்; desire 2 நுணமை (ஆ.அக.); minuteness.

[இள் → இட்டு.]

இட்டுக்கட்டு-தல் *ṭṭu-k-kattu*, 5 செ குள்ளி (v.t) 1 இல்லாததை ஏற்றிச் சொல்லுதல் (கொ.வ.). to concoct 2 கற்பனை செய்தல் (ஆ.அக.). to draw upon the imagination, as in writing poetry or drama. "அவள் கவி இட்டுக் கட்டுகிறாள்" (செ.அக.). 3. செயலை முடிக்க முனைந்து திறந்து; to determine, to finish a deed.

[இட்டு + கட்டு.]

இட்டுக்கொடு¹-த்தல் *ṭṭu-k-kodu*, 4 செ குள்ளி (v.t) ஏற்றிக் கொடுத்தல் (ஆ.அக.); to give over and above or extra. "ஒன்றினை கட்டுக்கொடுத்த வியல்பு" (பு.பெ. 1,17). (செ.அக.)

[இடுதல் = வைத்தல். இடு → இட்டு + கொடு. இட்டுக்கொடுத்தல் = மேலொன்ற வைத்துக்கொடுத்தல்.]

இட்டுக்கொடு²-த்தல் *ṭṭu-k-kodu*, 4 செ கு. வி (v.t) புகலுணவு படைத்தல் (இராட்.); to serve meat (செ.அக.)

[இடுதல் = பிடுதல், பிடித்தல். இடு → இட்டு + கொடு.]

இட்டுக்கொண்டுபோ-தல் *ṭṭu-k-kondu-pō*, 10 செ குள்ளி. (v.t) கூட்டிக்கொண்டு செல்லுதல் (கொ.வ.); to take a person along with oneself (செ.அக.)

[இட்டு + கொண்டு + போ. இடுதல் = வைத்தல். இடு → இட்டு + உடையறுத்து, உடனாவது.]

இட்டுக்கொண்டுவா-தல் (இட்டுக்கொண்டு வருதல்) *ṭṭu-k-kondu-vā*, 15 செ குள்ளி. (v.t) உடனழைத்து வருதல்; to bring, to take along with. "செட்டியாராய்பிட்டுக் கொண்டு வாருங்கள்" (பிரதாப சூ. 67)

[இட்டு + கொண்டு + வா.]

இட்டுநீட்டு-தல் *ṭṭunīṭṭu*, 5 செ குள்ளி (v.t) (நேரே வராது) தூதா வாயிலாக வரவிடுதல்; to send through an emissary or messenger (திவ. 81)

[இட்டு + நீட்டு.]

இட்டுநீர் *ṭṭunīr*, பெ (n) தாரைவாக்கும் தீர் (இ.வ.); water poured by the donor in the palms of the donee in making a gift (செ.அக.)

[இடுதல் = மேலிடுதல், மேலிதல். இடு → இட்டு + நீர்.]

இட்டுப்பிரி-தல் *ṭṭu-p-piri*, 4 செ குள்ளி (v.t) அன்மையிழறலைவன் பிரிதல் (கவி. 121, உரை); to be separated from one's lady-love by only a short distance. (செ.அக.)

[இட்டு - சிறமை, சிறிதுளமை. இட்டு + பிரி.]

இட்டுப்பிரிவு *ṭṭu-p-pirivu*, பெ (n) மிக அன்மையிழறலைவன் பிரியும் பிரிவு (ஆ.அக.), separation by a short distance, parting of a lover to go to a place not far off. "இட்டுப்பிரி விரங்கியும்" (தொல். பொரு. 11.1). (செ.அக.)

[இட்டு + பிரிவு.]

இட்டுப்பிற-த்தல் *ṭṭu-p-pira*, 3 செ கு வி (v.t) ஒரு காரியத்திற்காகப் பிறத்தல் (ஆ.அக.); to be born with a mission "கைக்கரிய லாம்பாறுயத்துக்கு இட்டுப்பிறந்து" (ஈடு 2,3,1) (செ.அக.)

[இட்டு = பிறத்தல். இடுதல் = வைத்தல் ஒன்றின் மேல்-; (ஒரு காரணத்தை முன்வைத்து) பிறத்தல்.]

இட்டுப்புகுதல் *ṅṅu-p-puṅuṅu*, பெ. (n) தாட்டியத்துள் சூரிய காலகூர்ள் ஒன்று. (சிலப் 3.14, பக். 90. கீழ்க்குறிப்பு); a kind of step in dance (செ. அக.)

[இட்டு = புகுதல்.]

இட்டுமாறு-தல் *ṅṅu-māru*, 5 செ. கு. வி. (v1) பழையமை தீய்கிப் புது நிலைமை அடைதல்; old yielding place to new, revival, refreshment. (திவ். அக.)

[இட்டு = மாறு.]

இட்டுரை-தல் *ṅṅu-rai*, 4 செ. குன்றாவி. (v1) சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் (பு. வெ. 4.11); praise, extol, admire, value. (செ. அக.)

[இடு - இட்டு = மெய் வைத்து, புகழ்ந்து. இட்டு = உரைத்தல்.]

இட்டு வட்டி *ṅṅu-vaṭṭi*, பெ. (n) சோறுறுக்கண்ணாடி (நெய்வை), vessel for serving rice

[இடு = இட்டு இடுதல் = மிடுதல், பிரிதல், இட்டுவடிக் கிழித்தெடுக்கும் வடிக்.]

இட்டுவா (வரு)-தல் *ṅṅu-va*, 15 செ. குன்றாவி. (v1) 1. அழைத்து வருதல் (கொ. வ.), fetch, as a person 2 கொடுத்துவிட்டு வருதல் (ஆ. அக.). give and come back. "இட்டுவாவென்றால் கட்டுவந்தவன் இவ்வநுமரன் என்றோ."

[இடு = இட்டு = வா.]

இட்டுறுதி *ṅṅu-ruṭi*, பெ. (n) கண்டிப்பு (வின). firmness, severity ngour

[இட்டு = உறுதி. இடுதல் = வைத்தல், நம்ப்தல். இட்டுறுதி = நம்பிக்கை உறுதி.]

இட்டுறுதி *ṅṅu-ruṭi*, பெ. (n) இடுககண் காலத்து உதவி (பாழ். அக.) help in times of distress

[இடு = வைத்தல், தருதல், உதவுதல். இடு = இட்டு = உறுதி.]

‡இட்டுறு *ṅṅu-ru*, பெ. (n) பழிகுறுதல், செய்ய வேண்டிய நலன்களைச் செய்யவில்லை என்பதற்காகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு; grievance

[இடு = ஊறு = இட்டுறு.]

இட்டுேற்றம் *ṅṅu-ruṭṭam*, பெ. (n) 1 பெரியபாசக குற்றஞ்சாட்டுகை; false accusation, இப்படி இட்டுேற்றம் பேசுவதாகு (கொ. வ.) 2 கொடுமை; tyrannical cruelty, inquisitor ஏனிடப்படி இட்டுேற்றம் பண்ணுகிறாய்? (பாழ். ப.). (செ. அக.) 3 அலநயன்; knavery 4 முழுப்பொய்; blatant lie (ஆ. அக.)

[இடுதல் = வைத்தல். இடு = இட்டு = ஏற்றம்.]

இட்டுேறி *ṅṅu-ruṭi*, பெ. (n) 1 வயல்களினிடையே செல்லும் வரப்புப்பாதை (நெ. ஆ.), narrow raised foot path between two fields 2 வண்டிப்பாதை (கொ. வ.) cart-track

ம. இட்டு

[இடு - இட்டு = சிறமை. ஏறு - ஏறி = ஏறிச்செல்லும் வரப்பு, ஏற்றப்படிப் பாதை.]

இட்டுேறு-தல் *ṅṅu-ru*, 6 செ. கு. வி. (v1) 1 கூடியதாதல்; to be achieved 2 போதியதாதல்; to be sufficient (செ. அக.)

[இட்டு = வைத்து ஏற்றம் = மிடுதல். இட்டுேறுதல் = மிடுதியாக வைத்திருத்தல், வண்டியாக சிறத்தல்.]

இட்டுேட்டு *ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) அலைக்கழிவு (பாழ். ப.), vexation, trouble (செ. அக.)

[இட்டு = ஒட்டு. இட்டுேட்டு = பிரித்து அடைத்தல், துன்புறுத்தல்.]

இட்டுேடு *ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) ஒன்றாமமை; disunion, discord, separation. இட்டுேடு பண்ணுகிறது (வின.)

[இட்டு = ஒடு. இட்டு = பிரிவு.]

இட்டுேதல் *ṅṅu-ruṭṭu*, 3 செ. கு. வி. (v1) 1. பிளவுபடுதல்; to be cracked, broken. "களிற் றுழங்கவி விடறநமண்" (கம்பு. அநந்த 40). 2. உரிதல்; to be stripped off, as the outer covering "முத்துக்கள் தோல்பேற்றநளவும தோவிடந்தளவும" (S.II.93.49). - செ. குன்றாவி. (v1) 1. தோண்டிதல் (பெரியபு. கணைப். 183); to dig, scoop out, hollow m. இட்டு. 2. பிளத்தல்; to force away through, as an elephant in battle, to root up, as a hog, to gore, as a bull. "பொளபெயரோன் மார்பிடந்த" (திவ். இயற். 1.23). 3. பெயர்த்தல்; to dislodge, as a stone, to throw up, as clods in a furrow "எயிறுபடையா விடந்து" (பு. வெ. 6.13) 4. குத்தியெடுத்தல், (திவ். இயற். 1.2); to fork 5. உரித்தல் (திவா.); to peel off (செ. அக.)

[இடு = துடைத்தற் கருத்துமேன் இடு = இள் = இள் = இட இடத்தல்.]

இடக்கண் *ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) 1 இடப்புறக் கண்; left eye 2. ஓர்ப்பார்வை; side glance

க. எடகண்

[இடம் = கண்.]

இடக்கண்ணியன் *ṅṅu-ruṭṭu-ṅṅu-ruṭṭu-ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) அலநத கண்ணியன்; one wearing wreath on the head "பகலிக் கண்ணியன் பைநற் குழவன்" (கவி. 101) (சு. இலக். சொற்.)

[இடம் = கண்ணியன்.]

இடக்கர் *ṅṅu-ruṭṭu-ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) சொல்லத்தகாத சொல்; indecent words, terms denoting things or actions too obscene to be uttered in good society (செ. அக.)

[இள் = இள் = இட = இடக்கர்.]

இடக்கர் *ṅṅu-ruṭṭu-ṅṅu-ruṭṭu*, பெ. (n) தாறுமாறு செய்யவர் (ஆ. அக.); wrong doer, rude person

[இடக்கர் = இடக்கர்.]

இடக்கர்³ *idakkar*, பெ. (n.) குடம் (பெ.); water pot (பெ அக)

[இடு - இடம் (சிறிய யசுதி). இட - இடக்கர். (குடம்).]

இடக்கர்⁴ *idakkar*, பெ (n.) 1 மீதூகை (நூலாந்த்), being close and crowded (பெ.அக.). 2. தெருக்கம் (ஆ.அக.); compactness

[இம் - இடு = நெருக்கிய, நெருக்கம்]

இடக்கரடக்கல் *idakkar-ardakkal*, பெ (n) தகுதிவழக் குகனிலொன்று (நள் 267), நளமக்கனிதந்தே சொல் வந்தகாத இடக்கரள வளாந்தகைளை மறைததுப் பிற வறநாற் சொலவது, euphemism; use of indirect expression to avoid indecent anguage, one of three tagudi-valaku.

[இடக்கல் + அடக்கல்]

இடக்கரடக்கு *idakkar-ardakku*, பெ (n) இடக்கரடக் கல் பாக்க; (பெ அக.); see *idakkarardakkal*

[இடக்கர் + அடக்கு]

இடக்கரிசை *idakkarisal*, பெ. (n) செய்யுட்துறத்த தொன்று (யாப்.வி 525); defect in versification. (பெ.அக)

[இடக்கர் + இசை.]

இடக்கல் *idakkal*, பெ. (n.) 1. தோண்டல்; digging 2. கடைக்கால; foundation. (சேரநா)

ம. இடக்கல் (அடக்கல்)

[இடக்கு - இடக்கல்]

இடக்கன் *idakkar*, பெ. (n.) தாழ்மையு செய்பவன் (விள்), rude, disrespectful person

க. இடக்கன் (பனிக்கு வராதோன், பயமறவன்)

[இடக்கு - இடக்கன்]

இடக்காரை யென்பு *idakkara arpu*, பெ (n) இடது சவடி, விழும்பு; left collar-bone. (சா அக)

[இட + காரை + என்பு]

இடக்கியம் *idakkayan*, பெ. (n.) வலுற்று வடிவம் எழுதிய தோக்கொடி (விள்); flag; swallow-tail banner standard hoisted on a car

தெ. பெக்கியமு, க. பெபெ

[இடக்கு³ -> இடக்கியம்]

ஏளைபநவைகளை விரித்துத் தாக்கும இயல்புள்ள வலுற்று என்றும் பநவை வடிவம் எழுதியதோக் கொடி

இடக்கு¹-தல் *idakku*, செ கு வி (v.i.) வீழ்தல்; to fall down, fall 'மேலின் றிடிக்குமேல்' (சிநேந 444,

[இடக்குதல் = இடத்தம் இடதல் = பெயர்தல், இடம் பெயர்த தல், விழுதல்]

இடக்கு² *idakku*, பெ. (n.) 1 இடக்கர்; vulgar language 2 ஏறுமறு (பெ.அவ), cavil, captious speech 3

முரண்செயல்; rudeness, inclivity, insubordination, pertinacity, obstinacy, as of a balky horse. குழிவை இடக்குபன்னுவிற்று (பெ.அவ), (பெ.அக). 4. இழி சொல்; mean word (ஆ.அக)

க. எடுகு

[இடு - இடக்கு, இடத்தம் + தோண்டல், தருவதும், துன்புறுத் தல்.]

இடக்கு³ *idakku*, பெ (n.) 1 தடை; obstacle 2. வல்லூறு என்றும் பறவை; royal falcon.

[இடு - இடக்கு.]

பறவையைக் குறித்த இடக்கு என்றும் சொல் பெக்க வழக்கில் 'பெக்க' எனத் திரிந்துள்ளது

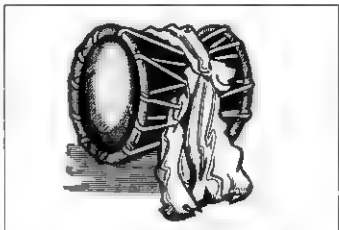
இடக்குமுடக்கு *idakku-mudakku*, பெ '(n.) 1 ஏறு மறு; evil, specious objection. (பெ.அக.). 2. அலைக் கழிவு; harassment

[இடக்கு + முடக்கு, முடக்கு - முடக்கு]

இடக்குமுடக்கு *idakku-mudakku*, பெ [n] 1 நெருக் கம்; trials, difficult circumstances 2. இடப்பாடு; dilemma, predicament

[இடக்கு + முடக்கு]

இடக்கை¹ *idakkai*, பெ. (n.) 1. இடது கை; left hand 2. இடக்கையார் கொட்டும் ஒரு தோற்குவி (சிவப்.3.27, உரை); small drum beaten by the left hand

இடக்கை

க. எட்டபு

[இன் + இட + கை - இடக்கை வகையைத் தோக்க இடதுகை வலிமை குறைந்ததாக எருதயமும் பென்மை தோக்கி, இன் + கை + இனக்கை -> இடக்கை என வழக்கடைந்து]

இடக்கை² *idakkai*, பெ (n.) 1 ஆமந்திரிகை; musical instrument 2. ஒரு தாடு; name of a territory

[இடு - இடக்கை, இடு + அகரை]

இடக்கை³ *idakkai*, பெ (n) பெருமுரசு வகை; large double drum (பெ அக)

[இடம் - இடக்கை + வாய்களற் தோற் கருவி.]

இடக்கைச்சி *idakkaiச்சி*, பெ. (n) ஒரு வகை நாயு.
a kind of pulse (சா அக.)

[இடம் + கை + சி]

இடக்கையன் *idakkaiயன்*, பெ. (n) இடம் கையால் வேலை செய்பவன்; one who does work by left hand

ம. இடத்தன்; க. எடகைய.

[இடம் + கையன்.]

இடக்கையான் *idakkaiயன்*, பெ. (n) அஞ்சாயிரன் (கதி அக.); man with undaunted courage.

[இடக்கு → இடக்கையன்.]

இடகலை *idakkalai*, பெ. (n) திவயின் கலை; phase of the moon.

[இட + கலை.]

இடகன் *idagan*, பெ. (n) இடப்பக்கத்தவன்; one who is on the left side. "குடகாக்கிடகன்" (பெரும்பொருள் 1005). (செ.அக.). (செ.அக.)

[இட → இடகன்.]

இடங்கசாலை *idangkasaலை*, பெ. (n) அக்கசாலை; mint. "வேங்கடத்திளி தேவமகாராஜ்யப்பனுக்குத் திருவையாறு இடங்க சாலை பாலிககையிய" (S.IV, 224.) (செ.அக.)

[ஒருக. விடங்கசாலை - இடங்கசாலை. விடங்கன் - சிவன்; தெய்வசிற்றம், தெய்வப்பறமுகன் செய்யுமிடம்.]

இடங்கட்டுக்கொம்பு *idankattukkompu*, பெ. (n) மாட்டுகுற்ற வகை (பெரியபுராட்டு.161); defect in cattle. (செ.அக.)

.இட(கு) + கட்டுக்கொம்பு.]

இடங்கண் *idankan*, பெ. (n) 1. பறையின் அகன்ற கண் பகுதி (அக.87); middle of the membrane of a drum. 2. அகத்தி, பாய்பு; broad, big in area

இடம் + கண்.]

இடங்கணம்¹ *idankanam*, பெ. (n) வெண்களம் (நன் 273, மயிலை); borax (செ.அக.)

தூ. இடம் + கணம் இடம் + வெண்கணம்.]

இடங்கணம்² *idankanam*, பெ. (n) 56 நாடுகளுள் ஒன்று; county, one of 56 bhagam. "கன்னட இடங்கணம்", (திருவேங்கட.97) (செ.அக.)

இடங்கணம் - இடங்கணம்.]

இடங்கணி¹ *idankani*, பெ. (n) 1. சுவயிசி (திவா.); 2. இடங்கணிப்பொறி (சீவக.102, உரை) பாகம், 3. *idankani-p-pa*; 3. ஆளுரை; owl (சா.அக.)

இடம் + கணி இடங்கணி இடமகால் பருத்தது.]

இடங்கணி² *idankani*, பெ. (n) உளி (விள்) chisel (செ.அக.).

[இடுதல் - பிடுதல், பிளத்தல், பிரித்தல் இடு - இட - இடங்கணி - இடங்கணி.]

இடங்கணிப்பொறி *idankani-p-pa*, பெ. (n) கோட்டை மதிலில் வைக்கப்படும் இயந்திரங்களுள் ஒன்று; (சிவபு.15,210 உரை); chain instrument mounted on the ramparts of a fort for slinging stones at the enemy, advancing to attack the fortification

[இடங்கணி + பொறி இடங்கணி - இடங்கணி.]

இடங்கப்பட்டை *idankappattai*, பெ. (n) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon (சா.அக.).

[இடங்கப்ப - இலங்கம் - இடங்கம் + பட்டை. (செ.அக.)]

இடங்கம்¹ *idankam*, பெ. (n) உளி (தனிமகப்பு அக. 69), chisel, stone cutters chisel. (செ.அக.)

[இடுதல் = பிடுதல், பிளத்தல், இடு - இடங்கம்.]

இடங்கம்² *idankam*, பெ. (n) 1. செம்மணி (இரத்தினம்) திறக்கப்படும்படுவதும் 24 செம்மணி கொண்டுள்ள திரமான திறகை (சுக்கிரந்தி.189); weight of 24 nallu for weighing precious stones. 2. மண் தோண்டும் படை (நாநார்த்த.); shovel. 3. வாளியுறை (நாநார்த்த.); scabbard. 4. கண்ணக்கால் (நாநார்த்த.) ankis. 5. பொரிசுறை (நாநார்த்த.); borax. 6. சிவம் (நாநார்த்த.); anger. 7. செருக்கு (நாநார்த்த.); pith. 8. எரடுகாலை (நாநார்த்த.); whetstone. 9. இலவங்கம், (சா.அக.); clove.

[இடங்கம் - பிளக்கும் அல்லது தோண்டும் கருவி. அவையுவி கலைந்த திறகை. வெட்டு வாளின் உறை வெட்டுவது போன்ற சிதைதல் வெளிப்பாடான செருக்கு.]

இடங்கன்¹ *idankan*, பெ. (n) 1. இழிந்தோர் (குட.); debauchees, libertines, licentious men. 2. முதலை வகை crocodile "கொடுதான் முதலை யிடப்படுகும் களமும்" (குறிஞ்சிபு.257). (செ.அக.).

[இடு - இட - இடங்கன் பிரிகுதல் குளம் கொண்ட கயலர், இழிஞ்சும் வாயத்தோச், வாயத்த நாலை.]

இடங்கன்² *idankan*, பெ. (n) 1. தீர்ச்சால் (திவா) large bucket. 2. குடம் (திவா); pot (செ.அக.)

[இடம் - இடங்கன் + வாயத்த நாலை.]

இடங்கன்³ *idankan*, பெ. (n) சிறுவழி (விள்), narrow path. (செ.அக.)

உ. இடுகுரு. தெ. பெயர்

[இடு + சிறு இடு - இடங்கன்.]

இடங்கரம் *idankaram*, பெ. (n) மகளிராகுணம் போன்ற மாதமிடங்கரம்; ornament from mensos. (செ.அக.).

[இடு - இட - இடங்கரம் - பிரித்தல் அல்லது விவயிடுதல்தற்குள் கரணமான தீட்டுக் கரம்.]

இடங்கருங்குட்டம் *idankarunkuṭṭam*, பெ. (n) இடம் கரிதரகிய குழி, dark depth "இடங்கருங்குட்டத்துடன் நொக்கோடி" (புறம்.37)

[இடம் + கரும + குட்டம்.]

இடங்கழி¹-த்தல் *idankazhi*-A செ குன்றாவி (v1) இடத்தினின்று நீக்கப்படுதல்; to be dismissed, to be expelled. "நடங்கனாசக மிடங்கழி காமனை எனனை" (சீவக 2038) (செ அக.)

[இடம் + கழி.]

இடங்கழி² *idankazhi*, பெ. (n) 1. எல்லை கடக்கை, passing beyond bounds, overstepping the proper limit "இடங்கழி காமமொ டங்கா னாமி" (மணி 18.119) 2. காம மிகுதி; excess of lust. "இடங்கழிமாள் மாலைமெலலை" (புலவ 12, பெண்டாற 5) 3. மீதானகை (விள்); being pressed for want of space 4. மர வேளம்; wooden vessel for keeping salt or other things உப்பிடங்கழி (கொல 5). ஒரு படியளவு; (TASi, 293), measure of capacity = 8 olocks (செ அக.)

ம. இடங்கழி, இடங்கழி

[இடம் + கழி இடம் - இருபபிடம், எல்லை.]

இடங்கழிநாயாளார் *idankazhināyāṅār*, பெ (n) அறு பததுருளறு நாயாளாருள ஒருவர் (பெரியபு); chief of Kōṅād, who is canonized and included in the galaxy of 63 saiva saints (செ அக.)

[இடங்கழி² + நாயாளார்.]

இடங்கழிமை *idankazhi-mai*, பெ (n) இடங்கழி பாகக; see *idankazhi*

இடங்கழியர் *idankazhiyār*, பெ (n) 1. கயவர் (குடா) lewd persons. 2. காலுக்கர் (செ அக); profligates

[இடங்கழி + னர்.]

இடங்காரம்¹ *idankāram*, பெ (n) 1. மததளத்தின் இடப்பக்கம் (விள்), left hand side of a double drum, the end of which is glued to produce the required tone 2. புகழ்; fame, reputation. (ஆ அக.)

ம. இடங்காரம்.

[இடம் - இடங்காரம்.]

இடங்காரம்² *idankāram*, பெ. (n) வில்லின் தாணோணை (எய்.அக.); twang of a bow-string (செ அக.)

[ஒருக. இழுக்காரம் - இடங்காரம்.]

இடங்கெட்டபாவி *idank-eṭṭapāvī*, பெ. (n) 1. சீரழிந்தவன் (விள்), utterly destitute, miserable wretch. (செ அக.). 2. ஆதலவற்றவன்; destitute person

[இடம் + கெட்ட + பாவி.]

இடங்கெட்டபேச்சு *idank-eṭṭapēccu*, பெ (n) ஒழுங்கற்ற சொல் (கொல); words spoken without any regard to reason, season, place or person. (ஆ அக.)

[இடம் + கெட்ட + பேச்சு.]

இடங்கெட்டவன் *idank-eṭṭavān*, பெ (n) 1. அலைபவன்; wanderer. 2. கயவன்; dishonest man. (செ அக.)

[இடம் + கெட்டவன்.]

இடங்கேடு¹ *idank-keṭu*, பெ (n) 1. ஏழ்மை (விள்), poverty. 2. தாறுமாறு; Inconsistency, incoherence (செ அக.)

ம. இடங்கேடு

[இடம் + கேடு.]

இடங்கேடு² *idank-keṭu*, பெ. (n) 1. தாடுகடத்துகை (இராட்.); banishment 2. எக்கச்சகம்; awkward predicament. "இடங்கேடாய்ச் சென்று சிக்கிகொண்டாய் சிறுபிள்ளம்" (தெய்வம், விழிவிடு 373) (செ அக.)

[இடம் + கேடு.]

இடங்கை *idankai*, பெ (n) 1. இடக்கை; left hand "நெடுங் கோதண்ட மிடங்கையி வெடுதது" (திருவிளை யாளை 30) 2. திரவிடர்களின் மதிப்புரவின் பொருட்டுத் தங்களுக்குள் பங்கெடுத்த பிரிவுபட்ட வகுப்பினருள் ஒரு பிரிவாள்; left hand clan, one of the two clans into which some Dravidian castes in the Cōṭ country had separated themselves by about the 11th c.A.D., such as the artisan against the agricultural - the feud arising chiefly from each claiming certain honours such as riding a horse on marriage occasions. etc. (செ அக.)

ம. இடங்கை, க. எடகெம்; தெ. எடம்; கொலா. எடமகை குவி. பெயர் பட. எடகை.

[இடம் (இடது) + கை.]

இடங்கொடு-த்தல் *idank-kōḍu*, 4. செ. கு. வி. (v1) 1. கண்டிப்பின்றி துக்கவிடுதல்; to be indulgent or lax; to show lenience சிறுபிள்ளைக்கு இடங்கொடுத்தால் தலைமேலேறும் 2. பிடி கொடுத்தல்; to yield, give in. "என்னை மிடங்கொடாமு வெதிற்ற" (பாரதி நிறையீட்சி.124). (செ.அக.)

க. எடகெடு.

[இடம் + கொடு.]

இடங்கொள்(ளு)-தல் *idank-kōl*, 16 செ. கு. வி. (v1) 1. பரவுதல்; to spread from place to place. "இடங்கொள் சம்பத்தை பெயலாம்" (திவ். திருவாய்.5.2.4, 2. திடம் பற்றுதல்; to have sufficient room. "சாது மருண்டால் காடு இடங்கொள்ளாது" (புற.). 3. அகல மாதல்; to be spacious, vast, capacious. "இடங்கொள்ளுதல்" (தைவந நகர்ப் 16) - 7 செ. குன்றாவி. (v1)

இருப்பிடமாகக் கொள்ளுதல்; take up one's abode in, to accept, as residence; to occupy, as one's residence "இறைவனே நீ யெள்ளுட விடங்கொண்டாய்" (திருவாச. 22.5). (செ அக.)

க. எட்டுகொள்

[இடம் + கொள்.]

இடங்கோலு-தல் *idam-kōlu* - 16 செ சூ வி (v1) 1 ஊன்று இடஞ்செய்து கொள்ளுதல் (விளர்), to gain a footing, establish oneself in a place 2 முன்னேற்பாடு செய்தல்; to take preparatory measures (செ அக.)

[இடம் + கொளு.]

இடச்சுக்கூ குளம்பு *idaccu-k-kulambu*, பெ (n) தீர் முள்ளி; water-thorn (சா அக.)

[இடத்து + குளம்பு.]

இடச்சுகரிகை *idaccu-kari*, பெ (n) உடைவளர், sword or dagger suspended from the girdle

ம. இடச்சுகரி

[இடை - இட + கரிகை.]

இடச்சுற்று *idac-cu-ru*, பெ. (n) 1. இடப்புறமாய்ச் செல்லும் வளைவு; curving to the left as a line on the palm of the hand 2 இடஞ்செல்லுகை; going from right to left. (செ அக.)

[இடம் (இடது) + சுற்று.]

இடசாரி *idac-sar*, பெ (n) இடப்புக்கமாக வரும் தடை.. turning or wheeling to the left, as in dancing and in military tactics. (செ அக.)

க. எடசாரி [இடத்திலின்று வலப்புறஞ் சுற்றுவது]

இட(து) + சாரி.]

இடஞ்சுழி *idam-cu-zi*, பெ (n) உடம்பிலே இடப்புக்கம் நோக்கியிருக்கும் சுழி; curl that turns to the left, as one of the points of a horse; curves that turn to the left, as on the thumb

தடம் (இடது) + சுழி.]

இடத்தலைவு *idat-talavu*, பெ (n) எதிர்வழக்காளி எய்க் குறிப்பிட்ட இடம் விட்டுப்போகாமல் வழக்காளி அரசாணை சொல்லித் தடுக்கை (சங் அக.) prohibition by the complainant, in the name of the King, of a defendant's leaving a prescribed location (செ அக.)

தடம் + தலைவு.]

இடத்து *idattu*, இடை (part) இடத்தில் என்ற பொருளில் பெயர்ச்சம் கட்டு விளையுடன சிகனாநதயரும் இடைச்சொல்; at the place at the time (எ டு) அவ்விடத்து, எவ்விடத்து

ம. இடத்து

[இடம் -> இடத்து.]

இடத்து மாடு *idattu-mādu*, பெ. (n) நுகத்தின் இடப்புக்கத்து எடுத்து; ox tied to the left side of the yoke (செ அக.)

முறுவ. இடத்தை

[இடது + மாடு = இடத்துமாடு.]

இடத்துய்த்தகறல் *idattuyittakaral*, பெ (n) தலை மகளை இடத்துய்த்த தேரழி தலைமகன் எதிர்ப்படுவது என்று கருதித் தாலிங்குதலைக் கூறும் அகத்துறை (களவியற் 73), theme which describes the maid leaving the heroine alone to meet the hero, in the appointed place

[இடத்து + உயந்து + அகறல்.]

இடத்துய்த்தல் *idattuyital*, பெ (n) தேரழி தலை மகற்கு இடப்புக்காட்டி மீளாநடு தலைமகனாழை சொன்று அவளைத்தலைமகனினாவிடத்துச் செல்லி டுக்கும் அகத்துறை (களவியற் 72); theme in which the maid indicates to the hero, the appointed place of meeting and then leads the heroine to that place

[இடத்து + உயத்தல்.]

இடத்துறை *idattuhai*, பெ (n) கசாகச் செலுத்தும் வரி; ancient tax in money

[செ அக இடத்து + உறு - இடத்துறு - இடத்துறி - இடத்துறை என்றாகக் அச்சிடப்படும் அக்காரையில் கசாகவே பெறப்படும் வழக்கம் நோக்கிப் பெற்ற பெயர்க்கலாம்.]

இடத்தை *idattai*, பெ. (n) இடத்து மாடு பார்க்க see *idattu mādu*

[இடது -> இடத்தை.]

இடத்தையச்சொல் *idattaiyaccu-ol*, பெ (n) இடத்தை ஐயப்படுத்துஞ் சொற்கள்; அவை, யாங்கு, யானடு, யாங்ஙனம் முதலியவை; interrogative words which denote place (ஆ. அக.).

[இடம் -> இடத்து + ஐயம் + சொல்.]

இடது *idatu*, கு பெ எ (adj) இடப்புறமான, (கொ வ.), left (செ அக.)

ம. இடது; க. எட்டுகோத. எட.; துட. ஓட.; குட. எடதெ து. எட.பட.; கொலை, எடம், நா. பாவ. பர். எம்பரி, கோள. பாலா; குவி. மெம்ப.

[இடம் -> இடது.]

இடது கன்னம் *idatu-kannam*, பெ. (n) எழுவோரையின் (இலக்கணத்தின்) பதினேழாம் இடம். (சங். அக.); the 11th house from the ascendant. (செ அக.)

[இடம் -> இடது + கன்னம்.]

இடது கை *idatu-kai*, பெ. (n) இடக்கை பார்க்க see *idakkai*

[இடம் -> இடது + கை.]

இடது கைக்காரன் *idaru-kar-k-karan*, பெ. (n.) இடக்கை வழக்கமுள்ளோன்; left handed man (செ.அக.)

க. எ.உ

[இடது + கை + காரன்]

இடதுகைப் படுக்கை *idaru-ka-p-pakkai*, பெ. (n.) இடதுகைப் பக்கமாக ஒருக்கணித் துறங்கல்; lying resting the body on the left side (சா.அக.)

[இடது + கை + படுக்கை]

இடதுகைவெட்டு *idaru-ka-velu*, பெ. (n.) நாளையக் குற்ற வகை (சரவண பண்டி. 67), blemish in coins (செ.அக.)

[இடது + கை + வெட்டு]

இடதுசெவி *idaru-savi*, பெ. (n.) ஏழுவோரையின் (இலக்கினத்தின்) பதினோராமாம், (செ.அக.): 11th house from the ascendant (செ.அக.)

[இடம் + இடது + செவி]

இடதுநாளக்குழல் *idaru-nalakuḷal*, பெ. (n.) இடது பக்கம் ஓடும் சளி அரத்தக் குழாய்; left divided channel for venous blood - left sinus venosus. (சா.அக.)

[இடது + நாளம் + குழல்]

இடந்தலைப்படல் *idantalai-p-padal*, பெ. (n.) ஒன்று கூடுதல்; to join with, to meet

[இடம் + தலைப்படல்]

இடந்தலைப்பாடு *idaru-nalai-p-padu*, பெ. (n.) இயற்கைப் புளாசசி நிகழ்ந்த இடத்தில் இரண்டாமுறை தலைவயந்து தலைவியும் கூடுகை (தொல்.பொ.498. உரை.); second meeting of the lovers in the same place where they first had intercourse

[இடம் + தலைப்பாடு]

இடந்தூடி-தூதல் *idaru-tuḍi*, 4 செ.கு.வி. (v.1) இடக்கண், இடத்தொள தூடிதூதல் (கம்பா காட்சி.35); to have twitches on the left side referring to the muscles of the eyes and the shoulder considered to forebode good if in women and evil if in men, the reverse being predicted of the twitches on the right side

[இடம் + தூடிதூதல்]

இடநாகம் *idaru-naga*, பெ. (n.) அடைநாகக்கும் தலவ பாம்பு. (செ.அக.), incubating cobra, (செ.அக.)

[இடம் + நாகம்]

இடநாள் *idaru-nal*, பெ. (n.) உருசு, பொருளும், சளகு, முசுகோலு (உரோசினி, மகம், விசாகம், திருவோணம்) முதலாக மூன்று விளம்பின்கள். (விதான.கால ச.க.2); technical term referring to the set of three nakshatras beginning with each of the 4th, 10th, 16th or 22nd asterism for calcaulobon. (செ.அக.)

[இடம் + நாள்]

இடநிலைப்பாலை *idaru-nilai-p-palai*, பெ. (n.) பண்ட வகை. (சிவப்.10 கட்டுரை 14); class of ancient melody-types (செ.அக.)

[இடை + நிலை + பாலை]

இடப்படி *idappadi*, பெ. (n.) ஒர் அடிவையடி; length of a step. paces. (செ.அக.)

[இடம் + படி]

இடப்பு *idappu*, பெ. (n.) 1. பிளப்பு; large cleft, gap. 2. பெயர்த்த மண்கடிகு (விள); clod of earth thrown out by digging or ploughing

[இட + இடப்பு. இடத்தல் + பிளத்தல், தோண்டல். பெயர்த்தல்]

இடப்புக்கால் *idappu-k-kal*, பெ. (n.) அகல வயத்த கால், (விள) legs spread apart (செ.அக.)

[இடத்தல் + பிளத்தல், விரித்தல் இட + இடப்பு + கால்]

இடப்புறம் *idappu-ru*, பெ. (n.) இடது பக்கம்; left side (செ.அக.)

க. எ.உ

[இடம் + புறம்]

இடப்பெயர் *idappu-paiyaru*, பெ. (n.) இடத்தைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல். (நன் 132) noun denoting place (செ.அக.)

[இடம் + பெயர்]

இடப்பொருள் *idappu-poru*, பெ. (n.) ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருள். (நன் 302); sense of the locative (செ.அக.)

[இடம் + பொருள்]

இடம்¹ *idam*, பெ. (n.) 1. தரவு; place, room, site spot, situation 2 குழல்; context. இடத்தைப் பார்த்துப் பொருள் கொள்க. 3 வீடு (திவா); house, residence 4 காரணம்; ground, reason. அப்படிச் சொல்லுவதற்கு இடமுண்டா? 5 வானம் (திவா); sky, heaven 6 அகலம் (குடா), breadth, width, expanse 7 இடப்பக்கம்; left side. பாதையில் இடம் செலக (உவ). 8 அளவு; measure, degree, limit "உகவிடத் தானசென்று (திருக்கோ 42) 9 ஆடையின் அசல்முழம் (இவ) cubit. in measuring the width of cloth 10. பொழுது, time "அகலிற் விசும்பிற பகவிடத் தரீஇயர்" (பதிற்று 52.28) 11. ஏற்று உபயம்; fitting time, opportunity "நான்பொழு மிடம்பொழாமல்" (திருவாரலா 35 8) -12 செலவம்; wealth, affluence, prosperity "இடமில்வாக் காணுயிரவொவ்வாச சாப்பு" (குற 1064). 13 வலிமை (சிவ); abuity, power 14. மூலகையிடம் (நன் 259); person, three in number, viz, தளமை முள்ளின, படர்க்கை. 15. படுக்கை (சிவ); bed 16. தொலைவு; distance. திருநாவல் எத்தனை இடம் பொரு? (எடு.9.8.1) - இடை (part) ஏழாற்று (நன் 302); sign of the locative, as in அவலிடம். (செ.அக.)

ம. இடம், க. இடை, எ.உ. தெ. எ.உ. எ.உ. கோத எ.உ. து. இடம் கு.உ. எ.உ.

[இல் → இள் → இடு → இடம் = இடையெளி, பக்கம்.]

இடு → இடம் இடுதல் = வைத்தல். இடம் = ஒன்றை வைத்துக் கொள்ளுவதற்குரிய இடப்பிடம் இடு = ஒடுங்குதல், சிறுத்தல் சரிததில் ஒரு பொருளை ஒடுக்கமாக ஒடுக்கிச் செய்பதாக நினைப்பதுதான்; அகலாம வைத்தற்குரிய இடம். உச்சத்தில் இடுக்கில் கொள்ளவும் குந்தளவை இடப்பக்கத்து இடுப்பில் இடுக்கிப்பொன்றவும் உடம்பின் வலப் பக்கத்தை விட இடப்பகுதி இடமாகப் பயன்படுவதை இடத்தோள் இடது இடுப்பு இவற்றுக்கு உரிய இடமாயின தோள் கொடுத்துத் தூக்குதற்கு இடத்தோளே பயன்படுவது காண்க. வலக்கை வலிமை (வலம்) உடம்பத்தாள் இவ் வலம் - அப்பகுதி முழுவதும் வலப்பக்கம் ஆகிறது?]

இடம், வினைபடிபாக ஒரு பொருளை வைத்தற்குரிய இடத்தைப் பொறுத்தால் இடையெளி, பக்கம், அகலம் ஆகிய பொருள்களையும் குறித்தது

இடம்² [இடம், இடை (part) உடள், ஒரு என்று பொருளில் வரும் இடைச் சொல்; to, with

ம. இடம்

[இடு → இடம்]

இடம்³ [இடம் பெ. (n) ஒரை (இராசி) (நாடாந்த்), sign of the Zodiac (செ.அக.)

[இடு → இடம் = விளம்புகள் பல இருந்தற்கு இடமாக இருப்பது]

இடம்பகம் [இடம்பகம், பெ (n) பேய், devil "இடம்பக மகனிவள்" (நீலகேசி 64), (செ.அக.)

[இடம்பு → இடம்பகம்]

இடம்படு-தல் [இடம்படு, 20 செ.கு.வி (v1)

1. அகலித்தல்; to be broad, to be spacious, to cover a vast extent; "இடம்பட விடேடே" (ஆத்திசூடி)
2. விருதியாதல்; to be intense, overeach. "இடம்பட மெய்ஞ்சாணம் கற்பினும்" (நாலடி.116) 3. விரிதல்; to expand (செ.அக.)

ம. இடம்படுக.

[இடம் + படு. படுதல் = உடைதல் இடம் அகலம்]

இடம் பண்ணு-தல் [இடம்பண்ணு, 15 செ.கு.வி (v1) தூசை, உணவு குதலியவற்றிற்கென்று இடத்தைத் தாய்மை செய்தல், (கேள் வி.), to puny a piece by daubing it with cowdung solution, as for worship, or by water before spreading the leaf for mea.

க. எடமொடு

[இடம் - இடைவளி, அகலம் இடம் + பண்ணு]

இடம்பம் [இடம்பம், பெ. (n) பகட்டு; pomposity, ostentation (செ.அக.)

இடம் - இடம்பம் > Sid dambam இடம் = அகலம். இடம்பம் பெருமை, வீழ்வு.]

இடம்பரம் [இடம்பரம், பெ. (n) 1. இடப்பக்கம்; left side 2 வயிர்வகை; method, procedure (ஆ.அக.)

[இடம் - இடம்பம்]

இடம்பன் [இடம்பன், பெ (n) பகட்டுள்ளவன்; pompous showy fellow, coxcomb. "இடம்பனை பழைந்து" (பிரபோத 24,67)

இடம்பன் > Sid dambhaka

[இடம் - இடம்பம் - இடம்பன்]

இடம்பாடு [இடம்பாடு, பெ. (n) 1. அகலம் (விள்), width 2 செல்வம்; wealth, இடம்பாடுள்ளவன் அவளை (இராட்.). 3. பருமை; mass, bulkiness. 4. விரிவு; expansion, extensiveness (ஆ.அக.)

ம. இடம்பாடு

[இடம் + படு = இடம்படு -> இடம்பாடு]

இடம்பார்-த்தல் [இடம்பார், 4 செ.கு.வி (v1) 1 இடநேடுதல்; to seek a place, secure an abode find a situation 2 சமயமறிதல்; to seek an opportunity wait for suitable occasion. (செ.அக.)

க. எடமொடு

[இடம் + னார்]

இடம்பு¹-தல் [இடம்பு, 15 செ.கு.வி (v1) 1. விவகுதல் (யாழ்வு), to keep aloof, as persons who are not on good terms with each other. (செ.அக.) 2 அகலித்தல்; to widen 3. பெருமை பேசுதல்; to boast

ம. இடம்பல் (பாணமை)

[இடம் - இடம்பு = விவகு இடம்புதல் = விவகுதல், அகலித்தல், பெரிதாகுதல்]

இடம்பு² [இடம்பு, பெ (n) அகலம், width

[இடம் - இடம்பு]

இடம்புரி¹ [இடம்புரி, பெ. (n) 1 இடம்புறம் சூழியுள்ள சவகு (பிங்); common chank with spiral curving to the left 2. இடப்பக்கத் திரிந்த கயிறு; rope twisted to the left. (செ.அக.)

ம. இடம்புரி (இடம்புரி) க. எடமொரி, எடமொரிசவகு

[இடம் + புரி, புரிதல் = வளைதல், இடம் = இடப்பக்கம்]

இடம்புரி² [இடம்புரி, பெ. (n) பூடுவகை (விள்), medicinal shrub (செ.அக.)

இடம்புரிக்காய் [இடம்புரிக்காய், பெ. (n) திருக்குாய்; Indian screw tree It is opposed to twisted horn (சா.அக.)

[இடம் + புரி + காய்]

இடம்பூணி [இடம்பூணி, பெ. (n) நுகத்தின் இடப் பக்கத்து மண்டு; ox tied to the left side of the yoke. "இடம்பூணி பெண்களின் கன்று அன்று", (நேமி சொல் 5, உள்), (செ.அக.). 2. நுகத்தின் இடப் பக்கம்; left side of a yoke (கருநா.)

க. எடமொடு

[இடம் + பூணி + இ]

இடம்பெறவிரு-த்தல் *idam-pēra-varu*, 3 செ ரு வி (v.1) ஒலக்கமிருத்தல்; to give audience in the court. "இடம்பெறவிருந்த நவவிமபதனா" (திவ பெரியதி 1.2.1) (செ அக)

[இடம் + பெற + இருத்தல் இடம் = அகலம், பெருமை உயரவு]

இடம் வருதல் *idam-varudal*, பெ (n) வலத்தினின்று இடம் நோக்கிச் சுற்றுதல்; to go round in the anti-clockwise direction

ம. இடத்து வலக்கரு
[இடம் + வருதல்]

இடமயக்கம் *idamayakkam*, பெ. (n) 1 ஒன்றற்குரிய உரிப்பொருளை பிறிதோரிடத்திற்குரியதாகக் கூறும் இடமலைவு (விள); fault in poetry, which consists in the ascription of a wrong place of origin to natural products 2 ஒரிடத்திற்குரியதை மற்றோரிடத்ததாகக் கூறும் இவகணை வழு (நன் 374. மயிலை); defect which consists in the wrong use of persons

[இடம் + மயக்கம்]

இடமலைவமைதி *ida-malavamaithi*, பெ. (n) இடமலைவாயிவ வழுவை அமைத்துக்கொள்ளுதலை, poetical licence which allows 'idamalasvu' when it adds to the beauty "மரகதச் சோதிபுடன் மாலிககச் சோதி இருமருங்குஞ் சோத்திலைவ பாகன - உருவ மலைக்கு மகிவகருந்தரத்து வானகோ டலைத்து வருமபொனளி யாறு" - இதிலு காணியிட. பிற மலைக்கும் பிற நாட்டிற்குமுரிய மரகதமும், மாலிககமும், சந்தமும் அவைத்து வருகின்றது என்றமைபின் இடமலைவமைதி யாயிற்று (தளையு.125. உரை)

[இடம் + மலைவு + அமைதி]

இடமலைவு *ida-malavu*, பெ. (n) ஒரிடத்துப் பொருளை மற்றோரிடத்துள்ளதாகச் சொல்லும் வழு, fault in poetry, which ascribes products to places where they are not found as pearls to the mountain or gold to the sea. "தொண்டலையின் மாளமதமும்" (தளையு. 119 உரை)

[இடம் + மலைவு]

இடமற்றபிள்ளை *idamerra-pillai*, பெ. (n) தல்வினை (பக்கியம்) அற்ற பிள்ளை (விள); child without inheritance or fortune (செ அக)

[இடம் + அற்ற + பிள்ளை]

இடமன் *idaman*, பெ. (n) இடப்பறம்; left side (இ வ)

க. எடமகூறு

[இடம் → இடமன்.]

இடமானம்¹ *idamanam*, பெ. (n) 1. அகலம்; speciousness. இடமான வீடு. 2 மாளிகை; specious place, magnificent house

[இடம் → இடமானம். மாளம் = பெய்து ஒநோ. நேய - நேயமாமை.]

இடமானம்² *idamanam*, பெ. (n) பறைவகை. (திரு நெல பு விட்டுந்து 25) double drum carried on the back of an animal. (செ அக)

தெ. டமாறடு, டமல, டமமாறடு

[இடம் + மாளம் = இடமானம். ஒருச. வாய்கறை பறை.]

இடமிடு-தல் *idamidu*, 20 செ ரு வி (v.1) பருத்தல்; to become large in size இத்தப்புள் இடமிட்டுக்கொண்டு வருகிறது (உ வ)

[இடம் + இடு]

இடமிடைஞ்சல் *idamidaiñsal*, பெ. (n) நெருக்கடி (சொ வ.); lack of room; crowdedness for want of space (செ அக.)

ம. இடகூடுக

[இடம் + இடைஞ்சல்]

இடமுடங்கு *idamuñgu*, பெ (n) இடமிடைஞ்சல் பார்க்க, see *idamidaiñsal*

[இடம் + முடங்கு]

இடமை *idamai*, பெ. (n) 1. நிலம்; earth. 2 இடப்பக்கம்; leftside 3. இடையின் எழுத்துகள்; Tamil letters called idayinam "ஆவி இடமமை இடம் மிடாரும்" (நள)

[இடம் → இடமை, இடைமை → இடமை.]

இடர் *idar*, பெ (n) 1. வருத்தம்; affliction, distress, trouble "என்கண்களிலும் பெரிதாவெவ்வம்" (பு வெ 117) 2 வறுமை; poverty, pinch of poverty "இளைந்போ மெய்கட் கிடர்" (பு வெ 8,32) 3 ஏதம்; jeopardy

க. இடர். க. இடுரு. தெ. எடரு

[இடம் → இள → இடு = ருத்தல், துளைதல், பெயர்த்தல் இடு → இடம் → இடர் = துன்பம்.]

இடர்ப்படு-தல் *idar-p-pudu*, 20 செ ரு வி (v.1) 1 வருத்தமுறுதல்; to suffer affliction 2 நலிந்துகொள்ளுதல், to labour hard, to put forth considerable effort, as in comprehending the sense of a passage இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கண்டார் (உ வ)

க. எடபாடு

[இடு → இடல → இடர் + படு]

இடர்ப்பாடு *idar-p-padu*, பெ. (n) துன்புறுதல், experiencing affliction or a reverse of fortune. "இடுக்கணிதர்ப்பாடுகைத்து" (குறள் 624)

[இடு → இடல் = இடர் + படு இடர்ப்பாடு → இடர்ப்பாடு]

இடர்ப்பில்லம் *idar-p-pillam*, பெ. (n) கண்ணோர்வகை (சேரட்) curable kind of blear-eye (செ அக.,

[இடர் + பில்லம்]

இடபெட்டு *Ida-pēṭṭu*, பெ. (n) நாட்டிற்கு வரக்கூடிய என்வகைத் தீமை; இடபெட்டாவண: விட்டல், கிளி, நால்வாய், வேழநரசு, தள்ளரசு, தட்டம், பெரும்பு உய், காற்று (பு.பெ.9.17,உரை); eight forms of affliction that may afflict a country like locust, parrot, elephant, foreign royal tyranny, native royal tyranny, loss, rain, strong wind. (செ.அக.)

[இட + பெட்டு]

இடல் *Idal*, பெ. (n) 1. எறிதல்; to throw. 2. கொடுத்தல் to give, bestow. 3. இடுதல்; to put, drop.

ம. இடல்.

[இடு → இடல்.]

இடலம் *Idalam*, பெ. (n) அகலம்; width, extent "இடலமாகிய ரத்தக் கடல்" (இராமநாத யுத்த 89), "இது இடலமானது" (தருணை).

தெ. வெடல்பு;

[இடு → இடல் + அம்.]

இடலித்தல் *Idalittal*, பெ. (n) அகலித்தல் (ஆ. அக.), widening.

தெ. வெடலிச்சல்.

[இடு → இடல் → இடலித்தல்.]

இடலிய்ப்பு *Idaliyappu*, பெ. (n) அகலம்; breadth, width.

தெ. வெடல்பு.

[இடல் → இடலிய்ப்பு.]

இடலை¹ *Idalai*, பெ. (n) 1. அகன்றது; that which is wide. 2. ஒரு மர வகை, (L.); wild olive (செ.அக.)

ம. இடல்.

[இடல் → இடலை. ஒரு மர பருத்த மரமாகலாம்.]

இடலை² *Idalai*, பெ. (n) 1. துக்கம்; worry 2. துன்பம், distress.

[இடு → இடல் → இடலை. இடல் → இடல்.]

இடலை இட்டலி *Idalai Ittal*, பெ. (n) அகன்ற ஒரு இட்டலி; a large boiled rice cake prepared on a special occasion. (தருணை)

[இடலை + இட்டலி]

இடவகம் *Idavagam*, பெ. (n) 1. மர, பழை ஆகிய மரங்களின் பிசின(வின); gum of the mango or the palm-tree. 2. இலவங்கம் (மலை); clove-tree. (செ.அக.)

[இடல் → இடல் → இடு நுதலும், பிணதும், பெயரதம் வெளியலும், இடு → இடுவு → இடவு → இடவகம் கிடவும் கிடின்]

இடவகை *Idavagai*, பெ. (n) 1 வீடு, (பிங்); house 2. இடம் (ஆ. அக.); piece

[இடம் + வகை]

இடவயின *Idavayin*, இடை. (part) 1. இடத்து; et. in. "ஒவ்வா சிடவயின" (தொல்.பெருங் 76) 2. இடது பக்கம்; left side.

[இடம் + வயின்.]

இடவாறு *Idavarai*, பெ. (n) 1. தன்மை முதலிய மூலகையிடக்களைப் பிறழும் கூறுகை. (நன். 375). fault in the usage of pronouns belonging to the three persons 2 ஐந்திணைக்குரியவற்றுள் ஒன்றற்குரியவற்றை மற்றொன்றிற்கும் கூறுவதுமாம் (ஆ.அக.); fault in the mentioning of the five divisions of land

[இடம் + வாறு]

இடவளி¹ *Idavani*, பெ. (n) மண்ணாங்கட்டி; lump of mud. "எந்தை யிடவளெறு வாங்கி பெடுத்த மலை", (திவ. பெரியாழ்.3.5.5). (பாழும்).

[இடத்தல் = பெயர்த்தல். இடல் → இடவளி = பெயர்த்தெடுத்த மண்ணாங்கட்டி.]

இடவளி² *Idavani*, பெ. (n) 1 ஐயத்தால் இடப்பட்கத்து மாடு; left ox in the yoke. 2. கூட்டெருது (பாழும்.); fellow or mate in a yoke of oxen. 3. எதிரிமாடு; ox of the opponent.

க. எடவளெறு.

[இடம் + இடதுபக்கம். இடம் → இடவளி = இடப்பட்கத்து மாடு.]

இடவளி³ *Idavani*, பெ. (n) பிளக்கப்பட்ட பொருள் (வின); anything split or cloven.

[இடத்தல் = நொண்டதல், பிளத்தல். இடல் → இடவளி.]

இடவாகுபெயர் *Idavakupayar*, பெ. (n) இடப்பெயர் அவ்விடத்துள்ள பொருளுக்கு ஆகிவருவது (நன். 290,உரை); that kind of metonymy where the name of the location is used for the name of the person or thing located there in.

[இடம் + ஆகு + பெயர். எ-டு: கூறை உடுத்தார், கூறை தாடும் நெய்யப்பட்ட புழவை கூறை எண்பட்டது.]

இடவிய *Idaviya*, கு. பெ. எ. (adj) 1. பரந்த; wide, extensive, spacious. "இடவிய வறை நின்ற" (தணி கைப்பு. வீரன்.65). 2. விரைவுள்ள; quick, swift "இடவிய கதிபின் வாசி", (திருவாய்ம. 28,59) 3. சார்ந்த; adjoined, attached "இடவிய மனமே பின்புதன்புக்க செய்துற" (ஞானவா. உற்பந்த.33) (செ.அக.)

[இடத்தல் = பிணதல், அகலித்தல், பரவுதல், விரைதல், சார்தல். இடல் → இடவிய.]

இடவியம் *Idaviyam*, பெ. (n) அகலம்; breadth.

[இடம் → இடவியம்]

இடவை *idavai*, பெ. (n) வழி (Siv.). way

[இடம் + இடைவெளி இடம் - இட - இடவை பாதை, வழி]

இடறல் *idhar*, பெ. (n) 1 காலதடுக்குகை; stumbling 2 தடை; obstacle, impediment 3 பழிச்சொல் (ஆ.அக.); scandal "இடறலுண்டாகமினை" (இராட.) (செ.அக.) 4 குறைபாடு; fault finding (ஆ.அக.) 5 புதலல்; faltering, perturbation (சேரா)

ம. இடஹ, க. எடற இடற, து. எடறமி

[இடறல் = பெயர்தல், நிலை தடுமாறல் இடவை + இடறல்]

இடறி *idhari*, பெ. (n) யானை; elephant (சா.அக.)

[இடறல் = பெயர்தல், நிலைதல், உடைதல் இடற - இடறி]

இடறி¹-தல் *idharai*, 9 செ.கு.வி. (v.1) 1 காலதடுக்குதல்; to stumble, strike one's foot against இடறின காலியேயே இடறிகிறது (உ.உ) 2 துன்பப்படுதல், to be afflicted, troubled "சுமி செமக்கொரு துறறென் றிடறலா" (தி.வ. திருவாய.4.1,7) -12 செ.கு.ந்.ரா.வி. (v.1) 1 ஏறறுதல் (பெரியபு., திருநாவுக.110); to strike against, luck, to kick off as the elephant does the head of a criminal 3 மீற்தல்; to transgress. "எனடரு நெறிமுறை யிடற லீசகன்" (புாரத.லீசகன் 33). 4. ஊறுப்படுத்தல்; to wound "ஊரிடற வானிகன்" (புாரத மணிமாள் 30) 5 தடுத்தல்; to obstruct, hinder "இடையிலேன் கெடு விகள ஈரிடறெய்கினே" (தேவா 717,1). (செ.அக.), 6 கடத்தல் (ஆ.அக.); to pass

ம. இடறு, க. இடறு, எடறு, து. எடறமி

[இடறுதல் = பெயர்தல், இடறு - இடறி]

இடறு² *idharu*, பெ. (n) தடை (விள.), obstacle, barrier, impediment, hindrance (செ.அக.,

[இடம் - இடறு]

இடறுகட்டை *idharu-kattai*, பெ. (n) தடையாயிருப் பது; stumbling block, hindrance, obstruction 'தாயமாள் சிற இடறுகட்டைகளே' (தி.வ. திருமுருகு 21 வ.பா, பக்.180). (செ.அக.)

[இடறு + உடை]

இடள் *idhal*, பெ. (n) 1 அகலம்; wide space "இடனுடை வரைப்பு" (பொருட 65) 2. தல்வ காலம், auspicious time, good time "கிளகெர் காலையினோ விடீன" (கவித 121) 3 செலவம் (ஆ.அக.) wealth 4 இடம் (ஆ.அக.), space 5. இடம்பக்கத்திலிருப்பவன் (ஆ.அக.); one who is on left side

[இடம் - இடள்]

இடனறி-தல் *idhanari*, 2 செ.கு.வி. (v.1) அரசன வினை செய்தற்குரிய இடத்தை தெரிவை (ருறள் அதி 50), knowing the most suitable strategic place for commencing hostilities against an enemy (செ.அக.)

[இடம் - இடள் + அறிதல்]

இடனறிந்தொழுகு-தல் *idhan-arrindozu*, 9 செ.கு.வி. (v.1) 1 வணிகரென்குணங்களுள்ளொன்று (செ.அக.); adopting the customs and usages of different countries, a desirable virtue in merchants trading with many countries 2. இருகரும் இடம் நோக்கி அதற் கிணை நடக்கல்; adjusting one's conduct to one's environment (செ.அக.)

[இடம் - இடள் + அறிதல் + ஒழுங்கு]

இடனில் சிறுபுறம் *idhanil-puram*, பெ. (n) அகற்சி யில்லாத பீடரி; close set mane "இடனில் சிறுமுத்தி கழப்பொரு சூயல வர" (அஹ 142)

[இடம் - இடம் + இல் + சிறுபுறம்]

இடா *ida*, பெ. (n) 1. இடாள், இறைகூடை (சிலப்.10, 111, உரை); palm-leaf bucket for irrigation 2. ஓரளவு (தொல.எழுத்.170, உரை); a measure 3. படைகலை வகை; a weapon 4. அகப்படுத்தும் பொறி; a trap [இடம் - இடை.வெளி. இடம் - இடாள் - இடா, இடா + குறித்த கொள்ளை கொண்ட கூடை ஓக்கத்தவைய வாய்க்கற் றுகூவி]

இடாகிணி *idhagini*, பெ. (n) 1. எருகாட்டிற் பிணங் களைத் தின்றுங் பேய் (சிலப்.9.21); female goblin feeding on corpses in the burning ground. (செ.அக.) 2 காளியேவல் செய்பவன்; a female demon attending on Kāi (அ.பி.சித்)

க. ப.பிவி

[இடுகாடு - இடுகாணி - இடாகிணி இடாகிணி > Six idhara]

இடாகு *idhaku*, பெ. (n) புள்ளி (அக.நி.); brand, spot, dot

தெ. டாகு, Six idaku

[ஒருகா இயக்கு + புள்ளி, அடைபாயம் புள்ளியிடுதல் இயக்கு - இளக்கு - இளக்கு - இடாகு - இடாகு]

இடாகுபோடு-தல் *idhakupodu*, 20 செ.கு.வி. (v.1) காலநடைக்குச் குடுயோடுதல்; to brand, as on cattle. (செ.அக.).

[இயக்கு - இளக்கு - இளக்கு - இடாகு - இடாகு + போடுதல்]

இடாசல் *idhasal*, பெ. (n) இடாள்-தல் பாக்க; see *idhasu*

இடாசி-தல் *idhasi*, 5 செ. கு.ந்.ரா.வி. (v.1) 1 தெருக்குதல் (விள.), to press 2 மொதுதல் (விள.), to strike, collide 3. மெற்படுதல் (விள.), to beat, as in a competition, 4. அவமதித்தல் (விள.) to disregard sight, neglect

OE *dassche*, E *dask*, Dan *eske*, Sw *daska*

[இடுதல் + வைத்தல், தெருக்குதல்]

இடாடிமம் *idhadimam*, பெ. (n) தாதுமாதுகளை (மலை) common porgranate (செ.அக.)

க. தாளியடி, தாளியடி, தெ. தாளியடி, தாளியடி தாளியடி [தாதுமாதுகளை > Six idhadimam > த. தாடிமம் - டாடிமம் இடாடிமம் (உருவொ.)]

இடாய்ப்பு¹-தல் *idāyppu*, 15 செ.கு.வி. (v.) காலை அகலவைத்தல் (விள்); to stride in walking (செ.அக.)

[இடய்தல் → இடாய்தல்]

இடாய்ப்பு² *idāyppu*, பெ. (n.) 1 அட்டவணை (விள்), catalogue, list, register. 2 பார்த்தெழுதம்படி; copy-book 3 பெயர், முகவரி (ஆ.அக.); name, address.

நெ. படி.

[இடு → இடய்யு → இடாய்ப்பு]

இடாய்ப்பிகம் *idāyppigam*, பெ. (n.) இடம்பம்; pomposity, parade.

[இடய்யு → இடாய்யு → இடாய்ப்பிகம்]

இடாய்ப்பிகள் *idāyppigal*, பெ. (n.) இடம்பக்காரன்; pompous fellow, boxcorn. "இடாய்ப்பிக ரோடும் புகுநீ" (செ.அக. 24, 67). (செ.அக.)

[இடய்யு → இடாய்யு → இடாய்ப்பிகம் → இடாய்ப்பிகள். > *idāyppigal*]

இடாய்ப்பிடம் *idāyppidam*, பெ. (n.) ஒழுங்கற்ற பேச்சு (சு.அக.). Improper or unbecoming language (செ.அக.)

[இடய்யு → இடாய்ப்பிடம் → இடாய்ப்பிடம் → இடாய்ப்பிடம் (செ.அக.)]

இடாய்ப்பாங்கு *idāyppāṅku*, பெ. (n.) ஒழுங்கின்மை (யாழ்.அக.); irregularity, impropriety. (செ.அக.)

[இடாய்யு → இடாய்ப்பாங்கு - இடாய்ப்பாங்கு - ஏதாவது குறித்த இடமெழுதி]

இடாய்ப்பம் *idāyppam*, பெ. (n.) இசைத்துறை ஐந்தனுள் ஒன்று (பெரியடி. ஆளாய 26); one of five classification of music. (செ.அக.)

[ஒருகூ இடய்யு → இடாய்ப்பம், லரித்த அலுக்கு (சமம்) கொண்ட இசைத்துறைகளால்.]

இடாய்ப்பா *idāyppā*, பெ. (n.) 1. இறைகூடை; palm-leaf bucket 2 உலுத்தர்; miser 3 சாமி முதலியன பிடிக்கும் பெயர்; rat-trap.

[இடய்யு → அர் → இடாய்ப்பா]

இடாய்ப்பா *idāyppā*, பெ. (n.) 1. இறைகூடை (பிள்), palm-leaf bucket for irrigation. 2. எலி முதலியன பிடிக்கும் பெயர்; trap for squirrels or rats. "இடாய்ப்பா வடிப்பட்ட எலியோவ". (யாழ்.ப.)

[இடாய்யு → இடாய்ப்பா]

இடாய்ப்பாறு-தல் *idāyppāru*, 15 செ.கு.வி. (v.) எலிப்பொறிமைய ஆயத்தப்படுத்தி வைத்தல் (யாழ்.ப.). to lay a trap as for squirrels and rats (செ.அக.)

[இடாய்யு → ஏற்றுதல்]

இடாய்ப்பு *idāy*, பெ. (n.) 1. கத்தி; sword "கண்டகோடாரி வைப்போல ஏறுது வெள்ளைப் பக்கறை யிடாய்ளான்" (விளவிலிடு 49). (செ.அக.). 2. வாயகன்ற கூடை; wide mouthed basket.

[இடு → இடய்யு → இடாய்யு. இடாய்யு = வாயகன்றது]

இடாய்ப்பு *idāy*, பெ. (n.) இடைகலை; *idāikalai*, breath inhaled through the left nostril "இடாய்ப்பு பிங்கலையாளை" (சம்பரா யிதிவை.130) (செ.அக.)

இடைகலை பாக்க *idāy* *idāy*.

[இடய்யு → இடய்யு → இடாய்யு]

இடாய்ப்பெணி *idāyppēṇi*, பெ. (n.) அளவீடப்படாத பாய்ப்பு; unmeasured extent. "இடாய்ப்பெணி யிவலைக்க குருசிய" (பதிற்றுப். 24,14)

[இடய்யு = அகலம் இடய்யு = அகல எல்லைக்கு உட்படாத, பாதது சென்ற அணுகுமுடியாத. இடய்யு = ஏணி. ஏணி = உயர்ச்சி]

இடி¹-தல் *idi*, 4 செ.கு.வி. (v.) 1. தகைதல் (சம்பரா மருடய்யு 15); to break, crumble, to be in ruins, as a wall; to fall to pieces. 2. களையுதல்; to be washed away; to become eroded, as the bank of a river. 3. முளை முறிதல்; to become bruised; to be broken, as the grain of rice. அரிசி இடிந்து போயிற்று (கொ.வ.) 4. வருத்ததல்; suffer. "என்னோய்ப் கொண்டனை பெண்ணி யிடிவேனோ" (அருடா ஆற்றல் 5). 5. மலைத்தல்; to be stunned, staggered. அவள் அறந்த தூக்க மைசாரம் கேட்டு இடிந்து போனாள் 6. முறிதல் (பிள்); to break in two, part in two. (செ.அக.)

நெ., ச., ம., இடி

[இய்யு → இய்யு → இடு → இடி = குத்துதல், துண்டாய்தல், உடைபடுதல், துண்டாய்தல்]

இடி²-த்தல் *idi*, 4 செ.கு.வி. (v.) 1 முழங்குதல்; to sound loud; to make a noise, as a gun, to roar as a lion "அரிமா விகுத்தான்" (கலித் 15) 2. இடி. மொலிபடுதல்; to thunder "இடித்து முழங்கியதோர் பேசுனையோர் கேட்பர்" (நாலடி.100). 3. தோதல், to throb, to beat, to ache, as the head தலையிடிக்கிறது 4. தாக்கிப்படுதல்; to come in contact with, hit against "கதவு நிலை தலையில் இடிக்கும்" 5. மோதுதல்; to strike against, as a ship against the shore. உடய்யு களையிய இடித்தது (விள்). 6. சினத்தல்; to be angry, furious "கற்றின விகுதருங் கொலைவேலவன்" (சீவக. 432)

4 செ.கு.வி. (v.) 1. தூசாக்குதல்; to pound in a mortar; to bray with a pestle, to reduce flour "பொற்கூடை மிகுத்து நாமே" (திருவாய் 9,1) 2. தகைத்தல்; to beat so as to break, to better to pieces, demolish, shatter "விட்டையிடித்துத் தள்ளினான்" 3. தகைத்தல்; to press, to crush, as sugarcane "கருப் பினை...யிடித்துநீர் கொள்ளினும்" (நாலடி.156) 4. தாக்குதல்; to push or thrust side-wise, as with the elbow "குருத்தால் இடித்தான்" 5 முட்டதல்; to attack

with the horns, as a bull, to butt against the udder as a suckling calf அந்த மாடு இடிக்கும். 6. சுழற்சி சொல்லுதல், to reprove sharply or admonish incisively "இடிப்பாரையிலவாத வேமரா மண்ணன்" (குறள், 448). 7. கொல்லுதல்: to kill, slay 'இடிக்ஞ்சுகொ விலவளை பெய்வார்' (சீவக. 1108) 8. தோண்டுதல்: to dig "கணிச்சிகளிற் கயமபட நளமிடித்தது" (சீவக 592). 9. கெடுதலு: to destroy, annihilate. "விருப்பிடித்தது" (இரகு நேறுவு 71). 10. உதைத்தல்: to kick. 11. தடித்தல்: to peepate. 12. இடியிடித்தல் (ஆ. அக). to thunder

ம. இடிக்ஞ்சு: க. இடிக். இடிக். டிக். கரு. துட. இட. து. எட்டிளி. எட்டிளி. எட்டிளி. தெ. கடைனா கொலா. இட. (இல - இன் - இடு - இடி - குத்தம் துணைதல், உடைத்தல், துடித்தல்) /

இடி³ டி. பெ. (n.) 1 தாக்கு; stroke, blow, push. *உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி. மந்தளாத்துக்கு இரண்டு பக்கமும் இடி² 2 மா (பிங்). flour, esp. of rice or millet 3. சிறுமுண்டி (பிங்); light meal with flour as its chief ingredient 4. சணணம் (பிங்); powder dust, anything pulverised 5 இடியெழு (பிங்), thunder 6 பெரெலா (பிங்), roar great noise 7 சுழறுஞ்சொல்: rebuke, reproof "இடிப்பிற தெளாஞ்சு சொறவேட்டர்" (குறள் 607). 8 குத்ததோலு: ache, throbbing pain. *மண்டையிடி (கொ வ) (செ. அக)

ம. இடி. கோ. இரி. துட. ஈரி

(இல - இன் - இடு - இடி -)

இடி⁴ டி. பெ. (n.) நெருப்பு, தீ: fire "இடியிருந்தகட பதினொசீர்" (தககயாகப். 353) (செ. அக)

(இடு - இடி - வாமை இடித்தல்) தோன்றும் மின்மை, நெருப்பு /

இடி⁵ டி. பெ. (n.) உறுதிச்சொல் (அக.நி.); word of admonition, (செ. அக)

(இடு - இடி)

இடி⁶ டி. இடை. (adj.) அனைத்து; எல்லா; the whole (கருநா)

சுட., து இடி

(இடு⁶ - இடி)

இடி⁷ டி. பெ. (n.) ஆட்டுக்கிடாய் (அக.நி.), ram, he-goat (செ. அக)

ஏழாம் -> ஏடகம். Sit kōka > த. சடி -> இடி. (செ. வ.) /

இடிக்கடை டி-க-கொடி. பெ. (n.) இடுக்கடி (இ. வ) பர்க்க, see ṭikkadi

(இடுக்கடி - இடுக்கடை - இடுக்கடை) /

இடிக்கொடியன் டி-க-கொடியர் பெ. (n.) இடிக்கொடிய யோன பாகக, see ṭikkodiyār (ஆ. அக)

(இடி - கொடியன் - ஆன் - டுன் - அன்)

இடிக்கொடியோன் டி-க-கொடியர் பெ. (n.) இந்திரன்: Indra so called as he has the symbol of thunder bolt

on his banner (செ. அக)

(இடி - கொடியோன்)

இடிக்கொள்ளு டி-k-kōṭṭu, பெ. (n.) கட்டுக்கொள்; black horse-gram (செ. அக)

(இடி - கொள்ளு. இடி - மாவு)

இடிக்ஞரை டி-k-ṅarai, பெ. (n.) ஆறு முதலியவற்றின் அழிந்த கரை; eroded bank, as of a river "ஆகக பெணு மிடி கண்டை" (தாய சிணமபா 2) (செ. அக)

(இடி - இடிதல், சரிதல். இடி - கரை)

இடிக்விணறு டி-k-ṅarai பெ. (n.) இடித்துவிழு நிலையி ளுள்ள விணறு; disipated well, (செ. அக.)

(இடி - இடிதல். இடி - விணறு)

இடிகொம்பு டி-kombu, பெ. (n.) சுழியில் அடித்துள்ள அரிசியோட்டுக் குழாய் (விள்); small mortars set into a pole, used in pyrotechny. (செ. அக)

(இடிதல் - அழிதல், வெடித்தல். இடி - கொம்பு)

இடிச்சக்கை டி-c-cakkai, பெ. (n.) உலாப்பீஞ்சு (நாஞ்), tender jack fruit (செ. அக)

(இடி - இடி - சிற்புது. இடி - சக்கை)

இடிச்சொல் டி-c-coṭ, பெ. (n.) தீடித்துணர்ச்சும் கடுஞ்சொல்; sharp reproof "இடிச்சொற் பெரநாஅ விலகளை விளைபார்" (பெருங் உற்றுரை. 38, 345) (செ. அக)

(இடி - சொல்)

இடிசல்¹ டி-சல். பெ. (n.) நொறுங்கினை தவசம் (கொ வ.); grain bruised in pounding. (செ. அக)

(இடிதல் - நொறுங்குதல். இடி - இடியல் - இடிசல்)

இடிசல்² டி-சல். பெ. (n.) 1. அழிவு; dilapidation, ruin 'கோயில் இடிசலாய்க் கிடக்கிறது' (இ. வ) 2 நொறுங் கிசி (கொ வ), broken rice. (செ. அக)

(இடி - இடிசல் - இடிசல்)

இடிசாந்து டி-சாந்து, பெ. (n.) இடித்துத் துவைத்த கண்ணாம்பு (இ. வ); pounded mortar-lime (செ. அக)

(இடித்தல் - குழறுதல், மாவாக்குதல். இடி - சாந்து)

இடிசாமம்¹ டி-சாமம், பெ. (n.) கெடு காலம் (விள்.); evil hour (செ. அக)

(இடி - சாமம். சாமம் - பொழுது, காலம். சாமம் - ஐயம் - சாமம்.)

இடிசாமம்² டி-சாமம், பெ. (n.) திடித்து (நிந்தை) (விள்); defamaton, reproach (செ. அக)

(இடி - சாமம். சாமம் - பொருகை, குழப்பம், கலையும். சாமம் - சாமம்.)

இடிசிலைச்சாறு *Idi-silai-c-saru*, பெ. (n) இலைவையிடித்தல் பிழிந்த சாறு; extracted juice of the leaves (சா.அக.)

[இடித்தல் + இலை + சாறு = இடித்தலைச்சாறு = இடிசிலைச்சாறு (கே.உ.)]

இடிசுவல் *Idi-suvul*, பெ. (n) இடித்த சுவல்; ruined wall. (செ.அக.)

[இடி + சுவல்.]

இடிக்குலை *Idi-kkulai*, பெ. (n) மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல்; a type of severe head-ache attended with dizziness (சா.அக.)

[இடி + குலை. சல் = குத்தல். சல் → குலை = மண்டையிடி. இடித்தல் = வகுத்தல்.]

இடிஞ்சில் *Idi-ncil*, பெ. (n) விளக்குத்தமிழ்; hollow portion of a lamp, which is the receptacle for the oil. "உடமென்று மிடிஞ்சி நன்னிலை நெய்யம் திரியுமாகி" (தேவார.503,2), (செ.அக.)

ம. இடிளிக் (சிறு மண்விளக்கு)

[இடித்தல் = வீழ்தல். தாழ்தல். உடகுழிதல். இடி → இடிஞ்சில் = உடகுழித்த தமிழ்.]

இடித்தட்டு *Idi-ttadu*, பெ. (n) பிட்டு; loose confectionary made of flour "நரைத்தலை குதியேர னிடித்தட்டு உலி கோண்டு" (கல்கல 46) (செ.அக.)

[இடித்தட்டு = பிட்டு. இட்டளி இடித்து + அடு = இடித்தட்டு.]

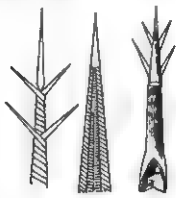
இடித்துரை *Idi-tturai*, பெ. (n) சுழறிகைறுஞ்சொல்; admonition, expostulation, criticism, at once kind and severe (செ.அக.)

[இடித்து + உரை.]

இடிதலைநோய் *Idi-talai-noy*, பெ. (n) நோய் வகை (உடம்பு. இயி.149), disease (செ.அக.)

[இடி + தலைநோய்.]

இடிதாங்கி *Idi-tang*, பெ. (n) உட்டடத்திவீழ் இடி

இடிதாங்கி

விழாந்துடி தாக்க வைக்கும் காத்தகம்பி; lightning concolor (செ.அக.)

[இடி + தாங்கி.]

இடிப்பணி *Idi-ppani*, பெ. (n) குறிப்புரை, விளக்கவுரை (இயக்.அக.); gloss, comment (செ.அக.)

உ. டுப்பணி, டுப்பணி, தெ. டுப்பணி; 1898, டுப்பணி

[இடி + பணி. இடு → இடி + இட்டுரைக்கும் அம்மறு விளக்கி எழுதும் உரை. இடு → எடு, ஈடு. மட்டுவர எவ்வழிவரை ஒட்டிடுதல் குக.]

ந. இடிப்பணி > ஈடி. டுப்பணி

இடிப்பு *Idi-ppu*, பெ. (n) 1. இடி; thunder. "இடிப்பென வாந்தி" (சுந்தர. சிங்கம.431) 2. குரல்; noise, clamour. "சேலையகொடி விடிப்பினம்" (சுந்தர. திருப்பாள் 20) (செ.அக.)

[இடி + இடிப்பு.]

இடிபடுதல் *Idi-pudul*, 20 செ.உ.வி [v.] 1 தாக்கப்படுதல்; to be assaulted, elbowed 2 நொறுங்குதல்; to be comminuted, as rice. இடிபட்ட அரிசி. 3 வெடிபடுதல்; to crackle, as fire. இடிபட்டமுழங்கிச் செந்தி. (சீமை 1084) 4 துன்பப்படுதல்; to be vexed or harried "அவன் தரிநதிரதால் இடிப்புகிரான்" (கொ.உ) (செ.அக.)

[இடி + படு.]

இடிமடம் *Idi-madam*, பெ. (n) 1. ஊக்குழந்தை; baby small child. 2. பெருத்தழைப்பு; misery 3. மணைநீர்; spore. 4 பறவை முட்டை; egg of birds. 5 ஆமை ஊக்கு; castor plant (செ.அக.)

[இடடி → இடி → இடிமடம் = சிறிது. இடிமடம் > ஈடி மணை சிறமை.]

இடிமடன் *Idi-madan*, பெ. (n) வீமணற் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன் (பாரத. வேந்தி.16), name of a Rakshasa who was slain by Bhīma. (செ.அக.)

[இடுமடன் → இடிமடன்.]

இடிமடையி *Idi-madai*, பெ. (n) வீமன் மணைவியாகிய அரக்கி (பாரத. வேந்தி.9); name of Hidimba's sister who married Bhīma. (செ.அக.)

[இடுமடையி → இடிமடையி.]

இடிமயிர் *Idi-mayir*, பெ. (n) சவரி (இ.உ.); false hair, usually obtained from the tail of the yak (செ.அக.)

[இடு + மயிர் = இடிமயிர். இடுமயிர் பா.உ. 500 [Idumayir]]

இடிமரம் *Idi-marum*, பெ. (n) 1. உலகை (விள்); pestle 2. அவலிடிசுகும் ஏறாவுலகை (இ.உ.), heavy wooden hammer in a frame worked by a pedal and used for pounding parched rice into flakes (செ.அக.)

ம. இடிமரம்

[இடித்தல் = குறைதல். இடி + மரம்.]

இடிமருந்து *idi-marundu*, பெ (n) பொடி மருந்து; medicinal preparation of drugs pounded together (செ அக)

[இடி + மருந்து. இடித்தல் - பொடித்தல்]

இடிமாந்தம் *idi-māntam*, பெ (n) பொய்யான குற்றச் சாட்டு (இவ), false accusation. (செ.அக.)

[இடு → இடுமம் → இடுமதம் → இடிமதம் → இடிமாந்தம்.]

இடியீன் *idi-mīn*, பெ. (n) மீன்வகை (பாணா); fish. (செ அக.)

[இடி + மீன் = இடியீன் - தாக்கும்மீன் வகையைச் சேர்ந்ததாய் இருக்கலாம்.]

இடிமுழக்கம் *idi-muḻakkam*, பெ. (n) இடியெசலி; thunder clap. (செ அக.)

ம. இடிமுழக்கம்

[இடி + முழக்கம்.]

இடிமேலிடி *idi-mēliḍi*, பெ (n) 1 மாட்டுச்சுழிக்குற்றம் (பெரியமாட் 20); defect in cattle. (செ அக.) 2 அடுத்தடுத்து வரும் இடா; continuous misfortunes 'அவனுக்கு இடிமேல் இடி விழுந்தது.' (உ.வ.)

[இடி + மேல் + இடி.]

இடியப்பம் *idi-yappam*, பெ (n) சிற்றுண்டி வகை; steamed rice-cake pressed through perforated mould and resembling vermicelli (செ அக)

ம. இடியப்பம்

[இடி + அப்பம். இடி + இடித்த மாவு.]

இடியப்பவுரல் *idi-yappavural*, பெ (n) இடியப்பம் பிழியும் ஏணை (ஆ அக); vessel used for making idi-yappam.

[இடி + அப்பம் + உரல். உரல் = உருளிட வடிவிலான குழி.]

இடியம்பு *idi-yambu*, பெ (n) இடிகொம்பு (விள்); பாக்க; see *idirombu*

இடியல் *idyal*, பெ (n) பீட்டு; loose confectionary made of flour "இடியலிணைவு" (குமரபிரகாசி 4) (செ அக.)

[இடி → இடிபல. இடி = மாவு.]

இடியாப்பம் *idi-yappam*, பெ. (n) இடியப்பம் (செ அக) பாக்க, see *idyappam*

ம. இடியப்பம்

[இடி + அப்பம் - இடியப்பம் → இடிபாப்பம் - அப்பம் + அப்பம் தீரொடு பிடித்த மாவிணைச் செய்த பண்ணிகாரம்.]

இடியின்கியம் *idyāṅgyam*, பெ (n) கலவரலில் வெல்லாததையும், மருந்துப் பொடியையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சேர்த்துப் பூணிலை உலககையால் இடித்தும் பிறகு அமலியில வைத்துக் குழுவியால் புரட்டிப் புரட்டி இடித்து முடித்த இளகியம் (இலேகியம் மருந்து); electuary prepared by pounding jagery mixed

with powdered drugs with a rice pounder without nozzle at the ends and then on a grinding stone till it is reduced to a soft and consistent paste. (சா அக.)

[இடி + இளகியம்.]

இடியுரல் *idyural*, பெ. (n) 1 மருந்துச் சரக்குகளிடிக்கு மோர் வகைக் கலவரல்; stone vessel with obconical ends connected by a constricted neck, used for pounding drugs 2. இடியுரல் வுரல்; mould made of iron or wood for making pastry

[இடி + உரல்.]

இடியேறு *idi-yēru*, பெ. (n) டேசிட (திவா), thunder-bolt (செ அக)

[இடி + ஏறு.]

இடிசேகியம் *idi-ṣēyam*, பெ (n) இடியின்கியம் பாக்க; see *idi-y-ṣēyam*

இடிவளி *idyavali*, பெ (n) குத்தலோடு கூடிய வளி (வாயு); acute rheumatic pain (சா.அக.)

[இடி + வளி.]

இடிவாய்கி *idi-vāyiki*, பெ (n) இடிவிழுநாயி; lightning conductor (சா அக)

[இடி + வாய்கி.]

இடி விலக்கி *idi-vilakki*, பெ. (n) காந்தம்; magnet, iron stone. (சா அக)

[இடி + விலக்கி.]

இடிவிழு-தல் *idi-viḻu-ṭal*, 2 செ கு வி. (v.i) இடி தரையில் இறங்குதல்; to strike, as lightning to fall with a crash, as a thunderbolt. 'அடி வயிற்றில் இடி விழுந்தாற்போல.' (பழ)

[இடி + விழு.]

இடிவு *idivu*, பெ. (n) 1. அழிவு; decay, destruction "இடிவில் பெருஞ்செயலம்" (தேவா 707,6), 2 அடித்து விழுக்க (விள்); crumbling down, as for an undermined bank

ம. இடிவு

[இடி + இடிவு.]

இடிவெட்டு *idyavēḍu*, பெ (n) இடிமுழக்கம்; thunder stroke, thunder (சேரநா)

[இடி + வெட்டு.]

இடு¹-த்தல் *idu-*, 20 செ கு வி. (v.) சிறுத்தல்; to be small (வே 13)

இடு²-தல் *idu-*, 18 செ குந்றாவி. (v.t) 1. குத்துதல்; to hit against, thrust in "இடுமருப்பியானை" (கவித 24 10), 2 வெட்டுதல்; to cut off 3. போகடுதல்; to throw, cast away "நந்தான சிவவழிவந்தி விட்டான்" (கந்தபு ௭௭1 36), 4 வைத்தல்; to place, deposit

pul in, keep "காய்த்திடுவாய்" (திருவாச.33,8). 5 பரிமாறுதல்; to serve, distribute. "இடுகிறவள் தள்ளவாளாளம் அடிப்பந்தியி லிருந்தா வெள்ள, கடைப்பந்தியி லிருந்தாவெளை?" (உவ.) 6 கொடுத்தல்; to give, grant, bestow, as airm. "இட்டார் பெரியோர்" (நவல 2) 7. சொரிதல் (திரவ); to pour, shower as rain 8 அணிவித்தல்; to put on, as a bangle on one's wrist "புக்கவளிடுவளை" (திருவிளை வலையப.27). 9 உவயித்தல் (சீவக.2423,உரை); to compare 10 குழியிடுதல்; to give, as a name to a new-born child, to assign. "இட.தொகு பேரழைக்க வெள்ளென்றாவகு" (சி போ.2.1.1). 11 ஏற்றிச்சொல்லுதல்; to charge, to inculpate by laying a false charge against "படாத தொ வாந்தையிடின் ருரா" (சிவ.9,48) 12 சித்திரமெழுதல் (சீவக.2383); to draw, as a figure 13 உண்டாக்குதல்; to yield, generate. "கள்ளியிட்ட வகி" (இரகு நகர 52) 14 முடையிடுதல்; to lay, as an egg 15 தீன்பாளம் முதல்வன் உருவாகுதல்; to form or fashion, to mould, as cakes இன்றைக்கு எத்தனை அப்பளம் இட்டாய்? (உவ.) 16 தொடுத்து விடுதல்; to discharge, as arrows. 'கவையிட்டு' (திருப்ப.4180) 17 கைவிடுதல்; to forsake, desert 'இளைப்பை நாமிட்டு' (சீவக.1226) 18 தொடங்குதல் (திரவ திருமயம்.2,10,பன்னீ.பு); to begin 19 செய்தல்; to do. "அரக்கனார் காளமேக மிடுகின்ற வேள்வி" (கம்ப.புரி.திரு.99). 20 புதைத்தல்; to bury (சீவக.1680,உரை). - து வி. (v.caus.) ஒரு துணைவினை; auxiliary of verbs which become vb pples of the past-tense before ி^o உரைத்திடுகின்றான்" (செ.அக.) ம., க., தெ. து. இடு. கோத. இட. குட. ஈட். து. இடுகினி. தாய், இட். கட. இட். கொளை. இட். குவி. இட். இயம் - இயம் - இடு - ிடுத்தல், பொத்துதல், பொருத்துதல், வைத்தல்.]

இடு³ ிடு, பெ. (n.) 1 குழி; pit 2 வட்டம்; circle 3 திறைவு; fullness

க. இடு (திறைவு)
இயம் - இயம் - இடு.]

இடுக்கடி, *ḍukkari*, பெ. (n.) துன்பம் (கொ வ) distress (செ.அக.)

இடு - இடுக்கு + அடி - இடுக்கடி. இடுக்கு = துன்பம். அடி = தாக்குறல்.]

இடுக்கணி *ḍukkani*, பெ (n) 1 மலர்ந்த நோக்க யின்றி எவையனோகம் படவரும் இரக்கம் 2தால் பொ.260 உரை), misery that is reflected by *ḥanukun* eyes 2. துன்பம், (சீவக.509), distress, woe, affliction (செ.அக.). 3. இக்கட்டு (ஆ.அக.); trouble 2: difficulty 4. வறுமை (ஆ.அக.); poverty "இடுக்களை உருக்கால் நடுக." (குறள்)

இடு = குத்துதல் துன்பமுதல்தம் இடு - இடுக்கணி. கள் - தாழிற்பெயிற். பண்புப் பெயிற், ஒநே. அமைவை - களை இடுக்கணி]

இடுக்கணழியாயமை *ḍukkān-ḍiyāmasi*, பெ. (n.) துன்பம் காலத்து மனங்கலங்காயமை. (குறள்.அதி.63; imperturbability in distress, serenity of mind, courage in trouble (செ.அக.).

[இடு - இடுக்கணி + அழியாமமை.]

இடுக்கணி *ḍukkani*, பெ (n) பொருள் வைக்கப்படுங் குறையான இடம்; கைக்குள் அல்லது விரல்களுக்கருள்ளான இடம்; ஒரு பொருள் அல்லது ஒருவன் அகப்பட்டிருக்குமுடையான இடுக்காளவிடம். (செ.அக.); corner, nook where a thing may be held, as under the arms or between the fingers or under the arms, a narrow niche where a person or thing may become confined, jammed in or wedged in.

[இடுக்கு - சிறிய இடம், குறைவுக்கு. இடுக்கு - இடுக்கணி.]

இடுக்கப்படு¹ -தல் *ḍukkāp-paḍu*, 18 செ குன்றாவி (v1) 1 ஒடுக்கப்பட்டல்; to be suppressed 2. துன்பம் படல் (ஆ.அக.), to be made to suffer

[இடுக்கம் + படு.]

இடுக்கப்படு² -தல் *ḍukkāp-paḍu*, 18 செ குன்றாவி. (v1) 1 துன்பப்படுதல்; to torment 2 நெருக்கல் (ஆ.அக.); to inflict pain.

[இடுக்கம் + படு.]

இடுக்கம் *ḍukkam* பெ. (n.) 1. ஒடுக்கம்; closeness, narrowness of space. 2 துன்பம்; affliction, distress, trouble. "மொர்க்கத்த ரிடுக்கங்கெ" (திருப்ப.419) (செ.அக.). 3. நெருக்கம் (ஆ.அக.); crowdedness 4 வறுமை (ஆ.அக.); poverty

[இடுக்கு - இடுக்கம்.]

இடுக்கல் *ḍukkāl* பெ. (n.) ஒடுக்கிய இடைவெளி; orifice, aperture (செ.அக.)

[இடுக்கு - இடுக்கம்.]

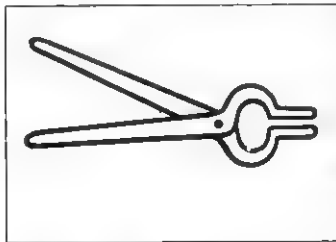
இடுக்காஞ்சட்டி *ḍukkān-caṭṭi*, பெ. (n.) விசைக்குத தடி (பெருவை); bowl of a lamp made of clay (செ.அக.)

[இடுக்கு + ஆம் + டட்டி.]

இடுக்கி *ḍukkai*, பெ. (n.) 1. குறடு; pincers, tongs, forceps, tweezers, nippers 2 எளி முதலியவற்றை அகப்படுத்தும் பொறி; steel trap 3. உலுத்தளை (விள). slung person miser niggard pinch-fist 4 நணடு முதலியவற்றின் கவ்வுமுறுப்பு (இ வ). prehensile chela of a crab or a scorpion

ம. இடுக்கி. க. இடுக்கு இடுக்கி. கோத. இடுக்கி து. காக்குவை. இடுக்கினி

[இடுக்கு - இடுக்கி.]

இடுக்கி

இடுக்கிச்சட்டம் *idukkic-cattam*, பெ. (n) கம்பிச்சட்டம், comb (செ.அக.)

[இடுக்கி = சட்டம்.]

இடுக்கிடை *idukkida*, பெ. (n) நெருக்கம் (விள.), closeness, narrowness (செ.அக.)

[இடுக்கு = இடை.]

இடுக்கு¹-தல் *idukku*, 5 செ.குறாவி. (v1) 1 கம்பத்தல் (ஆ.அக.); to take between the fingers or toes, to grasp or grip, as with pincers. 2 அணைத்தல்; to take under one's arm. "இடுக்குவார் கைப்பிள்ளை" (தாயப்பம்மா.6). 3. நெருக்குதல்; to press or squeeze as between two boards. "இடுக்கு மரம்" (விள்.).

உ. இடுக்கு: உ. இடுகு.

[இடு → இடுக்கு.]

இடுக்கு² *idukku*, பெ. (n) 1 சந்து முடுக்கு; narrow lane 2 மூலை; nook, corner 3 இடுக்கிக் கொள்ளைகடிய இடம்; parting between fingers, crevices between the teeth, cleft in the split wood, the axils, any place where a person or thing may get pressed or wedged in. "கவட்டுத் தொள்மரத் திடுக்கிற் காணுழைத்துக் கொண்டே" (நளிப்பா.). 4. கவ்வுமுறுப்பு (விள்.); prehensile claws, as those of a scorpion or of a lobster 5. திடைஞ்சல், துன்பம். சிரியல், துன்பம், "இடுக்கிய விரியம்பல திவ்வை" (கம்பரா.உத்.மந்தி. 27). 6. இவறன்மை; misanthropy, regardlessness. "இடுக்குடை யுள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செவ்வம்" (நாலடி. 274).

உ. இடுக்கு: உ. இடக்கு, இடுகு.

[இடு → இடுக்கு.]

இடுக்குடை *idukkudai*, பெ. (n) இடுக்கிடை பாதகம், see *idukkida*.

[இடுக்கிடை → இடுக்குடை.]

இடுக்குத்திருத்துமாய் *idukku-t-tiru-t-tumai*, பெ. (n) திருமால் கோயிலில் மதிப்புவாகத் திருவடி நிலையினிடை யில வைத்துக் கொடுக்கும் தூளி. (இ.வ.) (செ.அக.); tulsi leaves kept between the sacred sandals of the idol, which are, in a Vishnu shrine, enthroned on a pedestal, such leaves being specially given as 'prasadam' to worshippers of great eminence.

[இடு → இடுக்கு. இடுக்குதம் = வைத்தல், இடுகுதம். இடுக்கு = திரு = தூமாய்.]

இடுக்குதடி *idukku-tadi*, பெ. (n) கள்ளூறும்படி பாளையை நெருக்கிப் பிடிக்க வைக்கும் திரட்டைத்தடி (விள.), double stick used to press things with, such as that used by a toddy-drawer to press the flower or fruit-stem of the palmyra

[இடுக்கு = தடி. இடுக்குதம் = நெருக்குதல்.]

இடுக்குப்பனை *idukku-p-pana*, பெ. (n) கள்ளூறும்பனை (யாழ்ப்ப.); palmyra tree from which toddy is drawn (செ.அக.)

[இடுக்கு = பனை.]

இடுக்குப்பாளை *idukku-p-palai*, பெ. (n) பததீர் இறக்கும் பனை (வை. மூ), palmyra tree for drawing sweet toddy (செ.அக.)

[இடுக்கு = பாளை.]

இடுக்குப்பிள்ளை *idukku-p-pilal*, பெ. (n) கைசமுத்தை; infant in arms, as carried on the hip (செ.அக.).

[இடுக்கு = பிள்ளை.]

இடுக்குப்பொட்டணி *idukku-p-pottani*, பெ. (n) அக் குளில் இடுக்கிச் செல்லத்தக்க ஏரம் அல்லது ஓடி அக்குள்பாளம் (கக்கப்பாளம்) (யாழ்ப. அக.); vessel or bag carried under the armpit. (செ.அக.).

[இடுக்கு = பொட்டணி. பொத்தலி → பொத்தலி → பொட்டளி - பொட்டணி (செ.வ.) பொத்தலி = ஓடி.]

இடுக்குமரம்¹ *idukku-maram*, பெ. (n) கடவை மரம் (விள்.); narrow passage which leads to a field and is made of wooden posts. (செ.அக.)

[இடுக்கு = மரம்.]

இடுக்குமரம்² *idukku-maram*, பெ. (n) செக்கு வகை (விள்.); a kind of oil-press. (செ.அக.)

[இடுக்கு = மரம்.]

இடுக்குமுடுக்கு *idukku-mudukku*, பெ. (n) 1 மூலை முடுக்கு; cramped place, narrow corner, tight spot (செ.அக.). 2. திடீர்ப்பாடு; predicament

[இடுக்கு = முடுக்கு.]

இடுக்கு வழி *idukku-vai*, பெ. (n) சந்து வழி; narrow way or lane (செ.அக.)

உ. இடுக்கு வழி: உ. இடுக்கு: து. இட்டமெ; தெ. இடுக்கு

[இடுக்கு = வழி. இடுக்கு = சிறுத்து.]

இடுக்கு வாசல் *idukku-vāśal*, பெ (n) சிறு நுழைவாசல் (விள): *slight narrow gate* (செ.அக.)

[இடுக்கு + வாசல், இடுக்கு - சிறுநுழை.]

இடுக்குவாரிகைப்பிள்ளை *idukku-vārīkai-piṇṇai*, பெ (n) எடுப்பார் கைப்பிள்ளை (இவ); one who is easily led by others, gullible fellow (செ.அக.)

[இடுக்கு - இடுக்குவாரி (வினாய, பெ.), இடுக்குவாரி + கை + பிள்ளை]

இடுக்கடை *iduk-kadai*, பெ. (n) பிச்சையிடும் வீட்டுவாயில் (விள்), front of a house, where arms are given (செ.அக.)

[இடு + கடை, கடை = வாயில் வாங்கிழைகள் வீடு]

இடுகளி *iduk-kali*, பெ (n) அதிமதரத தழை முதலிய வற்றைய யானைககு இடுதலால் அதற்கு உண்டாம் மதம்; must caused to an elephant by feeding it with the leaves of 'alis' etc "இடுகளியானை" (பெருங் மகத, 27.145) (செ.அக.)

[இடு + களி]

இடுகறல் *iduk-karal*, பெ (n) வீறகு (நிகண்டு) fuel (செ.அக.)

[இடுகு - சிறியது இடுகு + அறல் அறல் = உவாந்தது இடுகறல் = உவாந்த களி]

இடுகாடு *iduk-kāṭu*, பெ (n) பிணம் புதைக்கும் இடம் (நாவுடி, 90), burial ground, cemetery (செ.அக.)

ம. இடுகாடு

[இடு + காடு இடுதல் = புதைத்தல்]

இடுகால் *iduk-kāl*, பெ. (n) பீர்க்கு (மலை), spongesourd (செ.அக.).

[இடுகல் - இடுகால் இடுகல் உள்ளொடுவகுதல்]

இடுகு-தல் *idugu-tal* 6 செ.கு.வி (vi) 1 ஒருவகுதல், to shrink "களைகளை விடுக்க கோட்டி" (சீவக 2086)

2. சிறுகுதல்; to become shrivelled or dwindled

"இடுகிடத்தோகாய" (கடவரா சித்திர 19), (செ.அக.)

3. சுருங்குதல் (ஆ.அக.); to contract.

[இடு - இடுகு]

இடுகுறி¹ *idugu-ḥi*, பெ. (n) 1. வைக்கப்படும் அடைபாளம்; symbol 2 பெயர்; name given to a person by his parents 'இடுகுறி கோத்திர முதலாற்றிபாவுந் தோன்ற' (திருவாலவா 31.3) 3 இடுகுறிப்பெயர்; name without any reason behind it to be called so

[இடு + குறி]

இடுகுறி² *idugu-ḥi*, பெ (n) முற்காலத்தில் நெல்லைச் சேயிதழ வைக்கும் படியாக ஒருவரிடம் ஒப்புவிக்கும் ஆவணம் (Tm.Rev N iv, Glossary); document by which paddy was entrusted to private individuals, to be stored up in their houses

ம. இடுகுறி

[இடு + குறி]

இடுகுறிச்சிறப்புப் பெயர் *idukku-ḥi-ciraḥḥu-p-pēyar*, பெ (n) இடுகுறிக்கு மட்டுமே வகுந் சிறப்புப்பெயர். (ஆ.அக.), proper noun (grammar)

[இடு + குறி + சிறப்பு + பெயர்]

இடுகுறிப்பெயர் *idukku-ḥi-p-pēyar*, பெ (n) காரண மின்றி வழங்கி வரும் பெயர் (நள 62); noun connoting the primeval sense in which it has been used as dist. fr. *Kāraṇa-p-pēyar*

[இடு + குறி + பெயர் எம்வாச சொல்லும் பெருக குறித்தனவர் தலின் இடுகுறிப்பெயர் என்று எதுவும் இயவை என்பது பாவாணர் கருத்து]

இடுகுறிமரபு *idukku-ḥi-marabu*, பெ (n) இடுகுறியாகக் கத தொன்றுதொட்டு வரும் பெயர் (நள 275, உரை) (செ.அக.), noun used in the conventional sense which it continues to bear from the remote past

[இடு + குறி + மரபு, நளநூலார் இடுகுறியாகக் கொள்ளும் பெயர்கள் ஒரு காலத்தில் காரணம் கருதியவை. ஆதலின் இடுகுறிப்பெயர் என்று ஒன்று இயவை என்பதே பாவாணர் கருத்து ஆதலின் இடுகுறி மரபு என்பதும் வறகுப்பெயர் தலின்]

இடுகுறியாக்கம் *idukku-ḥi-akkam* பெ (n) இடுகுறியாக ஒருவர் கொடுத்த அல்லது ஆக்கிக்கொண்ட பெயர் (நள 275, உரை) (செ.அக.); unconventional name which a person assumes of his own accord or it is arbitrarily given by others, classified as a distinct class of proper names in Tamil grammar

[இடு + குறி + ஆக்கம்]

இடுகை¹ *iduka*, பெ (n) இடுங்கிய வழி, a narrow passage, lane

ம. இடுவ

[இடு இடுமக]

இடுகை² *iduka*, பெ (n) கொடை (பிங்), gift (செ.அக.)

[இடு - இடுகை - இடுதல், வைத்தல், கொடுத்தல்]

இடுங்கலம் *idung-kalam*, பெ. (n) கொள்கலம் (பிங் vessel receptacle) (செ.அக.)

[இடும் + கலம்]

இடுங்கற்குன்றம் *idung-karkuṇṇam*, பெ (n) செய குன்று; artificial hill, an artificially made up mound resorted to for peasure "எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற்குன்றம்" (மணி. 19, 102). (செ.அக.)

[இடும் + கல் + குன்றம்]

இடுங்கு-தல் *idungku-tal*, 15 செ.கு.வி (v) உள்ளொடுங்குதல்; to shrink, contract. "கண்ணிடுங்கி" (திவ். பெரியதி 1,3,4), (செ.அக.)

ம. இடுங்கு, உ. இடுங்கு; து இடங்கு.

[இடு - இடுங்கு]

இடுசிவப்பு *idu-sivappu*, பெ (n) செயற்கைச் சிவப்பு (ஈடு. 7.7.9); artificial red dye. (செ.அக.)

[இடு + சிவப்பு.]

இடுதங்கம் *idu-tangam*, பெ (n) புட்டமிட தங்கம் (விள.), refined gold, gold of the best quality (செ.அக.).

[இடு + தங்கம். இடுதம் - செய்தல், வேலைப்பாடு]

இடுதண்டம் *idu-tandam* பெ. (n) 1. தண்டம், penalty, fine 2. முறையற்ற தண்டம்; unjust penalty (செ.அக.)

[இடு + தண்டம்.]

இடுதிரை *idu-tirai*, பெ (n) திரைசீலை (திவா). curian

[இடு + திரை.]

இடுதேளிடு-தல் *idu-telidu-tal*. 20 செ.கு.வி (v1) பொய்க்காரணங்காட்டிக் கலங்கப்பண்ணுதல், cause needless panic by false suggestion, as by sending one into a fright by throwing an imitation scorpion at him "இடன ரூர ரிடுதேளிட்டுடனளள மேய", (சிவப். 9. 48)

[இடு + தேள் = இடுதல். இடுதேள் = மறவல் மேல் இடுவதற் கான தேள், பொய்தேள், செயற்கைதேள். ஒ.சே. இடுசிவப்பு.]

இடுப்பு *iduppu*, பெ. (n) 1. அரை; waist, sides, loins 2. ஒக்கலை; hip 3. மறைவறுப்பு; (C.G.), euphemism for the private parts. (செ.அக.)

[இடு = இடுப்பு. இடுதல் = வைத்தல். குறந்தை. குடம் போன்ற வற்றை மறைத்துக்கொள்ளுதற்கு அல்லது இடுதற்குரிய இடம் இடுப்பு.]

இடுப்புக்கட்டு-தல் *iduppu-k-kattu-tal* 15 செ.கு.வி (v1). சண்டை பிடிக்க முந்தாதல்; to gird up one's loins, as for a fight. "நீ சண்டைக்கு இடுப்புக்கட்டாதே" (பொன்மதி மாலை பக். 9). (செ.அக.)

[இடுப்பு + கட்டுதல் = இடுப்பின் ஆகையை வறிந்து கட்டுதல்.]

இடுப்பு வலி *iduppu-valli*, பெ (n) 1. இடுப்புநோவு (விள.), pain in the loins 2. பிளையைப்பேற்று வலி; labour pains (செ.அக.)

[இடுப்பு + வலி.]

இடுபலம் *idupalam*, பெ (n) பெய்ப்புடல் (வை.பு.) wild snakegourd (செ.அக.)

[இடு + புடல் = இடுபுடல் = இடுபலம். (செ.வ.) இடுபுடல் பெய்ப்புடல்.]

இடும்பர் *idumbar*, பெ. (n) 1. அரசகர் (அக.நி). Raksasas (செ.அக.) 2. செருக்கர் (ஆ.அக.); arrogant person. 3. துயர் செய்வோர் (ஆ.அக.); offender

[இடும்பு = இடும்பர்.]

இடும்பன்¹ *idumban*, பெ. (n) ஓர் அரசகர்; a demon, Raksasa

இடும்பன்² *idumban*, பெ (n) செருக்குள்ளவன் (இராட.); haughty man, arrogant person. (செ.அக.)

[இடும்பு = இடும்பன் = இடும்பன்.]

இடும்பன்³ *idumban*, பெ (n) குமரக்கடவுள், கணத்தலைவன் (விள.); name of the leader of Skanda's hosts (செ.அக.)

Sk. haimba

[இடும்பு = இடும்பன்.]

இடும்பாகம் *idumbagam*, பெ (n) கொத்தான கொடி (சா.அக.); leafless creeper, moss creeper

[இடு = இடுகுதல், சிறுதல். இடு = இடும்பு = இடும்பம் = இடும்பாகம் = சிறுதல் மெய்க்கொடி.]

இடும்பி *idumbi*, பெ (n) 1. இடும்பை செய்பவன், demoness. 2. இடும்பனின் தங்கை, வீமனின் மனைவி; name of Hidimba's sister, Bhima's wife இடும்பி கொழுநன் (பிங.)

[இடும்பு = இடும்பி.]

இடும்பில் *idumbil*, பெ (n) ஓர் ஊர் (சிவப்பதிகாரம்) name of a place.

[இடும்பு = இடும்பில்.]

இடும்பு¹ *idumbu*, பெ (n) 1. செருக்கு; haughtiness arrogance "இடும்பால்... உரைத்தாய்" (செவ்வந்திப்பு பிரமதேவன் 15). 2. கொடுஞ்செயல்; cruelty, oppression, tyranny. "சம்பளத்த.. அவரவரிடும்பா வழிந்த வளரேற" (குமரே. 47) 3. புலக்குறுப்பு (சேட்டை), mischief, pranks ஏழுயிர்டுப்பு (இராட.) 4. வெறுப்பு (ஆ.அக.); hatred 5. அவமதிப்பு (ஆ.அக.); disgrace dishonour 6. துன்பம் (ஆ.அக.); affliction.

[இடு = இடும்பு.]

இடும்பு² *idumbu*, பெ. (n) 'இடும்பாத வனம்'; a forest "மாற வல்லிலெடும்பிற் றுறத்திறுத்த" (பதிற்று பதி.5.9)

[இடு = இடும்பு.]

இடும்பை *idumba*, பெ. (n) 1. துன்பம்; suffering affliction, distress, calamity "ஏழுசூலா விடும்பை (தொல்.பொ. 50). 2. தீமை; evil, harm, injury "பூதம் இடும்பை செய்திடும்" (மணி. 122). 3. நோய்; disease "கரபிடும்பை யில்லாரைக் காணின்" (குறள் 1056). 4. ஏழ்மை; poverty "இடும்பையா லடர்ப்பினு" (திவ. பெரிபதி.1.6.5). 5. அச்சம் (திவா.), fear, dread (செ.அக.). 6. ஏதம்; danger (ஆ.அக.). 7. எலி; rat (சா.அக.)

[இடும்பு = இடும்பை.]

இடும்போகம் *idumbagam*, பெ. (n) சிவப்பவனார் red bean (சா.அக.)

இடமம் *idumam*, பெ. (n) குயவன் சக்கரத்தை திவத்திற் பொருத்தற்கு இடம் மண்கட்டி (இவ), (செ.அக), clod of mud or earth on which the potter rests his wheel.

[இடு - இடமம்.]

இடுமருந்து *idumaruṇḍu*, பெ (n) 1 வாயி மருந்து; drugs administered secretly with food or drink in order to win over a person, philter poison stealthily administered. "இடுமருந்தோடு சோறறை யேபிடும" (திருப்ப 820) 2 கைமலும் நோகத்ததுடன் இடும் கைமருந்து (நீர்நிக 18, உரை) (செ.அக); poison containing a poisonous drug or the venom of reptiles

[இடு - மருந்து]

இடுமுடை *idumuḍai*, பெ. (n) திறைந்த தீநாறம, stench, bad smell, stink. "இடுமுடை மருகுவிய தொடு மிடம் பெறாஅது" (நற்.329).

[இடு - முடை இடு - குழிதல், வட்டமாநல், திறைதல்.]

இடுமுள் *idumuḷ*, பெ (n) வேலியாக இடும் முள் (சீவக 774, உரை) (செ.அக), thorns thrown over the entrance to a field or garden to prevent intruders

[இடு - முள்]

இடுலி *iduli*, பெ (n) பெண ஆமை (வின), female turtle (செ.அக)

Stk ull

[இடு - இடுவி இடுதல் குழிதல், வட்டமாநல், வட்டமாள் ஆமை, முட்டையிட மண்ணையழிக்கும் பொண்ணாமை]

இடுவந்தி *iduvandi*, பெ (n) குற்றமில்லாதவாமேற குற்றத்தையேற்றுரை: accusator of an innocent person. பெறற்கொலவன நெஞ்சம் இடுவந்தி கூறறவைய புரிந்துநோகக், (சிவப 16,120, உரை), (செ.அக)

Stk kumvandi

[இடு - வந்தி வன் + தி வந்தி = கடுஞ்சொல், தீயிழாதி, கடுவந்தி - சொற்கையாக அன்புது பொய்யாக இடும்வரைகூற கடுஞ்சொல்]

இடுவல்¹ *iduvāl*, பெ (n) இடுக்கு, crevice apertures (செ.அக)

[இடு - இடுவல்]

இடுவல்² *iduvāl*, பெ. (n) வழி (நெவைல்), way (செ.அக)

[இடு இடுவ - இடுவல் இடுவு சிறிய வழி]

இடுவை *iduvai*, பெ (n) சந்து (இவ), lane (செ.அக)

இடு - இடுவை.]

இடை¹ *idai*, பெ. (n) 1. தடு (திவா), middle in space, midst, centre 2 தடுவளை காலம், middle in time இடைக் கொட்கின" (குறள 66:3) 3. அரை, இடுப்பு; middle of the body, the waist "மிளமோ நுடங்குகிட"

(திருவா.11,9). 4. தடுதர மகன்; middle class people. "இடையெலாமிள்ளமை யஞ்சும்" (நாலடி. 297) 5 இடைக்குவம்; herdsman caste. 6 இடை எழுத்து; medial consonants of the Tamil alphabet "அய்வழி யுயிரிடையின்" (நன் 220). 7. இடைச் சொல் (நன் 239); indeclinable particle, as one of the parts of speech. 8. இடம்; place, space "கருங்கல்லிடை தொழும்" (புறநா 5,1). 9. இடம்பக்கம்; left side "எங்கள் பெம்மாளி தையாணை" (அபிரா 84). 10 வழி; way "நீரிலவ நீளிடைய" (புறநா 3) 11 தொடப்பு; connection "உங்களோ பெடங்களிடையில வையே" (திவ.திருவாய 8,2,7). 12. தகக நேரம், தகுந்த சூழல்; suitable time, opportunity, season "உடைபோர் போல விடையின்ற குறுகி" (புறநா 54) 13 காரணம்; cause "இடைநெரிவியது" (குளா கலியாண 144). 14 தீட்டலளையவு (சொன்னு (வின); measure of length, breadth, thickness

[இடு - இடை]

இடை² *idai*, இடை. (part) எழனுருய; sign of the loc "திழலிடையறங்குமேதி" (கம்பாநாட்டுப் 6) (செ.அக)

[இடு - இடை]

இடை³ -தல் *idai-tal*, 4. செருவி (v.1) 1. சோர்தல் (சீவக 446, உரை), to grow weary, as with long waiting 2. மனந்தளர்தல்; to be damped in spirits. "இடைநதி னைந் துருகு மெளியனேன்" (நாய சிறக, 3) 3. பின் வாங்குதல்; to retreat, fall back. "அசமுகி யிடையது போனான்" (நததபு மகாகாண 20) 4 விலக்குதல்; to make room, get out of the way. "இடைந் தொதுங்குக" (ஈடு 5,4,6) 5. தாழ்தல்; to submit "அவனுக்குச் சிறிது இடைந்துபோ" (செ.அக)

[இடு - இவழ - இடை - இடைதல். இழைதல் = தளர்தல்]

இடை⁴ *idai*, பெ. (n) 1. தடுத்தல், இடைபடுத்துதல்; check, stoppage, protest, impediment "இடை கொணைய யாயிர்ப்ப" (கவிந 3,7) 2 துன்பம் (திருக்கோ 368 உரை); trouble difficulty (செ.அக)

[இடு - இடை]

இடை⁵ *idai*, பெ. (n) 1. இடைவெளி; gap unfilled space "இடையில வண்டுகழக் கொடைமை யானும்" (தொல பொ 76). 2. உலகம்; earth. "இடையிற படுகி லம்பயாம்" (கம்பாநா அதிகாய 73) 3 விடு பேற்றுலகம்; svarga, heaven

[இடு - இடை]

இடை⁶ *idai*, பெ. (n) பதினாடிகுள்ளானு (சிவப் 3, 26 உரை); principal labular organ of the human body one of lacarādi. (செ.அக)

[இடு - இடம் - இடை]

இடை⁷ *idai*, பெ. (n) எடைபார்க்க see *idai*. "இடை தான குறைந்தது மசைமல் காட்டுவ திவலை பென்றால்"

(ஒருதுறை 185), (கொ வ)

[சடை → இடை (கொ வ.) இது வரும் சொல்வதின் இரு வகை வழக்கிலும் நனித்தம் வேண்டும்.]

இடை⁸ *idai* பெ. (n) 1 இடைப்பட்ட காலம், பொழுது (குறிஞ்சி 137, உரை) time 2 நடுவுநிலை; equity "இடைநெறித்துணரும்... காட்சி" (பெரும் பாண் 445); 3. முன்னதற்கும் பின்னதற்குமுள்ள வேறுபாடு; difference "வாசலாத் தையோ கடனெறி வினமையின்" (பெரும் வதவ 6,56) "இடைக்கண் முறிந்தாச் பலர்" (குறள் 473) (செ.அக)

[இடு → இடை (இடைவெளி)]

இடை⁹ *idai*, பெ (n) பின்வாங்கி ஒதுதல்; retreating 'இட - இடை (குமொ 371)]

இடை¹⁰ *idai* பெ (n) 1 ஆ; cow 2. மென்சொல்; softword (செ அக)

ம. இட *Sit* இ

[இள → இட → இடை (இளமையுடைய ஆவும், இளக்கமான மென்சொல்லும் இடை எனப்பட்டன)]

இடைக்கச்சு *idai-k-kaccu*, பெ (n) அரைக்கச்சை டார்க்க, see *arai-kaccu*

[இடை + கச்சு]

இடைக்கச்சை *idai-k-kaccu*, பெ (n) இடைக்கச்சை பார்க்க, see *idai-kaccu*, (செ அக)

ம. இடகச்ச

[இடை + கச்சை இடை - இடுபடி]

இடைக்கட்டு¹ *idai-k-kattu*, பெ (n) 1 அரைக்கச்சு, girde or belt 2 ஓர் அணி (S.I.II,205); front plate and ornament of idols so called from its being fastened in the middle 3 இடைவழி; intermediate passage way between the entrance door and the second doorway in an Indian dwelling house 4 வீட்டின் நடுக்கட்டு, the middle compartment of an Indian dwelling house (செ அக)

ம. இடகடுட்டு

[இடை + கட்டு]

இடைக்கட்டு² *idai-k-kattu* பெ (n) சமன் செய்வதற்குரிய நிறை (இ வ); balancing weight (செ அக)

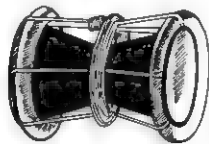
[இடை + கட்டு]

இடைக்கணம் *idai-k-kanam*, பெ. (n) இடையின் எழுத்துகள்: ய,ச,ல,வ,ழ,ள, group of medial consonants in Tamil, as a classified group distinct from var-kanam and meṅ-kanam (செ அக)

[இடை + கணம்]

இடைக்கருவி *idai-k-karuvi* பெ (n) சலவியெனாற்றுத் தோறக்கருவி (சிலப 3,27 உரை), ancient musica; instrument of percussion, a kind of drum (செ அக)

[இடை + கருவி]

இடைக்கருவி

இடைக்கலம் *idai-k-kalam*, பெ. (n) மட்பாண்டம்; earthen vessel for cooking 'இவ்வூளவிலவேற்றி இடைக்கலத் தெய்து விடல்' (புழ 24)

Sit இ

[இடை + கலம் + லாயகந்த மட்கலம்]

இடைக்கழகம் *idai-k-kazham*, பெ. (n) கபாடபுரம் என்னும் கதவாழத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் இரண்டாம் தமிழக் கழகம் (இறை பாயி); middle sangam, said to have flourished for a long period at Kapṛṭapuram, the second of the three ancient Tamil academies (செ அக.)

Sit sangha

[இடை + கழகம்]

இடைக்காடர் *idai-k-kādar*, பெ (n) கடைக்கழகத்துச் சான்றோருள் ஒருவர் (திருவாவலா 20,1); a Tamil Sangam poet of *idai-k-kādar*. (செ.அக.)

[இடைக்காட்டு + ஈர் (நாணாடை மண்டலத்தில் இடையல் திடையிருந்த இடையல்)]

இடைக்காடனார் *idai-k-kādanār* பெ (n) இடைக்காடர் (அகநா) டார்க்க see *idai-k-kādar* (செ அக)

[இடைக்காடன் + ஈர்]

இடைக்கார் *idai-k-kār*, பெ. (n) நெல்வகை (நாநாத்த); a kind of paddy (செ அக.)

[இடை + கார்]

இடைக்காலம் *idai-k-kālam*, பெ (n) 1. இடைய் லுள்ள காலம், interim period 2. குறைந்த முன்புள்ள காலம்; recent past 3 காலமல்லாக்காலம்; improper time

ம. இடைக்காலம். க. ஏடகல

[இடை + காலம்]

இடைக்காற்பீலி *idai-k-kār-pīli*, பெ. (n) பரதவ மகளிர் அணியும் காலவிரலணி வகை; a toe-ring worn on the toe next to the little toe usually by the women folk among the fishermen community (செ அக)

[இடை + கால் + பீலி]

இடைக்கிடப்பு *idai-k-kudappu*, பெ (n) இடைப்பிறவு
எல் (சீலக 2697, உரை), word or words used as
complement to the predicate or subject in a sentence
(செ.அக)

[இடை + கிடப்பு]

இடைக்கிடைப்பு *idai-k-kudavu* குவி எ (adv) 1 ஊடு
யுடே; at frequent intervals (செ.அக). 2. ஒன்றாவிட்
டென்றது; alternate (ஆ.அக.)

[இடை + இடை]

இடைக்குலநாதன் *idai-k-kul-nadān*, பெ (n) கண
ணன் (இராத்.); Krishna (செ.அக.)

[இடை + குலம் + நாதன்]

இடைக்குலம் *idai-k-kulam*, பெ (n) இடையாறு
குலம் (பாதவர்); community of shepherds, (ஆ.அக.)

[இடை + குலம்]

இடைக்குழி *idai-k-kuzhi*, பெ (n) இடையெலும்பிரண்
டுக்குமிடையிலுள்ள பள்ளம் (இயவை), pelvic
cavity (செ.அக.).

உ. எடுகுளி

[இடை + குழி]

இடைக்குறை *idai-k-kura*, பெ (n) செய்யுள்திரிபுக
ளுள் ஒன்று (நாள் 156, உரை); (Gram.) poet license
consisting in the shortening of a word by elision of
one or more letters in the middle, syncope (எடு) இயவை
- இவை, ஒதி (ஒந்தி)

[இடை + குறை]

இடைக்குன்றாக்கியூர் *idai-k-kurraikkūr*, பெ (n)
தலையாடல்களானதுச் செருவெனற நெடுஞ்செழிய
னைப் பாடிய புலவர் (புறநா), Sangam poet of Idai-k-
kurūr

[இடைக்குன்றர் + கியூர்]

இடைக்கொள்ளை *idai-k-kolai*, பெ (n) 1 ஊடு
தட்டு, punner by a third party of a property in dispute
between two 2 கொள்ளை நோயால் வரும் அழிவு
(விண்); ravages of an epidemic disease. (செ.அக.)

[இடை + கொள்ளை]

இடைகலை *idai-kalai*, பெ (n) 1 பத்து நாட்புள்
ளொன்று; principal tubular coil like organ of the human
body 2. இடது நாசியை விடும் மூச்சு (செ.அக.)
breathing through the left nostril

[ஒருகூ. இடது + கை (காற்று) இடது - இடம் - இடை (நிமி)
கால் + கலை கலை (நிமிப்பு).]

இடைகழி¹ *idai-kalī*, பெ (n) 1 இடைக்கூட்டு (திவ
இயற்.1.86); intermediate passage way between the
entrance door and the second doorway in an Indian
dwelling house. (செ.அக.) 2 வாயில் (ஆ.அக.), gate
3. இடைகழிநாடு; a region known as Idai-kalī-nāḍu

[இடை + கழி. கழி = கழிந்து (உந்து) செல்லும் வாயில்
இடைவிடுகளை நிலப்பகுதி]

இடைகழி² *idai-kalī*, பெ (n) திருக்கோவலூர் திரு
மால் கோயில்; Visnu shrine at Tiru-kōvalūr, "நீயந்
திருமகளுந் திள்ளாயால் கோவலிடை கழியே பற்றியி
னி" (திவ.இயற்.முதல் திருவ.ந்.86), (செ.அக.)

[ஒருகூ. இடைகழி நாடகன் பெயரால் அமைந்த கோயிலாக
லாம்.]

இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் *idai-
kalī-nāḍi-nallūr-nattattānār*, பெ (n) கடைக்கழுவப் புல
வர்; Sangam poet.

[இடைகழி + நாடு + நல்லூர் + நத்தத்தன் + ஆர்]

இடைச்சரி *idai-c-cari*, பெ (n) தோராவளை (ஈடு 2,
5,6); armlet worn by men as an ornament, arm
(செ.அக.)

[இடை + சரி. செறி = சரி]

இடைச்சன் *idai-c-can*, பெ (n) 1 இரண்டாமபிள்ளை
(கொ.வ.); second child. (செ.அக.). 2. தடு மகன்;
middle child. (ஆ.அக.). 3. இரண்டாம் பெறு
(ஆ.அக.); second birth.

[இடை + இடைச்சன்]

இடைச்சனி *idai-c-cani*, பெ (n) இடைக்காரிபார்க்க
சை *idai-k-kāri* (செ.அக.)

[இடை + சனி]

இடைச்சி *idai-c-ci*, பெ (n) 1. மூல்லைதிலப் பெண
(பெய்); woman of the herdsman caste inhabiting the
forest pasture tracts 2 இடையுடையவள்; woman with
special reference to her waist "ஓசை பெற்ற தூக்கொளி
டைச்சிகள்" (திருப்பு.254) (செ.அக.)

ம. இடையதி உ. எடதி

[இடைத்தி - இடைச்சி]

இடைச்சியார் *idai-c-ciyār*, பெ (n) கலயகத்துள ஓர்
உறுப்பு (குறடி பிடித்துரைக்க 62), stanza or stanzas
forming part of the literary composition known as
kaiampakam and describing the idai-c-ci (செ.அக.)

[இடைத்தி - இடைச்சி + ஆர்]

இடைச்சீலை *idai-c-cilai*, பெ. (n) திரை (இரட்ட.); curtain (செ.அக.)

(இடை + சீலை)

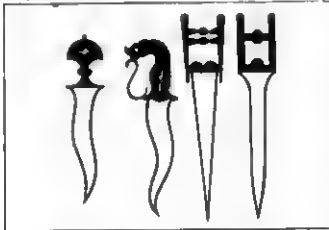
இடைச்சுரநாதர் *idai-c-curanathar*, பெ. (n) திருவிடைச்சுரத்திற்கு கோயில் கொண்டிருக்கு யிறைவன் (ஆ.அக.); deity at Tiruvidaiccuram

(இடைச்சுரம் + நாதர்)

இடைச்சுரிக்கை *idai-c-curikka*, பெ. (n) உடைவாளர் (சம்.அக.) sword, dagger, as suspended from a girdle round the waist (செ.அக.)

ம. இடச்சுரி

(இடை + சுரிக்கை)

இடைச்சுரிக்கை

இடைச்சுருக்கம் *idai-c-curukkam*, பெ. (n) 1 உடுக்கை போல் தடுவில் சுருங்கி ஒடுக்கமா யிருத்தல்; contraction of an organ (as the stomach or the uterus) at or near the middle of the body hour-glass contraction. 2. இடுப்பின் ஒடுக்கம்; narrowness of the waist (செ.அக.)

(இடை + சுருக்கம்)

இடைச்சுவல் *idai-c-cuvai*, பெ. (n) இடையூறு. impediment, obstacle as an intervening wall, barrier இதுக்கு இடைச்சுவல் குண்டாவதே" (திவ.திருமாவை வ்யா. 19.பக் 69), (செ.அக.)

ம. இடச்சுவல்

(இடை + சுவல்)

இடைச்சூரி *idai-c-cūri*, பெ. (n) அக்கமணி முதலிய வற்றுக்கிடையில் கோசகும் மணி (செ.அக.); gold or silver beads interspersed in a rosary of rudraksha or tuasi etc.

(இடை + சூரி. செறி + சூரி)

இடைச்செருகல் *idai-c-cerukal*, பெ. (n) ஒருவர் செய்யுளின் பிறர் வாக்கைக் கலக்கை; interpolation (செ.அக.)

(இடை + செருகல்)

இடைச்செறி *idai-c-ceri*, பெ. (n) 1. குறங்குசெறி பாகாக, ancient thigh ornament "இடைச்செறி குறங்கு கெளலி" (சீவக 2445). 2. துணை யோதிரம் (சுடு 6. 1.1); second ring on a finger worn to keep another ring in place (செ.அக.)

(இடை + செறி)

இடைச்சேரி *idai-c-ceri*, பெ. (n) இடையூறு (சீவக 422, உரை) hamlet populated by herdsmen. (செ.அக.)

ம. இடைச்சேரி

(இடை + சேரி)

இடைச்சொல் *idai-c-col*, பெ. (n) பெயர் வினைகளைச் சார்ந்து வழங்குஞ் சொல் (நா. 420); particle which cannot be used by itself in any sense but which, when occurring in combination with nouns and verbs, functions as inflectional or conjugational suffix: adverb, preposition, expletive, conjunction, interjection etc., one of the four parts of speech in Tamil grammar (செ.அக.)

(இடை + சொல்)

இடைச்சோழகம் *idai-c-cōḷam*, பெ. (n) தென்றல் வீசும் பருவத்தின இடைக்காலம் (யாழ்ப்ப.); middle period of the south-west monsoon (செ.அக.)

(இடை + சோழகம்)

இடைச்சுருங்குப்பறை *idai-c-curungup-parai*, பெ. (n) தூடி (குடா); small drum tapering in the middle like an hour-glass (செ.அக.)

(இடை + சுருங்கு + பறை)

இடைசூரி *idai-c-cūri*, பெ. (n) அறுப்பு, வளையம், அக்கமணி முதலியவற்றின இடையிறகோசகும் மணி (யாழ்ப்ப.); gold or silver beads interspersed in a rosary of rudraksha, tuasi, etc. (செ.அக.)

(இடை + செறி. இடைச்செறி - இடைச்சூரி இதனை இடைசூரி என்பது வழி)

இடைஞ்சல் *idai-ñcal*, பெ. (n) 1. நெருக்கம்; narrowness, closeness இடைஞ்சல் வழி (செ.அ. 2) தடை (செ.அ. 3); obstruction, hindrance. 3 தெய்வலை; trouble, distress "அடபா ரிடைஞ்சல் களைவோனே" (திருப்ப. 34) (செ.அக.)

ம. இடச்சல்

(இடைஞ்சல் - இடைஞ்சல்)

இடைத்தட்டு *idai-t-tattu*, பெ. (n) 1. இடைக்கொள்ளை; plunder by a third party of a property about which two parties are quarrelling (செ.அக.). 2. இடையிடையே காரியம் பார்த்தல் (ஆ.அக.); to work during intervals

ம. இடத்தட்டு

(இடை + தட்டு)

இடைத்தலைவலி *idai-t-talai vail*, பெ. (n.) விட்டு விட்டு வரும் தலைதோய்; headache usually occurring at intervals - intermittent headache (சா.அக.)

[இடை + தலைவலி.]

இடைத்தரம் *idai-t-taram*, பெ. (n.) நடுத்தரம்; medium quality, intermediate grade, neither big nor small (செ.அக.).

ம. இடத்தரம்: க. ஏபெதர: ஊ. இடெதர.

[இடை + தரம்.]

இடைத்திரிசொல் *idai-t-tiri-sol*, பெ. (n.) இயற்சொற் போல் தம்பொருள் விளக்காது அரிதுணர் பொருளை வாய் நிற்கும் இடைச்சொல் (ஆ.அக.); grammatic terminology signifying inexplicable word formation.

[இடை + திரி + சொல்.]

இடைத்தீன் *idai-t-tin*, பெ. (n.) இடைத்தீன்றி, சிறுமுண்டி (பாண்டி.); lunch, light refreshments. (செ.அக.)

[இடை + தீன். தின் = தீன். தீன் = தினைப்படும் சிறுமுண்டி. தீனி. தின்னி. திண்டி என்பவற்றை ஒப்புதோக்குக.]

இடைதல்¹ *idaital*, பெ. (n.) நிலம் (அக.நி.); earth. (செ.அக.)

[இட + இடம். இடை. இடைதல்.]

இடைதல்² *idaital*, தொ.பெ. (v.n.) 1 சேலை; clothing 2. வசங்கெடுத்தல் (ஆ.அக.); losing consciousness.

[இடைதல் + தெருக்குதல். தெருக்க இறக்கி உடுக்கும் துணி. பின் வாக்குதல். நினைவுப்பிழை.]

இடை தெரி-தல் *idai-tari-tal*, 2 செ. குன்றாவி. (v.1) செவ்வியறிதல்; to judge the appropriate time, as when one wishes to speak in an assembly. "இடை தெரிந்து நாளுணர்ந்து சொல்லுக." (குறள்.712), (செ.அக.).

[இடை + தெரிதல். காலம் தெரிதல் போன்று தக்க இடம் தெரிதல்.]

இடைதெரியா இருவர் *idai-tariya-iruvār*, பெ. (n.) உருப்பரியும் திலோத்தமையும்; Urvasī and Thilottamai "இடைதெரியாஏள் இருவருந் தந்தம்" (கவித்.109), (சங். இலக்.சொற்.).

[இடை + தெரியாத + இருவர்.]

இடைநரை *idai-narai*, பெ. (n.) அங்கும் இங்கும் சிறிது நரைத்திருக்கை (விள்), hair or beard grown gray here and there. (செ.அக.).

க. ஏபெதரே

[இடை + நரை.]

இடைநாடி *idai-nadi*, பெ. (n.) இடைக்கலை பார்க்க; principal tubular organ of the human body. (செ.அக.).

[இடை + நாடி.]

இடைநாழிகை *idai-nadigai*, பெ. (n.) 1 கோயிலில் உள் மண்டபத்துக்கும் வெளியண்டபங்கடும் இடைப்பட்ட இடம்; (TAS 100); middle corridor, a passage between the argha-mandapa and the mahamandapa of a temple 2 இரண்டு கட்டடத்துக்கோ, அறைக்கட்கோ நடுவே உள்ள வழி; a corridor

ம. இடநாழிகை.

[இடை + நாழிகை.]

இடைநிகரா-தல் *idai-nigara-tal*, 6 செ. குவி (v.1) நடுத்தரமான நிலையிலிருத்தல் (குறள் 635, உரை), be neither affluent nor penurious.

[இடை + நிகராதல்.]

இடைநிகழ்வு *idai-nigazhuvu*, பெ. (n.) தற்செயல்; chance, accident. (செ.அக.).

[இடை + நிகழ்வு.]

இடைநிலை¹ *idai-nilai*, பெ. (n.) 1 நடுவில் நிறகை; state of being in the middle. இடைநிலைத் தீவகம். 2 (இலக்) பெயர்வினைகளின் பகுதிவிருதிகளுக்கு இடையில் நிற்கும் ஒர் உறுப்பு (நள.141), medial particles coming between the root and the ending in a word (II) in verbs, to indicate tense, as த் in செப்தான (II) in personal nouns as an inserted euphonic connective particle, as ள் in அறிஞன்

ம. இடநிலை

[இடை + நிலை.]

இடைநிலை² *idai-nilai*, பெ. (n.) 1 (இலக்) எச்ச முதலியன கொண்டு முடியுந் சொற்களினிடையில் ஏறற் பிறசொல் வருகை; (Gram.) occurrence of word or words as complementary to the subject or predicate in a sentence 2 இரண்டுக்குமிடை, இடைப்பட்டிருத்தல், middle stage 3 இடைப்பட்டிருக்கும் நிலை, தடைய; obstacle 4 நடுநிலையில் இருத்தல்; intermediate

ம. இடநிலை

[இடை + நிலை.]

இடைநிலைத்தீவகம் *idai-nilai-t-tivagam*, பெ. (n.) தீவகவளியலகை (நள.டி.38); (Rhet.) literally a lamp in the centre illuminating all around, applied to denote a figure of speech in which a word used in the middle of a sentence goes to, amplify the sense of the poem in various parts of the same (செ.அக.). நடுவில் உள்ள விளக்கொளி சுற்றிலும் ஒளி பரப்புவதைபோல் சொற் தொடரின் இடையில் உள்ள ஒரு சொல், வேறு பகுதிகளில் உள்ள சொற்களுடன் இணைந்து, பொருள் சிறக்கவைக்குமாறு பாடப்படும் அணி வகை

[இடை + நிலை + தீவகம்.]

இடைநிலைப்பாட்டு *idai-nilai-p-paattu*, பெ. (n.) கவிப்பாவினோருறுப்பு (தாழிசை); (தொல்.பொ

444); one of several parts of the verse appearing in the middle of the kalai type (செ.அக)

[இடை + நிலை + பாட்டு கவிப்பாடலினிடையில் வரும் உறுப்பு இடைநிலைப்பாட்டு எனப்பட்டது]

இடைநிலை மயக்கம் *idai-nilai-mayakkam*, பெ (n) இடைநிலை மெய்மயக்கு பார்க்க; see *idai-nilai-mey-m-mayakku*

இடைநிலைமயக்கு *idai-nilai-mayakku*, பெ (n) இடைநிலைமெய்மயக்கு பார்க்க; see *idai-nilai-mey-m-mayakku*

இடைநிலைமெய்மயக்கு *idai-nilai-mey-m-mayakku*, பெ (n) [இலக்] சொல்லிடையில் மெய்யெழுத்துகள் ஒன்றோடொன்று உடனிலை மெய்மயக்கமாக அல்லது வேற்றுநிலை மயக்கமாகக் கூடும் நிலை. (நன் 110 உரை); (Gram) permissible conjunction, in Tamil of consonantal sounds, either in the same word or in words coming together, classified into two kinds accrd as the consonants are similar or dissimilar as உடனிலை மெய்மயக்கு and வேற்றுநிலை மெய்மயக்கு. (செ.அக)

[இடை + நிலை + மெய்மயக்கு.]

இடைநிலையெழுத்து *idai-nilai-eyuttu*, பெ (n) இடைநிலை மெய்மயக்கு பார்க்க; see *idai-nilai-mey-m-mayakku*

[இடை + நிலை + எழுத்து]

இடைநிலை விளக்கு *idai-nilai-vilakku*, பெ (n) இடைநிலைத்தீவகம் பார்க்க (நிவப்.1,22,உரை); see *idai-nilai-1-vivagam* (செ.அக)

[இடை + நிலை + விளக்கு]

இடை நீக்கம் *idai-nilakkam*, பெ (n) 1. சம்பளம் பெறும் பணியாளரை, அவரது பணியொழுங்கின் சமீபமாகப் பணியிலிருந்து விலக்கிவைத்தல்; to debar from any privilege, office, emolument, etc., for a time 2. உச்சிக்கட்டுப்பாட்டை யீறும் தொண்டரைக் கூட்சியிலிருந்து இடைக்காலமாக நீக்குகை; to put or hold in a state of suspense or suspension 3. குறுநகரலி கமாக நிறுத்திவைத்தல்; to stop for a time

[இடை + நீக்கம்]

இடைநீரில்(நில்)-த(ற)ல் *idai-niril-nil-*, 14 செ கு வி (v.1) நீந்துகையில் நிலைக் குத்தாய் திறறல்; to gain vertical posture while swimming.

[இடை + நீரில் + நில.]

இடைநேரம் *idai-neram*, பெ (n) 1 சிறுநொடி கொள்ளுதல் சமயம்; recess, tiffin time, interval. (செ.அக) 2 தடுப்பகல்; noon 3 இரண்டு காலப்பகுதிகளுக்கு இடைப்படும் நேரம்; interval between two periods of time

ம. இடநேரம்; க. ஏடெவகம்

[இடை + நேரம். செய்யும் பணிகிடையில் விடப்படும் ஒழிவு நேரம்.]

இடைப்படி *idai-p-padi*, பெ, (n) 12 பலம் எடை கொண்ட ஒரு திறை அளவு. (தைவகதை 121, உரை); measure of weight equal to 12 palams (செ.அக.)

[இடை + படி]

இடைப்படு-தல் *idai-p-padu*, 20 செ கு வி (v.1) 1 தடுவாதல்; to appear in the midst, intervene 2. இடையில் இருத்தல் (விள்); to happen in an interim. (செ.அக.) 3 'வழியிற் சந்தித்தல் (ஆ.அக); to come across, encounter

க. ஏடெவகம்

[இடை + படு]

இடைப்படுதாளம் *idai-p-padu-talam*, பெ, (n) இடைப்படடோருககுச் செய்யும் ஈகை; charity to the ordinary indigent folk being the medium grade of benevolence. (செ.அக)

[இடை + படு + தாளம்]

இடைப்படு வள்ளல்கள் *idai-p-padu-vallalgal*, பெ (n) இடை வள்ளல்கள் பார்க்க; (கந்தபு.ஆற்று 39), intermediate galaxy of liberal benefactors. (செ.அக)

[இடை + படு + வள்ளல் + கள்]

இடைப்படை *idai-p-padai*, பெ, (n) தடுவிலுள்ள படை; middle army "இடைப்படை யமுலத்து" (புறம் 295-5)

[இடை + படை]

இடைப்பரு *idai-p-paru*, பெ (n) இடைமுள பார்க்க. (சா.அக); see *idamul*

இடைப்பழம் *idai-p-palam*, பெ (n) காப்பக்குலையில் இடையிடையே பழுத்திருப்பது (விள). ripe fruits interspersed in a bunch of unripe plantains. (செ.அக.)

[இடை + பழம்]

இடைப்பழுப்பு *idai-p-puppuppu*, பெ (n) பச்சையும் மஞ்சளநகலத்த இலை; முக்கூற்ற பழுப்பிலை; leaf partially green and partially ripe. (சா.அக)

[இடை + பழுப்பு]

இடைப்பாட்டம் *idai-p-pattam*, பெ (n) பழைய வரி வகை; (S.Iii,521ft); ancient tax on herdsmen. (செ.அக.)

ம. இடபாடலி

[இடை + பாட்டம் இடை - இடையச் பாட்டம் - வரி பாட்டம் பாட்டமாய் அல்லது காலமுறைப்படி பெறும் வரி.]

இடைப்பிறவால் *idai-p-pira-vaval*, பெ (n) [இலக்] எழுமைய முதலியன கொண்டுமுடியுஞ் சொற்களினிடையில் ஏற்ற பிறசொல் வருகை; (Gram.) word or words used as complements to the subject or predicate in a sentence 'சாத்தன் (வயிறார்) உண்டான்' (நன் 356 உரை)

[இடை + பிற + வால்]

இடைப்புணரியைபு *idai-p-punar-hyalbu*, பெ. (n.) நடுவீடு சீக்கண்ணாயியைபு வருவது. (ஆ.அக.), rhyming in the middle foot of a verse.

[இடை + புணர் + இயைபு.]

இடைப்புணரெதுகை *idai-p-punar-edugal*, பெ. (n.) நடுவீடு சீக்கண்ணாயும் எதுகை வருவது (ஆ.அக.), similarity or agreement of the second and/or subsequent syllables of the first foot of a metrical line with the other lines in a verse is termed edugal. If the same agreement occurs in the middle foot of a metrical line it is termed idai-p-punar edugal

[இடை + புணர் + எதுகை.]

இடைப்புணர்முரண் *idai-p-punar muran*, பெ. (n.) நடுவீடு சீக்கண்ணாயும் முரண்வரத்தொடுப்பது. (ஆ.அக.); anthesis of words or ideas in the middle of a metrical line in a verse.

[இடை + புணர் + முரண்.]

இடைப்புலம் *idai-p-pulam*, பெ. (n.) நடுவீடும்; middle-land intermediate land between the mountains and the low lands "திண்டிவளி முரசு மிடைப்புலத்திரங்க" (புறநா.288)

[இடை + புலம்.]

இடைப்புழுதி *idai-p-puzuti*, பெ. (n.) விதைப்பாட்டு நிலம், புழுதி நிலம் (வின.); land which is neither very moist nor very dry which is suitable for sowing. (செ.அக.)

[இடை + பழுதி.]

இடைப்புத்தி *idai-p-putti*, பெ. (n.) இடைப்பாட்டம் ISII, 521 பார்க்க, see *idai-p-pittam* (செ.அக.).

[இடை + பூட்டி.]

இடைபூட்டு *idai-p-puṭṭu*, பெ. (n.) 1 அரைக்கச்ச (வின); grille belt (செ.அக.). 2 அரைப்பூட்டு. (ஆ.அக.), knotted undergridle

[இடை + பூட்டு.]

இடைப்பேச்சு *idai-p-pēccu*, பெ. (n.) நடுநடுவே சொல்லும் சொல்; interject

உ. எடெவாறு, எடெமது.

[இடை + பேச்சு.]

இடைப்போகம் *idai-p-pōgam*, பெ. (n.) 1. இடைக்காலத்து விளைவு; interim crop (செ.அக.). 2. இடையில் புளசெய்யப்பயிர் விளைவு (ஆ.அக.), dry crop between two spells of wet cultivation.

[இடை + போகம்.]

இடையாகம் *idai-p-pōgam*, பெ. (n.) இடுப்புப் பாகம்; umbra region (சா.அக.)

[இடை + பாகம்.]

இடையாடு *idai-p-pōṭṭu*, பெ. (n.) 1. அலுவல்; transaction 2 வணிகம் முதலிய தொடர்பாக இருவரிடையே நிகழும் செய்தி; business liaison. (செ.அக.)

ம. இடையாடு

[இடை + பாடு.]

இடைபேசி *idai-p-pēci*, பெ. (n.) ஒரே வளமணையில் உள்ளவர்களுடன் மட்டும் பேசும் வகையில் அமைத்த தொலைபேசி; intercom, telephone system within a building

[இடை + பேசி.]

இடைமகன் *idai-magad*, பெ. (n.) இடையன்; cowherd or shepherd. "இடைமகன் கொன்ற விண்ணா மரத்தினேன்." (சீவக.1914) (செ.அக.)

[இடை + மகன்.]

இடைமடக்கு *idai-madaku*, பெ. (n.) 1. பேச்சினை நடுவே தடுக்கை (வின); interrupting a conversation. 2. மடக்கணி வகை (தன்மூ.91); play on words used in different senses. (செ.அக.). 3. இடக்குமடக்கான பேச்சு (ஆ.அக.); controversial verbal engagement.

[இடை + மடக்கு.]

இடைமடு-த்தல் *idai-madu*, 18 செ.சூறானி (v1) இடைச்செருக்தல்; to interpolate. "புள்ளொலிற் றந் திடைய மடுத்த கந்தி" (பரிபா.பாயி) (செ.அக.).

[இடை + மடு.]

இடைமதில் *idai-madil*, பெ. (n.) இடையேயுள்ள மதில்; middle wall of a fortress. "புறநாட்டிந்திடைய மதில் செக்கும" (புறநா.343-6)

[இடை + மதில்.]

இடையிடை-தல் *idai-midai*, 2 செ.சூறானி (v1) நடுவே கலத்தல்; intermingle. "பொய்யோ டுடையி டைந்த சொய" (நாலமூ.80). (செ.அக.)

உ. எடெயோடு

[இடை + மிடையி.]

இடைமுள் *idai-muḷ*, பெ. (n.) 1. புணர்ணிலே தோன்றும் மறுமுள்; small new eruption about a heaving ulcer 2. சுரப்பான் வகை; a kind of eruption (செ.அக.)

மறுவ. இடையபுரு, உ. எடெமுள் (இடைமுள்)

[இடை + முள்.]

இடைமுளை *idai-muḷai*, பெ. (n.) நடுவிலுள்ள முளை; interbrain - thalamencephalon (சா.அக.)

[இடை + முளை.]

இடைமேடு *idai-mēḍu*, பெ. (n.) இடையிடையே சிறிய மேடான பாகமுள்ள வயல் (வின); field parts of which are slightly raised in level than the surrounding parts (செ.அக.)

உ. எடெதெவரு. (நடுத்திடு)

[இடை + மேடு.]

இடைமை *idai-mai*, பெ (n) இடையின் வெழுத்துகள்; *ய, ச, ல, வ, ழ, ள* முதலியவை; medial consonants of the Tamil alphabet "ஆனியிடடைமை யிடமிடநாகும்" (நன் 75). (செ அக.)

[இடை = இடைமை.]

இடையணி *idayanai* பெ (n) இடையில் அணியும் அணியவை; 1. அணைப்புகை, 2. மெகலை, 3. குறங்கு செழி; kind of an ornament. (ஆ.அக.)

[இடை = அணி.]

இடையது *idai-yadu* வி எ (adv) இடையிலுள்ளது; that which is in the middle. "வடமலைப் பெயாருவை யாவி னிடையது" (புறம் 67 7.)

[இடை = அது]

இடைய நெடுங்கீரனார் *idai-y-anedun kiranar* பெ (n) கடைக்கழக மருவிய புலவர். (அபி சிற்.); poet of Sangam age

[இடையன் = நெடும் + கீரன் + ஆர்]

இடையர் *idaiyar*, பெ (n) குறிஞ்சி நிலத்துக்கும் மருத நிலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காடும் காடு சார்ந்த நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் கால்நடைகளை மேய்த்து வாழும் இளைதரர். (திவ பெரி.தி 11 8, 6); herdsmen of mullai or forest pasture lying midway between hilly tracks or kurinai and plains or marutam. (செ அக.)

[இடை = ஆர்]

நெய்தலும் பாலைமலும் தனிநிலங்களாக வகைப்படுத்தாமல், மலைமலும் காடும் வடலும் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் ஆகிய முத்தினைகளாக மட்டும் வகுக்கிய காலத்தில் முல்லை நிலம் இடைநிலமாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம். நெய்தல் மருதத்தை யொட்டிய கடற்புறமாகவின மருதமாகவே கணிக்கப்பட்டுக் கலப்பாகவில் உடல்வளத்தையே வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்ட மகன் தோன்றியினை நெய்தல் நிலை புதிதாகக் கெக்கப்பட்டிருக்கலாம்

இடையர் வரி *idaiyar var*, பெ (n) இடைப்பாட்டம் பாக்க; 508 *idai-p-pāṭṭam*

இடையல்¹ *idaiyal*, பெ (n) இடுப்புத் துலில் (திவா.), garment, cloth worn round the waist. (செ அக.)

[இடை = இடையம் (இடையில் உடுப்பது).]

இடையல்² *idaiyal*, பெ, (n) 1. ஒதுக்கல்; withdrawing. 2. தாழல்; lowering. 3. யின்னிடைல்; retreating.

[இடு - இடை - இடையம் = தாழல்.]

இடையலியல் *idai-y-aliyal*, பெ (n) சதை உராய்வத னாலேற்படும் ஒர்வகைப்படலம்; eczema resulting from a chafe of the skin-intertrigo. (சா.அக.)

[இடை = அ = வியல். இடை = இடுப்பு, வியல் = பசுவதல்.]

இடையறல் *idaiyalar*, பெ, (n) தடுவே முடித்து போதல் (ஆ.அக.); cease or end in the middle

[இடை = அறல். அறு - அறல் = நீருருதல்.]

இடையறவு *idai-y-aravu*, பெ (n) இடைவீடுகை; interval, break "இடையறவின் நிமைப்பளவும்" (குறா தறு 221) (செ அக.)

தெ எடபடு

[இடை = அறவு.]

இடையறாவன்பு *idaiyarthavambu*, பெ, (n) முடியா வன்பு (ஆ.அக.); unbreakable love. "இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைநிபிடம்" (காஞ்சிப்பு)

[இடை = அறா = அன்பு.]

இடையறு¹ -தல் *idai-yaru*, 2 செ கு வி. (v1) தடைப் படுதல்; to be interrupted, to cease in the middle "இளமிடையறா நீண்டும்" (குறள் 359). (செ அக.)

[இடை = அறு]

இடையறு² -த்தல் *idai-yaru*, 18 செ குறாவி (v1) படடை முதலியவற்றை ஊடறுத்துச்சென்று பிரித்தல்; to cut through or divide, as an army "வருபுன்ற கற்சிறை கடுப்பவிரிடையறுத்து" (மதுரைக் 725); (செ அக.)

[இடை = அறு.]

இடையன் *idaiyan* பெ (n) 1. இடைமல் பாக்க, 508 *idaiyar* 2. முல்லைநிலத்தவன்; herdsmen. "மர கன் உடுக்கை மடவாயிடையன்" (புறம் 54-11).

ய. இடயன், க. எடெய

[இடை = அன்.]

இடையன்கால்வெள்ளி *idaiyan-kālvēṅṅi*, பெ (n) தாழி (புரளி) (விண்.); second nakṣatra. (செ.அக.)

[இடையன் = கால் = வெள்ளி.]

இடையன் சேந்தன் கொற்றனார் *idaiyan śēndar koṭṭaranar*, பெ, (n) கடைக்கழக மருவிய புலவர்; one of the poets of Sangam age

[இடையன் = சேந்தன் = கொற்றன் = ஆர்]

இடையாக்கதுகை *idai-y-akkatukai*, பெ, (n) அடி தோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றே யொன்றிவரத் தொடுப்பது (காரிகை ஒழிபி 6, உ.உரை); variety of initial edugal where only the second letter in each line of the verse is the same, as "அகரமுதல் வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் குறந்தே யுலகு". (குறள்.1) (செ அக.)

[இடை = அக = எதுகை]

இடையாந்தரம் *idai-y-andaram*, பெ (n) 1. இடைப் பட்ட காலம் அல்லது இடம்; intermediate space or time "அந்த வேலை இடையாந்தரத்திலே கெட்டுப்போ யிறறு" (விண்) (செ.அக.). 2. தடு (ஆ.அக.), middle, centre

[இடை = அந்தரம் - இடையந்தரம் = இடையாந்தரம்.]

இடையாடல்கள் *idai-yāḍal*, பெ. (n) இடையாடல் பார்ச்சு, see *idai-yāḍal*

idai-yāḍal > த. ஆபரணம்

[இடை + ஆபரணம்]

இடையாமம் *idai-yāmaṁ*, பெ. (n) இடையிருள் யாமம் பார்க்க; (ஆ.அ.க.43-1); see *idai-yāḍal yāmaṁ*

[இடை + யாமம்]

இடையாமர் *idai-yāmar*, பெ. (n) இடையாமர் பார்ச்சு, (ஆ.அ.க.); see *idai-yāḍal*

[இடை + (ஆயவர் → ஆயார்) ஆமர்]

இடையாயர் *idai-yāyar*, பெ. (n) நடுவர்; middle class, those belonging to the intermediate grade in any broad classification "இடையாயர் தெங்கினனையர்" (நாலடி 216) (செ.அ.க.).

[இடை + ஆயர், ஆகியவர் → ஆயவர் → ஆயார்]

இடையார் *idai-yār*, பெ. (n) இருவர் அல்லது இரு குழுக்களிடையே நின்ற பணியை முடிப்பவர்; தரகன்; intermediary, contact man, broker

ம. இடயார்

[இடை + ஆர்]

இடையாறு *idai-yāru*, பெ. (n) இடையாற்றுமங்கலம் எனலும் ஊர்; place name "வெல்போர்ச் சோழனிடையாற்று" (அகநா.141-23)

[இடை + ஆறு]

இடையிட்டெதுகை *idai-yittedutukai*, பெ. (n) அடிக்கொன்றை விட்டொன்றெதுகை யொன்றி வருவது (ஆ.அ.க.); similarity or agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of alternate lines of a verse.

[இடை + இட்டு + எதுகை]

இடையிடு-தல் *idai-yidu-tal*, 20 செ.ரு.வி (v.i.) 1 இடையிடு திகழ்தல்; to intervene, happen or occur in the middle. "தலைமகன காரணமாக இடையிடும் இடையிடுதல்" (இறை.33,உரை). 2 இடையிடு தலு; to be omitted in the middle. - 18 செ.ரு.வி (v.i.) 1. தடுவியிடுதல்; to place between, interpose மறையொளி மணிகலை ரிடையிட்டிடு" (சீவக 656). 2 மதித்தல்; to obstruct. "வாயினை இடையிட்டிடுககாண்டு நிற்கும்படியாக" (கவித் 109,26 உரை). செ.அ.க.). 3. முன்னிருத்தல், காரணமாகுதல்; to make (something or some one) cause of 4 காலம் அல்லது தொலைவு முன்னிருத்தல்; to pass time, to cover distance, etc. (சேநா)

ம. இடயிடுக.

ச.டை + இடு]

இடையிடை *idai-yidai*, கு.வி.எ. (adv) 1. ஊட்டியுடை; intermittently, at frequent intervals. "இடையிடை யாக்கும்" (கல்வ.7) (செ.அ.க.). 2. தடுவே, கூடக் கூட; occasionally, alternately (சேநா.)

ம. இடயிடை; ம. ஏடெயெடெ (திருமுத்திருமு); தெ. ஏடெடை

[இடை + இடை]

இடையிருள்யாமம் *idai-yiṟu-yāmaṁ*, பெ. (n) இரவு 10 மணி முதல் 2 மணி வரையப்பட்ட தள்ளிருள் பொழுது (மணி 20-82); midnight from 22 to 2 hours

[இடை + இருள் + யாமம்]

இடையில்காட்சி *idai-yil-kāṭṭi*, பெ. (n) இடையில்காட்சி; தொடர்த்த நட்பின் தெருக்கம்; unbroken link of friendship. "இடையில்காட்சி நின்றோடு ஐயறை வாக்குக வயர்ந்த பாவே" (புறநா.236-11)

[இடை + இல் + காட்சி இடைதல் + யிள்வாக்குதல், தளர்ந்தல், இல் = இவ்வை]

இடையினம் *idai-yinaṁ*, பெ. (n) இடையெழுத்து; medial consonants of the Tamil alphabet "இடையினம் ய ர ல வ ழ ள வெள வாதே" (நக்.70)

ம. இடயினம்

[இடை + இனம்]

வளமைக்கும் வளமைக்கும் இடையிடத்தாவலும் வல் வெழுத்து நோன்றும் மடபுகழும். வெல்வெழுத்து நோன்றும் முக்குக்கும் இடையினம் கழுதில் பிறத்தலும் இடையின மென்றும். இறை மொழியினவாள் வல்லின எழுத்துகளை நிறுத்தல் (stopt) என்றும் வெல்லின எழுத்துகளை லுக்கினம் (nasal) என்றும் கருதுகின்றனர். இடையினம் என்று மரபிலக்கணதாரால் கொள்ளப்படவை அதிசயவெயில் (yāḍi), பக்கவெயில் (pakkavai), உரகவுயில் (urakavai), அளையுயில் (aṅgavai) என்பவை பிரிவுகளுக்கு உட்படுத்தி விளக்கப்படுகின்றன

இடையினமோனை *idai-yina mōnai*, பெ. (n) இடையினத்துள் யகவகரங்கள் ஒன்றற்கொன்று மோனை யாக வருவது (யாகா ஒழிபிடு, உரை); variety of consonantal alliteration at the beginning of lines in which medial consonants 'ya' and 'va' are interchangeable

எ-டு: யாவெய்யாள் கண்டகற்று எய்வை னனைத்தென்றுள் வாய்மையின தல்ல பிற.

[யுகட + இன + மோனை]

இடையினவெதுகை *idai-yina-v-edutukai*, பெ. (n) இடையினத்துள் வதவெழுத்து தள்ளி அவவினத்து வெழுத்து இரண்டெழுத்துகள் நிற்க வருவது (யாகா ஒழிபிடு, உரை). (செ.அ.க.); interchangeability of any one of the medial consonants while determining the agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of successive lines in a metrical composition

எ-டு: "எல்லா வினகரும் வினககலை எனறோர்க்குப் பொய்யா வினககே வினகரு"

[இடை + இன + எதுகை]

இடைபட்டெழுதகை *idai-y-ittolukai*, பெ (n) ஒவ்வொரு இடையீட்டு வரும் எதுகை (யா கா ஒழிபி 6, உரை), similarity or agreement of the second and/or subsequent letters of the first foot of alternate lines in a verse

எ-டு: "தோடா ரெவ்வளை நெகிழ நாளும் நெய்த ளுனகளை டைதல் கழழ வடா வவ்வரி நதைஇய பசவையும வைகல் தோறும் பைபயப் பெருகிள்"

[இடை + ஈட்டு = எதுகை]

இடையீடு¹ *idai-y-idu*, பெ (n) 1 இடையீடுவ தோளறுவது; that which occurs or happens in the middle 2 தடை, obstacle impediment³பகருதி யிடையீடு⁴(நாமபியகப் 155). 3. மாறுபாடு; difference "பெரு மறை யடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதாமன் றே" (பெரியபு திருஞான 592) 4. அமைவு; *arrangement* to a query "ஏவிய ஊடாக் கிடையீடாவது" (ஞானா 67 10) 5 இடையில் விடுகை; *interposition* "விட்டுவிட்ட றிவ தன்றி இடையீடன்றி அறியமாட்டாது" (சி சி. 2, 94, திவஞா) 6. இடையீட்டுகக்கொண்டது (ஆ அக), that which had happened in the middle

ம. இடையீடு

[இடை + இடு = இடையீடு → இடையீடு]

இடையீடு² *idai-y-idu*, பெ (n) அரசின் வரிமையாழி ருந்து பிறருக்கு மாற்றப்பட்ட நிலம்; land, the ownership of which had been transferred from government to an individual "இக்கக்சம் பிழைப்போர் யில்வய களுடைய இடையீடு அக நாழிவைத் செவவினோடொக் கும்" (TAS III, p 193) (செ அக)

[இடை + ஈடு]

இடையூவா *idai-y-uva*, பெ. (n) முழு நிலவு; *full moon*, as coming in the middle of the lunar month (செ.அக)

[இடை + உவா]

இடையூற்ற மலடி *idai-yuṟṟa malaḍi*, பெ. (n) பெண்களுக்கு இடுப்பு பருத்து அதனாலுண்டாகு மோர் வகை மலட்டுத்தன்மை; abnormal growth of the hip in a woman causing barrenness (சா அக).

[இடை + உற்று = மலடி இடை = இடுப்பு, உற்று = யிருதல், பருத்தல்]

இடையூறு *idai-y-ūru*, பெ (n) இடைஞ்சல், தடை (திருவிளை விடையில 10), impediment, obstruction, hindrance (செ அக.)

ம. இடையூறு

[இடை + ஊறு]

இடையெடு-த்தல் *idai-y-eḍu*, 18 செ சூன்றாவி (v1) எடைஎடுத்தல் பாரக்க; *see idai-eḍu*

[எடை + எடுத்தல், எடை - இடை (செ வ.) இ-து வழுஉச சொல்லாதலின் ஆளாமல் விவருதல் வேண்டும்]

இடையெண் *idai-y-en* பெ (n); முச்சீர் ஓடியாய வரும் அம்போதரங்க வகை (யா கா செவ 10, உரை), verse of a class known as *ambōtaraṅgam*-consisting of trimetric lines. (செ அக.)

[இடை + எண்]

இடையெழுஞ்சனி *idai-y-eḷuñ-ṣaṇi*, பெ (n) கண்ண (பூர்) நான் (பிங்); middle astensism of the fifth sign of the Zodiac wherein saturn is reputed to exert a malignant influence (செ அக.)

[இடை + எழும் + சனி]

இடையெழுத்து *idai-y-eḷuttu*, பெ (n) வல்லினத்துக் கும் மெல்லினத்துக்கும் இடைப்பட்ட இடையின எழுத்துகள்; six consonants of the Tamil alphabet viz ய், ஈ, ல், வ, ழ், ஞ், classified as medial consonants as dist r *vareḷuttu* and *melleḷuttu* (செ அக.)

[இடை + எழுத்து]

இடையொடிவு *idai-y-oḍivu*, பெ. (n) கடைசி அழிவுக்குமுன் ஏற்படும் அழிவுகள் (ஈடு 1,3,3) calamity before the final dissolution of the world (செ.அக.)

[இடை + ஒடிவு, ஒடிவு - அழிவு, முடிவு]

இடையொடு கூடைமடக்கு *idai-yoḍu-kkaḍai-maḍa-kku*, பெ (n) அணிவகையுள்ளொன்று அஃது அடிசைரி இடையுள்சுடையும் மடங்கி வருவது; (ஆ அக.) figure of speech based on metrical composition.

[இடை + ஒடு + கடை + மடக்கு]

"வா மாள மாள மழைபெயர்ந்த மாளமாள நா மாள மாள கெற்றாழக மாளமாள தீ மாள மாள வாடிக்கத்திற மாளமாள கா மாள மாள கவகரங்களை மாளமாள" இதில் "மாள மாள" என்ற சொல் நாசகங்களின் இடையிலும் ஈற்றிலும் மடங்கி வந்தது. (செடி 95, உரை)

இடையொத்து *idai-y-ottu*, பெ (n) தாள வகை (திவ் திருவாய்.); variety of time-measure. (செ.அக.)

க. எடையொத்து

[இடை + ஒத்து ஒற்று - ஒத்து]

இடையோர் *idai-y-ōr*, பெ (n) இடையிறசெல்வோர்; those who are marching in the middle of a group "இடையோர் பழந்தின் டையகனி மாந்த" (ஹநா 225, 2

[இடை - இடையோர்]

இடைவட்டை *idai-vattai*, பெ. (n) தடுவிஜுள்ளது (SI VII, 232), that which is in the middle. (செ அக.)

க. எட்டைவட்டை (நடு பாகம்)

[இடை + வட்டை]

இடைவண்ணம் *idai-vannam*, பெ. (n) இசை வகை (பெரியடி, ஆளாய 28); variety of melody (செ.அக.)

க. எடையொத்து (முத்திய நளம்). *Sit vama*

[இடை + வண்ணம்.]

இடைவரி *idai-vari*, பெ. (n) எடைவரி பார்க்க, எடைக்கற்களுக்கான வரி (Insc.), tax on measures and weights. (செ.அக.)

[எடை + வரி → எடைவரி → இடைவரி. எடை - இடை எனத் திரிந்த கொச்சை வழக்கு, வழக்கச் சொல்வாதிகள் விவகரத் தகவது]

இடைவழக்காளி *idai-vazakkali* பெ. (n) வழக்காளிக் கும எதிரி வழக்காளிகளும் (வாதி பிரதிவாதி) இடையில் தனி வழக்குக் கொண்டு வருவோன் (பாழும்). third party intervening between the plaintiff and the defendant in a law suit. (செ.அக.)

[இடை + வழக்கு + ஆளி]

இடை வழக்கு *idai-vazakku*, பெ. (n) 1 வழக்கின் தடுவே பிரதரற் கொண்டு வாப்படும் வழக்கு பாழும், suit of law instituted by a new claimant while the previous suit is under trial, interlocutory suit செ.அக.). 2. கிளை வழக்கு (ஆ.அக.), off shoot of a previous suit.

[இடை + வழக்கு]

இடைவழி *idai-vazhi*, பெ. (n) 1 வழியின் தடு. திவ பெரியாழ 4,5,5), middle of the way; half-way to a destination. (செ.அக.). 2. வலதேச இடதோ அணறி தடுவழி; middle path

க. எடெவட்டெ.

[இடை + வழி]

இடைவழித்தட்டில் *idai-vazhi-tattil*, கு வி.எ. (adv) எதிர்பாராமல்; accidentally, unexpectedly, by chance அநதப் பொருள் எனக்கு இடை வழித் தட்டில் கிடைத் து* (இ.வ) (செ.அக.)

[இடை + வழி + தட்டில்]

இடைவள்ளல்கள் *idai-vallalgal*, பெ. (n) முதலேழு வள்ளல்கள், கண்டயோழு வள்ளல்கள் போன்று இடை ஏழு வள்ளல்கள்; intermediate galaxy of 7: 7: anthropeists or benefactors celebrated in literature there 7: 7: seven such patrons, viz., அக்குரன், சந்திமாள், அந்திமாள், சிகபாவன், தந்த வகவிரன், கன்னன், சந்தன், 7: 7: முதல் வள்ளல்கள் and கடை வள்ளல்கள் (பி.வ) செ.அக.)

[இடை + வள்ளல்கள்]

இடைவகுப்பியிடம் *idai-vakuppiyam*, பெ. (n) கழுத்துக்கேசலின் அளவுக்குறியிடம் (இராட்.); degrees or marks upon a mealyard (செ.அக.)

[இடை + வகுப்பியிடம்]

இடைவாவி *idai-vavi*, பெ. (n) வாவிளில் ஒரு வகை (கருநா); a kind of tank (செ.அக.)

க. எடெவாவு

[இடை + வாவி]

இடைவாழை *idai-vazhal*, பெ. (n) ஒரு மலைசெடி. (இ.வ.); common bracken. (செ.அக.)

[இடை + வாழை]

இடைவிடல் *idai-vidal*, தொ.பெ. (vbfn) விட்டுவிட்டுத் தொடங்கல் (ஆ.அக.); off and on, intermittent activity, irregular functioning

[இடை + விடல்]

இடைவிடாமல் *idai-vidamal*, கு வி.எ. (adv) 1. எப்போதும், always, incessantly, constantly 2. தொடர்ந்து; uninterrupted, continually (செ.அக.)

[இடை + விடாமல்]

இடைவிடு-தல் *idai-vidu* - 20 செ.கு.வி. (vii) இடைவில் ஒழிதல்; to intermit or cease now and then "இடைவிடாமற் துழாவி" (தைவலவதை 94) (செ.அக.)

க. எடெவிடு, எடெபிடு

[இடை + விடு]

இடைவிரல் *idai-viral*, பெ. (n) தடுவிலுள்ள விரல், middle finger

க. எடெவிரல்

[இடை + விரல்]

இடைவிழுநாடி *idai-vizunadi*, பெ. (n) 1. விட்டுவிட்டு எழும்புவதும், அமிழுவதுமான நாடி தடை; pulsation sinking and rising at intervals - undulating pulse 2. தடுவில் விட்டுவிட்டு அடிக்கும் நாடி; pulse in which beats are skipped. (செ.அக.)

[இடை + விழு + நாடி]

இடைவீடு *idai-vidu*, பெ. (n) தடுவில் விட்டுவிடுகை (திவ திருவாய 1,10,8); leaving in an incomplete condition, breaking off or ceasing in the middle (செ.அக.)

[இடை + வீடு]

இடைவெ *idai-ve*, பெ. (n) 1. தோல்வி; defeat 2 நீக்கம்; interspace, gap. 3. வெளி; open space (செ.அக.)

[இடை + இடைவெ]

இடைவெட்டிலே *idai-vidalile* கு வி.எ. (adv) தற்செய வாய்; by chance, by accident அலுங்கு இது இடைவெட்டிலே கிடைத்தது* (செ.அக.)

[இடை + வெட்டு + இல் + ஏ]

இடைவெட்டு *idai-vidutu*, பெ. (n) இடையிற்பெற்ற பொருள் (கொ.வ.); something other than the object

of pursuit; diversion from purpose or main issue (செ.அக.)

[இடை + வெட்டு]

இடைவெட்டுப் பணம் *idai-velu-p-panam*, பெ. (n) 1 மார்புமுத்திரை விழுந்த பணம் (விண்); clipped or imperfectly stamped coin 2 வெறு வழியாகக் கிடைத்த ஊதியம் (பாழும்.); profit made indirectly wrongfully earning. (செ.அக.) 3 பொறுக்கியெடுத்த பணம் (ஆ.அக.), picked up money

[இடை + வெட்டு + பணம்.]

இடைவெட்டுப்பேச்சு *idai-velu-p-peccu*, பெ. (n) ஏசாஸப்பேச்சு (விண்); derision, ridicule, raillery (செ.அக.)

[இடை + வெட்டு + பேச்சு]

இடைவெளி *idai-veli*, பெ. (n) 1 வெளிப்பாப்பு; gap, intervening space 2 பிளப்பு; hole, as in a wall; cleft (செ.அக.)

[இடை + வெளி]

இடோல் *idai*, பெ. (n) இடால் பாக்க; see *idai*; (செ.அக.)

[இடு + இடல் + இடால் → இடோல் = லாபகறை பறை இடமொல இடோல் - டோல் எனத்திரிந்து வடபுல மொழிகளில் வழங்குகிறது]

இடோலி *idali*, பெ. (n) ஒருவரைக் சிவிகை (விண்); litter (செ.அக.)

N 001

[இடல் - இடோலி - இடோலி இடலுதல் - அகலாதல். சற்று அகலமான பல்வக்து இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

இண்டங்கொடி *indan-gudi*, பெ. (n) இண்டு, sensitive creeper - (சா.அக.)

[இண்டு + அம் + கொடி]

இண்டங்கொழுந்து *indan-golundu*, பெ. (n) திண்டாட் செடியின் கொழுத்திலை; tender leaf of Indu, a sensitive plant. (சா.அக.)

[இண்டு + அம் + கொழுந்து]

இண்டஞ்செடி *indan-cheri*, பெ. (n) இண்டு பாக்க, see *indu*. (சா.அக.)

[இண்டு + அம் + செடி]

இண்டந்தண்டு *indan-thandu*, பெ. (n) இண்டத் செடியின் அடித்தண்டு; stalk of Indu plant. (சா.அக.)

[இண்டு + அம் + தண்டு]

இண்டம் *indam*, பெ. (n) சுவாமிசி; ஊடு

[இண்டு + அம்]

இண்டம்பொடி *indam-podi*, பெ. (n) சுவாமிசி நொய் (MM); ஊடு ஊடு (செ.அக.)

[இண்டு + அம் + பொடி]

இண்டமுள்ளு *indu mullu*, பெ. (n) திண்டமுள்ளு யின் முள்; thorn of Indu plant. (சா.அக.)

[இண்டு + அம் + முள்ளு]

இண்டர்¹ *indar*, பெ. (n) 1 இடையர் (விண்); shepherds 2 இழிந்தோர்; outcasts, men who are extremely degraded villains. "இடைக்குவதை" (தி.உ.ரு.புல.5) (செ.அக.)

[இண்டு + அர்]

இண்டர்² *indar*, பெ. (n) 1. தண்டம்; friends 2 சுற்றம்; relatives. (ஆ.அக.)

[இண்டு + அர்]

இண்டரி *indari*, பெ. (n) ஓர் பணிகளும்; a kind of confection (சா.அக.)

[இண்டு + அரி. இண்டு = மாவு, அரி = அரிசி]

இண்டல் *indal*, பெ. (n) விளைதல்; to move quickly

இண்டனம் *indanam*, பெ. (n) 1. விளையாட்டு; play, sport 2. புணர்ச்சி; sexual intercourse 3. ஊர்தி; vehicle (செ.அக.)

Skd hindana.

[இண்டல் = நெருங்கல், விளைதல் இண்டம் + அம் - இண்டம் - இண்டனம்]

இண்டிடுக்கு *indirukku*, பெ. (n) சந்துபொந்து; (சொ.வ.); nook and corner. (செ.அக.)

[இண்டு + இடுக்கு]

இண்டியாமா *indir-mama*, பெ. (n) கூட்டிக்கொடுப்பவன்; pandara, pmp, 'uncle' to every one in the house (செ.அக.)

செ. இண்ட மாமா

[இடல் = வீடு. இடல் - செ. இண்ட (விட்டுக்குரிய) + மாமா]

இண்டியுக்கெளல் *indirukkenal*, பெ. (n) குறட்டை வியல் குறிப்பு; onomatop of snoring "இண்டியுக்கெளல் கொக்கை விடுதலம்" (நீயகேசி, 375, உரை, (செ.அக.)

[இண்டு + இறுக்கு + எளல்]

இண்டு¹-தல் *indul*, 5 செ குன்றாவி. [v.1] இடித்தல்; to pound.

[உல் - இட் - இண்டு]

இண்டு² *indul*, பெ. (n) யிக்சிரிய இடைவெளி அல்லது துளை; cleft nook, minute cavity "இண்டும் இடுக்கும்" (உ.வ.), (மு.தா.91), 2. மாவு; flour

[உல் - இண் - இண்டு]

இண்டு³ *indul*, பெ. (n) 1. கொடி வளை; eight-prinets soap-pod "இண்டு டட்டந்த இடுகாடு" (பழிசேர மு.த. 10), 2. தெட்டாந்தருவிலி(L.); sensitive plant, mimosa

இண்டு

3. செடி வகை (L.); species of sensitive tree. 4. புவி தொடக்கி (மலை), tiger-stopper (செ.அக.). 5. மட்டிச் சிங்கை; prickly brasiletto climber (சா.அக.)

[இன் - இண்டு (நிரலி, நெருதி).]

இணை¹ *inda*, பெ. (n) 1. தாமரை (திரை); lotus. 2. மாலை வகை; circlet of flowers, variety of garland. "இணைச் சடைமுடியா பெய்றேனானே" (நேவா. 297.5) (செ.அக.)

ம. இண்ட, க. இண்டெ; தெ. இண்டெ

[இண்டு - இண்டை.]

இணை² *inda*, பெ. (n) 1. இண்டு (பிங்); eight-pinnate soap-pod. 2. முல்லை (L.); tricholomous - flowering smooth jasmine. 3. புவி தொடக்கி (மலை), tiger-stopper. 4. இண்டு¹ பூக்க; species of sensitive tree. 5. ஆதொண்டை (L.); thorny caper (செ.அக.)

இணைகட்டு - தல் *inda-kattu*, 12 செ. குன்றாவி. (v.1) பூ மாலை தொடுத்தல் (சுருதா); to twine garland

க. இண்டெகட்டு

இணைச்சுருக்கு *inda-c-curukku*, பெ. (n) மாலை வகை (பெரியடி, முருக.9); chaplet of flowers (செ.அக.)

[இண்டை + சுருக்கு.]

இணக்கம் *inakkam*, பெ. (n) 1. இணைப்பு; fitting well together as two planks. 2. பொருத்தம்; fitness, suitability. 3. நட்பு; friendship, congeniality, compatibility. "நல்லிணக்க மலவ தவறப் படுததும்" (கொள்ளைவே.) 4. இணைவு; agreement, acquiescence. 5. திருத்தம்; exactness. "இதனை யிணக்க மாய்ச்செய" (வாழ்ப்ப.) (செ.அக.)

ம. இணக்கம்

[இணக்கு - இணக்கம்.]

இணக்கு¹ - தல் *inaku*, 1? செ. குன்றாவி. (v.1) இணைவித்தல் (திவ் திருவாய் 6.2,8); to cause to agree, to unite, connect, adjust, fit, persuade (செ.அக.)

ம. இணக்குக, தெ. ஏனியிங்க (குன்றாதம், இணைதம்)

[இணங்கு - இணக்கு.]

இணக்கு² *inaku*, பெ. (n) 1. இணைவு; union, harmony. "இணக்குமென் னேயமுமைதான்" (தாயு. பராபர 273). 2. ஒப்பு; comparison, match. "இணக்கிலாததோ ரின்பமே" (திருவாய் 30,1), (செ.அக.). 3. உடன்பாடு; agreement.

ம. இணக்கு.

[இன் - இண - இணக்கு - இணக்கு.]

இணக்கு³ *inaku*, பெ. (n) 1. சிறிது, கொஞ்சம்; little quantity, twig. 2. துணை; a piece, bit.

ம. இணக்கு; க. இண்டெ; தெ. இண்டெ

[இன் - இண - இணக்கு.]

இணக்குப்பார்வை *inaku-p-paavai*, பெ. (n) பார்வை விலங்கு; deoxy "இணக்குப் பார்வை யிட்டு மிருகம் பிடிப்பாரைப் போலே லுறாநீயரைக் கொண்டே கரியங்கொள்வோ மென்ற" (ஆசார்ய.அ.வ.ப.க.2) (செ.அக.)

க. இணிகு கங்கு (மற்றவர்க் பின்று பார்ப்பதற்கு ஏற்ற சத்து)

[இணக்கு + பார்வை.]

இணக்கோலை *inakkolai*, பெ. (n) 1. உடன்படிக்கை முறி (விண்); deed of cession, of reconciliation or of agreement (செ.அக.) 2. பொருத்தோலை; memorandum of associations (ஆ.அக.).

[இணங்கு - இணக்கு + ஓலை.]

இணகாலன் *inakkalai*, பெ. (n) தேர்வாளம்; carolin seed, purging carolin. (சா.அக.)

[இணகல் - இணகலன் - இணகாலன் - இணகாலன்.]¹

இணகு *inaku*, பெ. (n) உவமை; simile. 'இணகுறந தகறை பாசம்' (சூரனா 45), (செ.அக.).

[இம் - இன் - இண - இண - இணை - இணைகு - இணகு.]

இணங்கர் *inangar*, பெ. (n) ஒப்பு; match, comparison. "கற்பிற விணங்க ரிண்மையான" (சுமபரா. மீ.பி.ப.147), (செ.அக.)

[இணைகு - இணைகு - இணங்கர்.]

இணங்கல் *inangal*, பெ. (n) 1. உடன்பாடு; consent, assent. 2. எட்டு; number 8 (செ.அக.)

[இணங்கு - இணங்கல்.]

இணங்கலர் *inangalar*, பெ. (n) பணகலர்; enemies, adversaries, (செ.அக.)

[இணங்கு + அல் + அர்.]

இனங்கற்பிஞ்சு *inangar-piñcu*, பெ. (n) இரண்டு; (செட்.நா) : two. (செ.அக.)

[இனங்கல் + பிஞ்சு.]

இனங்கன் *inangon*, பெ. (n) 1 நண்பன்; friend, man in agreement with another "வணங்குவோ ரினங்க மன் வந்தான்" (திருவாலவா 26,27). 2. வெடியுப்பு (விள்) : salt-petre. (செ.அக.)

ம. இனங்கன்

[இனங்கு - இனங்கன்]

இனங்கணுப்பு *inangonuppu*, பெ. (n) வெடியுப்பு; nitre or salt-petre. (சா.அக.)

[இனங்கன் + உப்பு]

இனங்கார் *inangar*, பெ. (n) இனங்கல் பார்த்து; see *inangalar* (செ.அக.)

[இனங்கல் - இனங்கர்]

இனங்கி *inangki*, பெ. (n) தேழி (பிங்.); gin's companion; lady's maid. (செ.அக.)

க. எனவளிகெ, ஏனவளிகெ (பெண்கள் கூட்டம்)

[இனங்கு - இனங்கி.]

இனங்கு¹-தல் *inangku*, 15 செ.கு.வி (v.i.) மனம் பெருந்ததல், ஒத்திக்கொள்ளல், to consent, comply with, agree to. "இச்சையாசின வேறையர்க்கே செய்தங் கினங்கியே திரிவேளை" (திருவாச 41,9). (செ.அக.)

ம. இனங்கு, க. ஏனெ, என; தெ, ஏனுக, எங்க, கு-ஏனெ; து, இனெ, இனா

[இன - இன - இனங்கு.]

இனங்கு²-தல் *inangku*, 15 செ.கு.வி (v.i) தட்பச் செய்தல்; to be kind. "இனிச சிவபத்தர்களோ டுணங்குக" (சி.போ.12,2). (செ.அக.)

ம. இனங்கு (தட்பு)

[இன -> இனங்கு]

இனங்கு³ *inangku*, பெ. (n) 1 இணக்கம்; union, friendship. "உள்ளப் பெறா சினங்ககெ யொழிவேனோ" (திருப்ப.288). 2 ஒப்பு; match, firmate. "இணங்காகு முனக்கவனோ" (திருக்கோ.66). 3. பெய் (திவா), devil (செ.அக.)

ம. இனங்கு,

[இன - இனங்கு.]

இனங்கு⁴ *inangku*, பெ. (n) 1. நண்பின-ன்-ள்; comrade "அவளது துணை அவளது இனங்கு என்பவ துணைக்கிறுமை" (தொல.செவ.80, 80னா) (செ.அக.) 2 உறவு (சேரநா) : relationship, kinship

ம. இனங்கு

[இன -> இனங்கு.]

இனம் *inam*, பெ. (n) 1. கிச்சிவி மரம்; orange tree. 2. தளிர்; sprout. (சா.அக.)

[இன -> இன -> இனம்.]

இனா¹-தல் *inara*, 2 செ.கு.வி. (v.i) நெருங்குதல்; to be dense, to intensify "இனாய ரூட்டினூர்" (கனவழி.34). (செ.அக.)

ம. இனா

[இன - இன - இனா.]

இனா²-தல் *inara*, 2 செ.கு.வி (v.i) பரவுதல்; to pervade, spread. "இனாகு மலன்றன்னை பெள்ளை" (திருமந்.3035). (செ.அக.)

ம. இனாரசு

[இன - இன - இனா - இனா. ஓ.நோ. ஈனாடுதல்.]

இனா³ *inara*, பெ. (n) 1. பூங்கொத்து; cluster of flowers. "மெலினாக்க கண்ணி" (புறநா 24,8) 2. பூ; blossom, full-blown flower "தேங்குமழ் மருதினைக் கடுப்ப" (திருமுருகு 34). 3. பூவிதழ்; flower petal. "பலலினாக்க ருவம்" (குறிஞ்சிப்.69). 4. பூந்தாது (பிங்.), pollen. 5. ஒளிசகடல்; flume. "இனரெரி" (குறள் 308) 6. காய்குலை; bunch of fruit. "இனாப்பெணை" (பட்டினப்.18). 7. ஒழுங்கு; order, arrangement, as of troops, "புகரினாக்கு வட்டத்தவை" (பரிபா.15,61) 8. தொடர்ச்சி (புழமொழி 78); continuity 9. கிச்சிவி (மலை) பூர்த்தி, orange. 10. மாமரம் (மலை) பூர்த்தி, mango-tree. (செ.அக.). 11. மீன் முட்டை; spawn of fish.

ம. இனா

[இன - இனா - இனா.]

இனா⁴ *inara*, பெ. (n) குலை; stomach pain.

[இன - இனா - இனா = நெருங்குதல், வலித்தல்.]

இனா ததை கடுக்கை *inara-tadai-kadukka*, பெ. (n) கொத்து திணைத்த கொணறை; bunch of a korra "இனா ததை கடுக்கை ஈனாயு தாதிரு குடவர் புருக்கிய பொசுகவிழ்ப்புங்கம்" (அகநா 393-15)

[இனா + ததை + கடுக்கை.]

இனாத்ததை தண்கா *inara-tadai-tanaka*, பெ. (n) பூங்கொத்து நெருங்கின குளிந்த பெரியில்; flower garden. "இனாத்ததை தண்காவிள் இயன்றிணாகுதி உந் தாள்" (கலித் 69-16)

[இனா + ததை + தண்கா]

இனரெரி *inaraeri*, பெ. (n) பல கூட்டுகள் நெருப்பு; confagration, fire throwing ample flames "இனரெரி நோய்வன இனா செயிழை" (குறள் 308)

[இனா + எரி.]

இனரோங்கு-தல் *inar-ōṅgu-*, 5 செ.சூ.வி. (v1) குடிவழி உயர்தல்; to prosper from generation to generation. "இனரோங்கி வந்தாரை" (பழமொழி 72). (செ.அக.)

[இணர் = ஓங்குதல். இணர் - கொத்து, கொத்தான உறவு, தகவற்றை]

இணாட்டு *inaṭṭu*, பெ. (n.) 1 மீன் செதில் (யாழ்ப்), gill of fish. 2 ஓலைத்துண்டு (யாழ்ப்), small bit of palm leaf (செ.அக.) 3. ஓலைத்தளிர் (ஆ.அக.), tender palm leaf

[ஓளுகா. இணர் + ஆட்டு - இணாட்டு இணாட்டு (தொகுதியின் அடைவு)]

இணாப்பு¹-தல் *inaṭṭu*, 5 செ.சூ.ந்.நா.வி. (v1) ஏய்த்தல் (யாழ்); to deceive, cheat, defraud, beguile (செ.அக.)

க. எட்டிக

[இணாப்பு → இணாப்பு.]

இணாப்பு² *inaṭṭu*, பெ. (n.) ஏய்ப்பு (யாழ்); deceit, cheating, fraud, guile. (செ.அக.)

[இணை → இணாப்பு → இணாப்பு. ஏய்ப்புவரவு பொருத்தச் சொல்லி ஏமாற்ற்தல். (வே.க.25)]

இணலாடு-தல் *inalāḍu-*, 5 செ.சூ.வி. (v1) புணர்தல்; to copulate as snakes do. "பாமுடி இணலாடுகிறது" (கொங்.வ.)

[இணல் + ஆடு]

இணி *inaṭṭu*, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary 2. தளை; fetter. 3. ஏணி; ladder 4 அணி (ஆ.அக.); ornament

[இன் → இனி → இணி]

இணிக்ரு-தல் *inikka-*, 12 செ.சூ.ந்.நா.வி. (v1) 1 மறைவாக தின்று பார்க்க்தல்; to peep furtively (சுருநா) 2. கட்டிக்கொடுத்தல்; to betray

க. இணிக்ரு, இணிக்ரு

[இன் - இனி - இணி - இணிக்ரு.]

இணுக்கு¹-தல் *inukku-*, 6 செ.சூ.ந்.நா.வி. (v1) இணுங்கு பார்க்க, see *inuku* 'இணைகளை இணுகக்க கொண்டு வந்தான்' (செ.அக.)

[இல் - இன் - இண் - இணுகு]

இணுக்கு² *inukku*, பெ. (n.) 1 கைப்பிடியளவு; little quantity, as a handful of leaves from a plant 2 இலைக் கொத்து; stalk with leaves. "ஒரு கருவெய்பிலையினுக்குப் போதும்". 3. வளர்; twig, forming part of foliage 4. கிளை முதலியவைகளின் இடைச்சத்து (விண்), fork or joining of a twig, its branch. (செ.அக.)

ம. இணுகு; க. இணடை; தெ. இணடை

[இணுகு - இணுகு, இணுகு இவ் இள இணு இணுகு]

இணுக்கு³ *inukku*, பெ. (n.) அழுக்கு, கறை (அக.நி), dirt, stain. (செ.அக.)

[இணுகு - இணுகு]

இணுங்கு-தல் *inūṅgu-*, 5 செ.சூ.ந்.நா.வி. (v1) பறித்தல் (சீவக.124,உரை), pull off, as a leaf from a twig, pluck, as a flower from a tree. (செ.அக.)

[இணுகு - இணுகு]

இணை¹-தல் *inaṭṭu*, 2 செ.சூ.வி. (v1) 1 சேர்தல்; to join, unite. "இணைந்துடன் வருவ திணைகளை" (சீவக.3,18,உரை). 2. இசைதல்; to agree, acquiesce to be united 3. ஒத்தல் (தனிமைப்புநாட்டு 53); to be like, to resemble (செ.அக.). 4. கூடுதல்; to couple

ம. இணை; க. என்னை, என்னை, தெ. என்னை, குட., என்னை இணை, இணை

[இயை - இசை - இணை - இணைதல். இன் - இள - இணை - இணை]

இணை²-த்தல் *inaṭṭu*, 4. செ.சூ.ந்.நா.வி. (v1) 1 கூட்டுதல்; to fasten together, entwine, as a garland "இணைந்த கோதை" (திருமுருகு 200) (செ.அக.) 2 சேர்த்தல்; to link, inter-connect, unite 3. உவமித்தல்; to compare (ஆ.அக.)

ம. இணைக்கு

[இயை - இசை - இணை - இணைத்தல்]

இணை³ *inaṭṭu*, பெ. (n.) 1 இணைவு; union, conjunction 2. ஒப்பு; likeness, similitude, resemblance, analogy "இணைகடி சீய மனளான்" (சீவக.1721) 3. இரட்டை; two things of a kind, pair, couple, brace "குறியே நெடியே குறியிணை ஏனைக் குறியெனவே" (யா.கா.உறுப்.5) 4. உதவி (சூடா); aid, help, support. 5. பிணை (சூடா); woman's locks. 6. எல்லை; limit, boundary "இணையிலின்ப முடையோய் தீ" (சீவக.1243) 7 இணைத்தெரடை (யா.கா.உறுப்.19) பார்க்க, see *inaitṭai* (செ.அக.) 8 கண்ணிணை (ஆ.அக.); eyes 9 தோழன் (ஆ.அக.); friend, companion

ம. இணை, க. இணடை; தெ. இணடை

[உள் - இன் - இணை - இணை ஒ.நே. தழவ தண்ட (மு.நா.19)]

இணை அணை சேக்கை *inaṭṭu-anaṭṭu-sēkkai*, பெ. (n.) அணைந்த படுக்கை (நெடுநல் 133); twin bed

[இணை + அணை + சேக்கை]

இணைநர் ஒதி *inaṭṭu-ōṭi*, பெ. (n.) கூடையொத்த நெய்ப்பிணையுடைய மயிர் (திருமுருகு 20), crossed hair

[இணை + னர் + ஒதி திரு. நா.]

இணைக்கயல் *inai-k-kayal*, பெ. (n) 1. சாணமங்கலங்களுக்கொன்று (திவா.), brace of carp. In gold or silver an auspicious object carried before kings or other great personages, one of *ettamangalam* 2 மீனவரி (மச்சேரகை); two lines on the palm of hand resembling a fish, and considered to augur prosperity "மதிமருண்டா விணைக்கயற் கையாள" (பாரத கீதகன் 3) (பெ அக.)

[இணை + கயல்]

இணைக் கருப்பம் *inai-k-karuppaṁ*, பெ. (n) இரட்டைப் பிள்ளை; two children born at the same birth, twins (சா அக.)

[இணை கருப்பம்]

இணைக்கல்லை *inai-k-kallai*, பெ. (n) இரண்டிலைகளால் ஹைக்கப்பட்ட கலம் (தொண்டணை) (பெரியடி கணைப்ப.118) (பெ அக.), cup shaped out of folded leaves

[இணை + கல்லை. இணை + இரண்டு]

இணைக்குறளாசிரியப்பா *inai-k-kuraḷ-ācīriya-p-pā*, பெ. (n) சாறடியும் முதலடியும் அளவடியாக, இடை யடிக்களால் குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரும் அகவல் (பா கா செய 8.உரை); variety of agaval verse where two or more lines contain lesser number of feet than the standard four (பெ அக.)

[இணை + குறள் + ஆசிரியம் + பா]

இணைக்கை *inai-k-kai* பெ. (n) இரண்டு கைகளால் புரியும் 15 வகை செய்கைக்குறிகள் (அபிநயம்) (சிவ.3.18.உரை); gesture involving the use of both the hands in one of 15 different attitudes, in dancing posture அஞ்சலி, புன்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, உபோதம், கைக்கடகம், கவந்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தேர்தம், உத்சங்கம், புட்புடம், மகரம், சயந்தம், அபய வதம், வருத்தமாளம் and dist. fr. *inaiyā-vṛṇai-k-kai* (பெ அக.)

[இணை + கை]

இணைக்கொடைப்பொருள் *inai-k-kodaip-poruḷ*, பெ. (n) திருவிழா முதலிய நல்ல காலங்களில் மனமக்களுக்கு உதறாள் முதலியொர் கொடுக்கும் பொருள் (சுல் அக.); gifts made to a married couple on auspicious and festive occasions by relatives and others (பெ அக.)

[இணை + கொடை + பொருள்]

இணைக்கோணம் *inai-k-kōṇam*, பெ. (n) மூக்கிரட்டைச் செடி (இராசவைத். 40); pointed-leaved hogweed. (பெ அக.)

[இணை + கோணம்.]

இணைத்தொடை *inai-t-toda*, பெ. (n) அளவடியுள் முதலிருசீக்கணணும் மொனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது (இலக்.வி 723,உரை); concatenation in which there is metrical assonance or alliteration as between the first two feet of a line of four feet. (பெ அக.)

[இணை + தொடை]

இணைதல் *inai-tal*, பெ. (n) 1. சேர்தல்; uniting 2 விலங்குகளின் புணர்ச்சி, having sexual connection said of animals (சா அக.)

உ. என்னெ (இரட்டை; பேர்தல்)

[இல் - இன் - இணை]

இணைதாரை *inai-tārai*, பெ. (n) விந்துவை விந்துக் குழியிலிருந்து வெளிதள்ளும் நாடிக்குழல் தாரை; canal conveying the semen to the urethra + ejaculatory duct (சா அக.)

[இணை + தாரை]

இணைப்படைத்தாரை *inai-p-padaip-t-tārai*, பெ. (n) துணைப்படைச்சேனை; army with allies "இணைப்படைத் தாரை யரசோடுநிலும்" (சலித் 15-3)

[இணை + படை + தாரை]

இணைப்பாம்பு *inai-p-pāmbu*, பெ. (n) 1. சாசைப் பாம்பு; *naḷe-cobra* 2. பிணையும் பாம்பு; snake sexually uniting with another snake

[இணை + பாம்பு]

இணைப்பிணையல் *inai-p-piṇaiyal*, பெ. (n) இணை மரலை (பரிபா 2-53); pair of garlands

[இணை + பிணையல்]

இணைப்பிரியன் *inai-p-priyan*, பெ. (n) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake. (சா அக.)

[இணை + பிரியன்]

இணைப்பிரியாமை *inai-p-priyāmai*, பெ. (n) ஆணும் பெண்களும் துணைப்பிரியா திருத்தல்; invisibility of couple

[இணை + பிரியாமம் (வே.க.25.)]

இணைப்பு *inai-ppu*, பெ. (n) 1. திசைப்பு; union connection, coupling 2. சூழ்ப்; equality, similarity "இணைப்பரும் பெருமைச் சன் காண்க" (திருவா 3.46). (பெ அக.)

உ. என்னவிகெ, ஏனவனிகெ

[இணை → இணைப்பு]

இணைப்புறு பிணையல் *inai-ppuḷu piṇaiyal*, பெ. (n) கட்டுதலுறுகின்ற மரலை (திருமுருகு 30), twinned garlands.

[இணைப்பு + உறு + பிணையல்.]

இணைபிரியமை *inaṅ-pīriyamaḥ*, பெ (n) வீட்டுப் பிரியாதிருக்கை; inseparability of pair, impartibility of affinity, fastness of friendship,

[இணை + பிரியமை]

இணைமட்டப்பல்கை *inaṅ-maṭṭa-p-palaḥ*, பெ (n) இரட்டைக்கோடு காட்டுங் கருவி (CEM.); parallel ruler; indicator of parallelism. (செ.அக.)

[இணை + மட்டம் + பலகை]

இணை மடியூசி *inaṅ-maḍi-ūci*, பெ (n) தாள்களை இணைக்கச் செய்யும் கம்பி; wire, or pin, to fasten the papers with stapler-pin.

[இணை + மடி + ஊசி]

இணை மடியூசிக்கருவி *inaṅ-maḍi-ūci-k-karuvi*, பெ (n) தாள்களை இணைக்கச் செய்யும் கம்பியை மடிக்க உதவும் கருவி; stapling-machine, a machine that stitches paper with wire

[இணை + மடி + ஊசி + கருவி]

இணைமணிமாலை *inaṅ-maṇi-mālai*, பெ (n) சிறுநிலக்கிய வகை (இலக்.வி 818), அந்தாதியில அமைந்திருக்கும் 100 பாடல்களைக் கொண்டது. பாடல்கள் இரண்டு இரண்டாக இருக்கும். பாடல்கள் வெண்பா, அகவல் அல்லது வெண்பா, கட்டளைக்கவிதையுறையில் அமைந்திருக்கும்; literary work of 100 stanzas in andal form, consisting of alternate pairs of either venpa and akaval or venpa and kattaḷai-k-kalittuḷai. (செ.அக.)

[இணை + மணி + மாலை]

இணைமுரண் *inaṅ-muraṅ*, பெ (n) ஒடியின் முதலிரு சீரும் முரண்பட இணைந்து வரும் தொடை (யா.கா.உறு.ப.16,உரை); an-thesis in the first two feet of a line in a verse (செ.அக.)

[இணை + முரண்]

இணைமுரண்தொடை *inaṅ-muraṅ-todaḥ*, பெ (n) இணை முரண் பாக்கை; see *inaṅmuraṅ* (ஆ.அக.)

[இணை + முரண் + தொடை]

இணைமொனை *inaṅ-mōṇai*, பெ (n) ஒடியின் முதலிருசீரினும் மொனை இயைந்து வரும் தொடை (யா.கா.உறு.ப.16,உரை); alliteration in the first two feet of a line of verse. (செ.அக.)

[இணை + மொனை]

இணைமொனைத்தொடை *inaṅmōṇai-t-todaḥ*, பெ (n) இணைமொனைப்பாக்கை; see *inaṅmōṇai* (ஆ.அக.)

[இணை + மொனை + தொடை]

இணையசை *inaṅ-yasaḥ*, பெ (n) திரையசை (ஆ.அக.); (prosodical) two matching phonemes maxing up a syllable

[இணை + அசை]

இணையடி¹ *inaṅ-yadi*, பெ (n) அணிவகைகளு ளொன்று அடுத்து இருசீரொன்றாய் வருதல். (ஆ.அக.); metrical formulation of identical feet in adjacent lines as a figure of speech

[இணை + அடி]

இணையடி²-த்தல் *inaṅ-yadi*, 4 செருவி (vi) முட்டுக்கால் தட்டுதல் (இ.வ.); knock-knee (செ.அக.)

[இணை + அடித்தல்]

இணையடிக்கால் *inaṅ-yadi-kāḷ*, பெ (n) மாட்டுக் குற்றவகை (பெரியபுற.18); defect in cattle. (செ.அக.)

[இணை + அடி + கால்]

இணையணை *inaṅ-y-aṇai*, பெ (n) பலவணை, mattresses spread one over another for comfort 'இணையணை மேம்பத் திருந்து துயில' (சிலப்.4.67) (வே.உ.25)

[இணை + அணை]

இணையளபெடை *inaṅ-y-aḷabedaḥ*, பெ (n) முதலிரு சீரினும் அளபெடை வரும் தொடை; (யா.கா.உறு.ப.16,உரை); variety of rhyme in which the first two feet of a line in a stanza have protracted vowel-sounds. (செ.அக.)

[இணை + அளபெடை]

இணையாமாள் *inaṅ-y-āmaḷ*, பெ (n) கம்பா சேர தட்டை வெறுத்துப் பாண்டிய நாட்டிலிருந்த போது அவரை அழைத்துவரப் பாண்டியன் அவைக்குச் சென்றவர் (அ.பி.சி); messenger sent by Chola king to bring the great poet Kambar from the Pandiyan court.

[இணையா + மாள்]

இணையாவினைக்கை *inaṅ-y-aṅkaḥ-k-kaḥ*, பெ (n) ஒரே கையால் புரியும் 33 வகை கைகை (அபிநயம்) (சிலப்.3,18,உரை); gesture with one hand, of which 33 varieties are mentioned in dancing treatise (செ.அக.)

[இணையா + வினைக்கை அவையாவன: பதவை, திரிபதவை, கந்திரிகை, தூயம், அராமம், இளம்பிழை, சுதண்டம், முட்டி, கடல், சூரி, கமல சேசிகம், காங்கலம், கபித்தம், வித்திடி, குடவகை, அணபத்திரம், பிரமம், தாமபிர குடம், யோசம், முறளம், பிண்டி, தெரிநிலை, மெய்திரலை, உணைம், மண்டலம், சதுரம், மாவ்றவை, சங்கு, வண்டு, இயதை, சப்போதம், மாவ்றகம், வயமயிரி]

இணையாளி *inaṅ-yāḷi*, பெ (n) கூட்டுக்காரன்; companion. (சேரநா.).

ம. இணையாளி

[இணை + ஆள் + இ]

இணையியைபு *inai-y-yaiybu*, பெ (n) ஒடியின் ஈற்றுச் சீரிணடும் இணைந்து வருத் தொடை (யா கா உறுப.16,உரை) (செ.அக.), rhyming of the last two feet.

[இணை + இயைபு.]

இணையுதி *inaiyudi*, பெ (n) உடம்பினில் தசையிழைகளைப் பொருத்தும் பொருள்; tissue which binds together the various structures of the body - connective tissue. (சா.அக.)

[இணை + உதி உத்து - உது - உதி உத்துதல் + பொருத்துதல்.]

இணையுப்பு *inai-y-uppu*, பெ (n) இரண்டு வகை உப்பு சேர்ந்த கரைசல்; solution composed of two salts. (சா.அக.)

[இணை + உப்பு.]

இணையெதுகை *inai-y-edugai*, பெ (n) ஒடியின் முதலிரு சீரிணடும் எதுகையிழைந்து வருத் தொடை (யா கா உறுப.16,உரை); form of rhyme in which the first two feet of a line of verse rhyme with each other (செ.அக.)

[இணை + எதுகை.]

இணையெருள்காண் *inai-y-erukāṇ*, பெ (n) எழில் மிகு திருகண்கள் (ஐங்குறு 378); beautiful eyes

[இணை + ஏர் + உண்கண்.]

இணைவன் *inaiyan*, பெ (n) இணைத்திருப்பவன்; one who is closely related to or intimately associated with companion "இணைவனா மெப்பொருட்கும்" (திவ திருவாய் 2.8.1). (செ.அக.)

[இணை + இணைவன்.]

இணைவிழைச்சு *inai-viṭṭaiyacu* பெ (n) புணர்ச்சி; sexual copulation. "இணைவிழைச்சு நீதெனப்" (இறை.1, உரை, பக் 9). (செ.அக.)

[இணை + விழைச்சு.]

இணைவு *inaiyu*, பெ (n.) 1. ஒன்றிப்பு; junction. 2. கலப்பு; merger. 3. சேர்மானம்; addtion. 4. புணர்ச்சி (ஆ.அக.) : copulation.

[இணை + இணைவு.]

இத்தம் *ittam*, பெ (n) புளி (சங்.அக.); tamarind (செ.அக.)

[இத்தம் - இத்தம்.]

இத்தனை *i-t-tanai*, கு வி எ (adv) 1. இவ்வளவு, so much, this much. "இத்தனை காலமும் போய்க்கிரிப்பட்டுடேன்" (திவ.பெரியாய்.5,3,8). 2. சில; few. "இத்தனை நாளினியூர்த்துகையே" (திருநாற் 85) (செ.அக.) ம. இத்தனி, இத்தனி, க. இனிது, இனித்து, இத்துடு. ஈக. து. ஈது; டுட. ஈக

[இத்துணை - இத்தனை.]

இத்தால் *ittai*, கு வி எ (adv) இதனால்; hereby, by this means. "நான் வந்து தொடரு மித்தால்" (நாடப ஆகார.15). (செ.அக.)

க. இத்தலு (இவவகையில்); *Sil* (tham) (thus, in this manner)

[இது + ஆல் - இத்தால்.]

இத்தி¹ *itt*, பெ (n) 1 கல்லால் (திருவாச 4.162) while fig 2. கல்லிச்சி (L.); stone-fig 3 கல்லித்தி (L.); lailed oval-leaved fig. (செ.அக.)

ம. இத்தி, குட இத்தி

[இவ் இத்தி. வள்ளியத்திலும் கல்விழும் வேருள்தி வளரும் மரம். இவ் = குத்துதல், துளைத்தல்.]

இத்தி² *itt*, பெ (n) 1. பூனை (அக.நி) cat (செ.அக.). 2. வெண்மை; whiteness

ம. இத்தி

[இவ் - இது - இத்து - இத்தி. இவ் = மென்மை, இணைம, பிணை.]

இத்திநடையம் *itt-nadaiyam*, பெ (n) நத்தை (விண்); snail. (செ.அக.)

[இவ் - இது இத்து இத்தி - மென்மை, தடையம் - மெதுவாக நடத்தல்.]

இத்தியால் *ittiyal*, பெ (n) கல்லால்; white fig (சா.அக.).

[இத்தி + ஆல் இத்தி = வெணமை.]

இத்து¹ *ittu*, பெ (n) 1 ஒருவகைப்புல் (காமாட்சிப்புல்) (மவை.); citronella. (செ.அக.). 2. காவட்டம்புல் (ஆ.அக.); a kind of grass.

[இவ் - இது - இத்து.]

இத்து² *ittu*, பெ (n) அண்மைச்சொடு; indicative of nearness or proximity

[இவ் - இ-ஆ - இத்து (மு.நா 323).]

இத்துணை *i-t-tunai*, கு வி எ (adv) இவ்வளவு; this much, so much. "நங்குருக் கித்துணை வலக்கண்வந்தெய்திறறு" (கந்தபு.சூரமமை 98). (செ.அக.).

நெ. இன்னி, இனி, ம. இதர, க. இனிது, இனித்து, ஈக. துட. இந், குட. இச்செ, கெலா, இத்தெ, நா. இத்தெ, பர். இதனி, கோண, இச்செ, க. இசெ, குவி, இச்செ, சர். இயந்தர, இயச, மால. இணைந்த பீரா, தக, டுட. ஈக

[இ + துணை.]

இத்தை¹ *ittai*, இடை (part) முன்னிலையடைவைச் சொல், poet. expletive to indicate imperative of verbs. "நீயொன்று பாடித்தை" (நன் 440, உரை). (செ.அக.)

[ஈ - ஈத்தை - இத்தை.]

இத்தை² itai, பெ. (n.) இதனை (கொ.வ.); this, in the accusative case (கொ.அக.)

[இது + இ - இத்தை.]

இத்தைகை idakkai, பெ. (n.) பண்பாபின் தலையி லுள்ள தோடு (அகநா 365), integument on the top of a palmyra fruit (கொ.அக.)

[உது - இது - இதன் - இத்தை. உது = மெய். இத்தைகை = மெய்குப்பது.]

இதஞ்சொல்(லு) - தல் idar-col, 13 செ.கு.வி. (v1) 1. பத்தி கூறுதல்; to give salutary advice or wholesome counsel (கொ.அக.) 2 ஆறுதல் மொழிதல்; to console.

[இதம் + சொல்லுதல்.]

இதக்கடு idakkku, பெ. (n.) அணிபுறுப்பு வகை; part in jewels. (கொ.அக.)

[இதம் + அடக்கு.]

இதடி¹ idai, பெ. (n.) பெண்ணெருமை; she-buffalo. 'இதடி கரையம்' (தினமாமலை 83) (கொ.அக.)

[இருளை - இதனை - இதளி - இதடி.]

விவப்புப்பெயர்ச் சிவகருக்கும் வளர்ப்பு விவகருகருகும் பொதுவாய் வருதலின் பெண்களைக் குறித்த இருளை வடிவ திரிந்து பெண்ணெருமையைக் குறித்தது

இதடி² idai, பெ. (n.) நீர் (பிங்.); water. (கொ.அக.)

[இய் - இது - இதவ இதடி - மண்வளைக் குடைந்து செல்லும் நீர்.]

இதண்டி idai, பெ. (n.) 1 காவற்புணர் (தினமாமலை 2); high shed put up temporarily with a platform from which to watch a field. (கொ.அக.) 2. பரணர்; loir (ஆ.அக.)

[உது - இது - இதன் = உயரமரணி.]

இதணம் idanai, பெ. (n.) இதண் (குறிஞ்சிப்.41) பார்க்க; see idai (கொ.அக.)

[உது - இது - இதன் (உயரம்) இதன் = அம் - இதணம்.]

இதம்¹ idam, பெ. (n.) 1. இன்பமாணாய்; consensus comfort, agreeability "இத்தற்கு மடந்தை" (திருவாத 4 கடவுள்வா.1). 2. நன்மை; sage counsel, wholesome words. "நேசு ரிதங் கூற நிலவலயற் தாபகருளின்" (நள.காப்பு.). (கொ.அக.)

ம. இதம்; தெ. இதமு.

[இய் - இது - இதம். இய் - இனமை, மென்மை, இனிமை. இதம் > Sid hida.]

இதம்² idam, பெ. (n.) அறிவு (நாநாந்த.), knowledge, wisdom. (கொ.அக.)

[இய் - இதம். இய் - இனமை, மென்மை, தெளிவு, அறிவு. இதம் > Sid hida.]

இதம்³ idam, பெ. (n.) இதயம்; heart "இதஞ்சலிப் பெயத்தின் 'நெய்க்கிண சேர்க்கவும்'" (திருவாச 2,139) (கொ.அக.)

க. எ.தெ.

[இய் - இத்து - இது - இதம் (உ.நோ மது மதம்) இய் - குதல், துணைத்தல். இதம் = உடருளைபுளையு, உட்குழிவா ளது. ஓ.நோ. இய்வில்குடம் + ஓட்டைக்குடம். குல் - குத்து - குதல். குல் - குத்து (முட்டம் தரையின் ஊரை உட்கா) இதம் > Sid hida. ஓ.நோ. மெது > Sid mdu.]

இதம்பண்ணல் idam-paṇṇal, நொ.பெ. (vbl.n.) இன் பற்றெய்யல்; give pleasure, gratify

[இதன் + பண்ணு + அய்.]

இதமல்லிதம் idamallidam, பெ. (n.) நன்மை தீமை; good and evil.

[இதம் + அய் + இதம்.]

இதமாகச் செய்-தல் idamka-c-cay, 1 செ.கு.வி. (v1) உடம்பிற்குச் செய்துக் கொள்ளும்படிச் செய்தல்; make or render anything suitable or agreeable to the constitu- tion (கொ.அக.)

[இதம் + ஆக + செய்.]

இதமி-த்தல் idami-, 4 செ.கு.வி. (v1) 1. பற்றுச்செய் தல்; to be attached. "இதமித்தல் பாசத்திலிளி" (சி.கொ.10,2,5) (கொ.அக.) 2. ஒன்றித்தல் (ஆ.அக.); unite

Sid hida

[இருமைத்தல் = இணைத்தல், கெட்டப்படுத்துதல், ஒன்றிணைத் தல். இதை - இதம் - இதமித்தல்.]

இதமிப்பு idamippu, பெ. (n.) ஒன்றிப்பு (ஆ.அக.) union

[இதம் - இதமிப்பு.]

இதமியம் idamiyam, பெ. (n.) 1 இதப்படுதல்; gratification 2. இனிமை; pleasure.

[இதம் + இயம்.]

இதயம் idayam, பெ. (n.) 1. இதயம் டை; heart. "கருதுவாரிதயத்து" (தேவா 619,1). 2. மார்பு; chest. "இதயமெனையி ருணிநிதிகம்" (காசிக.மகளிர் 23). 3 மனம்; mind. (கொ.அக.)

மறுவ. கருள், இதம், மானாய, தாமரைக்காய், குண்டக்காய், க. எ.தெ. எழ்தெ. எ.தெ. தெ. எ.த: து. எ.தெ: பர். எ.தம. எ.தொம். Sid hida.

[இய் - இத்து - இது - இதம்³ > வ. ஊர்நய - தெ. இதயம்.]

இதயம் இருகும் இடமாயிடு மேற்புறத்து மார்பும் மனமும் வழிநிலைப்பொருள்களாகும். இது வடகொற்றிப்பொருள் இதம்³ பார்க்க, see idam³

இதய மாற்றொட்டு idaya-maṇṇaṭṭu, பெ. (n.) மாற் றிதய அறுவை மருத்துவம்; heart transplantation

[இதயம் + மாற்று + ஓட்டு.]

இதயாசி நோய் *Idyari-noy*, பெ (n) இதயத்தின் தளர்ச்சவியல் ஏற்படும் வலி; valvular disease of the heart (சா-அக)

[இதயம் + ஆர் + இ + நோய்.]

இதர்-தல் *idar-*, 6 செருளாவி (v1) பிரித்தல்; to divide

[இதல் → இதர்.]

இதர்க்கூடு மருந்து *idara-k-kudu marundu*, பெ (n) இதரளியம் சேர்ந்த மருத்து; any medicine containing mercury as the chief ingredient - mercurial compound (சா-அக)

[இதம் - இதளம் - இதரம் + கூடு + மருந்து.]

இதரம்¹ *idaram*, பெ. (n) 1. வேறு; another, the other. 2. பணை; hostility, enmity "இதரம் கடந்தா ளுதிட்டிரன்" (பாறத துருவாச 12). (செ-அக.)

Sk̄t itara

[இது + பிணைப்பது இது - இதர் - இதரி - இதிரம் - இதரம்.]

இதரம்² *idaram*, பெ. (n) கீழமை (நாநார்ந்த); baseness (செ-அக.)

Sk̄t itara

[இது + பிணைப்பது, கீழமை, கீழமை. இது - இதர் - இதரி - இதிரம்.]

இதரமதம் *idaramadam*, பெ. (n) புறச்சமயம்; alien religion (ஆ-அக)

[இதரம் + மதம்.]

இதரமருந்து *idara-marundu*, பெ. (n) இதரளியத்திலி ருந்து செய்த மருத்து; any preparation of mercury (சா-அக)

[இதளமருத்து → இதரமருத்து.]

இதரயிட்டம்பனை *idaryittam-paṇai* பெ (n) பிற பனை பாகாக; see *para paṇai* வருவாயத் துறையில வருவாயக்காகப் பிரித்து வைத்ததுள் பருவப்பனை, காயப்பனை, காட்டுப்பனை, ஓலைவெட்டுப்பனை, வடவி எனும் ஐந்துவகைப் பனைகள் (நெலைவ.). other items of palmyra trees; classification, for revenue purposes, of palmyras. (TNDG1307) (செ-அக.)

Sk̄t itara

[இதரம் + அமிட்டம் (Eitam) + பனை.]

இதரர் *idarar*, பெ. (n) 1. வேற்றவர்; strangers, foreigners 2. கீழம்கள; inferiors, persons of no worth or character (W)

[இது - இதர் - இதர் - இதரர்.]

இதரல் *idaral*, பெ. (n) பிரித்தல்; dividing

இதரன்¹ *idarān*, பெ. (n) 1. எளியவன், பாமரன் (நாநார்ந்த.), ignorant person, simpleton. 2. கீழம்கள்

(-அக நி), mean person (செ-அக)

[இது → இதரம். இது - கீழ் நோக்கிய கட்டு. நாமல் = தாழ்த்த இடம்; தாழ்நோக் எனப் பொருள் தந்து ஆகுபொருளாயிற்று ஒருநேர. உது → உதரம். உடம்பின் தடுவிழ்வுள்ள வயிற்றைக் குறித்து. அது → அதரம். அதரமம் = பருத்தல், ஏற்றே பருத்த இதரமம் குறித்து.]

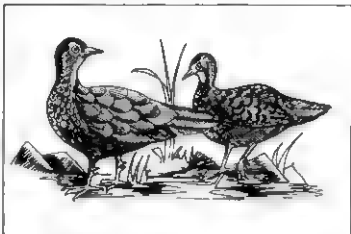
இதரன்² *idarān*, பெ. (n) 1. அழப்பன்; a low man. 2. பிறன், அன்னியன்; alien, other man, man of another group "இதராக்கு மாதாக காள்" (விருத்தாசல சிவபு, 34, சங்-அக.)

[இயம் + பிணைத்தல், இரண்டாகவும்; இயம் → இது → இதரமம். இதரம் = பிரித்தல். ஒருநேர மெல் - மெது. இதல் → இதரம் → இதரன். இதரர் என்றும் சொல்லை வடமொழி தமிழிலின்று கூடப் பெறுவதது. இதரர் > Sk̄t itara.]

இதல்-தல் *idal-*, 8 செருளாவி. (v1) பிரித்தல்; to divide

[இயம் - இது - இதம், தாவிடமிருந்து குழந்தையைப் பிரிகரும் தொடர்பும்க் கொடி இதலை எனப்படுதலை நோக்குக.]

இதல் *idal*, பெ. (n) காட்டுக்கோழியைப்போல உருவடையதும் கருநாரியின் அளவுடையதான ஒரு பறவை; the red spur fowl. "புதன்விசைத் தளவி விதன்ருட் செந்நனை" (அநாந 23.3)

இதல்

மதுவ. கருக்கோழி, வரூக்கோழி, மணிககன், முள்ள கோழி, கண்டாய் கோழி

[இயம் - இது - இதம் இயம் - முள் காலியுபுறத்தே லுள்ளருடை மைசின் பெறப்போர். இது கருநாரியின் வேறுபட்டது. பல் வண்ணங்கள் கொண்ட இதன் மறநொருவகை, கங்கோழி எனப்பட்டது.]

இதலைதம் *idalaitam*, பெ. (n) களரியம் (சா-அக.); black lead

[இது → இதலம் → இதுலம் → இதலம். இது → இதுலம் தாழ்வானது தரத்திய குறைந்தது.]

இதலை *idalai*, பெ. (n) கொப்புழம் (திவா); navel umbilicus (செ-அக)

[இயம் - இது - இதல் - இதலை = தாவிடமிருந்து குழந்தை

கொப்புக்கொடி அணுப்பதன் மூலம் பிரிக்கப்படுதல், பிரிக்கப் படுதல்களை சொப்புத்

இதவிய *idaviyā*, கு பெள (adj) 1 நன்மையான; pleasant, agreeable, good. "இதவிய புலவ மிடடெம்" (திருவாலவா 29,6). 2. பொருத்தமுள்ள; suitable
ம. இதவிய

[இல் - இளமை = குறுமை, நன்மை இல் - இது - இதம் - இதவிய.]

இதவு *idavu*, பெ. (n) 1 இதம்; pleasant, agreeable manners. "இதவார் குலசேகரன்" (அழகர்சுவம் காப் ப.3). 2. மாகமன்; praise, flattery. (செ.அக.).

ம. இதவு

[இல் - இது - இது - இதவு. ஒ.நோ. மெல் - மெது]

இதழ்¹ *idaz*, பெ. (n) 1 பூவின் தோடு; petal, leaf of the corolla. "புல்விதழ் பூளிரகு மூண்டு" (நூலடி. 221) 2. உதடு; lip. "மீழ்துழை பம்பப் பிறக்கும்" (நள 81) 3 கண்ணிமை; eyelid. "நீரெழி மலரிற் சாஅவிதழ் சோரா" (குறிஞ்சிப் 247) 4. பனையேடு (திலா); palmira leaf, palm leaf. 5. மரணை; garland. "சோந்தவி முத்திள்" (பரிபா 17,27). 6. பாளை (அகதி); coconut flower being the spadix of the coconut palm. 7 சாதிப்பத்திரி (மூ அ.), mace 8. கடவின் திலா (விள்); thin slit in a venetian blind 9 பொருத்தத்தின தாள்; leaf of a book. இதழ் கிழிக்காத புதுப்பத்தகம். (செ.அக.)

ம. இதழ: க. காளை; து. காள், காளு

[உதடு - (உதழ்) - இதழ், உதடு போன்ற பூவிதழ் இல - இளமை, குறுமை, நன்மை, மென்மை. இல் - இது - இதம் - மெவிய பூவின் பகுதி.]

இதழ்² *idaz*, பெ. (n) ஒளிதழ்த் தாமரை (வை மூ) pasture weed

இதழ் பாக்க; 300 idaz¹

இதழ்³ *idaz*, பெ. (n) காலவரம்புக் குட்பட்டு வெளியீ டப்படும் பருவ இதழ், தாளிகை (பத்திரிகை), periodical

[பூவின் இதழ் போன்ற பருவ பூவிதழ் போலியும் பொருத்த வகையான ஏடுகள், கிழமைபிதழ், மாத இதழ் எனப் பல் வகைப் பருவ இதழ்கள் இப்பொழுது பெயர் பெற்றன.]

இதழ்⁴ *idaz*, பெ. (n) உதழ் பாக்க; 300 idaz

[பூவின் இதழை ஒருமருககு ஒத்திருத்தவன் உதழ், இதழ் எனப்பெயர் பெற்றது.]

இதழ்க்குச்சி *idaz-k-kucchi*, பெ. (n) வாயுதட்டுச் சாயமிடும் அழகுக் குச்சி; lip-stick

இதழ் குவி¹-தல் *idaz-kuvil*, 4 செ.கு.வி. (v.l) 1 மலர் கூம்பதல்; to close, as the petals of a flower. 2. திரிமை கூடுதல்; to droop one's eyelids. 3. மேலுதடுங் கீழுதடுங் குவித்து நிற்பல் (நள 78), to join the lips

conically, as in pronouncing the rounded vowels உ. ஊ. ஓ. ஔ. (செ.அக.)

இதழ் குவி²-தல் *idaz-kuvil*, 4 செ.கு.வி. (v.l) 1 உதட்டைக் குவித்தல்; shrinking of the lips conically making a small orifice with the lips. 2. கண்ணாடுதல்; closing the eye-lids. (சா அக.).

[இதழ் + குவித்தல்.]

இதழ் விளிவு *idaz-vilivu*, பெ. (n) பூவிளிந்து விசிந்து, மலர்தல்; process of bud opening petals into flower - florescence

[இதழ் + விளிவு.]

இதழ் விள்ளல் *idaz vilal* பெ. (n) 1 பேசல்; speaking 2. மலரல்; blossom. 3. வாய்திறத்தல்; opening mouth as on speaking

[இதழ் + விளங்கல்.]

இதழ்கலந்தாதி *idaz-kalantadi*, பெ. (n) உதடு ஒட்டாமல் டாடப்படும் அந்தாதி; a kind of anādi verse without labio-dentals or labials (Pros)

See anta-ādi

[இதழ் + அகல் + அந்தாதி.]

இதழலர்-தல் *idaz-alar*, 2 செ.கு.வி. (v.l) பேச வாய் திறத்தல்; to open the lips. "இதழலர்ந்துதிள் நோ மொழி யென்னுடன மொழிவிள்" (குலோத.கோ 14)

[இதழ் + அலர்.]

இதழவிழ்தல் *idaz-avizal*, தொ.பெ. (vbl.n) பூத்தல்; to unfold petals (i.e.) blossoming. (சா அக.)

[இதழ் + அவிழ்தல்.]

இதழி *idaz*, பெ. (n) கொன்றை (திலா), cassia fistula (செ.அக.)

க. எ.எள

[இதழ் - இதழி.]

இதள் *idaz*, பெ. (n) 1 இதளியம் (பாதரசம்), mercury (மூ.அக.). 2. சிறுதாறு (ஆ.அக.); low jungle, thicket bushes(w)

[இல் - இது - இதல் - இதள் - இளமை, அழகு, பளபளப்பு.]

இதளிய விளக்கு *idaviz-vilakku*, பெ. (n) அதிகுளியி வழங்கும் வகையில் இதளிய ஆவி (பாதரசம்) கொண்டமைக்கப்பட்ட யின் விளக்குவகை; mercury lamp

[இதளியம் + விளக்கு.]

இதளை *idalai*, பெ. (n) கொப்புத் (செ.அக.); navel umbilicus

[இதவை - இதளை.]

இதனைக்காற்ற்புடு *idai-k-kārrpūḍu*, பெ (n) ஒரு
கூடு (சா அக); plant

[இதனை + கா + ற்புடு]

இதா *iḍḍ*, இடை. (int) 1. அண்மைச் சுட்டு (வின), demonstrative which refers to a person, place or thing near, opposed to செய்யைச் சுட்டு 2 இதோ (வின), see here! "மற்றிதா தோளறுகிறா" (சீவக 1232) 3 உடன, சிறிது நேரத்தில், இப்பொழுதுதான்; just now, immediately

ம. இதா, க. இதா, இதோ, தெ. இதிசோ, இதெ, இயோ, து. இதெ, இதா, பட. இதா, கோத, இவா Gk hā; Gōh h; Z iha

[ஈது - இது - இதா (க.வி.16)]

இதாசுதம் *iḍḍiśtam*, பெ (n) 1 நன்மை தீமை; good and evil "இதாசுதம் பகையறவு விட்டு" (சேதுபு விதம 32). 2. விரும்பு வெறுப்பு; like and dislike இதமல்லிதம் பார்க்க, see *idamaśidam*

[இலம் - இன் - இனிமை. இலம் - இது, இதமல்லிதம் - இதாமிதம் - இதாவிதம் - இதாசுதம். ஒ நோ. நமய - நமது இது எனவும் சொல் கவயாத மக்கள் பேசுக வழக்கில் இனமும் எனப் பொருள்படும். "குடிப்பது அவனுக்கு இது வாயிருந்தது" என்று உவர்ப்பாடுதமைய காணலாம்.]

இதார்த்தம் *iḍḍārtam*, பெ (n) ஏதார்த்தம் (ஆ அக), conformable to the truth or true meaning, agreeing with fact, true, real, genuine, right, suitable, truthful etc.

Skt yathārtha

[இதம் - ஆர்த்தம். இதம் = இனிமை, தன்மை. ஆர்த்தம் = பொருந்தியது.]

இதி¹ *iḍḍ*, பெ. (n). 1. ஈதி பார்க்க; see *iḍḍ*. "ஈதி இடை நசலிலே இடிவிழுந்த காளயிலே" (நாட்டுப்புற பா - ய). 2. இறந்தி (அகநி); end

ம. இதி, இறதி Skt hī

[வடமொழியில் இது - இதி எதெதிரிந்து வழங்கும் இதுதான் எனவும் உறுதிப்பொருள் தரும் ஈி என்றும் வடசொல் இதே என்பதும் திரிபாகும்.]

இதி² *iḍḍ*, பெ. (n) பெய் (அகநி); devil, ghost (செ அக)

ம. இதி

[இருளி - இருளி - இறதி - இதி]

இதிரக்கிழங்கு *iḍḍā-k-kizangu*, பெ (n) காட்டுக் கருகளைக் கிழங்கு (சா அக); wild yam tuber

[இதை - இதிரம் = கிழங்கு. இதை = மெட்டுநிலம், காடு]

இதி³ *iḍḍ*, பெ (demons pron) அ-ஈனை ஒருமைச் சுட்டு; this, the thing close to the speaker, used impersonally - கு பெ. ஏ (adj) இதந்த; this before neut. sing nouns இது யாரும் அறிந்ததே (செ அக)

ம. இது ஈ உ. இது, தெ. இதி, கோத. இந். துட. இந். குட. இதி, து. இந். கொல. இந். நா. இந். பந். இந். க.

இவி. குவி. ஈதி, குரு. ஈந். மா. இந். பிள. தா நாத், Sct idam L h; Gōh hīa, ஆத. இன்ன

[ஈ - ஈது - இது]

இது¹ *iḍḍ*, பெ (n) இன்பம், மகிழ்ச்சி; joy, happiness "குடிப்பது அவனுக்கு ஒரு இதுவாயிருக்கிறது" (உ வ). (செ அக)

[இலம் - இது இலம் = இளமை, மென்மை, இனிமை. ஒ நோ மெல - மெது]

இது² *iḍḍ*, பெ (n) 1 இழிவானது, தாழ்வானது; base, low, mean 2. பின்னுள்ளது; the next

[இ - இது, பின்மைச் சுட்டு, தாழ்வுப் பெயரும் தரும்]

இதை¹ *iḍḍ*, பெ. (n) 1. கலப்பை; plough 2. மெட்டு நிலம்; field for dry cultivation. "தந்தை நித்தந்த தோதிதை" (காஞ்சிப்பு, கரகரீசர்.11). 3 தினை; Italian millet "புளமை யரித்திதை விளைப்பள குறிஞ்சி" (பெரிப்பு திருக்குறிப்பு ?)

As hoeth, ME heh; E heath; Gōh hāth; L, G, D, Frie hede; I heath, Dan hede, Sw hed; W hood

[இல = துளைதந்த கருத்து வொச்சொல். இலம் - இது - இதை வளனிமம் உரும கலப்பை, கொந்தி கிளி அல்லது உருத பரிசீ செயல் வேண்டிய மெட்டுநிலம். மெட்டுநிலத்துப் பரி- தினை, கராமணி]

இதை² *iḍḍ*, பெ. (n) சுப்பற்பாய்; sail of a ship "நெடுநு கொடி யிசை யிதைபெடுத்து" (மதுரைக் 79)

[உது - இது - இதை (உவரம், உவரத்திலிருந்து உயற்பாய்)]

இதைப்புளம் *iḍḍā-p-puḷam*, பெ (n) புதுக்கொல்லை (திவா); newly cultivated field of dry crops such as millet &c. ஈ முளைப் புளம். (செ அக)

[இதை¹ = புளம்.]

இதோ *iḍḍ*, இடை (int) அண்மைச் சுட்டு; இங்கே, வியப்பின் பொருட்டு முன்னிற்போரின் கவனத்தை ஈசுப்பது; lo, behold! an exclamation calling a person's attention to something to be taken notice of "இதோ வந்து விளாநெள் மளையுடீரே (திருக்கோ.39)

க. இதோ, இதுகோ; தெ. இதிசோ; ம. இதா, இதிகோ, து. இதிசோ, கோனா, இதரா, இப்புடெ; பிரா. ஈரா, இதிசோ Pkt ḥō; Sct hā; E Lo

[இது = இதோ, இதா - இதோ (க.வி.16)]

இதோள் *iḍḍ* கு வி ஏ (adv) இவ்வியம் (தொல ஏழுத 398 உரை); here

As hider E hither; Gōh hīre, I hēthra.

[இது = உள் - இதுள் - இதோள்.]

இதோளி *iḍḍ*, கு வி ஏ (adv) இதோள் (தொல பெயருள்.392, உரை) பார்க்க; see *iḍḍ* (செ அக)

[இது = உள் - இதுள் - இதோள் - இதோளி.]

இந்த *inda*, கு. பெ. எ. (adv.) இந்த: this; demonstrative adjective and pronoun to indicate person or thing close at hand "இந்த நாடு" (நன். 267, உரை)

ம. இந்த. க. இந்த: தெ. இந்த: குட. இந்தெ. இன்னதெ

[இ - இந்த]

இந்தன்டை *indandai* கு. வி. எ. (adv.) இப்பக்கம் [கொ. வ.]; this side (கொ. அக.)

[இது - இந்த + அண்டை]

இந்தப்படிக்கு *inda-p-padikkku*, கு. வி. எ. (adv.) இப்படிக்கு பார்க்க; see *ippadikkku* term used in writing documents, and meaning 'in confirmation of which' 'இந்தப் படிக்கு ஏன் மனோஹரிமியம் ஏழுதிக்க கொடுத்த அடைமொளபு பத்திரம்'. (கொ. அக.)

[இந்த + படி + கு]

இந்தம் *indam*, பெ. (n.) புளி (மு. அ.). tamarind

தெ. சிந்த

[இன் - இந்து - இந்தம். புளிப்பும் அறுபுருத்த நிலையிலே புளிப்புக் கவையடர் சிறிது இனிப்பும் தருதலின் இனிப்பிப்புளி என்கருதியிடப்படும் வடபுவியில் சை றந்து கோந்து தெலுங்கில் சிந்தபண்டு (புளிப்பும்) ஆயிரிற்று ஒ. கோ. றும் - றந்து - ருத்தம்.]

இந்தம்வரம் *indam varam*, பெ. (n.) நீலேஹரம் (மு. அக.); blue Indian water-lily. (கொ. அக.)

Skt indambara; ம. இந்த்வரம்

[இந்தம் + வரம். இந்தம் + இனிப்பு, சிறப்பு.]

இந்தளங்குறிஞ்சி *indalankurinjisi*, பெ. (n.) ஒரு பண் (திவ. திருவார.), (mus.) ancient melody-type

ம. இந்தளம்

[இந்தம் - இந்தளம் = இனிமை. இந்தளம் + குறிஞ்சி]

இந்தளம்¹ *indalam*, பெ. (n.) தூபமுட்டி (சீவக. 558, உரை); incensory, censor

இந்தளம் > Skt. Indhara

[இன் - இந்து - இந்தளம்.]

இந்தளம்² *indalam*, பெ. (n.) மருதயாழ்த்திற வகை (பிங்.). (mus.) ancient secondary melody type of the marudam class. (கொ. அக.)

இந்தளம் > Skt. hindā

[இன் - இந்து - இந்தளம்.]

இந்தளம்³ *indalam*, பெ. (n.) இத்தளம், சும்மட்டிச் சட்டி; charring dish, used for warming. "இந்தளத்திலே நாமரை பூக்கையிலே" (திவ. திருமுருகு. 5, 5யா) (கொ. அக.)

[இருத்தை = அடுப்புக்கரி. இருத்தை - இத்தள - இந்தளம் - இந்தளம்.]

இந்தளம்¹ *indalam*, பெ. (n.) 1 விறகு; fuel, fire-wood "இந்தளத்திறம்" (வேதா. 154) (கொ. அக.) 2. காடு (ஆ. அக.); jungle, forest. 3. மேல்; high, above (ஆ. அக.)

இந்தளம் > Skt. indhara

[இருத்தை - இருதம் - இந்தளம்.]

இந்தளம்² *indalam*, பெ. (n.) 1. இந்தளம்¹ (நாநார்த்த) பார்க்க, see *indalam*. 2. புகை (அக. நி.), smoke. (கொ. அக.)

[இந்தளம் - இந்தளம்.]

இந்தா *inda*, இடை. (int.) 1 இதோ (சீவக. 1232, உரை) exclamation calling a person's attention to something near. Lo! behold. 2. இங்கே வா எனனுள் குறிப்பு மொழி; come here! 3. இதை வாய்க்கிக்கொள் எனனுள் குறிப்புமொழி; an interjection used in the sense of Here! take this! "இந்தா விட்டுகோ விளங்குமுனிமெய்நெடு குந்து நெடுவையிறந்தவனே" (கந்தபு. வள்ளி 35) (கொ. அக.)

ஊ. இந்தெ. இந்தா

[இது - இது - இந்தா]

இந்தாளி *indali*, பெ. (n.) தாளிப்பனை; South Indian leipot. pain. (கொ. அக.)

[இது - இந்தாளி]

இந்தி¹ *indi*, பெ. (n.) பூனை (விண்); cat. (கொ. அக.)

ம. இந்தி

[இந்தி - இந்தி. இன் - இந்தி - இனையது, சிறியது]

இந்தி² *indi*, பெ. (n.) இந்தி மொழி (mod); Hindi language. (கொ. அக.)

இந்து பார்க்க, see *indu*.

[இந்து - இந்தி வடபுவியும் பிற சமயத்தாளை நோக்கி இந்துக் களின் மொழியாகக் கருதப்பட்டு இந்தி சமயப்பட்டது]

இந்திகை *indika*, பெ. (n.) மிக ஆற்றலுள்ள ஒன்று (சதாசிவகு); one of the five energies of aparāṇtam (கொ. அக.)

[இந்துகை - இந்திகை.]

இந்திடம் *indidam*, பெ. (n.) இவ்விடம்; this place "வேதிய கோதிட றந்திடம்யந்திடமே" (திருக்கோ. 223)

[இடகு - இந்து + இடம்.]

இந்தியம் *indiyam*, பெ. (n.) ஐம்பெயறி (ஆ. அக.), five sense organs

[இன் - இந்து - இந்தியம். இந்தியம் = மென்மையம் ஒன்மையம் வாய்ந்த புலன்கள்]

இந்தியன் *indiyana*, பெ. (n.) இந்திய நாட்டான்; Indian (ஆ. அக.)

[இந்து - இந்தியன்]

இந்தியா *indiyā* பெ. (n) இந்தியநாடு; India, Bharat.

[சிந்த - இந்து - இந்தியா]

இந்திரகண்டம் *indira-gaṇam*, பெ. (n) செய்யுட்களைத் தொன்று (இலக் வி 800, உ.எ); foot of three nīr (---), as நேமாநாயகம், considered as auspicious at the commencement of a poem. (செ அக.)

[இந்திரம் + கண்டம்.]

இந்திர காந்தச் சேலை *indira-kāṇḍa-c-cēlai*, பெ. (n) புலம்பல வகை (பஞ்ச திருமுக. 1161); a kind of saree. (செ அக.)

[இந்திரம் + காந்தம் + சேலை.]

இந்திராளியம் *indira-kālyam*, பெ. (n) ஓர் இசைத் தமிழ் நூல் (சிவப் உரைப்பாயி); name of an ancient Tamil treatise dealing with śā-t-tamil written by Yāma-kēndīrar (செ அக.)

[இந்திரம் + காளியம்.]

இந்திரகோபம் *indira-kōbam*, பெ. (n) தமயகபஞ்சலி; cochinea; insect, coccus cacti "இந்திர கோபம் கெளவியிருளுகமின்ற மஞ்சை" (சீவக 1819) (செ-அக.)

[இந்திரம் + கோபம்.]

இந்திரசாயம் *indira-sāyam*, பெ. (n) வாணவில; rainbow poetically described as the bow of Indra. "தாந்தலில் வந்திடுநாந்திர சாய மென" (அரிச்சந்தரு. 10), "தனிவா திந்திர சாயமுண்டாகவின்" (மணி 24-65) (செ அக.)

[இந்திரம் + இந்திரம் + சாயம்; சாயம் - சாயம் + சாயத்தது அவலது வளைந்தது.]

இந்திரசாலம் *indira-sālam*, பெ. (n) 1. புலன்களால் அழியப்படாத மாயவித்தை; magical tricks, sleight of hand, phantasmagoria, optical illusion "இந்திர சாலம் கூடய வியல்பும்" (திருவார. 2, 43). 2. வஞ்சகச் சொல்; specious doctrines, such as those of heretics "உழுவார் சொன்ன விந்திரசால் மெய்திந்து" (சீவக 69: 10). 3. சூடசூழன் தேர் (ஷதபுராணமெரு. 21), name of the chariot of Śurapada. 4. அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்று; one of the sixty four arts and sciences (செ அக.).

[இந்திரம் + சாலம். சால் - சலம்.]

இந்திரசாலி *indira-sāli*, பெ. (n) 1 இந்திரவித்தை எனப்படும் மாயவித்தை செயல்வன்; magician. 2 அழிஞ்சில் (மலை); sage-leaved alangum, having fruits which are said to have the magic power to drop from and return to the tree on dark nights. (செ அக.)

[இந்திரம் - சாலி.]

இந்திரசித்து *indira-cittu*, பெ. (n) இராசவணனுடைய மூத்தமகன் (கம்பர 1.1.38), Māghanaśa, Ravana's eldest son, who vanquished Indra

[இந்திரன் + சித்து *Śit. 31* - த. சித்து இந்திரசித்து - இந்திரனை வென்றவன்.]

இந்திர சிற்பம் *indira-cīpam*, பெ. (n) சிற்ப நூலி கொண்டு (ஆ. அக.); work on sculpture

[இந்திரம் + சிற்பம்.]

இந்திரசிறப்பு *indira-cīrappu*, பெ. (n) பகவ விருந்து படைப்பதற்குமுன், இந்திரன் உள்ளிடத் தெய்வங்க ளுக்கு முன்னூட்டாக இடப்படும் தனிமை அல்லது சிறப்படைபடி; religious ceremony performed before the midday meal, consisting in the offering of small portions of cooked food to Indra and other gods. "இந்திர சிறப்புச் செய்வோள் முன்னர்" (மணி 11, 88)

[இந்திரம் + சிறப்பு, இந்திரம் + உயர்வு, மேன்மை.]

இந்திரத்திரம் *indira-tandīram*, பெ. (n) இந்திர சலம் (திருப்பூ. 229) ஸர்க்க; see *Indrasālam*

[இந்திரம் + தந்திரம்.]

இந்திரதரு *indira-taru*, பெ. (n) மருது (சித். அக.); *Aṟṇa*. (செ அக.)

[இந்திரம் + தரு.]

இந்திரதனு *indira-taṇu*, பெ. (n) வாணவில்; rainbow the bow of Indra. "இந்திர தனுவென விவாக முடுத்த (மணி 28, 22)

Śit. dhānu > த. தனு. வாணவிலபாசக. see *vāṇavī*

[இந்திரன் + தனு.]

இந்திரதிசை *indira-tiśai*, பெ. (n) கிழக்கு (திவா) cardinal direction of the east of which the guardian deity is Indra.

[இந்திரன் + திசை.]

இந்திர திருவன் *indira-tiruvan*, பெ. (n) இந்திரனைப் போற் செவ்வமுண்டாயவன்; person of great effluence, having the wealth of Indra. "இந்திர திருவன சென்றித் தேறலும்" (மணி 19, 116)

[இந்திரன் + திருவன்.]

இந்திர நீலம் *indira-nīlam*, பெ. (n) நீலமணி; sapphiric "இந்திரநீல மொத திருண்ட குருதிவர" (கம்பர 1. மிதிவை. 56). (செ அக.)

Śit. indra - nīla

[இந்திரம் + நீலம், இந்திரம் + அழகு, உயர்வு சிறப்படி கொண்டு சூந்த இம்சொல் தலைமைய பொருள் முன்பெனட்டாய்தது இந்திர நீலம் + அந்த நீலம்.]

இந்திரப் பிரத்தம் *indira-praṭṭam*, பெ. (n) பூநிலைக் கருகில் யமுனை நதி கரையில் அமைந்திருந்த இம்சொல் தலைமைய பொருள் முன்பெனட்டாய்தது இந்திர நீலம் + அந்த நீலம்.]

இந்திரப் பிரத்தம் *indira-praṭṭam*, பெ. (n) பூநிலைக் கருகில் யமுனை நதி கரையில் அமைந்திருந்த இம்சொல் தலைமைய பொருள் முன்பெனட்டாய்தது இந்திர நீலம் + அந்த நீலம்.]

[இந்திரம் + பிரதம். இந்திரம் + சிறப்பு, உயர்வு, புரம் + தாம்மை + பரதாம்மை → பிரதாம்மை → பிரதம் எனத் திரிந்தது. Skt prasthānam → த், பட்டாம்மை எனத் திரிந்தது.]

இந்திரபதம் *indra-padaṁ*, பெ. (n) 1 துறக்கம் (விள்); svarga, Indra's heaven. 2. இந்திரபதவிபார்க்க, see *indra-padaṁ* (செ.அ.க.)

[இந்திரம் + பதம். இந்திரம் + தலைமைப் பொருள் குறித்த மூன்றொட்டு, பதம் = நிலை, பதவி. இந்திரபதம் = தலை சிறந்த பதவி நிலையாகிய துறக்க வாழ்வையும், தேவருவக வாழ்வையும் குறித்தது. இந்திர பதவி நிலையில்தான் ஆத விஷ் நினைத்த துறக்கம் இந்திரன் பதம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்க வாடிப்பினவை; சிறப்பு, உயர்வு, தலைமை எனப் பொருள்படும் இந்திரம் என்னும் சொல்லே இக்கட்டுச் சொல்லின் நிலையொழிபதம் வெளிக்கும்.]

இந்திரபதவி *indra-padaṁ*, பெ. (n) இந்திரனாரியுக்கும் நிலை; office of Indra. "இந்திரன் மூதவிய இறையவர் பதங்கலும்" (பரிமே.உரைப்.)

[இந்திரம் + பதவி.]

இந்திரபுரி *indra-pura*, பெ. (n) இந்திரனின் தலைநகரான அமராவதி (புறந். இந்திரப் 24); Amarāvati, Indra's capital (செ.அ.க.)

Skt indra pura

[இந்திரம் + புரி.]

இந்திரம்¹ *indiram*, பெ. (n) 1. வேந்தியல்பு; regal; altitude 2 உயர்வு, தலைமை; superiority, leadership

[வேந்து → வேந்திரம் = விந்திரம் → இந்திரம். வேந்தியல், பொதுவியம் என நாடகம் இருவகைதது. உயர்ந்த இவகையி, உணவுப் பங்குருடையது வேந்தியல். வடமொழியாளர் வேந்தன் என்ற சொல்லை இந்திரன் எனத்திரிந்து ஒலித்தலமயின் உயர்வுப் பொருள் தந்த வேந்திரமும், இந்திரமாயிற்று.]

இந்திரம்² *indiram*, பெ. (n) அழகானது; that which is beautiful. "அசைநற காமென மிந்திரத் திருமாறடி" (கந்தபு.பட்டாபி.6) (செ.அ.க.)

[இந்திரம் → இந்திரம் = அழகு, உயர்வு, மென்மை, சிறப்பு. இ → இந்து → இந்திரம். ஐ நேச. மன் → மந்திரன் → மந்திரன் இந்திரம் - இந்திரம் > Skt. indra.]

இந்திரம்³ *indiram*, பெ. (n) இந்திரம் எனலும் பழைய இலக்கண நூல்; ancient Tamil grammar "இந்திரநதை இனிதாக ஈந்தார் பேரலும்" (தேவா.721.8)

[இந்திரம் → இந்திரம்.]

இந்திரன் *indraṁ*, பெ. (n) தேவர்; Devas as those living in Indra's world. "இந்திரன் அயிழை-இளைய, தாயிழை" (புறநா.182). (செ.அ.க.)

[இந்திரம் → இந்திரன்.]

இந்திர வண்ணப்பட்டு *indra-varuṅga-p-paṭṭu*, பெ. (n) பட்டுப் புடைவை வகை; kind of silk saree "இழையாடிரம் விவைப் பொன் இந்திரவான்புட்டாடை" (கோவ.க.17).

[இந்திரம் + வண்ணம் + பட்டு.]

இந்திர வருணி *indra-varuṅi*, பெ. (n) பெய்க்கொள் மட்டி; wild bitter gourd

[இந்திரம் + வருணி வண்ணம் → வருணம் → வருணி.]

இந்திரவல்லி *indra-valli*, பெ. (n) 1 பிரண்டை (தலைவ.); square-stalked vine. 2. மூட்கொற்றான் (தலைவ.கூறு 93), balloon vine. 3. குடாறான் (M.M.); parasitic leafless plant (செ.அ.க.)

[இந்திரம் + வல்லி.]

இந்திரவாசம் *indra-vāsam*, பெ. (n) தெய்தல் மலர் (மலை); white Indian, water-lily. (செ.அ.க.)

[இந்திரம் → இந்திரம் + வாசம். இந்திரம் = அழகு, சிறப்பு.]

இந்திரவாயை *indra-vāyā*, பெ. (n) காலை வாழை; wild plantain.

[இந்திரம் + வாழை.]

இந்திரவிசாரம் *indra-viśāram*, பெ. (n) காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த ஒரு பவுத்தப்பள்ளி (மணி 26 55); name of a Buddhist monastery in Kāviri-p-pū-m-pattinam, reputed to have been established by Indra (செ.அ.க.)

[இந்திரம் + விசாரம்.]

இந்திரவில் *indra-vil*, பெ. (n) வானவில் (திரை) rainbow, the bow of Indra. (செ.அ.க.)

[இந்திரம் → இந்திரம் + வில் இந்திரம் = அழகு, சிறப்பு.]

இந்திரவிழவு *indra-ṅṅava*, பெ. (n) பெழ (சித்திரை)த் திங்கள் விசாரம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள இந்திரனைக் குறித்ததுச் செய்யும் ஒரு விழா (சிவப்பதி 67); ancient annual festival in honour of Indra held in the month of Citirai by the Coṅga kings in their capital city of Kāviri-p-pū-m-pattinam (செ.அ.க.)

[இந்திரன் + விழவு.]

இந்திரவிழா *indra-ṅṅā*, பெ. (n) இந்திரவிழவு பாசக see *indra-ṅṅava* (அ.பி.சிற.)

[இந்திரன் + விழா.]

இந்திரன் *indraṅ*, பெ. (n) 1 தலைவன்; chief 2 அரசன்; king. "இந்திரராகிப் பாரமேல்" (கந்த.நூற.பயன்). 3. வேத கால ஆரியர்களுக்கும் தலைவனாகவும் வழிபட்டு தெய்வமாகவும் விளங்கியவன்; Indra who

was the chief and the god of the Vedic Aryans "இந்திரனே ஶாஸூர்வகரி" (குறள்.25)

[வேதன் -> இந்தன் -> இந்தர் -> இந்திரன்.]

வேதன் ஆரியர்களுக்கு முற்பட்ட மெதவையியத்தில் 'இந்தர்' என்குறிப்பிடப்பட்ட ஆரியத்தலைவன் பெயர் வேத காலத்தில் இந்திரன் எனத்திரிந்தது.

"மரபேன் மெய் காடுற உலகமும்
சேயேன் மெய் மைவரை உலகமும்
வேதன் மெய் தீமடிகள் உலகமும்
வருணன் மெய் பெருமணம் உலகமும்
முல்லை குறிகுறி மருதம் செவ்வெணர்
சொல்லிய முறையார் சொல்லும் படுமே" (தொல்
பொருள் 5)

என்னும் தொக்காடபிய நூற்பு உரையில் இளம்பூரணர் வேதன் என்னும் சொல்லுக்கு இந்திரன் என்பொருள் வரைந் திருப்பது ஏற்பட்டதன்று. இந்திரனைத் தேவன் தலைவனாக வலம்பு தமிழ் நிலநெய்வளவுரை ஒருவராகக்கடைக்கமுடி இடைக்கியகன் யானும் குறிப்பிடவில்லை. வேதன் என்னும் சொல் அரண் என்று மட்டுமே பொருள் தரும் செந்தமிழ்சொல். இது மெதவையியத்தில் தலைவன் என்றுமே பொருளில் இதைக் என்னும் வடிவில் உடன் சொல்லாகப் புகுந்தது.

The origin of the round pot Indian beads discovered in Sumar என்னும் சுட்டுறையில் திரவிடியல் ஆராய்ச்சிவல்லுதராயிய அருளாளர் ஈராக அடிகளாக இத்திரன் வரலாற்றை விசித் துரைத்திருக்கிறார்.

மொசுப்பூதியாக புகழியிலும் பாரீசுட் புகழியிலும் பரணிய ஆரியர் குடியேற்ற காலத்தில் அவர்களுக்கிடையில் நேர்த்துப் பூசகளால் ஒரு பிரிவுக்குத் தலைவனாக இருந்த இந்திரன் யதுகுலத்தையும் துருவாசகுலத்தையும் ஶாரத் திரவர உடையுருத்தியெகண்டு உடனெத்து செவ்வந்து திட்டியிடார். மொசுபூட்டோரியாவின் தவயியிருந்த பரணிகன் (paras) என்னும் உடல் வானிகன் ஶுணபெற்று கடயில் ஏறி இன்றைய கத்தியவாச (சூரிய ஶுணபெற்று -> செவ்வாசுரம்) தீவருணைக்கு வந்து இந்திரன் குடியேறினான். இந்திரனின் குந்த உதரபயணம் கைக்கு வேதத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மெதவையியம் எனும் கத்தியவாசர் உள்விட்ட மெந்தியியப் புகழி கதிரவன் தொன்றும் நாடு (கிழக்கு) என்று அழைக்கப்பட்டது ஆரியர்களை பீண்டு அழைத்து வருந்தாகக் கயவியர் ஏறி மொசுபூட்டோரியாவுக்குச் சென்ற இந்திரன் ஆரியர்களுக்கிடையில் திருந்த போலி இறந்து விட்டான் அவன் திணைவைபடேற்றும் வகையில் உது துருவாச மரபினர் இறந்துகூட சேரமநாதன் (சேரம் மதுவுக்குரிய கடவுள்) என்று பெயரிட்டு சேரமநாதரம் சேரயில் எழுப்பினான் அதுவே இந்திரயாவின் ஆரியர் உருவகயால் ஏற்பட்ட முதல் இந்திரன் கோயில் நாளையிடம் அது சிலன் கோயிலைக் கருதப்படும் நத்தியிடம் வடிவத்துக்கு மாற்றாக இந்திரனின் யானை ஶாந்பேய அகசேவியின் கல்வில் வடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஈராக அடிகளார் கருமிராக் செண்டு அபெதநாஸூவில் கொடிய அக்கட்டுள் ஒருவரைக் இந்திரன் சித்தரிக்கப்பெற்றான் என்று இறுகியவற்று நாட்டு சாமயிகுதப் பேராசிரியர் ஆந்தர்-ஏ மாக்டொமஸால் (1899) A history of Sanskrit Literature (P.72) என்றும துவில் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

இந்திரனை மக்கள் வழிபடாதும் இந்திரன் சினைது மழை பெய்தியும் பெயர்தும் கண்ணன் சேவரான மலையலைக் குடையாக பிடித்ததுமாயிப் தொன்மக்கதைகளும் ஆரிய இந்திரர் கருகும் தீரவிடம்வளவகருகும் திருமுந்த பகைமைப் போராட்டங்கள் காட்டுகின்றன. இருசாரரும் பகையை தீவி தட்பாக வாழாத காலத்தில் அரண்மனை ஒரு வெள்ளி பெய்தவன் இந்திரனாகலாம் என்னும் சொல்லை உருவாக்கிற்று. இந்தியாவுக்குக் கிழக்கே அரண் மலைத்தொடர், காழமம் (Burma), கடாள் (மலேசா) போன்ற பகுதிகளில் வென்றும் குடியேறியும் மொகன்மை பெற்ற ஆரியர்களுடியுமிடம் இந்தியாவின் தூறு வெள்ளி செவது இந்திர பதவி பெற்றவர்களுக்கு நாடாரும பெற்ற தந்தை தென்கிழக்கு ஆரியபகுதிகளை இந்திர உலகம் என்று அழைக்கப்பட்டான். இந்திரனுக்குரிய யானையின் பெயராகிய தூரவாகம் கழகத்தினால் தூரவதி ஆறாகும் இடப்பட்டது. இந்திரனின் செவ்வாகு நல்கு பரணிய பிரகு தொன்றிய சமை பலந்த மதத்தினரும் இந்திரனை விண்ணவர் கோமாளாக ஏற்றல் கொள்ளார் வடகிழக்குப் பருவக்காரர்கள் இந்தியாவின் மழையிருகதின் கிழக்குத் திணைசூரிய இந்திரனே மழை தெய்வமாகக் கருதப்பட்டான் ஆதலின் தமிழில் மருத்திவந்த தெய்வமாகக் கருதப்பட்ட வேதனாகும், மழைதெய்வமாயிய ஆரிய இந்திரனாகும் வேசசெல்வழித் தொட்பான்றி வரலாற்றை தொட்பு எதுவும் இல்லை. சேவ்வி செய்தும் இந்திரனுக்கு விழுவெடுதலும் மழைப்பெய்க்கலாம் என்று ஆரியமரபு மன்னர் அந்நெறி பிழையாது செவ்வோடரி புரிந்தால் மழை வளகுதிரகும் என்பதும், செவ்வோடரி புரிந்தால் மழை பெய்வது என்பதும் தமிழ்மரபு.

"முறநகரே மன்னவன் செயலின் உரைநகரே ஒவ்வது வானம் பெயல்" (குறள் 559)
என்னும் திருவள்ளூர் கருத்தும் முப்போக்கைக்கடி தமிழ் வேதநீதும் ஆரிய இந்திரனும் மழைக்குக் காரணமானவர்கள் எனக் கூறபடியும் தமிழ் மரபின் பாவது உலகியல் மெ மைக்கு கற்றுக் கண்ணாவலத்து தெற்றென உணர்வலம்.

இந்திரனின் direction is *indira-n-ras*. *De (n)* கிழக்கு (திவா) cardinal direction of the east, of which the guardian deity is Indra. "அருளாளரிந்திரன் திணக் யணுகிணம்" (திருவார 20 2)

[இந்திரன் - திவா]

இந்திரனான *Indira-n*, *De (n)* தழல் (கேட்டை) (திவா); 18th *naksatra*, an asterism sacred to *indra-indra's day*

[இந்திரன் - நாள்]

இந்திரனார் *indira-n-r* *De (n)* பொன்னாக்காரணி (கைவல வைவ 65) plant growing in damp places (செ அக.)

[ஒருகடி இந்திரம் • ஶரி இந்திரனரி - இந்திரனரி - இந்திரனரன், இந்திரனார் - அமுத ஶரப்பெறுவது பெண்ணாக ஶானிக் கீரை உண்பார்க்கு மொலி பொன்னாகும் என்றுமும் தம்பிசெவை இருந்தது.]

இந்திராணி *Indirani*, பெ. (n) இந்திரை பாரீக்க, see *indirai* (செ.அக.)

[இந்திரை → இந்திராணி]

இந்திரி *Indri*, பெ. (n) 1. ஒரு முள்மரம்; sensitive prickly tree 2. காந்தம்; magnet or load-stone (சா.அக.)

[இந்திரம் → இந்திரி]

இந்திரை *indirai*, பெ. (n) இந்திரன் மனைவி; wife of Indra.

ம. இந்திரை

[இந்திரன் (ஆ.பா) - இந்திரை (பெ.பா)]

இந்திரிவா *indivā* பெ. (n) 1. செங்குவளை; sweet smelling red water-lily. 2. தீரகஞ்சரிசி; water archer (சா.அக.)

[இந்திரவம் → இந்திரிவா இந்திரவம் உருங்குவளைவைப் குறித்தாலும் குவளை என்னும் பெயர்வழியான செங்குவளைவையும் குறித்ததாகலாம்.]

இந்து¹ *Indu*, பெ. (n) 1. திவல; moon "அருக்கனென்ப இந்து அனல்" (திருவாச 13.4). 2. கருப்புநீர் மரம் (மூ.அ); camphor, cinnamon. 3. மாழ்கு (மிருக சிபி.ம); விதான. குணா.1); fifth nakshatra. 4. சிந்து தி (வின.), river Indus. 5. இந்து மதத்தவன் (ஆ.அக.); Hindu; as one who professes Hinduism. (செ.அக.)

இந்து > Skt. Indu

[தீர் = தீதம் தீர் → தீர்து → தீர்து → தீர்து → இந்து (தன்னீர், தன்னீர், குளிர்ந்த நிலவு இந்து → சிந்து (தன்னீர்), ஓ.நேர. தீர் → தீரம் → ஈரம். மூலாதிர்ம் ஆண்டுக்கு முன்பே சிந்து வெளி நாகரிகத்தின் எச்சமாகச் சிதைந்த பாகத். வடநயிற் (பலவகைப் பிரகிருத மொழிகள்) வழக்குகளான இச்சொற்கள் வடபுவந்துக் கொலை வழக்குக் களாக நெட்புவதில் வழங்குள்ளன]

இந்து² *Indu*, பெ. (n) இந்துப்பு (நைலவ), rock-salt (செ.அக.)

Skt. sindhuja

[இன் → இந்து. ஓ. நேர. முன் → முந்து இந்து = இனிமை அல்லது கவை கூட்டுவது. உணவுக்குக் கவை சேர்த்தவின் உப்பு இனிமைப் பொருள் பெற்றது. இந்து (உப்பு) விளைந்த இடம் இந்து - சிந்து எனப்பட்டது]

இந்து³ *Indu*, பெ. (n) கருடி (அக.நி); Indian black bear (செ.அக.)

[ஒருகா. இருள் → இருந்து → இந்து]

இந்து⁴ *Indu*, பெ. (n) கரி (அக.நி); charcoal

இருத்தை பாரீக்க, see *irundu*

[இருத்தை → இருந்து → இந்து]

இந்துக்கடுக்காய் *Indu-k-kadukky*, பெ. (n) 1. தூட்டுக் கடுக்காய்; Indian gall-nut, as opposed to

காபுலிக் கடுக்காய், foreign gall-nut exported from Kabul 2. முதிர்ந்த கடுக்காய்; ripe gall nut as opposed to கெடுக்கடுக்காய்; tender or immature gall-nut (சா.அக.).

[இந்து + கடுக்காய். இந்து = இந்திய நாட்டு இந்து = குளிர்ச்சி. இணை.]

இந்துப்பு *induppu*, பெ. (n) மருத்துப்பு வகை (பதார்த்த.1096.); rock salt or sodium chloride used in medicine, so called because it was brought from Sindh. (சா.அக.)

Skt. sindhu.

[இந்து + உப்பு]

இந்துரம் *induram*, பெ. (n) 1. எலி; rat 2. கப்பற் கடுக்காய்; large variety of gall-nut. (சா.அக.)

இந்துரம் > Skt. Indra.

[ஒருகா. இண்டுரம் (குடைபம் எலி) → இந்துரம்.]

இந்துரு *Induru*, பெ. (n) பெருச்சாளி; bandicoot (சா.அக.)

Skt. Indura.

[ஒருகா. இண்டுரம் → இண்டுரு → இந்துரு இண்டு = பெரியது. இந்துரு > skt. Indura.]

இந்துள் *Indul*, பெ. (n) இந்துளி பாரீக்க, see *indul*

[இந்து = உள். இந்து - தீர்]

இந்துளம் *Indulam*, பெ. (n) தெலுசி (வை.மூ), emblic myrobalan (செ.அக.)

[இந்து → இந்துள் → இந்துளம்]

இந்துளி *Induli* பெ. (n) பெருங்காயம்; asafetida. (செ.அக.)

[இந்துள் → இந்துளி. இந்து = தீர். இந்துளி = உள் ஈரம் கொண்டது.]

இந்துதோ *Indu*, இடை. (int.) அணாமல் கூட்டு; to behold

க. இந்து

[இந்து → இந்துதோ. (மு.நா. 323.)]

இப்படி¹ *i-p-padi*, கு. வி. எ. (adv). 1. இவ்வியதம் (ஆ.அக.); in this manner, thus, so 2. இவ்வாறு; likewise (செ.அக.)

ம. இப்படி; க. இவ்வு. தெ. இப்பாடு. பிரா. தகன. நகன பட. இத்தெ

[இ = படி = இப்படி. படி = வகை. இ = அணாமல் கூட்டு]

இப்படி² *ippadi*, பெ (n) தண்டத்தீர்வை (RT) penal assessment. (செ.அக.)

தெ. இப்படி

[ஒருகா. இழப்பு + படி = இழப்படி → இப்படி.]

இப்படிக்கு *i-p-padi-kku*, கு வி எ (adv) இங்ஙனம் (ஆ.அக.); thus in these terms. a term used in the subscription in a letter or document over the writer's signature, meaning, I remain thus. 'இப்படிக்கு உங்கள் அன்புள்ள கணனை' (உ.வ) (செ.அக.).

[இ + படி = இப்படி + கு. படி = வகை, தன்மை.]

இப்படிக்கொத்த *i-p-padi-kkotta*, கு பெ.எ. (adj) இத்தன்மையான; such as this (செ.அக.).

[இப்படி + கு = ஒத்த.]

இப்பந்தி *ippandi*, பெ (n) இருபந்தி பாக்க, see *supandi*.

தெ. இப்பந்தி, க. இப்பந்தி

[இரு + பந்தி. பந்தி → தெ. பந்தி. பந்தி = வரிசை வகை. இரு = தெ. பந்தி → இப்பந்தி = இருவகையப்பட்டது, ஸப்பாந்து.]

இப்பந்தி யாடு *ippandi-yadu*, பெ (n) இருபந்தியாடு பாக்க; see *supandi-yadu* (செ.அக.)

[இரு + பந்தி + ஆடு. பந்தி = தெ. பந்தி.]

இப்பம் *ippam*, கு வி எ (adv) இப்பொழுது (செ.வ.), now, at the present moment (செ.அக.)

ம. இப்பம்: க., பட., ஈக. தெ. இப்படு. து. இத்தெ.

[இப்பொழுதும் → இப்பவும் → இப்பம் (செ.வ.)]

இப்பர் *ippar*, பெ (n) 1 வணிக இனத்தர் (சீவக.1756), one of the three subcastes among the vaisyas. 2 கோவணிகர் (கோவைகிபர்) (பி.ந.), sect among the vaisyas whose chief vocation is to tend cows and live on dairy produce; dairymen vaisyas. 3. வேளாளர் (ஆ.அக.); agriculturist.

[இடைப்பர் → இப்பர்.]

இப்பவும் *ippavum*, கு வி.எ (adv) 1 இப்பொழுதும் (செ.வ.); even now. 2. இப்பொழுது; term meaning just now, generally used as a prefatory word in epistolary writing. (செ.அக.).

ம. இப்பொழும்.

[இப்பொழுதும் → இப்பவும்.]

இப்பாடு *ippadu*, கு வி.எ. (adv) இவ்விடம்; to this place, hither. "இப்பாடு உத்தியம்பு" (திருவாச.19.6).

[இ + பாடு. படு → பாடு. படுதல் = வைத்தல், தந்தல், பாடு = வைத்ததற்குரிய இடம்.]

இப்பால் *ippal*, கு வி.எ (adv) 1 இவ்விடம் (ஆ.அக.), on this side, hither. "இப்பால் வைத்தது காமம் சேனை" (சீவக.490). 2. பின்பு; hereafter, after this event "இப்பாற் பார்செவல் செவல் சிந்தி" (சீவக.469). 3. இனிமேல் (ஆ.அக.); hereafter

ம. இப்பால்

[இ + பால் பால் = பருப்பு, பிரிவு, பகுதி. பருக்கப்பட்ட இடம்.]

இப்பி *ippi*, பெ. (n) 1. சங்கு; conch - shell. 2 கிளிஞ்சியல்; bivalvular shell - fish. "கிளிஞ்சியல் இப்பியை வெள்ளி பென்றுணர்ந்தம்" (மணி.27-64). 3. சிப்பி; oyster 4. முத்துச் சிப்பி; pearl oyster - shell. (செ.அக.)

ம. இப்பி, க. சிப்பி; தெ. சிப்ப; து. சிப்பி

PKI ipp

[இம் → இன் → இறுப்பி → இப்பி = துணையுள்ளது சங்கு.]

இப்பியை *ippiyai*, பெ (n) 1 வெள்ளைக் குங்கிலியம் (தாநார்த்த); konkani resin. 2. பெண்பானை; யிடு. female elephant (செ.அக.)

இப்பியை *Skt* bhya

[இப்பி = சங்கு. இப்பி → இப்பியை = சங்கு போன்று வெண்பல யானது. இப்பி = ஒருபுடை ஒப்புமை கருதிய பெண்பாடு சொல்லாட்சி]

இப்பிவெள்ளி *ippi-vesai*, பெ (n) கிளிஞ்சியல் வெள்ளியெனப் பறணாணம் மயக்க வுணர்ச்சி (சித் திர.23,5); mistaking a brilliant shell for silver (செ.அக.)

[இப்பி = கிளிஞ்சியல், சங்கு. இப்பி + வெள்ளி. கிளிஞ்சியல் சேர்ப்பின் ஆகியவை பண்டமாற்றக் காலத்தில் சிவ்வரை நாயகம்மாதாக கருதப்பட்டதும் ஒப்புநோக்கத்தே.]

இப்பறம் *ipparam*, பெ. (n) இவ்விடம்; this place this side. "இப்பறப்பாடு பெய்க்கணம்" (இரகு. வரக.44)

ம. இப்பறம்

[இ + பறம். பறம் = ஸந்தேயுள்ள இடம், பகுதி.]

இப்போப்பட்ட *i-p-p-pa-tta*, கு பெ.எ (adj) இத்தன் மையான; such as, of this kind. (செ.அக.).

ம. இப்பேப்பட்ட

[இ + பேர் + பட்ட = இப்பேப்பட்ட பெயர் → பேர் இத்தகைய பெயர் தலையி ஏன்பது இதன் சொல் வழிப்பொருள் இத்தன்மையுடைய என்பது சொல்வாட்சிப்பொருள்.]

இப்பை *ippai*, பெ. (n). திருப்பை (L); South Indian mahua (செ.அக.)

தெ. இப்ப. க. இப்பை

[இழப்பை → இருப்பை → இப்பை.]

இப்பொழுது *ippozhutu*, கு வி.எ (adv) இத்தோடு (ஆ.அக.); now. "இப்பொழுது எம்மனோரால் இப்பம் தற்கெளிதோ?" (கம்பர்)

ம. இப்பொழுது. க. நடுநாத்து. ஈ. பொத்து. தெ. இப்படு. இப்பு: பி. இப்போட: நா. இடம்: ஓர். ஈம்பிரி: டட.. சக
[இ + பொழுது]

இப்பொழுதே *ippozudē* கு. வி எ (adv) **இந்தேரத்தி வேயே**, at this very moment, now itself

ம. இப்போழே
[இ + பொழுது + ஏ]

இப்போ *ippō* கு. வி எ. (adv) **இப்பம் பார்க்க**; see *ippam* (செ.அக.).

ம. இப்போ
[இ + பொழுது + இப்பொழுது → இப்போது → இப்போ (வெ.வ.)]

இப்போது *ippōdu*, கு. வி எ (adv) **இப்பொழுது** (திவ். இயற். பெரியதிறுவ87); now, at this time (செ.அக.)

ம. இப்போது
[இப்பொழுது → இப்போது]

இப்போதே *ippōdē* கு. வி எ (adv) **இப்பொழுதே**; this very moment. (செ.அக.), "அப்போதைக்கு இப்பொழுதே சொல்லிவைத்தேன"

ம. இப்போழே
[இ + பொழுது + ஏ + இப்பொழுதே → இப்போதே]

இம்பர் *imbar*, பெ. (n) 1. **இம்பர்வுலகம்**; This material world "உம்பரு மிம்பரு முய்ய" (திருவாச 9.17) - கு. வி எ (adv) ? **இவ்விடத்து**; here in this place "இம்பரிவ்வுலக மொப்பாடகரு" (சீவக.1737) 3. **மின்**; next, after "நெட்டெழுத்திம்பர்" (தொல். எழுத்.41) (செ.அக.)

[இம் + இம்பு → இம்பர். (மு.நா. 323.) இ → இம்பர்]

இம்பரர் *imbarar*, பெ. (n) **இவ்வுலகத்தவர்**; beings of this world. "இம்பர சேக்குறு மிமிய புக்தமுது" (திருவார்ட்டெக்கிப்ப. இந்திரன் சா.ப.6) (செ.அக.)

[இ + இம்பர் → இம்பரர்]

இம்பல் *imbal*, பெ. (n) **பலகைச் சுருக்கத்தால் தேன்றும் இடைவெளி** (இ.வ); slit caused by the shrinking of wood, as in a door

[இம்பு → இம்பல்]

இம்பி *imbi*, பெ. (n) **சுருத்தினை** (மு.அ) **பார்க்க**; black Italian millet (செ.அக.)

[இரும்பி → இம்பி]

இம்பிக்கம் *imbigam*, பெ. (n) **மிளகு**; black pepper (சா.அக.).

[மிரியம் → இரியம் → இம்பு → இம்பிக்கம்]

இம்பிடி *imbidi*, பெ.எ. (adj) **சிறிய குறைந்த. கொஞ்சம்**; small, little (சேரநா)

[இம் + பிடி]

இம்பிள் *imbil*, பெ. (n) **பண்ணாட்காலத்து விளை யாட்டு வகை** (பாட்டு. 109); ancient game with music (செ.அக.)

[இம் + இம்பு → இம்பிள்]

இம்புசி *imbuzi*, பெ. (n) **கடவுழிஞ்சில்**; a kind of alangium tree.

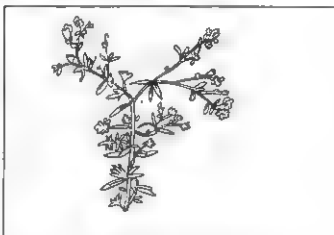
[இம் + இம்பு → இம்புசி]

இம்பூராவேர் *imbūrāvēr*, பெ. (n) **சாயவேர்** (இ.வ.), root, used for dying scarlet (செ.அக.)

[இம்பு → இம்பூரி → இம்பூராவேர்]

இம்பூறல் *imbūral*, பெ. (n) **சாயவேர்** (வி.வ) **பார்க்க**, root, used for dying scarlet. (செ.அக.)..

[இம்பூரி → இம்பூரல் → இம்பூறல்]

இம்பூறல்

இம்பூறற் சக்களத்தி *imbūraṭ-cakkalatti*, பெ. (n) **சாயவேர் போன்ற ஒருவகைப் பூண்டு** (M.M.); root which resembles imbūral (செ.அக.)

[இம்பூரி → இம்பூரல் → இம்பூறல் + சக்களத்தி]

இம்மட்டும் *i-m-mattum*, கு. வி எ (adv) **இது வரை யும்**; thus far, until now (செ.அக.)

ம. இம்மட்டு (இவ்வாறு)

[இ + மட்டும்]

இம்மடி *imnadī*, பெ. (n) **யானை**; elephant. (சா.அக.)

[இரு + மடி = இம்மடி]

இம்மி *immi*, பெ. (n) 1. **மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி**; grain of red little millet "இம்மிபுனை நுண்பொருள்கரிட்டி" (சீவக. 495). 2. **அணு** (வி.வ); atom, minute particle 3. **ஒரு சிற்றெண்** (சீவக.495, உரை) **smallest fraction** = the 1,075 200-th part of a unit 4. **ஒரு சிறு திறை** (சீவக. 3027), small weight.

ம. இம்மி.

[இம் + இம் → இம்மி (ச.வ. 145.)]

இயம்¹ *innai*, பெ. (n) 1. பொய்மை (அகநி); 2. புலவர்; sense (செ.அக)

[இ - இம் -> இயம்]

இயமிக்கணக்கு *innai-k-kanakku*, பெ. (n) கீழ்வாயிலக்கக் கணக்கு; general term to indicate the computation of very small fractions (செ.அக).

[இயம் + கணக்கு]

இயம்மிணி *innami*, பெ. (n) 1. மிகச்சிறிய; மிகக் குறைவு; a little, very little quantity. (சேநா). 2. மிகுதி; much

[இம் -> இயம் -> இயம்மிணி]

இயம்மென்கீரனார் *innamkiranar* பெ. (n) கடைக்கழு உப் புலவர்; a Saṅgama poet

இயம்மொனல் *inn-m-onal*, பெ. (n) 1. வீரவடிக்குறிப்பு; onom. expr of hurry celerity, haste. "ஏறுடை முதவவன மைநந் திம்மொன வங்கட் சென்றான்" (கந்தபு.குரபன் மலவதை 245). 2. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of humming, rustling, pattering "இயம்மொனப் பெய்ய வெழிவி முழங்குந் திசையெல்லாம்" (நாலடி 392) (செ.அக)

[இயம் + ஓனல்]

இயம்மை *innai*, பெ. (n) இடபிறப்பு; present birth, present state, this life. dist. fr மறுமை. "இயம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிகும பற்றாவான்" (திவ்.நா. 6.8) "இயம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடெனும்" (புறநா 134-1) (செ.அக)

[இயம் -> இயம்மை. (ச.வி. 17)]

இயம்¹ *innam*, பெ. (n) பனி; frost, snow "இயக்குழ மலையும்" (திவ்.இயற். 3.98) இயம் பனர்க்க; see *innayam*. (செ.அக)

இயம் > *Sket. hma*

[இயம் -> இயம்]

இயம்² *innam*, பெ. (n) 1. சந்தணம் (நாநார்த்த), sandal wood. 2. குளுமை (சீதளம்); coldness, chilliness. *Sket. hma*.

[இயம்¹ -> இயம். பனிலயக் குறித்த சொல் குளிர்ச்சியையும் குளிர்ந்த சந்தணத்தையும் குறித்தது]

இயம்³ *innayam*, பெ. (n) 1. ஒரு குலமலை (புற்றுப் 43,7), Himalayan range, one of the asta-kula-parvadam. 2. பரங்கடலில் அமுதம் கடைவதற்குப் பயன்பட்ட மத்தாமலை (சீவக 963); M.Mandara which was used as the churning staff for churning the sea of milk. 3. மேரு (சுலித.38); M.Mēru. 4. பொன்; gold. "இயம்புணை மன்றின்" (குமரபிரதிதபரச் செய் 23). (செ.அக).

[உம் -> இயம் -> இயம் -> இயம்மயம் -> இயம்மயம். உம் + உயர்வுக் கருத்து விளைபடி. உயர்ந்த மலையைக் குறித்த இச்சொல் பனிப்படர்ந்த மீயின ஒலகவின் மூடையையும் குறித்தலால் குளிர்ச்சியைப் படைப்பொருளையும், அடவியின் மீய் கதிரவனின்

பொன்னொளி பட்டுப் பெரல் எனவும் பொருளையும் குறித்தது. வடமொழியில் "இம்" என்னுஞ்சொல் பனியைக் குறிப்பும் அருதுவதற்குச் சொல்லின் திரிபொயரும் சப்பாண்டி மொழியில் "இம்" மலையைக் குறிக்கிறது. மேலையாரிட மொழியில் "இம்" என்னுஞ்சொல் பனிப்பொருளிடும் மலையொருளிடும் ஆசைபடவிலைவா என்பது அறிபுத்தகுது "வடாசையு பனிபடுதெடுவரை" எனப் பண்டைத்தமிழின் ஆசைபடபுத்தகுதுக் காண்க]

இயவரம்பன் *innava-varamban*, பெ. (n) பன் (இயம்) மலையை வரம்பாகக் கொண்டு ஆண்ட சேரமன்னன் (புற்றுப்.20,பதிசம்); name of a distinguished Chēra king implying that he conquers and jurisdiction extended up to the Himalayas. (செ.அக)

[இயம் + வரம்பன்]

இயவல்லி *innava-valli*, பெ. (n) இமவான் மகளான மலைமகள் (பார்வதி) (திவா); Pārvati, daughter of Himavā (செ.அக)

[இயம் + வல்லி]

இயவல்லி *innava-villi*, பெ. (n) மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு சிவன் (சீகாழித்.சே. 27), Śiva who look up Mt. Mēru as His bow in a war with asuras (செ.அக)

[இயம் + வல்லி]

இயமை *innai*, பெ. (n) தீவ்ரு; violence, annoyance, torment, injury, harm. "பொய்யொளி மிகை செய்யார்" (நல் பாரத.ஆசார.30) (செ.அக).

[இன்னாதல் - இளைவ்வினாதல். இளை - இயம் - இயமைதல் - இயித்தல் (சொ.வ.) > *Sket. innai*]

இயி¹ -தல் *innir*, 2 செ.ரு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, hum. "சுரும்பியிர்ந்த திமொன்" (சுலித் 119.8) 2. ஊதுதல்; to blow "கைவைத் தியிர்பு குழம்" (பரிபா 19,4)

ம. இயிருக

[இயம் -> இயிர் இயம் + ஒலிக்கூறிப்பு]

இயி² -தல் *innir*, 2 செ.ரு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to dry up. 2. ஆறுதல், வறறுதல்; to evaporate as in boiling to disappear, as a boil. 3. களை குன்றதல் (சுநா) to waste away. 4. அவிதல், கெடுதல்; to get spoiled 'அவறுக்குக் கண் இயிர்ந்து விட்டதா?' (சொங்.வ.)

உ. இயரு, இயிரு, இயரு, தெ. இயரு, இயரு.

(உம் -> உயிர் -> இயிர் உம் + வெப்பம், வெப்பத்தால் உலர்ந்த குறைதல்)

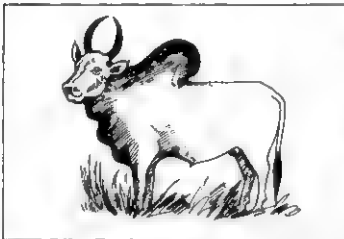
இயில் *innil*, பெ. (n) எருத்துத் திமில்; hump on the withers of an Indian bull, hump of the Zebu. "எழிலே; நிமிவின் னேறப முடித்தான்" (சீவக 2437) (செ.அக)

ம. இயி

[உம் -> இயம் -> இயில், உம் + கூடுதல், திரளுதல், பெருத்த உயர்ந்த]

இயிலெருது *imil-erudu*, பெ (n) 1 திமிலுடைய எருது (hump + bull; humped Indian ox. 2. பெருமாள் மாடு: temple bull. (சா.அக.)

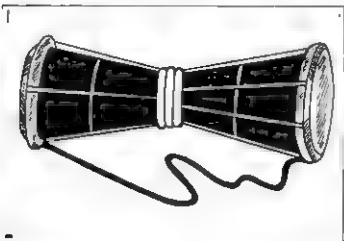
[இயில் + எருது]

இயிலெருது

இயிலை *imil*, பெ. (n) ஒருவகைப் பறை: a kind of drum. "தவிலகணம் பறைகள மோடியிலை" (திருப்ப.220) (செ.அக.)

[இயில் → இயிலை]

இயிலை

இயிழ்¹-தல் *imil-* 2 செ.கு.வி. (v.i) 1. ஒலித்தல்; to sound. "புள்ளி யியிழும் புதழ் சுவ னிளைவயல்" (புறநா 15,4) 2 ஊழொலித்தல் (பிங), to buzz, to make a low continued sound, as the strings of a yā. 3 தழைத்தல்; to sprout, shoot forth "மருதியிழந் தொங்கிய நளியிருந் பரப்பின" (புதிற்று.23). 4 இயுதல்; to abound "உணமி மூவகை யூக்க யிரிழ்" (பெருநா நரவாண 7,3)

[இம - இயிழ். இம = ஒலிக்கூறியது. இயிழ் = இடைசேனை, யழிச்சி, தழைத்தல்]

இயிழ்²-தல் *imil-* 2 செ.கு.நா.வி (v.i) 1 கட்டுப்படுத்தல், to bind, as by an order: to restrain. "ஆணையினை

லியிழ்ந்திடப்பட்டு" (விநாயகபு. 17,14). 2. சிமிட்டுதல்; to wink.

[அம் → இம் → இயிழ். அம்முதல் = அமைத்தல், கட்டுதல்]

இயிழ்³-த்தல் *imil-* 2 செ.கு.வி. (v.i) ஒலித்தல் (பிங). to sound, hum

[இயிழ் பாக்க; ஊ imil]

இயிழ்⁴-த்தல் *imil-* 3 செ.கு.நா.வி (v.i) கட்டுதல் to fasten or tie. "இரண்டு வியிழக கொளீடு" (சீவக 1835)

[இயிழ் பாக்க ஊ imil]

இயிழ்⁵ *imil*, பெ. (n) 1. ஒலி; sound, hum roar "தெய்வியிழிற் கொண்டறும் மியம்புமே லிள்ளினை" (மலைபடு 296). 2 பிணைப்பு; tie, bond, as of love or devotion. "இமிழுகொளு மப்பு" (திருவாரணைக் வரங் கொள் 20). 3 கயிறு; cord "சொல்லியிழிற் பூட்டி" (சீவக 1091) (செ.அக.)

[இயிழ் → இயிழ் (பெ.) இயிழ் பாக்க; ஊ imil]

இயிழ்⁶ *imil* பெ (n) 1 இனிமை (அக.தி), sweetness, pleasantness, charm 2. இசை; melody (செ.அக.)

உ. இயடி, தெ. இயிமி, து. இயடி

[அம் → அயிழ் → இயிழ்]

இயிழி *imil*, பெ. (n) இசை (அக.தி); melody (செ.அக.)

[இயிழ்தல் = ஒலித்தல், இரைத்தல். இயிழ் → இயிழி]

இமை¹-த்தல் *imai-* 4 செ.கு.வி (v.i) தூங்குதல்; to sleep "பூசாக நோக்கி யிமையான்" (கவிந 60) (செ.அக.)

[அமைத்தல் = பெருகுதல், கூடுதல். அமை → இமை இமைத்தல் = அமைகுதல், தூங்குதல்.]

இமை²-த்தல் *imai-* 4 செ.கு.நா.வி (v.i) இமை கொட்டுதல்; to wink "அழித்திமைப்பின" (குறள் 775) - 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. ஒளிரிடுதல் (திவா); to glitter, twinkle, shine 2 சுருங்குதல்; to diminish, shrink "இமையா வருங்கடள்" (கல்வா.7)

ம. இமய்க்கு; க. சிமிடு, சிவடு, சிவிடு, தெ. சிமிடு

[அமை → இமை இமைத்தல்]

இமை³ *imai*, பெ. (n) 1. கண்ணிமை; eye lid 2 கண்ணிமைக்கை; winking of the eye "கண்ணிமை நொடியமை" (தொல் எழுத்.7) 3 கண்ணிமைப் பெழுத்து; *imā sponā* in *yanāgū* "எனைத் தானாமே விமை" (திவ் இயந்.131). 4 கண்ணிமை மயிர், கண்பலி (சேரநா), eye lash

ம. இம. க. இமெ. எமை; து. இமெ, சிமெ, சிமமெ

[அமை → இமை]

இமை¹ *imai*, பெ. (n.) 1. கசாடி (அகநி.); bear
2. மயில் (அகநி.); pea-cock. (செ.அக.)

[ஒருகசா. இருமை = இமை. இருமை = கருமை.]

இமைக்கட்டி *imai-k-katti*, பெ (n) இமையழி லுண்டா
குமோர் கட்டி; adenoma of the eye-lid. (சா.அக.)

[இமை + கட்டி.]

இமைக்கண் *imai-k-kann* பெ (n) சிமிட்டுக்கண்;
constantly winking eye, continuous blinking - Blepharism
(சா.அக.)

[இமை + கண்.]

இமைக்குரு *imai-k-kuru*, பெ (n) இமையழி லுண்டா
கும் சிறு கட்டி; sty. (சா.அக.)

[இமை + குரு.]

இமைக்குலைவு *imai-k-kulaivu*, பெ (n) கண்ணிமை
யிழைறபடும் நிசையழிவு; sagging of the skin of
the eye-lid, due to atrophy of the tissues - Blepharochal-
sis. (சா.அக.)

[இமை + குலைவு.]

இமைக்கேடு *imai-k-kēḍu*, பெ (n) வளியினால்
இமைகளுக்கேற்படும் உணர்ச்சியழிவு; paralysis of
the muscles of both eye-lids. (சா.அக.)

[இமை + கேடு.]

இமைகொட்டு-தல் *imai-kottu*, 5 செ.கு.வி (vi)
கண்ணிதழ் சோதல்; to wink, twinkle. (செ.அக.)

ம. இமெவட்டுக: உ. எமெயிகு.

[இமை + கொட்டுதல், கொட்டுதல் = அகத்தல், ஒன்றோ
டொன்றா இணைந்து பொருத்ததல்.]

இமைச்சந்தி *imai-c-candi*, பெ (n) கண்ணிமையி
றுட்டக்கமுள்ள யிடைவெளி, இது வெள்விழிக்கும்
இமைக்கும் தடுவேயுள்ளது; intervening crevice be-
tween the eyelids and the white of the eye (சா.அக.)

[இமை + சந்தி.]

இமைதிறத்தல் *imai-tirattal*, பெ. (n) மயில்
சுதிர்த்த இமை வெளித்தோன்றல்; eyelids losing
hairs and opening out. (சா.அக.)

[இமை + திறத்தல்.]

இமை திறந்த கண் *imai-tiranda-kann*, பெ. (n.) 1
விழித்த கண்; wide-open eyes. 2. இமை மயில்
சுதிர்த்த கண்; eye lids deprived of lashes. 3
முண்டக்கண்; அளவிற்கு மேல் விலகிக் காணும்
கண்; blepharodistasis. (சா.அக.)

[இமை + திறந்த + கண்.]

இமைநீர் *imai-nir*, பெ. (n.) கண்ணீர்; tear, drops
of water secreted from the eyes. (சா.அக.)

[இமை + நீர்.]

இமைநீர்ப்பாய்ச்சல் *imai-nir-p-pāyccal*, பெ (n)
தலையிலுள்ள நீர் இமை தரம்பின் வழியாகக் கண்
னிமையில் நிறங்கி, வீக்கமுண்டாக்கும் கண்
நோய்; disease of the eye-lids marked by swelling
supposed to be due to the draining of fluid from the
head. (சா.அக.)

[இமை + நீர் + பாய்ச்சல்.]

இமைப்பளவு *imaippalavu*, பெ. (n) இமைக்கின்ற
நேரம்; சிறிது நேரம்; கண்ணிமைப்போது, time taken
in winking; a moment. "இமைப்பளவுத் துன்ப மொன்றிவ
வாத" (குளா துற 221)

ம. இமைப்பளவு

[இமைப்பு + அளவு, அளவு = நேரம்.]

இமைப்பு *imaippu*, பெ. (n.) 1. இமைப்பளவு பார்க்க
சை *imaippalavu*. "இழைபுக விமைப்பின் எய்திட்டு
(சேவ. 1680) 2 விளக்கம்; bli. l. 1000 'மின்னுறுழிமை
பிற செனலிப் பொற்பு" (திருமுரு 85). (செ.அக.)

[இமை - இமைப்பு.]

இமைப்பொழுது *imai-p-pozutu*, பெ (n) கண்ணி
மைகக்கும் நேரம்; brief moment of time, as the twinkling
of the eye. "இமைப்பொழுதும் எள்ளெஞ்சும் நீங்க
நான் தான் வாழ்க" (திருவா. 1.2). (செ.அக.)

[இமை + பொழுது.]

இமைபிற-த்தல் *imai-pira*, 3 செ.கு.வி (vi) இமைத்
தல்; to wink, as the eyes. "உமயிரிமை பிறபு
(பரிபா. 17,31)

[இமை + பிற பிறத்தல் = தொற்றுதல், செய்தல். இமைபிறத்
வாவது இமைக்குத் தொழில் வெளிபடுதல்.]

இமை பொருத்து-தல் *imai-poruttu*, 15 செ.கு.வி
(vi) உறங்குதல் (திவ்.நா. 5,4); sleep, close ones
eyelids. (செ.அக.)

[இமை + பொருத்துதல். பொருத்துதல் = சேர்தல், முடுதல்.]

இமையவர் *imaiyavar*, பெ. (n.) தேவர் (திவ்.பெ.¹
யாழ் 4 7,4), celestias who have characteristic eyes
which do not bat. (செ.அக.)

ம. இமையவர், இமையேர்

[இமையாதவர் - இமையார் - இமையவர் (செ.வ.)]

இமையாடு-தல் *imai-yadu*, 5. செ.கு.வி (v)
கண்கொட்டுதல்; wink as the eyes. (செ.அக.)

[இமை + ஆடுதல். ஆடுதலாவது செயற்பாடுதல்.]

இமையார் *imaiyar*, பெ. (n.) தேவர்; gods, who never
wink their eyes. "இமையாசின வாழினும் பாங்கு
(குறள் 906) (செ.அக.)

ம. இமையவர், இமையேர்

[இமையாதவர் - இமையார்.]

இளமையொட்டி *imal-yotti*, பெ (n) இயற்கையாகவே இமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக் கொண்டு வளருதல்; growing together or adhesion of the eye-lids - Bephorosynechia. (சா அக.)

[இமை + ஒட்டி.]

இளமையொட்டிக் கொள்ளல் *imal-yotti-k-kolal*, பெ. (n.) கணனின் பீளை அதிகரிப்பதால் இமை மூடிக் கொள்ளுதல்; eye-lids adhering together from excessive purulence. (சா அக.)

[இமை + ஒட்டி + கொள்ளல்.]

இளமையோர் *imayōr*, பெ. (n) இமைமயவர் (தொல கொளர் 248) பாசக்க; see *imayavor* (செ அக.)

[இமை - இமைமயர்.]

இளமையோர் *imayōra*, பெ. (n.) மயிர் மூளளத்தி குக்கும் கண்ணிமையினை மூளி; edge or the margin of the eye-lids - Tarsus (சா அக.)

[இமை + மூய்.]

இய-த்தல் *iyathal*, 3 செலுன்றாவி. (v1) கடத்தல்; to pass beyond, excel transcend உரைநூற்று விவந்தவிநி தினைமை" (திவ திருவாய் 1.3.6) (செ-அக.)

உ-உய-இய-இய, இயத்தல் = செல்லுதல், கடத்தல் இய என்றும் வினைச்சொல். யா = யாத்தினர் இதழி, ஊ = ஊத்தினர், என இந்நிபியும், இது மொழிவினியும், ஏ - ஏகு, எனப் பிறவாய்த் தமிழிதழ் மருங்கியுது!

இயக்க சத்தவம் *iyakka - castuvam*, பெ. (n.) பதது மெய்க்காட்டுகளுள் (சத்தவங்களுள்) இயக்ககாதிப் பெண்களின் சததுவம் (கொக்கோ 4); (செ அக.) natural disposition of a woman classed under the yaksa type

[இயக்கல் + சததுவம்.]

இயக்க நரம்பு *iyakka - narambu*, பெ. (n) அசைவுறும் நரம்பு; nerve whose function is motion; vasomotor nerves (சா அக.)

[இயக்கம் + நரம்பு.]

இயக்கம்¹ *iyakkam*, பெ. (n) 1. நடமாட்டம். "நாணகத் தில்வார் இயக்கம்" (குறள் 1020), motion, moving, about, as showing signs of life, activity 2 அசைவுக குறிப்பு; expression as of the eyes "கண்ணிமையிசை கம்" (மணி 25-8), 3 வழி; way, path. "ஏறிநீரடைகளை யியக்கத் தவளில்" (சிவம் 10 90), 4 இளைப்பாட்டு வகை, குறவிகைத்தல்; (சிவம் 3, 67); musical composition of four different kinds, viz, குறவகை, வாரம கூடை, திரள் 5 இசை நடப்பு; pitch of three kinds, viz, powerful, weak and mean மொவிடு, மயன், வயிலு; எங்ஙனம் குறவகை யியக்கம், "குறவகையியக்ககு குறையு விக கழிப்பி" (சிவம் 8 42) 6 தனமை, தீரணமை, பெருமை (திவா); greatness, goodness, excellence

7 ஒளி; shine, splendour 8. வாய்மவு; liveliness || மரபு, வழக்கம்; custom, manner

ம. இயக்கம்: க. சாச. தெ. எசுரே (மகிமவு), து. ஏத்து எசு.

[இய - இயக்கம்.]

'இய' என்னும் தமிழ் வினை ஆகிய மொழிகளில் 'இ' என்ற குறுகிய வழங்குந் *GK inen, I inna, Iar sar idu = I gu, II = to go* *Gon iddā = I went* இ(இ)வே, அ(வே) = செல், இத் - செல்கை, இத்த போய், இதம் வழி (சுபி) இயவகு - இக் (khi) > இயவகு, செல்; இயவகு இயவ (enki) = இயவகு, செல் இயவகு - இய (இ வே ing) - இயவகு செல், ஏ(இ வே) = ஏகு, தெருளுகு, அடை, ஏத் = சென்று அடைதல் (இ வே) ஏ - ஏசு.(இ வே) = செல், யாத போய்(இ வே) யாத்தி(இ வே) = செல்ல வழிப்போகு.

இ(இய)ஏ(ஏகு) என்னும் இருவினைகளை உறும் வேதமொழியில் செல்லுதல் சென்றடைதல், அடைதல், பெருதல் என்னும் பொருள்களில் ஆண்குருக்கிவந்தால், இப்பொருள்களில் அமை 'எய்து' என்னும் வினைவை ஒத்திருக்கின்றன எய்து தல் = சென்றடைதல், அடைதல், பெருதல், இய - எய - எய்து. செல்லுதல் என்னும் பொருளில் வேத மொழியில் வழங்கும 'கம்' (gam) உள்ளது சொல், தியுத்தா விப்பத்தியுள்ள *garE go* என்னும் சொல்வழி பெய்தும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

செல்லு ஏற்று பெருளாபடும் கம் (gam), காம (gamana) முதலிய சொற்களில் 'கம்' என்பது முதலிணையாயிருப்பினும், ஏத (பேரம்) கதி(போகரு) முதலிய சொற்களில் 'க' (ga) என்பதே முதலிணையாயிருப்பது கவனிப்பதற்குத் தக்கது மேலும் 'நா' என்பது 'நா' என்று திசுந்நயம் இயம்பெ. (வ மொ வ 16.17)

இயக்கம்² *iyakkam*, பெ. (n.) வடநிலை (விண்), north quarter, which is the abode of the yakṣas (செ அக.)

[இய - இயக்கம்.]

இயக்கம்³ *iyakkam*, பெ. (n.) 1 கிளர்ச்சி; movement, agitation 2 செயல், அமைப்பு, விளம்பரம்; activity, enterprise, 3 கூட்டுறவு இயக்கம்; co-operative movement (செ அக.)

ம. இயக்கம்

[இயவகு - இயக்கம்.]

இயக்கமாதர் *iyakka-mādar*, பெ (n) தேவ கணவியர், celestial damsels. (ஆ அக.)

[இயக்கம் + மாதர்.]

இயக்கர் *iyakkar*, பெ. (n.) பழிசொன்ன கணத்தொரு கணத்தார் (கம்புர நாடகை 26); yakṣas, a class of celestials, one of padinen - kanam (செ-அக.)

ம. இயக்கம்

[இயம் - இயக்கம்.]

இயக்கர் கோமான் *iyakkar-kōmān*, பெ (n) குபோள் (குடா); kumbōra, king of the yakṣas (செ அக.)

Siṭ Yakṣa

[இயக்கல் + கோமான். கோமான் - கோமான் + அரண்மனை]

இயக்கர் வேந்தன் *iyakkar-vēndar*, பெ (n) **இயக்கர் கோமான** (யிங்) டாக்டர்; see *iyakkar-kōman* (செ அக)

[*இயக்கர்* + *வேந்தன்*]

இயக்கல் *iyakkal*, பெ (n) **மிள்னல**; lightning (ஆ அக)

[*இயங்கு* → *இயக்கல்*]

இயக்கன்¹ *iyakkar*, பெ (n) 1 **இயக்ககணத்தான்** (கம்பரா தாடகை 26); yakṣa 2. **குபேரன்** (திவா.). Kubera, king of the yakṣas (செ அக)

[*இயம்* → *இயக்கன்*]

இயக்கன்² *iyakkar*, பெ (n) **தலைமையாக நின்று நடத்துபவன்** (கலித் 95 உரை), leader

[*இய* → *இயக்கு* → *இயக்கன்* *இயக்குதல்*, முனிவனது நடத்துதல்]

இயக்கி *iyakkī*, பெ. (n) 1. **இயக்கப்பெண்** (சீவக 1219); female yakṣa 2. **அறத்தெய்வம்** (யிங்) goddess of virtue (செ அக)

இயக்கி > *Śit yakṣi*

[*இயக்கு* → *இயக்கி* *இயக்கி* *Śit yakṣi*]

இயக்கி காசு *iyakkī-kāṣi*, பெ. (n) **இயக்கியின் உருவம் பொறித்த ஒரு பழைய நாணயம்** (கேரநா), old coin bearing the figure of a yakṣi

[*இயக்கி* + *காசு*]

இயக்கினி *iyakkini*, பெ (n) **கண்டங்கத்திரி** (மலை) பரீட்சு, prickly plant

[*இயக்கு* → *இயக்கி* → *இயக்கினி* *இனி* - *பெண்பலி* *ஒ* *தேர*, *உயி* → *நயிவி*]

இயக்கு¹-தல்; *iyakku*, 5 செருளாவி (v) 1 **செலுத்துதல்**; to drive, cause to go. "தோனியியக்கு வான்" (நாடாடி 136) 2 **தொழிற்படுத்துதல்**; to activate and influence the movements of, as God prompts, all living beings. 3. **பழககுதல்**; to train or break in, as a bull or a horse "கன்னைய இயக்குகிறது" (என.) 4. **ஒலியிடுதல்**; to cause, to sound "கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி" (திருமுருகு.246). 5 **நடத்துதல்**; to conduct "இயக்கக் கடவளாகவுய்" (S.II,79) (செ அக)

ம. *இயக்கு*

[*இய* → *இயங்கு* → *இயக்கு*]

இயக்கு² *iyakku*, பெ. (n) **போக்கு**; motion, as of a stream; flowing, going, marching. "நீரியக்கென நிகர செய் செஞ்சேநீர்" (மலைபடு 571) (செ அக)

[*இயங்கு* → *இயக்கு*]

இயக்குநர் *iyakkunar* பெ (n) **இயக்குபவர்**; தலைவர்; director, leader

[*இயக்கு* → *இயக்குநர்*]

இயங்கல் *iyangal*, பெ. (n.) 1. **நடத்தல்**; walking 2 **உயிர்ந்தல்**; breathing, respiring. (அ அக)

[*இயங்கு* → *இயங்கல்*]

இயங்கியற்பொருள் *iyangiyar-poru* பெ (n) **நகரும், இடம் பெயரும் பொருள்** (நன் 259, விருத), living, animate and mobile beings. (செ அக.)

[*இயங்கு* + *இயற்பொருள்* *இயங்குகின்ற அவ்வது அணகின்ற உயிர்ந்திரங்கள்*]

இயங்கியோர் *iyangiyār*, வி அ.பெ. (vpln.) **சென்றோர்**; onward mover "பெருவரை அத்தம் இயங்கியோரே" (அகநா.359)

[*இயங்கு* + *ஆர்* = *இயங்கியார்* → *இயங்கியோர்*, *ஆர்* → *ஒர்* (*திரிய*)]

இயங்கு¹-தல் *iyangū*, 15 செருவி (v.) 1 **அசைத்தல்**; to move. ௪B 2. **போதல்** (திவா.) to go, travel, proceed 3. **உலாவதல்** (யிங்); to walk about, promenade. (செ அக)

ம. *இயங்கல்*

[*இய* → *இயங்கு*]

இயங்கு²-தல் *iyangū*, 15 செருவி. (v.) **ஒளி செய்தல்** (நாநார்த்த); to shine, glitter (செ அக).

[*ஒருகா*, *உயங்கு* → *ஈயங்கு* → *இயங்கு*]

இயங்கு³ *iyangū*, பெ (n) **செல்லுகை**; movement act of going. "இயங்கிடையறுத்த கங்குல" (சீவக.1360) (செ அக.)

[*இய* → *இயங்கு*]

இயங்குதி *iyanguti*, செருவிரு (v) (n) **செல்லுகை நாய்** (அகநா.123); you go, move (2nd person, sing finite verb).

[*இயங்கு* + *தி*]

இயங்குதிசை *iyangū-tisai*, பெ (n) **மூச்சுக்கற்றறு இயங்கும் மூக்குத்துளை** (என.), nostril through which the breathing passes. (செ.அக)

[*இயங்கு* + *திசை*]

இயங்குதிணை *iyangū-tinaṅ*, பெ (n) **அசையுப பொருள்** (நன் 299, விருத); class of things that move opp. to நிலைத் திணை. (செ அக.)

[*இய* → *இயங்கு* + *திணை*]

இயங்குநர் *iyangunar* பெ (n) **வழிப்போவார்**; travelers "இயங்குநர் மடித்த வயந்திகழ் சிறுநெறி" (நற 257)]

[*இயங்கு* + *நர்*]

இயங்குபடையரவம் *iyangū-padai-ya-ravam*, பெ (n) **பகையரணை முற்றுதற்கெழுத்த படையின் செவ்வால் உண்டாம் ஆரவாரத்தைக் கூறும் புறத்துறை**

(தொல் பொருள் 63), literary theme describing the uproar caused by the march of a besieging army (செ அக)

[இயங்கு + ஊட + அரவம்.]

இயங்கெயில் *iyankaiyil*, பெ (n) **மூப்புரம்**; legendary three forks. "இயங்கெயில் லெய்யப் பிறந்த எரிபோல" (கலித் 150-2.)

[இயங்கு + எயில்.]

இயங்கொலி *iyankolai*, பெ. (n) **பரவுகின்ற ஒலி**; vibrating sound "இயங்கொலி நெடுந்திண்தேர் கடவுடமிதி விசைநதே" (கலித். 135-20)

[இயங்கு + ஒலி.]

இயத்து *iyattu*, பெ. (n) **இயற்று**² (காழ்ப்ப.) பார்க்க, implement, utensil (செ.அக)

[இயற்று = இயத்து (செ வ.)]

இயந்தா *iyandā*, பெ (n) 1 **யானைப்பாகை**; mahout 2. **தேரோட்டி**; driver of chariots, etc. (செ அக.)

[இய = செய், நட, நடந்து இய = இயந்தல் -- இயந்தா]

இயந்திரம்¹ *iyandiraṁ*, பெ (n) 1 **இயங்குபொறி**; machine; "இயந்திரப் புகழ் மொப்பான்" (கம்பரா உருககா.78). 2. **தேர்** (திவா); car, chariot (செ.அக.)

[இய = இயங்கு -- இயந்திரம்]

இயந்திரம்² *iyandiraṁ*, பெ. (n) 1. **பானடவகை** (நாராத்த), a kind of vessel or receptacle 2. **கண்ணி**, net (செ அக.)

[ஒருகா. உயந்திரம் -- இயந்திரம். உயந்தல் = உடனொழுகுதல்.]

இயந்திரமயில் *iyandiraṁ-mayil*, பெ (n) **மயிற்செய்திரி** (யில்); legendary flying machine fashioned after the pattern of a peacock (செ.அக.)

[இயந்திரம் + மயில்.]

மயிற்செய்திரி பார்க்க; see mayreport

இயந்திரி-த்தல் *iyandira-*, 4 செ கு.வி (v1) 1 **இயங்குபொறி அமைத்தல்** (சீவக.103,உரை) to design or construct, as mechanism 2 **இயந்திரத்தி லாட்டுதல்**; to press, as seeds in an oil mill "இக்கெளவே செக்கிடைபிட்டு யந்திரியபர்" (சிவநரு கவர்க்க. நரகலி 161). 3. **மந்திரம் ஒதி இயந்திரத் தட்டில் எழுதுதல்**; to write on a thin copper sheet chanting mantras "மந்திரக்காரர் செபுநதக்கட்டில் யந்திரித் துக் கொடுத்தார்" (உ.வ.), (செ அக)

[இயம் = ஒலிபெழுப்புப் அல்லது இயக்கப்படுதல் கருவி இயம் + திரித்தல். திரித்தல் = ஆட்டுதல், அமைத்தல், செயல்.]

இயந்தை *iyandai*, பெ (n) **செவ்வழி யாழ்த்திறவகை** (யிவ); ancient secondary melody-type of the cavalli class. (செ அக.)

[இயம் -- இயந்தை.]

இயபரம் *iyaparāṁ*, பெ. (n) **இம்மை மறுமை**; this world and the next, here and hereafter. "இயபரமாவன விள்ளம் பரன்ற விணையடியே" (தேவா.252.9)

[இகம் = பரம் + இயபரம் -- இயபரம் இவ = இவம் + இகம் (இவவகை) பெரு -- பரம் (பரேனம்), எவ்வா உலகவகைகள் யம் உள்சாக்கிய அகவலிக்கு.]

இயம்¹ *iyam*, பெ (n) **முழைஞ்சினையுடைய மலை**, high hill, mountain. "விடரிடும் கண்ணிப் பொதுவகைக் காடி" (கலித் 101-22)

[இய -- இயம். உடசெழும் பாருருடைய முழைஞ்சு]

இயம்² *iyam*, பெ. (n) 1 **சொல்** (திவா); word 2. **ஒலி**; (சூடா); sound 3. **இசைக்கருவி** (யிவ), musical instrument (செ அக.)

[இய -- இயம்]

இயம்³ *iyam*, பெ. (n) ஈ; fly (செ அக)

[ஒருகா. ஈ = அம் = ஈயம் -- இயம். ஒ.தேர. சூட + அம் = சூடம். நட = வளைவு நட + அம் = தடம் = வளைந்த பாதை.]

இயம்பல் *iyambal*, பெ. (n) 1. **சொல்** (அக.தி), word. 2. **அம்பல், பழமொழி**; gossip about love affairs proverb, old saying (செ அக.)

[இய = இயம்பு -- இயம்பல், இசைக்கருவியினின்றொழும் இயம் எனும் பெருமொழை போல் இனிமையாகக் குரமுடைய பீட மொழி.]

இயம்பு¹-தல் *iyambu-*, 11 செ கு.வி (v1) 1 **ஒலித்தல்**; to sound. "ஒசை... கடியுணையியம்பு" (புறநா 36). 2 **இசைக்கருவி ஒலித்தல்**; to sound, as a musical instrument. "வென்றிகெழு தொண்டை வியன்றடியி யம்பு" (கத்தபுவளி 92) - 4 செ குறாணி (v1). 1 **சொல்லுதல்** (யிவ); to say, speak, utter. 2. **துதித்தல்**; to praise "ஞாநக்கொடிதனை... இயம்புவோமே" (குறநா குற 7); (செ அக.)

ம. இயம்புக

[இய -- இயம்பு.]

இயம்பு²-தல் *iyambu-*, 11 செ கு.வி (v1) **கூப்பிடுதல்**; to call, as for help. "மடப்பிடி... நெடுவரை சியம்பும் (மலைபடு 309,உரை), (செ அக.)

[இயம்புகம் = ஒலித்தல், அழைத்தல், விளித்தல் குறிப்பிட்ட ஒசை பெழுபிடி அழைத்தல்.]

இயம்புணர்தூம்பு *iyambunar-ṅumbu*, பெ. (n) **நெடு வண்டியி மெள்ளும் இசைக்கருவி** (ஐயகுறு 377), ancient wind instrument. (செ அக.)

[இயம்பு + உணர் + தூம்பு, சொல்லக்கருதும் அல்லது வெளியி டிக் கருதும் உணர்வினை இசைபாள் வெளியிடுதலும் தூம்பா யில் நெடுவண்டியம் எனும் தீண்ட புலவாக்குறும்.]

இயமகம் *iyamakam*, பெ (n) **மடக்கணி** (தேவா 582), style of versification where a word or phrase is repeated but connotes different senses

அடிநேரமும் ஒன்றும் பவலமுடிய சீசன் மடங்கிவருவது. பொன்னடி, மாதவர் சேப்ப வந்தவன் பொன்னடி, மாதவர் சேப்ப வந்தவன் பொன்னடி, மாதவர் சேப்ப வந்தவன் பொன்னடி, மாதவர் சேப்ப வந்தவன்.

இயம் + அகம். இசையொழுமினை உட்கொண்டது இயமம் → யமம் எனத் திரிந்தது. இயமம் > Skt yamaḥ!

இயமகாமாலை *iyama-kāmalai*, பெ (n) காமாலை வகை (நட்பு 49ச.11 122); a kind of jaundice

இயமம் + காமாலை

இயமநியமம் *iyama-niyama*, பெ (n) இயல்மம் பார்க்க; 300 *iyama* (அடி 11 தி.).

இய → இயம் → இயமம் → இயமம். இய : நட. இயமம் + நடத்தல். இயமநியமம் என்பது எதுகையற்றி வந்த அடுக்குத் தொடர்!

இயமம் *iyama*, பெ (n) ஒகத்திற்குரிய எண் வகை உறுப்புகளுள் ஒன்று (தொல்பொருள் 75, உரை); abstention from lying, killing, theft, lust, covetousness etc., one of the elements of *asthanga yoga*. (செ.அ.க.)

இயல்மம் → இயமம். இயல்மம் + ஒருமை!

இயமரம் *iyama-rama*, பெ (n) பறைவகை (பதிற்றுப் 50, உரை); a kind of ancient drum. (செ.அ.க.)

இயம் = இயமம்!

இயமன் *iyama*, பெ (n) எமன்; yama, god of death. (செ.அ.க.)

இயமன் > Skt. yama

இய - இயமன் = செலுத்துவோன்!

இயமனூர்தி *iyama-nūrti*, பெ (n) எருமைக்கடர் (பிங்), he-buffalo, yama's vehicle.

இயமன் + ஊர்தி!

இயமாள் *iyama*, பெ. (n) இயவாள் 1. பார்க்க; see *iyavaṅṅi* 1, "நான்மறை யோனாமகத்திய மாண்ட..." (திருவா. 14 14). (செ.அ.க.)

இயமாள் > Skt. yamaṅṅa.

இய → இயமாள்!

இயமாள் *iyamaṅṅa* பெ. (n) இயவாள் பார்க்க; see *iyavaṅṅi* 1 வேளவித் தலைவன்; sacrificer "இயமாள் ளளாம் விமலம்" (திருவா. 1, 36). 2. ஆதன் (ஆணை); life, soul, "இருகடரோ டியமாள் ளைம்புத மென்ற" (மணி 27, 89), (செ.அ.க.)

இயமாள் > Skt. yamaṅṅa.

இய → இயவன் → இயவன் → இயமாள் → இயமாள் > Skt. yamaṅṅa. ஒ.தொ. இயவன் = கடவுள் இயவ : வழி இயவன் = வழிநடத்துபவன், தலைவன் இயவன் தமிழில் வழக்கிழந்த காலத்திற்கு முன்பே வடமொழி உட்கொண்டது!

இயர் *iyar*, இடை... (part.) வியங்கோள் ஈறு; vbl. opt ending "பொய்யா சியரோ பொய்யா சியரோ" (புறநா 233). (செ.அ.க.)

இ → ஈயர் (விவ. வி.ந. ஈறு).

இயல்¹ (இ) - தல் *iyal*, 13 செ.கு.வி. (v.1) 1 கூடியததல்; to be possible. "இயல்வது கரவேல்" (ஆத்தி.கு). 2. நேர்தல்; to betail, happen. "இயன்ற தென் பொருட்டினர் விவளிட ருளைகு" (கம்பரா குய் 40). 3. பொருத்துதல்; to be associated with. "பொய்யியல் வெல்கரம்" (வின). 4. தங்குதல்; to abide "மாவியவகின்று வீரமகேந்திர புரத்தக்கு" (கந்தபு ஏமை 4). 5. செய்யுட்குதல்; to be made or constituted "நியவய்குட்கெறா வியன்றதோ தூ" (நாடிகு 353). 6. அரைதல் (திருமுருகு 215); to move, dance, frisk about. 7. நடத்தல்; to go on foot; to move forward "அரிவையொடு மென்மெல் வியவி" (ஐயக்கு 175). 8. உலர்வுதல்; to walk about gaily "யிவி ம்ன்றையி வியவி" (பெரும்பாண. 331) — 8 செ.குன்றாவி, (v.1) 1. உடன்படுதல்; to accept, agree to. "யாதந் கருதிந் நனை தியன்றனன்" (சூராவா. கவரைக் 42). 2. அணுகுதல் (கவித். 83, 16); to draw near, approach. 3. ஒத்தல்; to resemble, to 'be like. "பொன்னியலுந் திருவேளி" (திருவா. 49 6). 4. போட்டியிடுதல்; to compete, wager "இயலுமாவொடு நான்றாகன்" (தேவா 601, 8) (செ.அ.க.)

ம. இயலுக; க. ஈறு (விவ.கருகன் மகருடன் கொள்வது போன்ற பிணைப்பு); து. இயவுளி

இயல் → இய → இயல்!

இயல்² தல், பெ. (n) 1. தன்மை; nature property quality "ஈண்டு சென் மரபிற் நள்ளியல் வழாஅது" (புறநா 25, 2). 2. தகுதி; fitness, worth. "இயவள நெனக்கிறினை" (திருக்கோ. 240). ம. இயல். 3. ஒழுக்கம் (நூடா); good conduct, conduct appropriate to one's status, upbringing, rank or office. 4. உழுவலன்பு; affection continued from birth to birth. "தொல்வியல் வழாமை" (கவித் 2). 5. செலவு; pace; gait, as of a horse "புள்ளியற் கவிமா" (தொல் பொருள் 194); 6. ஒப்பு; likeness, similitude. "யின்வியற்கடை மாதவன்" (திருவிளை. குணகோ. 2). 7. இயற்றியிற் (பிங்); literary Tamil. 8 தூல்; treatise esp. the Agama works "இயயோதேல்" (சுவை பொது 346) 9 நூலின் பகுதி; section of a work containing chapters treating of a series of subjects or things in order, chapter தொல்காப்பியத்தின் செயுளியல் உவமவியல் முதலியன. 10. மலவியல் பாடல்களை ஒதுதல்; (நிவவியப்பிரபந்தத்தைச் செத்து தின்ற ஒதுகை), chanting in a chorus the Divya-p-prapandam, constituting the vaishṇava sacred hymns (செ.அ.க.). 11. ஆற்றல்; strength; power, 12 அழகு; beauty, daintiness. 13. தாட்டியத்தாளம்; dancing beats. "இயலைத்தும" (சிவ.அரங் வெண்பா)

ம. இயல்: க. இயுகை.

[இய - இயல்.]

இயல்³ *iyal*, பெ. (n.) தம்பலப் பூச்சி; scarlet insect called lady fly - (சா.அக.)

[இய - இயல்.]

இயல்⁴ *iyal*, பெ. (n.) மாறுபாடு; rivalry, competition. "இயலாடிய பிரமணளி யிருவர்க்கறி வரிய" (தேவா 979,9). (செ.அக.)

[இகம் - இயல் (கொ.வ.).]

இயல்⁵ *iyal*, பெ. (n.) 1. சாயல் (நாநார்த்த.). resemblance 2 பெருமை; greatness "இது தமிழ்மொழி வன் வைகுமியற் குணம்" (கம்பரா. மீட்சிப் 174)

[இய - இயல்.]

இயல்⁶ (ஐ) - தல் *iyal*, 8 செ குறாவி (vt) 1. சித்திர முதலியன் எழுததல்; to paint, draw "புது வரியின்ற மெழுஞ்செய் படமிசை" (நெடுநல் 159). (செ.அக.) 2. கைக் கொள்ளுதல், சேர்தல், அணிதல்; to have, to be joined or united, be associated with, to put on, assume (சேநா)

ம. இயலுக, க. ஈறு, தெ. ஈறுவு (மதிப்பு, ஒற்றுதல்), து. இயலுனி (டோதிபதந்தம்)

[இய - இயல் - இயலுதல்.]

இயல்பகத்தினை *iyalbhagathinai* பெ. (n) அவ்வல் வியலபகக் கொண்டு பொருளைக் காட்டுவது; classification according to the nature and content of things. (ஆ.அக.)

[இயல்பு - அகம் - நினை.]

இயல்பளவை *iyalbhavai*, பெ. (n) 1 சொல்லின் பொருளைச் சூழ்தலைவால் உறுதிப்படுத்தும் ஆணை (சந்தர்ப்பத்தினால் நிச்சயிக்கும் பிரமணம்) (சி.சி. அளவை 1); determination of the meaning of a word from the context, one of four kinds of judgement (செ.அக.)

[இயல்பு - அளவை.]

இயல்பாயிரு-த்தல் *iyalbhayiru* - 4 செ.கு.வி. (vi) செல்வாக்கோடுருத்தல் (வின); to be influential or powerful. (செ.அக.)

[இயல்பு - ஆம் - இருத்தல்.]

இயல்பு¹ *iyalpu*, பெ. (n) 1. தன்மை; nature property, quality "இயல்புநாண்டோற்றி மாயகை" (சி.சி. 13) 2 ஒழுக்கம்; proper behaviour, good conduct "சால்பும விடப்பு யியல்பும் குன்றின்" (குறிஞ்சிப்.15). 3. தற் குணம்; goodness "ஏதிலா ரெளவாயியலிவலா" (நான் மணி 44). 4. நேர்மை (இ.வ.); propriety, regularity genuineness 5. முறை; prescribed code of conduct - "இயல்பொளிலவாழ்க்கை வாழ்பவன்" (குறா.47)

6. வரலாறு; circumstances, account. "உலகீன்றாடக்கள் மகளா யுதித்த வியல்பும்" (காசிமய. திருக்கவி.1) (செ.அக.)

ம. இயல்வு

[இய - இயல் - இயல்பு.]

இயல்பு² *iyalpu*, பெ. (n) அளவை (பிரமணம்) பத்தனுள் ஒன்று (மணி 27.10); one of ten methods of acquiring true knowledge. (செ.அக.)

[இயல் - இயல்பு.]

இயல்புகணம் *iyalpu-kanam* பெ. (n) உயிரககணம் மென்கணம் இடைக்கணங்கள் (தகையாகப் 602), vowels, nasals and semi-vowels. (செ.அக.)

[இயல்பு - கணம்.]

இயல்புநயம் *iyalpu-nayam*, பெ. (n) நயங்கள் நான்கி னுள் ஒன்று (மணி.30,218); one of nayanai nāru or four principles of life according to Buddhism (செ.அக.)

[இயல்பு - நயம்.]

இயல்பு புணர்ச்சி *iyalpu-punarcci*, பெ. (n) தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் போன்ற மாற்றயினற் சீரொருகை புணர்வது (நன் 153, உரை) (ராம) natural combination of words without augmentation, change or elision. (செ.அக.)

[இயல்பு - புணர்ச்சி.]

இயல்பு வழக்கு *iyalpu-vazakku*, பெ. (n) எப்பொரு ளுக்கு எப்பெயர் இயல்பிலமைத்ததோ அப்பெயராலேயே அப்பொருளைக் கூறுகை (நன் 267). இது இலக்கணமுடையது; இலக்கணப் போலி, மருஉ என்ற மூவகையில் ஆள்படுகிறது, denoting a thing by the word that usage has sanctioned as its natural name, which usage is of three kinds, viz. இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மருஉ, as dist fr தகுதி வழக்கு (செ.அக.)

[இயல்பு - வழக்கு.]

இயல்புவிளி *iyalpu-viḷi*, பெ. (n) ஈறுதிரியாது திற்கும் விளிவேற்றுமை (கவித் 80, உரை); vocalic case in which the noun is uninflected (செ.அக.)

[இயல்பு - விளி.]

இயல்புளி *iyalpuḷi*, கு.வி.எ. (adv) முறைப்படி; in accordance with the established custom or order "இயல்புளி வழிபட்டு" (காஞ்சிப்பு. அபிராமி 4) (செ.அக.) "இயல்புளிக் கோலேச்சும் மனவலன்" (குறள் 545)

[இயல்பு - உளி.]

இயல்பூ *iyalpuḷu*, பெ. (n) வில்வம்; beel flower (ஆ.அக.)

[இயல் - பூ.]

இயல்பொன் *iyalpol*, பெ. (n) இயற்கைப் பொன்; natural gold as opposed to alchemical gold. (சா.அக.)

[இயல் + பொன்]

இயல்மம் *iyalam*, பெ. (n) ஒழுங்கு, சீரமை; regularity.

[இயல் + இயல்மம்]

இயல் மொழி *iyalmozhi*, பெ. (n) இயல்மொழி (பதிற்று 24.11) பாகக; சை *iyalamozhi*.

[இயல் + மொழி]

இயல்வது *iyalvadu*, பெ. (n) பொருத்த நடப்பது; perfect functioning, natural existence "உறுப்பியும் ஒவ்வப் பினிசும் செறுபுகையும் சேரது இயல்வது நாடு" (குறள்.734). (பாண்டி.அக.)

[இயல்வு + அது]

இயல் வரையறை *iyalvarayharai*, பெ. (n) பொருளின் தளமையை அல்லது சொல்லின் பொருளைத் திட்ட துட்டமாக தெளிந்துரைத்தல்; stating precise nature of thing or meaning of word.

[இயல் + வரையறை. இயல் - இயல்வு]

இயல்வாளை *iyalvalai*, பெ. (n) பெருங்கொன்றை (L); a species of unarmed brassletta. (செ.அக.)

[இயல் + வளை]

இயல்வாணர் *iyalvalanar*, பெ. (n) புலவர்; poets "இயல் வாணருக் களித்தான்" (பெருந்தொ 1348) (செ.அக.)

[இயல் + வாணர்]

இயல்வு *iyalvu*, பெ. (n) 1. இயல்வு; nature. 2 பெறுகைக்குத்தக்க ஆய்வுகூட; means of obtaining, as selection. "ஏனைய நின்றார்க் கியல்வு" (திவ்.இயற் 1.12). (செ.அக.)

[இயல் - இயல் - இயல்வு]

இயல்பை *iyalvai*, பெ. (n) நேரை நிரையகைகள்; class of general metrical syllables "இயல்பை முதலிரண்டு" (தொல்.பொருள்.318). (செ.அக.)

[இயல் + பை]

இயல்பு *iyalvai*, பெ. (n) இயற்பிரகாரம் (நான்கு சீராக) வரும்படி (ஆ.அக.); line containing feet of two metrical syllables each

[இயல் + அடி]

இயல்வர் *iyalvar*, பெ. (n) இயல்பிணையுடையவர்; possessing desirable attributes "தனாந்தன் தலைபுத் தளரியலவ ரொடு" (கலித் 65-17)

[இயல் + அவர்]

இயல்வல் *iyalval*, பெ. (n) 1. இசைதல்; agreeing. 2 ஏறுதல்; to be able 3 கூடியதாயிருத்தல்; being accessible. 4. உடன்படல்; consent. 5. நடத்தல்; walking. 6. அமைதல்; moving. (ஆ.அக.)

[இயல் + அவர்]

இயல்வரிவு *iyalvalarivu*, பெ. (n) சொல்லறிவு (சுந்தரூணம்); knowledge of words with their meanings and relations to each other "பிள்ளை இயல்வரிவுக்கு" (சுரு 2.5.10) (செ.அக.)

[இயல் + அறிவு]

இயலாசிரியன் *iyalalashiriyar*, பெ. (n) பாத நூல் கழிப்போன் (சீவக. 572, உரை); dancing master (செ.அக.)

[இயல் + ஆசிரியன்]

இயலாமை *iyalalai*, பெ. (n) கூடாமை, inability infeasibility impossibility (செ.அக.)

[இயல் - இயலாமை]

இயலார் *iyalar*, பெ. (n) இயல்பிணையுடையவர்; people who possess good nature and conduct "மயலியலார் மருவுண்டு மிற்றமைஞ்ஞவான் மலனோ" (கலித்.30-6) (பாண்டி.அக.)

இயலிசை யந்தாதி *iyalishaiyandathi*, பெ. (n) பொருளாலன்றி ஒணையால் வரும் அந்தரத்தித் தொடை (சுரு 1.6.2, 3); variety of andāḍi-t-tōḍai in which the concluding letter, word or phrase of a stanza is apparently repeated at the commencement of the next stanza but is different in sense though alike in sound dāḍi t-tōḍai பெருகியையந்தாதி (செ.அக.)

[இயல் + இசை + அந்தாதி]

இயலொழுக்கம் *iyalozhukkam*, பெ. (n) நலவெழுக்கம்; right conduct "இணையிலவா வியவொழுக்க மிடைத்ததுநினை வினறையையோ" (பெருந்தொ 169)

[இயல் + ஒழுக்கம்]

இயலம்¹ *iyalam*, பெ. (n) 1. தவவகை; a kind of gram. 2 நெல்; paddy (செ.அக.)

இயலம் > *Sid yava*

[ஒழுக்கம். வேய - வேயம் (முடியலிசி). தெ. மயலம் - வேயம் - வியம் - விபவம் - இயலம்]

இயலம்² *iyalam*, பெ. (n) கண்ணுள்ளே வட்டமடையுடைய இருபுறமுள் குவிந்துமுள்ள பளியருபோன்ற ஆடிககை; crystalline lens of the eyes. (சா.அக.)

இயலம் > *Sid yava*.

இயலர் *iyalar*, பெ. (n) இசைக்கருவிகளை இயக்குவர்; operator of musical instruments, instrumentalist (சு.வி.63)

[இயல் - இயலர்]

இயவன் *iyavan*, பெ. (n.) 1. **தேர்நகருவியாளன்**; drummer "கவித்தவியவியந்தொட்டான்" (மதுரைக. 304). 2. **கீழ்க்கன** (அக.நி); base man, man of low upbringing. (செ.அக.)

[இயம் + இய + அன் = இயவன்]

இயவளர் *iyavalar*, பெ. (n.) 1. **கம்மாளர்**; smiths 2. **சித்திரக்காரர்**; artists 3. **சோலாகர்**; Romans and Greeks 4. **பிறர்**; others

[இயவு - இயவளர் = வழிப்போக்கர்; பிறர், வேற்றுர் கம்மப் பணியாளர், அயலார்.]

இயவளன் *iyavalan*, பெ. (n.) **கிரேக்கநாட்டினன்** (யவளன்); foreigner. "இளைய நுட்பத் தியவள ரியற்றிய" (பெருக நரவாண 9.59) (செ.அக.)

[GK Ayona = yavana → த. இயவளன்.]

இயவளிகை *iyavalaikai*, பெ. (n.) **எழினி பார்க்க**, சை *elani* திரை; curtain. (ஆ.அக.)

[எழினி > Skt. யவளிகை → த. இயவளிகை.]

இயவளன் *iyavalan*, பெ. (n.) 1. **வழிநடத்துவேளன்**, தலைவன்; one who leads, leader, chief. 2. **உடவன்**; god

[இய + இயவு (வழி) → இயவளன்]

இயவாளி *iyavali*, பெ. (n.) **ஓமம்** (தைவல தைவ 77), bishop's weed (செ.அக.).

இயவாளி > Skt. yavali

[ஒருகா. இயவம் (= அரிசி) → இயவாளி = மெலைய அரிசி போன்ற ஓமம்.]

இயவு *iyavu*, பெ. (n.) 1. **வழி**; way. "இயவிடை, வருவோள்" (மணி 13,16). 2. **செலவு**; leading process. "இடைநெறிக் கிடந்த வியவுக் கொலை மருங்கில" (சிவப் 11,168) (செ.அக.). 3. **புகழ்** (ஆ.அக.); renown, fame, celebrity

[இய + இயவு.]

இயவுள்¹ *iyavul*, பெ. (n.) 1. **தலைமை**; leadership, superiority. "இயவுள யானை" (அகநா.29). 2. **எய பொருளுக்கும் இறைவன்**; supreme Lord பெரிடோரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்" (திருமுருகு 274). 3. **தீயம்வம்** (பிழ்.); God, deity 4. **புகழாளன்** (திரவ); famous person. 5. **வழி** (அகநா 29,உரை), way (செ.அக.)

ம. இயவள

[இய - இயவு - இயவன்]

இயவுள்² *iyavul*, பெ. (n.) **பிள்ளை** (அக.நி), child (செ.அக.)

[இய் → இள. இய → இயவன்]

இயவை¹ *iyavai*, பெ. (n.) 1. **வழி** (திரவ); way, path 2. **காடு** (அக.நி); jungle (செ.அக.)

OE OS OHG Way, ON Vegr; Goth Wigs; F Weg; L. Vehere G Dutch Yod Veg, Hung vs. Nor Vel

[இய + இயவு - இயவை.]

இயவை² *iyavai*, பெ. (n.) 1. **மலைநெல்வகை** (பிவ), paddy raised in hilly districts. 2. **மூங்கிலரிசி** (திரவ); bamboo seed which resembles rice. (செ.அக.)

[வேய் → வேயம் (மூக்கிலரிசி) - வியம் → வியவு → விப்பவை - இயவை. இயவை > Skt. yava]

இயவை³ *iyavai*, பெ. (n.) **துவரை** (பக் ளு), dhool (செ.அக.).

[ஒருகா. உவவை - உப்பவை - இயவை.]

இயற்காட்சி *iyar-kacchi*, பெ. (n.) **தற்காட்சி**; night faith. "பேதில்லா வியற்காட்சியருளிப்பது நினைபெருமையோ" (பெருந்தொ 167). (செ.அக.)

[இயம் + காட்சி.]

இயற்காந்தம் *iyar-kandam*, பெ. (n.) **இயற்கையாகவே திவத்திலகப்படும் காந்தம்**; load stone, natura. magnet, as opposed to artificial magnet (சா.அக.)

[இயம் + காந்தம்.]

இயற்குணப்பெயர் *iyar-guna-p-payar*, பெ. (n.) **தொழிலையன்றிப் பண்பைக் குறிக்கும் பெயர்** (நன் 269, மயிலை), nomenclature which indicates nature but not function

[இயம் + குணம் + பெயர்]

இயற்கை¹ *iyar-kai*, பெ. (n.) 1. **இயவவு** (திவ திருவாய் 49,1), nature, disposition; inherent quality. 2. **இயல்பாக இருந்தல், செயற்கைக்கு எதிர்**; that which is natural, oppo to செயற்கை. "இயற்கை யலனை செயற்கையிற் நோன்றினும்" (புறநா 35). 3. **வழக்கம்**; custom, practice "உலகத் தியற்கையறிந்து செயல்" (குறள. 637). 4. **திலக்கணம்**; distinguishing characteristic. "பிரமொரி யியற்கையைத் தெரிந்த வாரும்" (காமயு அருகி 23). 5. **நிலைமை**; state, condition, circumstances வறுமையான இயற்கை (வின). 6. **கொள்கை**; opinion, conviction, belief. "பெயியவியற்கை" (கம்பரா அயோத் மந்திர 63). 7. **பணிமுட்டு** (யாழ்ப்.); instrument, tool (செ.அக.)

[இயம் + கை = இயற்கை.]

இயற்கைக்குணம் *iyar-kai-k-kunam*, பெ. (n.) **இயல்பு**; natural disposition, temper (செ.அக.)

[இயம் = இயற்கை + குணம்.]

இயற்கைக்குறி *iyar-kai-k-kuri*, பெ. (n.) **இயற்கையாகவே வுண்டாகும் குறி** (in pathology), natural symptoms as in diseases (சா.அக.)

[இயம் = இயற்கை + குறி]

இயற்கைப்புணர்ச்சி *iyar-kai-p-punaracchi*, பெ. (n.) **தலைவனும் தலைவியும் தெய்வத்தால் கூடும் முத்த கூட்டம்** (இறை 2, பக் 33); first union of lovers brought about by destiny

[இயம் = இயற்கை + புணர்ச்சி]

இயற்கைப்பொருள் *iyar kai-p-porul*, பெ. (n) *தோன்றியபோது தொடக்கில் ஒருதிலைய வாகிய பொருள்* (தொல் சொல் 19); that which is natural, natural product (செ.அக)

[இயற்கை + பொருள்]

இயற்கையளபெடை *iyarkai-y-aiabedai*, பெ. (n) *இசை விளி பண்டமாற்று முதலிய இடங்களில் நிகழும் அளபெடை* (சீர விவே 5, உரை); natural prolongation of a vowel sound as in singing, calling, bartering, lamenting, etc., கண்ணா. முருகா.அ. மொரோடு மொர். (உ.உ)

[இயற்கை + அளபெடை]

இயற்கை யவா *iyarkai-yava*, பெ. (n) *இயல்பாகவே ஏற்படும் ஆசை; natural desire* "ஆசை இயற்கை அவா நீட்டின" (குறள் 370) (செ.அக)

[இயற்கை + அவா]

இயற்கையறிவு *iyarkai-y-ariavu*, பெ. (n) *உய்த்துணரும் அறிவு; instinct, intuition*. (செ.அக.)

[இயற்கை + அறிவு]

இயற்கையின்பம் *iyar-kai-inbam*, பெ. (n) *இயற்கைப் புணர்ச்சியாலாகிய இன்பம்* (சீலக. 2063), experience of pleasure by lovers in their first union brought about by destiny (செ.அக.)

[இயற்கை + இன்பம்]

இயற்கையுணர்வினனாதல் *iyarkai-y-unarvinanadai*, பெ. (n) *சிவனெனக் குணத் தொன்று* (குறள் 9, உரை), having intuitive wisdom; one of Śiva-en-kunam (செ.அக)

[இயற்கை + உணர்வினை + ஆதல்]

இயற்கீர் *iyar-ki*, பெ. (n) *அகவலுநிச்சீர்* (தொல் பொருள்.325); foot of two metrical syllables (செ.அக.)

[இயல் + கீர்]

இயற்கீர்வெண்டளை *iyar-ki-vendalai*, பெ. (n) *மாறும் நிரையும், விளறும் நேரும் வருந்தனை* (இலக்.வி 718, உரை); metrical succession which should be observed in verse. The metrical connection of a simple (நேரமை) syllable at the end of a foot with the compound (நிரையும்) syllable at the beginning of the succeeding foot and vice versa when both the feet happen to be two syllabled (செ.அக.)

[இயல் + கீர் + வெண் + தனை]

இயற்கொல் *iyar-kol*, பெ. (n) *எல்லார்க்கும் பொருள் விளங்குகுஞ் சொல்* (குறள் 271), திரிசொல்லினை வேறா எது standard words which are in common use and are understood by all, dist. திரிசொல் (செ.அக.)

[இயல் + சொல்]

இயற்பகை நாயனார் *iyar-pagai-nayanar*, பெ. (n) *அறுபத்து மூன்றா நாயனமாருள் ஒருவர்* (பொரியட, name of a canonized Śaiva saint, one of the sixty-three

[இயற்பகை + நாயனார்]

இயற்படமொழிதல் *iyar-pada - mozital*, பெ. (n) *தலைவன் குணங்களைத் தலைவி புகழ்ந்து கூறும் அகத்துறை* (திருக்கோ 378); woman's exaltation of her lover's good qualities (செ.அக.)

[இயல் + பட + மொழிதல்]

இயற்படுத்துரைத்தல் *iyar-padu-t-turai-t-tal*, பெ. (n) *வழிபடுத்துதல் சொல்லல்* (ஆ.அக.), indicate way while narrating.

[இயல் + படுத்து + உரைத்தல்]

இயற்பலகை *iyar-palagai*, பெ. (n) *தமிழ்க்கழகப்பலகை* (சங்கப் பலகை), (திருவாலவர் 56,10); mar-culous seal-board of the last Tamil Sangam in Madura (செ.அக.)

[இயல் + பலகை]

இயற்பழித்தல் *iyar-pazital*, பெ. (n) *தலைவன் குணங்களைத் தோழி இகழ்ந்து கூறும் அகத்துறை* (திருக்கோ 376); literary theme in which the companion of the heroine belittles the hero's qualities (செ.அக.)

[இயல் + பழித்தல்]

இயற்பா *iyar-pa*, பெ. (n) *மாலியப் பாடல்களுள்* (திவ்வியப் பிரபந்தத்துள்) *ஒருபகுதி*; name of a section of the Divya-p-prabandam. (செ.அக.)

[இயல் + பா]

இயற்பெயர்¹ *iyar-peyar*, பெ. (n) 1. *வழங்குதகு இடப்பட்ட சிறப்புப் பெயர்* (தொல் சொல் 173); proper name, naturally or arbitrarily given. (செ.அக.) 2. *பெற்றோரிடப் பெயர்* (ஆ.அக.); christened name

[இயல் + பெயர்]

இயற்பெயர்² *iyar-peyar*, பெ. (n) *விரவுப்பெயர்* (தொல் சொல் 174, 3௯௭); noun common to both uyarinai and alinai (செ.அக.)

[இயல் + பெயர்]

இயற்பெயர்க்கிளவி *iyar-peyar-k-kilavi*, பெ. (n) *இயற்பெயராகிய சொல்*; proper noun (தொல் சொல் 196-2)

[இயல் + பெயர் + கிளவி]

இயற்றன்டம் *iyarandam*, பெ. (n) *தண்டனை; ordinary fine* "நாலே கால கானம் இயற்றன்டம் பட்ட பெறுவதாகவும்" (SIn; 295) (செ.அக.)

[இயல் + தண்டம்]

இயற்றமிழ் *iyarṁami*, பெ. (n) முத்தமிழுள் ஒன்று (பெ.); literary Tamil, poetry or prose, conforming to the rules of Tamil grammar, one of mu-i-tami, a broad division of Tamil literature embracing all belles-letters except dramas and musical compositions (செ.அக.)

[இயல் + தமிழ்.]

இயற்றல் *iyarṁal*, பெ. (n) 1. முயற்சி (திவ.); effort, exertion, endeavour. (செ.அக.). 2. ஏவுதல் (ஆ.அக.); commanding 3. செய்தல் (ஆ.அக.), doing, making 4. யாத்தல்; composing.

[இயல் → இயற்றல். பி.வி.]

இயற்றளை *iyarṁalai*, பெ. (n) 1. இயற்சீர் வெணடளை (யா கா ஒழி. 9.4) பார்க்க, see *iyarṁai varṁalai*. (செ.அக.) 2. ஆசிரியத்தளை; metrical connection between the first and last syllables of - adjacent feet as applicable to śsrya-p-pā

[இயல் + னளை]

இயற்றளம் *iyarṁalam*, பெ. (n) 1. கருவி; instrument 2. ஏணம் (பாத்திரம்); vessel (ஆ.அக.)

[இயல் → இயற்றல் → இயற்றளம்.]

இயற்றி *iyarṁi*, பெ. (n) 1. முயற்சி (பிங.); effort, exertion. 2. எத்து, வலிவு; position of ease, comfort and happiness; strength. "தானாக இயற்றியுள்ள காவத்தி கோ" (ஈடு 9.1.4) (செ.அக.)

[இயல் → இயற்றி]

இயற்றி *iyarṁi*, பெ. (n) 1. உதவி; support கைநிற்கும் பரிசு முண்டாயிருக்க இயற்றி மிலகாதரைப் போலே" (திவ. பெரியாழ் 5.3.6, கயா. பக். 574) 2. திறமை (ஈடு 9.1.4 ஜீ), skill. 3. தகுதி (ஈடு 9.1.4 ஜீ), qualification. 4. உச்சமம் (ஈடு 9.1.4 ஜீ); high position (செ.அக.)

[இயற்றல் → இயற்றி]

இயற்றி¹-தல் *iyarṁi*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1 செய்தல்; to do, make, perform, effect, execute இயைபு தெளிவு யியற்றியே ஈற்றை" (நாலடி. 194) 2. துத்தல்; to cause to act, direct or control the movements of "நெடுகே யியற்றுவா செய்மொடு" (திவ. இயற். பெரிய திருவத் 1). 3. பொருள்தேடல்; to acquire, earn. "ஒன் பொருள் காழ்ப்ப யியற்றி யார்க்கு" (குறள் 760). 4. தோற்றுவித்தல் (சிருஷ்டத்தல்); to create, germinate "கெடுக வலியற்றி யான்" (குறள் 1062) 5. தூல் செய்தல்; to compose, to write, as a book "சாத்தனர் இயற்றிய மணிமேகலை" (செ.அக.)

ம. இயற்றல்: க., தெ. ஏரெ. து. இயருமி, இயவுமி

[இயல் → இயற்றல்]

இயற்றி² *iyarṁi*, பெ. (n) ஏணம் (யாழ்ப்ப.); implement, utensil, any hollow vessel, as a cup or a coconut shell (செ.அக.)

இயல் → இயற்றல்]

இயற்றுத்தர் *iyarṁuttar* *iyarṁuttar-karuttā*, பெ. (n) பயனிலைச் செயலை தேசே செய்யும் வினை முதல் (நன் 297, உரை.); direct agent who carries out a function, as in the sentence "தலை தேசே யலைத்தான்" (வீ.ஈ. ஏவுநகருத்தா (செ.அக.)

[இயற்றுதல் + கருத்தா]

இயறல் *iyaral*, பெ. (n) 1. வீடுபேறு (அக.நி.); final bliss (செ.அக.). 2. போதல்; the act of moving, going (ஆ.அக.)

[இயவல் → இயறல்.]

இயன்ஞானம் *iyarṁ-ñānam*, பெ. (n) தல்லறிவு; right knowledge "இருவிவக வியன்ஞான மியம்புவதுள் விவய பானோ" (பெருந்தொ 167). (செ.அக.)

[இயல் + ஞானம். இயவறிவு பார்க்க, சை. நாமம்.]

இயன்மகள் *iyarṁ-magan*, பெ. (n) கலைமகள் (பிர. கோத் 8.20), Sarasvati, goddess of letters. (செ.அக.)

[இயல் + மகள்]

இயன்மணம் *iyarṁ-manam*, பெ. (n) இயற்கை மணம்; natural fragrance (ஆ.அக.)

[இயல் + மணம்]

இயன்மாலை *iyarṁ-malai*, பெ. (n) இயங்கும் மாலைக் காலம்; agreeable evening "யாழ்கொண்ட இயிழை இயன் மாலை அமைத் தருமம்" (கவித் 29-17)

[இயல் + மாலை]

இயன்மொழி *iyarṁ-moḻi*, பெ. (n) இயன்மொழி வாழ்த்து (தொல். பொருள் 90 உரை) பார்க்க: see *iyarṁ-moḻi-vāḻṭṭu* (செ.அக.)

[இயல் + மொழி]

இயன்மொழி வாழ்த்து *iyarṁ-moḻi-vāḻṭṭu*, பெ. (n) 1. தலைவன் குடியினர் செய்திகளை அவன் மேலேற்றி வாழ்த்தும் புறத்துறை (தொல். பொருள் 90); literary theme of glorifying a hero by attributing to him all the noble deeds of his ancestors 2. இன்னாரின்னது கொடுத்தார் அவா போல தீயு கொடுப்பதாக என யாவரும் அறியக் கூறும் புறத்துறை (பு.இவ 9.6); literary theme of requesting one to emulate the noble example set by the great benefactors of olden times 3. அரசன் தன்மையினைப் புகழ்த்து சொல்லும் புறத்துறை (பு.இவ 9.7.), theme of extolling the high qualities of the king. (செ.அக.)

[இயல் + மொழி + வாழ்த்து.]

இயனம் *iyarṁam*, பெ. (n) கள்ளிற்குவோளது கருவிப்பெய் புட்டில் (யாழ்ப்ப.); bag which loosely hangs down from the waist belt of a toddy drawer, containing

implements which he may require for climbing trees and for cutting branches etc. (செ.அக.)

[ஏனம் → ஊனம் → இயானம் → (செ.வ.)இயானம்.]

இயனிமை யுருவகம் *iyani-mayuruva-kam*, பெ. (n) உருவ அணியகையுள் சொன்று; அஃது ஒன்றாய்வு பலவற்றை யுருவகித்தும் உருவகியாதும் உரைத்து அங்கியை வருவித்து உரைப்பது. (ஆ.அக.); figure of speech

[இயன் + நிலை + உருவகம்.]

இயனெறி *iyane-ri*, பெ. (n) தல்வெழுக்கம்; path of approved conduct, even path of rectitude. "இயனெறி யுப் கைவிடாது" (நாலடி.294) (செ.அக.)

[இயன் + தெறி.]

இயுகம் *iyuka-m*, பெ. (n) கருங்குரங்கு (பெருவ வத்தவ 17,14); black monkey

[ஏ - கருமை. ஏ + ஊகம் - ஏயுகம் - இயுகம்.]

இயை¹-தல் *iyai-tal*, 2 செ.கு.வி. (v.1) 1. பொருத்ததல்; to be agreeable, be palatable. "என்போ டுயைந்த வயிற்று" (நாலடி.210). 2. திணைகூதல்; to agree, harmonise 3. திரம்ப்தல்; to become quite full. "மரக்கடல் கண்டியை மறிந்திச் காள் தோன்ற" (திணை மாலை 100) - 2 செ.கு.எ.வி. (v.1) ஒத்தல் (நள.367); to resemble (செ.அக.)

ம. இயைக, க. ஈறு. தெ. ஈயகேசுடி, உய்பகேசுடி (ஒ.ப.உக.)

உ. இயருளி, இயவளி

[இய் - இன் - இய - இயை.]

இயை²-தல் *iyai-tal*, 2 செ.கு.ந்ராவி (v.1) பொருத்த தல்; to join, connect, adapt (செ.அக.)

ம. இயைகருக.

[இன் - இய - இயை - இயைத்தல்.]

இயைபிலிசைக்குறி *iyai-pilicai-kuri*, பெ. (n) இடைப்பிறவாக வகுளுவெகளை யடைக்கும் குறிகள் (பாலமிடம்.); bracket (செ.அக.)

[இயைபு + இய் + இசை + குறி.]

இயைபி *iyai-pi*, பெ. (n) அணியகையுள்ளொன்று; அஃது பல பொருளையுந தம்முள்ளென்றே சொன் நிலையாமல் உருவகஞ் செய்வது (ஆ.அக.); figure of speech.

[இயைபு + இய் + உருவகம்.]

இயைபின்மை நீக்கம் *iyai-pin-mai neekkam*, பெ. (n) தளனோடியை யின்மை நீக்கும் தன்மை; non-restrictive attribution of a quality to a noun by a purely descriptive epithet, as செம்மை in செஞ்சூழியு which only defines சூழியு without carrying with it any implication that there are other suns. (செ.அக.)

[இயைபு + இன்மை + நீக்கம்.]

இயை புழி, பெ. (n) வளைறு (அகநி.); plantain (செ.அக.)

[இன் - இன் - இமை - இயை (செ.வ.).]

இயைந்துரை *iyaindu-urai*, பெ. (n) பல பொருள்களின வகையரைப்பட்ட தொகுதி (மணி 30,193), collection of several distinct objects (செ.அக.)

[இயை → இயைந்து + உரை - இயைந்துரை → இயைந்துரை.]

இயையின்மை நீக்கம் *iyai-yin-mai neekkam*, பெ. (n) இயையின்மை நீக்கம் (தொல்செவ 182,செவ; டர்சக; see *iyai-yin-mai-neekkam* (செ.அக.)

[இயைபு + இன்மை + நீக்கம்.]

இயையின்மை யணி *iyai-yin-mai yani*, பெ. (n) பொருளாயைக்குத் தானே யுவமை என்று உரைக்கும் அணி (அணிபி 2), figure of speech in which a thing is compared only to itself as being peenness and as having nothing else comparable to it. (செ.அக.)

[இயைபு + இன்மை + அணி.]

இயைபு *iyai-pu*, பெ. (n) 1. புணர்ச்சி (தொல்.செவ. 308); combination, union 2. பொருத்தம்; harmony "பன்னொன் னாம் பாடற் கியையினறேல்" (குறள் 573) 3. இறு வேட்டின் இறு வேட்டத்தகனென்றும் யாய்பு (நள.சிறப்பு.விருத்.); sequence of study appropriate, logical arrangement of subject matter which determines the order in which topics should be taken up for study 4. எழுத் தொத்தவரும் தொடை வகை. (சா.சிக, உறுப.16), rhyme 5. மெய்கிண இடையின் மெய்களுள் ஒன்றில் முடியும் செய்துக்களைக் கொண்ட வகைப்படி வகை (தொல்.பொ.552; (சூ.எ. ந. ம. வ. ய. ச. வ. வ. மு. எ என்ற பதினொரு புள்ளியிறாய் வந்த பாட்டு); long, continuous, narrative poem consisting of verses which end in any one of the possible consonantal endings, (செ.அக.)

[இயை - இயைபு - இயைபு.]

இயைபுநிதொடை *iyai-pu-nithoda*, பெ. (n) ஐந்தொடையுள்ளொன்று; ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவாத் தொடுப்பது (இலக்.வி.723); rhyming, concanation in which the last letter of each line of a verse is the same; one of five todas (செ.அக.)

[இயைபு + தொடை.]

இயைபுருவகம் *iyai-puruvakam*, பெ. (n) உருவ வளியுள்ளொன்று (நளடி.35, உரை); a kind of metaphor (செ.அக.)

See *rupaka*.

[இயைபு + உருவகம்.]

இயைபு வண்ணம் *iyai-pu vanna-m*, பெ. (n) இடை யெழுத்துகள் மிகுந்து வருஞ் சத்தம் (தொல்.பொ

530); rhythm produced by the frequent use of the consonants of the medial class. (செ.அ.க.).

[இயைபு + வன்மை.]

இயைபுவளப்பு *iyaiyavulanappu* பெ. (n) செய்யுள் வளப்பெட்டியொன்றை: அஃது இடைமெல்லை வெற்றற்றிய யின்னறு வருவது (ஆ.அ.க.): figure of speech

[இயைபு + வளப்பு.]

இயையமே *iyaiyamē* பெ. (n) இயை பாக்க வாயைப்பொது (மலை), plain, musa (செ.அ.க.)

[இயை + இயையமே. (செ.வ.)]

இயையவு *iyaiyavu* பெ. (n) 1 சேர்க்கை (திவா.), union, joining together. (செ.அ.க.) 2. பொருத்தம் (ஆ.அ.க.): harmony, appropriateness 3. இசைவு (ஆ.அ.க.), consent, willingness

[இயை + இயையவு.]

இரீ *irī*, இடை (part), 1 முன்னிலைப் பன்மை ஈறு: suffix denoting second person plural. "வந்தளிர்", 2 படர்க்கைய்பன்மை ஈறு: suffix denoting third person plural. சேரீர், பெண்டீர். (செ.அ.க.)

[இரீ + ஈ + இரீ]

இரீ. விருதி முன்னிலையாயின் வினையின் வரும். படர்க்கையாயின் பெயரின் வரும்.

இரீ *irī*, பெ. (n) இரவு; night "இரவுரைத்தது" (திருக்கோ.156, கொளு) (செ.அ.க.)

[இரவு - இரீ]

இரீ²-த்தல் *irī²-tattal*, 3 செ.குன்றாவி (v1) 1 பிச்சையெடுத்தல்; to beg alms, solicit aid, seek livelihood by begging "இரநது முயிர்வாழ்தல் வேண்டின" (குறள்.1062), 2 வேண்டித்தல்; to pray, beseech, entreat, solicit "இனியுள்ளை செய்னி ரகடுகேனே" (திருவா.ச.22,5) (செ.அ.க.)

ம. இரக்குக. க. எரவு. தெ. எரவு (அடன்). து. எரவு; குவி. சீவ வலி, சிறுமை; குட. எர

[இரீ - இர - இர]

இரக்கக் குறிப்பு *irakkak-kurippu*, பெ. (n) பரிவு தாய்மை இவைகளைக் குறிக்கும் மொழி (சீவக.295, உரை); interjection expressive of pity or of grief (செ.அ.க.)

[இரக்கம் + குறிப்பு]

இரக்கம்¹ *irakkam*, பெ. (n) 1 அருள்; mercy, grace, commiseration. "இரக்கமுடை சிற்றைய வணுரா" (தேவா.145,9), 2. மனவுருக்கம்; pity, compassion, melting of heart, as of a mother at the sight of her child in distress, or of a cow for her calf 3. மன வருத்தம்; regret, sorrow "உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையு ளிரக்கம்" (தொல்.பொ.226), 4. ஒலி; sound, squall, as of a

புற "பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும்" (திருவிளை பரிநி.31) (செ.அ.க.).

ம. இரக்கம்; க. எரக.

[இர - இர - இரக்கு - இரக்கம்.]

இரக்கம்² *irakkam*, பெ. (n) ஈடுபாடு (திவ்.பெரியாழ் 3,6,10, விவா.பக்.696); absorption, involvement, state of being engrossed. (செ.அ.க.)

[இரக்கு - இரக்கம்.]

இரக்கி-த்தல் *irakkī-ttatal*, 11 செ.குன்றாவி. (vt) பாதுகாத்தல்; to protect, safeguard. "இரக்கிக்கை யாவே யுயிரினை" (சைவச.பொது.204). (செ.அ.க.).

Stā rakā

[இரவுகு - இரக்கு - இரக்கித்தல் > Stā-ரட்சித்தல்.]

இரகு *iragu*, பெ. (n) கதிரவக் குலத்தரசர்கள் புகழ் பெற்ற ஒருவன்; name of a celebrated king of the Solar race and an ancestor of Rāma. (செ.அ.க.)

Stā raghu

[இரவி - இரவு - இரகு.]

இரகுநாத சேதுபதி *iragu-nāda-śētu-padi*, பெ. (n) இரகுநாற்று முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் இராமநாத புரத்தில அரசு செய்த சேது மன்னர் (ஆ.அ.க.), Prince of Ramnad some 250 years ago.

[இரகுநாதம் + சேதுபதி]

இரங்கல் *irangal*, பெ. (n) 1 அழுகை (திவா.), weeping, crying 2. நெய்த லுயிப்பொருள் (தொல்.பொ.14); lady's bemoaning her lover's absence a mood appropriate to the maritime tracts; one of five urī-pporūl 3. ஒலி (திவா); sound, noise. 4. யாழ்தம்போசை (இங்.); sound of the yāḷ (செ.அ.க.). 5. துன்பப்பாடல் (ஆ.அ.க.), elegy, song of lamentation, esp. for the dead

[உள் - இன் - இர - இரங்கு - இரங்கல்.]

இரங்கற்பா *irangalpa*, பெ. (n) துன்பியற் பாடல்கள்; elegy (செ.அ.க.)

[இரங்கல் + பா.]

இரங்கு¹-தல் *irangu¹-tatal*, 15 செ.கு.வி (v1) 1 கூறுதல்; tell, speak. "புலம்பெயர் தீர்க்குவேமன் னென்றிருகு" (கலித்.83-23), 2. ஈடுபடுதல்; to be absorbed involved "இரங்குங் கூம்பும்" (திவ்.பெரியாழ்.3,6,10)

[இர - இர - இரங்கு. இரங்குதல் = மனமிரங்கிக் கூறுதல்.]

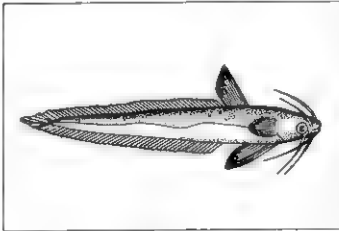
இரங்கு²-தல்; *irangu²-tatal*, 15 செ.கு.வி (v1) 1 பரிவு காட்டு; to feel pity. "சிற்றயிர்க் கிரங்கிக் காய்கினை வால் முண்டாய்" (திருவா.ச.6,50) 2. அருள் செய்தல்; to condescend, to show grace "அரக்கர்க் காற்றா தெய்தினை ளிரங்கல் வேண்டும்" (ஞானவா.வைசா.43), 3. மனமழித்தல்; to be aggrieved, to be distressed in mind. "இரங்கி நாடொறும் வாய்வொடு" (திவ்.திரு

வாள்(65.9). 4. அழுதல் (திவா.); to weep, cry 5. கூழிவிடுதல்; to repent, feel sorry "எத்தென் நிரங்குவ செய்பநக" (குறள் 655). 6. ஒலித்தல்; to roar "இரங்கியீ முருவி" (திருவிளை நாகமெய 17). 7 யாழொலித்தல் (திவா.); to sound as a yell

ம. இரங்குக: க. எரத: (இளமிய மணிமை)

[இர = இர = இரங்கு. இரங்குதல் = மணியினுதல், வகுதலுதல், அன்புடாட்டுதல்.]

இரங்குக் கெளிவு *irangu-k-keļu*, பெ (n) கெளிற்று மீனவகை; brownish estuary fish. (செ அக)

இரங்குக் கெளிவு

[இரங்கும் + கெளிவு இரங்கும் = மணியினுத்தக ஒலையுண்டாகுதல்.]

இரங்குகுடி குன்றநாடன் *irangukudi kunra nāḍan*, பெ (n) கடைக்கழக மருவிய தமிழ்ப்புலவர், one of the poets of the Sangam age

[இரங்கு + குடி + குன்றம் + நாடன். இரங்குகுடி என்பது குடிபெயராகலாம். எனியோரையும் இரங்கும் சொல்த தன்மை பெற்று குடி இரங்குகுடி.]

இரங்கேச வெண்பா *irangēṣa veṇḍi*, பெ (n) அறநெறிகளைக் கதைகளுடன கூறும், நேரிசை வெண்பவ பாண சிறநிலக்கியம், name of a poem in the *neriṣa-vaṇḍi* metre, composed by Cōṭakavirāyar and addressed to God Irangēṣa, i.e. presiding deity in the shrine at Srirangam, and consisting of verses the latter half of which is some couplet chosen from the Kural while the first half giving an illustrative story to enforce the moral of the Kural couplet. (செ அக)

[அரவகு + ஈண் + வெண்பா]

இரங்கேசன்: *irangēṣan*, பெ (n) அரங்கநாதன், Viṣṇu, the Lord of Srirangam. (செ.அக.)

[அரக + ஈண் அரங்கேசன் - வ ரங்கேசன் இரங்கேசன் - த. ஈண் = தலைவரன்.]

இரஞ்சகம் *iranjagam*, பெ (n) துருக்கியின் பற்றுவாய் மருந்து (வின); priming powder (செ அக.)

தெ. ரஞ்சகம்.

[இவகு = இவகுமை - இரஞ்சகம் = செந்நிறமுடையது.]

இரஞ்சனம் *iranjanaṁ*, பெ. (n) 1. செஞ்சாந்து (நாநாந்த்); red sanders. (செ.அக.). 2. திரிவாய் மருந்து (ஆ.அக.) medicine

[இவகுமை - இரஞ்சனம்.]

இரட்டப்பாடி *irattappāḍi*, பெ (n) சோழரால் வெல்லப் பட்ட நிலப்பகுதி; a territory conquered by Cholas.

[இரட்டம் + பாடி.]

இரட்டம் *irattam*, பெ. (n) பெருநிலப்பகுதி, தாடு, land mass, country

[இடு = இருமை = பெருமை, பெரும்பகுடி, ஒநே. இரு நிலம். இரு - இரட்டு - இரட்டம் > *Skt. Rāstra*]

இரட்டர் *irattar*, பெ. (n) 1. இராட்டிர கூட அரசர்; *Rāstrakūṭa* kings. "ஒங்குந மிரட்ட மண்டலம்" (சோழ வழிபக் 91) (செ.அக.). 2. வணிகர் (வைசியர்) mercantile community (ஆ.அக.)

Skt rāstra kōṭa

[இடு - இருமை = பெருமை, பகுடி, பகுதி இரு - இரட்டம் - இரட்டம் = பரத்த நிலப்பகுதி. இரட்டம் - இரட்டர் = பெருநில மனை, இரட்டப்பகுதி வணிகர்]

இரட்டல் *irattal*, பெ. (n) 1. இரட்டிக்கை (நண் 136) doubling, 2. ஒலிக்கை (சிங்), sounding, roaring, 3 யாழ்தரம்போசை (சிங்); sound of the strings of a யாழ் (செ அக.)

ம. இரட்ட

[இரட்டு - இரட்டல்]

இரட்டாய்க்காலி *irattāy-kkālī*, பெ. (n) இரட்டையாகக் கிளைக்கும் மரம் (யாழ்ப); double tree with single trunk esp. a freak of the *palmyra* species (செ அக)

[இரண்டு - இரட்டாய் + காலி]

இரட்டி¹-த்தல் *iratti-ttal*, 4 செ குவி (vi) இடிமதல்; to slough, despoise "இதை நாம் இரட்டிக்கப் போகாது" (தமிழறி 43) (செ அக)

[இரட்டுதல் = ஒய்த்தல், குடிக்கதல், பழி கூழித்திரிதல்.]

இரட்டி²-த்தல் *iratti-ttal*, 11 செ குன்றவி (vi) 1. இரு மடங்காக்குதல்; to double. 2. திருமயச் செய்தல்; to repeat to continue crosswise, as pouncing "அடிபிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு" (பு வெ.2.8). 4. செ குவி. (vi) 1. ஒன்று இரண்டாதல்; to be doubled மகரம் இரட்டித்தல் 2 மீளவருதல்; to return, relapse "நேரம் இரட்டிக்கு கின்றது" (வின). 3. மாறுபடுதல்; to differ from, to be discrepant, to disagree. இந்நக ஊடகி அந்தக ஊடகிக்கு இரட்டிக்கிறது" (வின) (செ அக) 4. ஒய் வளமை; paucity (ஆ.அக)

ம. இரட்டித்தல், தெ. செட்டித்தல்

[இடு - இரட்டி]

இரட்டி³ *iratti*, பெ (n) 1. இரட்டைமடங்கு; double the quantity, twice as much "அன்பிரட்டி பூண்டது" (கம்ப ரா சூர்ப்ப 133) 2. இணைக்கை (சிலப் 3.20, அரும்.), gesture with both hands. (செ.அக.).

தெ. இரட்டி; ம. இரட்டி, இரட்டிப்படி

இரு - இரட்டி (இருமடங்கு).!

இரட்டி⁴ *iratti*, பெ, (n) *irēṭṭi*யார் எனப்படும்தெலுங்கு வேளாளர்; (Telugu caste of cultivators. "இரட்டிப்பார் பண்ட குலத்தின்" (மெய்கையடி 64) (செ.அக.)

தெ. இரட்டி.

இரு - இருமை = பெருமை, உயர்வு; இரு - இரட்டி = பெரியோர், பெருமைக்குரியோர் ஒ.நீசர். க. இரியர் = பெரியோர் இனி. அரசர்களின் அரண்மனைகளில் கயரி விசுவாரூபம், இவைக்கருவிகள் மூங்குவேளும் இரட்டிகள் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தவை அப்பணிகளை ஒருகாலத்தில் செய்வோரும் அப்பெயர்க்குரியவரும்.]

இரட்டித்துச் சொல்லு-தல் *irattitu-c-collu*, 8 செ.சுந்தரவி (v.1) 1. மீட்டுவ் கூறுதல்; to repeat, reiterate 2. மாறுபடச் சொல்லுதல் (வின); to make a discrepant statement or a statement different from that given by some one else (செ.அக.)

இரட்டு - இரட்டித்து = சொல்.]

இரட்டிப்பு *irattippu*, பெ, (n) இருமடங்கு (கொ.வ.), double quantity, duplication, doubling (செ.அக.)

ம. இரட்டிப்பு

இரு - இரட்டு - இரட்டிப்பு.]

இரட்டு¹ *irattu*, பெ (n) இரட்டை நூலால் நெய்யப் பட்ட கம்பளி அல்லது பேசர்வை; dungaree, double-breasted cloth, sack cloth

ம. ஈட்டு, ம. இரட்டு

இரு - இரட்டு]

இரட்டு²-தல் *irattu*, 5 செ.கு.வி (v.1) 1 இரட்டித்தல்; to double, as a consonant in sandhi or combination of words. "உற வெற்றிரட்டும்" (நன் 183), 2. மாறி யெகலித்தல்; to sound alternately, as the beating of a double drum or the bells on an elephant. "இவ்வரு வெள்ளருவியொடு சிவம்பகதிரட்ட." (மதுரை.299). 3. ஒலித்தல்; to sound. "நுள்ளீராகுரி விரட்ட." (மதுரை.606). 4. அசைதல்; to wave, as a leaf, to oscillate "மென்கா வெறிதல் விடித்தல் போலும்" (கந்தபு. திருவாய 111), 5 செ.சுந்தரவி (v.1) 1. வீசுதல்; to wave alternately on opposite sides, as fly-whisks in a procession. "குவிசைமரையர் விசுவாய் விரட்ட." (பாரத அருச்சு ணந்தரவ 150), 2. கொட்டுதல்; to cease to sound, beat, as a drum. "அரகடை வாணன் ... குடமுறு விரட்ட" (கலை 21), 3. உச்சரித்தல்; to pronounce, utter. "அருமெழுத்துக் குறையா திரட்ட" (கலை 57), 4.

தெளித்தல்; to sprinkle, as water. "நீரை யிரட்டிக் கொள்ளுமை போலே" (திவ் திருக்குறள் 1, வயா) (செ.அக.)

இரு - இரட்டு = இருபால் வீசுதல், இரண்டையும் மொழிவிட்டு ஒலித்தல், கொட்டுதல், அசைதல், அசைத்தல்.]

இரட்டு³ *irattu*, பெ, (n) 1 இரட்டைப்பாதிருக்கை; doubletiness, twoness. "இரட்டைக்கிளை யிரட்டிப்பிரிந்திசையா" (தொல்.கொ.வ.48), 2. ஒருவகை முருட்டுத் துணி (சிலப்.14,108,உரை); dungaree, as double-threaded cloth, sackcloth 3. ஒலி; noise, vibrating sound. "முழக்கிரட்டெலிகவி" (நன் 459)

இரண்டு - இரட்டு = இரட்டை நூலால் நெய்த துணி இரண்டு பக்கமும் அசைத்து ஒலி எழுபடிமட.]

இரட்டுமி *irattumi*, பெ, (n) பண்புவகை (வின); a kind of drum. (செ.அக.)

இரட்டு - இரட்டுமி.]

இரட்டுறக் காண்டல் *irattu-k-kāṇṭal*, பெ, (n) ஐயக்காட்சி; indistinct perception, production of double images, problematical or hypothetical knowledge. "திரிபக் காண்டலும் இரட்டுறக்காண்டலும் தெளிபக்காண்டலுமெனக் காட்சி மூலகையடும்" (சி.போ.பா 9, பக்.190) (செ.அக.)

இரண்டு - உற = இரட்டுற = காண்டல்.]

இரட்டுறமொழிதல் *irattu-moṭṭi*, பெ (n) இரு பொருளுடக் கூறுமேற் உத்தி (நன் 14); making intentionally a statement capable of being interpreted in two ways, one of 32 utts. (செ.அக.)

இரண்டு - உற = இரட்டுற = மொழிதல்.]

இரட்டுறல் *irattu*, பெ (n) இருபொருளுடக் கூறு தல் (மாறா 299, உரை); paronymasia, in which a word or phrase has a double sense (செ.அக.).

இரண்டு - உறல் = இரட்டுறல்.]

இரட்டுறு-தல் *irattu*, செ.கு.வி (v.1) 1. இரு பொருள்படுதல்; to be ambiguous 2 ஐயுறுதல்; to be in doubt "இரட்டுறு வெண்ணெயிர்" (சேதுப.பயத். 14), 3. மாறுபடுதல்; to change, metamorphose "நாசுதது மணிபுத் தானு பிரட்டுறத் தோன்றினாரே" (கீவக 387)

இரண்டு - உறதல் = இரட்டுறதல்.]

இரட்டை *irattu* பெ (n) 1 சேரடு; pair 2 தம்பதிகளா (குடா); married couple 3. இரட்டைப் பிள்ளைகள்; twins, 4. இரண்டு ஒன்றானது; two things naturally conjoined, as a double rule 5 இரட்டையெண்; even numbers, as 2,4,6 oppo to ஒற்றை 'ஒற்றையிரட்டை விளைபாடுதல்; 6. அரையாடை மேலாடைகள்; pair of cloths, one tied round the waist and the other thrown over the shoulders. "இரட்டைகாழுக்காளாணும் மடிக்கு

வைபாமல வைக்குமா போல" (ஈடு 5.9.3) 7 துப் பட்டி; double sheet "மேலே கற்றின இரட்டைகளும்" (ஈடு 3,5,4). 8. ஆடவை ஒரை (நிலா): sign Gemini in the Zodiac 9 ஆடவைத் திங்கள் (இராசவைத 71) month Apr, June-July 10 வேதமோதமுறைகளு ளொன்று (சி பி 8,11, மறைநூல்); particular method of reciting the Vedas (செ அக.)

ம. இரட்டை: க. இரமெ, இமமெ; தெ. ரெட்ட, ரெண்ட; தூட. இம, இமு; சூட தனடி, இம்ப; தூ. ரடடு, கொரை, இனிநிள தூ, இனிநிள. பர். இரடு, இரெடு, கோரை, ரண்டெ, இரா. கூ. சிண்டெ; குறி. சிண்டி, சூர். இரம்ப, ஏண்டடு, மால், இரா இலை; பிரச. இரா; பட ரட்டெ

[இரு - இரட்டை.]

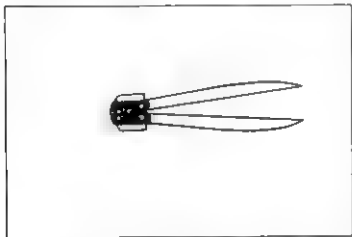
இரட்டை² *irattai*, பெ. (n) முத்துவகை (SIII, 22). a kind of pearl. (செ அக.)

[இரு - இரட்டை.]

இரட்டை அக்கமணி *irattai-akkaman*, பெ. (n) இரட்டைமணி, அக்க மணி; double beads of rudra's tears. (சா அக.)

[இரு - இரட்டை + அக்கமணி.]

இரட்டைக் கத்தி *irattai-katti*, பெ. (n) இரண்டு அலகுள்ள கத்தி (ஆ.அக.); double bladed knife (செ அக.)

இரட்டைக் கத்தி

[இரண்டு - இரட்டை + கத்தி.]

இரட்டைக்கதவு *irattai-kkadavu*, பெ. (n) இரண்டு பிரிவாயுள்ள கதவு; double doors. (செ அக.)

[இரட்டை + கதவு.]

இரட்டைக்கரளன் *irattai-kkaralan*, பெ. (n) மிகவும் திடமான ஆள்; very strong man

[இரட்டை + கரளன்.]

இரட்டைக் கருப்பம் *irattai-kkaruppan*, பெ. (n) இரண்டு பிரிவான யாண்டா யிருத்தல்; double pregnancy-twin pregnancy (சா அக.)

[இரட்டை + கருப்பம்.]

இரட்டைக் கழலை *irattai-k-kalalai*, பெ. (n) ஒன்றாக அல்லது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எழும்பும் கழலைக் கட்டி; couple of contiguous tumours cropping up simultaneously or one after the other (சா அக.)

[இரட்டை + கழலை.]

இரட்டைக்கழு *irattai-k-kalu*, பெ. (n) பேரழிவு, (சேநா). double galleys, great peril

ம. இரட்டக்கழு

[இரட்டை + கழு.]

இரட்டைக் கற்றுரண *irattai-k-karuran*, பெ. (n) இரண்டு கற்களால் ஆகிய தூண் (CEM); column assembled with two rocks (செ அக.)

[இரட்டை + கல் + தூண்.]

இரட்டைக்கிளவி *irattai-k-kilavi*, பெ. (n) இரட்டை யாக நினறே பொருளுணர்த்துஞ் சொல் (தொல சொல 48), words framed by doubling of certain syllables எ-டு, கலை, மளமள, (செ அக.)

[இரட்டை + கிளவி.]

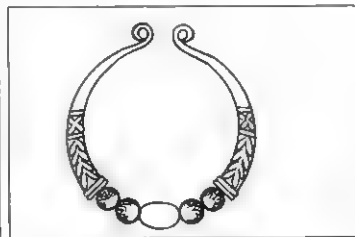
இரட்டைக்குச்சி *irattai-k-kucchi*, பெ. (n) சிலம்பக் கலை வகை (மதி களஞ், 1,65); art of fencing with quarter staves in both hands.

[இரட்டை + குச்சி.]

இரட்டைக் குண்டட்டிகை *irattai-k-kundattikai*, பெ. (n) அமுத்தணி வகை; necklace of double gold beads (செ அக.)

ம. இரட்டக்குழை

[இரட்டை + குண்டடு + அட்டிகை.]

இரட்டைக் குண்டட்டிகை

இரட்டைக்குலுக்கி *irattai-k-kulukk*, பெ. (n) நெடுங் கோடுள்ள புடைவை வகை (இ.வ.); a kind of saree with long stripes. (செ அக.)

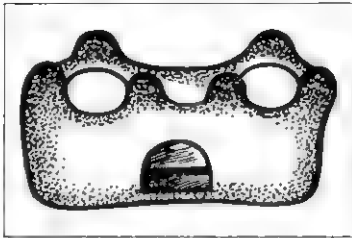
[இரட்டை + குலுக்கி.]

இரட்டைக்குறுக்கு *irattai-k-kurukku* பெ (n) மட்டும் குற்ற வகை (பெரியமாட:141); defect in cattle (செ அக)

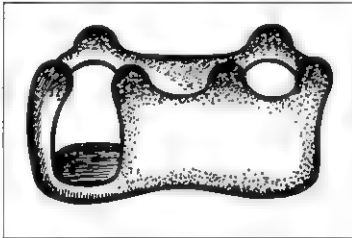
[இரட்டை + குறுக்கு]

இரட்டைக்கை *irattai-k-kai* பெ. (n) இணைக்கை (சிவப்.3,18,உரை) பார்வை, gesture with both the hands [இரட்டை + கை]

இரட்டைக் கொடியடுப்பு *irattai-k-kodi-y-oduppu*, பெ (n) அடுப்பு வகை (இந்துபாக பக் 66) இது மூன்று பிரிவாக இருக்கும்; oven with two branches from the main chamber for the passage of flames, for the cooking of side dishes along with rice (செ அக.)

இரட்டைக் கொடியடுப்பு

இரட்டைக் கொடியடுப்பு

இரட்டைச் சிரட்டை *irattai-c-cirattai*, பெ. (n) இரட்டைக் கொட்டாங் கச்சி (வினா); shell with a scaly lining, from its looking like a double shell. (செ அக.) [இரட்டை + சிரட்டை]

இரட்டைச் சிவப்பலரி *irattai-c-civappalari*, பெ (n) இரட்டைச் சிவப்புப் பூக்களை யுடைய அலரிச்செடி; oleander rosebay (செ அக.)

[இரட்டை + சிவப்பு + அலரி]

இரட்டைச் சின்னம் *irattai-c-cinnam*, பெ (n) இரட்டையான ஊதுகுழல் வகை (தக்கயாகப் 344 உரை), double clarion

[இரட்டை + சின்னம்]

இரட்டைச்சுழி *irattai-c-cuzi* 1. இருசுழி (வினா) two curis, as marks on horses and cattle 2. ஐகார வொலியைக் குறிக்கும் "எ" என்னும் சுழி; secondary consonantal symbol "எ" of the vowel 'ஐ' from its being a double loop. (செ அக.)

[இரட்டை + சுழி]

இரட்டைச் செம்பரத்தை *irattai-c-cemparattai*, பெ (n) இரட்டைப் பூக்களையுடைய செம்பரத்தைச் செடி; double shoe flower (செ அக.)

[இரட்டை + செம்பரத்தை]

இரட்டைச் சொல்லு *irattai-c-collu*, பெ. (n) இரட்டையாக வருவதற்குப் சொல் (தக்க யாகப் 415 உரை), reduplicated onom. word (செ அக.)

[இரட்டை + சொல் + உ. சொல்லு என்பது சொசை வழக்கு]

இரட்டைத் தலையன் *irattai-t-talayaru*, பெ (n) 1. இரண்டு தலையைப் பொருத்தியுடைய நடுவில் பள்ளமாகவுடைய தலையையுடையவன்; one having a skull with two prominences and a depression in between 2. இருதலையையுடைய உரு; monster fetus (male) with two heads-Dicephalous (செ அக.)

[இரட்டை + தலையன்]

இரட்டைத் தலைவலி *irattai-t-talayavali*, பெ (n) இரண்டு பக்கமும் வலியை யுண்டாக்கும் தலைவலி; head-ache affecting both the sides of the head. It is opposed to ஒற்றைத் தலைவலி, pain in one side of the head-Hemicrania (செ அக.)

[இரட்டை + தலை + வலி]

இரட்டைத் தவிசு *irattai-t-tavisu*, பெ (n) இருவர் இருதற்கு உரிய ஒரிகுகை (பெரும் உஞ்சைக்.34, 42), double seat, seat for two (செ அக.)

[இரட்டை + தவிசு]

இரட்டைத் தாப்பு *irattai-t-tappu*, பெ (n) இருமுறை அளத்தல்; இருவேறு அணுகு முறை (சேநா) two approaches, duplicity, double-dealing

ம. இரட்டைப்படி

[இரட்டை + தாப்பு]

இரட்டைத்தாளம் *irattai-t-talam*, பெ (n) தாளவகை; a kind of talam. "இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப் பாடுதற்கு முன்னே" (பொருந் 71,உரை) (செ அக.)

[இரட்டை + தாளம்]

இரட்டைத் திருமுகம் *irattai-t-tirumukam*, பெ (n) மன்னாசிரியர் திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் சிறப்பான தென்னாடு புரிந்தோர்க்கு தல்கி வந்த ஓர் சிறப்புப் பெயர் (சேநா). title of honour awarded by the sovereigns of Travancore to persons who rendered meritorious service

ம. இரட்டைத் திருமுகம்

[இரட்டை + திருமுகம்.]

இரட்டைத் தேங்காய் *irattai-t-tengay*, பெ (n) ஒரு காயுள் இரண்டு விதையுள்ள தேங்காய் (சேநா.); double-coconut *Lodoxa Sechelliana*

ம. இரட்டைத் தேங்காய்

[இரட்டை + தேங்காய்.]

இரட்டைத்தொடை *irattai-t-toidai*, பெ (n) ஒரே முழுதும் ஒரு சொல்லே வரத்தொடுப்பது (காசிகா உற்ப.18,உரை), concatenation in which the same word is repeated throughout a line of verse (pros.) (செ.அக.)

[இரட்டை + இரட்டை + தொடை.]

இரட்டை நந்தியாவட்டம் *irattai-nandiyavattam*, பெ (n) அடுக்கு நந்தியாவட்டம்; indian rose bay-it is so called from its double petals. (செ.அக.)

[இரட்டை + நந்தியாவட்டம்.]

இரட்டை நாக்கோளி *irattai-nakkolli*, பெ (n) இரட்டை நாக்குடைய உடம்பு; a guana having double or forked tongue. (செ.அக.)

[இரட்டை + நா + கோளி. கொள் → கோம் → கோளி + இரையை விழுவிடக் கொள்ளும் இயல்புடையது.]

இரட்டை நாடி *irattai-nadi*, பெ (n) தடித்த உடம்பு (கொ.வ.); corpulent body. (செ.அக.)

[இரட்டை + நாடி.]

இரட்டைப்படி *irattai-p-padi*, பெ (n) இரண்டு படிகள் உள்ள இடம்; அலுவலகம் (சேநா); place with two steps, office.

ம. இரட்டைப்படி

[இரட்டை + படி.]

இரட்டைப்படை *irattai-p-pada*, பெ (n) 1 இரட்டைப்படி (கொ.வ.); double. 2. இரட்டைப்படை எண் (கொ.வ.); even number (செ.அக.)

[இரட்டை + படை.]

இரட்டைப்பத்தாக்கு *irattai-p-pattakku*, பெ (n) திருவிதாங்கூரின் ஒரு பழைய நாணயம்; 264/2. பணம் மதிப்பு (சேநா); coin used in Travancore in olden times. (செ.அக.)

ம. இரட்டைப்பத்தாக்கு

[இரட்டை + பத்தாக்கு.]

இரட்டைப்பாக்கு *irattai-p-pakku*, பெ (n) திரு கண்ணாறு பாக்கு (விள.); arecanut with two eyes or germ pores (ஆ.அக.)

[இரட்டை + பாக்கு.]

இரட்டைப்பிள்ளை *irattai-p-pillai*, பெ (n) 1 ஒரே கருபந்தினின்றும் தனித்தனியாக ஒரே நேரத்தில் பிறந்த திருவாய்; twins. 2. இரட்டையாகக் கிளைத்த தென்னை அல்லது கழுகு; double shoot young coconut or areca-nut tree (செ.அக.)

[இரட்டை + பிள்ளை.]

இரட்டைப்பூட்டு *irattai-p-puddu*, பெ (n) 1. திரு முறைபூட்டும் பூட்டு (கொ.வ.); double lock requiring separate action for each part. 2. பாதுகாப்புக்காக இடும் திருவேறு பூட்டு (கொ.வ.); two locks put on for greater security (செ.அக.)

[இரட்டை + பூட்டு.]

இரட்டைப்பூரான் *irattai-p-puran*, பெ (n) சதங்கைப் பூரான் (விள.); a species of large centipede (செ.அக.)

[இரட்டை + பூரான்.]

இரட்டைப்பேய்மருட்டி *irattai-p-pey-marutti*, பெ (n) வெதுப்படக்கி; soft woolly plant (செ.அக.).

இரட்டைப் பேய்மருட்டி

ம. இரட்டைப் பேய்மருட்டி

[இரட்டை + பேய் + மருட்டி.]

இரட்டைப்பேய்மிரட்டி *irattai-p-pey-miratti*, பெ (n) இரட்டைப்பேய் மருட்டி பாகாக; see *irattai-p-pey-marutti* (பாலவா 494). (செ.அக.)

[இரட்டை + பேய் + (மருட்டி) → மிரட்டி.]

இரட்டைப்பேர் *irattai-p-pēr*, பெ (n) 1. இட்டபேய சேரடு சேர்க்கும் மற்றொருபேர்; surname. 2. நகைச் சுவையாக விளிகரும் பெயர்; nick name (சேநா.)

ம. இரட்டைப்பேர்

[இரட்டை + பேர். பெயர் → பேர்.]

இரட்டைப் பேறு *irattai-p-pēru*, பெ (n) இரட்டைப் பிள்ளை பெறுதல்; giving birth to twins. (சா அக.)

[இரட்டை + பேறு]

இரட்டைபிரமட்டை *irattai piramattai*, பெ. (n) இரட்டைப்பேய் மருட்டி பார்க்க; 888 *irattai-p-pēru-narai* (சா அக)

[இரட்டை + பிரமட்டை]

இரட்டை மஞ்சட் செம்பரத்தம் *irattai-manjat sambarattam*, பெ. (n) இரட்டை மஞ்சட் பூக்களை யுடைய செம்பரத்தஞ்செடி; double - buff shoe - flower - Hibiscus Rusasinensis. (flora pona) (சா அக.)

[இரட்டை + மஞ்சள் + செம்பரத்தம்]

இரட்டை மண்ணடை *irattai-maṇḍai*, பெ. (n) அகல மாயப் பருத்த தலை (கொவ); huge head (செ அக)

[இரு → இரட்டை. இரட்டை + மண்ணடை. மண்ணடை = மடகலம், மடகலம் பொன்ற தலையொடு]

இரட்டைமணி *irattai-maṇi*, பெ (n) அணிவகை (IMPT) 305), ornament (செ அக)

[இரு → இரட்டை + மணி]

இரட்டைமணிமாலை *irattai-maṇi-mālai*, பெ. (n) அந்தாதித் தொடையாலமைத்த சிறுநிலக்கிய வகை; 20 பாடல்களைக் கொண்டது. வெண்பாவாலும், கட்டளைக் கலித்தொழையாலும் இயற்றப்பட்டது (இலக் வி 819): poem in *andā-t-tōlai* consisting of 20 stanzas composed alternately in the two types, *venbā* and *Kattalai-k-ka tūrai* (செ அக)

[இரு → இரட்டை + மணி + மாலை]

இரட்டை மல்லிகை *irattai-maṇḍai*, பெ. (n) இரண்டிருகூறு பூமிதழை மல்லிகை; double petalined jasmine. (சா அக)

[இரு → இரட்டை + மல்லிகை]

இரட்டை முண்டு *irattai-muṇḍu*, பெ (n) இரண்டாக மடக்கி யுடுக்கும் வண்ணம் நீளத்தில நெய்த சேட்டி; double-dholi. (சா அக)

ம. இரட்டமுண்டு

[இரு → இரட்டை + முண்டு]

இரட்டையர் *irattaiyar*, பெ. (n) 1. இரட்டைப் பிள்ளைகள்; twins. "இவிய விரட்டை சிறு பூதி நகுலன்" (பாடித வெண) 2 தகுல சுகதேவா (பிங), Pāṇḍava twins Nakulaṅ and Saṅgathavaṅ 3, இரட்டைப் பிள்ளைகளான இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர் என்ற புலவா (தமிநா. 113) இவர்களில ஒருவர் கணினில லாதவர்; மற்றவர் முடவர்; 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த லாகள். இருவரும் சேரநடு திருவேகம்ப நாதர் உலா, திருவாமந்தூர் கலமடகம், திவலைக் கலமடகம் முதலிய நூல்களை இயற்றினர், முடமாவவர் வழிகாட்ட கணினி

லாச் அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு செல்வார்; twin Tamil Poets named *ilaṅ-śūriyar* and *muḍu-śūriyar* one of whom was born blind and the other a cripple, who flourished about the 15th C., and who were the joint authors of the *Tiru-v-śkāmbarānāṭar-pāṭi*, the *Tiruvānāṭṭūr-k-kāla-mbagam*, the *Tillai-k-ka-ambagam*, and also of many occasional verses composed extempore as they travelled from place to place, the blind brother carrying the crippled one. (செ அக.)

[இரு → இரட்டை → இரட்டையர்.]

இரட்டையாட்சி *irattai-yāṭci*, பெ (n) இருதிறத்தார் புகுத்துக் கொண்டு செய்யும் அரசாட்சி; dyarchy

[இரட்டை + ஆட்சி]

இரட்டையேணி *irattai-yēṇi*, பெ. (n) 1. கலை வேணி; fork-pegged ladder 2 ஒன்றினுள்ள ஒன்று வைத்துக் கட்டப்பட்ட ஏணி; longer ladder formed by tying together two ladders joined together at their ends. (செ அக.)

[இரட்டை + ஏணி]

இரட்டைவரி *irattai-varī*, பெ (n) ஒரே நிலத்துக்காக அரசுக்கும், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கும் தனித்தனி யாகச் செலுத்தும் வரி; double taxation, as taxes paid to Government and local body (செ அக.)

[இரட்டை + வரி வரித்தல் = இருந்தல், கோடித்தல், கட்டுதல், கட்டுப்படுத்தல், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அவயது வரையறுக்கப்பட்ட தொகை]

இரட்டைவாலன் (வாலி) *irattai-vāḷan (vāḷi)* பெ (n) 1 பொத்தகங்களிலும் துணிகளிலும் காணப்படும் வெண்ணிறப் பூசலி வகை; silver - fish 2 இரட்டை வால் உள்ள கருத்த சிறு பறவை; a kind of bird having twin tail

ம. இரட்ட வாலன், இரட்டவாலி

[இரட்டை + வாலன்]

இரட்டை வாழைப்பூ *irattai-vāḷai-p-pū*, பெ. (n) நெடுங்கோடுள்ள புடைவை வகை (இ வ); a kind of saree, with long stripes (செ அக.)

[இரட்டை + வாழை + பூ]

இரட்டைவிரல் தேவாங்கு *irattai-viral-tēvāṅgu*, பெ. (n) 1. இருவிரல்களுடைய தேவாங்கு; two toed sloth 2 மூன்றாவிரல் தேவாங்கு; the three toed one (சா அக)

[இரட்டை + விரல் + தேவாங்கு]

இரட்டை விருத்தம் *irattai-viruttam*, பெ. (n) பதினொருசீரகூறு மேற்படல் சீரானவரும் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம் (நீரோ யாப். 3, உரை.); verse of more than 11 metrical feet to a line. (செ அக.)

[இரட்டை + விருத்தம்.]

இரட்டை வெள்ளைச் செம்பரத்தை *irattai-velai-cambarrattai*, பெ. (n) இரட்டை வெள்ளைப் பூக்களையுடைய செம்பரத்துச்செடி; downy angular leaved shoe flower (எ அக)

[இரட்டை + வெள்ளை + செம்பரத்தை.]

இரட்டை வெள்ளையலரி *irattai-velai-yalar*, பெ. (n) இரண்டு பூக்களுள்ள வெள்ளை யலரி; Indian double flowered white osander (எ அக.)

[இரட்டை + வெள்ளை + அலரி.]

இரட்டை வேட்டி *irattai-veṭṭi*, பெ. (n) எட்டுமுடி வேட்டி; double - dhōṭi (சேரநா)

உ. இரட்ட வேட்டி.

[இரட்டை + வேட்டி.]

இரண்டகம் *irandagam*, பெ. (n) 1 ஏமாற்று, duplicity double dealing, treachery, perfidy "உண்ட வீட்டுக்கிரண்டகம் நினைவாதே". (பழ). 2 இருமனம் (ஆ. அக.); double - mindedness, wavering.

[இரண்டு + அகம் அகம் + மனப்பாங்கு. இரண்டகம் = ஒருதெரி தீவ்வாறு ஏய்தல், ஏமாற்றிக் கெடுக்கும் மனப்பாங்கு.]

இரண்டடியெதுகை *irandari-y-ettuṅkai*, பெ. (n) முதலிரண்டடி தெரெதுகையாக மறையடிக்களோ ரெதுகை யாயேனும் பலவெதுகையாயேனும் வருவது. (ஆ. அக.); agreement of the second/subsequent syllables of the initial foot in respect of two adjacent lines.

[இரண்டு + அடி + எதுகை.]

இரண்டகவாதி *irandaga-vādi*, பெ. (n) தம்பவைத்துக் கெடுப்பவன்; betrayer, confidence trickster (ஆ. அக)

[இரண்டகம் + வாதி வாதிதல் + பேசுதல்.]

இரண்டறக்கல-த்தல் *irandara-k-kala* - 3 செ. கு. வி. (vi) 1 வீடுபேறாதல்; to so realize God in ones self as to merge emotionally with him; to attain salvation (செ. அக). 2, ஒன்றாகக் கலத்தல்; to become merged into one

[இரண்டு + அற + கலத்தல்.]

இரண்டாகு-தல் *irandaru* - 7 செ. கு. வி. (vi) இரு துண்டாதல்; to be split up, get divided; to fall into two pieces (செ. அக)

உ. ஏரடகு, ஏரடு

[இரண்டு + ஆகு.]

இரண்டாங்கட்டு *irandā-kaṭṭu*, பெ. (n) வீட்டின இரண்டாம் பகுதி; second set of apartments inside a house inner court (செ. அக)

[இரண்டு + ஆம் + ஊட்டு.]

இரண்டாங்காலம் *irandā-kaṭṭam*, பெ. (n) கோயிலில் அத்திக் காப்புக்கும் தடு இரவுப் பூசைக்கும் தடுவில் தடக்கும் வழிபாடு (இ. வ), temple services at night, services between the evening and the midnight (செ. அக)

[இரண்டு + ஆம் + காலம்.]

இரண்டாங்குட்டம் *irandā-kaṭṭam*, பெ. (n) உடம்பு கறுத்துச் சொழிதள்ள எரிவுண்டாமிப் பண்ணிர் பாய்ந்து கலங்கட்டுமோர் வகைக் குட்டநோய்; a form of leprosy known as the second stage of the 10 stages of leprosy (எ. அக.)

[இரண்டு + ஆம் + குட்டம்.]

இரண்டாட்டு-தல் *irandāṭṭu* - 5 செ. கு. வி. (vi) இரு தெறிப்படுத்தல்; to be double minded, to be unstable, be irresolute between two paths; "இரண்டாட்டா தொழித்த சன்றிறமே பேணி" (தேவா 811.3) (செ. அக.)

[இரண்டு + ஆட்டு.]

இரண்டாடிலம் *irandā-ṭṭam*, பெ. (n) மேன்மாடம் (தி. வ). திருப்பா 10. (யா); upper storey (செ. அக)

[இரண்டு + ஆம் + நிலம் + இரண்டாம் நிலம் → இரண்டாம் நிலம். மகரக்கேடு இடைக்குறை.]

இரண்டாம் நிலை *irandāṅṅai*, பெ. (n) 1 முதன்மையல்லாதது, secondary importance 2 உறுதி செய்யாதது; unconfirmed. 3. இரண்டாவது நிலை; second stage

இரண்டாம் பாட்டன் *irandāṅṅai*, பெ. (n) பாட்டனின் தந்தை; great-grandfather. (செ. அக)

[இரண்டாம் + பாட்டன்.]

இரண்டாம் போகம் *irandāṅṅai*, பெ. (n) இரண்டாமுறைப் பயிர் விளைவு, second crop raised on land in a year (செ. அக.)

[இரண்டு + ஆம் + போகம்.]

இரண்டாம் வேளை *irandāṅṅai*, பெ. (n) இரண்டாம் வேளைச் சிறுமுண்டி (இ. வ); light luncheon,iffin as second meal during the day (செ. அக)

[இரண்டு + ஆம் + வேளை. வேலை = ஏவுவை. வேலை → வேளை + கால ஏவுவை.]

இரண்டா முறைக் காய்ச்சல் *irandāṅṅai*, பெ. (n) 1 ஒருநாள் வீட்டு ஒருநாள் வருமோர்வகைக் காய்ச்சல்; form of intermittent fever -tertian fever (எ. அக). 2. மீண்டும் வரும் காய்ச்சல்; relapsing fever

[இரண்டு + ஆம் + முறை + காய்ச்சல்.]

இரண்டுகை *irandai*, பெ. (n) இண்டை (மலை) eight-pinnate soap-pod

[இரண்டு → இரண்டாக, 'கை' சொல்வாகக் கறு, பசு மன்றி தகாசு வருமொழி மூன்றும் குற்றமும் குற்றிய விசு மாற்றிற்று.]

இரண்டில் மூன்றில் *irandi-muri*, குவி எ (adv) **இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்குக்கொருமுறை**; once in two or three days. 'அவன் இரண்டில் மூன்றில் வருவான்' (கொ.வ) (கெ-அக.)

[இரண்டு + இல் + மூன்று = இல்.]

இரண்டிலொன்று *irandionu*, பெ (n) **இறுதிமுடிவு**; final decision. 'இரண்டிலொன்று இளைஞர்களுள் பாதது விடவேண்டும்.' (உ.வ)

[இரண்டு + இல் + ஒன்று]

இரண்டு¹ *irandu*, பெ (n) 1 **இரண்டு என்னும் எண்ணப்பெயர்**, ஒன்றும் ஒன்றும் சேந்த கூட்டுத் தொகை; number two "இரண்டில்துவை அதனொடு நாவை" (தொல். மரபி 27). 2 **சில**; few. "இரண்டு நாளைக் கற்றமே இரங்கல் வேண்டா" (சீவக 270). 3 **உசரவெழுத்து**; letter 'உ'. "எட்டனொ டுரண்டும் மறிபெனையே" (திருவா.ச.5, 49) (கெ-அக.)

மறவு, பசி (பகுதி), துமி, ஒன்ஒன், ஓஓஓ.

ம. இரண்டு, ஊண்டு: க. ஏரடு, ஏரழ், பட, ஏரடு, குட தண்டடு, தளவு; கோத, எட்டு, எயடு, தூத, எட்; குழம், யெரடு, இடு, இரெண்டு, து, ஏரடு, தெ, ஏரடு, ரெண்டு, கொலா, இண்டுக, இண்ட்; மூ. இரடு: கூட இண்டு; கோள், ஏரறு ஏரண்ட், கூ ி; குரு, ஏர், ஏண்ட், குவி, ஏர், ஏண்ட்; மலக, இல் இரதி; நாய், இண்டு; சாகக், ஊண்ட்; பிரோடு, இரூட்.

Central India Gayal' rand; Madh' randu; Madia' rand, Nilubar' rand

[இல் → ஈல் → ஊர் → இடு → இரல் → இரண்டு]

ஈதல் = பிளந்தல், வெட்டுதல், இரண்டாகுதல், இதே பொருளில் பகுத்தல் துமித்தல் எனவும் வினையடியாகத் தொன்றிய புகு → பா, துமி, என்னும் வேறாகும் பணவகக் காலத்தில் இரண்டைக் குறிக்கும் எண்ணப் பெயர்களாக வழங்கின. இவ்வெற்களை உதிராத ஒருகாள் பழங்குடியினர் இரண்டு என்னும் பொருளில் ஒன்று ஒன்று, ஒன்று ஒன்று, ஒன்ஒன், ஒன்று ஒன்று இரண்டு என்னும் எண்ணப் பெயரின் குறிப்புப் பெயரெக் அடிக்காயி இரு, ஈர், என்பனவும் அவற்றின் திரிபுகளாயி கொண்டு சென்றனவும் பலவேறு பழங்குடி மக்களிட எண்ணப் பெயர்களாகவே வழங்குகின்றன. எண்ணப் பெயரின் முதலியும் திரிந்தனவேயென்றும் அடிதலைத் திரிபற்றவை யென்றும் முதலிலை நீக்கி ஈறு மட்டும் திரிந்தன வென்றும் முடிதலைத் திரிபற்றவை யென்றும் திரவிடமொழிகளிலும் ஏனைக் குறும்ப மொழிகளிலும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன இரண்டு என்னும் எண்ணப்பெயரின் ஒருபொருட்பன்மொழிகளாகப் பண்டுதொட்டே முத்துதி சுவீடத்திய வழங்கி தாளண்டின் அருகிய புகு (பா = பசி) துமி, ஒன்ஒன், ஓஓஓ என்பன எண்ணப்பெயர்களின் நிலவழிப் பரவலும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

இரண்டு → இரு, முதலவை அடிதலைத் திரிபற்றவை.

Korean lu; Chinese (Mandarin) eer, erh; (Canton) i; (Peiking) urh; (Manch) urh (ar); (Shanghai) ni; Jap. ni; Tō. ny; Tablung Naga li; Bur (kani) ni; Turk. bi; Ara. sharan, hanayr; Heb. scharyar; O'Fry. a.n.w., Burma. nhil, nach; Afr (peul + Housa) bin.

கொரியன் மொழியில் "இரு" என்றும் சீமைக்காரரின் மொழியில் "ஊர்" என்றும், துருக்கி மொழியில் "இக்கி" என்றும் அடிதலைத் திரிபற்ற இரண்டு என்னும் எண்ணப் பெயர் சித்திய கிழக்காசிய மொழிகளில் இயல்பான சொல் வடிவத்திலேயே ஊடாடித் திரிந்துள்ள நிலையைக் காட்டுகிறது திபெத்திய சப்பானிய பருமிய மொழிகளிலும் ஏயிரேய அசாசிய எழுத்திய மொழிகளிலும் பன்மடி அடிதலைத் திரிபற்றவைகள்

ஆறு ஏறு எட்டு என்னும் சொற்கள் ஒரே சீராகவும் விசுவகாலம் பெருமயானம் உலகமொழிக் குறும்பங்களில் ஊடாடியிருப்பதுபோல் இரண்டு என்னும் எண்ணப்பெயர் ஊடாடவில்லை முத்துதிமீய காலத்தால் முற்பட்ட எண்ணப்பெயர் காலத்தால் முற்பட்ட மொழிகளில் ஊடாட்டம் பெற்றன வென்றே இதற்கு அமைவு கூறமுடியும்

இரண்டு என்னும் பொருளில் உலகமொழிகளில் ஊடாடியுள்ள புகு - பசி, துமி என்னும் வடதமிழ் சொற்கள் வளக்கேரளும் பொதுமக்களாலும் ஆக்கவாகும் படைக்கப்பட்டவை.

சீன திபெத்திய மொழிக் குறும்பங்களும் சித்திய மொழிக் குறும்பங்களும் தமிழ்சொடு நெருக்கியிருந்த காலத்திய சொல்வாட்சி என்ற இரண்டு என்னும் எண்ணப் பெயள வகைப்படுத்தலாம்

குடகு மொழியில் அடிதலைத் திரிபற்றபோது ஈசர் தகா பெய்யெழுத்தாகத் திரிந்து தண்டு, தளவு எனத் திரிந்துவிட்டது இதனால் ஆறு என்னும் எண்ணப் பெயரில் முடிதலைத் திரிபற்ற நுகர் துகரவாகத் திரிந்த பூட்டானிய திபெத்திய நேடபாச மொழிதலைக்கொண்டு ஒப்பிடலாம்

பெருமயானம் குற்றந்த மொழி நிலையில் ஈசர் ஒலிப்பருமை கருதி க, த, த, ட பெய்யெழுத்துகளாகத் திரிவதுண்டு கவனாத் மக்கள் குற்றந்தகளின் ஒலிப்பாயே வழக்குத் சொல்வாக்கியதால் நேரத் விளையாக்கக் குடகு மொழிச் சொல்வாட்சி கியக் கொள்ளலாம். இரண்டு என்பதில் முன்னாயி நீக்கிய மொழிக் குறும்ப இடையில் ஈசர் நீக்கிய மொழிக் குறும்ப கூட குற்றந்த மொழி ஒலிப்பை ஏற்றவைவாகலாம். எழுத்து மொழியை அல்லது வெவ்விழி இலக்கியச் சொல்வந்தபெயரின் காகாகத் மொழிகளின் குற்றந்தமொழிச் சொல்வந்தபெயரின் மொழிகளின் நேற்றத்திற்குக் கரணமாகிவிடுகின்றன

கொரிய சீனமொழிகளில் இரு, ஈர் என்னும் ஓரவை வடிவிலான குறிப்புப் பெயரெக்கள்களே எண்ணப் பெயர்களாகி யுள்ளன சீனமொழியின் ஒரவையமைப்பு பெயரெசுத்தையே எண்ணப் பெயராக ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது எனலாம்

பகு -> பகுதி -> பாகி: அடிநிலைத் திரிபுற்றவை

தருவளை இந்திய மொழிகள்

Savara bagu; Kurl; Darku; Roj; makis; Mundala baria; Bhumij; baria; Santali; barua; Ho-kol; barua; Ouj; ba; be; Sir; ba; L; paris; par; F; pair; E; pair; bi-; Sir; uba; upa; Jap; fo; flate; Baequm; bi; ba; biga; Siem(Takoni) pa; Burnmah; (Khyeng v shou); pan-uhl (Mru v Tong) pre

உட இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் ஐரோப்பிய மொழிகள் சிலவற்றிலும் சயமா பருமீடக கிளைமொழிகள் ஒன்றிரண்டிலும் இரண்டைக் குறிக்கும் பாகி எனலும் சொல் அகற்றியதைத் திரிபுற்ற வழங்கி வருகின்றது இவத்தினம், பாக்கடு, சபாபாணியம் ஆகிய மொழிகளிலும் ஊடாடிருப்பதாய் கடல் வானிசைக் வாய்வைக் கெளிநூட்டுகருகுப் பரவிய சொல்லாடலியசக வம், ஏனெனில் இதனை நவவழிப் பரவல் ஒரு சீராக இல்லை சபாபாணியம், பாக்கடு, சயமா, இவத்தினம் நடுவணிகத்தியாவிலுள்ள சைர் சந்தாளியர் மொழிகள் ஆகியவை திவவழிச் சொற் பரவலுக்கு ஊடாட எளிதும் வாய்நடைவலம் அதுவும் இது பெருமளவில் பரவிய சொல்லாடலியசைறு

ஏதேனும் ஒன்றைக் கையால் பரிசீலித்து அவலது வகிர்ந்து இரண்டாகித் தருவனதேய இசொல் முதலில் குறித்திருக்க வாம். குறிப்பாக இசொல் குச்சு மொழியில் காணப்படுதலால் குச்சுத்து வணிகர்களால் பரவிய சொல் என்ற கருது முக்கியத்து

இரண்டு என்னும் என்னுப்பு பெயர் காலத்தால் மூத்தையது துமி அதனிலும் பிறந்தையது பகு - பாகி என்பன மிகவும் காலத்தால் பிறந்தய சொல்லாடல்கள் எனினும் அனைத்துமே கடல் வானிசைத்திரு மூற்பட்ட காலத்தன. அளபடபடிபள வுள்ள தவசத்தது இருப்பதிரியாகப் பங்கிட்ட கார்ப்படிபளவை வடபடித்து வணிகர் பரவல் எனக் குறிப்பிடுவனக்க காணவாம் மொலப் பரிசீலித்து பக்கிட்டுக் கொண்டு என்னும் பெருளில் தேரணிய சொல்லாதலில் வணிகரின படைப்புசொல் என்ற கருப்படுகிறது

துமி: அடிநிலைத்திரிபுற்றவை.

Mar. don; do; Punj; do; dwa; Rajas; cho; Beng; duk; Beng; Ass.; Ori; duk; Hin.; uru; do; Pht; ova; Pal; duk; Sir; duk; duk; Sikh; dokay; Nep; (Darhi) (Darwar) duk; (Thru); duk; Beng; (Kocchi) duk; (Deoria) Chukul; Nep; (Nowar) duk; L; duk; Sir; do. Russ; ova; F; duk; Sp; duk; Ita; duk; Port; duk; Rum; duk; Duk; Swed; lwa; Dan; to; Pol; duk; Cass; duk; Indon; duk; jidd; lwa; O.H.; da-duk; It; duk; E; Two; Mar; in; Goh; lwa; Sir; duk; Ger; zwei; Afr; lwa; lwa; Hung; lwa; Hong; khoyar; kaef; Mantshu; dchou; Javanese (Krama) Kalih; Malay; duk.

உட இந்திய மொழிகளிலும் ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் அகடுகி உள்ளிட்ட துராளிய மொழிகளிலும் ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் சிலவற்றிலும் இரண்டைக் குறிக்கும் 'துமி' என்னும் என்னுப்புபெயர் ஊடாடியுள்ளது

பெதுவாக ஒன்று முதல் ஐந்து வரையுள்ள என்னுப்பு பெயர்கள் வணிகர்களால் பரப்பப்பட்டசிலகாலமென்றும் இவை நிலவ

ழிப் பரவல்களாக ஒரு கூட்டத்தாரிடமிருந்து மற்றொரு கூட்டத்தார் அறிந்துகொண்டனவாகக் கதாகாலம் முதல் வரைய தவை என்றும் கருப்படுகிறது ஐந்துக்கு மேற்பட்ட என்னுப்பு பெயர்களே வணிகர்களால் உலகெங்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவை என்பர்

துளித்தலும் தும்பத்தலும் வெட்டுதற் பெருள்தரும் தமிழ்ச சொற்கள் சிறந்தவெளியில் வாழாத தமிழ்குள் ஒருசாராக இரண்டு எட்டைத் 'துமி' என வழங்கியிருக்கலாம் துளை யோர், துளைமையோர் எட்டை 'இருவா' எனப் பெருள்பட்டு தலைக் காணலாம். இருவர் என்கதை இந்தியில் தேரணை என்பர்

உலக மொழிகள் பெருமபரவலானவற்றில் இரண்டு, துமி ஆகிய இருபொருள்கள் ஊடாடியுள்ளன. உலகின் பிறமொழிகளிலிருந்து உள்பெறாமல் இரண்டு என்னும் கருத்துப் புலப்படும்படி வெட்டுதல், பிளத்தல் பெருள்தரும் விளைக் சொளைத் தெரிந்தெடுத்து இரண்டைக் குறிக்கும் பெயர்சொற்களை ஆங்காங்கு வாழ்ந்த தமிழர்கள் தாம் விரும்பியவாறு பாடத்துக்கொண்டனர்; உலகமொழிக்குக்கும் உள்சொற்களாக வழங்கியுள்ளனர்

ஒளஒள்: அடிநிலைத்திரிபுற்றவை.

Uraon; enoban; Bhul; myr; Silk; nyet; Manipul; ant; Milhan; Hoga; ane; Angami; Hoga; kane; Hamsang; Hoga; vary; Nowgang; Hoga; anre; Tongo; Hoga; anre; Abor; Mir; anko; Beng; (Bodo) mangra; manne; (Dhmal) nhelung; gnelong; (Garol) gning; aning; (Kachari) manna; muna; Siamese; sang; song; shan; htsoung; Annamitic; hal; Aham; sang; khami; song; Laos; song; Egypt; copic) sum; sem; Sum; mir; Caucasian (Abkh) u-ba; America; (Aztec) u-me; urrie; America (Ipuabto Nahualt)ome; America (Huasteca Nahualt); O-me

ஒர்ஒர் (ஒக்கஒக்-ஒச்சஒச்): அடிநிலைத்திரிபுற்றவை

Geor; or; Circ; or; or; Jevanese (Ngoko); or; Tib; (sokpa) hoyur (Gyarni) ar; Fin; kaks; (1+1); Nep (Dungmal) hi-che; (Sang pang) hch-che; hi-sal (Balaj) hich-che; (Lohorong) hich-chl; hi-pang (Thulung) ru-che; (yakh) kich-ch; (Podong) hakara; (kiran) ha-sal; Afr; (Nubian); orre; (Swaj) ori; (Couch) or; (Bari) ori- (Berber) rdet; (kaby) orre; O.Georg; ori

பிளத்தல், துளித்தல், பகுத்தல் கருத்தின் அடிப்படையில் இரண்டு என்னும் என்னுப்புபெயர் அமைத்துக்கொள்வதற்கு முன்பு ஒன்றும் ஒன்றும் என்னும் கூட்டுச்சொல் என்னுப்புபெயர் உயரேற வகையில் அடுக்குச்சொல்லாகி வழங்கிய பட்டினுள்ளது

உடபடித்து மனவலாறு பழகருகுகளிட ஒளஒள் என்னும் ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் 'ஒளஒள்' எட்டைம் பெருகு வழங்கியுள்ளன

திருத்திய சேடுகிய சிபாச்சிய மொழிகள் ஒளஒள் எனப்படுத்தக் கைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஆப்பிரிக்கா வரை இதன் ஊடாட்டம் புலப்படுகிறது ஒக்கஒக் (1+1) என்பது

ஊரளிய மொழிக்குமொட மொழியான பின்னிசிக முடிதிலவுத் திரிபுறு ககி எனத் திரிந்துளது

கமெரிய எகுபிய நாடகிக மொழிகளிலும் அமெரிக்கக் செவ் விந்திப் மொழிகளிலும் ஊடாடிய ஒன்ஒன் (1+1) என்னும் சொவரைசி இரண்டாகக் குறிக்கும் ஒபிரசெஸ் வழக்கென்றிய பின்னும் பழைய காலத்ததை மறுகவையவரமல் தீடுநிலைத்தகை கமை தெளிவிற்குக்கரிய மொழிகளிலும் பழக்கெவை மொழி யான எகுபிய வாக்புக் மொழியிலும் கை மெய்பெழுத்து முனனெழுத்தாகக் சேர்த்திருப்பது காவதகம் பிந்தைய சொவ வாக்பி. பழைய எகுபிய மொழியும் ஒன்ஒன் என்பதனுடன் கசரம் சேர்த்து வழாங்கியுள்ளது. கமெரிய வகைக் கினைமொழி கள் மரமெய்யை முனனெழுத்தாகக் சேர்த்துக் கொண்டன

இரண்டு² *irandu*, பெ (n) ஈயத்தண்டு; lead rod (சா அக.)

இரண்டுக்குற்றது *irandukkuruttu*, பெ. (n.) 1 இதுவோ! அதுவோ வெணனு நிலை (வின.); that which is dubious, dilemma, that which admits of alternatives (செ அக.), 2 உண்மையோ, பொய்யோ வெண பது (ஆ அக.); true or false

[இரண்டு + கு + உதறது]

இரண்டுங்கெட்ட நேரம் *irandu-ketta-neram*, பெ (n.) அந்திப் பொழுது; dusk of the evening which is neither day or night (செ அக.)

[இரண்டு + உம் + கெட்ட + நேரம்.]

இரண்டுங்கெட்டான் *iranduk-kettan*, பெ (n.) 1 நன்மை தீமை யறியாதவன் (கொ வ); one who cannot distinguish between good and evil 2 ஒருவழிக்கும் வராதவன் (கொ வ); one who will not take up any course definitely, one who is not himself knowledgeable nor will heed good advice (செ அக.)

[இரண்டு + உம் + கெட்டான்]

இரண்டு நினை-த்தல் *irandu-nai-⁴* செ கு வி (v.) இரண்டகம் தினைத்தல் (கொ வ); to indulge in double dealing, duplicity, confidence tricking (செ அக.)

[இரண்டு + நினை]

இரண்டுப்பு *iranduppu* பெ (n.) இருவகையப்பு. அதாவது இயற்கை செயற்கை; two kinds of salt, viz, the natural and the artificial salts (சா அக.)

[இரண்டு + உப்பு.]

இரண்டுபு-தல் *irandupu-tal* 20 செ கு வி (v.) 1 பிரிவுபடுதல்; to disagree, dissent, to get divided "ஊர் இரண்டு புடடார் கத்தாட்குக் கொண்டாடம்" (பழ.). 2. ஐயுறுதல்; to be doubtful

[இரண்டு + புடு.]

இரண்டு பண்ணு-தல் *irandu-pannu-¹⁵* செ கு வி (v.) 1. புரளி பண்ணுதல்; to tease. 2. வேற்றுமை உண்டாகுதல்; to cause to disagree (ஆ அக.)

[இரண்டு + பண்ணு]

இரண்டுரு *iranduru*, பெ (n.) 1 ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு உரு; combination formed of male and female figures. "இரண்டுருவாய் ஈரணி பெற்ற வெழிற நகையா" (புற உட.7); 2. சிவனும் திருமாளும் ஆகிய இருவர் உருவங்கள்; Siva and Vishnu as manifestations of the supreme being "இரண்டுருவாய் ஒன்றாய்க்கைந்து" (திவ. திருவற 63)

[இரண்டு + உரு]

இரண்டுருவவு *iranduruvalu*, பெ (n.) காசுவரவரும் வெணசுவரவரும்; new moon and full moon

[இரண்டு + உவவு]

இரண்டெட்டில் *irandettil*, கு வி எ (adv) 1. விரை யில்; very soon, quickly, literally in two strides "இரண்டெட்டில் வா" (கொ.வ.), 2. வெகு அண்மையில்; very near 'அவர் வீடு என் வீட்டிலிருந்து இரண்டெட்டில் இருக்கிறது' (உ.வ.)

[இரண்டு + எட்டில். எட்டு - எட்டிலைக்கும் பாதம் இரண்டு அடி எடுத்து வைக்கும் தொலைவு. இரண்டு அடி எடுத்து வைக்கும் குறியிய நேரம்.]

இரண்டை *irandai*, பெ (n.) 1 எனும்பெண்; widow 2 எலியால் விதை; gubaceous-seared phisic nut (செ அக.)

[இரண் - இரண்டை. இரண் = பிரிதல், இரண்டாதல் இரண்டை + கணவரைப் பிரிந்தவன், தனிமைபற்ற கைம்பெண், பிளவடை வித்து அல்லது முளை]

இரண்டொன்று *irandoru*, கு வி எ (adv) சில; one or two, a few. "இரண்டொன்று தா" (உ.வ.)

[இரண்டு + ஒன்ற - இரண்டொன்று. ஒரிரண்டுதான் என்றும் சொத்து சிறுக் கடுதலாகக் கொடு என்பதும், இரண்டொன்றுதான் என்றும்போது எண்ணிக்கை சிறுக் குறைந்தாலும் பழுதிலமை என்பதும் குறிப்பாய் உணர்ந்தப் படுவனவரம்]

இரணமுட்டம் *irana muttam* பெ (n.) பழங்காலத்திலிருந்த ஊர்ப்பகுதி; a division of habitation

[இரிணம் - இரணம். இரிணம் = உலர்நிலம். இரணம் முட்டம்.]

இரணியமுட்த்துப் பெருங்கொளிகளார் *iranya mutturu-perrunkolai-kalargal*, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவர்; Sangam poet

[இரணமுட்டம் - இரணியமுட்டம் + பெரும் + கெளரிடன் + ஆர் இவம் மனையடுகடாம் இயற்றிய புலவர். இரணமுட்டம் பார்க்க, see irana muttam]

இரத்தி *iratti*, பெ. (n) 1. இலந்தை மரம்; jujube tree. "இரத்தி நீடிய வகன்றவை மறைத்து" (புறநா 34, 12). 2. மரவகை; tree 3. இத்தி மரம் (சூடா.); jointed ovale - leaved fig

ம. இவந்த. வந்த. க எர, எவரி, எனசி, இயிசி, எகசி, சேரு தெ சேரு, கொலா. ரெகா; பர். சேகா: **சேரன்**. ரெகா, ரெகரு.

[இம் - இர் - இரத்தி]

இரத்திரி *irattiri*, பெ. இதழி (என) fig tree (செ.அக.)

[இரத்தி - இரத்திரி]

இரதம் *iradam*, பெ. (n) இரத்தி பாக்க. see *iratti*, இத்தி (வை மூ); jointed ovale leaved fig (செ.அக.)

[இரத்தி - இரதம்]

இரத்திரி *irandiri*, பெ. (n) இரத்தி பாக்க, see *iratti* [இரத்தி - இரத்திரி]

இரந்துண்ணி *irandunni*, பெ. (n) இரப்போன்; beggar (ஆ.அக.) "அப்பன் இரந்துண்ணி ஆதலான் மனை நீயி". (நயிப்பா)

[இரந்து + உண்ணி. இரந்துண்ணி - இரந்து உண்பவன்.]

இரந்துணி *iranduni*, பெ. (n) இரந்துண்ணி பாக்க. see *irandunni*.

[இரந்துண்ணி - இரந்துணி]

இரந்தை *irandai*, பெ. (n) இலந்தை மரம் (ஆ.அக.), jujube tree "இரந்தையின் கனி" (சேதுபு. காசிப.46) (செ.அக.)

[இவந்தை - இரந்தை.]

இரப்பாண்டி *irappandi*, பெ. (n) இரப்பாளன் பாக்க. see *irappandi*

[இரப்பு + ஆண்டி.]

இரப்பாளன் *irappalan*, பெ. (n) வறுமையற்று இரப்பவன் (= 2.6.1); beggar, mendicant, suppliant (செ.அக.)

ம. இரப்பாளி, சூட. எரபெ

[இரப்பு + ஆளன்.]

இரப்பு *irappu*, பெ. (n) 1. இரத்தல்; begging, asking alms. "இரப்பு மோர் ஏன் உடைத்து". (குறள் 1053) (செ.அக.). 2. வறுமை (ஆ.அக.); poverty

ம. இரப்பு

[இர - இரப்பு.]

இரப்புணி *irappuni*, பெ. (n) இரந்துண்ணி (என்) (ஆ.அக.); beggar who begs for his food. (செ.அக.)

[இரப்பு + (உண்ணி) உணி]

இரப்பை *irappai*, பெ. (n) இமைமயிதழ்; eyelid (செ.அக.)

க. ரெப்பை; தெ. ரெப்ப

[இரப்பை - இரப்பை (செ.வ.)]

இறப்பை பாக்க, see *irapper*

இரப்போடு *irappodu*, பெ. (n) இரப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் ஏணம்; beggar's bowl. (சேநா)

ம. இரப்போடு

[இரப்பு + ஓடு]

இரப்போர் *irapper*, பெ. (n) 1. இரவலர்; poor people 2. இரந்து வேண்டுவோர்; beggars 3. பரிசிலாளர். poets who seek presents from the patron. (ஆ.அக.)

[இர - இரப்பு - இரப்போர்]

இரப்போன் *irapper*, பெ. (n) இரந்துண்ணி; beggar

[இர - இரப்பு - (ஆள்) ஒன்]

இரம்பம்¹ *irambam*, பெ. (n) கத்தூரி மான் (அக.நி); musk deer (செ.அக.)

[ஓருகா. இரு - இரம்பம் - இரம்பம்.]

இரம்பம்² *irambam*, பெ. (n) அரம்பம் பாக்க. மரமறுக்கும் வளர்; saw (செ.அக.)

தெ. ரம்பமு

[அரம்பம் - ரம்பம் - இரம்பம். அரம்பம் > *Sit rambe* > இரம்பம்]

இரம்பிகம் *irambigam*, பெ. (n) மிளகு (ரவ.அக.; pepper (செ.அக.)

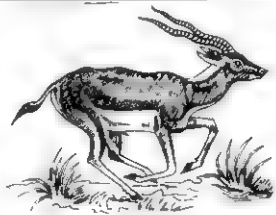
இரம்பிகம் > இரம்பிகம்

[மிரிமல - இரிமல - இரிம்பம் - இரிமபகம் - இரம்பகம்.]

இரம்பிலம் *irambigam*, பெ. (n) மிளகு; black pepper (செ.அக.)

[இரிமலம் - இரம்பகம் - இரம்பகம்.]

இரலை¹ *iralai*, பெ. (n) 1. கலைமான் (திவா.); stag 2. புலவாய் (ஆ.அக.); a kind of deer "இரலையுள்

இரலை

கவையும் புலவாயுடைய" (தொல.பொருள்.600), 3. கரு மான் (ஆ.அ.க.); black-buck (செ.அ.க.) "இரவை நவமான் இளம் பூந்தலை போல்" (அகநா.194)

க. ஏரமை, ஏரமை; தெ. இற. கேட்டி, கேடி, மலை, இலகு.

[இரு - இரல் - இரவை. இரல் (இரல்) = வளைதல், திருத்தல், சுற்றதல், குறுகுத்தல். இரவை = திருதிய கொம்புடைய மான் வளை. இரு = இருல் = கருமை. இருவை - இரவை = கரிய மான்.]

இரவை² *iravai* பெ. (n) 1. தந்திரியியெல்லாம் ஊதுகொம்பு (கீவக 434); trumpet 2. இரவை தாணியன் (அகநிவி); first nakshatra. (சிவ.)

[இரல் = வளைதல். இரவை = வளைந்த ஊது கொம்பு போன்ற வளைந்த அமைப்பு காணப்படும் விண்மீன் தொகுதி.]

இரவச்சம் *iravacca*, பெ. (n) 1 மானத் தீரவரும் திரப்புகு அஞ்சுகை (குறள அதி 107); venation of beggary 2. குருதி கண்டு அஞ்சும் அச்சம்; hemophobia (செ.அ.க.)

இரவணம் *iravanna*, பெ. (n) 1. கழுதை கத்தலகை; braying of a donkey 2 வண்டு; beetle (செ.அ.க.)

[இரை = அணம் = இரவணம் - இரவணம். இரைதல் = தொடர்ந்து ஒலி எழுப்பதல்.]

இரவம்¹ *irava*, பெ. (n) இருள்; darkness

[இரு - இருவம்.]

இரவம்² *irava*, பெ. (n) ஒலி; sound

[அரவம் - இரவம்.]

இரவம்³ *irava*, பெ. (n) இரவமரம் - இரவத்தை; rubber tree தீங்கனி மீரவமொடு வேடி, மனைச் செரீஇ" (புறநா 281-1) (சல் இலக்.சொற)

[இரு - இர - இரவம்.]

இரவரல் *iravaral* தொ பெ. (vb/n) இரவுக் குறியில வருதல்; coming at the appointed time during night for love meeting. (குறிகு.239) (சல் இலக்.சொற)

[இரவு = வரல் = இரவரல்.]

இரவல் *iraval* பெ. (n) 1. வேண்டிப் பெறுதல், கேட்டல்(ஆ.அ.க.), begging to get by asking "இரவன் மாக்களிகை நுவல" (புறநா 24 30). 2 மீண்டி தருவ தாகக் கொண்ட பொருள்; materials borrowed 'இரவ ளுடம்பொ கூறந்து கொண்டிருக்கைக்கு' (நடு 2 4 2) (செ.அ.க.)

[இரத்தல் = மனம் தாழ்த்த வேண்டுவது இர - இரவல்.]

இரவல் மாக்கள் *iraval makkal* பெ. (n.) பரிசீலா, வள்ளலின் பால் பரிசு வேண்டிச் செலுதும் புலவர், கலைவளர், டாணர், கோடியர், கூத்தர் முதலியோர்:

poets, artists, singers, musicians and dancers who seek presents from the patron. "இரவல் மாக்களிகை நுவல" (புறநா 24-30)

[இர - இரவல் = மாக்கள் இரவல் = இரத்தல்.]

இரவலர்த் தடுத்த வாயில் *iravalar-t-tuttu valai* பெ. (n) இரவலர்களை தீயிச் செல்ல மனமின்றித் தடுத்த வாயில்; gate of a patron, forbidding the prize "குய்குரல் மலிந்த, கொழுத்தவை அடிசில இரவலர்த் தடுத்த வாயில்." (புறநா 250)

[இரவலர் = தடுத்த = வாயில்.]

இரவலன் *iravalar* பெ. (n) இரப்பவன் (பெரும்பாண 45); suppliant, recipient. (செ.அ.க.)

஁இர - இரவல் - இரவலன்.]

இரவலாளன் *iravalar-kan* பெ. (n) இரவலன் (தமிழ் நா 161); beggar

[இரவல் = ஆள்க.]

இரவற்குடி *iravar-kuudi*, பெ (n) 1 குடிக் கூலியின்றிக் குடியிருக்கும் குடும்பம் (வின); family occupying a borrowed house 2 அடுத்த வாழும் குடும்பம் (வின), family living with the owners of a house and without paying rent (செ.அ.க.). 3. இரவல் வீடு; house lent

[இரவல் = குடி.]

இரவற் சோறு *iravar-coru*, பெ. (n) பிறரைச் சாந்து பிழைக்கும் பிழைப்பு (யாழ்ப்ப.); livelihood obtained by sponging upon others (செ.அ.க.)

[இரவல் = சோறு.]

இரவறிவான் *iravar-vari* பெ. (n) சேவற்சோழி (வின); cock, from its making the watch of the night. (செ.அ.க.)

[இரவு = அறிவான் இரவப் பொழுதிகள் உணம் அறிந்து கூவும் இரவபான் பெற்ற பெயர்.]

இரவன் *iravan*, பெ. (n) திங்கள்; moon, who is lord of the night. "இரவன் பகவோணு மெச்சத் திணை யோணு" (தேவா 571.4). (செ.அ.க.)

[இரவு - இரவல் = இரவில் வரும் திவடி.]

இரவாளர் *iravalar*, பெ (n) கொங்குப் பகுதியில் வாழும் இரவாளர் ஒரு பிரிவினர்; sect of the Inias community in Combalore district

[இரவு = ஆளர் ஒ.நே. அருவாளர்.]

இரவி¹ *iravi* பெ (n) வாணிகத் தொழில் (சிவ.) commercial practice (செ.அ.க.)

[இரு - இருவி - இரவி. இரு = பெருமை, இரவி = பெருமையின் பெயர்ப்படும் மொத்த வளங்கியம்.]

இரவி² *iravi*, பெ. (n) 1 **சூரியன்**; sun. "கண்ணாரிரவி கதிர்வந்து கங்கர்புட" (திருவாச.7.18). 2. **மலை** (பிங்.); mountain. (செ.அக.)

[உய் உரு - உரி (சரிதல்) உரு - உரவி - இரவி = ஒளி சிந்தும் கதிர்வயன், கதிர்வயன் சூரியம் மலை.]

இரவிக்கை *iravikkai*, பெ. (n) 1. **மகளிர் சட்டை**; blouse. (செ.அக.). 2. **சூரியத்துக்கதிர்கள்**; sun's rays. (சா.அக.)

க. ரவிக்கை; தெ. ரவிக்கை

[இரவு - இரவுதல் = கறறுதல், வளைதல். இரவு - இரவுகை - இரவுக்கை - இரவிக்கை. இரவி = கை = இரவிக்கை = கதிர்வயனின் கை, ஒளிக்கதிர். ஒ.சே. இரவு = வளைந்த இராவின் மீள் இரவு - இரா - இராவ.]

இரவிக்காந்தம் *iravikkāntam* பெ. (n) 1. **சூரியன் காந்தக்கல்** (ஆ.அக.); sun-stone. "இரவி காந்தந தியகமுமே" (நீதிமெயன் 50). 2. **தாமரை** (மயவ.). *lotus*. (செ.அக.)

[இரவி = காந்தம்]

இரவிசூலம் *iravikulam* பெ. (n) **கதிர்வய்கூலம்** (ஆ.அக.); solar race. "இரவிசூலம் பாரிக்கத தருவ மெளறே" (கவிநய 10.6) (செ.அக.)

[இரவி = சூலம்.]

இரவிச் சீலை *iravich-chēlai*, பெ. (n) **சிவப்புக்கல், சுந்தகலி**; red ochre (சா.அக.)

[இரவி = (சிவ) சீலை. இரவி = கதிர்வயன், செந்நிறம். சிவல = கல்.]

இரவிற்றிரிவோன் *iravirraivōn* பெ. (n) **அரக்கன்; demon or goblin, one who roams during night** "இரவிற்றிரிவோர் கட்கிறை" (தேவா.111.8) (செ.அக.)

[இரவு = இயம் + திரி + (ஆன்) ஒன்]

இரவு¹ *iravu* பெ. (n) 1. **இருளடர்ந்தநேரம்; night, time from sunset to sunrise** "எய்வையு ரிசேவு மெய்கையம்" (புறநா 7.7). 2. **மஞ்சள்** (தைவல நடை 103) *cf.* *Skt. māṅgikā, lumeric*. 3. **இருள் மரம்** (பெருநய உஞ்சைக் 52.40) *lumaca*, a kind of tree (செ.அக.)

ம. இரவு; க. ஏரெ, இருள்; இர. தெ. சே. இருறு, சேயி கோத. இயம், து... இள. சூ... இரி, தூ... இரக. பட... இரு

[இய - இரு - இரவு]

இரவு² *iravu* பெ. (n) **இரக்கம்** (அகநி.); mercy, compassion. (செ.அக.)

[இர - இரவு]

இரவு³ *iravu* பெ. (n) **பன்றி வாலகை** (L); lute-in-lute wood. (செ.அக.)

[இர - இரவு]

இரவு⁴ *iravu*, பெ. (n) 1. **இரத்தல்; beggary** "கோவொடு நின்றா விரவு." (குறள் 552) (செ.அக.). 2. **வறுமை** (ஆ.அக.); poverty.

ம. இரவு; க. பெவு; தெ. து. ஏரவு

[இர - இரவு.]

இரவுக்குறி *iravuk-kuri*, பெ. (n) **இரவிலே தலைவலனுத் தலைவியுட்கு சேரும்படி குறிக்கப்பட்ட இடம்** (தொல் பொருள் 131.); clandestine meeting place of lovers by night (செ.அக.)

[இரவு = குறி.]

இரவுக்குறியிடையீடு *iravuk-kuri-yidai-yīḍu* பெ. (n) **எட்டாம் தரன் இரவுக் குறிக்ககள் வந்த தலைவன், அல்ல குறிப்படுதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல்**. (அபி சித்); interruption of regularity of love meeting at night, literary genre of Tamil agam poems

[இரவு = குறி = இடையீடு.]

இரவுச்சோறு *iravuch-chōru* பெ. (n) 1. **அரசின் சிறு நிலைப் பணிபாளர்க்கு இரவுக் காலத்திலும் உணவு** (TASII.65); supply of food at night to government menial servants (செ.அக.). 2. **இரந்து உண்ணும் உணவு, food got through begging at night** (சேநா)

ம. இரவு சேறு

[இரவு = சோறு]

இரவுத் தலைச் சேறல் *iravut-talai-cchēral*, பெ. (n) **தலைவனைக் காணவேண்டும் எனினும் ஆசை யோடு இருளசெறிந்த யாமத்து மாண்புறு மெய்கையம் யான் தன் இலவினின்றும புறப்படுதல். பெருந திணைத் துறைகளுள் ஒன்று**. (பு.மெ). literary genre of Tamil agam poems - peruntala

[இரவு = தலை = சேறல். பெண ஆணை நாடல் செய்து உ தாழ்வுமையிடுதல் எனினும் குற்றத்தின் பாற்படுதலின் இரவைப் பெருந்திணைத் துறைகளுள் ஒன்றாகவின.]

இரவு பகல் *iravu-pagal* பெ. (n) **இரவுக் காலமும் பகற் காலமும்; day and night**

பட... இருஹமது

[இரவு = பகல்.]

இரவு மலர் *iravu malar* பெ. (n) **பெய்க்கைப் பூப் போலன்றி இரவுக் காலத்தும் மலர்ச்சி நிலை பெற்ற மலர்; nocturnal flower** "இரவு மலர் நின்று, திருமுகத் தயமரும்" (பதிற்று 21-34)

[இரவு = மலர்]

இரவுரை *iravurai*, பெ. (n) **இரவுரை; entreaty imploration** இரவுரை தெருவாரிப்ப வட்டத்து (புறநா 398.13)

[இரவு = உரை]

இரவெரி *iravan*, பெ (n) ஒளிமரம் (சோதி மரம்) (மச்சுடியைப் பி.8); a kind of tree said to shine at night (செ.அக.) "செந்தழல் ஒளியிற் பொங்கும் தீபமா மரங்களாலும்" (பெரியடி கண்ணப்ப.131).

[இரவு + எரி.]

இரவைக்கு *iravakkku*, கு வி எ. (ரு) இரவப்பொழுதுக்கு; to night; for the night. "இரவைக்குப் பழுக்குக கறியமுது" (S.II.vii, 267) (செ.அக.).

[இரவு - இரவை + கு.]

இரவோன்¹ *iravar*, பெ (n) 1 இரவலன் (திவா); beggar (செ.அக.). 2. வறியவன்; poor man (ஆ.அக.)

[இரவு + (ஆன்) ஒன்.]

இரவோன்² *iravar*, பெ (n) திங்கள் (திவா), moon, who is the lord of the night (செ.அக.)

[இரவு + (ஆன்) ஒன்.]

இரளி *irali*, பெ. (n) கொள்ளற (மலை), cassia (செ.அக.)

க. சேலா, தெ. சேலா-செட்டு

[இர - இரளி.]

இரற்று-தல் *irarhu*-. 15 செ.கு.வி. (vi.) 1 ஒலையிடுதல்; to shout, utter a shriek as a bird. "கடலினாரை யிரற்றும்" (குறுகுறு 114). 2. ஒலித்தல்; to sound.

[அரற்று - இரற்று]

இரா¹ *ira*, பெ. (n) இரவு; night "நீடுக மன்னோ விரா" (குறள் 1329)

ம. இரா; தெ. இருளு *Sis rāri*

[இரவு - இரா]

இராக்கடைப் பெண்டிர் *ira-k-kadai-p-pendar* பெ (n) விலை மாதர் (சிவப்.550.உரை), prostitutes (செ.அக.)

[இரவு + கடை + பெண்டிர்.]

இராக்கடை வேசையர் *ira-k-kadai-vasaiyar*, பெ (n) இராக்கடைப் பெண்டிர் பாக்க. 300 *ira-k-kadai-p-pendar*

[இரவு + கடை + வேசையர்]

இராக்கண் *irakkon*, பெ (n) இரவில் கண் தெரியாத வெளகு நேரம்; failure of or imperfect vision at night or in a dim light, night blindness-nyctalopia

[இரவு + கண்]

இராக்கதம் *irakkadam*, பெ. (n) 1 தலை மகளை வலித்திற் கொள்ளும் மணம் (தொல.பொருள்.92, உரை); a form of marriage in which the bride is carried away by force characteristic of Rakshasas of *astavakram*. 2. இரவின் 15 நேரப் பிரிவுகளுள் ஆறாவது (விநாயக.குரா.73,உரை); the sixth of 15 divisions of the night (செ.அக.). 3. பெண்ணுக்கு சுற்றமும் உடன்படாது வலித்திற் கொள்ளும் மணம் (ஆ.அக.); forced marriage.

[அரக்கன் - அரக்கதம் - ராக்கதம் - இராக்கதம்.]

இராக்கதிர் *ira-k-kadir*, பெ (n) திங்கள் (திவா), moon, from its shining at night (செ.அக.)

[இரவு - இரா + கதிர்.]

இராக்கறி *ira-k-kari*, பெ. (n) இரவுச் சாப்பாட்டிற் குதவழ் கறிகள்; curries fit to be used in food during nights, as distinguished from பகற்கறி, those taken during the day (சா.அக.).

[இரவு + கறி - இராக்கறி.]

இராக்கனி *irakkani*, பெ. (n) இரவு உணவுக்குப் பின் மெல்லப்படும் வெற்றிலை; betel, it is so called from its being invariably chewed in the night before retiring to bed (சா.அக.)

[இரவு + கனி. கண்ணுக்குப்பயன்பட்டதற்குக் காங்காத இயல்புடைய வெற்றிலை கனித் தன்மைமையத் தனக்குள் பெற்றிருக்கிறது என்று கருதில் கனி எனப்பட்டது. இரவு நேரத்தில் வெற்றிலை போட்டுக் கொள்வது வழக்கமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.]

இராக்கனியார் *irakkaniyar*, பெ (n) இரவின் குடிப்பு தற்குப் பாலைக் கொடுக்கும் மாடு; cow, as supplying milk to drink in the night before bed time (சா.அக.).

[இரவு + கனி + ஆன்]

இராக்குருடு *ira-k-kuruudu*, பெ. (n) மாலைக்கண்; night-blindness, nyctalopia

[இரவு - இரா + குருடு]

இராட்டிரம் *irattiram*, பெ (n) 1 நாடு, country, territory 2. நகரிலினுள்ள மக்கள்; towns folk, citizens (செ.அக.)

[இரு + பெரிய, இரட்டு = பெரியது, பெரிய நிலையப்பு, இரட்டம் = *Sis rāra* > த. இராட்டிரம். இரட்டாடி என்று வழங்குகிற நோக்குக.]

இராட்டினத்தொட்டி *irattinatoti*, பெ (n) இராட்டினம் போலக் சுழல் தொட்டி; vessel rotating like a wheel

[இரட்டுதல் = சுற்றதல் இரட்டு = இரட்டினம் - இராட்டினம்.]

இராட்டினம் *irāṭṭina* பெ. (n.) 1. நூல் நூற்கும் கருவி; spinning wheel 2. தீரிணைக்கும் கருவி; machine for drawing water. 3. பஞ்சரைக்கும் கருவி; machine for reeling 4. ஏறிவிளையாடும் கழல்தேர்; giant wheel in which people ride and amuse themselves at festivals (ஆ.அக.).

[இராட்டுதல் = சுற்றதல். இராட்டு - இராட்டினம் - இராட்டினம்.]

இராட்டின வாழை *irāṭṭina vaṭai*, பெ. (n.) ஒரு தண்டில் தடுவிட்டு மேலுங்கீழுந் சீப்பிடும் வாழை; a species of plantain whose bunches have an intermediate blank space (விள்)

[இராட்டினம் + வாழை.]

இராட்டின வூசல் *irāṭṭina vūsal* பெ (n) இராட்டின வூஞ்சல் பாக்கல்; கை *irāṭṭina-vūṣal* (ஆ.அக.)

[இராட்டினம் + வூசல்.]

இராட்டின வூஞ்சல் *irāṭṭina-vūṣal*, பெ. (n) இராட்டினம் போற் சுழலு மூஞ்சல்; a kind of turning swing with four vanes like a wind-mill-sometimes called the fandango. (விள்)

[இராட்டினம் + வூஞ்சல்.]

இராட்டு¹ *irāṭṭu*, பெ (n) தேன்குடு (இவ). honey comb (பெ.அக)

[இறாஃ - இராட்டு.]

இராட்டு² *irāṭṭu*, பெ. (n) இறால்; shrimp, prawn. (ஆ.அக)

[இறாஃ - இராட்டு - இராட்டி.]

இராட்டை *irāṭṭai*, பெ. (n) நூல் நூற்கும் கருவி; spinning wheel.

[இராட்டுதல் = சுற்றதல். இராட்டு - இராட்டு - இராட்டை.]

இராட்டம்¹ *irāṭṭam*, பெ (n) 1 பெருங்காயம்; asafoetida 2. வெண்காயம்; onion. (எ.அக.)

[இறாதம் - இறாதம் - இராட்டம். இறாதம் = சாறு, சாறுள்ளது.]

இராட்டம்² *irāṭṭam*, பெ (n) குச்சந்தாடு; ancient Gujarat (எ.அக.)

[இராட்டம் - இராட்டம்.]

இராத்திரி *irāṭṭiri*, பெ. (n) 1 இரவு; night 2 இராக் காலம்; night time. (எ.அக.)

[இரவு - இரா > *Skd. rātri* > த. இராதிரி.]

இராத் தூக்கம் *irāṭṭi-k-kam*, பெ (n) இரவுத்தூக்கம்; night sleep as opposed to day sleep. 'இராத்தூக்கம் கெட்டுப்போகல்' (இ.வ.) (எ.அக.)

[இரா + தூக்கம்.]

இராப்பகல் *irā-p-pagal*, பெ. (n) 1 இரவும் பகலும்; night and day. "இராப்பகலாம் பேசும்போது" (திரு

வா. 7,2) (பெ.அக.) 2. எப்பொழுதும்; always, constantly. (எ.அக.)

[இரவு - இரா + பகல் - இராப்பகல்.]

இராப்பயன் *irā-p-paṇu*, பெ. (n) இராக்காலத்திற் பாடுதற்குரிய பயன்கள்; melodies to be sung at night (பெ.அக.)

[இரவு - இரா + பயன்.]

இராப்பத்து *irā-p-pattu*, பெ (n) விண்ணகப் பதிகளோ சமை முதல் (வைகுந்த ஏகாதசி) வருகின்ற பத்து இரவுகள்; latter half of the *aiyyaṇṇārcavam* in *Vīṣṇu temples* beginning with *veṅkaṇṇa-ṅgaṭṭai* day and continuing for ten nights. (பெ.அக.)

[இரவு - இரா + பத்து.]

இராப்பள்ளிக்கூடம் *irā-p-paṇi-k-kūṭam*, பெ. (n) இரவில் நடத்தப்படும் பள்ளி; night-school (பெ.அக.)

[இரவு - இரா + பள்ளி + கூடம்.]

இராப்பாடி *irā-p-pāṭi*, பெ (n) 1 இரவில் வீடுவீடாகச் சென்று சேரேறு வாங்கும் சுவலைத் தொழிலாளி (இ.வ.); member of a sect of the washerman caste called *pudara vannaṭi*, who begs by singing from door to door during night. (பெ.அக.) 2. இரவிற்பாடும் குருவி; small bird that sings at night. (எ.அக.)

[இரவு - இரா + பாடி.]

இராப்பாடிக் குருவி *irā-p-pāṭi-k-kuruvi*, பெ. (n) வால்கொண்டலாந்தி எனலாம், இரவிற்பாடுமொரு வகைக் குருவி; Madras boobool or paradise fly catcher (எ.அக.)

[இரவு - இரா + பாடி + குருவி.]

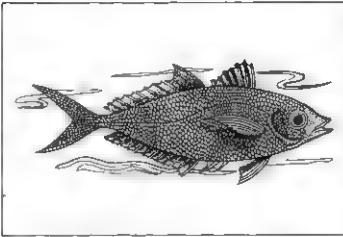

இராப்பாடிக் குருவி

இராப்பாலை *irā-p-palai*, பெ. (n) மரவகை(L.); garden tree with smooth grey bark. (பெ.அக.)

[இரு - இரா + பாலை.]

இராப்பாறை *irappai*, பெ. (n) ஒருவகைக் கடல் மீன்; a kind of sea fish

இராப்பாறை

இராப்பிச்சை *irappiccai*, பெ. (n) இரவில் எடுக்கும் பிச்சை; begging at night (செ.அக)

[இரவு → இரா + பிச்சை]

இராப்பூ *irappu*, பெ. (n) இரவில் மலரும் பூக்கள் (சிவப்.2,14,உரை); flowers that blossom at night-fall like the water-lily (செ.அக).

[இரவு → இரா + பூ]

இராவைக்கு *iravai*, கு.வி.எ. (adv) இரவுக்கு; for or during night "இராவைக்குப் போகைப் பழவரிசி" (Sill,146), (செ.அக)

[இரவு → இரவு + கு + இரவுக்கு - இராவைக்கு (கொ.வ.)]

இராவோன் *iravon*, பெ. (n) திவவு; noon. "முளைத்தன விராவோன்" (திருவாத பு.புத்தரை 30) (செ.அக.)

[இரவு + ஆன் = இராவோன் - இராவோன்]

இரி¹-த்தல் *iri*, 4. செ.கு.வி. [v.i.] 1. கெடுதல், தோற்றோடுதல்; to be destroyed "மாநிகியக்கீறி" (பு.பெ.2,9). 2. ஒடுதல்; to run, to flee away, as a defeated army; to scamper away through fear "புனவொழுக் புள்ளரிடம்" (நாவுடி.212) 3. விவகுதல்; to fall away as a garment, to drop, to recede. உத்தியங்கு மினிய வொடுவார்" (கம்பரா.உரை.நேடு 51). 4. வடிதல்; to drop, as perspiration, to ebb, as the tide. 5. அஞ்சுதல் (திவா.); to fear, dread (செ.அக). 6. பின்னாக்கோடுதல் (மு.தர); to retreat ம. இரிதல் (அழிவு)

[இல் → இவி → இரி]

இரி²-த்தல் *iri*, 4. செ.கு.நாவி (v.I) 1. தோற்றோடச் செய்தல்; to rout, defeat 2. கெடுத்தல்; to destroy, ruin; to dispel. "வெல்கிவைக் காழ்நிதிக்கும் புருவக் கருவகண்ணியர்" (சிவ.1769). 3. ஒட்டுதல்; to drive

away, scare away "மள்ளர் குழைக்குரல்... அனை மிரிகும்" (கம்பரா.நாட.32) (செ.அக)

[இல் → இவி → இரி]

இரிக்கி *iriki*, பெ. (n) பெருங்கொடிவகை (L. scimar-pod (செ.அக)

[இரிக்கம் → இரிக்கி]

இரிக்கத்தை *irikkattai*, பெ. (n) இதய சடாக்குழியில் தீட்டிக் கொணடருக்கும் தளைநாள்; muscular projections (fleshy columns) inside the ventricles of the heart - columna carneae. (சா.அக.)

[இரிக்கம் + கத்தை]

இரிசநாடி *irisanadi*, பெ. (n) இதயத்தின் நாடி; cardiac artery (சா.அக)

[இரிக்கம் + நாடி]

இரிசம் *irisan*, பெ. (n) 1. இதயம்; heart 2 மனம்; mind (செ.அக). 3. வழக்கு; dispute (ஆ.அக)

[இரி → இரிசம் → இரிசம்.]

இரிசரம் *irisanam*, பெ. (n) இதயத்தின் குண்டான அழற்சி; inflammation of the heart-carditis. (சா.அக)

[இரி → இரிசரம்.]

இரிசு *irisu*, பெ. (n) பசைவண்; sarany. (ஆ.அக.)

[இரி (அச்சம்) → இரிசு.]

இரிங்கணம் *iriranganam*, பெ. (n) ஒரு பறவை; a kind of bird. (சா.அக)

[இரி → இரிங்கணம்.]

இரிசம் *irisan*, பெ. (n) பூணக்காயி (மலை), cowhage. (செ.அக).

[இரி - இரிசம்.]

இரிசல் *irisal*, பெ. (n) 1. பிளவு (யாழ்ப்); break, crack 2. மனமுறிவு (யாழ்ப்.); alienation of mind discord (செ.அக). 3. புலனை வேறொன்றிற் செலுத்தல்; division of the mind; diversion.

[இரி → இரிசல் → இரிசல்.]

இரிசியா *irisiya*, பெ. (n) இரிசம் பூக்கள்; see *irisan*

இரிஞ்சிகம் *irinjicam*, பெ. (n) ஊசிமல்லிகை, needle shaped jasmine, harlot jasmine. (சா.அக)

[இரி → இரிஞ்சிகம்.]

இரிஞ்சி *iriji*, பெ. (n) மகிழ் (மலை), pointed-leaved ape-flower (செ.அக.)

[இரி → இரிஞ்சி]

இரிஞ்சிகம் *irinjicam*, பெ. (n) இரிஞ்சி பூக்கள், see *iriji*. (சா.அக)

[இரி → இரிஞ்சி → இரிஞ்சிகம்.]

இரிஞள் *irinjā*, பெ. (n.) பகைவன் (திவா.); foe, enemy (செ.அக.)

[இரி → இரிஞள்.]

இரிட்டம்¹ *irittam*, பெ. (n.) தல்வது; good. (செ.அக.)

[இரு - (பெரியது, தல்வது) இரு - இரி - இரிட்டம்.]

இரிட்டம்² *irittam*, பெ. (n.) 1. தீயது; inauspicious 2. வரள்; sword 3. அழிவு, முடிவு; end, destruction 4. அறக்கடை (பாவம்); sin (செ.அக.)

[இரு - இரி - இரிட்டம், இரு - கரியது, தீயது, அழிவு, அழிப்பது]

இரிளம் *irilaṁ*, பெ. (n.) 1. உவந்திலம் (குடா), saline soil. (செ.அக.) 2. பாழடைத்தது; ruined (ஆ.அக.)

[இரி - (செடுத்தல்) - இரி - இரிளம்.]

இரித்தகம் *irittakam*, பெ. (n) பாழடைந்த வீடு, ruined house. (ஆ.அக.)

[இரி → இரித்தகம்.]

இரித்தம் *irittam*, பெ. (n) செல்வம்; wealth (ஆ.அக.)

[இரு → இரி → இரித்தம், இரு = பெரியது, ஆக்கம்.]

இரித்தை *irittai*, பெ. (n) 1 நான்காவது, ஒன்பதாவது, பதினான்காவது மணி நாள்கள் (சூழாந்தி, நவமி சூழாந்தரி என்னும் திதிகள்) 4th, 9th and 14th phases of the moon. 2. நூழிகை (பிங்.); period of 24 minutes. (செ.அக.)

[இரு → இரி → இரித்தை (மீள் கூட்டம், அல்லது ஒன்று).]

இரிப்பு *irippu*, பெ. (n.) 1. இருத்தல், உட்காரும் செயல்; sitting. 2. நிலை; state, condition. 3. இருபட்டம்; residence. 4. உரமும் திலை, ஒழுக்கம்; mode of living, position, conduct 5. ஒருவருக்கொருவர் கொண்டள்ள உறவு முறையின் திலை; nature of mutual relations. 6. இருக்கை; a seat (சேரநா.) 7. குழியடிக்கை; defeating. (W)

ம. இரிப்பு, க. இர்பு; தெ. இரவு

[இருப்பு → இரிப்பு (செ.வ.)]

இரிபு *iripu*, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. 2. ஒடுதல்; fleeing 3. பகை; hatred, animosity 4. தோல்வி; defeat, discomfiture. (ஆ.அக.)

[இரி → இரிபு.]

இரிபேரம் *iripēram*, பெ. (n.) வெட்டியேர் (எதலவ எதல 56), cuscus grass. (செ.அக.)

Six hibēra

[இரு → இரி (வேர் - வேர்ம்) → பேரம்.]

இரிமாள் *irimāḷ*, பெ. (n.) எலிவகை (இ.வ.), a species of rat (செ.அக.)

[இரு + (மா)மாள். இரு = கரிய, மா = விலங்கு.]

இரியல்¹ *iriyal*, பெ. (n.) 1. அச்சத்தால் திலை கெடுகை (பெரும்பாண் 202); being agitated, perturbed or tossed about through fear. 2. வீணாத்து செல்லை; running, speeding, racing. "பெருநீர் போகு யிரியல மாக்களொடு" (சிலப்.6,112). 3. அழுளை; weeping "அழுளாளியிற் குரல்" (கம்பரா நகர் நீ.35) (செ.அக.)

[இம் → இரி - இரியல்.]

இரியல்² *iriyal*, பெ. (n.) நல்லாடை (விள்); fine cloth (W)

[இரு → இரி → இரியல்.]

இரியல்³ *iriyal*, பெ. (n) இலவங்கப்பட்டை; cinnamon (சா.அக.)

[இரி - இரியல்.]

இரியல்போ-தல் *iriyal-pō*, 8 செ.கு.வி (vi) தோற்றோடுதல்; to be roared, put to flight "அமிளாற்றாது இரியல் போக (கூர்மபுத்தகன் வேள் 47) (செ.அக.)

[இரி → இரியல் + போதல்.]

இரியல்போக்கு-தல் *iriyal-pōkku*, 5 செ.கு.வி (vi) சாத்துக் கொடுத்தல்; to give unsparingly, liberally "கையடி யானை யிரியல் போக்கும்" (புறநா.135,12) (செ.அக.)

[இரி → இரியல் + போக்கு.]

இரிவிக்குஞ்சம் *irivikkuṅṅam*, பெ. (n) அருளாளர்கள் சட்டை; coal of fibres obtained from the substance between the bark and the wood of a certain tree. In olden days it was used by alldhars. (சா.அக.)

[இரி → இரிவி + கஞ்சம்.]

இரு¹-த்தல் *iru*, 2 செ.கு.வி. (v.1) 1. உள்தாதல்; to exist 'கவிரியே ஏரி இருக்கிறது' (தெ.ஆ.). 2. திலை பெறுதல்; to remain "உவம் வருமபடி யிருப்பது கவிலைமால் வரையே" (கந்தபு. திருக்கைவாச 12). 3. உட்காருதல்; to sit down. "நிற்றலிருத்தல் கிடத்தலியல் குத வென்று" (நாலடி.334). 4. உள்எரிந்துருதல்; to sink, as a foundation; to disappear, come down. 'கவர் இருந்தபொயிறு' 5. உயிர்வாழ்தல்; to live "நெடுநாளிருந்த பேரும்" (தாயுப்பிடி 10). 6. அணிபயாயிருந்த தல; to be ready to act, to be in readiness for any duty or project; to be on the point of acting or going. 'மீள் பிடிக்க இருக்கிறான்' (செ.வ.). 7. திணைத்தல்; to fancy imagine, expect, hope "தம்பியா சேனாரிருந்த தோம்" (தமிழ் நா.216). - இடை (part) ஒரு துணை வினை; auxiliary verb. "எழுந்திருந்தான்". (செ.அக.)

ம. இரி, க. இரு, ஆ.க. இக்கத்தி

[இம் → இர் → இரு.]

இரு² *iru* கு.பெ.எ (adj.) 1. இரண்டு; two. 2. இரட்டை; double

ம. இரு: உ. சி; உ. இரு, இ. இ. இ. தெ. இரு. ஈ. சூ. இரு: தி. இ.; சுவீ. F: உ. இர. குரு. இரப. (இருவி), மீரா. இரா

[இரண்டு → இரு.]

இரு³ *iru* கு.பெ.எ (adj.) 1. பெரிய; great, spacious, vast. "மாமிரு குரவம்" (குறள் 999). 2. கரிய; black. "இருமலக் குவளை புளகன்" (சீவக.1171) (செ.அக.) 3. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine. (சா.அக.)

இருமை = கருமை, பெருமை.

[இருமை → இரு.]

இருக்களை *irukkai*, பெ. (n.) சித்திர வேலைக்குதவும் மரவகை (Nels); ornate leaved spindle tree (செ.அக.)

[இரு + களை.]

இருக்கம் *irukkam*, பெ. (n.) 1. விண்மீன்; nakshatra, star. 2. சரடி; bear. 3. ஓசை (இராசி), zodiacal sign. (செ.அக.)

[ஒருகம் = இரு + கம். இரு → இருக்கம். கரடி, வடிவத்தை விண்மீன் தொகுதி.]

இருக்கமாலி *irukkamali*, பெ. (n.) 766 முடி அகலமுடி உயர்முழுளாதாய் 766 உச்சிகளோடு 96 மேனி வைகாட்டுகளை கொண்ட கோயில் (உக்கிரநிதி. 229) temple of the width of 766 cubits and of the same height, with 766 towers and 96 storeys.

[இரு → இருக்க (பெரிய + (மா) மாவி.)]

இருக்கன் *iru-kkan*, பெ. (n.) தன்முகன்; Brahmā, literally one who recites the veda. "தனரவிசம்பை சிட்டுத்த விருக்கன்" (திருப்ப. 419).

[இருக்கு → இருக்கை இருக்கு மறவைய (வேதம்) ஒதுபவன்.]

இருக்கால் *iru-k-kal*, பெ. (n.) 1. இரண்டு முறை (புரதபதின் மூன்றாம்.111); twice 2. சுவர்நிற குயிற்றை ஒர் எண்ண (விள), cast of dice for the number 2 (செ.அக.)

ம. இருக்கால்

[இரண்டு → இரு + கால்.]

இருக்காவி *irukkavi*, பெ. (n) உட்டுமரப்பக்கங்களை இணைத்துக்கட்டுஞ் சிறு பலகை; small pece of wood which connects the planks of a catamaran (சேரநா)

ம. இருக்காவி

[இரு + காவி. காவ = காவி. காவதம் = தாவுதம்.]

இருக்காழி *iru-k-kazi*, பெ. (n) இரண்டு விதையுடைய காய (யாழ்ப்.), fruit with two kernels, as the pamyra

(செ.அக.).

[இரண்டு → இரு + (காழ்) காழி. காழ் = வித்து.]

இருக்கு *irukku* பெ. (n) 1. வேதமத்திரம்; vedic hymn. "வேதப்பதித விருக்கை நாவிறு கொண்டு" (திவ்.திருவாய்.5.2.9). 2. இருக்குவேதம் (திவ.பெரி யாழ்.5.1.6.); the rig. veda. (செ.அக.)

[அருக்குதம் = புழந்தம், பரவதம். அருக்கு → இரு குக் அர்சு → த. இருக்கு.]

இருக்குக்குறள் *irukku-k-kural*, பெ. (n) சிறிய பாவகை; a kind of short verse. "ஏகாந்த தமிழிருக்குக்குறள் சாததி" (பெரியடி திருஞான 276) (செ.அக.)

[ஒருகா. இறுக்கு → இருக்கு + குறள்.]

இருக்குவேள் *irukku-vēl*, பெ. (n.) புதுக்கோட்டைக் கருவில் உள்ள கொடும்பாளூரில் சேஷு 9வது ஶூற் றானால் அரசாண்ட வேளில் சிற்றரசர் (காவெ); line of powerful chieftans who flourished about the 8th and 9th c at Kodumbūr. In the Pudukkōtal Dt. (செ.அக.)

[இரு → இருக்கு (பெருமை) + வேள். ஒ.சே. அருக்கு = அருமை. "திமிருக்கு முள்ளி" (திருக்கோ 275)]

இருக்கை *irukka*, பெ. (n) 1. உட்காந்திருக்கை; sitting. "பாள்வலிருக்கை" (புறநா 3,19). 2. உட்காறாமிடம் (ஆசமை) (நாடாடி.143), seat. 3. இருப்பிடம், residence, dwelling, situation 4. குடியிருப்பு; residential quarters, as in a village "தனபனை தழியு தனர விருக்கை" (பெருமபான.242) 5. கோள்களிருக்கும் ஓசை (இராசி) (பரிபா 11,3); sign of the zodiac, as the seat of the planets. 6. திரிதரவுள்ள விருக்கை, திரிதரவில்லா இருக்கை என்ற இருவகை இருக்கைகள் (சிலப்.8.25, உரை); posture of two kinds viz. திரிதரவுள்ள விருக்கை; "moving posture", திரிதரவில்லா விருக்கை motionless posture mentioned in the treatise on painting (சிலப்.8.25, உரை). 7. ஊர் (சிலப்); town, village. 8. கோயில்; temple. "நீலியிருக்கை" (கந்தபு. மா.அக.144). 9. அரசர் போர் புரியக் காலம் வருதலிற் குக்கும் இருப்பு (பு.பெ. 9,37, உரை); waiting for an opportunity to open hostilities or to commence war, (செ.அக.)

ம. இரிப்பு, க. இரவு; தெ. இருவு.

[இரு → இருக்கை.]

இருக்கையுதவல் *irukkai-yudaval*, பெ. (n) உட்காற இடமளித்தல் (திருவேள் சத.58), providing a seat esp for a great person. (செ.அக.)

[இருக்கை + உதவல்.]

இருக்கன் *iru-kan* பெ. (n) ஊன்கண், ஞான்கண்; eye of the body and eye of the mind. "இருக்கணும புறத்தது கைக்கும்" (சீவக.1578) (செ.அக.)

[இரண்டு → இரு + கன்.]

இருகணி *iru-kani*, பெ. (n) இரு கண்களாலும் தொலைவிலுள்ள பொருள்களைக் காணவுதவும் தொலை நோக்குக்கருவி: binoculars.

இருகாந்தை *irukandai*, பெ. (n) சிவகாந்தை, திருமால் (விட்டுணு) காந்தை எனும் இருகாந்தை (ஒருவகைச்செடி); two kinds of plants of sweet basil.

[இரு + காந்தை.]

இருகரையன் *irukarayana* பெ. (n) 1 இரண்டு எண்ணம் உடையவன் (திவ.பெரியாழ். திருப்பல் 2 விபா.). 2. மந்திரான்றிலும் பற்றுள்ளவன்; double minded man, vacillating person. (செ.அக.)

[இரண்டு + இரு + கரையன்.]

இருகழஞ்சு *irukazhucu*, பெ. (n) இரண்டரை வரக செடை; two and a half pagodes. (சா.அக.)

[இரண்டு + இரு + கழஞ்சு.]

இருகழுத்துக்குப்பி *irukazhuttukuppai*, பெ. (n) இரண்டு கழுத்தமைந்த ஒருவகைக்குப்பி; two necked bottle used in medicinal preparation - wouffe's bottle. (சா.அக.)

[இரண்டு + இரு + கழுத்து + குப்பி.]

இருகால் *irukal*, பெ. (n) 1. அரை; half. (ஆ.அக.) 2. இருமுறை; two times. (சா.அக.)

[இரண்டு + இரு + கால்.]

இருகா லாட்டல் *irukattal*, பெ. (n) இரண்டு நடவை மருநதைக் கலுவததிலிட்டு அரைத்தல்; grinding a medicine twice in a stone mortar

[இரண்டு + இரு + கால் + ஆட்டல்.]

இருகாற் பிரண்டை *irukarandai*, பெ. (n) களிப்பி சண்டை; a species of the vibs (genus) (சா.அக.)

[இரண்டு - இரு + கால் + பிரண்டை.]

இருகாங்கிள்ளை *irukankirukal*, பெ. (n) முக முகக்கை (மலை); bristly bryony. (செ.அக.)

[இரண்டு + இரு + குரங்கு + இன் + கை. முக + குரங்கின் பெயர்களுள் ஒன்று. முகமுக = குரங்கின் பெயர் அடுக்கு முகமுக + கை = முகமுகக்கை என்னும் பொது.]

இருகுமிழி *irukumizi*, பெ. (n) 1 இரண்டு வகைக் குமிழ் மரம். அதாவது பெருக்குமிழ், சிறுகுமிழ்; two species of trees viz big cashmere tree - *Gmelina arborea* and small cashmere tree - *Gmelina asiatica* 2. நீரக்குமிழ்; திவக்குமிழ் என இருவகைக் குமிழ்; two kinds of *Gmelina* water borne and earth borne (சா.அக.)

[இரண்டு + இரு + குமிழி.]

இருகுறணேரிசை வெண்பா *irukuharaisai venba* பெ. (n) தேரிசை வெண்பா வகை (காசிகை, செய். 3)

இது இரண்டு குறள் வெண்டாவாலாகி இரண்டுக்கும் நடுவில் தவிச்சொல் பெற்று வரும், variety of *venba* - *venba* composed of two *Kural-venba* linked by an isolated foot. (செ.அக.)

[இரண்டு + இரு + குறள் + தேரிசை + வெண்பா.]

இருகறு *iru kuru*, பெ. (n) 1. இரண்டு பங்கு; two parts, two shares. 2. மாறானது, எதிரானது; opposition, duely, contrarily. (சேரநா.).

ம. இருகறு

இருகொம்பு *iru-kombu*, பெ. (n) 'ஓ' என்ற எழுத்திலுள்ள இரண்டு கொம்பு; double loop which stands as a symbol for the vowel ஓ when forming vowel-consonants *al*, viz *oi* in letters like *கை*, *கை*, etc (செ.அக.)

[இரண்டு + இரு + கொம்பு.]

இருகோட்டிறுவை *irukottiruvai*, பெ. (n) முள்ளும் பின்னும் தொங்கலாக தால் விட்ட துணி (ஆ.அக.) cloth left hanging on either ends.

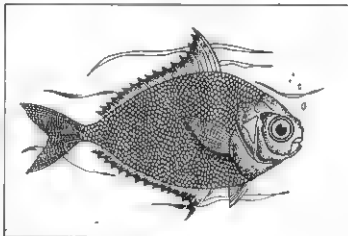
[இரண்டு + இரு + கோடு + அறுவை.]

இருங்கரம் *irungaram*, பெ. (n) ஓரளவு; dry measura = குறுணி; பதக்கு (தைவலை தலை 6, செ.அக.)

[இரு + கரம்.]

இருங்காரை *irunkarai*, பெ. (n) ஒருவகைக் கடல மீன்; a kind of sea fish

[இரு - இரும் + காரை.]

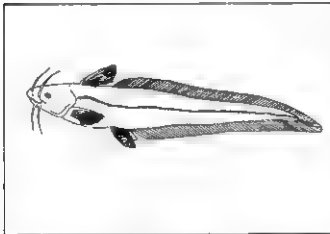

இருங்காரை

இருங்கு *irungu*, பெ. (n) சிவப்புச்சோளம்; a kind of red millet (சா.அக.)

[அரிநகு - இரிநகு - இருங்கு.]

இருங்கெருத்தி *irunkelutti*, பெ. (n) ஒருவகை கடல மீன்; a kind of sea fish

இருங்கெருத்தி

இருங்கோவேள் *Irunkovēl* பெ. (n) வேளர் தலைவர்கள் ஒருவன் (புறநா. 201.); name of an ancient chief of the vii line of ruling chiefs. (செ. அக.)

[இரு = பெரிய. இரு = கோ = வேள். ஒ. கோ. பெரு - பெருகு. இரு = இரும். இருங்கோ = பெருங்கோ (பேரரசன்).]

இருங்கோள் ஒல்லை ஆயன் செங்கண்ணனார் *Irunkōl-aiyān-ṅaṅṅaṅṅaṅṅar*, பெ. (n) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர (அகநா. 279); Sangam poet

[இரும் = கோள் = ஒல்லை + ஆயன் = செம் + கண்ணன் + ஆர்]

இருங்குளம் *Irunkulam* பெ. (n) இருவகைச் சைவன செடி. அதுவது. தந்தைக்கள், பீசைக்கள்; two varieties of the plant 1. mistle berry thorn. 2. smooth velkamaia (சா. அக.).

[இரும் = இரு = சைவன்]

இருசம விளக்கம் *Irusaṁa-viḷakkam*, பெ. (n) அரிதாசர் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சிவ, மாலிய மதங்களை ஆராயும் ஒருநூல்; name of a controversial treatise on the relative merits of Saivism and Vaiṣṇavism. by Ari-tācar, 16th C. (செ. அக.)

[இரண்டு = இரு = சமயம் = விளக்கம்.]

இருசீர்ப்பாணி *Irucīr-pāṇi*, பெ. (n) இரட்டைத் தாளம் (பொருந. 71); a kind of tālam (செ. அக.)

[இரண்டு = இரு = சீர் = பாணி]

இருக¹ *Iruka*, பெ. (n) 1. நேரமை (நிலா); straightness, directness 2 வண்டியக்க (பிங்), axletree 3. மூங்கில (மலை); bamboo

க. இரக. தெ. இருக

[இரு = பெரிது. தேயி இரு = இருக.]

இருக² *Iruka*, பெ. (n) திருநாமப்பாலை; wild sarasaparilla (சா. அக.)

[இரு (வலியம்) = இருக.]

இருககந்தப்பூண்டு *Irukkakantappūṇḍu* பெ. (n) மருக்கொழுத்து; southern wood. (செ. அக.)

[இரு = கந்தம் + பூண்டு.]

இருகடர் *Irukaḍar*, பெ. (n) ஞாயிறு, திங்கள் (சந்திரசூரியர்); sun and moon, the two bright orbs which illumine the earth. "இருகடர் மீதோடா விவயகை" (தேவா. 320, 10) (செ. அக.)

[இரண்டு = இரு = கடர்]

இருகடர்த்தோற்றம் *Irukaḍar-ttōṟṟam*, பெ. (n) பெருங்காப்பியவழிப்பு ளொன்று (ஆ. அக.); appearance of sun and moon described in poetry-one of the elements of epics. "இருகடர்த்தோற்றமென நினைவன புலனந்து" (தண்டி. 8)

[இரண்டு = இரு = கடர் = தொற்றம்]

இருகழி *Irukaḱi*, பெ. (n) இரட்டைச்சுழி; double curls or rings, believed to indicate either comfortable life or chill penury இருகழி இருந்துண்டாது மும்ணும், இரந்துண்டாலுமணும், (செ. அக.)

[இரண்டு = இரு = கழி]

இருஞ்சிறை *Irucñcira*, பெ. (n) 1. தரகம் (விள்); hell, considered as a great prison-house. (செ. அக.) 2. மதில் (ஆ. அக.); fortress

[இரும் = சிறை]

இருக்கண்டம் *Iruc-kandam*, பெ. (n) கழுத்தணி வகை; necklace. "இறையிருக்கண்டமும்" (S.I.viii, 39) (செ. அக.)

[இரும் = கண்டம்]

இருக்கண்டர் *Iruc-kandār*, பெ. (n) சிவன்; Śiva as having a dark throat "கந்த நெருக்கண்டர்" (பெரிய புத்திருமுறை. 12) (செ. அக.)

[இரும் = கண்டம் = கர்]

இருக்கம்மல் *Iruc-kammal*, பெ. (n) கண்ணிறப் புகை குழத்தது போற் காணும்பொருளைக் கண்ணோம்; eye disease marked by smoky appearance. (சா. அக.)

[இரும் = கம்மல்]

இருட்சி *Irucṣi*, பெ. (n) 1. இருட்டு; darkness (செ. அக.). 2. மயக்கம் (ஆ. அக.); illusion

[இரும் = சி. ஒ. கோ; மரும் = சி = மருட்சி]

இருட்டல் *Irucṭṭal*, பெ. (n) இருளாதல்; becoming dark (ஆ. அக.)

[இரும் = இருளம் = இருண்டம் = இருட்டல்]

இருட்டறை *Irucṭṭarai*, பெ. (n) 1. ஒளிபிலலா அறை; darkroom. "இருட்டறையி வேதிப்பிளைத் தழி இயற்ற" (குறள் 913) (செ. அக.). 2. அநியாசை; ignorance "இருட்டறையில் உள்ளதா உலகம்" - (புறநா. 10)

ப. இருட்டற

[இரும் = து = இருட்டு = அறை இருட்டு = இருள் உலகத்து]

இருட்டு¹ *irudu*, பெ. (n.) 1. இருள்; darkness. 2. அறியாமை (வின.); figuratively, obscurity of mind; ignorance (செ.அக.). 3. மயக்கம் (ஆ.அக.); illusion. தெ. இருகு. இருஊ. ம. இரிட்டு இருடுடு. க. இருள், இரடு. இருகு, கோத. இளள் (இரவு); து. ஈள்; கு. இரிட; து. இருஊ. இளகு, கொலா. சிறும (மிக்கிரூள்), பா. சிரும (கரி).

[இருள் - இருட்டு]

இருட்டு²-தல் *irudu-tal*, 15. செ. கு. வி. (vi) 1 திருளாடைதல்; to grow dark. 2. மத்தாயிரடுதல்; to darken, as when clouds gather 'வானம் இருட்டி வருவதால்' மழை விசைவால் வரும்; (செ.அக.).

ம. இருடுக. க. இருளாக.

[இருள் + து = இருட்டு + தல்]

இருப்பகை *irup-pakai*, பெ. (n.) சூரியிறு sun, the enemy of darkness. 'இருப்பகை மண்டிலம்' (கலலா 13) (செ.அக.)

[இருள் + பகை]

இருப்படலம் *irup-padalam*, பெ. (n) இருட்டொசுத்தி; sheet of darkness, as a dense layer (செ.அக.)

[இருள் + படலம்]

இருப்பிழம்பு *irup-pilambu*, பெ. (n) இருள்; darkness "படரு யிருப்பிழம்பு பறக்கும் பண்டாவை" (மச்சு. மச்சா.12) (செ.அக.)

[இருள் + பிழம்பு]

இருப்பு *irupu*, பெ. (n) மலவகை (L), malabar wrinkled hog's mabrix (செ.அக.)

[இருள் + பு]

இருடி¹ *irudi*, பெ. (n) முனிவன்; saint

[இரு = பெருமை. இரு - இருளி - இருடி]

இருடி² *irudi*, பெ. (n.) ஆத்தை (பிங்), owl (செ.அக.)

[இருள் - இருளி - இருடி - இருளில் உரையும் ஆத்தை. முனிவனைப் போல் வருவது உரைக்கும் கணிப்பாளர் செயற்படுவது நோக்கி ஆத்தைக்கு இடம் பெயர். ஈவடி அல்லது கேட்டவன் முண்டிடி தெரிவிக்கும் என்றும் நம்பிக்கையால் இத்தகைச் சாகசுருளி என்றும் வருவர்]

இருண்ட செவலை *irunda-sevalai*, பெ. (n) கருமை கலந்த மங்கல் திறமான மாட்டுநிறுவகை (பெரிய மாட்ட. 13); dark brown colour of cattle (செ.அக.)

[இருள் - இருண்ட (பெ.எ) + (சிவலை) செவலை (செ.வ.)]

இருண்மதி *irun-madi*, பெ. (n) 1 தேய்பிறைத் திங்கள்; waning moon in the dark fortnight "இருண்மதி யிறு நேய்வள கெடுக" (மதுரைக். 195) 2 காருவா (அமாவாசை.) (பரிபா.11,37); new moon. (செ.அக.)

[இருள் + மதி]

இருண்மலம் *irun-malam*, பெ. (n) ஆணவமலம் பாக்க; see *śivamalam* "எண்ணிதாய் நித்தமாயிருண்மலத்தி னுருந்தி" (சிவப்பிர 2, 1). (செ.அக.)

[இருள் = மலம்]

இருண்மை *irunmai*, பெ. (n) இருண்டிருக்குத் தன்மை; being dark, darkness.

[இருள் = மை = இருண்மை]

இருணம்¹ *irunam*, பெ. (n) 1. உவர் திலம் (பிங்); saline soil (செ.அக.). 2. உப்புளம்; salt field; salt pan. 3. எதிர்மறை; negative (சா.அக.)

[அண் - அளவமை > *Sk* *irana*, *runa* > த. இருணம்]

இருணம்² *irunam*, பெ. (n) கடன்; debt (செ.அக.)

க. ரண; தெ. ருணாடு

[உபயாக் உடன வரவும் தொழ்துணை இயல்பினால் உபயாக் குறித்த சொல் உடன பொருளுக்கு உரியதாகிறது]

இருணாள *irunai*, பெ. (n) தேய்பிறை நள்ள் (திவ பெரியதி 8,8,9), 1st of the dark fortnight (செ.அக.)

[இருள் + நாள = இருணாள]

இருணி *iruni*, பெ. (n) பன்றி; hog. "இருணியா யெழுந்த சேதிநிரணியாக் களைத்தாள் கொல்வ" (வரத. பாகவத. நரிசிங்க 5). (செ.அக.)

ம. இருளி

[இருளி - இருணி]

இருத்தல் *iruttal*, பெ. (n) 1. உயிப்பொருள்கள் ஐந்தனுள் மூலலைக் குரியது (நம்பியகப 25) heron's bearing patiently separation from her, a literary mode appropriate to the mullai or forest pasture tracts, one of five *uri-p-porul* (செ.அக.). 2. உயிரோடிருத்தல்; being alive. 3. வாழ்வு; living (சா.அக.)

[இய்-ருமித்த் கருத்து. இருத்ததல் கருத்து. இய் - இரி - இருத்தல்]

இருத்தி¹ *irutti*, பெ. (n.) உட்கு (T.A.S. viii,15); Interest *Sk* *irutti*

[இரு - இருத்து = இருத்தி (இ.எசம்.)]

இருத்தி² *irutti*, பெ. (n) 1. சித்தி; super natural powers obtained by abstract meditation and exercised at one's will. "அளப்பிரிசுத்தியொடு" (மணி.21,166, (செ.அக.). 2. மேன்மை; excellence (ஆ.அக.).

[இரு - இருத்து - இருத்தி + உளவாதின் கண் இருத்தல் கொள்ளப் பட்ட ஆற்றல்கள்]

இருத்திப்பேசு-தல் *irutti-p-pesu-tal*, 5 செ. குன்றாவி (v.1) அழுத்திச்சொல்லுதல்; to speak emphatically or impressively (w)

இருத்தி + பேசு]

இருத்திப்போடு-தல் *irutti-p-podu-tal*, 19 செ. குன்றாவி (v.1) 1 திலைக்கச் செய்தல் (வின.); to cause to settle fix; to cause to run aground, as a vessel. 2. அளையாமத

செய்தல் (கொ வ), to bring to a stand still, stop one's progress. (செ அக.)

[இரு - இருத்து - இருத்தி + பொடு]

இருத்து¹-தல் *svlu*, 5 செ குறாவி(vt) | உட்காரச் செய்தல்; to cause to sit. "உபசாரமுடனிருத்தவிருத்தி" (பாரத நாடுகாரந் 31). 2 தாமதிகைச் செய்தல்; to detain, cause one to wait for a time 3 அழுத்ததல்; to press down, to bear upon, as with a style or other instrument. "பொன் மெளலியை யிருத்தினான்" (பாரத. பதினெட்டாம் 187) 4 அடித்து உட்கொடுத்துதல்; to beat down, as a floor, to drive in, as a nail, to make firm or compact by beating. "ஆணியை உள்ளே இருத்து" 5 நிலை பெறச் செய்தல் (குறள்.660,உரை); to fix permanently, make stationary - 5 செ கு வி. (v.i) கீழிறங்குதல்; to sink down, as a foundation. "எஃகு இருத்திக் கொண்டது" (செ அக.)

[இரு - இருத்து]

இருத்து² *svlu*, பெ (n) வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று (சிவ.14,180,உரை); flaw in diamond one of twelve *vayira-k-kurram* (செ அக.)

[இருக் + து = இருத்து]

இருத்து³ *svlu*, பெ. (n) 1. நிலையான பொருள்; that which is firm, permanent. "என்னெஞ்சத்து இருத்தாக விருத்தினான்" (திவ திருவாய்.9.4.6). 2 அழுக்கை, pressure "அவனை ஓர் இருத்து இருத்தினான்" (கொ வ) (செ அக.)

[இரு - இருத்து + நிலை பெற்ற பொருள். இரு - இருத்து + தாக்குதல், கீழே அழுத்தமான அழுக்குதல்.]

இருத்தை¹ *svlta*, பெ. (n) சேய்கொட்டை (மலை); marking-nut tree. (செ அக.)

[இரு - இருத்தை]

இருத்தை² *svlta*, பெ (n) ஒரு பெண் தேவதை; woman deity (அ.வி சிற்)

[இரு (கலிப) - இருத்தை]

இருதலை *sv-tala*, பெ. (n) இருமுனை; two ends "நடுவளை தெய்த விருதலையு மெய்தும்" (நாலடி 114) (செ அக.)

[இராண்டு - இரு + தலை]

இருதலை ஏய்ப்பு *sv-tala-kirpu*, பெ. (n) 1 விலங்கு மீன் (ஆ.அ.க.), see 2. ஏமாறும் பேச்சு. spoken of as being deceitful. (செ.அக.)

[இரு + தலை + ஏய்ப்பு, ஏய்ப்பு = ஒத்திருத்தல்.]

இருதலைக் குழவி *sv-tala-k-kuzavi*, பெ (n) அய்யிக் குழவி; pestle with grinding facility on both ends, as opposed to the common pestle shaped on one side.

(செ அக.)

[இரு + தலை + குழவி]

இருதலைக்கொள்ளி *sv-tala-k-kolli*, பெ (n) இரு முனையிலுத் தீயுள்ள கட்டை; brand burning at both ends. "இருதலைக் கொள்ளி யிடை நின்று வருத்தி" (அகநா 339-9). 2 எப்பக்கதம துன்புச் செய்வது; that which causes trouble in all directions (செ.அக.) "இருதலைக்கொள்ளியின் உள்ளெறும்பு ஒத்து" (திருவாச.113)

[இரு + தலை + கொள்ளி]

இருதலைஞாங்கர் *sv-tala-jangar*, பெ (n) இருதலையுங் கூருளா குமரனவேல் (உாழ் அக.), double-pointed lance (செ அக.)

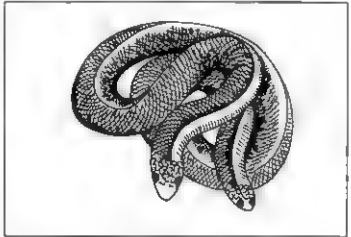
[இரு + தலை + ஞாங்கர்]

இருதலைப்பகரங்கள் *sv-tala-p-pagarangal*, பெ (n) எழுத்துகளை உள்ளடக்கி திரும்பு || (புகர) அடைப்பு; square brackets. (செ அக.)

[இரு + தலை + பகரங்கள்]

இருதலைப்பாம்பு *sv-tala-p-pambu*, பெ. (n) | இருதலை மணியன்; semi-nocturnal sand-snake 2 இருதலைப்பூண்டயன் (இ வ); blind snake with very short head and tail. 3 மண்ணுயிரிப் பாம்பு; harmless kind of snake (w). (செ அக.)

[இரு + தலை + பாம்பு]

இருதலைப்பாம்பு

இருதலைப்பூண்டயன் *sv-tala-p-puandyan* பெ (n) இரண்டு பக்கமும் சிறிய தலையுடைய பாம்பு வகை; blind snake with very short head and tail, including the smallest species of snakes, supposed to have a head at either end, typhlopidae (செ அக.)

[இரு + தலை + பூண்டயன்.]

இருதலைப்புள் *sv-tala-p-pul*, பெ (n) இரண்டு தலைகளுள்ள பறவை (கீவக 1631 உரை), fabulous bird with two heads (செ அக.)

[இரு + தலை + புள்]

இருதலைமணியம் *ru-talai-manriyam*, பெ (n) 1 தன்மையின் போல் தடித்து இருவருள் கலைய வினைக்குத் தொழில் (செ.அக.); act of setting one person against another by pretending to be friend of each of them. 2 ஒருவரை தச்சப் பாம்பு; a kind of poisonous snake (சேரநா)

ம. இருதலை மணியம்

[இரு + தலை + மணியம்.]

இருதலைமணியன் *ru-talai-manriyan*, பெ. (n) 1 தலைகள் இரண்டும் உடல் ஒன்றுமாகவுள்ள பாம்பு வகை; semi-nocturnal band-snake 2. குறளை சொல்வோன் (இ.வ.), back biter, tale bearer (செ.அக.)

ம. இருதலை மணியன்

[இரண்டு → இரு + தலை + மணியன்.]

இருதலைமாணிக்கம் *ru-talai-manikkam*, பெ (n) சிவமத்திரம்; a śaiva mantra, viz சிவாயவாசி, which refers the same whether uttered from the beginning or from the end (செ.அக.)

[இரண்டு → இரு + தலை + மாணிக்கம்.]

இரு தலை மூரி *ru-talai-muri*, பெ. (n) மண்ணுறியிப் பாம்பு (இ.வ.), harmless kind of snake (w. l.) (செ.அக.)

[இரண்டு → இரு + தலை + மூரி.]

இருதலை விரியன் *ru-talai-viryan*, பெ. (n) இரண்டு தலைமும் தாங்கு அடி தீளமு உடைய பாம்பு வகை; sand snake, sandy snake, mutilated by snake charmers in such a way as to make the tail resemble the head-oryx john. (செ.அக.)

ம. இருதலை மூரி

[இரண்டு → இரு + தலை + விரியன்.]

இருதாள் *irudai*, பெ. (n) இரண்டு திருவடிகள் (ஊ.புற. உட.); two divine feet (w.)

[இரண்டு → இரு + தாள்.]

இருதிணை *irudhai*, பெ. (n) 1. உயர்திணை, அஃறிணை என்ற இரண்டு பிரிவு; two classes of nouns and verbs referring to (i) the personal and (ii) the impersonal, viz, உயர்திணை, அஃறிணை (தொல. செ.உ. 1) 2. இயங்குதிணை, நிலைத்திணை என்ற இரு பிரிவு; two classes into which creatures are divided, viz இயங்குதிணை 'moving' and நிலைத்திணை 'fixed' (செ.அக.)

[இரண்டு → இரு + திணை.]

இருதிரிமருப்பு *irudhira-marupu*, பெ. (n) பெரிய முறுக்கு டைய கொம்பு; twisted horn. "இருதிரி மருப்பி என்னவ் இருதலை" (அகநா 34-4)

[இரு + திரி + மருப்பு.]

இருது *irudu*, பெ. (n) 1 இரண்டு மாதம் கொண்ட பருவகாலம்; season of two months. "இருதுள் வேளி வெளிகுரி நடபத்து" (மணி 11,40) 2. மகளிர் பூப்பு; catamenia. 3. முதற் பூப்பு; first menstrual discharge (செ.அக.)

[இரு → இருது + பெருமி ழுமிரும் பருவம்.]

இருதுக்கொடியோன் *irudu-k-kodiyon*, பெ. (n) பவளம்; கொடிய பவளம்; coral, coral creeper (செ.அக.)

[இரு → இருது + கொடியோன்.]

இருதுகாலம் *irudu-kalam*, பெ. (n) 1 மாதவிடயங்க காலம்; time of woman's periods. 2. கருத்தரிக்குங் காலம்; period favourable for conception. (செ.அக.) 3. மழைகாலம்; rainy season

[இருது + காலம் இரு - இருது > Sid ருய.]

இருது சாந்தி *irudu-santi*, பெ. (n) சாந்திமணம், propitiatory rite performed in connection with the ceremonial consummation of marriage in the period recognised in the Śāstrās as favourable for conception, consummation. (செ.அக.)

[இருது + சாந்தி, சாந்தி + விழி.]

இருதுடையாதவள் *irudu-dayadaval*, பெ. (n) எப்பொழுதும் பருவமடையாதவள்; woman who has not menstruated at all (செ.அக.)

[இரு - இருது + பெரிது, வளந்து எழும் பருவம், பருக காலத்தில் மகளிர்கருடைக்கும் பூப்பு இருது > Sid ருது.]

இருதுத்தம் *iruduttam*, பெ (n) இருவகைத் துத்தம், two kinds of vitriol (uttam) - zinc sulphur or white vitriol and copper sulphate or blue vitriol (செ.அக.)

[இரண்டு → இரு + துத்தம்.]

இருது நுகர்வு *irudu-nugarvu*, பெ. (n) பருவங்கட் குரிய உட்படுத்திவு (சீவக. 2668 தலைப்பு.); enjoyment appropriate to the season. (செ.அக.)

[இருது + நுகர்வு.]

இருதுப்பெண் *iruduppen*, பெ. (n) 1. திரண்ட பெண்; matured girl 2. மாதவிடயம் பெண்; a woman in her menses (செ.அக.)

[இருது + பெண்.]

இருதுமதி *irudu-mati*, பெ. (n) 1. பருவப்பெண் girl who has attained puberty. 2. மாதவிடயக்காலம் பெண்கள் (சைவச. பொது 307), woman during her periods. 3. கருத்தரித்தற்குரிய நிலையிலிருப்பவள்; woman just after her periods, being then in a condition favourable for conception (செ.அக.)

[இருது + மதி மதி + பெண்பாலிற்சுருள் ஒன்று நிலவைய (மதி) பெண்களாக் கருதும் பெத்தி தோகி இசெனெ பெண்பால் நாச ஆண்பட்டது.]

இருதவா-தல் *iruduv-a-tal*. 6 செ. கு. வி. (v.) பருவமடைதல்; to attain puberty said only of a girl. (செ. அக.)

[இருத + ஆதல்.]

இருந்த திருக்கோலம் *irunda-tiru-k-kolam*, பெ. (n.) திருமாவின் வீற்றிருக்கும் இருப்பு; sitting posture of Vishnu, one of three tiru-k-kolams. (செ. அக.)

[இரு + இருந்த + திருக்கோலம்.]

இருந்ததேகுடியாக *irundath-ekudiyaga*, கு. வி. எ. (adv.) எல்லாரும்மாக; all gathered together "இருந்ததே குடியாகக் காணும்படி." (செ. 4.1.1) (செ. அக.)

[இரு + இருந்து + ஏ + கு + ஆக.]

இருந்த நம்பி *irunda-nambi*, பெ. (n.) நூற்றெட்டுத் திருப்புகளான லொன்றாகிய திருக்குறும் குடியிற் கோயில் கொண்ட திருமால் (ஆ. அக.); Lord Vishnu in sitting posture at Thirukkuyarpuudi, one of 108 Vaishnavite shrines

[இரு - இருந்த + நம்பி.]

இருந்த வழி *irunda val*, பெ. (n.) இருந்த இடம் (மதுரைக 158); place one had lived

[இருந்த + (உழி) வழி.]

இருந்தவளமுடையார் *irunda-val-mudayar*, பெ. (n.) கூடலழகர் (சிவப. 18.4. அரும்.); Vishnu in the perumal temple at Madura so styled with special reference to the beauty of His sitting posture. (செ. அக.)

[இரு + இருந்த + வளம் + கூடலார், வளம் = அழகு.]

இருந்தாழி *irundazhi*, பெ. (n.) கரிய தாழி; black vessel 'இருந்தாழி கவிப்பு' (நற் 271)

[இரு + இரும் + தாழி.]

இருந்தாற்போல் *irundar-pol*, கு. வி. எ. (adv.) திடசென்று (திவ. திருவிருத். 12, வ்யா. அடபு.), suddenly (செ. அக.)

[இருந்தல் + போல. இருந்தாற்போலிருந்து என்னும் மரபுக் தொடர் திருமென ஏற்படும் மன்றத்தைக் குறித்து இருந்தாற்போலிருந்து - இருந்தாற்போல.]

இருந்தில் *irundil*, பெ. (n.) 1. இருந்ததை (திவ. பெரிய. தி. 2.10.3) பாக்க, 300 *irundal*, 2. திலக்கரி; coral (சேரநா)

க. இத்தல், ம. இருதவை

[இரும் = கரிய - இரும் + த் + இவ = இருந்தில்.]

இருந்து¹ *irundu*, பெ. (n.) இருந்ததை பாக்க, 300 *irundal* (செ. அக.)

[இருந்தில் - இருந்ததை - இருந்து.]

இருந்து² *irundu*, இடை. (part.) ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருது; sign of the abt case ss in எங்விருந்து (செ. அக.)

[இரு + இருந்து.]

இருந்துபோ-தல் *irundupol*. 8 செ. கு. ந்ரானி (vt.) 1. செயலற்றுதல்; to be rendered inactive, to be stupefied, to be paralysed. 'அந்தத் தூக்கத்தைக் கேட்டதும் அவன் இருந்து போனான்'. 2. சீழே அழுந்துதல்; to sink 'அடிவாரம் இருந்து போயிற்று' 3. விலை போகாது தங்குதல்; to remain unsold, as goods. 'இருந்து போன ஏமானம்.' (செ. அக.)

[இரு + இருந்து + போ.]

இருந்தும் *irundum*, இடை. (conj.) ஆகவும்; for all that, nevertheless, yet, notwithstanding. 'அப்படியிருந்தும் செவ்வான்.' (செ. அக.)

[இரு + இருந்து + உம்.]

இருந்தேத்துவார் *irundethuvār*, பெ. (n.) மாகதார (சிவப. 5.48. உரை); courters. (செ. அக.)

[இரு + இருந்து + ஏத்துவார்.]

இருந்தை *irundai*, பெ. (n.) கரி; charcoal 'வாலிநாம்பு பக்கமிருந்தைக் கிருந்தன்று' (ந்ரவடி 258) (செ. அக.)

[இருந்தில் - இருந்தை.]

இருந்தையூர் *irundaiyūr*, பெ. (n.) மதுரையில் திருமால் கோயில் கொண்டிருள்ள இடம் (பரிபா. பக். 165), ancient suburb of Madurai where a Vishnu temple dedicated to Irunda-vaiaam-udayar is situated.

[இரு + இருந்தை + ஊர் திருமால் இருந்த கோவத்தில் கோயில் கொண்டு இருக்கும் ஊர். இருந்த வளமுடையார் பாக்க.]

இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார் *irundaiyūrk-karunkozi-moosiyār*, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; poet of the Sangam age

[இருந்தை + ஊர் + கரும் + கோழி + மோசி + ஆர் இருந்தையூர் + திருமால் இருந்த கோவல்கொண்ட கோயில் உள்ள ஊர்.]

இருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவன் *irundaiyūrk-korattan-pulavan*, பெ. (n.) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; poet of the Sangam age

[இருந்தை + ஊர் + கொற்றன் + புலவன்.]

இருந்தோட்டுப்புள் *irundai-pu-pul*, பெ. (n.) பெருந கூட்டப்பறவை; flock of birds

[இரும் + தோட்டு + புள். இரும் = பெரிய. தோட்டு = தொகுதி. கூட்டம். புள் = பறவை.]

இருந்தோன்றல் *irundonra*, பெ. (n.) கரிய தோற்றத் திணைபுடைய; blackish appearance 'அடையரிதாயிய குவைவிருந்தோன்றல்' (அகநா 162)

[இரும் + தோன்றல்.]

இருநிதிக்கிழவர் *irunthikkizhavar*, பெ. (n.) குபேரன்; kubera, the possessor of wealth.

[இரு + நிதி + கிழவர். இரு = பெரிய.]

இருநிலம் *iru-nilam*, பெ (n.) அகண்ட நிலப்பகுதி; wide world, vast expanse of earth. "இருநில மானவோன்" (சிலப்.28,78) (செ.அக.)

[இரு + நிலம்.]

இருநினைவு *iru-ninavu*, பெ. (n.) இரண்டுபட்ட மனம் (கொல); double mindedness, wavering disposition (செ.அக.)

[இரு + நினைவு.]

இருநூறு *iru-nūru*, பெ (n.) இரண்டு நூறு; two hundreds

ம. இருநூறு. க., தெ., பட. இரண்டு; கோத. இரூர். தட. இரூர்; சூட. இரூரர் பூரு. இரூரு. (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + நூறு.]

இருநெறித்தெரிப்பு *iru-neri-terippu*, பெ (n.) இரண்டு தொடைச் சந்திலும் நெறிகட்கட்டி, வலியைத் தருமொர் தோய்; disease characterised by the inflammation of the lymph glands of the groin. (சா.அக.)

[இரு + நெறி + தெரிப்பு.]

இருநேரம் *iru-neeram*, பெ. (n.) இரண்டு வேளை; அதசவது காலை, மாலை; two periods of the day viz the morning and the evening (சா.அக.)

[இரண்டு - இரு + நேரம்.]

இருநொச்சில் *irunocci*, பெ (n.) இருவகை நொச்சில் செடி; two species of negundo plant viz 1 வெண நொச்சில்; white eaved negundo-ilex negundo 2. கருநொச்சில்; black leaved negundo (unidentified) It is said that it is not ordinarily visible, but can only be recognised by siddhars and yogis through psychic vision. (சா.அக.)

[இரண்டு - இரு + நொச்சில்.]

இருப்படி *iruppari*, பெ (n.) குதிரைவண்டி போன்ற வற்றில் உட்காருவதற்காக அமைக்கப்பட்ட இடம்; raised seat in a coach (சேரநா.)

ம. இருப்படி.

[இருப்பு + அடி.]

இருப்பணிச் சட்டம் *iruppani-cattam*, பெ. (n.) இருப்புச் சட்டம் பாக்கக (இ.வ.); cart-drovers seat (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + அணி + சட்டம்.]

இருப்பவல் *irupavai*, பெ. (n.) ஒரு மருத்துப் பூண்டு (m.m.); Indian cudweed (செ.அக.)

[ஒருவா இரு + பவல். பவல் - பவன் + கொடியவகை.]

இருப்பன *iruppane*, பெ. (n.) நிலைத்திணைப் பொருள்கள்; motionless things such as vegetation and

lower forms of life. "இருப்பன மூதற் றோங்க எத்தனை யும்" (தாயுபரி 2) (செ.அக.)

[இரு - இருப்பன. (வினையா பெ.)]

இருப்பாணி *iruppani*, பெ. (n.) இரும்பாணி; Iron nail. "அடிப்பேன் களிசிறுப் பாணி கொண்டே" (தனிப்பா.1.120.22)

ம. இருப்பாணி

[இருப்பு - இருப்பு + ஆணி.]

இருப்பாறை *iruppara*, பெ (n.) கருமூஞ்சிப்பாறை மீன்; grey horse-mackerel caranra (செ.அக.)

[இரு + பாறை.]

இருப்பாவல் *iruppavai*, பெ (n.) கருத்திக்காயுள்ள பாவல்; காட்டுப் பாவல்; wild momordica charantia (சேரநா.)

ம. இருப்பாவல்

[இரு + பாவல்.]

இருப்பிடம் *iruppidam*, பெ. (n.) 1. தங்குமிடம் (திவ்.இரா.மஹூ.106); residence, abode, dwelling 2. இருக்கை; seat. (செ.அக.)

ம. இருப்பிடம், இரிப்பிடம்

[இருப்பு + இடம்.]

இருப்பு *irupu*, பெ. (n.) 1. இருக்கை (பாரத சூ.5). seat 2. குதம்; seat of the body, postnora. "இருப்பினி னான்" (முத்புருத வதை.425). 3. இருப்பிடம்; residence முத்தெரிநிறுதி மூவரிருபுடன்" (சேதுபு. இராமகீர்த 20). 4. நிலை; stage at which matter rests, condition position in life "உள்ளிருப்பெள்ள அவளிருப்பெள்ள?" 5. கையிருப்பு; balance on hand, surplus, whether of cash, reserve funds or commodities. 6. பொருணொது தல்; stores, merchandise capital (செ.அக.)

ம. இருப்பு

[இரு - இருப்பு.]

இருப்புக்கச்சை *irupu-k-kaccai*, பெ (n.) வீரணியும் இரும்புடை (விள); Iron girdle worn by warriors (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + கச்சை.]

இருப்புக்கட்டி *irupukkatti*, பெ. (n.) வரிவகை; tax (S.I.I.V.79) (செ.அக.)

[இருப்பு + கட்டி.]

இருப்புக்கட்டை¹ *irupu-k-kattai*, பெ (n.) கத்தியல்; hammer

[இருப்பு - இருப்பு + கட்டை.]

இருப்புக்கட்டை² *irupu-k-kattai*, பெ. (n.) திறவு கோல் (விள), shank of a key

[இருப்பு - இருப்பு + கட்டை.]

இருப்புக்கம்பை *iruppu-k-kambai*, பெ. (n) வண்டி யோட்டுபவனுக்கு முன் வண்டியில் அமைக்கப் பட்ட இருக்கை (கொலி) driver's seat, in front of a car. (செ.அக.)

ம. இருபடி

[இருப்பு + கம்பை.]

இருப்புக்கரண்டி *iruppu-k-karandi*, பெ. (n) இருமடிச் சுண்டி; iron ladle.

[இருப்பு + கரண்டி.]

இருப்புக்காய் வேளை *iruppu-k-kayvai*, பெ. (n) இருமடிக்காய் வேளை (விள்); plant (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + காய் + வேளை.]

இருப்புக்கிட்டம் *iruppu-k-kittam*, பெ. (n) இருமடிரு கிய கட்டி; scoria of iron, iron dross (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + கிட்டம்.]

இருப்புக்கொல்லி *iruppu-k-kolli*, பெ. (n) சிவணா வேம்பு; wry indigo (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + கொல்லி.]

இருப்புகில் *iruppu-kil*, பெ. (n) இருபேசு முறை பயிர்; yielding two crops, double crops. (சேரநா.)

ம. இருபடிவ

[இரு + புகில்.]

இருப்புச்சட்டம் *iruppu-c-cattam*, பெ. (n) வண்டி யோட்டுவோன் அமரும் முகவணை; car-driver's seat from the seats united at the pole (செ.அக.)

ம. இருபடி

[இருப்பு + சட்டம்.]

இருப்புச்சலாகை *iruppu-c-calaga*, பெ. (n) இருமடிச் சலாகை டார்க்க (செ.அக.), see *iruppu-c-calaga*

[இருப்பு - இருப்பு + சலாகை.]

இருப்புச்சிட்டம் *iruppu-c-cittam*, பெ. (n) இருபடிச் சிட்டம் (விள்), oxide of iron

[இருப்பு - இருப்பு + சிட்டம்.]

இருப்புச்சில் *iruppu-c-cil*, பெ. (n) சிறுவர் விளை யாட்டுக் கருவி (விள்); small round plate of iron used in a game played by children. (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + சில்.]

இருப்புச்சீரா *iruppu-c-cira*, பெ. (n) இருப்புச்சட்டை (விள்); iron coal of mail (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + சீரா. சீரடி - சீரா.]

இருப்புச்சவடு *iruppu-c-cavadu*, பெ. (n) இருப்புச் சீரா (விள்); பாக்கக ஶை *iruppu-c-cira*.

[இருப்பு - இருப்பு + சவடு.]

இருப்புத்தளர் *iruppu-t-tal*, பெ. (n) இருபடிக்கோல் (ஞாண.55,12, உரை); iron rod (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + தளர்.]

இருப்புத்திட்டம் *iruppu-t-tittam*, பெ. (n) செலவு தீக்கி எஞ்சியுள்ள தெகை, remanent after spending (செ.அக.)

[இருப்பு + திட்டம்.]

இருப்புநகம் *iruppu-nagam*, பெ. (n) வெற்றிலை கிளையும் கருவி (இ.வ.); betel clipper

[இருப்பு - இருப்பு + நகம்.]

இருப்புநெஞ்சு *iruppu-nenju*, பெ. (n) வன்மனம்; cruel, unfeeling heart, heart steered against all tender feelings. "வன்மெஞ்சுறோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்பு நெஞ்சோ" (நாய.ஆ.சையெழு 4) (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + நெஞ்சு.]

இருப்புப்பாதை *iruppu-p-patai*, பெ. (n) தொடர் வண்டிப்பாதை; railway (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + பாதை.]

இருப்புப்பாளம் *iruppu-p-palam*, பெ. (n) இருமடிச் சுட்டி (விள்), pig iron. (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + பாளம்.]

இருப்புமணல் *iruppu-manal*, பெ. (n) இருமடி கலந்த மணல்; sand containing iron, iron stone. (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + மணல்.]

இருப்புமுகம் *iruppu-mukam*, பெ. (n) இருமடிப் பூண் (தந்தப் பூண்) protective metal band at the end of a rod. "இருப்பு முகஞ்செறிந்த வேந்தெழின் மருப்பிற கருங்கை யானை" (புறநா 363-1)

[இருப்பு - இருப்பு + முகம்.]

இருப்புமுள் *iruppu-mul*, பெ. (n) தாறு; spike of a goad (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + முள்.]

இருப்புமுளை *iruppu-mulai*, பெ. (n) குழிகல்லூன் கருவி; pickaxe (ஆ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + முளை.]

இருப்புமுறி *iruppu-muri*, பெ. (n) செடிவகை (L1, silvery leaved indigo, m.gh. Indigofera argentea (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + முறி.]

இருப்புயிர் *iruppu-yir*, பெ. (n) செடியவன் உயிர், நிசயத்தில் இருப்பவன் உயிர்; literally, iron-soul, fig. souls that undergo purgation in hell, one of five class of souls arranged accg to spiritual purity "இருபு யிரொகி வெந்து" (சீவக 3108) (செ.அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + உயிர்.]

இருப்புலக்கை *iruppulakkai*, பெ (n) ஒரு கருவி; iron pestle, a weapon in warfare (செ.அக)

[இருப்பு - இருப்பு + உலக்கை.]

இருப்புழறல் *iruppuzhal*, பெ (n) ஊறல், இரும்புக்கறை; iron stain on cloth. (செ.அக.).

[இருப்பு - இருப்பு + ஊறல்.]

இருப்புழற்பணம் *iruppuzhal-panam*, பெ (n) கலப்பு வெள்ளி தாணியம் (என்.); adulterated silver counter-feit coin. (செ அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + ஊறல் + பணம்.]

இருப்பெழு *iruppeḷu*, பெ. (n) உழலை; crossbar made of iron. "மழுத்தலைக் கந்தி விருப்பெழுப்புகரு" (பெரும் இளவாண் 5,38) (செ அக.)

[இருப்பு - இருப்பு + எழு.]

இருப்பேளம் *iruppaḷam*, பெ (n) இரும்பிணைற் செய்த ஏளம்; iron vessel (செ.அக)

[இருப்பு + ஏளம் - இரும்பேளம் - இருப்பேளம்.]

இருப்பை¹ *irupai*, பெ. (n) இலுப்பை மரம்; (பெரும் உருகை 50,53); South Indian Mahua. (செ அக)

ம. இருப்பு; உ, ஊ. இப்பெ மர, தெ. இப்ப.

[இரு + இருப்பை.]

இருப்பைத்திப்பி *irupai-tippi*, பெ (n) இலுப்பைப் பிணைணாக்கு; உயர் of mahua seed from which oil has been pressed out. (சா அக.).

ம. இருப்பைப்பிணைணாக்கு

[இருப்பை + திப்பி.]

இருப்பைப்பூச்சம்பா *irupai-p-pu-c-cambā*, பெ (n) தெல்வகை; a kind of paddy of the campā variety, from its having the odour of the ruppai flower (செ அக.)

[இருப்பை + பூ + சம்பா.]

இருபத்துநாலாயிரப்படி *iru-pattu-nāli-yāra-p-padi*, பெ. (n) பெரிய வாசலின் பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட திருவாய்மொழியின் உரை; commentary on the Tiruvāymolī, by Periya-Vāccār-Pillai, aggregating 24,000 granthas of 32 syllables each. (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + பத்து + நான்கு + ஆயிரம் + படி.]

இருபது *irupatu*, பெ. (n) ஓச எண்; number 20, being twice ten. (செ அக.)

ம. இருபது, உ. இரபத்து இப்பத்து, தெ. இருவை இருவதி 10. இரபது; இரு இரபது, எரு. பீசவது, பீரபொத்து கோத. இரப்த, இவொத, குரு இப்பத்த குட குப்பத இருவத, ஊ. இவ இருவ, கொலர். இருவே

[இரண்டு - இரு + (பத்து) பது.]

இருபந்தியாடு *irupandiyāḍu*, பெ (n.) எத்த இனத்திலும் சேராத ஆடு; sheep of mixed breed

[இரு + பந்தி + ஆடு. பந்தி - தெ. பந்தி.]

இருபன்னீயம் *irupanniyam*, பெ (n) சேங்கெட்டை (மலை) பாரக்க; marking nut. (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + பன்னியம்.]

இருபாடு *irupāḍu*, பெ. (n) இருபுறம்; two sides (சேரநா)

ம. இருபாடு

[இரண்டு - இரு + பாடு.]

இருபாவிருபு¹ *iru-pā-iru-pāḍu*, பெ. (n) 1 சிற்றிலக்கிய வகை (பன்னிருபா 337); வெண்பாவும், அகவலுமாக மாற்றிமாற்றி அருதாதித்தொடையு பாடப்பட்ட இலக்கியம்; class of literary composition of 20 verses, in which venḍā and agaval alternate in anāḷi-t-toda? மெய்கண்ட சாத்திரத்தொன்று; அருணாந்தி சிவாச்சாரியார் இயற்றியது; text-book of the salva siddhānta philosophy by Aruṇānti-civācāriyār, one of 14 Meykanda-cāṭiram. (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + பா + இரு + (பத்து) பத்து.]

இருபாவிருபது *iru-pā-iru-pātu*, பெ (n) இருபாவிரு பத்து¹ பாரக்க (செ அக.); 20 *irupāvirupātu*.

[இரு + பா + இரு + (பத்து) பது.]

இருபாள் *irupāl*, பெ (n) இருபது; twenty "இருபாள் கணைதரத்து" (கந்தபு-அக்கினிபு.82) (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + (பத்து-பதின்-பாள்) பாள்.]

இருபிறப்பாளன்¹ *irupaiyarpālān*, பெ (n) 1 திங்கள்; moon. 2. வெள்ளி (ககிரை), *Ṣikkirān*, as twice-born.

[இரண்டு - இரு + பிறப்பு + ஆளன்.]

இருபிறவி *irupaiyāvi*, பெ (n) கலப்பின விலங்கு வகை; hybrid animal. (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + பிறவி.]

இருபடைமெய்க்காட்டு *irupadai-mey-k-kāḍu*, பெ (n) ஒன்றே இருவேறு வகையாகத் தோற்றுவது (திவ திருநெடுந.21,வயா); that which appears in two functions as the discus of viṣṇu which is at once a pleasing ornament as well as a destructive weapon (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + படை + மெய + காட்டு.]

இருபுரியா-தல் *irupuriyā-tal* 6 செருவி. (vii) மாறுபாடாதல் (திவ.கண்ணிநுண் 11,வயா); to be contrariwise one to another as a rope twisted contrariwise at the two ends. (செ அக.)

[இரண்டு - இரு + புரி + தல்.]

இருபுலன் *ru-pulan* பெ (n) உடற்கழிவுகள் (மல உலர்ச்சு): two fold evacuation urine and excrement. "உமிழ்வோ இருபுலனுரு சோரார்" (ஆசாரக் 33) (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + புலன்.]

இருபுறம் *irupura* பெ (n) இரண்டு பக்கம்; two sides. (சேரநா).

ம. இருபுறம்

[இரண்டு - இரு + புறம்.]

இருபுறவசை *ru-pura-vasai*, பெ (n) வசைபோன்ற வாழ்த்து (யாப்.வி 95, பக் 512); what appears to be censure but is actually meant to praise (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + புறம் + வசை.]

இருபுறவாழ்த்து *ru-pura-vāṭṭu*, பெ (n) வாழ்த்துப் போன்ற வசை (யாப்.வி 95, பக் 512); seeming praise which is in such a form, that it is actually meant to censure (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + புறம் + வாழ்த்து.]

இருபுளல் *ru-puṅal*, பெ (n) கீழ்நீர், மேல்நீர்களை (குறள், 737), two sources of water, viz underground water as in springs, wells and tanks, and surface water as in lakes and rivers (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + புளல்.]

இருபூ *ru-pū*, பெ. (n) இருபோகம் பாக்க (நடு.) (செ.அக.); see *irubōgam*.

[இரண்டு - இரு + பூ.]

இருபூலை *irupūlai*, பெ. (n.) 1. பூலா (L) பார்க்க, small Indian snow - berry 2. வெள்ளைப்பூலாஞ்சி (L) பார்க்க; Indian snow berry (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + (பூலாஞ்சி) பூலை.]

இருபெயரொட்டாகு பெயர் *ru-peyar-ottāgu-peyar*, பெ (n) இரு பெயர் ஒட்டிநின்ற ஒரு சொல்நீர்மைத தாய் ஆடுபெயராகி வருவது; two nouns in apposition, one of which is used figuratively "வகரக்கிளவி, அதுவாகு கிளவி மக்கக்கட்டு", (நன் 290 விருத்)

[இரண்டு - இரு + பெயர் + ஒட்டு + ஆடுபெயர்.]

இருபெயரொட்டு *ru-peyar-ottu*, பெ (n) ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு நிறகும் பெயர்கள் இணைந்து வருவது (நன் 365 உரை), combination of two nouns in apposition where the adj. particle ஆகிய is understood

[இரண்டு - இரு + பெயர் + ஒட்டு.]

இருபெருந்தெய்வம் *ru-peru-ṭeyvā* பெ (n) பணைக கொடியை உடையவனும், நீலநிறத் திருமே

னியையுடையவனுமாகிய இரண்டு பெருந்தெய்வங்கள்; two gods Balaraman and Karnan. "இருபெருந்தெய்வமு மூடவின்ற ஆயகு" (புறநா.58.16)

[இரண்டு - இரு + பெரும் + தெய்வம்.]

இருபெருநியமம் *ru-peru-niyama*, பெ (n) இரு பெரிய அறங்கள், இல்லறம், துறவறம்; two kinds of virtues, domestic and ascetic. (மதுரைக்.365)

[இரண்டு - இரு + பெரு + நியமம்.]

இருபொருள் *ru-poru* பெ (n) கல்வி, செல்வம் ஆகிய இரண்டு பொருள்கள்; two kinds of wealth as learning and riches (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + பொருள்.]

இருபோகம் *ru-pōgam*, பெ, (n.) 1. இருமுறை விளைவு; two crops, one raised in the wet season and another in the dry 2. நிலமுடையோனுக்கும் பயிரிடவோனுக்குமுரிய பங்கு; two shares of the crop, one of the landlord and the other of the tenant (RF) (செ.அக.)

ம. இருபங்கி

[இரண்டு - இரு + போகம்.]

இருபோது *ru-pōṭu* பெ (n) காலைமாலை பொழுதுகள்; morning and evening "இருபோதும் பணிவார்" (தேவா 634 6)

[இரண்டு - இரு + (பொழுது) போது.]

இரும்பல் காஞ்சி *irum-pai-kāñci*, பெ (n) ஒரு தமிழ் நூல் (புறத்); ancient Tamil work (செ.அக.)

[இரு - இரும் + பல் + காஞ்சி.]

இரும்பலி *irumbali*, பெ. (n) இரும்பிலி (L) பார்க்க; see *iruppal*. (செ.அக.)

[இரும்பிலி - இரும்பலி.]

இரும்பவல் *irumbaval*, பெ. (n) இரும்பவல் பார்க்க see *iruppal* (செ.அக.)

[இரும்பு + அவல்.]

இரும்பன் *irumban*, பெ. (n.) 1. எலி (திலா); rat 2. அகழெலி (பிள); field rat 3 திருடன்; thief (சேரநா) (செ.அக.)

[இரும் + கரிய. இரும்பன் = கரிய எலி.]

இரும்பாட்டல் *irumbāṭṭal*, பெ. (n) இதனிய வாதம் செய்தல்; இரும்பைப் பொன்னாக்கல்; play with iron, transmuting iron into gold (செ.அக.)

[இரும்பு + ஆட்டல்.]

இரும்பாரழலி *irumbāra-ṭhal*, பெ (n) அழகுண்ணி பார்க்க; see *ṭhukanni*. (செ.அக.)

[இரும்பு + ஆரழ + ழலி.]

இரும்புபலை *irum-pūlai*, பெ (n) பாலைமரவகைக ளுளா ஒன்று (L); blue - dyeing Rosebay

ம. இரும்பால.

[இரு - இரும் + பாலம்]

இரும்பிடர்த்தலை *irumbidar-t-talai*, பெ (n) பெரிய கழுத்து; neck of abnormal size. 'பெருங்கையானை விரும்பிடர்த்தலை விரகுது" (புறநா.3-11)

[இரும் + மிடர் + தலை]

இரும்பிடர்த்தலையார் *irumbidar-t-talai-yar*, பெ (n) கரிகாற்சோழனிடம் அமைச்சராகவும், புலவராகவும் யிருந்தவர். இவர் கரிகாற் சோழனின் தாய் மாமனாவார்; name of the poet who was the uncle of Chola king Karikāḷa (அ.பி.சிந்.).

[இரு - இரும் + மிடர் + தலை + ஆர். இரும்பிடர்த்தலை என்னும் ஊரின் வழந்தல்., மிடர் = பாணை.]

இரும்பிலி *irumbili*, பெ. (n) 1. செடிவகை; (L) box leaved satin ebony, supposed to be used in elchemy to convert iron into gold 2. ஒர் ஊர்ப்பெயர்; name of a village 3. ஒரு வகைப்பம்பு; a kind of snake (பெ.அக.)

[இரும்பு + இலி]

இரும்பினீர்மை *irumbirmai*, பெ (n) இழிந்தநிலை; state or condition of iron used fig for low condition, mean position etc. "இரும்பினீர்மை கெடுதது" (கீவக. 952) (பெ.அக.)

[இரும்பின் + நீர்மை]

இரும்பு¹ *irumbu*, பெ. (n) 1. பொன்; gold 2. செங்காத்தன் (L) rod species of malabar iron; (பெ.அக.)

[இரும் + பொன் = இரும்பொன் - இரும்பு. இரும் = பெரிய. பெரிய பொன் என்னும் பொருளினது.]

இரும்பு² *irumbu*, பெ. (n) 1. கரும்பொன் (தேவா 209.3); iron, literally, the black metal. 2. கருவி; instrument, weapon. "இரும்பு மேல் விடாது நிற்பார்" (கீவக. 782)

ம. இரும்பு. க. இரும்பு (சுடி, எந்தன்மை) தெ. இஹு. இஹு. இரு. இரும்பு; எரு. எயரும்பு; கை. இஹு; கோத. இம்பு, தூட. இம்பு (ஊரி); குட. இரிமபி, து. இரும்பு; குவி. இரவ. செண. இஹு

[இச் → இரு = இரும்பு (மு.நா.197) இரு - இரும் + பொன் → இரும்பொன் - இரும்பு இரும் - கரிய. ஒ.நேச. கரும் + பொன் = கரும்பொன்.]

இரும்புக்காய் *irumbu-k-kay*, பெ. (n) 1. இரும்புக் கோல்; iron rod. 2. குட்டுக்கோல்; branding iron (சா.அக.) (பெ.அக.)

[இரும்பு + காய்.]

இரும்புக்காய்வேளை *irumbu-k-kay-velai*, பெ (n) வேளைவகை (மு.அ) species of clove (பெ.அக.)

[இரும்பு + காய் + வேளை]

இரும்புக்கிட்டம் *irumbukkittam*, பெ (n) இரும்புருக்கும்போது மேல் திரண்ட கட்டி; iron dross, scoria of iron (சா.அக.)

[இரும்பு + கிட்டம்]

இரும்புக்குணம் *irumbukkunam*, பெ (n) இரும்பிற்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள ஐந்து குணம்; அவையாவன:- சவுடு, உடைதல், ஊறல், திரை, உருகாக்குணம்; natural qualities peculiar to iron ore; cracking, brittleness prone to rust, contractile and not easily fusible or melted. (சா.அக.)

[இரும்பு + குணம்]

இரும்புக்கெண்டி *irumbu-k-kandi*, பெ (n) இரும்புக் கமண்டலம்; iron water-bowl used by mendicants (சா.அக.)

[இரும்பு + கெண்டி]

இரும்புக்கொல்லன் *irumbu-k-kollan*, பெ (n) கரும் கொல்லன்; blacksmith (பெ.அக.)

[இரும்பு + கொல்லன்]

இரும்புச்சட்டி *irumbu-c-catti*, பெ (n) இரும்பால் செய்த பெரிய ஏணம்; சீனச்சட்டி; an iron pan.

[இரும்பு + சட்டி]

ம. இரும்புசட்டி.

[இரும்பு + சட்டி]

இரும்புச்சலாகை *irumbu-c-calagai*, பெ (n) 1. அறுவை மருத்துவக்கருவி வகை; surgeon's probe pointed instrument made of iron. 2. இரும்புநூசலம்; iron rod.

[இரும்பு + சலாகை]

இரும்புச்சிந்துரம் *irumbu-c-cinduram*, பெ (n) அயச் சிந்துரம் பச்சை. இதைய் பலவினத்திற்கும், மாத விடாய் நோய்களுக்கும், புழுகுகளைக் கொல்லவும் பயன்படுத்துவதுண்டு; red oxide of iron - ferrous oxide alias ferric per oxidum alias F rubizo. It is medicinaly used as a tonic. (சா.அக.)

[இரும்பு + (செந்துரம்) சிந்துரம்]

இரும்புச்செப்பு *irumbu-c-coppu*, பெ (n) இரும்பு வகைய செப்பு (சா.அக.); vessel

[இரும்பு + (செப்பு) செப்பு]

இரும்புண்டீர் *irumbundu-ir*, பெ (n) இரும்புண்டீரைப்போலா மென்பது பொதுவாக நோய் அகலைகைக் குறிக்கும்; இரும்புண்டீர் நோயை மறுபடியும் நோன்றாவாறு போல நோய்களும் மீளாடும் நோய் தாவாமை; water absorbed by heated iron. The disease absorbed by the system will just disappear as the water absorbed by heated iron. "இரும்புளந்து உண்ட நீரு (திவ திருக்குறள் 13) (சா.அக.)

[இரும்பு + உண்ட + நீர்]

இரும்புத்துப்பு *irumbu-t-tuppu*, பெ. (n.) இரும்புத்துரு (ஈ.அ.) லார்க்க; iron rust. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + துரு - துருப்பு] துப்பு!

இரும்புத்துரு *irumbu-t-turu*, பெ. (n.) மண்சூம்; iron rust, fern peroxidum. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + துரு.]

இரும்புநாக்கு *irumbunkku*, பெ. (n.) அம்பின் கூரியமுனை; iron tongue, the sharp iron edge of an arrow

ம. இரும்பு நாக்கு

[இரும்பு + நாக்கு.]

இரும்புநீற்று *irumbunru*, பெ. (n.) எருக்கியலை; leaf of the medlar plant. (சா.அ.க.)

[இரும்பு + நீற்று.]

இரும்புப்பாளம் *irumbu-p-pallam*, பெ. (n.) இரும்புக் கட்டி; oblong mass of iron, as they come from the blast furnace, pig iron. (சா.அ.க.)

[இரும்பு + பாளம்.]

இரும்புப்பெட்டி *irumbu-p-petti*, பெ. (n.) உருக்கா வகைத்த பேழை; cash chest, iron safe. (செ.அ.க.)

ம. இரும்புப் பெட்டி

[இரும்பு + பெட்டி.]

இரும்புப்பொடி *irumbu-p-podi*, பெ. (n.) அரப்பொடி (ஈ.அ.) ; iron filings. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + பொடி.]

இரும்பு மலை *irumbu-malai*, பெ. (n.) வடஅமெரிக்கா கண்டத்தில் உள்ள மெக்சிகோ நாட்டில் 640 அடி உயரமும் 4 சதுசு மில் (மைல்) அகலமும் உள்ள மலை; iron mountain in Mexico (அ.பி.சி.த்.)

[இரும்பு + மலை.]

இரும்புயிர் *irumbyir*, பெ. (n.) இரும்புயிர் (கேவ 3111, உரை) லார்க்க; see *irupuyir* (செ.அ.க.)

[இரும்பு + உயிர்.]

இரும்புருக்கி *irumburukku*, பெ. (n.) தத்தைஞ்சுரி, தத்தைமண்டலி; that which is capable of melting iron viz., button weed, red water plant. (சா.அ.க.)

[இரும்பு + உருக்கி.]

இரும்புருக்கு *irumburukku*, பெ. (n.) எஃகு; steel (சா.அ.க.)

[இரும்பு + உருக்கு.]

இரும்புலி *irumbuli*, பெ. (n.) துவரை; shell. (ஆ.அ.க.)

[இரும்பு + புலி.]

இரும்புளி *irumbuli*, பெ. (n.) மரவகை (விண்), tree whose fruit is sour and is used for curry. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + புளி.]

இரும்பை¹ *irumbai*, பெ. (n.) இரும்பை (திருமுடி 105). South Indian mahua. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + இரும்பை.]

இரும்பை² *irumbai*, பெ. (n.) 1. குடம் (இங்.); water-pot 2. லாம்பு (உ.சி.தி.); snake. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + பை.]

இரும்பொறை *irum-porai*, பெ. (n.) சேர் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று (புதிற்றுப் 39.9), slip of the Cera 'ings. (செ.அ.க.)

[இரும்பு + பொறை. இரும்பு = பெரிய. பொற்றறை - பொறை = மண் மலம்.]

இருமடங்கு *irumadangu*, பெ. (n.) 1 இரண்டு பங்கு; two portions or parts. 2. இரட்டித்த அளவு; doubled quantity. (ஆ.அ.க.)

[இரண்டு - இரு + மடங்கு.]

இருமடி *irumadi*, பெ. (n.) இருமடங்கு லார்க்க, see *irumadangu*

[இரண்டு - இரு + மடி.]

இருமடியாகுபெயர் *irumadi-y-gu-payar*, பெ. (n.) இருமுறை மடித்து ஆகி வரும் பெயர். ஆகுபெயர் வகைகளுள் ஒன்று; *gu-payar* of double transference, variety of metonymy, where in a word used fig in one sense in the first instance is once again applied to signify another with which it bears a certain relation. *Kār*, meaning black used to signify a cloud is used again to connote the rainy season. (செ.அ.க.)

[இரண்டு + மடி + ஆகு + பெயர் காந்திவ வகைகை எப்பழிக், காடுள்ளும் நிற்பெயர் அதனைபுடைய மெகத்திற்காதவால் ஆகுபெயர். காள் வந்து எப்பழிக், காடுள்ளும் நிற்பெயர் மெகத்திற்காமி மெகத்தின் பெயர் ஆகு பெயரும் பருவத்திற்காதவால் இருமடியாகுபெயர். (தள. 290 - காண்டி. உரை).]

இருமடியேவல் *irumadi-y-ēval*, பெ. (n.) பிறவினை யின்மேற் பிறவினை; double causverb as கற்பெரி (செ.அ.க.)

[இரண்டு - இரு + மடி + ஏவல்.]

இருமண் *irumana*, பெ. (n.) மணர்களிமண; sandy clay (செ.அ.க.)

[இரு + மண்.]

இருமரபு *irumarabu*, பெ. (n.) தாய்தந்தை வழிமுறை (விவா); two fold ancestry, paternal and maternal (செ.அ.க.)

[இரண்டு - இரு + மரபு.]

இருமருந்து *su-manadu* பெ (n) சோழம் தன்ணி¹ கும்; two medicines fig applied to rice and water as the mainstay of life. "இரு மருந்து விளைகு நன்னாட்டுப் பொருதன்". (புறநா.70-9) (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மருந்து]

இருமல் *sumal*, பெ. (n.) 1. *செறுமுதல்* (காசம்); cough, bronchitis 2 ஆட்டுதேய்வகை (M.C.D. [1887] 249); contagious disease of sheep. (செ.அக.)

ம. இருமல்; க. செமல்; தெ. செருமல்; பட. செம்மலு.

[இரு - இரும (பெருகிய ஒசை எழுப்பு) - இரும - இருமல்.]

இருமல்லி *sumali*, பெ. (n.) 1. சிறுமலகரி; jasmine (small) 2. பெருமல்லி; jasmine (big)

[இரு + மல்லி.]

இருமளப்பென்டார் *su-manal-p-pendār*, பெ (n) பந்தையடி; prostilates. "இருமளப்பென்டாரும் களாரும்" (குறள் 920) (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மளம் + பென்டார்.]

இருமளம் *su-manala*, பெ. (n) 1. இரண்டகம்; double-mindedness. "இருமளப்பென்டாரும் (குறள் 920) 2. துணிவினமை; irresolution, indecision. "இருமளாரைவன் தன் வழிகளிலெல்லாம் திறையறவன்" (வினிலி.பாடல் 18) (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மளம்.]

இருமா *su-mā*, பெ. (n) பததிலொரு பகுதியாக (1/10) குறிக்கும் பின்னவென 'ஐ'; fraction of 1/10

ம. இருமா

[இரண்டு - இரு + மா. மா என்பது இருபதில் ஒரு பங்கு.]

இருமாவரை *su-mā-v-arai*, பெ. (n) அரைக்கால்; fraction 1/8 being the sum of இருமா (1/10) and அரைமா (1/40). (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மா + அரை (மா) அ-தாவது இருபதில் இரண்டரை அல்லது அரைக்கால்.]

இருமார் *sumār*, பெ. (n) எலிவகை (இ வ.); a species of rat (செ.அக.)

ம. இருமார்

[இரு - இருமார். இரு - கரிப.]

இருமியுழித்தல் *sum-yu-uzhittal*, பெ. (n) காரியுழித்தல்; act of coughing up and spitting out phlegm (சா.அக.)

[இரும - இருமி (வி.எ) + உழித்தல்.]

இருமு¹-தல் *sumu*, 8 செ. ௮ வி (vi) இருமல்; cough; 'இருமி விளைதன்' (திவ் பெரியபு.1.3.8) (செ.அக.)

க., பட. செமல், தெ. செரும

[இரு - இரும. இருமுதல்.]

இருமு² *sumu*, பெ (n) இருமல்; cough "இருமிடை விடைந்த சில செல்" (புறநா.243.13) (செ.அக.).

பட. செமல்.

[இருமல் - இருமு.]

இருமுடகநில்லான் *sumudaganilān*, பெ (n) கரிசலாள் கண்ணி; eclipse plant. (சா.அக.)

[இரு + முடகம் + நிலவாள்.]

இருமுட்டி *sumuṭṭi*, பெ (n) இருவகைமுட்டி; two varieties of sticky mallow 1. போரமுட்டி; Ceylon sticky mallow 2. சிறைமுட்டி; fragrant sticky mallow (சா.அக.)

[இரண்டு - இரு + முட்டி.]

இருமுடி *su-muṭṭi*, பெ. (n) 1. இரண்டு கட்டுகளை ஒன்றாக இணைத்து உயர்த்தித்தாக்கும் வளர்ணை தடுவில சேர்த்துக் கட்டிய பண்டம்; double-baggage with equipped load 2. மலைகளுக்கு வழிதடைப்பயணம் செல்வோர் தோளில் அல்லது தலைமீயில் சுமந்து செல்லும் இருமுடிப் பண்டங்கள்; double-baggage carried either on head or on shoulders by those who go on a pilgrimage to the hills

[இரண்டு - இரு + முடி.]

இருமுடிக்கட்டு *sumuṭṭi-k-kattu*, பெ. (n) இருமுடி பார்க்க; see *sumuṭṭi*

இருமுதுகுரவர் *su-mudu-kuravar*, பெ. (n) தாய்ததையர் (சிலப்.16.67), parents. (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + முது + குரவர்.]

இருமுதுமக்கள் *sumudu-makkal*, பெ (n) இருமுதுகுரவர் பார்க்க; see *sumudukuravar* (ஆ.அக.)

[இரண்டு - இரு - முது + மக்கள்.]

இருமுரடன் *sumuraḍan*, பெ. (n) முட்டுக்குணை; nuffian, muscle man (ஆ.அக.)

[இரு (பெரிய) + முரடன்.]

இருமுள்ளூர் *sumuṭṭār*, பெ. (n) மலைபயணத் திருமுடிக் காரியின் ஊர்; native place of Maṭiyār Thirumudikkūr. "ஊர்திரு முள்ளூர் மனைஎன்" (நற் 291-7) (பாண்டி.அக.)

இருமுற்றிரட்டை *su-muṭṭirattai*, பெ. (n) ஒரு செய்யுளில் ஒரே முற்றெதுகையாய், மற்றையடி மற்றொரு முற்றெதுகையாய் வருவது (யாப்பிபக் 182); concanation in which each of two successive lines of a stanza has identical initial letters in all its feet. (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + முற்ற + இரட்டை.]

இருமுறி *su-muṭṭi*, பெ. (n) இருப்புமுறி என்னும் செடி, silvery-leaved indigo (செ.அக.)

[இருப்புமுறி - இருமுறி.]

இருமுறை *iru-muḥai*, பெ. (n.) இரண்டு முறை; twice, two times. "ஒன்றிருமுறை யிருந்துண்ட பிள்ளை"; (புறநா.269-5) (பாண்டி.அக.)

[இரண்டு - இரு + முறை.]

இருமூடம் *iru-mūdam*, பெ. (n.) தானாகவும் அறியாது யீரா அறிவிக்கவும் அறியாத மூடத்தனம் (கொல.), double stupidity, characterised by not knowing oneself and, in not listening to others' advice. (கொ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மூடம்.]

இருமூடி. *iru-mūḍi*, பெ. (n.) 1. இரண்டு பிரிவாகப் பொருத்தியது; that which consists of two parts 2. கும்பிடுகின்றிஞ்சில்; shell consisting of two parts which can be opened and shut, bivalve. (கொ.அக.)

[இரண்டு - இரு + மூடி.]

இருமை¹ *irumai*, பெ. (n.) 1. பெருமை (தொல்சொல்: 396, உளர்); greatness, largeness, hugeness, eminence. 2. கருமை (சீவக.1171); darkness, blackness. (கொ.அக.)

[இரு - இருமை.]

இருமை² *irumai*, பெ. (n.) 1. இருதன்மை; two fold state "அருவதா யருவா யிருமையாயுறை பூரணம்" (கந்தபு.நக்சி.57). 2. இருவொருள்; two things. 'இருமை வகை தெரிந்து' (குறள.23) 3. இம்மை மறுமைகள் (கம்பரா. அயோகத் மந்திர.63), this birth and the future birth, this life and the life to come. (கொ.அக.)

ம. இரும

[இரண்டு - இரு - இருமை.]

இருமை³ *irumai*, பெ. (n.) 1. துக்கம்; sorrow. 2. மகிமை; glory 3. உள்ளும் புறமும்; in and out (ஆ.அக.).

[இரண்டு - இரு - இருமை.]

இருமை⁴ *irumai*, பெ. (n.) எருமை; buffalo

கோத. இர்

[இரு¹ - இருமை.]

இருமையியற்கை *irumai-yirkaikā*, பெ. (n.) அணிய கையுள் ஒன்று; figure of speech அஃது கூடுவதைபும கூடாததைபும கூடக் கூறுவது (ஆ.அக.)

[இருமை + இயற்கை.]

இருமொழி *iru-moḍi*, பெ. (n.) இரண்டு வகைச் சொற்கள்; two kinds of words. "தலை யல்லோரிரு நன்மொழியே" (புறநா.85)

[இரண்டு - இரு + மொழி.]

இருமோட்டிரை *iru-mōḍṭirai*, பெ. (n.) கரிய பெரிய அலைகள்; large black waves "பிணங்கிரு மோட்டிரை வந்தளிக்கும்" (கவித்.131).

[இரு + (முடி - மோட்டு) மோட்ட + திரை.]

இருமோட்டுவீடு *iru-mōḍṭuvīḍu*, பெ. (n.) மச்சங் கூடியமுள்ள வீடு (இவ.); thatched house with a small upper room. (கொ.அக.).

[இரண்டு - இரு + (முடி - மோட்டு) வீடு.]

இருவகிர்புரள் *iru-vagiripul*, பெ. (n.) இருபிளவாகிய ஈர்ல்; lever consisting of two parts "இருவகிர்புரளின் ஈரிய துயல்வர" (அகம்.294-8) (சங்.இவக்.கொற.).

[இரு + வகிர் + புரள்.]

இருவகைத்தொட்டி *iru-vakaittōḍṭi*, பெ. (n.) இரண்டு வகைத் தொட்டிச் செடி; two kinds of Thottai plant viz 1 சாத்தொட்டிச் செடி; Ceylon caper 2. செத்தொட்டி, climbing nettle mercury (சொ.அக.).

[இரண்டு - இரு + வகை + தொட்டி.]

இருவங்கம் *iru-vangam*, பெ. (n.) இரண்டு வகை ஈயம்; two kinds of lead. 1. வெள்வங்கம் அல்லது வெள்ளியம்; white lead or powder 2. கருவங்கம் அல்லது கார்பன்; black lead or graphite. (கொ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வங்கம்.]

இருவணைக்கட்டை *iru-vanaikkattai*, பெ. (n.) வண்டியின் முகவணை; carl-driver's seat. (கொ.அக.)

[இரண்டு - இரு + அணை + கட்டை.]

இருவயிற்ற்பற்று *iru-vayirṭṭherttu*, பெ. (n.) இரண்டு வகைப்பற்று; 1. அகப்பற்று 2. புறப்பற்று; two kinds of desires one of the mind and the other of the world. (ஆ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வயிள் + பற்று.]

இருவர் *iruvār*, பெ. (n.) இரண்டு பேர்; two persons ம. இருவர்; க. இவ்வ, இப்பர், இப்பர்; தெ. இருவரு; குட. இப்ப, து. இவ்வ, இவ்வெரு; கோத. இதற்க; நா. இதற்க. பர். இருவர்; கட. இருவர்; கோண. ஈற்று. குரு. கிப்ப, மாவ. இவ்வ

இருவரிசி *iruvāriṣi*, பெ. (n.) 1. காள் போக வரிசி; hazy leaved psoralea 2. வெப்பவரிசி; medicinal echitis. (கொ.அக.)

[இரண்டு - இரு + அரிசி.]

இருவருத்தபுதிலை *iruvāruṭṭappuṭṭilai*, பெ. (n.) எயிலின் அகதமும் புறத்தமும் திளை வேந்தரிருவரும் பொருது வீரத்ததைக் கூறும் புறத்துறை (தொல்.பொ.68); theme describing the death of both the besieged and the besieging kings. (கொ.அக.)

[இருவரும் + தபு + திவை.]

இருவலநெடுருவல் *ruval-noruval*, பெ. (n.) 1. திசுத்தயிடிக்காது முள்ள அரிசி முதலியவை; rice inadequately pounded 2. தள்ளாக மெல்லப் படாத உணவு; food not-well masticated. (செ.அக.)

[இருவல் + நெடுருவல் - இருவலநெடுருவல்.]

இருவாட்சி *ruvalci*, பெ. (n.) செவ்வகை (திவ பெரி யாழ் 2.7.10); tuscan jasmine. (செ.அக.)

[இரு + வாய்ச்சி - இருவாய்ச்சி - இருவாட்சி.]

இருவாட்டித்தரை *ru-vali-t-tara*, பெ. (n.) மணலும் களிமண்ணும் திவம்; soil composed of sand and clay (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வாட்டி - இருவாட்டி + தரை. வாட்டு - வாட்டி. இருவாட்டி - இருவகை ஒநொ. பக்கவாட்டு - பக்கப்பகுதி. பகுதிப்பொருள் வகைமைப்பொருளையும் உட் டும்.]

இருவாடி *ruvali*, பெ. (n.) இருவாட்சி; tuscan jasmine (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வாடி. ஒரகை வாட்சி - வாடி.]

இருவாய் *ruvalai*, பெ. (pron.) தகயிருவரும்; both of us; we two. "இருவாயைப்பனை யேத்துவாய்" (கவித் 43.) (செ.அக.)

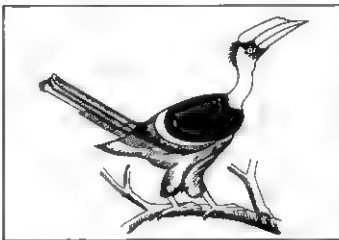
[இரண்டு - இரு + ஏம் - இருவேய் - இருவாய்.]

இருவாய்க்கட்டு *ru-valai-k-kattu*, பெ. (n.) உடற்கழி வுக்கட்டு (மலசுவககட்டு), suspension or retention of urine and fecal matter (stools) (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வாய் + கட்டு.]

இருவாய்க்குருவி *ru-valai-k-ruvali*, பெ. (n.) ஒரு வகை மலைப் பறவை; concave-casqued hornbill, a mountain bird having harsh voice. (செ.அக.)

[இரு + வாய் + குருவி. இரு - பெரிய, கரிய.]

இருவாய்க்குழல் *ru-valai-k-kuzal*, பெ. (n.) இரட்டைக் குழல் துறை; double barre^d gun. (சேரநா.)

ம. இருவாய்க்குழல்.

[இரண்டு - இரு + வாய் + குழல்.]

இருவாய்ச்சி¹ *ruvalcycci*, பெ. (n.) இருவாட்சி; tuscan jasmine (செ.அக.)

ம. இருவாட்சி; க. இருவந்திசெ.

[இரு + வாய்ச்சி.]

இருவாய்ச்சி² *ruvalcycci*, பெ. (n.) மரம் செதுக்கும் தச்சக்கருவி; carpenter's loo. (செ.அக.)

[இரு - (பெரிய, அகன்ற) + (வாய்நதி-) வாய்ச்சி = அகன்ற (வாய்ப்புடைய) விளிப்புடைய இரும்புக்கருவி.]

இருவாரம் *ru-valam*, பெ. (n.) மேல்வாரமும், குடிவார மும்; two shares, viz., the landlord's and the tenant's share of the crop. (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வாரம்.]

இருவாரு *ru-valu*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை வெள்ளரி; a kind of cucumber 2. கொம்மட்டி; a kind of bitter gourd (சா.அக.)

இருவி *ruvi*, பெ. (n.) திணை முதலியவற்றின் அரிதாள்; stubble of grain, esp. of Italian millet "இருவி வேய்ந்த குறுக்காற் குரம்பை" (குறிஞ்சிப்.153) (செ.அக.)

ம. இருவி.

[இரு (கரிய) - இருவி.]

இருவிடரகம் *ru-valaragam*, பெ. (n.) பெரிய முழைஞ் சீமம்; cavena. "நீரு விடரககு சிவம்பக் கூய்" (கவித்.38)

[இரு (பெரிய) + விடர் + அகம்.]

இருவில் *ru-vil*, பெ. (n.) கரியவொளி; darkening, as of the countenance. "வாளுருகத் தோடிய விருவிலும்" (சீவக.339)

[இரு (கரிய) + வில்.]

இருவிள *ruvil*, பெ. (n.) 1 பனையோலை (தொல எழுத்.216.உரை); palm leaf. 2. வேளைட்டத்து ஓர் ஊர், town in Vánadu. 3. கருவூரிலிடத்து ஒருசேரி; skum in Kanuvūr (செ.அக.)

[இருவிளை - இருவிள (செ.வ.).]

இருவினை *ru-valai*, பெ. (n.) தல்வினை தீவினை கள்; two classes of moral attributes, the good and the evil. "இருவினே இருவினையும்" (குறள்.5.) (செ.அக.)

ம. இருவினை

[இரண்டு - இரு + வினை.]

இருவினையெப்பு *ru-valai-yoppu*, பெ. (n.) அற ளும் அறக்கடையும் சமணாற் செய்துவிடுகை (சி.பொ.பா.8.1 பக் 362, பூழ்ப்), state of the soul in which it takes the attitude of perfect equanimity towards both meritorious and sinful deeds. (செ.அக.)

[இரண்டு - இரு + வினை + எப்பு.]

இருவிடு *Iruidu*, பெ. (n.) ஒருவகை மரம் (நாநாந்த்), a kind of tree. (செ.அக.)

[இரு + விடு]

இருவீர் *Irufir*, பெ. (n.) இருவர்; two persons. "இருவீர் வேறவிடங்கையு மளறே" [புறம்.45-6]

[இரண்டு → இரு + வீர் = இருவீர்]

இருவு-தல் *Iruvu*, 5. செ.குள்நாவி. (v.1.) இருக்கச் செய்தல்; cause to be or abide. "என்செஞ்சிரு விவமம பொற்றிருவடி" (காஞ்சிப்பு.தமு.145) (செ.அக.)

[இரு → இருவு (இருந்து) - தல்]

இருவேரி *Irufir*, பெ. (n.) வெட்டிவேர்; vuscuss grass. "நனற நாணமு நாற்றிருவேரியும்" (பெரும இலவா லாண 18,47) (செ.அக.)

ம. இருவேரி

[இரு + வேரி]

இருவேல் *Iruvēl*, பெ. (n.) கீழ்தாட்டு மரவகை; Burmah iron wood. (செ.அக.)

ம. இருவேல்; உ. இதரன்

[இரு + வேல்]

இருவேலி *Iruvēli*, பெ. (n.) இருவேலி (திவா) பார்க்க; see *Irufir*. (செ.அக.)

[இருவேலி - இருவேலி]

இருவேறுமண்டிலம் *Irufēru-maṇḍilam*, பெ. (n.) சூரியமும் திங்களும்; sun and moon. "இருவேறுமண்டிலத்திலக்கம் போல" (பரி-13-8).

[இரு + வேறு + மண்டிலம்]

இருள் *Irul*, பெ. (n.) 1 இருட்டு, darkness 2 சுறுப்பு; dark colour, swariness, blackness. "இரும்பிகு, சென்றோ ளன்ன விருள்சொப்பு" [முதுரைக் 634]. 3. மயக்கம்; mental delusion, clouded state of mind. "பொறிகுட்கிருளியு ஞாவந்து" (பு.பெ.9,41). 4. அறி யாமை; spiritual ignorance concerning God. "உக மிருளிக்க விருந்தவெந்தை" (சீவக.2812) 5. துன்பம்; trouble, difficulty. "அச்சந் நேம மகிடுகு டர்ந்து" (புதிற்று.90,2) 6. திரய விசேடம் (குறள் 121), region of darkness, which is one of many hells. 7. பிறப்பு; birth. "இருளீய்கி இய்யம் பயக்கும்" (குறள் 352). 8. குற்றம்; fault, blemish. "இருடர் பொறையும்" (ஞானா ஆசிரியாத்துதி) 9. மரகதக்குற்றம் எட்டிலுள் ஒன்றா கிய கருகல் (சிவம்.14,184); flaw in emerald, one of eight *maṅgalakāṅ-kurram*. 10. மலம் (சி.சி.பாவி.50); corruption affecting the soul 11. யானை (விள.), elephant. 12. இருவேல் பரக்க; Burmah iron wood 13. இருள் மரம் பரக்க (பெரும க்ஞசை.41,33); iron wood of Ceylon.

ம. க. இருள், தெ. இருளு, து. இரூ, பட. இரு (செ.அக.)

[இய → இர் → இரு → இருள்]

இருள்(ளு)-தல் *Irul*, 16 செ.வி. (v.1.) 1 ஒளிமங்கு தல்; இருட்டாதல்; வாணம் மெகத்தால் மறைத்து இருட்டாதல்; to become dark, as the sky over-cast; to become dim, to become obscure. 2 சுறுப்பாதல்; to be black in colour. "இருண்ட கலையும்" (கம்பரா வரைக்காட்சி) 3. அறிபாமை கெள்ளுதல்; to be darkened, as the mind. "இருளாத சிந்தையராய்" (திவ இயற்.3,19) (செ.அக.)

ம. இருளுக.

[இரு → இருள் - இருளுதல்]

இருள்அனை *Irul-ānai*, பெ. (n.) இருண்டகுகை; dark cave. "ஏகல் அடுககத் திருளனைச் சிவம்பின்" (அகநா 52)

[இருள் + அனை]

இருள்கொள்நாகம் *Irul-kol-nāgam*, பெ. (n.) இருண்ட திறமுடைய யானை; black elephant. 'கொ டுடனெங்கில இருள் கொள் நாகம்' (அகநா 73) (சங் இலக்.சொற்)

[இருள் + கொள் + நாகம், நாகு - நாகம் = பெண் யானை]

இருள்பாலை *Irul-pālai*, பெ. (n.) ஏழிடைபாலை; (nels); seven leaved poon tree. (செ.அக.)

[இருள் + பாலை]

இருள்புகா *Irul-puṅka*, பெ. (n.) இருள்முகா பரக்க, see *Irufir* (செ.அக.)

இருள்மதி *Irul-mati*, பெ. (n.) இருள்உவா; new moon "என்மதிநிற உவா இருள்மதிபோல" (பரி.11-37)

[இருள் + மதி]

இருள்மயக்கம் *Irul-mayakkam*, பெ. (n.) மூடல், சிந்தி திருள் ஆதல், அத்திமயக்கம்; gloom, twilight. (செ.அக.)

ம. இருளமயக்கம்

[இருள் + மயக்கம்]

இருள்மரம் *Irul-maram*, பெ. (n.) ஒருவகைய பெரிய மரம்; ironwood of Ceylon. (செ.அக.)

[இருள் + மரம்]

இருள்மருகி *Irul-maruki*, பெ. (n.) கருங்குவளை; blue lily (செ.அக.)

[இருள் + மருகி]

இருள்மருது *Irul-marudu*, பெ. (n.) கருமருது; black *murduh-Terminalia tomentosa* (typical) (செ.அக.)

[இருள் + மருது]

இருள்முலி *irul-muli*, பெ (n) 1 இருள்செடி பாக்கக, see *iruladi*, 2 கருங்காலி; black catechu. (சா அக.)

[இருள் + முலி.]

இருள்வட்டம் *irul-vattam*, பெ. (n) எழுதிரயத் தென்று (திவ.); hell of darkness, one of eju-narakam. (செ அக.)

[இருள் + வட்டம்.]

இருள்வலி *irul-vali*, பெ (n) சூயிறு (பிங்), sun, as the dispeller of darkness. (செ அக.)

[இருள் + வலி.]

இருள்விடுசெடி *irul-vidu-sedi*, பெ. (n) காமாஸையைப் போக்கும் ஒரு வகை மூலி; herb capable of curing jaundice. (சா.அக.)

[இருள் + விடு + செடி.]

இருள்வெளி *irul-veli*, பெ (n) இருட்டும் வெளிச்சமும்; darkness and brightness. (சா.அக.)

[இருள் + வெளி.]

இருள்வேல் *irul-vel*, பெ (n) கீழ்தாட்டு மரவகை; Burmah iron wood. (செ.அக.)

[இருள் + வேல்.]

இருளடி-த்தல் *irul-adi*, 4 செருவி (v) இருளால் தீவருண்டாதல்; to act malignantly, as the powers of darkness esp on infants. (செ.அக.)

[இருள் + அடி.]

இருளடை-தல் *irul-adai*, 2 செருவி (v) பொலி வின்றியிருத்தல்; to be void of beauty or charm, being shieped in darkness. 'எட்டு இருளடைந்திருக்கிறது' (செ அக.)

[இருள் + அடை.]

இருளப்பன் *irul-ppan*, பெ. (n) பாண்டிநாட்டில் கொண்டாடப்பட்ட தெய்வம்; folk deity in Pandya country. (அபி சிற்.)

[இருள் + அப்பன்.]

இருளன் *irul-an*, பெ (n) 1 ஒருசர் வேட இனத்தான்; member of a primitive tribe of hunters inhabiting the Nilgiris and the Eastern Plains, so called from being dark in complexion. 2. ஒரு சிறு தெய்வம்; folk deity 3. வரிசைத்துவகை (சிவம்.3.13,உரை), masquerade dance. (செ.அக.)

ம. இருளன்: கோத. எஸ்

[இருள் + அன்.]

இருளாயி *irul-ai*, பெ (n) பாண்டிநாட்டில் கொண்டாடப்பட்ட பெண் தெய்வம்; folk goddess (அபி சிற்.)

[இருள் + ஆயி.]

இருளி¹ *iruli*, பெ. (n) வெட்டகம் (யாழ் அக.); shame (செ அக.)

[ஒருகா. இருளி - இருளி.]

இருளி² *iruli*, பெ. (n) 1. பன்றி (திவ.); pig. 2 கருஞ்சீரகம் (முலை) பாக்கக; black cumin. 3. பெயிய சிவத்தி; a kind of spider. (சேரநா) 4. ஈராவ என்னும் மரம்; tree (சேரநா.).

ம. இருளி

[இருள் - இருளி.]

இருளிச்செவி *iruli-ccevi*, பெ. (n) அமுக்கிரா (தைவல தலை.32); winter cherry

ம. இருளிக் செவி

[இருளி + செவி.]

இருளுலகம் *irul-ulagam*, பெ. (n) திரையம்; hell, region of darkness. "இமழமுற யிருளுலகந் சேரந வாறு" (திரிகடு 90). (செ அக.)

[இருள் + உலகம்.]

இருளுவா *irul-uvai*, பெ. (n) காருவா (அமாவாசை) (பரிபா.11,37,உரை); new moon. (செ.அக.)

[இருள் + உவா.]

இருளை *irulai*, பெ. (n) நாணம் (பிங்), bashfulness, shyness, delicacy (செ அக.)

[இருளி - இருளை - இருளை.]

இரெக்கை *irakkai*, பெ (n) சிறகு; feather (ஆ அக.)

[இறக்கை - இரெக்கை (கொ வ.).]

இரெட்டி *iratti*, பெ. (n) ஓர் இனம்; a kind of caste (ஆ அக.)

[இரட்டி - இரட்டி - இரட்டியர் - இரெட்டி.]

இரெப்பை *irappai*, பெ. (n) 1. கண்மடல்; eyelid 2 இரப்பை; lashes

[இறப்பை - இரெப்பை (கொ வ.).]

இரேக்கு *irakku*, பெ. (n) 1. தங்கத்தான் (இ வ.), gold leaf, lincet. 2. பூவிதழ் (இ வ.); petal of a flower 3. மெளதுலில்; gauze. (செ அக.)

தெ. ரேகு

[இறகு - இறக்கு - ரேகு - ரேகு - இரேக்கு.]

இரேழி *irai*, பெ. (n) இடைகழி (கொ வ.), corridor between the entrance and the next inner door of an Indian house (செ.அக.)

[இடைகழி - கெழி - ரேழி - இரேழி.]

இரை¹-தல் *irai*, 2 செருவி. (v.) ஒலித்தல்; to sound; to roar, as the sea; to rumble, as a crowd; to wamble, as the bowels; to whiz, as birds when flying (செ அக.)

ம. இர

[இய் - இச் (ஒலிக்குறிப்பு) - இரை.]

இரை¹-த்தல் *irai*, 2 செ.கு.வி. (v1) 1 ஒலித்தல் (பாரத வெளிப்பாட்டு.5); to cry out, as in anger. 2 தீவிரம்; to hiss and dart forth, as a snake. "இரைக்கின்ற பாய்ப்பனை" (புதினொகை காண்க திருவிளர்.7). 3 மூச்சு வாய்க்குதல்; to pant, breathe hard; to palpitate, as from running; to wheeze, as an asthmatic. "என்டு வுள்பத் திரைத்திட வேடினான்" (உபதேசகா.அயமுடி 55) 4 வீங்குதல்; to puff up; to swell, as the body sometimes does after the use of sulphur (செ.அக.)

ம. இரயக்குக

[இய் - இச் - இரை. இரைதல் - இரைத்தல்.]

இரை³ *irai*, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, roar, splash, as of a running river. "இரைத்துத் தெருநீர் வையை" (திருவிளை பரிநி. 57). 2. பேச்சு; speech. (செ.அக.)

[இய் - இச் - இரை.]

இரை⁴ *irai*, பெ. (n.) 1. திலம்; earth. 2. நீர்; water. 3. கார்; toddy

[இரை = ஒலித்தல், பசித்தல், பசி நீக்குதற்கான உணவும் தீரும்.]

இரை⁵ *irai*, பெ. (n.) 1 பறவை விலங்கு முதலியவற்றின் உணவு (குறள்.346.உரை); food of birds, beasts, and of other inferior animals; prey. 2. உண்ட உணவு food eaten; nutriment in the system. 3. தாக்குப் பூச்சி (இ.வ.); intestinal worm, as interfering with digestion. தெ. எ; க. எடு; ம. இர; சேத. எச், பிர. இரக்; *Stk* is (any drinkable fluid, food or refreshment)

[இரைத்தல் = ஒலித்தல், பசித்தல், பசிநனித்தற்குரிய உணவு.]

இரைக்குடர் *irai-k-kudār*, பெ. (n.) இரைக்குடல் பாக்க; see *irai-k-kudal*

[இரை = குடம் - குடர்.]

இரைக்குடல் *irai-k-kudal*, பெ. (n.) இரைப்பை (விள்); stomach

[இரை = குடம்.]

இரைக்குடற்புளிப்பு *irai-k-kudār-puḷippu*, பெ. (n.) உண்ட உணவு சரியாகச் செரியாமையினால் இரைக்குடல்க்குள் ஏற்படும் புளிப்பு; acidity in the stomach (சா.அக.)

[இரை = குடம் = புளிப்பு.]

இரைக்குழல் *irai-k-kudal*, பெ. (n.) உணவு செல்லும் குழாய் (இங்.வை); oesophagus, gullet. (செ.அக.)

[இரை = குழம்.]

இரைகொள்ளி *irai-kollai*, பெ. (n.) 1 இரையொதுக்கும் பறவை மீட்பு; crop in birds, craw. 2. பெருந்தீனி தின்போள் (விள்), glutton. (செ.அக.)

[இரை = கொள்ளி.]

இரைச்சல்¹ *iraiḥcal*, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, noise, clamour, hubbub, uproar, hullabaloo, vociferation, din. "இரைச்சலையுட் செடுத்திட" (இராமநா.உக் 24) 2. தொடக்கம்; starting. (ஆ.அக.)

ம. இரைச்சல்.

[இரை - இரைதல் - இரைத்தல் - இரைச்சல்.]

இரைச்சல்² *iraiḥcal*, பெ. (n.) வீக்கம்; to puff up (ஆ.அக.)

[இரை - இரைதல் - இரைத்தல். இரைச்சல் = ஒலித்தல், பெருகுதல்.]

இரைச்சல் *iraiḥcal*, பெ. (n.) 1 மணிக்கக் குற்ற வகை; (கொ.வ.); flaw, as of a precious stone. 2. கசகரப்பு; roughness, as of a brick, porousness "அவ்வூச்சு செங்கல்கள் இரைச்சலாயிருக்கு" (கொ.வ.).

[இரை - இரைச்சல்.]

இரைதல் *iraiḥtal*, பெ. (n.) 1 ஒலித்தல்; sounding, making a rumbling noise. 2. வீங்குதல்; swelling. (சா.அக.)

[இரை - இரைதல்.]

இரைதேடுதல் *irai-tēḍutal*, பெ. (n.) இரைதேற்றல் பாக்க; see *irai-tēḍal* (ஆ.அக.)

[இரை = தேடுதல்.]

இரைதேற்றல் *irai-tēḍal*, தொ.பெ. (vb.n.) உணவு தேடுதல்; to ram or fly about in search of food, as animals and birds. "இரைதேர்வண் சிறுருகை" (நில திருவாய் 1.4.5). (செ.அக.)

[இரை = தேர்.]

இரைதேறு-தல் *irai-tēḍu*, 7 செ.கு.வி. (v1) உணவு செரியாமற்றங்குதல் (விள்); to remain undigested, as food in the stomach. (செ.அக.)

[இரை = தேறு.]

இரைநீர் *irai-nīr*, பெ. (n.) கடல்; sea. (ஆ.அக.)

[இரை = நீர்.]

இரைப்பற்று *irai-p-paḥru*, பெ. (n.) செரியாத உணவு (யாழ்ப்ப.); undigested food lodged in the system (செ.அக.)

[இரை = பற்று.]

இரைப்பு¹ *iraiḥpu*, பெ. (n.) 1. இரைச்சல்; buzzing, din, hullabaloo. 2. மூச்சுவாய்க்குமை; hard breathing wheezing panting, shortness of breath. 3. ஈணை தோய்; asthma

ம. இரைப்பு.

[இரை - இரைப்பு.]

இரைப்பு² *iraiḥpu*, பெ. (n.) மோசம்; infatuation "புழுப்பினைத் திரைப்புமிக்கு" (தக்கயாகப் 129) (செ.அக.)

[இரை - இரைப்பு.]

இரைப்பு³ *iraiyppu*, பெ. (n.) காய்ப்பூச்சி; cockroach. (செ.அக.)

[இரை + இரைப்பு]

இரைப்புக்காசம் *iraiyppu-kkasa*, பெ. (n.) துணைநிலை மூச்சுக் குழல்கள் சுருங்குவதால் மூச்சுவீட முடியாமல், தெஞ்சிலிணைச்சல், திரும்பல் முதலிய குணங்களைக் காட்டுமோர் நோய்; a disease marked by attacks of paroxysm with wheezing, coughing and a sense of constriction due to spasmodic contraction of the bronchi in the lungs (சா.அக.)

[இரைப்பு + காசம்]

இரைப்புக்காய்ப்பாசி *iraiyppu-kkaiyappasi*, பெ. (n.) கொடிப் பாசி; moss, creeping in water. (சா.அக.)

[இரைப்பு + புசை + பாசி]

இரைப்புமாந்தம் *iraiyppu-mantham*, பெ. (n.) செரி யாமம் நோய்வகை (மாந்தவகை) (கீவரட்); kind of convulsion in children. (செ.அக.)

[இரைப்பு + மாந்தம்]

இரைப்பூச்சி *iraiyppu-chchi*, பெ. (n.) நாக்குப்பூச்சி(Tinn), worms in the stomach (செ.அக.)

[இரை + பூச்சி]

இரைப்பொட்டி *iraiyppottai*, பெ. (n.) 1. பறவை திசையொதுக்கும் மீடறழியை (யாழ்ப); crop of birds, crow 2 பிச்சை வாங்கும்பொட்டி; begging bow (செ.அக.)

[இரை + பொட்டி]

இரைப்பெலி *iraiyppeli*, பெ. (n.) இழுப்புண்டாக்கும் எலி (வின.); a species of rat whose bite is supposed to cause shortness of breath. (செ.அக.)

[இரைப்பு + எலி]

இரைப்பை *iraiyppai*, பெ. (n.) இரைககுடல்; stomach (செ.அக.)

[இரை + பை]

இரைப்பையசைவு *iraiyppai-yasaiyvu*, பெ. (n.) உட்கொண்ட உணவு செரிப்புதற்காகக் குடலுக்கியற்கை யாக அமைந்த வோர் அசைவு; natural movement during which the stomach digests the food. (சா.அக.)

[இரை + பை + அசைவு]

இரைப்பு வீக்கம் *iraiyppai-vikkam*, பெ. (n.) மாடு களுக்கூ வயிரப்பிச்சிக்கொள்துமோர் நோய்; disease in cattle. (சா.அக.)

[இரை + பை + வீக்கம்]

இரைமீள்(ட்)-த(ட்)ல் *irai-mil-(d)-th-(d)l*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அசைப்போடுதல்; chew the cud, ruminate (செ.அக.)

[இரை + மீள்]

இரையெடு-த்தல் *irai-yedu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1 பறவை, பாம்பு முதலியன உணவு கொள்ளுதல்; pick up food, as birds; to catch prey, as snakes. 2 உணவு திண்ணுதல்; to eat food, usu. said of dogs and cattle. 3 அசைப்போடுதல்; to chew the cud. (செ.அக.)

[இரை + எடு]

இல்¹-தல் // 8 செ.கு.வி. (vt.) 1 குத்துதல்; to pierce, to make a hole. 2 பிளத்தல்; to cut into two, divide. 3 கீழே விழுதல்; to fall

[உல் - இல்]

இல்²-தல் // 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1 பெருந்துதல்; to fit, to adhere 2 திணைதல், கூடுதல்; to join

[உல் - இல்]

இல்³-தல் // 13 செ.கு.வி. (vi.) 1 மெல்லியதாதல்; to become tender 2 திணையதாதல்; to become young.

[உல் - இல்]

இல்⁴-தல் // 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1 நடத்தல்; to walk. 2 திரயங்குதல்; செல்லுதல்; to go

[இய் - இய் = காணாதி நடத்தல்]

இல்⁵ // பெ. (n.) 1 இடம் (பிங்), place 2 வீடு; house, home. "ஈனமா யிலவிரிந்த திணி வினியினும்" (நாலடி. 198) 3 இல்லறம்; domestic life. "இல்லறமுங் கொள்ளுமீ" (குறள்.41). 4 மணையி; wife. "புகழ்புரிந் திலலி யோர்க்கிலவை" (குறள்.59). 5 மருதமுலையை திவங்கனின் தலைவியர் (திவா); housewife of the families belonging to agricultural lands and forest lands 6 குடி; family. "இறபிறந்தார்" (குறள் 951). 7 ஓசை (பிங்); constellation, zodiacal sign. 8 தேற்றாக் கொட்டை; evening-star. "இலவா மலகயிரண்டு மயினை றாய்" (இராசகவுட.45) (செ.அக.)

ம. இல். க. இய. இலறு, சித. இலறு, து. இலறு; கோளா இல, இந்த. பர். இல். பொதி (கூரை); நர. எயல்; செலவா. எயல்; கூ. இடு. சூவி. இலறு

[இய - துணைத்த் சுருத்தவோர் இல் = பாறையினைய குகையி ருபயிடம். மணையினைய இறப்பிடம், இயற்கையான குகை போன்ற வாயிடம், தேவையெடுக்கப்பட்ட பக்கப்பள்ளம்.]

இல்⁶ // பெ. (n.) 1 தின்மை (நாலடி. 52); non existence 2 சாவு (சூா); death - இடை. (part). ஒர் எதிர்மறை யினடதிவை; negatve sign* செய்திவேள் (செ.அக.)

[உல் - இய் இல் - துணைத்தல், குறித்தல், உள்ளீடு இல்லாமற் செய்தல்]

இல்⁷ // பெ. (n.) 1 கருமை; blackness, darkness 2 பெருமை, பெருக்கம்; largeness

[உல் - இய்]

இல்⁸ // இடை. (part.) 1 ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு (நள.299), sign of abl. as in "காககையிற் கதிது

களாப்பும்? 2 ஏறாம் வேற்றுமை யுருபு (நன் 302), sign of the loc as in மணிபில ஒளி. 3 வினைபொசை விசுதி; 4, suffix of verbs used in a conjunctive sense "இருவா தந்தாரும் பெறில்" (வினாசை கடிமண.17). 4 தொழிற்பெயர் பின்னொட்டு; suffix of verbal nouns. (ச.-டு.) "வெயில்", தூயில்; (செ அக.)

ம. இல், க. ஓசாக, ஒன்; தெ. வேச, இலறு, ஐ, ஓவை; பட்ட. ஓகெ; இரு. இயவெ; தூட்ட. ஓவ, செலன், எவ்வ, செலன்; இல்; க. இரு, சுவி. இவ்று, இவ்று

[இல் = இடப்பொருளில் ஏறாம் வேற்றுமை உருபாயிற்று இல் - குழித்தல் பொருளிலிருந்து தவிர்ந்தல் பொருள் கெட்ட ஊதல் உருபாயிற்று. கிட. என்னும் ஊதல் சொல்லுருபு தவிர்ந்தல் பொருளில் ஆண்பட்டிருத்தல் காண்க. இல் = வாழிடம் குழிப்பீடம் பண்புக்கு அப்பணியே இருப்பிட மாதலானும் உயகப்பெயர்களும் அப்பெயர் தன்மைகளுக்கு இருப்பிட மாதலானும் "இல்" இடப் பெயர் ஆயிற்று]

இல்¹ ி பெ. (n) இது; this

க. இவ்வி.

[இ - இவ் இவரம் அண்மைக் கட்டுமுத்து, வக வ்று சேந்து அண்மைக்கட்டுசொல்வாயிற்று. கண்டத்தில இதே வடிவில் வழக்ககன்றியுள்ளது. தமிழில் இல் = இது எனத் திரிந்தது]

இல்பொருள் *il-poru*, பெ. (n) இல்லாதது (அசத்து), that which does not exist. "யிரும் பொருளாதது உள்பொருளுமன்ற இல்பொருளுமன்ற" (கி.சி.6,5 சிவஞா) (செ.அக.)

[இல் = பொருள்]

இல்பொருளுவமை *il-poru-uvama*, பெ. (n) உல கில் இல்லாத ஒரு பொருளை உவமையாகக் குவது (குறள் 273, உவவு), figure of speech, a simile in which things non-existent are handled (செ.அக.)

[இல் = பொருள் + உவமை.]

இல்பொலி மகடுஉ *il-poli-magadu*, பெ. (n) மனைவி; wife. "நீமெனும் பத்தருளை முறந டுட்டும் இறப்பொலி மகடுஉப் போல" (புறநா 331-9) (பாண்டி.அக.)

[இல் = பொலி + மகடுஉ மகன் - மகடு - மகடுஉ]

இல்லக்கிழத்தி *il-lak-kizhatti*, பெ. (n) மனைவி; wife, mistress of the house (செ அக.)

[இல் - இல்லம் + கிழத்தி]

இல்லகம் *il-lagam*, பெ. (n) வீடு; house, home "மனையாகை சிலவா தாளிலலகம்" (நாடாடி 361) (செ அக.)

[இல் = அகம்]

இல்லடை¹ *il-ladai*, பெ. (n) 1 அடைக்கல்பு பொருள் (பிங்); anything lodged in a house for security 2. அடைமசைய் பொருள்; pledged article 3. பண்ட சரவை (ஆ.அக.); store-room. (செ அக.)

[இல் = அடை]

இல்லடை² *il-ladai*, பெ. (n) ஓட்டடை; cobweb, adhering to the inner side of the roof

க. இல்வரை; ம. இவ்வடக்கரி

[இல் + அடை]

இல்லடைக்கலம் *il-ladai-k-kalam*, பெ. (n) இல்லடை¹ - 1 பாக்க; see *il-ladai-1*. (செ அக.)

[இல் + அடை + கலம்]

இல்லடைப்புல் *il-ladai-pul*, பெ. (n) முயற்புல்; rough grass-cynodon dactylon. (சா அக.)

[இல் + அடை + புல்]

இல்லத்தலைவன் *il-latt-talavann*, பெ. (n) 1 வீட்டின் தலைவன்; head of the family 2. அறிவுடைமையோன, wiseman, the prudent. (அபி.சி.ந.)

[இவ்வம் + தலைவன்]

இல்லத்துப் பிள்ளை *il-lattu-piilalai*, பெ. (n) ஈழவர் (G.T.D.144); title assumed by people of the Ijavar caste

[இவ்வம் + அத்து + பிள்ளை]

இல்லத்து *il-lattu*, பெ. (n) இயற்கை (பிரகிருதி) (திவ திருவாய்.1,2,4); non-spirit matter

[இல் = இவ்று]

இல்லத்துநிரப்பல் *il-lattunirappal*, பெ. (n) இல்லாத பொருளைத் தேடி நிரப்ப்தல்; securing the unavailable. "இவ்று நிரப்பவாற்றா தொரினும்" (புறநா 203) (பாண்டி.அக.)

[இல் = இவ்று + நிரப்பல்]

இல்லம் *il-lam*, பெ. (n) 1. வீடு; house, home "இவ்வக்கடொறு மெழந்தருளி" (திருவா.ச.7,17) 2 தேற்றா (அகநா 4) பாக்க; clearing-று சர 3 மனைவி; wife. (செ அக.)

ம. இவ்வம், க. இவ்று, இவ் குட இவ்வென (உருவினன்) துரு. இவ்று, தெ. இவ்று; ஆத். விவ்று

[இல் = அம் + இவ்வம்]

இல்லர் *il-lar*, பெ. (n) இல்லிடத்தர்; people of the house. "அண்ணையு அத்தனும் இவ்வாராயம் நாண்" (கவி.தி.115-8).

[இல் = அவர் = இவ்வவர். இவ்வவர் = இவ்வர்]

இல்லல் *il-lal*, பெ. (n) நடக்கை (பிங்); walking (செ அக.)

[இல் - குழித்தல், செலுத்தல், உத்தல், நடத்தல் இல் + அல் = இவ்வல்]

இல்லவர் *il-lavar*, பெ. (n) 1 இல்லறத்தவர்; people following domestic life "இல்லவர் ஒருக்கம் போய் இருவகழி மலர் கூம்ப" (கவி.தி.148-6). 2. இவ்வில் உள்ளார்; people of the house. "இவ்வவற்றித வஞ்சி

மெய்வென" (அகநா 34 16) 3 மகளிர்; women, housewives.

[இல் + அவர் - இவ்வவர்]

இல்லவழிக்காரர் *ilavai-k-kār*, பெ (n) உறவினர், ஒரே குலத்தோர்; relative, people of the same class (சேரநா)

ம. இவ்வழிக்காரர்

[இவ்வம் + வழிக்காரர் (வழியார்)]

இல்லவள் *ilavai*, பெ (n) மனைவி (குறள 53), wife, mistress of the house. (செ.அக.)

[இல் + அவள் - இவ்வவள்]

இல்லவன் *ilavai*, பெ. (n) 1. ஏழ்மையன்; poor man. "இவ்வை ரொழுககம் போம்" (கலித் 148) 2. கணவன்; husband. (ஆ.அக.) (செ.அக.)

[இல் + அவன் - இவ்வவன்]

இல்லவை *ilavai*, பெ. (n) 1. இல்லாப் பொருள்; the unavailable, non-existent. 2. மனைப்பொருள்; household things. (ஆ.அக.)

[இல் + அவை இவ்வவை இல் - சூழித்தற பொருளில் உள்ளீடு நீக்கிய இவ்வமைப்பொருள் குறித்தது.]

இல்லறத்தின் புலி *ilā-arattin-puli*, பெ (n) பச்சைக் கல் (மரகதம்); emerald. (சா.அக.)

[இவ்வறத்தின் + புலி]

இல்லறம் *il-arai*, பெ (n) 1. இவ்வாழ்க்கை; domestic life of the house holder, opp to துறவறம் 2. இவ்வாழ்க்கையின் அறம் (தீவா), duties incumbent on a house holder. (செ.அக.)

[இல் (வீடு) + அறம் இவ்வறம் இவ்வறத்திலிருந்து செய்யும் அறம்]

இல்லாக்காட்டில் *ilā-k-kāṭṭil*, கு.வி.எ. (adv) இல்லாவிட்டால் (ponḍ), If not, otherwise (செ.அக.)

ம. இவ்வாக்காட்டில்

[இவ்வாக்காட்டில் - இவ்வாக்காவில் - இவ்வாக்காவத்தில் - இவ்வாக்காத்தியில் - இவ்வாக்காட்டில் - இவ்வாக்காட்டில் (கொ.வ.)]

இல்லாக்குடி *ilā-k-kudai*, பெ (n) வறுமையான குடும்பம்; destitute family (செ.அக.)

[இல் - இவ்வா + க் + குடி]

இல்லாக்குற்றம் *ilā-k-kuṭṭam*, பெ (n) 1. ஏழ்மை; poverty 2. இடுவத்தி (pond); caumny (செ.அக.)

[இல் + ஆ + க் + குற்றம்]

இல்லாங்காட்டி *ilā-kaṭṭi*, கு.வி.எ. (adv) இல்லாக் காட்டில் (இ.வ) பார்க்க, see *ilā-kaṭṭi* (செ.அக.)

[இவ்வாக்காட்டில் - இவ்வாக்காவத்தில் - இவ்வாக்காத்தியில் - இவ்வாக்காட்டில் - இவ்வாக்காட்டில் (கொ.வ.)]

இல்லரட்டி *ilāṭṭi*, பெ (n) மனைக்கீழ்த்தி (குறள 201); wife. (சுவ.இலக.சொற்)

[இல் + (ஆள் + தி) ஆட்டி]

இல்லாண்மூல்லை *ilāṅ-mūlai*, பெ. (n) 1. பாச நாத தலைவனை இல்லாள் நினைவும் புறத்துறை; literary theme of a faithful wife thinking about her husband during his absence from home or in a military camp 2. தலைவி கணவனை வாழ்த்தி விருந்தோம்பும் இல்லின் யிருதியைப் புகழும் புறத்துறை (ப.மெ 10 முலவை 5); literary theme of a wife's loving adoration of her husband and her praise of his unstinting hospitality as a house holder (செ.அக.)

[இவ்வாண் + மூல்லை]

இல்லாண்மை *il-ā-āṅmai*, பெ (n) குடியிணையானுத் தன்மை; (குறள 1026) ability to support one's family and manage domestic affairs. (செ.அக.)

[இல் + ஆண்மை = ஆளுதிறம்]

இல்லாத்தனம் *il-ā-taṅgam*, பெ (n) வறுமை; poverty destitution (செ.அக.)

[இல் + ஆ + த் + தனம். தளமை - தளம்]

இல்லாததும் பொல்லாததும் *il-ā-taṅgam-pollā-taṅgam*, பெ (n) பொய்யும் தீங்கு விளைப்பதும் (கொ.வ.), falsehood and slander (செ.அக.)

[இவ்வாததும் + உம் + பொல்லாததும் + உம்]

இல்லாதபொய் *il-ā-taṅgam-poy*, பெ (n) முழுப்பொய் (கொ.வ.); downright-lie, utter falsehood (செ.அக.)

[இல் + ஆ + த் + பொய்]

இல்லாதவன் *il-ā-taṅgam*, பெ (n) வறியவன்; one utterly destitute, an impecunious person. (செ.அக.)

[இல் + ஆ + த் - இவ்வாத + அவன்]

இல்லாது *il-ā-tu*, கு.வி.எ. (adv) இல்லாமல்; without

[இவ்வாது - இவ்வாது (மு.நா 336) இவ்வா + அது - இவ்வாது]

இல்லாப்புலம்பு *il-ā-p-pulambu*, பெ. (n) இல்லாத தனியமை; loneliness "நாடிகவாப் புலம்பலின் நடுகூடு தன்மொழுதாயின" (கலித் 27-23) (சுவ.இலக.சொற்)

[இல் + ஆ + ப் + புலம்பு]

இல்லாப் புளுகு *il-ā-p-puṭṭu*, பெ (n) பெரும்பொய்; utter falsehood

[இவ்வா + புளுகு]

இல்லாமை *ilāmai*, பெ (n) 1 திண்மை; non-existence. 2 ஏழ்மை; poverty, want. "இல்லாமை செல்வி" (அபிரா 54) (செ அக)

ம. இலாபம், க. இலாவெ, இலவத, இவ்வததன் தெ. வேமி
[இல் + ஆ + மை.]

இல்லாவாட்டி *ilā-v-aṭṭi*, பெ (n) வறியவள் (Tinn) destitute woman. (செ அக)

[இல்வா + (ஆள் + டி) ஆட்டி.]

இல்லாளர் *ilāṭṭar*, பெ. (n) 1. மனைவி (குறள்.52); wife, mistress of the house. 2. மருதமுல்லை நிலங்க ளின் தலைவியர் (திவா); term used to designate a lady of rank in towns or in forest-pasture tracts. 3 ஏழைப்பெண்; poor girl (செ அக.)

[இல் + ஆள்.]

இல்லாளன் *ilā-ṭṭar*, பெ. (n) 1. தலைவன்; householder. 2. கணவன்; husband ruler of the home "இலாளன் வைக்கவென்" (பெரியபு காணர் 20) (செ அக)

[இல் + ஆள்.]

இல்லாளி *ilā-ṭṭi*, பெ. (n) குடும்பத்தான் (சைவச பெரது 376); householder, one who has entered on the order of a householder (செ.அக)

[இல் + ஆள்.]

இல்லான் *ilāṭṭar*, பெ. (n) 1. வறியவன்; poorman; one in want. "இலாளை யிலாந்ரும வேண்டான்" (நல்வ.34). 2. கணவன்; husband. (ஆ அக) (செ அக)

[இல் + ஆள்.]

இல்லி *ilā*, பெ. (n) 1. துளை; orifice, as of the tooth. 2. தேற்றா (மு.அ) பர்க்க; clearing-nut tree. 3 வான் யிளகு; tall pepper. 4 கடற்கரையோரங்களில் வாழும் பூழ்; small mollusc found on the seashore. 5 வெற்றிலை; betel leaf-piper betel. 6. பெண்ணாழி பிற குறையுடையவள்; woman wanting in or defective of genital organs in her body. 7 ஒருவகை மூங்கில்; a bamboo. (சா அக)

ம. இல்வி.

[உட் - இல் -> இல்வி (Cov.ச.87) இல் - துளைத்தற்கெத்து வேள், இல் - இல்வி.]

இல்லிக்கண்ணன் *ilā-k-kannan*, பெ. (n) 1 யிச்ச சிறிய கண்ணாடையான் (இ.வ), one who has eyes which appear like two small holes in the head, one with very tiny eyes. 2 கூச்சக்கண்ணாள்வன் (விண்), one whose eyes are sensitive to light and who, therefore, contracts his eyes to a small aperture when facing light. (செ அக.).

[இல் - இல்வி + கண்ணன்.]

இல்லிக்கயிறு *ilā-k-kayiru*, பெ (n) சன்னமான கயிறு; very thin variety of coar (சேநா)

ம. இல்விக்கயர்

[இல்வி + கயிறு.]

இல்லிக்காது *ilā-k-kādu*, பெ (n) சிறு துளைக்காது (விண்); bored ear with a small hole, opp to தொள்ளைக்காது. (செ அக)

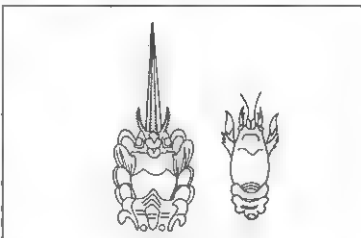
[இல் - இல்வி + காது.]

இல்லிகம் *ilāgam*, பெ (n) சிறுக்கரை; pig's greens - *Amaranthus compestris*. (சா அக)

இல்லிடம் *ilā-idam*, பெ. (n) 1. வீடு (பிங்.), house. abode. 2 ஊர் (பிங்.); town, village (செ அக)

[இல் + இடம்]

இல்லிப்புச்சி *ilāppuṭṭi*, பெ. (n) கடற்கரையில் காணப்படும் பூச்சி; seashore insect

இல்விப்புச்சி

இல்லிமூக்கு *ilā-mūkkū*, பெ (n) சிலவி மூக்கு; easily breeding nose, epistaxis. (செ அக.).

[இல்வி + மூக்கு]

இல்லியல்பு *ilāyalbu*, பெ (n) குடியபிறப்பிற்கு உரிய தியல்பு; nature of family people "ஆயர் மகளிர்க்கு இருமணங்கூடுதல் இல்லியல்புள்ளே" (கவித் 114-21)

[இல் + இயல்பு.]

இல்லிருந்தமைவோர் *ilāruṇṭṭamāvōr*, பெ. (n) இல்லின்கள் வாளா அமைந்திருப்பவர்; - people settled in a family "இல்விருந்தமைவோர்க் கிவ்வென் நெணனி" (அகநா 231-3).

[இல் + இருந்து + அமைவோர்.]

இல்லிறை *ilāi*, பெ (n) வீட்டின் இறவாணம்; eaves of a house.

[இல் + இறை.]

இல்லுறைகல் *il-l-uray-kal*, பெ. (n) அம்மிக்கல்; mashing stone domestic utensil. "இல்லுறைகலமின் செய்கலை பிடித்து" (கவலா-18) (செ.அக.)

[இல் + உறை + கல்]

இல்லுறைதெய்வம் *il-l-uray-teyvam*, பெ. (n) வீட்டுத் தெய்வம்; deity of a house "இல்லுறை தெய்வ மன்னா" (சீவக 1095) (செ.அக.)

[இல் + உறை + தெய்வம்]

இல்லெலி *il-l-eli*, பெ. (n) வீட்டெலி; house-rat nus decumanus "இவ்வெலி பாத்து" (சீவக 2985) இவ்வெலி மடிந்த தொக்கவர் வரைப்டிற" (புறநா 211-19) (செ.அக.)

[இல் + எலி]

இல்லெழுவயலை *il-l-u-vayalai*, பெ. (n) மனைபில் முளைத்த வயலைக் கொடி; a kind of creeper growing around the house "இவ்வெழு வயலை சாறு ஆ தின்பெறன்" (நற் 179-1) (பாண்டி.அக.)

[இல் + எழு + வயலை]

இல்லெனல் *il-l-enal*, பெ. (n) 1. சாவு (பிங்); death 2. இலவாமல் செய்தல்; becoming extinct 3. இல்லை யெனாமை (பிங்), negating existence (செ.அக.)

[இல் + எனல்]

இல்லை *il-lai*, பெ. (n) உண்டொபுதன் எதிர்மறை; no. இல். இல்லை என்பன, உள், உண்டு என்னும் வினைக்கு எதிர்மறையாம். (செ.அக.) "உள்" என ளும் வினை மலையா எத்திவ புறமொழிகளில் இன்றும் வழங்குகின்றது

ம. இல்வ. க. இல்வ. தெ. வே. வேது. து. இச்சி. இஞ்சி குடும்பம். படும். இரு. இய்வை; கொள். இல்வ. கோத. இல்: பர். சிவ: கோண. சிவ்வெ: ஆத். இல்வ

[இவது → வேது. இல் → வே(தெ) - இவகணப்போலி (matrices) வே → வே → வை → வை (இந்தி) = இல்வைய.] O G nī, Gōh nī, A.s. ne. ME ice - nea Dan - net, Enay, no.

அல் = அன் → ன Skt -ra.

[இல் + ஐ]

இல்லை செய்-தல் *il-lai-cay*, 1 செ குளறாவி (v1) மறுக்கல்; to deny "இல்லை செய்யாதே இசை கையிடுற" (திவ் திருப்பா.15.வயா) (செ.அக.)

[இல்வைய + செய்]

இல்லையா-தல் *il-lai-y-a*, 6 செ கு.வி (v1) செத்து விடுதல்; to be no more; to die. "இல்லையாயின ளுளம்ம கிள்ளென" (கம்பரா இராவணசோ.3) (செ.அக.)

[இல்வைய + ஆதல்]

இல்லொடுவரவு *il-lodu-varavu*, பெ. (n) குடிப்டிறப்பு; high birth; noble parentage. "இவனையும் வளப்பு மில் னொடு வரவும" (பெரும் உஞ்சைக்.36.89) (செ.அக.)

[இல் + ஓடு + வரவு]

இல்லொழுக்கம் *il-l-ozukkam*, பெ. (n) இல்லறம்; life of a house holder, family life "கறுமில்வொழுக்கத்தனை" (கந்தபு.மார்க்கண்டேய 33)

[இல் + ஒழுக்கம்]

இல் வழக்கு *il-valakku*, பெ. (n) 1 பொய்வழக்கு; false or untenable plea or contention. 2. இல்லதனை இல்லைப்பென்மை, categorical denial "முயற்கொடிந் தில் வழக்கே" (சி சி பர செளத் 10) (செ.அக.)

[இல் + வழக்கு]

இல்வழங்காமை *il-vazhargama*, பெ. (n) புடை பெயர்ந்து நடவாமை; inability to walk "இல்வழங்கா மையிற் கவலென வொலித்து" (புறநா 320-9) (சங் இலக் சொற்)

[இல் + வழங்காமை]

இல்வாழ்க்கை *il-vazhikkai*, பெ. (n) இல்லறத்திலு வாழ்கை (குறள் 5.அதி); domestic life; the order of domestic life. (செ.அக.)

[இல் + வாழ்க்கை]

இல்வாழ்வான் *il-vazhvan*, பெ. (n) இல்லறத்தான்; householder "இல்வாழ்வா னென்பான்" (குறள் 41) (செ.அக.)

[இல் + வாழ்வான்]

இல்¹ *il*, பெ. (n) இல்லு பூக்க; red flowering silk-cotton tree. "இல்லுயல்ப பஞ்சிப பாத்தது" (சீவக 264) (செ.அக.)

[இல் - இல். (வே.க.16)]

இல்² *il*, பெ. (n) எடியென்னும் பெருகுள்ள விளிப்பெயர்; always in the voc. case; used in ancient times in addressing a woman in an intimate manner "எவனில் குறமக எரியருதி" (அகநா.12). (செ.அக.)

[இல் - இல்]

இலக்கணக் கருமம் *ilakkana-k-karumam*, பெ. (n) இயல்புணர்த்தும் மெய்க்குறி, முகக்குறி முதலாயின (பெரும் உஞ்சைக்.38,292), descriptive marks or qualities. (செ.அக.)

[இலக்கணம் + கருமம்]

இலக்கணக்கொத்து *ilakkana-k-kottu*, பெ. (n) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் கவாயிதரத் தேசிகர் எழுதிய இலக்கண நூல்; treatise on grammar by Suvkavānāda-Dēsiḡar, 17th c. (செ.அக.)

[இலக்கணம் + கொத்து]

இலக்கணச்சிதைவு *ilakkana-c-ciravay*, பெ. (n) வழுவாய் வழங்குஞ்சொல்; irregular usage of a word (ஆ.அக.)

[இலக்கணம் + சிதைவு]

இலக்கணச்சுழி *Ilakkana-c-cuzi*, பெ (n) நத்சுழி (விளி); auspicious curve or curvature in the lines of the body, in the hair of horses, and in cattle generally (செ அக.)

[இலக்கணம் = சுழி]

இலக்கணச்சொல் *Ilakkana-c-coi*, பெ (n) இலக்கண வழியால் வரும் சொல்; இயற்கொல், சொற் சொல் (நுள்.267); word that is regularly formed, and is part of the legitimate vocabulary, one of three *iyalbu velakku*. (ஆ அக.)

[இலக்கணம் = சொல்.]

இலக்கண நூல் *Ilakkana-ni*, பெ (n) இலக்கணத் தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; treatise on grammar (செ அக.)

[இலக்கணம் = நூல்]

இலக்கணப்போலி *Ilakkana-p-poli*, பெ (n) இலக்கணமுடைய போல் தொன்று தொட்டு வழங்குஞ் சொல் (நுள்.267); words which, though not strictly grammatical, have, nevertheless, by long usage secured unquestioned admission into the standard dialect and are, on that account, accepted to be as good as 'Ilakkanam -udaiyatu; one of three *iyalpu* - *va,aku*,' (செ அக.)

[இலக்கணம் = சுவலி]

இலக்கணம் *Ilakkanam*, பெ. (n) 1. சிறப்பியல்பு (வேதா சூ 20); definition, accurate description
2. திய்யல்; quality, property, attribute, characteristic
3. அடையாளம்; sign, symbol distinctive mark
4. அழகு; elegance, symmetry, comeliness, beauty
5. ஐந்து இலக்கணம்; grammar, consisting of five parts, viz. எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம், அணிபிலக்கணம்
6 நூள்மொழி யொழுங்கு, அதைக்கூறும் நூல், சிறந்த நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அல்லது கற்றோர் பின்பற்றும் இலக்காகக் கூறப்பெறும் மொழிபயனை; style of writing a mature work of literature etc. (செ அக.)

இலக்கணம் என்பதற்குப் பாவாணர் கூட்டும் விளக்கம், ஆசிரியர் இந்தியாவிற்குட்புகருவனரே, தமிழ்க்கு இலக்கணம் உருக்கப்படாதிருந்தனாலும், வேதம் மொழியினுமிவரை பொருளிலக்கணம் தமிழ்க்கிருந்தாலும்,

“கண்ணுற்றபெரும் கடவுளுக்க கருமமே டமரத்து பண்ணுந் தெய்வ நாயகனைப் பந்தமிறு ஏனை மன்னனிடைசிறி இலக்கண வரம்பிவை மொழிபோல எண்ணிடையடக்கித் தந்தார எனாவும் படுமொ.”

என்று பரஞ்சோதியார் கூறியதற்கேற்ப இலக்கண வரம்பிற சிறந்த மொழி தமிழேயாவதாலும் இலக்கணத்தைத் தனிப்படைகட்டினதும் தமிழ்ச் சொல்லின்மையாலும், இவல் என்னுஞ் சொல் ஒரு பொருளின் இயல்பையே குறித்தாலும், இலக்கிப் பதத்தைக் குறிக்க இயல் என்னுஞ் சொற்கு இன்னொரு சொன்று வினையாலும், இலக்கணம் இலக்கியம் என்றும் சொற்களைய தென்கொற்களே பெயற்று தெளிவகவுண், வகவுய என்றும் வடகொற்கள் இலக்கண விசுவகிப்த வகக் குறிப்பாயும், தனி (அடையாளம்) என்றும் பொருளையும

அதன் வழிப் பொருள்களையுமே குறித்தாலும், வடமொழியில் இலக்கணத்தைக் குறிப்பது 'வயாகரணம்' என்றும் சொல்லாறாலும்; இலக்கணம் இலக்கியம் என்னுஞ் சொற்களின் பகுதியான இலக்கு என்னுஞ் சொற்கு அடிப்படையும் உயிர் நாடிமாமன் இடமும் வடகொற்களின் இன்னமையாலும், அவன்மொற்கு மூலமணம் யுறிக்

இனி, குறி பெயரும் பொருள் இருமொழிப் சொற்கட்கும் பொதுவாயிருந்தாலும், தென் கொற்கள் இப்பொருள்களையும வடகொற்கள் திரிசொற்களையுமிருப்பதாலும், வடகொற்கட்குத் தென்சொற்களே மூலம் என்பது பெறப்படும்

எழுத்தும் என்றும் பொருளில், இலக்கு என்னும் தென்கொல் வடமொழியில் 'விட' என்ற திரியும் இலக்கு என்னுஞ் சொல் மிகப் பட்டமைவாவதால், அதன் பகுதி இன்று இருந்த கருத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தவில்லை. சும்மீநாடும் தொன்னுளும் பல பழஞ்சொற்கட்கும் மறைந்து கொண்டமையும் இதற்குக் காரணமே. (மு த 329,330)

[இலக்கு - இலக்கணம்.]

இலக்கணமுறை *Ilakkana-murai*, பெ (n) இலக்கண நெறி; grammatical norm. (ஆ அக.)

[இலக்கணம் = முறை.]

இலக்கண வழி *Ilakkana-vai*, பெ (n) இலக்கணப் பிழை; grammatical error (செ அக.)

[இலக்கணம் = வழி]

இலக்கண விளக்கச்சூತ್ರாவளி *Ilakkana-vilakka-c-cuvavali*, பெ (n) சிவஞான முனிவர் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய ஓர் இலக்கணநூல்; treatise on Tamil grammar written by Civañāṇa-Munivar, 18th c in refutation of the *Ilakkana-vilakam* (செ அக.)

[இலக்கணம் = விளக்கம் = சூர்வாளி]

இலக்கண விளக்கம் *Ilakkana-vilakam*, பெ. (n) வைத்தியநாத தேசிகர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய ஐந்திலக்கணமும் கொண்ட ஒரு நூல்; treatise on Tamil grammar in its five parts, by Vaitṭyanāṭa-Tēcigar, 17th c (செ அக.)

[இலக்கணம் = விளக்கம்]

இலக்கணை *Ilakkanaṭi*, பெ. (n) ஒரு பொருளைக் காட்டற்கு உரிய சொல்லை மறநொரு பொருளுக்குத் தத்து உரைப்பது (நுள் 269 விருத்.); secondary significative capacity of a word, of three kinds viz. சிட்ட விவக்கணை, ஈரிடாதவிவக்கணை, விட்டும் விடாத விவக்கணை. (நுள் 269 விரு.) (செ அக.)

[இலக்கு = அணை.]

இலக்கம் ¹ *Ilakkam*, பெ (n) வெளிச்சம், brightness light "எவ்வே யிலக்கம்" (தொல சொல் 271) (செ அக.)

[இலக்கு = அம்.]

இலக்கம் ² *Ilakkam*, பெ (n) 1 குறிப்பொருள், target, butt, aim. "இலக்க மடும் பிடும் பைக்கு" (குறள் 627)
2 நூறாயிரம்; one lakh, 100,000. "இலக்கத் தொன்ப தினமர்" (கந்தப் திருவடவார 129). 3 எண்; number, digit. "அருந்தமென்று சொல்லுவே, கணைக் கிலக்கம்" (கந்தப் திருவடவார 386) 4 எண்குறி; numerical figure

“சூதியிலக்கமெழுதே” (தைவவ.பாதி 15) (செ.அக.)

[இய - இவகரு - இவக்கம்.]

இலக்கமடை-த்தல் *Ilakkama-ettal*- 3 செ.கு.வி. (v.1) எப்படிக்கூட்டினும் மொத்த எண் ஒன்றையொருமப்படி எண்ணைச் சதுரங்களில் அடைத்தல் (வின.). 2. to enclose numbers in squares in such a manner that in whatever way they are added the total shall be the same, a device used also for magical purposes (செ.அக.)

[இவக்கம் = அடை.]

இலக்கமிடு-தல் *Ilakkami-ru*- 18 செ.கு.நா.வி. (v.1) கணக்கிடுதல் (வின.); count, reckon, compute, allot numbers as to pages (செ.அக.).

[இவக்கம் = இடு.]

இலக்கர் *Ilakkār*, பெ. (n) நூறாயிரவர், இலக்க மென்றுத் தொகையினர் (கந்தபு.சதமகனவ 15), multitude, numbering around 100,000 (செ.அக.)

[இவக்கு = அர்.]

இலக்கி-த்தல் *Ilakki-ttal*, 11 செ.கு.நா.வி. (v.1) உரு வரைதல்; to draw as a sketch on a carvas. “இவவுருளி நெருசென்றுப் கிறியின் மெலிருந்திவக்கித்து” (சீவக 180) (செ.அக.)

[இவகரு - இவக்கி - இவக்கித்து (மு.நா. 329).]

இலக்கிதம் *Ilakkittam*, பெ. (n) குறிக்கப்பட்டது; that which is marked, indicated or characterised by, “பேசும் பொருளுக்கிவக்கிதமாம்” (திருவார 48.7). (செ.அக.)

[இவக்கு - இவக்கிதம்.]

இலக்கியம் *Ilakkiyam*, பெ. (n) 1 இலக்கண மமைத்தது; thing defined “இலக்கியமாம் பொருளில்” (பொதா.சூ.20.) 2. எடுத்துக்காட்டு; example from classical writings to illustrate rule of grammar, or the different meanings of a word or an expression. “ஏற்றப் படாதன வினவினைச் சிந்திற் கிவக்கியமே” (சா.சிகை. செய் 5.உரை). 3. ஆசனதோர் நூல்; classical writings which form the basis for inductively framing the rules of grammar, literary works. 4. குறி; mark, butt, “நூரகனை மனோவியாபாரமின்றி கிவக்கியத்தறி சாரச் செய்தல்.” (பி.பொத. 44,19). (செ.அக.)

[இவக்கு = இயம்.]

பாவலன், இலக்கணம் வழங்காத மூலையில நான் எடுத்துக் கூறக்கூறும் இலக்கை, நால்வகையாவினதிலே ஏதேனும் ஒருவகையிலே சொந்தவை, பொருட்களவை பொருத்த அணிகள் படை அமைத்தபு பாய்வகைகள் இலக்கியமாம்.

இலக்கு¹-தல் *Ilakku*, 5 செ.கு.நா.வி. (v.1) 1. ஒளிர்ந்தல்; to brighten, cause to blaze “எரியத்திரத்திலக்கியே” (சைவப் பொது 294) 2. அடையாளமிடுதல் (ஆ.அக.); impress a sign or stamp for identification. (செ.அக.).

[இவகரு - இவக்கு.]

இலக்கு²-தல் *Ilakku*, 5 செ.கு.நா.வி. (v.1) 1. குத்துதல்; to pierce? வரைதல்; to draw delineate ‘இடுகை கிவக்கு’ (சைவப் பொது 274)

3. னைத்தல்; stitching. (செ.அக.)

[இய - இய - இவக்கு.]

இலக்கு³ *Ilakku*, பெ. (n) 1 குறிப்பொருள்; mark, butt, target 2. அம்பெய்யும் இலக்கு (புராத வாரணா 56); target for an arrow, of four kinds, viz பெரு வணமை, சிறநுண்மை, சலம், நிச்சலம் 3. அடைபாணம்; distinguishing mark or sign அவைவிடும் பேசு உரைக்கு இலக்குச் சொல்லென், distinguishing mark or sign. 4. இடம்; place “எந்த இலக்குக்குப் போகிறாய்?” (Madu). 5. நாயு பொருளா; end, object in view கள் “இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்” (வி.வி.வி. பி.வி. 3, 14) 6. எதிரி; rival, competitors, opponent in games or tests of ability and strength “உரைக்கு இவகை இலக்கு” (வின.). 7. அளவு; measure. “நடத்திட்டதேறு மிலக கின்று பொருளமாம்” (செயு.இராமகீ 3) 8. குறித்த காலம், favourable opportunity, convenient time “இலக்கு வாய்த்துழி ஏது வாதன் மாத்திரையே யாம்” (சி.பொ.பா. 12.2.பக-233)

ம. இவகரு.

[இய இவக்கு.]

இலக்குப்பார்-த்தல் *Ilakku-p-pār*, 4 செ.கு.வி. (v.1) 1. குறிபார்த்தல்; to take aim 2. நேரம்பார்த்தல் (கொ.வ.); to watch for opportunity generally to do evil. (செ.அக.)

[இவக்கு = பார்.]

இலக்குவை-த்தல் *Ilakku-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.1) குறிவைத்தல்; to take aim. (செ.அக.).

[இவக்கு = வை.]

இலக்கை¹ *Ilakkai*, பெ. (n) 1. ஆடை; clothing 2 மாதசைம்பளம்; monthly wages (சுடு.4.8.8.நீ (செ.அக.)

[இவகரு - இவககை. இவகருதல் = னைத்தல், இவக்கை வந்த ஆடை.]

இலக்கை² *Ilakkai*, பெ. (n) பாதுகாவலு; protector “இலக்கை உறந்தவ. விவக்கைக்கு பிராவணன் நகைக்கும் (கம்பரா. குமாபகரு 339). (செ.அக.).

[இவகரு - இவககை.]

இலகு¹-தல் *Ilagu*, 7 செ.கு.வி. (vi) 1. விளங்குதல் (திவ் திருவாய் 8,8,1); to shine, glisten, glitler 2. மிகுதல் (சங்கநட்பி. சுவிராநத.96); to increase aggravate, expand (செ.அக.)

ம. இவகு.

[உ - இய - இய - இய - இவகு - இவகுதல்.]

இலகு² *Ilagu*, பெ. (n) 1. இலேக (சூடா); levity lightness, as of cotton or feathers 2. சளிது; ease, facility 3. சிறமை (உரிநி); minuteness, smallness 4 காலவகை (புரத.நா. 27); one of ten varieties of time divisions which consists of 16384 moments 5 தணிவு; relief, mitigation, alleviation, “விவாதி கொஞ்சம் இலகுவாயிருக்கிறது.” 7. குற்றெழுத்து (யாப். வி. 95. பக் 471), short vowel 8. அகில (வின.), eagle-wood (செ.அக.)

Sri Lanka.

[இலங்கை - இலங்கு.]

இலங்கையழை *ilankai*, பெ. (n.) விளங்கும்படியான ஒளியுடைய கல்லியழைத்த அணிக் பெண்கள்; literally, glittering ornaments, figuratively applied to denote a woman adorned with jewels. "இலங்கையழை செய்வ நலிய" (பு.பெ 12, பெண்பாற் 19). (செ.அக.).

[இலங்கு + இலங்கு.]

இலங்கையழைமகளிர் *ilankai-magalar*, பெ. (n.) அணிக் வளங்கள் பூண்ட மகளிர்; women adorned with jewels.

[இலங்கு + இலங்கு + மகளிர்.]

இலங்கு¹-தல் *ilangu*, 5 செ.கு.நாவி. (v.1) வெட்டுதல், குழித்தல்; to dig, cut.

[இல் - இய - இலங்கு.]

இலங்கு²-தல் *ilangu*, 15 செ.கு.வி. (v.1) ஒளிவிடுதல் (பிங்) to shine, emit rays, gleam, glitter, be bright (செ.அக.)

[இல் - இய - இலங்கு.]

இலங்கு³-தல் *ilangu*, 15 செ.கு.வி. (v.1) செல்லுதல், போதல்; to go, to pass.

[இல் - இய - இலங்கு.]

இலங்கு⁴ *ilangu*, பெ. (n.) குளம் (விண்), tank, pool (செ.அக.)

[இய - இய - இலங்கு குழித்து அங்குது விவந்தைத்தோண்டி செபந் தீர்தலை]

இலங்குபொழுது *ilangu-pozu*, பெ. (n.) படகுசூயிறு (J), glimmering sun as it shines when setting (செ.அக.)

[இலங்கு + பொழுது]

இலங்கேசன் *ilankesari*, பெ. (n.) இராவணன்; Ravana, lord of Lanka. (செ.அக.)

[இலங்கை + ஈசன்.]

இலங்கை *ilankai*, பெ. (n.) 1. ஆந்திரிடைக்குறை (பிங்) ; islet in a river, see. 2. சுழமுண்டலம் (Ceylon), Sri Lanka 3. இராவணன் தலைநகர்; ancient capital of Lanka. "பூமியிலங்கை மூதூர்" (கம்பரா கண்டே 96). 4. தென்னாண்ட நாட்டில் ஒருர் (புறநா 379), ancient town in the Tamil land, the capital of a chief named Oymar vil-y-elan. (செ.அக.)

Sri Lanka. [இலங்கு - இலங்கை.]

இலங்கைக் கடற்பாசி *ilankai-k-kadai*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடற்பாசி; Ceylon moss or edible sea weed (சா.அக.)

இலங்கைத்தீச்சுடர் *ilankai-ticcudar*, பெ. (n.) மரவிளங்க மரம்; lingam tree (சா.அக.).

[இலங்கை + தீ + சுடர்.]

இலங்கை யேலம் *ilankai-yalam*, பெ. (n.) இலங்கைத் தீவில் விணையும் ஏலம்; Ceylon cardamom (சா.அக.)

[இலங்கை + ஏலம்.]

இலங்கை *ilankai*, பெ. (n.) 1. முத்திரை; seal, signal. "அங்கிலங்கை செய்து" (திரு நிருசந்த 76).

2. முத்திரை மோதிரம் (பிங்); signal-ring (செ.அக.)

ம. இலங்கை

[இலங்கு - இலங்கு - இலங்கை > Skt. Ilankai.]

இலக *ilaka*, பெ. (n.) சிறியது, களையிலாவது, சாரியது; lithe, small, slight, unimportant, trivial, insignificant, of lithe worth or estimation

Skt. laghu, Gr. elachya, L. levis, Ger. leicht, AS. laught, E. light, Ice. lagh, Fr. léger, R. agile, E. ease.

[இல் - இலகு - இலகை (உ.வி.19)]

இலக்கு¹ *ilaku*, பெ. (n.) 1. குளம்; reservoir, tank for drinking and other purposes. "இலக்கு மீயெறி துண்டல்" (ஐங்குறு 278) 2. ஏரி (குடா); lake for irrigation. 3. கொப்பூறு; naval. "இலக்கு பெற்றோன்" (மாறநாடே 359). 4. குணம் (குடா); disposition, temper 5. சைவப்பாம்பு (பிங்), rat snake. 6. மலியுமார் பூக்க்கு, pointed-leaved ape flower "நிழல் குழிலிக்கு" (ஐங்குறு 94). 7. மதில் (குடா); wall round a fortress or town. 8. புளக்கு (மலை); Indian beech (செ.அக.).

ம. இலகு.

[இல் - இல - இலகு - இலங்கி - இலக்கு. இல் - குழித்தல், வெட்டுதல், துளைத்தல்.]

இலக்கு² *ilaku*, பெ. (n.) மாமரம் (அக.நி.); mango tree. (செ.அக.).

[இல் - இல - இலக்கு.]

இலக்குமன்றம் *ilaku-mandam*, பெ. (n.) காவிரியூழ் பட்டினத்திருத்த மன்றம் ஐந்தனுள் ஒன்று; one of the five pavilions in ancient Kāvīrīpūpāṭṭam. (அ.பி.நி.).

[இலக்கு + மன்றம்.]

இலக்குில் *ilaku*, பெ. (n.) நீர்தீவை யருவில் தோளறும் செடி கொடிகள்; flora near the water tank

[இலக்கு + இலக்கு.]

இலக்குிலாங்கொடி *ilaku-ilaṅkodi*, பெ. (n.) கரும் கோவை; a kind of black creeper (சா.அக.)

[இலக்கு + ஆம் + கொடி.]

இலண்டம் *ilanda*, பெ. (n.) இலத்தி (தொல்.செ.அ. 443, உரை); dung, as of elephants. (செ.அக.).

[இல் - இலண்ட - இலண்டம் இல் - கீழிறகுதல், விழுதல்.]

இலத்தி *ilati*, பெ. (n.) 1. யானை குதலியவற்றின் ஆயிடி, ஏறு; dung of elephants, horses, camels and asses. "சொறு மந்தியிலத்தி செலிந்த தால்" (திருவாய் 26,18). 2. சிப்பிலி மீன்; purple sea-fish (சா.அக.)

தெ. க. வத்தி

[இல் - இலண்ட - இலட்டு - இலத்து - இலத்தி. இல் - கீழெழுதல்.]

இலதை *ilathai*, பெ. (n.) 1. உடர் கொடி (பிங்), creeper, running plant, twining tendril. 2. வளரிக் கொடி (பிங்) பூக்க்கு, pancled bindweed. 3. தக்கோலம்

(தைவல.); cubeba. (செ.அக.)

[இய் - இலதை. இய் - கீழே விழுதல் படர்ந்துக்காற்று.]

இலதை² *Iladai*, பெ. (n) 1 இணையாக விணைக்கை வகை (சிலப்.3,18, உரை); posture with one hand in which the fore finger and the middle finger are joined and held up and the thumb touches their roots while the other two fingers are held erect 2 ஒருவகை யொலி (இலக்.வி.3,உரை); a kind of sound. (செ.அக.)

[இய் - இலதை.]

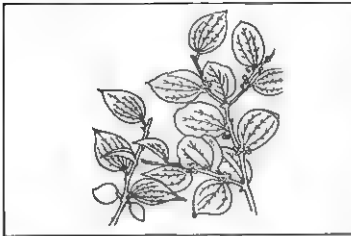
இலதைவள்ளி *Iladai-vanni*, பெ. (n) கொடுவேலி (தைவல.தைவ.43) பாக்கக; Ceylon leadwort. (செ.அக.)

[இலதை - இலதை + வள்ளி.]

இலந்தை¹ *Ilantai*, பெ. (n) முளைய வகை (திவா.) Jujube-rose

ம. இலந்த; க. எலாசி

[இய் - இலந்தை.]

இலந்தை¹

இலந்தை² *Ilantai*, பெ. (n) நீர்திணை (பெ.). water tank

[இலந்தை - இலந்தை.]

இலந்தைவடை *Ilantai vadai*, பெ. (n) இலந்தைப் பழத்தின் சதைப்பற்றைக் காயவைத்துத் தட்டின அடை; round cake preserved by drying the fleshy portion of the jujube fruit. (சா.அக.)

இலந்தை வற்றல் *Ilantai-varral* பெ. (n) இலந்தைப் பழத்தைக் காயவைத்துப் பதப்படுத்தியது; dried jujube fruit. (சா.அக.)

இலம்¹ *Ilam*, பெ. (n) வறுமை; poverty "இலம் என்வினவிக்குப் படுவாக காவை" (தொல் எழுத்.316). "இலமென்ற அமைதி இருப்பாளா" (குறள் 1040) (செ.அக.)

[இய் - இலம்.]

இலம்² *Ilam*, பெ. (n) வீடு (ஆ.அக.); house

[இய் - இலம்.]

இலம்பகம் *Ilambagam*, பெ. (n) 1 தூலின் உட்பிரிவு, chapter or section. "நாமகனிவம்பகம்" (சீவக.). 2 மாலை (திவா.), garland 3 தலைக்கோலமென்றும் அணி; ornament; chain for a woman's fore head "மகளிர் ஆய்ந்து... இலம்பகத் தோற்ற மொத்ததே" (சீவக.1442) (செ.அக.)

[இலம் - இலம்பகம்.]

இலம்படு - தல் *Ilam-padu*, 20 செ.கு.வி. (v.) வறுமை யடைதல்; to become poor "இலம்படு புலவரேற்றதைத் திறைய" (மலைபடு 576) (செ.அக.)

[இய் - இலம் + படு.]

இலம்படை *Ilam-padai*, பெ. (n) வறுமை; want poverty, destitution "இலம்படை வந்துழி" (கந்தபு. மூவா.46). (செ.அக.)

[இலம் + படு. படு - படை. இலம் + படை - இலம்படை. - இலம்பாடு + வறுமை.]

இலம்பத்தகடு *Ilampattakadu* பெ. (n) மூக்கினூடாக கத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் அகம் புறமொன, இருபக்கங்களான நீண்ட மெல்லிய மெல்லும்பு; long, soft bone or cartilage within the nose dividing it at the bottom - Nasal septum. (சா.அக.)

[இய் - இலம்பம் + தகடு.]

இலம்பம்¹ *Ilampam*, பெ. (n) 1. தொங்கல் (யாழ் அக.); anything hanging down, as a pendulum 2 செங்குத்து (விள்), perpendicular 3. மாலை (யாழ் அக.), garland 4. புவியியலிற் கூறப்படும் ஒரு பாகையளவு (விள்.); complement of the latitude or arc between the pole and the zenith of a given place which is the same as the altitude of the equator (செ.அக.)

[இய் - இலம்பம். இய் - வீழ்தல்.]

இலம்பம்² *Ilampam*, பெ. (n) 1. உயர்வு; height 2. அகலம்; expanse, width. (செ.அக.)

[இய் - குத்தல், குறித்தல் வெக்சொல். இய் - இலம் - இலம்பம் = குறித்தலம் ஏற்படும் அகந்திடும், நீட்சியுமாம். இதைத் தடுத்துடைய விடு - வீடு என்றும் சொல்வனக்கிடும். இதைவிடிகுத்து தோன்றும் அகந்திக்ககுத்தால் மலைப் பாரைப் போலவும் மக்கள் வழியும் உள்ளகன்ற விடர்வையுமும், விடுகணாவும் இருந்ததையும் ஒப்பு தோக்குக.]

இலம்பாட்டார் *Ilampattar*, பெ. (n) வற்றியோர்; the poor. (ஆ.அக.)

இலம்பாட்டோன் *Ilampattar*, பெ. (n) வறுமை யாளன் (குடா); destitute-person. (செ.அக.)

[இலம் + படு. படு - படு. இலம் + படு = ஆள் இலம்பாட்டோன் - இலம்பாட்டோன், ஆள் - ஒன் - ஈற்றவர் சி.ப.]

இலம்பாடு¹ *Ilambāḍu*, பெ (n) வறுமை; privation, indigence. "இலம்பாடு ஒற்கம் ஆயிரண்டும் வறுமை" (தொல்.சொல்.360) "இலம்பாடு நாணுந்தரும்" (சிலம்பு.) (செ.அக.).

[இலம் + படு. படு - பாடு. இலம் + பாடு - இலம்பாடு. இலம் = இன்மை, வறுமை. பாடு = படுத்தல், உண்டாதல்.]

இலம்பாடு² *Ilambāḍu*, பெ (n) துயரம், (அகநி). sorrow, grief. "இலம்பாடுமுத்த எய்திரும்பெரொக்கல்" (புறநா 378-13) (செ.அக.).

[இலம் + படு. படு - பாடு. இலம் + பாடு - இலம்பாடு = வறுமை, வறுமைகால் அல்லது இன்மையால் தோன்றும் துயரம்.]

இலம்பு *Ilambu*, பெ (n) தொங்குகை; hanging down. "இலம்புடை நறுமலர்" (பெருங்.மகத 14,136.) (செ.அக.)

[இல் - இலம்பு. இல் = வீழ்தல், தொங்குதல்.]

இலம்பை *Ilambai*, பெ. (n) 1. வறுமை; penury. 2. இடுக்கை; distress 3. துயரநிலை; unfortunate plight or predicament. (செ.அக.).

[இலம் - இலம்பு - இலம்பை.]

இலமலர் *Ilamalar*, பெ. (n) இலவமலர்; flower of the silk-cotton tree. "இலமலரின் வஞ்செநநாவின" (அகநா.142.) (செ.அக.)

[இலவு + மலர் - இலவமலர் - இலமலர் இலவமலர் என்பது புறநா வேண்டிய சொல் யாப்பமைதி நேக்கி 'வ'கர ஈறு கெட்டது.]

இலவங்கப்பட்டை *Ilavangap-pattai*, பெ. (n) 1 கருவாங்கட்டை; cinnamon bark. 2. தாளிசுபத்திரி; cassia cinnamon. (செ.அக.)

[இலவங்கம் + பட்டை.]

இலவங்கப்பட்டை

இலவங்கப்பூ *Ilavangappu*, பெ. (n) 1 உலர்ந்த இலவங்கப்பூ; clove, flower of the clove tree 2. காதுணி வகை (கொ.வ.); ornament worn on the ear as having the design of a clove. (செ.அக.)

[இலவங்கம் + பூ.]

இலவங்கப்பத்திரி *Ilavangappattiri*, பெ. (n) மருத்திலை (பு.அ.); cinnamon leaf (செ.அக.)

[இலவங்கம் + பத்திரம். இலவங்கம் போன்றது.]

இலவங்கம் *Ilavangam* பெ (n) 1 இலவங்கப்பூ (நிலா); clove. 2. இலவங்க மரம் (சீவக.1901); clove tree. 3. கருவாமரம்; cinnamon-tree. 4. காட்டுக்கருவாமரம்; wild cinnamon. (செ.அக.)

ம. இலவங்கம். *Sik Ilavangam*

[இலவு இலவம் - இலவங்கம். இலவம் என்றும் தீவிரஞ்சு வழந்தால் பெற்ற பெயர்.]

இலவசம் *Ilavasa*, பெ (n) இலவசம் பார்க்க; see *Ilavasa*. (செ.அக.)

[இல் - இலா + வசம் - இலாவசம் இலவசம் இலவசம். வினையேறும் இலவசம் வயப்படுத்திக் கொள்ளுதல்.]

இலவசு-தூதல் *Ilavasu*, 4 செ.சூ.வி (v1) நெற்கதி சூதூதல் (கொ.வ.); to threshout sheaves of corn (செ.அக.)

ம. இலவசுதூதல்

[சூதூ. இணையசூதல் - இணையசூதல் - இலவசுதூதல் - இலவசுதூதல். இணையசூதல் = மட்டுசெய்தல் மனைக்கடிக் ஏறக்கொடுவது சூதூதல் நெலயிந்தானைக் களத்தில் பரப்பிய மனைகொட்டுதல்.]

இலவணம் *Ilavana*, பெ (n) உப்பு; salt (செ.அக.)

[அணம் = உப்பு. அணம் + அணம் - அலவணம் - *Sik Ilavana* > த. இலவணம்.]

இலவந்தி *Ilavanti*, பெ. (n) இலவந்திகை (சிலப். 25,4) பார்க்க; see *Ilavanti*. (செ.அக.).

[இலவந்தி = இளமரக்கா. வானியை நடுவனநாகக் கொண்ட இளமரக்கா.]

இலவந்திகை *Ilavanti*, பெ. (n) 1 வானியைச் சூழ்ந்த இனிய சொலை; garden encircling a large tank "இலவந்திகையி யெய்திற்புறம் போகி" (சிலப். 10, 31) 2 இயந்திரவாவி (மணி. 3,45); big tank provided with machinery for filling as well as emptying. (செ.அக.)

[இலை + வந்தி - இலவந்தி = இலவந்திகை தலைமுறும் மண்டிய பசுஞ்சொலை. இலவந்தி - இலவந்திகை. இலவந்தி = இளமரக்கா இலவந்திகை = இளமரக்கா சூழ்ந்த வானி.]

இலவந்தீவு *Ilavanti*, பெ. (n) ஏழு தீவுகளுள் ஐந்தாவது (கந்தபு. அண்டகோ 19); fifth of legendary seven islands. (செ.அக.).

இலவம்¹ *Ilavam*, பெ. (n) 1. மெல்லமை; softness 2. இலவமரம்; silk cotton tree 3. இலவந்தீவு; a legendary island

ம. இலவம்

[இல் - இலவு - இலவம்.]

இலவம்² *ilavaṅ*, பெ. (n.) 1. சிறிது; little, trifle
2. எட்டுக் கணக்களாலான காலவகை (புத்த. நான. 27, உ. 10); variety of time measure which consists of eight moments. (பெ. அக.)

ம. இலவம். *Sit lava*.

[இலவு → இலவம்.]

இலவம்³ *ilavaṅ*, பெ. (n.) இலவங்கம்; clove
"ஏலத்தொடு நல்லிலவங் கமழும்புகோப்" (நேவா 353,2) (பெ. அக.)

[இலவு = இலவம். இலவு = சிறிது சிறிதாகிய இலவத்திலிவிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட இலவங்கமாம்.]

இலவம்⁴ *ilavaṅ*, பெ. (n.) 1. பூ; flower. 2. பூசை (அகநி); worship. (பெ. அக.)

இலவம்பஞ்சு *ilavaṅ-paṅṅu*, பெ. (n.) இலவமரத்தூப் பஞ்சு; silk cotton. "இலவம்பஞ்சிற்புறியல்" (ஆத்தி. 1). (பெ. அக.)

[இலவு = இலவம் + பஞ்சு. இல் = இல = இலவு = மென்மை.]

இலவம்பிசின் *ilavaṅ piṣin*, பெ. (n.) இலவமரத்தூவன் டாகும் பிசின்; gum from silk cotton tree. (ஆ. அக.)

[இலவம் + பிசின்.]

இலவமயம் *ilavaṅ-ma*, பெ. (n.) வீசலையின்றிப் பெறுவது (வின.); gratuity, anything obtained free, free gift.

[இல் → இலா + மயம் = இலாவமயம் → இலவமயம்.]

இலவார் *ilavar*, பெ. (n.) இல்லாதவர் those who does not possess. "அகத்திறப்பு அளபிலவார்க்கு" (குறள் 79-2); (பாண்டி. அக.)

[இலவார் = இலவர்.]

இலவன் *ilavar*, பெ. (n.) இராமனுடைய மக்களுள் ஒருவன்; Lava, one of the sons of Sri Rama. (ஆ. அக.)

[இலவு (சிறிது) = இலவன் (இலவையவன்).]

இலவன் கண்ணாடி *ilavar kannāḍi*, பெ. (n.) வரம்பு புரியாறு என்னும் பறவை; a kind of bird. (சேரநா.)

ம. இலவன் கண்ணாடி.

[இலவன் (சிறிது) = கண்ணாடி. பாபாப்பாசா நோற்றத்தால் கண்ணாடி எனப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

இலவியஞ் செய்தல் *ilaviṅ ceytal*, பெ. (n.) மொடியாளித்தல்; making presents on festival occasions especially to the bridal couple at wedding.

[இலவு = இலவியம் + செய்தல்.]

இலவியப்பணம் *ilaviṅ-paṅam*, பெ. (n.) மொடியாளித்தலிற்கிடந்த பணம்; money collected by way of presents. (ஆ. அக.)

[இலவியம் + பணம்.]

இலவு¹-தல் *ilavu*, 8 செ குன்றாவி. (v1) எழுத்துதல்; to write

[இல் = இல = இலவு. இலவதல் இலவகுதல் என வழக்களியது.]

இலவு² *ilavu*, பெ. (n.) மரவகை; red silk-cotton tree (பெ. அக.)

ம. இலவு; க. எலவு; கோளா. எயலெ.

[இல் → இலவு (மென்மை).]

இலவு

இலவு³ *ilavu*, பெ. (n.) 1. தெளும்பு பஞ்சு; soft cotton
2. களயின்மை; lightness 3. எளிமை; simplicity 4 சிறுமை; tiny, small (objects).

[உல் → இல் → இல = இலவு.]

இலவு⁴ *ilavu*, பெ. (n.) 1. துறமணம்; fragrance. 2 அழகு; beauty

[இல் → இல (மென்மை) = இலவு (நறுமணம், அழகு).]

இலாடம் *ilāḍam*, பெ. (n.) ஒரு திலப்பகுதி; name of a country division.

[நாடு = லாடு = லாட. த. இலாடம்.]

இலாயிச்சை *ilāyiccai*, பெ. (n.) இலாயிச்சை (கடம்ப. 4 இலவா 182.) பாக்க. see *ilāyiccai* (பெ. அக.)

இலாயிச்சை *ilāyiccai*, பெ. (n.) ஒருவகை மணவோ (திலா). cuscus-grass. anatherum murficatum with aromatic root. (பெ. அக.)

ம. இலாமச்சை

[இலவு = இலவு = இலாயிச்சை = இலாயிச்சை இலவு = நறுமணம்.]

இலாவணம் *ilāvāṇam*, பெ. (n.) 1 பெயர்ப் பதிவு; enlistment. 2. வீரர்களிடப்பட்ட இலவு.; list of soldiers, or recruits for army enlistment. 3. குடிவழி வரும் வேலை அமுத்தத்துக்குக் கொடுக்கும் ஆணை. (கோவை வழக்கு); conferring on a person the permanent right to a hereditary office 4 விடுதேரன் இளவாளி வழவரும் அரிசி. பணம் முதலியன; food

stuffs and money distributed to the needy of the villages on festive occasions by the Nālukkoṭṭai chettis according to a prepared list. (செ.அக.).

ம., க. இலாவணம், தெ. லாவணமு.

[இலம் - இலக்குதல் = குறித்தல், பொறித்தல், காண்கு எழுத்தல், இலம் - இலவு - இலவணம் - இலாவணம்.]

இலாவணமெழுது-தல் *ilavāṇamēṟuṭu-tal*, 5 செ.சூ.வி (v.i.) படைக்கு ஆள்சேர்த்தல் (இல.); to enroll recruits for army etc. (செ.அக.).

[இலாவணம் = எழுது.]

இலாவணியம் *ilavāṇiyam*, பெ. (n.) அழகு; beauty, loveliness, charm. (செ.அக.).

[இலவு = மென்மை, அழகு, இலாவணியம் - இலாவணியம் - *Skt. ilavāṇya*]

இலாளம் *ilāṅgam*, பெ. (n.) இலாடம் (S.II.183.) பார்க்க, சை *ilāṅgam*.

இலி¹ *il*, பெ. (n.) 1. இல்லாதவன்; one who is without, generally used as a suffix at the end of compounds as in பிறப்பிலி, இறையிலி 2 ஒரு பாகை மீல் ¹/₆₀ பாகம்; one sixtieth of a degree. 3. ஒரு சிறுபொழுது; moment. (சேதூர)

ம., இலி

[இலம் - இல்வி - இலி (சூ. விவகையா. பெ.).]

இலி² *il*, பெ. (n.) எலி; rat. (செ.அக.)

ம., இலி

[இலம் = துணைதல். இலி = மகாணைத் துணைக்கும் எலி. இலம் - இலி இலி - எலி]

இலிர்-த்தல் *ilir*, 9 செ.சூ.ளாவி (vt) சிலிர்த்தல், to stand erect, as the hair stands on end from fright, rapture, anger or cold. "இலிர்த்த மெய்யமழிர்" (சீவக. 3009) - 4 செ.சூ.வி. (v.i.) தளிர்த்தல் (திவா.); to sprout, germinate. (செ.அக.)

க., எலாக; தெ. எலருக்க

[உலிர் - இலிர்]

இலில்ல *ilil*, தெர. பெ. (vn) ஊறுதல்; oozing. (செ.அக.)

[இலம் = இல - இலிவ்.]

இலிற்று-தல் *iliru*, 5 செ.சூ.ளாவி (v.i.) கசுத்தல்; to exude, percolate, spring, stream or flow, as milk from the breast or water from the fountain. "சூழலிகவிவிறறு லுண்பாவ" (புறநா 68). 2 துளிர்ந்தல்; to fall in drops. "அமிழ்து டொதிந்தலிறறும்" (சிறுபாடல 227). 3. செளிதல்; to sprinkle, trickle. "தேவினா கவநநுண விவிறறு லும்பந்தது" (சீவக 2521) (செ.அக.)

[இலிம் - இலிற்று - இலிற்று]

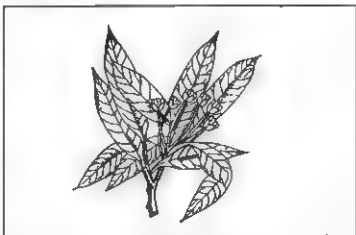
இலுப்பெண்ணெய் *iluppaiṇney*, பெ. (n) இலுப்பை தெய் பாக்கக, சை *iluppaiṇney*. (செ.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + எண்ணெய்]

இலுப்பை *iluppai*, பெ. (n.) இருப்பை (பிங்) பார்க்க, சை *iluppai* (செ.அக.).

ம. இலிப்ப; க. இப்பெ; தெ. இப்ப; பர். இப்ப, இருப்ப; கோள், ஈரு; கொலா. இப்பா, இப்ப; கூ. இர்பி.

[இருப்பை - இலுப்பை.]

இலுப்பை

இலுப்பைக்கட்டி *iluppai-k-katti*, பெ. (n.) இலுப்பைப் பிண்ணாக்கரு பாக்கக; சை *iluppai-p-pinnakku* (செ.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + கட்டி.]

இலுப்பைக் கட்டுரு *iluppai-k-kaduru*, பெ. (n.) 1 இலுப்பெண்ணெய்க் கசடு (வின); sediment of mahua oil. 2. இலுப்பைப் பருப்பு (நா.அ); kernel of mahua seeds. (செ.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + கட்டுரு - கட்டுரு = உலர்ந்து காய்ந்து கட்டியதல், உலர்ந்து காய்ந்து வித்து அவலது வித்துகளின் பருப்பு - கட்டுரு ஆதல் பாக்கக.]

இலுப்பைக் கற்கண்டு *iluppai-k-karkandu*, பெ. (n) இலுப்பைப் பூவிலின்று உருவாக்கும் கற்கண்டு; sugar candy obtained from the bassia flower (சா.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + கற்கண்டு]

இலுப்பைச் சாராயம் *iluppai-c-cārayam*, பெ. (n) இலுப்பை மரத்திலே பூவிலின்று காய்ச்சி வடிக்கும் சாராயம்; arrack distilled from bassia flower (சா.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + சாராயம்.]

இலுப்பை தெய் *iluppaiṇney*, பெ. (n) இலுப்பை யெண்ணெய் (புறநாத்த 158); oil of mahua seeds (செ.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + தெய்]

இலுப்பைப் பருப்பு *iluppai-p-paruṭṭu*, பெ. (n) இலுப்பை விதையினுள்ளிருக்கும் பருப்பு; kernel of mahua seeds. (சா.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + பருப்பு]

இலுப்பைப் பால் *Iluppai-p-pāl*, பெ. (n.) இலுப்பை தெய்யு: oil of mahua seeds. "இலுப்பைப் பால் முக்கலசே குறணி நானாழி" (S.I.L. II, 426.) (செ.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + பால்]

இலுப்பைமேற்புல்லுருவி *Iluppai mēruppalluruvi*, பெ. (n.) இலுப்பை மரத்தின் மேற்பயர்ந்த புல்லுருவி: parasitic plant grown on the bael tree. (சா.அக.)

[இருப்பை - இலுப்பை + மெல் + புல்லுருவி]

இலைச்சுவணி *Ilalai-c-cuvani*, பெ. (n.) 1. குறிப்பை வெளிப்படுத்துமா மெய்ப்பாடு வேறொன்றால் திசுழ்த் ததாக மறைத்துச் சொல்லும் அணி (தம்ம. 64 உரை). figure of speech in which an expression is deliberately attributed to a different cause to conceal the original emotion 2. குறைத்தைக் குறிமொகவும், குற்றத்தைக் குணமாகவும் சொல்லும் அணி (அடவிழி 72), figure of speech in which a merit is represented, as a demerit and vice versa. (செ.அக.)

[இலை - இலவு - இலக + அணி. இலவு - மென்மை.]

இலைக் கிண்கி *Ilalai-k-kinnai*, பெ. (n.) 1. தெய்வம்மை (திவா.), lightness in weight, buoyancy. 2. எளிது (செ.அ.). easiness. 3. மிகச்சிறியவளவு (சீவக. 770); minuteness smallness in quantity. 4. விதப்புச்சொல் (நள் 194. விருத்.), short and significant word.

[இலை - இலவு - இலக - இலை.]

இலை¹ *Ilai*, பெ. (n.) 1. மரஞ்செடிகளின் இலை: leaf of trees or plants. "இலைவளர் குரம்பை" (சீவக. 1432). 2. பூவிதழ்; petal. "அகவிலை யாம்பல்" (தேவர 511,8). 3. வெற்றிலை: betel leaf, leaf of the betel-pepper "இலை பிளைநனை நடித்துக் கேட்கவும்" (திருப்புக. 47). 4. சுதவின் இலைகள்: wooden slats made to overlap one another as in a venetian-blind. 5. பூவை மாலை (பரிபா 6,19); garland of green leaves and flowers. 6. அணிகளின் இலைத்தொழில்: foliage like ornamental work on jewels. "இலைகொள் பூண்" (சீவக. 1371). 7. பச்சிலை (எழுவல கைல. 98), herb. 8. சக்கரத்தின் ஆர்: spoke of a wheel. "இலைமுடித் துழலுகின்ற வெந்நீர்த் திமிரி நாப்பன்" (பாறதி.பெரு. 31). 9. ஆயுத வலகு: blades of a weapon or instrument. "நச்சிலை வெற்படை வீரர்" (சீவக. 2229) (செ.அக.)

ம. இலை, எய, க. எமலை, எல; து. இலை, எலை; கேத. எய். பூ. எமலை. குட. எலை; குரு. மெய்லை. எள். பெய. எய. இரு. பெய்மலை; கட. மொலை; கூ. பெயல்; பள். எய. நா. எய்; கொலை. எக.

[இய் - இலை - இவை இய் + மென்மை.]

இலை²-த்தல் *Ilai-c-cattal*, 4 செ.கு. வி. (v.I.) 1. சேர்த்தல் (செ.அ.வ.); to grow weedy. 2. தளமலை குன்றுதல்; to diminish or grow less and less. "அவளை நிலைமை வரவர இலையத்துப் போயிற்று" (செ.அ.வ.). 3. சுவை

குன்றுதல்; to become tasteless, as food when unseasoned or kept too long. 4. சுவையுன்றல் (செ.அ.வ.); to lose the sense of taste, as one's mouth in sickness. (செ.அ.வ.) (செ.அக.)

[இலை - இலை.]

இலை³-த்தல் *Ilai-c-cattal*, 4 செ.கு. வி. (v.I.) பச்சை திறமாதல் (ப); to become green. (செ.அக.)

[இலை - இலைத்தல்.]

இலைக்கடுக்காய் *Ilai-k-kadukkai*, பெ. (n.) 1. வெண்மருது: pariculate winged myrobalan. 2. பூ மருது: flowering merdas. (செ.அக.)

[இலை + கடுக்காய்.]

இலைக்கட்டு *Ilai-k-kattu*, பெ. (n.) புண், கட்டி முதலியவைகளுக்குப் பச்சிலை மூலிகைகளை வைத்துக் கட்டுதல்; bandage of green medicinal leaves applied to ulcers, abscesses etc. (சா.அக.)

இலைக்கதவு *Ilai-k-kattu*, பெ. (n.) இலைப்போல் மரத்தட்டுகள் தொடுக்கப்பட்ட கதவு; venetian door or window. (செ.அக.)

[இலை + கதவு.]

இலைக்கம்மம் *Ilai-k-kammam*, பெ. (n.) இலைக்கடி வாக அணிபுகலினைக்கும் தொழில் (பெருங். இலாவண 19,136); art of making filigree; foliage ornamentation in jewels. (செ.அக.)

[இலை + கம்மம்.]

இலைக்கலம் *Ilai-k-kalam*, பெ. (n.) இலைகளால் செய்த ஏணம், தொன்னை; cup like vessel formed out of dried leaves. (சா.அக.)

இலைக்கள்ளி *Ilai-k-kalli*, பெ. (n.) 1. கள்ளி வகை; live + tubercled spurge. "ஒழுயிலைக்கள்ளிப் பால்" (புறநாத்த 123). 2. காளாயுக்கள்ளி; spiral live + tubercled spurge. (செ.அக.)

ம. இலகலளி

[இலை + கள்ளி]

இலைக்கள்ளி

இலைக்கற்றாமை *ilak-k-karai*, பெ (n) முள்ளந்தட்டை; prickly aloes, spiked aloes. (சா.அக.)

[இலை + கற்றாமை.]

இலைக்கறி¹ *ilak-k-kari*, பெ (n) கீரைக்கறி (பிங்). leaves prepared for food; greens. (செ.அக.)

ம. இலைக்கறி

[இலை + கறி.]

இலைக்கறி² *ilakkari*, பெ (n) அடகு: betel leaf. (ஆ.அக.)

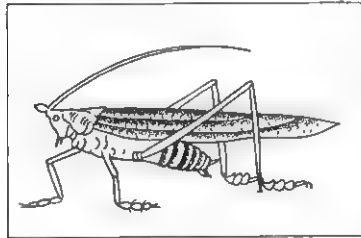
இலைக்காம்பு *ilak-k-kambu*, பெ (n) இலையின் தண்டு: stalk of a leaf (செ.அக.)

[இலை + காம்பு.]

இலைக்கிளி *ilak-k-kiLi*, பெ (n) வெட்டுக்கிளி வகை; manils having leaf-like wings. (செ.அக.)

ம. இலைக்கிளி

[இலை + கிளி.]

இலைக்கிளி

இலைக்கிள்ளி *ilak-k-kiṅṅi*, பெ (n) மழைக்கிளி (விண்); grasshopper, locust, locustbird. (செ.அக.)

[இலை + கிள்ளி கிளி → கிள்ளி, கிள்ளி - கிளவி (கடுவகொசை).]

இலைக்குரம்பை *ilak-k-kurambai*, பெ (n) இலைக் குழல் (பர்ணாவை) (திவ இயற் பெரிய திரும.13) hut made of leaves and twigs (செ.அக.)

ம. இலைக்குழல்

[இலை + குரம்பை.]

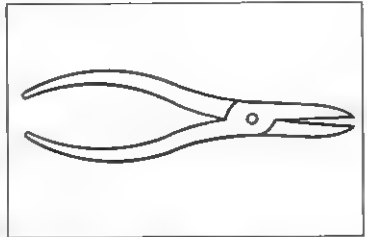
இலைக்குழல் *ilak-k-kuḷal*, பெ (n) இலையால அமைந்த ஊதுக்குழல்; musical leaf-pipe "அண்ண விவைக் குழலுத்தி" (திவ.பெரியதி 10,7,6) (செ.அக.)

[இலை + குழல்.]

இலைக்குறடு *ilak-k-kuraḍu*, பெ (n) ஒருவகைத் தட்டார் கருவி (விண்); goldsmith's tongs. (செ.அக.)

ம. இலைக்கொடி.

[இலை + குறடு.]

இலைக்குறடு

இலைக்கூலம் *ilak-k-kūlam*, பெ (n) 1. கூலி; daily wage. 2. வரிவகை (S.I. III 411); tax. (செ.அக.)

[இலை + கூலம். இலையின் கட்டத்தரப்படும் கூலம் ஆகலாம்.]

இலைக்கொடி *ilak-k-kodi*, பெ (n) வெற்றிலைக் கொடி (பிங்); betel creeper, paper betel. (செ.அக.)

[இலை + கொடி.]

இலைக்கொழுக்கட்டை *ilak-k-koiu-k-kattai* பெ (n) பணிகாரவகை (விண்); a kind of thin pastry (செ.அக.)

[இலை + கொழுக்கட்டை.]

இலைக்கோட்டை *ilak-k-kōṭṭai*, பெ (n) தையலி லைக்கட்டு (கொ.வ.); bundle of stitched leaf plates (செ.அக.)

[இலை + கோட்டை.]

இலைகிள்ளல் *ilak-kiṅṅal*, பெ (n) மகளிர் விளையாட்டுக் கைத்தொழில்களின் ஒன்று (பிங்); napping leaves into various figures, a recreative hand-work of women. (செ.அக.)

[இலை + கிள்ளல்.]

இலைச்சருகு *ilak-c-carugu*, பெ (n) உலர்ந்த இலை; dry leaves. (சா.அக.)

[இலை + சருகு.]

இலைச்சாறு *ilak-c-caṅṅu*, பெ (n) இலையினின்று பிழிந்த சாறு; juice extracted from leaves (சா.அக.)

[இலை + சாறு.]

இலைச்சினை *ilak-c-cinaṅṅal*, பெ (n) இலைச்சினை; embalm, 'இடபரிவைச்சினையை' (கவித் 82, உளர்)

[இலைக்க - இலைச்சினை - இலைச்சினை, பார்க்க, 200 ilak-c-cinaṅṅal]

இலைச்சு-தல் *ilaccu*, 4 செ. கு. வி (vi) முத்திரையிடுதல் (பெரும் நரவா.1.46): to mark with a seal (செ.அக.)

[இலை - இலைத்தல் - இலைத்தல் - இலைச்சுதல் - குத்தல் - அவயது இலைப்பெற்றி அடைபாளம் செய்தல்]

இலைச்சுருள் *ilac-curuḷ*, பெ. (n.) வெற்றிலைச்சுருள்: roll of betel leaves. "இலைச்சுருளைப் பிளவோடு குட்டிய" (திருப்ப.124) (செ.அக.)

[இலை + சுருள்]

இலைச்சுருளி *ilaccuruḷi*, 1 ஒரு பூண்டு: grass. (ஆ.அக.) 2 வெற்றிலைச்சுருள்: betel leaf, vine-pear betel. (சா.அக.)

[இலை + சுருளி]

இலைச்செப்பு *ilac-coppu*, பெ. (n.) பூசைக்குரிய ஏளம் (SII. ii. 5): utensil for worship. (செ.அக.)

[இலை + செப்பு]

இலைச்செறிவு *ilacceriavu*, பெ. (n.) இலைநெடுக்கம், இலைமிகுதி: leaves collectively - foliage. (சா.அக.)

[இலை + செறிவு]

இலைச்சு *ilaccu*, பெ. (n.) 1. இலையின் நிறம், colour of the leaf 2. பச்சை: green.

[இலை - இலைச்சு]

இலைச்சை *ilaccai*, பெ. (n.) நிறம்: colour "வெள்ளைக்கே சிலைச்சை". (குளா.குற.226) (செ.அக.)

[இலை - இலைச்சை - இலைச்சை - பச்சைநிறம், நிறமட்டுவதற்குப் பயிற்சி இலைச்சை ஆண்டதால் நிறத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுச் சொல்லாற்றல்]

இலைசாடு-தல் *ilac-caru*, 5 செ. கு. வி. (vi) செடி செடிகள் மிகுதியாக வளர்த்தல் (Tinn.), to grow luxuriantly to be productive. as plants (செ.அக.)

[இலை + சாடு]

இலைசளி *ilacaruḷi*, பெ. (n.) மாணிக்கக் குணத்தொன்று; white speck, a property of ruby "மாணிக்கம் உடரும் இலை சனியும் ஒன்றும் உடடட" (SII.ii. 430, 434, 71). (செ.அக.)

[இலைச்சு - இலைச்சை - இலைச்சிளி - இலைசளி (பச்சையிடுதி).]

இலைசெருமல் *ilac-cerumal*, பெ. (n.) இலைச்சுருகு; dry leaves. "மகளிர் இலைசெருமலு என்ற குழவி" (முத்தொள்) (செ.அக.)

[இலை + செருமல்]

இலைத்தகடு *ilac-catakadu*, பெ. (n.) இலைமையப் போல் மென்மையாகத் தட்டியெடுத்த தகடு: metal beaten into a sheet as thin as a leaf (சா.அக.)

[இலை + தகடு]

இலைத்தட்டு¹ *ilac-taḷḷu*, பெ. (n.) வெற்றிலைத்தட்டம் (SII.ii.419): salver for keeping betel leaves (செ.அக.)

[இலை + தட்டு]

இலைத்தட்டு² *ilac-taḷḷu*, பெ. (n.) பூசைத்தட்டு வகை (SII. ii. 6), a kind of plate used in worship. (செ.அக.)

[இலை + தட்டு]

இலைத்தடை *ilac-tadai*, பெ. (n.) 1 வாயுழியலை யேடு (இ.வ.); section of a plantain leaf cut lengthwise for a plate. 2. வாயுழிப்பட்டையலை (இ.வ.); plate made by stitching together pieces of plantain sheaths (செ.அக.)

[இலை + தடை]

இலைத்தண்டு *ilac-tandu*, பெ. (n.) இலைமையத் தாங்கிநிற்கும் கம்பு (n botany), a partial stem supporting the leaf foot-stalk. (செ.அக.)

[இலை + தண்டு]

இலைத்திரி *ilac-tiri*, பெ. (n.) காதுத் துளையிற செருகும் ஒலைச்சுருள் (விள.); roll of palm-leaf inserted in the bored perforation of the ear (செ.அக.)

[இலை + திரி]

இலைத்தொடை *ilac-todai*, பெ. (n.) அழகுத் (அலங்காரத்) தொங்கல்: decorative hangings, as garlands. "சாத்தின இலைத் தொடை யாதவம்" (திவ. பெரியாற.3,4,1, வ்யா.பக்.592) (செ.அக.)

[இலை + தொடை]

இலைநாம்பு *ilac-nambu*, பெ. (n.) இலையில் உள்ள தளம்பு; fibre of a leaf (செ.அக.)

[இலை + நாம்பு]

இலைநிறம் *ilac-niram*, பெ. (n.) பச்சைநிறம்: green colour (ஆ.அக.)

[இலை + நிறம்]

இலைநொச்சி *ilac-nocci*, பெ. (n.) கருநொச்சி: black purification plant (சா.அக.)

இலைப் பச்சலை *ilac-pacalai*, பெ. (n.) பெரும் பச்சலை: large-flowered purslane - portulaca quadrifida (சா.அக.)

[இலை + பச்சலை]

இலைப்பசளி *ilac-pacali*, பெ. (n.) பெரும்பச்சலை (மலை); large-flowered purslane (செ.அக.)

[இலை + பசளி]

இலைப்பணி *ilac-paṇi*, பெ. (n.) இலை வடிவாகச் செய்துத் தொழிலமைந்த அணி (பெரும்.1.நக.5 22 leaf-shaped jewel) (செ.அக.)

[இலை + பணி]

இலைப்பணிகாரம் *ilai-p-paṇikāram*, பெ. (n.) பணி
கார வகையுள்ளது; edible delicacy

[இலை + பணிகாரம்.]

இலைப்பருப்பு *ilai-p-paruppu*, பெ. (n.) மட்டமான
துவரம் பருப்பு (கொலு); inferior dhal which is as
thin as a leaf. (செ.அக.).

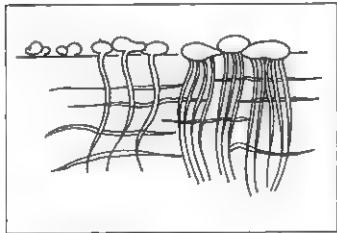
[இலை + பருப்பு.]

இலைப்பழுப்பு *ilai-p-puṇṇu*, பெ. (n.) இலைவழிர்
காலத்தில் இலைகளுக்குண்டாகும் பழுப்பு நிறம்;
the yellow colour of plants with ripe leaves in the autumn.
(சா.அக.)

[இலை + பழுப்பு.]

இலைப்பாசி *ilai-p-pāsi*, பெ. (n.) பாசிவகை (ரூ.அ.)
a species of duckweed. (செ.அக.)

[இலை + பாசி.]

இலைப்பாசி

இலைப்பாசிக்கள்ளி *ilai-p-pāsi-kkaṅṅali*, பெ. (n.)
இலைக்கள்ளி பார்க்க; see *ilai-k-kāṅṅali*.

இலைப்புரையினை-ததல் *ilai-p-purai-inaṅṅai-tatal*, 4
செ.கு.நா.வி. (v.1) எழுந்ததெனில்; to make a thorough
search everywhere, as among leaves turning them all
over one by one. "மட்டமும் வேறாமி இலைப்புரையினை
கிளைத்திடேமே" (சீவக.1741) (செ.அக.)

[இலை + புரைய + திணை.]

இலைப்புரைய தடவு-தல் *ilai-p-purai-tadavu-tal*,
5 செ.கு.நா.வி. (v.1) இலைப்புரைய கிளை பார்க்க.
see *ilai-p-purai-tadavu*. (செ.அக.).

[இலை + புரைய + தடவு.]

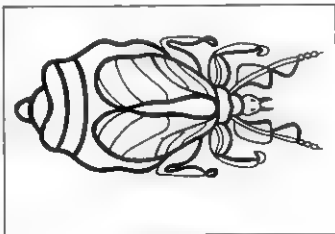
இலைப்புல் *ilai-p-puḷ*, பெ. (n.) புல்வகை (ரூ.அ.)
species of panic grass. (செ.அக.)

[இலை + புல்.]

இலைப்புச்சி *ilai-p-puṅci*, பெ. (n.) இலைநின்றும்
பூகு, insect which eats through leaves. psuchri-phyllyum.
(செ.அக.)

ம. இலைப்பூ.

[இலை + பூச்சி.]

இலைப்பூச்சி வகை 1

இலைப்பூச்சி வகை 2

இலைப்பேன் *ilai-p-pēn*, பெ. (n.) இலைப்புழு;
walking-leaf (சேரநா.)

ம. இலைப்பேன்.

[இலை + பேன்.]

இலைப்பொங்கு *ilai-p-pōṅgu*, பெ. (n.) கோங்கு;
common caudg. (சா.அக.).

ம. இலைப்போங்கு.

[இலை + பொங்கு.]

இலைப்பொல்லம் *ilai-p-pōḷḷam*, பெ. (n.) 1 இலை
கைகளை; sewing or stitching leaves together for use
as plates. 2. வாழையிலைத் துண்டு; piece of plantan
leaf used as a plate to eat from. (செ.அக.)

[இலை + பொல்லம்.]

இலைப்போடு-தல் *ilai-p-pōḍu-tal*, 20 செ.கு.வி. (v.1)
உணவுக்கு இலைக்கலம் இடுதல்; to set leaf-plates
in order to serve food. (செ.அக.)

[இலை + போடு.]

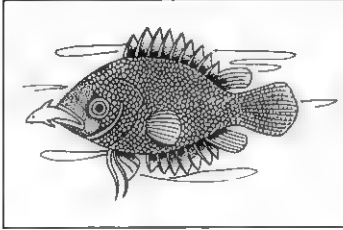
இலைமறைகாய் *ilai-marai-kaiy*, பெ (n) மறைபொருள்; meaning hidden in an expressoin, just as the fruit is hidden among the rich foliage (செ.அக.)

[இலை + மறை + காய்.]

இலைமீன் *ilaymēn*, பெ (n) ஒருவகைமீன், தாடமீன்; a kind of mangle fish. (சே.நா.)

ம. இலமீன்

[இலை + மீன்.]

இலைமீன்

இலைமுலைமாது *ilaimulai nakkai* பெ (n) தூதுவகை; three lobed night shade. (சே.அக.)

[இலை + முலை + மாது. மருத்துவப் பயன் தோக்கி இட்ட. பெயர்.]

இலைமூக்கரி சுத்தி *ilai-mukkari-kutti*, பெ (n) 1 வெற்றிலைக் காம்பியுங்கத்தி (திவா.); special kind of knife for cutting the stem of the betel leaf. 2. குளிர்; cold 3. களிசரி; ஊறு (செ.அக.)

[இலை + மூக்கு + அரி + சுத்தி.]

இலைமேற்காய் *ilai-mērkaiy*, பெ (n) 1 வெள்ளைக் கடம்பு (L); bridal-couch plant. 2. மலைத்தனக்கு (L); olio valeleaved bridal-couch plant. 3. நாயக்கடம்பு; bastard cedar (சா.அக.) (செ.அக.)

[இலை + மேல் + காய்.]

இலையடை *ilai-y-adai*, பெ. (n) அப்பவருக்கம், (பிங்); a kind of flat sweet cake prepared by steaming the dough enclosed in a leaf. (செ.அக.)

ம. இலபட

[இலை + அடை.]

இலையத்தி *ilayatti*, பெ (n) ஒருவகை அத்தி; a kind of fig. (சா.அக.)

[இலை + அத்தி.]

இலையப்பம் *ilaiyappam*, பெ (n) இலையடைபார்க்க; சை விரிதல்.

ம. இலயபம.

[இலை + அப்பம்.]

இலையம் *ilaiyam*, பெ, (n) ஒரு கூத்து வகை (அக.நி.); a kind of dance. (செ.அக.)

[இல + இலையம். பெயர்மேல் இயங்கும் கூத்தவகை.]

இலையமுதிடுவோர் *ilai-y-amudiruvār* பெ (n) வெற்றிலை விற்பர் (சில.ப.5,26,உ.எர.); vendors of betel leaves. (செ.அக.)

[இலை + அமுது + இடுவோர்.]

இலையமுது *ilai-y-amudai* பெ (n) வெற்றிலை; betel leaf 'அடைக்காயமுது இரண்டும இலையமுது நாலும்' (S.L. III, 138) (செ.அக.)

ம. இலயமித.

[இலை + அமுது.]

இலையான் *ilaiyan* பெ. (n) ஈ (J); fly. (செ.அக.)

[இலை + ஆன்.]

இலையிலைத்தல் *ilaiyalaittal*, பெ. (n) 1. சுவை கெடுதல்; to lose taste. 2. பச்சைதிறமாதல்; to become green. (செ.அக.)

[இலை + இலைத்தல்.]

இலையுதிர்காலம் *ilai-yudir-kalam* பெ (n) இலைகள் உதிர்ந்திருக்கிற பருவம்; season when leaves wither from trees, autumn. (செ.அக.)

[இலை + உதிர் + காலம்.]

இலையுதிர்வு *ilai-yudiravu*, பெ. (n) 1. இலை யுதிர்கை; deciduousness of leaves from trees. 2 முதுகாடு (திவா.); cremation ground. (செ.அக.)

[இலை + உதிர்வு.]

இலையெடுத்தல் *ilai-y-eruttal* 4 செ.ரு.வி (v.1) எச்சிலிலையெடுத்தல் தூயமை செய்தல்; to clear leaves after the meals (செ.அக.)

[இலை + ஏடு.]

இலையொளி மாதர் *ilai-y-olli-madar* பெ (n) சாண்பாம்பு; rat snake or male cobra. (சா.அக.)

[இலை + ஒளி + மாதர்.]

இலைவடகம் *ilai-vadagam*, பெ. (n) இலையின் எழுதிச் சமைக்கும் வடகம்; wafers of rice flour prepared on leaves and steamed. (செ.அக.)

[இலை + வடகம்.]

இலைவடம் *ilai-vadam* பெ. (n) இலை வடம் பார்க்க; சை விரிதல். (செ.அக.)

[இலை + வடகம். (வடகம் - வடம்.) (செ.அக.)]

இலைவாடை *ilai-vadai*, பெ. (n) பெருவாடை; வாழ் வாயு tree (சா.அக.)

[இலை + வாடை.]

இலைவாணிகம் *ilavāṅṅam*, பெ. (n) 1 இலைவாணிகம்; trading in leaves 2 வெற்றிலை முதுகிய விணைபயிர் வேளாண்மை; cultivation etc. of betel leaves. (ஆ.அக.)

[இலை + வாணிகம்.]

இலைவாணியம் *ilavāṅṅam*, பெ. (n) இலைவாணிகம் பார்க்க; see *ilavāṅṅam*. (ஆ.அக.)

இலைவாணியர் *ilavāṅṅar*, பெ. (n) வெற்றிலைப் பயிர் செய்யும் பிரிவினர். (TAS1 165); class of people who cultivate betel creepers and sell their leaves (செ.அக.)

ம. இலவாணிபண

[இலை + வாணியர்.]

இலைவாழை *ilavāṅṅai*, பெ. (n) 1 மலட்டு வாழை வகை; a kind of plantain grown for its leaves which does not yield fruits. 2 கொட்டை வாழை; a kind of plantain yielding stony fruit. (செ.அக.)

[இலை + வாழை.]

இலைவித்துண்டாமரம் *ilavittu undām maraṁ*, பெ. (n) இலைகள் முதிரும் காலத்தில் அதன் அடிப்பறத்தில் அரும்புகள் உண்டாகி முதிர்ந்து காய்கள் போன்று வெடித்து விதைகளை நார்பகரும் பரவச் செய்யும் ஒருவகைமரம்; a kind of European tree. (அபி.சிந.)

[இலை + வித்து + உண்டாகும் + மரம்.]

இது ஐரோப்பாவின் வடபகுதியில் காணப்படுகிறது.

இலைவேல் *ilavil*, பெ. (n) இலைத் தெழிலகளால் சிறுத்தவேல்; spear decorated with foliage design. (ஆ.அக.)

[இலை + வேல்.]

இவ் *iv*, உ.பெ. (demons pron) இவை; these, used imper "இவ்வேலி விவியளிந்து" (புறநா 95) (செ.அக.)

ம. இவ, உ., பட. இவெ, தெ. இவி

[இ - இவ.]

இவ்வத்து *ivattu*, கு. வி. எ. (adv) இங்கே; here

[இவ் + அத்து "அத்து" ஏழ்மூலுபு. இச்சொல் தட்டுப்பாறகையில் "இவ்வே" எனத் திரிந்து வழங்குவது கொச்சை.]

இவ்விடத்து *ivvittattu*, கு. வி. எ. (adv) இங்கே; here

[இவ் + இடத்து.]

இவ்விடம் *ivvittam*, பெ. (n) 1 இடம்பர்; this place 2 இவ்வன்; here. (ஆ.அக.)

[இவ் + இடம்.]

இவ்விருண்டு *iv-virundu*, பெ. (n) 1. தனித்தனி இரண்டு; two each. "ஆளுகரு இவ்விருண்டு கொடுத்தான்". 2. இந்த இரண்டு (ஆ.அக.); these two (செ.அக.)

[இ + இரண்டு.]

இவ்வுக்கான் *iv-k-kāṅ*, இடை. (int) 1 இங்கே; here "இவ்வுக்கானென் றெளி பரப்புவது" (குறள்.1185). 2 இத்தேரமளவும்; up till now. (செ.அக.)

[இ - இவ் + அ + கான்.]

இவ்வண் *ivvaṅ*, பெ. (n) 1. இவ்விடம்; this place 2. இம்மை (திவா.), this world; present life. (செ.அக.)

[இ - இவ் + அண்.]

இவ்வணம் *ivvaṅṅam*, பெ. (n) இங்கே; here (ஆ.அக.)

[இவ்வண் + அம்.]

இவ்வனர் *ivvaṅṅar*, பெ. (n) திவ்வலகத்தார்; people who inhabit this world. 'இவ்வனர்க் கருங்கடனிறுத்த' (பதிற்று.74) (செ.அக.)

[இவ்வண் + அர்.]

இவர்-தல் *ivar-*, 15 செ.வி. (vi) 1. உயர்தல்; to rise on high, ascend "விடம்பிவர்த்தமரன் சென்றான்" (சீவக 959) 2. செல்லுதல்; to go, proceed "இருளிகம பிவாதனறறு" (சீவக.959). 3. உயர்தல்; to move about, pass to and fro. "இறைதேந்நிவருப கொடுந்தான் ளுதவையொடு" (மலைபடு 90). 4. பரத்தல்; to spread, as a creeper "தூவந் கவித்த விவர்த்தனை வளர்கொடி" (மலைபடு 514). 5. செறிதல் (திவா.); to be close, crowded. 6. பாய்தல்; to spring, leap, rush out "குன்றவிறுவரைக் கோமொ விவர்த்தாங்கு" (கவித் 86.132). 7. பொருத்ததல்; to be an integral part of, be united with, become inseparable from. "மாதிவர் பாகன" (திருவாச 43.1) - 15 செ.குறாவி. (vt) 1. மேறவொள்ளுதல் (குறள் 1055), climb over, mount, as on horseback 2. விரும்புதல்; to desire, long for, hanker after. "ஆயெய் பாந் திவாந்த தெதாத்து" (சீவக 1051). 3. ஒத்தல் (பு.பெ.11.ஆ.உ.பாற 1); to resemble, look like. (செ.அக.)

[உவர் - இவர் - இவாதல்.]

இவர் *ivar*, உ.பெ. (demons pron) 1 திவ்வன், திவ்வன் என்பதன் பன்மை; pl of இவ்வன் or இவ்வள்; these persons 2 ஒருவரைக் குறிக்கும் பன்மைச் சொல்; this person, used as an honorific term of reference (செ.அக.)

ம., உ. இவர், தெ. வீரு, கோத. இவன்; து... இத்தம், து. இம்பெ, மேரு, கொலா, இவா, இத்தா. உ., சுயரு, சரி, நா. இவா; பர். இவ; குவி, சவரி, குரு. இம்பர்; மா. ஈ

[இ + வர்.]

இவர்கள் *ivarkaṅ*, உ.பெ. (demons pron) 1 திவ்வன், திவ்வன் என்பதன் பன்மை; double pl of இவ்வன் or இவ்வள் 2 ஒருவரைக் குறிக்கும் பன்மைச் சொல்; this person, used as an honorific term and considered to be more so than-இவர். (செ.அக.)

க. இவர்கள்.

[இ + அள் + கள் - அள் - பன்மை குறித்த உயர்சொற் திணை
"கள்" பன்மையீற அடுக்கிய புணர்ந்தடி. இவை இவர்களைய
வழங்கல்.]

இவரி-த்தல் *Avai*, 18 செ.கு.வி. (v.1) எதிர்த்தல்;
to oppose; contend against, to attack, as an army
"இவரித்தரள் தடுமாற" (திவ்.பெரியதி 8,8,9)
(செ.அக.).

[உயள் - இவர் - இவரி.]

இவல்-தல் *Avai*, 13 செ.கு.வி. (v.1) 1. மெய்யுத்தல்;
to go up. 2. மெய்யேறல்; to ascend.
3. மெய்யேறல் ஆணையடுதல்; to become greedy
4. மெய்யேறல், நடத்தல்; to go, proceed.

[உ - உயல் - இவல்.]

இவள் *Avai* உ.பெ. (demon.pron.) பெண்களைக்
குறிக்கும் அன்மைச்சொல்; this woman or
girl; she, used to denote the female among rational
beings (செ.அக.).

க. இவள்: க. இவரு. இவள்: தெ. இதி: உட. இவ. துட.
இவள், கோத. இவள்: சூட. இவ. து. இம்ள், இம்பாள்,
இம்பெரு, கொலா இத். இவள், தா. இத். பர். இவ: கோண்.
இத். உ. ஈரி, குவி, சதி, சவதி. குர். சத். மர். சத். உட.
இத்

[இ + அள்.]

இவறல் *Avai* பெ. (n) 1. விருப்பம்; wish. "உளது
கொலிவறலென்றான்" (இரகு சீதை.13). 2. பேராசை;
covetousness, avarice. "இவறலின்திக் கோத்
தொழி னாடாந்து மன்றே" (கீவக 2583). 3. இவறன்மை
(தொல சொல்.396,உரை) miserliness, niggardliness.
4. மறதி (பிழ); forgetfulness. (செ.அக.).

[இவறு + அல்.]

இவறன்மை *Avai* பெ. (n) 1. ஈயாமை திணை;
parsimony, stinginess. "பற்றுள்ள மென்றும்
மிவறன்மை" (குறள் 438). 2. அசட்டை; negligence.
(செ.அக.) (செ.அக.)

[இவறு + இவறல் + மை.]

இவறு-தல் *Avai*, 8 செ.கு.வி. (v.1) 1. விரும்பு
தல்; to desire, earnestly wish for "சுட்டியிழி
கிணவேண்டி வாடவர்" (குறள் 1003). 2. மறத்தல்
(பிழ); to forget - 5 செ.கு.வி. (v.1) 1. ஈயாமை
(கருங்கிதநம்) (குறள் 432): to be niggardly
2. மிகுதல்; to heighten, enhance, as pleasure. "இன்பத்
திவறினாள் காமகொளத்து" (கீவக 966)
3. உலாவதல்; to roam, as billows, to and fro. "இவறு
திணைகிணகரு மிடுமணம்" (ஈயகுறு 177) (செ.அக.)
க. இவருக: க. எகரு: தெ. எகரு

[இவல் - இவறு.]

இவன் *Avai* உ.பெ. (demon.pron) ஆணைக் குறிக்கும்
சொல்; this man or this boy he, is used

to denote the male among rational beings
"மவனிவன் உவன்" (திவ் திருவாய்.1,1,4) (செ.அக.)

க. இவன், க. இவ: தெ. வீடு, பட. இம்: கோத. இவன்.
து - இத்த். சூட. இவ. இவ. இவெறு: து. இம்பெ.
தா. இவ்ந்த: பர். இத். கோண். ஏம்: கொலா. இத். இம்.
க. இவயன்: குவி, சவதி, குர், சம்: மர்ல். சத்.

[இ + அன்.]

இவியாடம் *Avai* பெ. (n) இதனிய கருத்துடம்
(செ.அக.); calomel, (செ.அக.).

[ஒருகா. அம்பாடம் - இவியாடம். இதனியத்தைப் புயமிட்டு
யாற்றிய பொருத்துடன்.]

இவுளி *Avai* பெ. (n) 1. குதிரை; horse. "வாஃ
செவெலிவுளி" (புறநா.197). 2. மரமரம் (இராசவைத்து)
mango tree. (செ.அக.).

[இவல் (இவர்) - இவுளி - இவுளி - இவுளி - மெய்யேறி
செய்வத்தகது.]

இவுளிமறவன் *Avai-maravai* பெ. (n) 1 குதிரை
வீரன்; mounted warrior, trooper. "இவுளிமறவரும்
பாணை வீரரும்" (சூரை 9,18). 2. எண்ணெய்து
கொருவன் (ஆ.அக.); "a member of the assembly
of the eight ministers (செ.அக.).

[இவுளி + மறவன்.]

இவேசித் தொகையேடு *Avai-t-togai-yedu* பெ. (n)
திரட்டிய தவசம், பணம் முதலியவற்றின கணக்
கைக் கட்டுண்டு விளக்கக் குறிப்பு (R1), statement
showing the amount of collection and balance in money
or in kind. (செ.அக.)

[இவேசி + தொகை + ஏடு ஒருகா. தவசி - அவசி - இவேசி
தவசி - தவசம்.]

இவை *Avai* உ.பெ. (demon.pron) சுட்டியுறிப்பிடும்
அன்மைப் பொருள்கள் (திருக்கோ 223,உரை); these
the things close to the speaker, Impers. pl (செ.அக.);

[இ - இவை.]

உ. இவ. இதவ. தெ. இவி. கோத. இத். துட. இநம். சூட.
இத். து. இநது: கோண். சவ. இவ: க. சவி. பர். இட.
குவி. சவவதி. கொலா. இதவ. தா. இதவ: குரு. இப்பர்
மர். இத்: பீர. ஏத்.

[இ + ஐ.]

இழ-த்தல் *Avai*, 3 செ.கு.வி. (v.1) 1 தவறிவிடுதல்
(நாவடி 9), to lose, forfeit 2. சாகக் கொடுத்தல்
to lose by death. "மக்களிழந்த விடுமடையினும்"
(உத்தர திருவி.138) (செ.அக.)

க. இழக்க

[இழி இழ.]

இழந்த நூக்கடி-த்தல் *Avai-nakkadi*, 3 செ.கு.வி.
(v.1) 1. முன்மீன் திணையாமல் உறுதியின்றி வாக்க
ளித்தல் (Tinn); to promise or consent lightly without

due consideration. 2. இரக்கப்படுதல் (இ வ), to commiserate. (செ.அக.)

[இழந்த + நாக்கு + அடி.]

இழந்த நூள் *Ende-nai*, பெ. (n.) பயனின்றிக் கழிந்த நூள் (அஷ்டகவ முழுக்கிப்படி, திருமந்.1,110); wasted day

[இழந்த + நூள்.]

இழப்பாளி *Ipappai*, பெ. (n.) செல்வத்தை வீணாகச் செலவழிப்பவன்; spend thral. (ஆ.அக.)

[இழப்பு + ஆளி.]

இழப்பு *Ipappu* பெ. (n.) இழக்கை (ஒழிவி. பொதுவின 2); loss. "இழப்பினும் பிறப்பகரும் நற்பலவை" (குறள்.659)

[இழ் -> இழ -> இழப்பு]

இழப்புளி *Ipappuni*, பெ. (n.) இழத்தவன் (விண்); one who has suffered loss, as of child, husband or property. (செ.அக.)

[இழப்பு + உளி.]

இழப்பு வெற்றிலை *Ipappu-verraiz*, பெ. (n.) தல்லதுங் கெட்டதுங் கலந்த வெற்றிலை (இ வ), unsorted betel leaves. (செ.அக.)

[இழப்பு + வெற்றிலை.]

இழவு¹ *Ipavu*, பெ. (n.) 1 இழப்பு; loss, deprivation, detriment. "உண்கவியகிழவென்றான்" (கம்பரா ஊர்தேடு 83). 2. கேடு; destruction, ruin. "செந்தொடை. இழவுபடுமென மறுக" (தொல்பொ 406.உரை).

3 சாவு; death 4 இழவுச் சடங்கு; funeral 'இழவுக்கு வந்தவன் தாலியறுப்பானா? 5. தொந்தரவு (கொ வ); trouble, worry. 6. எச்சில் (பிங); leavings in plates after eating. 7. வறுமை; destitution. "புநிழ வின்பமோடு.....ஆறும்" (சி.சி.2,9) (செ.அக.)

ம. இழவு

[இழ் -> இழ -> இழவு]

இழவு² *Ipavu*, பெ. (n) கருவுளமையு ஆறணுள் ஒன்றான பத்துநட்டம் (பிங); bereavement, one of six karuvu-amaippu, (செ.அக.)

[இழிவு -> இழவு. பெற, இழவு, இன்பம், பிணி, மடிப்பு, சாவு எனது கருவுளமையு ஆறுவகை.]

இழவுக்கடி-த்தல் *Ipavukkadi-*, 4 செ.கு.வி (vi) 1 தொதவீட்டில மார்புக்குக் கொள்ளுதல்; to beat one's breast-in funeral out of grief for the departed 2 வீணுக்கு முயலுதல்; exert oneself in vain. (செ..அக.).

[இழவுக்கு + அடி.]

இழவுகா-த்தல் *Ipavuk-*, 4 செ.கு.வி (vi) சாவத்துப ளவ கொண்குத்தல் (விண்); to stay at home to mourn till the eighth day after the funeral ceremony (செ.அக.)

[இழவு + கா.]

இழவுகாரன் *Ipavukara*, பெ. (n.) சாவுக்குரியவன்; mourner (ஆ.அக.).

[இழவு + காரன்]

இழவுகட்டு-தல் *Ipavukatu* 5 செ.கு.வி. (vi) தொந்தரவுண்டாக்குதல் (இ.வ); to cause confusion and uproar, as at a funeral; to create trouble; be a nuisance. (செ.அக.).

[இழவு + கட்டு.]

இழவுகொடு-த்தல் *Ipavukodu*, 3 செ.கு.வி. (vi) இழவு கூட்டு பார்த்து; see *Ipavukatu* (செ.அக.)

[இழவு + கொடு]

இழவுகொடுப்பான் *Ipavukoduppan*, பெ. (n) தொல்லைகொடுப்பவன் (இ.வ), troublesome fellow a pest, rabble rouser (செ.அக.)

[இழவு + கொடுப்பான்.]

இழவுகொண்டாடு-தல் *Ipavukondaadu*, 5 செ.கு.வி (vi) சாவத்துபுரங் கொண்டிருத்தல் (கொ வ); to mourn for the dead, in a public manner, both at the funeral as well as at subsequent observances. (செ.அக.)

[இழவு + கொண்டாடு]

இழவு சொல்லு-தல் *Ipavukolu*, 15 செ.கு.வி. (vi) சாவறிவித்தல்; to give intimation concerning a funeral (செ.அக.).

[இழவு + சொல்லு]

இழவுநுப்பு *Ipavunpu*, பெ. (n) துயரக்குறியான உடை (pond), mourning dress. (செ.அக.)

[இழவு + உடுப்பு]

இழவு விழு-தல் *Ipavuviru*, 2 செ.கு.வி (vi) இழப்பு நேரிடுதல்; to befall, as death. (செ.அக.).

[இழவு + விழு.]

இழவுவிடு *Ipavuvidu*, பெ. (n) சாவிடு; house where a death has occurred. (செ.அக.)

[இழவு + விடு]

இழவுழ் *Ipavuzh*, பெ. (n) சேடுதரும் விணைப்பயன்; destiny which brings trouble and loss. "பெதைப் படுக்குமிழவுழ்" (குறள் 372) (செ.அக.)

[இழவு + ஊழ்]

இழுவோலை *Ipavulai*, பெ. (n) சாவையறிவிக்கும் மடல்; funeral notice. (செ.அக.)

[இழவு + லை.]

இழி¹-தல் *Ipai*, 2 செ.கு.வி (vi) 1 இழங்குதல் (அகநா 66); to descend, dismount. 2. விழுதல்; to fall drop down. "வெண்பழிதல்... நிவந்திநித தொத்தவெ" (சீவக.2238). 3. இழிவுபடுதல்; to be degra-

ded, disgraced, reduced in circumstances. "மாந்தர் நினவரி விழிந்தக கடை" (குறள் 964) 4 தாழ்தல் "நாவிலும்சீழிநிந்து" (திவ் திருவாய் 3,7,9); to be inferior, low in comparison. 5. வெளிப்படுத்தல்; to be revealed "வானின்நிழிந்து வரம்புகூற மாபுத்தநின்" (கம்பரா அப்போத் மந்திர 1) 6 துன்புற்தல்; to enter into. 'தருமநதி செறிசு சென்று மிழியா' (கம்பரா. பிரமா. 111) (செ.அக.)

ம. இழிபுக, க. இழி, தெ. ஈடு, டகு, கோத. உக், தூ-
ணக. ஹமக. சூட. இளி, ஜூட. இழி, இளியளி, செலா.
டக், டுக்த: நூ. டுகுரு. பக். இர. இரவ். இரி கூ. தவ கோண.
சயயானா; குவி. சீயதி. பிரா. டிபகி. பட்ட. ஈரு. ஈரகு

இ - இழி!

இழி²-த்தல் இ- 2 செ குன்றாவி (vt) 1 இறக்குதல்; to lower, let-down, degrade. "இழித்தனசெனசெனையானே" (திருவாய் 5,66). 2 தித்தித்தல்; to condemn, deprecate. 3. அருவருத்தல்; to loathe. 4. செஞ்சுத்தல்; to entreat, crave

இ - இழி - இழி!

இழிக்கப் பெறு-தல் இக்க-பெறு, 13 செ குவி (vi) ஆழாகத் தோண்டப்படுதல்; to be dug or sunk, as a well. 'தூரவு கிணற்றிழிக்கப் பெறுவதாகவுழி' (S.II ii, 521) (செ.அக.)

இழி - இழிக்க + பெறு!

இழிகட்பெருங் கண்ணனார் இக்கபெருங்காணார், பெ. (n) கடைக் கழகப் புலவர்களான ஒருவர்; a Sangam poet

இழிகண் + பெருங் + கண்ணன் + ஆதி இழிகண் - ஊடப்பெயர் (சு.தேச.) புகழின் உத்தியோகம்!

இழிகடை இ-kadai, பெ. (n) மிக இழித்தது (விண்). that which is lowest, most-mean, most degraded (செ.அக.)

இழி + கடை.!

இழிகண் இ-kan, பெ. (n) பீணாதிசொழுகும் கண்; blear-eyes secreting matter "குழிந்த கண்ணனிழி கண்ணன்" (சைவச.ஆசாரிய 11) (செ.அக.)

இழி + கண்.!

இழிகு-தல் இ-gu, 7 செ குவி (vi) 1 தாழ்தல். இறங்குதல்; to come down, godown. 2. வீழ்தல்; to fall. 3. குத்தல்; to stab

இழி - இழிகு!

இழிகுலத்தார் இகயகாக்க, பெ. (n) இழித்த குலத்தார் low caste people "இழிகுலத்தவர்களேனும் எமமடி யார்களாகில்" (ஆ.அக.) (திருமலை 42)

இழி + குலத்தார்.!

இழிகுலம் இ-kulam, பெ. (n) தாழ்த்தகுலம்; low caste or family (அஷ்டப் திருவாய் கலம் 15) (செ.அக.)

ம. இழிகுலம்

இழி + குலம்!

இழிகை இற பெ. (n) கைகசியகை; derogate "பலவாப் பாய்காற்புலமணி மிழிகை" (சீவக 558) (செ.அக.)

இழிகு - இழிகை இழிகுதல் = ஆழ்க்குதல்!

இழிங்கு இ-gu, பெ. (n) 1. சனம்; meanness. 2 வரு; scar. (ஆ.அக.)

இழி - இழிங்கு!

இழிச்சல் இccal, பெ. (n) 1 பழித்தல்; despising. 2. இழிச்சுத்தல்; degrading (ஆ.அக.)

இழி - இழிச்சல்!

இழிச்சல்வாய் இccalkay, பெ. (n) திறந்தவாய்; open mouth

இழி - இழிச்சல் + வாய்!

இழிக்க-தல் இccu-, 12 செ குன்றாவி. (vt) 1 இறக்குதல்; to lower, let down, heap or hand down "அரிவரிபட்டழிசிய விமலாத் திறையவன்" (தேவா 584,7) 2. தள்ளிக் கொடுத்தல்; to remit as taxes. "இறைமியிசிகி கொடுத்தோம்" (S.II, 1,69) 3. இடித்தல்; to pull down, dismantle, as a building 'திருமண்டபமியிசிகி யெடுப்பதற்கு' (S.II. ii,93) 4. அவமதித்தல் (வின); to disgrace, insult (செ.அக.)

இழி - இழிக்க!

இழிச்சொல் இ-c-coi, பெ. (n) இழிசொல் (பிங்) condemnatory, or deprecatory language. (செ.அக.)

இழி + சொல்.!

இழிசினர் இccar, பெ. (n) 1 அறிவின்; ignorant people 2 கீழ்மக்கள்; mean-minded people (செ.அக.)

இழி - இழிசினர்!

இழிசினர் மொழி இccar-mo!, பெ. (n) இழிவழக்கு (அவடபிரஞ்சம்) (உரி நி), slang, vulgar dialect, corrupt language, as the spoken tongue of low, uncivilized people (செ.அக.)

இழி - இழிசினர் + மொழி!

இழிசினர் இccar, பெ. (n) 1 புலமையின்; a man of oppressed class "கட்டிவினக்கு மிழிசினன்" (புறநா 82) 2 தாழ்ந்தோன்; low, uncivilized person "இழிசினர் வழக்கு" (தொல்.பொ 649,உரை) (செ.அக.)

இழி - இழிசினர்!

இழிக-தல் இcc-, 12 செ குன்றாவி. (vi) பூசுதல்; to smear, plaster, spread over. "சாத்தியிசிய கோலம்" (திவ்.பெரிபாதி 2,8,7) (செ.அக.)

இழி - இழிக-தல்!

இழிசொல் இ-coi, பெ. (n) 1. பழிச்சொல் (பிங்) calumny slander 2 இழிவுச்சொல்; blame worthy term

improper language of four kinds, viz., பொய், குறனை, கடுஞ்சொல், பயவில் சொல் (திவா.) i.e., falsehood, calumny gossip, harsh words and the useless ones (செ.அக.)

[இழி + சொல்.]

இழிஞ்சுள் *ijraṇṇu*, பெ. (n) இழிசினன்; a man of oppressed class. "இழிஞ்சுள் புனைககரத் தீண்டி" (காஞ்சிப்படிச்சிரா 42) (செ.அக.)

[இழி - இழிஞ்சுள்]

இழித்து-தல் *ijittu*, 12 செ.குன்றாவி (vt) 1. இறக்குதல்; to lower, let down. 2. வரிநீக்குதல்; to remit, as taxes. "எப்போப்பட்ட இறைபுறம் இழித்தி" (S.I.II, 103); (செ.அக.)

[இழி - இழித்து]

இழிதகவு¹ *ijidagavu*, பெ. (n) இழிவு (பிங்.) inferiority, baseness, meanness. (செ.அக.)

[இழி + தகவு]

இழிதகவு² *ijidagavu*, பெ. (n) எளிமை; simplicity (ஆ.அக.)

[இழி - தகவு]

இழிதிணை *ijitinaṇai*, பெ. (n) அஃறிணை; nouns and verbs referring to impers, beings. "எவ்வா மெய்ப்பு திழிதிணை யாயின" (நள 245) (செ.அக.)

[இழி + திணை. அஃ + திணை - அஃறிணை என்பதே மரபு உயர்நிலை + மெய்மெய்யும் உயரும் மகன் சிவியு இஃஞ்சுள சந்த தன்முறையர் உயர்நிலைகரு குறிக்க இழிதிணை எனச் சொற்படைத்து நவநாகும்]

இழிந்தார் *ijindār*, பெ. (n) தாழ்ந்தோர்; inferiors (ஆ.அக.)

[இழி - இழிந்தார்]

இழிந்தோர் *ijindār*, பெ. (n) இழிந்தார் பார்.க. see *ijindār* (ஆ.அக.)

[இழிந்தார் - இழிந்தோர்]

இழிப்பு *ijippu*, பெ. (n) 1 தாழ்த்திய பேசுதல்; Insult, contemptuous treatment "கையறியாமாக்க விரிப்பு மெடுதலேந்தும்" (நாயடி, 163). 2. இழிப்புச்சுவை (சிவப் 3, 13, உர); sentiment of disgust (செ.அக.)

[இளி - இழி - இழிப்பு (மு.நா 301.)]

இழிப்புச்சுவை *ijippu-c-cuvai*, பெ. (n) இழிவுணர்வு (சிவப் 3, 13, உர); sentiment of disgust (செ.அக.)

[இளி - இழி - இழிப்பு + சுவை.]

இழிப்பு¹ *ijibu*, பெ. (n) குறைவு; little, small quantity maṅgam.

[இழி - இழிவு]

இழிப்பு² *ijibu*, பெ. (n) அளவியலையுள்ளொன்று, அஃஞ்சு இழிப்புதோன்றக் கூறுவது; a figure of speech

'வெளைக்கி கிழிப்பு' (யா கா உறுப் 15) (ஆ.அக.)

[இழி - இழிப்பு]

இழியற்கண் *ijiyar kan*, பெ. (n) இலை திறந்த கண்; eye the lids of which remain open. (ஆ.அக.)

[இழி + அஃ + கண்]

இழியினன் *ijiyāṇṇu*, பெ. (n) இழிசினன் பார்.க. see *ijraṇṇu* "இழிசினாகேக யாஜும் பசிதார்க்க கூளீதம்" (சிறுபஞ், 75)

[இழி - இழியினன்]

இழிவழக்கு *ijivazakku*, பெ. (n) இழிசினர் வழக்கு (தொல எழுத் 64 நச்); slang vulgar usage. (செ.அக.)

[இழி - வழக்கு]

இழிவு *ijivu*, பெ. (n) 1. தாழ்வு (பிங்.); inferiority, lowness, baseness. 2. இகழ்ச்சி (குட.) 3. disgrace, dishonour, ignominy. 3. குறைவு; diminution, decrease. deficiency "இழிவறிநறுடைபாள்" (குறள 946). 4. கேடு (திவா.), ruin, destruction. 5. குற்றம் (திவா.); fault, blemish. 6. தீட்டு; pollution, defilement 'இழிவு தொடக் கிறறு' (பெரியபு. நசிந்த 24). 7. பள்ளம் (திவா.); hollow, depression, pit (செ.அக.)

ம., க., இழிவு, தெ. திருவு

[உள் - இள் - இளி - இழி - இழிவு (மு.நா 301.)]

இழிவுச்சிறப்பு *ijivu-c-cirappu*, பெ. (n) ஒன்றிற்கே யுள்ள இழிவைக் காட்டியது; indicative of baseness as a special quality (ஆ.அக.)

[இழிவு + சிறப்பு.]

இழிவுச்சிறப்பும்மை *ijivu-c-cirappummai*, பெ. (n) இழிவின் மிகுதியை விளக்கும் உம்மை; participle expressing - 3rd.; inferiority

1. ... - சிறப்பும்மை.]

இழிவுபடல் *ijivupadal*, பெ. (n) ஈண்டடல்; get insulted (ஆ.அக.)

[இழிவு + படல்]

இழிவுபடுத்தல் *ijivupaduttal*, பெ. (n) தாழ்வுபடுத்தல்; demean. (ஆ.அக.)

[இழிவு + படுத்தல்.]

இழிவுபண்ணல் *ijivupannaṭal*, பெ. (n) தாழ்வுபடுத்தல்; insult (ஆ.அக.)

[இழிவு + பண்ணல்.]

இழிஞ்செனல் *ijraṇṇal*, பெ. (n) ஓர் ஓசிககுறிப்பு; onom expr to denote the bustle and stir in an inhabited house. "ஏந்து மடங்க டாயிழி செனபை" (சிவக 2315) (செ.அக.)

[இழி - இழிஞ்செனல்.]

இழுத்தல் *ṭiṭ*, 4 செருள்றாவி. (v1) 1. **சுத்தல்**; to draw, pull, haul, drag along the ground. 2. **கவர்தல்**; to draw to oneself, attract as a magnet. 3. **வாய்ப்படுத்துதல்**; to influence, persuade by coaxing, wheedle. 4. **நீளச் செய்தல்**; to lengthen, stretch, attenuate by pulling, draw out. 5. **வலிந்து தொடர்பு படுத்துதல்**; to drag one into an affair; to haul up a person, as to court, to deliberately bring in one's name in support of an argument. 6. **கவர்த்தித்தல்** (கொவ), to protract as time. 7. **ஒலியை நீட்டுதல்** (கொவ); to lengthen, as the sound in singing, speaking or in reading. 8. **உள்வாங்குதல்**; to draw into, as whirlwind to swallow up, engulf, as vortex in a stream. 'வெள்ளம் இழக்கிறது'. 9. **உறிஞ்சுதல்**; to absorb, as a sponge. - 3 செருவி (v1) 1. **வலிப்புண்டாதல்**; to have one's features or limbs distorted in spasms, have convulsions to be twitched with pain, often used impersonally 'கைகாலவாயினால் இழுக்கிறது'. 2. **மூச்சு வாய்க்குதல்**; to gasp for breath, as from asthma or from approach of death. 3. **பின்வாங்குதல்**; to draw back, retreat. (கொவ.)

ம. இழு: க. இழ. தெ. இடு. ஈக. ப.ப. இழி

(உ. - உள் - இன் - இழு)

இழுக்கடித்தல் *ṭiṭkkaṭi*; 3 செருள்றாவி. (vt) **அசுவயாசவத்தல்**; cause vexatious trouble to a person by constantly putting off the fulfilment of an obligation to him. 'இழுக்கடித்தாய் நெற்கு' (தாயுடையபொய் 65) (கொவ.)

இழு - இழுக்கடி

இழுக்கம் *ṭiṭkkaṁ* பெ. (n) 1. **பழியை**; fault, offence, transgression. 'நாளிழுகம நடடாச் செயின்' (குறள் 808). 2. **ஒழுக்கத் தவறுகை**; violation of social and caste rules. 'இழுக மீறிந்த பிறப்பாயினும்' (குறள் 133). 3. **சாண்**, ignominy, discomfiture. 'மழுவாவை விழுக முற்ற வன்றினும்' (கம்பரா அயோத். மந்திர 41) (கொவ.)

இழு - இழுக்கு - இழுக்கம் (முநா 116)

இழுக்கல் *ṭiṭkkaḷ*, பெ. (n) 1. **தளர்வு** (திவா), languor, lassitude, enfeeblement. 2. **வழுக்குகை**, slipping, sliding. 'இழுக லுண்டயழி ஆற்றுகளோ றறநே' (குறள் 415) (கொவ.)

க. இழிகை.

இழு - இழுக்கல்

இழுக்கல் *ṭiṭ-k-kaḷ*, பெ. (n) **வழுக்குதிலம்**; slippery ground. (ஆ.அக.)

இழு - இழுக்கல்

இழுக்காமை *ṭiṭ-k-kaṁ*, பெ. (n) **மறவாமை**; remembering. 'இழுகாமை யார்கொடும்' (குறள் 535) unforgetting. (ஆ.அக.)

இழுக்கு + ஆமை. ஆ. எ. ம. ற.

இழக்காறு *ṭiṭkkaṟu*, பெ. (n) **தீநெறி**; evilway path of iniquity. 'இழக்காறி நேதம் படுபாக்கறிந்து' (குறள் 164) (கொவ.)

இழுக்கு + ஆறு. ஆறு = வழி

இழக்கியான் *ṭiṭ-k-kiyaṁ* பெ. (n) **மறந்திருந்தவன்**; one who did not remember. 'முன்னாறக காவாது இழக்கியான்' (குறள் 535) (ஆ.அக.)

இழக்கியவன் - இழக்கியான்

இழுக்கு - **தல்** *ṭiṭku*, 7 செருவி (v1) 1. **தவறுதல்** (சீவக 2238); to slip down from a great height, fall from a high rank. 2. **துன்புறுதல்** (அகநா. 18); to suffer misery, undergo pain. 3. **வழுக்குதல்** (சீவக. 476); to slip, slide. 4. **தளர்தல்** (திவா.); to grow weak, lose vigour to become dispirited. 5. **அகப்படுதல்** (சிவம். 12 24. அரும்.); to be caught, entrapped. 12 செருள்றாவி (v1) 1. **மறத்தல்**; to forget. 'முன்னாறக காவா திழுகியான்' (குறள் 535). 2. **இழத்தல்**; to lose. 'மகிழறகை விழுகியான்' (புறநா. 71). 3. **கடித்தல்**; to give up, avoid. 'நாக்கு மிழுககா வியளற தறம்' (குறள். 35) 4. **அழித்தல்** (சிவம். 12, 24); to destroy. (கொவ.)

க. இழிகு

இழு - இழுக்கு

இழுக்கு *ṭiṭku*, பெ. (n) 1. **பொய்லாங்கு** (சிவ), evil, vice, wickedness. 2. **இகழ்ச்சி** (நிறதை); disgrace reproach. 'தங்குவத்துக் கிழுகு வைதான்' (விள). 3. **வழு**; imperfection, flaw, defect. 'இழுகுதடய பாட்டற கிளறன்ற' (நலவழி. 31). 4. **தளர்வு**; inferiority, baseness. 'இழுகாள் பொனைப் பத்திய வைத்தெப்பாள்' (விள. உவ. 5. மறதி (திவா); forgetfulness. 6. **வழுக்குதிலம்**; slippery ground. 'நாழிலாமிழுகும் (குறிஞ்சி. 258) (கொவ.)

ம. இழுகு

இழு - இழு - இழுக்கு

இழுக்கு - **தல்** *ṭiṭku*; 7 செருவி. (v1) **சாண்**; to die. 'முள்ளிவெய்திற விழுகிய காவன்' (மலையடு 301. உளர்) (கொவ.)

ம. இழுகு. க. இழுகு

இழுக்குச்சொல் *ṭiṭku-c-cōḷ* பெ. (n) **சாண்மை சொல்**; slang term. (ஆ.அக.)

இழுக்கு - சொல்

இழுக்குடையான் *ṭiṭkukūyāṁ* பெ. (n) **கீழானவர்**; low, uncivilized person. (ஆ.அக.)

இழுக்கு + உடையான்

இழுக்குப்பொருள்களால் *ṭiṭku-p-pōḷukkaḷ* பெ. (n) **எச்சரிக்கை குறிப்பு**; expr of warning. (கொவ.)

இழுக்கு + பொருளு + ஏமை

இழுகு-தல் *ஐயு*, 7 செ. கு. வி (v1) 1 **வீசுதல்**; *waf, blow, as the wind*. "தென்றலிழுகு பெயிற்று" (கம்பரா. ஊர்நேடு 174). 2. **பரத்தல்**; to extend, spread over "மழைக்குவலிழுமித் திக்கெவாம்" (கம்பரா இராவணன் வதை 62) 3. **படிதல்**; to settle, as particles of dust "சேடி கடிவந்துகலிழுக்கப் பெற்றனை" (உபநேசகா சூரதி.73). 4. **தாமதித்தல்** (J), to procrastinate, linger; to be tardy. - 5 செ. குன்றாவி, (v.t.) **பூசுதல்**; to daub, to smear, rub over, as mortar. "வெண்களையிழு கிய மரடத்து" (மணி.6.43) (செ.அக.)

இழு → *இழுகு* → *இழுகு* (மு.தா. 329) 1

இழுகுணி *ஐயுநி* பெ (n) 1 **சோம்பேறி**; procrastinating person, sluggard 2. **இவறன்**; miser (செ.அக.)

இழுகு + *உணி*

இழுக்குபறை *ஐயு-பறை*, பெ (n) **தடிப்பறை** (அகநா 19, உரை); small drum shaped like an hour-glass (செ.அக.)

இழுகு + *பறை* 1

இழுங்கு *ஐயு*, பெ (n) **நீங்குகை** (சீவக 3093, உரை); separation, withdrawal (செ.அக.).

இழு - *இழுகு* - *இழுங்கு* 1

இழுத்தல் *ஐயிடல்*, பெ. (n) **சுர்த்தல்**; to draw or pull, as in drawing B wire 2. **சூச்ச வாங்கல்**; to gasp for the breath, as in asthma or at the approach of death 3. **வலிப்புண்டாதல்**; having convulsions, to twitch with pain 4. **உள்வாங்குதல்**; to draw into; to swallow up 5. **உறிஞ்சுதல்**; to absorb. (சா.அக.)

இள் → *இழு* → *இழுத்தல்* 1

இழுத்துக்கொண்டு நில்(ற்)-த(ற)ல் *ஐயிடு-கொண்டு-நில்*, 14 செ. கு. வி (v.t) 1. **இகலியாறுபடுதல்** (கொ.வ), to pull against; to draw away from each other as refractory oxen in yoke (செ.அக.)

இழுத்து + *கொண்டு* + *நில்* 1

இழுத்துப்பறி-த்தல் *ஐயிடு-பறி-த்தல்*, 14 செ. குன்றாவி (v.t) **வலிந்து கொள்ளுதல்**; to take away by force "அடர்நதியமளிழுத்துப் பறிககில்" - (அருட்பா 5 வேட.கை.4) - 4 செ. கு. வி (v1) 1 **பெருமயற்சி செய்தல்**; put forth great and protracted effort "இழுத்துப் பறித்து அந்தக் காரியம் நடந்து" 2 **போராடுதல்**; to struggle against, contend "அவனோடு இழுத்துப் பறித்துக் கொண்டு நிறகிறான்" (செ.அக.)

இழுத்து + *பறி* 1

இழுத்துப் பிடித்தல் *ஐயிடு-பிடித்தல்*, பெ. (n) **கைகால் வியற்று முதுகிய பாக்கங்களில் தசை கருங்குவதால் திடீரெனக் காணாமல் ஒருவகை நிலைமை**; sudden involuntary rigid contraction of limbs, abdomen etc. due to muscular action - spasm (சா.அக.)

இழுத்து + *பிடித்தல்* 1

இழுத்துப்பேசு-தல் *ஐயிடு-பேசு-தல்*, 5 செ. குன்றாவி (v.t) 1. **திறுத்தி மொளையபேசுதல்**; to speak slowly, in a measured manner. 2. **தழுவு விட்டுப் பேசுதல்**; to speak evasively. (செ.அக.)

இழுத்து + *பேசு* 1

இழுத்துவிடு-தல் *ஐயிடு-விடு*, 18 செ. குன்றாவி (v.t) 1 **செயலை தீட்டித்து விடுதல்**; to protract, delay, continue putting off indefinitely 2 **வலிந்து தொடர்புண்டாக்குதல்**; to drag, as into court. அவனை அந்த வழக்கில் இழுத்து விட்டார்கள் 3 **வெளிப்படுத்துதல்**; to make public, as one's faults. 'கருகக்கந்தையல வரம இழுத்து விட்டான்' 4 **புதிதாய் உண்டாக்குதல்**; to bring about, cause produce. 'இம் மருந்து வாய்நறு வலியை இழுத்து விட்டது' (செ.அக.)

இழுத்து + *விடு* 1

இழுது *ஐயு*, பெ (n) **தித்திப்பு** (நாநார்ந்த), sweetness. (செ.அக.)

இள் → *இழு* → *இழுது* 1

இழுது *ஐயு*, பெ. (n) 1. **வெண்ணெய்**; butter "இழுதுமென் பளளிமெய்" (சீவக 1576) 2 **செய்**; grease "இழுதமை வெளிகடப் பிளக்கு" (சீவக 2630). 3 **நிணம்**; fat, grease "இழுதுமையினியன்" (கம்பரா வருகை 29) 4 **தேன்**; honey; இழுதுர். பூ (சீவக 3137). 5. **சூழம்பு**; thick semi-liquid substance "சேறிழுது செய்கினான்" (பெரியபு.திருநாட்.12) 6. **சேறு**; mud. (செ.அக.)

ம. விழுது

இள் → *இழு* → *இழுது* 1

இழுது *ஐயுது*, 2 செ. கு. வி (v1) **கொழுத்துதல்**; grow fat. (சா.அக.)

இள் → *இழு* → *இழுது* 1

இழுதை *ஐயுதை* பெ. (n) 1 **அறிவினமை**, ignorance "இழுதை தெற்குமிதென்படுகின்றதே" (தேவா 12038) 2. **மேய்** (சா.அக.); devil. 3. **மெய்** (சா.அக.); falsehood. 4. **முட்டாள**; ignorant person (செ.அக.)

இழு → *இதை* 1

இழுப்பறை *ஐயுபறை*, பெ. (n) **செருகுபெட்டியின் அறை** (வின), drawer (செ.அக.)

இழுப்பு + *அறை* 1

இழுப்பாசாமி *ஐயுப்பாசாமி*, பெ. (n) **ஒழுங்கற்ற நடத்தைமுள்ளவன்**; immoral person. (செ.அக.)

இழுப்பு + *ஆசாமி* 1

இழுப்பாட்டம் *ஐயுப்பாட்டம்*, பெ. (n) 1. **காலச்சணைக் கம்**; tardiness, procrastination, 'timring 2 **உறுதியினமை** (யாழ்ப்); uncertain. (செ.அக.)

இழுப்பு + *ஆட்டம்* 1

இழுப்பாட்டியம் *Ṣṣupphāṭṭiyam*, பெ (n) இழுப்பாட்டம் பார்க்க; see *Ṣṣupphāṭṭam* (செ.அக.).

[இழுப்பு + ஆட்டியம்.]

இழுப்பாளன்¹ *Ṣṣupphāṇ*, பெ. (n) **கணக்கம் செய்பவன்** (J); one who delays or postpones; a lingerer. (செ.அக.).

[இழுப்பு + ஆளி - இழுப்பாளி - இழுப்பாளி.]

இழுப்பாளன்² *Ṣṣupphāṇ*, பெ. (n) **ஏக்கரலை தூக்கதில் பூட்டும் முளை** (ஆளி.) (பாழ்ப்பு.); movable peg which fastens the yoke to the beam of the plough. (செ.அக.)

[இழுப்பு + ஆளி.]

இழுப்பாளி *Ṣṣu-p-phāṇi*, பெ. (n) **காலத்தாழ்வு செய்பவன்**; procrastinator (ஆ.அக.)

[இழுப்பு + ஆளி.]

இழுப்பு¹ *Ṣṣuppu*, பெ (n) 1 **இழுக்கை**; drawing, pulling 2. **கவாச்சி**; attraction 3. **இசிவுதோய்**; spasms, convulsion. 4. **சாணாதோய்** (கவாச்சாசம) (தெலவ. தெல 117); asthma 5. **தீரிழுப்பு**; force of a current of water 6. **காலத்தாழ்வு**; procrastination, delay 'காசியம் இன்னும் இழுப்பிரேவையிருக்கிறது'. 7. **குறைவு**; deficiency, insufficiency 'செலவுக்குப் பணம் இழுப்பாயிருக்கிறது'. 8. **திச்சயமின்மை**; doubtfulness, uncertainty 'அவன் வார்த்தை இழுப்பதான்.' (செ.அக.)

ம. இழுப்பு; தெ. ௪04

[இழ் - இழி - இழு - இழுப்பு.]

இழுப்பு² *Ṣṣu-p-pu*, பெ (n) **தீட்டி இசைத்தல்**; flow of music. (ஆ.அக.).

[இழு - இழுப்பு.]

இழுப்புண்ணுதல் *Ṣṣupphāṇṇuṭṭal* பெ. (n) **இழுக்கப்படுதல்**; being drawn. (ஆ.அக.).

[இழுப்பு + ஊண்ணுதல்.]

இழுப்புத்தேர் *Ṣṣuppu-t-tēr*, பெ (n) **இழுத்துச்செல்லும் தேர்** (w); temple car to be dragged dist. for *ṣṣuppu-t-tēr* (செ.அக.).

[இழுப்பு + தேர்.]

இழுப்புப்பறிப்பா-தல் *Ṣṣuppu-p-phēppā-tal*, 6 செ.கு.வி. (v.1.) 1. **பேராட்டாதல்**; to be in a state of scuffling and struggling; to be in a problematical or unsettled condition. 2. **பேரதியுதம்**, **பேரதாததம் ஆதல்**; to be scarce. (செ.அக.)

[இழுப்பு + பறிப்பு + ஆதல்.]

இழுப்புப்பறிப்பு *Ṣṣuppu-p-phēppu*, பெ (n) 1. **ஒழுங்கின்மறை நடக்கை**; immorality "அவனுக்கு இழுப்புப் பறிப்புண்டு". 2. **உடன்**, debt (செ.அக.)

[இழுப்பு + பறிப்பு.]

இழுப்பும்பறிப்புமா-தல் *Ṣṣuppu-p-phēppumā-tal*, 6 செ.கு.வி. (v.1.) **இழுப்புப்பறிப்பா-தல்** பார்க்க; see *Ṣṣuppu-p-phēppāṭṭal* (செ.அக.)

[இழுப்பும் + பறிப்பும் + ஆ.]

இழுப்புமாந்தம் *Ṣṣuppu-māntam*, பெ (n) **செரியாமை தோய்வகை** (சீவரட்.); digestive disorder in children accompanied by fits. (செ.அக.).

[இழுப்பு + மாந்தம்.]

இழுப்புவலை *Ṣṣuppu-valai*, பெ. (n) **யீண்டிக்கும் வலைவகை** (pond); a kind of fishing net. (செ.அக.).

[இழுப்பு + வலை.]

இழுபறி¹ *Ṣṣu-p-phē*, பெ. (n) **இழுவை**, 1, 2. பார்க்க; see *Ṣṣuval* (செ.அக.)

[இழு - பறி.]

இழுபறி² *Ṣṣupphē*, பெ. (n) **பேராட்டம்**; scuffle, struggle. 'அவனோடு பெரிய இழுபறியாயிருக்கிறது' (செ.அக.)

[இழு - பறி.]

இழும் *Ṣṣu*, பெ. (n) 1 **தித்திப்பு** (பிங்.), sweetness. 2. **மகிழ்ச்சி** (ஆ.அக.); happiness. (செ.அக.).

[இழ் - இழு - இழும்.]

இழுமு *Ṣṣumu*, பெ. (n) **தித்திப்பு**; sweetness. (செ.அக.).

[இழு - இழுமு.]

இழுமெனல் *Ṣṣu-mēṇal*, பெ (n) 1 **ஒலிக்கூறிப்பு** "எம் முரசு மிழுமென முழங்க" (முநா3) 2. **இன்னொசைக் குறிப்பு** (தொல்.பெருள் 550); sweet, pleasant, agreeable sound, both vocal and instrumental. 3. **வழுவு முட்டி**; slipperiness. (செ.அக.).

[உள் - இழ் - இழு - இழுமெனல்.]

இழுவல் *Ṣṣuval*, பெ. (n) 1 **இழுக்கை**; drawing, pulling 2. **கணக்கம்**; putting off, delaying, postponing. 'வழக்கு இன்னும் முடியாமல் இழுவலிலிருக்கிறது' 3. **தன் செயலில் கவனமின்றிப் பிறர் செயலில் வினே துறையவன்** (பாழ்ப்பு.); one who neglects his own affairs and busies himself with those of others; a busy-body. 4. **சறுசறுப்பில்லாதவன்**; lazy, slothful person. 'அவன் பெரிய இழுவல்'. 5. **குறைவு**; a deficiency as of money 'கையில் பணம் இழுவலாயிருக்கிறது'. (இ.வ.). 6. **உறுதியின்மை**; uncertainty, unreliability 'அவனென இழுவல்தான்'. (இ.வ.) (செ.அக.)

ம. இழுவலி

[இழு - இழுவல்.]

இழுவல் நழுவல் *Ṣṣuval-nāṣuval*, பெ. (n) **உறுதி யின்மை** (பாவலர்சரித்.11); uncertainty. (செ.அக.).

[இழுவல் + நழுவல்.]

இழுவை¹ *||பல, பெ (n) 1 பணியில் கவனக்கம்* (இ.வ.); delay, procrastination, dilatoriness
2. **இடைஞ்சல்**; obstruction "நற்கூக்குத் துன்பமஃ நஞ்சும் பல இழுவை". (பஞ்ச திருமுக 768). 3. **ஒழு முட்டசெடி** (வின.); thorny shrub. (செ.அக.).

[இழு -> இழுவை.]

இழுவை² *||பல, பெ (n) 1 இழுக்கை; dragging, pulling, as of the addles in a stream. 'வெள்ளத்தின் இழுவை அதிகம்'. 2. இழுக்கப்பட்டவையு (வின.). things drawn, as thorns, fishes or timber. 3. வடம் (வின.), long rope for draught, cable. 4. இழுத்த தடம்; track made on the ground by a thing which is drawn. 'இழுவை கண்டால் அடிபார்க்கிறதேன்?' (உ.வ.) (செ.அக.).*

[இழு -> இழுவை.]

இழுவைக்கயிறு *||பல-க-கயிறு, பெ (n) 1. இழுக்க கும் கயிறு; rope used to pull or draw 2 தெடுக்கயிறு; long rope*

[இழு -> இழுவை + கயிறு.]

இழை¹-தல் *||வ, 4 செ.கு.வி (v.i) 1. நூற்கூப்படுதல்; to be reeled as yarn. "இழைந்த நூலினை" (கம்பராசித திர 9). 2. உராய்தல்; to rub against as the shoots of the bamboo tree. 'மூங்கில் ஒன்றோடொன்றே இழைந்து பற்றிக்கொள்ளாரும்' (உ.வ.). 3. சேரறு குழைதல் (வின.); to become soft and pasty, as boiled rice by being overcooked. 4. தெருங்கிய் பழுததல்; to associate intimately. 'அவர்களிருவரும் இப்போது நிரம்ப இழைகிறார்கள்' (உ.வ) 5. உள தெலிதல்; to have tender emotions, as in love. 'விழைந்திழைந்து வேண்டியவர்க் கடை கன்' (குறள். 1177). 6. கூடு தல்; to be together, as husband and wife. "இழைந்தவர் நலத்தை பெய்தி" (சீவக.2720). 7. பிணைதல்; to copulate as snakes. 'பாம்புகள் ஒன்றோடொன்றிழைபடி' (வின.) 8. மூசக சிறுகுதல்; breathe in a scarcely audible manner, as by a dying person. 'உயிரிழைந்து கொள்கருக்கிறது' 9. மனம் பொருத்து தல்; to agree, be in accord. "இழையச் செவ்வி" (சீவக 1593) (செ.அக)*

[இன் -> இழை.]

இழை²-தல் *||வ, 2 செ.கு.வி (v.i) மெலிதல்; to become emaciated, reduced 'குழந்தை நூலாய் இழைந்து விட்டது'. (செ.அக)*

[இன் -> இழை.]

இழை³-த்தல் *||வ, 4 செ.கு.நாவி (v.i) 1 நூற்றல்; to spin. "சினனூல் பயபல வாயாவிழைத்துச் சிலம்பி பிள்ளும்" (அட்ட-திருவரங்.மாலை.18) 2 செய்தல்; to make do, construct, fabricate. "இழைத்தவிச் சிறிதவை" (திவ்.நாச்.2,2). 3. சூழ்தல் (சீவக.1089);*

to turn over in one's mind, deliberate calmly, consider 4. **செதுக்குதல்** (சுடு.1.4,7); to plane, scrap off 5 **நூல்பொடியாக்குதல்** (பரிபா.1091); to grind into fine powder 6. **மூடுதலியனை மெதுவாக்குதல்**; to make soft, as fine powder. "இழையஞ்சன மால்களிறு" (கம்பரா. அதிகாப.21). 7. **பதித்துச் செய்தல்**; to set, as precious stones. "மணியினிழைத்த செய்துள்ளிள்" (முடிந்த நகர 6). 8. **கூறுதல்**; to utter, say "மிறுவனை தெருங்கி யிழைத்து" (தொல்.பொ.150). 9 **விதித்தல்**; to appoint, determine, destine, fix. "இழைத்த நாளெல்லை கடப்பதன்றால்" (தேவா. 727,5). 10. **வரைதல்**; to paint, draw, draw. "குங்கும வரணம் கொங்கையினிழைத்து" (சிலப்.14,90). 11. **அமைத்தல்**; to take, except. "பொற்பாவிழைத்துக் கொளற்பார்" (சீவக 4) 12. **திரட்டி வைத்தல்**; to store up. "பொங்கரி விழைத்த" (மறநா.பக்.244). 13. **தீர்மானித்தல்**; to determine, to take a vow. "இழைத்த திகவாம" (குறள் 779) 14 **மரத்திரை முதலியனை உரைத்தல்** (கொ.வ.); to rub so as to be dissolved as a pill in honey or milk 15. **இழையாக்குதல்**; to divide into strands as a thread "கதிரிலுளை நூலையிழைத்தான்" (கொ.வ.). 16. **திரிண்டிதல்**; to squeeze the flesh so as to give pain. 'கள்ளத்தைப் பிடித்து இழைத்தான்' (இ.வ) 17 **பஞ்ச முதலியனை ஆய்திடுதல்** (வின.); to select, pick out, separate, to cull, as cotton. 18. **யின்னூதல்**; to braid, as mats; to plait, weave. 'பாயிழைத்தான்' (J.) 19 **நுண்ணிதாக ஆராய்தல்**; to scrutinize. "இழைத்துணாந்து" (குறள் 417) - செ.கு.வி. (v.i) மூச்சிரைத்தல்; to breathe hard. (செ.அக.)

[இன் -> இழை. இழைத்தல் (செ.வ.க.23).]

இழை⁴ *||வ, பெ (n) 1 நூல்; yarn, single twisted thread. "பழுவலிழையாக" (நவ.24). 2. நூலிழை; darning. 3. கல் இழைத்த அணிகலன்; ornament "வாலிழை மடமங்கலம்" (புறநா.11,2). 4. மாதரணி வடம் (பிங்.) 'land of necklace, garland. 5. கைவிறு கட்டுங் காய்ப்பு (வின.); string tied about the wrist for a vow. (செ.அக.).*

ம. இழை. க. ஏழெ. தெ. என்; கோத. என்; து. ஏழெ. லூவி. இச.

[இன் -> இழை.]

இழைக்கட்டி *||வ-க-காதி, பெ (n) கழலை வகை (இங்.வை); fibrous tumour (செ.அக)*

[இழை + கட்டி]

இழைக்கட்டு *||வ-க-காது, பெ (n) காய்ப்புக்கட்டு (வின.); tying of a string on the wrist for religious ceremonies and for vows. (செ.அக.)*

[இழை + கட்டு.]

இழைக்கயிறு *ḷai-k-kayiru*, பெ (n) 1 நூரகயிறு: cord, piece of string. 2 காய்ப்பு நூல் (விண்); thread or string fastened as an amulet about the hair, on the arm or around a tree (செ.அக.)

ம. இழைக்கயிறு

[இழை + கயிறு.]

இழைக்குதல் *ḷaikkuḷtal*, பெ (n) 1 கலத்தல்; mixing. 2 மருந்து கலத்தல்; compounding medicine. 3. இழைத்தல்; to rub with a liquid on a flat stone; the reduction of solid bodies to a powder by continuous rubbing. (செ.அக.)

[இழை + இழைக்கு.]

இழைக்குளிர்ச்சி *ḷai-k-kulircci*, பெ (n) இழைக குளிர்ச்சி பார்க்க; சை *ḷaikkuḷircci* (செ.அக.).

[இழை + குளிர்ச்சி.]

இழைக்குளிர்ந்தி *ḷai-k-kulirnti*, பெ (n) ஆடையின் மென்மை (இ.வ), fine texture of cloth pleasing to the sight. (செ.அக.)

[இழை + குளிர்ந்தி.]

இழைக்கோல் *ḷaikkoḷ*, பெ (n) பின்னல் ஊசி; knitting - needle. (செ.அக.)

ம. இழைக்கோல்

[இழை + கோல்.]

இழைகடு *ḷai-k-ḷu*, பெ (n) சிறு மரச்சட்டகத்துள் கூரணியி மட்டும் வெளியே அமைந்த உளிவகை (விண்); joiner's plane. (செ.அக.)

[இழை + கடு.]

இழைகொள்(ளு)-தல் *ḷai-k-ol*, 7 செ. குன்றாவி (v.t) கைத்தல் (பதிற்றுப்ப.42, உரை); to sew, stitch. (செ.அக.)

[இழை + கொள்.]

இழைநெருக்கம் *ḷainerukkam*, பெ (n) ஆடையின் மென்மை; fine texture of the cloth.

[இழை + நெருக்கம்.]

இழைப்படம் *ḷaippadam*, பெ (n) இரத்தினக்கல் பதித்தல் செய்துக்கிச் செய்யும் வேலைப்பாடு; encasing gems in gold, by a kind of fine work, dist. fr. கட்டடம். (செ.அக.)

[இழை + இழைப்பு - இழைப்படம். அடம் - சொல்வாக்க நாடு.]

இழைப்பு¹ *ḷaippu*, பெ. (n) செய்தொழில்; exertion, work; spicacion of effort. "உழைக்கலமகளிரு யிழைப்பி ரிந்தறறவும்" (பெரும் உற்றுக்கு 46,334) (செ.அக.)

[இழை + இழைப்பு.]

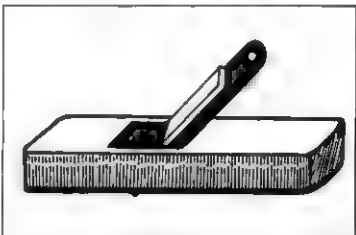
இழைப்பு² *ḷaippu*, பெ (n) காதோய் (இ.வ.), asthma. (செ.அக.)

[இழை - இழைப்பு - இழைப்பு.]

இழைப்புடைவை *ḷai-p-pudavai*, பெ. (n) நூலினால் நெய்யப்பட்ட சேலை; (ஆ.அக); sarai with woven - in design.

இழைப்புளி *ḷaippuḷi*, பெ. (n) இழைக்குத் தச்சக் கருவி; tool for smoothening wooden surfaces, joiners plane, tryng plane. (செ.அக.)

[இழைப்பு + உளி.]

இழைப்புளி

இழைப்புளியலகு *ḷaippuḷi-y-alaku*, பெ. (n) இழைப் புளியிரும்பு (CEM); steel chisel in a plane. (செ.அக.)

[இழைப்பு + உளி + அலகு.]

இழைபிடி-ததல் *ḷai-pidi*, 4 செ. குன்றாவி (vt) காயத் தைத்தல் (விண்), to stretch up, as a wound. (செ.அக.)

[இழை + பிடி.]

இழைப்பு *ḷaiḷu* பெ. (n) வல்லொற்று வரது செய்யுளி யறுதையால் எழுந்தென்னி வகுக்கப்பட்ட குற னை முதலாப்பதினோற் திலத்து ஊக்கவுய முறை யானே உடைத்தாய் ஒய்கிய சொற்களால் வருவது. (அ.பி.சித்.); poetic composition in an easy flowing style of writing consisting of choice diction in which long vowels soft consonants and the liquids 'r' and 'l' are prominent and hard consonants are avoided.

[இழை - இழைப்பு.]

இழைபோடு-தல் *ḷai-pōḷu*, 19 செ. குன்றாவி. (vt) இழையாடு பார்க்க; சை *ḷaiḷōḷu*.

[இழை + போடு.]

இழைமுருந்து *ḷai-murundu* பெ. (n) தாத்தகைகளின வகைப்பட்ட முருந்து; tough and elastic cartilage containing a large amount of fibrous tissue (செ.அக.)

[இழை + முருந்து.]

இழையாடு-தல் *ilai-ai-ru-*, 12 செ குன்றாவி (vt) *நூலால் தைத்தல்*; to darn, draw together in sewing (செ.அக.)

[இழையு + ஆடு.]

இழையிடு-தல் *ilai-y-iru-*, 18 செ குன்றாவி (vt) *இழையாடு பார்க்க*; see *ilaiyirru-* (செ.அக.)

[இழை + இடு.]

இழையூசி *ilai-y-uci-*, பெ (n) *இழைவாங்கி*; darn-ing-needle. (செ.அக.)

ம. இழைகோல

[இழை + ஊசி.]

இழையோட்டு-தல் *ilai-y-odu-*, 5 செ குன்றாவி (vt) *இழையாடு பார்க்க*; see *ilaiyirru-*

[இழை + ஒட்டு.]

இழையோடு-தல் *ilai-y-odu-*, 5 செ கு.வி. (v.) 1 *நூற்சாடு செலுத்தல்*; to wind thread on a spindle 2. *மூச்சுக் குறைந்தோடுதல்* (கொ.வ.); to breathe very gently, as when nearing death. (செ.அக.)

[இழை + ஒடு.]

இழைவாங்கி *ilai-vangi-*, பெ (n) *இழையூசி*; darn-ing-needle. (செ.அக.)

[இழை + வாங்கி.]

இள(ளு)-தல் *ilay-*, 15 செ கு.வி. (vi.) 1 *பொருந்து தல்*; to fit 2 *இணைதல்*; to join 3 *மெல்லியதாதல்*; to become tender. 4 *இளையதாதல்*; to become young. 5 *குத்துதல்*, to pierce 6 *பிளத்தல்*; to cut, divide 7. *பள்ளமாக்குதல்*, *தாழ்த்துதல்*; to make a dip, to lower the position or plane 8. *இழிவு படுத்துதல்*; to degrade, look down, under-estimate.

[இல் - இள.]

இள-த்தல் *ilai-*, 3 செ கு.வி. (vi) *மெல்லியதாதல்*; to become tender (வே.க.16)

[இல் - இள - இள இளத்தல்.]

இள *ilai*, பெ. எ. (adj.) 1. *இளைய*; young "எள்ளல் இளமை" (நொல் மெய்.4), 2. *சிறிய*; small. இளநாகள (உ.வ.)

[இல் - இள் - இள.]

இளசூ-தல் *ilai-su-*, 5 செ கு.வி. (vi) *தளிர்த்தல்*, to be so refreshed as to put on a fresh glow "இளவுழியா இளசூருமே" (சீவக.149) (செ.அக.)

[இளசூ - இளசூ. இளசூ.தல். (வே.க.17)]

இளக்கத்தாவி *ilakkattavi*, பெ (n) *ஒரு கழுத்தணி வகை*; a kind of necklace. (சேரநா)

ம. இளக்கதாவி.

[இளக்கம் + தாவி.]

இளக்கம் *ilakkam*, பெ. (n) 1. *நெகிழ்ச்சி*; laxity relaxation, leniency 2 *தளர்ச்சி*; wantiness faintness "இளக்கமில் கடற்படை" (கம்பர வரலாடு 71). 3 *இளக்கமால்*; lessened amount, lower price "இளக்கமாய் விற்பேன்" (இ.வ). 4. *மென்மை*; softness, eas of pure gold "இளக்கமான பொன்" (விள்). 5. *இளக்காரம்*; leniency (செ.அக.)

ம. இளக்கம்

[இளகு - இளக்கு - இளக்கம் (வே.க.17)]

இளக்காரம் *ilakkaram*, பெ. (n) *இளக்கம்*; softness (ஆ.அக.)

[இள - இளக்கம்.]

இளக்கரி *ilakkari*, *இளக்கரி-த்தல் காரன்* (ஆ.அக.), see *ilakkari-*

இளக்கரி-த்தல் *ilakkari-*, 4 செ கு.வி. (vi.) 1 *வேகத்தணிதல்*; to relax, slacken. 2. *கருமத்தில் விழிப்பினறி யிருத்தல்*; to be negligent in action 3 *தளிர்த்தல்*; to become weary, dispirited, disheartened "இளக்கரிப்பதேன்" [இராமநா. அப்போத.] 4 *இளவீப் பின்னிடுதல்* (விள்); to yield before an opponent or a rival the lose in a race or trial of strength (செ.அக.) 5. *மதிப்பின்மை*; to dishonour

[இள - இளகு - இளக்கு - இளக்குரு - இளக்குரி - இளக்கரி - இளக்கரித்தல்.]

இளக்கல் *ilakkal* *இளக்கு பார்க்க* (ஆ.அக.), see *ilakku*.

[இள - இளக்கல்.]

இளக்காரம் *ilakkaram*, பெ. (n) 1. *ஈவிரக்கம்*; indulgence. 2. *மனநெகிழ்ச்சி*; laxity, relaxation 3. *தாழ்நிலை*; inferiority, low state. "இளக்காரமாய்த் தளர்ந்தேன்" [இராமநா. ஆரணிய.24]. 4. *குறைவு*; defect (செ.அக.)

[இளக்கரி - இளக்காரம்.]

இளக்கு-தல் *ilakku-*, 5 செ குன்றாவி (vt) 1 *நெகிழ்ச்செய்தல்*; to slacken; to relax, as a spring, to loosen, as a rope, to moisten, as the throat with liquid; to relieve, as the bowels by cathartics; to cause to relent. 2. *அசைத்தல்*; to shake; to make less firm, as a peg driven into the ground

ம. இளக்குரு. க. எலகு

[இளகு - இளக்கு.]

இளக்குமருந்து *ilakku-maruudu* பெ (n) 1 *தசையை மென்மையாக்கும் மருந்து*; an agent which softens or soothes the skin, as does gum etc - emollient 2 *தடைபையை நீக்கும் மருந்து*; a medicine that removes obstruction by softening the obstructing matter - De-obstruant 3. *குடையினைச் செய்து பேதிமையுண்டாக்கும் மருந்து*;

a medicine capable of relaxing the bowels for a free discharge of the faeces; a laxative medicine (சா.அக.)

[இளகு - இளக்கு + மருத்து]

இளகல் காய்ச்சல் *ilak-k-kay-sal*, தொ.பெ. (vbl.n) இளகும்படி காய்ச்சுதல்; boiling to a soft semi-solid state as in the preparation of medicated oils. (சா.அக.)

[இளகு - இளை + காய்ச்சுதல்]

இளகம் *ilagan* பெ. (n) மருத்துக் குழம்பு; unctuous medical preparation. (சா.அக.)

[இளகு - இளகம்]

இளகல் *ilagal* பெ. (n) 1 மெல்லிதாதல், சிறிதாதல் (ச.வி.18), to become mellow thin. 2. அன்பு (அக.நி.), love. (செ.அக.)

[இள > இளகு > இளகல்]

இளகாதவன் *ilagalavar* பெ. (n) மனமறக்காதவன், கணவெஞ்சன்; unyielding person, merciless person.

[இளகு - இளகாதவன்]

இளகிக்கான்(ணு)-தல் *ilak-k-kan*, 16 செ.கு.வி (v.i) தெகிறந்து தோன்றுதல் (விள.); to become soft, loose, pliant, to become yielding; to grow less strict or rigid, as the mind (செ.அக.)

[இளகு + கான்]

இளகிய *ilagiy*, பெ.ஏ. (adj) 1. குழம்பு போன்ற; resembling that which is reduced to a semi solid state. 2. மென்மையான; soft. 3. கைப்பாள்; floccid. (சா.அக.)

[இளகு + இ + அ + இளகிய]

இளகியம் *ilaganam* பெ. (n) இளக்கமாகச் செய்த தாட்டுமருந்து; medicine in the form of doughy mixture.

[இளகு - இளகம் - இளகியம்]

இளகிப்பதி-த்தல் *ilak-p-pati*, 4 செ.கு.வி (v.i) அழகாகப்பதித்தல் (திவ.அமலனாதி 3, ப்.பா.பக்.48) to be nicely set. (செ.அக.)

[இளகு - இளகி + பதித்தல்]

இளகு-தல் *ilaku*, 7 செ.கு.வி. (v.i) 1. தெகிற்தல்; to yield, to grow soft, to become tender, milky, yielding. 2. மெல்லுதல்; to get reduced in hardness owing to moisture, to become pliable, as heated iron. "நீர்நில நிகிற நியவேண்டாம்" (சீவக.718). 3. கட்டுதெகிற்தல்; to become relaxed, as a bowstring; to get loose, as screws. "வார்நின்றிளகும்" (சீவக.718). 4. களைத்தல்; to grow weary, to become tired. "மல்வாவினாது மலைந்தான் மாள்" (கம்பஊ.அதிசய.68). 5. அரைதல்; to shake, agitate. "காடகைப் பரிமொளவே" (சீவக.1778). 6. படுதல் (சீவக.2146); to fade away, an euphemism meaning to die, to perish. 7. தலைத்தல்;

to sprout afresh, send forth tender shoots. இளகு காடு (சீவக. 1778). 8. தணிதல் (பு), to diminish, abate; to lessen in intensity or severity, as wind, rain, sunshine, fever etc. 9. உருகுதல்; to melt. (செ.அக.).

ம. இளகு: க. எளது

[எம் - எவகு - இளகு. (ச.வி.79) இளகு - நெருடிற்குட்டி என உருகு]

இளகுசம் *ilagusan* பெ. (n) கத்தி; brinjil - solanum macrodon (சா.அக.)

[இள - இளகு - இளகுசம் - இளகுசம்]

இளகுப்பதம் *ilagu padam* பெ. (n) குழைந்த பதம் அதாவது சருக்கரைபடிகள் நீர்த்தமையான ஏதேனும் மென்னைச் சேர்த்துக் காய்ச்சும்போது அப்பாகு தாள் போல் ஆகும்பதம். இதற்குப் பாகுபதம் அல்லது தத்தபாகம் என்று பெயர்; soft semi-solid state, the state to which a concentrated solution of sugar, often medicated, is reduced by boiling into a thick viscid consistence

[இளகு + பதம்]

இளங்கடுங்கோ *ilankadukko*, பெ. (n) கடைக்கழக மன்னாள் ஒருவன்; king in Sangam age

[இளம் + கடும் + கோ]

இளங்கண்ணாரக்கோ *ilankannarakko*, பெ. (n) 1 பெருந்தலைச் சரத்தனார் பாக்க, see *perunthalaic-cakkarar*. 2. கண்ணாச்சேவியின் தம்பி [புறநா.151] brother of Kandirakkō

[இளம் + கண்டல் + வீரன் + கோ]

இளங்கண்ணரி *ilanganari*, பெ. (n) முறிந்த அடைக் காய், ஸ்பைக்காய்; tender arecanut. (சேரநா.)

ம. இளங்கண்ணரி

[இளமை + கண்ணரி]

இளங்கதிர் *ilankadi*, பெ. (n) 1 பயிரின் முற்றாக்கதிர் (பி.வ.); tender ears of corn. 2. எழுளுயிற்றின் கதிர்; early rays of the sun. 3. எழுளுயிற்று; early morning sun. (செ.அக.)

ம. இளங்கதிர்

[இளம் + கதிர்]

இளங்கம்பு *ilankambu*, பெ. (n) கம்புவகை (வே.க. 17); bulrush millet, sown in september and october (செ.அக.).

[இளம் + கம்பு]

இளங்கருக்கு *ilankarukku*, பெ. (n) சிறிது காய்ச்சி கருக்கு (கசாயம்); decoction, infusion.

[இளம் + கருக்கு (வே.க.18)]

இளங்குருவு *ilankaruvu*, பெ. (n) முதிர்ச்சியடைபாத கருப்பம் அதாவது கருப்பமடைந்த காலமுதல் மூன் றாமாதம் வரைக்கும் இளநீர் வழக்கையைப் போல் வளருகின்ற கரு; foetus in its earlier stages of development, especially before the end of the third month; embryo (சா.அக.)

[இளம் + கருவு.]

இளங்கலையன் *ilankalayaru*, பெ. (n) நெல்வகை; a paddy that ripens early (செ.அக.)

[இளம் + கலையன்.]

இளங்கள் *ilankal*, பெ. (n) புளிக்காத கள், இனிப்புக் கள்; sweet toddy (சே.நா.)

ம. இளங்கள

[இளம் + கள்.]

இளங்கன்று *ilankaruvu*, பெ. (n) 1. ஆவின் கன்று; young calf 2. மரக்கன்று; sapling (செ.அக.)

[இளம் + கன்று.]

இளங்காட்டுத்திரிகை *ilankattu-tirikai*, பெ. (n) பத் தாண்டுப் புறம் போக்கு (வே.க 18); land left waste for ten years so as to allow growth of young jungle (செ.அக.)

[இளம் + காடு + திரிகை.]

இளங்காய் *ilankai*, பெ. (n) முதிர்ச்சியாகிய (விள.); fruit just formed. (செ.அக.)

[இளம் + காய்.]

இளங்கார் *ilankar*, பெ. (n) 1. நெல்வகை (வே.க 18), variety of paddy which is reaped in the early part of the rainy season. (செ.அக.)

[இளம் + கார்.]

இளங்காரத்திரி *ilankara-tiri*, பெ. (n) காயுததிற்பு பயன்படும் காரஞ்சேர்த்த மருந்துச் சீலை; a lint steeped in mild irritants (சா.அக.)

[இளம் + காரம் + திரி.]

இளங்காரம் *ilankaram*, பெ. (n) போதுமான காரம்; mild irritant (சா.அக.)

[இளம் + காரம்.]

இளங்கால்¹ *ilankal*, பெ. (n) 1. நென்றல்; 11. gentle breeze generally applied to the south wind. 'இளங்கால் நூத விசைத்தன னாதவின (சிவப்.8,9) 2 வெற்றிலை யிளங்கொடி (விள.), betel creeper recently planted (செ.அக.)

[இளம் + கால்.]

இளங்கால்² *ilankal*, பெ. (n) இளமைப்பருவம், period of youth. "இளங்காற்றுறவாதவர்" (சிறுபு.24) (செ.அக.)

[இளம் + கால்.]

இளங்கால் வெற்றிலை *ilankal veruila*, பெ. (n) இளங்கொடியிற் விளையி முதுவெற்றிலை (CG); well developed betels picked from creepers planted comparatively recently (செ.அக.)

[இளம் + கால் + வெற்றிலை.]

இளங்காலி *ilankali*, பெ. (n) மாட்டுக்கன்று (திவ். பெரியாழ். 3,31, உயா.பக். 560), calf (செ.அக.)

[இளம் + காலி.]

இளங்காலை *ilankalai*, பெ. (n) 1. சைவநாறு; early morning. "இளங்காலைபிற் புதுமலர் கலாந்து" (செவ் வந்திப்பு.உறையூழிழி.5). 2. இளமைப்பருவம்; period of youth. "இளங்காலையே யானடுகொள டருளிய" (அருப்பா 9 அருட்பெருஞ்சே.திபக்.290) (செ.அக.)

[இளம் + காலை.]

இளங்காற்று *ilankairu*, பெ. (n) மெல்லிய காற்று; gentle breeze. (செ.அக.)

ம. இளங்காற்று; க. என காலி

[இளம் + காற்று.]

இளங்கிடை *ilankidai*, பெ. (n) ஊமாமடுகளெல்லாம் வரும்வரை மாடுகளை நிறுத்திவைக்கும் வெளியிடம் (நாஞ்சு); open place where the cattle of the village be gathered before driving them to regular pasture (செ.அக.)

[இளம் + கிடை. கடை - கிடை.]

இளங்கிளை *ilankilai*, பெ. (n) தங்கை; younger sister "மாவைற் கிளங்கிளை" (சிவப்.12 68.)

[இளம் + கிளை.]

இளங்கீரந்தையார் *ilankirandayar*, பெ. (n) கடைக்கழகப் புலவர்; a poet in Sangam age

[இளம் + கீரன் + அந்தை + ஆர். அந்தை - மதிப்புரவுச்சொல்.]

இளங்கீரனார் *ilankiranar*, பெ. (n) கடைக்கழகப்புலவர்; a poet in Sangam age

[இளம் + கீரன் + ஆர். கீரன் + பழையவர்.]

இளங்குடல் *ilankudal*, பெ. (n) இளங்குடல் பாக்க. see *ilankudal*

[இளம் + குடல்] குடல்.]

இளங்குடல் *ilankudal*, பெ. (n) 1. கடைக்குடல்; rectum. 2. சிறிய குழந்தையின் குடல்; the soft bowels of a child

[இளம் + குடல்.]

இளங்குட்டம் *ilankuṭṭam*, பெ (n) தொழுநோயின் ஆரம்ப நிலை; leprosy in its early stage. (சா அக.)

[இளம் + குட்டம்.]

இளங்குத்தி *ilankutti*, பெ (n) இளங்கொற்றி பூக்க. see *ilankorai*

[இளம் + குத்தி.]

இளங்குரல்¹ *ilankural*, பெ (n) குழந்தையின் குரல்; shrill, fine voice as of a child. (செ அக.)

[இளம் + குரல்.]

இளங்குரல்² *ilankural*, பெ. (n.) 1. அயிர்; crops. 2 இளங்கதிர்; morning sun rays. (ஆ அக.)

[இளம் + குரல். குரல் = செத்து, செத்தான பயிர், செத்தான கதிர்.]

இளங்குருத்து *ilankuruṭṭu*, பெ (n) முதுமையில்லாத குருத்து; tender shoot. (ஆ அக.)

[இளம் + குருத்து.]

இளங்குழம்பு *ilankulam̄bu*, பெ (n) திண்ணையில்லாத சாறு; ஒரு வகைக் குழம்பு; a kind of loose broth (வே.க 18)

[இளம் + குழம்பு.]

இளங்குழவி *ilankuḷavi*, பெ. (n) பிறந்த குழந்தை; new-born baby

[இளம் + குழவி.]

இளங்குளவி *ilankulaṅvi*, பெ (n) தீவதஞ்சு; a kind of arsenic. (சா அக.)

[இளம் + குளவி.]

இளங்குறு *ilankuru*, பெ (n) இளவரசன்; crown prince வேண்டி இளங்குறு வாழும்பொருள் (ITAS#64) (செ அக.)

[இளம் + குறு.]

இளங்கேள்வி *ilankēḷvi*, பெ (n) உதவிக் கோயிற் கண்காணிப்பா (கோவிலை); subordinate supervising officer, as of a temple. (செ.அக.)

[இளம் + கேள்வி.]

இளங்கொட்டைப்பாக்கு *ilankottaippaku*, பெ (n) ஈழ நாட்டில் வளருமோர் முதிராப்பாக்கு; a kind of tender arecanut grown in Ceylon. (சா அக.)

[இளம் + கொட்டை + பாக்கு.]

இளங்கொடி *ilankodi*, பெ. (n.) 1. கொடிபோன்ற உடலமைப்புள்ள இளம் பெண்; slim woman as resembling a young vine "இருங்குன்ற வான நிலங்கொடியே" (திருக்கோ 15). 2. ஆயின தஞ்சுக்கொடி (விள); after-birth of a cow (செ அக.). 3. முதிராத கொடி; tendri (ஆ அக.)

[இளம் + கொடி.]

இளங்கொற்றி *ilankorai*, பெ (n) ஈன்றானை ஆடி (வே.க 17); cow that has recently calved. (செ அக.)

[இளம் + கொற்றி.]

இளங்கோ *ilankō*, பெ. (n.) 1. இளவரசன்; prince who is either a brother or a son of the king "இளங்கொடி தோன்றலா விளங்கோ முன்னென்" (மணி 4 125). 2 வணிகக் குலத்துள் உழுதொழிலாளர் (அய) agriculturist considered to be a member of a sub-division of the vaṣya caste. (செ அக.)

ம, இளங்கோ

[இளம் + கோ வணிகரும் அரசாநதற்குத் தகுதியுடையாதவின் இளங்கோக்கள் எனப்பட்டனர்.]

இளங்கோசர் *ilankōsar*, பெ (n) கொங்குமண்டலத் தரசர் (ஆ அக), chieftains of the Kongu region of Tamil Nadu

[இளம் + கோசர்.]

இளங்கோயில் *ilankōyil*, பெ. (n) பழங்கோயில் பழுதுபாக்கப்படும்போது கட்டப்பெறும் குறுப் காலக் கோயில் [IAS1177]; temporary shrine put up for worshipping while a temple is under renovation. (செ அக.)

[இளம் + கோயில்.]

இளங்கோவடிசை *ilankō-vadiṣai*, பெ (n) சேனை செங்குட்டுவனின் இளவல், தமிழ்க் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகார நூலிணைச்சிரியர்; ascetic brother of the cāraṅga Ceṅkuṭṭuvan, and the author of the *Īṣappatikāram*. (செ அக.)

[இளம் + கோ + அடிசை.]

இளங்கோவேள் *ilankōvēḷ*, பெ (n) வேள் குலத்து இளவரசன் (சைவசிகா 36); prince of vēḷ family (செ அக.)

[இளம் + கோ + வேள்.]

இளசு *ilacu*, பெ. (n.) இளைது (கொ வ.); that which is young or tender (செ அக.)

க. எளது, தெ. எள. வே, வேத. து. எள, எளெத. வத குடூ ஏளி, கொலா., நூ. வேலு, கோண்டி, லயபேசு பட எனக

[இள - இளது - இளசு (ச.வி 18.) இளசு = சிறியது, மிகுது.]

இளஞ்சாயம் *ilankāyam*, பெ. (n.) சாயம் வகை (விவர 4); a kind of malet (செ அக.)

[இளம் + சாயம்.]

இளஞ்சாயம் *ilankāyam*, பெ (n) சிறிது தோய்த சாயம்; பற்றாத சாயம் (விள); slight tinge in dyeing (செ அக.)

[இளம் + சாயம்.]

இளஞ்சார்வு *ilan-cārvu*, பெ. (n) குருத்தோலை (உயர்); tenderleaf of the palmyra or talipot palm next to the core of the tree. (செ.அக.)

[இளம் + சார்வு]

இளஞ்சாவலம் *ilan-cāvalam*, பெ. (n) சிவப்புச் சிறுக்கதி; red variety of agathu (அகத்தி) (சா.அக.)

[இளம் + சாவலம்.]

இளஞ்சிவப்பு *ilan-civappu*, பெ. (n) வெண்சிவப்பு (விண்); light red, pink. (செ.அக.)

[இளம் + சிவப்பு]

இளஞ்சினி *ilan-cini*, பெ. (n) அயிசி; indigo plant (சா.அக.)

[இளஞ்சு - இளஞ்சினி]

இளஞ்சீலை *ilan-cīla*, பெ. (n) 1 மென்நூலி; muslin cloth. 2 வலைத்துணி; gauge. (சா.அக.)

[இளம் + சீலை]

இளஞ்சூடு *ilan-cūdu*, பெ. (n) வெதுவெதுப்பு; gentle heat, warmth. (செ.அக.)

[இளம் + சூடு]

இளஞ்சூரியர் *ilan-cūriyar* பெ. (n) இடைக்காலத்தில் வளர்ந்த இளட்டைப் புலவர்களுள் இளையவர் (தமிழ்நா 103, தலைப்பு); younger of the twin poets iraiyār (செ.அக.)

[இளம் + சூரியர்]

இளஞ்சூல் *ilan-cūl*, பெ. (n) 1. பயிரினிளங்கு (பிங்); young ears of corn which have not yet shot forth. 2. முதிர்ச்சு *சூடு* (வே.க.18); embryo. (செ.அக.)

[இளம் + சூல்]

இளஞ்சென்னி *ilan-cenni*, பெ. (n) சோழ அரசர்களுள் ஒருவன்; a king of Chola dynasty (ஆ.அக.)

[இளம் + சென்னி]

இளஞ்சேலிநம்பொறை *ilan-cēli-nūm-porai*, பெ. (n) சேரவரசர்களுள் ஒருவன்; a king of Cera Dynasty

[இளம் + சேரல் + இரும் + பொறை]

இளந்தன்னடு *ilan-tannadu*, பெ. (n) முளைக்கிறை (தைவல பாடி 57); plant, the leaves of which serves as a pot herb (செ.அக.)

[இளம் + தன்னடு]

இளந்தயிர் *ilan-tayar*, பெ. (n); முற்றும் உறையாத தயிர்; half-curdled milk (சா.அக.)

[இளம் + தயிர்]

இளந்தலை *ilan-talai*, பெ. (n) 1. இளமைப்பருவம், youth, juvenity. இளந்தலைப் பெண. 2. எளிமை; ownness of spirit or of circumstances. poverty, dejection இளந்தலை யறாதுடி யே.குமினி" (பாரத முற்றப்பாச் 59). 3 கனவிளமை; lightness. "ஆளிந்தலை கனவிடு தாணி மிதக்கும்" (விண்) 4. யாத்தின முற்றாத

பாகம் (சர்வாந்த.சிற் 68), tender part of timber; dist fr முதுதலை

ம. இளந்தல

[இளம் + தலை]

இளந்தலைக் கைம்பெண் *ilan-talai-k-kalpaṇṇi*, பெ. (n) இளம்வயதில் கணவனை இழந்த பெண்; young widow (சா.அக.)

[இளம் + தலை + கைம்பெண்.]

இளந்தரன் *ilan-taraṇ*, பெ. (n) இளந்தாரி பங்க, சை *ilan-tār*

[இவதயை - இளந்தரன்]

இளந்தாரி *ilan-tār*, பெ. (n) இளைஞன், இளைஞளு (வே.க.17); youth, youngmen or woman.

ம. இளந்தாரி

[இளம் - இளந்தை - இளந்தரன் - இளந்தாரி.]

இளந்தாரிக்கல் *ilan-tār-k-kal*, பெ. (n) உடல் வலிமை ஆய்ந்தறிய ஆகும் ஒருவகை உருண்டக் கல் (இ.வ); round stone about 1 ft in diameter common in villages, with which the young men in a village test or compare their strength. (செ.அக.)

[இளந்தாரி + கல்]

இளந்தாரித்தத்துவம் *ilan-tār-tattavam*, பெ. (n) இளமையின் வலிமை. (விண்), vigour of youth (செ.அக.)

[இளந்தாரி + தத்துவம் (மெய்மை)]

இளந்தை *ilan-tai*, பெ. (n) இளைமை; youth (வே.க.17)

[இள - இள - இளந்தை]

இளந்திரையம் *ilan-tirayam*, பெ. (n) இளந்திரையன் எனபவனால் செய்விக்கப்பட்ட ஒரு நூல் (இறை 1 பக.3 உரை). literary work produced under the patronage of Ilam-tirayār (செ.அக.)

[இளந்திரையன் > இளந்திரையம்]

இளந்தெய்வம் *ilan-tēyvaṇ*, பெ. (n). குக்குலத் தேவதை. சிறுதெய்வம்; minor malignant deity "அணங்காடு பிளந்தெயவ மறை" (திவ திருநாய 46.2) (செ.அக.)

[இளம் + தெய்வம்]

இளந்தென்றல் *ilan-tēṇṇal* பெ. (n) தென்திக்கி விரிந்து வீசும் மெல்லிய காற்று; gentle breeze from the south.

[இளம் + தென்றல்]

இளந்தேகம் *ilan-tēgam* பெ. (n) 1 இளமை உடம்பு, the body of a young man. 2 குழந்தைபெற்ற பெண்ணின் உடம்பு; the delicate body of a woman immediately after child birth. 3. குழந்தை உடம்பு; child's body (சா.அக.)

[இளம் + தேகம். இளமேனி பங்க. சை *ilan-tēra*]

இளந்தேவி *ilan-thevi*, பெ. (n) 1. *அரசனது இளைய மகனவழி*; younger son "இறந்தாளர் விளந்தேவி (கம்பா ரூ. 68) (செ.அக). 2. *அரசனின் மகன்*; daughter of the king. (வே.க 17)

[இளம் + தேவி]

இளந்தை *ilandai*, பெ. (n) *இளமை*; youth; tender years "இளந்தைப் பருவமதன்" (திருப்ப. 372) (செ.அக)

க. எளடி

[இளம் = இளமை = இளந்தை]

இளந்தோகை *ilan-tōka* பெ. (n) *சிவப்புப் பொன்னாக்காணி*; a kind of red plant (சா.அக.)

[இளம் + தோகை]

இளந்தேய்ச்சல் *ilan-tōyccal* பெ. (n) 1. *தயிர சிறிது திரைதல்*; state of milk when partially curdled 2. *அவகை சிறிது பதப்படுத்தல்* (வே.க 18), preparation in water of heated bade for tempering. (செ.அக.)

[இளம் + (தோய்த்தல்) தோய்ச்சல்]

இளந்தேயல் *ilan-tōyal*, பெ. (n) *இளந்தேய்ச்சல்* டாக்க. see *ilan-tōyccal*

[இளம் + தோயல்]

இளநகை *ilan-nakai*, பெ. (n) *புன்சிரிப்பு*; smile "இளநகை காணச் செய்வேன்" (அருடா. 6, தலைவி வருத்தல். 12) (செ.அக.)

க. எளநகை

[இளம் + நகை]

இளநாக்கடி-த்தல் *ilan-nakkadi-ttal*, 4 செ.ரு வி (v) 1. *உடன்பாடின்றம் போற் காட்டுதல்* (யாழ்); 2. *நீர், reluctance*. (செ.அக.)

[இளம் + நாக்கடி + ஆததல்]

இளநாக்கு *ilan-nakku*, பெ. (n) *பேச்சுத்திருத்தாத தாக்கு*; tongue not yet fully drilled for clear speaking. see 3 child's

[இளம் + நாக்கு]

இளநாள் *ilan-nal*, பெ. (n) *இளவேனில்*; temperate part of the hot season. "இகமுத சிகழா வினா நாள்மையம்" (அகநா. 25) (செ.அக.)

[இளம் + நாள்]

இளநிலா *ilan-nila*, பெ. (n) *அந்தி நிலா* (சிவப். 14, 103, உளர்); evening moon. (செ.அக.)

[இளம் + நிலா]

இளநீர் *ilan-nir*, பெ. (n) 1. *முற்றாத தேய்காய்நீர்*; tender coconut "தெய்கினீர் பெய்ப்பட்டும்" (வே.க 52). 2. *மணியின் இளநிறம்*. (விள); faint colour in 3 gem. (செ.அக.)

ம. இளநீர், க. எளநீர், தெ. எடநீர், எயநீர்

[இளம் + நீர் = முற்றாத தேய்காய்காயின் நீர்; பெய்வீர்]

இளநீர்க்கட்டு *ilan-nir-k-kattu*, பெ. (n) *உண்ணாக்கு தேய்*; *toniflute*. (செ.அக.)

[இளம் + நீர் + கட்டு]

இளநீர்க்காய் *ilan-nir-k-kay* பெ. (n) *முற்றாத தேய்காய்*; tender coconut (சா.அக.)

[இளம் + நீர் + காய]

இளநீர்க்குழம்பு *ilan-nir-k-kuzambu*, பெ. (n) *இளநீரைச் செய்யப்படும் கணமருந்து வகை*; medicinal preparation of young coconut milk for certain diseases of the eye. "இளநீர்க்குழம்பு இடுகிற துருமடைச் செயல்வதல்." (செ. 5, 6, 1 ஜி) (செ.அக.)

[இளம் + நீர் + குழம்பு]

இளநீர்த்தா-தல் *ilan-nir-ttal*, 6 செ.ரு வி (v.) *தேய்ந்து மெலிதல்* (நள. 431, மலிவல்); to grow lean, to be worn out and become thin. (செ.அக.)

[இளம் + நீர்த்து + ஆதல்]

இளநீரமுது *ilan-nir-amutu*, பெ. (n) *வழிபாட்டின் போது படைவல் செய்யப்படும் இளநீர்* (S. 11 பி. 150 14), tender coconut milk used as an offering in connection with worship. (செ.அக.)

[இளநீர் + அமுது]

இளநீலம் *ilan-nīlam*, பெ. (n) *வெளிறிய நீலம்* (விள) light blue (செ.அக.)

[இளம் + நீலம்]

இளநெஞ்சு *ilan-nēncu*, பெ. (n) 1. *இரக்கமுள்ள மனம்*; tender, compassionate heart 2. *கோழமனம்* (விள) timidity cowardice pusillanimity (செ.அக.)

[இளம் + நெஞ்சு]

இளநேரம் *ilan-nēram*, பெ. (n) *மாலை*; evening "இளநேரம் விழியவே வந்துநிலை" (தெய்வச் சிறி விரு 357) (செ.அக.)

[இளம் + நேரம்]

இளப்பம்¹ *ilan-p-pam*, பெ. (n) *மதிப்புக்குறைவு* disgrace. 'அவனுக்கு இது பெரிய இளப்பம் (சொ.வ) (செ.அக.)

ம. இளப்பம்

[இள + இளப்பு - இளப்பம் (வே.க. 17)]

இளப்பம்² *ilan-p-pam*, பெ. (n) 1. *தரமில்லாத* baseness, meanness. 2. *உறுதியின்மை*; firmness worthlessness. (செ.அக.)

ம. இளப்பம்

[இள + இளப்பு + இளப்பம்]

இளம்பச்சை *ilam-paccai* பெ. (n) வெளிநீரிய பச்சை; whitish green, light green. (சா.அக.)

[இளம் + பச்சை]

இளம்பசி *ilam-pasi*, பெ. (n) சிறுபசி; slight appetite, as that between meals which is easily relieved by light refreshments. (செ.அக.)

[இளம் + பசி]

இளம்படியார் *ilam-padyar*, பெ. (n) இளம்பெண்கள், damsels. "வானிளம்படியர் வந்துவந்தீனடி" (திவ்.பெரி. பாழ்.3,6,3) (செ.அக.)

[இளம் + படியர், படி தன்மை. படியர் = தன்மைபார், பெயரியவர்]

இளம்பதம் *ilam-padam*, பெ. (n) 1. முறாநிலை; immaturity "இளம்பதத்திற் பயிற்றுத்தான்" 2. இளவரசுப் பதவி; position and responsibilities of the heir-apparent to the throne "இளம்பதமியற்றான்" (கம்பரா.நட்புக. 50). 3. மருந்திதணினெய் முதலியன காய்ச்சுவதில் இளம்பதம்; consistency of a liquid resulting from the slow application of uniform gentle heat, as in the preparation of medicinal oils. 4. மாசெய்க்கின் உருகு பதம் (விள்); thin consistency obtained by melting, first stage of melting 5. சிறிது வெந்த நிலை (விள்); state of being moderately prepared, as in cooking, parching, toasting 6. நெல் முதலியவற்றின் காய்ச்சற் குறைவு (விள்); quality of soaked paddy that is not well dried after boiling. (செ.அக.)

[இளம் + பதம்.]

இளம்பயிர் *ilam-payir*, பெ. (n) நூற்றைப்பிடுங்கி தட்டுச் சிலந்தான பயிர் (இ.வ), seedlings that have been recently transplanted. (செ.அக.)

[இளம் + பயிர்]

இளம்பருவம் *ilam-paruvam* 1 இளமை; young age 2. மெல்லிய பதம்; under-cooked. (ஆ.அக.)

[இளம் + பருவம்.]

இளம்பறியல் *ilam-paryal*, பெ. (n) முற்றாதநிலையிற் பறிக்குங்காய் (விள்); that which is plucked when it is yet immature, as tender coconuts etc. (செ.அக.)

[இளம் + பறியல், பறியல் = பறித்தல்]

இளம்பனை *ilam-palai*, பெ. (n) பனைமரத்தின் இளமை; போதாத, (வடவி) (ஆ.அக.); young palm

[இளம் + பனை.]

இளம்பாக்கு *ilam-pakkū*, பெ. (n) பாக்குவகை (விறலிவிடுது); a kind of areca nut. (செ.அக.)

[இளம் + பாக்கு.]

இளம்பாகம் *ilam-pagam* பெ. (n) 1 இளம்பதம், 3 பாகம், see *ilam-padam*, 3 (செ.அக.)

[இளம் + பாகம்.]

இளம்பாடு *ilam-padu*, பெ. (n) 1. இளமையிற் படும் படு; sufferings peculiar to the period of youth 2. முறாதமை (விள்); immaturity (செ.அக.)

[இளம் + பாடு. படு → பாடு]

இளம்பாலாசிரியன் *ilampālācīriyan*, பெ. (n) இளம் பாலாசிரியர் கற்பிக்கும் ஆசிரியன் (அகநா.102), teacher of children, dist. fr. pālācīriyan. (செ.அக.)

[இளம் + பாலர் + ஆசிரியன்]

இளம்பிசின் *ilam-picin* பெ. (n) தல்ல பிசின்; gum of good quality and one easily soluble (சா.அக.)

இளம்பிடி *ilam-pidi*, பெ. (n) 1. அழகிய பெண்; beautiful woman. 'இளம்பிடி மிவனுக்கெள்ளினைந்தி நுதலா' (திவ்.பெரியதி.2,7,2) (அக.நி). 2. இளைய பெண்பாகை; young female elephant

[இளம் + பிடி. பெடு - பெடு - பிடு - பிடி]

இளம்பிள்ளை *ilam-piṇṇai*, பெ. (n) சிறுபிள்ளை (திவா), baby, infant, child (செ.அக.)

[இளம் + இளம் + பிள்ளை]

இளம்பிள்ளைக்காரி *ilam-piṇṇai-k-kārī*, பெ. (n) கைக்குழந்தை வைத்திருக்கும் தாய்; mother with a child in arms (சா.அக.)

[இளம் + இளம் + பிள்ளை + காரி.]

இளம்பிள்ளைவாதம் *ilam-piṇṇai-vādam*, பெ. (n) குழந்தைகளுக்கு வரும் வாதநோய்வகை; infantile paralysis. (செ.அக.)

[இளம் + பிள்ளை + வாதம்.]

இளம்பிறை *ilam-pirai*, பெ. (n) 1 சிறு பிறை; crescent moon இளம்பிறை நோக்கிகள் (உ.பதேசகா சிவவிரி 305). 2. இளையாய் விளைவிக்கக் வகை (சிவ. 3,18,உரை); gesture in dance with one hand in which the four fingers are joined and curved like a crescent, while the thumb is kept apart. (செ.அக.)

[இளம் + இளம் + பிறை. உட்டுவிரும் தருவிரும் அளிவிரும் சிறுவிரும் சேர்த்து உள்வளைப்ப பெருவிரும் அவற்றை விட்டு தவிர வேறாயிருப்பது (சிவ.3, 18 உரை).]

இளம்புடம் *ilam-pudam*, பெ. (n) சிறிப்புடம்; small fire for calcination. (சா.அக.)

[இளம் + புடம்.]

இளம்புல் *ilam-pul*, பெ. (n) 1. முறிப்புல் (திவா), fresh, tendergrass. 2. அறுகு (மலை); Bermuda grass (செ.அக.)

உ. எளவைய

[இளம் + புல்.]

இளம்பூரணர் *ilam-pūraṇar*, பெ. (n) தொல்காப்பியத்தின் முதல் உரையாசிரியர் (நள 359, மடுவை); first commentator of the *Thokāppiyam*. (செ.அ.க.)

[இளம் + பூரணர். இளம்பூரணம் = பிறைநிலா. இளம்பூரணர் - சிவன பெயர்களுள் ஒன்று.]

இளம்பூரணவடிகள் *ilam-pūraṇa-v-aḍigal*, பெ. (n) இளம்பூரணர் (சிவப். 8.1, உரை); *ilampūraṇar*, who was an ascetic. (செ.அ.க.)

[இளம் + பூரணம் + அடிகள். இளம்பூரணம் = பிறைநிலா.]

இளம்பெண் *ilam-peṇ*, பெ. (n) 1. கற்றாழை (தைவ தலை 94) பூக்கள்; *ilam* (செ.அ.க.). 2. இளமிய மனத்தினை உடைய பெண்; soft-hearted lady (கருநா.) 3. இளமையுடையள்; young lady க. எளமென

இளம்பெருவீமுதி *ilam-peṇu-vēṇūti*, பெ. (n) கடைக்கழகக்கால அரசனும் புலவனும் ஆவன்; chieftain and poet of the third Tamil Sangam period.

[இளம் + பெரு = வழுதி. இவர் பெருவழுதியின் தமையாகவாம்.]

இளம்போதியார் *ilam-pōṭiyār*, பெ. (n) கடைக்கழக காலப் புலவருள் ஒருவர்; a Sangam poet

[இளம் + போதி + ஆர்.]

இளம்பயிறு *ilam-payiru*, பெ. (n) 1. குழந்தை வயிறு; child's stomach 2. பெறுகாவப்பின் ஆறாதவயிறு, painful abdomen of a woman after delivery. (எள.அ.க.)

[இள - இளம் + வயிறு.]

இளம்கள் *ilamaṅgal*, பெ. (n) அகம்படியச் சாதியான்; member of a cultivating caste found chiefly in the zamin taluk of Tiruppattur in the Ramnad district. (செ.அ.க.).

க. எளமக

[இள - இளம் + மகன்.]

இளமட்டம் *ilamaṭṭam*, பெ. (n) 1 குறமட்டக்குதிரை (வின), small pony. 2 இளைஞன் (வே.க.17); little boy or girl, stripling, youth, young woman. (செ.அ.க.)

[இள - இளம் + மட்டம்.]

இளமண் *ilamaṇ*, பெ. (n) மணற்றரை (வின), sandy soil. (செ.அ.க.)

[இள - இளம் + மண்.]

இளமண்டை *ilamaṇḍai*, பெ. (n) சிறிய, மெல்லிய தலை, குழந்தையின் தலையோடு; skull of a child. (சா.அ.க.)

[இளம் + மண்டை.]

இளமணல் *ilamaṇal*, பெ. (n) குருத்துமணல்; quick sand. "தேரோ டுளமண லுட்படவோயு" (கவித். 98) (செ.அ.க.)

[இளம் + மணல்.]

இளமணற்பாய்¹-தல் *ilamaṇar-pāy*, 2 செ.கு.வி. (v.1) இளமணலிற காலமுத்துறப்போ அகப்படடுதல்; to be caught, as the feet in quick-sand. "திருச்சேவைவின் டோக்யதைவிலே இளமணற் பாய்ந்து காலவாங்க மாட டாதே நிற்கும்" (திவ அமலாணி 6, விபா பக் 77) (செ.அ.க.)

[இளம் + மணல் + பாய்தல்.]

இளமணற்பாய்²-தல் *ilamaṇar-pāy*, 2 செ.கு.வி. (v.1) மையினி யீடுபடுதல் (செ.1, 3, ப்ர.); to be irresistably drawn to, as a devotee to God in meditating on His attributes and benignity, just as fine sand is carried away by a flood. (செ.அ.க.)

இளமரக்கா *ilamaṇar-kka*, பெ. (n) வயல்குழந்த சேவை. (சிவப். 11, 14, உரை); grove reared in the midst of green fields. (செ.அ.க.)

[இளம் + மரம் + கா.]

இளமரல் *ilamaṇal*, பெ. (n) அறுகம்புல் (சா.அ.க.). *Permuta grass*

[இளம் + அரல்.]

இளமழை *ilamaṇai*, பெ. (n) சிறுபெயல் முயில்; drizzling "இளமழையாடும்" (கவித். 41) (செ.அ.க.).

[இளம் + மழை.]

இளமாப்பு *ilamaṇbu*, பெ. (n) கருப்பூரவகை; a kind of camphor. (செ.அ.க.)

["மணல்சரக்கு கலை அடைவரக்கு மாப்பு இளமாப்பு ஆளுக்கால் கூடபெட்டுக்கால் மாசுபற்று வராசான் குமடதிலான் உருக்குருக்கு" வாறோக குடல் சீனக்குடல் என்று பெயர்கூற படட பவவகை" (சிவப். 14, 109 உரை).]

இளமுறை *ilamaṇai*, பெ. (n) குடும்ப வழிமரபினர்-பின்தோன்றியவர் (இ.வ); heir apparent, the second member of a family. (செ.அ.க.)

ம. இளமுறை

[இளம் + முறை.]

இளமை *ilamai*, பெ. (n) 1. இளம்பருவத்து அழகிய தோற்றம்; childhood, youthfulness "இளமையிற் கை (ஆத்தி.). 2. மென்மை (வின); tenderness. 3. அறிவு முதிர்மை (வின); indiscretion; immaturity of knowledge and intellect. 4. ஒன்றை வேறொன்றாக மயக்கும் மயக்கம் (பிங்); illusion. 5. தாழ்வு (கு.உ.); inferiority baseness. 6. கசும் (கு.உ.); humorousness. (செ.அ.க.)

ம. இளமை. க. எளமெ

[இள - இளம் -> இளமை.]

இளமைச்செல்வி *ilama-c-cēlvi*, பெ. (n) விடவைப் பருவ அழகு (திவா.); charm or beauty of youth. (செ.அ.க.)

[இளமை + செல்வி. விடவைப் பருவம். 16 - 30 அகவை சொல்லுது.]

இளமையாடு-தல் *ilam-y-āḍu*, 5 செ.கு.வி. (v.1); ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்ந்தல், திரிபுணர்ச்சியுறுத்தல்; be deluded into believing one thing to be quite a different one மத்தி "இளமையாடி யிருக்கும் வளத்து" (சீவக 2491) (செ.அக.)

[இளமை + ஆடு]

இளவட்டக்கல் *ilavattakkal*, பெ. (n.) இளந்தாரிக் கல் பார்க்க; see *ilavatt-k-kal*.

[இளம் + வட்டம் - இளவட்டம் + கல்]

இளவட்டப்பணம் *ilavattappanam*, பெ. (n.) 1. மணமகன் தன்னார் நோக்கிச் செல்லுமிடையிற் சந்திக்கும் ஊரர்க்கு அளிக்கும் கால்உருபா மதிப்புரவுப் பணம்; customary present of a quarter rupee coin which a newly married bridegroom has to pay to the people of the village or villages through which he passes on his return home after his marriage in the bride's house 2 வேற்றுரிலிருந்து வந்த மணமகன திருமணம் முடிந்து ஊர்கோலம் வருவதற்குப் பல் வக்கில் ஏறும்போது தானமணம்புரிந்த சிற்றூர் இளைஞர்களுக்குக் கொடுக்கும் மதிப்புரவுப் பணம்; small present, prob. of the nature of a permit-fee, which a bridegroom who is not a native of the village wherein his marriage is celebrated has to pay to the youths of the locality, just before the usual marriage procession starts in a palanquin. (செ.அக.)

[இளவட்டம் + பணம்]

இளவட்டம் *ilavattam*, பெ. (n.) இளவட்டம் பார்க்க, see *ilavattam*.

இளவடி *ilavadi*, பெ. (n.) இளம்பதத்தில் வடிகளை (வின), imperfect distillation. (செ.அக.)

[இளம் + வடி]

இளவணி *ilavani*, பெ. (n.) கசலாட்படை; Infantry "நிறை இளவணி கலங்கி" (நடு.7.41) (செ.அக.)

[இளம் + அணி]

இளவத்தி *ilavatti*, பெ. (n.) அத்திப்பிஞ்சு; young or tender fruit of the country fig tree (சா.அக.)

[இளம் + அத்தி]

இளவரசன் *ilavarasān*, பெ. (n.) 1. இளங்கோ (அருவகலை.53); crown prince, heir-apparent to a throne 2. இளம்பருவத்தரசன்; king in his minority (செ.அக.)

ம. இளவரசு

[இளம் + அரசன்]

இளவரசு *ilavarasu*, பெ. (n.) பட்டத்திற்குரிய அரசனின் மகன்; crown prince "தனபே வளவரசாக் கிளானே" (சீவக.2912).

ம. இளவரசு

[இள + அரசு]

இளவல் *ilaval*, பெ. (n.) 1 தம்பி; younger brother, he who is younger than one's self "இளவலென் னெழுந்தி" (கம்பரா.லுபல.67). 2. சிறுவன்; lad "இளவறன் னுயிரும்..... காத்தார்" (கம்பரா.மிதிவை. 129). 3. மகன்; son "கயறக னானி மாட்டுறன் னிளவல்" (காஞ்சிப்புரு.3). 4. முதிர்ாதது; that which is not fully developed. இத்தத் தேவகாய இளவல் (இ.வ.) (செ.அக.)

ம. இளவல்

[இள + அல். அல் - சொல்லக்கப் பெயர்]

இளவழிபாடு *ilavazhipadu*, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைக் கல்வி (யாழ்.அக.); child education. (செ.அக.)

[இள + வழிபாடு. ஆசிரியனை வழிட்டுப் பெறும் கல்வி.]

இளவழக்கை *ilavazhakkai*, பெ. (n.) 1 இளங்காய்; any glutinous tender fruit, generally said of a cocconut 2 கருப்பையிலிருக்கும் முதிர்ாத மூன்று மாதத்திய பிண்டக் கரு; an euphemistic term for an undeveloped foetus. (சா.அக.)

[இளம் + வழக்கை]

இளவளை *ilavalai*, பெ. (n.) இளைய சங்கு; tender conch. "நாகின வளையொடு" (புறநா.266.5) (சேக இலக்க.சொத்)

[இளம் + வளை]

இளவறுப்பு *ilavaruppu*, பெ. (n.) இளம்பதமாய் வறுத்தல்; frying without scorching with the aid of a gentle heat. (சா.அக.)

[இள + வறுப்பு]

இளவன் *ilavan*, பெ. (n.) 1 ஒருவகை தஞ்சு (ஸ.அ). prepared arsenic (செ.அக.). 2. ஒரு வகைப் பூணிக் காய்; a kind of pumpkin 3. முதிர்ாத காய்; young or unripe fruit. (சேரநா.)

ம. இளவன்

[இள - இளவன். ஒருகா இளக்கமாகச் செய்க செயற்க்கக் கூட்டு]

இளவளமுலை *ilavalamulai*, பெ. (n.) இளம் பெண் னின் அழகிய மார்பகம்; breast with youthful elegance "எறிந்த திந்தி ஏரிள வளமுலை" (நற்.160-4)

[இளம் + வள + முலை, வள-வளப்பு]

இளவாடை *ilavadaidai*, பெ. (n.) வடக்கிருந்து வரும் மெளகாற்று; mid north wind "இளவிளவாடை" (திவ்.பெரியதி.9.5.2) (செ.அக.)

[இள + வாடை. வாடை = வடக்கிலிருந்து வீசும் காற்று. இளவாடை = மென்பதமான வடகாற்று]

இளவாளிப்பு இள-வாளிப்பு, பெ. (n) 1. ஈரம் (யாழ்ப்ப.); dampness, moisture. 2. இளகுதல்; melting (செ.அக.).

[இள + வாளிப்பு, ஒருகூ. வளி - வாளிப்பு.]

இளவிச்சிக்கோ இள-விச்சிக்கோ, பெ. (n) கண்டகத்துக காலத்துமரங்கள் ஒருவகை; a king in Srīgānam era.

[இளம் + விச்சி + கோ]

இளவித்து இள-வித்து, பெ. (n) மூன்று திங்களில் விளையும் ஒருவகை தெல்; a kind of paddy (சேரநா.).

ம. இளவித்து

[இளம் + வித்து.]

இளவிரிசு இள-விரிசு, பெ. (n) ஒருமரம் (சா.அக.).
a kind of tree

[இளம் + விரிசு.]

இளவிளவெனல் இள-விள-வ-எனல், பெ. (n) பயிர் பசுஞ் செழிப்பாயிருத்தல்; expr. denoting luxuriant growth of vegetation. (செ.அக.)

[இள + இள + எனல்.]

இளவச்சி இள-வ-அச்சு, பெ. (n) தண்பகற்கு அணித்தான முறப்பொழுது (விதான எச்சவினை 4), forenoon nearer midday (செ.அக.)

[இள + உச்சி - உக்கம் → உததம் → உத்தி → உச்சி.]

இளவுடையான் இள-வ-புடையான், பெ. (n) இளவரசன்; son of a king "இளவுடையானென்றேந்த" (சீவக.2568) (செ.அக.)

[இளம் + உடையான்.]

இளவுறை இள-வுறை, பெ. (n) நன்றாகத் தோயாத தயிர் (யாழ்ப்ப.அக.); milk not fully formed into curds. (செ.அக.)

[இளம் + உறை. உறைதல் - தோயதல்.]

இளவெந்தீர் இள-வெந்தீர், பெ. (n) சிறுகுடொள்ள வெந்தீர்; tepid water (செ.அக.)

[இளம் + வெம் + தீர்.]

இளவெந்தீர் முழுக்கு இளவெந்தீர் முழுக்கு, பெ. (n) இளஞ்சூடான நீரில் தலைக்குக் குளித்தல்; having a bath in tepid water (செ.அக.)

[இளம் + வெம் + தீர் + முழுக்கு.]

இளவெயில் இள-வெயில், பெ. (n) காலை வெயில்; morning sunshine which is warm but not sensibly hot (செ.அக.)

ம. இளவெயில், க. எனபெயில்

[இளம் + வெயில், வெம் = வெய - வெயில்.]

இளவெயிற் காய்தல் இளவெயிற் காய்தல், பெ. (n) காலை நேரத்தில் சூரிய வெளிச்சத்தில் சூடேறும்படி உடம்பைக் காட்டிக் காய்தல், இதனால் உடம்பிலுண்டான பித்தம் மயக்கம் முதலிய நோய்களெல்லாம் மதிக்கப்படும்; exposing oneself to the morning sun. (சா.அக.)

[இளம் + வெயில் + காய்தல்.]

இளவெழுத்து இள-வ-எழுத்து, பெ. (n) திருத்தா வெழுத்து (விண்); unformed handwriting as that of a child just learning to write. (செ.அக.)

[இள + எழுத்து.]

இளவேங்கை இள-வேங்கை, பெ. (n) முத்திராதவேங்கை மரம்; young mangoes tree. "நாமிள வேங்கையிற் கறித்தொளி திகழும்" (புறநா.352.12) (சங்க இலக்கொற)

[இளம் + வேங்கை.]

இளவேனில் இள-வேனில், பெ. (n) 1 வெழும் விடைத் திங்கள் (சிலப்.8.7); period of time included in the months of Chitrai and Vaikāsi, being the milder part of the hot season, one of six paruvam. 2. வெப்பம் முத்திராக் கோடை, (செ.அக.); summer season.

[இளம் + வேனில்.]

இளி¹-தல் ஈ, 4 செ.குன்றாவி (v1) 1 இளாந்தல்; to pluck "இளிந்த நீயும்" (சீவக.1241). 2. உசித்தல் (சூடா) to strip off - செ.கு.வி. (v1) இகழ்ப்பட்டி எனிய னாதல் (தொல்பொ.253,உரை); to become low spirited because of being ridiculed by others (செ.அக.)

[இல் → இள் → இளி. இல் = குததம். இளதல் = குத்திப்பிடுதல் உசித்தல்.]

இளி²-தல் ஈ, 4 செ.குன்றாவி (v1) 1 இகழ்தல் (விண்); to disgrace, condemn. 2 எள்ளல் (விண்); to laugh, scorn, ridicule - செ.கு.வி. (v1) பல்லைக் காட்டுதல்; to grin; to show the teeth, as in cringing or in craving servilely (செ.அக.)

ம. இளிக்கு

[இல் → இள் → இளி. இளித்தல் = பிசித்தல், உதடு பிசித்தல் பலவகைகாட்டுதல்.]

இளி³ ஈ, பெ. (n) 1. இகழ்ச்சி; disgrace, contempt contumely, scorn. 2. குற்றம்; fault, defect "இளியொரு வற் உ...நிறந்த வாழ்துமெனம்" (குறள் 971). 3. சிரிப்பு (பெய்) grin, laughter. 4 இகழ்ச்சிக் குறிப்பு நகை. derisive laughter unseasonable jocularity. 5 இசையின் ஏழெழியிற் றுத்தாவது; the fifth tone of the gamut. (செ.அக.)

ம. இளி

[இல் → இள் → இளி. இளி = பிறர் சிரிக்கத்தக்க ஏசை நகையாடத் தக்க குற்றம், இகழ்ச்சி.]

இளிகள் *il-kar*, பெ. (n) **மீனாக்கள்**; blear eyes, eyes sore with rheum; ectropion. "இளிகளனைப் புண்டரீகாட்சனென்றும்" (எடு 3.9.10) (செ.அக.).

[இள் → இள → இளி, இளி + கள். இளி = குறும், நோய்.]

இளிச்சகண்ணி *ilcca-kanni*, பெ. (n) **காமக்குறிப்பி** போடு பிறரை நோக்குந் தன்மையுடையவர், woman having amorous look. "இளிச்சகண்ணிக்குப் புரிசை கண்ணி தேவலை" (செ.அக.).

[இளித்த + கண்ணி. இளித்த = சிரித்த.]

இளிச்சவாய் *ilcca-vay*, பெ. (n) **பல்தெரியும்படி திறந்தவாய்**; open mouth in which the lips are parted so as to make the teeth visible. (சா.அக.)

[இளித்த + கண்ணி. இளிச்ச = வாய்.]

இளிச்சவாய்ப்பட்டம் *ilcca-vay-p-pattam*, பெ. (n) **ஒன்றித் தெரியாதவன்** என்ற பட்டம்; notoriety of being a fool 'முடிச்ச அவிழக்கக் கொடுத்தது. மல்லாமல் இளிச்ச வாய்ப்பட்டமும் விடைத்தது' (செ.அக.)

[இளித்த → இளிச்ச + வாய் + பட்டம்.]

இளிச்சவாயன் *ilcca-vayar*, பெ. (n) 1. **எப்போதும் பலவலைகாட்டுபவன்**; one who is always showing his teeth; one who grins like a monkey 2. **எளிதில் ஏமாறறப் படுபவன்**; one who is easily misled, simpleton. (செ.அக.)

ம. இளிச்சவாயன்

[இளித்த → இளிச்ச + வாய் + அன். இளித்த வாயன் பரக்க, see *ilvayar*.]

இளிச்சற்கண் *ilcca-kar*, பெ. (n) **இளிகண்** (விவ) பாக்க (செ.அக.); see *ilkar*.

[இளித்தல் → இளிச்சல் + கண்.]

இளித்தல் *ilil*, பெ. (n) **பல்லைகாட்டல்**; grinning to have the lips open so as to expose the teeth, as dogs do. (சா.அக.)

[இள் → இளி → இளி-த்தல்.]

இளித்தவாயன் *ilil-vayar*, பெ. (n) **குரங்குபோல் பலவலைக் காட்டுபவன்**; இழுப்பு நோய் காணின தோளறும் குறி; one who shows his teeth like a monkey. It is also a sign in tetanus or delirium. (சா.அக.)

[இளி → இளித்த + வாயன்.]

இளிதேர்த்தீம் குரல் *ilil-timkural*, பெ. (n) **குரவாகத் தேர்ந்து இனக்கும் மேற்செய்பானை** செயனனும் பனை; an ancient musical term. "இளிதேர் தீம்குர விகைக்கு மந்தம்" (அகநா.33.7)

[இளி + தேர் + தீம் + குரல்.]

இளிந்த காய் *ilinda-kay*, பெ. (n) **பாக்கு**; areca-nut. *Areca catechu* (சா.அக.)

[இளி - இளிந்த + காய்.]

இளிப்படு-தல் *il-p-padu*, 20 செ.கு.வி. (v1) **அகப் படுதல்**; to be caught, trapped. "இளிப்பட்டன னீகைப்போர்" (கவித்.95) (செ.அக.)

[இளி + படு.]

இளிப்பு *ilpu*, பெ. (n) 1. **பல்லைக் காட்டிச் சிரித்தல்**; grinning. 2. **நாணுதல்**; feeling disgrace or bashful. 3. **குதிரை கணைத்தல்**; neighing of a horse. (சேநா.)

ம. இளியு

[இளி → இளிப்பு.]

இளிப்பு *ilmbu*, பெ. (n) **திறமையின்மை**; unskillfulness, incompetence. "இடையரிம்பு கண்டால்" (எடு 3.5.3) (செ.அக.)

[இளி → இளியு.]

இளிவரல் *il-varal*, பெ. (n) **இழிப்புச் சுவை**, emotion of disgust one of eight *mey-p-padu*. "ரூப்பெ யினியே வருத்தம் மென்மையொடு யாபுற வந்த இளிவரல தளங்கே" (நொல்.பொருள் மெய் 6) (செ.அக.)

[இளி + வரல், இளிவரல் = இழைச்சிவரல்.]

இளிவு *ilvu*, பெ. (n) 1. **இகழ்ச்சி**; disgrace, ridicule. "இளிவெனனு மேதப்பாடு" (குறள் 464) 2. **இழிதகவு** (திவா); wretchedness, lowness in rank or character 3. **அருவருப்புச் சுவை**; "இடிவும் பகலும் இளிவுடன் தரியாது" (மணி 6 28)

[இளி → இளிவு.]

இளை ¹ *ilai*, பெ. (n) 1. **தலைக்காவல்** (திவா); main guard, strong watch in a fortress. 2. **காவற்காடு**; jungle growth maintained as a defence around a fortified city. "இளையுப் கிடங்குஞ் சிதைய" (பு.பெ. 5.3) 3. **கட்டுவேலி**; hedge, fence protecting enclosure. "இளைகுழ் யிளை" (திவா.14.62) (செ.அக.)

[மிளை → இளை, மிளை - மிடைத்துட்டும் வெளி காவற்காடு.]

க. எ.இளை

[இவ் → இளை.]

இளை ² *ilai*, பெ. (n) **திருமகள்** (ஆ.அக.); *Lakshmi* the goddess

[இவ் → இளை.]

இளை ³ *ilai*, பெ. (n) **இளைப்பு**; lean. (ஆ.அக.)

[இவ் → இளை.]

இளை ⁴ -**த்தல்** *ilai*, 4 செ.கு.வி. (v1) 1. **சோர்ந்தல்**; to grow weary, to be fatigued, to get exhausted. "எவனப்பிற்பும் பிறந்திளைத்தேன்" (திருவா. 1.31) 2. **மெலிதல்**; to be emaciated, to grow lean, to become worn out. "இளைத்தன் நாடனா செறா" (பெரியபு.கண்

என 123) 3. பின்னடைதல்; to lag before a foe, to lag behind a rival, to yield to superior force "முகுண்டைப் பின்னடார்" (புதினொ திருவிடைமூல்.21)

4. ஏழாமையடடுதல்; to become impoverished "அநக குடும்பம் இளைத்துப் போயிற்று" (கொல) 5 வயங்கு குறையை; to reach the stage of diminishing returns as land; to grow weak and lacking in fruitfulness, as trees, to fade, lose vigour, as a plant "பயிர் இளைத்துக் காட்டுகிறது" (வின) (செ அக)

[இளை - இளை தல்.]

இளை⁵ -த்தல் *ilai*, 4 செ கு வி (v1) விதகிறதிற்தல்; to get sick "நானே யிளைக்கிற பாரீழி மெலாம்" (திவ இயற் பெரியதிருவந்.24) (செ அக)

[இளை - இளை - இளை தல்.]

இளை⁶ *ilai*, பெ. (n) 1. கிடங்கு; ditch, moat 2. கரடி; Indian black bear (செ அக)

[இல் - இன் - இளை.]

இளை⁷ *ilai*, பெ. (n) 1. தம்பி; younger brother "இளைபுரித் தனித்தனமே விவரந்த காறவன்" (கம்பரா கவந்த 27) (செ அக). 2. இளைமை; tenderness.

க. எடு

[இளை - இளை]

இளை⁸ *ilai*, பெ. (n) மூலில் (இங்), cloud. (செ.அக)

[இல் - இன் - இளை.]

இளை⁹ *ilai*, பெ. (n) திலம்; earthen "இளையெனுந் திருவிளை யேந்தினான்" (கம்பரா கிளை.119)

[இள் - இளை.]

இளைச்சி *ilacci*, பெ. (n) தங்கை; younger sister "அகிலமுண்டார்க்கு நெடுஇளைச்சி" (திருட்டி.1037) (செ.அக)

[இள் - இளை - இளைச்சி.]

இளைக *ilaika*, பெ. (n) இளைது பார்க்க; see *iladu*

[இளைது - இளைக.]

இளைஞன் *ilaiccan*, பெ. (n) 1. விடலைப் பருவத் தன்; lad, youngman "இளையோர் சிந்தைபோல" (கம்பரா நாட்டு.52). 2. தம்பி (வின); younger brother (செ அக).

[இள் - இளை - இளைஞன்.]

இளைத்தமண் *ilaiccanai* பெ. (n) சத்துக் குறைந்த மண்; strengthless soil. (ஆ.அக)

[இளைத்த - மண்.]

இளைத்தவன் *ilaiccanai*, பெ. (n) 1. எளிமைப்பட்டவன்; poorman. 2. மெலியடைத்தவன் (கொல), weakman. (செ அக).

[இளை - இளைத்தவன்.]

இளைது *iladu*, பெ. (n) 1. முதிராத்து; that which is young and not fully developed "இளைக்க முன்முன் கொல்க" (குறள் 879) (செ அக.) 2. பக்குவம் சரியாக வராத்து; (காய்ச்சிய எனனெய் போல்வன); that which is not fully boiled or healed (சேநா). 3. தாழ்த்து, குறைவு; inferiority baseness, disgrace (சேநா)

ம. இளது

[இல் - இளை - இளைபது - இளைது.]

இளைப்படு-தல் *ilai-p-padu*, 20 செ.கு.வி (v1) வலையிலகப்படுதல் (அகநா.3.உடைய), to be caught in the snare (செ அக)

[இளை - படு.]

இளைப்படுபேடை *ilai-p-padu-pedai*, பெ. (n) காவ செய்திய பேடை; female detained for protection "இளைப்படு பேடையிரிய" (அகம்.310-15) (சங்க இலக்கொந்) "பருந்திளைப் படுமே பற்றுலை யோமை" (அகநா 21-15) (சங்க இலக்கொந்)

[இள் - இளை - இளைப்படு - பேடை.]

இளைப்பாற்றி¹ *ilaipparri*, பெ. (n) இளைப்பை தீர்குதல்; that which refreshes, that which relieves fatigue "கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்கும் வகைகிடைத்த குளிர்நடுவே" (திருவருப்பா) (செ.அக.)

[இளைப்பு - ஆற்றி.]

இளைப்பாற்றி² *ilaipparri*, பெ. (n) களைப்பை யாற்றும் சிறுமுனை; refreshing light food after fatigue. refection. (செ அக)

[இளைப்பு - ஆற்றி.]

இளைப்பாற்று-தல் *ilaipparru*, 15 செ.கு.வி (v1) விடாய் தீர்த்தல்; to refresh, to relieve fatigue, cause to rest, to quench thirst (செ அக)

[இளைப்பு - ஆற்று.]

இளைப்பாறு-தல் *ilaipparu*, 5 செ.கு.வி. (v1) 1 விடாய் தீர்குதல்; to away fatigue by taking rest, enjoy repose after fatiguing work 2. இளைப்பாறு பொழுதின்றி தீங்கி ஒய்நதிர்த்தல் (இ.வ.) to retire from active work, as a pensioner (செ அக.)

[இளைப்பு - ஆறு.]

இளைப்பாறுதல் *ilaipparurai*, பெ. (n) துர்குதல்; eternal rest "மேரியம்மாள கருந்தருடைய இளைப்பாறு தனுக்குட் இரவேசித்தான்" (Chr)

[இளைப்பு - ஆறுதல்.]

இளைப்பிருமல் *ilaipparumal* பெ. (n) இளைப்பை முண்டாக்குமோர் வகைக் காசநோய்; a form of asthma causing fatigue by coughing. (செ அக.)

[இளைப்பு - இருமல்.]

இனைய்பு¹ *Isaypu*, பெ. (n) 1. சோர்வு; weariness, fatigue, lassitude. "இனைய்பெய்த" (திவ. இயற் பெரிய திருவ 23) 2. அசைம்; affliction, distress. "இனைய்பினை யியக்க நீக்கி" (திவ திருக்குறள் 18) (செ. அக.)
ம. இனையு; க. டப்பு; தெ. டப்பு; கோத. ஏள்வு; துட. எள்வு
கொலா டய

[இளை - இனையப்பு]

இனைய்பு² *Isaypu*, பெ. (n) மெலிவு (ஆ. அக.); leanness; emaciation

[இளை - இனைய்பு]

இளைமை *Isaimai*, பெ. (n) இளைமை பார்க்க. (செ. அக.); சை இமை

[இளை - இளைமை - இளைமை]

இளைய ஆடுநடை *Isay ardu nadi* பெ. (n) இளமையில் அசைந்தியங்கும் தடை; swing waking "வாடாப் பைமயிரினைய வாடுநடை" (பதிற்றுட. 12 11).

[இள் - இளைய + ஆடுநடை]

இளைய நயினார் *Isayar-nayinar*, பெ. (n) முருகக் கடவுள்; Lord Murugan (MER 507 of 1929-30), (செ. அக.)

[இளை - இளைய + (நாயனார்) தயனார்]

இளைய பிள்ளையார் *Isayar-pillayar*, பெ. (n) முருகக் கடவுள்; Muruga, the younger son of Siva as dist. for Mutta-pillayar (செ. அக.)

[இளை - இளைய + பிள்ளையார்]

இளைய பெருமான் *Isayar-peruman*, பெ. (n) இராமனின் தம்பி; காட்டுக்கு இராமனோடு துணையாகச் சென்ற; இலக்குவன் (திவ. திருநெடுந். 21, வ்யா.), ி; the junior Lord, an appellation of Lakshmana, who was the younger brother of Rama the Perumal or Lord, and who accompanied his elder brother through his voluntary exile (செ. அக.)

[இளை - இளைய + பெருமான்]

இளையம் *Isayam*, பெ. (n) இளமையையுடையது; that which is tender and young "இளையமாகத் தழையா யினவே" (புறநா 248-2)

[இளை - இளையம்]

இளையமரக்கால் *Isayar-marakkal*, பெ. (n) சிறு மரக்கால்; a small marakkal. 'கலத்தவாயத் தூணி இளையமரக்காவால் வரிசையிட்ட டடி' (S.I. 1130) (செ. அக.)

[இளம் - இளைய + மரக்கால்]

இளையர் *Isayar*, பெ. (n) 1. இளைஞர் (பரிபா 6 27) youths, youngmen. 2. வேலைக்காரர்; servants "இளையர் விருந்தினர்" (தொல். தொ. 193) (செ. அக.)

[இளை - இளையர்]

இளையவர் *Isayavar*, பெ. (n) இளம்பெண்கள்; young women. "இளையவர் வலைப்பட்டிருந்து" (தேவா 462 9)

[இளை - இளையவர்]

இளையவள் *Isayavai*, பெ. (n) திருமகள்; Lakshmi

[இளை - இளை - இளையவள்]

இளையவள் *Isayavai*, பெ. (n) 1. அகவையிற் குறைந்தவன்; younger person, one who is junior In 80க. அவன் எனக்கு இளையவன் 2. வரிடையைப் புகுவதன்; lad, youth. 3. தம்பி; younger brother, so called because he is junior than oneself "இதனைக் கேட்ட விளையவன்" (கம்பரா மூலபல 62). 4. முருகன் (திருவிளை கடவுள்கவந் 1); Murugan (செ. அக.).

ம. இளையவன்

[இளை - இளையவள்]

இளையன் *Isayan*, பெ. (n) தம்பி; younger brother "வாலியோதகவளினையன்" (பரிபா 2, 21)

[இளை - இளையன்]

இளையாட்டக்குடி *Isayarattakudi*, பெ. (n) தாட்டுக்கேட்டடை செட்டிமார் பிளியிலொன்று (அபி சித்.); a sub-division among the Nattu-k-kottai chetty caste, and they are living in and around the village Iayarattakudi in Ramnad District.

[இளை - இளை + ஆட்டக்குடி. ஆட்டக்குடி என்னும் வசின் தொடர்பால் பெற்ற பெயராயிருக்கலாம்.]

இளையார் *Isayar*, பெ. (n) 1. பெண்கள்; young women, lesses "முற்றா விளையார் விளையாட்டொடு" (திவ. பெரியதி 3, 8, 8). 2. தேர்ப்பிள்ளை; female attendants "இளையார் குழந்தையினள்" (சீவக. 2585) (செ. அக.)

[இளை - இளையார்]

இளையார்² *Isayar*, பெ. (n) கொழுந்தர் (இ. வ.) husband's younger brothers. (செ. அக.)

[இளை - இளையார்]

இளையாழ்வார் *Isayar-azhavar*, பெ. (n) இராமாணுசர் (குறுபுறம்); a distinctive appellation of Irāmānuja who is also called Lakshmana. (செ. அக.)

[இளம் - இளைய + ஆழ்வார்]

இளையார் *Isayi*, பெ. (n) 1. தங்கை; younger - sister 2. திருமகள் (பரிபா.); Lakshmi, as the younger of two sisters, mūlavi being the elder 3. பின் முறை மனைவி; any wife married after the first (செ. அக.)

[இளை - இளையார்]

இளையான் *Isayan*, பெ. (n) 1. தம்பி; younger brother "அவனுனைக் விளையானோ" (கம்பரா குர்ப்பா 132) 2. இளமையுடையவன் (சீவக. 1593); lad, youth

ம. இளையான, க. ஈபெய

[இளை + ஆள்]

இளையான்¹ குடிமாநாயனார் *Ilaiyār-kuḍi-mānāy-
-nāyār* பெ. (n.) தாயன்மார் அறுபத்து மூவரும்
ஒருவர் (பெரியப்பு); a canonized Saiva saint, one of
Arupattu-muvar (செ அக)

[இளையான் குடி - ஊர்; மாறன் - இயற்பெயர் தாயனார்
சிவதொழங்கணம் பெருந பெயர். இளையான் + குடி +
மாறன் + தாயன் + ஆர்]

இளையெள் *Ilai-y-eḷ*, பெ. (n.) முறந்த எள் (பிங்),
unripe rape seed (செ அக)

[இளை + எள்]

இளையோன்¹ *Ilai-y-oṇ*, பெ. (n.) 1. சிறுவன் (பிங்);
boy, lad, youth. 2. தம்பி (பிங்); younger brother
(செ அக)

ம. இளையோன்

[இளை + ஆள் - இளையான் - இளையோன்]

இளையோன்² *Ilai-y-oṇ*, பெ. (n.) முருகக்கடவுள்
(தகவராகப் 5.உரை); Murugaṇ (செ அக)

[இளை - இளையன் - இளையான் - இளையோன்]

இற்கடை *Irkaḍai*, பெ. (n.) வீட்டுவாயில்; entrance
to a house. "இற்கடை... பூர்த்தாயு" (கவித 97)
(செ அக)

[இல் + கடை]

இற்கிழத்தி *Irkiḷatti*, பெ (n) குடும்பத்தகலாவி, wife,
who is the mistress of the house. "தனிநகிழத்தி
தலையிகழின்" (கூர்மடி தக்கன் 56)

[இல் + கிழத்தி]

இற்செறி-த்தல் *Ir-ceri-ttal*, 4 செருவி (v.) தலைவ
னைச் சந்தித்தற்கிடையிளறி, பெற்றோர் தலைவியை
அவர் அகவை நோக்கி வீட்டினுள் இருத்துதல்
(திருக்கோ. 134); to restrain the heroine within the
parental house in view of her adolescence, and thus
indirectly impede her meeting her lover (செ அக)

[இல் + செறி]

இற்செறிவு *Ir-cerivu*, பெ (n.) தலைவனைச் சந்தித்
தற்கிடையிளிப் பெற்றோர் தலைவியை அவர்
அகவை முறியிற்செறி நோக்கி வீட்டினுள் இருத்துதல்
(திருக்கோ 133, செருவி); the restraint placed by her
parents on the heroine in view of her reaching adolescent
womanhood; to stay within the house, which impedes
her meeting her lover (செ அக)

[இல் + செறிவு]

இற்பரத்தை *Ir-parattai*, பெ (n.) காமக்கிழத்தியாகக்
கொண்ட பரத்தை (பிரபா 6.உரை); concubine, kept

as mistress, dist fr காநற்பரத்தை (செ அக)

[இல் + பரத்தை]

இற்பாலர் *Ir-pālār*, பெ. (n.) தற்குடிப்பிறத்தவர்
(சூ. 1.84); persons of good birth, those born in a
respectable family (செ அக)

[இல் + பால்]

இற்பிறத்தார் *Ir-piṇṇattār*, பெ. (n.) தற்குடிப்பிறத்தார்;
good qualities as inherited in a family "இற்பிறத்தார்
கண்ணோடும்" (குறள் 1044)

[இல் + பிறத்தார்]

இற்பிறப்பு *Ir-piṇṇappu*, பெ. (n.) உயர்குடிப்பிறப்பு;
descent from a good family, of noble extraction. "இற்பிறப்
பறிமீ" [திவ பெரியதி 1.1.7] (செ அக)

[இல் + பிறப்பு]

இற்புலி *Ir-puḷi*, பெ. (n.) பூணை (பிங்); lit domestic
tiger, a familiar name for the cat (செ அக)

[இல் + புலி]

இற்றவை *Ir-raṅṅai*, பெ. (n.) முறித்தவை; broken,
wornout, corroded "நறுவுடி ஆர் இற்றவை
போலுயி" (கவி 84-2)

[இறு + அவை - இற்றவை]

இற்றி¹ *Irri*, பெ. (n.) ஊன் (விள.); meat (செ அக)

[இல் + நி - இற்றி]

இற்றி² *Irri*, பெ. (n) இத்தி; tailed oval-leaved fig
(செ அக) "கவ்விரிற்றி" (ஐங்குறு 279)

[இல் + நி - இத்தி - இற்றி]

இற்றிறந்துபோ-தல் *Irriṇṇarpu-tal*, 8 செருவி
(vi.) ஏழ்மையினால் இறத்தல்; to die of poverty
(சா அக)

[இற்று + இறந்து + போதல்]

இற்று¹ *Irri*, விரு (finv) இத்தன்மையுள்ளது; form
of a verb, meaning, (It) is of such a nature. "இயற்கை.
பொருளை யிறநெகக் கிளத்தல்" (தொல் சொல் 19)
(செ அக)

[இல் + து - இற்று]

இற்று² *Irri*, இடை... (part) ஒரு சாரியை (நன் 244)
a euphonic particle occurring in the combination of the
different parts of the same word, or of two distinct words
as in அவையிறநற, பிறந்துபத்த

ம. இற்று

[இல் + து]

இற்றுச் சொட்டு-தல் *Irri-c-ottu-tal*, 5 செருவி (v)
தீர் திடைவீட்டுச் சொட்டுதல்; to evaporate and rise
at intervals, as water (செ அக)

ம. இறந்தகூக

[இற - இற + செட்டுதல்.]

இற்றுப்போ-தல் *ஈறு-ப-ந்*. 8 செ கு வி (vi) **தைத்து** **சேர்தல்**; to be worn off, reduced, broken; to become decayed. (செ.அக.)

[இற - இற + போதல்.]

இற்றும் *ஈறு* கு வி எ (adv) **மேலும்**; moreover, besides, further "இற்றும்கறவேன்" (பெருங் வந்தவ 638) (செ.அக.)

[ஒருகா இன்னும் - இத்தம் - இற்றம்.]

இற்றுவிழு-தல் *ஈறு-வி-ழ*. 2 செ கு வி (vi) **தைத்து** **கெட்டு விழுதல்**; to decay and fall. "மரம் இற்று விழுந்தது" (வின) (செ.அக.)

[இற - இற + விழு.]

இற்றை *ஈன்* கு வி எ. (adv) **இன்றைக்கு**; to day இன்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகான" (திவ திருப்பா 29) - பெ. (n) இன்று; this day "இன்றையில விளித்தனை" (கந்தபு தெய்வயா 5) (செ.அக.)

[இன்று - இன்றை (வலித்தல் திரிபு).]

இன்றைத்திங்கள் *ஈன்-க-ங்* பெ. (n) **கிந்தத் திங்கள்**, this month "இன்றைத் திங்கலிவ் வெண்ணிலவின்" (புறநா 112) (சங் இலக் சொற்)

[இன்றை - திங்கள்.]

இன்றைநாள் *ஈநாள்* பெ. (n) **இன்று**; this day, today (சா.அக.)

[இன்று - இன்றை - இன்றை - நாள்.]

இற-த்தல் *ஈ-ற*. 3 செ குள்ளாவி. (vt) **கட-த்தல்**; to go beyond, transcend, pass over "புலவரை சிறந்த தோன்றல்" (புறநா 21) - 3 செ கு வி. (v) 1. **கழித்தல்**; to pass by escape, as time "இறந்தநாள் பாவர் மீட்பார்" (சீவக 2616). 2. **நெறிக்கடத்து செல்லுதல்**; to transgress trespass, overstep இவ்விறப்பா செய்தும் பழி" (குறள் 145). 3. **மிகுதல்**; to excel, to be pre-eminent. "இறந்த கற்பினாட்கு" (கலித் 9). 4. **சரத்தல்**; to die "இறந்தாரை யெண்ணிக் கெசனை டற்று" (குறள் 22). 5. **வழககு வீழ்தல்**; to cease to be current, become obsolete "இங் இறந்த வழககு" (சீவக 2108 உரை). 6. **தீய்குதல்**; to depart, leave "உம்பரிமை .ிறப்ப" (பரிபா 17,31) (செ.அக.)

ம. இறக்கூக

[இள் - இற - இற இற = பிள்ளைக்குதல், இற பிழைதல் சேர்தல்.]

இறக்கம்¹ *ஈக்கம்* பெ. (n) 1. **இறங்குகை**; descent, debarkation 2. **சரிவு**; declivity slope, depression "ஏற்றந் திறக்கமுமான வழி" 3. **இறங்குதளை** (வின); ford crossing of a river 4. **விலங்குகள் செல்வழி** (வின)

tracks of beasts in a jungle 5. **திலை தவறுகை**; decline from a high position. "இறக்கமுந் நாடுனை வேக்ச மெய்தினான்" (உம்பரா, சடாயு.19). 6. **உயி**; death. (செ.அக.)

ம. இறக்கம்.

[இற - இற - இறக்கம்.]

இறக்கம்² *ஈக்கம்* பெ. (n) **குறைவு**; deficiency

[இற - இறக்கம்.]

இறக்கம்³ *ஈக்கம்* பெ. (n) **உணவு முதுகியான உட்செல்லுகை**; swallowing as of food. "சோற்றிற்க்கு முறந்தான்" (குருகூர்ப்.) (செ.அக.)

[இற - இற - இறக்கு - இறக்கு - இறக்கம்.]

இறக்கமின்மை *ஈக்கமியன்மை* பெ. (n) **உள்ளா இயலாமை**; loss of appetite. "நோயாளிக்குச் சோறு இறக்கமிலலை" (சா.அக.)

[இறக்கம் - இன்மை.]

இறக்கிடு-தல் *ஈக்கிடு*. 20 செ கு வி (vi) **தாழ்த்து தல்**; to bow low or bend, as one's head. "நவையிறக்கிட்டுச் செவ்வார்" (திருவினை திருமண 125) (செ.அக.)

[இறக்கு - இடு.]

இறக்கு¹-தல் *ஈக்கு*. 15 செ கு வி (vi) 1. **இறங்கச் செலுத்தல்**; to lower, let-down, put down as a load, to land, unload, as from a boat 2. **எண்ணெய் முதுகியமை வடித்தல்**; to distill. 3. **அடக்குதல்**; to reduce or bring down, as pride. "கொழுப்பை சிறக்கி விடுவேன்" 4. **உயர்த்துவது போல திருத்தல்**; to praise ironically 5. **கெடுத்தல்**; to injure; to harm, as a charitable girl. "இத்தமம் மிறக்குவான்" (SILL77). 6. **கொல்லுதல்**; to kill, slay. "எரிமாலை வேணுதி யின்றாகி" (சீவக 961)

ம. இறக்கு, க. ஏறகு

[இற - இறக்கு - இறக்கு.]

இறக்கு²-தல் *ஈக்கு*. 15 செ கு வி (vi) **பணத்தாகக் கட்டாயப்படுத்தித் திரும்பப்பெறல்** (கொ வ), to compel repayment. (செ.அக.)

[இற - இற - இறக்கு.]

இறக்கு³ *ஈக்கு* பெ. (n) **இறக்குகை**; unburlening discharging. "சொன்றிறக்கி முடிந்ததா?" (வின) (செ.அக.)

[இறக்கு - இறக்கு.]

இறக்கு⁴-தல் *ஈக்கு*. 15 செ கு வி (vi) 1. **நஞ்சைத் தணுத்தல்**; to counteract or subdue the effect of poisons or poisonous bites. 2. **எண்ணெய், அமிலம் வடித்தல்**;

to distil, as acid to extract, as medicinal oils.
3. கொல்லல்; to kill 4. சாதல்; to die. (சா.அக.)

[இறக்கு - இறக்கு.]

இறக்குங்கால் *irakkukkal* சூ.வி.எ. (adv.) உயிர்போகும் நேரத்தில்; at the moment of death, while dying-in-articulo mortis. (சா.அக.).

[இறக்கும் + கால், கால் - பொழுது, காலம்.]

இறக்குதுறை *irakku-turai*, பெ (n) பொருளிறக்குத் துறைமுகம்; place of debarkation or of discharging cargo. (செ.அக.).

[இறக்கு - இறக்கு + துறை.]

இறக்குமதி *irakkumarai*, பெ (n) 1 துறைமுகத்திலிருந்து பொருள் இறக்குகை; Importing 2 இறக்குத் துறைமுகம் பொருள்கள்; Imports.

ம. இறக்குமதி

[இறக்கு + மதி, மதி - தொழிற்பெயர்.]

இறக்கை¹ *irakkai*, பெ. (n) சிறகு; wing, pinion. (செ.அக.)

தெ. பெ.அக.

[இறக்கு + தாழ்த்து; இறக்கு - இறக்கை = தாழ்த்தியுயர்த்தலும் உறுப்பு.]

இறக்கை² *irakkei*, பெ (n) கண்ணாற்றின் இருபுறங்களிலுமுள்ள துணைக்கவர் (கட்டட.நாம.); wing wall. (செ.அக.)

தெ. பெ.அக.

[இறக்கை - இறக்கை போல் இருபுறத்துள்ள கவர்.]

இறக்கைக்கவர் *irakkar-cuvar*, பெ. (n) துணைக்கவர் (CEM); wing-wall. (செ.அக.)

[இறக்கை + கவர்.]

இறகர் *irakar* பெ. (n) 1. சிறகு; wing, pinion. 2 இறகு (விண்); feather (செ.அக.)

[இறகு + அர்.]

இறகின்முள் *irakar-mul*, பெ (n) இறகின் அடிக குருத்து (குடா), quill of a feather. (செ.அக.)

[இறகு + இன் + முள்.]

இறகு *iraku*, பெ. (n) 1. சிறகு; wing, pinion. 2 தனிச்சிறகு; feather, quill. 3. மயிற்றீயி (நிவா) peacock's feather (செ.அக.)

[இறு - ஒடிதல், வளராதல், தாழ்தல். இறு - இற - இறகு.]

இறகுக்கூடு *iraku-kuddu*, பெ (n) தூவல் (போளா) வைக்கும் கூடு; pen rack. (செ.அக.)

[இறகு + எழுத உதவல் இறகின் அடிக எழுதுகருவி எழுது கோல், இறகு + கூடு.]

இறகுதூவல் *iraku-tuvai*, பெ. (n) இறகாலான எழுதுகோல்; quill pen. (செ.அக.)

[இறகு + தூவல்.]

இறகுதூவல்

இறகுபோளா *iraku-pola*, பெ (n) இறகு தூவல் டார்க்க, see *iraku tuvai*.

[இறகு + (EPen) போளா.]

இறகுமஞ்சள் *iraku-manjal*, பெ. (n) சாப்பிராவினா (L); smallo. (செ.அக.)

[இறகு + மஞ்சள்.]

இறகுளர்-தல் *irakular-tal*, 4 செ.கு.வி. (v) சிறகடித்துக் கொள்ளுதல்; to flap the wings, as a bird. "எருகை யிறகுளரும்" (பு.பெ.9.19) (செ.அக.)

[இறகு + உளர்.]

இறகெறும்பு *irakurumbu*, பெ (n) சிறகுள்ள எறும்பு (m.n), winged red ant, drepanognathus saltator (செ.அக.)

[இறகு + ஏறும்பு.]

இறங்கச்சங்கு *iranga-cangu*, பெ (n) கோயிற்றுக் கொடை யளித்தோள் சிவிகை முதலியவற்றிலிருந்து இறங்கும்போது மதிப்புக்காக முழக்கப்படும் சங்கு (இ.வ.), blowing the chank, in honour of a chief or of any liberal donor to a temple just when he alights from his vehicle; dsl fr ஏறச்சங்கு. (செ.அக.)

[இறங்கு + சங்கு - இறங்கச்சங்கு.]

இறங்கண்டம் *irangandam*, பெ. (n) அண்ட நோய் வகை; குடவிறக்க நோய் (ஜீவரட்.112); hernia, rupture (செ.அக.).

[இறங்கு + அண்டம்.]

இறங்கமாட்டான் *iranga-mattan*, பெ (n) கீழைநாட்டி தெல்வகை (பாழ்ப்பு); Burmese paddy. (செ.அக.)

இறங்கர் ஈரநாடி, பெ. (n) குடம் (நிவா), water pot (கொ.வ.) (செ.அக.)

[இடங்கர் - இறங்கர்.]

இறங்கல் *irangal*, பெ (n) 1 இறங்குமிடம்; place of descent, of debarkation. 2 அடைபடுகை (S.II, 1, 119), state of being closed, neglected condition, as of a temple. 3 அரசிறையின்மை (I.M.D.cq 1066); exemption from taxation. 4 தெல்வகை (Pd.); a variety of coarse paddy sown in July, and harvested after six months. (செ.அக.)

ம. இறங்கல்

[இறங்கு -> இறங்கல்.]

இறங்கல்மீட்டான் *irangal-mittan*, பெ (n) ஒரு வகை தெல்; a kind of paddy. "போரிறங்கல்மீட்டான் புழுதிப்புரட்டி" (நெல்விடுதலு 189) (செ.அக.)

[இறங்கல் + மீட்டான்.]

இறங்கலிடு-தல் *irangal-idu*, 20 செ.கு.வி. (vi) 1 போதல்; to pass away, vanish. "ஏதங்களைபினை வெய்வா மிறங்கலிடு வித்து" (திவ் பெரியாழ் 5,2,8) 2. கொடை, வழிபாடு முதலியன திறுத்தல்; to neglect, as a charitable endowment, to close, as a temple "தானத்தை இறங்கலிட்ட இதுவும்" (S.II,1,119) (செ.அக.)

[இறங்கல் + இடு.]

இறங்கரிஞ்சில் *irangaricil*, பெ (n) அழிஞ்சில்வகை (இ.வ), sage-leaved alangium. (செ.அக.)

[இறங்கு + அழிஞ்சில்.]

இறங்கு¹-தல் *irangu*, 5 செ.கு.வி. (vi) 1. விட்டு தீங்குதல்; to leave, abandon. "அருணோக்க மிறங்காத தானாழக்கமெனம் பெருமான்" (கம்பரா விராதன 50) 2. தொடங்குதல்; to commence, begin to act. "அற வழியில் இறங்கிடள்ளான்" (செ.அக.)

[இற - இற - இறங்கு.]

இறங்கு²-தல் *irangu*, 5 செ.கு.வி. (vi) 1 இழிதல்; to descend, to get down, as from a tree, to alight, as from a horse; to fall, as rain; to flow down, as a torrent 2. களரசோதல், to disembark, to be unladen. "கப்பலிலிருந்து பயணிகள் இறங்கின பிடைதனை பொருள்கள இறங்கும்" 3. அடியில் தங்குதல்; to sink to the bottom as sediment in water "கலயகல் தெளிபும்பொழுது அருட்கெலவாம் அடியில் இறங்கிவிடுகிறது" 4. உட்செலுறுதல்; to settle into its place, as a peg in a hole to be driven home, as a nail. "மலகையிழைஞ்சே ஆணியெல்லாம் இறங்கின" 5 தங்குதல்; to halt, to stay to encamp, as a company or an army "ஔதலியார சென்னையில் சத்திரத்தில் இறங்குவது வழக்கம்" 6 தாழ்வடைதல்; to be reduced in circumstances "அந்தக் குடும்பம் இறங்கிப் போயிற்று" (கொ.வ). 7 நஞ்சு, நோய் முதலியன தணிதல்; to abate, as poison, small pox and other diseases, which are popularly supposed to pass away from the head downward to the extremities 8 விலை குறைதல்; to fall or be reduced, as the

prices of articles. "அரிசி விலை இறங்கியிருக்கிறது" (கொ.வ) 9 தாழ்த்து வணங்குதல்; to bow respectfully, show reverence. "இறங்கிச் சென்று தொழுகின்" (கேவா.1131,2). 10. நிலைகுலைதல்; to fall from a high state. "இறங்கு கண்ணிமையாச்" (சீவக.248) (செ.அக.)

ம. இறங்கல், க., பட, ஏறகு, இறகு, தெ. ஏறகு, கோத. ஏக்க, தூட, ஏக்க, குட, ஏறக்க; பிரா, இரிங்கல்.

[இன் -> இற -> இறங்கு.]

இறங்குஒரை *irangu orai*, பெ (n) குளையிற தென் திசையில் செல்வதற்கு இடமாய்க் கடக முதல் சிலை வரையுள்ள ஆறு ஓரைகள்; the course through which the sun passes in its southern course

[இறங்கு + ஒரை.]

இறங்குகிணறு *irangu-kinaru*, பெ (n) உளளிறங்கிச் செல்வதற்குப் படவிரிசெயுள்ள கிணறு (இ.வ), well with steps leading down to the water (செ.அக.)

[இறங்கு + கிணறு.]

இறங்குகெண்டை *irangu-kandai*, பெ. (n) வலிமைக்குறைவால் செறுக்குவாங்கல் அதாவது தரம்பு இழுத்தல்; the alternate contraction or relaxation of muscles-clonic spasm || is opposed to ஏறுகெண்டை, another form of spasm (சா.அக.)

[இறங்கு + கெண்டை.]

இறங்குசட்டம் *irangu-cattam*, பெ. (n) 1. மாட்டுக் குற்ற வகை (பெரியமாட்ட.18), a defect in cattle (செ.அக.). 2. வீழ்ச்சிக்காலம்; a time of losses "அவனுக்கு இப்போ இறங்குசட்டம்; தொட்டதெல்லாம் நட்டமாகுது". (முகவைவழக்.)

[இறங்கு + சட்டம் - மாட்டுக்குரிய மச்சுக்குள் ஒன்று.]

இறங்குசாத்தி *irangu-catti*, பெ (n) செட்டிமாங்க ளுள் ஒரு சாணா (S.II, VII, 232); a sect of the chetti caste (செ.அக.)

[இறங்கு + சாத்து, இறக்குமதி செய்யும் வளிகா.]

இறங்குதுறை *irangu-thurai*, பெ (n) இழியும், நீர்த் துறை; landing place (செ.அக.)

[இறங்கு + துறை.]

இறங்குநாகம் *irangu-nagam*, பெ (n) மாட்டுச்சழி வகை (பெரியமாட்ட.21); a kind of curl-mark in cattle (செ.அக.)

[இறங்கு + நாகம்.]

இறங்குநெற்றி *irangu nerri*, பெ (n) முன்பகமாய்ப் புடைத்துக்காணும் நெற்றி; a rounded eminence projecting on the surface of the forehead - bossy forehead || is opposed to ஏறுநெற்றி, receding forehead (சா.அக.)

[இறங்கு + நெற்றி.]

இறங்குபணை *karvu panna*, பெ. (n) ஒருவகை உமமை; a severe type of small-pox. It is opposed to ஏறுபணை (சா.அக.).

[இறங்கு + பணை.]

இறங்குபொழுது *karvu-pozuthu*, பெ. (n) பிற்பகல்; afternoon, the period of the sun's declivity from the point overhead. It is opposed to ஏறுபொழுது (பெ.அக.).

[இறங்கு + பொழுது.]

இறங்குபொறை *karvu porai*, பெ. (n) வளைந்த கதிர்கள்; stooping ears of corn due to weight of grain "ஏழையும் இறங்குபொறை உயிர்ந்தன." (அகநா 192-8) (எங் இலக்கொன்றாம்)

இறங்குயிராசி *karvum-irasi*, பெ. (n) இறங்கு ஓரை பார்க்க, see *karvu orai*.

[இறங்கும் + இராசி.]

இறங்குமுகம் *karvu-mugam*, பெ. (n) தனியும் திசை; declination, ebb in affairs. "என் துன்பமனைத்தும்... ஏறுமுகம் கொண்டதல்லா விறங்குமுக மிவையால்" (அருட்பா 5, தனித்திருத் 12) (பெ.அக.).

[இறங்கு + முகம்.]

இறங்குவெயில் *karvu-veyil*, பெ. (n) பிற்பகல் வெயில்; decreasing sunshine, as the sun descends towards the horizon. (பெ.அக.).

[இறங்கு + வெயில்.]

இறங்கொற்றி *karvurai*, பெ. (n) துஷ்ய ஒற்றி (இ.வ.); usufructuary mortgage. (பெ.அக.).

[இறங்கு + ஒற்றி.]

இறசால் *karai*, பெ. (n) இறையால் (I) பார்க்க; see *karai*. (பெ.வ) (பெ.அக.).

[இறையால் - இறசால்.]

இறஞ்சி¹ *karai*, பெ. (n) ஒருவகைத் துவில் (சிவப்.14, 108, உரை); garment of ancient times. (பெ.அக.).

[ஒருகா. இவஞ்சி - இறஞ்சி.]

இறஞ்சி² *karai*, பெ. (n) அயாசி (மலை); Indian indigo (பெ.அக.).

இறஞ்சித் சேம்பு *karai-cha embu*, பெ. (n) கருஞ்சேம்பு; a black variety of சேம்பு; a garden plant *caladium nymphaeifolium*. (சா.அக.).

[இரு = கருமை. இரு - இற - இற - இறஞ்சிதம் + சேம்பு.]

இறட்டு-தல் *karai*, 5 செ.ருக்கநாவி. (v.I) முகத்து வீசுதல்; to sprinkle, splash, முகத்திலே நீரை இறட்டிக் கொள்ளுதல் (திங் திருமொ.36, வ்யா.118) (பெ.அக.).

[இற - இறட்டு.]

இறடி *karai*, பெ. (n) 1 திணை; Italian millet "இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர்" (மலைபடு 169). 2 கருத்திணை (திவா.); black Italian millet. (பெ.அக.)

[இரு - இறு - இறடி - மு.நா 197.]

இறடிப்பொம்மல் *karai-p-pommal*, பெ. (n) திணைச் சேறு; cooked Italian millet "இறடிப்பொம்மல் பெறுகு விர்". (மலைபடு 169) (எங் இலக்கொன்றாம்)

[இறடி + பொம்மல்.]

இறத்தல் *karai*, பெ. (n) 1 சாதல்; dying? 2 மிகுதி; being in excess. (சா.அக.)

[இற - இறத்தல்.]

இறத்திர் *karai*, வி.மு (v) கடப்பீர்; let you pass "குறையல் வெஞ்சரம் இறத்திரால் ஐய" (கவித் 25-12) (எங் இலக்கொன்றாம்).

[இற - இறத்திர்.]

இறந்த கற்பினாளர் *karanda karpinal*, பெ. (n) மிக்க கற்பினையுடையவள்; woman of perfect chastity. "இறந்த கற்பினாட். கேவலம் படரளமின்". (கவித் 9-21)

[இறந்த + கற்பினாளர்.]

இறந்தகால இடைநிலை *karanda, kais-Idanilai*, பெ. (n) சென்ற காலத்தைக் காட்டும் இடைநிலை; participle indicating past tense

[இறந்த + காலம் + இடைநிலை.]

இறந்தகாலம் *karanda-kalam*, பெ. (n) 1 சென்ற காலம் (மணி 30,14); past time. 2. முக்காலத்தொன்று (நடம் 142); past tense. (பெ.அக.)

[இற - இறந்த + காலம்.]

இறந்தது *karandatu*, பெ. (n) தாண்டிச் சென்றது; that which has crossed. "பெருமலை இறந்தது நோவேன்". (அகநா.93-3)

[இற - இறந்தது.]

இறந்தது விலக்கல் *karandatu-vilakkal*, பெ. (n) உத்தி 32-இல் ஒன்று (நடா 14), rejection of an obsolete expression or usage, one of 32 ய்க் (பெ.அக.).

[இறந்தது + விலக்கல்.]

இறந்தவழக்கு *karanda-valakku*, பெ. (n) வீழ்ந்த வழக்கு (சேவக 2108, உரை); obsolete usage (பெ.அக.)

[இறந்த + வழக்கு.]

இறந்திசினோர் *karandi-sinar*, பெ. (n) கடந்து சென்றோர்; those who have crossed. "வழங்கரும் காண இறந்திசினோரே" (நட.302-10).

[இற - இறந்திசினோர்.]

இறந்திரி *(Irandir, பெ (n) இத்தி (மலை), white fig (செ அக)*

[இற + இறந்திரி]

இறந்துபடு-தல் *(Irandu-padu-, 20 செ கு வி (vi) சரதல்; to die. "எனதாந்நாமை கண்டவிடத்து இறந்து படும்" (இறை 3, உரை பக் 53)*

[இற - இறந்து + படு]

இறந்துபாடு *(Irandu-padu, பெ (n) உயிர்த்தல்; death "இறந்துபா டாயினான்சொல்" (கந்தபு. காமதக 91) (செ அக)*

[இறந்து + பாடு. படு - பாடு.]

இறந்துபோ-தல் *(Irandu-po-, 8 செ கு வி (vi) சரதல்; to die (செ அக)*

[இறந்து + போ]

இறந்தை *(Irandai, பெ (n) அழுசல்; decaying (செ அக)*

[இற - இறந்தை]

இறப்பு *(Irapu கு வி எ. (adv.) மிகவும்; much, exceedingly. "இறப்புப் புகழ்ந்தனறு" (பு வெ 11, ஆண் பாற் 7, கொளு)*

[இற - இறப்பு.]

இறப்புருங்குன்றம் *(Irapuru-ku-nram, பெ (n) கடத்தறகரிய மலை; unsurmountable mountain (குறந். 109) (சங் இலக். சொற்)*

[இற - இறப்பு + அருமை + குன்றம்.]

இறப்பு *(Irapu, பெ. (n) 1. வரம்பு கடத்தல்; transgression, trespass பொறுத்த விறப்பினை சொன் றம்" (குறந் 152). 2. போகல் (பிங்.); going, passage, passing. 3. சாவு (திருவாச 5, 12); death. 4. மிகுதி (பிங்.); excess, abundance. 5. உயர்ந்த பொருள்; that which is superior, 'ஒப்பிறப்பில் வெங்கையடைபோய்' (வெங்கைக்க. 75). 6. தூதர்க்கம்; heavenly bias, emanation "இறுக விறப்பெள்ளும் ஞானிக்கும்" (திவ திரு வா. 4, 1, 10). 7. கீட்குறப்பு; inside or under part of a sloping roof, eaves "இறப்பிற் றுயின்று" (திருக்கோ 328). 8. இறந்த காலம்; past tense "இறப்பி வெதிசெவி னிகழ்வின்" (தொல் சொல் 202) (செ அக.)*

ம. இறப்பு; க. இஞர், இக்கு, இ, இக்கவுவி.

[இற - இறப்பு.]

இறப்புயிறப்பிலான் *(Irapu-pirappil-an, பெ. (n) தோன்றலும் மறைதலுமில்லாதவன்; one having neither death nor birth. (செ அக)*

[இறப்பு + பிறப்பு + இவன்.]

இறல்¹ *(Iral, பெ (n) 1 இறுதி; ruin disaster இறவீனு மென்னாது வெஃகின்" (குறந். 180). 2. சிறு தாறு (குடா.); small root. 3. கிளிஞ்சல் (திவா.); bivalve shell-fish, mussel (செ அக)*

[இற - இறல்.]

இறல்² *(Iral, பெ. (n) 1. ஓடிவு; bend 2. வளைவு; curva. 3. வட்டம்; round*

[இற - இறல்.]

இறல்³ *(Iral, பெ. (n) 1. வீசை; force. 2. தரம்பு முறிதல்; nerve break. (ஆ அக)*

[இற - இறல்.]

இறலாகிகம் *(Iralaganakam, பெ. (n) எரிமூலிகை; blistering plant.*

[இற - இறலாகிகம்.]

இறலி¹ *(Irali, பெ. (n) பட்டுப்புச்சி; silkworm.*

[இறல் - இறலி.]

இறலி² *(Irali, பெ. (n) 1 இத்தி (பிங்) டார்க்க. white fig. 2. கொன்றை (மலை); cassis. 3. மருது (மலை), myrobalan. (செ அக)*

[இற - இறலி.]

இறலித்தீவு *(Irali-t-tivu, பெ (n) ஏழுதீவிலுள்ளொன்று (திவா); second annular continent, one of 6-pu-tivu., (செ அக)*

[இறலி + தீவு.]

இறலிப்பை *(Irali-p-pai, பெ (n) பட்டுப்புச்சிக்கூடு; cocoon of the silk-worm (Pond); (செ அக)*

[இறலி + பை.]

இறவாணம்¹ *(Iravananam, பெ (n) தோற்குவி வகை (யாழ். அக.); lambourne. (செ அக.)*

[இற + வாணம்.]

இறவாணம்² *(Iravananam, பெ (n) இறவாரம் டார்க்க, 308 Irvananam (செ. அக.)*

[இற - இறவாணம் (மு. தா 24)]

இறவாரம் *(Irvananam, பெ (n) தாழ்வாரத்து மேற் கூரையின் மூன்பாகம்; eaves of a house (செ அக)*

ம. இறவாரம்.

[இற - இறவாரம் (மு. தா 24)]

இறவி *(Irali, பெ. (n) சாவு; death. "இறவிபொடு பிறையற" (திருப்பு 790) (செ அக.)*

[இற - இறவி.]

இறவின்குப்பை *(Iraṅai kuṭṭai, பெ (n) இறாவீனின் தொகுதி; cloud of prawns "சிறுவெள் எறவின்குப்பை யனை" (அகநா 152-8)*

[இற - இறவின்கு + குப்பை.]

இறவு¹ *(Iraṅu, பெ. (n) 1. வீட்டிறப்பு; sloping roof (யாழ்.அக.). 2. எல்லை; boundary. (செ.அக.)*

ம. இறவு

[இற - இறவு.]

இறவு² *(Iraṅu, பெ. (n) 1. மலைச்சாரல்; slope of the hill. 2 மலை; mountain*

[இற இறவு.]

இறவு³ *(Iraṅu, பெ. (n) 1. சாவு; death "பிறவினொடறவு மாணாள்" (தேவா 447.1). 2. நீக்கம்; removal, separation "இறவு டாசுகிறை... இராவானன்" (கம்பர சடாபுடி 20). 3. முடிவு; end, termination, close "இறவிலே யுனைசை சிக்கெயை பிடித்தேன்" (திருவாச 37.6) (செ.அக.)*

ம. இறவு

[இற - இறவு.]

இறவு⁴ *(Iraṅu, பெ (n) இறாவீயின்; prawn "கட விறவின்குடுதினறும்" (பட்டினப் 63) 2. தேன்குடு (ஞானலா தா குர 69); honey comb. (செ.அக.)*

[இற - இறவு.]

இறவுப்புறத்தன்ன பிணை *(Iraṅu ppuṛattanna pinar, பெ (n) இறாவீயினின் முதுகுபோன்ற கருச்சரை (சொரொராய்ப்பு); texture resembling the back of prawn "இறவுப்புறத்தன்ன பிணைபடுதலு" (நற் 19) (செ.இலக்கொற்).*

[இற - இறவுப்புறத்தன்ன + பிணை.]

இறவுள் *(Iraṅu, பெ (n) குறிஞ்சி நிலம் (யாழ் அக.), hilly tract (செ.அக.)*

[இற - இறவுள் - சிவான நிலம்.]

இறவுள்ளாளன் *(Iraṅuṅṅalār, பெ (n) உள்ளாடல் என்னும் பறவை; a hawk (சேநா.)*

ம. இறவுள்ளாளன்

[இற - இற உள்ளாளன்.]

இறவுள்ள *(Iraṅuṅṅal, பெ (n) குறிஞ்சிநில மக்கள் (பெரியபு கணையப் 16), inhabitants of the hilly tracts, hill tribes (செ.அக.)*

ம. இறவுள்ள; க. ஏறவு. இட; தெ. ஏறக்குவாண்டு

[இறவு = மலை. இறவு + உள்ள.]

இறவெள்ளம் *(Iraṅu-veṅṅam, பெ (n) இறவினின்று (கரை) வீழும் தண்ணீர்; water dropping from the eaves. (சேநா.)*

ம. இறவெள்ளம்

[இற - இறவெள்ளம்.]

இறவை¹ *(Iraṅai, பெ (n) ஏணி (குடா); ladder (செ.அக.)*

[இற - இறவை (சாயலாவது.)]

இறவை² *(Iraṅai, பெ. (n) இறைகடை (குடா) irrigation basket. (செ.அக.)*

ம. இறவை

[இற - இறவை = வளைவாவது.]

இறா *(Ira, பெ (n) இறாவீயின்; prawn, shrimp, macroura "கயமொடு பச்சிறாப் பிறழும்" (பெருமடாண்ட.270) (செ.அக.)*

ம. இறாவ

[இற - இறா - வளைவாவது.]

இறாசில *(Iraśil, பெ (n) மகிழும்பு; west Indian medlar-mimusops eleg.*

[இற - இறாசில.]

இறாஞ்சு-தல் *(Irañcu, 5 செ.குன்றானி (v1) 1 பறவைவழறதல்; to pounce or dart upon, as a bird on its prey 'பருந்து இறாஞ்சினாற் கொடே' (ஈடு 7,6,1) 2. பறித்தல்; to seize by force. 'தள்ளாதள பூமிடைய மகாபலிபோவொர் இறாஞ்சிக கொளள்' (ஈடு 2,8,7) (செ.அக.)*

[இற - இறாஞ்சு = இறக்கையால் அடித்துப் பறித்தல்.]

இறாட்டாணியம் *(Iraṅṅaṅṅam, பெ (n) இடுக்கணை (யாழ்.அக.); distress, trouble. (செ.அக.)*

[இற - இறாட்டு + ஆணியம்.]

இறாட்டு¹ *(Iraṅṅu, பெ. (n) மீன்; fish*

[இறா - இறாவு - இறாட்டு.]

இறாட்டு²-தல் *(Iraṅṅu, 5 செ.குன்றானி (v1) 1 உரைசுதல் (யாழ்.அக.); to rub against each other as bamboos. 2. படைத்தல் (யாழ்.அக.); to hate (செ.அக.)*

[இற - இறா - இறாட்டு.]

இறாட்டுப் பிறாட்டு *(Iraṅṅu-p-piraṅṅu, பெ (n) எதிசினை (யாழ்ப்பு); quarrel, squabble, strife, scuffle (செ.அக.)*

[இறா - இறாட்டு + பிறாட்டு.]

இறாத்தல் *(Iraṅṅal, பெ (n) மீனாயத்துறை (யாழ்ப்பு) a place where custom is paid for fish. (செ.அக.)*

[இறவு + தலம் - இறாத்தலம் - இறாத்தல்.]

இறாத்தலம் *(Iraṅṅal-tal, பெ (n) இறவுமீன் விழுகுமிடம் (இலு); place where prawns are offered for sale (செ.அக.)*

[இறவு + தலம்.]

இறப்பாவை *irai-p-pavai*, பெ. (n) பாவையொன்றி
இறால்மீன்; maad-prawn, "முடிவரை முகந்த முடங்கி
றாப் பாவை". (நற் 49-3).

[இற - இற + பாவை. [இறால்மீன் கைமுதலாய உறுப்புள்
பொலும் முள் முதலியவற்றை உடைத்தாசிய பாவை போலலிற
பாவையென்றா.]

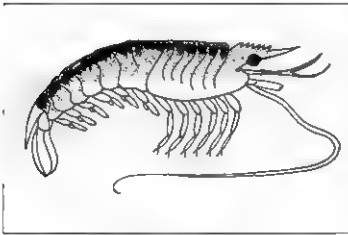
இறாய்-த்தல் *iray-ttal*, 4 செ. கு. வி. (v.) பின்வாய்குதல்;
to draw back, retreat. "அவ்விருகைக் கிராய்த்து அங்கே
யிலகே சஞ்சியாதிற்க" (சுரு 2,1,8) (செ. அக.)

[இற - இறாய்.]

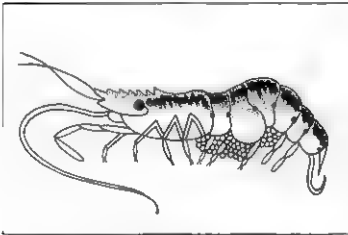
இறால்¹ *irai*, பெ. (n.) 1. மீன்வகை. (பிங்.); shrimp.
prawn. macroula 2 வெள்ளிறால்; bluish sea-fish. 3
ஆரால் (காந்தினை) (திவா), the third naksatra.
(செ. அக.)

ம. இறாவு

[இற - இறால்.]

இறால் 1 - ஆள்

இறால் 2 - பெண

இறால்² *irai*, பெ. (n.) 1 எருது; bull. 2. வீடைஒணர்;
sign of taurus

[இற - இற - இறல் - இறாய்.]

இறால்³ *irai*, பெ. (n.) தேன்குடு; honey comb
"பெருஞ்சினை தொடுத்த நெடுங்கன இறாஅல்" (நற் 168)
[இறல் - இறால்.]

இறால்⁴ *irai*, பெ. (n.) தங்குதல்; stying. "ஊர்முகத்
திரா அலியரோ பெரும் திணரானை" (பதிற் 40-2)

[இற - இறல் - இறாஅல் (உயிர்ப்பெடை).]

இறால்வளையல் *irai-vayyal*, பெ. (n.) வறுத்த
இறால் (கிள்.); roasted shrimps prepared as a curry
(செ. அக.)

[இறால் + வறையல்.]

இறாவிமுகன் *iravimukan* பெ. (n) கொல்லு தாய்;
scornful of a killing nature. (சா.அக.)

[இறாவி + முகன்.]

இறாவு-தல் *iravu-ttal*, 5 செ. கு. நாவி (vi.) உடைய
மயிர்போக வழித்தல்; to scrape off, after roasting,
as the skin of a pig to remove the hair "நாசிகை கறு
திராயினா மிசைந்து" (மலைபடு 249) (செ.அக.)

இறாற்று *iravuru*, பெ. (n) 1 பெருவகை இறால்மீன்;
a large species of prawn. 2. தேன்குடு; honey comb
(சா.அக.)

[இறால் + இறட்டு - இறாட்டு - இறாற்று.]

இறு¹-தல் *iru-ttal*, 4 செ. கு. வி. (vi.) 1. முறித்தல்; to
break, to snap, as a stick, to become severed, as a
limb, to crackle and split. "பீனியெய் சாகாடு மச்சிறும்"
(குறள் 475) 2. சாதல்; to perish, die. "இறுமளவு
மின்பறுவ திவடற்று" (நாலடி 209). 3. முடிவறுதல்;
to end terminate "உயிரிறு திளவியும்" (தொல் எழுத்
202) 4. செடுதல்; to moulder, to be corroded, to
decay. "கபால முயிறறு மணைமே" (திருமுற் 371)
5. தளர்தல்; to grow weak, to be wearied
"பாநவைபிற" (இரகு தேறு 45) (செ. அக.)

ம. இறு. இறுக

[உறு - இறு. இறுதல்.]

இறு²-த்தல் *iru-ttal*, 4 செ. கு. நாவி (vi.) 1 முறித்தல்
(திவா); to break off, as a branch; to snap asunder
2. உடைத்தல்; to smash, to knock out, to break
in pieces, as pottery "இருவிகளி மொருவன்பல் விறுத்
துக் கொண்டார்" (தேவா 1233,9). 3. அழித்தல்; to
destroy "ஏழுவகைதையுயிறுக" (கம்பரா மூலப 12)
4 முடித்தல்; to bring to an end, finish "உலரதிறுக்கு
மேலவையி" (கம்பரா பத். மந்திர 28) 5 வீழ்த்துதல்;
to bring down. "என்படு விறுத்தோன்" (பாரத பழம 3)
6 தாக்குதல், அடித்தல்; to attack, beat (செ. அக.)

[உறு - இறு.]

இறு³-த்தல் *iru-ttal*, 4 செ. கு. நாவி (vi.) 1 வரிமுதலி
யான செலுத்துதல் (திவ் திருவாய் 5,2,8); to pay, as
a tax, a debt. 2. எறித்தல்; to throw, as a spear; to fling

"மூளெகெட விறுத்த வெள்வே வாடவன்" (பு வெ 3-24 கொளு) 3. விடை சொல்லுதல்; to answer in reply "இவ்வெனும் நீசொ விறுத்தனர் தோறும்" (கவ வா 74). 4 வினாத்தல்; to question, enquire. 'எய்கெ மகெளெ நிறுப்பார்" (வெங்கைக்கோ.319). 5. வடித்தல்; to strain; to percolate, as a liquid. "பதத்திறுத்துப் பருக" (தவவ கதை:52) - 2 செரு வி. (vi.) 1 தயங்குதல்; to tarry, stay "அநதியெனும் பசவை மெய்ப்பாட்டி வந்திறுத்தனளால்" (மணி 5,141). 2 அம்பு முதலியன எதத்தல்; pierce through, as an arrow; to gore, stab. "அம்புசென் நிறுத்தவரும் புளையானை" (புறநா.19.9) (செ.அக.)

[உற - இற - இறுத்தல். (மு.நா 105) 1]

இறு⁴-த்தல் ழு. 4 செருறானி (vt) 1 சொல்லுதல் (நூநாசத்த); to express. 2 திறுத்தல்; to stop "வல்லுசெயவிடா விறுத்தனவேறு" (கவித 104) (செ.அக.)

[உற - இற - இறுத்தல்.]

இறுக்கநெருக்கம் *irukka-narukkam*, பெ (n) இடைவேளை; interval⁴ தமது பனிக்கடமைவுக்கு அடுத்த இறுக்க நெருக்கங்களில் (மாணியி மூக 1) (செ.அக.).

[இறுக்கம் - நெருக்கம்.]

இறுக்கம் *irukkam*, பெ. (n) 1 நெகிழாத்தன்மை; tightness, compactness. 2. நெருக்கம்; closeness, rigidity. 3. கடுஞ்செட்டு; close-fistedness, niggardliness. 4 முட்டுப்பாடு; hardness, as of the times, immobility as of trade "இப்பொழுது பணம் இறுக்கம். 5. புழுக்கம்; closeness of weather. suitability. (செ.அக.)

ம. இறுக்கம்

[உற - இற - இறுக்கம்.]

இறுக்கர் *irukkār*, பெ. (n) பாலைநில மக்கள் (கூடா) inhabitants of desert tracts, who live by oppression and repine (செ.அக.)

[இறு - இறுகர்.]

இறுக்கல் *irukkāl*, பெ. (n) செலுத்துதல்; paying, remitting. 'இறுக்கல் வேண்டுதிறையே" (புறநா 97-20).

[உற - இற - இறுக்கல்.]

இறுக்கன் *irukkān*, பெ. (n) ஈயாதவன் (கொ வ.); miser (செ.அக.)

ம. இறுக்கம். க. இறுகு. குர். எர்க

[உற - இற - இறுக்கன்.]

இறுக்கு¹-தல் *irukku*, 5 செருறானி. (vt) 1 அழுத்தக்கட்டுதல்; to tighten, tie close or hard, make compact "பயங்களைந் சிடித்திறுகிளை" (கம்பரா கு.பக 266). 2. திறுக்க வடுதத்தல் (கூடா), to clothe tightly. 3. ஒடுக்குதல், to repress, restrain "அவற்றை நன்றாய் இறுக்கிவிட்டான்". 4. உள்ளழுத்துதல்; to drive

in, as a nail 'இறுக்கானி காட்டி" (திருப்பு 695) 5 உறையச் செய்தல் (வின); to thicken a liquid inspissate. 6. உடுப்பு, தண்டு முதலியவற்றின் கடி; to pinch or sting (of an insect). 7. இறுக்குகால்; crabs claw. (சேரநா.) (செ.அக.)

ம. இறுகல். க. உட இறுகு. கோத இடக். கு. இரிபளி. தெ. இறுகு

[உற - இற - இறுக்கு.]

இறுக்கு² *irukku* பெ. (n) 1. ஒடுக்குகை (கொ வ.), passure, coercion. 2. கண்டிக்கை (வின.); reprimand reproof. 3. இறுகல் முடிச்சை (வின.); hard knot (செ.அக.)

[உற - இற - இறுக்கு.]

இறுக்குவாதம் *irukku-vādam*, பெ (n) உடலை வளைத்துக்கொள்ளும் தீமூழ்ப்பு நோய், acute rheumatism "இறுக்குவாதம் பற்றினாரப்பாவே" (சுரு 3.5.2) (செ.அக.)

[இறுக்கு - வாதம்.]

இறுகங்கியான் *irukankiyān* பெ (n) கையாந்தகளை (மலை); a plant found in wet place (செ.அக.)

[இறு - கங்கியான்]

இறுக்கற்றல் *iruka-c-vaṇal* பெ (n) காற்றழ்ப்புகாத படி கெட்டியாயத் துணிபிளைந் சுற்றுவது; winding round the cloth lightly so as to be air tight

[இறுக்க - சுற்றல்.]

இறு கண்ணியம் *iru kanniyam* பெ. (n) கருடக் கொடி; Brahmanic kila creeper-Aristolochia indica It is so called from its being a cure for snake bites (சா.அக.)

[இறு - கண்ணியம், கண்ணி - கயிற்பொன்ற கொடி.]

இறுகநீக்கு-தல் *iruka-nikkū*, 5 செருவி. (vii) கைவிடுதல்; to abandon or give up absolutely "நெடு மூணும் சிடுயறு சிறுக்க நீகி" (சேவக 1237) (செ.அக.)

[இறுக்க - நீக்கு.]

இறுகல் பிசை-தல் *iruka-p-pisai*, 2 செரு வி. (vii) வேண்டிய அளவு அழுத்தமாகப் பிசைதல்; to knead dough, to press dough into a mass to work it into a suitable consistency for bread, paste etc. (சா.அக.)

[இறுக்க - பிசை.]

இறுகப்பிடி-த்தல் *iruka-p-pidi* 4 செருறானி (vt) திவறுதல்; to be stingy, parsimonious (செ.அக.)

[இறுக்க - பிடி.]

இறுகரை *irukarai*, பெ (n) இடிகரை (அக.தி.) eroded bank, as of a river (செ.அக.)

[இறு - கரை.]

இறுகல் *iruka*, பெ. (n.) 1 **சுருங்குகை** (திவ் திருவாய் 4,1,10), contraction, shrinking, diminution 2 **செம்மணிக் குற்றங்களுள் ஒன்று** (இ.வ.); a defect in a ruby 3. **நான்கு கால** (இ.வ.); four paces, one third of an-anna. (செ.அக.)

[இறு → இறுகல்.]

இறுகால் *iru-kāl*, பெ. (n.) **ஊழிக்கற்று**; tempest blowing at the dissolution of the world. "இறுகால் மேன்மேல்வந் தெழுந்தது போல்" (பெரியடி எரிப்பத் 33) (செ.அக.)

[இறு + கால்.]

இறுகிய *irukiyā* பெ.எ. (adj.) **உறைதது**; that which is inspissated (செ.அக.).

[உறு → இறு → இறுகிய.]

இறுகு¹-தல் *iruku*, 5 செ.கு.வி. (v.) 1. **முடிச்ச முதியான நெயிறாது அழுத்தமாதல்** (நாலடி.328), to become tight, as a knot 2 **செட்டிப்படுதல்**; to harden, as land dried by the sun or as molten metals when they are cooled, to become dry, as mortar or as clay 3. **நெய் முதலியான உறைதல்**; to thicken, as phlegm; to congeal as wax, to coagulate, to be clotted, as blood, to solidify 4. **உறுதியாதல்**; to become firm. "இறுகவேண்டும் பாவனை" (ஞானவா வேதான 12), 5. **திலைபெறுதல்**; to be fixed, to be rooted in. "அச்சத் திறகலநீ" (சீவக.946). 6. **தெருங்குதல்**; to be rich, luxuriant, as growing corn or as fruitful trees. "வாழை யிறுரு குவை ழறுக" (மணவடி 132). 7. **ரூர்ச்சித்தல்**; to swoon. "இறுகி மெய்யம் மறந்து சோரந்தால்" (சீவக 299) (செ.அக.)

ம. இறுகு. தெ. இறுகு. க. இறுகு

[உறு → இறு → இறுகு.]

இறுகுதல் *irukutal*, பெ. (n) **செய்மணிக் குற்றங்களுள் ஒன்று** (மரகதக) **குற்ற செய்தலுள் ஒன்று** (சிவப.14,184,உரை) defect of emeralds, one of eight marakata-k-kurram. (செ.அக.)

[இறு → இறுகுதல்.]

இறுங்கு *irungu*, பெ. (n.) 1. **சோளம்**; great millet. "உதிரணி யிறுங்கொடு" (சீவக.1561). 2. **காக்காய்ச் சோளம்** (மலை); black kōtam. (செ.அக.)

[இறு → இறுங்கு.]

இறுங்குசோளம் *irungu sōlam* பெ. (n) **தித்தியுச சோளம்**; இதனின்றி **கனிச்சாறு** (செபத்) **காய்ச்சலாம்**. **ஒரு வகை மது இறுங்குவர்**; *kaler corā*; sweet reed, sugar millet-Sorghum saccharatum. It is useful in making syrup as it contains much sugar A liquor like cider is also obtained from it. (செ.அக.)

[உறு → இறு → இறுங்கு → சோளம்.]

இறுத்தரு-தல் *iru-taru*, 15 செ.கு.வி. (vi) **வருதல்**; to come, arrive. "வேளி விறுத்தந் பொழுதினான்" (கலித்.34) (செ.அக.)

[இறு → இறுத்தருதல் (நடந்தலைத் தருதல்.)]

இறுத்தது *iru-tatu* வி.கு. (fin.v) **தங்கியிருப்பது** matter that settles to the bottom of the liquid. "ஆடுமுழை இறுத்த தெங்கோடுயர் குன்றே" (நற் 156-10) (செ.இலக் சொற்)

[இறு → இறுத்தது - (செவடி.)]

இறுதி¹ *iruti*, பெ. (n.) 1. **முடிவு** (பிங்), termination, end. 2. **அழிவு**; death, extinction. "உயிர்க்கிறுதி யாமி விடும்" (குறள 476). 3. **வளைபுறம்**; limit, bound. "இறுதியிலைதேர் விலங்கு" (குறடி அகரர் தோற் 29) (செ.அக.)

ம. இறுதி

[இறு → இறுதி.]

இறுதிக்காலம் *iruti-k-kālam*, பெ. (n.) 1. **இறுதிக்காலம்**; time of death. 2. **ஊழிக்காலம்**; end of all things (செ.அக.)

[இறுதி + காலம்.]

இறுதிநிலை *iruti-nilai*, பெ. (n.) 1. **இறுதியில் திற்பது** (கலித்.124, உரை, பக்.778); that which occurs in the end, ending 2. **விசுதி** (நள.134, சங்கர); termination, ending of a word (செ.அக.)

[இறுதி + நிலை.]

இறுதியிலின்பம் *iruti-y-il-inbam*, பெ. (n) **துறக்க தகர்வு**; everlasting bliss. "இம்மைடி மறுமைடி யிறுதியி லின்பமும்" (மணி.3,96) (செ.அக.)

[இறுதியில் + இன்பம்.]

இறுதியினற்கதி *iruti-yinarkati*, பெ. (n) **உய்தி**; final emancipation. "இறுதியினற் கதி செவலும் பெருவழி" (மணி.12-59) (செ.அக.)

[இறுதியில் + நற்கதி.]

இறுதி விளக்கு *iruti-vilakku*, பெ. (n) **கடைநிலை வளர்க்கு** (குறள.1281, உரை); figure of speech in which a word used at the end of a sentence has to be taken as understood in the other parts of the same. (செ.அக.)

[இறுதி + விளக்கு.]

இறுதிவேள்வி *iruti-vēṭṭi*, பெ. (n) **ஆந்திக்கடைய**; *kuṅṅal oblations* "அன்னையங்க் கிறுதி வேளவி. வாற்றினானே" (இரகு... அவதாரத் 44) (செ.அக.)

[இறுதி + வேளவி.]

இறுநாகம் *irunāgam*, பெ. (n) **இலாயிச்சை** (மலை), *cuscus-grass*. (செ.அக.)

[இறு + நாகம்.]

இறப்பு¹ *iruppu*, பெ (n) 1 தங்குகை (இவ), abiding, lasting 2. கடன்செலுத்துகை; liquidation, payment of debt 3. குடியிறை; ஊ "வைக வாயிர் மிறுப்பத் தடை" (சீவக 2570) (பெ.அக)

ம. இறப்பு

[இற - இறப்பு]

இறப்பு² *iruppu*, பெ. (n) ஆவண ஒலை; archive document (ஆ.அக)

[இற - இறப்பு]

இறப்பு *irubu*, பெ (n) இறப்பு; death "இறப்பும் புலமையும்" (பெருவ இவ்வண 13.12) (பெ.அக)

[இற - இறப்பு]

இறம்பி *irumbi*, பெ (n) ஏறுமடி (உரூ.அக); ant (பெ.அக)

ம. இறம்ப, க. இறம்ப, இறம்பெ, இறபெ, இறவெ, இறவெ
இறவு, இரிவெ, கோத. இரம்ப, தூ. இரம்ப, கு... உருசி, பட. இறம்ப,

[இற - இறம்பி (கொட்டுவது, கடிப்பது)]

இறம்பு¹ *irumbu*, பெ. (n) 1. வண்டு (யாழ்.அக); bee 2. புழு (செவதற்பதி 9.15) worm (பெ.அக)

[இற - இறம்பு (இறந்தல் = தகடுதல்)]

இறம்பு² *irumbu*, பெ (n) 1 குறுங்காடு; thicket "விவையி லிறும்பிற நகடுர் நூறி" (பரிபாட்டு 78.9), 2 தாறு (பிவ.); shrub, bush. 3. மலை (திவா.); hill, mountain. 4. புதுமை (பிவ.); wonder 5 அடை மழைக் காலம்; rainy season. (பெ.அக)

[இற - இறம்பு, இறந்தல் = செறிதல், மிகுதல்]

இறம்புகாப்பு *irumbukappu* பெ. (n) காந்தி கைப்பூ; november flower (சா.அக)

[இறம்பு + காப்பு]

இறம்புளி *irumbuli* பெ. (n) மரவகை (kodai), pulney rowan, Phoraria notoniana, & Kodaikanal tree. (பெ.அக)

[இறம்பு + புளி]

இறம்புது *irumbutu*, பெ (n) 1 புதுமை; amazement "விடபலம் போய் திறம்புது போலும்" (சிவப்பதி 8) 2. வண்டு; bee. 3. தகைமை (குடா); magnanimity 4 மலை (திவா.); mountain 5. சிவகுறு (திவா) shrub, bush. 6. தளிர் (குடா); shoot, sprout 7. தாமரை, lotus.

[இற - இறம்பு + புது, இற = செறிவு, புது = மிகுதி]

இறமாந்தல் *irumanthal*, 19 செ.கு.வி (v.i) 1 பெருமை பரப்பாட்டுதல்; to be elated; to feel exulted. "இறமாந்த் திருப்பன் கொலை" (சேவா 1182,11), 2. செருக்கடை தல்; to be self-conceited. (பெ.அக)

ம. இறமாந்தல்

[இற - இறம்பு + ஆராதல் - இறமாந்தல் - இறமாந்தல், ஒ.நெ. உரு - உரும]

இறமாப்பு *irumappu*, பெ. (n) 1. பெருமை பரப்பாட்டுகை; elation, exultation 2 செருக்கு (திருவிளை வெளவண 14); pride, self-conceit, arrogance 3 திமிரச்சி (விள); erect posture (பெ.அக)

[இற - இறம்பு + ஆரப்பு - இறமாப்பு - இறமாப்பு, இறம்பு = செறிவு, பெருக்கம், ஒ.நெ. உரு - உரு - ஆராதல் = கோதல், வட்டுதல் ஆரப்பு = ஆரப்பு = கோப்பு, வடுவா]

இறமுறி *irumuuri*, பெ (n) தீர்ந்து போன காத்தர ஆவணம் (விள); discharged bond, having a visa part of lorn off (பெ.அக)

[இறந்தல் = இறந்தல், தெருகுதல், முகந்தல், எறிதல், இறப்பாதல், இற - முறி]

இறமுறை *irumuurai*, பெ. (n) அழியும் முறைமை, இறந்தபடும் நிலைமை; burn to die "இறமுறை செட்ட முறவொடு" (கவித 93-19) (சம்ப இவக் சொற்)

[இற - முறை]

இறவதஞ்சாமை *iruvadanchamai*, பெ (n) வணிக குணங்களுள் ஒன்று (பிவ.); indifference to losses a desirable virtue in merchants. (பெ.அக)

[இறவது + அஞ்சாமை, இறவது = மேறவொடை செயல் = தேவமையறல், இறப்புகளை எதிர்கொள்ளல்]

இறவரை¹ *iruvurai*, பெ. (n) அழியுங்காலம்; time of run, downfall, death. "இறவரை காணிற கிழக்கா தலை." (குறள் 486) (பெ.அக)

[இற - இற + வரை]

இறவரை² *iruvurai*, பெ. (n) 1. பெரியமலை; high mountain "இறவரை வீழ்" (பு.பெ. 7.20), 2 பக்க மலை; foot hill. "இருடுங் கிறவரை" (கவித 43), 3 அடிவரையம்; foot of a mountain. "குறை விறவரைக் கோலம்" (கவித 86) (பெ.அக).

[இற - இற + வரை வரை = வரைவு, சரிவு, சரிவுகள் உச்ச மலை]

இறவரையும் *iruvarayam*, பெ. (n) 1. எல்லை (உரூ.அக), limit 2. இவ்வேளை (தரசமயம்), present moment. (பெ.அக)

[இற = குறிதல், நிலைப்படுத்தல், இற - இற - இற + வரை + அம் = இறவரையும், வரை = எல்லை, காலம், நேரம்]

இறவரையும் *iruvarayam*, பெ (n) இறக்குமாறு வம்; ill death. (ஆ.அக)

[இறந்தல் = இறந்தல், இற - வரை + உம்]

இறவாக *iruvagai*, கு.வி.எ (adv) இறுதியாக (கு.வ 12.98); at last, finally (பெ.அக)

[இற - ஆக, இற = இறுதி]

இறுவாய் *ru-vay*, பெ. (n) 1. **ஈறு**; end, termination. "எஃக விறுவாய்" (பொலர் எழுத்த். 1). 2. **ஈவு**, death. இறுவாய் மெய்த" (கந்த. அகநெற் 58)

[இறு + வாய் = இறுவாய் = ஈவு; வாய் = இடம்.]
இறுவேல் *ru-vai*, பெ (n) **இருள்வேல்** பாக்க. see *ruvai*

[ஒருக இருளவேல் = இருவேல் = இறுவேல்.]

இறை *rai*, இடை (part) **அன்றோ**, **அறிவிப்பு** (பிரதிபதி) **தெரிவேண்டிய செய்தி தெளிவு இவற்றைக் குறிக்கும் சொல்** (ஈடு 2.1.1); a particle, frequently used in vaishnava religious writings and occurring mostly at the end of sentences to indicate that the subject mentioned is either (1) common knowledge or (2) one which must be known by all, or (3) one that is emphatically so

[ஈறு - இறை]

இறை¹ *rai*, பெ. (n) 1. **உயரம்**; height. "ஏந்து கொடி சிறைப் புரிசை" (புறநா. 17.27). 2. **தலை** (குடா), head 3. **உயர்**; supreme God. "இறைநிலைகளைவாழி" (திவ் திருவாய் 1.3.6). 4. **சிவன்** (சிவ்); Siva 5. **நாண்முகன்** (பிரமன்) (பிங்); Brahmā 6. **அரசன்**; king, sovereign, monarch. "இறைகாக்கும் வைகை மெல் வாய்" (குறள் 547). 7. **தலைமை** (சிவ்); eminence, greatness. 8. **தவறு நிலைமை**; impartiality, justice. "கண்ணோடா திறைபுரிந்து" (குறள் 541). 9. **உயர்ந்தோர்** (தொல். பொ. 256), (திவா.); anyone who is great, as one's father or guru or any renowned and illustrious person. 10. **தலைவன்** (திவா.); superior, master, chief 11. **தமையன்** (பரிபா. 11-8); elder brother. 12. **கணவன்**; husband, as lord of his wife. "தப்பின்னை தகைகிறை" (திவ் பெரியதி 2.3.5). 13. **வீட்டிறை**; inside of a sloping roof, eaves of a house. "குறிசிறைக் குரம்பி" (புறநா 129). 14. **இறகு** (பிங்); feather. quill 15. **திருகு**, wing plumage 16. **இறத்தல்** (கவித 18, உரை); death, dying, extinction. 17. **மாமரம்** (மலை); mango tree (செ அக.)

ம. இற. க. ஏறகெ. ஏறவிய். குட ஏறவி

[1-2 ஏறு = ஏறை = இறை = உயரம், தலை 3-12 இறத்தல் = தங்கல், நிலைபெற்றிருத்தல். இறு = இறை. எவரும். எனும் நிலைமை இருப்பவை, நிலைத்திருந்து காப்பவை. உயர், அரசன், தலைவன் 13-17. இறவுகு = இறப்பு = இற = தாழ்த்தல், சரிவாதல். வீட்டின் இறவுகாணம். இறகு. இறகை, மினை, தாழ்த்து களி கொடுக்கும் மாமரம்.]

இறை² *rai*, பெ. (n). 1. **தங்கல்**; abiding halting tarrying. "நெழ்சிறை கொண்ட" (மணி 4.69). 2. **இறுக்கை**; sheath "இறையினட வாள்முறை யெறி" (கம்பாரசு. அயோத. மந்திர 12). 3. **கடமை** (திவ் திருவாய். 5.2.8); duty, obligation. 4. **அரசிறை**; tax on land, duty, share of the produce occurring to the king see *rai*. "இவறவற கிறையொருங்கு நோர்வது நாடு" (குறநா 733). 5. **விடை**; answer, reply "என்கணிகறையு" (நன் 386) 6. **விரல் வளை**; lines inside the finger joints. "இறைககரஞ் சிவப்பெய்திட" (இரகு. நாட்டுப்

34). 7. **விரலிறையளவு**; measure of the first joint of the fore finger being about 1 inch. 8. **சிறுமை** (அறடம்); very small particle, atom, minute quantity, short space of time "இறைபு ஞானவிய் வாதவளை புக்கன்" (கம்பாரசு சிறப்பு. 10). 9. **முள்ளை**; wrist fore-arm "எவ்வளை விறை யூருமமெ" (கவித 7). 10. **கை**; arm. "இறைவளை யாழ்த்தி இயற்கு" (சீவக 656). 11. **உடறுமுண்டின முட்டுவாய்**; joints of the body. "இறைகளைவ நெறு நெறென" (திவ் பெரியதி 5.10.4). 12. **முனை**; corner "முடங்கிறை" (முல்லை 87) (செ அக.)

[இறைத்தல் = தங்குதல், வைத்தல், தங்குதற்குரிய இடம். இறு = இறை. நிலைத்து ஆளும் அரசன். அரசனாகத் தெறுதலும் வரிப்பணம் இறு = இறை = வைத்தல், தெறுத்தலும், விடைய சிறத்தல். இறு = இறை = ஒடித்தல், சிறிதாகத்தல், சிறிது. இறு = இறை = தாழ்த்தல், தாழ்த்த முன்கை, தாழ்வளை பகுதி.]

இறை³ - **தல்** *rai*, 2 செ குறாணி (v1) **வணங்குதல்**; to bow before, as in salutation; to worship "இறைவையு யிறைநிங்" (புதினோ ஆறு திருக்கவம் 48). (செ.அக.)

க. ஏறகு

[இறு = இறை ஒடித்தல், வதைத்தல், வணங்குதல்.]

இறை⁴ - **தல்** *rai*, 2 செ குனி (v1) **சிதறிய் பேரதல்**; to scatter, disperse. "வளை முத்திறைய பெற நுட..... வெண்டுகரை" (குத சிவமான் 2.2). (செ.அக.)

[இறு = இறை ஒடித்தல், முறித்தல், வெடித்துச் சிதற்தல்.]

இறை⁵ - **தல்** *rai*, 4 செ குறாணி (v1) 1. **நீரவ் வீசித் தெளித்தல்**; to splash, spatter, dash. "அவளை முகத்தில் நீரவ் யிறைத்தகன்". 2. **சிதறுதல்**; to scatter abroad, strew, cast forth. "புண்டங்களை யெல்லாம் இறைத்து விட்டான்" 3. **நீர் பாய்ச்சுதல்**; to draw and pour out water, irrigate, beset out. "இறைபயவர்க் கூற்றநீர் போய் யிரும்" (குறநா 1161). 4. **திறைத்தல்**; to fill, as one's ears with strains of music. "வீணையரின்கினை சென்தொறு யிறைப்ப" (உபதேசகா சிவபுராணியி 318). 5. **யிருதியாகச் செலவிடுதல்**; to lavish squander பணத்தை வாரி யிறைக்கிறான்

[இறு = இறை; ஒடித்தல், முறித்தல், வெடித்துச் சிதற்தல், வசதல் திறைப்புத் தருதல். செலவிடுதல்.]

இறை⁶ *rai*, பெ. (n) 1. **கடன்** (அகதி.); debt 2. **வாளின் உறை**; sheath of a sword. "வாய்ந்த விறைவிட்டாய் மருவலர்கள் மர்ப்புறையாப் பாய்ந்து" (கூட்டம். 45). 3. **கூட்டம்** (தக்கயாகப். 638, உரை); crowd. (செ அக.)

[இறு = இறை = தெருக்கம், தெருக்கடி.]

இறைக்கட்டு *rai-k-kadu*, பெ (n) **வரி**; taxation. "இறைக்கட்டும் தவிரந்து" (S.I.V. 414). (செ அக.)

ம. இறு

[இறை + கட்டு]

இறைக்கடன் *rai-k-kadu*, பெ. (n) **திலவரி** (சேரநா.); land-tax

ம. இறுகடம

[இறை + கடன்]

இறைக்கள்ளன் *irai-k-kallan*, பெ. (n) இறைபயினைவல் (வின.) பாக்க. 308 *irai-p-palvan* (செ.அக.)

[இறை + கள்ளன்.]

இறைக்காசான் *irai-k-kasān*, பெ. (n) முருகக் கடவுள்; Skanda, as the Guru of Śiva. "இறைக்காசானெம்மறைய மாணையு மாலை" (பெருந்தொ.102) (செ.அக.)

[இறைஞ்சு + ஆசான்.]

இறைக்குடி *irai-k-kudi*, பெ. (n) வரிகொடுப்போன் (சிற்பு.4,9, உரை); lax payer (செ.அக.)

[இறை + குடி.]

இறைக்குத்து *irai-k-kutti*, பெ. (n) இறக்குத தறுவாயில் கணவியி அசைவறறு நிற்சை (இ.வ.); fixed gaze of the eyes at the approach of death (செ.அக.)

[இறை + குத்து இறை = நினைவான, நெட்டான.]

இறைகாவல் *irai-k-kaval*, பெ. (n) தலையாரிகருரிய வரி (IMP TP 121-2); police cess, an ancient rate paid towards the cost of watch and ward in a village. (செ.அக.)

[இறை + காவல்.]

இறைகிழவன் *irai-k-kizavan*, பெ. (n) அரசனாகுத தளமையை யுடையவன்; ruler endowed with all kingly qualities. "திவலாத் தானை விறை கிழவோயே" (பதிற்றுப்ப.54, 17). (செ.அக.)

[இறை + கிழவன் கிழமை + உடைமை.]

இறைகுத்து-தல் *irai-k-kutti*, 5 செ.குறாவி (v1) 1 விசுவிறைய வளவிடுதல் (வின.), to dip the finger into a fluid to ascertain its depth 2 மதிப்பிடுதல்; to estimate.

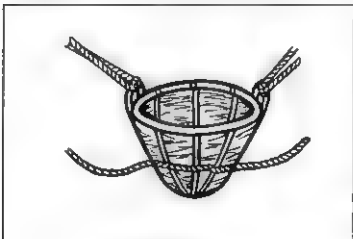
[இறை + குத்துதல் இறை = முன்சை, முன்சை விரவ.]

இறைகடு-தல் *irai-k-kūp*, 5 செ.குறாவி. (v1) அரசனாகுதல் (பெருந்தொ.79); to rule over, exercise authority (செ.அக.)

[இறை + கடுதல்.]

இறைகடை *irai-k-kuda*, பெ. (n) நீரிறைக்கும் கடை (திவா.), water-basket made of palmyra leaves for baling out water for irrigation purposes (செ.அக.)

[இறை + கடை இறை = இறைதல், நீரிறைத்தல்.]

இறைகடை

இறைகூத்தன் *irai-kūttan*, பெ. (n) குராமம்; common bottle flower - *webbera corymbosa* (செ.அக.)

[இறை + கூத்தன்.]

இறைகூ-தல் *irai-kūr*, 2 செ.கு.வி. (v1) தங்குதல்; to dwell, abide "தென்மறவிறை கூதலின்" (புறநா.345-5)

[இறை + கூ.]

இறைகொள்ளு-தல் *irai-kōllā*, 13 செ.கு.வி. (v1) தங்குதல்; to dwell, abide

[இறை + கொள்ளுதல், இறை கொள்ளுதல் + இருபடிக்கொள்ளுதல்.]

இறைச்சி *irai-cci*, பெ. (n) 1. இறைச்சி; flesh "இறைச்சிக் குன்றாக்கிளானே" (சீவக.801), 2. இறைச்சிப் பொருள் (தொல்.பொருள்.229) பாக்க; see *irai-cci-p-poru*. 3. கருப்பொருள்; distinctive features of each of the soil-tilat relating to five tracts of land "அன்புற தகுத விறைச்சியுட் கட்டலும்" (தொல்.பொருள்.231) 4. விருப்பமானது; that which is agreeable, pleasing "விருநாக்கி கிறைச்சியாள்" (கலித்.8)

ம. இறச்சி, தெ. ஏரூ, ஏரூசி, குட. ஏரூசி

[இற - இறை = தங்குதல் இறை - இறைச்சி = தவயிரியுபயத, சோதயிருப்பது, ஒடகயிருப்பது உள்ளிருப்பது, உள்ளடங்கியிருப்பது, கவனத்தைக் கவர்வது.]

இறைச்சிக்கூத்தி *irai-cci-k-kutti*, பெ. (n) இறைச்சிக்கூத்தி பாக்க; see *irai-cci-k-kutti*

[இறைச்சி + கூத்தி.]

இறைச்சி கூத்தி *irai-cci-k-kutti*, இறைச்சியைக் கூத்தி வட்டிற் கருவி (வின.); spit, rod for holding meat while roasting (செ.அக.)

[இறைச்சி + கூத்தி.]

இறைச்சி நீர் *irai-cci-nir*, பெ. (n) உள் தண்ணீர், the thin transparent watery part of the blood-serum (செ.அக.)

[இறைச்சி + நீர்.]

இறைச்சிப்பொருள் *irai-cci-p-poru*, பெ. (n) கருப்பொருளினுள்ளே கொள்ளும் பொருள் (தொல்.பொருள்.229), suggestive meaning conveyed indirectly by reference to the distinctive features of the tract of land (செ.அக.)

[இறைச்சி + பொருள்.]

இறைச்சிப்போர் *irai-cci-p-pōr*, பெ. (n) உடம்பு, the body, considered as a mass of flesh. "இறைச்சிப்போரிதனை யென்றான்" (சீவக.1585) (செ.அக.)

[இறைச்சி + போர் போர் = குவியல்.]

இறைச்சோறு *irai-c-cōru*, பெ. (n) வரிவகை (S.E. VII.87); a kind of lax. (செ.அக.)

[இறை + சோறு.]

இறைஞ்சலர் *irai-ñjalār*, பெ. (n) பகைவர்; enemies, foes or adversaries, as those who do not yield or succumb

“இறைஞ்சலக் கெழிவியே நனையான்” (பாரத பதி
கோடி 241) (செ.அ.க.)

[இறைஞ்சு + அம் + அர். இறைஞ்சலர் = வணங்காதவர்,
பகலவர்.]

இறைஞ்சாடிப்பு *இரிக்ரி-ப-ஸ்*, பெ. (n) கஞ்சான்
கோரை; holy basil - ocumum sanctum. (சா.அ.க.)

[இறைஞ்சு + ஈடி + பூ.]

இறைஞ்சார் *இரிக்ரி*, பெ. (n) இறைஞ்சலர் பாக்க.
see *இரிக்ரிகர்* (செ.அ.க.)

[இறைஞ்சாதர் → இறைஞ்சார்.]

இறைஞ்சி *இரிக்ரி*, பெ. (n) மரவரி (திலா); bark
of a certain tree, used for clothing. (செ.அ.க.)

[இறைஞ்சு - இறைஞ்சி.]

இறைஞ்சு-தல் *இரிக்ரி*-5 செ.கு.வி (vi) 1 தாழ்தல்;
to hang low, as a cluster of coconuts, to bow, bend.
“குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை” (புறநா 17.9), 2
வீழ்தல்; to fall down. “புல்லுவிட்டி துறைஞ்சிய
பூக்கொடி” (கவித 3,13). - 5 செ.கு.நாவி. [vi]
வணங்குதல்; to make obeisance, to pay reverence,
to worship by bowing or prostrating. “எழிலார் கழி
றைஞ்சி” (திருவாச 1.21)

ம. இரஞ்சு, க. எரஞ. தெ. எரஞ. து. எரஞவி

[இறை - இறை - இறைஞ்சு.]

இறைப்பாரம் *இரிக்ரி-ப-நா*, பெ. (n) பல்லுயிரைக்
காக்கின்ற அரசன் பொறுப்பு; burden of government,
responsibility of the king for the welfare of his subjects.
“இறைப்பாரமெலவம்.புட்டி” (சீவக 475)

[இறை + பாரம். இறை + அரசன்.]

இறைப்பிளவை *இரிக்ரி-பிளவை*, பெ. (n) கையினட
யில் வரும் ஒருவகைப்புனை; eruption in the finger
joints or between the fingers at the roots. (செ.அ.க.)

[இறை + பிளவை.]

இறைப்புரிசை *இரிக்ரி-புரிசை*, பெ. (n) உயரந்த மதில்;
high wall. “ஏந்து கொடி யிறைப்புரிசை” (புறநா 17-27)

[இறை + புரிசை.]

இறைப்பொருட்டலைவன் *இரிக்ரி-ப-புரி-பிளவை*
பெ. (n) குடிசைக்கு வேண்டிய உதவி யனைத்தினு
செய்து அவர்களிடம் குடியிறை கொள்ளுவோன்;
person collecting tax and attending to public services
(அபி.சிந்.).

[இறை + பொருள் + தலைவன். இறைப்பொருள்
வரிப்பணம்.]

இறைப்பு *இரிக்ரி*, பெ. (n) தீர் இறைக்கை; drawing
out and pouring water (செ.அ.க.)

[இறை → இறைப்பு.]

இறைப்புணைப்பு *இரிக்ரி-புரி-ப-புரி-ப-புரி*, 20
செ.கு.வி (vi) ஒருவன் இறைக்க வேண்டும் வரிக்குட
புணை கொடுத்தல் (S.I.I. V 376); to stand security
for the payment of tax by a person. (செ.அ.க.)

[இறை → இறைப்புணை + புரி.]

இறைப்புப்பட்டரை *இரிக்ரி-ப-பட்டரை*, பெ. (n)
கிணற்றுப் பாய்ச்சலுள்ள நிலம் (CG), land exclusively
irrigated from wells. (செ.அ.க.)

[இறைப்பு + பட்டரை.]

இறைப்பெட்டி *இரிக்ரி-ப-பெட்டி*, பெ. (n) தண்ணீர்
இறைக்க உதவும் ஒலைப்பெட்டி; oil basket for
baling water (செ.அ.க.)

[இறை + பெட்டி.]

இறையப்பது *இரிக்ரி-ப-பது*, பெ. (n) குறிப்பாகப்
பொருளை விளைக்கும் விடை (தொல் சொல் 13);
indirect answer to questions. (செ.அ.க.)

[இறை + பப்பது.]

இறைமகள் *இரிக்ரி-மகள்*, பெ. (n) 1 கொற்றவை; *Korava*
‘இறைமக னாடுதெய்ய’ (தகசயாகட் 751) (செ.அ.க.)
2 அரசன் மகள்; king's daughter (ஆ.அ.க.)

[இறை + மகள்.]

இறைமகன் *இரிக்ரி-மகன்*, பெ. (n) 1 அரசன்; king
‘இன்னுயிரை நினைந் திறைமகன்’ (குறா நகர 31)
2 பிள்ளையார் (பி.சு.); Ganēśa, son of *இரிக்ரி*, i.e. Śiva
(செ.அ.க.)

[இறை + மகன்.]

இறைமரம் *இரிக்ரி-மரம்*, பெ. (n) 1. இறைகலை.
தாசுரும் மரம் (வின), three poles united at the top
to support a basket in irrigation. (செ.அ.க.) 2. ஏற்றமரம்
(வின), well-sweep 3. நீரிறைக்கும் மரப்பதத்தல் (1)
long boat shaped wooden trough suspended for watering
fields (செ.அ.க.)

[இறை + மரம்.]

இறைமலை *இரிக்ரி-மலை*, பெ. (n) மெருமலை; Mt
Meru “இறைமலை வில்வி” (தகசயாகட் 170)
(செ.அ.க.)

[இறை + மலை.]

இறைமா *இரிக்ரி-மா*, பெ. (n) மாமரம்; mango tree
(சா.அ.க.)

[இறை + மா.]

இறைமை *இரிக்ரி-மை*, பெ. (n) 1. தலைமை; king's
superiority, eminence, celebrity “வீரம் குறைவறே

யிறைமை பூண்டோர்" (கம்பரா மூலவு 46). 2. அரசாட்சி; government, dominion. "பாண்டியற்குத் தன்னிறைமை முழுதீயிந்தான்" (திருவிளை.அங்க.27). 3. தெய்வத்தன்மை; divinity, divine nature. "அவனது இறைமைக்கு இழக்காய் முடியும்" (சி.சி.8.38. சிவஞா). (செ.அக.)

[இறை - இறைமை.]

இறைமையாட்டி *iravay-āṭṭi*, பெ. (n) 1 தலைவி (திவா.); lady, mistress 2. அரசி; queen. (செ.அக.)

[இறைமை + ஆட்டி. இறைமை = தலைமை.]

இறைமொழி¹ *irai-moḻi*, பெ. (n) மறுமொழி; answer, reply "அன்பர் கேட்க விறைமொழி கொடுத்து" (திருவிளை மணி 112) (செ.அக.)

[இறை + மொழி. இறை = விடை.]

இறைமொழி² *irai-moḻi*, பெ. (n) இறைவனருளிய மறை (ஆகமம்); śrīmanas. "இறைமொழிக் கல்வது மறநரவோதி" (சிவப்.10, 206) (செ.அக.)

[இறை + மொழி. இறை = தெய்வம்.]

இறையணி *irai-y-aṇi*, பெ. (n) வினாவுக்கு விடை கூறுதல் அணி; figure of speech in the form of question and answer (அபி சிற்)

[இறை + அணி. இறை = விடை.]

இறையமன் *irai-yamaṇ*, பெ. (n) கணி (பரிபா 11,8), Saturn whose elder brother is Yama. (செ.அக.)

[இறை - இறை + யமன் (சொ.வ.).]

இறையவன் *irai-yavaṇ*, பெ. (n) 1. தலைவன்; chief 2. கடவுள்; God 3. தேவா தலைவன்; a leader among the gods. "இந்திதன் முநவிய இறையவர் டதங்களும்" (குறள், பரி, உளவுட்டா) (செ.அக.)

ம. இறைபான். இறையவன்

[இறை - இறையவன்.]

இறையனார் *irai-yavaṇ*, பெ. (n) கடைக்கழகப் புலவருள் ஒருவர்; "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" யெள்ளும் பாடலை எழுதியவர் (குறட்.2), a poet of the time of the third Śaṅgama at Madurai, popularly identified with Śiva. (செ.அக.) (அபி சிற்)

இறையனாரகப் பொருள் *irai-yavaṇ-aga-p-poruḻ*, பெ. (n) இறையனாரியற்றிய களவியல்; grammar on agapporuḻ by iraiyavaṇ (செ.அக.)

[இறையனார் + அகப்பொருள்.]

இறநூல் அறுபது, நூற்பாக்களைக் கொண்டது இதன் உரை நகீரர் இயற்றியது என்பது

இறையாமனக்கு *irai-y-āmanaku*, பெ. (n) செவ்வாமனக்கு; red variety of castor plant - Ricinus communis (செ.அக.)

[இறை + ஆமனக்கு.]

இறையாயிரங்கொண்டான் *irai-y-āyiraṅ-kondaṇ*, பெ. (n) ஒரு விரகிதற்கு ஆயிரங்கலம் தெற்கொள்ளும் களஞ்சியம் (கோயிலை 63); திருவள்ளம் கோயில்; இராமநாதபுரம் அரண்மனை ஆயிர இடங்கள்ளி இருப்பது போன்றது; large granary as in Srirangam temple and in the Ramnad palace, in which paddy spread over the floor to the thickness of one [ra] or an Inch would amount to 1000 kalam. (செ.அக.)

[இறை + ஆயிரம் + கொண்டான்.]

இறையார் *iraiyār*, பெ. (n) மகனிர்; மடவை. "வளைமுன்கை வளங்கிறையார்". (பரி.17-35) (பாண்டி.அக.)

ம. இறையன்

[இறை + ஆர். இறையார் = அழகிய முன்கையை உடையவர்.]

இறையான் *iraiyāṇ*, பெ. (n) சிவன்; Śiva "இறையான் கையில் நிறையாத" (திவ.பெரியதி 5.1.8) (செ.அக.)

[இறை + ஆன்.]

இறையிலி *irai-y-il*, பெ. (n) வரிநீக்கப்பட்ட நிலம்; land that is tax-free "அறதிறருவிட இறையிலி நிலங்களும்" (செ.அக.)

ம. இறையிலி

[இறை இல் + இ.]

இறையிழக்க-தல் *irai-y-iḻcku*, 5 செ.குளி [vii] இறையிழித்து பார்க்க, see irai-y-iḻḻu இறையிழிச்சில்லாவேகை செய்து கொடுத்தோம் (S.III.6) (செ.அக.)

[இறை + இழிக்கதல். இழிக்கதல் = நீக்குதல்.]

இறையிழித்து-தல் *irai-y-iḻḻu*, 15 செ.குளி [vii] வரி நீக்குதல்; to exempt from payment of taxes "இறையிழித்திற் சிலாவேகை செய்து கொடுத்தோம்" (S.II.4) (செ.அக.)

இறையிறுக்குங்கோல் *irai-y-irukkuṅkoḻ*, பெ. (n) வரியிடுவதற்காக நிலத்தை அளக்கப் பயன்படும் அளவுகோல்; rod for measuring land for the purpose of fixing the tax "இவ்வூதில இறையிறுக்குங்கோலை இந்நிலம் ஏழுமாவை" (S.IV,107) (செ.அக.)

[இறை + இறக்கும + கோல்.]

இறையிறை *irai-irai*, இடை (part) சிறிது சிறிது (குறட்.52); little by little (சங்.இலக்.சொற.)

[இறை + இறை.]

இறையுணர்வு *irai-y-aṇarvu*, பெ. (n) வாய்நூல் (பதிஞானம்); knowledge concerning the, supernatural being (செ.அக.)

[இறை + உணர்வு.]

இறையூதி *irai-ūṭi*, பெ. (n) காளை; bull & vehicle (பிப்.) (செ.அக.)

[இறை + ஊதி.]

இறையெண்ணு-தல் *irai-y-annu-*, 11 செ. கு. வி (v1) விரலினையாற் கணக்கிடுதல் (விண்.); to count by the joints or lines on the fingers. (செ.அக.)

[இறை + எண்ணுதல்.]

இறையோன் *iraiyōn*, பெ. (n) 1 கடவுள் (திவ. திருவாய். 1,3,2); God. 2. சிவன் (திவா.); Śiva (செ.அக.)

ம. இறயோன்

[இறை + இறையோன்.]

இறைவரை *irai-vārai*, பெ. (n) கணப்பொழுது; moment of time. "இதோ சிறைவரையாகும்" (கந்தபு. மொசன 8) (செ.அக.)

[இறை + வரை.]

இறைவளை *irai-vālai*, பெ. (n) தோள்சத்தில் அணிந்த வளை (குறள். 289); a kind of ornament

[இறை + வளை.]

இறைவன்¹ *irai-vān*, பெ. (n) எப்பொருளிலுந் தங்குதலுடைய கடவுள் (சிவப். 10,184, உரை); God, the all-abiding. (செ.அக.)

ம. இறபவன்

[இறை + அன்.]

இறைவன்² *irai-vān*, பெ. (n) 1. தலைவன்; chief, master superior "இல்லுந் சிறைவனை யிறுந்து" (சிவப். 22,144), 2. கடவுள்; God இறைவன் மவரடி (பாரத இராசு. 146) 3. திருமால் (குறள். 610, உரை); Varu 4. சிவன் (பரிப. 11,78, உரை); சிவ 5. நளமுனன் (பிங்.); Brahmā; 6. அரசன்; king "இறைவன் கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு" (குறள். 733), 7. கணவன்; husband, lord, in relation to a wife "நறுபுவி தனக்கிறைவன்" (திவ். பெரியதி. 2,3,5) 8. மூத்தோன். (திவா.) elder, venerable person. 9. குரு (பிங்.); preceptor (செ.அக.)

ம. இறவன்

[இறை + இறைவன்.]

இறைவன்நொழில் *irai-vān-noḻil*, பெ. (n) இறைவனது செயற்பாடுகள்; அவை; படைத்தல், காத்தல், அபித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பனவாம்; God's deeds viz creation, prolecion, destruction, suppression and showing grace or mercy

[இறைவன் + நொழில்.]

இறைவனிம்பம் *irai-vān-imbam*, பெ. (n) சிவனார் வெம்பு (மலை); wry indigo. (செ.அக.)

[இறைவன் + நிம்பம்.]

இறைவனூல் *irai-vān-ūl*, பெ. (n) கடவுளருளிய (ஆகமம்) மறை தூல்கள்; agamas⁴ இறைவனுடைய அவனான வழிபட்டுத தத்தமரபினவரும் குரவர் பலா நூலையும்⁹ (நன் 7, சங்கர) (செ.அக.)

[இறைவன் + தூல்.]

இறைவனெண்குணம் *irai-vān-ēṅkuṇam*, பெ. (n) இறைவனின் எட்டுக்குணங்கள்; eight attributes of God. எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூயபடம் பிணாதல், இயற்கை உணர்வினாதல், முற்றும் உணர் தல், இயல்பாகவே பாசங்களின்புகுதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிலை (குறள். பரி. உரை. 9) "எண்குணத்தான் கண்டாய்" - (அப்பர் தேவாரம்). (செ.அக.)

[இறைவன் + எண் + குணம்.]

இறைவாகனம் *irai-vāṅkaṇam*, பெ. (n) (பிங்.); இறையூர்தி பாக்கை; 808 *irai-vāṅai*. (செ.அக.)

[இறை + வாகனம்.]

இறைவாங்கு உயர்சினை *irai-vāṅku uyar-sinai*, பெ. (n) வளைதகவையுடைய பெருங்கிளை; a big branch of a tree capable of being bent. "உழையுணர்ந்து உண்ட இறைவாங்கு உயர்சினை" (நற். 113-1)

[இறை + வாகு + உயர்சினை.]

இறைவி *irai-vi*, பெ. (n) 1. உமை (பிங்.); Pārvatī 2. கொற்றவை (சிவப். 12, உரை. பாட்டுமடை, உரை); Goddess Kōrṭṭavai. 3. தலைவி; mistress, lady, queen "இந்தளின் நிருமுகத் திறைவி" (கம்பரா. உத். மந்திர 94) (செ.அக.)

[இறை + இறைவி.]

இறைவிழுத்து-தல் *irai-viḻuttu-*, 15 செ. கு. வி (v1) வாரித்தீக்குதல்; to exempt from payment of taxes 'சத்திராதித்தவரை இறைவிழுத்திக் கொடுத்தோம்.' (S.II iii, 80) (செ.அக.)

[இறை + விழுத்து.]

இறைவை¹ *irai-vai*, பெ. (n) 1. பட்டில் (திவா.); a kind of basket 2 இறைகடை; receptacle for drawing water for irrigation purposes, as a well basket "இறைவை கொளுங் கூவல்" (திரு.பு. 321) (செ.அக.)

ம. இறவ

[இறை + இறைவை.]

இறைவை² *irai-vai*, பெ. (n) ஏணி; ladder 'ஏறுதற்கு மைத்த... இறைவையின்' (இரகு. யாச. 104) (செ.அக.)

[இறை + இறைவை.]

இறைவைமரம் *irai-vai-maram*, பெ. (n) தண்ணீர் இறைக்க மரத்தாற் செய்த ஓடும் போன்ற கருவி (இ.வ.), a boat-like wooden trough used for bailing out water (செ.அக.)

[இறைவை + மரம்.]

இன்¹ *in*, பெ. (n) இனிமை; sweetness, pleasantness "இனவள சிவன்பிறை" (சீவக. 1008) (செ.அக.)

ம. இன்

[இன் = மென்மை, நொயமை, இனிமை இன் - இன்.]

இன்² *இ. கு.பெ.ஏ.* {adj} **இனிய;** sweet, pleasant agreeable. "இன்சொ லிவிதீன்றல் காண்பான்" (குறள் 99)

[இய - இன் 1]

இன்³ *இ. இடை.* {part} 1. **ஐந்தனுருபு** (நம் 299); an abl ending 2. **ஏழனுருபு** (திருக்கோ 19, உரை); a loc. ending 3. **ஐறத்தகல இடைநிலை;** a sign of the past tense உறங்கினான் 4. **சாரியை;** an euphonic segment. "வையபிறகோர் வித்து" (குறள் 24) (செ அக)

ம., க. இன், தெ. னி

[இய - இடப்பொருள் இய - இன் 1]

இன்கடுங்கள் *கம்புகாடு* பெ (n) **உண்டற்பிணியை மயும் மயக்கமுந்தரும் கடுமையமுடைய கள்;** today "இன்கடுங்க காளின அஃத" (அகநா.76)

[இய - இன் = கடுமைய]

இன்கண்¹ *இ-கா.* பெ. (n) 1. **தீன்பம்;** delight, pleasure "இன்கணுடைத்தவர் பார்வம்" (குறள் 1152) 2. **கண்ணோட்டம்;** kindness, special favour "இன்கணுடைய எவன்" (கவித 37,22) (செ அக)

[இய - இன் = கண்.]

இன்கண்² *இ-கா.* பெ (n) **ஒன்பது வகை மெய்ப்பல- னொ ஒன்று** (நவரத்திவொன்று); one of nine manifesta- tions of emotions according to literary theory

[இன் = கண்.]

இன்கண்³ *இ-கா.* பெ (n) **இனிய முழுவின் கண் பகுதி;** eye of a drum head "மண்கணை முழுவின் இன்கண் இமிழ்வை" (பரிபா.22-36) (செ இலக சொற்)

[இன் = கண்.]

இன்கண்ணி *இ-கா.* பெ (n) **இனிய மாலை** (பெரும்பாண் 218); pleasant evening

[இய - இன் = கண்ணி]

இன்கல் *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய மலை;** gratifying hill or mountain. "இன்கல் யானாநம் உறைவின ஊர்க்கே" (நற்.344).

[இய - இன் = கல்.]

இன்கலியாணி *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய செருக்கினை யுடைத்தாகிய புதுவருவாய்** (மதுரைக் 330); thriving income or new prosperity (செ இலக சொற்)

[இய - இன் = கலி = யாணி]

இன்கழை *இ-கா.* பெ (n) **அழகிய மூங்கில்;** bamboo "இன்கழை யமலிலமழின்" (அகநா.177-6) (செ இலக சொற்)

[இன் = கழை.]

இன்களி *இ-கா.* பெ (n) **இனிய செருக்கு;** haughtiness "இன்களி மகிழ்ந்தகை" (புறநா 71) (செ இலக சொற்)

[இன் = களி]

இன்களி நறவு *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய களிப்பைத் தரும் கள்;** lody "இன்களி நறவி விபறோ நவனன்" (அகநா 173)

[இன் = களி = நறவு]

இன்காலை *இ-கா.* பெ. (n) 1. **இனிய காலை;** morning. "புதலொளி சிறந்த கான்பின் காலை" (அகநா 139 8). 2. **இனிய காலைப் பொழுது;** morning "வாந்தளி பொழிந்த காண்பின காலை" (நற். 264-2) (செ இலக சொற்)

[இன் = காலை.]

இன்குரல் எழிலி *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய முழக்கம் செய்கின்ற முகில்கள்;** clouds, as gives good sound. "இன்குரல் எழிலி" (நற் 247-3) (செ இலக சொற்)

[இன் = குரல் = எழிலி]

இன்குளகு *இ-கா.* பெ (n) **இனியதழை** (மூலவை 33); agreeable fragrance (செ இலக சொற்)

[இன் = குளகு.]

இன்காயல் *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய மென்மை;** elegant appearance. "அறவென விசிந்த உறவின சாயல்" (அகநா 191-15) (செ இலக சொற்.)

[இன் = சாயல்]

இன்காயலன் *இ-கா.* பெ (n) **மென்மையினிடை நெஞ்சினன்;** soft at heart. "பெரும்பெயர்க் காந்தநை ஈனடோவின் சாயலன்" (புறநா 178-6)

[இன் = சாயலன்]

இன்கிறு பின்டாம் *இ-கா.* பெ (n) **இனிய சிறு பின்டாம்** (இகழ்ச்சிக் குறிப்பு); sweet little thing. "இன்கிறு பின்டாம் யாங்குண்டனன் கொல" (புறநா 234-4)

[இன் = சிறு = பின்டாம்.]

இன்கீர் *இ-கா.* பெ. (n) **இனிய ஒசை;** sweet tone. "படுதிரை மீன்கீர்ப் பாணி தூங்கும்" (புறநா 209-5)

[இன் = கீர்]

இன்கீர்ப்பாணி *இ-கா.* பெ (n) **இனிய சீரங்கு தாளம்;** pleasant rhythm. "படுதிரை மீன்கீர்ப் பாணி" (புறநா 209-5)

[இன் = கீர் = பாணி]

இன்கவை மூரல் *இ-கா.* பெ. (n) **இன்கவை மூரல்** (பெரும்பாண் 196). good taste. food

[இன் = கவை = மூரல்.]

இளசொல் *ir-cool*, பெ. (n) இனிமையான சொல்; pleasant speech, kind word, courteous language, compliment opp. to வன்சொல். "இளசொ வினிதீன்றல்" (குறள் 99) (செ.அக.)

[இசு - இன் + சொல்]

இளசொல்லுவமை *ir-cool-suvama*, பெ. (n) அனிய வகையுடைய சொல். இது பொருளில் உவமைக் கொரு விசுதி தேசனரககறி இன்ன மிகுதியுடைத் தெனினு முடம்பதனாதிச் சிறத்ததன் நென்பது (ஆ.அக.); figure of speech

[இன் + சொல் + உவமை]

இள்தீங் கிளவி *ir-thiṅkiḷavi*, பெ. (n) மிக இனிய மொழி; sweet language. "இள்தீங் கிளவியாய்" (கவித் 24-3)

[இன் + தீம் + கிளவி]

இள்துகிர் *ir-tuḷkiṛ*, பெ. (n) இனிய பவணப் பலகை; coral decoration. "காண்பு இள்துகிர்மேல்" (கவித் 86) (சுவ.இலக்.சொந்)

[இவ் - இன் + துகிர்]

இள்தொடைச் சீறியாழ் *ir-todaicciṅṅai*, பெ. (n) இனிய நரம்பினை யுடைய சிறிய யாழ் (முதுரை.559) stringed musical instrument. (சுவ.இலக்.சொந்.)

[இள்தொடை + சீறியாழ்]

இன்ப உத்தி *inba utti*, பெ. (n) அறம், பொருள், இன்பம், அச்சம் என்ற நான்கு உத்திகளுள் ஒன்று; crucial last of the continence of a minister or other officer of state conducted sub rosa, by a king, which consists in his (the king's) sending an old maid long in the service of the harem, to tempt the officer concerned, with a story that one of the queen is desperately in love with him (the officer), and that not only great pleasure but also splendid destiny await him if he would meet the queen's wishes, one of four utti

[இன்பம் + உத்தி]

இன்பக்கொடி *inba-k-kodi*, பெ. (n) காமவல்லிச் கொடி; twining creeper found in svarga. "நந்தையுமின்பக் கொடியொத்தான்" (கீவக.365) (செ.அக.)

[இவ் - இன் - இன்பம் + கொடி]

இன்ப துன்பம் *inba-tuṅbam*, பெ. (n) தலமும கேடும், joy and sorrow, pleasure and pain. "சென்றாங்கு இன்ப துன்பங்கள்" (திவ் திருவாய் 8,8,6)

[இன்பம் + துன்பம்]

இன்பம்¹ *inbam*, பெ. (n) 1 அகமகிழ்ச்சி (திவா), delight, joy, happiness. 2. இனிமை (முதுரைக் 16), sweetness, pleasantness. 3. இன்பம் (காமம்), sensual enjoyment, sexual love. "அறம் பொருளின்பம்" (குறள் 501). 4. திருமணம்; marriage "கொம்பணையான

யும்... குன்றணையானையும்... இன்பமியற்றினார்" (கீவக 1980) 5. சொல்லிலும் பொருளினும் சுவை படுவதற்கிய கணம் (தளைய.18); sweetness of subject matter and of style and diction, a merit of poetic composition. (செ.அக.)

ம. இன்பம்.

[இவ் - இன் - இன்பு - இன்பம்]

இன்பம்² *inbam*, பெ. (n) 1 தூதர்பயணாச்சி சொன்று; one of four benefits of seaming. 2. பெரியோ சியல்பி சொன்று; one of the characteristics of noblemen.

[இவ் - இன் - இன்பு - இன்பம்]

இன்பவணி *inba-vani*, பெ. (n) முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட செயல் கைகூடுதலும் விரும்பப்பட்ட பொருளினும் திறைவாயக் கைகூடுதலும், கைகூடுதற் பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சி மற்றும் வழிவகை களவ திறன் வெளிப்படுதலுமாம் (அபி.கித்); figure of speech depicting fulfilment of desire.

[இன்பம் + அணி]

இன்பவழதை *inbavazhatai*, பெ. (n) இன்பஉத்தி பாக்கை; see *inbautil*

இன்பன் *inban*, பெ. (n) கணவன்; husband, as being dear to the wife "புதுந்தலைமகடடைக்குமின்பன்" (திவ். பெரியதி 2,3,5)

[இன்பு - இன்பன்]

இன்பாயல் *inbayal*, பெ. (n) இனிய படுக்கை; comfortable bed. "புறையே ருங்கட் டுயிலின்பாயல்" (புதிற்றுப்.16:18)

[இன் + பாயல்]

இன்பி-த்தல் *inbi-ttāl*; 11 செ.குறாவி. (v1) இன்ப மூட்டுதல்; to cause to be happy. "என்னைபருக்கி யின்பித்தவாய்" (பாடு திருவருட்.) (செ.அக.)

[இன்பு - இன்பி]

இன்பு *inbu*, பெ. (n) இன்பம் பாக்கை; see *inbam*. "வளநக மும்பின்பொடு புரிவயர்" (தேவா 553,8)

உ. தெ. இன்பு

[இன் - இன்பு]

இன்புளி *inbuli*, பெ. (n) தற்புளிப்பு; sour (மலை.179), (சுவ.இலக்.சொந்.)

[இவ் + புளி]

இன்புளிப்பு *inbulippu*, பெ. (n) 1 தித்திப்புப் புளிப்புப் கலத்த சுவை; mixture of the sweet and the sour 2. காயுத் தேன்கலத்த குழம்பு; mixture or medicated syrup of vinegar and honey, used as an expectorant or demulcent-Oxymel (சுவ.அக.)

[இவ் + புளிப்பு]

இன்புளி வெஞ்சோறு *inbuli venṅṅoru*, பெ. (n) இனிய புளிவகறி கிடைத்த வெவைய சோறு;

banavāṅ rāca "சமய பெயர்ப்பட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு"
(அகநா 394) (சங் இலக் சொற்.)

[இன்புளி + வெஞ்சோறு]

இன்புறல் *inbu-ṛaḥ*, பெ. (n) மகிழ்ச்சி பொருத்தல்
(ஆ அக.) enjoyment

[இன்பு + உறல்]

இன்புறவு *inbu-ṛavu*, பெ. (n) மகிழ்க்கை; gratification,
pleasure. (திருக்கோ 219, அவ.) (செ அக.)

[இன்பு + உறவு]

இன்புறாவேர் *inbu-ṛavē*, பெ. (n) சாயவேர் பார்க்க,
see *śāyavē* (சா அக.)

[இன்பு + உற + வேர்]

இன்பை *inbaḥ*, பெ. (n) துளசி; basil - oclimum sanctum
(சா அக.)

[இன்பு -> இன்பை]

இன்மணியாரம் *in-man-yāraṁ*, பெ. (n) இறந்துபட்ட
டதோ சிதைநூல் (யாப். வி 540). an ancient musical
treasure (செ அக.)

[இன் + மணி + ஆரம்]

இன்மை *inmai*, பெ. (n) 1. தில்லாமை (திவ். திரு
வாய். 5, 3, 4); total negation of existence, distr அளமை
and opp. உண்மை. 2. வறுமை; poverty, destitution,
adversity "இன்மைநீர்ததல் வளமையானே" (புறநா 3)
3. இன்மைவசகை (வேதா ௧, 35), absolute negation
of love, viz., முறவினமை, பின்வினமை, ஒன்றிவி
வென்றினமை, என்றிபின்மை (செ அக.)

[இல் + இன் -> இன்மை]

இன்மை நவிறி யணி *inmai navirai yaṅi*, பெ.
(n.) அன்மையகையு ளொன்றி. இது யாடுதேனு மொள
றின்மையால் உவமியத்துக்கு உயர்வேனுந் தாழ்வே
னுந் தோன்றர் சொல்லுதல்; figure of speech.
(ஆ அக.)

[இன்மை + நவிறி + அணி]

இன்மை வழக்கு *inmai vaḷakku*, பெ. (n) இல்வழக்கு
(மணி 30, 194) பார்க்க; see *ivaḷakku*. (செ அக.)

[இன்மை + வழக்கு]

இன்றி *inṛi*, கு வி எ. (adv) தில்லாமல்; without
"நனக்கொரு பயனின்றி யிருக்க" (கவித் 96, 30, உரை)
(செ அக.)

ம. இன்னி

[இல் - இன்றி]

இன்றிய *inṛi* ௨ கு பெ எ. (adj) தில்லாத; that which
is not, a word used as a negative affix. "நரித்தரவினரிய
விவரணை" (பெரும்பு. மகந. 14, 24) (செ அக.)

[இல் + இன்றி - இன்றிய]

இன்றியமையாமை *inṛi-y-anaiyānmai*, பெ. (n)
தாண்டிலாமல் முடியாமையு; indispensableness, neces
sary, sinequa non. "இன்றியமையாக் சிறப்பின வாயினும்"
(குறள் 961)

[இன்றி + அமையாமையு]

இன்று¹ *inṛu*, பெ. (n) கு வி எ. (adv) இந்நாளின்
this day, to-day "இன்று நம் ஆளுன வரும்பால் அவன்
வாயிவ" (சிலப். 17-20) (செ அக.)

ம. இன்று: ௧, 1. ௨. இந்து தெ. இந்து நேடு. கோத. இந்து.
து. ௩. து. இந்து. கு. இந்து. கு. இனி. இனசெ
சொல்லா. இந்நெட. நெட. நச. இந்து: ௪. இனசெ. ௬. நேன்ச
குவி. தினச; கோண. நேண்ட. குகு. இன்ன: மால. இசெ
அமிசெ

[இடுஞ்சொற்று -> இந்நன்று -> இன்று]

இன்று² *inṛu*, இடை; (part) ஓர் அசைச்சொல் (திவாய்;
explosive (செ அக.)

[இன்று -> இன்று முடிந்தது என்ப பொருள்படுவதோர் இந்ந
காலக் குறிப்பு வினைமுற்று. பழக்காய உலகவழக்கிலும் செயலா
வழக்கிலும் அசைச்சொல்பயிற்று]

இன்று³ *inṛu*, கு வி எ. (adv) இன்றி; without 'உட்கிரிந்து
முறக்க உணகமர் கொற்கை போனே" (நன் 172
மயிவை).

[இல் - இன்று இவ்வை என்ப பொருள்படுவதோர் குறிப்பு
வினைமுற்று இவ்வாயம் என்ப பொருள் படுவதோர் குறிப்பு
வினைபொச்சம் ஆகிறது]

இன்று⁴ *inṛu*, கு வி மு (impv) இல்வலை; no 'புறவந்து
பாழ்படுத வின்று" (குறள் 83)

[இல் + து - இவது - இன்று]

இன்றோல் *inṛi*, வி எ. (adv) தில்லாவிடில்; if not
or else. "அ. தினரோல் மனவாயம் மனளர்க் கொள்"
(குறள் 556)

[இன்று -> இன்றோல்]

இன்றைக்கு *inṛai*, கு வி எ. (adv) இன்று; to-day
"இன்றைக்கு இருப்பாரை நாளை இருப்பர் எனது
எண்ணவோ திடமில்லை" (தாயுடையார்) (செ அக)

[இடுஞ்சொற்று -> இன்று + ஐ + கு]

இன்ன *inṛa*, கு பெ எ. (adj) 1. இத்தன்மையாக
such 2. உவமவழகு (நன் 367), like, a sign of compar
ison - பெ. (pron) இப்படிப்பட்டவை; such thing
"இன்னவாயிய பலவாணுளொடு" (கந்தப்பு. தவாய்கள்
(செ அக.)

ம. இன்ன ௧. இந்து தெ. இந்து. கோத. இன். இன்ச
து. இன்னாய. கு. இன்னதெ. இந்நெ: து. இந்து குகு
என்ன: ௪. ௨. இந்நெ

[இல் -> இன் -> இன்ன. இல் - இது என்ப பொருள் - இ
அன்மையகட்டு உண்டாததில் இவ்வி - இகடுபென ஆசு அ
டுதல் நோக்குக.]

இன்னணம் *innanaṁ*, கு வி எ (adv) இவ்வாறு; 10:8. In such state, "ஈய்கிய வினைவன மாக" (மணி.8,1) (செ.அக.)

[இய் → இய் → இன்ன + ஂணம். இய - இது. இன்ன - இத்தவன்ணம் - வணம் - ஂணம்.]

இன்னதல்லதிதுவென மொழிதல் *innatallatituvēna* மொழிதல் *innatallatituvēna*, பெ. (n) 32 வகை உத்திகளி லொன்று (நன்.14); making a definite statement about a thing where there is any room for doubt, that is only this and not the other, one of 32 utti, (செ.அக.).

[இன்னது + அல்லது + இது + என + மொழிதல்.]

இன்னது *innatu*, க பெ. (pron) 1. இத்தன்மையு ளடையது; such as this. "வெவயல் மைகலு மினை தென்ப" (சீவக 64). 2. இது; this thing; what follows "இன்னது கேண்டென" (கந்தபு.அகர்பாயக.1) "இன்னது இன்னுழி இன்னணம் இடயம்" (நன்னூல்).

ம. இன்னது

[இன்ன + அது.]

இன்னம் *innam*, கு வி எ (adv) இன்னும் பார்த்து. 308 *innam* (செ.அக.)

[இன்னும் → இவ்வம்.]

இன்னமும் *innamum*, கு வி எ. (adv) இன்னும் (கம்பரா திருவடி 59), yet (செ.அக.)

ம. இன்னியும்.

[இய் - இய் - இன்னும் இய - இது இன்ன + இதன் இன்னும் - இதனியும், மேலும்.]

இன்னயம் *innayam*, பெ. (n) முகமனுஷ (உரிதி), word of courtesy of welcome (செ.அக.)

[இய் → இய் (மெய்ணம், இனிமை) இய் + நயம்.]

இன்னர் *innar*, பெ. (n) வீணைகேடு; portent, foreboding "இன்ன வினைசெரேடு" (பரிபா 4,19) (செ.அக.)

[இய் → இய்யு → இன்னு → இன்னம் → இன்னர் இய்யுதல் = துணைத்தல், சூத்தல், துன்புறுத்தல்.]

இன்னவை *innavaḥ*, பெ. (n) கொடியவை; woe, outrage. "ஈரத்துள இன்னவை தோன்றின்." (ஓலித. 41-30) (பாண்டித்.அக.)

[இய் → இய் → இன்னவை.]

இன்னல் *innal* பெ. (n) துன்பம்; unpleasantness, trouble, pain, affliction. "இன்னல் செயிராவணம்" (கம்பரா மந்தரை 39) (செ.அக.)

[இய் - இய்யு - இன்னு - இன்னல். இய்யுதல் = சூத்தல் துணைத்தல், துன்புறுத்தல்.]

இன்னலம் *innalam*, பெ. (n) தன்னலம்; welfare good prosperity (ஆ.அக.)

[இய் → இய் + நலம் = இன்னலம்.]

இன்னவர் *innavar*, பெ. (n) தீத்தலையவர்; the person indicated. (ஆ.அக.)

ம. இன்னவர்

[இய் → இன்னவர்.]

இன்னார் *innar*, பெ. (n) இன்னார் பார்த்து, 308 *innar* (செ.அக.)

[இய் → இய் → இன்ன + ஂணம் = இன்னார் - இன்னம்.]

இன்னா¹ *innā* பெ. (n) 1 தீங்குதருபவன் (குறள்.32, அதி); those that cause misery. 2. துயரம் (திவா), misery, distress. (செ.அக.)

[இய் → இய்யு → இன்னு → இன்னம் - இன்னா.]

இன்னா² *innā* பெ. (n) 1. துன்பம்; affliction. 2. திமழ்ச்சி; insult.

[இய் → இன்னா.]

இன்னா³ *innā* இடை (int) இதோ; behold, here. (Tinn)

ம. இன்னா, க. இகோ, இதிகோ; தெ. இதிகோ, இகோ, இகோ. து. இத்தா, பட. இகா.

[இய் → இய் → இன்னா (மு.நா.324).]

இன்னாங்கு *innangu*, பெ. (n) 1. தீமை; evil, hurt, injury. "இன்னாங்கு செய்வார்" (நாலடி 355). 2. துன்பம்; pain, remorse, suffering "இன்னாங்கு கெழுத்திருப டார்" (நாலடி.11). 3. கடுஞ்சொல்; aspersion, insult, harsh, cruel words "ஔருவன் இன்னாங்கு குரைத்தான்" (தொல் சொல் 246,உரை) (செ.அக.)

ம. இன்னாங்கம்.

[இய் → இய் + (ஆ) ஆக்கு.]

இன்னாங்கோசை *innangōsai* பெ. (n) கடுமையான ஒசை (திவா), discord, harsh sound, cacophony (செ.அக.)

[இய் → இய்யா → இன்னாங்கு + ஒசை.]

இன்னாச்சொல் *innāccol* பெ. (n) இழிச்சொல்; insult. (ஆ.அக.)

[இய் + இய் + ஆ + சொல்.]

இன்னாத *innāḍa*, பெ. (n) துன்புற்செய்வன; that which are evil or atrocious

[இய் + ஆ + த + அ. (கு.வி.அ)பெ.]

இன்னாதா-தல் *innāḍa-tal*, 6 செ. கு. வி (vi) துன்புறு தல்; to suffer pain, to be miserable. "அவன்... இன்னா தாகிறான்" (ஈடு 1.4,7) (செ.அக.)

[இய் → இய் + ஆ + து + ஆதல்.]

இன்னாதார் *innāḍār*, பெ. (n) 1 பகைவர்; adversaries enemies. (ஆ.அக.) 2. தீயோர்; the wicked

[இய் → இய் + ஆ + த + ஆர்.]

இன்னாது *innadu*, பெ (n) 1. தீது; evil. "இறப்பினா தென்றாரும்" (நாலடி.173). 2. துன்பு (ஈடு); pain. (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆ + து]

இன்னாநாற்பது *innan-narpatu*, பெ. (n) பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுளொன்று; கயிலர் எழுதியது. 40 பாடல்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பாடலும், இன்னாது கருத்துகள் நான்கினால் கூறவது; ancient didactic work by Kabilar consisting of 40 stanzas in each of which are mentioned certain outstanding causes of pain and suffering in general, one of *patipen-kil-kanekku* (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆ + நாற்பது]

இன்னாப்பு *innappu*, பெ (n) துன்பம்; sorrow, pain "இன்னாப்பாடு சொல்லுகிறார்" (ஈடு.5,8,3) (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆ + (பு) + பு]

இன்னா முகம் *innampugam*, பெ (n) மலிழச்சியில்லாத முகம் (ஆ.அக.); sorrowful face

[இய் - இன் - ஆ + முகம்]

இன்னாமை *innamal*, பெ. (n) துன்பம்; pain, distress, misfortune. "இன்னாமை யின்பமெனக் கொளின்" (குறள் 630) (செ.அக.)

[இய் - இன் - ஆ + மை]

இன்னார் *innar*, பெ (n) பகைவர்; enemies, persons not agreeable; unfriendly people "இனியார்போன் தின் னாராய்" (நாலடி.378) (செ.அக.)

ம. இன்னா

[இய் - இன் - ஆ + ஆர்]

இன்னாரினியார் *innar-iniyar*, பெ. (n) 1 பகைவரும் தண்பரும்; foes and friends. "ஹ்விக்கட்கு இன்னா ரினியா ரென்பதிலவை"(உ.வ) ? இன்னா ரினையார் பார்க்க; see *innar-iniyar* (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆ + ஆர் + இனியார்]

இன்னா ரினையார் *innar-iniyar*, பெ (n) தீத்தன் சையுடையவர்; what sort of persons, such and such persons "இன்னா ரினையாரென நெண்ணுலா ரில்லை காண" (திய் நூசலி.75) (செ.அக.)

[இய் - இன் - ஆ + இனையார்]

இன்னாலை *innalai* பெ (n) திலைக்கள்ளி (மலை), five tubered spurse (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆலை, ஆவை - பாலுடையது (இய் - இன் - உட்புறம்)]

இன்னாவிச்சை *innai-viccai*, பெ. (n) செய்யுட் குறும் திருத்தேழனு ளொன்று (யாப்.வி 525), one of the defects in the composition of verses. (செ.அக.)

[இய் - இன் - ஆ + (விததை) விச்சை]

இன்னான்¹ *innan*, பெ (n) இன்ன ஆள்; such and such a person, so and so.

ம. இன்னான்

[இன்ன - ஆன்]

இன்னான்² *innan*, கு.வெ (adv) 1 இந்நாள் பார்க்க see *innai* 2 இன்னாய நாள, நடக்கும் நாள; இன்று; (கொ.வ.); the day, on the day of occurrence, today

ம. இன்னான்

[இன் + நாள் இந்நாள் இதனை இன்னான் என்பது தவறு]

இன்னான்¹ *innan*, பெ (n) 1 இத்தன்மையான; person of such a character. "இனத்தானா மின்னா ளென்பட்டுந் சொல்" (குறள் 453). 2. இன்னார்; so and so, such a person. "இன்னாரோவை இன்னார் காணாக" (சீவக 1041,201) (செ.அக.)

ம. இன்னான்

[இய் - இன் - ஆன்]

இன்னான்² *innan*, பெ (n) துன்பஞ்செய்வோன்; tantsaiser, tormentor, persecutor "புணர்வினினான்" (ஐய்குறு 150) (செ.அக.).

[இய் - இன் - ஆ - ஆன்]

இன்னிக்கிலை *innikkilai*, பெ (n) கம்மாறு வெற றிலை; black betel (செ.அக.)

[இய் - இன் - இன்னிக்கு - இவை. இய் - கருமை]

இன்னிசை *innai-sai*, பெ (n) 1 இன்பத்தரும் திசை, melody, harmony 2. பணவகை (திவா.); melody type 3. இன்னிசை வெண்பா (காசிகை செய்யு 4) பாசகக see *innai-sai venba* (செ.அக.)

ம. இந்நிசை

[இய் - இன் - இசை]

இன்னிசைக் கலிப்பா *innai-sai-k-kalippa*, பெ (n) கலிப்பாவு ளொன்று; class of kalippa (ஆ.அக.)

[இய் - இன் - இசை + கலிப்பா]

இன்னிசைகாரர் *innai-sai-k-karar*, பெ. (n) பாணர் (திவா.); ancient caste of bards. (செ.அக.)

[இய் - இன் - இசை + காரர்]

இன்னிசைச் சிந்தியல் *innai-sai-c-candial*, பெ (n) வெண்பா வகையு ளொன்று; class of venba. இன் னிசை வெண்பாபோளந்து முறையாகக் முடிவது.

[இன்னிசை + சிந்தியல்]

இன்னிசைமாலை *innai-sai-malai*, பெ. (n) ஆகப்பொ ருள் பற்றிய பெருநூல் (களவழி 24); treatise on akapporu (செ.அக.)

[இய் - இன் - இசை + மலை]

இன்னிசை வெண்பா *in-ri-vaṅ-vaṅ* பெ (n) தானகடியாய்த் தனிச்சீர்த்ரீவிரும் வெண்பா (காரிகை. செய. 4, உரை); variety of four lines in which the second line has four feet instead of three feet plus the *aru-c-ir* (செ. அக.)

[இய் → இன் + இசை + வெண்பா]

இன்னிசை வெள்ளை *in-ri-vaṅ-vaṅ* பெ. (n) இன்னிசை வெண்பா (பரி.) பார்க்க, 388 *in-ri-vaṅ-vaṅ* (செ. அக.)

[இய் → இன் + இசை + வெள்ளை]

இன்னியம் *in-ri-yaṅ* பெ (n) இசைக்கருவிகள் (பெருங். வந்தவ. 2, 30); musical instruments (செ. அக.)

[இய் → இன் + இயம்.]

இன்னியர் *in-ri-yaṅ*, பெ. (n) பாணர் (அகி. தி), bards, singers (செ. அக.)

[இய் → இன் + இயர்.]

இன்னிலை *in-ri-yaṅ*, பெ. (n) இல்வாழ்க்கை (குறள் 45, பரி. உரை), life of a householder, homelife. (செ. அக.)

[இன் + நிலை. இதனை இவ் + நிலை - இவ்வாழ்க்கை பற்றிக் கருவதெனக் கொள்வனியலது. முப்பாலுடன் கூட்டுவது வாய்ப்பு பிரதமம் ஒவ்வாழ்க்கை.]

இன்னினி *in-ri-yaṅ*, கு. வி. ஏ (adv) இப்பொழுதே; now, ever now, without a moment's delay "இன்னினியே செய்க வறவினை" (நாலடி. 29) (செ. அக.)

[இய் → இன் + இனி.]

இன்னீர் *in-ri-yaṅ*, பெ. (n) இத்தன்மைமீர் (you) of this nature or character "இன்னீர் காகி வினியவு முளவோ" (புறநா. 58-18)

[இய் இன் + நீர்.]

இன்னும் *in-ri-yaṅ*, கு. வி. ஏ (adv) இவ்வளவு காலஞ் சென்றும், still, yet. இன்னுத் தெரியவில்லை. 2 மறுபடியும்; again. இன்னும் வரும். 3 மேலும்; still more, more than this இன்னும் வேண்டும். 4. அன்றியும்; also, more than that, in addition to, in a conjunctive sense. "இன்னு மிழந்தான் கவின" (குறள். 1250) (செ. அக.)

ம. இன்னும், க. இன்னும், இன்னு, குட. இஞ்சு : து. நந. பட. இன்னு

[இய் → இன் + உம். இய் + இது. இன்னும் + இதன்மேலும்.]

இன்னுமின்னும் *in-ri-yaṅ-in-ri-yaṅ*, கு. வி. ஏ (adv) மேல் மேலும்; more and more. "இன்னுமின்னும் காம மிதுவே" (பரி. பா. 13, 64) (செ. அக.)

[இன்னும் + இன்னும்.]

இன்னுதி *in-ri-yaṅ*, கு. வி. ஏ (adv) இன்னவீடத்து. in such a place "இன்னுதி யாகாது" (தொல். பொருள் 186, உரை) (செ. அக.)

[இய் → இன் + உதி.]

இன்னாகம் *in-ri-yaṅ* பெ. (n) கப்பற்கடுக்காய்; large variety of foreign gall nut (சா. அக.)

[இய் → இன் + னாகம்.]

இன்னே *in-ri-yaṅ* கு. வி. ஏ (adv) 1 இப்பொழுதே; now itself; at this moment "உற்றினனே யிடையு நெனக்கு" (சீவக. 226). 2. இய்வீடத்தே; here, in this place "இன்னே வாரூங்கள்" (திருக்கோ. 55). 3. இவ்வீடமாக; thus, in this manner "விதியார் செய்கை யினனேயோ" (கந்தபு. மார்க்கம் 103) (செ. அக.)

[இய் → இன் + ஏ.]

இன்னோசை *in-ri-yaṅ*, பெ. (n) இனிய ஒசை; melodious sound

[இய் → இன் + ஒசை.]

இனக்கட்டு *in-ri-kattu*, பெ. (n) 1. உறவின நெருக்கம்; bond of union between relatives 2. முறைமை (வின); due respect among the several branches of a family. (செ. அக.)

[இனம் + கட்டு.]

இனக்கண்ட சேர்த்தல் *in-ri-kandu cērttal*, தொ. பெ (vb/n) உறவான சரக்கைக் கலத்தல்; adding allied drugs in alchemy; finding which drug is suitable to add (சா. அக.)

[இனம் + கண்ட + சேர்த்தல்.]

இனக்காப்பார் *in-ri-kappār*, பெ. (n) கோவலர்; cowherds who protect cattle (கவித். 143, 37) (செ. அக.)

[இனம் + காப்பார். இனம் = கலவையினம்.]

இனசாரிச்சரக்கு *in-ri-cāriccārakku*, பெ. (n) 1. ஒரினத்தைச் சேர்ந்த சரக்கு; drug falling under one group or class. 2. இனம்பிரித்த சரக்கு; sorted drug (சா. அக.)

[இனம் + சாரி + சரக்கு.]

இனத்தான் *in-ri-tān* பெ. (n) 1. உறவினர் (செ. அக.) relative? ஒரினத்தவன், தன் இனத்தைச் சார்ந்தவன்; person belonging to one's own community or caste

ம. இனத்தான்

[இனம் + அத்து + னன்.]

இனம்¹ *in-ri*, பெ. (n) 1. வகை, வகுப்பு (நன் 91), class, group, division, kind, species, sort. 2. குலம்; race, tribe. "வினனோகை செய்புடை. தானும் நீங்க வினத்தை யுயிருள்ளாது" (கந்தபு. அகி. வி. 203). 3. கற்றம் (அக. தி); comrades, associates, neighbours 4. துணையாகச் சேரும் கூட்டம்; brotherhood, fellowship, society company. "இனதாளா யின்கள னெனப் படுஞ் சொவ" (குறள் 453). 5. திரை; pack, herd "கழுதைப் புலவினம் பூட்டி" (புறநா. 15). 6. ஒரு தொகுதியுட. சேர்த்து வழங்குதற்கரியது (நன் 358)

associated items. 7. அமைச்சர்; ministers in council "இனத்தாரி பெண்ணாத வேத்தன்" (குறள்.568). 8. ஒப்பு; equality, comparison "இனமெதுமியலான" (திரு நிருவாய்.9,3,5). 9. ஆள்; individual. 'பணத்தை நல்ல இனத்திற் கொடுத்திருக்கிறேன்' (இ.வ.) (செ.அக.)

ம. இனம்: க, ஏன

[இம் = வீடு. இம் = (இலம்) - இனம் = வீட்டைச் சேர்த்தவர் உறவினர், உறவு.]

இனம்² இனம் பெ. (n) தொடர்புடைய, உவமை; relatedness, simile, comparison "இன்னுணர் முருநவம்" (திரு. திருவாய்.11,2) (செ.அக.).

இனம்பிரி-தல் இரா-பிரி, 4 செ.கு.வி. (v.i) துணைக் கூட்டத்தினின்றும் விலகுதல்; to be separated from the class or company. (செ.அக.).

[இனம் + பிரிதல்.]

இனமாற்றல் இரா-கீரல் பெ. (n) ஒரீசாக்களைக்கலைப் பிறிதோசினக் கணக்காய் மாற்றுகை; reduction from one denomination to another (செ.அக.).

[இனம் + மாற்றல்.]

இனமுறை இர-முறை பெ. (n) ஒத்த இனம் (C.G), relationship of the same caste. (செ.அக.)

[இனம் + முறை.]

இனமொழி இர-மொழி பெ. (n) எண்வகை விடைகளுள் மொன்று (நன்.386); நேரடியாக விடையளிக்கும், "புருளலோ வணிகீர்?" என்றார்க்கு "உழுந்து அல்ல திவ்வை" எனக் கூறுவது; indirect answer related to the subject of the question, as, for example, when questioned "Have you green gram to sell," to answer "We have nothing but black gram" one of eight kinds of vidal, (செ.அக.)

[இனம் + மொழி.]

இனமோனை இர-மோனை பெ. (n) இனவெழுத்தால் வரும் வல்லின மெல்லின இடையின மோனைகள் (யா.கா.ஒழி.6); consonantal alternation in which any letter of the group are repeated instead of the usual, the same letter, of the three kinds, viz. வல்லின மோனை, மெல்லின மோனை, இடையின மோனை (செ.அக.).

[இனம் + மோனை.]

இனவண்டு இர-வண்டு பெ. (n) இனமான வண்டுகள்; same class of bees; "யாழோர்த்தன் இன்குரல் இனவண்டு" (நந்.176).

[இனம் + வண்டு.]

இனவரி இர-வரி பெ. (n) பழைய கசாய வரிவகை (S.I.I,89); ancient tax in cash (செ.அக.).

ம. இனவரி

[இனம் + வரி. ஆணியம்பலுக்கு இடப்பட்ட வரிவகையம்.]

இனவரிக்காக இர-வரி-க-கட்டு பெ. (n) பழையதொகு வரி (I.M.P.டி.1068); ancient village rate. (செ.அக.).

ம. இனவரி

[இனம் + வரி + க-கட்டு.]

இனவழி இர-வழி பெ. (n) 1 குடிவழி; descent from the same line or ancestry 2. தலைமுறை (புறமுறை) (வின); descent from the same breed, as of cattle. (செ.அக.)

[இனம் + வழி.]

இனவழிக்கணக்கு இர-வழி-க-கணக்கு பெ. (n) பேரேடு; ledger (செ.அக.).

[இனம் + வழி + கணக்கு.]

இனவாரி இர-வரி, கு.வி.ஏ (adv) இனம் இனமாய்- distributively according to items of different classes (செ.அக.)

[இனம் + வரி. வரை - வரி - வரி = வரம்புக்குப்பட்டது இ-ஆ உருத்தொல்லன்று.]

இனவாளை இர-வளை பெ. (n) வானவளை மீன், a kind of fish 'பூக்கது உ. மிளவாளை' (புறநா.18, என்.இலக்.சொற்.)

[இனம் + வானை.]

இனவெழுகை இர-வ-ஒழி பெ. (n) இனவெழுத்தால் வரும் வல்லின மெல்லின இடையின வெழுகை (யா.கா.ஒழி.6); rhyme in which the rhyming letters of the lines in a stanza are not the same, but are of the same class; this being of three kinds viz. வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் (செ.அக.).

[இனம் + ஏதுகை.]

இனவெழுத்து இர-வெழுத்து பெ. (n) ஒரீனவெழுத்து: letter of a main class as those related to each other

[இனம் + எழுத்து.]

இனவெழுத்துப்பாட்டு இர-வ-ஒழி-ப-பாட்டு பெ. (n) வல்லினம் முதலிய முயினங்களின் ஒரீனத் தெழுத்துகளே வரப்பாட்டுச் சித்திரப் பாடல்வகை (கவி வகை) (யா.வி.503); a kind of cōtra-kāvī (செ.அக.)

[இனம் + எழுத்து + பாட்டு.]

இனன்¹ இர-ந பெ. (n) 1. உறவினர்; kinsman "இன்னா தினனின்" (குறள்.1158). 2. ஒப்பாளவர் (திரு நிருவாய்.1,1,2); equal 3. ஆசிரியர் (யாழ்.அக.) 3000. (செ.அக.)

ம. இனன்

[இனம் + னன்.]

இனன்² இர-ந பெ. (n) குசியன் (இங்); sun (செ.அக.)

[உ- - இம் - இன் - இனன்.]

இனாப்பி-த்தல் *ināppī*, 4 செருவி (v1) துன்பமுள்ள டாகசுதலு; cause affliction, torment. "இனாப்பிச் செற்றிடு கூட்டிய" (திருமுடி.90)

இனி¹ *inī* குவிஎ (adv) 1. இப்பொழுது; now, immediately "கேளினி" (மகனாடு 94) "இனிமேல்" (திவ் இயற் 4.95); hereafter, henceforth. "இனிஅள்ள நின்னொடு சூழுவாள்" (குறள் 1294). 3. இப்பால்; from here onwards, used of place. "இனி நமளவலை வந்துவிட்டது" (செ.அக.)

ம. இனி; க. இன்னெ. இன்னு. இள்ள; கோத. இனி, குட. இளக. இடகளிஞ்சி, து. குத்தெ. குத்தெனெ. தெ. இக. இங்க. இறந. இறநட. நா. இளவு. கோள் இளகா. இத்தர் பிரா. நாசா. ஆத. இன்பு

[இம் → இள் → இனி]

இனி²-த்தல் *inī*, 4 செருவி (v1) 1 தித்தித்தலு; to be sweet to the taste "இனித்தமுடைய எடுத்த பொறந்தம்" (அப்பர் தேவாரம்). 2. இன்பமாதல்; to be pleasant attractive, fascinating இனிக்கட பேசினாள் (செ.அக)

ம. இனிக்கட; க. இள, இனி, இம்பு து. இனி, இம்பு; தெ. இம்பு, இளக.

[இம் → இனிமை, மென்மை, இம் → இள் → இனி. இனித்தல்.]

இனிச்ச பண்டம் *inīcča paṇḍam*, பெ. (n) தித்திப்புப் பொருள (J); sweet eatable, confectionery. (செ.அக.)

[இனி → இனித்த → இவிச்ச + பண்டம்.]

இனிதின் இனிது *inītiṭṭin inītu*, பெ. (n) இனியவற நின்று மினிது; sweeter than most sweets 'இனிதினிதி தலைப்படுதும்" (நற் 134) (எங் இலக்.செற்.)

[இனிதின் + இனிது.]

இனிது *inītu*, பெ. (n) 1 இனாந்தருவது; that which is sweet pleasing, agreeable. இனிதுறு கிளனிப்பும (தொல்.பொருள்.303). "அமிழ்நிலும் ஆற்ற இனிதே" (குறள் 64). 2. தன்மையானது; that which is good - குவிஎ. (adv) தன்னாக; sweetly, favourably. "புலியூர்பு புக்கினி தருளினன்" (திருவார 2.145) (செ.அக.).

ம. இனிது. க. இனிது. தெ. து. இம்பு

[இம் → இள் → இனி + து - இனித்து - இனிது.]

இனிப்பி-த்தல் *inīppī*, 4 செருவாணி (v1) தித்திப் பாசுச் செய்தல்; to sweeten. (சா.அக.)

[இனிப்பு → இனிப்பி.]

இனிப்பிலந்தை *inīppilantaṭai*, பெ. (n) தித்திப் பிலந்தை; sweet fruit. 1 apple. (சா.அக.)

[இனிப்பு + இலந்தை.]

இனிப்பு *inīppu*, பெ. (n) 1 தித்திப்பு; sweetness. "இனிப்பை நயகு முக்கனி" (கயவாக்க.ந.45) 2. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight. "இனிப்போடு நகையாடவே" (குமர பிர மதுரைக் 39) (செ.அக.)

ம. இனிப்பு; க. இனி, சள. இம்பு, இம்பு; து. இனி, இம்பு. தெ. இம்பு, இம்பு

[இய → இள் → இனி → இனிப்பு]

இனிப்புக்காட்டு-தல் *inīppukkaṭṭu*, 5 செருவி (v1) 1. ஆசைகாட்டுதல்; to give a gratifying foretaste

2. இனிப்பாதல் (விள); to be sweet delicious (செ.அக.)

[இனிப்பு + காட்டு]

இனிப்புக் குழம்பு *inīppu-k-kūṭṭam*, பெ. (n) சருக்க ரையிட பழகுழம்பு; a conserve of fruits boiled with sugar and water, Jam (சா.அக.)

[இனிப்பு + குழம்பு]

இனிப்புத்தட்டு-தல் *inīppu-t-taṭṭu*, 5 செருவி (v1)

1. ஆசையுண்டாதல்; to get relish for a thing 2 கவையுண்டாதல்; to be sweet to the taste. (செ.அக.)

[இனிப்பு + தட்டுதல்]

இனிப்பு நவ்வல் *inīppu navval*, பெ. (n) தித்திப்பு தாவற்பழம்; sweet rose apple. (சா.அக.)

[இனிப்பு + தாவல், தாவல் - தவ்வல்.]

இனிப்பு நாரத்தை *inīppu nāraṭṭai*, பெ. (n) 1 சருக்கரை நாரத்தை; sweet lemon + Citrus medica limba 2 கொடி நாரத்தை; citron. (சா.அக.)

[இனிப்பு + நாரத்தை.]

இனிப்புப் பிசி *inīppu-p-piṭṭi*, பெ. (n) தித்திப்பான ஒருவகைப் பழம்; fruit

[இனிப்பு + பிசி]

இனிப்பு மாதுளை *inīppu māduṭṭai*, பெ. (n) தித்திப்பு மாதுளை; sweet pomegranate as opposed to புளி மாதுளை (சா.அக.)

[இனிப்பு + மாதுளை]

இனிமேல் *inī-mēl*, குவிஎ (adv) 1 தித்திப்பு பிற்பாடு (புக்கினி 8.33,சு.எ); hereafter, at some future time 2. இதுமுதல்; henceforth, from now onwards (செ.அக.)

[இம் → இள் + மேல்.]

இனிமை¹ *inī-mai*, பெ. (n) 1. தித்திப்பு (சங்); sweetness 2 இன்பம்; pleasure, delight "இனிமைகூர்ந்து" (திருவாலவா 1.18) (செ.அக.)

ம. இனிமை.

[இம் → இள் → இனிமை.]

இனிமை² *inī-mai*, பெ. (n) 1 மேன்மை; greatness 2 ஆயிற்று, ambrosia nectar 3 இதனியம், mercury 4 சேரறு; ncs.

[இம் → இவிமை.]

இனிய *இய* ரு. பெ. எ. (adj.) 1. இனிப்பான, மனத்துக்கு ஏற்றதான, அழகான; agreeable, agreeable "இனிய உளவாக இணைநத கூறல்" (குறள். 100). 2. தல்ல, சிறந்த; good, noble.

[இன் - இனி - இனிய]

இனிய உள்ளம் *இய* *பரிமா* பெ. (n.) தல்ல தெஞ்சம்; mind "இனிய உள்ளம் இணை வாச" (அகநா. 98) (பாண்டிச் அக.)

[இன் - இனிய + உள்ளம்.]

இனிய சந்தம் *இய* *சந்தம்*, பெ. (n) நறுமணம்; perfume, scent, fragrant smell. (சா அக.)

[இன் - இனிய + சந்தம்]

இனிய பிரிவு *இய* *பரிமா*, பெ. (n) வைப்பாட்டி வீடு, concubine's house. "சமயிரத்தியெல்லா மினிய பிரிவுக் களந்தாளென்றும்" (சரவண பன்னிடு 182) (செ அக.)

[இன் - இனிய + பிரிவு.]

இனியர் *இய*, பெ. (n.) 1. இனிமை தருபவர்; agreeable, giving person. "நக்கலார்க்கிளியர் போலும்" (தேவா 439, 1). 2 மகளிர்; young ladies. "இணையரு பினியரும்" (பரிபா 5, 27) (செ அக.)

[இன் - இனி + அர்.]

இனியவன் *இய* *வன்*, பெ. (n.) 1. பிறரை மகிழ்விப்பவன்; benign person. 2. இனிமையுடையவன்; one with lovable qualities. (ஆ அக.)

[இன் - இனி - இனிய + வன்.]

இனியவை *இய* *வை*, பெ. (n) இனிய தன்மையுடையவை (நான்மணி 78, 1); desirable things

[இன் - இனி - இனியவை]

இனியவை நாற்பது *இய* *வாஷ* *நாற்பது*, பெ. (n) பதினெண்கீழ்க் கணகக்கு நூல்களுளொன்று, பூதல் சேந்தனார் பாடியது; 40 பாடல்கள் கொண்டது, ancient didactic work by pūdar-śāndāra, consisting of 40 stanzas one of Patren-kil-k-kanaakku, q.v (செ அக.)

[இன் - இனி - இனியவை + நாற்பது.]

இனியும் *இய* *யும்*, பெ. (n) இனிமேலும், மீண்டும்; even after this, again

ம. இனியும்.

[இனி + உம்.]

இனுக்கா வலை *இய* *ககா* *வலை*, பெ. (n) கடலில் வேலிபோற் கட்டி மீன்பிடிக்க உதவும் வலை; (இவ) : a kind of net, used in fishing at sea. (செ அக.)

[இன் - இன் - இனுக்க - இனுக்கா (ந) + வலை.]

இனை¹ ில், ரு. பெ. எ. (adj.) இணை, of this degree, used in respect of size or quantity "இணைத்துணைத்து" (குறள். 87) (செ அக.)

[இன் - இன் - இனை.]

இனை² -தல் *இ* *ய*, 2 செ ரு. வி. (v.i.) 1. வருத்துதல்; to be thrown into an agony of grief "இணைத்திரங்கிப் பள்ளி படுந்தாக்களை" (சீவக. 292). 2. இயங்குதல் (திவா.), to lament, cry 3. அஞ்சுதல்; to be afraid, "என்னை வருவ தெனக் கென்றெய்யை" (பரிபா. 7, 68) (செ அக.)

[இம் - இனை - இனைதல்.]

இனை³ -த்தல் *இ* *ய*, 4 செ ரு. ஹா. வி. (vt.) 1 வருத்துதல் (ஈங்குறு 237); to torment, worry. 2 கெடுத்தல்; to destroy, consume, ravage. "வெல்வெரி யினைப்ப" (புறநா. 23) (செ அக.)

[இன் - இனை - இனை. இனைத்தல்.]

இனைநலம் *இ* *ய* *நலம்*, பெ. (n) இய்வாறான தலம், goodness of this sort, similar warfare; "இனைநலமுடைய காளைச் சென்றோர்" (கலித் 11-19).

[இனை + நலம்.]

இனை நோக்கு *இ* *ய* *நோக்கு*, பெ. (n) வருத்துத் தோக்கு; worried look. "இனை நோக்குள் கண்ணீர் நில்லாவே" (கலித் 7-12)

[இனை + நோக்கு.]

இனைபவள் *இ* *ய* *பவள்*, பெ. (n) வருத்துபவள்; person who are worried "புலம்புகொண்ட புனைபவள்" (கலித். 10-11)

இனைபுரு தெஞ்சம் *இ* *ய* *புரு* *நெயர்* *புரு*, பெ. (n) வருத்திக் கெடுகின்ற தெஞ்சம்; tormented mind "இனைபுரு தெஞ்சத்தால" (கலித் 35-1) (பாண்டிச் அக.)

[இனை + புரு + தெஞ்சம்.]

இனைய *இ* *ய*, ரு. பெ. எ. (adj.) 1. இத்தன்மையுடைய of this nature 2 இதுபோல்வன்; of this appearance (ஆ அக.)

[இவ - இன் - இனைய.]

இனையர் *இ* *ய* *யர்*, பெ. (n) 1. இத்தன்மையர்; of this nature 2. இவர்கள்; these people. "இனையர் இ. ர எம்மக்கு" (குறள் 790) (ஆ அக.)

[இவ - இன் - இனை + அர்.]

இனையள் *இ* *ய* *யள்*, பெ. (n) இத்தனமையள்; female person of a particular kind. (ஆ அக.)

[இன் - இனை + அள்.]

இனைவு *இ* *ய* *வு*, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; harrowing sorrow, anguish, great pain of mind (பாரத கீசக 4) 2 இரகசம் (குடா); crying in distress. (செ அக.)

[இம் - இவை - இனை - இனைவு.]

இனைவி-த்தல் *இ* *ய* *வி* *யி*, பி. வி. (vt) வருத்துவித்தல் to torment "தன்நெஞ் சொருவற் கினைவித்தல்" (கலித் 147-46) (பாண்டிச் அக.)

[இனை - இவைவி.]

ஈ¹ ி, டெ (n) 1 தமிழ் மொழியின் தெடுங்கணக்கில் வரும் தாள்சகம் தெட்டுயிர்; symbol of the close front vowel unrounded vowel in the Tamil language, being the fourth letter among the vowels of the Tamil alphabet, lengthened form of 'i' 2 அவ்வொலியைக் குறிக்கும் வரிவடிவு; written character representing that sound இய்வெழுத்தின் தெடும் வடிவமாயிய வளைகொம்பு குறிய மெய்களுடன் இணைக்கப்படுகிறது, secondary form of the letter is (i) "இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ என இணைக்கும் அட்படால் ஐதும் அவற்றோ ரள்ள, அவைதாம் அடைபல் முதலநா விளிமடறல் உடைய" (தொல்.எழுத் 86).

ஈ² ி, டெ. (n) அணாமைச் சுட்டெழுத்து; demons. letter or pronominal adj. pointing to what is near; this, these

ம., க., தெ., து., டட்ட. ஈ

[ஈ இ என்பன அணமை உட்படி ஒலிக்கூழியு ஐதறிவிட மொழிகளுக் ஒன்றாகக் கருதப்படும் மராதியில் ஈபா அணமைச் சுட்டு இடப்பொருளில் படை பெயர்ந்து ஏழன் உருபயிறு]

'ஈ' என்னும் தெடவே இயற்கை அணமைச் சுட்டு - அதன லுறக்கமே 'இ'. தெடும் வடிவமாயிய 'ஈ' தெண்பலு, கண்டம். மலைபாளம் முதலிய திரவிடமொழிகளில் வழங்கி வரினும், தமிழிலக வழக்கில் வழக்கற்றுப் போயிறு மலைபாளம் பழஞ்சே நாட்டு மொழியகதவை அழிவ் வழக்கும் தெடற்குடு வொககை சே நாட்டுத தமிழ் அவ்வழி பழநதமிழ் என்று சொள்ளவை

ஈ³ ி, இடை. (Int.) 1 வியப்புக் குறிப்பு; exclamation, expressive of wonder; யாருகருத தெரிபாதபடி யிராநின நதி: (ஈடு.1, 3, 9) 2 வலி, துன்பம் முதலானவற் றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்; interjection of pain, sorrow, etc. 3 திகழ்ச்சிக் குறிப்பு; derisive expression 'ஈ என இது' (உ.வ.). 4. பேதைதனமாகப் பல்லி ளித்தல்; being teeth in sign of unrestrained stupidity 'ஈ என்று இளிக்காதே' 5 தனக்கு மேலுள்ளோர் மனம் கவர்தல் வேண்டி அவர் விருப்பத்திற்கினாக வலிந்து சிரித்தல்; showing teeth as a sign of amusement or to show affirmation to superiors

ம., மரஈ ஈ

[இ - ஈ. ஒலிக் குறிப்புகள். ஈ என்னும் இழைசிக் குறிப்பு ஈ என்றும் மருவியது.]

ஈ⁴ ி, இடை. (part) 1 ஒரு முன்னிலையாயசை (நள 440, உரை); poetic expletive in the 2nd pers. 2. ஒரு முன்னிலை வின்ன யிறு, வினைச்சொல்லுள்ள வரும், second person verb ending 'சென்றி பெரு, நிறு நகைக்கு நர் யாரே' (அகநா.46) "முன்னிலை முனைள் ஈயும் ஏயும் அநுநிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே" (தொல்.

சொல் 451)

[ஈ = ஒலிக்கூழியு முன்னிலையாயசை, அடைமொழி.]

ஈ⁵ ி, இடை. (Int, part) இணைவுக் குறிப்பு, இடைச் சொல்; particle indicative of affirmative sense. 'ஈ' என்று கேள் (கொற்கு வ.)

[உம் என்று ஒப்பதல் குறிப்பு இடைச்சொல், ஊம் - ஊ என்று ஈறு குறைந்தபேயல் ஈம் - ஈ எனத் திரித்தது. உம் - இம் - ஈம் - ஈ. பல்விளித்தல் வாயிறுததல் குறிப்பினையிய இரகவின் தீட்டம் 'ஈ']

ஈ⁶ ி, டெ. (n) இனிப்பு முதலானவற்றில் மெய்க்கும் தன்மையுடைய சிறுருகை உள்ள சிறு பூச்சி; housefly "ஈசிறி களைதோர் தோவரினும்" (நாவுடி 41). 2 தேனி; honey bee "ஈயின்தி யிருந்த தீநதேன்" (சீவக 712). 3 வணாடு (திவா) beetle 4. சிறுகு (பிவ), wing. 5. பூச்சி, உயிர்; insect.

ம. ஈ, க. ஈல், ஈல்; கோத. ஈப், தூட. ஈப்ப, தெ. ஈக், மரஈ. ஈ; மெசலா. தீயல், தீயல்; தூ. தீயல், கோணா. கக்கி, பசீ கூ. புகி, பக்கு. குசீ. தீனி, மால், தெளி, பிரசு. தீய, சீய; டட்ட. குன்னி (தேனி).

[ஈம் - ஈன் - ஈண்டு - மொய்ததல், தெரும்குதல். ஈன் - ஈமெய்க்கும் உயிரினம்.]

ஈ⁷ ி, டெ. (n) 1 அழிவு; destruction. "ஈபாவரு செய்வு" (திருவாய. 2.2.2.). 2. அம்பு; arrow

[ஈ - ஈம், பினத்தல், அழித்தல்.]

ஈ⁸ ி, டெ. (n) துத்தவிசையின் எழுத்து (திவா), symbol representing the second note of the gamut, usu. denoted by 'ரி'

[ஏழிசை தெடவுகளுள் ஒன்று; இதன் பழைய வடிவம் ஈ.]

ஈ⁹ ி, டெ. (n) 1. டாம்பு; snake. 2. அரைதான்; wasistod 3 குகை; cave 4 தாமரை இதழ்; lotus leaves. 5. திருமகள்; Laksmi, Goddess of wealth. 6. கலைய கள்; Sarasvati, Goddess of learning 7. மலை மகள்; Parvati, Goddess of valour

[ஈ = வளைவு, கற்று, வட்டம்.]

ஈ¹-தல் ி, 2. செ. குன்றாவி. (v.1) 1 ஈனுதல்; to give birth to 2 கொடுத்தல்; to give "ஈதல் இசைபட வாழ்தல்" (குறள்.23). 3. பகிர்ந்து கொடுத்தல்; to distribute apportion. 4 இழிந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்; to give to inferiors, give alms, bestow, grant. "ஈயென்கி ளளி இழிந்தோள் கூறறே" (தொல்.சொல் 445). 5 வீசுதல்; to give liberally, throw

தெ. ஈ, இலக: க. ஈ, ஈய; கோள். சீபாணா, சீ, நூ. சீ பர். சீ, குவி. சீவ.

[ஈய - ஈன் - ஈ. ஈதல் = வெளிவருதல், வெளித்தள்ளுதல், கொடுத்தல், வீசுதல்.]

ஈ²-தல் *F*, 2 செ கு.வி. (v.I). 1. வகுத்தல்; to divide (arith) (w), ஈய (கணக்கதி). 2. படிப்பித்தல்; to arrange instruction. "ஈதலியப்பே விமம்புள் காலை" (நன் 36). 3. படைததல்; to create. "எவ்வயின்குர மீந்தான்" (கம்பரா.அகவி 49). 4. பரவுதல்; to spread.

[ஈ - ஈ - ஈ = இரிதல், சிதைதல், வகுத்தல், அமைத்தல். பரவும்.]

ஈ³-தல் *F*, 6 செ கு.வி. (v.I) **தேர்தல்** (பிரியா 9,17), to agree, consent

[ஈ - ஈதல் = தருதல், மனமிசைதல், ஒத்துப்போதல்.]

ஈ⁴ *I*, து.வி. (v.8A). **துணை வினை**; an auxiliary verb. "தேறியல் வேளொடு" (கவித் 98,2)

[ஈ-பயிர்வொடு வேண்டுகோடற் குறிப்புவினை. தில். சென்றி எனப்பவற்றின் துணைவினையாயிற்று.]

ஈக்கணம் *Ikkanam*, பெ (n) 1. **தேனீத்தொகுதி**, தேன்கூடு; bee-hive. 2. **தேனீக்கணைப் பேரளற பார்வை தூட்டம்**; keen eye-sight as of the bees

[ஈ - கணம் = ஈக்கணம். ஈ - தேனீ கணம் = தொகுதி. கூட்டம்.]

ஈக்கணி-த்தல் *Ikkanit*, 4 செ கு.வி (v.I) **தல்வதைத் தோதல்**; to distinguish the best

[ஈ - கணி - ஈக்கணி = தேனீக்கள் தேனுளை இடத்தைத் தோற்றிதல் போல தல்வதைவதை நாடிப்பறிதல், அறிவுறுட்டம் பணியாற்றல்.]

ஈக்கணிகை *ikkaragai*, பெ (n) **தற்குறி கூறபவள**; conjuring woman

[ஈக்கணம் - ஈக்கணி - ஈக்கணிகை ஈக்கணம் சிறப்பாகத் தேனீக்கணின் கூட்டத்தைத் குறித்த சொல். தேன் உளை இடத்தைச் சரியாக நாடிப்பறிதலின் ஈக்கணித்தல் தல்வதை காரணம் பார்வதைத் திறமாயிற்று. தற்குறி கூறும் பொன்னும ஈக்கணிகை எனப்பட்டாள்.]

ஈக்கால் *ikkāl*, பெ. (n) **வயிரக் குற்றவகை** (கொ.வ.). flew in a gem. esp a diamond, so called from its resemblance to a fly's leg (செ.அக.)

ம. ஈக்கால்

[வயிரத்தல் ஈக்கால் போன்ற (ஈ - கால்)படவடக் கீறல் குற்றம் -கூகலாம்.]

ஈக்காலாணி *i-k-kāl-āni*, பெ. (n) **சிறுறாணி** (SI.12:213); rivet in an ornament, as small as a fly's leg

[ஈ - கால் + ஆணி ஈக்கால் - சிறுமை குறித்த சொல்.]

ஈக்குடி *i-k-kudi*, பெ. (n) **சாவிக்கதிர்** (இ.வ.); chaff left in the growing ears of paddy when insects have consumed the undeveloped grain

[ஈக்குடை - ஈக்குடி, ஈக்குடை - ஈ குடைத்தால் உள்விட்டுற்றுப் போன கதிர்.]

ஈக்கை *ikkai*, பெ. (n) 1. **புலி தொடக்கி** பார்க்க. (மு.அ.); see *pulli todakkai* 2 **உப்பிலி** (மலை), species of stinking swallow wort (செ.அக.)

ஈக இட, து.வி. (v.8A) **இக என்பதன் திரிபாய் வந்த ஒரு முன்னிலையகை**; poetic expletive in second person. "என் போரியானை வந்தீக் வீங்கு" (கவித் 86)

ஈகம்¹ *igam*, பெ. (n) **சத்தளமரம்** (மலை) sandal-wood tree

[ஈ - ஈகு = வீசுதல், பரவுதல், மணம் பரவுதல்.]

ஈகம்² *igam*, பெ. (n) **ஒப்புரவு** (தியாகம்), sacrificing

[ஈ - ஈகு - ஈகம். ஏதனையும் களைவாது கொண்டயின்கூட மனப்பாங்கு.]

ஈகு-தல் *igū*, 2 செ கு.வி (v.I). 1. **ஈ-தல்** பார்க்க. 2. **ஈ-தல்** 2 **கட்டியாதல்**; to solidify. "திரட்டுப்பாஹும் ஈகிள தெய்யும் கட்டித் தவிரும்" (திவ் பெரியாற்.3,2,6 வி.பா. பக் 545).

[ஈ - ஈன் - ஈ - ஈகு.]

ஈகை¹ *igai*, பெ. (n) 1. **கொடை**; gift, grant "வறியார்க்கொள் நீவதே யிகை" (குறள் 221; 2 பொன்; gold. "ஈகையக் கழற்கால்" (புறநா.99). 3 **தொன்மக்கதையின்படி விரும்பியதை தல்குவதாகக் கருதப்பட்ட வாணுகக் கற்பக மரம்** (அகதி); Karpaga tree of heaven (Cuvarkkam) which according to Hindu myth, bestows everything that one desires

cf. E yield: AS gildon, to pay; Goth. giidon; Ger. gelden for gjalda. see guid "E" guid (long) an associator in a town where payment was made.. (AS)gid, money, gildan, to pay, it is the same word as gold and gid ch.ED

[ஈ - ஈகை (அ.வி.35) ஈ - கீழிடு. இடு ஈம் - ஈகு - ஈகை]

ஈகை² *igai*, பெ. (n) 1. **இன்னடு** (பிற); species of mimosa. 2. **புலி தொடக்கி** (மலை). பார்க்க. see *pulli todakkai*.

[ஈ - ஈயவை - ஈகை.]

ஈகை³ *igai*, பெ (n) **காண்டி**; quail "ஈகைப்போ" (கவித் 95,12)

[ஈ - ஈகு - ஈகை = வீசுதல், பரவுதல், பறத்தல் பறவை.]

ஈகை⁴ *igai*, பெ. (n) 1. **காற்று**; wind 2. **மேகை**. cloud. 3. **இவ்வாமை** (அக.தி), want

[ஈ - ஈகு - ஈகை, வீசுதல், பரவுதல், கொண்டயினிதல், யாரிகொடுதலாய் வறுமையாம்.]

ஈகையன் *igayān*, பெ. (n) **கொடையாளன்**; liberer munificent person, philanthropist. "இவிய கொலய்சை ஈகையன்" (கம்பரா மந்திரை 18,

[ஈ - ஈகு - ஈகை ஈகையன்.]

ஈசையாளன் *īṣai-yāṭṭān*, பெ. (n.) ஈசையான் (193) பார்க்க; see *īṣaiyān*.

[ஈ - ஈரு - ஈவக. ஈவக + ஆவன்.]

ஈங்கண் *īṅgaṅ*, பெ. (n.) இவ்விடம் (தொட.எழுத் 114, உரை); this place.

[ஈ = ஆன்மைப் கட்டு. ஈ = கண் - ஈக்கண் - ஈவன்.]

ஈங்கரம் *īṅgarāṃ*, பெ. (n.) குப்பையேணி; dung-Nil plant. (சா.அக.)

[இவரு - இவகரம் - ஈங்கரம்.]

ஈங்கன் *īṅgaṅ* குவி.எ. (adv.) இவ்வாறு; thus "ஈங்கனங் களையிரு னெல்லை நீந்தினான்" (கீவக. 1942).

ஈங்கிசை *īṅgaisai*, பெ. (n.) 1 கொலை (விள்.), murder, killing 2 தொந்தரை; affliction. "ஈங்கிசையற்ற வலக்கு ணாமட்டைகள்" (திருப்ப.263)

[இயிசை - இங்கை - ஈங்கிசை (கொ.வ.).]

ஈங்கு¹ *īṅgu* குவி.எ. (adv.) 1. இவ்விடம்; here. "ஈங்கு நமஆளுள வருமேல்" (சிவப்.17, பாட்டு.2). 2. இப்படியே (கீவக.1593); in this manner

[இவரு - ஈங்கு.]

ஈங்கு² *īṅgu*, பெ. (n.) 1. ஈங்கை (விள்.); species of a sensitive tree 2. புகரி தொடக்கி (மலை.)

[இங்கு - ஈங்கு.]

ஈங்கு³ *īṅgu*, பெ. (n.) சந்தனம் (சங்.அக.), sandal-wood.

[இவரு - ஈங்கு.]

ஈங்குகம் *īṅgugaṃ* பெ. (n.) குக்கில்; false myrrh.

[இவரு + ஊகம்.]

ஈங்குங்கு *īṅgugaṅgu*, பெ.எ. (adj.) இங்கும் அங்கும்; here and there

[ஈங்கு + ஊங்கு.]

ஈங்கை *īṅgai*, பெ. (n.) 1. இண்டனசெடி; species of a sensitive-tree. "ஈங்கைப் பைம்புத லணியும்" (ஐங் குறு 456). 2. உப்பிலி (மு.அ) பார்க்க; see *uppiṭi*.

ஈங்கைத்துவக்கு *īṅgai-tuvakku*, பெ. (n.) ஒரு மரப்பட்டை (தைவ.தைவ.அரும்புத); the bark of a tree. (த.சொ.அக.)

[ஈங்கை + துவக்கு.]

ஈச்சங் கசங்கு *īccāṅ-kaṅgaṅgu*, பெ. (n) ஈச்சினீர்க்கு, switch of the date-palm, used in making country baskets.

[ஈத்து - ஈத்து - ஈசை + அம் + கசங்கு.]

ஈச்சங்கள் *īccāṅ-kaṅ* பெ. (n.) ஈச்சமரத்தினீர்ந்திறக் குங்கள்; wild-date toddy (சா.அக.)

[ஈத்து + அம் + கசை = ஈத்துங்கள் - ஈத்துங்கள் - ஈச்சங்கள்.]

ஈச்சங்காடி *īccāṅkaṭṭi*, பெ. (n.) ஈச்சங்கள் பார்க்க, see *īccāṅ-kaṅ*!

[ஈச்சம் + காடி.]

ஈச்சங்குடை *īccāṅkuṭṭai*, பெ. (n.) ஈச்சம்பல் வேய்த்த திறற்குடை (மதுரை), umbrella made of date-palm leaves.

[ஈச்சம் + குடை.]

ஈச்சம்பனை *īccāṅpaṅai*, பெ. (n.) காட்டத்து; wild date-palm.

[ஈத்தம் - ஈத்தம் - ஈச்சம் + பனை.]

ஈச்சம்பாய் *īccāṅpaṅy* பெ. (n.) ஈத்திலை யலாசியிய பாய்; mat made of the leaves of the date-palm

[ஈச்சம் + பாய்.]

ஈச்சமது *īccāṅmadu*, பெ. (n.) ஈச்சங்கள்; toddy from the date-palm.

[ஈச்சம் + மது.]

ஈச்சவெல்லம் *īccāṅvellam*, பெ. (n.) ஈச்சம்பாளையில் வடிமம் சாற்றினீன்று காய்ச்சியெடுக்கும் வெல்லம்; jaggery prepared from the date-palm juice.

[ஈச்சம் + வெல்லம்.]

ஈச்சாட்டி *īccāṅṭṭi*, பெ. (n.) இவறன், ஈயாதவன்; avaricious person, miser

ம. ஈச்சாட்டி

ஈச்சாடி *īccāṅṭṭi*, பெ. (n.) 1 அதிகமகப் புழுங்கியபின் குற்றிய புழுங்கல் அரிசி; rice husked after overboiling. 2. தன்கு உலருமுன் குற்றிய புழுங்கலரிசி; rice husked before it is dried adequately

ம. ஈச்சாடி

ஈச்சில் *īccāṅ*, பெ. (n.) இழிச்சில் பார்க்க, see *īccāṅ*!

ம. ஈச்சில்

ஈச்சு *īccu*, பெ. (n.) ஈத்து பார்க்க; see *īṅgu*.

[ஈத்து - ஈத்து - ஈச்சு.]

ஈச்சுக்கொட்டு-தல் *īccu-k-kōṭṭu*, 5 செ.கு.வி (v.) சிற்றையடித்தல் (விள்.); to whistle.

[இச்சு - ஈச்சு + கொட்டு இ - இச்சு = ஒய்க்குறிப்பு.]

ஈச்சரம் *īccāraṃ*, பெ. (n.) தூய மெய்மங்களுள் (சத்த தத்துவங்கள்) ஒன்று (சிவப்.கட்டு 3); one of the five sūtra-tattvaṃ.

[ஈ - ஈச்சம். ஈ - ஈதல். மெய்மொழிந்தனங், ஆசான் வழி அருள்ப்பட்ட மெய்மொழி.]

ஈச்சுரமூலி *īccāra-mūli*, பெ. (n.) பெருமருத்துக் கொடி (புராநீத 256); Indian birth wort.

[ஈச்சம் + மூலி.]

ஈச்சை *iccāi*, பெ. (n) ஈத்து (கொலு); date-palm.

[ஈத்தை - ஈத்தை - ஈச்சை]

ஈச்சோப்பி¹ *iccoppai*, பெ. (n) ஈயோட்டி (தேவா 692,7); whisk for flies, fly-flapper

[ஈ + ஒப்பி - ஈயோட்டி - ஈச்சோப்பி]

ஈச்சோப்பி² *iccoppai*, பெ. (n) சிலந்தி (யாழ் அக.); spider

[ஈ + ஒப்பி - ஒப்பி - ஒப்பி]

ஈசல்¹ *īśal*, பெ. (n) ஈயல் லாக்கக; see *īśal*, winged white ant (செ அக.)

[ஈயல் + ஈக்கணப் போன்ற மொழிகளும் உயிரி வகை. ஈயல் - ஈசல்.]

ஈசல்

ஈசல்² *īśal*, பெ. (n) சீழ்க்கை; whistle; 'ஈசல் கொட்டுகிறான்' (இலு) (செ அக.)

[இசு - ஈ - ஈசல் = ஒலிக்கூறுபடி.]

ஈசலிறகு *īśaliragu*, பெ. (n) மெல்லியபொருள்; any substance as thin as a wing of a white ant

[ஈசல் + இறகு = ஈயலின் இறகுபோல் மெல்லியது.]

ஈக்கணுவிவலும்பு *īśakkāṇu-viḷvumpu*, பெ. (n) முழுவளவின் ஏலும்பு; the joint connecting the two principal parts of leg, knee, knee-cap (செ அக.).

[ஈ - ஈக (மெல்லிய) + ணு + ஏலும்பு.]

ஈசுரக் கோவை *īśuṛa-k-kōvai*, பெ. (n) ஒருவகை மட்டையரிசி; a kind of brown rice

[ஈசல் - ஈசு - ஈசு + கோவை.]

ஈசை *īśai*, பெ. (n) ஏக்கசால் (விள.); pole or shaft of a plough

[இத்தை - ஈத்தை - ஈசை - ஈசை.]

ஈஞ்சக்கூடான் *īñca-k-kūḍān*, பெ. (n) மலைநெல் வகை; a variety of mountain paddy.

ம. ஈஞ்சக்கூடம்.

[ஈஞ்சல் + கூடான்.]

ஈஞ்சல் *īñca*, பெ. (n) மீன்சிறகு; fin of a fish

ம. ஈஞ்சல்

[ஈயல் + மீன்சிறகு, குத்துதல். ஈயல் - ஈஞ்சல் - ஈஞ்சல்.]

ஈஞ்சு *īñcu*, பெ. (n) 1. பேர்ஞ்சு; date-palm. 2. காட்டாஞ்சு; wild date-palm. 3. சிறுஞ்சு; dwarf wild date-palm

[ஈந்து - ஈந்து - ஈஞ்சு - ஈஞ்சு.]

ஈஞ்சை *īñca*, பெ. (n) 1. கொலை; murder 2. இகழ்ச்சி (நிறை), insult (விள.), disgrace, reproach. 3. தீயகு, வி., harm

[ஈஞ்சு, இழிஞ்சு - ஈஞ்சு - தாய்வுபடுத்து, அய்வுபடுத்து இழிஞ்சு - ஈஞ்சு - ஈஞ்சை.]

ஈட்டம்¹ *īḍam*, பெ. (n) பொருள் தேடுகை, acquiring earning. "ஈட்ட மிவறியிசைவேண்டி வாடவர்" (குறள் 1003)

[ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டம்.]

ஈட்டம்² *īḍam*, பெ. (n) 1. கூட்டம்; concourse, throng, congregation, group, assembly, etc. "அடியா ஈட்டம்" (தேவ 1100 11) 2. மிகுதி; store, treasure, abundance "புணைவியத் தின்ப ஈட்டம்" (சி சி 2,41). 3. செய்தல்; doing

ம. ஈட்டம்

[ஈ - ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டம்.]

ஈட்டம்³ *īḍam*, பெ. (n) 1. வலிமை; strength, force, vigour. "ஈட்டமொ டொருகளை யேவி" (கந்தபு. தாரக 146) 2. நெயின தீட்சி; height or crisis of a disease (சா. அக.)

[ஈயல் + தெருவதல், வலிமை தெரிதல். ஈயல் - ஈட்டு - ஈட்டம்.]

ஈட்டல் *īḍal*, பெ. (n) வணிகர் என்ப குணங்களுள் சொல்லு (இள.); amassing wealth, a desirable quality in merchants.

[ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டல்.]

ஈட்டி¹ *īḍi*, பெ. (n) 1. ஈட்டிமரம்; a kind of tree 2. தோதகத்தி (L.); black wood

ம. ஈட்டி, க. இடப்பி, இடபு, கு. பீடி, தெ. இடபு, இருகு - இருவு

[ஈட்டி + ஈட்டி சொல்லி பயன்பட்ட மரம் பதப்படுத்து முள் தீர்வீட்டால் அழிமும் தன்மைபது. ஒரு கை-அடி யாக 50-60 (படிமண்டு) கவலெண்டயுள்ளது.]

ஈட்டி² *īḍi*, பெ. (n) குத்தம் (குத்தித் துளைக்கும் கருவி); lance, spear; pike

ம., க. ஈட்டி, தெ. ஈட்டி.

[இயல் - குத்தம் கருத்துவோர்; இயல் - இயல் - ஈட்டு (மெலுத்த குத்து) - ஈட்டி.]

ஈட்டிக்காரன் *īṭṭi-k-kāraṇ*, பெ. (n) 1. வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்துத் தண்டுபவன்; pathan, money lender 2. கொடுமைக்காரன்; usurer

[ஈடடி + காரன்.]

ஈட்டித்தாங்கு *īṭṭi-t-tāṅgu*, பெ. (n) ஈட்டிப் பிடி (வின); shaft of a spear; hit

[ஈடடி + தாங்கு.]

ஈட்டிப் பிடங்கு *īṭṭi-p-piṭaṅgu*, பெ. (n) ஈட்டியின் முனையுள்ள பகுதி (வின); spear-head

[ஈடடி + பிடங்கு.]

ஈட்டியின் *īṭṭiyin*, பெ. (n) மீள்வகை; a land of fish

ம. ஈட்டியின்

ஈட்டியது *īṭṭiyatu*, வினையா.பெ. (v宾.) 1. தேட்டம்; acquisition, accumulation (வின.). 2 ஒருவன் இப்பிறப்பில் அல்லது முற்பிறப்பில் தேடிய வினை (சா.அக.); total quantity of karmic actions which one has acquired in this life or in his supposed previous birth.

[ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டி + ஆது]

ஈட்டியெறி-தல் *īṭṭiy-er-tal*, 2 செருன்றாவி. [v1] ஈட்டியால் குத்தல், கொல்லுதல்; to throw spear to thrust through and kill with spear

[ஈடடி + எறி.]

ஈட்டியெழுபது *īṭṭiy-ēṭṭupatu*, பெ. (n) ஒட்டக்கூத்தர் ஏற பாடப்பெற்ற ஒரு தூல்; poem in 70 verses composed by Oṭṭa-k-kūttar having for its theme the spearmanship of the Ceṅkuntar clan. (செ.அக.)

[ஈடடி + எழுபது குத்தம் என்பதும் ஈட்டிப்படைக்கலங்களை ஆரம்பித்துப் பெற்ற செவஞ்சுவரப் பாராடும் நோகருடைய ஹவாதலின் ஈட்டியெழுபது என்ப பெயர் பெற்றது.]

ஈட்டு¹-தல் *īṭṭu*, 5 செருன்றாவி (v1) 1 கூட்டுதல் (பிங்); to collect, amass, accumulate. 2. தடித்தல், பருத்தல், கொழுத்தல்; to become fat 3. தேடுதல்; to earn, acquire, secure "அறநொக்கா தீட்டிய வெணை பொருள்" (குறள்.1009) (செ.அக.)

ம. ஈட்டுக.

[ஈண்டு - ஈட்டு ஈட்டுதல்]

ஈட்டு² *īṭṭu*, பெ. (n) கூட்டம்; flock, swarm, flight "ஈட்டுறாய் புள்ளிமை" (சீவக 95)

[ஈண்டு - ஈட்டு]

ஈட்டுக்கீடு *īṭṭu-k-kīṭṭu*, பெ. (n) சரிக்குச்சரி (வின). measure for measure (செ.அக.)

[ஈடு - ஈட்டு + கீ + ஈடு]

ஈட்டுமுறி *īṭṭumuṭi*, பெ. (n) அடைமான முறி; deed of hypothecation.

[ஈடு + முறி.]

ஈடகம் *īṭṭaṅam*, பெ. (n) 1. மனததைக் கவர்வது; that which is charming, fascinating. "ஈடகமான நோக்கி" (தேவா.607,3) (செ.அக.). 2. புகழ்; fame

[ஈடு + அகம் = ஈடகம். இடு - ஈடு (செழுத்ததல்) + அகம் (மனம்).]

ஈடனத்திரயம் *īṭṭana-t-tirayam*, பெ. (n) ஈடனமும் பொருள் பாரக்க, see *īṭṭana-mu-p-poru*

ஈடனம் *īṭṭanam*, பெ. (n) 1. விரும்பம்; desire 2. புகழ் (பாழ்.அக.); fame.

[இடு - ஈடு + அனம் = ஈடனம் + விரும்பம், புகழ்]

ஈடன முப்பொருள் *īṭṭana-muṭṭoru*, பெ. (n) மூவகைப் பொருள்களின் விரும்பம்; அவையாவன மகன், மனைவி, பொன்; the three possessions which men commonly desire, the first for children, the second for wife, and the third for gold or riches (w)

[ஈடனம் + மூப்பொருள்]

ஈடனா *īṭṭana*, பெ. (n) 1. ஆசை; attachment, wish, desire. மனைவி மகக எந்தவீடனனைகள் மூன்று (கைவைய.தத்துவ.13). 2. துன்பம்; distress, affliction "எனனை வேறாகவி யிறத வீடனனாயிம் விட்டதவம முள்ளனை வினை தானோ" (பதசாகித்தியம்) (செ.அக.)

Skṛ ṭṭanā.

[ஈடு = ஈடுபாடு, விரும்பம். ஈடு + அனை அனை = சொல் வாகக ஈடு. இச்சொல்லை வடமொழி 'an' என்பதன் திரிபாகக் கூறுவது பொருத்தது. இடு, இட்டம் என்பவை தூய தென்பேறாகம். இட்டம் வடமொழியில் ṭṭan எனத் திரிந்துள்ளது. ṭṭan என்பது வடமொழிக் சொல்லாயின் மெலையசிய மொழிகளிலும் இச்சொல் அடிப்படக் சொல்லாக வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். இட்டம் பாசக, ஊ ற்றா]

ஈடத்து *īṭṭatu*, வி.ஏ. (adv) சிறிது (சங்.அக.); little

[இடு - இடடு = சிறிது. இடடு - இட்டத்து - இடத்து - ஈடத்து]

ஈடம்¹ *īṭṭam*, பெ. (n) பிணை, பணாயம்; bail, security

ம. ஈடம

[இடு - ஈடு - ஈடம்]

ஈடம்² *īṭṭam*, பெ. (n) இடம்; place, location "நஞ்சனாட இருள்கண்டத்த ரீடமாவது" (தேவா திரு 13).

[இடம் - ஈடம். (உயிர் முதல் தீண்டது).]

ஈடழி-த்தல் *īṭṭi-t-tal*, 2 செருன்றாவி (v1) வலிகெடுத்தல்; to quell one's power "இராவணனை யீடழித்து" (தேவா.350,8) (செ.அக.)

[இடு - ஈடு = அடித்தல், தாக்குதல் தாக்கியழித்தற்றசிய வலிமை. ஈடு + அழித்தல்]

ஈழி-தல் *idāi-* 2 செ.கு.வி. (v1) வலிமை, பெருமைகள் கெடுதல் (திவ நூல்கி 8,3) to suffer, loss of power of authority of dignity or of wealth; to become poor (செ.அக.)

[ஈடு + அழி]

ஈழிவு *idāivu*, பெ. (n) 1. சீர்கேடு; disorder derangement, irregularity 2. திணல்குழைவு (விளர்) misfortune (ஆ.அக.)

[ஈடு + அழிவு]

ஈழறல் *idāra*, பெ. (n) வலி கெடுதல்; loss of power etc ஈழிவு டார்க்க, see *idāivu* "இந்தவெல பகழிச் கெவலாம் ஈழறாள் இவ்வென்றெண்ணி", (பாரத பீடகர மீ.சி 95) (த.செ.அக.)

[ஈடு + அறல்]

ஈழறவு *idāravu*, பெ. (n) பெருமைக்கேடு (திவ இடபுற பெயி திரும் 143); loss of dignity etc (செ.அக.)

ம. ஈழறவு

[ஈடு + அறவு]

ஈழன் *idān*, பெ. (n) 1. வலியோன்; influential man 2 செல்வன், wealthy man 3 பெருமையுடையோன்; great person. (ஆ.அக.)

[ஈடு + அன்]

ஈழக்கு-தல் *idāikku-* 5 செ.குறாவி. (v1) வரிதணுதல், திட்டிடுதல்; to collect tax, realize arrears

ம. ஈழக்கு

[ஈடு + ஆக்கு]

ஈழட்டம் *idāṭam*, பெ. (n) 1 போட்டி; competition 2 செல்வரிடம் உள்ளதுபோன்ற பண்பட்டழக்கம், money dealing free use or employment of money, as by rich merchants 3 நெகிழ்ச்சி; looseness, as of a dislodged nail 4 ஏழ்மை திணல; poorness, poverty (செ.அக.)

[ஈடு + ஆட்டம்]

ஈழாடு-தல் *idāḍu-* 5 செ.கு.வி (v1) 1. போட்டி போடுதல் (விளர்) to compete with another 2 நெகிழ்த்தகைதல் (யாழ்ப்); to be shaky, loose as a tooth, a nail, the spoke of a wheel 3 தளர்வுல், to grow slack, become relaxed 4 நேர் திறறல்; to stand face to face 5. உழுவல் (த.செ.அ), to get involved in a monotonous work

[ஈடு + ஒப்பு, சமம் ஈடு + ஆடு = ஈடாடு ஈ. ஈடு + சமவலிமை யுள்ளவரோடு போட்டிசெடுதல் ஆடுதல் = அணுகல் தளர்வு]

ஈழாணாட்டம் *idāṇāṭṭam*, பெ. (n) ஊகலாட்டம்; or shaft of a vehicle (கைப்பெரும் ஈ. ஈணம் மீ (மலை. கல்ப. 172)

[ஈடு + ஆ.கு. + ணாட்டம்]

ஈழாடு *idāḍu*, பெ. (n) 1 மண்வால்; mud wall 2. மண சுற்றுமதில்; mud compound, boundary wall

ம. ஈழாடு

[ஈடு + ஈழ சம உயர்த்தலுக்கு எழுப்பப்படும் சுவர்]

ஈழகை *idāka*, பெ. (n) எழுத்தகோல் (யாழ்.அக.); painter's pencil penil

[ஈடுகா. + இழிக்கை - ஈழகை - ஈழகை]

ஈழாடு-தல் *idāḍu-* 20 செ.கு.வி (v1) முழங்கையாலும் முன்சையாலும் மோதிப் போரிடும் முட்டிப் போர்; to fight with fists and elbows

ம. ஈழாடு

[ஈடு + இடு. ஈடு + ஒப்பு, ஒப்பான முறையில் போரிடுதல் இங்கு முட்டாடிதல் என்றும் பொய்]

ஈழாடும் *idāḍum*, பெ. (n) முகவர் கூறதல்; praising (ஆ.அக.)

[ஈடு + டாடி. ஈடு - ஈடும் + போற்றும், புகழும் தொழும்]

ஈழாட்டி *idāḍuḍi*, பெ. (n) அடக்குவயத்தல்; mortgaging & pledge

ம. ஈழாட்டி

[ஈடு + இடுப்பு]

ஈழி *idā*, பெ. (n) தாவுதல், அடித்தல்; blow, stroke

[ஈழ் - ஈழ் - இடு - ஈடு. ஈழ் = ஈடுதல்]

ஈழி *idā*, பெ. (n) 1. இடுகை; applying, putting or "ஈடமை பம்பபொற் சாந்தம்" (சீவக.1256). 2. பிறுபாசு ஒட்டிணை (திருவாரவா.28,36); delivering, handing over 3 மறறு; substitute 'அத்தகடாகத் தந்தான்' 4 மணமக்களின் அகவை, வளாசலிப் பொருத்தம்; appropriateness, in respect of age and physical development as between a would-be bridegroom and bride அவருக்கு அலறுதல் ஈடு போதாத. "இது ஈடாண சேம" (உ.உ. 5 தகுதி fitness, suitability "ஆய்வுப்பு ஈட" (திவ.திருவாய்.1.6,2) 6. ஒப்பு; equality, comparison ஈடு; மெடுபுழி வீசன்" (திவ திருவாய் 1.6,3) 7 அடையணம்; pledge, security mortgage 8. பருமன்; bulkiness bigness "ஈடுவைய போழித்து" (சீவக.59). 9. கணை heaviness 10 எடை, கணம்; weight 11. வலிமை power might, force "ஈடுகரி வீட்டித் துரித்தகை" (தேவ.142, வரி.13) 12 திணலமை; condition, state "மவந்த வீட்டகை" (கம்பரா இலயகை.4) 13 மன வருத்தம்; unhappiness pain of mind "ஈடுவலி குந்த தெண்ணி" (சீவக.1762). 14. உள்ளிடணம் பொருள்; content, subject as of a letter. "ஈடுவலி விடாத்த விடு நோகி" (கம்பரா பள்ளி 6). 15 வழி way means அடுகை பொறு வீடவகை (திரு.சு.சா.1.1) 16 மெய்யமைரை (கம்ப.சா. 100: 11) 17 ம. அக. 18. ஈடு 19. குணம் (கு. 1) 20. மாறி becoming soft 21. ஈடு முட்டாடிதல்

யீரம் (உபதேசரத்) பார்க்க: see Idu muppet-ti riyaram, name of a commentary on the Tiruvāymōli, by Vadakku-t-tiru-vidi-p-piḷai (செ.அக.)

ம. ஈடு. உ. ஈடு.

இலு = குத்தலம், இருத்தலம், வைத்தல், பொருத்தலம் இய இன் - இடு - ஈடு.

ஈடு³ ஈடு, பெ. (n) 1. ஏற்றபொருள்; fit or proper subject "நின் கோதனைக்கு நான் ஈடா". (சர்வமாம, பக்.126). 2. முறை, தடவை; lum. இறந்த தென்னை ஒரு ஈட்டுக்கு முப்பதுகாய் காப்ப்கும்? (உ.வ.)

[ஈடு = பொருத்தலம், பொருத்தலம் நிலை முறை, தடவை இடு ஈடு]

ஈடு⁴ ஈடு, பெ. (n) ஒரு அடைவு; set, collection "அடையும் ஒரு ஈடு இட்டவி தின்பான்" (தந்தை வ)

[இடு = ஈடு, இடு = வைத்தல்]

ஈடுகட்டு¹-தல் ஈடு-kattu, 5 செருன்றாவி. (v.1) பிணை கொடுத்தல்; to give as security

[ஈடு = ஒப்பு, சமம், ஈடு = உடு]

ஈடுகட்டு²-தல் ஈடு-kattu, 15 செருனி. (v.1) 1 துணி முதலான பொருள்கள் பல தள பயன்படுத்தப்படும் வன்மை கெடாது இருத்தல் (இவ), to be durable, as a piece of cloth for wear 2. இழப்பிடு செய்தல்; to make amends, to make good, to indemnify 3. பிணையாதல்; to be appropriate security 4. பேரன்பு கொள்ளுதல்; to feel ardent devotion. "ஈடு உடி வறவினே விளப சிகப்பெறவே" (அருட்பா.6.உறு திருவ.2,2)

[ஈடு = ஒப்பு, சமம், ஈடு = உடு, ஈடு = வலிமை, ஈடு = உடு]

ஈடுகொடு-தல் ஈடு-kodu, 4 செருனி (v.1) 1 இணையாதல் (விவ); to be equal 2. போட்டி போடுதல் (விவ); to compete. 3. எதிர்ப்புக்குத் தளராத திறமை; to bear the brunt "என்று உலமாக விருந்தால் பழலுகு ஈடு கொடுக்கும்" (இ.வ). 4. பெரும் திணை (திரு.தி) செய்தல்; to give satisfaction. (செ.அக.)

[ஈடு = ஒப்பு, வலிமை, ஈடு = கொடு]

ஈடுகொள்ளு-தல் ஈடு-kollu, 13 செருனி. (v.1) மணங்கனிதல்; to soften, to melt, as the heart. "திருமுக சிணறாழி யடுகொண்டு" (திருவாவலா 55,20) (செ.அக.)

[ஈடு = கொள்]

ஈடுசெய்-தல் ஈடு-cay, 1 செருன்றாவி. (v.1) 1. மாற்றாகச் செய்தல் (இ.வ), to compensate 2. சரிசெய்தல்; to adjust, balance (செ.அக.)

[ஈடு = செய்]

ஈடுசெய்யுத்தல் idu-cayuttal பெ. (n) ஈடு செய-தல் பார்க்க: see iducay

[ஈடு = செய்த்தல்]

ஈடுசோடு idu-codu, பெ. (n) இணை; pair, condition of being equal between two persons or things. "ஈடுசோட்டுத் திறத்தியும்" (மகதான் 92).

[ஈடு = ஒப்பு, ஈடு = சமம், உவடு - சோடு]

ஈடுபட்டு-தல் ஈடு-padu, 20 செருனி. (v.1) 1. வலியழிதல்; to become weak, feeble 2 அகப்படுதல்; to be ensnared, entangled. "விவரக் ஈடுபட்டே (பாரத வரணை.79). 3. மணங்கனிதல்; to be absorbed, engrossed, involved "பகவத் குணங்களில் ஈடுபட்டவர்கள்." 4. துன்பப்படுதல் (சிவம்பிர உணமை.40 உரை); to suffer

[ஈடு = வலியை விடுபடும் படுதல் = அழிதல், குவிதல், உடைதல், ஈடு = படு]

ஈடுபாடு ஈடு-padu, பெ. (n) 1. துன்பம்; trouble, suffering "ஈடுபாடத்தனையும் படு" (அரிச்சு நயான 34). 2. மணங்கனிமை; state of being absorbed engrossed, involvement. 3. ஆதாயம் இழப்பு (இயாட நட்டம்) (விவ); profit and loss. 4 ஈட்டுக்கமைத்திருத்தல் (த.கொ.அக.); remaining as security 5. சாரவைத்தல் (தாயு-ஆகாசுபுவத 2 உரை), making one dependent. (செ.அக.)

[ஈடு = (படு) - பாடு]

ஈடுமாடு idu-madu, பெ. (n) 1. எல்லை, வரம்பு; limit. 2. சுற்றுச் சுவர்; compound wall, boundary

ம. ஈடுமாடு

[ஈடு = மாடு. 'மாடு' ஏதுமாக மரபிணைமொழி]

ஈடுமுட்டு idu-mudu, பெ. (n) தடை; resistance, obstruction

ம. ஈடுமுட்டு

[ஈடு = முட்டு]

ஈடுமுப்பத்தாராயிரம் idu-muppattharayarum பெ. (n) திருவாய்மொழி விளிவுகளைக் கொண்டு (ச. ஈடுசுரத் 44); exhaustive commentary on the Tiruvāymōli written by Vadakku-t-tiru-vidi-p-piḷai following the discourse of his guru Nam-Piḷai, consisting of 36,000 granthas or 32 syllables each. (செ.அக.)

[ஈடு = முப்பத + அத்து + ஆறு + ஆயிரம்]

ஈடுமேடு idu-medu, பெ. (n) மேடும் பள்ளமும், குண்டும் குழியும்; ups and down, undulations (செ.அக.)

ம. ஈடுமேடு

[ஈடு = மேடு]

ஈடுற்றம் idu-heram, பெ. (n) 1. உயவு; deliverance 2. விடுதலை; liberation, emancipation 3 பாதுகாப்பு (விவ), protection. 4. மீட்டல் (த.கொ.அக.), redemption. 5. பேரின்ப வரம்பு; bliss

ம. ஈடுற்றம்; உ. ஈடுற்றம், தெ. ஈடுற்றம்

[ஈடு = விடுதலம், ஏற்றம் = திறவுதலம், ஈடு = உயர்ச்சி]

ஈடேற்றல் *idēru*, தொ பெ. (vbl.n.) ஈடேறச் செய்தல்; act of redeeming, liberating (த சொ.அக.)

[ஈடு = ஏற்றல்.]

ஈடேற்று-தல் *idēru*, 5 செ.குன்றாவி (vt.) உய்வித்தல்; to deliver, redeem, liberate, emancipate.

[ஈடு = ஏற்று.]

ஈடேறு-தல் *idēru*, 5 செ.கு.வி (vt.) 1 முடிவற்றதல்; to be completed. 2. உய்வடைதல்; to be liberated from a worldly life, saved from ruin, rescued from danger, difficulty or disease. "தொண்டர் குழா மீடேற" (குற்றாதலகடவுள், 13), 3. வாழ்வடைதல்; to become prosperous. "என்னை நீ மீடேற்றத் திருவுளத் தருள் செய்குக" (பாரதநக 5), 4. மனநிறைவடைதல்; to be pleased.

ம. ஈடேறுக

[ஈடு = விருப்பம். ஈடு = ஏறு.]

ஈடை *idai*, பெ. (n.) 1. ஈசை (விண்) பாராக, see *īśai*. 2. புகழ்ச்சி, fame, praise.

[ஈடு = ஈடை.]

ஈண்டல் *īṇḍal*, தொ பெ. (vbl.n.) ஈண்டு-தல் பார்க்க. see *īṇḍu*.

[ஈண்டு → ஈண்டல். 'அல்' = பெயர்று.]

ஈண்டி *īṇḍi*, பெ. (n.) மண்கலர்; mud wall

ம. ஈண்டுக

[ஈண்டு = ஈண்டுக.]

ஈண்டு¹ *īṇḍu*, கு.வி.ஏ. (adv) 1. இவ்விடத்தில் (திவா); here, in this place. 2. இம்மையில்; in this world, in the present birth. "ஈண்டறம் பூண்டாள்" (குறள் 23), 3. இவ்வாறு (குட.); in this way. 4. இப்பொழுது; now "ஈண்டெய்க் கொணர்வேன" (கம்பரா திருவாய் 57) (செ.அக.)

[ஈ = ஈண்டு.]

ஈண்டு²-தல் *īṇḍu*, 15 செ.கு.வி (v.l.) 1. கூடுதல்; to gather, come together "ஈண்டிய வடியவு ரோடும்" (திருவாச 2,144). 2. செறிதல்; to be close together to get to be a compact mass, as the atoms of matter/element. "இயிறகடல் வளைஇய லீண்டகன் கிடக்கை" (புறநா.19), 3. மிகுதல்; to abound, to be numerous "இயைந் தொருள் கீண்டி" (சிலப்.6.145), 4. விரைந்து செல்லுதல்; to speed, make haste. "இடுக்கை களைந் கீண்டெய்ப் போக்கி" (சிலப்.13.101) - 5 செ.குன்றாவி (vt.) தோண்டுதல்; to gouge extract, pucker out, dig out. "மலாக்களைஎனையீண்ட... ஆழி யீந்தார்" (தேவா 192.5)

ஈ இய

[இய = குத்தல், தெருத்தல், செறிதல் செய்தல் இய → இள → இளகு → ஈண்டு.]

ஈண்டு³-தல், *īṇḍu*, 15 செ.கு.வி. (v.l.) 1. வருதல்; to come. 2. செல்லுதல்; to go

சித். ஈண்டு

[இய் - இய் - இளகு - ஈண்டு.]

ஈண்டு³ *īṇḍu*, பெ. (n) விரைவு (திவா) haste, speed despatch.

[ஈண்டு = செறிவு, விரைவு.]

ஈண்டு⁴ *īṇḍu*, பெ. (n) புகழி தொடக்கி (மலை) tiger stopper (செ.அக.).

[இண்டு = ஈண்டு.]

ஈண்டுநீர் *īṇḍu-nīr*, பெ. (n) கடல்; sea, literally a large collection of water. "ஈண்டுநீர் மிகைத் தோன்றி (கவித் 100)

[ஈண்டு + நீர், ஈண்டுதல் = பெருகுதல், மிகுதல்.]

ஈண்டென *īṇḍḍe*, கு.வி.ஏ. (adv) விரைவாக, expeditiously promptly speedily "நீயே ஈண்டெனத் தந்தருள வேண்டிமெனகிறார்". (திவ்.திருவாய்.2.9.2 ஆறா) (செ.அக.)

[ஈண்டு = செறிவு, விரைவு. ஈண்டு = என = ஈண்டென.]

ஈண்டை *īṇḍai*, கு.வி.ஏ. (adv) இங்கு; here, in this world. "ஈண்டை வலையகத்துச் செமமாய்தார்" (நாடவ 351). (செ.அக.)

[இங்கு = ஈங்கு = ஈண்டு = ஈண்டை.]

ஈண்டையார் *īṇḍaiyār*, பெ. (n) ஈண்டையான பாகாக் see *īṇḍaiyār*

[ஈண்டை + ஆர்.]

ஈண்டையான் *īṇḍaiyār*, பெ. (n) இவ்விடத்தான் man of this place, locality etc. "ஈண்டையாரலர்" (கம்பரா, தைவ 75)

[ஈண்டு = ஈண்டை + ஆர்.]

ஈணி *īṇi*, பெ. (n) பனை தாள்; palm-fibre (விள (த சொ.அக.)

[ஈய் - ஈய் - ஈணி = ஈணி = பிரிக்கப்பட்ட தாள்.]

ஈணு-தல் *īṇu*, 15 செ.குன்றாவி. (vt.) 1. ஒடித்தல் to break 2 முன்னும் பின்னும் வளைத்தல், to bend backward and forward, to snap

ம. ஈணுக

ஈணை *īṇai*, பெ. (n) 1 அணை; inferior as the fibrous part of the bark of a tree. 2. பனைநகல் palm-fibre (த சொ.அக.)

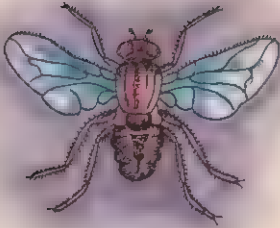
[ஈய் = ஈய் - ஈணி - ஈணை - ஈணை.]

ஈத்தா *īṇḍa*, பெ. (n) எசகில், உயிற்றீர்; saliva

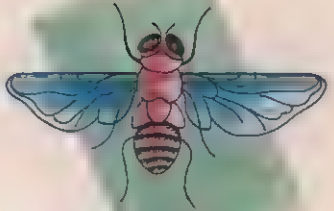
ம. ஈத்தா

[இழி - இழிந்து ஈத்த (பெ.வ.)]

நகரின் வகைகள்:

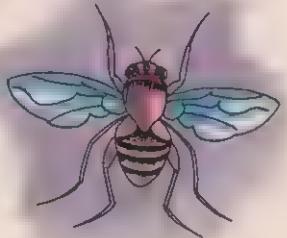
வீட்டு ந

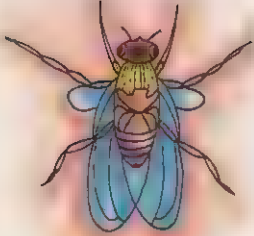
இறாச்சி ந

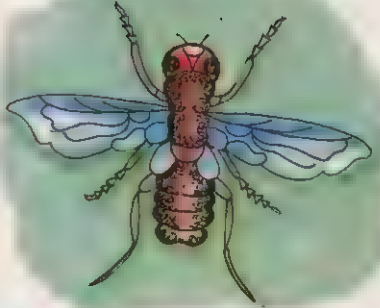
கூண்டு ந

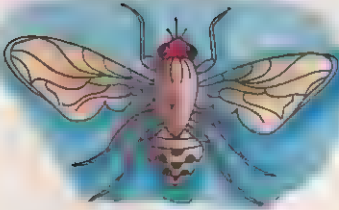
கூண்டு ந

பூச்சு

பூச்சு

பூச்சு

பூச்சு

ஈத்து¹ *ītu*, பெ. (n.) 1 வண்டியச்சை: axle of a cart
2. ஏர்த்தடி; thill

ம. ஈத்து

[உஉ - உத்து - இத்து - ஈத்து]

ஈத்து² *ītu*, பெ. (n.) 1 பயப்பு, பின்னைப்பேறு: delivery
"ஒரு சத்தில் மூன்று பின்னை பெறாள்" (இ.வ.). 2
விவங்கு குட்டியோடுதல்; yearning of animals "இந்தக்
கன்று எங்கள் மாட்டுக்கு நாலாம் சத்து." (உ.வ.). 3.
நிலைத்திணைகளின் கதிர் புடைவீடுதல்; sprouting
of corn etc. from plants or crop. "அவரை மறு சத்து
விட்டிருக்கிறது" (இ.வ.)

[ஈ - ஈத்து]

ஈதா *īdā*, இடை. (nt). இத்தா; exclamation inviting
attention; Lo. see here. "அறிந்திலே வீதா" (பரிபா
850). (செ.அக.)

[இத - இதா (இதே) - இத்தா - இங்கு இதா - ஈதா, ஈதா
= இங்கே பார்]

ஈதி *īdī*, பெ. (n.) 1 தாட்டுக்குவரும் கேடு (குறள் 732,
உரை); disaster which may befall the land, scourge
in six forms, viz storm, drought, rodent, locust proximity
of royalty 2. துன்பம், தொல்லை, துச்சரவு; affliction.
"ஈதி இடைஞ்சலிவெ இடி விழுந்த காணலிலே" (நாட்
டுப்பா)

ம. ஈதி

[இதை - ஈதை - ஈதி]

ஈதிபாதை *īdipadai*, பெ. (n.) 1. ஈதி பாதை: see
īdī. pestilence. 2. இக்கட்டான நிலை; perplexity, qua-
ndary, dilemma

[இதை - ஈதை - ஈதி - பாதை.]

ஈது *īdu*, உ.பெ. (demon.pron.) இது; this "ஈதெயென்
றோழி" (திருவாச.7.1) (செ.அக.)

[இது - ஈது]

ஈதை *īdai*, பெ. (n.) துன்பம்; calamity, affliction.
"ஈதைகள் நீரகரும் நாமத் திராமனை" (கம்பரா நாகபா
275) (செ.அக.)

[இதை - ஈதை.]

ஈந்து¹ *īndu*, பெ. (n.) 1. பேர்ச்சைமரம்; date-palm.
"ஈந்தின் மூறிய பெரு நறவு" (கலவா 24). 2 சிற்
றிந்து; dwarf wild date-palm. (வ.மொ.வ 90)

வ. ஹிந்தாம. ம. ஈந்த. தெ. ஈந்த

[ஈ (நுண்மை) - ஈந்து ஈந்து மிணையிலா மரகாட்டுள்
யிச சிறிய ஒலையுள்ளது, அவயது ஏறாவரை அறுக்கும்
அடியினது ஈ - நுண்மை. "ஈயிர் மருபின்"
(சிலப் 6146),]

ஈந்து² *īndu*, பெ. (n.) தஞ்ச (செ.அக.); poison

[ஈ - ஈந்து - ஈந்து, பினகம் செய்வது, சாகச் செய்வது]

ஈப்பி *īppi*, பெ. (n.) பேளாழ்க்கை (யாழ் அக.); nt

ஈப்பி பாக்க, 300 *īppi*

[ஈப்பி - ஈப்பி]

ஈப்பினி *īppini*, பெ. (n) கருமி, இவறன், ஈயாமாறி
(யாழ்ப்ப.); miser

ஈப்பினி பாக்க, 300 *īppi*

[ஈ - ஈப்பு + இவி - ஈப்பினி - ஈப்பினி - ஈப்பினி (செ.வ.)]

ஈப்பிலி *īppili*, பெ. (n.) ஈயாதவன்; miser

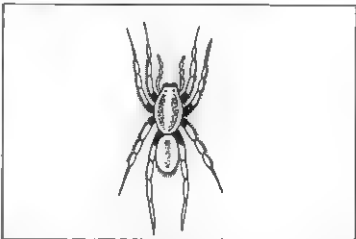
[ஈ - ஈப்பு (ஈமை) + இவி]

ஈப்புக்கு-தல் *ī-ppu-ku*, 21 செ.கு.வி. (v.i.) காழில்
ஈ நுழைதல்; entry of fly (into the ear) (செ.அக.)

[ஈ + புகு]

ஈப்புலி *īppuli*, பெ. (n) 1 ஒருவகைச் சிறு சிவந்திப்
பூச்சி; species of small spider which devours flies
"ஈப்புலியோ டெலிப்புலியாய் வடிவம் கொண்டு"
(தனிப்பா.1.86,169). 2. தாய்ப்புலி விளையாட்டு;
native game similar to the game of fox and geese
(செ.அக.)

[ஈ + புலி, ஈயத்தினாலும் சிவந்திப்புலி, ஈயக் கொவலும்
புலியாக உருவம் கொண்டது.]

ஈப்புலி

ஈம் *īm*, பெ. (n) சுடுகாடு; place for the cremation
of the dead, burning-ground. "ஈமம் கமலம்" (தொல்
எழுத்.328)

[ஈ - ஈம். ஈ - இமைதல் (வருத்தல்) துயரம் மிகுவிக்கும் இடம்.
குறிப்புகளினி. ஒ.தே. பெ - பெம்., தீ - தீம்.]

ஈமக்கடன் *īmā-k-kadan*, பெ. (n) இறந்தோர்க்குச்
செய்யும் கடங்கு; funeral rites. "ஈமக்கடனிறுவிப்
போதென்றேவி" (திருவிடைப் பழியு.30)

ஈம் பாக்க, 300 *īm*

[ஈ - ஈம் + அம் + கடன்]

ஈமக்காடு *īmakkadu*, பெ. (n) இறந்தவுடலை எரிக்கு
மிடம்; புதைக்கூயிடம்; place where dead bodies are

cremated, burial ground
 சம் பாக்க, 300 in.
 [ச - சம் + அம் + காடு.]

சமக்கொடி *ima-k-koddi*, பெ. (n) திண்டிவனம், பாக்க; 300 *Indarhkodi*.
 [சம் + அ + கொடி.]

சமத்தாடி *imatthadi*, பெ. (n) கடலையில் ஆடும் சிவன் (திவா.); Siva, dancing on the burning-ground (செ அக.)
 [சமம் + அத்து + ஆடி.]

சமத்தாழி *imatthazhi*, பெ. (n) முதுமக்கந்தாழி (புறநா 256); burial urn for the dead in ancient times (செ அக.)
 ம. சமத்தாழி
 [சமம் + தாழி.]

சமந்தன் *imandru*, பெ. (n) மேல்தடுகு; upper lip (சா அக.)
 [உம் - இம் - சம் - சமந்தன்.]

சமப்பந்தா *ima-p-pandru*, பெ. (n) சுடுகாட்டுப் பந்தா; pavilion in burning ground. "சமப்பந்தரும் யாவகணும் பந்தா" (மணிமே 6 63)
 [சமம் + பந்தா பந்தம் - பந்தா.]

சமப்பறவை *ima-p-paravai*, பெ. (n) திடுகாட்டில் அல்லது சுடுகாட்டில் விலங்கும் காகம், கழுகு முதலி யான; crow, vulture, etc., found in the burial or cremation ground. birds of prey living on dead bodies
 [சமம் + பறவை.]

சமப்புறங்காடு *ima-p-purangkadu*, பெ. (n) சுடுகாடு; burial ground. "சமப் புறங்கா டுந் தியை" (மணி மே 6-38)
 [சமம் + புறம் + காடு. ஊப்பறந்ததே இருக்கும் காடாறவின் புறங்காடு எனப்பட்டது.]

சமம்¹ *imam*, பெ. (n) 1. சுடுகாடு; burning ground. "சமஞ்சேர் மாவையோல" (சீவக.210) 2. பிணஞ்சுடு தற்கு அடுக்கும் விதகடுக்கு; funeral pyre. "சமவொள எழற் குறகினுங் குறகம்" (புறநா 231)
 ம. சமம்.
 [ச - சம் + அம். சம் பாக்க, 300 in.]

சமம்² *imam*, பெ. (n) டாழிரி (மலை); trumpet-flower
 [சம் - சமம். இருளில் சமத்துத் தீயைப் போவச் சிவந்தொளி ரும் பூக்களுடைய மரம்.]

சமவளம் *ima-valam*, பெ. (n) சுடுகாடு; burn- ing-ground. "சமவளத் தெரியாட் டுகத்த வெம்பெரு மான" (தேவா 84,7)
 [சமம் + வளம்.]

சமவாரி *ima-vāri*, பெ. (n) வசம்பு(மலை), sweet-flag (செ அக.)
 [சமம் + வாரி.]

சமவிதி *ima-vadi*, பெ. (n) இறந்தோர்க்குச் செய்யுந் சுட்புக்கு; funeral rites. "அரசை யமனிதி செய்ய" (பாறத சம்பவ 105) (செ அக.).
 [சமம் + விதி.]

சமவிளக்கு *ima-vilakku*, பெ. (n) பிணஞ்சுடும் விதகின் அழல்; funeral fire. "சமவிளக்கிற் பேஎய் மகளிரொடு" (புறநா 356-3)
 [சமம் + விளக்கு.]

சமவிற்றகு *ima-virragu*, பெ. (n) சிதை; funeral pile. pyre (w) (ஆ.அக.).
 [சமம் + விற்றகு.]

சமன் *iman*, பெ. (n) சிவன்; Lord Siva. (ஆ.அக.)
 [சமம் - சமன்.]

சமவொள்ளழல் *imavalanzhal*, பெ. (n) பிணஞ்சுடும் தீ; funeral fire. "கரிபுற விற்றிமீம் வொள்ளழல்" (புறநா 231)
 [சமம் + ஒன் + அழல்.]

சமூக்கடுமை *imu-k-kadumai*, பெ. (n) சமக்கடுமை; heat of a burning place. (ஆ.அக.)
 [உரும் - ஊம் - சம். சம் - சமூ + கடுமை.]

சமோதல் *imodal*, பெ. (n) சிவந்தி, புள்ள முதலியவற தில் சமொய்த்து முட்டை வைத்தல்; depositing of eggs by the fly on exposed wound or ulcer
 [ச - மோதல்.]

சய *iya*, கு வி. (adv). வகுக்க (கணக்); to divide
 [ச - சய, சதம் + பிரித்தல், தருதல், வகுத்தல்.]

சயக்கந்தகம் *iya-k-kandagam*, பெ. (n) சயக் கலட் புள்ள கந்தகம்; sulphur mixed with lead ore. (சா அக.)
 [சயம் + கந்தகம்.]

சயக்கல் *iya-k-kal*, பெ. (n) 1. கல்வங்கம்; lead-stone 2. கலவியம், pewter. (சா அக.)
 [சயம் + கல்.]

சயக்களங்கு *iya-k-kalangu*, பெ. (n) வங்கவெட்டை (in alchemy) stage at which lead crumbles to powder by over-heating (natural or artificial). (சா அக.)
 [சயம் + களங்கு.]

சயக்களிம்பு *iya-k-kalimbu*, பெ. (n) சயத்தைக் கொணா செய்யும் பகை; lead carbonate • *Aeruc Plumbi*.
 [சயம் + களிம்பு.]

சுயக்கற்கள் *iyā-k-karkandū*, பெ. (n.) வங்கச் சண்ணம் (MM); sugar of lead, plumbi acetat. (செ.அக.)

{சுயம் + கற்கண்டு.}

சுயக்காடி *iyā-k-kādī*, பெ. (n.) சுயஞ்சேந்த காயு; vinegar of lead. (சா.அக.)

{சுயம் + காடி.}

சுயக்காரிகை *iyā-k-kāraigai*, பெ. (n.) சுருக்கு மருந்து; a kind of herb used in sprain. (சா.அக.)

{சுயம் + காரிகை.}

சுயக்கிட்பம் *iyā-k-kīṭam*, பெ. (n.) 1. சுயமுருக்கி யெடுத்த கிட்பம்; refuse of melted lead. 2. சுயத்துரு (வின.); lead rust (சா.அக.)

{சுயம் + கிட்பம்.}

சுயக்கேணி *iyā-k-kēni*, பெ. (n.) சுயமெடுக்கும் சுரங்கம்; lead mine

{சுயம் + கேணி.}

சுயக்கொடி *iyā-k-kōḍī*, பெ. (n.) இண்டங்கொடி; tiger-stopper. (சா.அக.)

{சுயம் + கொடி.}

சுயங்கட்டி *iyāṅkaṭṭi*, பெ. (n.) திரும்பிலி இலை; leaves of irumbā plant. (சா.அக.)

திரும்பிலி பார்சு *see irumbā*

{சுயம் + கட்டி.}

சுயங்கொல்லி *iyāṅkaḷḷi*, பெ. (n.) கரியபோளம்; black myrrh.

{சுயம் + கொல்லி.}

சுயச்சத்துநீர் *iyā-c-cattu-nīr*, பெ. (n.) நிலத்திற் புதைந்து கிடக்கும் சுயத்தின் வழியாகச் சூடேறி வெந்திராக மாறுந் தண்ணீர்; natural fountain of hot water issuing from the soil containing lead tin (சா.அக.)

{சுயம் + சத்து + நீர்.}

சுயச் சியிழ் *iyā-c-cāyī*, பெ. (n.) மருத்தைப் பதனாப் படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தும் சுயத்தாற் செய்த சியிழ்; small round box made of lead for preserving medicines. (சா.அக.)

{சுயம் + சியிழ்.}

சுயச்சிவப்பு *iyā-c-civappu*, பெ. (n.) 1. சிவப்பு சுயம்; red-lead 2. சுயச் செவ்வச்சிரம்; lead tetroxide (Pb₂O₄) 3. சுயச் செத்தூரம்; calcined red oxide of lead.

{சுயம் + சிவப்பு.}

சுயச்சண்ணம் *iyā-c-cannam*, பெ. (n.) சுயத்தினிள் றெடுக்கு மோர் மருந்து; preparation from lead, carbonate of lead.

{சுயம் + சண்ணம்.}

சுயச்செடி *iyā-c-cēḍī*, பெ. (n.) இண்டு (மூ.அ.). tiger-stopper

{சுயம் + செடி.}

சுயச்செந்தூரம் *iyā-c-cēndūram*, பெ. (n.) 1. சுயச்சித் தூரம் பார்சு; see *iyā-c-cēndūram* 2. சுயச் சிவப்பு; red-lead. (சா.அக.)

{சித்தூரம் - செத்தூரம். சுயம் + செத்தூரம்.}

சுயசோலி *iyā-sōli*, பெ. (n.) வேலிப்பருத்தி; hedge cotton - *Dema extensa*

{சுயம் + சோலி.}

சுயடிச்சான் காப்பி *iyāḍi-c-cān kāppi*, பெ. (n.) சுயடிச்சான் படி பார்சு; see *iyāḍi-c-cān*

{சு. அடிச்சான் + காப்பி E-copy > த. காப்பி அடித்தான் - அடிச்சான்.}

சுயடிச்சான் படி *iyāḍi-c-cān-paḍi*, பெ. (n.) மூலத்திலுள் எவாறு எழுதும் படி; exact reproduction, copy. Including mistakes and all, even extending to ridiculous length, as the fixing of a dead fly on the page of the copy similar to the one found on the original page.

{சு. அடித்தான் + படி.}

சுயத்தகடு *iyā-t-taḡaḍu*, பெ. (n.) சுயத்தை இலை மையப்போல் மெல்லியதாகத் தட்டிய தகடு; leaf or thin plate of lead foil. (சா.அக.)

{சுயம் + தகடு.}

சுயத்தண்டிலை *iyā-t-tanḍilai*, பெ. (n.) இண்டிலை; leaf of the plant Indu

{சுயம் + தண்டு + இலை.}

சுயத்தண்டு *iyā-t-tanḍu*, பெ. (n.) இண்டு (மூ.அ.). tiger-stopper

{சுயம் + தண்டு.}

சுயத்தின் குற்றம்போக்கி *iyā-t-tiṅ-kurram-pōkki*, பெ. (n.) பார் சேற்றி; medicinal creeper - *Euphorbia hypericifolia*. It is so called by virtue of its characteristic of removing lead poisoning from the system. (சா.அக.)

{சுயம் + அந்து + இன் + குற்றம் + போக்கி.}

சுயத்தை நாசமாக்கி *iyāttā nāśamākkū*, பெ. (n.) கொடியக்கள்ளி; squat flowered creeping milk hedge-sarcocolla brevisigma. It is so called from its destructive action on lead. (சா.அக.)

சுயநஞ்சு *iyānaṅcu*, பெ. (n.) சுயத்தினா ஓடிப்பி வேற்பட்ட தஞ்சு; lead poison - *Plumbism*

{சுயம் + நஞ்சு.}

சுயப்பற்று - *iyā-p-paṅṅu*, பெ. (n.) வங்கப்பற்று; solder used for metal. (சா.அக.)

ம. சுயப்பற்று

{சுயம் + பற்று.}

ஈயப் பானம் *īya-pānam*, பெ. (n.) ஈயமூலக்கனி; oblong mass of unforaged lead, as when first extracted from the ore-pig lead. (சா.அக.).

[ஈயம் + பானம்.]

ஈயப்பூச்சு *īya-p-puccu*, பெ. (n.) ஏணங்களுக்கு ஈயப்பூச்சிடுதல்; to coat vessels with lead lincation. (சா.அக.)

ஈயப்பொடி *īya-p-poḍi*, பெ. (n.) ஈயத்தை முறைப்படி மூலிகைகளைக் கொண்டு தூய்மை செய்த வங்கப் பற்பம்; powdered lead. (சா.அக.).

[ஈயம் + பொடி.]

ஈயப்பம் *īya paṇam*, பெ. (n.) ஈயப்பொடி பார்க்க. see *īya-p-poḍi*.

ஈயந்பி *īyanarpi*, பெ. (n.) ஈயத்தைப் பற்பமாக்கும் மூலிகை அதாவது வறட்கண்பி; drug used for calcining lead, viz. - a species of sensitive plant - Mimosa tripeura

[ஈயம் + பற்பி.]

ஈயம்¹ *īyam*, பெ. (n.) 1. வெள்ளியம் (திவா.) பார்க்க see *veḷiyam*. white-lead. 2. காரியம்; black-lead. 3. கல்வியம்; a hard kind of lead

SKt sise, Sinh īya, MHG lot, OE lead, MLG lōd

[ஈயம் = வெள்ளை. வெள்ளிற மாதா. ஏ = வெள்ளை ஏ = இல் - ஈ = ஈயம். இல் = இய - ஈ = ஈயம். (வ.மொ வ 90)]

ஈயம்² - *īyam*, பெ. (n.) 1. பாதிரி (ரூ.அ) பார்க்க see *pāḍiri* 2. யிருதாச சிங்கி (ரூ.அ), prepared arsenic

[ஈயம் = வெள்ளை. வெள்ளிறபு பூபநனாப் பாதிரி ஈயம் எனப்படது.]

ஈயப்பூசு-தல் *īyam pūṣ-*, 5 செ.கு.வி. (v.1) ஏணங்களுக்கு ஈயப்பூச்சிடுதல்; to coat utensils with lead (செ.அக.)

[ஈயம் + பூசுதல்.]

ஈயமஞ்சள் *īyamarṅga*, பெ. (n.) ஈயங்கலந்த ஒருவகை மஞ்சள்தூள்; lemon-yellow powder called chrome yellow. lead chromate (சா.அக.).

[ஈய + மஞ்சள்.]

ஈயமணல் *īyamanaḷ*, பெ. (n.) 1. ஈயப்பொடி; granular particles of lead 2 ஈயம் சேர்ந்துள்ள மண் முதலிய கசடு; lead mixed with earth or other matter; lead ore. (செ.அக.)

[ஈயம் + மணல்.]

ஈயமரம் *īyamaram*, பெ. (n.) பாதிரிமரம்; tree with trumpet like flowers - Bignonia chelonoides

[ஈயம் + மரம்.]

ஈயமலை *īyamalai*, பெ. (n.) ஈயமகப்படும் மலை; mountain yielding ore of lead

[ஈயம் + மலை.]

ஈயமாக்கி *īyamākki*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு. physic nut plant - *Jatropha glandulifera*.

[ஈயம் + ஆக்கி.]

ஈயமூலிகை *īyamūḷigai*, பெ. (n.) ஈயச்சத்து அடங்கிய மூலிகை; plants said to contain essence of lead

[ஈயம் + மூலிகை.]

ஈயல் *īyal*, பெ. (n.) 1 சிறகு முளைத்த கறையான்; winged white ant, *Terms bellicosus*. "மருளுக்கு ஈயற் திவரும் வகை போல" (சீவக.925). 2. தம்பலப்பூச்சி (இந்தியகோப்பூச்சி) (சா.அக.); lady fly - *Mutela occidentalis*

ம. ஈயல்; க. ஈசல்; தெ. ஈகளரு; குரு. ஈம. மால. இமெ.

[ஈ + அல் + ஈயம் (ஈயோன்றது).]

ஈயலி *īyali*, பெ. (n.) தம்பலப்பூச்சி (வை.ரூ), cochinea; insect, scarlet moth

[ஈயல் - ஈயலி.]

ஈயவரி *īyavarī*, பெ. (n.) பெருமருத்து பார்க்க; see *perumaruṇṇu* plant *Aristolochia indica* (W)

[ஈயம் + வரி.]

ஈயவாகை *īya vāgai*, பெ. (n.) வாகை மரத்தின் ஒருவகை, வெள்ளவாகை; a variety of vāgai tree

ம. ஈயவாக.

[ஈயம் + வாகை.]

ஈயவாரிகம் *īya-vārigam*, பெ. (n.) வெள்ளறகு; white doob grass-*Eriocostema littorale* & as *Adene ma hyssopterium*.

[ஈயம் + வாரி + இகம்.]

ஈயப்பு *īya-p-pu*, பெ. (n.) ஈயக்காடிப்பு; salt of lead

[ஈயம் + உப்பு.]

ஈயவெண்பற்பம் *īyavēṇṇaparpam*, பெ. (n.) 1. ஈய வெள்ளை; soft white powder, blackened by sulphureted hydrogen - carbonate of lead. 2. வங்கப் பற்பம்; oxide of lead it is a native preparation

[ஈயம் + வெள்ளை + பற்பம்.]

ஈயவெள்ளை *īya-veḷḷai*, பெ. (n.) பொடிவகை; lead sulphide

ம. ஈயவெள்ளை

[ஈயம் + வெள்ளை.]

ஈயவெள்ளைக் களிம்பு *īya veḷḷai-k-kalimbu*, பெ. (n.) ஈயவெள்ளையினின்று செய்விரத மேற்பூச்சு மருத்து; ointment of lead carbonate - *Unguentum Plumbi*

carbonis. (ஊ.அக.)
 [ஈயம் + வெள்ளை + களிம்பு]
ஈயன்மூதா *lyra-mūdy* பெ (n.) ஈயன் மூதாய் (பிழ்) பார்க்க; see *lyra mūdy*
 [ஈயம் + மூதா. மூதாய் - மூதா.]
ஈயன்மூதாய் *lyra-mūdy*, பெ. (n.) தம்பலப்பூச்சி. (இந்திரகோபம்) (கவித் 85. உரை); cochineal insect, coccus cacti
 [ஈயம் + மூதாய். ஈயின் பாட்டி என்றும் நவைக்கவைக் குறிப்பினால் ஈயன் மூதாய் எனப்பட்டது.]
ஈயாப்பத்தன் *īyā-pattan* பெ (n.) இவறன் (கஞ்சன) (மதி களஞ.1.88); msr
 [ஈ + ஆ + பத்தன். பறறன் - பத்தன் ஆஊ. ம. இ. நி.]
ஈயாம் கிழங்கு *īyām-kirṅṅu*, பெ. (n.) யாமிச்சம் கிழங்கு; yam tuber - Dioscorea sativa (ஊ அக.)
 [ஈயாம் + கிழங்கு]
ஈயிலை *īyāil*, பெ. (n.) திண்டி டாக்கக. see *irṅṅ*. (ஊ அக.)
 [ஈலை + இலை]
ஈயுவன் *īyuvān* பெ (n.) இராவணன் (அகநி.). Ravanaṅ
 [ஈயுவன் - ஈயவன் - ஈயவன் (கொ வ.)]
ஈயெச்சத்தோல் *ī-y-ecca-t-tōl*, பெ (n.) பூச்சி யரித்த தேலை (யாழ்ப.); fly-blown skin; worm-eaten sheath of the palmyra fruit. (ஊ அக.)
 [ஈ + எச்சம் + தோல்.]
ஈயெச்சிற்கீரை *īyeca-kīrai*, பெ (n.) புதினாக்கீரை (இ வ.); mni, menha viridis (செ அக.)
 [ஈ + எச்சம் + கீரை]
ஈயெனல் *īy-eṅal*, பெ (n.) பல்லைக்காட்டுங் குறிப்பு (விள்); expression signifying grinning
 [ஈ + எனல். ஈ + இனித்தகுறிப்புச் சொல்.]
ஈயோட்டி *ī-y-ōṭṭi*, பெ. (n.) ஈயை விலக்குங் கருவி (குடா.11 37); fly-whisk
 [ஈ + ஓட்டி.]
ஈயோட்டு-தல் *ī-y-ōṭṭu*, 5 செ கு.வி. (v1) வேலை பொய்ளாறுபிளாறுபிடுத்தல் (கொ வ.); to drive away flies; fig to be without any employment or work
 [ஈ + ஓட்டு]
ஈயோப்பி *īyopp*, பெ (n.) ஈயோட்டி (ஊ அக.) பாக்கக; see *yōṭṭ*
 [ஈ + ஓப்பி]
ஈர்¹-தல் *īr*, 2 செ குறாவி (v1) அறுத்தல்; to saw. "உயிரும் வாளுது" (குறள 334) - 2 செ கு.வி

(v1) இழுக்கப்படுதல்; to be drawn out "ஈந்து நிவற் தோயு மிருமுபிடித் தடக்கை" (திருபாண 19)
 ம. ஈர்
 [இய் - ஈய் - ஈர்]
ஈர்²-த்தல் *īr*, 2 செ குன்றாவி. (v1) 1. இழுத்தல்; to draw along, pull, to attract, as a magnet, to carry away, see does a current. "திருத்த ரீதது" (மணிமே.7 55). 2. உரித்தல்; to exconate, as a tiger does; to fly. "புலியி வீருரி யடுக்குமோ" (கந்தபு. தநீசியத் 3). 3. எழுதுதல்; to draw, paint, write. "மென்றோட் பெய்க்கும பீக்கவும வவவன்" (கவித் 143.32) (செ அக.).
 [இய் - ஈய் - ஈர்]
ஈர்³ *īr*, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness. "ஈயிரி மருங்கின்" (சிவப் 6 146). 2. யேன்முட்டை; nil, Hemitera insecta. "நித்திலமாகை போற் நுளளளி பொருதி" (செவ்வந்திப்பு. உறாறு 23) 3. ஈர்க்கு; nb of a palm leaf "இடையீ போள விளாறுகையானை" (தேவா 1061 2). 4. இறகு (பிழ்); wing
 ம., க. ஈர், தெ. ஈரு
 [இய் + குத்தல், பொருத்தல், நுண்ணிக்கல், இய - ஈய் - ஈர்.]
ஈர்⁴ *īr*, பெ. (n.) 1. ஈரம்; moisture, wetness. "ஈந்நறுங் கழற் கடாஅத்து" (கவித் 21). 2. பசுமை; freshness greenness. 'இருவெதி ஈர்க்கழை' (மலையடு 207). 3. நெய்ப்பு; smoothness, oiliness. "ஈயெய்யற் தளிசொடு" (கவித் 32). 4. இனிமை (திருக்கோ 28); sweetness pleasantness, agreeableness 5. கருப்பு(மலை) பாக்கக see *karumbu*. (செவ.வி.73, நவம் 138)
 ம. ஈர்; க. ஈர், தெ. ஈமிர், கொல. ஈர், ந. ஈர், பிரா. ஈர் [நீர் - ஈர்]
ஈர்⁵ *īr*, இடை. (part). முன்னிலைப் பன்மை ஈறு (தொல் சொல் 226); 2nd pers. pl. ending as in வந்தீர்
 ம. ஈர்; க. இரி, ஈரி, குரு, அரி, கோத. இரி, ஈரி; தூ., இ. ஈர்; கு. இர; து. அர்; தெ. கு. ரி; கோன. ஈத. க. ஈரு. ஆரு. பிரா. ரி, பட. ரி
 [நீர் - ஈர். நீர் - முன்னிலைப் பன்மை இடம் சொல்]
ஈர்⁶ *īr*, பெ. (n.) கதப்பு (அகநி.); cheek
 [ஈற்று - ஈறு - ஈர். எயில் போல் கற்றுக் கையாளது எயிறு]
ஈர்க்கம்பி *īr-k-kamb*, பெ. (n.) ஈர்க்குக் கம்பி பாக்கக see *īr-k-ku-k-kamb* narrow stripes in the border of cloth
 [ஈர் + கம்பி]
ஈர்க்கில் *īrkkil*, பெ. (n.) 1. அம்பினிறகு (குடா.), feather of an arrow 2. ஓலை நரம்பு (இ வ.); nb of a palm leaf
 [ஈர்க்கு + இய்]
ஈர்க்கிறால் *īrkkūṭ*, பெ (n.) இறால்மீன் வகை; lobster- Astaeus marnnus
 [ஈர்க்கு + இறால்]

சர்க்கு¹ *irku*, பெ (n) 1 ஒலை நரம்பு; rib of a palm leaf "சாககிடெ போகா" (திருவாச 4 34) 2 அம்பினிறகு; feather of an arrow, "கிவைவா விடமீர்க்கு" (கம்பரத் 21).

[சர் - சர்க்கு]

சர்க்கு² *irku*, பெ. (n) திறகு; feather மஞ்சை யீர்க்கு

[சர் - சர்க்கு]

சர்க்குக் கம்பி *irku-k-kambu* பெ (n) ஆடையின் சனைக்கரை; narrow stripe in the border of a silk or cotton fabric

[சர்க்கு + கம்பி]

சர்க்குக்கருக்குநீர் *irku-k-karukku-nir*, பெ (n) வேம்பீர்க்கு முதலான இலைகளைப் போட்டு நீர் விட்டுச் சனைக் காய்ச்சி யிறக்கும் நீர்; இந்த நீர் நெய்க்கருக்குப் பயன்படும்; medicinal decoction prepared from the ribs of the leaves, such as those of margosa etc. (சா.அ.க)

[சர்க்கு + கருக்கு + நீர்]

சர்க்குச்சம்பா *irku-c-camba*, பெ (n) சம்பாநெல் வகை (புறநாற் 801), a variety of paddy with very slender stalk, sown between June and September and ripening in six months

[சர்க்கு + சம்பா]

சர்க்கு மல்லிகை *irku-malligai*, பெ. (n) மல்லை வகை (மு.அ.); a kind of jasmine with slender petioles - eared-jasmine - jasmium - auriculatum

[சர்க்கு + மல்லிகை]

சர்க்குழாம் *irkujām*, பெ. (n) சரிந்து திரள்; swarm of ants "சர்க்குழாந்தோ டுகறைகாந்தபெ எற்தகையென வொன்றெங்கே" (புறநா 136,4)

[சர் + குழாம்]

சர்க்கோல் *ir-k-kōl*, பெ (n) சர்வலி (இ.வ.) பார்க்க see *ir-val*

[சர் + கோல்]

சர்கொல்லி¹ *irkoll*, பெ. (n) உப்பிலி (மு.அ.) பார்க்க see *uppil*, a species of striking swallow-wort

[சர் + கொல்லி]

சர்கொல்லி² *irkoll*, பெ (n) சர்வலி பார்க்க see *irval*

ம. சர்கொல்லி

[சர் + கொல்லி]

சர்கொல்லிக்கொடி *irkoll-k-koddi*, பெ (n) ஒரு செடி; a kind of climbing plant, pentstemonis microphylla (வின)

[சர்கொல்லி + கொடி]

சர்கோலி *ir-kōl*, பெ (n) சர்வலி (வின) பார்க்க, see *irval*

[சர் + கொலலி, கொலலி - கோலி]

சர்ங்கட்டு *ir-n-kattu*, பெ (n) குளிர் காலத்துக்குரிய உடை; clothing suitable for cool weather, "இளையரு மீங்கட்ட யர" (சாந்நாற் 22)

[சரம் + கட்டு]

சர்ங்கதிர் *ir-n-kadir*, பெ (n) சர்ங்கதிர் திங்கள் பரங்க (வின), see *ir-n-kadir-t-irgal* moon, emitting cool rays. (அகநா 130 9) (செ.அ.க)

[சரம் + திர்]

சர்ங்கதிர்திங்கள் *ir-n-kadir-t-irgal*, பெ (n) குளிர்ந்த ஒளிக்கற்றைகளைச் செரியும் திங்கள்; cool-rayed moon (w)

[சரம் + திர் + திங்கள்]

சர்ங்கழை *irngal*, பெ (n) பசியகோல்; moist stem "இருவெதிரீங்கழை தத்தி" (மலைபடு 207)

[சரம் + கழை]

சர்ங்கை *irngal*, பெ. (n) உணாடு பூசிய கை; wet hand, fig. hand that has been washed after taking one's meal and therefore wet "சர்ங்கை விதிரசர் கயலா" (குறள் 1077)

[சரம் + கை]

சர்ந்தமிழ் *irnthami*, பெ (n) தண்டமிழ்; sweet melodious Tamil

[சரம் + தமிழ்]

சர்ந்தளிர் *ir-n-lair*, பெ. (n) சரிய தளிர்; wet, tender leaves "மாசி சர்ந்தளிர் ரள்ள மேனி" (அகநா 337 2)

[சரம் + தளிர்]

சர்ந்திரி *ir-n-diri*, பெ (n) நெய் தேய்ந்த திரி; wick immersed in oil "இரும்புசெய் விளக்கி வீந்திரிக கொளீடு" (நெடுநல் 42)

[சரம் + திரி]

சர்ந்தை¹ *irnda*, பெ. (n.) 1. தோயல் மாறணுடைய கோ தகரம், royal city of the chieftain Toyamaran 2 சரோடு தகரம்; The town 'Srodu' (Erode) 3 சர்ந்தையென்னும் ஊர்; village irnda "சர்ந்தை வோகே பாண்டசிப் பகைஞ்சா" (புறநா 180 7)

[சர் சாந்தை ஒரு நேர உறை - உயர்ந்தவை - உறந்தை]

சர்ந்தை² *irnda*, பெ. (n.) பொடுகு; dandruff

[சர் + பொடுகுடை, பொடுகு, சர் சர்ந்தை]

சர்ப்பி *irppi*, பெ. (n) 1 சர் (வின), nts, scurf dandruff in the hair

[சரம் - (வின) - சர் ரப்பி]

சர்ப்பு *irppu*, பெ. (n.) 1 இழுப்பு; pull, tug, attraction. "சாபுடைக்க கராத் தளை வெள்ளை" (புறநா 104) 2 இசிவுதோய் (வின), lock-jaw, tetanus, spasmodic contraction of the features or limbs. 3. இறக்குத தறுவாயி லுண்டாகும் வலியோடு கூடிய மதி மயக்கம்: acute terminal delirium

[இல - ஈல் - ஈர் - சர்ப்பு]

சர்ப்பட்டு *irpattu*, பெ. (n.) சர்வெட்டு (யாழ்.அக.) டார்க்க, see *Iravatu*.

[சர்வெட்டு - சர்ப்பட்டு]

சர்ப்பாதம் *irpadam*, பெ. (n) ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of snake

சர்ப்படை *irpadaḥ*, பெ. (n) சரியடை; weapon. tooth with both the points sharpened "சர்ப்படைக்கொள வர் ஆரந்தனை" (பதிற்றுட 77 10) நீர் வேண்டிக் கவல் முதலியன தோண்டுதற்குரிய குதாவி முதலிய படைகளை "சர்ப்படை" யென்றார். (பதிற் 77 10, உரை) சுந்தாவி என வழங்குவர் பரிமேலழகர் (குறள 1251) இருபுறமும் கூரந்த ஓராயுதம். (ஐங். 354 1)

சர்ப்புறம் *irppuḥam*, பெ (n.) தளைந்த இடம்; wet location. "துறைமேய் இப்பி சர்ப்புறத்து உறைக்கும்" (நற் 87.7)

[சரம் + புறம்]

சர்ப்பணி *irpani*, பெ. (n.) சிவப்பு ஒளிவட்டத்தை யுடைய அளறு (ஏலம் 67); hell, irāṅka-p-irabai

[சர் + மணி]

சர்ப்பலர் *irpalar*, பெ (n) மெல்லிய மலர்; delicate flower "இலையெல் பிடலம் சர்ப்பலர் அருமப்" (நற் 242)

சர்ப்பமை *irpam*, பெ (n) 1. துணைமை; minuteness, subtlety 2. வலுத்தம்; distress, pain, suffering. "எனனை யீரமை செய்து" (திவ் திருவாய். 9.6.3) 3. குளிர்ச்சி; coolness

[இல் - ஈல் - ஈர் - சரமை]

சர்ப்பவடம் *irvadam*, பெ. (n) பணையிக்குக் கயிறு (யாழ்ப்ப.); rope made of ribs of the palmyra leaf [w]

[சர் + வடம்]

சர்ப்பலி *irvali*, பெ. (n.) சரவாங்கும் சுருவி; long narrow wooden comb for cleaning the hair of nits

ம. சரவலி

[சர் + வலி, வலி = இழு]

சர்ப்பலித்தல் *irvalital*, தொ பெ (vb/n) சரவாங்கல் (வின); combing out nits

[சர் + வலித்தல்]

சர்ப்பளி *irvali*, பெ (n) ஒர் மரவகை; a kind of tree

சர்ப்பவங்கி *irvaṅgi*, பெ. (n.) சர்ப்பலி பாக்க; see *irvali* (செ.அக.)

[சர் + வங்கி]

சர்ப்பவாணி *ir-vāni*, பெ (n) சர்ப்பவடம் (யாழ்ப்ப.) பாக்க, see *irvadam*

[சர் + வாணி, வலி - வாலி - வானி - வானி (இழுக்குவ கயிறு)]

சர்ப்பவாரி *irvāri*, பெ. (n.) சரவலி பாக்க; see *irvali*

[சர் + வாரி வாறு - வாழி - வாரி]

சர்ப்பவாள் *irvāl*, பெ. (n.) 1. அரம்பம் (திவா); saw 2. அரிவாள (அக நி); sickle

ம. சரவாள

[சர் + வாள்]

சர்ப்பவெட்டு *ir-veṭṭu*, பெ. (n) பணையிக்குக் கயிறு (யாழ்.அக.); rope made of ribs of palmyra leaf

[சர் + வெட்டு]

சர்ப்பக்கல் *ira-k-kal*, பெ. (n) குருவித்தக்கல் (வின); corundum

[சரம் + கல்]

சர்ப்பக்கற்பூரம் *ira-k-karpūram*, பெ. (n) பச்சைக் கருப்பூரம்; camphor, menthol (சா அக.)

[சரம் + கருப்பூரம்]

சர்ப்பக்குழி *ira-k-kuzhi*, பெ (n) கருப்பை; womb (சா அக.)

[சரம் + குழி குழி - கழி - கடும்பு, கடும்பு = வடிறு]

சர்ப்பக்கையாலேதடவு-தல் *ira-k-kaiyāl-taravu-*, 5 செ.குன்றாவி. (vI) அன்புக்கட்டிக் தேறுதல்; to console, to caress lovingly "நாடடை சர்ப்பக்கையாலே தடவி கமகள் காலத்திற்பட்ட நோவீர்ப் பாதுகாத்து" (திவ் இயற் திருகுறுத் 1 விபா)

[சரம் + கை + ஆல் + தடவு]

சர்ப்பக்காயம் *irangṅam*, பெ (n) வெண்காயம்; onion - *Allium cepa*. (சா அக.)

[சரம் + காயம்]

சர்ப்பக்கார்த்தல் *irangṅittal*, தொ பெ (vb/n) கசிவாயி குத்தல்; being in a state between dry and wet; holding water in suspension or absorption. (சா அக.)

[சரம் + கார்த்தல்]

சர்ப்பங்கை *irangal*, பெ. (n) கொடுங்கை (அக நி), curved cornice or projection; corbel. சிறங்கை பாக்க see *irangav*.

[சரம் + அம் + கை. சரம் - ஈர்]

சர்ப்பங்கொல்லி *irai-kolli*, பெ (n) வண்ணாளன் (பிங்) (சுநு 7.6.10), washerman.

ம. சரங்கொல்லி

[சரம் + கொல்லி. சரம் கொல்லுதல் - சரம் உலர்த்துதல்.]

சரங்கொல்லு-தல் *rankoli*-. 7 செ ளுன்றாவி (v) ; *சரமுலாத்துதல்*; to expel moisture from; to dehydrate, to allow to dry "சரங்கொன்றவின ளுஞ்சியி" (சீவக 2422)

[சரம் + கொல்லுதல் கொல்லுதல் இலவாமல் செயதல் தீகருதல்.]

சரங்கோலி *rankoli*, பெ (n) சரங்கொல்லி பார்க்க. see *rankoli*

[சரம் + கொல்லி. கொல்லி - கோலி]

சரங்கோலியர் *rankoliar*, பெ. (n) சரங்கொல்லி பார்க்க. see *rankoli*. (த.கொ அக.)

[சரம் + (கொல்லி) கோலி + ஆர்]

சரஞ் சுவறுதல் *rankuvarudal*, பெ. (n) சரம் சாயுதல்; drying (சா அக.)

[சரம் + சுவறுதல்]

சரடி¹ *radī*, பெ. (n) 1. இரண்டடி; two lines "சரடிவெண்பா" (யா கா செய்ய 3) 2 ஐயம் (வின), uncertainty 3. கவர் (வின); fork, that which is bifurcate (செ அக.)

ம. சரடி

[இரண்டு - ஈர் + அடி.]

சரடி² *radī*, பெ. (n) சரடி¹ (இ வ.) பார்க்க; see *radī*.

[சரடி¹ சரடி.]

சரடிப்பயன் *radī-p-payan* பெ (n) 1 கவர் பொருள் (வின); ambiguity in conversation, equivocation 2 சமரத்துவேலை; double dealing, acting with duplicity so as to suit both parties. 3. ஐயம் (வின); uncertainty dubiousness. 4. மாறுபாடு (யாழ்ப்.), diverseness, disagreement, discrepancy, as of a report or an account differently related. (செ அக.).

[இரண்டு - ஈர் + அடி + பயன்]

சரடிமடக்கு *radī-madaku*, பெ (n) அடிசுறு ளிரண்டடி மடங்கி வருவது; repetition of a word/phrase in two successive lines in a stanza each time in a different

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அடி + மடக்கு]

சரடிவருக்கம் *radī-varukkam*, பெ (n) 1 செய்யுள் வகை; name given to a verse of two lines in which the first and middle letters of each are the same (செ அக.)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அடி + வருக்கம்.]

சரடிவெண்பா *radī-vaṇṇā*, பெ (n) குறள வெண்பா பார்க்க (யா கா செய்ய 3); see *kuṟaṇ vaṇṇā vaṇṇā* of two lines. (செ அக.).

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அடி + வெண்பா.]

சரடுக்கொலி *radukkolī*, பெ (n) இரட்டையக அடுக்கி வரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்; reiterated words imitative of sound as நெறுநெறுளல்.

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அடுக்கு + ஒலி.]

சரண்டாஊதை *raṇḍāṇṭai*, பெ. (n) 1. இரண்டு விரைப்பக்கமும் நீர் கோத்துக்கொண்டு உண்டாகும் ஒதம்; double hydrocele 2. இரண்டு பக்கமும் குடலிறக்கம்; scrotal hernia (சா அக.).

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அண்டம் + ஊதை.]

சரண்டாவாதம் *raṇḍāvādam*, பெ (n) சரண்டாஊதை பார்க்க; see *raṇḍāṇṭai*

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அண்டம் + வாதம்.]

சரணம் *raṇam*, பெ. (n) 1. கள்ளி; plant of the Euphorbia genus 2 வயிறு வலித்து மலம் கழித்தல்; painful and laborious evacuation of the bowels 3. களர் திவம், வெறுதிலம்; dry land

[சரம் + அணம்.]

சரணி *raṇi*, பெ. (n) புளவாடும்போது மகளிர் அணிதற்குரியவை; garments put on by women while bathing "விரும்பிய சரணி மெய்யீர்த் தீர்" (பரிபா.7,61)

[சரம் + அணி.]

சரணை *raṇai*, பெ (n) இரண்டு இணை மாடு (யாழ்ப்.); two pairs of oxen. சரணை ஏர் கொண்டு உழுது (உ.வ.) (செ அக.)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அணை.]

சரத்தட்டை *raṭṭattai*, பெ (n) சரக்குழல் தட்டை; a kind of reed. (சா அக.)

[சரம் + தட்டை.]

சரத்திரையம் *raṭṭairaiyam*, பெ (n) குயிலியம்; resinous gum

[சரம் + திரையம்.]

சரந்துவட்டு-தல் *raṇṭuvāṭu*-. 5 செ ளுன்றாவி (vt) திராயியின் சரத்தைத் துடைத்தல்; to wipe the head and body after bathing

[சரம் + துவட்டு.]

சரநா *raṇā* பெ (n) புறங்குறும் நாக்கு; sanderous tongue. சரநாவுக் கெலுமயிலவை" (வின.)

[சரம் + நா.]

சரப்பச்சை *Irappaccal*, பெ. (n.) சரப்பச்சை பார்க்க. see *Irappaccal*.

[சரம் + பச்சை, பச்சை = செழிப்புநிலம்.]

சரப்பசுகமை *ira-p-pasukam*, பெ. (n) சரப்பற்று: moisture (சா அக.)

[சரம் + பசுகம.]

சரப்பசை *ira-p-pasai*, பெ. (n.) 1. சரக்கசிவு; moisture, as in hands. wetness as in clothes. 2. இரக்கம்: sympathy, mercy, kindness, as the moisture in one's heart. "அவள் மனத்தில சரப்பசைஉற்றவள்" (உ.வ) (செ அக.)

[சரம் + பசை. பச்சை - பசை]

சரப்பசையுள்ளவன் *ira-p-pasai-y-ullavannu*, பெ. (n.) 1. இரக்கமுள்ளவன்; benevolent man. 2. செல்வமுடையவன்; prosperous man (விவ்.)

[சரம் + பசை + உள்ளவன்]

சரப்பலா *ira-p-pala*, பெ. (n.) 1. ஆசிரி (திவா); bread-fruit tree, the wood of which is used for musical instruments, the Āsirī 2 மரவகை; monkey Jack.

மறுவ. ஆசிரிப் பலா.

[சரம் + பலா. கொட்டையுற்றதாகவும், மனமற்றதாகவும் உள்ள சீமைப்பலா bread fruit tree cultivated in Ceylon and west coast resembling common jack fruit perfectly scarless and seedless. It is gathered before getting ripe, sliced and baked on cinders and eaten like bread (சா.அக.).]

சரப்பலா

சரப்பலாதிதம் *ira-p-paladitam*, பெ. (n) சூதிரை வாலி; a kind of grass

[சரம் + பலாதிதம்.]

சரப்பற்று *ira-p-parru*, பெ. (n.) 1. சரக்கசிவு (விவ்.); moisture dampness fluid exuding or diffused 2. இரக்கம்; sympathy, as the moisture in one's heart 3. செல்வம் (விவ்.); health, prosperity 4 தன்றி; benevolence (w)

[சரம் + பற்று]

சரப்பாடு *ira-p-padu*, பெ. (n.) 1. சரமாயிருக்கை (இ.வ.); condition of being moist opp. to *u-larttarradu* 2. மனதெகிற்ப்சி; tenderness of heart "சரப்பாட்டை விளைந்து" (சுடு.9,6,4) (செ அக.)

[சரம் + பாடு. படு - பாடு.]

சரம் *iram*, பெ. (n.) 1. தீர்ப்பற்று (பாறத. திரௌபதி.97); wetness, moisture, humidity, dampness. 2. பசுமை; freshness, greenness. 3. குளிர்ச்சி (குடா), coolness, agreeableness, pleasantness. 4. நயனுடைமை; love, affection, attachment "எதிர்பெய்து மறந்த வீரத்து மருங் கிலும்" (தொல் பொருள் 147). 5. அருள், பரிவு, ராசை, mercy, favour, "நடவீரத்துள்" (கவித்.41). 6. அறிவு (அக நி); knowledge, wisdom: 7. குங்குமம் (மகை); amotto. 8. கரும்பு (மகை); sugar-cane 9 அறகு; beauty 10. வெள்ளரி; cucumber (செ அக.)

ம. சரம்: உ. பட்ட. சர. தெ. சமிரி, கொலா. சர். நூ. சர்: பிரா. தீ

[தீரம் - சரம் (செவ்வி. '77. தவம்.பக்.138)]

சரம் *iram*, பெ. (n.) 1. புகுதி; part 2. குங்குமப்பூ (அக நி); saffron powder

[திரம் - தீரம் - சரம்.]

சரம்பனை *iram panai*, பெ. (n.) கூத்தற்பனை ஜாஜெரி-பால் (L), சரம்பனை பார்க்க, see *ira-panai*

[சரம் + விரிதல். சரம் + பனை]

சரம்போக்கல் *iram-pokkal*, தொ பெ (vln) உலர்த்தல்; to dry-thoroughly - desiccation

[சரம் + போக்கல்.]

சரம்போக்கி *iram-pokki*, பெ. (n.) 1 உலர்த்து மருந்து; drugs having drying properties - exsiccant 2 மின்னாற்றல்; electric current

[சரம் + போக்கி.]

சரமாப்பூ *iramappu*, பெ. (n) குங்குமப் பூ; English saffron; flower of crocus sativus, amotto.

[சரம் + மா + பூ.]

சரமாலை *iramalai*, பெ (n) குளிர்ந்த மாலை; fresh garland, wreath. "சரமாலை இயலணிபாள்" (பரிபா 17 36)

சரமானி *iramani*, பெ. (n.) காற்றின் சரத்தைக் காட்டுவ கருவி, instrument for measuring the moisture of the atmosphere, hydro-meter

[சரம் + மானி]

சரமுலர்த்தல் *iramularthal*, தொ பொ (vln) சரம் சிறிதேறியுமில்லாதபடி உலர்த்தல்; drying thoroughly - exsiccation. (சா அக.)

[சரம் + உலர்த்தல்.]

ஈழமுதிர்தல் *iramaṅṅai*, தொ பெ (vbl.n) ஈழமுதிர்தல் பார்ச்சு: see *ira-maṅṅai*. (ஈ அக.)

[ஈழம் + உதிர்தல்.]

ஈழமுதிர்தல் *iramaṅṅai*, பெ. (n) ஈழத்தைக் கவந்து இளகித் தண்ணீராகத் தன்மையுள்ளது; that which has a tendency to become a liquid by absorbing moisture from the atmosphere. (ஈ அக.)

[ஈழம் + உதிர்தல்.]

ஈழமுதிர்தல் *iramaṅṅai*, தொ பெ. (vbl.n) காற்றினி லுள்ள ஈழத்தைக் கவந்து இளகித் தண்ணீராகத் தன்மை; characteristic of becoming liquified by absorbing water from the air - deliquescence (ஈ அக.)

[ஈழம் + முதிர்தல்.]

ஈழரசு *iraracu*, பெ (n) இருவர் ஆளுமை; government by two, dyarchy "ஈரசு நனி"தலாவிநே சேசித்துவம் பூர்ணமாவது" (திவ. அமலநாதி.) விபா.)

[இரண்டு - இரு - ஈ - அரசு.]

ஈழத்தை *irarattai*, பெ. (n) இரண்டு வகை யாழத்தை - சிறுஈழத்தை, போர்த்தை; two kinds of galangal viz. the smaller and the bigger

[இரண்டு - இரு - ஈ - அர்த்தை.]

ஈழம்¹ *irai*, பெ. (n) 1. ஈசுள் (பிங்); internal organ in the body as the liver or spleen. 2. குடும்; intestines 3. விரிதல்; splitting.

ம. ஈழம்: க. கி. கோத. இருவர். தூ. இருப்.

[ஈழம் + பிளத்தல், இரண்டாதல், இரண்டாகப் பிரித்திருக்கும் உறுப்பு.]

ஈழம்² *irai*, பெ (n) வருத்தல்; harassing, tormenting. "பாதகவாக்கத்துக்கு ஈழவாம்படி" (ஈ 9,9,பு.)

[ஈழம் + பிளத்தல் போன்ற நெருக்கத்தை வருத்தும் துன்பம்.]

ஈழக்கட்டி *irakkatti*, பெ. (n) ஈழக்கட்டி பார்ச்சு: see *irakkatti* (ஈ அக.)

[ஈழம் + கட்டி.]

ஈழக்கருகல் *irakkaruval*, பெ (n) அளவிடற்கரிய அசத்தலையேற்படும் கல்லீரல் தடுககம்; fear, supposed to affect the liver, showing extreme shiver

[ஈழம் + கருகல்.]

ஈழக்கருகு-தல் *irai-karuṅu*, 7 செ கு வி (vi) துன்பம் மிகுதல்; to be tormented with such intense anguish as to scorch the liver. ஈழம் கருகிப் போயிற்று" (வின.) (ஈ அக.)

[ஈழம் + கருகல்.]

ஈழக்கழலை *irai-kalalai*, பெ (n) ஈழக்கழலைபார்ச்சு see *irai-kalalai*. (ஈ அக.)

ஈழக்குடைச்சல் *irai-kudaiccal*, பெ (n) ஈழ குடைச் சல் பார்ச்சு: see *irai kudaiccal*. (ஈ அக.)

[ஈழம் + குடைச்சல்.]

ஈழக்குழி *irai-kuzi*, பெ (n) ஈழக்குழி பார்ச்சு: see *irai-kuzi*.

[ஈழம் + குழி.]

ஈழத்தாங்கி *iraittangi*, பெ (n) மாப்புக்குள் வயிற்றிற்கும் தெஞ்சிற்கும் தடுவாகவுள்ளவோர் தலைப்பற் றுள்ள சவ்வ; muscular and membranous partition that separates the abdomen from the thorax-diaphragm. (ஈ அக.)

[ஈழம் + தாவயி.]

ஈழம் நடுழகல் *irai nḍuḷgal*, பெ (n) ஈழம் சரிதல்; dislocation of the liver-hepatoptosis. (ஈ அக.)

[ஈழம் + நடுழகல் - நடுழகல்.]

ஈழம் நிறம் *irai niraṅ* பெ (n) கருஞ்சிவப்பு நிறம்; dark red, purple, the colour of the liver

[ஈழம் + நிறம். நிறம் - நிறன் - நிறம்.]

ஈழம் படைச்சால் *irai padaiccal*, பெ. (n) ஈழலின் தாளம்; hepatic ven - vena portae. (ஈ அக.)

[ஈழம் + படைச்சால். படைச்சால் - உழுபடைச்சால் போன்ற தாளம்.]

ஈழம் பதறல் *irai padaral*, பெ (n) அசைப்படுதல்; frightened. "அவன் புலியைக் கண்டு ஈழம் பதறிப்போயி லிட்டான்" (இ வ)

[ஈழம் + பதறு.]

ஈழம் பனை *irai panai*, பெ. (n) உலட்டிப்பனை; ஆணடப்பனை, ஆணைப்பனை; bastard sagopalm, jagjery-palm.

ம. ஈழமனை

[ஈழம் + பனை. ஈழம் = விரிதல்.]

ஈழம் வீக்கம் *irai vikkam*, பெ (n) கல்லீரலின் வீக்கம்; enlargement of the liver-hepatomegalia. (ஈ அக.)

[ஈழம் + வீக்கம். வீங்கு - வீக்கம்.]

ஈழலித்த சோறு *irailittaru*, பெ (n) தண்ணீர் அல்லது ஈழம் கசியுந் சோறு; cooked rice which has absorbed moisture (ஈ அக.)

மறுவ. தங்ககசோறு, பழைய சோறு, பழக, பழலுசோறு

[ஈழம் - ஈழலித்தம் + சோறு]

ஈழலி-தத்தல் *iraili*, 4 செ கு வி. (vi) 1. ஈழமாதல்; to become moist, damp (j). 2. பதனழிந்து நீர்க்கிதல்; to perish and become moist. "பலாப்பழம் அறக்கவிந்து ஈழலித்தது" (உ வ)

[ஈழம் - ஈழலி ஈழலித்தல். ஈழலித்தது"சத்துப் போயவிட்டது தத்துப்போய்விட்டது" என்று சொல்லையாக வழங்குவர்.]

சரலிரத்தம் *iralaratham*, பெ. (n) 1. நுகர விடுவிரிவறு வரும் அரத்தவொழுக்கு; discharge of blood, 2 சரலில் திருகு மிரத்தம்; blood contained in the lungs. 3. கல்விடுவிரிவறு துண்டாகும் அரத்தப்பொக்கு; hemorrhage of the liver - hepatorrhagia. (சா.அக.).

[சரம் + இரத்தம்.]

சரலுலாத்தி *iralukatti*, பெ. (n) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவை சி 41); disease of the spleen, in cattle (செ.அக.)

[சரம் + உலாத்தி.]

சரலுறுத் தானம் *iraluruhanam*, பெ. (n) சரற்குழி பாக்க: see *iraluru*.

[சரம் + உறு + தானம்.]

சரலொரிச்சல் *iraloriccal*, பெ. (n) 1. ஒருநோய்; inflammation of the liver 2 மாட்டுநோய்; Inflammation of the liver in cattle. (சா.அக.)

[சரம் + லொரிச்சல்.]

சரவணி *iravani*, பெ. (n) சரணிபாக்க (பரிபா 11,86, உரை); see *iran*.

[சரம் + அணி - சரவணி.]

சரவன் *iravan*, பெ. (n) 1. சூளிச் நிலை; moon, producing coolness (w). 2 சரம் (ஆ.அக.); moisture 3. சர்வகதிர்; coolrays. (ஆ.அக.)

[சரம் - சரவன்.]

சரவாலி *iravali*, பெ. (n) சூதிவைவாலி யாசி (சா.அக.); a kind of millet

[சரம் + ஆலி. சரவாலி.]

சரவிதைப்பு *iravidaippu*, பெ. (n) 1. சர நிலத்தில் விதைக்கை; sowing on land when wet. 2. சரநிலத் துண்டான பயிர்; crop produced from seed sown in moist land.

[சரம் + விதைப்பு, நீர் - நீரம் - சரம். சரம் பாக்க: see *iran*.]

சரவள்ளி *iravalli*, பெ. (n) சரவாளி பாக்க (மலை), see *iravalli*.

ம. சரவள்ளி, க. சரவள்ளி

[சரம் + உள்ளி. உள்ளிய் உள்ளி. உள்ளிய் + உள்சொ ஓங்கும் இலவாதது.]

சரவூணிகம் *iravunnam*, பெ. (n) குத்து வல்லாளரை; a species of Indian pennywort grown on mountains or on the top of hills.

[சரம் + ஊணிகம்.]

சரவெங்காயம் *iravengayam*, பெ. (n) வெங்காயம்; onion

பு. சர பெருகுவை

[சரம் + வெம் + காயம். வெள்ள வெங்காயம் என்பதும் வெள்ளைப் பூண்டுகளிலும் வேறுபடுத்துவதற்காக சர வெங்காயம் என்றும் சொல்லாட்சி சொல்லிற்று.]

சர வெண்காயம் *iravengayam*, பெ. (n) சரவெங்காயம் பாக்க: see *iravengayam*.

[சரம் + வெம் + காயம். வெம் + காயம் - வெங்காயம் - வெண்காயம் என்பது பிழையான வழக்கு.]

சரற்கட்டி *iralarkatti*, பெ. (n) 1 கல்லீரலிணைப்பாகும் கட்டி; abscess of the liver. (சா.அக.) 2. மண்ணீரலின் வீக்கம்; enlargement of spleen.

[சரம் + கட்டி.]

சரற்கதிப்பு *iralarkattu*, பெ. (n) நோயினால் கல்லீரல் பெருத்தல்; enlargement of the liver

[சரம் + கதிப்பு.]

சரற்கருகு-தல் *iralarkuru*; 5 செ.கு.வி. (v1) மிகவும் அச்சப்படுதல் (யாழ்.அக.); to be very much afraid.

சரற்கல் *iralarkal*, பெ. (n) மத்தாரச்சிலை என்பதும் கல் (யாழ்.அக.); medicinal stone

[சரம் + கல்.]

சரற்கழலை *iralarkalaim*, பெ. (n) கல்லீரலிணைப்பாகும் கழலைக் கட்டி; tumour of the liver-hepatoma. (சா.அக.)

[சரம் + கழலை.]

சரற்குலை *iralarkulai*, பெ. (n) சரலின் கொத்து; lobes of the liver

[சரம் + குவை.]

சரற்குலை நடுக்கம் *iralarkulaivadukkam*, பெ. (n) அச்சத்தினால் சரற்குலைகேற்படும் அதிர்ச்சி; shock due to visceral tremor through fear (சா.அக.)

[சரம் + குவை + நடுக்கம்.]

சரற்குலை பதை-த்தல் *iralarkulaipadai*, 4 செ.கு.வி. (v1) மிகவேதனைப்படுதல், to become deeply grieved.

[சரம் + குவை + பதை.]

சரற்குழி *iralarkuzhi*, பெ. (n) சரலுக்கு நோக வயிற்றுக்கு மேலிருக்கும் குழி; upper middle portion of the abdomen, over or in front of the stomach - epigastric region. It is also called the pit of the stomach (சா.அக.)

[சரம் + குழி.]

சரற்கேடு *iralarkedu*, பெ. (n) கல்லீரலுக்கு கேற்படும் அழிவு; atrophy and degeneration of the liver - cirrhosis. (சா.அக.)

[சரம் + கேடு.]

சரற்கொத்து *iralarkottu*, பெ. (n) சரற்குலை பாக்க. see *iralarkul*.

[சரம் + கொத்து.]

ஈரற்கோளாறு *irarkōḷāru*, பெ. (n) ஈரற்பிச்சு; பார்ச்சு. see *irar piṣṣu*.

[ஈரல் + கோளாறு]

ஈரற்பிச்சு *irar piṣṣu*, பெ. (n) ஈரப்பித்து பார்ச்சு. see *irar pitlu* (ஈ அக)

[ஈரல் + பித்து - பிச்சு]

ஈரற் பிச்சு ¹ *irar piṣṣu*, பெ (n) கல்லீரலிலுண்டாகும் கோளாறு; hepatic disorder 2 பொதுவாக ஈரலிலுண்டாகும் குறாம்; disorder of the liver or the lungs or the spleen in general. (ஈ.அக)

[ஈரல் + பிச்சு]

ஈரற்பித்து *irar pitlu*, பெ (n) 1 கல்லீரலில் உண்டாகும் பித்தம்; bile secreted in the liver. 2 பித்தநீர்தங்கும் பை; small membranous sac which receives the bile from the liver gall-bladder (ஈ அக.)

[ஈரல் + பித்து]

ஈரறிவு *irarvu*, பெ. (n) 1. இம்மை மறுமை; this birth and the supposed next 2 உற்றறிவு, கவையறிவு, senses of touch & taste "நீந்தும் மூக்கும் ஈரறிவெனவே" (தொல் பொருள் மடிபி 29)

[இரு - ஈ + அறிவு]

ஈரா *irā* பெ. (n) வெட்டுப்படாத; not out. "இருங்கோள் ஈராய்ப்புக்கை" (புறநா 381.25)

[ஈ + ஆ (ஏ.ம.இநி)]

ஈரான்கொல்லி *irānkoḷi*, பெ (n) சலவைத் தொழிலாளி; washerman. ஈரான்கொல்லி பார்ச்சு see *irānkoḷi* ம. ஈரான்கொல்லி

[ஈரம் + கொலயி - ஈரன்கொலயி - ஈரான்கொலயி (கொ வ.)]

ஈரறம் *irāraṁ*, பெ (n) இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இருவகை அறம்; family life and ascetic life

[இரு - ஈ + அறம்]

ஈரறிவுயிர் *irarvuyir*, பெ. (n) 1. ஊறறறிவுயிர் கவையறிவுமுடைய சங்கு தந்தை முதலியன (நள 446); beings that have only two senses, viz, touch and taste like shell-fish, snail etc.

[இரு - ஈ + அறிவு + உயிர்]

ஈராசிகை வெண்பா *irāśikai* *vaṇṇā*, பெ. (n) ய. சீ, ல், ஓ ன்றது தாள்கும் ஆசாய் வரும் வெண்பா; to insert y, ś, l, o, or ṅ in the rhyming foot in two lines of a stanza

[இரு - ஈ + ஆசு + இடை + வெண்பா]

ஈராட்டி ¹ *irāḍi*, பெ. (n) 1. இரண்டு மனைவிகள்; two wives 2 இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன்; man having two wives. (ஈ அக)

[இரு - ஈ + ஆட்டி]

ஈராட்டி ² *irāḍi*, பெ. (n) 1. காற்று மாறியடிக்கை; changeable state of the wind and weather, previous to the change of monsoon, indicative of rain. 2. காற்றின் அமைதி; calm, lull, failing of the wind between monsoons. 3. திலைபிண்ணை; sickness, hesitation, fluctuation of mind¹ மனம் ஈராட்டிப்படுகின்றது (இ வ.)

[இரு - ஈ + ஆட்டி. ஆடு - ஆட்டு - ஆட்டி. இருபாலும் இழுக்கப்படல் - ஆட்டப்படுதல்]

ஈராட்டை *irāḍṭai*, பெ. (n) இரண்டு ஆண்டுகள்; two years

[இரு - ஈ + ஆட்டை. ஆண்டு - ஆண்டை - ஆட்டை]

ஈராட்டைப்பூடு *irāḍṭaipūḍu*, பெ (n) இரண்டு ஆண்டு திலைத்திருக்கும் பூடு அல்லது இரண்டு ஆண்டுக கொருமுறை பூத்துக் காய்கரும் பூடு; plant which lives only for two years or which produces its flower and fruit once in two years (ஈ அக)

[இரு - ஆட்டை + பூடு ஆண்டு - ஆண்டை - ஆட்டை பூண்டு - பூடு]

ஈராடி *irāḍi*, பெ. (n) 1. ஈரம் (யாழ் அக.), wetness dampness. 2. மழைக் குணம்; cloudiness

[ஈரம் + ஆடு - ஆடி. ஈரம் ஆடியது என்பது ஈரம் பட்டது எனப் பொருள்படும]

ஈரான்டு மூலி *irāṇḍu* *mūli*, பெ (n) சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்கவேண்டி இரண்டு ஆண்டிற்கொருமுறை யாட்கொளவதாகக் கருதப்பட்ட அரிய தோள் மூலிகை; unknown drug said to be taken by Siddhars once in two years with a view to keeping off hunger (ஈ அக)

[இரண்டு - இரு - ஈ + ஆண்டு + மூலி]

ஈரான் *irāṇ*, பெ. (n) **பரசீசம்**; Iran formerly known as Persia. (முஹ)

ஈரி *irī*, பெ. (n) 1. இளம் மகளிர் கழற்சிக் காய்களில் ஒன்றை எற்றியும் பலவற்றை அள்ளியும் ஆடும் விளைபாட்டு; play of girls, usu. with moucca beans in which first two and then more beans are taken up together from the ground while one bean is tossed in the air 2. ஐந்து அல்லது ஏழு கழறாய்கற்களைக் கொண்டு சிறுமியர் ஆடும் கெசக்கான விளை பாட்டு; a game played by girls with five or seven pebbles

[இரண்டு - இரு ஈ - ஈரி]

ஈரி ² *irī*, பெ (n) 1 கந்தை; rags, torn clothes. 2 பலாக்காய்து தும்பு; fibres between the pulps in a jack fruit

[ஈர்தம் + பிந்ததல். ஈ - ஈரி + பிளவுண்டது. பிழந்தது, சிந்தந்த சிதாள்]

ஈரி³-த்தல் *iri-*, 4 செ.ரு.வி. (v1.) 1. *சுரமதல்*; to become wet, moist, damp, cool. "சோறு ஈரித்தெய்தது." 2. *குளிர்தல்*; to be cool, as a breeze; to be bantered or stiffened, by coldness or disease. "ஈரித்த தென்றல்" (குமர பிர.மதுரை:31)

[சுரம் - ஈரி]

ஈரி⁴ *iri*, பெ. (n) *மனக்கனிவுள்ளவன்*; affectionate person. "என் கண்ணனுக்கென்றீயா யிருப்பான்"; (திவ் திருவாய்.5,7,9)

[சுரம் - ஈரி]

ஈரிச்சல் *iriccal* பெ. (n) *ஈரி-த்தல் பாசகக*, see *iri* (சா அக.)

[ஈரித்தல் - ஈரிச்சல்]

ஈரிடம் *iridam* பெ. (n) *இரண்டாம்* (தொல்.சொல். 226); two places "முனிவை தன்மை ஆயிட்டுத்தொடும்" (தொல்.சொல் வினை 29)

[இரண்டு - இரு - ஈர் - இடம்]

ஈரிணம் *irinaam*, பெ. (n) *உழுமண் நிலம்*; soils of fuller's earth.

[ஒருசு. சுரம் + நிலம் + எழுநிலம் - ஈரிணம் - ஈரிணம்]

ஈரித்த சோறு *iritta-soru*, பெ. (n) *சில்லிட்டு சுரத்தங்கிய சேறு*; watery boiled rice which has absorbed moisture through coldness. *சுரகித்த சேறு* (சா.அக.) பார்க்க: see *iraitta soru*.

[சுரம் - ஈரித்தல் - ஈரித்த + சேறு]

ஈரித்துப் போதல் *irittu-p-pō-*, 8 செ.ரு.வி. (v1.) 1. *குளிர் அல்லது நோயினால் தொடுவுணர் வற்றும் போதல்*; to be benumbed or deadened by coldness or disease 2. *குளிர்ந்து போதல்*; to get cold or moist (சா அக.)

[சுரம் - ஈரித்தல் - ஈரித்து + போதல்]

ஈரிப்பு *irippu*, பெ. (n) 1. *சுரம்*; dampness, moisture 2. *தட்பு* (சுரு.2,4,3); friendship.

[சுரம் - ஈரி - ஈரிப்பு]

ஈரிப்பு *irimbu*, பெ. (n) 1. *சுரம்*; moisture, dampness 2. *குளிர்மை*; coldness

[சுரம் - ஈரிப்பு - ஈரிப்பு]

ஈரிய *iriyu* கு.பெ.எ. (adj.) 1. *சுரமுள்ள*; damp, wet 2. *குளிர்ந்த* (ஆ.அக.); cold, "ஈரிய நிறம்பு வானி" (திருவிளை.மாய்.21). 3. *அன்புடைய*; kindly, loving, affectionate. "ஈரிய நெஞ்சம்"

[சுரம் - ஈரி - ஈரிய]

ஈரியம் *iriyam*, பெ. (n) *உடம்பின் நான்குவகை நிலைகள்*. *அனவயாவன*: *நடத்தல்*, *நிற்கல்*, *இருத்தல்*, *கிடத்தல்*; four positions of the body viz., going, standing upright, sitting and lying down.

[ஈரி - ஈரியம். ஈரித்தல் = *யினதல்*, *இரண்டாக அல்லது நான்காகப் யினவுபடுதல்*, *நான்கு வகை*]

ஈரிவை *irivai*, பெ. (n) *சூரியன்* (அக.தி.); sun. (செ.அக.)

[ஒருசு. ஈர் + வை - ஏரெய் - ஈரியம் - ஈரிவை. ஏரெய் - எழுசூரியன்]

ஈரிவைத் தாமரை *irivai-t-tamarai* பெ. (n) *ஒருவகைப் பூடு*; a kind of flowering (lotus) plant with leaves divided in to two parts. It is opposed to ஓரிவைத் தாமரை

[இரண்டு - இரு - ஈர் + இவை + தாமரை]

ஈரிவைப்பயிர் *irivai-p-payir*, பெ. (n) *இரண்டுகையுள்ள இளம்பயிர்*; young shoot when two blades appear (w)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + இவை + பயிர்]

ஈரிழை *irizai* பெ. (n) *ஆகாயினிரட்டை நூல்*; double thread used in weaving, as in muslim. "ஈரிழைத் துண்டு" ம. ஈரிழை

[இரண்டு - இரு - ஈர் + இழை]

ஈரிறை *irirai*, பெ. (n) 1. *சுரசை*; rierarchy 2. *இரண்டு முறை பெறுதல் வரி*; double duty or similar impost. "நாளும் பிறந்து அவர்கரும் பிறக்க வேண்டுமோ? ஈரிறையுண்டோ?" (சுரு.1,3,புர.)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + இறை]

ஈரிற்றா *irirra* பெ. (n) *இரண்டாம் சுற்று மாடு* (ஆ.அக.); the cow which yeaned for the second time

[இரண்டு - இரு - ஈர் - சுற்று + ஆ]

ஈருடல் *irudal*, பெ. (n) *இருதன்மைத்தான் உடல்*; body, which has 72 features (ஆ.அக.) ஈருடல ஒருயிர் (உ.உ)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + உடல்]

ஈருதல் *irutu*, 5 செ.ரு.வி. (v1.) 1. *சுரதல்*; to fascinate. (ஆ.அக.) 2. *வருத்ததல்*; to afflict. "காமநோய் ஈருகின்றது" (கந்தபு.மாயை.72)

[ஈர் - சுரு. ஈருதல்]

ஈருயிர் *iruyir*, பெ. (n) *கூல்*; pregnancy as the body is consisting of two lives. (சா அக.)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + உயிர்]

ஈருயிர்க்காரி *iruyir-k-kari*, பெ. (n) *கூல்கொண்ட பெண்*; pregnant woman, as holding two lives. (w)

[இரண்டு - இரு - ஈர் + உயிர் + காரி]

ஈருயிர்ச்சிணவு *iruyir-p-paravu* பெ. (n) *சூற்றொண்ட யிணவு* (அக.நா.72); pregnant femais, either human or animal having another life within her

[இரண்டு - இரு - ஈர் + உயிர் + யிணவு]

ஈருயிராயிருத்தல் *iruyar-iruyal*, பெ (n) சுருக் கொண்ட பெண்ணாயிருத்தல்; woman in a state of pregnancy (சா அக)

[இரண்டு → இரு → ஈர் = உயிராய் = இருத்தல்.]

ஈருவாதி *iru-vādi* பெ (n) குப்பைக்கீரை; rubbish green. (சா அக)

[ஒருகா. ஈரம் + வளர்த்தி = ஈரவளர்த்தி → ஈரவாதி → ஈருவாதி.]

ஈருவா *iruvā*, பெ. (n) காருவா, வெள்ளுவாக்கரை; new moon and full moon

[இரண்டு → இரு → ஈர் = உவா.]

ஈருருவி *iruruvi*, பெ (n) ஈர்வலி பார்க்க (யாழ்ப்ப) see *iravi*

[இரண்டு → இரு → ஈர் = உருவி.]

ஈருள் *iru*, பெ. (n) ஈரல் பார்க்க. see *irai*. "ஈருட்டி மூடி." (சீவக 2791). (அகநா 394 B)

[இரண்டு - இரு - ஈர் = உள்.]

ஈருள்ளி *irulli*, பெ. (n) வெங்காயம் (மூ.அ) : onion, allium cepa

ம., க. ருள்ளி. தெ. நீருய்வி, நீருயமெ. து. நீருள்ளி [ஈரம் + உள்ளி. உயனெ ஈரமுடையது.]

ஈருள்ளிக்கோரை *irulli-k-kōrai*, பெ (n) கோரை வகை; a sedge, cyon terete, cyperus articulatus (செ அக)

[ஈரம் + உள்ளி + கோரை.]

ஈரெச்சம் *irēccam*, பெ (n) 1 பெயரெச்சம்; adjective 2 வினைபெச்சம்; adverb

[இரண்டு → இரு → ஈர் = எச்சம்.]

ஈரென்புப் பொருத்து *irēnu-p-pōruttu*, பெ (n) தடுவே சதைப் பற்றின்றி இரண்டெலும்புகூடிய அசையா மூட்டு; an immovable joint with no intervening tissue between the bones - Synarthrosis. (சா.அக)

[இரண்டு → இரு → ஈர் = என்பு + பொருத்து.]

ஈரெண்வகைக்கூலம் *irēnavai-k-kūlam*, பெ. (n) நெல், புல், வரகு, திணை, சாமை, இறாங்கு, தேரை, இறகி (ஈவி.), எள், கொள், பயறு, உழுத்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை என்பவை; sixteen varieties of grain.

[இரண்டு - இரு → ஈர் = எண் + வகை + கூலம்.]

ஈரெழுத்து ஒருமொழி *irēvuttu-ōrumōḻi*, பெ (n) இரண்டெழுத்துகளாலாயி சொல் (நெல் சொல் 45); word made of two letters (பல, சிவ)

[இரண்டு - இரு - ஈர் = எழுத்து + ஒரு + மொழி.]

ஈரொட்டு¹ *irōḻu*, பெ (n) உறுதியின்மை; uncertainty doubt 'நோயாளியின் காரியம் ஈரொட்டாயிருக்கிறது.' (உ.வ)

[இரு → ஈர் + ஒட்டு = ஈரொட்டு = இருவகை.]

ஈரொட்டு² *irōḻu*, பெ (n) உறுதியின் அடிப்படையிலமைந்த கொள் கொடை; conditional bargain.

[இரு → ஈர் + ஒட்டு = ஈரொட்டு. ஒட்டு = ஆணை, குறை, உறுதிமொழி இரு → ஈர் = பெரிது, மிகுதி.]

ஈரொற்றுவாரம் *irōḻu-vāram*, பெ. (n) இரண்டு மாததினை பெற்றுவருஞ் செய்யுள் (சிவப்.3,136 உரை); musical composition sung with double beat.

[இரண்டு → இரு → ஈர் + ஒற்று = வாரம்.]

ஈவி நீ பெ (n) 1. கைவாளி; sword. 2 கரிக்கை; dagger

[இம் (குத்துதல்) → ஈம் = ஈவி.]

ஈவி-த்தல் *iv-*, 4 செருக்கறாவி (v.l.) பாய்கிறதல்; to distribute, apportion

[ஈதல் = தருதல், பாய்கிறது. ஈ → ஈவி → ஈவித்தல் (வி வி)]

ஈவிமுங்கி *iv-muṅki*, பெ (n) 1. ஈயை விழுங்கும் பறவை; fly-catcher 2. ஈத்திள்ளும் பவலி; fly-catching lizard. 3. ஈயுண்ணுஞ் செயி; fly-trap 4. எதையும் தம்பும் மூடனை; simpleton who believes in any and everything told

[ஈ = விழுங்கு. ஈ = ஈதல்.]

ஈவிர்க்கம் *ivirakkam*, பெ (n) மனக்கரிவு; compassion associated with liberality, sympathy. (coloq)

[ஈவு = இரக்கம்.]

ஈவு *ivu* பெ. (n) 1 கொடை; giving, bestowing "ஈவுதனை மெற்கொண்ட" (கம்பரா காரமுக.22). 2 தன்கொடைப் பொருள்; gift, donation. "உத்தியுள்ள மனைவிபோ, சாதாரணம் ஈவு" (வினிலி.நீதி 19,14, 3. பாய்கிறமை; distribution, sharing 4. ஒழிவை, disappearance, vanishing. "ஈவிவாத நீவினைகள்" (திவ திருவாய்.4,7,3). 5. கணக்கிற் பிரித்துக் கண்டபேறு, quotient (math)

ம. ஈவு. உ. ஈ. தெ. ஈவி

[ஈ = ஈவு.]

ஈவுக்கணக்கு *ivu-k-kōṇakku*, பெ (n) 1. வகுத்தல் கணக்கு; division (w). 2. பிரிவு; part 3. கணக்கு, mathematics

[ஈவு = கணக்கு.]

ஈவுசோயவு *ivu-śōyavu*, பெ. (n) 1. மனம் இளமிக கொடுக்கும் கொடை (யாழ்.அக); gift out of sympathy 2 கொடையும் இளக்காரமும்; charity and debasement.

[ஈவு = சேயவு, சோயவு → சேயவு.]

ஈவுசேர்வு *ivu-sōru* பெ. (n) குழறினல அமையவு; seasonableness and unseasonableness with particular reference to the resources on hand ஈவுசேர்வுடாநததுச செய்ய வேண்டும² (இல)

[ஈவு + சேர்வு = ஈவுசேர்வு.]

ஈவுதரம் *ivu-tara* பெ. (n) சசசரி வரித்தண்டல்; average collection (G.T.D.288)

[ஈவு + தரம் = ஈவு + கொடுத்தல். தரம் = அளவு.]

ஈவுமானியம் *ivu-mānyam* பெ. (n) தில் வரும்படிக்குத் தக்கபடி ஈவித்துக் கொடுக்கும் உரிமை; grant of a proportion or percentage on any branch of land revenue, which fluctuates with the improvement or deterioration of the produce. (R.F)

[ஈவு + மானியம்.]

ஈவேளர் *ivēl* பெ. (n) 1 கொடையாளி; donor, benefactor 2. கறப்பிப்போன (தொல் பாயி உரை); teacher

ம. ஈவேளர்

[ஈ - ஈவேளம்]

ஈழக்கருங்காசி *īḷa-k-karunkāsi* பெ. (n) பழைய நாணய வகை; an old coin (MER.47 of 1925)

[ஈழம் + கரும் + காசி.]

ஈழக்காசி *īḷa-k-kāsi* பெ. (n) நாணய வகை; a coin of Sri Lanka (IMPTJ) 39) ஈழகட்டு நாணயம்.

ம. ஈழகாசி

[ஈழம் + காசி]

ஈழக்குலச்சான்றாளர் *īḷa-k-kulacōṅṅār* பெ. (n) சான்றாள் பிரிவினர் (பெரியபு ஏளாதி 2); division of the cōṅṅār caste

[ஈழம் + குலம் + சான்றாள். சான்றாள் = பெயர்மறவர்.]

ஈழங்கலாக்காண் (ஊ) - தல் *īḷa-k-kalā-k-kāṅ*; 12 செ. கு. வி. (v.1) கண்ணாற காணாததைக் கனவில் காணுதல் (திவ திருக்குறதி 1 விசா); to dream of things which had never before been in one's experience, referring to the dream experiences of those in ancient times who had not seen Ceylon

[ஈழம் + காண் + காணுதல் = ஈழத்துக்குப் பண்டைக் காலத்தில் சேய்நீவு ஏழப்பெயரிருந்தது அதை உட்குச் சேர இவ்வகைகள் எவரும் கண்டும் கேட்கு பிரத புதகம் பொருள்களைத் தம் உடற்புணையளவ கொண்டு தோத்தநாம் ஈழ்கலை புழுவை காணுதற்கு ஆயிற்று.]

ஈழக்கிழங்கு *īḷa-k-kīṅṅu* பெ. (n) பெருவள்ளி; wing-stalked yam

ம. ஈழக்கேயு

[ஈழம் + கிழங்கு.]

ஈழச்சேரி *īḷa-c-cēri* பெ. (n) கள்ளிராசூடுவர் வாழிடம்; locality inhabited by toddy-drawers (SI.II.44)

[ஈழார் + சேரி ஈழவச்சேரி - ஈழச்சேரி.]

ஈழச்சுற்றியோடல் *īḷa-c-cuṅṅṅa-ōḍal* பெ. (n) இலங்கையின் கிழக்கு வழியே செல்லும் சுப்புற் செலவு (புலமை); sailing round the eastern side of Ceylon

[ஈழம் + சுற்றி + ஓடல்.]

ஈழத்தலரி *īḷa-t-talari* பெ. (n) அலரி வகை; pagoda tree

ம. ஈழத்தலரி

[ஈழம் + அத்து + அலரி.]

ஈழத்தி *īḷa-t-ti* (n) கல்லத்தி; hill banyan

[ஈழம் + அத்தி.]

ஈழத்திமரவாழை *īḷa-t-timara-vāḷai*, பெ. (n) 1 ஈழநாட்டின மரவாழை; a kind of plantain in Sri Lanka 2 தாட்டுழை வகை; indigenous plantain, (சா.அக.)

ம. ஈழத்தி மரவாழை

[ஈழம் + அத்து + மரம் + வாழை. அத்து -> அத்தி - சாமிமயத்திரியு.]

ஈழத்துத் தேங்காய் *īḷa-t-tu-t-tēṅṅāy*, பெ. (n) இலங்கையின் விணையும் தேங்காய் (யாழ்ப்பாணத்துகாய் என்றும் சொல்லுண்டு); cocoanut variety of Sri Lanka (சா.அக.)

[ஈழம் + அத்து + தேங்காய்.]

ஈழத்துணவு *īḷa-t-tuṅṅa-vu*, பெ. (n) ஈழநாட்டு உணவுப் பொருள்கள்; food preparation from Sri Lanka. "ஈழத்துணவு கருகத் தாகரும்" (பட்டினம்.)

[ஈழம் + அத்து + உணவு.]

ஈழத்துப்புதன்றேவன் *īḷa-t-tu-p-puṅṅa-t-tēvān* பெ. (n) கடைக்க கழகம் புலவரின் ஒருவர் (குறள் 343); a poet of Sangam Age

[ஈழம் + அத்து + புதன் + தேவன். புதன் தேவன் - புதன்மன்ன தேவன்.]

ஈழநாடு *īḷa-nāḍu*, பெ. (n) இலங்கை (தேவா 1239.7), Sri Lanka (Ceylon)

ம. ஈழநாடு

[ஈழம் + நாடு.]

ஈழப்பூளி *īḷa-p-puḷi* பெ. (n) கொடுகசாய் பூளி; malabar gamboge

[ஈழம் + பூளி.]

ஈழம் *īḷam* பெ. (n) 1. இலங்கை (சிங்களம்) (திவா); Sri Lanka (Ceylon), 2. பெண் (இருநாள் 68); gold 3. கள் (குடா); toddy, arreck. 4. கள்ளி (மலை); spurge

ம. ஈழம்; ௩8) Sihala.

சமம் = சமுதாடு, சமுதநீய் விளைந்த பொன் மாறடி. 1. இயம் = குத்தல், தாழ்வு, பள்ளம், சிழக்கு. இயம் → சம் → ஈனம் → சமம் = சிறக்கியவன் 2 சிறக்கின்ற வந்தபொன் 3. சன் → சமம் (சாணம்) = தொயவு, மயக்கம் சாணம் → சமம் = மயக்கமுண்டாக்கும் கள் 4. உட்சாறு(கள்) கொண்ட கள்ளிச்செடி.

சமம்புஞ்சை *Sam-puñjai*, பெ. (n.) வரிவகை; tax (S.IIv, 122)

[சமம் + பூட்சி = சமப்பூட்சி → சமப்பூச்சி → சமப்பஞ்சை.]

சமப்பூட்சி *Sam-pūcchi*, பெ. (n.) ஒரு பழைய வரி; ancient tax (S.IIi, 521,31)

[சமம் + பூட்சி சமம் = கள் பூண = பூட்சி (உடையபாகச் செழுதப்பட்டது, சமப்பூட்சிகள் வரி.)

சமம்மண்டலம் *Sam-mandalam*, பெ. (n.) இலங்கை; country of Sri Lanka (Ceylon.) "சமம்மண்டல மரவு திறகொண்ட" (தமிழநா 253)

[சமம் + மண்டலம்]

சமவக்கத்தி *Sam-vakkatti*, பெ. (n.) சமவகைகூரிய கத்தி (தொல் எழுந்த 153, உரை), knife used by Ilavas [சமவா = கத்தி]

சமவார் *Sam-var*, பெ. (n.) சமவன் பாக்கக. சை *Ilavar* [சமம் → சமவன்.]

சமவன் *Samvan* பெ (n) மலையாள நாட்டைத் தள்ளியிருக்கும் குடியினர்; class of people who emigrated from ceylon in the remote past and settled in Tirunelveli district and Kerala, the caste of loody-drawers. 'தெய்க்கும் பனையும் இவர்கள் மணமின்றி சமவார் ஏறப் பெறுதா ளாகவும்' (S.IIi, 509)

ம, சமவன், க, சாக, தெ, சாக

[சமம் → சமவன்.]

சமழக்கடவரி *Samkadvari*, பெ. (n.) வரிவகை; tax (S.IIvi, 24) (செ அக.)

[சமம் + கு = அடிவரி. சமுதாடு னாதமகூரிய வரிபாகலாம்.]

சமுவன் *Samvan*, பெ. (n.) சமவன் பாக்கக. சை *Ilavar*

சமையு *Samaiy*, பெ. (n.) 1. தொய்வு; slackening 2 இழைப்பு; emaciation. 3. சாணநோய்; asthma 4. பித்தம்; bile 5 மஞ்சள் நிறம்; yellow colour

[சாணம் = சமையு.]

சமைய்கொல்லி *Samaiy-kollai*, பெ (n) அரிநாசம் (சம்.அக.); yellow dye, orpiment (செ அக.)

[சாணம் = சமையு = கொல்லி.]

சமம் *Sam*, பெ. (n.) பூதிரி (சம் அக.); yellow flower fragrant trumpet flower-tree. (செ அக.)

[சாணம் = சமம்.]

சமமிளகு *Sam-milagu*, பெ. (n) கொச்சி மிளகு; Cochi pepper (சா அக.)

[சமம் = மிளகு சமம் → சமம். சமுத்திரிந்து கொண்டது பயிசாகிய மிளகு.]

சமன் *Sam*, பெ. (n) 1. கோணை; phlegm "சாணமெய்வி யிருமி" (திவ.பெரியது 1,3,6). 2 இழைப்பு; asthma "சாணமும் வெப்பு" (திருநா 263). 3. சமம்புஞ்சை நோய்; consumption, tuberculosis 4. உயிழ நீர்; saliva (சேரநா)

ம, சா, க, சாண

[இணை = சாணம்.]

சமனக்காரன் *Sam-kkaran* பெ. -(n.) கோணை நோயாளி (ஆ.அக.), patient afflicted with bronchitis

[சாணம் = காரன்.]

சமனக்கொல்லி *Sam-kollai*, பெ. (n) 1. சாணநோயைக் கொல்லும் மருந்து; any medicine capable of killing (curing) asthma 2 தாணகம்; orpiment (சா அக.)

[சாணம் = கொல்லி]

சமனத்தரை *Sam-t-tarai*, பெ. (n.) சேத்தரை; moist ground "தெய்வந தாளமும் ... உயிபும் டாறும சேந்த நிலம் களித்தரை, உவாததரை, சாணத்தரை பெ.அலலாக் காம்பும் தரை பொடித்தரை என் னொலையுட்படான ஒழிந்து" (சில.ப.3,96, உரை)

[சமம் → சமம் = சமம் = தரை.]

சமன்பிடித்தான் *Sam-pidittan* பெ. (n.) சமனக்காரன் பாக்கக. சை. *Ilav-k-karan*

[சாணம் = மிகத்தான்.]

சமன்பிரமல் *Sam-piramal*, பெ. (n.) கோணைபுடன் கூடிய வீடுமல்; a cough attendant on expectoration or wet cough. (சா அக.)

[சாணம் = இடுமல்.]

சந்திரசை *Sandira*, பெ. (n.) அடியிறுதி. சொல்லிறுதிகளில் வரும் அசைச்சொல் (சீவக. 334, 228); expeller at the end of a line or sentence in a verse or at the end of a word

[சந்திர = சந்திர = அசை.]

சந்திரடி *Sandirai*, பெ. (n) செய்யுளின் இறுதியடி; 'as line of a verse

[சந்திர = சந்திர = அடி.]

சந்திரம் *Sandiram* பெ. (n.) 1. சந்துகை; ovary or bringing forth "பேரந்த தாவேறம்" (சிறுபஞ். 74) 2 பெண விலங்குகளின் பிறப்பறுப்பு; the generative organ of female animals (சேரநா)

ம, சந்திரம்

[சந்திரம் = சந்திரம்.]

சுற்றயல் *Iravai* பெ. (n.) இறுதிக்ஊடுதது: penultima. "சுற்றய லாவோ வாஊழம்" (நன்.353).

[சுற - சுற்ற + அயல்.]

சுற்றரத்தம் *Iravattam* பெ. (n.) பல்விறுகளில் ஏற்படும் குருதி ஓழுக்கு: oozing of the blood from the gums, ulorrhoe.

[சுற - சுற்ற + அரத்தம்.]

சுற்றா ஈர், பெ. (n.) கன்றின்ற பெற்றம் (சூட.); cow that has calved. "சுற்றாவை வெருளவிடுத்து" (திருவிளை.புறியஞ்.37).

ம. சுற்ற.

[சுள் - சுற்ற + ஆ.]

சுற்று *iru* பெ. (n.) 1. சுணுகை; bringing forth, applied to animals. "மாவினு யீற்றினிட." (பிரசூத.11.88). 2. சுளப்பட்டது; young one brought forth. "தலைவீற்று". 3. மரக்கன்று; young plant. - பெ.ஏ. (adj.) கடைசி; last (சுற்றுயல்).

ம. சுற்று: க. ஈன். தெ. ஈறு. ஈக.

[சுள் - சுற்று.]

சுற்றுக்கடன் *iru-k-kadan* பெ. (n.) இறுதிக் கடன்: funeral rites, being the last duty to be performed to one's relative. "சுற்றுக் கடன் பிறவுற் தானதக்கு விதியா வாற்றி" (திருவிளை.தடாதகை.42).

[சுற - சுற்ற + கடன்.]

சுற்றுத்தாய் *iru-l-āy*; பெ. (n.) பெற்ற தாய் (திவ.பெரி யாறு.3.9.4): one's own mother, dist. fr. māru-l-āy.

[சுள் - சுற்ற + தாய்.]

சுற்றுமிசை *iru-misai* பெ. (n.) சுற்றயல் பார்க்க; see *Iravai* பாவு மென்னு யீற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுக் கால மயக்கமாய் தின்றது (திருக்கோ.164.உரை).

[சுற - சுற்ற + மிசை.]

சுற்றுளை-தல் *iruvai*; 2 செ.கு.வி. (v.i.) மகப்பெற்று வகரி, பேறுகாலப் பையுள்; to travail, to undergo pangs of child birth (த.சொ.அக.).

[சுள் - சுற்ற + உளை.]

சுற்றெழுத்து *irreḷuttu* பெ. (n.) உயிர் பன்னிரண்டும், ஞ், ணை, த், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ள் என்னும் மெய் எழுத்துகளும்: twelve vowels and ஞ் ணை, த், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ள் eleven consonants (த.சொ.அக.).

[சுற - சுற்ற + எழுத்து சொல்லுக்கு ஈறாகும் எழுத்து சுற்றெழுத்து எனப்பட்டது.]

சுற்றெழுத்துக் கவி *irreḷuttu-k-kavi* பெ. (n.) முதற் பாட்டின் சுற்றில் வரும் சொல்லேனும் எழுத்தேனும்

அடுத்த செய்யுளின் அல்லது அடியின் தொடக்க எழுத்தாகவோ சொல்லாகவோ வருவது; starting a new stanza with a letter or word from the end of the previous stanza in verse.

[சுற - சுற்ற + எழுத்து + கவி.]

சுற்றெழுத்துக் கவி சொல்லல் *irreḷuttu-k-kavi-sollal* பெ. (n.) ஒருவர் சுற்றிய பாட்டின் கடைபெழுத்தை முதலாகக் கொண்டு யிறர் கவியை ஒப்பித்தல்; exhibition of one's memory in which after one has recited a verse, another, must recite a verse beginning with the last letter of that very verse or the letter next to it.

[சுற - சுற்ற + எழுத்து + கவி + சொல்லல்.]

சுற்றேறு-தல் *irreḷu*; 5 செ.கு.வி. (v.i.) பயிர்க்குறு முதித்தல்; grain maturing on the stalk. "சாவி யீற்றேறும் கோது" (ஏ.செ.மு.47) (செ.அக.).

[சுள் - சுற்ற + ஏறுதல்.]

சுறியில் *irru* பெ. (n.) முரசு வெட்டி; gum lancet, a knife for incising the gums.

[சுற - அயில்.]

சுறல் *iru* பெ. (n.) 1. துயரம்; grief, as of a broken heart, deep-seated sorrow. என்னெஞ் சீறவை உருக்குத் சொல்லி ஆற்றுவை" (பாழ்ப்ப.). 2. தெருக்கம்; closeness, thickness (w).

[சுற - இறம் - ஈறம். இறக்குதல், தெருக்குதல், தெருக்கம் என்பும், தெருக்கப் பின்னும் பின்னம்.]

சுறமுந்தி *irruḷ*; பெ. (n.) பல்வீற்றுக்கேற்படும் எரிச்சல்; inflammation of the gum - gingivitis (சா.அக.).

[சுற + அமுந்தி.]

சுறப்பற்றை *irru-paṇṇai* பெ. (n.) தெருக்கமாவ துறு; dense thicket (w).

[சுற - இறம் - ஈறம் + பற்றை. இறக்கம் - தெருக்கம்.]

சுறாந்தம் *irraṇṇam* பெ. (n.) ஆகமுடிவு; end, finiteness, utmost limit (w).

[சுற + அந்தம்.]

சுறாம் வரிசை *irru-vāriśai*, பெ. (n.) கடைமுறை (திருவரவரை.); regularity of occurring in the final position (த.சொ.அக.).

[சுற + ஆம் + வரிசை.]

சுறிலான் *irru*; பெ. (n.) கடவுள்; God; He who has no end. "சுறிலாவை யிவரணைத் தார்கொடோ" (கந்த.ப.திருக்கல்.22).

[சுற + இய்வான். இய்வான் - இலான்.]

சுறிலி *irru* பெ. (n.) சுறியவன் பார்க்க (அக.நி.); see *irru*.

[சுற + இயிலி - இலி.]

ஈறு¹ ஈறு, பெ. (n.) 1. முடிவு (நிவா.); end, termination.
2. இறப்பு; death. "புழுவுற்தெறிநீள்" (காசிக. தேவ.அக.5). 3. எல்லை; limit, boundary. "கொன்ற மள்ளிதிலம்" (பாரத.நிரை.49).

ம. ஈறு.

[இற - ஈறு. இறதல் = முடிதல்.]

ஈறு² ஈறு, பெ. (n.) எயிறு, பல் திற்கும் தசை; gum of the teeth.

[இற - ஈறு. இற = இறக்கிப் பிடிக்கும் தசை.]

ஈறு³ ஈறு, பெ. (n.) 1. பயன் (அக.நி.); result.
2. உட்பயன்; self-pan.

[இற - ஈறு. இற = முடிவு. இறதி; வரப்பள்ள உட்பயன்.]

ஈறுகட்டல் ஈறு-kattal, தொ.பெ. (vbl.n) ஈறு வீக்கம்; swelling of the gums. ஈறுகாப்பு பார்க்க; see ஈறுkappu. (சா.அக.).

[ஈறு + கட்டல்.]

ஈறுகட்டி ஈறு-katti, பெ. (n.) இதனியம் (சங்.அக.); calomel, bichloride of mercury.

[ஈறு + கட்டி.]

ஈறுகடை ஈறு-kadai, பெ. (n.) இறுதிமுடிவு (பாழ்.அக.); final end.

[இற - ஈறு + கடை. இற - இறுதி.]

ஈறுகரை-தல் ஈறு-karai, 4 செ.சூ.வி. (v.l) பல்விறு வீங்குதல்; to waste away as the gums of the teeth. (செ.அக.).

[ஈறு + கரை.]

ஈறுகழலை ஈறு-kalai, பெ. (n.) பல்வீ நிறுண்டாகும் கழலை; carcinoma of the gums-Ulocarcinoma. (சா.அக.).

[ஈறு + கழலை.]

ஈறு கொப்புளம் ஈறு-koppulam, பெ. (n.) ஈறுகட்டி; a disease in which the roots of 2 or 3 teeth are marked by a violent swelling and pain-gumboll. (சா.அக.).

[ஈறு + கொப்புளம்.]

ஈறுகொல்லி ஈறு kollai, பெ. (n.) ஈர்க்கொல்லி பார்க்க; see ஈறு-kollai. (சா.அக.).

[ஈறு + கொல்லி. ஈறு = ஈறில் உள்ள நோய்.]

ஈறு கொழு-த்தல் ஈறு-kozuttal, 4 செ.சூ.வி. (v.l) பல்விறு வீங்குதல்; to become swollen as the gums of the teeth. (செ.அக.).

[ஈறு + கொழு-த்தல்.]

ஈறு தப்பின பேச்சு ஈறு-tappina-paccu, பெ. (n.) தகாத சொல்; Improper language.

[ஈறு + தப்பின + பேச்சு. ஒருகா; பல்லை யீறிய பேச்சு.]

ஈறு கரப்பு ஈறு-karappu, பெ. (n) ஈறு வீக்கம்; swelling of the gums through inflammation. (சா.அக.).

[ஈறு + கரப்பு.]

ஈறுநாவழற்சி ஈறு-nav-vazhirci, பெ. (n.) பல்லிறும் தாவும் புண்ணாதல்; inflammation of the gums and the tongue. (சா.அக.).

[ஈறு + நா + அழற்சி. நாக்கு - நா.]

ஈறுபுண் ஈறு-pun, பெ. (n.) பற்களின் சந்தில் ஈறுகள் வெந்து நோயை யுண்டாக்குமோர் பல் வலி; superficial or deep-seated inflammation of the alveolar process-Interstitial gingivitis. (சா.அக.).

[ஈறு + புண். சற்றுப்புண் - ஈறுபுண் (சொ.வ.)]

ஈறுவலி ஈறு-vali, பெ. (n.) 1. பல் வீற்றுக்குண்டாகும் வலி; inflammation of the gum of the teeth. 2. பல்விறு நோய்; gingivitis. (சா.அக.).

[ஈறு + வலி = சற்றுவலி - ஈறுவலி (சொ.வ.)]

ஈறு வெடிப்பு ஈறு-veedippu பெ. (n.) குழந்தைகளுக்கு ஈறுகரந்து வெடிப்புண்டாகிக் குருதி யொழுகு மோர் நோய்; an eruption in the gum of infants, attended with fissure and bleeding. (சா.அக.).

[ஈறு + வெடிப்பு.]

ஈன்¹ ஈடு பெ. (n) 1. இவ்விலம்; this piece "ஈன் வறடுகென்ன" (தனிசைப்பு.வீராட்ட.89); 2. இவ்வடிவம்; this world. "ஈறு மும்பரும் பெறவருங் குரைத்தே" (ஐங்குறு.401).

[ஈ = அன்மைச் சுட்டு. ஈ - ஈன் = இவன், இங்கு.]

ஈன்² ஈடு பெ. (n) 1. மர வகை; sineswood loc 2. ஆச்சா (சித்.அக.); sal tree.

[முருகா; ஊ - ஊன் - ஈன் (உயரமுள்ளு).]

ஈன்(னு)-தல் ஈடு(nu)-, 14 செ.சூ.நாவி. (v.l) கருவு யிர்த்தல் (நாலடி.400); to bear, bring forth, yeast 2. உண்டாக்குதல்; to produce, yield, bring into being "நயளீன்று நன்றி பயக்கும்" (குறள்.97).

ம. ஈனு; உ., தெ., கோத., துட., பட., பர். ஈன்; பிரா. ஈனிம்.

[இய் - ஈம் - ஈன்.]

ஈன்றணிமை ஈறு-animai, பெ. (n) 1. புளிறு (நிவா); time immediately after calving, said of cow "நாளின் றணிபய... கன்று" (கூர்மய.கண்ணை.80).

[ஈன்று + அணிமை.]

ஈன்றணிமைப்பால் ஈறு-animai-p-pal, பெ. (n) மாடு கன்று போட்டவுடன் கசக்கும் பால். இதசர் சீம் பால் என்றும் சொல்வதுண்டு; first milk given by a cow after calving.

[ஈன்று + அன்மை + பால்.]

சான்றனுமை *śraṇam* பெ. (n.) சான்றனமை பார்க்க (தொல்.பொருள்.146); see *śraṇam*.

[சான்ற + அனமை. அனமை → அனுமை. (கொ.வ.)]

சான்றாய் *śraṇ-āy*, பெ. (n.) பெற்ற தாய். இவளைத் தாயாகக் கொண்டுவந்தவள்; mother who brought forth, one of *śi-vagā-āyā* "உயிர்த்த பொருளே ஓடித் தீன்ற தாய்" (பிரபுவிய.பிரபு.63) (செ.அக.).

[சாள் → சான்ற + தாய்.]

சான்ற நோக்காடு *śraṇ-nōkkāḍu* பெ. (n.) பிள்ளை பிறந்ததால் உண்டாகும் வலி; pain which succeeds child birth-after pains. This is due to the contraction of the uterus.

[சான்ற + நோக்காடு. நோக்காடு → நோவு.]

சான்றல் *śraṇ*, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பெறுதல்; bringing forth. 2. உண்டாதல்; becoming. 3. விளைதல்; yielding. "இன் சொல் இனிதீன்றல் காண்பான்" (குறள்.99).

[சாள் → சான்றல்.]

சான்றார் *śraṇ*, பெ. (n.) தந்தை தாயர்; father and mother. (ஆ.அக.).

[சாள் → சாள் → சான்ற + (அவர்) ஆர்.]

சான்றாள் *śraṇī*, பெ. (n.) தாய்; mother. "சான்றாள் பரி காண்பாணியும்" (குறள்.656).

[சாள் → சான்றவள் → சான்றாள்.]

சான்றான் *śraṇ*, பெ. (n.) தந்தை (பிங்.); father. (செ.அக.).

[சாள் → சான்றவன் → சான்றான்.]

சான்றுளார் *śraṇ-āḥ*, பெ. (n.) தாய்தந்தையர்; parents. (ஆ.அக.) "ஆய்நடைபரோ எனம சான்றுளர்" (கந்தபு.உய.17).

[சாள் → சான்று + உளர்.]

சான்றோன் *śraṇ*, பெ. (n.) சான்றான் (சூடா.) பார்க்க; see *śraṇ* (செ.அக.).

[சான்றான் → சான்றோன். ஆள் → ஒன். சாறு திரிபு.]

சான்றம் *śraṇam*, பெ. (n.) வெள்ளி; silver. (சா.அக.).

[சாள் → சாள் → சான்றம் → சான்றம்.]

சான்றாமந்தன் *śraṇ-āṁmāṇḍan*, பெ. (n.) சாமந்தர் வகையினர் (உக்கிரநீதி.26); class of Cāmanṭar.

[சாள் + சாமந்தன்.]

சான்றை *śraṇai*, பெ. (n.) இழிவு; "தரமற விளைத யடைய" (ஞானவாயா.தா.23). low state, degraded condition.

[சாள் → சாள் → சான்றை.]

சான்றம்¹ *śraṇam*, பெ. (n.) 1. இழிவு; degradation, baseness, meanness. "சான்றா யிவ்விருந்து" (நாலடி.196).

2. குறைபாடு; deficiency, want (உரி.தி.).

Śra hīna.

[இழ் → இள் (இளி, இழி) → சாள் → சாள் + சான்றை தாய்தந்தையர் இழித்தலுமாயி நோப்பொருள் தரும் தாய் தழிச்சு சென்றனாம். இவற்றை வடசொல்வெண்க் காட்டல் பொருந்தது.]

சான்றம்² *śraṇam*, பெ. (n.) சரிவு (அக.தி.); inclination, slope (செ.அக.).

[இழ் → இள் → சாள் → சாள்.]

சான்றம்³ *śraṇam*, பெ. (n.) முயல் (அக.தி.); hare.

[இழ் = மென்மை. இல் → சாள் → சாள் + சான்றம்.]

சான்றல் *śraṇ*, பெ. (n.) 1. கதிரீ (விளர்.). 2. சான்றல்; bringingforth, as a cow brings forth a calf. (சா.அக.).

சாள் பார்க்க; see *śraṇ*

தெ. ஏற்று.

[சாள் → சாள்.]

சான்றவன் *śraṇvan*, பெ. (n.) இழிந்தோன் (திவ்.இயற். நிரளமு.6); degraded person, low fellow.

[சாள் → சான்றவன்.]

சான்றல் *śraṇ*, பெ. (n.) சான்றவன் பார்க்க (திருவாத.9. திருப்பெரு.133); see *śraṇvan*

[சான்றவன் → சான்றல்.]

சான்றல் *śraṇ*, பெ. (n.) சான்றல் பார்க்க; uncalving cow-calf. (சா.அக.).

[சாள் + ஆ (ஏ.ம.இ.தி.).]

சான்றல்கடாமி *śraṇ-k-kadāmi*, பெ. (n.) சான்று போடாத ஆன் அல்லது எருமை; cow or buffalo that has not calved.

[சாள் + ஆ (ஏ.ம.இ.தி.) + கடாமி.]

சான்றல்குமரி *śraṇ-k-kumārī*, பெ. (n.) மகப்பெறாத இளம்பெண் (விளர்.); young woman who has not yet given birth to child.

[சாள் + ஆ (ஏ.ம.இ.தி.) + குமரி.]

சான்றத்தாயர் *śraṇ-t-tāyār*, பெ. (n.) செவிலித்தாய்; foster mother. "சான்ற தாயர் மடுப்பவும் உண்ணார்" (அகநா.105.6).

[சாள் + ஆ + தாயர். (ஆ.ஏ.ம.இ.தி.).]

சான்றமலடி *śraṇ-maladi*, பெ. (n.) 1. பிள்ளை பெறாத மலடி; barren woman. 2. மலட்டு ஆ; barren cow. (சா.அக.).

[சாள் + ஆ + மலடி.]

சான்றமலடு *śraṇ-maladu*, பெ. (n.) சான்றமலடு பார்க்க; see *śraṇ-maladu*

[சாள் + ஆ + மலடு.]

ஈனாமாடு *īṅ-māṭu*, பெ. (n.) மலட்டு ஆள்;
barren cow or buffalo. (செ.அக.).

[ஈன் + ஆ + மாடு.]

ஈனாமேகப்பூ *īṅ-mēka-p-pū*, பெ. (n.) செம்பரத்தம்
பூ; shoe-flower. (சா.அக.).

[ஈன் + ஆ + மேகம் + பூ.]

ஈனாயம் *īṅ-āyam*, பெ. (n.) 1. இழிவு; ignominy,
disgrace, dishonour. 2. இழித்துரை; rebuke, abuse.
(ஆ.அக.).

[ஈனம் + ஆயம்.]

ஈனாவரக்கி *īṅ-v-arakkī*, பெ. (n.) மகப்பெறாத
கொடியவள் (விள்.); cruel merciless woman. lit., Raksasa
woman who has not borne children. (செ.அக.).

ம. ஈனாஞ்சக்கி.

[ஈன் + ஆ + அரக்கி.]

ஈனாவாழை *īṅ-vāṭai*, பெ. (n.) பூ விடாத
ஆல்லது குலைதள்ளாத வாழை மரம்; plantain tree
which has not put forth flower. (சா.அக.).

[ஈன் + ஆ + வாழை.]

ஈனில் *īṅ*, பெ. (n.) பிள்ளைப்பேற்றிடம்; lying-in-
chamber. "பேடைச் செவ்வி நோக்கி யீனி விழைக்க"
(புதினோ.திருவாரூ.19). (செ.அக.).

[ஈன் + இல்.]

ஈனு-தல் *īṅ*; 14 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈன் பார்த்தல்
see *īṅ*. 2. காய்த்தல்; to bear fruit. 3. வயிற்றினின்றி
குழலியைக் கீழிடுதல், பிள்ளை பெறுதல் ஆல்லது
குட்டி போடுதல்; to bring forth a young one.

E. yan; A.S. eanian = to bring forth.

[ஈ - ஈன் - ஈனு.]

ஈனு மணிமை *īṅ-māṇimai*, பெ. (n.) பிள்ளை பெற்ற
தீட்டு; ceremonial uncleanness after delivery
(சா.அக.).

[ஈனும் + அணிமை.]

ஈனை *īṅ*, பெ. (n.) 1. இலை நரம்பு; vein of a
leaf. 2. சித்திரக் குறிப்பு (w.); outline of a picture.

[ஈன் - ஈனை. இல் - ஈல் - ஈன் = குத்துதல். புள்ளியிடுதல்.
வரை படம் எழுததல்.]

ஈனையெழுது-தல் *īṅai-y-ēṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.t.)
சித்திரக் குறிப்பு வரைதல்; to delineate, make the
first outline of a picture, design, or pattern. (w.).

[ஈன் - ஈனை = எழுததல்.]

ஈனை வாய்ங்கு-தல் *īṅai-vāṅgu*, 5 செ.கு.வி. (v.t.)
ஈனையெழுது பார்த்தல்; see *īṅai-y-ēṭu*.

[ஈனை + வாய்ங்குதல்.]

ஈனோர் *īṅ*, பெ. (n.) இவ்வுலகத்தோர்; those who
are of this world. "ஈனோர் வடிவிற காண்டலிம்பென"
(சிலப்.பதிகம்.53).

[ஈ - அன்மைச் சுட்டு. ஈ - ஈன் = ஓர்.]